

ISSUED 24-7-1972]

**TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

**TUESDAY, 21st MARCH 1972
Volume XCV—No. 1**

**GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1972**

**Legislative Council Department
Madras-9**

85 Paise

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

Thiru Kodardas Kalidas Shah.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI, Chief Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration, matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers and District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Public Relations, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board and Operation Flood Project and Tamil Nadu Dairy Development Corporation.
2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN, Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.
3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN, Minister in-charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.
4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN, Minister in-charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.
5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU, Minister in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indian Overseas, Refugees and Evacuees.
6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM, Minister in-charge of Food and Commercial Taxes, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishments and Deputy Collectors.
7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN, Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR, Minister in-charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Scheme, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

10. THE HON. THIRU MANNAL P. NARAYANASAMY, Minister in-charge of Agriculture and Food Production.

11. THE HON. THIRU K. RAJARAM, Minister in-charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control

12. THE HON. THIRU O. P. RAMAN, Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness Legislation on Chits and Forests and Cinchona.

13. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicle Tax.

14. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN, Minister in-charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU.

Deputy Chairman.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY.

Panel of Vice-Chairmen.

1. THIRU R. DHARMALINGAM.
2. THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI.
3. THIRU S. JAYARAMA REDDIAR.
4. THIRU T. K. SHANMUGAM.

Secretary to Government.

THIRU G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

**LIST OF MEMBERS OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE
COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.**

Serial number and name of member. (1)	Name and class of Constituency. (2)
1 Abdul Wahab, K. S.	.. State Legislative Assembly
2 Adityan, S. T., B.A., B.L.	.. Tirunelveli Local Authorities
3 Aiyaswamy, M.	.. Nominated.
4 Arivazhagan, K., M.A.	.. Madras Chingleput Teachers.
5 Arivudai Nambi, Pulavar	North Arcot-South Arcot Teachers.
6 Arumugaswami, M.	.. State Legislative Assembly.
7 Arunachalam, T. S.	.. Do.
8 Ayyanan Ambalam	.. Madurai Local Authorities.
9 Chitrarasu, C. P. (Hon. Chairman)	.. State Legislative Assembly.
10 Clubwala Jadhav, Mary C.	.. Nominated.
11 Damodaran, A. R., B.Sc. (Hons.)	.. Madras North Graduates.
12 Deivasigamani Arunachala Desikar, (Kundrakkudi Adigalar)	.. Nominated.
13 Devaraja Mudaliar, T. V.	.. North Arcot Local Authorities.
14 Dharmalingam, R.	.. Do.
15 Ganesan, Saw.	.. State Legislative Assembly.
16 Hanifa Nagore, E. M.	.. Do.
17 Isvarmurti, V., M. A., (Visva Bharathi) M. A. (Oxon.)	.. Madras West Central Graduates.
18 Janardhanam, A.P., M.A.	.. Nominated.
19 Jayarama Reddiar, S., B.A.	.. Ramanathapuram Local Authorities.
20 Kaliyannan, T. M., M.A., B.COM.	.. Salem - Dharmapuri Local Authorities.
21 Kattoor Gopal	.. State Legislative Assembly.
22 Kolappa, C. R.	.. Do.
23 Krishnamoorthy, G. (Deputy Chairman).	.. Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.

Serial number and name of member. (1)	Name and class of Constituency. (2)
24 Krishnaswamy Naidu, R. ..	State Legislative Assembly.
25 Lakshmanan, S.V., B.A. ..	Do.
26 Mani, K.S. ..	Thanjavur Local Authorities.
27 Manjubhashini, S. ..	Nominated.
28 Muthu, S. ..	State Legislative Assembly.
29 Muthu, P. T. ..	Salem-Dharmapuri Local Authorities.
30 Muthuswamy, S. ..	Salem-Dharmapuri-Coimba- tore-Nilgiris Teachers.
31 Natarajan, N. V. (Minister for Labour.) ..	State Legislative Assembly.
32 Narayanaswamy, D.V. ..	Nominated.
33 Narayanaswamy, P. ..	State Legislative Assembly.
34 Narayanaswamy, S. ..	Madras District Graduates.
35 Neela Narayanan ..	Nominated.
36 Parangusam, G. (Govern- ment Whip).t ..	State Legislative Assembly.
37 Ponnappa Naidu, A. ..	Do.
38 Ponnuvelu, T.K., B.A. ..	Do.
39 Rajagopal, C.V. ..	Do.
40 Rajah Iyer, M. M.A., L.T. ..	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
41 Rajaram, K. (Leader of the Opposition). ..	Madurai Local Authorities
42 Rajamanickam, S. A. ..	State Legislative Assembly.
43 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
44 Raman Nair, R. ..	Do.
45 Ramanathan, M. ..	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
46 Ramasamy Padayatchi, S. S. ..	South Arcot Local Authorities.
47 Rani Annadurai ..	Madras Local Authorities.
48 Sambasivam, R. ..	South Arcot Local Authorities.
49 Sankaralingam Pillai, M. M.A. ..	Tirunelveli-Kanyakumari Tea- chers.

Serial number and name of member. (1)	Name and class of Constituency. (2)
50 Santosham, D., M.A., B.L. ..	Madras South Graduates
51 Sengottuvelappa Gounder, S. C. ..	Coimbatore - Nilgiris Local Authorities.
52 Shanmugham, T. K. ..	Nominated.
53 Srinivasam Pillai, T.S. ..	Tiruchirappalli Local Authori- ties.
54 Subbiah, T. K. ..	Do.
55 Sundaresa Thevar, N. ..	Thanjavur Local Authorities.
56 Swaminathan, G., B. PHARM. ..	Madras East Central Grada- tes.
57 Thangapandian, V., B.A., B.T. ..	State Legislative Assembly.
58 Thennarasu, S. S. ..	Nominated.
59 Thirugnanasambandam, P. ..	Ramanathapuram Local Autho- rities.
60 Vasantha Pai, G. ..	Madras District Graduates.
61 Vellapandian, S. ..	Tirunelveli Local Authorities.
62 Venga, V. ..	Chingleput Local Authorities.
63 Wilson Apollos, N. ..	Kanyakumari Local Authori- ties.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Forty-first Session of the Legislative Council.
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Tuesday, the 21st March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Independent Board for Education

* 205 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the 'Teachers' Conference held at Salem on 11th and 12th June 1971 has recommended to Government to form a separate and independent Board for Education; and

(b) if so, the details thereof?

கல்விக்காக தனித்து இயங்கும் வாரியம்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) கல்விக்காக, தனித்து இயங்கும் வாரியம் ஒன்றை அமைக்கும்படி 11-6-1971, 12-6-1971 ஆகிய நாட்களில் சேலத்தில் நடந்த ஆசிரியர்கள் மாநாடு அரசுக்குப் பரிவுரை செய்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இம்மாநிலத்தில் பள்ளிக் கல்வியின் அனைத்துக் கூறுகளையும் கவனித்து வருவதற்காக 'மாநில பள்ளிக் கல்வி வாரியம்' என்ற ஒரு சட்டப் பூர்வமான அமைப்பை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும் என யோசனை கூறப் பட்டது.

[21st March 1972]

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த வாரியம் அமைக்கும் திட்டத்தை அரசு பரிசீலித்து அதைக் கொண்டுவர இருக்கிறதா அல்லது அது யோசனை அளவிலேயே இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பரிசீலித்து அது தேவையில்லையென்ற முடிவுக்கு அரசு வந்திருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால் சாதாரணமாக வாரியம் அமைப்பது என்றால், அரசு ஏற்று நடத்துகிற வாரியங்களில் எல்லாப் பணிகளையும் வாரியத்தினிடமே ஒப்படைக்க வேண்டும். பொதுவாக வாரிய அடிப்படையிலே விரைவாகக் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டிய டிரான்ஸ்போர்ட், மின்சாரம் போன்றவைகளை ஒரு வாரியத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதில் பலன் இருக்க முடியும். ஆனால் வாரியத்திற்கு முழுப் பணத்தையும் கொடுத்து, எல்லாப் பொறுப்புகளையும் ஒப்படைத்துவிடுவதன் மூலமாகத்தான், சட்டமன்றப் பொறுப்பு அதிகமாகி பல்வேறு கருத்துக்களை ஆராய்க்கெடுப்பதற்கு முழு வலிமை இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற வாரியங்கள் எல்லாம் வாணிக வாரியங்களாக இருப்பதால், அரசு நடத்துவது என்று முடிவெடுக்கப்பட்டு வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவை யெல்லாம் அரசுத் துறையிலேதான் பல இடங்களில் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அதுவே நல்லது என்ற முடிவுக்கு அரசு வந்திருக்கின்றது.

திரு. எஸ். முத்து : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய கல்வி வாரியம் அமைப்பதன் மூலம் கல்வித் திட்டங்களில் நிர்வாக அமைப்பிலுள்ள ஒருங்கிணைப்பு உண்டாக்குவதற்கான வசதி ஏற்படும் என்பதை அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கல்வித் திட்டங்கள் பற்றி யெல்லாம் கவனிப்பதற்கு கல்வித் துறையிலேயே அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த கல்வி இயக்குநர் இருக்கிறார்; அவருக்கு மேலே தலைமைச் செயலகத்திலே கல்விச் செயலாளர் இருக்கிறார்; அதன் பிறகு கல்வி அமைச்சரகம் வருகிறது. தனி வாரியத்திடம் ஒப்படைப்பதின் மூலம் அதிகமான நன்மைகள் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. இவ்வாறு தனி வாரியமாக மாற்றியமைப்பதால், அதிகப் பலனும் ஏற்படாது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவில் வேறு மாநிலத்தில் ஏதேனும் தனி கல்வி வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்போது அதையும் சேர்த்துப் பரிசீலிக்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இது பற்றி எனக்குத் தகவலோ குறிப்போ இல்லை. மற்ற மாநிலங்களோடு கலந்து பார்த்தால்தான் இதுபற்றித் தெரியும்.

[21st March 1972]

திரு. எஸ். ஜெயராம் ரெட்டியார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அப்படி வாரியங்கள் ஏற்படுத்துவதினால் அதிகப்படியான விசேஷ முற்போக்கு ஏற்படுகிறது என்பதைப்பற்றி ஏதாவது விளக்கம் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தனி வாரியம் அமைப்பதனால், உடனுக்குடன் சிலபல முடிவுகளையும், நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து ஆராய முடியும். ஆனால், அரசாங்கத் துறையில் எல்லாப் படிக்கட்டுகளையும் தாண்டி முறைப்படி பார்த்து, கலந்து தான் முடிவு எடுக்க வேண்டி ஏற்படுகிறது. அதனால் அரசுத் துறையில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் வாணிசு அடிப்படையிலே தனித் தனி வாரியங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வாரியம் தேவையில்லைபென்று முடிவு செய்ததுபற்றி மகிழ்ச்சி. வாரியம் ஏற்படுத்துவதனால், விஷயங்கள் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்படுகின்றன; ஆனால் அரசு கவனித்தால் காலதாமதம் என்பதைக் குறித்து அரசாங்கம் யோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வாரியம் அமைக்கப்படுவதனால், குறிப்பாக அரசிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்று அவ்வாரியமே பள்ளிகளுக்கு மானியம் வழங்கும்; பள்ளிகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கும்; பாடத்திட்டத்தை ஏற்படுத்தும்; பாடநூல்களை வெளியிடும்; தேர்வுகள் நடத்தும், பள்ளிகளை ஆய்வு செய்யும்; ஆசிரியருக்குப் பயிற்சி அளிக்கும்; சுருங்கக் கூறின் இப்பொழுது பள்ளிக் கல்வித் துறையில் அரசு செய்துவரும் அனைத்துக் காரியங்களையும் அதுவே மேற்கொள்ளும். சட்டமன்றத்திற்கு, யோசனைகள்கூட கூற அங்கு வாய்ப்பு இல்லாது முழுப் பொறுப்பும் அதற்கு ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே தான் அரசுத் துறையில் இருப்பதே பலன் அளிக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : குறிப்பாக, ஜனநாயகத்தில் அரசியல் கட்சிகள் பதவிக்கு வரும்போதும், மாறும்போதும் பள்ளிகளில் அதற்கொப்ப கொள்கைகள் மாறுபடுகின்றன என்பதை உத்தேசமாகக் கொண்டு, ஆசிரியர்கள், அரசியல் கட்சி கலப்பற்ற ஒரு கல்வியாளராக (எஜுகேஷனலிஸ்ட்) மாத்திரம் உள்ள ஒரு வாரியம் இருக்க வேண்டுமென்று கருதப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்போது பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் ஜனநாயக முறையில் மாறி மாறி வந்தாலும் கூட, கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அக்கடமிக் என்று சொல்லப்படுகின்ற தன்மையிலே அரசியல் கட்சிகள்

[21st March 1972]

தலையிடுகிற அளவு ஏற்படாது. கொள்கை அளவிலே ஜனநாயகத்தில் மக்களுடைய கருத்துக்கேற்ப அடிப்படையில் கல்வித் துறையை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தன்மையிலே சமதர்மத் திட்டத்தை கொண்டு சிலபல கொள்கைகளைச் சட்டமன்றம் உருவாக்கித் தர வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. கட்சி ரீதியான அளவிலே நடைபெறுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. மக்கள் மன்றத்தின் முற்போக்குக் கருத்துக்களை அறிந்து கல்வித் துறை செயல்பட வேண்டியவரும். அவ்வாறு செயல்படும்போது குறிப்பிட்ட கட்சிகளின் அடிப்படையில்தான் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறையிலே கல்வித் திட்டங்கள் மெதுவான போக்கிலே மாற்றமில்லாமலே சென்று கொண்டிருக்கின்றன என்கிற காரணத்தால், முற்போக்காக இருக்கக் கூடிய இன்றைய தினத்திலே கல்வி வாரியம் அமைப்பதன் மூலம் பிப்ரவரிக்கு முன்னாள் 'சாங்ஷன்' செய்யப்பட்ட போஸ்டிகள் அடுத்த சனவரி, பிப்ரவரி வரையிலும் 'போஸ்டிங்' கொடுக்காத அளவுக்கு கல்வித் துறையில் உள்ள காலத்தாழ்வை அகற்ற முடியுமானால் அவ்வாறான கல்வி வாரியம் ஒன்றை அமைக்க அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The supplementary must be short, Mr. Muthuswamy.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : விரைவுபடுத்துவதற்கு என்னென்ன வழிவகைகள் காணப்படுகின்றனவோ, அவைகளையும், காலத் தாழ்வைத் தடுப்பதற்குரிய முறைகளையும் எடுக்கலாமே தவிர, அதற்காகத் தனி வாரியத்தை நடத்தி, அதனிடம் எல்லாப் பணிகளையும் ஒப்படைத்து விட்டு, பணத்தை மட்டும் வருவித்துக் கொடுப்பது அரசு என்பது சரியாக நடக்காது. இத்துறை செலவினங்களை உடையது. மக்கள் நன்மைக்காக மட்டும் செலவு செய்து, வரவினங்கள் இல்லை. செலவினங்களுக்காக பல் வேறு வழிகளில் முயற்சி எடுத்துவருகிறோம். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். 9 ஆயிரம் துவக்கப் பள்ளிகளைக் கட்டுவதற்கு எல்.ஐ.சி. நிறுவனத்திடம் 8 கோடி ரூபாய் கேட்டிருந்தோம். அவர்கள் அரசாங்கத் துறைக்குத் தர மறுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே இந்தப் பணத்தை வாங்குவதற்காக ஒரு கார்ப்பொரேஷன் தனியாக அமைக்கும் யோசனையை நாங்கள் கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காகத்தான் ஒரு தனி அமைப்பு ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, வேறு வழிகளில் தனி வாரியம் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

21st March 1972]

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தைப் பாதி அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த 'அக்கடமிக்' தன்மை இப்போது கல்வி நிறுவனங்களில் குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், தனி வாரியம் அமைக்காவிட்டாலும் கூட, Educational Consultative Committee ஐ reactivise செய்தால் அந்தக் கமிட்டி அடிக்கடி கூடி இந்தக் கல்வி இலாகாவுக்குத் தக்க ஆலோசனை சொல்லி திட்டங்களை விரைவாக முடிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். உதாரணமாக மாவட்டப் பள்ளிகளை ஒருங்கிணைக்கும் பிரச்சினை கடந்த 12 ஆண்டுக் காலமாக தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றது. இதற்கு நிபுணத்துவமான யோசனை இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே இந்த Committee ஐ reactivise செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தக் கமிட்டியை அடிக்கடி கூட்டலாம். இதற்காக கலந்தாலோசித்து வழி முறைகளைச் செய்யலாம். இதுபற்றி சட்டத்தை விரைவிலேயே கூட்டுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்.

Libraries

* 206 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether libraries are to be opened in residential areas in Madras City; and

(b) if so, the details thereof?

நூல்நிலையங்கள்

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகரில், குடியிருப்புப் பகுதிகளில், நூல் நிலையங்கள் திறக்கப்படவிருக்கின்றனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) சென்னை மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு தற்போது 110 நூலகங்களை சென்னை நகரில் நிறுவுகிறது. இடவசதி இருக்குமிடத்தில் புதியதாக நூலகங்களைத் திறக்க சென்னை மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு நடவடிக்கை எடுக்கிறது.

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நூலகங்களைத் திறத்தியடைக்கக்கூடிய சட்டம் வருவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டம் எவ்வளவு விரைவில் வரும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[21st March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அது இப்பொழுது அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையிலே இருக்கிறது. கொடைக்கானலில் நடைபெற்ற குழுவிலே சிலபல முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. அதற்கென்று தனி இயக்குனர் நியமிக்கலாம் என்று முடிவெடுத்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. 'செஸ்' போன்றவைகளை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே 3 காசாக இருந்தது. அதை 5 காசாக ஆக்குவதன் மூலம் அரசாங்க மானியமும் 5 காசாக ஆகும்போது, நூலகக் குழுவுக்கு அதிகமான தொகை கிடைக்கக்கூடும். ஆகவே நூலகங்களின் நோக்கங்களைச் சிறப்பிப்பதற்கு நிறைவேற்ற இந்த அதிகமான தொகை ஓரளவுக்குப் பயன்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

Institute of Commercial Studies, Adyar, Madras

* 207 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have undertaken any survey into the employment market for the candidates passing out of the Institute of Commercial Studies, Adyar, Madras; and

(b) if so, the details thereof?

வணிகவியல் கல்வி நிறுவனம், அடையாறு, சென்னை

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, அடையாறு வணிகவியல் கல்வி நிறுவனத்திலிருந்து தேறி வெளியேறும் மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க ஏதேனும் ஆய்வை அரசு மேற்கொண்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடம் இல்லை.

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, எத்தகைய பாடம் இந்த நிறுவனத்தில் அளிக்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்பொழுது 'ப்ளேஸ்மென்ட் ரீசோர்' என்று ஏற்படுத்தலாம் என்ற செயற்குறிப்பு இருக்கிறது. தொழில் நுட்பக் கல்லூரிக்கு அந்த 'ப்ளேஸ்மென்ட் ரீசோர்' இப்படிப்பட்ட சர்வே நடத்தலாம். அதற்குப் பிறகு தக்க முடிவுகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது அப்படி ஒன்றுமில்லை.

21st March 1972]

* 208 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any Central Grant is received for the Institute of Commercial Studies, Adyar, Madras; and

(b) if so, the details thereof?

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, அடையாறு வணிகவியல் கல்வி நிலையத்திற்காக ஏதாவது மத்திய அரசு மானியம் பெறப்படுகிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, வணிகவியல் கல்வி நிலையம் என்ன என்ன பாடங்களை அளிக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அது பற்றிய விவரக் குறிப்புகள் இல்லை. வணிகவியல் சம்பந்தமான பல்வேறு துறைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பாலிடெக்னிக் குக்குத்தான் மத்திய அரசு 50 சதவிகிதம் உதவி செய்துவருகிறது. இந்த நிலையத்திற்கு மத்திய அரசு உதவி வரவில்லை.

Utilisation of Rejected Goat and Sheep Leather

* 209 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any new technique for the utilisation of rejected goat and sheep leather has been developed by the Leather Institute at Guindy, Madras; and

(b) if so, the details thereof?

[21st March 1972]

நிராகரிக்கப்பட்ட வெள்ளாட்டு, செம்மறியாட்டுத் தோல்களைப் பயன்படுத்துதல்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, கிண்டியிலுள்ள தோல் ஆராய்ச்சி நிலையம் நிராகரிக்கப் பட்ட வெள்ளாட்டுத் தோல், செம்மறியாட்டுத் தோல்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான புதிய உத்தி எதையேனும் கண்டுபிடித்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) தேவையற்றதென ஒதுக்கப்பட்ட வெள்ளாட்டு, செம்மறியாட்டுத் தோல் பெரும்பாலும் ஸுடல் தோல் (Suedal Leather) உற்பத்திக்காக சாயமேற்று முறையிலேயோ அல்லது திரையச்சுப் பதித்தல் (Screen Printing) முறையிலேயோ பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இம் முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட தோல் ஒன்று ரூ. 20 முதல் 25 வரை விலையாகிறது. ஆனால் அதே தோலினை பட்டைகளாகக் கிற்றால், தோல் ஒன்றுக்கு ரூ. 7 முதல் 8 வரைதான் கிடைக்கும். தோலாடைகளாக தயாரிக்கப்பட்டு அனுப்பப் பெறுமானால், இத்தோல்களுக்கு ஏற்றுமதி வாய்ப்பு மிகுதியாக இருக்கும்.

Pension

* 210 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the number of teachers in aided Secondary Schools in the Ramanathapuram Educational District who have attained superannuation but have not been sanctioned the pension due to them as on 1st June 1970; and

(b) the reasons therefor?

ஓய்வூதியம்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் கல்வி மாவட்டத்தில் உள்ள மானியம் பெறும் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் 1—6—1970 தேதியில், பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று, ஆனால் தமக்குச் சேர வேண்டிய ஓய்வூதியம் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படாமல் உள்ள ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை யாது?

(இ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

[21st March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) 2 ஆசிரியர்கள்.

(இ) இவ்விவரம் ஆசிரியர்களும் 31-5-1972 வரை மறு வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். ஓய்வூதியம் வழங்குவதற்கு ஒப்பளிக்கத் தேவையான எல்லாத் தகவல்களையும் அவர்கள் இன்னும் அனுப்பிவைக்கவில்லை.

Ex-District Board Graduate Teachers and Staff

* 211 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is discontent among the Ex-District Board Graduate Teachers and other staff of District Board High Schools over the present Scheme of Integration based on a division into A and B Wings;

(b) whether there is any proposal to alter the said scheme and introduce a scheme of total integration; and

(c) if so, the details thereof?

முன்னாள் மாவட்ட வாரிய பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், பணியாளர்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 'A' 'B' பிரிவுகளின் அடிப்படையிலான தற்போதைய ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் குறித்து, முன்னாள் மாவட்ட வாரிய பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், மாவட்ட வாரிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் பிற பணியாளர்கள் ஆகியவர்களிடையே அதிருப்தி நிலவி வருகிறதா?

(இ) மேற்கண்ட திட்டத்தை மாற்றி, மொத்தமான ஒருங்கிணைப்புத் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(உ) ஆமெனில் அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) இல்லை.

(உ) கேள்விக்கிடமில்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியப் பெருமக்கள் மத்தியில் இப்படி அதிருப்தியில்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஆசிரியர்களிடமிருந்து இரண்டு பிரிவையும் ஒரே

[21st March 1972]

வின்காக ஆக்கி, கம்பீரீட் இன்டகிரேஷன் தேவையென்று, தீர்மானங்கள் வந்திருக்கின்றனவா என்று மீண்டும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டையும் ஒரேமாதிரியாக 'இன்டகிரேஷன்' செய்வதிலே பல்வேறு பிரச்சினைகள் வந்தன. டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு பள்ளி ஆசிரியர்களையும், அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கிறபோது, 'சீனியாரிடி' வருகிறது. உத்தியோகத்திலே 17, 18 ஆண்டுகள் இருந்தவர்களெல்லாம் தலைமை ஆசிரியர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வரும்போது மற்றவர்கள் கீழே இறங்க வேண்டி வந்தது. அதற்கு அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இந்தப் பேச்சுவார்த்தையின்போது, அவர்கள் நலமும் கெட வேண்டாம், இவர்கள் நலமும் கெட வேண்டாம், ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் 'பி' விங் என்று இருந்து, பிறகு ஒரு காலத்திலே சேருகிற அளவுக்குக் கட்டம் கட்டமாகப் போக வேண்டும் என்பதுதான் எடுக்கப்பட்ட முடிவு. 1966-க்கு முன்னாலிருந்தே இந்தத் திட்டம் வந்தும், ஒரு முடிவு காணப்படாமல் இருந்ததன் காரணமாகத்தான், பேச்சுவார்த்தைக்குப் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சில்பல சங்கடங்கள் இருக்கக்கூடும். ஆனால் பொதுவாக ஏற்றுக்கொண்ட அடிப்படையிலேதான் இரண்டு விங்குகள் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டு, தனித் தனியாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் என்னைக்கேனும் ஒரு நாள் ஒன்றாக இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பது தான் இப்பொழுது இருக்கிற நிலை.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு மாமாங்கமாக 1961 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்னும் தீர்க்கப்படாமலிருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : மாமாங்கம் என்றால் எத்தனை வருஷம்?

திரு. செ. முத்துசாமி : 12 வருஷமாகக் கல்வித் துறையிலே இது தீர்க்கப்படாமலேயே இருந்து வருகிறது. இன்னும் 'ஏ' விங், 'பி' விங் என்பதற்கான உத்தரவுகூட போடப்படவில்லை. அக்டோபர் 3-ந்தேதி, 1970-லே, கல்வி டைரக்டர் அலுவலகத்திலே உட்கார்ந்து பேசி எடுத்த முடிவுகூட இன்னும் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, டிஸ்டிரிக்ட் போர்டுகளைக் கலைத்த பிறகு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடத்திலே ஒப்படைக்காமல், தனியாகவே டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு பள்ளிகளைப் பிரித்து, அக்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கத் தகுதி முழுவதையும் தருவது என்று

[21st March 1972]

1966-லே முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு ஒன்றாக இணைப்பதிலே பல சங்கடங்கள் இருந்த காரணத்தாலேதான், சீனியாரிடி போய்விடுகிறது, தலைமை ஆசிரியர்களாக வர முடியவில்லை என்ற இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் இருந்த காரணத்தால், செய்ய முடியவில்லை. இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்க்க முடியுமென்றால், 12 வருட காலத்திற்கு முன்னாலேயேகூட சேர்த்திருக்கலாம். ஆனால் சேர்க்கிற மாதிரி இல்லை. இதற்குள்ளே கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்களைப் பார்த்தால், அது தனிச் சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டு வருகிறது. அவர்களை இங்கே சேர்ப்பதிலும் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளைக் கூட்டிவைத்து ஒரு முடிவு எடுத்த பிறகுதான் சில பல் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்குமானால், பிரிசிலிக்கலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, அதிகாரிகளோடு உட்கார்ந்து பேசி எடுத்த முடிவு. அது இன்னும் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தேன். 12 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு இது ஒத்திவைக்கப்பட்டு, தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும் என்பதை அவையிலே குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் கூற வேண்டும். அதிகாரிகள் கேட்டு எழுதப்பட்ட முடிவுகள் என்ன என்ன நடைமுறைக்கு வரவில்லை, எது எது நடைமுறைக்கு வர முடியாது, அதை விரைவிலே கொண்டுவர குறிப்பிட்ட காலம் என்ன, எதற்குள் கொண்டுவர முடியும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட காலம் என்று எதையும் குறிப்பிட முடியாது. அந்த முடிவுகளுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒத்துழைப்பு வருகின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு விரைவில் செயல்படக்கூடிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

Post-graduate Course.

* 212 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an appeal has been received by the Government during September 1971 from the final year degree students of the Raja Serfoji (Government) College, Thanjavur for the opening of a Post-graduate Course either in English or Economics, from the next academic year; and

(b) if so, the action taken thereon?

[21st March 1972]

பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பு

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அடுத்த கல்வியாண்டிலிருந்து ஆங்கிலம் அல்லது பொருளாதாரப் பிரிவில் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பைத் தொடங்குமாறு தஞ்சாவூர், இராஜா சரபோஜி (அரசினர்) கல்லூரியில் பயிலும் இறுதியாண்டு பட்ட வகுப்பு மாணவர்களிடமிருந்து, 1971 செப்டம்பர் திங்களில் அரசுக்கு முறையிடுவதென்று உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) தஞ்சை மன்னர் சரபோஜி அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் கூடுதலான கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டபின், பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் ஆரம்பிக்க வசதி செய்யப்படலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பட்ட மேற்படிப்பைப் பொறுத்த வரையிலே, தனியான கட்டிடங்களோ, ஆய்வு அறைகளோ தேவையில்லை. சிலபல மாணவர்கள் படிக்கவேண்டியிருப்பதால், தஞ்சாவூரிலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட முதல் கல்லூரி இராஜா சரபோஜி கல்லூரி என்பதை நினைவில் கொண்டு அரசு இதை ஆராயுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கூடுதலான கட்டிடங்கள் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட பிறகுதான், இந்தப் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல், இருக்கிற கட்டிடங்களே போதுமானவையாக இருந்தால், பல்கலைக் கழகக் குழுவினரும் ஒப்புதல் அளித்தால் ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால் நெருக்கடி கட்டிடங்கள்தான். அதற்கான தகவல் அரசுக்குத் தந்தால், ஆராயும்.

திரு. கே. என். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இராஜா சரபோஜி காலேஜில் போஸ்ட்-கிராஜுவேட் கோர்ஸ் எந்த எந்த சப்ஜெக்ட்டிலே இல்லை, அப்படிக் கொண்டு வருவதாக இருந்தால், எத்தனை காலத்திற்குள் கொண்டுவர முடியும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய முழு விவரமில்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

21st March 1972]

Government Press

* 213 Q.—THIRU V. THANAGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an amount of Rs. 1,37,000 was misappropriated in Government Press;

(b) whether a complaint was made on 21st June 1971 by the Director of Stationery and Printing in this regard; and

(c) if so, the action taken thereon?

அரசு அச்சகம்

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசு அச்சகத்தில் ரூ. 1 லட்சத்து 37 ஆயிரம் மோசடி நடைபெற்றுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) இதுபற்றி அச்சக டைரக்டர் 21-6-1971-ல் புகார் செய்துள்ளாரா?

(உ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) இந்தத் தவறுதலுக்குப் பொறுப்பான அரசு அச்சகத்தைச் சேர்ந்த காகித பண்டகக் காப்பாளரும், கிடங்கு எழுத்தரும், 25-5-1971 அன்று இடைக்கால பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் மேல் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அரசு அச்சகத்தில் இருந்த இரண்டு பணியாளர்களும் தனியார் அச்சக உரிமையாளரும் காவலர்களால் கைது செய்யப்பட்டு தற்போது அவர்கள் ஜாமீனில் விடப்பட்டு இருக்கிறார்கள். வழக்கு இன்னும் காவல்துறையினரால் புலனாய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. தனியார் அச்சகத்தின் உரிமையாளர்மீது சிவில் வழக்கு ஒன்றும் தொடருவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மோசடி எப்படி நடைபெற்றது, எவ்வளவு ஆண்டுக்காலமாக நடைபெற்றது என்பதை நான் அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, 1966-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் "சாக்கு அனுப்புகைக் குறிப்பு" 20-ஆம் எண் படிவத்திற்கு 1,60,000 புத்தகங்களை அச்சிட்டு வழங்கும் பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக திரு. ஏ. எஸ். எஸ். அச்சகத்திற்கும் சென்னை வருவாய்

[21st March 1972]

வாரிய (வணிக வரி) புலனாய்வுத் துறை ஆணையாளருக்குமிடையே ஒப்பந்தம் ஒன்று கையொப்பம் இடப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தம் செய்த நாளிலிருந்து மூன்று திங்கள் கால அளவுக்கு அந்த ஒப்பந்தம் செல்திறனில் இருக்கும். மேற்கூறிய படிவத்தை அச்சிடுவதற்கு 3-10-1966 முதல் 17-12-1966 வரை சென்னை அரசு அச்சகத்திலிருந்து எழுதுபொருள் அச்சத் துறை இயக்கு நரால் 10,102 ரீம் காகிதம் வழங்கப்பட்டது அச்சக உரிமையாளர் 19,520 புத்தகங்களை மட்டுமே அச்சடித்து வழங்கினார். அவர்களால் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற இயலாது என்றும், மேற்கொண்டு அப்பணியை நிறைவேற்ற முடியாதென்றும் 1967 அக்டோபரில் உறுதியாகக் கூறினார். தனியார் அச்சக உரிமையாளர் 433 ரீம் காகிதத்தை மட்டுமே திருப்பியனுப்பினார், ரூ. 1,36,852.37 மதிப்புள்ள எஞ்சிய 8,188 ரீம் 180 தாள்கள் காகிதத்தைத் திருப்பியனுப்ப வில்லை. ஆய்வு செய்ததிலிருந்து, சென்னை அரசு அச்சகக் காகிதச் சேமிப்பு பிரிவின் காகித பண்டகக் காப்பாளர், கிடங்கு எழுத்தர் ஆகியோர் காகிதம் வழங்கியதற்காக அச்சக உரிமையாளரிடமிருந்து சரியான ஒப்பம் வாங்கவில்லை யென்று தெரிய வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மோசடி 1966 லேயே நடைபெற்றிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க 4 ஆண்டுகள் தாமதம் ஏன் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை யினர் அதைப்பற்றிப் புலனாய்வு செய்வதற்கு அவ்வளவு காலமாகியிருக்கிறது.

Productivity Council

* 214 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Productivity Councils of the State are finding it difficult to continue their services to the Small Scale Industries for want of resources; and

(b) if so, whether the Government will consider the continuance of the grant to them?

உற்பத்திக் கழகங்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நிதிப் பற்றாக்குறை காரணத்தால் சிறு தொழிற்சாலைகளுக்கு தங்கள் உதவியினைத் தொடர்ந்து அளித்து வருவது கடினம் என்று மாநில உற்பத்திக் கழகங்கள் கருதுவதாகக் கூறப்படுவது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அவைகளுக்குத் தொடர்ந்து மானியம் வழங்குவது குறித்து அரசு பரிசீலிக்குமா?

21st March 1972]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: (அ) இல்லை.

(இ) இந்த உற்பத்திக் திறன் குழுக்களுக்கு 1960-61-லிருந்து ஆண்டு தோறும் நிதி உதவியை ஏற்கெனவே அரசு அளித்து வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, டேபரிங் பேஸ் அளவிலே தேவைப்படும் என்ற பயம் இருக்கிறது. அது மாதிரி குறிப்பு ஏதாவது அரசினிடத்தில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, அது போன்ற குறிப்பு எதுவுமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, இந்த உற்பத்திக் திறன் நிதியைக் கொடுப்பது என்பதை தொழில் திறமை உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த மார்க்கெடிங் விற்பனைத் துறை, பொருளாதார நிர்வாகம், தொழிலாளர் நிர்வாகம் ஆகிய இவைகளுக்கும் இந்த உற்பத்திக் திறன் குழுக்கள் மூலமாக ஏதாவது உதவி செய்ய முற்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: அதனுடைய விவரங்கள் இல்லை, எனினும் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனையைப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

Illicit Transport of Rice

* 215 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) the number of prosecutions launched against the illicit transport of rice to other States during the year 1970-71; and

(b) the steps taken to arrest this practice?

அரிசியைக் கள்ளத்தனமாகக் கடத்துதல்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1970-71-ஆம் ஆண்டில் பிற மாநிலங்களுக்கு அரிசியைக் கள்ளத் தனமாகக் கடத்திச் சென்றது தொடர்பாக தொடரப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை யாது?

(இ) இச்செயலைத் தடுக்க எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

[21st March 1972]

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: (a) During 1970-71 prosecution was launched in 676 cases for illicit transport of rice to other States.

(b) Check posts and Special Mobile Parties have been formed in the border areas. The Officers of the Civil Supplies department and Food Cell (C.I.D.) Branch have been specially instructed to check the vehicles at border check posts, railway goods sheds and Railway stations, etc. Special raids in the Border areas are also being conducted periodically.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, எவ்வளவு அரிசி இப்படி கள்ளத்தனமாகக் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, பிடிபட்டிருக்கிற அரிசியின் அளவை நான் சொல்ல முடியும். அரிசியின் அளவு 599 குவிண்டால் பிடிபட்டிருக்கிறது. நெல்லைப் பொறுத்த வரையில் 46 குவிண்டால் பிடிபட்டிருக்கிறது.

THIRU K. S. ABDUL WAHAB: May I know the figures of last year's prosecutions, Sir? The number of prosecutions launched during this year has been given as 676. May I know whether smuggling has diminished or increased?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, what I have furnished is last year's figure only.

THIRU K. S. ABDUL WAHAB: Sir, I want to know the figures for the previous year.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I want notice.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Sir, may I know how many cases have been prosecuted and how many cases have been finalised and what was the result?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, out of the cases detected, 676 were prosecuted, 531 were convicted, 19 were acquitted and 126 are pending trial.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, இந்த அரிசிக் கடத்தலில் ஈடுபடுகிற லாரிகளைப் பறிமுதல் செய்ய சட்டம் கொண்டுவரப்படுமா? இதுபற்றி நடவடிக்கையெடுக்க அரசு என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அரிசிக் கடத்தல் செய்கிற லாரிகளைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு இப்போதிருக்கிற சட்டப்படி இயலாது. அந்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம்.

21st March 1972]

Sugar

* 216 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government of Tamil Nadu have requested the Central Government to introduce price and distribution control on sugar; and

(b) if so, the reason therefor?

சர்க்கரை

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சர்க்கரை விநியோக விலைக்கட்டுப்பாட்டை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்படி மத்திய சர்க்காரை தமிழ்நாடு அரசு கேட்டிருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்குக் காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஆம்.

(இ) சர்க்கரையின் இருப்பு நிலை திருப்திகரமாக இருந்ததால், மத்திய அரசு 25—5—1971 அன்று, சர்க்கரை மீதுருந்த விலை, விற்பனை, போக்கு வரத்து முதலான கட்டுப்பாட்டை நீக்கியது. பிறகு நவம்பர் மாதம் முதற் வாரத்து முதலான கட்டுப்பாட்டை நீக்கியது. அதனால் மாநில அரசு, கொண்டு சர்க்காரை விலை வெகுவாக உயர் ஆரம்பித்தது. அதனால் மாநில அரசு, மத்திய அரசை சர்க்காரையின் விற்பனை விலையை கிலோ ஒன்றிற்கு ரூபாய் இரண்டிற்கு மிகாமல் நிர்ணயிக்குமாயும் மேலும் சர்க்கரை ஆலைகள் உற்பத்தி செய்யும் மொத்த சர்க்கரையில் 50 சதவிகிதத்தை மாநில அரசு ஏற்று பங்கிடு செய்யவும் வகைசெய்ய மத்திய அரசிடம் கேட்டுக் கொண்டது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, இந்த விநியோக விலைக் கட்டுப்பாடு அமுலுக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் உண்மையான கிரமமான விலைக்கு விற்கப்படும்போது, அந்த கிரமமான விலைக்கு அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுகிறதே, அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிற 100-க்கு 60 சதவீத சர்க்கரையைத் தான் 2 ரூபாய்க்கு விற்க முடியும். அதைத் தான் விற்கிறோம். 40 சதவீதத்தை வெளிச் சந்தையில் விற்க அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை என்ன விலைக்கு விற்கலாம் என்று யாரும் விலையை நிர்ணயிக்கவில்லை.

[21st March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, 60 சதவீதம் தவிர இன்னும் 20 சதவீதம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற தாக்கீது வந்திருக்கிறதா? அண்மையில் மத்திய அரசு 80 சதவீதம் எடுத்துக்கொண்டு விற்கலாம் என்று முடிவு செய்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நானும் பத்திரிகையில் தான் படித்தேன். அரசுக்கு அப்படி ஆணை வரவில்லை. அப்படி ஒரு ஆலோசனை இருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். மத்திய அரசு முடிவெடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 1.75 என்று அரசாங்கத்தின் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது 2 ரூபாயென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சர்க்கரை விலையை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் எங்களுக்குக்கில்லை. மத்திய அரசைக் கேட்க வேண்டும்.

Non-Power Soap

* 217 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that non-power soap is manufactured in the State; and

(b) if so, the details thereof?

மின்விசை பயன்படுத்தாமல் தயாரிக்கப்படும் சோப்பு

திரு. வ. ஸ்வராமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில், மின்விசை பயன்படுத்தாமல் சோப்பு தயாரிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) தமிழ் நாட்டில் மின்சக்தியைப் பயன்படுத்தாமல் சோப்புத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் 180 உள்ளன. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 24,720 மெட்ரிக் டன் சலவை சோப்பு தயாரிக்கப்படுகிறது.

[21st March 1972]

Special Rebate on Handloom Goods

* 218 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Handloom House at Luz, Mylapore, Madras had not given the special rebate during the Deepavali festival in October, 1971;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the action taken thereon?

கைத்தறித் துணிகளுக்குச் சிறப்புத் தள்ளுபடி

திரு. வ. ஸ்வராமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் தீபாவளியின்போது கைத்தறித் துணிகளுக்காகக் கொடுக்கப்படும் சிறப்புத் தள்ளுபடித் தொகையை, சென்னை மயிலாப்பூர், லஸ்ஸில் உள்ள கைத்தறி விற்பனை நிலையம் கொடுக்கவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(உ) அதையொட்டி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) மைலாப்பூர் லஸ்ஸில் இருக்கும் தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் விற்பனை நிலையத்தில் 1971 தீபாவளிப் பண்டிகையின் காலத்தில் தள்ளுபடியில் இருந்து விலக்களிக்கப்பட்ட தைக்கப்பட்ட ஆடைகள், துலையனை உறைகள் நீங்கலாக மற்றைய எல்லா கைத்தறி உற்பத்திப் பொருள்களுக்கும் சிறப்புத் தள்ளுபடியான ரூபாய்க்கு 10 பைசா தரப்பட்டது.

(இ) & (உ) வினாக்களுக்கு இடமில்லை.

Arasu Cement

* 219 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) how the theme was selected for the Arasu Cement for broadcast in the Commercial Service of All-India Radio; and

(b) the expenditure incurred for the advertisement given to All-India Radio in this regard?

[21st March 1972]

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (அ) இல்லை.

(இ) 6—11—1971 அன்று இரவு சுமார் 7 மணி அளவில் சென்னை தியாகராய நகரிலுள்ள அரசு பின்தங்கிய வகுப்பினர் கல்லூரி மாணவர் விடுதியில் இரண்டு மாணவர்களுக்கிடையே ஒரு சச்சரவு ஏற்பட்டது. இதனால் ஒரு மாணவரின் அனுதாபிகள் சென்னை கலைக் கல்லூரியில் மூன்றாவது பி. ஏ. வகுப்பு மாணவர் ஒருவரைத் தாக்கி காயப்படுத்தினர். தகவலறிந்த அதிகாரிகள் தலத்திற்கு உடனே விரைந்து அமைதியை நிலை நாட்டினர். போலீசாருக்கு எந்தப் புகாரும் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் மாணவரிடையே மேலும் எந்த சச்சரவுகளும் ஏற்படாவண்ணம் தடுக்க போலீசாரை விடுதியின் வெளியே வந்திருக்குமாறு கோரப்பட்டது.

Interview at the Collector's Office at Madurai

* 223 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether a large number of candidates were called for interview at the Collector's Office at Madurai about 17th November, 1971;

(b) whether all of them were turned away; and

(c) if so, the reasons therefor?

மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் நடைபெற்ற நேர்முகத் தேர்வு

திரு. வ. சஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971, நவம்பர் 17-ஆம் நாள் அளவில் மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் நடைபெற்ற நேர்முகத் தேர்வுக்குப் பல வேட்பாளர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனரா?

(இ) இவர்கள் அனைவரும் திருப்பி அனுப்பிவிடப்பட்டார்களா?

(உ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (அ) 193 பேர்கள் ஆசிரியர் வேலைக்காக மதுரை மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்திற்கு 17—11—1971-ல் நடைபெற்ற நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைக்கப்பட்டனர். அதில் 139 பேர் மட்டுமே வந்துள்ளனர்.

(இ) இல்லை. 40 பேர் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

(உ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

21st March 1972]

Loans for House Building

* 224 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) the amount allotted to the East Ramanathapuram District (under the Jurisdiction of the Deputy Registrar of Co-operative Societies at Ramanathapuram) for disbursement of loans for house building under Low Income Group through House Building Co-operative Societies during 1971-72;

(b) the number of loan applications received up-to-date pending sanction and the total amount required therefor; and

(c) the steps the Government propose to take to ensure sanction of all loans applied for?

விடு கட்ட கடன்

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மாண்புமிகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971-72-ல், விடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக, குறைந்த வருமானத் தொகுதியினர்க்கு விடு கட்டிக்கொள்ள கடன் வழங்க, கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துக்கு (இராமநாதபுரத்தில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் துணைப் பதிவாளரின் அதிகாரவரம்பின் கீழுள்ள பகுதி) ஒதுக்கப் பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(இ) இத்தேதி வரை வந்துள்ள கடன் விண்ணப்பங்களில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படாமல் உள்ள விண்ணப்பங்கள் எத்தனை? அவற்றில் கேட்கப்பட்ட மொத்தக் கடன் தொகை எவ்வளவு?

(உ) விண்ணப்பிக்கப்பட்ட எல்லாக் கடன்களுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்குவதை உறுதி செய்ய அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. THIRU K. RAJARAM: (a) No amount was allotted to Ramanathapuram circle under the Jurisdiction of Deputy Registrar, Ramanathapuram towards sanction of loans to members of co-operative societies under the Low Income Group Housing Scheme during 1971-72.

(b) Originally no loan applications were received from members of Co-operative Societies under Low Income Group Housing Scheme. Subsequently 6 loan applications were received and the Deputy Registrar, Ramanathapuram has been instructed by the Chairman, Tamil Nadu Housing Board (Co-operative Wing) to forward them to the Housing Board (Co-operative Wing).

[21st March 1972]

(c) The Chairman, Tamil Nadu Housing Board (Co-operative Wing) will consider the applications on their receipt, taking into account the availability of funds, etc.

THIRU M. RAJAH IYER: Sir, may I take this opportunity to bring it to the notice of the Government that no applications were received simply because the Deputy Registrar refused to entertain applications from the Co-operative House Building Societies. May I request the Government to instruct the Registrar of Co-operative Societies to receive the applications that may be valid and forthcoming from the Co-operative House Building Societies, Sir?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: தலைவரவர்களே, இப்போது மொத்தத்தில் இந்த ஸ்கீமுக்கு 40 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 'புதிதாக வருகிற விண்ணப்பங்களை' என்று அரசு முடிவு எடுத்திருப்பதால் தற்போது விண்ணப்பங்கள் வாங்கப்படுவதில்லை என்பதை இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Jute Cultivation

@ * 112 Q.—V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to answer to Legislative Council Question No. 66 given on 26th February 1970 the stage at which the proposal for jute cultivation now stands?

சணல் பயிரிடுதல்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 26—2—1970 அன்று 66-ஆம் எண் வினாவிற்கு அளித்த விடையை யொட்டி கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

சணல் பயிரிடுவதற்கான செயற்குறிப்பு தற்போது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை பி. நாராயணசாமி: சணலையும், புளிச்சையையும் பயிரிடுவதற்கான மத்திய அரசு நிதி உதவி திட்டமாக 30,785 ரூபாய் செலவில் சணல் புளிச்சை சோதனை முன்னோடி திட்டத்தை 1971-72-ல் செயலாக்க அரசு இப்போது ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

@ Postponed from the list of questions for 3rd March 1972.

21st March 1972]

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: எந்த இடத்தில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப் படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை பி. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இவ்வாண்டு சூன் திங்கள் வரையில் இந்தச் சணல், புளிச்சை ஆகியவைகளைப் பயிரிடும் சோதனை முன்னோடித் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. 1971-72-லிருந்து இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. அதற்கு இந்த அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ள இடங்கள் தஞ்சை, திருச்சி, கோவை, தென்னாற்காடு, செங்கை ஆகிய இடங்கள். அவ்விடங்களில் சணல், புளிச்சை ஆகிய இரு பயிர்களும் பயிரிட வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இந்தச் சணல் பயிரிடும் தொழில் லாபகரமான ஒன்றாக இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை பி. நாராயணசாமி: அது பற்றிய விவரமில்லை. இந்தத் தொழில் தமிழகத்தில் நடந்துகொண்டு வருகின்றது. இதை இன்னும் விரிவுபடுத்தி, ஒரு லாபகரமான தொழிலாக நடைபெற முயற்சிகள் செய்யப் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Incentive to the agriculturists

@ * 191 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the incentives awarded by the Government at present to the agriculturists who produce maximum yield of paddy in the State; and

(b) whether there is any proposal to make the incentive more attractive?

விவசாயிகளுக்கு ஊக்கச் சலுகைகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம் மாநிலத்தில் அதிக அளவு நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு தற்போது அரசினால் அளிக்கப்படும் ஊக்கச் சலுகைகள் யாவை?

(இ) ஊக்கச் சலுகையை மேலும் கவர்ச்சிகரமாக்குவதற்கான செயற்குறிப்பு எதாவது உள்ளதா?

@ Postponed from the list of questions for 9th March 1972.

[21st March 1972]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை பி. நாராயணசாமி: (அ) கிராம, வட்டார, மாவட்ட, மாநில அளவுகளில் ஆண்டுதோறும் நெல், சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு பயிர்கள் குறித்து நடக்கும் விளைச்சல் போட்டிகளில் வெற்றி பெறுபவர்களுக்கும் பரிசுகள் மாநில அரசால் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) இவை தவிர ஆண்டுதோறும் மாநில அளவில் நடக்கும் போட்டிகளில் முதல் பரிசு பெறுபவர்களுக்கு, “வேளாண்மைச் செம்மல்” என்ற பட்டத்தை வழங்குவதற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இப்படி அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தொகைகள் எவ்வளவு? அவைகள் என்னென்ன பரிசுகள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை பி. நாராயணசாமி: கிராம அளவில் 10 ஆயிரம் ரூபாய் பரிசு. இரண்டாவது, வட்டார அளவில் முதல் பரிசு 100 ரூபாய், இரண்டாம் பரிசு 50 ரூபாய். மாவட்ட அளவில் முதல் பரிசு 300 ரூபாய், இரண்டாம் பரிசு, 200 ரூபாய். மாநில அளவில் முதல் பரிசு 2,000 ரூபாய், இரண்டாம் பரிசு ஆயிரம் ரூபாய், மூன்றாம் பரிசு 500 ரூபாய். அனைத்திந்திய அரசு கொடுக்கின்ற பரிசு முதல் பரிசு 3,000 ரூபாய், இரண்டாம் பரிசு 1,200 ரூபாய், மூன்றாம் பரிசு 800 ரூபாய்.

திரு. கே. ராஜாராம்: கிராம அளவில் கொடுக்கப்படும் பரிசை இன்னும் அதிகப்படுத்தி 100, 150 என்று அளிக்க அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை பி. நாராயணசாமி: அரசாங்கம் இதுபற்றி ஆலோசனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அதிக அளவு நெல் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால், அதிகச் செலவாகும். எனவே அவர்களுக்கு அதிகப் பணமும், உரங்கள், விதைகள் ஆகியவற்றை விநியோகிப்பதற்கு அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை பி. நாராயணசாமி: இப்படிப் பரிசுகள் அவர்களுக்குக் கொடுத்தாலும், அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகாமல் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப் பரிசுகள் கொடுப்பதன் மூலம் திட்டமிட்ட முறையில் அவர்களுக்கு ஒரு ஒத்தாசை செய்து வருகிறது. இப்படிப் பரிசு கொடுத்து விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக, அவர்களைப் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற அக்கறையோடு இது செய்யப்படுகிறது அளவிலே இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

21st March 1972]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, இப்படிச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டாலும் புதிய ரக வித்துக்களைச் சாகுபடி செய்தவிடங்களில் பயிர்களுக்கு இவ்வாண்டில் அதிக நோய்கண்டு சாகுபடியாளர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் அதே நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் புதியரக வித்துக்கள் சாகுபடிக்கு நோய் எளிதில் அணுகுவதாகவும் விவசாயிகளுக்கு இதனால் கட்டுப்படியாகவில்லை என்றும் சிலர் ஆராய்ந்து தெரிவிக்கிற நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை பி. நாராயணசாமி: அப்படி ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் இருக்கலாம். அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல அதிகமான அளவில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

MR. CHAIRMAN: Short Notice Question 1 and Questions 163 to 166 are postponed.

Questions are over.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member).

II. CALLING ATTENTION TO THE INCREASE IN THE INCIDENTS OF IDOL THEFTS IN THANJAVUR DISTRICT.

MR. CHAIRMAN: Thiru G. Swaminathan will now call the attention of the Hon. the Minister for Religious Endowments to a matter of urgent public importance.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I beg to call the attention of the Hon. the Minister for Religious Endowments to a matter of urgent public importance, namely, the increase in the incidents of idol thefts in Thanjavur district and the action proposed to be taken by the Government in the matter.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Minister for Religious Endowments will now make a statement thereon.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, அரசுக்குக் கிடைத்துள்ள விவரப்படி 1-1-1971 முதல் 31-10-1971 வரை தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 25 சிலைத் திருட்டு வழக்குகளில் சுமார் ரூபாய் 71,520 மதிப்புள்ள 82 சிலைகள் திருடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அவற்றுள் எட்டு வழக்குகளில், சுமார் ரூபாய் 9,230 மதிப்புள்ள 26 சிலைகள் மீட்கப்பட்டன. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ரூபாய் 9,230 மதிப்புள்ள ஐந்து வழக்குகளில் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. கோவில் எட்டு வழக்குகளில் ஐந்து வழக்குகளில் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இம்மாவட்டத்தில் விசேட சிலைகள் களவாடலைக் கண்டுபிடிக்கும் பொருட்டு இம்மாவட்டத்தில் விசேட

[21st March 1972

தனி கூடுதல் காவற்படை நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இம்மாநிலத்திலுள்ள கோவில்களிலிருந்து சிலைகள் களவாடலைத் தடுக்கும்பொருட்டு கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த சமய ஆட்சித்துறைத் துணை ஆணையர்களும், உதவி ஆணையர்களும் கோயிற் சிலைகள் திருடுபோனால், திருடு நிகழ்ந்த செய்தி, அது நிகழ்ந்த தன்மை, திருடுபோன பொருள்களின் விவரம், அவற்றின் சமாரான மதிப்பீடு, திருட்டில் சம்பந்தப்பட்டதாக ஐயுறப்படுபவர்களின் பெயர்கள், முகவரிகள் ஆகிய முழு விவரங்களுடன், காவல் துறையினருக்கு உடனடியாகப் புகார் செய்யக் கோயில்களின் நிர்வாகப் பொறுப்புடையவர்களுக்கு உத்தரவுவீட்டுப்படி, அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். மேலும் கோயில் ஊழியர்களில் எவருடைய கவனக் குறைவு காரணமாகத் திருடு நிகழ்ந்ததோ, அவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டித்தல் வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. கோயில்களிலுள்ள வெண்கலச் செப்புச் சிலைகள் மற்றும் பிற உலோகங்களில் ஆன சிலைகள் ஒவ்வொன்றையும், அதன் பெயர், உயரம், சிறப்புக் கூறுகள் முதலிய விவரங்களுடன், பட்டியலிட்டு, வைத்தல் வேண்டும் எனவும் அறிவுறுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. சிலைகளுக்கு நிழற்படப் பிரதிகள் எடுக்கப் பட்டு ஆணையரின் அலுவலகத்திற்கும் அந்தந்தப் பகுதிக்குரிய உதவி ஆணையர் அல்லது துணை ஆணையர் அலுவலகத்திற்கும் அனுப்பிவைக்கப்படுதல் வேண்டும்.

காவல் துறையினர் சிலைகள் களவாடலைத் தடுக்க எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு :—

1. திருட்டுப் பொருளை வாங்குபவர்கள், கலை, சிற்ப பொருள்களை விற்பனை செய்பவர்கள் இவர்களின் நடவடிக்கைகளைத் தவிரமாக கண்காணித்தல்.
2. சிலை திருட்டுக்களில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகளுக்கு வரலாற்றுக் குறிப்பேடு வைத்து நடவடிக்கைகளைக் கண்காணித்தல்.
3. புலனாய்வுத்துறை காவலர் ஆராய்ச்சிக் கூடம் தமிழ்நாட்டில் சிலை திருட்டுக்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து வெளியிட்ட குறிப்புகள் எல்லாக் காவல் நிலையங்களிலும் விசாரணை அதிகாரிகளுக்கு வழிகாட்டியாக கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.
4. கோயில் சிலைத் திருடுகள் "பெருஞ்சுற்றமாக"க் கருதப்பட்டு உதவி கண்காணிப்பாளர்கள் நேரடி விசாரணை செய்ய பணிக்கப்பட்டுள்ளனர்.
5. கோவில் சிலை திருட்டுக்களையும் அந்த சிலைகள் சென்ற இடத்தையும் உடனுக்குடன் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கவும், சிலைகளை மீட்கவும் தெரியப் படுத்தல்.

6. தொல்பொருள் மதிப்புள்ள சிலைகள் கோவில் திருவிழாக்களிலும், மற்ற சமயங்களிலும் பார்வைக்கு வைக்கப்படும் காலத்து சிறப்பு பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் அமைக்கப்படுகின்றன.

7. பெருமளவில் பரவக்கூடிய இவ்வழக்குகளை விசாரிக்க புலனாய்வுத் துறை குற்றப்பிரிவில் ஒரு சிறப்பு விசாரணை அமைப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விட்டத் தட்ட ரூபாய் 71,520 மதிப்புள்ள சிலைகள் திருட்டுப் போனதாகச் சொன்னார். இப்படித் தரப்பட்ட விலையானது அந்தத் திருட்டுப் போன விக்கிரகங்களின் உலோக விலையா அல்லது “கம்ர்ஷியல் ரேட்” என்று வெளி நாடுகளிலே சொல்லுகிறார்களே, அந்த விலையைக் குறிக்கிறதா, என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டாவதாக, பழைய கோயில்களிலே பிரம்மாண்டமான மண்டபங்கள் அமைந்திருக்கும் சிறிய கோயில்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே குறிப்பாக கிராமப் புறங்களிலே நிறைய இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான காவலும் இல்லை; ஆனால் அப்படிப்பட்ட கோயில்களிலே இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் பெருமானுள்ள விக்கிரகங்கள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, அது போன்ற பிரம்மாண்டமான மண்டபங்கள் கொண்ட கோயில்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்பதை அரசு ஆராய்ந்து அப்படிப்பட்ட கோயில்களுக்கும் காவல் போட அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இங்கே நான் குறிப்பிட்ட ரூபாய் 71,520 தான் அந்த களவு போன சிலைகளின் மதிப்பு என்று நான் கூறிவிட்டேன். ஏனென்றால், வெளிநாடுகளிலே அப்படித் திருடிக்கொண்டு போன ஒரு சிலைக்குக் கூட கோடிக்கணக்கான, இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் தரப் படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரிகிறது. அப்படிப் படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பது தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல களவுபோன சிலைகளின் உலோக மதிப்பைத் தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல மண்டபங்களிலேயும் அல்லது சிறு கிராமங்கள் அல்லது சிறு கோயில்களிலேயும் இருக்கின்ற விலை மதிப்பற்ற சிலைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் நாம் புதிதாகப் பல யோசனைகளைச் செய்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சிறு கோயில்களிலே இருக்கின்ற சிலைகளையெல்லாம் சேகரித்து, அந்தப் பகுதியிலே டீக்க பாதுகாப்போடு இருக்கக் கூடிய கோயில்களிலே வைக்கக் கூடிய நிலைமை பரிகாரமாக இருக்கக் கூடிய யோசனைகளைச் செய்யலாம் என்று கருதி, இந்த அரசின் சார்பிலே பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். எனவே, கிராமப் பகுதியிலே இருக்கும் கோயில்கள் அல்லது கோயில்களாக இருந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் பாதுகாக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

[21st March 1972

[21st March 1972]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : வெளிநாடுகளிலே இந்த மாதிரி நம் முடைய விக்ரகங்களுக்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்குவது நம்முடைய கலைத்திறனிலே நாட்டம் கொண்டா அல்லது கடவுள் நம்பிக்கையின் பெயராலா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அப்படி வெளி நாட்டினர் அதிகப் பணம் கொடுப்பது நம்முடைய 'கலைத் திரைக்காகத்' தான் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

III. DISCUSSION ON THE POLICY NOTES ON MEDICAL AND PUBLIC HEALTH.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Minister for Public Health will move the motion standing in his name

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மேலவைத் தலைவரவர்களே, "சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்ட 'மருத்துவம், மக்கள் நலவாழ்வு' குறித்த கொள்கைக் குறிப்புகள் @ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்தோடு, இந்தக் கொள்கைக் குறிப்புகள் இங்கே அச்சடிக்கப்பட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப் பட்டிருந்தாலும், இந்த அவையின் நடைமுறை ஏட்டினிலே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Motion moved ...

"That the Policy Notes on Medical and Public Health placed on the Table of the House be taken into consideration".

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மேலவைத் தலைவரவர்களே, மருத்துவம், சுகாதாரம் என்ற துறைக்கு அதிக அளவிலே அரசு தொகை ஒதுக்கியிருப்பது கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்னும் கூட இந்தத் துறைக்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது “உபரி பட்டுலே” என்று இந்த வருஷத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த மருத்துவம், சுகாதாரத் துறைகளிலே அவசர அவசியமாகச் செய்ய வேண்டிய பணிகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அதற்காக எல்லாம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே இடமளித்து, இந்தத் துறைக்கு அதிகத் தொகையை ஒதுக்கிடுத்து குறுகிய காலத்திற்குள் பொது மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இந்த இலாகா முன் வந்திருந்தால், அது பாராட்டப்படக் கூடிய விஷயம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால் இப்படிப்பட்ட குறைகள் கிராமப் பகுதி

21st March 1972] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[illegible]

இந்த ஆண்டு ராஜபாளையத்திலே இருக்கும் ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிப்பதற்
காக அந்த நகரில் உள்ள தனவந்தர்களும் மற்றவர்களும் 5 இலட்சம் ரூபாய்
அரசுக்கு உதவித் தொகையாகத் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த
அரசும் இந்த ஆண்டே அந்த வேலையை ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதாக அறிந்
தேன். ஆனால், இந்தத் திட்ட அறிக்கையிலே “ராபாளையம்” என்ற பெயர்
இல்லை. ஒருவேளை அதற்கான திட்டத்தை எதிர்காலத்திலே செய்வதாக இருக்
கிறார்களோ என்னவோ. எனவே, இந்தச் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்ய
வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதே

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்] [21st March 1972]

மருந்துகள் கிடைக்க வழியில்லாமல் போகிறது. தலைவலி போகவேண்டுமென்று போய் நல்கிரித் தைலம் கேட்டால், மண்ணெண்ணெயைக் கலந்து கொடுக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மாபாவிகள் மருந்துகளில் கலப்படம் செய்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு நம்முடைய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சில குறிப்பிடத்தக்க முயற்சி எடுத்துவருகிறார்கள். அவர் எவ்வளவு துடிதுடிப்பானவர் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், எவ்வளவு வேகமானவர் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைப் பயன்படுத்தி, அவருடைய காலத்திலேயே கொஞ்சம் சட்டங்களை அவசியமான முறையில் அமுலாக்குவதற்கு அத்தனை பேருடைய ஒத்துழைப்பையும், மனப்பூர்வமாக அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர்களிலேயே மிகையாகக் காரம் போன்றவர் தர்மவீரா. அவர் மைசூரில் ஒரு வரலாற்றையே படைத்துச் சென்றார். அந்த தர்மவீரா என்ற கவர்னர் பாஞ்சால நாட்டிலுக்கட கவர்னராக இருந்தார். 1966-ல் அங்குள்ள வியாபாரிகளை, கருப்புச்சந்தை வியாபாரிகளை, கலப்பட வியாபாரிகளை ஒரு நாள் கை விலங்கு போட்டு ஜனவலமாக வரச் செய்தார். மக்கள் அவர்களைப் பார்த்து காரித் துப்பிக்கொண்டு போனார்கள். அந்த தர்மவீராவுக்கு சற்றும் குறைந்தவரல்ல நம்முடைய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சராகிய பேராசிரியர் அவர்கள். அவர்களுக்கு இதைத் தடுக்கக்கூடிய திறமை உண்டு.

அடுத்து கெண்டாசிங் என்ற ஒரு உ.பி. அமைச்சர் இருந்தார். அவர் எலிக் கறி சாப்பிடுங்கள், அதில் புரதச் சத்து இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டார். அந்த அளவுக்குப் போகாவிட்டாலும், நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் உணவுத் துறையில் வெள்ளைப் பன்றிக் கறி சத்தாவது. அதில் யழைக்குக்கு எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய நல்ல சத்து இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அதைப் பரப்புவதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அதில் மிக உற்சாகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறோம். ஏன்? பெருத்த சைவமாக இருந்த பேராசிரியர் அவர்களை அசைவமாக மாற்ற நாங்கள் பட்டபாடு எவ்வளவு என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏன் நான் இதைச் சொல் கிறேன் என்றால், சமுதாயத்தில் உள்ள பழக்கவழக்கங்களை வேகமாக மாற்றுவதற்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து வந்த பாதிரியார்கள் நம்முடைய சமுதாயத்தின் சில பழக்க வழக்கங்களையெல்லாம் மாற்றக் காரணமாயிருந்தார்கள். அவர்களை நாம் நல்லபடி வாழ்த்த வேண்டும். எங்கள் வேலூரில், 70 ஆண்டு களுக்கு முன்பு, அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த அம்மையார் ஒருவர் 2 செவிலியர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஆஸ்பத்திரியை ஆரம்பித்தார்கள். இப்போது அது பெரிய வளர்ச்சியை அடைந்து, பல வெளி நாடுகளிலிருந்து அங்கே மருத்துவம் செய்துகொள்ள வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த

21st March 1972] [திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்]

அளவுக்குப் புகழ்பெறுகின்ற ஸ்தாபனமாக அந்த அம்மையார் தன்னுடைய சொந்த முயற்சியாலேயே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி, இந்தத் துறை முன்னே செல்வந்தர்கள் உதவ முன்வர வேண்டும். மிஸ் மேயோ என்ற ஒரு அமெரிக்க மாது 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தத் துணைக்கண்டத்தைப் பற்றி, 'மதர் இண்டியா' (இந்தியத் தாய்) என்ற துலை எழுதியிருக்கிறார். அதில் பிற நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள் நன்கொடை கொடுத்து மருந்தகம் ஏற்படுத்தி, தாய்மார்களுக்குக் கல்லாம் எவ்வளவு பாடுபட்டிருக்கின்றார்கள், எவ்வளவு அரும்பணியாற்றியிருக்கிறார்கள், இங்கே எவ்வளவு ஸ்தாபனங்கள் உருவாக்கப் பட்டன என்பதையெல்லாம் அவர் எழுதிவைத்திருக்கிறார். இப்போது மேலும் நல்வாழ்வுத் துறை வளர்ச்சியடையும் பெரும் முயற்சியில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, வழக்கமாகக் குறிப்பிடத்தக்க 3 பேர்கள் மனது வைத்தால்தான் நோயாளி பிழைக்க முடியும். (1) அதிகாரி, (2) அரசியல் வாதி, (3) கண்ட்ராக்டர். நம்முடைய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிக வேகத்தோடு, தூய்மையோடு, துடிதுடிப்போடு, திடீர்ச் சோதனைகள் நடத்தி இந்த நல்வாழ்வுத் துறை வளர்ச்சிப் பணியில் ஈடுபடுவார். அவருக்குப் பங்குத் துணையாக அனைவரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று வேண்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மதிப்புமிரு திரு. கிருஷ்ண சாமி நாயுடு அவர்களும், மதிப்புமிக்க திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்களும் தங்களுடைய உரையில், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், அதிலும் குறிப்பாக இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை சென்ற ஆண்டும், இந்த ஆண்டும் சிறந்தமுறையில் நிறைவேற்றியதைப்பற்றி எடுத்துச்சொன்னார்கள். திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் அது சிறந்த முறையில் நடந்ததென்று பாராட்டியதைத் தொடர்ந்து நானும் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றேன். பல மாவட்டங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு நடைபெறுகிறது என்று சொன்னாலும் யாரும் தானாவே வராத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஒரு மாவட்டத்துக்கு இவ்வளவு அறுவை சிகிச்சை நடைபெறவேண்டுமென்று ஒரு லிஸ்டு கொடுப்பார்கள். அதில் இவ்வளவு தாய்மார்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு குறிப்பு அல்லது 'டார்ஜட்' கொடுப்பார்கள். ஒரு பருதியில் 10 அறுவை சிகிச்சைக்குத்தான் வந்திருப்பார்கள். இன்னொரு இடத்தில் 30, 40 பேர் வந்திருப்பார்கள். தங்களுடைய 'டார்ஜட்' என்ன, அந்த 'டார்ஜட்' ஐ அடையச் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதை ஆலோசித்துச் செய்கிறார்களா என்றால், இதற்கும் அதற்கும் ஒருவிதமான தொடர்பும்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st March 1972]

எப்போதும் இல்லை என்பதை நான் பார்த்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஒரு மாவட்டத்தில் எத்தனை டார்ஜட் போட்டார்கள், அந்த டார்ஜட் என்ன என்பதைப் பார்த்தால், அது சரியாக இல்லை. ஓராண்டுக் காலத்தில் செய்ய வேண்டியதை 3, 4, மாதத்துக்குள் செய்துவிட்ட பெருமை அதுவும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகச் சிறப்பாக உண்டு என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அகில இந்தியாவிலும் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் மிகவும் சிறந்த முறையில் நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் முறையில் சில தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பது நம்முடைய கவனத்துக்கும் வந்திருக்கிறது. இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு சில சில தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஒரு சில இடங்களில், அறுவை சிகிச்சைக்கு 100 பேர் வருகிறார்கள் என்றால், அதில் 25 பேரைச் சிகிச்சைக்கு எடுத்துக் கொண்டு மற்றவர்களை அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதற்கு உள்ள டார்ஜட்ஃபட் பயன்படுத்தி, அதற்கேற்றவாறு அந்தந்தப் பகுதிகளில் அறுவை சிகிச்சைத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சிலபல இடங்களில் சில விஷயங்கள் நடந்திருக்கலாம். ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக் கணக்கான அளவிலே இது மாதிரித் திட்டங்கள் நடைபெறுகிறபோது சில சந்தர்ப்பங்களில் சில தவறுகள் நேரலாம். சில சமயங்களில் 'என்போர்ஸ்மென்ட்' நடக்கலாம் என்றாலும்கூட நல்லமுறையிலே நம்முடைய மாநிலத்தில் இத்திட்டங்கள் நடைபெறுத் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் இந்த குடும்பநலத் திட்டத்தில் பண்ணக்கூடிய அறுவை சிகிச்சையில் முரண்பாடு இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆண்களாக இருப்பவர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ள வேண்டுமானால் அவர்களின் மனைவியரின் அபிப்பிராயம் கேட்க வேண்டியதில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பெண்களாக இருப்பவர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ள வேண்டுமானால் அவர்களின் கணவரின் சம்மதம் இருந்தால்தான் சிகிச்சை செய்துகொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையாகப் பார்க்கும்போது, பெண்களுக்குத்தான் அவஸ்தை அதிகம். ஆதலால் கணவனைக் கேட்காமலே இந்த அறுவை சிகிச்சையைப் பெண்கள் செய்துகொள்ள வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவது, கிராமப் புறங்களில் உள்ள சுகாதார வசதியையும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நம்முடைய நாடு

21st March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

இருக்கக்கூடிய இந்த நிலையில் கிராமப் பகுதிகளில் விஸ்தரிக்கப்பட்டால் மட்டும் போதாது. கல்விக்காக தனியாக நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருந்தாலும்கூட லைப்ரரிக்கென்று 1½ சதவிகிதம் செஸ் வாங்குகிறோம். அதேபோல, நல்ல முறையில் கிராமங்களிலே சுகாதார வசதியை ஏற்படுத்த செஸ் வசூலிக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, எனக்குத் தெரிந்த வரையில், கிராமங்களிலுள்ள பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்டர்கள், சப்-சென்ட்டர்களைப் பார்க்கும்போது பல்வேறு நோய்களை வராமல் தடுக்கக் கூடிய முறையில் எந்தவிதமான நிலையமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நகர்ப் புறங்களில் நல்ல முறையில் சானிட்டரி கண்டிஷன் இருந்தாலும்கூட, கிராமப் பகுதிகளில் சானிட்டரி கண்டிஷன் இல்லாத காரணத்தால், அதிக நோய் பரவக்கூடும். கிராமங்களிலும் சானிட்டரி கண்டிஷன்கள் ஏற்பட தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனக்குத் தெரிந்த வரையில், சென்ற ஆண்டு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் 100 மாணவர்களைக் குறைத்துவிட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறக்கூடிய முக்கிய காரணம் ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் 125 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 155 பேர் இருக்கிறார்கள் என்பது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், இப்பொழுது இருக்கிற மொத்த எண்ணிக்கையைக் குறைக்காமல், அதே மாணவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஆனால் அந்தக் கல்லூரியை அவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் எவ்வாறு வளப்படுத்த முடியும் என்னும் வழி முறையை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்குள்ள எம்.பி.பி.எஸ். படித்தவர்கள் மேலும் எம்.டி., எம்.எஸ். என்று படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வெளி நாடுகளில் பூ. கே., பூ. எஸ். போன்ற நாடுகளில் பார்த்தால் ஜெனரல் பிராக்டிஷனர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எல்.எம்.பி. டாக்டரிடம் போனால் சாதாரணமாக ஒரு 5 நிமிடத்திலே ஏதோ 10, 12 மருந்துகளை எழுதிக்கொடுத்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இவ்வளவு ஏன் என்று கேட்டால் இதில் ஏதாவது ஒன்று ஒத்துக் கொள்ளும் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த விளக்கம் எனக்கே புரியவில்லை. ஆகவே இதைப் பொறுத்த வரையில், நாட்டு மக்களுக்கு அதிகப்படியான அளவிலே கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஸ்போன்ஸரிங்காக இருக்கிறவர்களைத் தவிர்த்து, அந்த டாக்டர்களுக்கு அதிக உறவு என்று சொல்கிறார்கள். அது பற்றி உறுப்பினர் விளக்கமாகச் சொல்லுது நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

[21st March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இன்றைக்கு மருத்துவத் துறையில் நிறையப் பெண்கள் படிக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் 25 சதவீதம் பெண் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் பெண்கள் படித்தபின் வேலை பார்க்கிறார்களா என்பது சந்தேகமே. ஆதலால் பெண்களுக்கு படிப்பே தேவையில்லையென்று கூறவில்லை. லேடி டாக்டர்களாக இருப்பவர்கள் வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு கூட சிகிச்சை அளிக்கலாம். மேல் நாடுகளில் எல்லாம் இது போன்ற முறை பரவலாக உள்ளது. மேல் நாடுகளில் உள்ளதைப் போல் இங்கும் லேடி டாக்டர்களாக இருப்பவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 2 மணி நேரம் அல்லது 3 மணி நேரம் வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டு சிகிச்சை செய்யலாம். இது போன்று செய்பவர்களுக்கு ஸ்டைபென்டு மாதிரி ரூ. 200 பணம் கொடுக்கலாம். இந்த முறையை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, நவீன இயந்திரங்கள் இல்லாமல் எந்தவிதமான மருத்துவ வசதியும் நோயாளிக்கு அளிக்க முடியாமல் போகிறது என்பதுதான். ஆனால் மருத்துவத் துறையில் இன்று இருக்கும் இயந்திரங்களைப் பார்க்கிறபோது, பல மாதங்களாகப் பல இயந்திரங்கள் டீமுது பட்ட நிலைமையிலேயே இருக்கின்றன. இப்பொழுதுள்ள நிலைமையிலேயே, எனக்குத் தெரிந்தவரை, டைரக்டர் ஆஃப் மெடிக்கல் எஜுகேஷன் அவர்கள் இந்த இயந்திரங்களைச் சரிசெய்து அளிக்கக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை. ஏனென்றால் இந்த இயந்திரங்களை இன்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மென்ட்டான சரி செய்ய வேண்டுமென்ற முறை இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இதனால் பல இடங்களில் பல மாதங்களாக முக்கியமான இயந்திரங்கள் பல சொல்லப்படவில்லை. உதாரணமாக, சென்னை ஆப்தால்மிக் ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள 'லென்ஸ் டிட்டாட்' மென்ட்' கருவி பழுதுபார்க்கப்படாமல் உள்ளது. மதுரையிலேகூட அரசு மருத்துவ மனையில் எக்ஸ்-ரே யூனிட் சரிவர வேலை செய்யாமல் உள்ளது. தஞ்சாவூரிலேகூட எக்ஸ்-ரே யூனிட் கிட்டத்தட்ட மூன்றுண்டு காலமாக சரியாக வேலை செய்யவில்லை. இது பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூட கேள்வி ஒன்று கேட்டிருக்கிறேன். இந்த இயந்திரங்களை யெல்லாம் பழுது பார்த்து நல்ல நிலைமையில் இயங்கக் கூடிய வகையில் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, செவிலியர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு ஒரு சங்கடம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களும் ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய திருமணத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, அவர்களுக்கு ஏதேதோ கேள்விகள் கேட்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். முன்பு நர்சுகள் எல்லாம் திருமணமே செய்துகொள்ளக் கூடாது

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

என்று தீர்மானம் வைத்திருந்ததாகவும், தற்சமயம் திருமணம் செய்துகொள்வதென்றால் அவர்களுக்கு ஒரு 'கொஸ்டினர்' கொடுக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். நமக்கெல்லாம் கொடுக்கிற 'கொஸ்டினர்' மாதிரி கொடுக்கிறார்களாம். அவர்களுடைய கணவன்மாரைப் பற்றி அவர் ஒரு தடவை கல்யாணம் செய்து கொண்டவரா, பல தடவை செய்து கொண்டவரா, அவர் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர், அது உங்களுடைய ஜாதிக் திருமணமா அல்லது கலப்புத் திருமணமா அல்லது காதல் திருமணமா என்று இப்படிப் போன்ற 'இன்கன்வீனியன்ட் கொஸ்டினர்' கேட்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது என்னவென்று புரியவில்லை. இன்கன்வீனியன்டாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்தால், திருமணமே செய்து கொள்ளாமல் இருக்கலாம் போல் இருக்கிறது என்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஏற்கனவே திருமணம் ஆனவர்கள், தங்கள் முதல் மனைவி இருக்கிறபோதே இன்னொரு நர்சைத் திருமணம் செய்து கொள்கின்றார்கள். அது சமுதாயத்திலே ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை ஆகும். அப்படி ஒரு திருமணம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக இந்தக் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்த அந்த அம்மையாருக்கு அதே சிக்கல் இருக்குமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஒரு அம்மையாராகச் சொல்லியிருந்தால் பாதகம் இல்லை. அவர்களுடைய கூட்டத்திலேயே ஒரு தீர்மானம் போட்டிருப்பதிலேயிருந்து அந்தத் தொந்தரவு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். லேடி டாக்டர்களாக இருப்பவர்களை எல்லாம் திருமணம் செய்துகொள்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் இப்படிக்கேள்விகள் கேட்பதில்லை. நர்சுகளிடந்தான் கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் என்ன தவறு செய்தோம் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே கொண்டு என்ன காரணத்தாலே இந்த மாதிரிக் கேள்விகள் கேட்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மருந்துக் கட்டுப்பாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே, பல விவரங்களைத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறோம். நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்கள் பேசும்போது மருந்துகளிலே கலப்படம் வந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். மருந்து தயாரிப்பாளன் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன், மருந்துகளிலே ஓரளவு சப்ஸ்டேன்டாண்டு என்று சொல்வார்கள் அது இருக்கலாம். வைட்டமின்களாக இருப்பவைகள், பி.1, பி.12 போன்றவை, இங்கே இருப்பவை ஓராண்டுக்காலம் தாங்காது. 100% போட்டால்கூட

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st March 1972]

9 மாதங்களிலே குறைந்துவிடும். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கிறார்கள் என்ற குறைதான் இருக்கிறதே தவிர, மருந்துகளிலே கலப்படம் இருக்கிறது என்பது மலையேறிவிட்டது. வேண்டுமானால் வங்காளத்தில் விற்காத மருந்துகளைத் தமிழ் நாட்டிலே விற்பதிலே கலப்படம் இருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். நமது மாநிலத்திலே மருந்துக் கட்டுப்பாட்டுத் துறை மிகவும் சிறந்த முறையிலே இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அண்மைக் காலத்திலே 'டெபுடி டிரக்ஸ் கன்ட்ரோலர்' என்ற அளவிலே ஒருவரைத் தனியாக நியமித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் கிட்டத்தட்ட 45, 50 பேரை மருந்து கண்காணிப்பு அதிகாரிகளாக நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மருந்துக் கடைகளுக்குச் செல்கிறார்கள். கடைக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள், இந்த அதிகாரிகள் மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறை வந்துவிடுகிறார்கள், வியாபாரத்தைக் கவனிப்பதைவிட இந்த அதிகாரிகளைக் கவனிப்பதற்குத்தான் நேரம் சரியாக இருக்கிறது என்று. அந்த அளவுக்கு மருந்துக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் அல்லது துறை வளர்ந்திருக்கிறது. அவர்களைப் பொறுத்த வரையிலே, ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. அவர்கள் இருக்கும் கட்டிடத்திலே 15, 20 பேருக்குத்தான் இடமிருக்கிறது. இவர்கள் உட்காருவதற்கு 'மியூசிகல் சேர்' மாதிரி இருக்கிறது அங்கே. 15 பேர் இருக்கிற இடத்தில் 45 பேர் உட்கார வேண்டுமானால், ஒருவர் ஒரு மணி நேரம் வெளியே போய், மற்றவர் வந்து அங்கே உட்கார வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வெளியிலேதானே வேலை, அங்கே ஆபிசிலே என்ன வேலை என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வெளியிலேயும் வேலை இருக்கிறது. அலுவலகத்திலேயும் வேலை இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். அவர்களுக்கு அலுவலகக் கட்டிடத்தைக் கட்டித்தர வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திலேயிருந்து இதற்காக மானியம் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதையும் நமது அரசு வாங்கலாம்.

அடுத்து, கிண்டியிலே 'அனலிடி கல் இன்ஸ்டிடியூட்' இருக்கிறது. அங்கே மருந்துகளை அனுப்பினால், அதை ஆராய்ச்சி செய்து கொடுக்க இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. இரண்டு வருஷத்திற்குள்ளே மருந்தின் தன்மை 'எக்ஸ்பைரி' ஆகி முடிந்துவிடுகிறது. ஆகவே தனிப்பட்ட முறையிலே, மருந்துக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகட ஒரு 'அனலிடி கல் லேப்' ஒன்றையும் அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சித்த மருந்துவர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே வளர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தத் துறை வளர வேண்டும் என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தத் துறை வளர வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, ஆர்.ஐ.எம்.பி. என்று சொல்லிக்

21st March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கொண்டு பல பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்களை எப்படி உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்றால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, 1,500 பேர் உற்பத்தி ஆகிறார்கள். 4 ஆண்டுக் காலம் அவர்களுக்கு அனுபவமும், 10 ஆண்டுக் காலம் யாரிடத்திலோ பயிற்சியும் பெற்றதாக ஒரு 'சர்ட்டிபிகேட்' பெற்றுக்கொண்டால் ஆர்.ஐ.எம்.பி. என்று ஆகிவிடலாம். அவர்களைப் பார்த்தால், வெளிநாடுகளுக்குக் கூட அவர்கள் தங்கள் மருந்தைக் கொடுப்பதாக விளம்பரம் செய்கிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். "கோல்டன் ரைட் பில்ஸ்", தங்க மாத்திரை. 20-வது நூற்றாண்டின் இளையற்ற சித்த ஆயுர்வேத தயாரிப்பு" இதைப் போல, இன்னும் படிக்க விரும்பாத விளம்பரம், ஒரு பக்க விளம்பரம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் வியாதியை மட்டும் குணப்படுத்துவதில்லை. பாமிஸ்ட், அஸ்ட்ராலஜிஸ் எல்லாம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொருத்தர் ஒரு பக்க விளம்பரம் செய்து, தோலைப் பற்றிய வியாதிகள், மற்ற மற்ற வியாதிகள், வெண் குஷ்டம், இது போன்ற வியாதிகளையெல்லாம் தீர்ப்பேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இன்னொருத்தர் கண் வியாதிகளுக்கு நிவாரண மருந்து, செவி நோய்களுக்கு நிவாரண மருந்து தருகிறேன் என்று சொல்கிறார். எந்த விதமான படையாக இருந்தாலும், தீர்க்கிறேன் என்கிறார். இந்த மாதிரி ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவில் விளம்பரங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரி விளம்பரங்களையெல்லாம் தடுப்பதற்காக 'டிரக்ஸ் அண்டு மேஜிக் ரெமடீஸ் ஆக்ட்' என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதிலேயுள்ளபடி, 45 வியாதிகளுக்கு விளம்பரமே செய்யக் கூடாது. கான்சர், கண் நோய்கள் முதலியவற்றைக் குணப்படுத்துகிறேன் என்று விளம்பரம் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் எதற்காக இவைகளை யெல்லாம் விட்டு வைக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. இது மாதிரி ஆயிரக் கணக்கான மக்களை ஏமாற்றுபவர்கள் கிராமத்திலேயிருந்து மட்டும் வைத்தியம் செய்வதில்லை. தஞ்சாவூருக்கு வந்து 25 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று ஃபீஸ் வாங்குகிறார்கள். எம்.டி., எம்.எஸ், படித்தவர்களைவிட அதிகமான 'ஃபீஸ்' வாங்குகிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள், இன்னும் ஒன்று இருக்கிறது. Code of Medical Ethics framed by the Central Board of Indigenous Medicines ஜி.ஓ. எண். 2256-29 ஜூலியிலே இந்த இந்த மாதிரி காரியங்கள் எல்லாம் செய்யக்கூடாது என்று ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறது.

Code of Medical Ethics framed by the Central Board of Indigenous Medicine and approved by the Government in G.O. Ms. No. 2256, Public Health, dated the 29th July 1946.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st March 1972]

Part I. Code of Ethics.

(16) A scale of fee should not be publicly exhibited.

ஆனால் அவர்கள் இவ்வளவு ஃபீஸ் என்று விளம்பரமே போடுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல,

Part III.

Warning notice.

(1) The Central Board of Indigenous Medicine desire to bring to the notice of the registered practitioners of indigenous medicine, the following terms and instances of professional misconduct which may be punished by erasure of the name from the Medical Register.

7. The practice of a registered Medical practitioner of Indigenous Medicine—

(a) of advertising whether directly or indirectly, for the purpose of obtaining towards or promoting his own professional advantage or for any such purpose, or procuring or sanctioning or acquiescing in the publication of notices commending or directing attention to the practitioner's professional skill, knowledge, service or qualifications or depreciating those of others or of being associated with or employed by those who procure or sanction such advertisements or publications;

(4) of canvassing or employing any agent or canvasser for the purpose of obtaining particulars.....”

என்று நமது அரசாங்கத்தின் ஜி.ஓ. விலே போட்டு, இந்தமாதிரிக் காரியங்கள் செய்கிற அவர்களுடைய பெயர்கள் அந்த ரெஜிஸ்டரிலேயிருந்து எடுக்கப்படவேண்டியது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லோருக்கும் தெரியும், அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும், நம்முடைய மருத்துக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். அவர்கள் இதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே உள்ள ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் ஏமாந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து இதுபற்றி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதிலே

21st March 1972] [திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மிகத் தெளிவாகவே இந்த ஆண்டு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கங்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டில் கடந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் இந்தத் துறைக்கு ஒரு புத்துயிர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் அவர்களுடைய அன்றாடக் கவனத்தைச் செலுத்தி, வருகிற பிரச்சினைகளைத் தனியாக ஆலோசித்து தீர்க்கமான முடிவு எடுக்கிற காரணத்தால், இன்றைய தினம் இந்தத் துறை நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது என்ற நல்ல செய்தியை எல்லாத் தரப்பு மக்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிறந்த செல்வாக்கு மிக்க பேச்சு இன்றைய தினம் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் துறையில் எவ்வளவு ஒரு புதிய மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கியிருக்கிறது என்பதை நாமெல்லாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கே பல கருத்துக்களையும் நல்ல ஆலோசனைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் இந்த அரசாங்கம் செய்த பணிகளையும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற குடும்ப நல தீவிர திட்டம் அதிகமாக வெற்றிபெற்றதற்குக் காரணம் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களின் சீரிய பேச்சு, அது அரசியல் பொதுக் கூட்டமானாலும், கலியாண வீடானாலும், மாநாடு ஆனாலும், இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இருந்தது. அவருடைய அந்தப் பேச்சின் விளைவாக சாதாரண பாமர மக்கள் புரிந்துகொண்டு இந்தத் திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளார்கள். இதையொட்டி அமைச்சரவர்கள் ஒரு புதிய ஸ்லோகத்தைச் சொன்னார்கள், “பெற்றதைக் காப்போம், பிறப்பதைத் தடுப்போம்” என்று சொன்னார்கள். சாதாரண மக்களுக்கு இந்தத் துறையைப்பற்றி, இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி அதிகம் தெரியாவிட்டாலும் கூட, இதை ஒரு ரத்தினச் சுருக்கமான அளவு புரிந்து கொள்கிற அளவிற்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறுப்பில் இருக்கிற நான் இது சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடும்ப நலத் திட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு செய்கின்ற முறையில் ஆசிரியப் பெருமக்கள் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்களில் சிலரும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிற பத்திரிகைகள் சிலவும் வெளிப்படுத்தியதே தவிர, இந்தத் தேவிய திட்டத்தில் பல்வேறு துறையில் இருக்கிறவர்கள் பணியாற்றுகிறபோது, அவர்களாகவே விரும்பி, பணியாற்றினார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியப் பெரு மக்கள் கிராமப் புறங்களில் தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் மக்களிடம் அப்படித் தொடர்புடைய தன்மையும், செல்வாக்கும் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால், ஆசிரியர்கள் அவர்

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்] [21st March 1972]

களாக ஓய்ந்த நோய்களில், மாலிப்பொழுதில் இத்தகைய நல்ல காரியங்களில், புனிதப் பணிகளில் ஈடுபடுவது சாலப் பொருத்தமாகும். ஏதோ சில இடங்களில் அதிகாரிகள் உற்சாக மிகுதியினால் அத்து மீறிப் போயிருக்கலாமே தவிர, எந்த ஊராட்சி ஒன்றியமும் ஆசிரியர்களைக் கட்டாயப்படுத்துகின்ற அளவில் நடந்துகொள்ளவில்லை. இதற்குக் கூட அரசியல் வர்ணம் பூசப்பட்ட காரணத்தினால், இந்தத் திட்டத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்ற கட்டம் வந்தது. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ஒன்றியம் இருக்கிற கிராமப் பகுதிகளில் பல பேர் சென்றிருக்க மாட்டார்கள், பல மருத்துவ அதிகாரிகள் சென்றிருக்க மாட்டார்கள், அத்தகைய கிராமங்களில் ஆசிரியர்கள் மக்களுடன் கொண்டுள்ள தொடர்பின் காரணமாக அவர்களைக் கொண்டு கிராம மக்களை இந்தத் திட்டத்திற்கு வரவழைக்க முடியும் என்ற அளவில் ஆசிரியப் பெரு மக்களை அவர்களுடைய எண்ணங்களை, செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவதற்கு உபயோகப்படுத்தினோம். ஆனால் அவர்கள் யாரும் தாங்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டதாக, கொடுமைப் படுத்தப்பட்டதாகச் சொல்லவில்லை. ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் தீவிரக் குடும்ப நலத் திட்டத்தில் தமிழ் நாடு இன்றைய தினம் வழி காட்டியாக இருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். வறண்டு போன இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பல்வேறு அரசாங்கத் திட்டங்களுக்குக் கை கொடுத்து வந்தது போல, இந்தக் குடும்ப நலத் திட்டத்திலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முன்னணியில் நின்றது. சிவகங்கை ஊராட்சி ஒன்றியம் முதலிடத்தைப் பெற்றது. காரியாப்பட்டி இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றது. இந்த வெற்றிக்குக் காரணம் அங்கே பணியாற்றுகிற பி.டி.ஓ., ஆரம்ப சுகாதார நிலைய மருத்துவ அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல. பொது மக்கள், ஆங்காங்கே செல்வாக்கு பெற்றவர்கள் ஒத்துழைத்த காரணத்தினால், திட்டம் தீவிரமாக இருந்தது. இதற்கு மற்றொரு காரணம் நம்முடைய அமைச்சரவர்களுடைய விசேஷக் கண்காணிப்பும் அவருடைய ஆதரவும் தான். இதனால் தான் இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற்றது. ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் இந்த முனைப்புத் திட்டத்திற்குச் செலவழிக்கிற செலவைக் குறைத்துக்கொண்டு, அதிகாரிகளுக்குப் பயன்படுத்துகிற செலவு, பெட்ரோல் செலவு—மூலை முடுக்குகளுக்கெல்லாம் செல்வதற்குச் செலவழிப்பது—இவைகளைக் குறைத்து, இந்தத் திட்டத்திலே பங்கு கொள்கிறவர்களுக்குக் கூட்டிக் கொடுத்தால், 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் அளவிற்குக் கொடுத்தால், பல பேர் தாமதமாகவே முன்வந்து இந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, கிராமப் புறங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் தான் இருக்கிறது. அதனுடைய பொறுப்புகள் வளர்ந்திருக்கிற இந்தக் காலத்தில் அதனுடைய

21st March 1972] [திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

பணி அதிகமாகிறது. நாம் அந்தக் காலத்தில் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கின்றபோது ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் குறைந்த பட்சம் 80 ஆயிரத்திலிருந்து 1 லட்சம் வரை மக்கள் தொகை இருக்கிறது. 59, 60 ஊராட்சிகள் உள்ள ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. குறைந்த அளவு 30 ஊராட்சிகள் ஒரு ஒன்றியத்தில் இருக்கின்றன. இவ்வளவு நீண்ட அகலமான பரப்பை, அதிகமான மக்கள் தொகையைக் கொண்ட ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு ஆரம்ப மருத்துவ மனை போதுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இத்தனை ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு இந்த ஆரம்ப சுகாதாரப் பணியின் மூலம் நோய்த் தடுப்புக்கான பணியோ, மருத்துவப் பணியோ செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் 20, 30 மைல் சுற்றளவில் இருக்கிற காரணத்தினால், இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அதிகமான பணிகளைச் செய்ய இயலாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலும் இரண்டு மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஒருவர் ஆண் மருத்துவர், இன்னொருவர் பெண் மருத்துவர். இதிலே யாராவது விடுப்பில் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், ஒருவரே கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் 5, 6 படுக்கைகள் தான் இருக்கின்றன. இத்தனை ஆயிரம் மக்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலும் 6 படுக்கைகள் என்பது மிகக் குறைவு. முதற்கட்டமாக இந்தப் படுக்கை வசதிகளை அதிகப் படுத்த வேண்டும். அவைகளுக்கான அடிப்படைத் தேவைகள், கருவிகள் இவைகள் அமைக்கப்பட்டாக வேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலும் வசதிகளை, தேவைகளைச் செய்து கண்காணித்தால், நகர்ப்புறத்திற்குச் சென்று “டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ்” மருத்துவ மனையில் நோயாளிகள் நிரம்புவதைத் தடுக்க முடியும். உதாரணத்திற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும், மதுரை மாவட்டத்திற்கும் மதுரை தலைநகராக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே ஒரேயொரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அந்த மருத்துவ மனையில் இன்றைய தினம் நாள்தோறும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை மலை போல் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரு பக்கத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். மற்றொன்று, மதுரையில் இன்னொரு மருத்துவ மனையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இவை நீண்ட நாள் கோரிக்கைகள். அரசு இதைக் கவனித்தால் இப்பிரச்சனையில் தீர்வு காண முடியும். மருத்துவர்கள் குறைந்த பட்சம் 3 ஆண்டுகாலமாக இருத்துவ மனையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற விதிமுறை இருக்க வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக, பெண் மருத்துவர்களுக்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் வேலை கொடுத்தாலும் அவர்கள் நகர்ப்புறத்

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

[21st March 1972]

திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். அப்படி ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் பணியாற்ற ஒப்புக்கொண்டாலும், பக்கத்தில் இருக்கிற நகரத்தில் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் தங்கியிருப்பது கிடையாது. நம்முடைய மாநிலத்திலிருக்கிற டி.எச்.எஸ். போன்ற வர்களெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் ஏதாவது ஒரு நாள் ஏதாவது ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்குத் திடீரென்று சென்று பரிசோதிக்கின்ற நிலைமை இருந்தால், இந்தக் குறைபாட்டை நீக்க முடியும். கிராமப் புறங்களில் எம்.பி.பி.எஸ்., எல்.எம்.பி. டாக்டர்களாக இருந்தால் தான், ஓரளவிற்கு நோயினுடைய தன்மையைத் தெரிந்துகொண்டு நல்ல முறையில் சிகிச்சை அளிக்க முடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தவறாக எண்ணக் கூடாது. ஆனால் பல பேர் ஹோமியோபதி படிப்பைப் போஸ்டலில் படித்து விட்டு, டாக்டர்கள் என்று போட்டுக்கொண்டு மக்களின் மனத்தை மயக்கி விடுகிறார்கள். அவர்கள் குறைந்த தொகையில் மருத்துவம் செய்கின்ற காரணத்தினால், மக்கள் அவர்களிடம் சென்று நோயை அதிகப்படுத்திக் கொள்கிற காரணத்தினால், சட்டத்தின் மூலமாக எம்.பி.பி.எஸ்., எல்.எம்.பி. படித்தவர்கள் தான் டாக்டர்கள் என்று போட்டுக்கொள்ள வேண்டும், மற்ற வர்கள் அப்படி போட்டு மாட்டிக்கொள்ளக் கூடாது என்று செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ஹோமியோபதியை முறையாகப் படித்தவர்கள் மக்களுக்கு மருத்துவம் செய்யலாம் என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஹோமியோபதி டாக்டர்கள் அப்படி மருத்துவம் செய்யக் கூடாது என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. அதிலே போதுமான பயிற்சி இல்லாதவர்கள், தகுதி இல்லாதவர்கள் மருத்துவம் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லலாம்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: அமைச்சரவர்களுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் 'ஹோமியோபதி டாக்டர்கள்' என்று போட வேண்டும். அவர்கள் வெறுமனே டாக்டர்கள் என்று போட்டுக்கொள்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை எழுகிற காரணத்தினால் அவர்கள் தனித்து, டிஸ்டிங்க்டாகப் போட்டுக்கொள்வது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, சிறைச்சாலையில் மருத்துவம் இன்றைய தினம் முறையாகக் கவனிக்கப்பட்டாலும் கூட, மருந்துகள் தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மருந்துகள் வெளியில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. அவைகளைத் தனிப்பட்ட மருந்துக் கடைக்காரர்கள் வாங்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் அவருடைய பல்வேறு வேலைகளைக் கவனிக்கிற போது, சிறைச்சாலையில் இருக்கிற மருந்துகள் முறைப்படி பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா, கைதிகளுக்கு நல்ல முறையிலே கிடைக்கின்றனவா என்பதை யெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

இன்னொன்று, இந்த அலிஸ்டெண்டுகள் 'பிரமோஷன்' விஷயத்தில், இங்கே டி.எச்.எஸ்., டி.எம்.எஸ். ஆபீசுகளில் அலிஸ்டெண்டுகளாக இருக்கிறவர்களுக்கு வெகு விரைவில் பிரமோஷன்—பதவி உயர்வு—இருப்பது போலவும் ஆனால் ரூரலில், குறிப்பாக ஜில்லா தலைநகரங்களில் பணியாற்றுகிற அலிஸ்டெண்டுகளுக்கு இத்தகைய பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்புகள் இல்லாதது போலவும் உள்ள முறையில் விதி முறைகள் இருக்கின்றன. இதிலே இயக்குநர் அவர்கள் ஜில்லாக்களிலுள்ள மருத்துவ மனைகளின் அலிஸ்டெண்டுகளுடைய கோரிக்கைகளை, வேண்டுகோள்களைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. இதிலே பாரபட்சமில்லாமல் மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒரே சீரான நிலைமையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

டி.எம்.எஸ்., டி.எம்.இ. போன்றவர்கள் மருத்துவத் துறையில் இருப்பவர்கள் இந்தத் துறைக்கு வர வேண்டுமென்பதில்லை. மற்ற யாரும், நிர்வாகத்தில் தலைமைப் பீடத்தில் இருப்பவர்களும் வரலாம் என்று இருக்க வேண்டும். மருத்துவத் துறையில் அவர்கள் சிறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலே, நிர்வாகத்திலும் சிறந்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்று யாரும் கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. நிர்வாகத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களை இந்தத் துறைக்குப் போட்டால், இது நல்ல முறையிலே செயல்பட முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால், இந்தத் துறை எந்தவிதமான குறைபாடுகள் இல்லாமல் இயங்க வாய்ப்பு இருக்கும். எனவே அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் இருக்கிற நம்முடைய ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் "போஸ்ட் கிராஜுவேட்" படிப்பிற்கு வகை செய்து, அதற்கு மட்டும் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மற்ற மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சாதாரண எம்.பி.பி.எஸ். படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உயர்தரப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு மட்டும் இங்கு வகை செய்யப்பட வேண்டும். உயர்தரப் பட்டப்படிப்பு "ரிசர்ச்"-க்கு ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இந்த நாட்டின் ஆணி வேராக கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்குச் சுகாதார வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு கிராமப்புறங்களில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை மாட்டுப் பின்படுத்தி வரலாம் போதாது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், நகரப் புறநகரங்களிலும் மருத்துவ மனைகளைக் கட்டி மருத்துவ மனைகளாக மாற்றுவதற்குத் திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இவைகளை அரசாங்க மருத்துவ

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்] [21st March 1972]

மனைகளாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். முதலுதவித் தாலுகா மருத்துவ மனையில் பல ஆண்டுகளாகப் பெண் மருத்துவர்கள் வேலை செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த மருத்துவ மனைக்கு எக்ஸ்ரே கருவி அளிக்கப்பட்டு, அங்கு அது பொருத்தப்பட்டு ஆறு மாதங்களாகியும் அது பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாக மருத்துவத் துறையைப்பற்றியும், மக்களின் நலவாழ்வு குறித்தும் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய ஆர்வத்தை நான் 15 ஆண்டுக் காலமாக அறிந்திருக்கிறேன். இந்தத் துறையைப்பற்றி அவர் இவ்வளவு வயதிலும் இவ்வளவு ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார். அதிருஷ்டவசமாக அவர்கள் இன்றைக்கு இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொறுப்பை நல்ல முறையில் நிர்வகித்துக் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதிலே விசேஷமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், விளக்கமாகச் சொல்லிக்கொண்டே போக வேண்டுமென்றால், நீண்ட நேரமாகும். நான் இரண்டொரு வார்த்தைகளை மட்டும் குறிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நண்பர் திரு. தங்கபாண்டியன் சொன்னது போல, நகர்ப்புறங்களில் மட்டும் வைத்திய வசதி இருக்கிறது, கிராமப்புறங்களில் இல்லை. இப்படி இல்லாதபடி கிராமப்புறங்களிலும் வைத்திய வசதி கிடைக்கும்படியான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே சமயத்தில் பொதுவாக வியாதிகள் வருவதற்குக் காரணமே கலப்படம் தான். பல பொருள்களும், குறிப்பாக உணவுப் பொருள்கள்—“புரோவிஷன்ஸ்”—கலப்படம் செய்யப்படுகின்றன. அவைகளில் கலப்படம் இல்லாதபடி செய்துவிட்டால், பல வியாதிகள் ஏற்படாது. இதைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் விமரிசையாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. சிறிய குடும்பமே சுகமான வாழ்வு, அளவோடு பெற்று வளமோடு வாழ்வோம், இரண்டுக்கு மேல் எப்போதும் வேண்டாம், இப்போது அதுவும் வேண்டாம் என்ற வார்த்தைகள் எங்கே பார்த்தாலும், எல்லா ரோடுகளிலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் துறையானது நல்ல முறையிலே விளம்பரம் செய்து மக்களிடத்திலே இந்த விஷயத்தை நன்கு புரத்தியிருக்கிறது. ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து இன்றைய வரையிலும் இந்த மன்றத்தில் நான் மெம்பராக இருந்துகொண்டிருக்கிறேன். மருத்துவத் துறையில் இரண்டு காலேஜ்கள் இருந்தது போய்,

21st March 1972] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

இப்போது 10, 12 காலேஜ்கள், பல ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் ஆஸ்பத்திரிகளில் இட நெருக்கடி குறையவில்லை. 700 படுக்கைகள் இருக்கும் இடத்தில் 1,500 பேர் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலைதான் நீடித்து வருகிறது. எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கினாலும், இன்னும் பல கஷ்டங்கள் இருந்துகொண்டு வருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். அதையெல்லாம் எதிர்பார்த்து, இன்னும் சிறந்த முறையில் காரியங்களை நடத்திச் செல்ல வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். சமீப காலத்தில் வைத்தியத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது, ஏன் நீங்கள் இங்கே கெல்கிறீர்கள், வேலுருக்குச் செல்வதுதானே என்றார்கள். இதைக் கேட்க நமக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. இங்கே பெரிய ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. இங்கே படித்தவர்கள் சிறந்த மருத்துவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று லண்டனிலே இருக்கிற மருத்துவர்களெல்லாம் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் போன்றவர்களிடத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது எதற்காக வேலுருக்கு வைத்தியத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்? இந்த ஆஸ்பத்திரியிலே நவீன கருவிகளையும், ஆயுதங்களையும் வைத்து விட்டால், எல்லா விதமான வசதிகளும் செய்யப்பட்டுவிட்டால், மற்ற ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் போக வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. பல சமயங்களில் மருத்துவ மனைகளில் இருக்கும் கருவிகள் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படாமல், பழுது பார்க்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. விருதுநகரில் எக்ஸ்ரே கருவி வைக்கப்பட்டும் அதற்கு ‘எலெக்டிரிசிடி’ கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. நான் மரைக்காயரிடத்திலே சொல்லி, அதற்குப் பிறகு இந்தக் கருவிக்கு ‘எலெக்டிரிசிடி’ கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

மதுரை பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு நூறு கெஜ தூரத்தில் ஒரு நோயாளி நோயினால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு கிடந்தார். அவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்று வைத்தியம் செய்ய முன்வரவில்லை என்று “இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்” பத்திரிகையில் “Letter to the Editor” என்ற தலைப்பில் ஒருவர் ஒரு புகார் எழுதியிருந்தார். அது மாதிரி இல்லாதபடி பொதுவாக நோயாளிகளை, மிகவும் கஷ்டப்படுகிறவர்களை உடனடியாக ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்று அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கின்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சாதாரணமாக ஆஸ்பத்திரிக்கு நோயாளிகளை எடுத்துச் செல்லலாம். சில சமயங்களில் சில வகை நோயாளிகளை உடனே எடுத்துச் செல்வது கூடாது. அம்மை போன்ற நோயினால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் நோயாளிகளைப் பொது மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்வதால், உள்ளேயுள்ள நோயாளிகளுக்கும் இந்த நோய் பரவி, ககாதாரக் கேடுகள் விளையும். மற்ற நோயாளிகளுக்கும் இதனால் பாதகம் ஏற்படும். எனவே இதைத் தனிப் பிரச்சனையாகக் கருதிப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

[21st March 1972]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: நம்முடைய மருத்துவத் துறையானது மிக நல்ல முறையிலே வேலை செய்துகொண்டிருந்தாலும் இன்னும் அதிகமான காரியங்களைச் செய்து நோயாளிகளுக்குப் படுக்கை வசதி செய்து கொடுக்கிறோம், நல்ல முறையிலே அவர்களைக் கண்காணிக்கிறோம் என்ற அளவிற்குச் செயல்பட வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, “தூராலஜி” டிபார்ட்மெண்டை விரிவுபடுத்த வேண்டும். தூராலஜி டிபார்ட்மெண்ட் நல்ல முறையிலே செயல்படுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீபத்திலே நான் “இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்” பத்திரிகையிலே எழுதினேன், அபிவிருத்தி 10 சொட்டு பிரித்தெடுத்து, அதைக் கொண்டு மருந்துகள் தயாரித்தால், அதை “இன்சோமினியா” “ஸலீப்பெஸ்னெஸ்” போன்ற நோய்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயன்படுத்த முடியும் என்று. நம்முடைய மருத்துவத் துறை மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவை விட நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் இந்தத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதாக அவரைப் பாராட்டி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். அய்யாசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சரால் முன்மொழியப்பட்ட ‘மருத்துவம், மக்கள் நலவாழ்வு’ குறித்த கொள்கைக் குறிப்புகளின் அடிப்படையில் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறி, முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் மாவட்டச் சர்ட்டிபிகேட்டுள்ள பெரிய மருத்துவ மனைகளிலே இருக்கக் கூடிய இட நெருக்கடியைத் தவிர்க்க ஆரம்ப மருத்துவ மனைகளையும், தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளையும் நன்கு விரிவுபடுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதை நான் மதுரையிலே அன்றாடம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். மதுரையிலே இருக்கின்ற அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனை எங்கள் தென் மாவட்டங்களுக்கு ஒரு மத்திய மருத்துவ மனையாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான நோயாளிகள் வந்து இடமில்லாமல் அவதிப்படுகின்ற நிலைமையை நாம் அன்றாடம் பார்க்கலாம். அங்கே படுக்கை வசதிகள் இல்லாமல் ஏராளமானவர்கள் கிழே படுத்துக் கொண்டு, நோய்களுக்குச் சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ளும் நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் இட வசதி செய்து கொடுப்பது சாத்தியமில்லையென்றாலும் கூட, ஓரளவுக்கு அந்த மருத்துவ மனையை விரிவுபடுத்தி மக்களுக்கு இன்னும் நல்ல முறையிலே சேவை செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

21st March 1972] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

அதைப் போலவே, அந்தந்த தாலுக்கா மட்டங்களிலே இருக்கக் கூடிய மருத்துவ மனைகளிலே கொஞ்சம் நவீன வசதிகளை உண்டாக்கி, அங்கும் நோயாளிகள் நல்ல பல சிகிச்சைகளைப் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கையைப் பெறத்தக்க நிலைமையை ஏற்படுத்தினால், மதுரை மருத்துவ மனைக்கு வரும் நோயாளிகளின் கூட்டம் கொஞ்சம் குறையும் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலேயும் அரசு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அங்கும் சில நல்ல வசதிகள் இருந்துகொண்டதான் இருக்கின்றன என்றாலும் கூட, சில குறிப்பிட்ட நவீன வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால், மதுரைக்குத் தான் வா வேண்டுமென்ற நிலை மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு நம்பிக்கை மக்களுக்கு வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நங்க பாண்டியன் அவர்கள் கூறியதைப் போல, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம், ஏன் இன்னும் சொல்லப் போனால் திருச்சி மாவட்டத்திலே இருந்தும் கூட ஏராளமான மக்கள் மதுரைக்குச் சிகிச்சைக்காக வருகிறார்கள். எனவே, அந்த மருத்துவ மனையை விரிவாக்குவதோடு, ஆங்காங்கேயுள்ள தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளுக்கு நவீன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தோடு, மதுரை மருத்துவ மனையில் “புற்று நோய்ப் பிரிவு” ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கு ஏராளமான பேர் புற்று நோய்க்குச் சிகிச்சை பெற வருகிறார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரிவை மதுரை மருத்துவ மனையிலே உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே காச நோயாளிகளைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்களுக்குப் படுக்கை வசதி செய்து கொடுக்க முடியாது என்று அவர் சொல்லியிருந்தாலும், ஆஸ்டின்பட்டி சானிடோரியத்திலே ஓரளவுக்கு நல்ல வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கக் கூடிய படுக்கை வசதிகளை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக்கினால், இன்னும் பலர் அதனால் பயன் பெற வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதைத் தவிர, இந்த ஆங்கில மருத்துவத்தின் மீது மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு கவர்ச்சி, அதன் மீது மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு நம்பிக்கையின் விளைவாக ஆங்கில மருத்துவத்தைப் பயின்ற டாக்டர்களிடம் ஏராளமான பேர் செல்லுகின்றார்கள்; மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் எனக்கு முன்னால் குறிப்பிட்டதைப் போல், ஏராளமான மக்கள் பணத்தைச் செலவு செய்து கூட, தங்களுடைய நோய்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள நம்பிக்கையோடு செல்லுகின்றார்கள். ஆனால், அந்த அளவுக்குத் தமிழ் நாட்டின் புராதன வைத்திய முறையான சித்த வைத்திய முறையில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் அளவுக்குச் சில காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், எல்லாத் துறைகளிலேயும் நம்முடைய பண்டைப்

[திரு. எம். அய்யாசாமி] [21st March 1972]

பெருமைகளை நிலைநாட்டிக்கொள்ள நாம் காரியங்களைச் செய்து கொண்டேயிருக்கிறோம். தமிழ் மன்னர்களின் பெயர்களுையெல்லாம் மக்கள் மத்தியிலே மீண்டும் கொண்டு வர என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை எல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இராஜ இராஜ சோழனின் சிலையை வைக்க வேண்டும் என்பதிலே நாம் மிக ஆர்வத்தோடு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் 'பல்லவர்', 'பாண்டியன்' என்ற பெயரிலே போக்குவரத்துக் கழகங்களை ஏற்படுத்தி, பண்டை வரலாற்றை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், தமிழ் நாட்டிலே மிகப் புராதனமாகச் செயல்பட்டு வந்த தமிழ் மருத்துவ முறையை ஊக்குவிக்க அரசாங்கம் நல்ல வகையிலே கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1,175 பேர்களை ஆண்டுதோறும் எம்.பி.டி.எஸ். பரிட்சைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அதற்காக பல மருத்துவக் கல்லூரிகளை அமைத்து வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறோம். பாடையங்கோட்டையிலே சித்த வைத்திய முறையிலே பயிற்சி கொடுக்கிற கல்லூரிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 30 பேரைத் தான் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பயின்று வந்து தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே அவர்கள் நம்பிக்கை பெறும் வகையிலே செயலாற்றுவது என்பது இயலாத காரியமாகும். சித்த வைத்தியம் என்பது மிகச் சிறப்பான மருத்துவம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய அனுபவத்திலே உணர்ந்திருக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே, சித்த வைத்தியம் என்பது இன்றைக்கு மக்களால் தேடப்படு வதில்லை என்ற நிலையிலே, அதற்கு ஆதரவு சரியாகக் கிடைக்காததால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நலிவு பெற்றுவிட்டது. எனவே, அந்த சித்த வைத்தியத்தை ஊக்குவிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். சிலர் ஆர்.ஐ.எம்.பி. என்ற பெயரைப் போட்டுக்கொண்டு மருத்துவனை விற்பனை செய்து, குறுக்கு வழியிலே ஏராளமான பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்காகவே அந்த பட்டத்தைப் பெற முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆனால், இந்த சித்த வைத்தியத்தை நன்கு பயின்று நல்ல வைத்தியர்களாக இருப்பவர்கள் பெரும்பாலோர் கிராமப் பகுதியிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்படி ஒரு பட்டம் இருப்பதாகவே தெரியாது. அவர்கள் எல்லாம் ஆர்.ஐ.எம்.பி. சர்ட்டிபிகேட் வாங்க முன் வருவதே இல்லை. அந்த உண்மையான வைத்தியர்கள் எல்லாம் நாட்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை அரசாங்கம் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களும் இந்த சர்ட்டிபிகேட்டைப் பெறும் காலத்தை நீடித்து காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், சம்பாதிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டவர்கள் தங்களுக்கு ஆர்.ஐ.எம்.பி. பட்டம் கிடைத்துவிட்டால் போதும், அதை வைத்து நாம் வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்று முயற்சி எடுத்து, அந்த முயற்சியிலே அவர்கள் வெற்றியும் பெற்று வருகிறார்கள். ஆனால், கிராமப் பகுதியிலே இன்றைக்கு பலர் இருந்து கொண்டு, பல நோய்களைக் குணப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கக் கூடிய 'கிராம

21st March 1972] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

மருத்துவர்கள்' அந்த சர்ட்டிபிகேட் வாங்காமல் வைத்தியம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அந்த சர்ட்டிபிகேட் வாங்கும் காலக் கெடுவை இந்த மாதம் 31-ஆம் தேதியோடு முடித்துவிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த உண்மையான மருத்துவர்களுக்கும் இதிலே வாய்ப்பு அளிக்கத்தகுந்த ஒரு ஏற்பாட்டை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்திலே, போலிகளை எந்த அளவுக்குச் சரியாகக் கண்டுபிடித்து போலி மருத்துவர்களை நீக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமோ அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சித்த வைத்தியம்—தமிழ் மருத்துவம் செழித்தோங்கி வளருவதற்கு, இது நல்ல வைத்திய முறை என்பதை மக்கள் உணரச் செய்ய, சித்த வைத்தியத் துறையில் ஒரு ஆராய்ச்சிப் பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். "சென்ட்ரல் ரிசர்ச் கவுன்சில் ஆப் இண்டிஜினஸ் மெடிசன்" என்று டெல்லியிலே ஒரு மருத்துவத் துறை அமைப்பு இருக்கிறது. அதிலே சித்த மருத்துவப் பகுதி என்று ஒன்றிருக்கிறது. அதன் பெயராலே ஏராளமான பணம் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கி செய்திருக்கிறார்கள். அதன் கீழ் தமிழகத்திலேயும் சில ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அடையாறிலே இருக்கிறது மருந்து ஆராய்ச்சி; இலக்கிய ஆராய்ச்சி தஞ்சையிலே இருக்கிறது. மூலிகை ஆராய்ச்சி அரும் பாக்கத்திலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான ஆராய்ச்சிக்கான செலவை மத்திய சர்க்காரே ஏற்று, அதனுடைய பிரிவே ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர, நம் சர்க்கார் செய்யவில்லை. அவர்களிடம் அதிகப் பணம் இதற்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்கும்பொழுது, அவர்கள், "சித்த வைத்தியம் உங்கள் தமிழ் வைத்தியம் என்று சொல்லுகிறீர்களே, அதன் அபிவிருத்திக்காக உங்கள் தமிழக சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லையே?" என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த ஆண்டு அறிக்கையைப் பார்த்தார்களா உறுப்பினர் அவர்கள்? அறிக்கையின் 17, 18-ஆம் பக்கங்களைப் பார்த்து விட்டுப் பேசலாம்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : அது மாதிரிச் செய்திருந்தால், அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, உண்மையிலேயே சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சியினைத் தமிழ் நாட்டில் திறம்படச் செய்ய, சித்த மருத்துவத் துறையிலே பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, தமிழகம் முழுவதும் குறைந்த செலவில் மக்கள் வைத்தியம் செய்து கொள்ளும் நிலைமையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எம். அய்யாசாமி] [21st March 1972]

கடைசியாக, ஒரே ஒரு விஷயத்தை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பிற்பட்டோர் நலக் குழு தமிழகம் முழுதும் சென்று ஆராய்ச்சி செய்து, மற்றவர்களுையெல்லாம் கலந்து, அவர்களுடைய கருத்துக் களை, கோரிக்கைகளைக் கேட்டு, சர்க்காருக்கு ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருப்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். மருத்துவ சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக அந்த மருத்துவத் தொழிலில் இருந்து வருகிற காரணத்தால், அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள், மருத்துவம், பிள்ளைப்பேறு, குழந்தை வைத்தியம்—இவைகளைப் பரம்பரையாகச் செய்துவந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தாலும், இந்த செவிலியர்கள் வேலைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும்போதும், ஆயாக்கள் நியமனம் செய்யப்படும் போதும், அந்தச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர் களுக்கு முன் உரிமை கொடுப்பது அவசியம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்துக்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் பரம்பரை பரம்பரையாக சித்த வைத்தியம் செய்து வருகிறவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு, இந்த மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடை யாது. பெண்களுக்கு செவிலியர்கள் பயிற்சியோ, ஆயாக்கள் பயிற்சியோ தருவதற்கு முன் உரிமை வழங்குவது கிடையாது. எங்கோ ஓரிரண்டு பேர் தான் தன் சொந்த முயற்சியால் பயிற்சி பெறுகிறார்களே தவிர, மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைப்பது அரிதாகவே இருக்கிறது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, வரும் காலத்திலாவது, மருத்துவக் கல்லூரியிலும் செவிலியர் பயிற்சியிலும் பயிற்சி பெறுவதற்கு முதலிடம் தரப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்து ஒன்றிய மருந்தகத்தில் ஆயாக்கள் நியமனம் செய்யப்படுகிற நேரத்தில், இந்த சமூகத்தைச் சார்ந்த பெண்களுக்கு முதல் இடம் தரப்படுவதற்கு மாண்புமிக் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, I just rise to associate myself with the sentiments expressed by the hon. Members on the floor of this House thanking the Department of Public Health Services for their excellent record of work, particularly under the leadership of our dynamic Minister for Public Health. Just I want to refer to one or two points. All our records depend upon the devotion and dedication of the various doctors manning our hospitals right from the villages to the top-most headquarters hospitals in the metropolis. May I be permitted to say—I do not wish to be guilty of any generalisation, may I still be permitted to say—that of late, we find that dedication lacking among the newly

21st March 1972] [Thiru M. Rajah Iyer]

recruited members to the medical profession, Sir? It is not uncommon to find very many doctors just trying to make use of their position in the hospitals to enlarge their practice outside the hospital, at home and in un-recognised Clinics which they openly run. I hope they are paid non-practising compensatory allowance and things like that. Payment of consultation fee, I can understand. Getting honest remuneration for the certificates issued by them, I can understand. But being guilty of dereliction of duty in Government hospitals, where they are bound to serve during fixed hours, utilising their position in the hospitals for building up their practice in the Clinics and actually running the clinics elsewhere, and visiting the Clinics during office hours and outside office hours are instances, which I cannot understand. Of course, I may be called upon to explain or point out specific instances. But I am quite aware of this tendency, particularly among the newly recruited medical graduates, not quite dedicated to the profession, very much in evidence; that must be curbed. We have a number of unemployed medical graduates. If any Government doctor is guilty of asking an outpatient not to depend upon the hospital treatment and to come to his house after 7 p.m., very strict action must be taken, because it, unfortunately, besmirches the reputation of the Government. We are here to serve the poor people, who would prefer to go to the hospitals. I am quite aware of a number of instances where young boys are being told "If you depend upon the hospitals, treatment will take a very long time, and why do not you go to such and such a Clinic or come to my house afterwards?" I would like the Government to exercise very rigid control over such unauthorised practices, while giving ample scope for the doctors to make money by honest consultation fees, by offering advice and by issuing certificates to the patients and all that, which are quite public duties they do perform. I wish to emphasise a point with regard to private practitioners and not Government doctors. In big cities, the middle class people—of course, the affluent also, no doubt—depend mostly upon medical attention by private practitioners. Of late, I had a complaint from the private medical practitioners saying that some drugs were not made available to them but were available in the Government hospitals and they were not sold to them for cash even if they were required for treatment of patients. That seems to have been the practice a couple of years ago. Particularly a Doctor friend of mine told me that when he badly wanted the ATS—Anti-Titanus serum

[Thiru M. Rajah Iyer] [21st March 1972]

and on another occasion Anti-diphtheria serum, which are preserved in the headquarters hospitals, he was not able to get them. It must have been made available. That might be made available to the qualified and competent private practitioners. After all, he is supplementing the Government work. The patients have got their own preferences and they go to private practitioners alone. If these essential drugs are required by private practitioners, why should there be a ban on supplying these drugs to them? If that has been the practice a couple of years ago and this has now been stopped, I would like the Government to look into this question and find out whether the practice could be revived and drugs supplied to these competent medical men, because, as I said earlier, now the patients crowd in the hospitals to the maximum extent. If these drugs are made available to the private practitioners, the patients may not crowd in the hospitals, and to that extent the pressure on the hospitals would be minimised. Their work should be welcomed that way.

I received the other day a note from an old student of mine. Unfortunately, he happens to be an L.I.M. diploma holder from the defunct College of Integrated Medicine. There seems to be a distinction made between the Degree holders of GCIM and Diploma holders of L.I.M. While these Degree holders of GCIM could undergo a Diploma Course—D.M. & S. Course and then M.B.B.S. Condensed Course also and become a full-fledged M.B.B.S., these L.I.M. Diploma holders are denied that particular privilege. I understand that the All India Medical Council had recommended to the State Government that these L.I.M.'s also should be given ample opportunities to go through these Courses of D.M. & S. and M.B.B.S. Condensed Course. I also find that these doctors are fated to remain in Grade II of the Subordinate Medical Service. By virtue of their experience and meritorious work, they must all be promoted to the Gazetted cadre of our Madras Medical Service. I would like the Government to look into this question of the honest legitimate grievances of the L.I.M.'s, who have come out of the now defunct College of Integrated Medicine.

Just a word more and I shall have done, Sir. The M.Sc. Course in Bio-Chemistry is a very valuable course. It would be very useful particularly for research and all that. We do a lot of research and we have also earmarked a considerable amount

[21st March 1972]

for medical science and research. I wonder why we should have cut down the number of students recruited for this M.Sc. Course in our Medical Colleges. The other day, the Hon. the Minister for Health was pleased to say that these people who came out of the College were themselves unemployed. But still the old scale of recruitment goes on in the Pondicherry Medical College. After completing three years of post-Graduate course, they come out with valuable experience, training and expert knowledge. Therefore, I would like the Government to look into this question and find out how best the knowledge of these people could be utilised in the Research Wing of our Medical Science and Research.

Thank you, Sir.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்துள்ள திட்டத்தின் மீது என் கருத்தைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஆசிரியர்கள் பட்டிசாலைக்கடிய கஷ்ட நஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இன்று நல்வாழ்வுத் துறையில் இருக்கக்கூடிய குடும்ப நலத் திட்டம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. இங்கே இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பாராட்டியிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும், பல்வேறு மாநிலங்களில், நம்முடைய இந்திய நாடு பூராவும் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு விஷயத்தில் மிக அதிகமான ஒரு டார்ஜ்டை அடைந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது உண்மையும் ஆகும். ஆனால் அதிலே ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறதைப் பற்றி நம்முடைய மதிப்பு மிக்க மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய சார்பில் சேர்மனாக இருக்கிற நான், ஆசிரியர்கள் பட்ட கஷ்டங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் தாங்களாகவே செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் கட்டாயப்படுத்தவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, உண்மையை எடுத்துச் சொல்லாமல், கட்டாயப்படுத்தவில்லை, கட்டாயப்படுத்தவில்லை என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்வது சரியல்ல. உண்மையாகவே கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற மீண்டும் சொல்வது சரியல்ல. உண்மையாகவே கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் சுற்றறிக்கையின் மூலமாக, ஆசிரியப் பெருமக்கள் அதற்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்த அளவுக்குக் கஷ்டப் வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் எந்த அளவுக்குக் கஷ்டப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையில் நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும். காரியாப்படியில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தில் அதிகம் காட்டப்பட்டிருக்கிறதென்றால், அங்கெல்லாம் அதிகமாக ஆசிரியர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[21st March 1972]

என்பதை நான் நிச்சயம் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். இதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே பேசியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி விசாரணை செய்யுங்கள் என்று நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டேன். ஆசிரியப் பெருமக்களைக் கல்வித் துறைக்கே அதிகமாகப் பயன்படுத்துங்கள், இதில் மற்ற வேலையில்லாதோரை ஈடுபடுத்தி அக்கரை காட்டுங்கள், ஆசிரியர்களை இந்தத் துறையில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது என்று சொன்னேன். இன்றைக்கு 7,500 ஆசிரியர்கள் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் துறையில் பணியாற்றுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் துறையில் ஆசிரியர்கள் தாங்களாகவே ஒத்துழைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்து, தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை அவர்களே விரும்பித் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து ஓரளவுக்கு ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். சில இடங்களில் கட்டாயம் நேர்ந்திருக்கிறது என்பது இந்த சர்க்காருக்குத் தெரிந்ததற்குப் பிறகு, கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது என்பதற்கு எச்சரிக்கையாகக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இனியும் இந்தச் சந்தேகம் தேவையில்லை. அவர்கள் விரும்பினால் ஒத்துழைக்கலாம்; விரும்பாவிட்டால், இந்தச் சர்க்காரும், அரசாங்கத்தை நடத்துகின்றவர்களும் இதிலே வேறு சக்தியைப் பயன்படுத்துவார்கள். ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற கட்டாயமில்லை என்று அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் உறுதி கூறிக்கொள்கிறேன். நான் விரும்பத் திரும்ப அரசாங்கம் ஆசிரியர்களைக் கட்டாயப்படுத்த விரும்பவில்லை என்று சொன்னாலும், எங்கேனும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அதற்காக வருத்தம் தெரிவிக்கிறோம் என்று தெரிவித்ததற்குப் பின்னாலும், இந்தப் பிரச்சனை பற்றி குடாகப் பேசி திரும்பி ஊருக்குப் போக வேண்டுமென்று அங்கத்தினர் விரும்பினால், அப்படியே பேசட்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கு குடாகப் பேசி, பிரச்சனையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு அந்தப் போக்கில் எதுவும் செய்யப்பட வில்லையென்று சொல்லப்பட்ட காரணத்தால்தான், ஏற்கனவே இந்தக் கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட காரணத்தால்தான், அது உண்மையிலே என்பதைப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் எடுத்துச் சொன்னேன். அதோடு நம் மக்கள் நல்லாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆசிரியத் துறையில் இருந்தவர், பேராசிரியராக இருந்தவர், இன்றைக்கு அடிப்படையில் இருக்கக் கூடிய வேற்றுமைகள், ஆசிரியர்கள் படும் தொல்லை அனைத்தையும் அறிந்தவர். அரசுத் துறையில் ஆசிரியர்களைக் கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது என்ற உத்தரவு இருக்கிறது. கோவை மாவட்ட மாநாட்டில் பொதுத் துறை அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கூட, அரசு கட்டாயப்படுத்தவில்லையென்று கூறினார். ஆனால் அதை அமுலாக்கும் அதிகாரிகள் அந்த உத்தரவை நிறை

21st March 1972]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

வேற்றினார்களா இல்லையா என்பதைத் தான் அரசுத் துறையினர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். சேலம் டி.டி.ஸி.யில் அரசின் அந்தச் சுற்றறிக்கை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சரியான முறையில் அந்த சுற்றறிக்கையின் உத்தரவு அதிகாரிகளால் அமுலாக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகள் ஆசிரியர்களை இந்தத் துறையில் ஊக்கப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதனால் அவர்கள் பட்ட கஷ்டங்கள், அதுவும் பெண் ஆசிரியர்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் சொல்லவே முடியாது. இதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று நான் கூறும்போது, இதன் மூலம் ஆசிரியர்களுடைய ஒற்றுமை உணர்ச்சியைச் குடும்பித்த வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. ஆசிரியப் பெருமக்கள் இதுவரை செய்து முடித்துவிட்டார்கள். பிள்ளை பெற வேண்டாம் என்பதற்காக ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். இனி ஜூன் மாதம் படிப்பிற்குப் பிள்ளைகளை அழைத்துவருவதற்கு அதே ஆசிரியர்கள் ஜூன் மாதத்தில் பயன்படப் போகிறார்கள். இனி இருக்கக்கூடிய பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி கற்றுத்தரப் பயன்படுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: பிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டு வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அப்படியிருந்தால், இந்தத் தொல்லை இருக்காது என்ற முறையில் அந்தத் திட்டம் வந்திருக்காது.

திரு. செ. முத்துசாமி: பிள்ளைகளை அழைத்து வருவது என்றால், அந்த முறையில் ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் 2 பேர்களாவது இருந்தாக வேண்டும். கல்வி அறிவில்லாத பிள்ளைகள் ஜூன் மாதத்தில் பள்ளிக்கு அழைத்து வரப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்கள் சொல்கிறார்களே தவிர, ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் 4, 5 பிள்ளைகள் பெற்றவராகத்தான் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குப் பொருள் அதிகமாகச் செலவாகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் கட்டாயப்படுத்த மாட்டோம் என்று. அதை எடுத்துச் சொன்னால், வேகமாக குடாகக் கூட பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கூட எடுத்துச் சொன்னோம். அவர் கூட வலியுறுத்துவது என்பதற்கும் வற்புறுத்துவது என்பதற்கும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். எனவே இதில் மாறுபாடே இல்லாமல் நடைபெறுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு மருத்துவச் சலுகைகள் வழங்கப்படுவதில் பல்வேறு காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. அந்தக் காலதாமதம் பேராசிரியருடைய காலத்தில் போக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அரசு ஊழியருக்கு 'மெடிகல்-ரி-இம்பர்ஸ்மெண்ட்' சலுகைகள் இருப்பது

[செ. முத்துசாமி]

[21st March 1972]

போல், ஆசிரியர்களுக்கு மெடிகல் கன்ஸெஷன் இருக்கிறது. ஆனால், 'மெடிகல் ரீ-இம்பர்ஸ்மெண்ட்' இல்லை. 1969-ம் ஆண்டில் எய்டெட் டீச்சர்களுக்கு 'மெடிகல் கன்ஸெஷன்' கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வெளியில் மருந்து வாங்கி அதை 'ரீ-இம்பர்ஸ்' செய்துகொள்வதற்கு வசதியில்லை. அரசு ஊழியருக்கு இருப்பதைப் போல், இந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் முதலிய சலுகைகளோடு, ரீ-இம்பர்ஸ்மென்டும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதை அரசு ஊழியருக்கு அலவன்சாகக் கொடுக்கின்றார்கள். அதைப் போல், பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் இதை அலவன்சாக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. பராங்குசம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி என்னுடைய வேண்டுகோளை இங்கே தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக மருத்துவத் துறையைப் பற்றிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கிராமப் பகுதிகளுக்கு டாக்டர்கள் இன்னும் தேவை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக இன்றைய தினம் நகரப் பகுதிகளுக்கும், கிராமப் பகுதிகளுக்கும் மருத்துவ வளர்ச்சிக்காக எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் பற்றி நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வு அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய 1972-73-ம் வருடத்திய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 30 பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதையும் அத்துடன் குடும்ப நலத் திட்டம் இந்த ஆண்டு எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதையும் இந்த அறிக்கையிலேயே மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மருத்துவத் துறை இன்னும் நமது தமிழகத்தில் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இன்னும் முக்கியமாக கிராமங்களில் மருத்துவ வசதிகள் அதிகமாக வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். கிராமப் பகுதிகளுக்கு இன்றைய தினம் சென்றால், ஒரு தகுதி வாய்ந்த டாக்டரைக் கூடப் பார்க்க முடியாது. நான் குறிப்பிடுவது எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்கள், அங்கே டாக்டர் என்று சொல்லிக்கொண்டு சிலர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் கிராமத்திய மக்களுக்கு ஊசி போட்டு—ஊசி என்ற பெயரால் எதையோ போட்டு—எமாற்றி வருகிறார்கள். அந்த கிராம மக்களும் ஊசி போட்டால் நோய் தீர்ந்துவிடும் என்று நினைத்துக்கொண்டு இதுபோன்ற டாக்டர்களிடம் நிறைய வருகிறார்கள். இந்த டாக்டர்களும் இதுபோன்று ஊசி போட்டு ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அந்த கிராமத்தினுடைய மக்களின் நோய், ஊசி போட்டாலே தீர்ந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் போய்விடுகிறது. ஆனால் இந்த டாக்டர்கள் இவ்வாறு ஏமாற்றி

21st March 1972]

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். இவர்களைப் பிடிக்க முடியுமா என்றாலும் முடியாது. இவர்கள் ஒரு கிராமத்திலிருந்து புறப்பட்டு மறு கிராமத்திற்கு வந்து மறு படியும் வேறு ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். இந்தியில் தான் இன்றைய தினம் கிராம மருத்துவ வசதி உள்ளது. ஆகவே தான் இம்மாதிரி கிராமங்களில் நல்ல முறையில் மருத்துவ வசதி ஏற்பட வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வி எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியம் சுகாதாரமும். ஆதலால் தான், கல்விக்காக எவ்வளவு செலவு செய்கிறோமோ அவ்வளவு சுகாதாரத்திற்கும் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் சுகாதாரத்திற்காக 44 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் சுகாதாரத்திற்கும் இன்னும் அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

மேல் நாடுகளிலே விஞ்ஞான இயந்திரங்கள் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. கூடுமான அளவுக்கு நம்முடைய தமிழகத்திலும் மருத்துவ வளர்ச்சிக்காக இது போன்ற இயந்திரங்களை அடைய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்னை மாநகரத்திலிருந்து பலர் வேலூர் கிருத்துவ மருத்துவ மனைக்கு சிகிச்சைக்காகச் செல்லுகின்றனர். ஏனென்றால் அங்குதான் விஞ்ஞானத்தில் முன்னேறிய லேடஸ்ட் இயந்திரங்கள், கருவிகள் இருக்கின்றன. இங்கே சென்னை மாநகரிலும் பெரிய ஆஸ்பத்திரி என்ற அளவில் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது என்றாலும், அந்த மருத்துவ மனையில் உள்ளதைப் போன்ற நவீன வளர்ச்சியடைந்த இயந்திரங்களே இல்லை. அந்த மருத்துவ மனையில் உள்ளதைப் போன்ற திறமையாளர்கள் இங்கு இல்லாமலில்லை. இங்கும் இருக்கிறார்கள் ஆனால் அவர்களுக்கு அங்கு உள்ளதைப் போல் வாய்ப்புகளும் இயந்திர வசதிகளும் இல்லையென்றுதான் குறிப்பிடுகிறேன். அது போன்ற நவீன யந்திர வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் இங்குள்ளோருக்கும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலே 20 ஆண்டுகளாகத் தரையில் பாய் போட்டு நோயாளிகளைப் படுக்க வைத்திருந்தார்கள். இன்றும் இதே நிலைதான் உள்ளது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: பாய் போடாமலே படுக்கின்றார்கள் சிலர். (சிரிப்பு).

திரு. ஜி. பராங்குசம்: ஆதலால் ஆஸ்பத்திரிகளில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சில இடங்களில், திருச்சி போன்ற இடங்களில் ஆக்ஸிடென்ட் ஏற்பட்டு விட்டால், அடிப்பட்டவரைப் பரிசோதனைக்காக எடுத்துச் செல்ல வான்கள் இல்லை. டாக்சிக்கைக் கூப்பிட்டாலும் வருவதில்லை. அச்சமயங்களில் ஏதாவது

[திரு. ஜி. பாரங்குசம்]

[21st March 1972]

ஒரு மாட்டு வண்டியிலேயோ அல்லது வேறு வண்டியிலேயோதான் செல்வ வேண்டியிருக்கிறது. அருகாமையில் உள்ள மருத்துவ மனைகளில் உள்ள வான்களைக் கேட்டால் 'ரிப்பேர்' ஆக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அடிப்பட்ட இடத்திலிருந்து 10 அல்லது 15 மைல்களுக்கு அடிப்பட்டவரை எடுத்துச் செல்வதில் இடர்பாடுகள் உள்ளன. ஆதலால் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு வான் இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் மாவட்ட மருத்துவ மனைகளை நவீன முறையிலே ஆக்குவதற்கும், சிறந்த முறையிலே ஆப்பரேஷன் தியேட்டர்களை ஏர்கண்டிஷன் செய்வதற்கும் வேண்டிய வசதியையும் வாய்ப்பையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான அளவில் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும். எப்படி கல்விக்காக அதிகமான அளவு செலவு செய்கிறோமோ, அதைப் போல மருத்துவத் துறைக்கும் அவசியம் அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டும். கிராமங்கள்தோறும் மருத்துவ மனைகள் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் நடமாடும் மருத்துவ மனைகளையாவது ஏற்படுத்தி, கிராமங்கள்தோறும் டாக்டர்கள் சென்றவர நடமாடும் மோட்டார் வண்டிகளை வைத்து அவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இம் மாதிரி விவாதங்கள் மேல் சபையில் நடத்துவது வழக்கமில்லை. இந்தப் பழக்கத்தை இரண்டு ஆண்டுகளாக நடத்தி வருகின்றோம். அதனுடைய முக்கியத்துவத்தை அரசாங்கமும் உணர்ந்தது. அதோடு இந்த விவாதங்கள் நடைபெறுவதில் இந்த ஆண்டு மருத்துவம், சுகாதாரம் ஆகிய துறைகளைப் பற்றிய விஷயங்களை முதலிலேயே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் முதலமைச்சரும் கூடிய பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் செய்த முடிவிலிருந்து, மக்கள் பிரதிநிதிகள் சுகாதாரத் துறையில் எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறார்கள், அதை எவ்வளவு முக்கியமாகக் கருதுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுகாதாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுடைய முயற்சியினால் இவ்வருஷம் அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருந்த போதிலும், அவர்களே ஒரு முறை சொன்னது போல், 100 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினால்கூட இன்னுள்ள தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமையில் நாம் இருக்கின்றோம். பொதுவாக மருத்துவத் துறையில் நாம் செய்துவரும் பணி வளர்ந்துவரும் தேவையை எந்த முறையிலும் திருப்தி செய்யும் நிலையில் இல்லை. அதோடு நோய்த் தடுப்பில் இப்போது நாம் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்திவந்த போதிலும், இன்னும் அதிகமாக நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நோய்த் தடுப்பு முறைகளில் கிராமங்களில் போதிய

21st March 1972]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

கவனம் செலுத்தவில்லை. அத்துடன் சுகாதாரப் பிரச்சாரமும் கிராமப் பகுதிகளில் போதுமான அளவு இல்லை. இதை அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நகரங்களில் நிறைய பிரச்சாரம் இருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில் பிரச்சாரம் மிக மிக அவசியமாகும். பொதுவாக மருத்துவத் துறையில் நிறைய வசதிகளை நாம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியிலும் ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் நடக்கின்றது. சில பகுதிகளில் இரண்டுகூட இருக்கின்றன. இவ்விதம் எல்லாம் செய்துகூட இன்னும் போதுமான அளவு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுப்பதில் மிகவும் குறை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது, சாக்கடை கட்டுவது, கழிவுநீரை அகற்றுவது போன்ற ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் செய்வதைப்பற்றி கொள்கை விளக்க உரையில் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் வருத்தத்தோடு ஒரு விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பஞ்சாயத்து வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியில் கிராமங்களில் சாக்கடை கட்டுவது என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தார்கள். அதற்கு 75% அரசாங்கம் கிரான்ட் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது. 25% அந்தக் கிராமங்களிலே வசூல் செய்து கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அது இந்த 5 ஆண்டுகளுக்குள்ளே நின்றுவிட்டது என்று நான் சொல்லவாசில்லை. அதற்கு முன்பே நின்றுவிட்டது. கிராமங்களிலே சாக்கடை கட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த உதவி நின்றுவிட்டது. முன்பு பிளாக் டெவலப் மென்ட்டிலிருந்து கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். வட்டார வளர்ச்சி என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முன்பு அதற்கு பிரக்கா டெவலப்மென்ட் என்று பெயர் வைத்திருந்தோம். அப்பொழுது திருமங்கலம் வட்டாரப் பகுதியைத்தான் முதலில் எடுத்துக்கொண்டோம். திரு. பிரகாசம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோதே ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் அது. அப்பொழுது இருந்த கிராமங்களில் சாக்கடையும் கட்ட வேண்டும், அதற்குப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று ஒதுக்கிக்கொண்டிருந்தோம். நாளாவட்டத்தில், வட்டார வளர்ச்சி பிளாக்குகள் ஏற்பட்ட பிற்பாடு, பிளாக்குகளிலிருந்து 75% கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். பஞ்சாயத்து போர்டிலிருந்து ஊர் ஜனங்களிடம் வசூல் செய்து 25% கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். அநேகமாக திருமங்கலத்தைப் பொறுத்த வரையில், பெரும்பாலான கிராமங்களில் சாக்கடை கட்டிவிட்டோம். இப்பொழுது பார்க்கப்போனால், எந்தக் கிராமத்திற்குமே அந்தச் சாக்கடை கட்டும் திட்டம் இல்லை. அதை மீண்டும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது சுகாதாரத்திற்கு இன்றியமையாத ஒரு திட்டமாகும்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[21st March 1972]

சென்னைக்கும், மதுரைக்கும் குடிநீர் விஷயத்தில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தெற்கேயிருந்து ரயிலில் வரும்போது பார்க்கிறோம். குடிநீர்க் குழாய்கள் ரயில்வே லைன் பக்கத்தில் பல இடங்களில் சாக்கடையில் மிதக்கின்றன. ரயில்வே லைன் பக்கத்தில் நீங்கள் வருவீர்களானால் குடிநீர்க் குழாயும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. குழாய்களின் ஜாயின்ட்டுகளெல்லாம் சாக்கடையில் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக அந்தக் குழாய்கள் மண்ணுக்குள் புதைந்து இல்லாமல் வெளியே இருப்பதே ஒரு ஆபத்து. சென்னைக்கு வரும் தண்ணீர்க் குழாய்கள் இந்த ஆபாசமான நிலையில் இருக்கின்றன. இதைக் கார்ப்பரேஷனேச் சேர்ந்தவர்களோ அல்லது அரசாங்கமோ பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அந்தக் குழாய்கள் எல்லாம் திறந்த வெளியிலே இருக்கக் கூடாது. மூடி வைக்க வேண்டும். தாம்பரத்திலிருந்து ரயில்வே லைனில் தெற்கே இருந்து வருகிறபோது பல இடங்களில் ஜாயின்ட்கள் வெளியே தெரிகின்றன. சாக்கடையில் இருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்னைக்குத் தண்ணீர் சுகாதாரத்துடன் நல்ல நிலைமையில் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது வீராணம் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். வீராணம் திட்டத்தின் மூலம் தண்ணீர் கிடைப்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், வேறு துறைகளிலும் பல முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். வீராணம் திட்டம் மட்டும் போதாது. மற்ற துறைகளிலும் முயற்சிக்க வேண்டும்.

அதே போல கோவையும் வளர்ந்துவரும் பெரிய நகரம். அங்கேயும் புதிய சிறுவாணி தண்ணீர் திட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. அதற்கு கோ அரசாங்கத்துடன் நாம் நடத்திவரும் பேச்சுவார்த்தைகளை மிகத் துரிதமாக முடிவு செய்து, கோவைக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி பெருக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மதுரை நகரத்தில், நான் மிக வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், இன்னும் ஒரு மாதம் போனால் தண்ணீர் கிடைக்காது. குறைந்தது ஒரு நாளைக்கு மூன்று நான்கு மணிக்குமேல் தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். வருஷத்தில் ஒரு மாதமாவது நான்கு மணிக்கு மேல் தண்ணீர் வராது. அந்த நிலைமை ஏற்படும். ஏற்கனவே போடப்பட்ட திட்டம் வைகை அணையிலிருந்து மதுரைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவரும் திட்டம். அதை என்ன செலவானாலும் விரைவாக நிறைவேற்ற அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பக்கிங்காம் கால்வாயிலும், கூவம் நதியிலும் இருந்துவரும் நிலைமையை அரசாங்கம் மாற்ற வேண்டும். கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம் என்று பேச்சும் பிரசாரமும் விளம்பரமும் நல்ல முறையில் நடந்துவருகிறது. ஆனால்

21st March 1972]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

செயல் என்னவோ, இன்னும் சாக்கடைத் தண்ணீர் கூவத்தில் போய் விழுவதைத் தடுப்பதற்கு முடியவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஐந்து இடங்களில் பம்பிங் ஸ்டேஷன்கள் கட்ட ஏற்பாடு செய்து வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. சாக்கடைத் தண்ணீர் கூவத்தில் விழுவதைச் சீக்கிரம் நிறுத்த வேண்டும். அது பக்கிங்காம் கால்வாயிலும், கூவத்திலும் போய்ச் சேர்கிறது. மாநில அரசின் தலைநகரத்திலேயே இந்த நிலைமை இருக்கிறது. எவ்வளவு செலவானாலும் இதைச் சீக்கிரம் செய்து முடிக்க வில்லையென்றால் சுகாதார விஷயத்தில் அரசாங்கம் போதுமான கவனம் செலுத்தவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாக வேண்டியேற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 30, 40 வருஷங்களாக ஒழிந்து மறைந்துபோன பிளேக் நோய் சென்ற வருஷம் திடீரென்று தோன்றிவிட்டது. எப்படி அந்த பிளேக் நோய் வந்தது என்பதை அறிக்கையில் சொன்னாலும், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நம்முடைய துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், தடுப்பு நோய் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய டாக்டர்கள் நல்ல முறையில் அதைக் கவனித்ததனால் பிளேக் பரவாமல் தடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்படி மறைந்து போன பிளேக் நோய் மீண்டும் எப்படி வந்தது என்பதை இன்னும் கண்டுபிடிக்காமலிருப்பது ஆபத்து. எனக்குத் தெரியும் 1939-40 என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் தான் கம்பம் பள்ளத்தாக்கிலும், பொள்ளாச்சிப் பகுதியிலும் நமது மாநிலத்தில் பிளேக் நோய் அதிகமாக இருந்ததைப் பார்த்தோம். இப்போது இந்த இரண்டு பிரதேசங்களிலும் பிளேக் நோய் கிடையாது. 30 வருஷங்களுக்காக பிளேக் நோய்பற்றிக் கேள்விப்பட முடியாத நிலைமை இருந்தது. புகை வைத்து அடித்து ஃப்யூமிகேஷன் செய்து பிளேக் நோய் எதிர்ப்பு நடவடிக்கை நடந்து வந்தது. இப்படியிருக்க, இது எப்படி வந்தது என்று ஆராய்ந்து இது வராமலிருக்க, மூல காரணத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுக்கும் சிறு குழந்தைகளுக்கும் இந்த டிரிபிள் (Triple) இன்ஜெக்ஷன் போடுவதைத் திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டிரிபிள் இன்ஜெக்ஷன் போட வேண்டியது அவசியம். சிறு குழந்தைகளுக்குப் பாடசாலைகளில் இந்த இன்ஜெக்ஷன் போடுவதால் அதிகச் செலவாகிவிடாது. குறைந்த விலையில் இன்ஜெக்ஷன் மருந்துகள் கிடைக்கின்றன. இதை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் கண்டிப்பாகக் குழந்தைகளுக்கு டிரிபிள் இன்ஜெக்ஷன் போட வேண்டும். கட்டாயக் கல்வி எவ்வளவு அவசியமோ அதைக் காட்டிலும் இந்த சுகாதார விஷயம் அவசியம் என்று வைத்துக்கொண்டு இதை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[21st March 1972]

இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டில் தான் மலேரியா மறைந்து விட்டது, ஒழிந்து விட்டது என்று சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை நிலைமை இருந்தது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடந்த மாநாட்டில் இப்படிச் சொல்லப்பட்டது. அது மீண்டும் தலை தூக்குகிற மாதிரி இருக்கிறது. அம்மாதிரி இல்லாமல் அதை அடியோடு ஒழித்துவிட முடியும். மலேரியா என்பது இல்லை என்ற நிலைமையை மீண்டும் உண்டாக்க வேண்டும். பொதுவாக மலேரியா சம்பந்தப்பட்ட தேசத்திலுள்ள பலரும் 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னையிலே நடந்த ஒரு கூட்டத்திற்கு பல மாநிலங்களிலிருந்து வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் சென்னையில் இந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி இங்கே கூடினார்கள். அவர்கள் நமது மாநிலத்தில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம் என்று பார்க்க வந்திருந்தார்கள். அப்படி மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வந்தவர்களை அழைத்துச் சென்று பல இடங்களிலும் கிராமப் பகுதிகளிலும் சுற்றிக் காண்பித்தோம். அந்த மாதிரி நிலைமையில் இருந்த மாநிலத்தில் மலேரியா அடியோடு ஒழியாமல் மீண்டும் தலைதூக்குவதன் காரணம் என்ன என்று கண்டறிய உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இதில் அதிக ஆர்வமும் சுறுசுறுப்பும் உள்ள அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாலுகா ஹெட்குவார்ட்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளையெல்லாம் தாலுகாவின் தலைநகரங்களில் இருந்தவற்றை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளாக மாற்றி விட்டோம். அப்படி எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளும் மாற்றப்பட்டு விட்டன. ஒரு சில மாற்றப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. அதற்கான விவரங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இருக்கின்றன. தாலுகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளுக்குக் கண்டிப்பாக ஒரு ஆம்புலன்ஸ் கார் இருக்க வேண்டும். இது ரொம்ப அவசியம். இப்போது திருமங்கலத்தில் ஒரு அவசரமான கேஸ் வந்து என்றால், மதுரைக்கு டெலிபேர்ன் செய்து ஆம்புலன்ஸ் கார் கொண்டு வந்து அவசர கேசைக் கொண்டு போக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. தாலுகா ஆஸ்பத்திரியிலேயே ஆம்புலன்ஸ் கார் இருந்தால், இந்த மாதிரி டெலிபேர்ன் செய்து கொண்டுபோக வேண்டிய அவசியமில்லை. எல்லா வசதிகளையும் தாலுகா ஆஸ்பத்திரியிலேயே வைத்திருந்தும் கூட இந்த ஆம்புலன்ஸ் கார் இல்லாதது குறையாக இருக்கிறது. ஒரு ஆம்புலன்ஸ் காருக்கு 20, 30 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். அதற்கு மேல் சிப்பந்திகள் செலவு இருக்கலாம், இப்போது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இல்லையென்றால் கூட, சப்ளிமெண்டரி டிமான்ட்ஸில் 'சாங்க்ஷன்' வாங்கிக் கொள்ளலாம். இந்த ஆம்புலன்ஸ் கார் ஒவ்வொரு தாலுகா ஆஸ்பத்திரியிலும் நிறுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை வெகுவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[21st March 1972]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

மதுரையில் இருக்கும் இ. எஸ். ஐ. ஆஸ்பத்திரி புதிதாகக் கட்டப்பட்டு நன்றாகச் செயல்பட ஆரம்பித்திருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் பொதுமான வசதிகள் இல்லை. ஒரு 15 தினங்களுக்கு முன் இந்த ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்ப் பார்த்தேன். டாக்டர்கள் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அங்கே போதிய வசதிகளும், ஆயுதங்களும் இல்லை, என்ன வசதி தேவையென்று பார்க்கச் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால், இ. எஸ். ஐ. ஆஸ்பத்திரியென்று இவ்வளவு பெரிய கட்டிடம் கட்டி, 100 படுக்கைகளுக்கு மேல் பொது நோயாளிகளுக்கென்று வைத்திருந்தும், முக்கியமான கேஸ்களை எல்லாம் எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரிக்கு மாற்ற வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த இ. எஸ். ஐ. ஆஸ்பத்திரியிலேயே வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே, 'ஹெல்த் ப்ராபு கேண்டா' கிராமங்களில் செய்வது அவசியமென்று கூறினேன். அதில் ஒரு விஷயத்தை அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக குடும்ப நலத் திட்டப் பிரசாரம் படித்தவர்கள் மத்தியில், கொஞ்சம் வசதியோடு வாழ்கிறவர்கள் மத்தியில் நல்ல பயன் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் சமுதாயத்தின் நடுத்தரத்தில், அடித்தளத்தில் இருக்கிறவர்கள் மத்தியில் இது அதிகமாகப் பரவத் தவறினால் சமுதாயத்திற்கு நீண்ட கால அளவில் பெரிய கெடுதல் ஏற்படும் என்பதை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கொஞ்சம் வசதியாகவும், நன்றாகவும் நல்ல நிலைமையில் புத்திசாலிகளாக வாழக்கூடிய ஜனத் தொகை குறைய ஆரம்பித்து விடும். வசதியற்றவர்கள் புத்திசாலித்தனத்தில் நடுத்தரமான ஜனத் தொகை பெருக ஆரம்பித்து விடும். இப்படியில்லாமல் வசதி குறைவாக இருக்கக்கூடிய குடும்பங்களில் இந்தக் குடும்ப நலன் சம்பந்தமாக, "ஃபாமிலி பிளானிங்" சம்பந்தமாக, பிரச்சாரம் அதிகம் செய்ய வேண்டும். அதோடு கூட ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக் குடும்ப நல திட்டம் சம்பந்தமாக கவனம் செலுத்துவதில்லை. அவர்கள் மத்தியில் நாம் போய் அணுகுவதும் இல்லை. இப்படி விட்டுக் கொண்டிருந்தோமானால், வெகு சீக்கிரத்தில் மைனாரிட்டி மெஜாரிட்டியாகும், மெஜாரிட்டி மைனாரிட்டி ஆகும். எல்லா மதஸ்தர்களும் இதைக் கடைபிடிக்கும்படி வற்புறுத்துகின்ற அளவிற்குப் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். எல்லா மதஸ்தர்களும், எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், குடும்ப நலத் திட்டத்தில் அனைவரும் பங்குகொள்ளும்படி அவர்களைத் தூண்ட வேண்டும். இதில் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழு நோய் கிஞ்சை சம்பந்தமாக எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால், இலாக்காவில் அதுவே பாதி வேலையாகத் தெரிகிறது. நமது அரசாங்கத்தால் அவ்வளவு விரிவான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி இருக்கும்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[21st March 1972]

போது, எனக்கு ஒரு ஆச்சரியம். எனது திருமங்கலம் தாலுகா இரண்டு தாலுகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு உசிலம்பட்டி தாலுகா, திருமங்கலம் தாலுகா என்று செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே 3, 4 பிரதேசங்கள், 10, 20 கிராமங்கள், அந்த கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் தொழுநோய் பிடித்தவர்கள். அந்தக் கிராமங்களுக்கும் எனவே போக முடியாது. அவ்வளவு மோசமான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே டாக்டர் பழனிச்சாமி என்பவர் மதுரையிலிருந்து அங்கு 2, 3 நாட்கள் போய் 3, 4 செண்டர்கள் வைத்து இன்ஜெக்ஷன் போட்டு வந்தார். என்ன காரணமோ, ஒரு வருஷமாக நிறுத்தி விட்டார்கள். டாக்டர் பழனிச்சாமி தான் அங்கு போக வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அவர் 10 வருஷமாகத் தொழு நோய் சம்பந்தப்பட்ட நோயாளிகளைப் பார்த்து வந்தார். இப்படி திடீரென்று நிறுத்தப்பட்ட காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை. அதை “ரிவைவ்” பண்ண வேண்டும். அவருக்கு வயதாகிப் போய்விட்டால் மீண்டும் வேறு ஒரு டாக்டரை கல்லுப்பட்டி, சிந்துப்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் உள்ள செண்டர்களுக்கு வரச் சொல்லி கவனிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட செண்டர்கள் மாநிலத்தின் மற்றப் பகுதிகளில் இருக்கலாம். மற்ற இடங்களில் நின்று விட்டதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அமைச்சரவர்கள் விசாரித்து தொழு நோய்க்காரர்களுக்கு இன்ஜெக்ஷன் போட்டுக் கொண்டு வந்த கிராமங்களில் ஏன் நிறுத்தப்பட்டது என்பதைக் கவனித்து—எங்கள் பகுதியில் இப்போது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது—அதை மீண்டும் கவனித்து இன்ஜெக்ஷன் போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென் சென்னையில் ஒரு ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தற்பு ஒரு திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தோம். அது ஏன் கைவிடப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆகவே இப்போது நிதி வசதி நமக்கு இல்லையென்றாலும், மிகவும் அவசியமான இந்த ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியைத் தென் சென்னையில் ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரையிலே இருக்கிற ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியாக இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்தும் என்னிடம் பலர் சிபாரிசுக் கடிதம் வாங்கிக்கொண்டு சென்று, மதுரை ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரியில் போய்ச் சேர்ந்து சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆஸ்பத்திரி இன்னும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். விஸ்தரிப்பதற்கு இடமில்லை யென்றாலும், இது விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

21st March 1972]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

கடைசியாக, என்னுடைய சொந்த ஊர்ப் பிரச்சினையை அமைச்சரவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். திருமங்கலம் தாலுகாத் தலைமை ஆஸ்பத்திரியை ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரியை, விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று 5, 6 வருஷங்களாக முயற்சிக்கப்பட்டது. பக்கத்திலே இருக்கிற முன்சிப் கோர்ட்டில் 20 ஏக்கராவிற்குக் குறையாமல் இடம் இருக்கிறது. இந்த இடத்தை வாங்க வேண்டுமென்று ஹைகோர்ட்டிற்கு எழுதிக் கேட்டார்கள். இதற்கு ஹைகோர்ட்டு வெகு காலமாக சம்மதிக்கவில்லை. இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் தான் ஹைகோர்ட்டு சம்மதித்திருக்கிறது. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களும் இந்த இடத்தைச் சென்று பார்வையிட்டார்கள். முன்சிப் கோர்ட்டை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிக்கொள்வது என்று ஹைகோர்ட்டு இப்போது ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் இடத்தை முடிவு செய்தவுடன் எங்கு முன்சிப் கோர்ட்டு கட்டவேண்டுமென இடம் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே தற்போது முன்சிப் கோர்ட்டு உள்ள இடத்தில் தாலுகா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் மருத்துவ மனையை விஸ்தரித்துக் கட்ட, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் முதலிலே குறிப்பிட்டப்படி, அமைச்சரவர்கள் உற்சாகத்தோடும், கறுசுறுப்போடும் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இப்படியே ரூபகத்துடனும் இவைகளை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நான் கூறக்கூடிய புகார், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நான் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்வது, போதுமான நிதி இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்படவில்லை. இந்தத் துறைக்கு நிதி ஒதுக்கும் விஷயத்தில் அரசாங்கம் போதுமான கவனம் செலுத்தவில்லை என்ற குறையைத்தான் நான் கூற வேண்டியவகை இருக்கிறேன் என்பதைக் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் மக்கள் நல்வாழ்வின்கரகவும், மருத்துவத் துறைக்காகவும், தமிழக அரசு இந்த ஆண்டு மேற்கொள்ள இருக்கின்ற பல்வேறு திட்டங்கள், ஆலோசனைகள் பற்றியும், கடந்த ஆண்டு நிறைவேற்றிய பணிகள், செயல்முறைகள் ஆகியவைகள் பற்றியும், மேலவையில் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல சிறந்த கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காக உளமார என்னுடைய நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[21st March 1972]

பொதுவாக, இந்தத் துறை ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்பது உண்மையாக இருந்தாலும், ஆற்றக்கூடிய சக்தி எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அந்த சக்தியையெல்லாம் பயன்படுத்தி இந்தத் துறை பணியாற்றுகிறது என்பதை நாம் நினைவிலே கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு நம்முடைய தமிழக அரசு இதற்காக ஒதுக்கியிருந்த தொகை ஏறத்தாழ 33½ கோடி ரூபாய். இது மிக நல்ல முறையிலே செலவழிக்கப்பட்டது. அதிலே ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்குமானால், மருந்தை நோயாளிக்குக் கொடுக்கிறபோது சிற்விடுகின்ற குறையைப் போலச் சிறு குறைகளாக இருக்குமே தவிர, வேறு கண்ணுக்குத் தெரிகிற குறைகள், குற்றச்சாட்டுக்கள், உடனடியாகப் பெரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய தவறான காரியங்கள் ஏதும் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. இந்தத் துறைக்கு எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில், ரூ. 100 கோடி கொடுத்தாலும் என் குறை தீராதது என்று நான் முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் சொல்வதற்கு, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களிலிருந்து எனக்கு ஒரு நல்ல சாட்சி கிடைத்திருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆண்டிற்கு ரூ. 100 கோடி கொடுப்பது என்று சொன்னால், தமிழ் நாட்டின் வசதி, வளம் ஆகியவைகள் வளர வேண்டும். இப்படி உயர்ந்த அளவு பங்கு இத்துறைக்குக் கிடைக்க இன்னும் எத்தனை ஆண்டுக் காலமாகும் என்பதை என்னிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி 100 கோடி ரூபாய் இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்குகிற காலம் வரும்போது, இதுவும் போதாது, இன்னும் நமக்குத் தேவை என்கிற அளவிற்கு இத்துறையின் தேவை வளர்ந்திருக்கும். இந்தத் துறை என்றைக்கும் துக்கம் தீர்ந்த திருமணமாக, குறை தீர்ந்த திருமணமாக, இயங்க முடியாது என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆனால் தமிழ் நாடு தான் அகில இந்தியாவிலே மருத்துவச் சுகாதாரத் துறையில் தீவிரமாகப் பணியாற்றி வருகிறது. மற்ற எந்த மாநிலங்களையும் விட இந்த மாநிலம் தான் தீவிரமாகப் பணியாற்றி வருகிறது என்பதை “ஐ.எம்.ஏ.” இந்திய மருத்துவர்கள் சங்கத் தலைவராக உள்ளவர் அண்மையில் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது தெரிவித்துள்ளார், தமிழ் நாட்டிலே தான் அரசாங்கம் தன்னுடைய வருமானத்தில் தூற்றுக்கு 8.2 பங்கு இந்தத் துறைக்காகச் செலவு செய்கிறார்கள், மற்ற மாநிலங்களில் 5, 4½, 3¾ என்று இந்தப் பங்கு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, அந்த வகையிலே மருத்துவத் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்துகிற தமிழ் நாட்டைப் பாராட்டுகிறேன் என்று அவர்கள் பாராட்டியதை நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவதன் மூலம், என் மீது குற்றமில்லை, நாட்டை நீங்கள் வைத்திருந்த நிலை நம்மை மேலும் வளரவிடவில்லை என்பதைச் சொல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லாதவ

21st March 1972]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கை இருக்கிறேன். உள்ளபடியே நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது, மாண்புமிகு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் 63 கோடி ரூபாயாக இருந்த தமிழ் நாட்டு வரவு செலவை ஐந்தாண்டு காலத்தில் ரூ. 100 கோடியில் கொண்டு வந்து வைத்த அந்த ஐந்தாவது ஆண்டிலே “நான் 63 கோடியிலே தொடங்கி இந்த வரவு செலவை 100 கோடிக்குக் கொண்டு போக முடியுமா என்று கவலைப்பட்டேன். ஆனால் இப்போது இதை தூறு கோடிக்குக் கொண்டு வந்ததற்காகப் பெருமைப் படுகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அப்போது தமிழ் நாடு மற்ற மாநிலங்களை விட நல்ல முறையிலே ஆட்சி செய்யப்பட்டு வந்த மாநிலம் தான். இருந்தாலும் 100 கோடி வரவு செலவுத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு வருவாய் ரூ. 100 கோடியாக இருந்தபோது, இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 4 கோடி தான். இப்போது 33½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் “ஓவர் டிராப்ட்”-ஐ அனுமதித்திருக்குமானால், இந்த 34½ கோடி ரூபாய், ரூ. 36 கோடியாக ரூ. 37 கோடியாக அமைந்திருக்கும். முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே வற்புறுத்தி இந்தத் தொகையைப் பெற்றிருக்க முடியும். எவ்வளவு நிதி கிடைத்தாலும், பிரச்சனை தீராதது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களை வைத்து நான் விளக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள், கிராமங்களை நீங்கள் கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். கிராமங்களைக் கவனிக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது கிராமங்களைக் கவனிக்கவில்லை, அதோடு எட்ட மருத்துவ மனைகளைக் கவனிக்கவில்லை, ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் போதுமான அளவிற்குக் கவனிக்கப்படவில்லை, மதுரை மருத்துவ மனையில் இடம் காணவில்லை, தொழு நோய் பிணியாளர்களுக்கு போதுமான அளவு விரிவாக சிகிச்சை செய்யப்படவில்லை, சென்னையிலே இருக்கிற பொது மருத்துவ மனையில் இடம் காணவில்லை, ஆகையினால் தென் சென்னையில் ஒரு பொது மருத்துவ மனையைக் கட்ட வேண்டும் என்று ஒன்று விடாமல் மொத்தத்தில் எல்லாவற்றையும் சொன்னதிலிருந்து இந்தக் குறை அங்கென்கெனாதபடி, எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளைப் போல, இருக்கும் குறை என்பதையும், இந்தக் குறைகளை மாற்றுவதற்கு எத்தகுச் சிரமப்பட்டுத் திட்டமிட்டாலும் இந்தக் குறைகள் ஓரளவிற்கு இருந்து கொண்டதான் இருக்கும் என்பதும் தெளிவாகும். பொது மருத்துவ மனையை விஸ்தரிப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. கிராம மருத்துவ மனைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கும் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. தாலுகா மருத்துவ மனைகளில் எக்ஸ்ரே கருவிகளை அமைக்க கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. மாவட்ட மருத்துவ மனைகளில் (டெண்டல் விங்) பல் பிரிவு ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. படுக்கைகள் இல்லாத தாலுகா மருத்துவ மனைகளில் படுக்கைகள் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுக்கப்படுகின்றது. தென்காசி, திருப்பத்தூர், கும்பகோணம் போன்ற இடங்களில்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[21st March 1972]

30, 32 படுக்கைகள் கொண்ட அமைப்பு அமைகின்றது மதுரை, திருநெல்வேலி மருத்துவ கல்லூரிகளில் வெளி சிகிச்சைப் பிரிவுக்கான கட்டிடம், அவுட் பேஷண்ட் மருத்துவத்திற்கும் டி.பி. மருத்துவத்திற்கும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பரவலாகத் திட்டமிடப்பட்டுக் காரியங்கள் முறையாகச் செய்யப்படுகின்றன.

ராஜபாளையத்திலே 5 இலட்சம் ரூபாய் தருவதாக மருத்துவ மனைக் குழுவின் சொன்னவுடன் அங்கே ஏறத்தாழ 60 அல்லது 70 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு மருத்துவ மனை கட்ட ஒப்புக் கொண்டு, அது கட்டப்படுவதற்கான இடத்தை மாவட்ட கலெக்டர், மாவட்ட சுகாதார அலுவலர், மாவட்ட மருத்துவத் துறை அலுவலர் போன்றவர்கள் பார்த்து அந்த குறிப்பிட்ட இடம் தருவதிலே சில மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சில சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எழுப்பியும்கூட அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லி, அந்த இடத்திலேயே கட்டலாம் என்று கருத்தளவிலே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. செயல் முறையிலே தாமதம் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே போல், மதுரையிலே ஒன்றிரண்டு மருத்துவ மனைகள் தெற்குப் பகுதிக்குத் தேவை என்று மக்கள் சொன்னபோழுது, ஓரளவு நன்கொடை கிடைக்குமானால், அந்தப் பகுதியிலே ஒரு மருத்துவ மனையை ஆரம்பத்திலே அரசு வைக்கி, பிறகு அதை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மருத்துவ மனையாக வளர்த்து விடலாம் என்று தெரிவித்ததன் பேரில், அங்கிருக்கும் டி. எஸ். நிறுவனத் தார் 5 இலட்சம் ரூபாய் நிதிதர முன்வந்ததை அரசு கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக அங்கிருக்கும் மாநகராட்சி மன்றம் தென் மதுரைப் பகுதியிலே ஒரு இடத்தை ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த ஆண்டிலே அரசாங்கமே தன் செலவில் இயன்ற அளவுக்கு அதை விரிவுபடுத்த முடியும் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே நான் மிக முக்கிய தினம் மக்கள் மிகப் பெரிய அளவுக்கு எதிர்பார்க்கிறார்கள். இப்படிப் பெரிய அளவுக்கு மக்கள் எதிர்பார்க்க மூன்று, நான்கு காரணங்கள் சொல்லலாம். ஒன்று, கோவிலுக்குப் போனால் நம் நோய் தீர்ந்து விடும் என்ற மனப்பான்மை மக்களிடையே மெல்ல மெல்ல மாறியிருக்கிறது. அது ஒரு வகையில் நல்ல அடையாளம் தான். இரண்டாவது, மருத்துவ மனைக்குச் செல்லும் அச்சம் இப்பொழுது நீங்கி விட்டது. சென்றால் பல பேர் திரும்பி வருகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை இன்றைக்கிருக்கிறது. (சிரிப்பு). இப்பொழுது அச்சமில்லை, மூன்றாவதாக அலோபதி மருத்துவத்தைப் பற்றி 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அது மேல்நாட்டு மருத்துவம். அது நமக்கு ஏன், வீட்டு வைத்தியமே போதும் என்று எண்ணிய தாய்மார்கள் நாட்டு மருத்துவத்திலே

21st March 1972]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அக்கறை கொண்டிருந்தவர்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அதைக் கைவிட்டுவிட்டு அலோபதி மருத்துவத்திலே பழக்கப்பட்டு விட்டதால், அதிலே ஈடுபாடு வைத்து விட்டார்கள். நான்காவதாக, நான் சொல்லுவதை டாக்டர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அலோபதி மருத்துவத்திலே ஈடுபாடு கொண்டு, அடிக்கடி மருந்தைச் சாப்பிடும் நிலைமைக்கும் பழக்கத்திற்கும் மக்கள் ஆளாகி யிருக்கிறார்கள். இப்படி பல்வேறு நிலைமையால் “ஹேபிட்” ஆக அது மாறி விட்டது. இப்படி மருந்தைச் சாப்பிடும் பழக்கமும், அப்படிப்பட்ட மனப் பான்மையும் மக்களிடையே வளர்ந்திருக்கிறது. அப்பொழுதெல்லாம் தலை வலிக்குமானால், நண்பர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் இளைஞராக இருக்கும்பொழுது, மருந்து சாப்பிடக் கூடாது என்ற மனப்பான்மை இருந்திருக்கும். ஆனால், இன்றைக்கிருக்கும் இளைஞர்களோ தலை வலிக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, மருந்து சாப்பிடுவதை ஒரு பழக்கமாக ஆக்கிக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. ஆகவே, இந்த நெருக்கடி. எனவே, “டிமாண்டு அண்டு சப்ளை” என்ற இரண்டையும் வைத்துப் பார்த்தால், தேவை மிக அதிகமாக, உண்மையான தேவைக்கு மேற்பட்ட தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது மக்களிடம். உண்மையான தேவையை நிறைவேற்றும் ஆற்றல் அரசாங்கத்தினிடம் இல்லை. இந்த அரசாங்கம் மாத்திரமல்ல, வேறு எந்த அரசாங்கத்தைக் குறிப்பிட்டு அந்த அரசாங்கம் ஆற்றலுடைய அரசாங்கம் என்று சொல்லுவதாக இருந்தாலும், அதை மறுக்க போதுமான காரணம் நான் வைத்திருக்கிறேன். ஆனால், இந்த அரசாங்கத்தினால் முடியவில்லை என்றால், இந்தியாவிலுள்ள இன்றையப் பொருளாதார சூழ்நிலையில் எந்த அரசாங்கத்தினாலும் 5 அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்கு நிச்சயமாக முடியாது. ஆகவே நான் இந்தக் குறைகளை நிறைவு செய்வதுபற்றி வெவ்வேறு வகையாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக இந்த மேலவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் பல்வேறு சமூக, நாட்டு நலனுக்கான பிரச்சனைகளை ஆழ்ந்து எண்ணிப் பார்க்கக் கூடிய தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என்ற உரிமையின் காரணமாக, அவர்களுக்குள்ள பொறுப்புணர்ச்சி காரணமாக இதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம் முடைய நாடு கூட இன்றைக்கு “குறுக்குச் சாலையிலே” நின்றுகொண்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரு ‘கிராஸ் ரோடின்’ பக்கத்திலே நின்றுகொண்டு எந்தப் பக்கம் போவது என்று என்னுவது போல், அது தொழில் துறை வளர்ச்சியாக இருந்தாலும், அல்லது சமூகப் பொருளாதாரத் துறையிலே வளர்ச்சி என்றாலும், எந்த அளவிலே செல்லுவது, எந்தத் திசையிலே செல்வது என்றெண்ணுவது போல் இன்றைய தினம் நம் நாட்டு மக்கள் தீர்மானிக்கக் வேண்டிய பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றுதான் இந்தச் சுகாதாரத் துறை நோய் வராமல் தடுப்பது, அதாவது “பிரிவென்டிவ் சைடு” என்பதை அரசாங்கம் தான் செய்ய வேண்டும் என்று நான் மனமார ஒப்புக் கொண்டாலும், ‘மக்களுக்கு மருத்துவப் பணி’ என்பது அரசாங்கம் ...

[திரு. க. அன்பழகன்]

[21st March 1972]

செய்ய வேண்டிய ஒன்று ஆகாது. மருத்துவ நலத்திற்காக மக்கள் தங்களுடைய வருமானத்திலேயிருந்தும் ஒரு சிறு பங்கைச் செலுத்துகின்ற நிலைமை இருந்தால் தான், இதிலே ஒரு நிலையான தன்மையை நாட்டு மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். ஏனென்றால் 4 கோடி மக்களின் நல்வாழ்வுப் பணிக்காக மட்டும் 33½ கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதிலே மருத்துவ மனைக்கு மாத்திரம் 15 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. இங்கிருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சராசரி 4, 5 ரூபாய் அளவுக்கு, அதாவது “பெர் ஷெட்” மருந்துக்காக மட்டும் அரசாங்கம் செலவழிக்கிறது. ஆனால் அந்தச் செலவுகளைப் பெறுகின்ற மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ரூபாய் அளவுக்குக் கூட திரும்பிச் செலுத்துகிற முறை இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே இல்லை. மேல்நாடுகளிலே எல்லாம், அவர்கள் வாழ்க்கையிலே வசதி மிகுதியாகப் பெற்றிருப்பதால், தங்களுடைய தனித் தேவைக்காக அரசாங்க மருத்துவ மனையிடத்திலே ஒரு உதவியையும் பெற விரும்பமாட்டார்கள். பிரைவேட் மெடிகல் ஹாஸ்பிடலிலோ அல்லது தனி மருத்துவர்களிடத்திலோ சேர்ந்து சிகிச்சை பெறத்தான் அவர்கள் விரும்புவார்கள். ஆனால், நம் நாட்டிலே இருக்கும் வறுமையாலும், பல்வேறு கஷ்ட நஷ்டங்களாலும் அரசாங்க மருத்துவ மனையை நாட வேண்டிய நிலைமை பெரும்பாலான ஏழை மக்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, ஏராளமான ஏழை மக்கள் நாடி வரும் நிலையில் அவர்களை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமானால், அதிலே பல சிரமங்கள் தொடர்கிறது. செல்வந்தர்களும், வசதி உள்ளவர்களும், வருமானம் மாதம் 300, 400 ரூபாய் என்று சம்பாதிப்பவர்களும் முழு அளவில் இலவசமாக அரசாங்க மருத்துவ மனையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதால், அங்கிருக்கும் எல்லாச் சலுகைகளையும் சாதாரண மக்கள் பயன் படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒன்று இந்தத் துறையை விரிவுபடுத்த, மூலதனச் செலவுக்காக, கட்டிடச் செலவுக்காக கருவிகள் செலவுக்காக பொது மக்களிலே வசதி உள்ளவர்கள் பல்வேறு திட்டங்களுக்கு நன்கொடை கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலேயும் நாட்டம் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு ஆம்புலன்ஸ் வேன் கொடுப்பது என்றாலும் கூட, ஒரு வேன் 60,000 அல்லது 70,000 ரூபாய் வரை ஆகிறது. இந்த 70,000 ரூபாய்க்கு ஒரு ‘வான்’ தரும்பொழுது, அப்படி எத்தனை இடங்களுக்கு வாங்கித் தர முடியும் என்று பார்த்தால், ஒரு 4, 5 இடங்களுக்குத்தான் வாங்கித் தர முடியும். அப்படி நன்கொடையாகக் கிடைக்கும் வான்களும் கூட மிகத் தீவிரமாகச் செயல்படும் அரசாங்க நடமாடும் மருத்துவ மனை, “சித்தராஞ்ஜன் மொபையிலே ஆஸ்பிடல்” அல்லது மெடிகல் கல்லூரி பயிற்சியோடு சேர்ந்த நடமாடும் மருத்துவ மனைக்குத் தேவைப்படுகிறது. அதைத் தவிர, மலைப் பகுதிகளிலேயும் அது பயன்படுத்தப்படுகிறது. மலைவாழ் மக்களுக்கு இந்த மருத்துவ வசதியை இப்படிப்பட்ட வாகனத்தின் மூலம் கொண்டு செல்லா விட்டால், அவர்களுக்கு வேறு வகைகளிலே வசதி செய்து கொடுக்க முடியாது.

21st March 1972]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இன்றைக்கு ஒரு ‘வான்’ என்றால் அதன் விலை 70,000 ரூபாய். அந்த வானை நடமாடச் செய்வதில் வேண்டுமானால், 25,000 ரூபாய் ஒரு ஆண்டுக்குச் செலவாகிறது. ஆகவே, இப்படிப் பெரும் செலவு இந்த ஒன்றுக்கே ஆகும். சென்னையிலே கூட “இன்டன்ஷிவ் கார்டியோலாஜி” என்ற பகுதி தோன்ற விருக்கிறது, அது நாளைக்குத் தொடங்கப்படவிருக்கிறது. “இன்டன்ஷிவ் கார்டியோலாஜி டிபார்ட்மென்ட்” என்பது இருதய நோயை உடனடியாக பார்த்து சிகிச்சை தரத் தேவையான ஒரு வேளைத்தர சென்னையிலே உள்ள “ரோட்டரி கிளப்” அல்லது டி.வி.எஸ்.சைச் சேர்ந்த திரு. இரத்தினம் அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு குழு அமைத்து ஒரு ‘வேன்’ தர முன் வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, இவர்கள் மட்டும் இப்படித் தந்தால் போதுமா என்றால், போதாது என்று தான் சொல்லுவேன் நான். பொது மக்கள் ஒரு காலத்திலே கோயில்களுக்கு எப்படி அன்பாக தங்களுடைய செல்வத்தை வழங்கினார்களோ, இன்றைக்குக் கூட திருப்பதி உண்டியல் எப்படி நிரம்புகிறதோ அப்படி, என்னுடைய துறைக்கும் ஒரு உண்டியல் இருந்து உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் முன்னின்று அதை நிரப்பி நடத்துவார்களானால், இந்தக் குறைகளை எல்லாம் நீக்க முடியுமே தவிர, வேறு வழியில்லை. அது வரையில் போதுமான நிதியற்ற ஒரு துறையாகத் தான் இது இருக்க முடியும் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவியல் தரவேண்டும் என்ற நம்முடைய கடமையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி, பொது மக்கள் சுகாதாரத் துறையை வாழ்க்கை முறையில் அனுஷ்டிக்க வேண்டும், அப்படி அமூல் படுத்தினால் சுகாதாரத் துறை வேகமாக முன்னேறி, நம் நல்வாழ்வுக்குப் பயன்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதற்காகச் சிறிது வற்புறுத்திக் கூட நம்முடைய மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்களுடைய பதவிக் காலத்தில், இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால், அது எதிர் காலத்தில் நம்முடைய தேவைக்குச் சரியானபடி அமையும் என்பதோடு, தமிழ் நாடு பிற மாநிலங்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமையும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன உன்னதமான கருத்து குறித்து, நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் கருத்துக்களை மக்களுடைய வாழ்க்கை செம்மையுறவும், அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்காகவும் பயன்படச் செய்ய ஓரளவு நாம் முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். இந்த முயற்சியினை நாம் மக்களுக்கு விளக்கமாக எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். அவர்களுடைய பழக்கத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்கு, மனப்பான்மையை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு, எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் துணையாயிருப்பார்கள் என்று கருது

[திரு. க. அன்பழகன்]

[21st March 1972]

கிறேன். உணவுப் பழக்கத்தை உடல் வலிவுக்கு ஏற்றதாக மாற்றிக் கொள்வதற்கு, தேவையான பழக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இப்போதே கூட சீர் உணவுத் திட்டம், நோய் தடுக்கும் ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம், கர்ப்பவதிகளான பெண்களுக்கு தேவையான ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம்—இப்படிச் சில திட்டங்களை நாம் வைத்திருக்கிறோம். மதுரை, ஆத்தூர் பகுதியில், காந்தி கிராமத்தின் மூலம் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் சத்துள்ள உணவுப் பொட்டலம் ஒன்று 10 பைசா வீதம் தரப்படுகிறது. 10 பாக்கெட் கொடுத்தால் 1 ரூபாய். அதை 10 நாட்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அவர்களுக்குச் சத்துணவு கிடைக்கிறது. அந்தப் பையில் மணிலாக் கொட்டை, கம்பு, கேழ்வரகு மாவு, வெல்லம் போன்ற சத்துணவு சேர்க்கப்படுகிறது. அது தாய்மார்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் ஊட்டச் சத்தாகப் பயன்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தை மற்ற இடங்களுக்கும் பரப்பலாம். மக்களுக்கு ஏற்படுகிற பல்வேறு விதமான நோய்களைத் தடுப்பதில் முதல் கவனம் இந்த அரசு செலுத்தி வருகிறது. அந்தப் பிரச்சினையில் நம் முயற்சி வெற்றி பெற்று வந்துள்ளது. மருத்துவத் துறையில் இன்றைக்குப் பெரும்பாலும் செயல்பட்டு வருவது அல்லோபதி முறை, மற்ற மருந்துத் துறைகளும் இருக்கின்றன. இந்த மருத்துவத் துறையில் ஒரு பக்கம் 'வர்டிகல்' உயர் வளர்ச்சி, மற்றொரு பக்கம் 'ஹரிசாண்டல்'—பரவலான வளர்ச்சி தேவைப்படுகிறது. இந்த உயர் வளர்ச்சியில் நிபுணரல்லி நரம்பு மூளை சிகிச்சை—இருதய சிகிச்சைப் பகுதி—பல லட்சக்கணக்கில் செலவிட்டு வளர்க்கப்படுகிறது. அதற்கு அதிகமாக டாக்டர்கள், மேல் நாட்டுக்குப் போய் பயிற்சி பெற்று வருகிறவர்களையே நியமிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் கிராமங்களின் வசதிக்காக—இன்னும் எத்தனையோ ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டதாக வேண்டும். அதற்கும் திட்டமிடப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த மருத்துவ வளர்ச்சிக்கும், இன்னொரு பக்கம் பரவலான வளர்ச்சி நடைமுறைக்கு வருவதற்குமான முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். சென்னை நகரில் 1944-ல் 13 லட்சமாக இருந்த ஜனத்தொகை, இன்றைக்கு 25 லட்சமாகப் பெருகியிருக்கிறது. அதற்குத் தக்கவாறு கட்டிடங்களும், கருவிகளும் மருத்துவத் துறைக்குத் தேவைப்படுகின்றன. கிராமப் பகுதியில் 20, 30 கிராமங்களுக்கு ஒரு மருத்துவ மனை என்று தேவைப்படுகிறது. அகேபோல், இன்றைக்கு அல்லோபதித் துறையில் தயாரிக்கப்படுகிற மருந்துகள் கூட அவ்வளவு தரமாக இல்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அதற்கான மூலப் பொருள்கள் கிடைத்து இங்கேயே மருந்து தயாரிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே மருத்துவத் துறையில் மருந்து உற்பத்தியைத் தன்னகத்தில் அதிகமாகப் பெருகச் செய்து, மருந்து விலை மலிவாகக்

21st March 1972]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கிடைக்குமாறு தயாரித்தாக வேண்டும். அதிலும் மேல் நாட்டில் தயாரிக்கும் மருந்து தரத்தினை ஒத்து இருக்கும்படி கண்காணிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். இந்தப் பிரச்சினையைத் திரும்பத் திரும்பக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல ஆண்டுகட்குப் பின் கடந்த ஆண்டு பிளேக் வந்தது என்றும், பிளேக் நோய் தடுப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கத் தேவை என்றும் சொன்னார்கள். பிளேக் நோய் கடந்த ஆண்டு வரவில்லை. அந்த நோய்க்கான மூல காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. மேல் நாட்டினர் ஆராய்ச்சியில் அவர்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிற ஒரு காரணம் மலை எலியிடம் தொத்துகிற ஒரு சிறிய பூச்சி, அந்த எலியிடமிருந்து நாட்டு எலியிடம் பரவி, அதன் மூலம் இந்த பிளேக் நோய் மக்களிடம் ஏற்படுகிறது என்பதாகும். இதனை (The Channel of the plague infection) என்று சொல்வார்கள். அதற்கான வேறு காரணம் ஆராயப்படவில்லை. அந்த நோய் மக்களிடம் பரவி விடாது தடுக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்து நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக, பிளேக் நோய் கடந்த ஆண்டு யாருக்கும் வரவில்லை.

மிஸ்டர் சேர்மன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கான நேரம் நீடிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஆகவே இப்படிப்பட்ட நோய்களைத் தடுப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கை இந்த அரசு எடுத்து வருகிறது. இதில் குறிப்பிடத்தக்கது மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தின் கட்டடங்களை 3 வகையாகப் பிரிக்கலாம், அட்டாக் பேஸ். (Attack phase) கன்சலிடேஷன் பேஸ், (Consolidation phase) மெயின்டினன்ஸ் பேஸ் (Maintenance phase) என்ற 3 கட்டங்களிலும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்றவாறு தொகை ஒதுக்கி தேவையான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வில பகுதிகளில் செயல்படுத்தப்பட்ட இந்தத் திட்டம் கைவிடப்படாமல் பல பகுதிகளிலும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைத் தொடர்ந்து கொசு ஒழிப்புப் பணியிலும், மலேரியா நோய் தடுக்கும் பணியிலும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். இன்னும் ராணைக்கால் ஒழிப்புத் திட்டத்தில் ஏறத்தாழ 8 இடங்களில் இதற்கான புதிய பிரிவுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த யானைக்கால் நோய்த் தடுப்புக்கு 25 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த நோயால் 130 லட்சம் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற பகுதியில் உள்ளனர்.

யானைக்கால் நோய் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கான கொசு ஒழிப்புப் பணிக்காக, தஞ்சாவூர், தென்னார்க்காடு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களிலும் திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியிலும் யானைக்கால் நோய் கட்டுப்பாட்டுப்

[திரு. க. அன்பழகன்] [21st March 1972]

பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் அவதிப்பட்ட கூடியவர்களுக்கு இதை குணமாக்க ஹெட்சான் போன்ற மாத்திரைகளை வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது பற்றிய விவரங்கள் அனைத்தும் இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலே தரப்பட்டுள்ளது. எந்தெந்த இடத்தில் என்னென்ன மருத்துவ வசதி அளிக்கப்படுகின்றது என்பதையும், எங்கெங்கே வட்டார வளர்ச்சி நிலைய மருத்துவ மனைகள் உள்ளன என்பவைகளும் இது னுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள வரைபடங்களில் விளக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது..

குறிப்பாக இந்த ஆண்டு சித்த மருத்துவ முறையையும், ஹோமியோபதி மருத்துவ முறையையும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வழிவகைகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றது என்றாலும், சித்த மருத்துவம் நீண்ட நாட்களாகக் கவனிக் கப்படவில்லை என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் கூறி னார்கள். அது உண்மையே. அதைக் கவனிப்பதற்குத் தமிழகத்தில் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக முயற்சித்தும், சிறந்த ஆலோசனைகளையும், கருத் துக்களையும் அளிக்கக்கூடிய நிபுணர்கள் பலர் இல்லாததால் இடர்ப்பாடு உள்ளது. அரசாங்கத்திற்கு இதில் வழி காட்டுவதற்குப் போதுமான திறமை யாளர்கள் முன்வரவில்லை. இம்முறையை என்னைப் போன்றவர்கள் மனமாரப் பாராட்டினாலும், அந்த மருந்துக்கு நவீன விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் அடிப் படையில் ஒப்புதல் கொடுக்க வேண்டுமென்பதால், மேல் நாட்டினரும் ஆராய்ச் சியின் மூலமாக ஒப்புக்கொள்ளும் அளவுக்கு இந்த மருந்துகளை மேலும் ஆராய்ச்சிக்குக் கொண்டு வந்து இங்கு வளர்ச்சி அடையச் செய்ய தகுதியும் தேர்ச்சியும் பெற்றவர்கள் பலர் இன்றில்லை.

இதற்கு பயிற்சி அளிக்க பாளையங்கோட்டையிலே உள்ள இந்திய மருத்துவ கல்லூரியில் ஆண்டுக்கு 30 பேர் பி.ஐ.எம். படிப்பில் இடம் பெற்று தேர்ச்சி பெற்று வருகின்றனர். இவர்களிலே சிலருக்கு 1972-73-ம் ஆண்டிலே மருந்து, மருந்து உற்பத்தித்துறையிலே எம்.டி. பட்டப் படிப்பில் தேர்ச்சி பெறச் செய்ய ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். இந்த மருத்துவக் கல்லூரியிலே உள்ள 10, 12 பேர் ஆசிரியர்கள் தவிர வேறு ஆசிரியர்களும் இல்லை. எல்.ஐ.எம்., மற்றும் இன்ட கிரேடெட் படிப்பான (G.C.I.M.) பட்டம் பெற்றவர்களிலேகூட ஆசிரியராக வரு வதற்கு பலர் முன் வரவில்லை. ஆகையால் சித்த மருத்துவத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்னும் கொள்கை அரசுக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால், இரண் டாண்டு காலத்திற்குள் நல்ல தேர்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்களைப் பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, ஆல் இந்தியா இன்டஜீனியஸ் மெடிக்கல் கவுன்சில் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு இன்னும் விரைவாக ஆராய்ச்சி செய்யும் பணியை உருவாக்க முயன்று வருகிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்தச் சித்த மருத்துவம் வளர வேண்டுமென்கிற காரணத்தால், அதற்கு முழு ஆதரவும் தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இதன்

21st March 1972] [திரு. க. அன்பழகன்]

வளர்ச்சிக்கான வழி வகைகளை ஆராய்ந்து அடுத்த ஆண்டு நிதி அறிக்கையில் மேலும் வழி செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அது போல 25 பி.ஐ.எம். பட்டம் பெற்ற டாக்டர்களை அரசாங்க மருத்துவ மனை களிலும் கோவில் மருத்துவ மனைகளிலும் நியமிப்பதற்கு முறையான ஏற்பாடு கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் தொடர்ந்து, ஆண்டுக்கு 20, 25 பேர் களாவது நியமிக்கப்படுவார்கள். இந்த வகையில் மேலும் வளர்ச்சிக்கான வழிவகைகள் ஆலோசிக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஹோமியோபதி மருத்துவ முறை இங்கே சட்டத்தின் மூலம் நிறைவேறு வதற்காக குடியரசுத் தலைவர் அவர்களின் ஒப்புதல் பெற்று வந்துள்ளது. ஹோமியோபதி மருத்துவ முறையின் அருமையைப்பற்றி நம்முடைய மக்கள் உணராமல் இருக்கக் கூடும். அலோபத்திக் முறையை விட, சித்த மருத்துவ முறையைவிட ஹோமியோபதி முறை எந்த வகையிலும் தகுதி குறைந்ததல்ல. சித்த மருத்துவம் நம்முடைய நாட்டிலுள்ள மூலிகைகளைக் கொண்டு மிகச் சீரிய முறையில் உருவானது. அல்லோபதி முறை விஞ்ஞான அடிப்படையில் எதிர்ப்பு முறை மூலமாக உருவாக்கப்படுவது. ஹோமியோபதி மருத்துவம் என்பது உடன்பாட்டு முறையினால் உருவான மருத்துவம். எந்த மருந்தாக இருந்தாலும், தெளிவும், அறிவு ஆற்றலும், தேர்ச்சியும், அனுபவமும் உள்ளவர் தந்தால்தான் மருந்து பயன்படுமே தவிர, மருத்துவ அமைச்சர் என்ற முறை யில் நான் மருந்து கொடுத்தால் என்ன ஆகும்? அதுபோல் தகுதியற்றவர்கள் மருந்து அளிப்பதால் ஏற்படும் குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்காக ஹோமியோ பதி மெடிக்கல் கவுன்சில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்னர், அவர்கள் சில முறைகளை வகுத்து, எந்தெந்த முறையிலே பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தி, அந்தப் பதிவு முறையின் மூலமாகத் தவறான முறைகளைத் தடுப்பதற்கான வழிவகைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கே இரண்டொரு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். எல்.ஐ.எம். என்ற பெயரால் விளம்பரம் செய்து கொண்டு மருந்துகள் கொடுப்பது மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளிக்கின்றது என்றார். அது எந்த அளவுக்கு, நடைபெறுகின்றது என்பதையும், எந்த வகையிலே அத்தவறுகளைத் தடுக்கலாம் என்பதையும் ஆராய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அவர்கள் பாராட்டுதலுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற மாவட்ட ஆட்சி யாளர்கள் முன்வந்தார்கள். மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு எத்தனையோ அலுவல்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் இத்திட்டத்தின் பெரும்பயனைக் கருதி

[திரு. க. அன்பழகன்] [21st March 1972]

நிறைவேற்ற முன்வந்தார்கள். அவர்களுள் தென்னாற்காடு கலெக்டரும், தஞ்சை கலெக்டரும் தகுந்த சில வழி முறைகளைச் செய்து காட்டினார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல பஞ்சாயத்து யூனியன் கட்டிடங்களையும் பள்ளிக் கட்டிடங்களையும் எடுத்து அதற்கு 'நல்வாழ்வு நிலையம்' என்று பெயரிட்டு 40 நாட்கள் தினம் 20, 30 பேர்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை அளித்து 6 நாட்கள் தங்கியிருந்து நலம் பெறுமாறு செய்யப்பட்டது. தமிழகத்தில் குடும்பக்கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் செயல்படுவதைப் பார்க்க இந்திய அரசின் குடும்பக்கட்டுப்பாடு ஆணையர் திரு. கிருஷ்ண ராவ் என்று நினைக்கிறேன்— பெயர் சரியாக நினைவு இல்லை—இங்குள்ள நல்வாழ்வு நிலையத்தைப் பார்த்து விட்டு, இந்தியா முழுவதும் இது போன்று நடத்தப்படுமானால் குடும்பக் கட்டுப்பாடு குறிக்கோள் சிறந்த வெற்றி அடையும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த வகையிலே, இந்த ஆண்டு மட்டும் ஏறக்குறைய 2 இலட்சம் பேருக்கு இந்த வாசக்டமி அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்கு 20, 25 ஆயிரம் பேருக்கு நடைபெற்றுள்ளது. இந்த முறையிலும் அளவிலும் செய்யப்போது தவறுகள் சில நேர்ந்துவிடுகின்றன தவறே நடக்கவில்லையென்று சொல்லும் அளவுக்கு நான் துணிந்தவன் அல்ல. தவறுகள் சில நடந்து இருக்கலாம். இத்தவறுகளை எந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் போதும் ஏற்படக் கூடிய தவறுதான். இத்தவறுகளை பெர்மிஸிபில் மிஸ்டேக் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். இத்தவறுகளை அனுபவம் காரணமாக, பயிற்சியின் காரணமாக வரும் ஆண்டில் ஏற்படாமல் கவனிக்க முடியும். தேர்ச்சியின் காரணமாக, இலட்சிய உணர்வு காரணமாக இந்த ஆண்டில் இன்னும் தடுக்கப்பட்டு எல்லோரும் தாமதமாகவே இம்முறையை ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு இத்திட்டத்தை அறிவோடு நிறைவேற்ற முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நான் முன்னே சொல்லியதுபோல் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் ஆங்காங்கே உள்ள அலுவலர்கள் குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் ஆரவரத்தாலே அப்படிச் செய்திருப்பார்களேயானாலும் இனி இப்படி நடைபெறுது என்று உறுதிக்கொள்ளலாம். மக்கள் இது பற்றித் தெரிவடைந்து இந்த முறைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று தினந்தோறும் வாடுகையிலே ஒரு பாட்டுக்கும் இன்னொரு பாட்டுக்கும் இடையிலே, இரண்டிற்கு மேல் மூன்று எதற்காக என்று கேள்வி கேட்டு, நிரோத வரையில் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். அதைக் கேட்டு என்னுடைய பிள்ளைகளுக்கும் 'இதுதான் ரோடியோவிலே தினந்தோறும்' என்று கேட்கிறார்கள். எனக்கல்லவா தெரியும் அதனுடைய அவசியம் அவர்களுக்குத் தெரியாது. பிள்ளைகள் அப்படிச் சொன்னால்கூட நாட்டினுடைய தேவையை நாம் ஒரு கணமும் மறக்க முடியாது. ஆகவே இந்தக் கருத்து செல்வாக்கு பெற்றுவிடுமானால் அது நல்ல பலனைத் தரும். நான் இனி குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சாரத்தை நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைப் போன்றவர்களும் கலந்துகொண்டு மிகத் தீவிரமாக

21st March 1972] [திரு. க. அன்பழகன்]

நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதை ஒரு பெரிய சமுதாயப் பணி என்று கருதிக்கொண்டுதான் செய்கிறேனே தவிர, அமைச்சர் என்று அல்ல. இருபது ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே நாங்கள் பேசியிருக்கிறோம். ஆனால் அப்பொழுது இதனுடைய அவசியத்தை என்னாலேயே உரை முடியவில்லை. எனக்கேகூட நாட்டின் பொதுப் பிரச்சினைகளை எண்ணிப் பார்க்கிறபோதுதான் இதன் அவசியம் தெரிகிறது. அந்த வகையில் இந்தத் துறையிலே இரண்டு லட்சம் பேருக்கு அறுவை சிகிச்சை நடத்துவதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அலுவலர்கள், டாக்டர்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பணியாற்றி யுள்ளனர். திருவண்ணாமலைக்குப் பக்கத்திலே உள்ள தண்டாரம்பட்டு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒரு இருபது பேரை அழைத்துக் கொண்டு ஊர்வலமாக வந்து அவரை முன்னின்று தானும் செய்துகொண்டு, மற்றவர்களும் செய்துகொள்ளும் படிச் செய்திருக்கிறார். அறந்தாங்கி வட்டத்திலே உள்ள பேராஜாணி ஒன்றியத் தலைவரும், 20, 30 பஞ்சாயத்து தலைவர்களும், எல்லோரும் நோட்டீஸ் போட்டு முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி உட்பட இந்த சிகிச்சை செய்து கொண்டார்கள். அதைப்போல மாயவரம், ஐயம்பேட்டை முதலிய ஊர்களில் முஸ்லீம் தலைவர்கள், விழுப்புரத்தில் முஸ்லீம் தாய்மார்கள், ஆசிரியர்களில் பலபேர் இதிலே அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு செய்தார்கள். அந்த நல்லெண்ணம் உள்ளவர்களை நான் வாழ்த்துகிறேன். நாடு வாழ நான் டாக்டர்களுக்குக்கூட தெரிவித்திருக்கிறேன். இது தேசியக் கடமை. நாம் ஆற்றும் பணி ஒருவருக்குத் தலைவலிக்கு மருந்து கொடுக்கவில்லை என்றால், அவருக்குத் தலைவலிதான் அதிகமாகியிருக்கும். ஆனால் இந்த தேசியக் கடமையை ஐந்தாறு ஆண்டுகாலம் தவற விட்டால் நமக்கு ஒரு எதிர்காலமே இருக்காது என நான் அஞ்சுகிறேன் என்று. இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலும் தமிழ்நாடு அகில இந்தியாவிலேயே ஓரளவு முன்னணியில் நிற்குகொண்டிருக்கிறது. 1961-71-க்கு இடையில் மக்கள் தொகை பெருகிய விகிதத்தில் தமிழ்நாடு தான் குறைந்திருக்கிறது. "the proportionate increase in the propulation in Tamil Nadu is Comparatively much less than in the other States" என்று சொல்லப்படுகிற அளவிற்கு நிலைமை சீர்பட்டுள்ளது. வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் 100-க்கு 28, 30, 32 என்று 10 ஆண்டுகாலத்தில் ஜனத்தொகை உயர்ந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே 20, 22 என்றுதான் உயர்ந்திருக்கிறது. இதனால் நம்முடைய சமூகத்தின் கழுத்துக்கு வருகிற தூக்குக்கயிறு வருவதற்கு இன்னும் நீண்ட நாள் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்கிறேனே தவிர வேறு அல்ல. அந்த வகையில் இந்தத் திட்டம் அடுத்த ஆண்டு வெற்றி பெறவேண்டும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [21st March 1972]

இனி நான் குறிப்பிட விரும்புவதெல்லாம், குடிநீர் திட்டத்தைப் பற்றியும், கழிவுநீர் சாக்கடைத் திட்டத்தைப் பற்றியும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குடிநீர் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டிலே தான் எஸ்.ஐ.சியிலே அதிகக் கடன் பெற்று ஏராளமான கிராமங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஈரோட்டை அடுத்த சென்னிமலை போன்ற பகுதிகளுக்கு செல்லும்போது 8, 10 ஆண்டுகளுக்கு கிராமங்களுக்கு நீண்டகாலம் கிடைக்காத குடிநீர் திட்டம் அண்மையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதற்காகவே, குடிநீர் வாரியம் அமைக்கப்பட்டதன் விளைவாக மிக அதிகமான தொகை கடன் பெற்று நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டமெல்லாம் இருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே சாக்கடைத் திட்டம் கிராமங்களுக்கு வழங்கியதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது திருமங்கலத்திலே ஆரம்பித்தது திருமங்கலத்திலேயே நின்றுவிட்டது என்று கருதுகிறேன். அது ஒரு வேளை அவருடைய செல்வாக்கினாலே அந்தத் திட்டம் வந்ததோ என்னவோ. ஆனால் அந்தத் திட்டம் நாடு முழுவதும் பரவவில்லை. அப்படித் திட்டம் இருந்திருக்குமானால் வந்திருக்கும். ஆக குடிநீர் திட்டத்திற்கு சில இடங்களுக்கு 100க்கு 20, 25 பங்கு சப்ளிடி தந்து கடனாக 20 ஆண்டு காலம் குறைந்த வட்டியிலே திருப்பித் தருகிற முறை ஏற்படுத்தினால்தான் பரவலாக அந்தத் திட்டம் வெற்றிபெறும் என்று கருதி அந்த முறையிலே அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுகிறது.

அதைப்போல, சென்னைக்கான குடிநீர் திட்டம் நிறைவேற்ற இப்படித் திட்டங்கள் போட்டபோது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தினுடைய நோக்கத்திற்காகவாவது, அதைத் தொடர்ந்து நல்லெண்ணத்தோடு கூடிய வார்த்தைகளைக் கூறி ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் வீராணம் திட்டம் என்பது தமிழ்நாட்டிலே மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலேயே எங்கேயும் அப்படி ஒரு குடிநீர்திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. 130 மைல், 150 மைல் வருகிற திட்டம். தமிழ்நாட்டிற்கு, முன்னர் ஆற்காடு விலையிருந்து குடிநீர் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்த்தோம். அதற்குச் சில இடையூறுகள் இருந்தன. ஆகவே இந்தத் திட்டம் ஏற்கப்பட்டது. இது ஒரு பெரிய திட்டம். அதை நிறைவேற்றுகிறபோது, 1968 லே திட்டம் போட்டால் கூட, அந்த எஸ்டிமேட் 1970 ஆம் ஆண்டு மாறும். இன்றைக்கு இருக்கிற பொருளாதார அமைப்பு ஆண்டுக்கு ஆண்டு மிக முக்கியமான அடிப்படைப் பொருள்களாக இருக்கின்றவற்றினுடைய விலைகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு பொருத்த வரையில் ஐந்து ஆண்டுகளிலே, 1967-க்கும் 71-க்கும் எவ்வளவு ஏறி இருக்கிறது என்பது, அதுவும் தூக்காபூர், பிலாய், ரூர்கேலா என்று தேசியமயமான தொழிற்சாலைகளாக இருந்தபோதிலும், எவ்வளவு விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை அறிந்து, போடப்பட்ட திட்டம் நிறைவேறுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையின் அளவு உயர்த்தப்பட்டாலும்கூட, நல்ல

21st March 1972] [திரு. க. அன்பழகன்]

நோக்கத்திற்காக இவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு இவைகளை உள்ளபடியே மேன்மேலும் ஊக்குவிப்பார்களேயானால், மதுரை நகருக்கான திட்டமாக இருக்கக்கூடிய வகையிலேயிருந்து வரவேண்டிய திட்டமாக இருந்தாலும் நிறைவேற்றலாம். இந்த அரசாங்கம் கடன் வாங்கப் பின்வாங்காது கிடைக்கின்றதை வாங்கி எல்லாவற்றையுமும் நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும். அதற்கு ஆர்வம் உண்டு, அக்கரை உண்டு, நாங்கள் நிறைவேற்றியதற்குப் பின்னாலே இவைகள் எல்லாம் இதற்கு முன்னாலே நிறைவேற்றிய திட்டத்தின் விளைவை நாங்கள் அனுபவிப்பதாகக் கூறுவது போல், நாளைக்கு யார் வேண்டுமானாலும் துகரலாம். ஆனால் அந்த நல்ல திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஒரு துணிச்சல் வேண்டும். அந்த வகையிலே தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் அவர்கள் பல திட்டங்களை, குடிசை மாற்று வாரியமாக இருந்தாலும், சாக்கடைத் திட்டமாக இருந்தாலும், கூலம் திட்டமாக இருந்தாலும், அதிலே குறைபாடுகள் பல இருப்பதாக மற்றவர்கள் பேசினாலும், நல்லெண்ணத்தோடு நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே, அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வழங்குகிற காலத்தில் இன்னும் பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற இந்த அவையினுடைய நல்லெண்ணமும், பாராட்டும் இனியாவது கிடைக்கும் என்று நம்புவதோடு இன்றைக்குக்கூட என்னைக் குறித்து பாராட்டிச் சொன்ன வார்த்தைகளுக்கு நன்றிகூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

63. Notification issued with G.O. Ms. No. 2460, Rural Development and Local Administration, dated the 8th November 1971, in regard to inclusion of certain survey numbers of Kandiyankuppam revenue village within the Municipal limits of Vridhachalam. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920] (Tamil Nadu Act V of 1920).]

64. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2388 and G.O. Ms. No. 2389, Rural Development and Local Administration, dated the 28th October 1971, in regard to certain amendments to the

[21st March 1972]

Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 117 (r) of 1971 and nomination of Thiru N. Elzhumalai, Kalpalayan, Lakshmipuram Post, Madhavaram as seventh non-official member of Madhavaram Township Committee. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

65. Notification issued with G.O. Ms. No. 571, Co-operation, dated the 21st December 1971, in regard to certain amendments to rule 46 of the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

66. Notification issued with G.O. Ms. No. 16, Home, dated the 4th January 1971, in regard to certain amendments to the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Tamil Nadu) Rules, 1958. [Laid on the table of the House under section 23 (4) of the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act, 1956 (Central Act 104 of 1956).]

67. Order issued with G.O.R. No. 101, Revenue, dated the 18th January 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show organised by Members-in-charge Youth Forum Bharatiya Vidya Bhavan, Madras on 23rd January, 1972 at Ashok Theatre, Madras. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

68. Order issued with G.O.R. No. 2827, Revenue, dated the 21st December 1971, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show organised by the Branch Manager, Indian Oil Corporation, Madras on 26th December 1971, at Safire Theatre, Madras. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

69. Order issued with G.O. R. No. 43, Revenue, dated the 7th January 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show organised by the Principal, Don Bosco Matriculation School, Madras on 23rd January 1972 at Devi Theatre, Madras. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

[21st March 1972]

70. Order issued with G.O. R. No. 9, Revenue, dated the 4th January 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show organised by the President, Pattinappakkam Mahalir Manram on 8th January 1972 at Rajakumari Theatre, Madras. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

71. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1876, Agriculture, dated the 28th June 1971, in regard to appointment of Soil Conservation Officer, Kundah Soil Conservation Scheme as Member-Secretary and appointment of Non-Official Members of the Kundah Soil Conservation Board. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Tamil Nadu Land Improvement Schemes Act, 1959 (Tamil Nadu Act 31 of 1959).]

72. Notification issued with G.O. Ms. No. 2755, Agriculture, dated the 15th October 1971, in regard to declaration of notified market area of the Dindigul market for the purposes of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 in respect of paddy, cotton, groundnut and chillies. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 44. Speech of Hon. Thiru K. Anbazhagan, Minister for Public Health on Demand 38—Capital Outlay on Public Health 1972-73. (English and Tamil).

* 45. Speech of Hon. Thiru K. Anbazhagan, Minister for Public Health on Demand for Public Health Grants 1972-73 (English and Tamil).

* 46. Pamphlets on Family Planning.

* 47. Performance Budget 1972-73—Health Services and Family Planning.

* 48. Performance Budget 1972-73—Medical Education.

49. Pamphlets on Housing in Tamil Nadu 1971-72 (English and Tamil).

50. Demand on Land Revenue. (English and Tamil.)

[21st March 1972]

51. Speech by Hon. Thiru P. U. Shanmugam, Minister for Food and Revenue relating to Capital Outlay on Schemes of Government Trading (Food). (English and Tamil.)

52. Pamphlet on "Slum Clearance in Tamil Nadu, 1971-72" (English and Tamil).

53. A Review on the Tamil Nadu Police 1971-72. (English and Tamil.)

54. Performance Budget 1972-73—Industries.

55. Performance Budget 1972-73—School Education. (English and Tamil.)

56. Performance Budget 1972-73—Collegiate Education. (English and Tamil.)

57. Performance Budget 1972-73—Technical Education. (English and Tamil.)

* 58. Policy Note on Medical (English and Tamil).

* 59. Policy Note on Public Health. (English and Tamil.)

60. Performance Budget 1972-73—Harijan Welfare.

61. Performance Budget 1972-73—Fisheries.

APPENDIX-I.

[Vide answer to Starred Question No. 220 on page 20.]

(a) Yes.

(b) The Resolutions passed at the Public Prosecutors Conference at Tiruchirappalli and the orders of Government thereon are indicated below :—

Resolution.

To fix the minimum fee payable at the rate of Rs. 75 for each case for a period of three hours or more being taken for the purpose of calculation as constituting a day's work in court and Rs. 35 subject to a maximum of Rs. 50 for a case occupying less than three hours in court provided that when the Public Prosecutors and Additional Public Prosecutors are engaged in more than one case on the same day the maximum fees payable for one day should not exceed Rs. 100.

* Circulated to all M.L.C.'s on 20th March 1972.

[21st March 1972]

Orders passed by the Government.

The daily fee payable to Public Prosecutors and Additional Public Prosecutors has been raised from Rs. 35 to Rs. 45 for each case, three hours or more being taken for purpose of calculation as constituting a day's work in court and Rs. 10 to Rs. 15 subject to a maximum of Rs. 20 for a case occupying less than three hours in court, provided that when the Public Prosecutor or Additional Public Prosecutor is engaged in more than one case on the same day the maximum fee payable for whole day should not ordinarily exceed Rs. 75.

Resolution.

To allow a fee of Rs. 100 for each day spent in court or occupied in travelling in addition to the Travelling Allowance.

Orders passed by the Government.

The maximum fee of Rs. 50 payable to Public Prosecutors and Additional Public Prosecutors has been increased to Rs. 75 for conducting criminal cases in outlying stations and for each day spent in court or occupied in travelling.

Resolution.

To allow a fee of Rs. 100 the maximum daily fee payable to them if the Public Prosecutors and Additional Public Prosecutors are made to halt at the outlying stations after conducting the case on the previous day and for commencing a case on the next day.

Orders passed by the Government.

As the daily fees for Public Prosecutors and Additional Public Prosecutors and Additional Public Prosecutor has been increased the request was not complied with.

Resolution.

To pay a daily fee of Rs. 75 and travelling allowance to the Public Prosecutors and Additional Public Prosecutors when they accompany District and Sessions Judges for Local Inspection of the scene of crime.

Orders passed by the Government.

Not accepted.

[21st March 1972]

APPENDIX II.

மருத்துவத் துறை

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“மருத்துவப் பணிகள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் அரசுக் கொள்கையின் முக்கியக் கூறுகளை, மேலவையின் முன் வைக்கவேண்டி உங்கள் முன் எழுந்துள்ளேன்.

கொள்கை

மக்கள் அனைவரும் சிறந்த உடல் நலம் பெற்றுத் திகழ்வதற்குரிய எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாத தேவையை இவ்வரசு உணர்ந்து, அதற்கிணங்க செயல்பட்டு வந்துள்ளது. “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்னும் மூதுரை நாம் அனைவரும் நன்கறிந்தவொன்றே, இதனைக் கருத்திற் கொள்வோமாயின் நாடு பிற துறைகளில் எவ்வளவுதான் முன்னேற்றமடைந்திருந்தாலும் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் நல் வாழ்விற்கும் மிக இன்றியமையாதது மக்களின் நல்வாழ்வு வளர்ச்சியே என்பதில் எவருக்கும் கருத்து வேறுபாடிருக்க முடியாது. குடிமக்கள் அனைவருக்கும் இயன்ற அளவு விரைவில் வலிவுள்ள உடல் நலத்தை பேணிக் கொள்வதற்குத் தேவையான சத்துணவையும் உளநிறைவு தரும்படியான உடல் நலம் பேணும் வழியையும் நாம் அடைய வேண்டும் என்பதை இவ்வரசு நன்கறிந்துள்ளது. மருத்துவப் பணிகளுக்கு மேன்மேலும் விரிவான அடிப்படையிலும் திறம்படவும் ஏற்பாடு செய்து கிராமப் பகுதிகளில் மக்கள் நல்வாழ்விற்குத் தேவையான வழிவகைகளை அமைத்து கொடுப்பதும், குடிமக்கள் அனைவருக்கும் மருத்துவம் எளிதில் கிட்டுமாறு செய்வதுமே இந்த அரசின் கொள்கையாகும். இதற்காக அரசு மருத்துவப் பணிகளையும் செவிவியர் பணிகளையும் விரிவுபடுத்தவும், மருத்துவக் கல்வியில் பட்ட மேற்படிப்புக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் அதிக அளவு நாட்டம் செலுத்தவும், மருத்துவப் பணியில் பயிற்சி பெற்றவர்களது பணி தேவையாயிருப்பதால் குறைந்த அளவிற்கேனும் அத் தேவையை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு மருத்துவம் சார்ந்த உதவிப் பணியாளர்கள் போதிய எண்ணிக்கையில் கிடைக்குமாறு அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் கருதியுள்ளது. காச நோய், தொழு நோய், போன்ற தொற்று நோய்களையும், புற்று நோயையும் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இவ்வரசு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. தாய், தாழ்மான மருந்துகள் கிடைக்கவும் அரசு உறுதி செய்கிறது. இந்திய முறை மருத்துவங்களும், குறிப்பாக சித்த மருத்துவமும், ஹோமியோபதி மருத்துவமும் வளரவும், பயன்படுத்தப்படவும் அரசினரால் தனி நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது. குடும்ப நலத் திட்டம் மக்களிடையே பரவுவதற்கும், அவர்கள் தெளிவும் நம்பிக்கையும்

21st March 1972]

கொண்டு இத் திட்டத்தைக் கைக்கொள்வதற்கும், அரசு காப்புறுதித் திட்டத் தின்கீழ் (E.S.I.) தொழிலாளர்களுக்கு தனி மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்கும் முதலிடம் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இக்குறிக்கோள்களை எய்தும் பொருட்டு இவ்வரசு வரும் ஆண்டில் செயல்படுத்துவதற்காக திட்டங்கள் பலவற்றை உருவாக்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தின் மூலம் நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வு விரைந்து முன்னேற்றம் காணும் வகையில் அவை உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

திட்ட முதலீடு.

மக்கள் மருத்துவ நலம் பேணுதற் பொருட்டு அரசு செய்துள்ள முதலீடு பற்றி நினைவு கூர்தல் பயனுள்ளதாக இருக்கும். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், மருத்துவப் பணிகளுக்காகவும் மருத்துவக் கல்விக்காகவும் செய்யப்பட்ட திட்ட முதலீடு ரூ. 248 லட்சம்; இதற்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ரூ. 459 லட்சமும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 644 லட்சமும் முதலீடு செய்யப்பட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் மருத்துவ மனைகளுக்கும் மருந்தகங்களுக்குமான முதலீடு ரூ. 823 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. திட்டப் பணிகள் தொடர்பாக, மருத்துவப் பணிகள், மருத்துவக் கல்வி ஆகியவற்றிற்குச் செய்யப்பட்ட மோத்த முதலீடு படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டே வந்துள்ளதை அறியலாம்.

வாவு-செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம்.

1971-72-ஆம், 1972-73-ஆம் (திட்டப் பணிகள், திட்டத்தில் சாராத பணிகள் இரண்டும் உட்பட) மருத்துவப் பணிகள், மருத்துவக் கல்வி, நாட்டு மருத்துவம் ஆகியவற்றுக்கு வாவு-செலவுத் திட்டத்தில் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கம் பின் வருமாறு :-

	1971-72	1972-73.
	ரூ.	ரூ.
மருத்துவக் கல்வி ..	10,78,19,200	11,17,69,000
மருத்துவப் பணிகள் ..	10,00,84,400	10,93,06,400
நாட்டு மருத்துவம் ..	8,08,900	12,74,000

நாட்டு மருத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் மக்களிடையே இதைப் பரப்புவதன் முக்கியத்துவத்தையும் கருதி, வாவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதுவரை, “மருத்துவக் கல்வி இயக்குநரது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ள திட்டப் பணிகள்” என்ற பெருந்தலைப்பின்கீழ் திட்டப் பணிகளுக்காகச் செய்யப்பட்டு வந்த நிதி ஒதுக்கம், 1972-73-இல் அத் தலைப்பில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு “நாட்டு மருத்துவ இயக்குநர் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள திட்டப் பணிகள்”

[21st March 1972]

என்னும் தலைப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் நாட்டு மருத்துவத்துக்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் முந்திய ஆண்டில், செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கத்தைக் காட்டிலும் 50 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானது என்பதை இங்குக் குறிப்பிடலாம்.

மருத்துவக் கல்வி.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மருத்துவக் கல்விக்காக ரூ. 433 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது; இத் தொகையில் ரூ. 380 லட்சம் செங்கற்பட்டு திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய நகரங்களில் புதிய (கல்லூரிகளை விரிவுபடுத்துதல்—முடித்தல்) தொடர்பான வகைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை, மதுரை, தஞ்சாவூரிலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகட்கு மேம்பாடு செய்வதற்காக திட்டப் பணிக்கு ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னையிலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகட்கும், தஞ்சை, மதுரையிலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகட்கும் மேம்பாடு செய்வதற்காக 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 15 லட்சம் ஒதுக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. சென்னை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியிலுள்ள நோய் அறிஞர் இயல் துறைப் பிரிவை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் ஒரு பெரிய திட்டமாகும். இதற்கு ரூ. 7.75 லட்சம் செலவாகும்; மேற்சொன்ன ரூ. 15 லட்சம் நிதி ஒதுக்கத்தில் இத் தொகை அடங்கும். செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய நகரங்களிலுள்ள புதிய மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கான கட்டிடங்கள் திட்டமிட்டபடி, 1972-73-ல் கட்டி முடிக்கப் பெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மருத்துவக் கல்வி வளர்ச்சிக்காக இவ்வாசு 8 மருத்துவக் கல்லூரிகளை நிறுவியுள்ளது. 1970-71 வரை இக் கல்லூரிகளில் இணைக்கப்பட்ட எம்.பி., பி.எஸ்., படிப்பின் முதலாண்டில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் மாணவர்களுக்கான மொத்த இடங்கள் 1,125 ஆக இருந்தது. இம்மாநிலத்திலுள்ள அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரிகளில், ஒவ்வொன்றிலும் கிடைக்கும் பயிற்சி வசதிகளை யொட்டி அதனேற்றவாறு, அவற்றில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை பொருந்தும்வகையில் அமையும் பொருட்டு, அவற்றில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் இடங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,125-லிருந்து 1,015 ஆகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதே காரணம் பற்றி பி.டி.எஸ். (பல் மருத்துவப் படிப்பு) வகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் மாணவர் எண்ணிக்கை 45-லிருந்து 35 ஆகவும், பி.பார்மசி (மருந்து இயல் படிப்பு) வகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் மாணவர் எண்ணிக்கை 100-லிருந்து 60 ஆகவும் குறைக்கப் பட்டுள்ளன. எம்.பி., பி.எஸ். படிப்பு தவிர, பட்ட மேற்படிப்புப் பட்டயத் தகுதிப் படிப்புகள் பலவும் அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் அவற்றுடன்

21st March 1972]

இணைந்த நிறுவனங்களிலும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1971-72-இல் இந்த நிறுவனங்களில் நடத்தப்பட்டு வந்த வகுப்புகள் பற்றிய விவரங்கள் இணைப்பு 1-இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரிகளுடன் இணைக்கப்பட்டு, மருத்துவக் கல்வி இயக்குநரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்ச் செயல்பட்டு வரும் மருத்துவமனைகள் 20 உள்ளன. இந்த மருத்துவமனைகளில் மொத்தம் 12,056 படுக்கைகள் உள்ளன. இவை பற்றிய விரிவான விவரங்கள் இணைப்பு 2-இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டத்தின்கீழ் 1970-71-இல் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்ள நுண்ணுயிரியல் துறையும் உடற்கூறு இயல் துறையும் முறையே நுண்ம உயிரியல் நிறுவனமாகவும், உடற்கூறு இயல் நிறுவனமாகவும் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. 1971-72-இல் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலுள்ள காது-மூக்கு-தொண்டை நோய்த் துறை காது-மூக்கு-தொண்டை இயல் நிறுவனமாகத் தரமுயர்த்தப் பட்டது. இந்தத் தரமுயர்த்தப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு இந்திய அரசு அளிக்கும் உதவி முறைக்கிணங்க, ஒவ்வொரு நிறுவனமும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 2 லட்சம் வீதம் 5 ஆண்டு காலத்துக்கு உதவி பெற உரிமையுடையனவாகும்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் அடிப்படை மருத்துவ அறிவியல் நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவுவதற்காக ரூ. 12 லட்சம் தொடர்பா வகை மானியம் வழங்க, அரசு 1965-இல் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இக்காரியத்துக்காக ஆண்டுதோறும் ரூ. 1 லட்சம் தொடர் மானியமும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

1972 ஏப்ரல் முதல் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலும் மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியிலும் உளவியல் மருத்துவப் பட்டயத் தகுதிப் படிப்பு தொடங்கப்படும். இப்படிப்பின் கால அளவு ஓராண்டு ஆகும். இரு கல்லூரிகளிலும் சேர்த்து, ஆண்டுதோறும் மொத்தம் 12 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர்.

மருத்துவக் கல்விப் பரிசின் குறிப்பிடத் தக்க சாதனைகளாவன. சென்னை அரசினர் பொது மருத்துவமனையில் இதய இயல் பிரிவுக்கும், நரம்பியல் பிரிவுக்கும் ஏழு அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. சென்னை அரசினர் மனநோய் மருத்துவ மனையின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டது.

அரசினர் பொது மருத்துவமனையில் இருதய இயல் பிரிவுக்கான ஏழுடுக்கு மாடிக் கட்டிடம் ரூ. 36 லட்சம் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கட்டிடம், தொடக்கத்தில் புற நோயாளிகள் பிரிவு, ஆய்வுப் பிரிவு அறுவைச் சிகிச்சை, அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பிந்திய காலச் சிகிச்சை ஆகியவற்றுக் கான பிரிவுகளின் தொகுதியாக அமையும் வகையில் திட்டமிடப்பட்டது.

[21st March 1972]

அதனைத் தொடர்ந்து, இத்தொகுதியை அக நோயாளிகள் சிகிச்சைக்குரிய வசதிகளுடன் கூடிய கருவிகள், வசதிகள் அனைத்தும் அடங்கிய இதய இயல் நிறுவனமாக ஆக்கும் பொருட்டு, 120 படுக்கைகளுடன் கூடிய முழுமையான துறையாக மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டது. இத் தொகுதியில், மிக அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பயனுக்கு வந்துள்ள அறிவியல் நுட்பத்திற்கும் உயர்ந்த கருவிகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இதய நோய்களைக் கவனிக்க வசதிகள் செய்து தரும் தேவையுள்ள சூழ்நிலையில் இத்தொகுதியின் முக்கியத்துவம் பற்றி அதிகம் வற்புறுத்த வேண்டுவதில்லை.

சென்னை அரசினர் மருத்துவமனையில் நரம்பியல் தொகுதிக்காக ஏழடிக்கு மாடிக் கட்டிடம் ரூ. 23.20 செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இத்தொகுதியில் அடங்கியுள்ளவை பின்வருவன :—

புற நோயாளிகள் பிரிவு, அறுவைச் சிகிச்சைக் கூடங்கள், அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பிந்திய சிகிச்சைத் தொகுதி எக்ஸ்கிர் பிரிவு, ஆய்வுக்கூடம், கலையங்கு, நுலகம், காட்சிக்கூடம், விரிவுரைக் கூடம், நிர்வாகப் பிரிவு, இ.இ.ஜி. பிரிவு (E.E.G.) இ. எம்.ஜி. பிரிவு (E.M.G.) ஆக நோயாளிகளுக்கான வசதிகள் ஆகியன. அறுவைச் சிகிச்சைக் கூடங்கள், அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பிந்திய சிகிச்சைத் தொகுதி, டெலிவிஷன், எக்ஸ்கிர் சாதனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ள அறை ஆகியவற்றில் சீர்வளிச் சாதன வசதி air condition அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கடுமையாக நோய் வாய்ப்பட்டுள்ளவர்களுடைய கண்கள் விளக்கொளியால் துன்பப்படுகின்றதற்கும் பொருட்டு, வார்டுகளில் மிக அண்மையில் கண்டறிந்த புதிய முறையில் விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுதி 19--2--1972 அன்று, தமிழக முதலமைச்சர் தலைமையில் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

சென்னை, அரசினர் மனநோய் மருத்துவமனை நம் நாட்டிலுள்ள மனநோய் மருத்துவமனைகளிலேயே மிகப் பழமையானதாகும். இம் மருத்துவமனை இந்தியாவின் பல பகுதியிலிருந்தும் குறிப்பாக, ஆந்திரப் பிரதேசம், மைசூர், கேரளம், ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து வரும் மன நோயாளிகட்கும் குறிப்பாக தமிழ் நாட்டவர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ள வகையில் நூற்றாண்டு காலம் பணி புரிந்துள்ளது.

12—9—1971-ல் இம் மருத்துவமனையின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப் பட்டது. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் விழாவைத் தொடங்கி வைத்தார். தமிழ் நாட்டு ஆளுநர் விழாவிற்குத் தலைமை காங்கிரஸ். அவ்வமயம் நூற்றாண்டு விழா மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது.

[21st March 1972]

வழக்கமாவுள்ள புற நோயாளிகள், அக நோயாளிகள் பணிகளுக்குக் கூடுதலாகக் கீழ்க்கண்ட தனி மருத்துவமனைகளும் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் செயல்படுகின்றன.

நரம்பியல் சார்ந்த உளவியல், தனி மருந்தகம், குழந்தைகள் நலம் நெறிப் படுத்தும் தனி மருந்தகம், வாதசன்னி நோய் தனி மருந்தகம், இளம் பருவத்தி னர்க்கான தனி மருந்தகம், நரம்பு மண்டலக் கோளாறு குறித்த தனி மருந் தகம் இந்நிறுவனத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 1,800 ஆகும். 1971-இல் 1,758 படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 1961-இல் இங்கு 2,727 படுக்கைகள் இருந்தன. புற நோயாளிகளுக்குச் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்த தாலும், பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டதால், அதிக அளவிலும் சிறப்பாகவும் புற நோயாளிகளைக் குணப்படுத்த முடிந்ததாலும், இங்கு அக நோயாளிகளைச் சேர்க்கும் எண்ணிக்கை குறைந்ததால் மேற்சொன்னவாறு படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்தது.

இந்த மருத்துவமனையுடன் இணைந்துள்ள உயிர் வேதியல் உளவியல், கதிர் வீச்சு இயல், எலெக்ட்ரோ-ஏன்செபயாகிராபி துறைகளின் ஆய்வுக்கூடங்களில் புற நோயாளிகளுக்கும். அக நோயாளிகளுக்கும் நோய் அறியும் வசதிகள் எல்லா நேரமும் கிடைக்கும்.

இம்மருத்துவமனையில், மருந்துகள் கொடுத்தும், உடலிற் செலுத்தியும், சிகிச்சையளிக்கும் வசதிகள் உள்ளன; மேலும், உளவியல் முறை, பொழுது போக்கும்முறை, வாழ்க்கைத் தொழில் ஈடுபடுத்தும் சிகிச்சை பணி வழி நோய் வழி நோய் நீக்கு முறை ஆகிய வழிகளில் சிகிச்சையளிக்கும் வசதிகளும் உள்ளன.

நோயாளிகள் நோய்க் குணமடைந்து வீட்டுக்கு அனுப்பப் பட்ட பின்னரும், அந்நோய் திரும்பவராமல் தவிர்க்கும் பொருட்டு, மருத்துவமனை தொடர் நட வடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது.

பல்வகை ஆராய்ச்சிகளுக்கும் உதவும் கருவிகளும் பொருள்களும் இந்நிறு வனங்களில் பெருமளவு உள்ளன. மருந்துச் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டு அறிக்கைகள் அடிக்கடி அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. கல்லூரி மாணவர்களி டையே மனக்கோளாறு குறித்த மதிப்பீட்டாய்வு நடத்தப்பட்டது; மனநோய் குறித்து, பொதுமக்கள் கருத்துபற்றியும் ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. சென்னை மாநகரில் உயிர்-வேதியல் ஆராய்ச்சி, உளவியல் ஆராய்ச்சி, மற்றும் மனக்கோ ளாறு குறித்த மதிப்பீட்டாய்வு விரைவில் மேற்கொள்ளப்படும். இன்னொரு முக்கியமான திட்டம், இயங்கும் மருத்துவமனைகளையும், இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவுகளையும் ஏற்படுத்தியது ஆகும். மதுரையிலும் சென்னையிலும் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைகள் இயங்கும் கண் மருத்துவப் பிரிவுகளையும், இயங்கும் மருத்துவமனைகளையும் நடத்துகின்றன.

[21st March 1972]

சென்னையிலும், மதுரையிலும் அந்நகரங்களிலிருந்து ஏறத்தாழ 100 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ள கிராமங்களின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்காகவும் கண் நோய் தீர்க்கும் பணிகள் குறித்து மக்களிடையே எடுத்துக் கூறவும் இயங்கும். கண்ணோய் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான செயற் குறிப்புகளுக்கு அரசு ஏற்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த கண்ணோய் சிகிச்சை முகாம்கள் முக்கியமாக விழிவெண்படல் அறுவை சிகிச்சை (Eataract Operations) செய்யும் பணியைக் கவனிக்கும். மேலும், கண்பார்வை குறைபாடுகள், ஊட்டச் சத்துக் குறைவினால் ஏற்படும் கண் நோய்கள், கண்விழி விறைப்பு நோய் (Glaucoma) பொதுவான பிற கண்ணோய்களுக்கும் இவை சிகிச்சையளிக்கும். சென்னை மாநகரில், கண்ணோய் சிகிச்சை முகாம் ஒன்றுக்கு ரூ. 7,500-க்கு மேற்படாத செலவில் ஆண்டொன்றுக்கு நான்கு கண்ணோய் சிகிச்சை முகாம்களை ஏற்படுத்த நிலையம் ஏற்பாடு செய்யும். கண்ணோய் சிகிச்சை முகாம் செயல்படும் கால அளவு பற்றித் தனது நாட்களாகும், மதுரை இயக்கும் கண்ணோய் சிகிச்சைப் பிரிவினால் 24 கண்ணோய் சிகிச்சை முகாம்கள் நடத்தி, ஆண்டொன்றுக்கு மொத்தம் ரூ. 75,000 வழங்கவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இதோடு பணியாளர்களுக்கான பயணப்படி, வண்டிகளைச் செப்பிப்பட்டு பேணிவருதல், பெட்ரோல், எண்ணெய் வாங்குதல் ஆகியவற்றுக்கான செலவையும், பிற பல்வகை சில்லறைச் செலவுகளையும் நேர்வு செய்ய தொடர் இனச்செலவாக ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 71,000 கொடுப்பதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

1970-ஆம் ஆண்டில், ரூ. 5.56 லட்சம் மொத்தச் செலவில் (தொடர் இனச் செலவாக ரூ. 2.46 லட்சமும் தொடரா செலவாக ரூ. 3.10 லட்சமும்) மருத்துவமனை இயல்ஊர்தி ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இதன் பெயர் சித்தராஞ்சன் மருத்துவமனை இயல்ஊர்தி. இது சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியுடன் இணைந்துள்ளது. இந்த மருத்துவமனை இயல்ஊர்திப் பிரிவின் முதல் கண்ணோய் சிகிச்சை முகாம் 1-9-1971 முதல் கும்மிடிப்பூண்டியில் நடத்தப்பட்டது. பின்னர் காட்டாங்குத்தூரில் நடத்தப் பட்டது.

மற்றோரு இயல்ஊர்தி மருத்துவமனை பயிற்சி நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இது மத்திய அரசு ஆதரவளிக்கும் திட்டமாகும். இந்தநிலையத்திற்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 4.34 லட்சமாகும். (தொடர் இனச் செலவாக ரூ. 1.74 லட்சமும் தொடரா இனச்செலவாக ரூ. 2.60 லட்சமும்). இந்தநிலையம் மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

[21st March 1972]

மருத்துவக் கல்லூரில் பட்டப் படிப்புக்கான வாய்ப்பினை மேம்படுத்தவும், மருத்துவப் பட்டப்படிப்பில் இறுதியாண்டு படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கட்டாய மருத்துவப் பயிற்சியளிக்கும் பொருட்டு சென்னையில் இயல்ஊர்தி மருத்துவப் பிரிவு தொடங்கப்பட்டது. கிராமங்களில் புற சிகிச்சை, பிற சிறப்பு சிகிச்சைகளுக்கான வசதிகளுடன், நோய்த்தடுப்பு சிகிச்சை ஆகிய வற்றுக்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்படுகிறது.

மதுரையிலுள்ள இயல்ஊர்தி மருத்துவமனை பயிற்சி நிலையத்தின் நடவடிக்கைகளாவன :-

புறநோயாளிகளுக்குத் தனியாகச் சிகிச்சையளித்தல், ஆய்வுக்கூடப் பரிசோதனை நடத்துதல், அவசர நேர்வுகளில் மருத்துவப் பாதுகாப்புக்காக வீடுகளுக்குச் சென்று சிகிச்சை யளித்தல்; குடும்ப நலத்திட்டத்தின் நோக்கங்களுக்குச் சென்று சிகிச்சை யளித்தல்; பெறு காலத்திற்குமுன் சிகிச்சை உட்பட மருத்துவக் கல்வி பற்றி கற்பித்தல்; பொது காலத்திற்குமுன் சிகிச்சை அளித்தல்; குழந்தைகளுக்குத் தடுப்பு ஊசி போடுதல் உட்பட குழந்தை நன்கு வளர்ச்சி பெற சிகிச்சையளித்தல், குறிப்பான மயக்கநிலை குறித்த ஆய்வு; பிறப்பு-இறப்புப்புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்தல்; தொற்றுநோய்களை ஒழித்தல்--கட்டுப்படுத்துதல் தேசிய திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளுதல்; பெரியம்மை காலரா நோய் பரவுவது பற்றி நேரடி அறிவும் நடைமுறை அனுபவமும் பெறுதல்; காசநோய், தொழுநோய் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோர் இருப்பிடங்களுக்குச் சென்று சிகிச்சையளித்தல்; ஊட்டச் சத்துணவுத்திட்டம், பள்ளிகளில் நண்பகல் உணவுத்திட்டம், பள்ளிகளில் மாணவர் நல்வாழ்வுத் திட்டம் ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் உதவி செய்தல்.

இப்பிரிவின் முதல் முகாம் 29-3-1971-ல் நத்தத்தில் தொடங்கப்பட்டு முடிந்தது. இரண்டாவது முகாம் செல்லம்பட்டி யூனியனில் உள்ள கருமாதூரில் துவக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள்

இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சிக் குழுவின் ஆதரவில் சென்னை அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவமனையில் ஆர்பர் நச்சு நோய் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு (Arbour virus Research unit) செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னையிலும் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளிலும் 'ஆர்பர் நச்சு நோய்' குறித்து ஆராய்ச்சி நடத்துவதே இதன் முதன்மையான பணியாகும். சென்னையிலும் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளிலும் எல்லா காய்ச்சல் நோய்களையும் தொடக்கப் பரிசீலனை செய்வதன் மூலம் ஆர்பர் நச்சு நோய் எந்த அளவுக்குத் தோன்றியுள்ளது என்பதைக் கண்டறிவதே இந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவின் முக்கிய நோக்கமாகும். நச்சு நோயின் (virology) பல்வேறு நிலைகள் குறித்து மருத்துவப் பட்ட-

[21st March 1972]

தாரிகளுக்கும் மருத்துவப்பட்டு மேற்படிப்பும் பட்டதாரிகளுக்கும் பயிற்சியளிக்கும் நிலையமாகவும் இப் பிரிவு பணியாற்றி வருகிறது. ரூபெல்லா நச்சுக் கிருமியினால் ஏற்படும் சிரம் சார்ந்த கொள்ளை நோய் குறித்து ஆய்வினைத் தொடங்குவதற்காக 1972-73-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 17,660 ஒதுக்க இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சிக்குழுவின் ஆட்சிக் குழு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

மருந்துகள் சார்ந்த இரசாயன ஆராய்ச்சி நிலையம் 1970 முதல் முனைப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது. கோயம்புத்தூர் செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலுள்ள பல்வேறு காடுகளிலிருந்து மருந்துச் செடிகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சுமார் 50 சதவீத செடிகள் முறைப்படுத்தப்பட்டு அட்டையில் ஒட்டப்பட்டு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பதினொரு முலிகைச் செடிகள் இரசாயன ஆய்வுக்காக இரசாயனத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இச்செடிகளில் அடங்கியுள்ள மருந்துப் பொருள்களைக் கண்டறியும் பொருட்டு இரசாயனத் துறை அவற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இத்துறை கண்டறிந்தவைகளில் முக்கியமானவை பின்வருமாறு :-

(i) சீமை அடியின் விதிகள் (*Peganum Harmala*) கருப்பை சார்ந்த கருத்தரிக்கா தன்மையும் கருவிழிக்கும் தன்மையும் உடையது.

(ii) காடலச்சி (*Zuffa Tuberosa*) கருப்பை சார்ந்த நோய்களைத் தீர்க்கும் குணமுடையது.

(iii) தூதுவகை (*Selamum Trillehabum*) பொதுவான நரம்பு மண்டலத்தையும், மென்தசைகளையும் சமனப்படுத்தும் தன்மையுடையது.

(iv) ஊவாமுள் (*Aristida Cleonei*) சிறுநீர்ப் பெருக்கு குணமும் சிறுநீர்க்குழல் விரிவுபடுத்தும் குணமும் கொண்டது.

(v) வாலுறுவை (*Celastous Pariculatus*) பொது நரம்பு மண்டலத்தில் விளைவுகளை உண்டாக்கக் கூடியது.

(vi) நச்சுறுப்பன் (*Tylophora Asthamatiea*) ஆல்மா நோய்த் குடுப்பு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது.

பயிற்றுக்கருவி

சென்னை, அரசுப் பொது மருத்துவமனையில் (Inner Circuit) டெலிவிஷன் உள்ள எல்லை தொலைக்காட்சிப் பிரிவு ஒன்றை அமைக்க ரூ. 2 லட்சத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அறுவை சிகிச்சைகளை டெலிவிஷன் மூலம் காணுவதற்கு இயலும் வகையில் மருத்துவ மாணவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

[21st March 1972]

மருத்துவப் பணிகள்

எழுதாற்றி ஆறு மருத்துவ நிலையங்கள் (ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள்) தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி மருத்துவமனைகள் உட்பட மக்கள் நலத்துறை இயக்குநரின் நிருவாகத்தின்கீழ் உள்ளன. இந் நிலையங்களிலுள்ள படுக்கைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 13,655 ஆகும். இந்த இயக்குநர் அலுவலகம், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள், வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள், வட்டத் தலைமையிடமல்லாத மருத்துவ மனைகள் மூலமாக மக்களுக்குப் பொது வான மருத்துவ வசதிகளை அளிப்பது தவிர, தொழுநோய், காச நோய், புற்று நோய் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்த சிறப்பான திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகின்றது.

1971-72-ல், நாகப்பட்டினம், அரசு மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் ரூ. 1 லட்சம் செலவில் 20 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றும் மாபூரம், அரசு மருத்துவமனையில் ரூ. 2.15 லட்சம் செலவில் 38 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றும் கட்டுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. காரைக்காலம், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் ரூ. 1.41 லட்சம் செலவில் இரட்டை அறுவைச் சிகிச்சைக் கூடங்களும், உளுந்தூர்பேட்டை, அரசு மருத்துவமனை யில் ரூ. 5.4 லட்சம் செலவில் புற நோயாளிகள் நிர்வாகப் பகுதியும், 16 படுக்கைகள் கொண்ட மகப்பேறு அறையும் கட்ட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. தருமபுரி மாவட்டம், ஹோசூரில் ரூ. 7.50 லட்சம் செலவில் 25 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய மருத்துவமனை கட்டுதல், ரூ. 10 லட்சம் செலவில் 10 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளில் 'எக்ஸ்' கதிர் வசதிகளை ஏற்படுத்துதல் ஆகிய இவ்வாண்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட முக்கியமான திட்டங்களாகும். மேலும், 1971-72-ல், திண்டுக்கல், அரசு மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் கண் சிகிச்சைத் துறை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. உதகமண்டலத்திலும், நீலகிரியிலும் உள்ள தலைமையிட மருத்துவமனைகளில், அரசிதழ்ப் பதிவு பெறாத அபிவிருத்திக்குச் சிகிச்சையளிக்கும் மருந்தகங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

வட்ட மருத்துவமனைகளில் பதினொன்று பல் மருத்துவப் பிரிவுகளைத் தொடங்கவும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. முந்திய ஆண்டுகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட எஞ்சிய திட்டங்கள் 1971-72-ல் முடிக்கப்பட்டன :-

1. உதகமண்டலம், செய் நினைவு மருத்துவமனையில் 30 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.
2. திண்டிவனம், அரசு மருத்துவமனையில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.
3. மதுராந்தகம், அரசு மருத்துவமனையில் 24 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.

[21st March 1972]

4. பொன்னேரி, அரசு மருத்துவமனையில் 8 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.
5. பட்டுக்கோட்டை, அரசு மருத்துவமனையில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.
6. மேட்டுப்பாளையம், அரசு மருத்துவமனையில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.
7. வளவனூர், அரசு மருத்துவமனையில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.
8. ஆம்பூர், அரசு மருத்துவமனையில் 48 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.
9. நாகப்பட்டினம், அரசுத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் 8 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.
10. கடையநல்லூர், அரசு மருத்துவமனையில் 46 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.

ஜயங்கொண்ட சோழபுரம்.—41 படுக்கைகள்.

பவானி.—38 படுக்கைகள்.

தேவக்கோட்டை.—50 படுக்கைகள்.

தாம்பரம்.—100 படுக்கைகள்.

தேனி.—38 படுக்கைகள்.

பாகனேரி.—10 படுக்கைகள்.

ஆகிய இடங்களில் புதிய மருத்துவமனைகளுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு தொடங்கி வைக்கப்பட்டன.

1972-73-ல், கும்பகோணம், தென்காசி, திருப்பத்தூர், ஆத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள அரசு மருத்துவமனைகளில் ரூ. 2.06 லட்சம் செலவில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டவும், 15 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் பல் மருத்துவப் பிரிவுகளைத் தொடங்கவும் அனுமதி வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எட்டு அரசு மருத்துவமனைகளில் ரூ. 2.22 லட்சம் செலவில் எக்ஸ்கதிர் பிரிவுகள் கட்டுவதற்கும், விழுப்புரத்தில் ரூ. 2.48 லட்சம் செலவில் மார்பக மருத்துவப் பிரிவு கட்டுவதற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டது. வட்டத் தலைமையிட மல்லாத மருத்துவ மனைகளுக்கு ரூ. 6 லட்சம் செலவில் மேம்பாடுகள் செய்யவும் கருதப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1 லட்சத்திற்கு சாதனங்கள் வாங்க ஒப்பளிப்பு வழங்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் மருத்துவப் பணி இயக்குநரின் வட்டத் தலைமையிடத்தைக் கோயம்புத்தூரி விருந்து ஈரோட்டுக்கு மாற்றவும் அனுமதி வழங்கப்படும்.

[21st March 1972]

தொழுநோய் 63050

அரசு மேற்கொண்டுள்ள நல நடவடிக்கைகளுள் தொழுநோய் தடுப்பு குறித்த நடவடிக்கை முக்கியமானதாகும். தொழுநோய் தடுப்பதொட்டுத் தலைமுறை தலைமுறையாக இருந்துவரும் நோயாகும். இந்த நோய் இந்தியாவில் பன்னெடுங்காலமாகவே பரவி வந்துள்ளது. தொழுநோய் பரவுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, தொழுநோய்த் தடுப்பு திட்டம் ஒன்றை அரசின் ஆக்கப்பூர்வமான திட்டமாக அரசு தொடங்கியுள்ளது. இந்தத் தேசியத் திட்டத்தின்கீழ், அரசு தொழு நோய்ப் பரவுவதைத் தடுப்பதற்காக பல தடுப்புப் பிரிவுகளைத் தொடங்கியுள்ளது. 1971-72-ல் அரசு 3 நோய்த் தடுப்புப் பிரிவுகளைத் தொடங்கியது. 6 துணை நிலையங்கள் எல்லா வசதிகள் கொண்ட முழு அளவிலான தடுப்புப் பிரிவுகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் வசிக்கும் 411 லட்சம் மக்களில் 280 லட்சம் மக்கள் கிராமப்பகுதிகளில் வசிக்கின்றனர். இவர்களுள், 170 லட்சம் மக்கள் அரசினால் அல்லது தொண்டு நிறுவனங்களால் தேசியத் தொழுநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனர். செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனர். திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம் மாவட்டங்களிலுள்ள ஒன்று அல்லது இரண்டு வட்டங்களைத் தவிர, எஞ்சிய வட்டங்கள் அனைத்தும் இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இம்மாதிலத்தில் தொழு இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுள்ளோர் சுமார் 7.5 லட்சம் மக்கள் என்றும், நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோர் சுமார் 3.7 லட்சம் தொழு நோயாளிகள் இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன என்றும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன என்றும் கணக்கிடப்பட்ட மக்களில் பாதி பேர் ஏற்கெனவே சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். தொழுநோய் நிவாரண தொண்டில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்களின் பட்டியல் இணைப்பு 3-ல் காண்க.

தலைக்கட்டு மானியம், வயது வந்தவர் ஒருவருக்கு தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 ஆகும். தங்கள் ஒன்றுக்கு ஒரு சிறுவனுக்கு ரூ. 12 ஆகும். இந்த அரசிடமிருந்து இம்மாதிலத்திலுள்ள 10 நிலையங்கள் தலைக்கட்டு மானியங்களைப் பெறுகின்றன. தொழு நோய் நிவாரணப் பணி புரிந்துவரும் தொண்டு நிறுவனங்களின் பட்டியல் இணைப்பு 4-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. செங்கற்பட்டு மாவட்டம், திருமணியிலுள்ள மத்தியத் தொழுநோய் பயிற்சி ஆய்வு நிறுவனத்திற்கு தமிழ்நாடு அரசின் உதவித் தொகையாக ரூ. 3 லட்சம் ஆண்டு மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்நிறுவனம் மத்திய அரசால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், திருக்கோவிலூரிலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டம் போலம் பாக்கத்திலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், சேத்துப்பட்டிலும் 110 துணை

[21st March 1972]

மருத்துவப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதாக, 3-வது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ் மூன்று பயிற்சி நிலையங்களைத் தொடங்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது.

காச நோய்

காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின் மூலம் காசநோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசு பெருமளவு நாட்டத்தைச் செலுத்தியுள்ளது. இத்திட்டம் பல ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் நோக்கம், காசநோய்க் குறிகளைக் கண்டுபிடித்து, இயன்ற அளவு அதிக காச நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை அளித்து, அதன் மூலம் குழந்தைகளுக்கு நோய்ப் பரவுவதைத் தடுக்க ஒழுங்கான முறையில் தடுப்பு ஊசியைக் குத்துவதாகும். இம்மாநிலத்தில் இதுவரை பெருமளவு ஆய்வு எதுவும் விரிவாக செய்யப்படாததால், காச நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சரியான எண்ணிக்கையைக் கூற இயலவில்லை. எனினும், காச நோய்ப் பிரிவுகளிலிருந்து கிடைத்த புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையிலும், நடத்தப்பட்ட மாதிரி ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள காச நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 7 லட்சம் என்று தோராயமாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தைச் சிறப்பாகவும், விரைவிலும் செயல்படுத்துவதற்காக, முழு நேர முதுநிலை காசநோய்ச் சிகிச்சை வல்லுநர் இம்மாநிலத்தில் 1965-ல் நியமிக்கப்பட்டு பணி புரிந்து வருகிறார். இத்திட்டத்தின்கீழ், 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 3½ லட்சம் பேருக்குக் காசநோய் இருப்பதாக கண்டறியப்பட்டு சிகிச்சை அளிப்பதற்காக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு இலவசமாக மருத்துவப் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு வீடுகளிலேயே இருந்து கொண்டு சிகிச்சை பெறுவதற்கான வசதிகளும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில், சுமார் 1 லட்சம் பேர்கள் கடும் காச நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கண்டறியப்பட்டது. இத்திட்டம் மாவட்ட நிலையங்களின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. மாவட்ட திட்டத்தின் பொறுப்பில் ஒரு காசநோய் சிகிச்சை வல்லுநரும் உள்ளார். மாவட்ட காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நடத்தப்படும் நிலையங்களில் இலவசமாக நோய்க் குறியீடுகளைக் கண்டுபிடித்து, சிகிச்சை வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. மாநகரில், சேத்துப்பட்டிலுள்ள காசநோய் பற்றிய கட்டில விளக்க-பாரிசி நிலையங்களில் காச நோய்த் தடுப்புத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. திண்டுக்கல், திருவண்ணாமலை, புதுக்கோட்டை, பாளையங்கோட்டை, அருப்புக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் 5 மார்பு நோய் தனி மருத்துவ மனைகள் உள்ளன. ஈரோட்டில் மார்பு நோய் தனி மருத்துவ மனை ஒன்று விரைவில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நலம்பேண் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பொதுவாக சிறப்புத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்படுகிறது. அக் நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதற்காக, தமிழ்நாட்டில் உள்ள அரசு நலம்பேண்

[21st March 1972]

மருத்துவமனை, மருத்துவமனைகள், 5 தனி நலம்பேண் மருத்துவமனைகள் உள்ளன. இவற்றில் 3,358 படுக்கைகள் உள்ளன (விவரங்கள் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன). மாநிலம் முழுவதும் தடுப்பு நடவடிக்கையாக பி.சி.ஐ. தடுப்பு ஊசி குத்தும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இது காசநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இதுவரை 53,60,097 பேருக்கு கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். அவர்களுள் 3,53,361 புதிதாக பிறந்த பி.சி.ஐ. ஊசிகள் குத்தப்பட்டுள்ளன. பிரச்சாரம், விளம்பரம் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளும் குழந்தைகளாகும். பிரச்சாரம், விளம்பரம் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளும் குழந்தைகளாகும். மாநில முழுவதற்கும் சென்னை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் நோக்கத்திற்காக, மாநில முழுவதற்கும் சென்னை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் நோய்த் தடுப்பு குறித்து சுகாதார கல்வி முக்கியமான பாகத்தை ஏற்றுள்ள போதிலும், இப்பிரிவுகள், காசநோய்க் குறிகளைக் கண்டுபிடித்து, சிகிச்சை அளிப்பதற்காக உள்ள வசதிகள் குறித்து மக்களுக்குத் தெளிவாக விளக்குவதுடன், அந்நோய்க்குத் தொடர்ந்து சிகிச்சைப் பெறுவதன் அவசியம் குறித்தும் நோயாளிகளுக்குக் கற்பிக்கிறது. காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின் சிறப்பு இயல்புகள் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. தஞ்சாவூர் மகாத்மா காந்தி காசநோய் சிகிச்சை நிலையம் அரசிடமிருந்து ஆண்டுதோறும் ரூ. 58,000 மானியத்தைப் பெறுகிறது. கோயம்புத்தூரிலுள்ள ராமலிங்கம் காசநோய் மருத்துவமனை ஆண்டுதோறும் அரசிடமிருந்து ரூ. 1.50 லட்சம் மானியமாக பெறுகிறது. மற்றொரு தனியார் நிறுவனமாகிய திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள ராஜாஜி காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை ரூ. 52,700 மானியம் பெறுகிறது.

ஏழையாகவும், சிகிச்சைப் பெறத் தகுதியுமுள்ள காசநோயாளிகளுக்கு நிதி யுததியாக பயன்படும் பொருட்டு முன்னாள் தமிழ்நாடு ஆளுநராகிய பவநகர் மகாராஜா 1955-ல் ரூ. 1 லட்சத்து 2 ஆயிரம் நன்கொடையாக அளித்தார். முதலீட்டிலிருந்து கிடைக்கும் வட்டி நிதியுதவி அளிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

மத்திய சுகாதார அமைச்சர் தெரிவித்த கருத்துப்படி, மாநில நிதியிலிருந்து ரூ. 50,000 உதவித் தொகையுடன் 1961 ஆம் ஆண்டில் விருப்ப நிதி ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நிதி தமிழ்நாட்டு மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சரால் சிகிச்சைப் பெற தகுதியுள்ள காசநோயாளிகளுக்கு ஓராண்டுக் கால அளவிற்கு, ஒருவருக்கு தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 என்ற வீதத்தில் மானியம் வழங்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. 1967-லிருந்து இந்த வீதம் ரூ. 20 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்களினால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 200-க்கு மேலானவர்கள் பயனடைந்து வருகின்றனர்.

21st March 1972]

புற்றுநோய்

மிக பயங்கரமான நோயான புற்றுநோயைத் தடுப்பதற்கும் அரசு திட்டம் ஒன்றை வகுத்துள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள புற்றுநோய்த் தடுப்புத் திட்டத் திற்காக, அதாவது காஞ்சிபுரம், அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் நிறுவனத் திற்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20,000 டாலர், அதாவது ரூ. 1,50,000 மானிய நிதியுதவியாக உலக சுகாதார நிறுவனம் அளிக்கிறது. இம்மானியம் 1974 ஆம் ஆண்டு வரை கிடைக்கும். இதுவரை இரண்டாண்டு களுக்கு மானியமாக உலக சுகாதார நிறுவனத்தால் ரூ. 3 லட்சம் தொகை அளிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் கிடைக்காத சாதனங்களை, அதுவும் முக்கியமாக கதிர்வீச்சு சிகிச்சை சாதனத்தை இந்த நிறுவனம் பெற்று பயனடைவதற்காக, மேற்கொண்டும் உதவி மானியங்களுக்கென இந்திய அரசின் மூலமாக உலக சுகாதார நிறுவனத்திடம் கேட்கப்பட்டுள்ளது. புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்றைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்துவது பற்றி மதிப்பீடு செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்நோயைக் கண்டுபிடித்து பயனுள்ள வகையில் சிகிச்சை அளிப்பதற்கான முறைகளின் அடிப்படையில் இத்திட்டம் அமையும். மேலும் இம்மாநிலத்தில் இந்நோய் குறித்த பகுதிகளை யொட்டி இப்பணிக்கு முதலிடம் வழங்கப்பட வேண்டும். அத்துடன், சுகாதாரப் பணிகளின் தற்போதைய அமைப்பு பொருளாதார வாய்ப்புக் கூறுகள், தொடர்புள்ள பகுதியின் சமூக கலாச்சார தனித்தன்மைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டப் பணிகள் குறித்து மதிப்பீட்டு ஆய்வு செய்யப்படும்.

உலக சுகாதார நிறுவனத்திடமிருந்தும், நோராட் (NORAD) நிறுவனத் திடமிருந்தும் பெறும் உதவியுடன் காஞ்சிபுரம், ஆராய்ச்சி நிறுவனம் செயல்பட்டு வருகிறது. தொடர இனச் செலவு, தொடர் இனச் செலவு ஆகியவை அரசால் ஏற்கப்படும். இதுவரை கட்டுமானப் பணிக்கான செலவு ரூ. 8.3 லட்சம் ஆகும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆகும் தொடர் செலவு சுமார் ரூ. 2.5 லட்சம் ஆகும். உலக சுகாதார நிறுவனம் கொள்ளை நோய்ச் சிகிச்சை வல்லுநர் ஒருவரை அனுப்பியுள்ளது. மான்செஸ்டரில் புள்ளி விவர வல்லுநர் ஒருவர் பயிற்சி பெறுவதற்கும், நோய்க் குறிப்பு வல்லுநர் ஒருவர், இரண்டு செல் தொழில் துட்ப வல்லுநர்கள் ஆகியோர் மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள பர்த் என்னுமிடத்தில் பயிற்சி பெறுவதற்கும் உதவித் தொகை வழங்குவதற்கும் உலக சுகாதார நிறுவனம் வகை செய்துள்ளது. பயிற்சிக்குப் பிறகு இவர்கள் காஞ்சிபுரத் திற்கு வந்தனர். கொள்ளை நோய் இயல், சுகாதாரக் கல்வி, புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாடு சம்பந்தப்பட்ட பிற பயிற்சிகள் ஆகியவற்றில் உலக சுகாதார நிறுவன உதவியுடன் மேற்கொண்டும் பயிற்சி பெறுவதற்காக தலைமை மருத்துவ அதிகாரியும், பிற பணியாளர்களும் அனுப்பப்பட இருக்கின்றனர். இந்த

21st March 1972]

நிலையத்தை மேற்கொண்டும் விரிவுபடுத்துவது, தேசிய நிலையில் பணியாளர்களை நியமிப்பது, கருவிகள், மருந்துகள் முதலியவற்றை வழங்குவது ஆகியவை இந்த அரசின் நாட்டத்தையும், உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் நாட்டத்தையும் ஈர்த்து வருகிறது. இப்பின்னணியில் அரசு புற்றுநோய்ச் சிகிச்சைக்காக தற்போதுள்ள வசதிகளை ஆய்ந்து, காஞ்சியிலுள்ள அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் நிலையத்தை புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக்கான வட்டார நிலையமாக மேம்படுத்துவதற்காக இம்மாநிலம் முழுவதற்கும் புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்றைப் படிப்படியாக நிறைவேற்றுவது குறித்து விரிவான திட்டங்களை வகுத்துள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களுக்கு மானியம்

ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள முறையான மருந்தகம் ஒன்றுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5,400 வீதம் அரசு மானியங்களை வழங்கி வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் 225 மருந்தகங்கள் இந்த மானியங்களைப் பெறத் தகுதியுடையனவாகும். 1971-72-ம் ஆண்டில் இத்தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7.6 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1972-73 ஆம் ஆண்டிலும் இது போன்ற மானியங்கள் வழங்குவதற்காகத் தற்போது ரூ. 8 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வருவாய்க் கோட்ட அபிதாரி இந்த மானியங்களை வழங்க அனுமதிக்கிறார். ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொகைகள் மருத்துவ வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பற்று எழுதப்பட்டு வருகின்றன.

1972-73-ல், ரூ. 16 லட்சம் செலவில் 45 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மருந்துக் கட்டுப்பாடு மேம்பாடு

சென்னை மாநிலத்தில் மருந்துகள் ஒப்பனைப் பொருட்கள் சட்டம், 1947-ல் கொண்டுவரப்பட்டது. 1952 வரையில் அரசினர் மருத்துவ மனைகளின் மருத்துவ அதிகாரிகள் தங்களது பணியுடன், விற்பனை நிலையங்களையும் சோதனை யிட்டு வந்தனர். 1952-ல் மருந்தாக்கியல் பட்டதாரிகளாகிய 9 முழு நேர மருந்துகள் ஆய்வாளர்கள் தயாரிப்பு நிலையங்கள், விற்பனை நிலையங்கள் ஆகியவற்றைச் சோதனை இடுவதற்காக முழுநேர மருந்துகள் ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். மாநிலங்களின் சீரமைப்பு காரணமாக, மருந்துகள் ஆய்வாளர்களின் எண்ணிக்கை 4 ஆக குறைக்கப்பட்டு, பின்னர், படிப்படியாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் மருந்துகள் ஆய்வாளர் ஒருவர் இருக்கும் வகையில் அவர்களின் எண்ணிக்கை 19 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. மாநில மருந்துகள் உதவித் துட்டப்பாட்டு அதிகாரி என்று தனியாக ஒரு பதவி உருவாக்கப்பட்டது. இப்பதவியில், மருந்தாக்கியல் கல்வித் தகுதியுடைய ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். விற்பனை நிலையங்கள், தயாரிப்பு நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை

[21st March 1972]

அதிகரித்ததாலும், இந்திய அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட போர்க்கர் குழுவின் (Borkar Committee) பரிந்துரைக்கப்பட்ட அளவிறப்படியும், 1971-ல் மருந்துகள் ஆய்வாளர்களின் எண்ணிக்கை 69 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. சிறந்த முறையில் மேற்பார்வை செய்வதற்காக, மாநில மருந்துகள் இணைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி பதவி, மேலும் ஒரு மாநில மருந்துகள் உதவிக் கட்டுப் பாட்டு அதிகாரி பதவி ஆகியவற்றிற்கு 1972-ல் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவர்களைக் கொண்டு, இத்துறை, மருந்துகள் ஒப்பனைப் பொருள்கள் சட்டம், மருந்துகள், மந்திரச் சிகிச்சைகள் (ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள்) சட்டம் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளையும், பிற துறைகளுடன் ஒத்துழைத்து, மருந்துகள், வாசனைப்பொருள்கள் தயாரித்தல் ஆயத்தீர்வை சட்டம், அபாய கரமான மருந்துகள் சட்டம், நச்சுப் பொருள்கள் சட்டம், இன்றியமையாப் பொருள்கள் சட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட விலைக்கட்டுப்பாடு, மற்றும் மருந்துகள் முதலியவை தொடர்பான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் முதலியவை போன்ற பிற சட்டங்களைச் செயற்படுத்துகின்றது.

மருந்துகள் ஆய்வாளரால் சேகரிக்கப்படும் மருந்துகளின் மாதிரிகள், சென்னை, கிண்டி கிங் நிறுவனத்தில் அரசுப் பகுத்து ஆய்நரால் (மருந்துகள்) [இவரே அரசுப் பகுத்து ஆய்நரும் (உணவு) ஆவார்] உணவுப் பகுப்பு ஆய்வுக் கான ஆய்வுக் கூடத்தில் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. இதைப் போன்றே, உயிரியல் —தனி மருந்துகளும் (Biological and special drugs) கிண்டி, கிங் நிறுவனத்தில் சோதனை செய்யப்படுகின்றன. மருந்துகள் ஆய்வாளரால் சேக ரிக்கப்படும் மாதிரிகளை பகுத்து ஆய்வு செய்வதற்கு இந்த வசதிகள் போதுமான வையாக இல்லையாகையால் மருந்துகள் பகுப்பு ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று அவசிய மாகும். இந்தத் திட்டத்திற்காக நிதி உதவி அளிக்கும் செயற்குறிப்பு இந்திய அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

இந்திய மருத்துவ முறை

இந்திய மருத்துவ முறை இடையீடின்றி வளர வகை செய்யும் பொருட்டும், இது குறித்து வந்த முறையீடுகளுக்கிணங்கவும் அரசு, 1970-ல் இந்திய மருத்துவ முறைக்கென்றே ஒரு தனி இயக்குநரின் கீழ் இயக்குநரகம் ஒன்றை அமைத்துள்ளது. இதற்கு முன்னர் 'இந்திய மருத்துவம்' மருத்துவக் கல்வி இயக்குநரின் ஆளுகையில் இருந்து வந்தது. இந்தத் தனி இயக்குநரகம் 1970-ம் ஆண்டு ஜூனியில் செயல்படத் தொடங்கியது; நாட்டு மருத்துவம் தொடர்பாக, இத் துறைக்கு ஆலோசனை வழங்க ஆலோசனைக் குழுவொன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது, அரும்பாக்கத்தில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையொன்று பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அரசு நிறுவனங் களுக்குத் தேவையான மருந்துகளைத்தையும் தயாரிக்கும் மருத்தகம் ஒன்று

[21st March 1972]

கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி விடுதியில் செயல்பட்டு வருகிறது. அரும் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி விடுதியில் செயல்பட்டு வருகிறது. அரும் பாக்கத்தில் மருந்துப் பண்ணை யொன்றும் இருக்கிறது. மேற்கண்ட நோக்கத் திற்கு, அரும்பாக்கம் பண்ணை பொருத்தமானதாக இல்லாததால், மாநிலத்தில் வேறெங்கேனும் சிறந்ததோர் மருந்துப் பண்ணையொன்றை அமைப்பது குறித்து இவ்வரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது. மாநிலத்தில் தற்போது ஐந்து சித்த மருத்துவப் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவை திருச்சிராப்பள்ளி, இராம நாதபுரம், சேலம், கடலூர், வேலூர் ஆகியவிடங்களிலுள்ள மாவட்டத் தலைமை மருத்துவமனைகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை இந்திய மருத்துவப் பட்டம் பெற்றுள்ள மருத்துவ அதிகாரி ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ளன. சித்த, ஆயுர்வேத, யுனானி ஆகிய இந்திய மருத்துவ முறைகளுக்கான கல்வி கற்பித்தல், பயிற்சி, ஆராய்ச்சி, திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு இந்திய மருத்துவ மந்திரி, ஆராய்ச்சி, திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு இந்திய மருத்துவ மந்திரிக்கு உள்ளது. இதற்காக, பாளையங்கோட்டையில் ஒரு கல்லூரி இயக்குநருக்கு உள்ளது. அங்கு இரண்டு மருத்துவ மனைகளும், ஆயுர்வேத மட்டுமே இருக்கிறது. ஆனால், அங்கு இரண்டு மருத்துவ மனைகளும், ஆயுர்வேத மருத்துவத்திற்காக ஐந்தாம், சித்த மருத்துவத்திற்காக இரண்டுமாக ஏழு மருத்தகங்களும் உள்ளன. மருத்துவமனை ஒன்றைக் கொண்ட, இந்திய மருத்துவ முறைகளுக்கான கல்லூரியொன்று முதல்வர் ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டி லுள்ளது. சென்னையிலுள்ள “அறிஞர் அண்ணா அரசு இந்திய மருத்துவ மனை” கண்காணிப்பாளர் ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ளது. இந்தக் கல்லூரி இந்திய மருத்துவ முறைகள் அனைத்திலும் பயிற்சியளிக்க வேண்டுமென்று தொடங்கப் பட்ட காலத்தில் கருதப்பட்டாலும், தற்போது இக் கல்லூரி சித்த மருத்துவப் பிரிவில் இந்திய மருத்துவப் பட்டப் படிப்பில் (B.M.I.) மட்டும் பயிற்சி யளிக்கிறது. பி.ஐ.எம்., கல்வி ஓராண்டு உட்பகுதிப் பயிற்சி உட்பட ஐந்தாண்டு களுக்கானது. இந்திய மருத்துவ முறைகளை ஊக்குவிக்க, எல்லா மாணவர் களுக்கும் அரசு, திங்களொன்றுக்கு ரூ. 75 வீதம் எல்லா மாணவர்களுக்கும் பயிற்சி உதவிப் பணம் வழங்குகிறது. பயிற்சி உதவிப் பணம் பெறும் மாண வர்கள் கல்விக் கட்டணம் செலுத்துவதிலிருந்து விலக்களிக்கப்படுகின்றனர். சித்த முறையில் மருந்து தயாரிக்கும் பயிற்சியளிக்கவும் இக் கல்லூரியில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. டில்லியிலுள்ள இந்திய ஓமியோபதி மருத்துவங்களின் ஆராய்ச்சிக்கான இந்திய மத்தியக் குழுவின் கீழுள்ள இரண்டு பிரிவுகள், சித்த மருத்துவத் துறைப் பிரிவு, கல்வியறிவு ஆராய்ச்சிப் பிரிவு (சித்த) கல்லூரியில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இக் கல்லூரியுடன் இணைந்துள்ள மருத்துவமனை சித்த மருத்துவ முறையில் மட்டுமே சிகிச்சையளிக்கிறது. அதில் 100 படுக்கைகள் இருக்கின்றன. 1971-ல் இந்த மருத்துவமனையில், 1,92,157 எண்ணிக் கையுள்ள அகநிலை, புறநிலைப் பிணியாளர்களுக்கு சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய மருத்துவமனையில் அரசு நோயாளிகள் தொகுதிக்கு மேலே முதல் மாடியொன்று கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[21st March 1972]

இதனால் ரூ. 1 லட்சம் செலவில் 25-க்கு மேற்பட்ட படுக்கைகளுக்குக் கூடுதல் வசதி கிடைக்கும். இந்த படுக்கைகள் சித்த மருத்துவ சிகிச்சை பெறுவோருக் காக ஒதுக்கப்படும்.

அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய மருத்துவமனை, தலைமைச் செயலக சித்த மருந்தகம், சேப்பாக்கம் மருந்தகம் ஆகியவற்றிற்கு இந்திய மருந்து தயாரித்து வழங்கும் மருந்தகம், தற்போது கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி—மருத்துவ மனை வளவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1.20 லட்சம் செலவில் ஓரளவு நிலையானக் கட்டிடம் ஒன்றைக்கட்டி, மருந்தகத்தை அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய மருத்துவமனை வளவுக்கு மாற்ற அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அடையாறிலுள்ள இந்திய மருத்துவத் தொழில் புரிவோர் கூட்டுறவு மருந்தகம், பண்டகசாலையினால் பின்பற்றப்படும் முறையில் இந்த மருந்தகத்தையும் இயந்திர மயமாக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

பொதுமக்களுக்காக, பெல்ஸ் சாலையிலுள்ள கஸ்தூரிபாய் கூடந்தி மருத்துவ மனைக்கு எதிரில், சேப்பாக்கத்தில் சித்த மருந்தகம் ஒன்றையும், சென்னை, அண்ணா சாலையிலுள்ள தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் நிர்வாகத் தொகுதிக்குக் கட்டிடத்தில் சித்த மருந்தகம் ஒன்றையும் தொடங்கும் செயற்குறிப்புகள் உள்ளன.

ஓமியோபதி

ஓமியோபதி மருத்துவ முறைக்கு ஏற்பளிக்க அரசு முடிவு செய்ததை யோட்டி, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஹோமியோபதி முறை மருந்து, ஹோமியோபதி மருத்துவம் பழகுவோர் சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்கு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலும் இப்போது கிடைத்துவிட்டது. இச் சட்டத்தின் விதித் துறைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) ஓமியோபதி மருத்துவ மன்றம் ஒன்றை அமைத்தல்.

(2) அரசின் ஒப்புதலுடன் ஓமியோபதி மருத்துவம் கற்பிக்கும் நிறுவனங்களை அமைக்க இம் மன்றத்திற்கு அதிகார மளித்தல்; அத்தகைய நிறுவனத்துக்கு உதவியளித்தல்; அத்தகைய நிறுவனங்களைக் கட்டுப்படுத்தி தேர்வுகள் நடத்துதல்; கற்க வேண்டிய பாடங்களை வகுத்து, தேவையான தேர்வுகளில் வெற்றி பெறும் மாணவர்களுக்கு பட்டங்கள், பட்டயங்கள், தகுதிச் சான்றிதழ்கள் வழங்குதல்.

(3) ஒப்பளிக்கப்பட்ட கல்விக் தகுதிகள் பெற்றிருக்கும் நபர் ஒருவரைப் பதிவு செய்தல்; ஒப்பளிக்கப்பட்ட கல்விக் தகுதிகள் இல்லாமல், ஆனால், இச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னர் 10 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் தொழில் செய்து

[21st March 1972]

வரும் நபர்களைப் பதிவு செய்தல்; 4 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் தொழில் செய்துள்ளவர்கள் இம் மன்றத்தால் நடத்தப்படும் தேர்வுகளில் வெற்றி பெற்றால் அவர்களைப் பதிவு செய்தல்.

(4) பதிவு பெறாதவர்கள் ஓமியோபதி மருத்துவத் தொழில் நடத்துதல், கவர்ச்சியான போலிப் பட்டங்கள், பட்டயங்கள், உரிமங்கள், தகுதிச் சான்றிதழ்கள், விருதுகள் போன்ற எதையும் அளித்தல், ஒப்பளிக்கப்படாத பட்டங்களைப் போட்டுக் கொள்ளுதல், பதிவு பெற்ற மருத்துவர்களோடிக் காட்டிக் கொள்ளுதல் ஆகியவற்றைத் தடைசெய்தல்.

இச் சட்டம் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றுள்ளது; விரைவில் இம் மாநிலத்தில், இச் சட்டம் செயலுக்கு வரும்.

குடும்ப நலத் திட்டம்.

மும்முரக் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் அவசியம்பற்றி வலியுறுத்திக் கூற வேண்டியதில்லை. குடும்ப நலத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றக் கருதப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டங்களாகும். 1978-79-க்குள் 1,000-க்கு 36 என்ற தற்போதைய பிறப்பு விகிதத்தை 1,000-க்கு 25 ஆகக் குறைக்க வேண்டும் என்பதே தமிழ்நாட்டில் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தகுதியுள்ள தம்பதியினர் அனைவரும் ஏராளமான குழந்தைகளைப் பெறுவதிலும் தங்களைக் காத்துக் கொள்ளவும், திட்டமிட்ட குடும்பம் அமைத்துக் கொள்ளவும் அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொள்ள வேண்டியதின் அவசியத்தையும், முறைகளையும் அவர்களுக்குக் கற்பிப்பதே இவ்வரசின் அவா. நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் குடும்ப நலத் திட்டம் முழுவதற்கும் ரூ. 2,922.01 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டக் காலத்தில் பேறுகாலத் திற்குப் பின்னர் செய்துகொள்ளும் அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டங்கள், சிறார்கள், கர்ப்பிணித் தாய்மார்கள் முதலியோர்களுக்கு நோய்த்தடை மருந்து மற்றும் கூடுதல் சத்துணவு ஆகியவற்றிற்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகின்றன.

1971-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகை 41,103,125 ஆகும். இதில் ஆண்கள் 20,772,543 பேர், பெண்கள் 20,330,576 பேர். 1971-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, தமிழ்நாட்டின் கிராமப்புற மக்கள் தொகை 28,656,265. நகர்ப்பகுதி மக்கள் தொகை 12,446,860.

வசதிகள்.—இம் மாநிலத்தில், கிராமப்புற குடும்ப நலத் திட்ட நிலையங்கள் மூலம் கிராமப்புறங்களில் குடும்ப நலத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையங்கள், முக்கிய தொடக்க சுகாதார நிலையங்களுடன் இணைந்தவையாகும். மாநிலத்தில் உள்ள 374 வட்டாரங்களும் சீரமைக்கப்பட்ட அமைப்பு முறையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

[21st March 1972]

தற்போது, 373 கிராமக் குடும்ப நலத் திட்ட நிலையங்கள் உள்ளன. நகர்ப் பகுதிகளில், முக்கியமாக நகர்ப்புற குடும்ப நலத் திட்ட நிலையங்கள் மூலம் குடும்ப நலத் திட்டப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இந்த நிலையங்களைத் தொண்டு நிறுவனங்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், மாநில அரசு ஆகியவை நிர்வகிக்கின்றன. 1971-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, இம் மாநிலம், 50,000 பேருக்கு ஒன்று என்ற வீதத்தில் 249 ஹோ நிலையங்கள் அமைக்கத் தகுதியுடையதாகும்.

மொத்த நிலையங்கள் 233-ல் 149 நிலையங்கள் மாநில அரசின் கீழும், 69 நிலையங்கள் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் கீழும், 15 நிலையங்கள் தொண்டு நிறுவனங்களின் கீழும் இயங்குவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கருத்தடைத் திட்டம்.—இம் மாநிலத்தில், தற்போது ஏற்பளிக்கப்பட்ட குடும்ப நலத் திட்ட அறுவை மருத்துவ நிலையங்கள் 646 உள்ளன (தொடக்க சுகாதார நிலையங்கள் 373, அரசு மருத்துவமனைகள் 217, உள்ளாட்சி மன்ற நிறுவனங்கள் 8, மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் மருத்துவ மனைகள் 10, தொண்டு நிறுவனங்கள் 38). 1970-71-ஆம் ஆண்டில், 1,98,690 பேருக்குக் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்று இலக்கிடப் பட்டிருக்க, 52,242 ஆண்களுக்கும், 19,788 பெண்களுக்கும் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டது. இது; இலக்கில், 36.3 சதவீதம் ஆகும். நடப்பாண்டில், அகாவுது 1971-72-ஆம் ஆண்டில், 1,73,883 பேர்களுக்குக் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்வது என்று இலக்கிடப்பட்டிருக்க, 1971-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் டிசம்பர் திங்கள் வரையிலான கால அளவில், 1,67,939 ஆண்களுக்கும், 34,703 பெண்களுக்கும் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டது. இது, இவ்வாண்டு முழுவதற்குமான இலக்கைவிட 17 சதவீதம் அதிகமாகும். கடந்த ஆண்டில் செய்யப்பட்ட கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சையோடு, இந்த ஆண்டு செய்யப்பட்ட கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சையை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போ மாயின், இந்த ஆண்டு செய்யப்பட்ட கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை அதிக எண்ணிக்கையிலுள்ளது என்பது தெரிய வருகிறது. இதற்குக் காரணம், குடும்ப நலத் திட்டம் குறித்துப் பல்வேறு மாவட்டங்களில் மும்மரமர்கப் பிரச்சாரம் செய்ததேயாகும்.

குடும்ப நலத் திட்ட முனைப்பு இயக்கம்

குடும்பக் கட்டுப்பாடு இயக்கத்தின் வெற்றிக்காகக் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டத்தைத் தகுதிவாய்ந்த தம்பதிகள் பலர் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்யும் நோக்கோடு, குடும்ப நலத் திட்ட முனைப்பு இயக்கங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த முனைப்பு இயக்கங்கள் மேஜூன் திங்களில் முதலில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், பின்னர் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலும்,

[21st March 1972]

அதைத் தொடர்ந்து வட ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, இராம நாதபுரம், நீலகிரி, சென்னை மாநகர், செங்கற்பட்டு, மதுரை, சேலம், தேன் ஆற்காடு மாவட்டங்கள் ஆகியவற்றிலும் செய்யப்பட்டன. குடும்ப நலத் திட்ட முனைப்பு இயக்கங்கள், இரண்டாவது முறையாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நடத்தப்பட்டது. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் நடத்தப் பட்டு வருகிறது. குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கான பிரச்சாரமானது, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், அதிக அளவில் செய்யப்பட்டது. கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு இன்னல் ஏதும் விளைவதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்யப்படுவதற்கு முன்னர், கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்யப்படும்போதும், சிகிச்சைக்குப் பின்னரும், அவர்தம் நலனைப் பேண மிகுந்த கவனம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டோருக்கு மன நிறைவளிப்பதற்காக 6 நாட்கள் அவர்கள் அக நோயாளிகளாக வைக்கப்பட்டு, மருந்தும் சத்துள்ள உணவும் அளிக்கப்படுகின்றன.

கருத்தடை வளையம்

பெண் மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கு வட்டாரக் குடும்ப நலத் திட்டப் பயிற்சி நிலையங்களில், கருத்தடை மாத்திரைகள் கொடுப்பதற்கான பயிற்சியோடு, கருத்தடை வளையங்களைப் பொருத்தும் பயிற்சி ஆகியவை குறித்து, 30 நாள் அளவு காலத்தில், பணிக்கால பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. கருத்தடை வளையமானது பயிற்சிபெற்ற பெண் மருத்துவ அதிகாரிகளால் மட்டுமே பொருத்தப்படுகிறது. அதனை ஏற்கும் தாயைக் கவனமாக ஆய்வு செய்த பிறகே கருத்தடை வளையமானது பொருத்தப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, கருத்தடை வளையம் பொருத்துவதால் சிக்கல்கள் ஏதும் ஏற்படவில்லை. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், 53,596 பெண்களுக்குக் கருத்தடை வளையங்கள் பொருத்தப் பட்டன. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் (ஏப்ரல் முதல் டிசம்பர் வரை) 32,406 பெண்களுக்குக் கருத்தடை வளையங்கள் பொருத்தப்பட்டன.

பரம்பரையாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டுவரும் கருத்தடைச் சாதனங்களைப்

பயன்படுத்துவோர்

மாபு வழியில் கையாளப்பட்டுவரும் கருத்தடைச் சாதனங்கள் நாளுக்கு நாள் மக்களிடையே விளக்கமடைந்து வருகின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 2,34,454 பேரை மாபு வழியில் கையாளப்பட்டு வரும் கருத்தடைச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்த செய்வது என்று இலக்கிடப்பட்டிருக்க 71,736 பேர் அச்சாதனங்களைப் பயன்படுத்தினர். 1971-72-ஆம் ஆண்டில் 92,437 பேர் இச்சாதனங்களைப் பயன்படுத்தினர்.

[21st March 1972]

பேறு எய்தியவருக்கு மேற்கொள்ளும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டம். (Post Partum Programme)

பேறுகால மருத்துவமனைகளில் மகப் பேற்றுக்காகப் பெண்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்போது, குடும்ப நலத் திட்ட நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப் படுத்துவது அல்லது தொடங்குவது இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். மகப் பேறுக்காக மருத்துவ மனையில் பெண்கள் இருக்கும் காலத்திலும், மகப் பேறுக்குப் பிறகு கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு அந்த அறுவை சிகிச்சையைக் கண்காணித்து வருவதற்குரிய 3 முதல் 6 வரை கால அளவிலும், அப்பெண்களுக்குக் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை பற்றிய தகவல்களை அளிப்பதற்கும், அந்த அறுவை சிகிச்சையைச் செய்து கொள்ளு மாறுக் கோருவதற்கும் நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. இம் மாநிலத்தில், இத்திட்டமானது, 10 மருத்துவமனைகளில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப் படுவதற்காக மேற்கொண்டும் 8 மாவட்ட தலைமையிட மருத்துவமனைகளைத் தாம் தேர்ந்தெடுத்துள்ளதாகவும், இம்மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மற்றும் 3 மாவட்ட மருத்துவமனைகளைத் தெரிந்தெடுப்பது குறித்து ஆலோசித்து வருவதாகவும், இந்திய அரசு இந்த அலுவலகத்திற்குத் தெரிவித்துள்ளது.

கருத்தடை மாத்திரை முன்னோடித் திட்டம்

கருத்தடை மாத்திரைத் திட்டமானது இம்மாநிலத்தில், முதன் முதலில், 1963-ஆம் ஆண்டு, கோயம்புத்தூர், வேலூர் ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள தலைமையிட மருத்துவமனைகளிலும், சைதாப்பேட்டையிலுள்ள குடும்ப நலத் திட்ட நிலையத்திலும் கொண்டு வரப்பட்டது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், இத் திட்டமானது, மேலும் 23 நிலையங்களில் கொண்டுவரப்பட்டது. மேற்கூறிய நிலையங்களைத் தவிர, மேலும் 8 நிலையங்களில் இத்திட்டமானது செயல்படுத்தப் படுவதற்கு இந்திய அரசு ஒப்பளித்தது. இதன் மூலம் மொத்தம் 31 நிலையங் களில், இத்திட்டமானது கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், இந்திய அரசால் வழங்கப்படும் இக்கருத்தடை மாத்திரைகள் கிடைக்காமையால் 15 நிலையங் களில் மட்டுமே இத்திட்டமானது செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கருத்துவப் பண்டகசாலைத் துறையிடம் போதிய மாத்திரைகள் இல்லாததாலும், அது குறித்து தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஆய்வு முடிக்கப்பட்டு அறிக்கை வரும் வரை இத்திட்டத்தை மேலும் நீட்டிப்பதற்கு ஆய்வு செய்ய இயலாது என்று இந்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது.

[21st March 1972]

தாய்-சேய் நலத் திட்டத்தின் கீழ் புதிய பணித் திட்டங்கள்

சமுதாயத்தில் நிலவி வரும் மூட நம்பிக்கைகளைத் தகர்ந்தெறித்து குடும்ப நலத்திட்டங்களின் நன்மைகளை மக்களின் மனதில் ஆழப்பதியும் வண்ணம் பொதுவாக சமுதாய நலப் பணிகள் மூலமும், குறிப்பாக தாய்-சேய் நலப் பணிகள் மூலமும் குடும்ப நலத் திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமெனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முதல் கட்டமாக, அரசு, உள்ளாட்சி மன்றங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றால் பேணப்பட்டுவரும் தாய்-சேய் நல விடுதிகள் மூலமாகவும். மேற்கூறிய நிறுவனங்களால் பேணப்பட்டு வரும் பேறுகால நிலையங்கள் மற்றும் சிசு நல நிலையங்கள் ஆகியவை மூலமும் மேற்கூறிய திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

(1) தொண்டை அடைப்பான், கக்குவான் இருமல், இழுப்பு நோய் ஆகியவற்றிற்கெதிராக, சிசுக்கள், குழந்தைகள் ஆகியோருக்குப் பாதுகாப் பளித்தல்.

(2) இழுப்பு நோய்க்கெதிராக, கர்ப்பிணிகளுக்குப் பாதுகாப்பளித்தல்.

(3) தாய் மற்றும் குழந்தை ஆகியோரின் இரத்த சோகைக் கெதிராக தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்தல்.

(4) சிறுர்களின் பார்வை இழுப்பு நோய்க்குறித்துத் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்தல்.

மேற்கூறிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதனால் அறுவைச் சிகிச்சை செய்துகொண்ட தம்பதிகள் தங்களுடைய 2 அல்லது 3 குழந்தைகள் நோய் தொடியை எதிர்த்து உயிர் வாழும் என்ற தன்னம்பிக்கையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மூன்று நோய்த் தடுப்பு ஊசி, இழுப்பு நோய் மருந்து, வைட்டமின் செறிந்த திரவங்கள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்கான செலவு முழுவதும் இந்திய அரசால் ஏற்கப்படுகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களில், ரூ. 344.8 லட்சம் செலவில், குடும்ப நலத்திட்ட நிலையங்களும், பணியாளர் குடியிருப்புகளும் கட்டுவதற்கு ஒப்பளிக் பட்டுள்ளது. இதுவரையில் 85 நிலையங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியுள்ள வட்டாரங்களில், கட்டுமானப் பணியானது பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. அதேபோல், ரூ. 188.51 லட்சம் செலவில், 1,395 துணை நிலையங்களைக் கட்டுவதற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. வட்டாரக் குடும்ப நலத் திட்ட பயிற்சி நிலையத்திற்கான கட்டடங்கள், எழும்பூரில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, 30-8-1971-ஆம் நாள் திறக்கப்பட்டது. சேலம், காந்தி கிராமம் ஆகிய இடங்களில், முறையே ரூ. 5.50 லட்சம், ரூ. 4.67 லட்சம் செலவில், வட்டாரக் குடும்ப நலத் திட்டப் பயிற்சி நிலையங்களுக்கான கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

[21st March 1972]

மக்களிடையே பெருமளவில் பிரச்சாரம் செய்யும் திட்டம்

குடும்ப நலத் திட்டத்தினால் விளையும் நன்மைகளை மக்கள் உணர்ந்து அவர்களே இந்தத் திட்டத்தைக் கையாண்டால்தான், இத்திட்டத்தை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்த இயலும். இதற்கு, அளவான குடும்பத்தின் நன்மையை, மக்களுக்குப் புரியும் வண்ணம் பிரச்சாரம் செய்வதன் வாயிலாகவே இதனை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்த இயலும். குடும்ப நலத் திட்டத்தைப் பற்றி, சுவர் விளம்பரங்கள், நாடகங்கள், விலம்பாட்டு, பேருந்து விளம்பரப் பலகைகள், பொருட்காட்சிகள், திரைப்பட மாளிகைகளில் காட்டப்படும் விளம்பரங்கள், அணைத்தந்திய வாடுவி ஒளிபரப்பு, கருத்தாங்குகள், மறுபயிற்சி முகாம்கள், குடும்ப நலத் திட்ட விளம்பரங்கள், திரைப்படங்கள் முதலியவை மூலம், மக்களுக்குப் பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது. பிரச்சாரத் திட்டமானது, குடும்ப நலத் திட்ட மும்முரப் பிரச்சாரத்தின் போது, மேலும் மும்முரப்படுத்தப்பட்டது. ஸ்லீடன் நாட்டிவிருந்து பெறப்பட்ட ஆப்செட் பிரிண்டிங் பிரஸ் Offset Printing Press) முழு அளவில் வேலை செய்து வருகிறது. இந்த அச்சகமானது, குடும்ப நலத் திட்டப் பணிக்குத் தேவையான வற்றையும் குடும்ப நலத் திட்ட நேரிடப் பணியாளர்களுக்கான, சிறு வெளியீடு, விளம்பரத்தாள்கள், கையேடு, வழிகாட்டி நூல்கள் ஆகியவற்றை அச்சிட்டுள்ளது.

பயிற்சி :

இம் மாநிலத்தில், வட்டாரக் குடும்ப நலத் திட்ட பயிற்சி நிலையங்கள் மூன்று உள்ளன. இவற்றில், மாநில அரசு 2 நிலையங்களையும், மதுரை மாவட்டம், காந்தி கிராமத்திலுள்ள தொண்டு நிறுவனம் ஒரு நிலையத்தையும் நடத்தி வருகின்றன. இம் மூன்று நிலையங்களில், மருத்துவப் பணியாளர் மருத்துவப்பணி உதவிப் பணியாளர் ஆகியோருக்கு குடும்ப நலத் திட்டம் குறித்துப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. பெண்களுக்கு கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை அளிப்பது, கருத்தடை வளையங்களைப் பொருத்துவது, கருத்தடை மாத்திரைகளை வழங்குவது, செயற்கை முறையில் கருவைச் சிதைத்தல் ஆகியவற்றில், பெண் மருத்துவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

உள்ளாட்சி மன்றங்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றில் பணிபுரியும் செவிலியர், மருத்துவசிகிகள் ஆகியோருக்கு, சென்னையிலுள்ள மத்தியக் குடும்ப நலத் திட்ட தளப் பிரிவில் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது. மறுபயிற்சி முகாம்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் நடத்தப்படுகின்றன. கிராமப் பகுதிகளில் செல்வாக்குள்ள கிராமத் தலைவர்கள் அதில் கலந்துகொள்கின்றனர். அதன்மூலம், குடும்ப நலத் திட்ட முறைகளைக்

[21st March 1972]

கையாளுமாறு அவர்கள் பிறரைத் துண்டவியலும். 1970-71-ஆம் ஆண்டில், ரூ. 1,18,250 செலவில், தமிழ்நாடு முழுவதும். 262 மறுபயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்பட்டன.

கருத்தடையை நீக்குதல் (Recanalisation)

கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்ட ஆ. வரின் கருத்தடையை நீக்குவதற்கான வசதிகள், தீழ்ப்பாக்கம், அரசினர் பொது மருத்துவமனை, சென்னை, மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, மதுரை, எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை முதலிய இடங்களில் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில், 1971-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் வரை செய்யப்பட்ட கருத்தடைகளை நீக்க அறுவைச் சிகிச்சையின் மொத்த எண்ணிக்கை 85 ஆகும்.

உள்ளாட்சி மன்றங்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிற்கான மானியங்கள்.

நகர்ப்புற குடும்ப நலத்திட்ட நிலையங்களைப் பேணுதற்கு, உள்ளாட்சி மன்றங்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு, இந்திய அரசு, நிதி உதவி அளிக்கிறது. ஆனால், உள்ளாட்சி மன்றங்களும், தொண்டு நிறுவனங்களும், இந்திய அரசால் வரையறுக்கப்பட்ட பணியாளர் அமைப்பு, ஏனையவர்பு நிபந்தனைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். 1970-71-ஆம் ஆண்டில், ரூ. 20.92 லட்சம் கொண்ட தொகையானது, மானியமாக, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது.

ஆண்களுக்கான அறுவை சிகிச்சையை Vasectomy செய்து கொள்ளும் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 30-ம் பெண்களுக்கான அறுவை சிகிச்சையை Tubectomy செய்துகொள்ளும் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 40-ம் இழப் பீட்டுத் தொகையாக இந்திய அரசு வழங்குகிறது. ஆனால் குடும்பநல முனைப்புத் திட்டங்களின் போது 10,000 பேர்களுக்கு மேல் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டால், வாசெக்டமி அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளும் ஒவ்வொரு ஆடவருக்கும் மேலும் ரூ. 20 அளிக்க இந்திய அரசு சித்தமாய் உள்ளது. இதைத் தவிர, அறுவை சிகிச்சைக்கு இத்திய அரசு சித்தமாய் உள்ளது. இதைத் தவிர, அறுவை சிகிச்சைக்கு ஆட்களைக் கொண்டுவர (Motivators) ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 10-ம் வாசெக்டமி அறுவை சிகிச்சை செய்யும் மருத்துவருக்கு முனைப்புத் திட்டத்தின்போது ரூ. 3-ம், ட்யூபெக்டமி அறுவை சிகிச்சை செய்யும் மருத்துவருக்கு, உணவு, மருந்து செலவுக்காக ரூ. 5-ம் மாநில அரசு வழங்குகிறது. பொதுமக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப்படும் உள்ளூர் நன்கொடை பிவிருந்தோ அல்லது மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் நிதியிலிருந்தோ கிடைக்கும் உதவி, அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டவர்களுக்கு வேட்டி, சேலை போன்ற வகையிலோ அல்லது பணமாகவோ அளிக்கப்படுகிறது.

[21st March 1972]

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இரண்டாவது குடும்பநல முனைப்புத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது, எடுத்துக்காட்டாக, அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்ட ஒவ்வொருவருக்கும், இழப்பீட்டுப் படியாக ரூ. 30-ம் போக்கு வரத்துச் செலவுக்காக ரூ. 3-ம், 30-ம் நாட்களுக்கு பல்வகை வைட்டின் மாத்திரைகள், இரும்பு, ஃபோலிக் அமில மாத்திரைகள் பொட்டலமும் வழங்கப்பட்டது. அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட ஒவ்வொருவருக்கும் வேட்டியும், மேல் துண்டும் வழங்கப்பட்டன.

தஞ்சை மாவட்டத்தில், நடைபெற்ற ஒவ்வொரு வாசெக்டமி அறுவை சிகிச்சைக்கும் செலவு ரூ. 110 ஆகும்.

அரசு காப்புறுதித் திட்டம்.

இம்மாதிலத்தில் அரசு காப்புறுதித் திட்டம் 1955-ஆம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்டது. அதிலிருந்து இத்திட்டம் நல்ல முறையில் பலனளித்துள்ளது. தொழிலாளரின் நிதிநிலை என்னவாக இருப்பினும் அவருக்கு உயர்தர மருத்துவ உதவி அளிப்பதன் வாயிலாக தொழிலாளருக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு உணர்வை அளிப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அதே நேரத்தில், உடல்நலக் குறைவாக உள்ளபோது அல்லது வேலையின்போது காயம் ஏற்பட்டதனால் உடல் ஊனம் ஏற்பட்டுள்ளபோது இத்திட்டத்தின் மூலம் அத்தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கு பண உதவி அளிக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசின் சமூகப் பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட 'அரசு காப்புறுதிக் கழகம்' என்னும் ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனத்தினால் இத்திட்டம் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அரசு காப்புறுதிக் கழகத்தினால் வரையறுக்கப்படுகிற விதங்களில் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து நன்கொடைகள் பெறுவதன் மூலம் இத்திட்டத்திற்கான நிதி திரட்டப்படுகிறது. மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற 20 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலைக்கமர்த்தியுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தும். தற்போது, அரசு காப்புறுதிச் சட்டத்தின்கீழ் அளிக்கப்படும் வசதிகள் யாவும், தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 500-க்கு மேற்படாமல் சம்பளம் பெறும் காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களுக்குப் பொருந்தும். இத்திட்டம், மருத்துவ வசதி, பேறுகால வசதி, இயலாமை வசதி, நோய்க் கால வசதிகளுடன் இறுதிச் சடங்கு வசதியும் அளிக்கிறது. பொருத்தமான இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கழகத்தின் உள்நூர் அலுவலகங்களின் மூலம், பண உதவிகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதி வழங்க வேண்டியது தமிழ்நாடு அரசின் கடமையாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்கான செலவை தொடக்கத்தில் மாநில அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. செலவில் அரசு காப்புறுதிக் கழகத்தின் பங்கை, தமிழ்நாடு, தலைமைக் கணக்காய்வாளர் அளிக்கும் தணிக்கைச்

[21st March 1972]

சான்றிதழ்களின் அடிப்படையில், அரசு காப்புறுதிக் கழகம் மாநில அரசுக்கு அளிக்கிறது. இத்திட்டத்திற்கான செலவில், மாநில அரசின் பங்கு, காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கு மட்டும் இத்திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் இத்திட்டத்திற்கான செலவில் கால் பாகம் என்றும், காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கும் மருத்துவ வசதி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் செலவில் 1/8 பாகம் என்றும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு காப்புறுதிக் கழகத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள செலவு உத்தவரம்புகளுக்கு இணங்க, வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம், தருமபுரி, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களைத் தவிர எஞ்சிய மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் தற்பொழுது செயலில் உள்ளது. 1,000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட பெரிய தொழிற்சாலைகள் அமைந்துள்ள 38 இடங்களில் இத்திட்டம் விரைவாக முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளருக்கு மருத்துவமனையில் தங்கி சிகிச்சை பெறும் வசதியுடன் முழுமருத்துவ வசதி அளிக்கப்படுகிறது. அவர்களது குடும்பத்தினருக்கு விரிவுப்படுத்தப்பட்ட மருத்துவவசதி, 37 இடங்களில் மருத்துவமனையில் தங்கும் வசதியும் அளிக்கப்படுகிறது. தற்போது, மூன்று அரசு-காப்புறுதி மருத்துவமனைகள், 94 நிலையான மருந்தகங்கள், 8 இயல் மருந்தகங்கள், 3 பகுதி நேர மருந்தகங்கள், தொழிற்சாலை உரிமையாளர்களுக்கான மருத்துவமனைகள் மூன்று ஆகியவை உள்ளன. இவற்றுல், இம் மாதிலத்தில் மருத்துவமனைகள் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்ட 15,20,544 பேர் பயனடை உள்ள 3,80,136 குடும்பப் பிரிவுகளைக் கொண்ட 15,20,544 பேர் பயனடை கின்றனர். 1971-72 ஆம் ஆண்டில், மதுரையிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதி கின்றனர். 1971-72 ஆம் ஆண்டில், செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்களது களிலும் வசிக்கும் காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும் அகசிகிச்சை வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக, மதுரையில், 202 படுக்கைகள் கொண்ட அரசு காப்புறுதி மருத்துவமனை ஒன்று திறக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த மருத்துவமனை 13-4-1971 முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. இத்திட்டம், சேலம் மாவட்டத்தில் போதனூர், நல்லக்கொண்டன் பட்டி, வீரக்கல் புதூர் ஆகிய கிராமங்களில் 29-5-1971 அன்றும், மதுரை மாவட்டத்தில் பழனி, நெய்க்காரப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் 26-7-1971 அன்றும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உசிலம்பட்டியில் (மணப்பாறை 26-6-1971 அன்றும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம், சும்பகோணம், திருநெல்வேலி மாவட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் ஆகியவற்றின் சில பகுதி களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் சென்னையின் சுற்றுப்புறப் பகுதி களிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் கரூரிலும், மதுரையில் மேலூரிலும், சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூரிலும் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்கு ஆகும் செலவை, ஈட்டுறுதி செய்துகொண்ட குடும்பங்கள் உள்ள பகுதிகளைப் பொறுத்தவரை 1:3 என்ற விகிதத்திலும், காப்புறுதி செய்து

[21st March 1972]

கொண்ட குடும்பங்கள் இல்லாத பகுதிகளைப் பொறுத்தவரை 1 : 7 என்ற விகிதத்திலும், மாநில அரசும் அரசு காப்புறுதிக் கழகமும் பகிர்ந்து கொள்ளின்றன.

இது 1969-70 வரையில் செயலில் இருந்தது. அரசு காப்புறுதிக் கழகம், 1-4-1970 விருந்து இத்திட்டத்தின்கீழ் அளிக்கப்படும் மருத்துவ வசதிக் காகும் செலவிற்கு ஒர் உச்சவரம்பு வரையறுத்துள்ளது. அது வருமாறு:—

1. வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவப் பணிக்கு ஒரு தொழிலாளிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50.

2. விரிவான மருத்துவ உதவிக்கு ஒரு தொழிலாளிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 54.

3. மருத்துவ மனையில் தங்கியிருக்கும் வசதியுடன் கூடிய மருத்துவ வசதிக்கு ஒரு தொழிலாளிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 64.

இதன் காரணமாக, மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு மேலும் அதிகரிப்பது உறுதி. அரசு காப்புறுதிக் கழகம் மருத்துவ வசதிக்காகும் செலவிற்கு உச்சவரம்பு வரையறுப்பதிலும், அதன் விளைவாக, அரசு காப்புறுதிக் கழகத்திடமிருந்து கிடைக்கும் உதவியின் அளவு குறைந்த தனாலும் இம் மூன்று பணிகளையும் விரிவு படுத்துவது என்பது கடினமாயிற்று. எனவே, அரசு காப்புறுதிக் கழகம் வரையறுத்த உச்சவரம்பை நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆயிரம் குடும்பங்களைக் கொண்ட பிரிவுகளுக்கு 11 படுக்கைகள் என்றுதான், முதலில் வரையறுத்த அளவை, அரசு காப்புறுதிக் கழகம் நான்கு படுக்கைகளாகக் குறைத்துள்ளது. அதன்படி, 11-8-1971 அன்று நடத்தப்பட்ட அரசு காப்புறுதிக் கழகத்தின் கூட்டத்தில், உபரியாக உள்ள படுக்கைகளை, இத்திட்டத்தின் பயன் கொள்வோரின் உபயோகத்திற்காக மாநில அரசுக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்று முடிவுசெய்தது ஆனால், உபரியாக உள்ள அந்த படுக்கைகளை பொருத்துவதற்காகும் செலவிலையும், வரையறுக்கப்பட்ட உச்சவரம்பிற்குக் கூடுதலாக உள்ள படுக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதனால் ஏற்படும் ரெவின்யூ செலவுகளையும் மாநில அரசு முன்வைக்க ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதை மாநில அரசு கொள்ளக் கூடிய வரையில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இது பற்றி, இந்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசின் ஆணைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. படுக்கைகள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள் 7, 8-வது இணைப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

21st March 1972]

இணைப்பு 1.

1971-72-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் மருத்துவ நிறுவனங்களில் பட்டப்படிப்பு பாடமுறை நடத்தப்படுகிறவைகளின் விவரங்கள்.

பட்டப்படிப்பு பாடமுறை.

பாடமுறையின் பெயர்.	மாணவர்களின் கால அளவு. எண்ணிக்கை.
1 ஒருங்கிணைந்த M.B.B.S. பட்டப்படிப்பு (மருத்துவப் பட்டப்படிப்பு).	6½ ஆண்டுகள். 1,015
2 ஒருங்கிணைந்த B.D.S. பட்டப்படிப்பு (பல் மருத்துவப் பட்டப்படிப்பு).	5 ஆண்டுகள். 35
3 I-ஆம் ஆண்டு ஒருங்கிணைந்த மருந்து தயாரிக்கும் பட்டப்படிப்பு.	4 ஆண்டுகள். 50
4 II-ஆம் ஆண்டு ஒருங்கிணைந்த மருந்து தயாரிக்கும் பட்டப்படிப்பு.	3 ஆண்டுகள். 10
5 B.Sc. (செவிலியர் பட்டப்படிப்பு)	2½ ஆண்டுகள். 10

பட்ட மேற்படிப்பு பாட முறைகள்.

1 D.M. (பொது மருத்துவம்)	 3 ஆண்டுகள்.	59
2 M.S. (பொது அறுவை)	 3 ஆண்டுகள்.	58
3 M.D. (நோய்க் குறியியல்)	 3 ஆண்டுகள்.	5
4 M.D. (நுண்ணுயிர் இயல்)	 3 ஆண்டுகள்.	8
5 M.D. (மகப் பேறு துணைப்பணி)	 3 ஆண்டுகள்.	16
6 M.D. (உடலமைப்பியல்)	 3 ஆண்டுகள்.	8
7 M.D. (மருந்தாக்கியல்)	 3 ஆண்டுகள்.	8
8 M.D. (சிகிதோய்)	 3 ஆண்டுகள்.	16
9 M.D. (மயக்க மருந்து)	 3 ஆண்டுகள்.	4
10 M.D. (கதிரியக்க நோய்க் கூறு)	 3 ஆண்டுகள்.	4
11 M.D. (கதிரியக்க மருத்துவ முறை)	 3 ஆண்டுகள்.	2
12 M.D. (மேக நோய் மருத்துவம்)	 3 ஆண்டுகள்.	2
13 M.D. (தோல் நோய் மருத்துவம்)	 3 ஆண்டுகள்.	4
14 M.D. (உயிர் வேதியியல்)	 3 ஆண்டுகள்.	4

[21st March 1972]

மாணவர்களின்
பாடமுறையின் பெயர். கால அளவு. எண்ணிக்கை.

15	Ph.D. (உடல் குற்றியல்)		2 ஆண்டுகள்.	6
16	M.S. (கண்ணோய் மருத்துவம்)		3 ஆண்டுகள்.	7
17	M.S. (காது, மூக்கு, தொண்டை நோய் மருத்துவம்).		3 ஆண்டுகள்.	8
18	M.S. (முடவியல் மருத்துவம்)		3 ஆண்டுகள்.	3
19	M.D.S. (Periodontia)		3 ஆண்டுகள்.	3
20	M.D.S. (Oral Surgery)		3 ஆண்டுகள்.	3

சிறப்பு சிசுச்சைகள்.

1	M.Ch. (மூளை நரம்பு அறுவை மருத்	2 ஆண்டுகள்.	4
	துவம்).		
2	M.Ch. (சிசு நோய் அறுவை மருத்துவம்).	2 ஆண்டுகள்.	4
3	M.Ch. (Genito Urinary Surgery) ..	2 ஆண்டுகள்.	2
4	M.Ch. (பிளாஸ்டிக் அறுவை மருத்து	2 ஆண்டுகள்.	2
	வம்).		
5	M.Ch. (மார்புப் பகுதி அறுவை மருத்	2 ஆண்டுகள்.	2
	துவம்).		
6	D.M. (நரம்பு இயல்)	2 ஆண்டுகள்.	2
7	M.Ch. (மகளிர் நோய் இயல்)	2 ஆண்டுகள்.	2

அறிவியல் பட்டதாரிகளுக்கு மருத்துவம் அல்லாத பட்டப்படிப்பில் மேல் பட்டப்படிப்பு பாடமுறை.

1	M.Sc. (உடல் கூற்றியல்)		1971-ஆம் ஆண்டு முதல் இப்படிப்பட்ட பாடமுறைகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன.	6
2	M.Sc. (உடலமைப்பியல்)			6
3	M.Sc. (உயிர் வேதியியல்)			6
4	M.Sc. (நுண்ணுயிரியல்)			6
5	M.Sc. (மருந்தாக்கியல்)			6
6	M.A. குற்றவியலும் சட்டம் சார்ந்த அறிவியல் மேல் பட்டப்படிப்பு		2 ஆண்டுகள்.	8

[21st March 1972]

மாணவர்களின்
பாடமுறையின் பெயர். கால அளவு. எண்ணிக்கை.

<u>மேல் பட்டப்படிப்பில் தகுதிப்பட்டயப் படிப்பு.</u>				
1	D.G.O.		2 ஆண்டுகள்.	38
2	D.C.H.		2 ஆண்டுகள்.	24
3	D.M.R.D.		2 ஆண்டுகள்.	14
4	D.M.R.T.		2 ஆண்டுகள்.	2
5	D.O.		2 ஆண்டுகள்.	12
6	D.L.O.		2 ஆண்டுகள்.	12
7	D.A.		2 ஆண்டுகள்.	10
8	D. Ortho.		2 ஆண்டுகள்.	6
9	D.V.		2 ஆண்டுகள்.	6
10	D.C.P.		2 ஆண்டுகள்.	4
11	D.C.D. (T.D.D.).		2 ஆண்டுகள்.	12
12	தோல் நோய்மருத்துவத்தில் தகுதிப்பட்டயப் படிப்பு.		2 ஆண்டுகள்.	8
13	குற்றவியல் & சட்டஞ்சார்ந்த அறிவியலில் தகுதிப்பட்டயப் பட்டப்படிப்பு.		1 ஆண்டு.	12

உள்ளாட்சி மன்ற மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கு.

மகப்பேறு & சிறுவர் சுகாதாரத்தில் தகுதிப்பட்டயப்படிப்பு.	3 மாதங்கள்.	8
---	-------------	---

சுகாதார அதிகாரிகளுக்காக.

B.S.Sc.		1 ஆண்டு.	10
---------	-------	----------	----

பகுதி மருத்துவ பாட முறைகள்.

1	துப்புரவு ஆய்வாளர் பாடமுறை		1 ஆண்டு.	350
2	மருந்தியல் தகுதிப் பட்டப்படிப்பு		2 ஆண்டுகள்.	150
3	எலும்புமுறிவுப் பாடமுறை (பெண்களுக்கு மட்டும்).		2 ஆண்டுகள்.	6

[21st March 1972]

பாடமுறையின் பெயர்.		மாணவர்களின் கால அளவு. எண்ணிக்கை.	
4	மூக்குகண்ணாடி தயாரிப்பவர் பாட முறை. (1970-ஆம் ஆண்டு முதல் நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது).	2 ஆண்டுகள்.	30
5	நற்சான்றிதழ் பெற்ற கதிர்வீச்சு உதவி யாளர்.	1 ஆண்டு.	40
6	நிழற்படத் தயாரிப்பு உதவியாளர் ..	6 மாதங்கள்.	4
7	பல் மருத்துவர்கள் (Dental Hygienists).	1 ஆண்டு.	6
8	பல்கட்டுபவர் (Dental Mechanics) ...	2 ஆண்டுகள்.	6
9	ஆய்வுக் கூடத் தொழில் நுட்ப இயல் தரம்-I.	1 ஆண்டு.	90
10	ஆய்வுக்கூடத் தொழில் நுட்பம் ..	1 ஆண்டு.	17
11	ஆய்வுக் கூடத் தொழில் நுட்ப இயல் தரம்-II.	1 ஆண்டு.	90
12	மின் இயல் மருத்துவர்	3 ஆண்டுகள்.	10
13	செவிலியர் பயிற்சி பாடமுறை	3½ ஆண்டுகள்.	150

இணைப்பு-2.

இந்நாள் வரையில் மருத்துவமனையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட படுக்கையின் எண்ணிக்கை.

அரசு பொது மருத்துவமனை, சென்னை.	1,358
அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை.	962
அரசு கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி- மருத்துவமனை, சென்னை.	300
அரசு இராயப்பேட்டை மருத்துவமனை, சென்னை.	494
அரசு கண்ணோய் மருத்துவமனை, சென்னை.	328
அரசு கஸ்தூரிபாய் காந்தி மகளிர்- சிறுவர் மருத்துவமனை, சென்னை.	618

21st March 1972]

சிறுர்களுக்கு சிறுவர் சுகாதார மருத்துவமனை, சென்னை.	250
மகப்பேறு, மகளிர் நோயியல் நிறுவனமும் மகளிர்-சிறுவர் மருத்துவமனை, சென்னை.	474
இராஜா சர் இராமசாமி முதலியார் மகப்பேறு மருத்துவமனை, சென்னை.	295
திருவொற்றீஸ்வரர் காசுவோய் மருத்துவமனை, ஒட்டேரி.	222
அரசு மன நோய் மருத்துவமனை, சென்னை.	1,800
காசநோய்-நலம் பேண் மருத்துவமனை, தாம்பரம்.	320
இராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்.	636
அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை.	1,486
தொற்று நோய் மருத்துவமனை, மதுரை.	50
காசநோய் நலம் பேண் மருத்துவமனை, தோப்பூர், மதுரை.	102
தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி-மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்.	538
செங்கல்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி-மருத்துவமனை, செங்கல்பட்டு.	416
கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி-மருத்துவமனை கோயம்புத்தூர்.	785
திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி-மருத்துவமனை, திருநெல்வேலி.	325
மொத்தம்	12,056

படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை 214 ஆக அதிகரிப்பது 1972-73-ல் ஏற்பட விரும்பும் சாதனையாகும்.

[21st March 1972]

இணைப்பு-3.

தொண்டு நிறுவனங்கள்.

1. சேக்ரட் ஹார்ட் தொழுநோய் மருத்துவமனை,
சாக்கோட்டை அஞ்சல், கும்பகோணம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
2. சக்கேபேலின் தொழுநோய் ஆராய்ச்சி மருத்துவமனை,
(S.L.R.) தொழுநோய் நலம் பேண் மருத்துவமனை அஞ்சல் காட்பாடி
வழி, கரிசிரி, வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
3. கஸ்தூரிபாய் குஷ்ட நிவாரண நிலையம்,
மளவன்தாங்கல் அஞ்சல், கண்டாச்சிபுரம் அஞ்சல் (வழி), தென்
ஆற்காடு மாவட்டம்.
4. தொழுநோய் மருத்துவமனை, வட தோரசலூர்,
தியாகதர்க்கம் அஞ்சல், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
5. ஹோலி பேமிலி அன்சோரியம்,
பாதிமாநகர் அஞ்சல், திருச்சி மாவட்டம்.
6. (C.P.) நினைவு தொழுநோய் மருத்துவமனை,
குளச்சல், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.
7. தொழுநோயாளிகளுக்கு தயாபுரம் மருத்துவமனை-இல்லம்,
மாணாதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
8. புனித லாக்ஸ் தொழுநோய் விடுதி,
பெரியகுளம், ஆசிர்வாதபுரம் அஞ்சல்,
திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
9. ஆதரவற்றவர்களின் சமூகநல நிறுவனம்,
193- A, சுந்தர முதலி வீதி,
அஞ்சல் பெட்டி எண். 701,
வியாசார்பாடி, சென்னை-12.
10. பெஸ்தேஸ்தா மருத்துவமனை,
ஆம்பூர், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
11. கிறிஸ்தவ மதசபை மருத்துவமனை தொழுநோய் மருந்தகம்,
கும்முடிப்பூண்டி, மாடப்பாக்கம் (வழி),
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

[21st March 1972]

இணைப்பு-3.

தொண்டு நிறுவனங்கள்.

12. தென் இந்திய 'கிறிஸ்தவத் தொழுநோய் நிறுவனம்',
வந்தவாசி, வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
13. நவஜீவ சுகாதார நிறுவனம்,
B.K. பேட்டை.
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.
14. ஜெர்மனி தொழுநோய் நிறுவனம்,
சேத்துப்பட்டு அஞ்சல், போளூ (வழி),
வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
15. ஜோதிநிலைய கிராம நிறுவனம்,
மேட்டத்தூர், அனந்தபுரம் (வழி),
தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.
16. தொழுநோய் நிவாரண கிராம நிறுவனம்,
பட்டி அஞ்சல், ஓமலூர் (வழி),
சேலம் மாவட்டம்.
17. புனித அந்தோனி நிறுவனம்,
ராவுத்தன்குப்பம், திருச்சிற்றம்பலம் அஞ்சல்,
வானூர் (வழி), தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.
18. புனித மேரி தொழுநோய் நிறுவனம்,
அரசபாளையம், சேலம் மாவட்டம்.
19. ரஹ்தானி சேவை நிலையம்,
ஆண்டிபட்டி (வழி), பெரியகுளம் வட்டம்,
மதுரை மாவட்டம்.
20. சுவிடஷ் மிஷன் மருத்துவமனை,
S.M. மருத்துவமனை அஞ்சல், திருப்பத்தூர்.
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
21. U.S. (தென் இந்திய கிறிஸ்தவ) மருத்துவமனை,
கோஞ்சுனை அஞ்சல்,
சாலை கிராமம் (வழி), இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

[21st March 1972]

இணைப்பு-3—தொடர்ச்சி.

தொண்டு நிறுவனங்கள்—தொடர்ச்சி.

22. புனித ஜோசப் தொழுநோய் விடுதி,
ஆரோக்கியபுரம் அஞ்சல், தூத்துக்குடி (வழி),
திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
23. சுலீடன் நாட்டு செஞ்சிலுவை தொழுநோய் முகாம்,
காட்பாடி விரிவாக்கம்,
வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
24. தாக்கர்பாபா குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
திருக்கோவிலூர், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.
25. கிராம சுகாதார நிறுவனம்,
கரூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.
26. விஸ்ராட்டி இல்லம்,
காட்பாடி நகரியம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
27. சகாயமாதா மருத்துவமனை,
புள்ளம்பாடி அஞ்சல், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.
28. புனித ஜோசப் மருத்துவமனை,
திண்டுக்கல், மதுரை மாவட்டம்.
29. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
சின்ன காஞ்சிபுரம்,
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.
30. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
19, காமராஜர் நகர், 2-வது வீதி,
மதுரை-2.
31. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம், 3, ஆபிசர் லேன், வேலூர்,
வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
32. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
3, சிந்தாமணி சாலை,
மதுரை-1.
33. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
c/o மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி,
சேலம்.

21st March 1972]

இணைப்பு-3—தொடர்ச்சி.

தொண்டு நிறுவனங்கள்—தொடர்ச்சி

34. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
34- B, இராஜாம்பாள் நகர்,
மஞ்சக்குப்பம், கடலூர்-1.
35. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
41, பக்தபுரி வீதி,
கும்பகோணம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
36. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
புரோமெண்டே சாலை,
திருச்சிராப்பள்ளி-1.
37. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
நகராட்சித் தலைவர், மேலபாளையம்,
திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
38. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
310/311, விங்கி செட்டி வீதி,
சென்னை-1.
39. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கம்,
125, காஜா வீதி,
கோயம்புத்தூர்.
40. இம்மெகுலேட் தான்சப்ஷன் கான்வென்ட்,
20, பழைய கொசவன் பாளையம்,
மதுரை-9.
41. கிருஸ்துவ பெல்லோகிப் தொழுநோய் மருத்துவமனை,
அம்பிளிகை,
ஓட்டன் சத்திரம், மதுரை மாவட்டம்.
42. E.L.E.P. தொழுநோய் தடுப்பு திட்டம்,
அஞ்சல் பெட்டி எண் 3, தருமபுரி-1.
43. அமெரிக்கத் தொழுநோய் நிறுவனம்,
பொலம்பாக்கம் அஞ்சல்,
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

[21st March 1972]

இணைப்பு 4.

தலைக்கட்டு மானியம் பெறும் தொழுநோய் நிலையங்கள்.

நிலையத்தின் பெயர். (1)	வழங்கப்பட்ட தலைக்கட்டு மானியம்.		
	1969-70. (2)	1970-71. (3)	1971-72. (4)
1 Schieffelin தொழுநோய் ஆராய்ச்சிக்கூடம், கரிகிரி, வட ஆற்காடு மாவட்டம்.	36,828	32,616	11,872
2 தேபேந்திரநாத முல்லிக் தொழுநோய் மனை, வடதராசலூர், தென்னாற்காடு மாவட்டம்.	45,414	40,608	10,206
3 ஈஸ்தாரிபா காந்தி குட்ட நிவாரண நிலையம், மலவந்தாங்கல், தென்னாற்காடு மாவட்டம்.	10,098	13,932	11,448
4 சி.பி. நினைவு தொழுநோய் மருத்துவமனை, கொலச்சல், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.	53,973	40,608	40,365
5 புனித இதய தொழுநோய் மருத்துவமனை, கும்ப கோணம், தஞ்சை மாவட்டம்.	1,39,428	1,45,746	1,24,430
6 தயாபுரம் தொழுநோய் மருத்துவமனை.	31,644	18,792	46,494
7 Holy Family Hansorium, பாதிமா நகர், திருச்சி மாவட்டம்.	32,724	27,486	14,310
8 தூய குசையப்பர் தொழுநோய் மருத்துவமனை, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.	59,886	59,886	26,298
9 புனித லூக்ஸ் தொழுநோய் மருத்துவமனை, பெரியகுளம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.	22,302	17,604	19,656
10 Cheshire விடுதி, காட்பாடி, வட ஆற்காடு மாவட்டம்.	13,392	13,129	9,342

21st March 1972]

இணைப்பு-5.

1 மாவட்ட காசநோய் திட்டத்தின் கீழ் இது வரையில் திறக்கப்பட்ட கிளை நிறுவனங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	மொத்தம் 753. அவைகளில் 487 நிறுவனங்கள் நுண்ணோக்காடி (Microscope) வசதிகள் பெற்றவை.
2 தமிழ்நாட்டில் காசநோய்க்கு உட்பட்டவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	7 லட்சத்துக்குமேல்.
3 இதுவரையில் காசநோய்வாய்ப்பட்டவர்களின் நொய்குழிப்பை அறிந்து, தமிழ்நாட்டில், மாவட்டக் காசநோய் திட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	3,83,038.
4 ஒரு முழு சிகிச்சைக் காலத்தில், காசநோய் சிகிச்சை பெற்று குணமடைந்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	87,119.
5 இதுவரையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்ட X-கதிர்களின் (மார்பகம்) எண்ணிக்கை.	14,24,602.
6 இதுவரையில் எடுக்கப்பட்ட எச்சில் நேர்வுகளின் (Smears) எண்ணிக்கை.	1,00,07,732.
7 (இந்நாள் வரையில்) மாவட்ட காசநோய் திட்டத்தின் கீழ் வீடுகளில் சிகிச்சை பெறுபவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	71,132.
8 தமிழ்நாட்டில் காசநோய் சிகிச்சைக்கு வராமல் இருப்பவர்களின் சதவீதம் (சராசரியாக).	26 சதவீதம்
9 காசநோய் நலம்-பேண் மருத்துவ மனைகளிலும், காசநோய் மருத்துவ மனைகளிலும் காசநோய் தனி மருத்துவ மனைகளிலும் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	10
(a) அரசு காசநோய் நலம்-பேண் மருத்துவமனை காசநோய் மருத்துவ மனைகள்.	7 1,534
(b) தனியார் காசநோய் நலம்-பேண் மருத்துவமனை—காசநோய் மருத்துவ மனைகள்.	5 1,086
(c) பொது மருத்துவ மனைகளில் உள்ள படுக்கைகள்.	.. 738
(d) காசநோய் தனி மருத்துவ மனை.	41 ..
	<u>3,358</u>

[21st March 1972]

இணைப்பு 6.

மற்ற முக்கிய வேலையின் வகைகளும் அவற்றுடன் சேர்ந்துள்ள விவரங்களும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

பரிசோதனை அம்மை குத்
செய்யப் தப்பட்டவர்
பட்டவர்கள். வர்கள்.

10. பெருமளவில் B.C.G. அம்மை குத் 1,00,90,535 30,91,806
தும் திட்டம் (1954—1964).

11. மாவட்ட காசநோய் மருத்துவ நிறுவனத்துடன் இணைக்கப்பட்ட
பிறகு B.C.G. அம்மை குத்தும் திட்டம்:—

(a) (i) B.C.G. ஊசி போடப்பட்ட சிசுக்களின் எண் 3,53,361
ணிக்கை.

(ii) அவைகளில் சென்னை மாநகரம் மகப் பேறு மருத் 2,02,196
துவ மனைகளில் ஊசிபோடப்பட்டவை.

(b) நேரடியாக B.C.G. ஊசி போடப்பட்டவை பிறந்த 47,33,172
குழந்தைகளுக்கு குத்தப்படும் அம்மை அல்லாத)

(c) பரிசோதிக்கப்பட்டவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 16,45,583

(d) B.C.G. ஊசி குத்தப்பட்டவர்களில் நோய்க்கான அறி 2,73,564
குறிகள் காணப்படாதவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.

(e) B.C.G. ஊசி குத்தப்பட்டவையின் மொத்த எண் 53,60,097
ணிக்கை.

21st March 1972]

இணைப்பு 7.

1971-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ஆம் நாள் வரையில் படுக்கைகளின்
மொத்தம்.—

	பொது.	மகப்பேறு.	காச நோயாளிகளுக்கு அவசரகால சிகிச்சை.	காச நோய் மருத்துவ மனை.	மொத்தம்.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
அரசு காப்புறுதி மருத்துவமனைகள்	711	150	64	..	925
அரசு காப்புறுதி மருத்துவமனையில் தொகுதி இணைப்புகள்.	54	..	..	78	132
அரசு மருத்துவமனைகள்	.. 244	211	49	51	555
தனியார் மருத்துவமனைகள்	.. 4	..	..	97	101
மொத்தம் ..	1,013	361	113	226	1,713

1971-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாள் பிறகு சேர்க்கப்பட்ட
படுக்கைகள்—

படுக்கைகள்—					
மதுரை தொழிலாளர் நல ஈட்டு நிதி	140	50	12	..	202
மருத்துவமனை					
பழநி அரசு மருத்துவமனை	..	2	1	2	..
உசிலம்பட்டி பகுதிக்கு திருச்சிராப் பள்ளி நிலையமிட மருத்துவ மனையில் உள்ள படுக்கைகள்.	2	..	..	..	2

மொத்தம் .. 144 51 14 .. 209

பெரு மொத்தம் .. 1,157 412 127 2,261 1,922

[21st March 1972]

இணைப்பு 8.

அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ மனையில் சேர்ந்து சிகிச்சை பெறுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள படுக்கைகளின் வீதாச்சாரம்—

பகுதி.	படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	ஈட்டுறுதி செய்யப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	ஒதுக்கப்பட்ட படுக்கைகளின் வீதாச்சாரம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
சென்னைப் பகுதி	1,002	1,81,060	5.53
கோயம்புத்தூர் பகுதி	355	71,120	5.0
மதுரைப் பகுதி	229	30,187	7.5
மேற்சொன்ன மூன்று மருத்துவ மனைகள் உட்பட அரசு காப்புறுதித் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள படுக்கைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	1,922	3,80,136	5.1
	(இணைக்கப்பட்ட அறிக்கையின்படி.)	(இம் மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி குடும்பப் பகுதிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.)	

ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.

ஒதுக்கப் பட்டுள்ள படுக்கைகள்.

சென்னை நகரமும் புறநகரமும்.	1,81,060	அரசு காப்புறுதி—	
		மருத்துவமனை ..	625
		சுரம்பரம் காசநோய் மருத்துவமனை.	52
		அரசு பொது மருத்துவமனை.	50
		அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவமனை.	50
		அரசு ராயப்பேட்டை மருத்துவமனை.	25
		கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி—மருத்துவமனை.	25

21st March 1972]

ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.

ஒதுக்கப் பட்டுள்ள படுக்கைகள்.

அரசு மகளிர்-சிறுவர் நல மருத்துவ மனை.	50
இராஜா சர் இராமசாமி முதலியார் மகப் பேறு மருத்துவ மனை, சென்னை.	75
கஸ்தூரிபாய் காந்தி மகளிர்-சிறுவர் நல மருத்துவமனை, சென்னை.	50
மொத்தம் ..	1,002

பகுதிகளின் பெயர்.

(1) கோயம்புத்தூர் நகரமும் அதன் புற நகரங்களும்.

ஈட்டுறுதி செய்யப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.

படுக்கைகள் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள இடங்கள்.

ஒதுக்கப்பட்டுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை.

(1)	(2)	(3)	(4)
(1) கோயம்புத்தூர் நகரமும் அதன் புற நகரங்களும்.	71,120	அரசு காப்புறுதி மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர்.	300
		பெருந்துறையில் லிங்கம் காசநோய் நலம் பேண் மருத்துவமனை.	55
			355
(2) உடுமலைப்பேட்டை ..	4,890	உடுமலைப்பேட்டை, அரசு மருத்துவமனை.	15
		பெருந்துறையில் லிங்கம் காசநோய் நலம் பேண் மருத்துவமனை.	20

[21st March 1972]

பகுதிகளின் பெயர்	ஈட்டுறுதி செய்யப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை	படுக்கைகள் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள படுக்கைகளின் இடங்கள்	ஒதுக்கப் பட்டுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
(3) ஈரோடு-பள்ளிப் பாளையம்.	3,036	அரசு மருத்துவமனை, ஈரோடு.	8
		பெருந்துறையில் இராம லிங்கம் காசநோய்-நலம் பேண் மருத்துவமனை.	4
(4) பொள்ளாச்சி ..	2,506	அரசு மருத்துவமனை, பொள்ளாச்சி.	3
(5) மேட்டுப்பாளையம் ..	2,675	அரசு மருத்துவமனை, மேட்டுப்பாளையம்.	5
(6) பல்லடம் ..	1,600	அரசு மருத்துவமனை, பல்லடம்.	3
		பெருந்துறையில் இராம லிங்கம் காசநோய் நலம் பேண் மருத்துவ மனை.	3
(7) சேலம்	5,128	தலைமையிட மருத்துவ மனை, சேலம்.	11
(8) மேட்டூர் அணையும், கோனூரும்.	8,672	அரசு மருத்துவமனை, மேட்டூர்.	13
		இராமலிங்கம் காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவமனை, பெருந் துறை.	1
(9) குடியாத்தம் ..	895	அரசு மருத்துவமனை, குடியாத்தம்.	4
		பெண்ணத்தூர் காசநோய் நலம் பேண் மருத்துவ மனை.	2
(10) ஆரணி	1,613	அரசு மருத்துவமனை, ஆரணி.	3
(11) வாணியம்பாடி ..	1,432	அரசு மருத்துவமனை, வாணியம்பாடி—(1).	3
		அரசு மருத்துவமனை, திருப்பத்தூர் (2).	

21st March 1972]

பகுதிகளின் பெயர்.	ஈட்டுறுதி செய்யப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	படுக்கைகள் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள இடங்கள்.	ஒதுக்கப் பட்டுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை
(1)	(2)	(3)	(4)
(12) வேலூர்	1,850	வேலூர் தலைமையிட மருத்துவமனை.	3
(13) ராணிப்பேட்டை ..	2,244	ஸ்கட்டர் நினைவு மருத் துவமனை, ராணிப் பேட்டை.	4
(14) திருப்பூர்	8,178	அரசு மருத்துவமனை, திருப்பூர்.	11
மதுரை மாநகரமும் அதன் புறநகரங்களும்.	30,187	அரசு காப்புறுதி மருத் துவ மனை, மதுரை.	202
		தோப்பூர் காசநோய்- நலம் பேண் மருத்துவ மனை.	24
		அரசு மருத்துவமனை, திருமங்கலம்	3
திண்டுக்கல்	2,027	அரசு மருத்துவமனை, திண்டுக்கல்	6
		தோப்பூர் காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவ மனை.	2.
பழநியும் நெய்க்கார பட்டியும்.	1,139	அரசு மருத்துவமனை, பழனி.	5
		தோப்பூர் காசநோய்- நலம் பேண் மருத்துவ மனை.	2
சிவகாசி	6,051	அரசு மருத்துவமனை, சிவகாசி.	16
இராஜபாளையம் ..	4,157	அரசு மருத்துவமனை, இராஜபாளையம்.	8
விருதுநகர்	1,684	அரசு மருத்துவமனை, விருதுநகர் மகளிர்- சிறுவர் மருத்துவமனை, விருதுநகர்.	3
		அரசு மருத்துவமனை, தோப்பூர்.	2
டால்மியாபுரம் ..	2,067	அரசு மருத்துவமனை, லால்குடி.	10

[21st March 1972]

பகுதிகளின் பெயர்	பட்டுறுதி செய்யப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	படுக்கைகள் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள இடங்கள்.	ஒதுக்கப் பட்டுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
திருச்சிபும பட்டியும்.	உசிலம் 8,253	அரசு தலைமையிட மருத்துவமனை, திருச்சிராப்பள்ளி.	12
புதுக்கோட்டையும், காவேரி நகரும்.	2,216	அரசு மருத்துவமனை, புதுக்கோட்டை. மகளிர்-சிறுவர் மருத் துவமனை, புதுக் கோட்டை.	10
கும்பகோணம்	2,104	அரசு மருத்துவமனை, கும்பகோணம்.	4
நாகப்பட்டணம்	1195	அரசு தலைமையிட மருத்துவமனை, நாகப்பட்டணம்	3
தூத்துக்குடி	3,507	அரசு மருத்துவமனை, தூத்துக்குடி.	10
செங்கோட்டை	650	அரசு மருத்துவமனை, செங்கோட்டை.	3
திருநெல்வேலி	5,740	இரசு தலைமையிட மருத்துவமனை, திருநெல்வேலி.	9
விக்ரமசிங்கபுரம்	6,495	அரசு மருத்துவமனை, விக்ரமசிங்கபுரம்.	12
கோவில்பட்டி	3919	அரசு மருத்துவமனை, வண்ணாரப்பேட்டை.	1
நாகர்கோவில்	1,145	அரசு மருத்துவமனை, கோவில்பட்டி.	32
கடலூர், நெல்லிக்குப்பம், வடலூர்.	2,556	அரசு தலைமையிட மருத்துவமனை, நாகர்கோவில். நாகர்கோவிலுக்கும் மற்ற பிறபகுதிகளுக்கும் காசநோய்-நலம்பேண் மருத்துவ மனை.	3
		அரசு தலைமையிட மருத்துவமனை, கடலூர்.	45
			8

21st March 1972]

POLICY NOTE ON MEDICAL.

Thiru Chairman Sir,

I rise to place the salient features of the Policy under Medical Services before this House.

POLICY.

This Government have been attaching the greatest importance to the maintenance of sound health of the people. It is well known that "Health is Wealth". From this point of view there can be no difference of opinion that whatever may be the progress in other directions, the progress in health of the people is indispensable for the development and well-being of a nation. This Government are aware that every citizen should, within as short a period as possible, be enabled to have minimum necessities for the maintenance of sound health namely, nutritious food and a satisfactory method of health care. The policy of this Government is to make the medical services more and more broad based and efficient to provide an effective base for health services in rural areas so as to be within the easy reach of the common man, by expansion of Medical and Nursing services, by paying increased attention to Post-Graduate Medical Education and Research and by training enough para-medical personnel to meet the minimum technical manpower requirements. This Government are also taking effective steps for the control of communicable diseases like Tuberculosis, Leprosy and Cancer. They are also ensuring the supply of pure and standard drugs. Development of Indigenous Systems of Medicine and Homoeopathy is receiving special attention as they were neglected for long. Propagation of Family Planning and provision of special medical facilities for labour are being given priority. Towards the achievement of these objectives, this Government have formulated several schemes for implementation in the coming year, so as to make rapid improvement in the level of national health.

PLAN OUTLAY.

It will be useful to recapitulate the money invested by the Government for the medical care of the people. The plan outlay on Medical Services and Medical Education during the First Five-Year Plan was

[21st March 1972]

Rs. 248 lakhs, during the Second Five-Year Plan, it was Rs. 459 lakh and during the Third Five-Year Plan, it was Rs. 644 lakhs. In the Fourth Five-Year Plan, the outlay has been stepped up to Rs. 823 lakhs for Hospitals and Dispensaries. It may be seen that there is a progressive increase in the total outlay on Medical Services and Medical Education in respect of Plan Schemes.

BUDGET PROVISION.

The amount allotted for Medical Education and Medical Services and Indigenous Medicine during 1971-72 and 1972-73 (which include both Plan and Non-Plan Schemes) are as follows:—

	1971-72	1972-73
	RS.	RS.
Medical Education	10,78,19,200	11,17,69,000
Medical Services	10,00,84,400	10,93,06,400
Indigenous Medicine	8,08,900	12,74,000

Considering the importance and the need for encouraging Indigenous Medicine, in view of its popularity, the Budget Provision, which was hitherto made for the Schemes under the major head "Schemes under the control of the D.M.E." has been separated in the year 1972-73 and made under the "Schemes under the control of the Director of Indigenous Medicine". It may be observed that the provision made for Indigenous Medicine in the year 1972-73 is substantially higher than the provision made for the previous year by more than 50 per cent.

MEDICAL EDUCATION.

Out of the Fourth Five-Year Plan outlay of Rs. 433 lakhs for Medical Education, Rs. 380 lakhs are for the extension-cum-completion of the New Medical Colleges at Chingleput, Tirunelveli and Coimbatore. A plan provision of Rs. 50 lakhs has been made for improvements

21st March 1972]

to the Medical Colleges at Madras, Madurai and Thanjavur. An outlay of Rs. 15 lakhs has been proposed for 1972-73 for the improvement of Medical Colleges in Madras and the Medical Colleges in Thanjavur and Madurai. The Scheme for the extension of the Pathology Block in the Kilpauk Medical College, Madras, is a major scheme, costing Rs. 7.75 lakhs which has been included in the above outlay of Rs. 15 lakhs. It is expected that the buildings for the new Medical Colleges at Chingleput, Tirunelveli and Coimbatore would be completed as per schedule during 1972-73.

In order to promote Medical Education, this Government have established 8 Medical Colleges. Till 1970-71, the total number of seats available in these Colleges for the first year Integrated M.B.B.S. Course was 1,125. In order to rationalise the admission to Government Medical Colleges in the State with respect to the training facilities available in each Medical College, the total number of seats available in the Government Medical Colleges has been reduced from 1,125 to 1,015. For the same reason the admission to the B.D.S. Course was reduced from 45 to 35 and the admission to B. Pharmacy Course was reduced from 100 to 60. In addition to M.B.B.S. Course, a number of Post-graduate Diploma Courses are being conducted in the Government Medical Colleges and the Medical Institutions attached to them. Particulars of the courses conducted in these Institutions during 1971-72 are given in Appendix I.

There are 20 Medical Institutions which are attached to the Government Medical Colleges and are functioning under the control of the Director of Medical Education. The total bed strength of these Institutions is 12,056. Details in regard to these institutions are furnished in Appendix II.

Under the Centrally Sponsored Scheme, the Departments of Bacteriology and Physiology in the Madras Medical College, were upgraded into Institutes of Micro-biology and Physiology in 1970-71. During 1971-72, the Department of E.N.T., Madras Medical College, has been upgraded into the Institute of Oto-Rhino-Laryngology. According to the pattern of assistance given by the Government of India for these upgraded Institutes, each Institute is entitled to an assistance of Rs. 2 lakhs per annum for a period of 5 years.

[21st March 1972]

The Government have sanctioned in 1965 the payment of a non-recurring grant of Rs. 12.5 lakhs towards the establishment of an Institute of Basic Medical Sciences by the University of Madras. A recurring grant of Rs. 1 lakh per annum is also being given to the University for this purpose.

A diploma course in Psychological Medicine will be started in the Madras Medical College and the Madurai Medical College from April 1972. The duration of the course is one year and the admission strength is 12 per annum for both colleges taken together.

The noteworthy achievements of the Medical Education Wing are the construction of the seven storeyed Cardiology Block and the seven storeyed Neurology Block in the Government General Hospital, Madras and the Centenary Celebrations of the Government Mental Hospital, Madras.

The seven storeyed Cardiology Block in the Government General Hospital has been constructed at a cost of Rs. 36 lakhs. It was originally envisaged as an out-patient and investigatory, operative and post-operative block. Subsequently, it was decided to convert it into a full-fledged department with 120 beds so as to make it a self-contained Institute of Cardiology with facilities for treatment of in-patients. This block is equipped with the latest available, highly sophisticated instrument. The importance of this block cannot be over emphasised in the context of the need to provide facilities to attend to diseases of the heart.

The seven storeyed Neurology Block in the Government General Hospital, Madras, was constructed at a cost of Rs. 23.20 lakhs. This block consists of an O.P. Block, Operation Theatres, Post-Operative Ward, an X-Ray Unit, Laboratory, Auditorium, Library, Museum Lecture Gallery, an Administrative Section, E.E.G., E.M.G., and in-patient facilities. The operation theatres, post-operative ward and the room wherein the Television, X-Ray equipment is lodged have been air-conditioned. The wards have been provided with the latest method of lighting to prevent hurting of the eyes of the seriously ill patients. This block was inaugurated by the President of India on 19th February 1972 under the Chairmanship of the Chief Minister of Tamil Nadu.

[21st March 1972]

The Government Mental Hospital, Madras, the oldest of its kind in this country, has completed 100 years of useful service to the mentally ill-patients drawn, not only from Tamil Nadu but from all parts of India, especially from the States of Andhra Pradesh, Mysore and Kerala.

The Centenary Celebration of the institution was inaugurated by the President of India on 12th September 1971 under the Presidentship of the Governor of Tamil Nadu. A souvenir was also released on that occasion.

In addition to the usual out-patient and in-patient services, the following special clinics are functioning one day in a week :—

Neuropsychiatric Clinic.

Child Guidance Clinic.

Seizure Clinic.

Adolescent Clinic.

Neurosis Clinic.

The authorised bed strength of the institution is 1,800. The actual strength in 1971 was 1,758 as against 2,727 in 1961. The decrease is attributable to the reduction in the number of admissions of in-patients due to better out-patient service and the improvement in staff position resulting in better discharge and cure rates.

Full time diagnostic facilities are available for both out-patients and in-patients in the Bio-chemistry, Psychology, Radiology and Electro-encephalography laboratories attached to the hospital.

The hospital provides treatment facilities with drugs, by physical methods, by psychological methods, by recreation methods, by occupation methods and by work therapy.

After the discharge of the patients, the hospital takes follow-up action in order to avoid relapses.

[21st March 1972]

The institution abounds in material for various kinds of research. Drug trials have been conducted and reports have been submitted very frequently. Mental Morbidity Survey amongst College students and public opinion regarding mental illness have been studied. Bio-chemical and psychological research and study of mental morbidity in the City of Madras will be undertaken shortly.

Another important scheme is the Mobile Hospitals and Units. The teaching hospitals at Madras and Madurai are running Mobile Ophthalmic Units and Mobile Hospitals.

The Government have approved the proposal for the establishment of Mobile Ophthalmic Units at Madras and Madurai to cater to the needs of the villagers within a radius of 100 miles or more from each centre and to do propaganda work on eye relief measures. These eye camps will be devoted mainly to cataract operations. But cases of refraction of the eyes, malnutritional eye diseases, Glaucoma and other common eye ailments will also be attended to. In Madras, the Centre would arrange for four eye camps each year, at a cost not exceeding Rs. 7,500 for each camp. The duration of the eye camps will be 15 days. The Government have sanctioned a lumpsum of Rs. 75,000 per annum for the conduct of 24 camps by the Mobile Ophthalmic Unit, Madurai. In addition, a recurring expenditure of Rs. 71,000 per annum has been sanctioned by the Government to meet the expenditure on travelling allowance of personnel, maintenance and repair of vehicles, purchase of petrol and oil for vehicles and other miscellaneous contingencies.

In 1970, the Government sanctioned a Mobile Hospital named "Chittaranjan Mobile Hospital" attached to the Stanley Medical College, Madras, at a total cost of Rs. 5.56 lakhs. (Recurring Rs. 2.46 lakhs and non-recurring Rs. 3.10 lakhs.) The first camp of the Mobile Medical Unit was conducted at Gummidipundi and the subsequent camp was started at Kattankulathur from 1st September 1971.

Another Mobile Training-cum-Service Centre was sanctioned as a Centrally-sponsored Scheme attached to the Medical College, Madurai, at a total cost of Rs. 4.34 lakhs. (Recurring Rs. 1.74 lakhs and non-recurring Rs. 2.60 lakhs.) The first camp was conducted at Natham and the second at Karumathur in Chellampatti Union.

21st March 1972]

The Mobile Medical Unit at Madras was started with a view to improve the scope of under-graduate Medical Education and also to give the final year students compulsory (house-surgeoney) training, with emphasis on the preventive and curative aspects of health with rural bias with facilities for out-patient treatment and other specialised treatment.

The activities of the Mobile Training Camp Service Centre at Madurai comprise out-patient clinic and laboratory examination; home visiting for emergency medical care; imparting health education including motivation in Family Planning; anti-natal clinic, Well-Baby clinic including immunisation; specific morbidity survey; collection of vital statistics; involvement in the National Programmes for eradication and control of communicable diseases; gain first-hand knowledge and practical experience about the out-breaks of epidemics of small-pox, cholera, etc.; domiciliary treatment of Tuberculosis and Leprosy; and assisting in the implementation of the applied nutrition and School Midday Meal Scheme and School Health Service Programme.

RESEARCH UNITS.

An *Arbor* Research Unit has been functioning under the auspices of the Indian Council of Medical Research in the Government Stanley Medical College, Madras, primarily to conduct research on "*Arbor Virus*" infection in Madras and neighbourhood. The main aim of this Research Unit is to assess the actual incidence of *Arbo* Virus infections in Madras and its surrounding regions by routine examination of all Pyrexias. This unit also serves as a training centre in various aspects of Virology to medical graduates and post-graduates. The Governing body of the Indian Council of Medical Research has sanctioned an allotment of Rs. 17,660 to start sero epidemiological study of Rubella Virus for the period of 1972-73.

The Medicinal Chemistry Research Centre has been actively working from 1970. About 400 medicinal plants from various forests in Coimbatore and in Chingleput districts have been collected. About 50 per cent of these plants have been processed, mounted and allocated and 11 of

[21st March 1972]

them were handed over to the department of Chemistry for chemical investigation. The Chemistry department is analysing the plants to find out the Pharmacological properties of the plants. The important findings are—

- (i) The seeds of *Peganum Harmala* (சீமை அழவினை விதை) has anti-fertility and abortive properties ;
- (ii) *Luffa Tuberosa* (காடவஞ்சி) has uterotonic and abortive properties ;
- (iii) *Solanum Trilobatum* (தூதுவனை) has tranquillising effect on the general nervous system and smooth muscles ;
- (iv) *Aristida cleoni* (ஊவாமுள்) has a diuretic property and vaso-dilator properties ;
- (v) *Celastrus paniculatus* (வாளுஞ்சை) has effect on the central nervous system.
- (vi) *Tylophora Asthamatics* (நச்சுறுப்பான் பேய்ப்பாளை) has an anti-spasmodic effect.

TEACHING AID.

A sum of Rs. 2 lakhs has been sanctioned for the provision of a television unit in the Government General Hospital, Madras. The scheme aims at giving instruction to groups of medical students by enabling them to witness major operations performed in operation theatres through the television unit.

MEDICAL SERVICES.

There are 706 Medical Institutions (inclusive of Primary Health Centres and E.S.I. Hospitals) under the control of the Director of Health Services and Family Planning with a total bed strength of 13,655. Apart from the general medical facilities afforded to the people by the Directorate through the District Headquarters Hospitals, Taluk Headquarters Hospitals, non-taluk hospitals, etc., special programmes are being implemented for the control of Leprosy, Tuberculosis and also Cancer.

[21st March 1972]

During 1971-72, the Government have sanctioned the construction of a 20 bedded ward in the Government District Headquarters Hospital, Nagapattinam, at a cost of Rs. 1 lakh and a ward of 38 beds in the Government Hospital, Mayuram, at a cost of Rs. 2.15 lakhs. The construction of twin operation theatres at the District Headquarters Hospital, Kancheepuram, at a cost of Rs. 1.41 lakhs and the construction of an Out-patient Administrative Block and a Labour Room with a ward of 16 beds in the Government Hospital, Ulundurpet, at a cost of Rs. 5.4 lakhs were also sanctioned. Other schemes of importance which were sanctioned during the year are the construction of a new hospital of 25 beds at Hosur (Dharmapuri district) at a cost of Rs. 7.50 lakhs and provision of X-ray facilities in 10 taluk headquarters at a cost of Rs. 10 lakhs. Further, during 1971-72, an Eye department was established at Government District Headquarters Hospital, Dindigul. Non-Gazetted Government Officers' dispensaries were opened at the Headquarters Hospitals at Ootacamund and Nagercoil.

The opening of 11 Dental Clinics in Taluk Hospitals were also sanctioned. The following spill-over schemes sanctioned during the previous years were completed during 1971-72 :—

- (1) 30 bedded ward at Sait Memorial Hospital, Ootacamund.
- (2) 32 bedded ward at Government Hospital, Tindivanam.
- (3) 24 bedded ward at Government Hospital, Madurantakam.
- (4) 8 bedded ward at Government Hospital, Ponneri.
- (5) 32 bedded ward at Government Hospital, Pattukkottai.
- (6) 10 bedded ward at Government Hospital, Mettupalayam.
- (7) 10 bedded ward at Government Hospital, Valavanur.
- (8) 48 bedded ward at Government Hospital, Ambur.
- (9) 8 bedded ward at Government Headquarters Hospital, Nagapattinam.
- (10) 46 bedded ward at Government Hospital, Kadayannallur.

The construction of buildings for new hospitals at Jayamkondacholapuram (40 beds), Bhavani (38 beds), Devakottai (50 beds), Tambaram (100 beds), Theni (38 beds) and Paganeri (10 beds) were completed and were opened.

[21st March 1972]

During 1972-73, it is proposed to permit the construction of 32 bedded ward in the Government Hospitals at Kumbakonam, Tenkasi, Tiruppattur and Athur at a total cost of Rs. 7.52 lakhs and to permit the opening of dental clinics in 15 Taluk Headquarters Hospitals. The construction of X-ray blocks in 8 Government Hospitals at a total cost of Rs. 2.22 lakhs and a Chest Clinic at Villupuram at a cost of Rs. 2.48 lakhs are also proposed to be sanctioned. Improvements are also proposed to be made to certain non-taluk Headquarters Hospitals at a total cost of Rs. 12 lakhs. The purchase of equipment is also proposed to be sanctioned for a sum of Rs. 1 lakh. The shifting of the headquarters of the District Medical Officer from Coimbatore to Erode will also be permitted during 1972-73.

LEPROSY.

Control of Leprosy is an important welfare measure of this State. Leprosy is an age-old disease handed over from generation to generation and has been in existence in India from time immemorial. To control the spread of Leprosy, the Government have launched a Leprosy Control Programme as one of the constructive programmes of this Government. Under this National Programme, the Government have started several Control Units for the control of Leprosy. During the year 1971-72, three control units were started by this Government and six subsidiary centres have been upgraded into full-fledged control units. Out of 411 lakhs of people inhabiting Tamil Nadu, 280 lakhs of people are living in rural areas. Among them 170 lakhs of people are being covered by the National Leprosy Control Programme either by Government or by voluntary organisations. Almost all the population of Chingleput, South Arcot and North Arcot have been covered. Except for one or two taluks in Tiruchirappalli District and Salem District, rest of the taluks in these districts have been covered. It is estimated that there may be about 7.5 lakhs of Leprosy cases in the State and that about 3.7 lakhs have already been brought under the programme. Thus 50 per cent of the estimated number are already under treatment. The list of voluntary organisations doing Leprosy Relief Work is given in

21st March 1972]

Appendix III. In this connection I wish to pay my tributes and appreciation to the various voluntary agencies mostly missionaries who have undertaken the great service to humanity with sympathy and sincerity.

Capitation grants at the rate of Rs. 25 per mensem per adult and Rs. 12 per child per month are being given to those institutions which are maintaining leprosy cases declared as bacteriologically positive and even those cases declared negative, if they are admitted for reconstructive surgery. The ten institutions receiving capitation grant from Government are given in Appendix IV.

An annual grant of Rs. 3 lakhs is being paid as contribution of the Government of Tamil Nadu to the Central Leprosy Teaching and Research Institute, Tirumani in Chingleput District which is managed by Central Government.

During the Third Five-Year Plan period, the Government sanctioned three training centres under the training programme—one at Thirukoilur in South Arcot, another in Polampakkam in Chingleput District and the third at Chethuput in North Arcot for training in all 110 para-Medical workers per year.

TUBERCULOSIS.

The Government have been bestowing considerable attention to the control of the communicable disease of T.B. through the Tuberculosis Control Programme which is in existence for a long number of years. The objective of this programme is to diagnose and treat as many T.B. cases as possible and thus prevent transmission of infection amongst children by giving prophylactic vaccination in a systematic manner. The exact number of persons who suffered from T.B. in the State cannot be stated as no detailed mass survey has so far been done in the State. Based however on figures obtained from field units and sample surveys conducted, it is roughly estimated that in Tamil Nadu there are about 7 lakhs of T.B. patients. For the efficient and speedy implementation of the T.B. control programme, a whole time senior T.B. specialist appointed in the State in the year 1965 is functioning. Under this programme, since the year 1963 over 3½ lakhs of T.B. patients have been diagnosed and registered. They have all been offered free diagnostic

[21st March 1972]

and domiciliary treatment facilities. Out of this, about 1 lakh cases are found to be highly infectious cases. The programme is being implemented through the district centres. There is also a Tuberculosis Specialist in-charge of the district programme. Free diagnostic and treatment facilities are provided in the centres conducted under the District T.B. Control Programme. There are 13 District T.B. Centres and five chest clinics in Tamil Nadu. In the City, the T.B. Demonstration and Training Centres at Chetput is looking after the T.B. control programme in the city. The five Chest Clinics are situated at Dindigul Tiruvannamalai, Pudukottai, Palayamkottai and Aruppukottai. A Chest Clinic at Erode is proposed to be opened shortly. Sanatorium treatment is generally given only for special groups. For in-patient treatment, Government Sanatoria and Hospitals and five private Sanatoria are available in Tamil Nadu with a total bed strength of 3,358 (particulars given in Appendix V). Preventive measure, B.C.G. Vaccination programme, is being carried out throughout the State and forms part of Tuberculosis Control Programme. So far 53,60,097 persons have been given B.C.G. vaccination and among them 3,53,361 are new born babies. With a view to give publicity and propaganda, two publicity units are working with Headquarters at Madras and Madurai covering the entire State. As Health Education plays a key role in the control of this disease, these units enlighten public on the facilities available for early diagnosis and treatment of T.B. and motivate the patients on the importance of continuous treatment. Salient features of Tuberculosis Control Programme are furnished in the Appendix VI. The Mahatma Gandhi Tuberculosis Sanatorium Thanjavur, is getting an annual grant of Rs. 58,000 from this Government while the Ramalingam Tuberculosis Sanatorium, Coimbatore is getting a grant of Rs. 1.5 lakhs. Another private T.B. Institution, the Rajaji Tuberculosis Sanatorium at Tiruchirappalli, is getting a grant of Rs. 52,700.

During the Fourth Five-Year Plan, the Government of India have agreed to the opening of Isolation wards in Government Institutions with 25 beds each for treatment of T.B. patients. The Government of India are meeting the expenditure on the establishment of these wards

[21st March 1972]

at the rate of Rs. 4,000 per bed non-recurring and Rs. 3,000 per bed recurring. The Government have already sanctioned the opening of Isolation wards in the Government Headquarters Hospitals at Ramana-nathapuram and Tuticorin. During the year 1972-73, it is proposed to sanction the opening of Isolation wards at the Government Headquarters Hospital, Nagapattinam, and at the Government Hospital, Krishnagiri, at a cost of Rs. 3.07 lakhs.

In the year 1955, the Maharaja of Bhavnagar, the former Governor of Tamil Nadu donated a sum of Rs. 1,02,000 for being utilised as financial assistance to poor and deserving T.B. patients. The interest accruing from the investment is being utilised for giving financial assistance.

In the year 1961, on the suggestion of the Central Health Minister a discretionary fund has also been created with a contribution of Rs. 50,000 per annum from State Funds for being utilised by Tamil Nadu Health Minister towards the payment of grant to deserving T.B. patients for a period of one year at the rate of Rs. 10 per mensem per patient. This rate has been increased to Rs. 20 with effect from the year 1967. Each year more than 200 persons are being benefited by these schemes.

CANCER.

The Government have also a programme for the control of Cancer, a deadly disease. The World Health Organisation is giving a grant-in-aid of \$ 20,000 i.e., Rs. 1,50,000 each year for a period of five years for the Cancer Control Project in this State named Arignar Anna Memorial Cancer Institute, Kancheepuram. The grant will be available till 1974. A sum of Rs. 3 lakhs has so far been released by the World Health Organisation as grant for the first two years. The World Health Organisation has also been approached through the Government of India for further grants-in-aid for the use of the institution for the purpose of equipments, not available in India with a high priority for Radio Therapeutic equipment. The Government have under consideration a scheme for extending cancer detection and treatment to the districts. The general objective of this project is to evaluate the development of a Cancer Control Programme based on applicable systems of early detection

[21st March 1972]

and effective treatment, fitted within the priorities of this State, the existing framework of the Health Services, economic possibilities and the social and cultural characteristics of the area.

The Research Institute at Kancheepuram has been developed with the assistance provided by W.H.O. and aid from NORAD. The non-recurring and recurring expenditure are being borne by the Government. The expenditure incurred on construction work so far is Rs. 8.3 lakhs and the recurring expenditure per annum is about Rs. 2.5 lakhs. The W.H.O. has assigned an Epidemiologist. The W.H.O. has also provided fellowships for the training of a Statistician for training in Manchester and for a Pathologist and two Cyto-technicians in Perth, Western Australia. After training, these persons have returned to Kancheepuram. The Principal Medical Officer and other members of staff are likely to be sent on World Health Organisation Fellowships for higher training in Epidemiology, Health Education and other related disciplines in Cancer Control. The question of further expansion of the Institute, provision of national staff, equipment and supplies are engaging the attention of this Government and the W.H.O. In this context this Government have reviewed the existing facilities for cancer treatment and have drawn up detailed plans in a phased manner a Cancer Control Programme, for the whole State to develop the present Arignar Anna Memorial Cancer Institute, Kancheepuram, into a Regional Centre for Cancer Research.

GRANT TO PANCHAYAT UNION DISPENSARIES.

The grants are being made by the Government at the rate of Rs. 5,400 per annum for the one regular dispensary in the Panchayat Union. There are 225 dispensaries in this State, which are eligible for grants. A sum of Rs. 7.6 lakhs was provided during the year 1971-72 under this Head. A provision of Rs. 8 lakhs is now being provided for expenditure during 1972-73 for the sanction of similar grants. These grants are being authorised by the Revenue Divisional Officers and the amounts sanctioned as grants are being debited to the Medical Budget.

During 1972-73, forty-five Panchayat Union Dispensaries are proposed to be provincialised at a cost of Rs. 16 lakhs.

[21st March 1972]

DEVELOPMENT OF DRUG CONTROL.

Drugs and Cosmetics Act was brought into force in the State of Tamil Nadu in the year 1947. Till 1952, the Medical Officers of the Government Hospitals were inspecting the sales concerns in addition to their work. In 1952, nine full time Drugs Inspectors who are Pharmacy Graduates were appointed as full time Drugs Inspectors, to inspect the manufacturing concerns and sales concerns. Due to reorganisation of States, the strength of Drugs Inspectors was reduced to four and then the strength of Drugs Inspectors was increased in stages to 19, so as to have one Drugs Inspector for each district. A separate post of Assistant State Drugs Controller was created and a person with Pharmacy qualifications was appointed for the same. To cope up with the increase in the number of sales concerns and manufacturing concerns and as per the yard stick recommended by the Borkar Committee appointed by the Government of India, the strength of Drugs Inspectors has been increased to 69 in the year 1971. In order to have effective supervision and control, one post of Deputy State Drugs Controller and one more post of Assistant State Drugs Controller in addition to the existing one were sanctioned in the year 1972. With the increased strength, this department is enforcing the provisions of the Drugs and Cosmetics Act, Drugs and Magic Remedies (Objectionable Advertisements) Act and in collaboration with the other departments in the enforcement of other Acts like Medicinal and Toilet Preparations Excise Duties Act, Dangerous Drugs Act, Poisons Act and Price Control order issued under Essential Commodities Act and Import control regulations pertaining to Drugs, etc.

The analysis of samples picked up by the Drugs Inspectors are being done at King Institute, Guindy, Madras by the Government Analyst (Drugs), who is also the Government Analyst (Food) by utilising the laboratory facilities of the Food Analysts. Similarly testing of biological and Special Drugs are being carried at the King Institute, Guindy. In as much as the facilities are inadequate to analyse quickly all the samples picked up by the Drug Inspectors, a separate Drugs Testing

[21st March 1972]

Laboratory is necessary. The Government of India have been approached for financial assistance in this regard and it is under their consideration.

INDIGENOUS MEDICINE.

To ensure rapid development of the Indigenous Systems of Medicine this Government formed a separate Directorate in the year 1970 exclusively for the Indigenous Medicine under a separate Director. The subject 'Indigenous Medicine' was previously under the control of the Director of Medical Education. The separate Directorate started functioning from July 1970 and an Advisory Committee has also been constituted to advise the department on Indigenous Medicine and facilities. The Directorate of Indigenous Medicine is responsible for the implementation of teaching, training and research programmes relating to the three Indigenous Systems of Medicine, viz., Siddha, Ayurveda and Unani Systems.

There is only one College at Palayamkottai while there are two Hospitals and seven Dispensaries, five for Ayurveda and two for Siddha. The College of Indigenous Systems of Medicine at Palayamkottai, with a Hospital attached to it is under the control of a Principal. The College coaches students for B.I.M. Degree course in the Branch of Siddha alone. The B.I.M. Course is a five year Course including one year of internship. In order to encourage the Indian Systems of Medicine, the Government are granting a stipend of Rs. 75 per mensem for all the students. They are exempted from payment of tuition fees. There is also a provision in the College for training Pharmacists in Siddha. Two Research Units under the control of the Central Council of Research in Indian Medicine and Homeopathy, New Delhi are functioning in the College, viz., Siddha Medicinal Plants Unit and Literary Research Unit (Siddha). The Hospital attached to the College gives treatment under the Siddha System only and it has a bed strength of 100. As many as 1,92,157 in-patients and out-patients were treated in the hospital during the year 1971.

21st March 1972]

In the Arignar Anna Government Hospital of Indigenous Medicine, it is proposed to put up a first floor over the I.P. Block with a view to provide additional facilities for 25 more beds at a cost of Rs. 1.00 lakh. These 25 beds will be allocated for treatment of patients with Siddha System of Medicine.

At present, the Pharmacy which prepares and supplies Indigenous Medicine to the Arignar Anna Government Hospital of Indigenous Medicine, Secretariat Siddha Dispensary and Chepauk Dispensary, is situated at the Kilpauk Medical College and Hospital campus. The Government have decided to construct a semi-permanent building at a cost of Rs. 1.20 lakhs and shift the Pharmacy to the Hospital campus at Arignar Anna Government Hospital of Indigenous Medicine. Mechanisation of the Pharmacy on the pattern adopted in the Indian Medical Practitioners Co-operative Pharmacy and Stores, Adyar, is under consideration.

There is also a medicinal farm at Arumbakkam. The Government have been considering the question of having a good medicinal farm in some other part of the State as Arumbakkam Medicinal Farm is not ideal for the purpose. Several sites are being considered and it is hoped that a medicinal farm will be established in a suitable place in the State.

Five Siddha Wings are functioning in the State now and they are attached to the District Headquarters Hospitals at Tiruchirappalli, Ramanathapuram, Salem, Cuddalore and Vellore and they are under the control of a Medical Officer of B.I.M. qualification.

There is a proposal to start five more Siddha Units in District Headquarters Hospitals during the course of the year and to open a Siddha Dispensary in the Administrative Block of the Tamil Nadu Electricity Board at Mount Road, Madras.

On the advice of the Government, the Hindu Religious and Charitable Endowments Board has sanctioned fourteen dispensaries in Thanjavur district and six more in other districts of this State to open Siddha Dispensaries in their places and they are being organised.

[21st March 1972]

HOMEOPATHY.

In pursuance of the decision of the Government to recognise Homeopathy, the Tamil Nadu Homeopathy System of Medicine and Practitioners of Homeopathy Bill, 1971, was passed by the Legislature. The important provisions of the Act are :—

(1) To establish a Council.

(2) To empower the Council to establish with the approval of the Government Institutions teaching Homeopathy, to aid such institutions to have control over such institutions and to conduct examinations, to prescribe courses of study and to confer degrees, diplomas and certificates on candidates passing the necessary examinations.

(3) To provide for the registration of persons who possess recognised qualifications and those who do not possess recognised qualifications but who have put in not less than 10 years of practice before the commencement of the Act and those who have put in a practice of not less than 4 years if they pass a written test to be conducted by the Council.

(4) To prohibit the practice of Homeopathy by unregistered persons, conferring, granting or issuing of colourable imitation of degrees, diplomas, licences, certificates or any other like awards, assumption of unauthorised titles and false pretense of being registered practitioners.

The Act has received the assent of the President and it will be implemented shortly in this State. The Government are keen in forming the Homeopathy Council, and expedite necessary steps to regularise Homeopathy and permit the Panchayat Unions to start Homeopathy Dispensaries in their area.

FAMILY PLANNING PROGRAMME.

The need for vigorous Family Planning requires no emphasis. Programmes implemented under the Family Planning are Centrally sponsored. The objective of the Family Planning Programme in Tamil Nadu is to reduce the present birth rate from 36 per thousand to 25 per thousand by about the year 1978-79. This Government are anxious that the need and knowledge of contraception are brought to all the

21st March 1972]

eligible couples so that they may safeguard themselves against the burden of too many children and have planned families. The provision during the Fourth-Five Year Plan for the entire Family Planning Programme is to the tune of Rs. 2,922.01 lakhs. During this Plan period, priority is being given to Post Partum Scheme, Immunisation and additional Nutrition for children and expectant mothers.

The 1971 Census population for Tamil Nadu is 41,103,125 out of which 20,772,549 are males and 20,330,576 are females. The rural population of Tamil Nadu as per 1971 Census is 28,656,265 and urban 12,446,860.

FACILITIES AVAILABLE.

In the rural areas Family Planning Programme is being implemented through the Rural Family Welfare Planning Centres which are attached to the main Primary Health Centres. All the blocks in the State have been brought under the reorganised pattern.

There are 373 Rural Family Welfare Planning Centres at present. In the Urban areas the Family Planning work is mainly organised through Urban Family Welfare Planning Centre, which are administered by Voluntary Organisations, Local Bodies and State Government. As per the 1971 Census population, this State is eligible for 249 Sub-Centres at the rate of 1 for 50,000 population. So far 233 Centres have been opened—149 Urban Centres have been sanctioned by State Government, 69 by local bodies and 15 by Voluntary Organisations.

STERILISATION PROGRAMME.

At present there are 646 approved Family Planning Surgeries in the State (373 Primary Health Centres, 217 Government Hospitals, 8 Local Body organisations, 10 Plantation hospitals and 38 Voluntary Organisations). During the year 1970-71, 52,242 Vasectomy and 19,788 tubectomy operations were performed out of a target of 1,98,690 sterilisation operations representing 36.3 per cent of the target while during the current year 1971-72, during the period April to December 1971, 1,67,939 Vasectomy and 34,703 Tubectomy operations have been performed as against an annual target of 1,73,883 sterilisation operations representing about 17 per cent more than the target for the whole year.

[21st March 1972]

There has been a tremendous increase in the performance, compared to the performance during the last year as a result of the intensive Family Planning drives conducted in various districts.

Intensive Family Planning drives were conducted with a view to make maximum number of eligible couples to accept sterilisation programme by intensive propaganda, etc. They were first conducted in the months of May-June in Thanjavur District and then in Tiruchirappalli district and later on in North Arcot, Coimbatore, Tirunelveli, Ramanathapuram, the Nilgiris, Madras City, Chingleput, Madurai, Salem and South Arcot Districts. A second intensive Family Planning drive was conducted in Thanjavur District. Similarly a second drive is being conducted in Tiruchirappalli District. The publicity programme for Family Planning was greatly intensified during these drives and a massive publicity campaign preceded the service campaign in every district. Great care was taken to give top class service during pre-operative, operative and post operative periods so as to avoid any complication after operation. The operated persons were admitted as in-patients for six days during which they were given free nutritious diet and drugs so as to give satisfaction to the sterilised persons.

IUCD

Women Medical Officers are given in-service training for a period of 30 days at the Regional Family Planning Training Centres in the technique of IUCD insertions apart from Tubectomy, oral contraception, etc. IUCD insertions are done only by trained Women Medical Officers after careful examination of the mother under perfect aseptic conditions. As a result there are not many complications due to IUCD insertions. During the year 1970-71, 53,596 IUCD insertions were done. During the year 1971-72 (April to December) 32,406 IUCD insertions were done.

USERS OF CONVENTIONAL CONTRACEPTIVES.

Conventional Contraceptives are also becoming more and more popular day by day. During the year 1970-71, there were about 71,736 users of Conventional Contraceptives out of a target of 2,34,454 representing 30.6 per cent while during the year 1971-72 from April to December, there were 92,437 users.

21st March 1972]

POST-PARTUM PROGRAMME.

The aim of this scheme is to intensify or initiate Family Planning activity in large maternity hospitals, when the woman books herself for confinement. Educational and motivational activities are continued during the lying-in period and at the time of 4 to 6 weeks post-partum check. The object is to maximise the extent effective contraception among the target population in the community surrounding the hospital by focussing on the obstetrics and abortion cases. In this State, this scheme is being implemented in 10 hospitals and the Government of India have intimated that they have tentatively selected 8 more District Headquarters Hospitals of the State for inclusion under the Family Planning Programme and that the question of selection of three more District Hospitals of this State is under their consideration.

PILOT PROJECTS IN ORAL CONTRACEPTION.

The oral pill Programme was first introduced in this State on a pilot basis in three institutions in the year 1963, namely, District Headquarters Hospitals, Coimbatore and Vellore and Family Welfare Planning Centre, Saidapet. In the year 1970-71, the extension of this programme was sanctioned in 23 more institutions. Apart from the above institutions, the Government of India have recognised eight more institutions making the total number of centres as 34. But this scheme is being implemented in only 15 institutions for want of oral pills which have to be supplied by the Government of India. The Government of India have stated that no further extension of this scheme will be considered due to shortage of pill with the Medical Store Depot and until the report on the study undertaken is completed.

New Schemes under Maternal and Child Health.—To penetrate the barriers of prejudices and reach the community, the Family Planning services are sought to be offered through the community health services in general and Maternity Child Health Services in particular. As a first step, it has been decided to implement the undermentioned Maternity and Child Health Services through the Urban Family Welfare Planning

[21st March 1972]

Centres maintained by the Government, Local Bodies and Private organisations and through the Maternity Centres and Child Health Centres maintained by such agencies.—

- (i) Immunisation of infants and pre-school age children against Diphtheria, Pertussis and Tetanus,
- (ii) Immunisation of expectant mothers against Tetanus,
- (iii) Prophylaxis against nutritional anaemia for mothers and children, and
- (iv) Prophylaxis against blindness in children.

It is expected that the introduction of the above schemes would help to create confidence among the eligible couples that they need not fear that they may have to risk a childless future. The cost towards the purchase of Triple vaccine, Tetanus Toxids, Vitamin liquids, etc. is met by Government of India in full. Constructions of Family Planning Centres and Staff quarters have been sanctioned for all the blocks in the State, at a cost of Rs. 344.8 lakhs. So far construction has been completed in 85 centres and in the remaining blocks, it is under various stages. Similarly sanction has also been accorded for the construction of 1,395 Sub-Centres at a cost of Rs. 188.51 lakhs.

Construction of Regional Family Planning Training Centre buildings at Egmore has been completed and has been declared open on 30th August 1971. Sanction has also been accorded for the construction of buildings for the Regional Family Planning Training Centres at Salem and Gandhi-gram at a cost of Rs. 5.50 lakhs and Rs. 4.67 lakhs respectively.

EMPLOYEES' STATE INSURANCE SCHEME.

The E.S.I. Scheme was introduced in the State during 1955. It has been satisfactory ever since. The Scheme aims at giving the worker a sense of social security by providing medical aid of a higher standard, irrespective of the financial status of the worker. At the same time, the scheme provides cash benefits to assist the family of the workers during times of sickness or disablement due to employment injury. The Scheme is administered by an autonomous body called the "E.S.I. Corporation", set up under the administrative control of the Union Ministry of Social

[21st March 1972]

Security. The finances for the Scheme are derived by way of contribution from the Employers and Employees at the rates fixed by the E.S.I. Corporation. The Scheme applies to factories using power and employing 20 persons or more. At present, the benefits under the E.S.I. Act apply to insured workers whose monthly wages do not exceed Rs. 500. The Scheme provides for medical, maternity, disablement and sickness benefit, besides funeral benefit. Payment of cash benefits is being made through local offices of the Corporation set up at appropriate centres. The provision of medical benefits under the Scheme is the responsibility of the State Government of Tamil Nadu. The expenditure on provision of medical care under the scheme is met initially by the State Government and the share of the E.S.I. Corporation on the expenditure is reimbursed to the State Government by the E.S.I. Corporation on the strength of audit certificates issued by the Accountant-General, Tamil Nadu. The share of the State Government in the finances of the Scheme is limited to meet a quarter of the cost of the Scheme, where the Scheme has been extended to insured persons alone and $\frac{1}{4}$ th of the cost where the medical benefits have been extended to families of insured persons also, subject however to the ceiling on expenditure fixed by the E.S.I. Corporation. At present, the Scheme is in force in all the districts except in Dharmapuri and the Nilgiris. It has made rapid progress covering 38 Major Industrial Centres in this State, having concentration of 1,000 or more employees. The insured persons have been provided with full medical care, including hospitalisation and their family members have been provided with expanded medical care, short of hospitalisation in 37 centres. There are at present three E.S.I. hospitals, 94 Static Dispensaries, 8 Mobile Dispensaries, 3 part-time dispensaries and 3 Employers Utilisation Dispensaries, covering 1,520,544 beneficiaries consisting of 380,136 family units in this State. During the year 1971-72, a 202 bedded E.S.I. hospital has been opened at Madurai for providing in-patient facilities to both the injured persons and their families in Madurai and its suburbs. It has started functioning with effect from 13th April 1971. The Scheme has been implemented in Podanur, Nallagoundanpatti and Veerakalpudur villages in Salem district on 29th May 1971, in Palani and Neikkarapatti in Madurai District on 26th July 1971 and in Usilampatti (Manaparai)

[21st March 1972]

in Tiruchirappalli district on 26th June 1971. The Scheme has also been extended to some areas in Kumbakonam and Tirunelveli district and in Coimbatore District. The scheme is likely to be implemented during 1972-73 in Madras suburbs, Karur in Tiruchirappalli district, Melur in Madurai district and Athur in Salem district. The expenditure on the provision of medical care under the E.S.I. Scheme is being shared by the State Government and the E.S.I. Corporation at the ratio of 1 : 3 in respect of E.S.I. Institutions in non-family insured areas and under the ratio of 1 : 7 in Family Insured areas.

This was in force up to the year 1969-70. The E.S.I. Corporation has fixed a ceiling on expenditure on Medical care under the Scheme from 1st April 1970 as follows :—

- (1) Rs. 50 per employee per annum on restricted medical service.
- (2) Rs. 54 per employee per annum on expanded medical care.
- (3) Rs. 64 per employee per annum on full medical care.

Due to this estimated expenditure on provision of medical care is bound to increase further. In view of the fixation of ceilings on expenditure by the E.S.I. Corporation and consequent curtailment of assistance from the E.S.I. Corporation, the expansion of these services has become difficult. The E.S.I. Corporation has, therefore, been requested to lift the ceiling fixed by it. The E.S.I. Corporation has reduced the original yardstick of 11 beds for thousand family units to 4 beds for thousand of family units and accordingly decided at the meeting of the E.S.I. Corporation held on 11th August 1971 that surplus beds may be allowed to be commissioned by the State Government for the exclusive use of the beneficiaries of the Schemes, provided that the State Government undertake to bear full financial commitment for equipping the surplus beds and for meeting the revenue expenditure on account of commissioning of beds over and above the ceiling laid down. This has not been accepted by the Government in principle and this question has been taken up with the Government of India and their orders are awaited. The details of beds and the bed population area are furnished in Appendices VII and VIII.

21st March 1972]

APPENDIX I.

PARTICULARS OF THE COURSES CONDUCTED IN THE MEDICAL INSTITUTIONS IN TAMIL NADU STATE, 1971-72.

Name of the course.	Duration.	Number of seats.
(1)	(2)	(3)
<i>Under-Graduate Courses—</i>		
	YEARS.	
1 Integrated M.B., B.S. Course	6½	1,015
2 Integrated B.D.S. Course	5	35
3 First Year Integrated B. Pharmacy Course.	4	50
Second Year Integrated B. Pharmacy Course.	3	10
4 B.Sc. (Nursing)	2½	10
<i>Post-Graduate Degree Courses—</i>		
1 M.D. (General Medicine)	3	59
2 M.S. (General Surgery)	3	58
3 M.D. (Pathology)	3	5
4 M.D. (Micro-Biology)	3	8
5 M.D. (Mid-wifery)	3	16
6 M.D. (Physiology)	3	8
7 M.D. (Pharmacology)	3	8
8 M.D. (Paediatrics)	3	16
9 M.D. (Anaesthesia)	3	4
10 M.D. (Radio-Diagnosis)	3	4
11 M.D. (Radio-therapy)	3	2
12 M.D. (Venereology)	3	2
13 M.D. (Dermatology)	3	4
14 M.D. (Bio-Chemistry)	3	4
15 Ph.D. (Anatomy)	2	6
16 M.S. (Ophthalmology)	3	7
17 M.S. (E.N.T.)	3	8
18 M.S. (Orthopaedics)	3	3
19 M.D.S. (Periodontia)	3	3
20 M.D.S. (Oral Surgery)	3	3

[21st March 1972]

Name of the course.	Duration.	Number of seats.
(1)	(2)	(3)
<i>Higher Specialities—</i>		
	YEARS.	
1 M.Ch. (Neuro-Surgery)	2	4
2 M.Ch. (Paediatric Surgery)	2	4
3 M.Ch. (Plastic Surgery)	2	2
4 M.Ch. (Thoracic Surgery)	2	2
5 M.Ch. (Genito Urinary Surgery)	2	2
6 D.M. (Neurology)	2	2
7 M.Ch. (Gynaecology)	2	2
<i>Post-Graduate Courses for Science Graduates in Non-Clinical Subjects—</i>		
1 M.Sc. (Anatomy)	The course is kept in abeyance from the year 1971.	6
2 M.Sc. (Physiology)		6
3 M.Sc. (Bio-Chemistry)		6
4 M.Sc. (Micro-Biology)		6
5 M.Sc. (Pharmacology)		6
6 M.A. Degree in Criminology and Forensic Science.	2 years	8
<i>Post-Graduate Diploma Course—</i>		
	YEARS.	
1 D.G.O.	2	36
2 D.C.H.	2	24
3 D.M.R.D.	2	14
4 D.M.R.T.	2	2
5 D.O.	2	12
6 D.L.O.	2	12
7 D.A.	2	10
8 D. Ortho.	2	6
9 D.V.	2	6
10 D.C.P.	2	4
11 D.C.D. (T.D.D.)	2	12
12 Diploma in Dermatology	2	6
13 Diploma in Criminology and Forensic Science.	1	12
<i>For Local Board Medical Officers—</i>		
Diploma in Maternity and Child Health.	3 months.	8

21st March 1972]

Name of the course.	Duration.	Number of seats.
(1)	(2)	(3)
<i>For Health Officers—</i>		
B.S.Sc.	1 year	10
<i>Para-Medical Courses—</i>		
1 Sanitary Inspector Course	1 year	350
2 Diploma in Pharmacy	2 years	150
3 Orthoptist Course (only for women candidates).	Do.	6
4 Optician's Course (kept in abeyance from the year 1970).	Do.	30
5 Certified Radiological Assistant	1 year	40
6 Dark Room Assistant	6 months	4
7 Dental Hygienists	1 year	6
8 Dental Mechanics	2 years	6
9 Laboratory Technicians, Grade I	1 year	90
10 Laboratory Technology	Do.	17
11 Laboratory Technicians, Grade II	Do.	90
12 Physiotherapist	3 years	10
13 Nurses Training Course	3½ years	150

APPENDIX II.

SANCTIONED BED STRENGTH OF THE HOSPITALS AS ON DATE.

Government General Hospital, Madras	1,358
Government Stanley Hospital, Madras	962
Government Kilpauk Medical College Hospital, Madras	300
Government Royapettah Hospital, Madras	494
Government Ophthalmic Hospital, Madras	328
Government Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras	615

[21st March 1972]

Institute of Child Health and Hospital for Children, Madras	250
Institute of Obstetrics and Gynaecology and Government Hospital for Women and Children, Madras.	474
R.S.R.M. Lying-in Hospital, Madras	295
Thiruvotteeswarar Tuberculosis Hospital, Otteri	222
Government Mental Hospital, Madras	1,800
Tuberculosis Sanatorium, Tambaram	620
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur	636
Government Erskine Hospital, Madurai	1,486
The Infectious Diseases Hospital, Madurai	50
The Tuberculosis Sanatorium, Thoppur, Madurai	102
Thanjavur Medical College Hospital, Thanjavur	538
Chingleput Medical College Hospital, Chingleput	416
Coimbatore Medical College Hospital, Coimbatore	785
Tirunelveli Medical College Hospital, Tirunelveli	325
Total	12,056

The likely achievement in 1972-73 will be the increase of the bed strength by 214.

APPENDIX III.

VOLUNTARY ORGANISATIONS.

(1) Sacred Heart Leprosy Hospital, Sakkottai P.O., Kumbakonam, Thanjavur district; (2) Schieffelin Leprosy Research Sanatorium, S.L.R. Sanatorium, P.O., (via) Katpadi, Karigiri, North Arcot district; (3) The Kasturba Kushta Nivaran Nilayam, Malavanthangal P.O., (Via.) Kandachipuram P.O., South Arcot district; (4) The Leprosy Mission, Vadethorasalur, Tiyyagadrug P.O., South Arcot district; (5) Holy Family Hansonorium, Fathima Nagar Post, Tiruchirappalli district; (6) C. P. Memorial Leprosy

[21st March 1972]

Hospital, Colachel, Kanyakumari district; (7) Dayapuram Hospital and Home for Lepers, Manamadurai, Ramanathapuram district; (8) St. Luke's Leprosarium, Periakulam, Asirvathapuram P.O., Tirunelveli district; (9) Destitutes' Social Welfare Centre, 193-A, Sundara Mudali Street, Post Box No. 701, Vyasarpadi, Madras-12; (10) Besthesda Hospital, Ambur, North Arcot district; (11) Church of Christ Mission Hospital Leprosy Clinic, Gummindipcondi (via) Maddapakkam, Chingleput district; (12) Church of South India Leprosy Centre, Wandiwash, North Arcot district; (13) Navajeevan Health Centre, R. K. Pet, Chingleput district; (14) German Leprosy Centre, Chetpet P.O., Polur (via), North Arcot district; (15) Jothy Nilayam Rural Centre, Muttathur, (via) Ananthapuram, South Arcot district; (16) Leprosy Relief Rural Centre, Patty P.O., (via) Omalur, Salem district; (17) St. Anthony's Centre Rawttakuppam, Tiruchitrabalam P.O., Venur (via), South Arcot district; (18) St. Mary's Leprosy Centre, Arisipalayam, Salem district; (19) Seva Nilayam Rahathani, (via) Andhipatti, Periakulam taluk, Madurai district; (20) Sweedish Mission Hospital, S. M. Hospital P.O., Tiruppathur, Ramanathapuram district; (21) C.S.I. Hospital Kilanjunai P.O., (via) Salai Gramam, Ramanathapuram district; (22) St. Joseph's Leprosy Home, Arokkiapuram P.O., (via) Tuticorin, Tirunelveli district; (23) Sweedish Red Cross Leprosy Campaign, Katpadi Extension, North Arcot district; (24) Thakkar Bapa Kushta Nivaram Sangh, Tirukoilur, South Arcot district; (25) Village Health Centre, Karur, Tiruchirappalli district; (26) Visranthi Illam, Katpadi Township, North Arcot district; (27) Sagayamatha's Hospital, Pullambady P.O., Tiruchirappalli district; (28) St. Joseph's Hospital, Dindigul, Madurai district; (29) Hind Kushta Nivaran Sangh, Little Kancheepuram, Chingleput district; (30) Hind Kusht Nivaran Sangh, 19, Kamaraja Nagar, 2nd Street, Madurai-2; (31) Hind Kusht Nivaran Sangh, 3, Officers Line, Vellore, North Arcot district; (32) Hind Kusht Nivaran Sangh, 3, Chintamani Road, Madurai-1; (33) Hind Kusht Nivaran Sangh, C/o District Health Officer, Salem; (34) Hind Kusht Nivaran Sangh, 34-B, Rajambal Nagar, Manjakuppam, Cuddalore-1; (35) Hind Kusht Nivaran Sangh, 41, Bhakthapuri Street, Kumbakonam, Thanjavur district; (36) Hind Kusht Nivaran Sangh, 18, Promenade Road, Tiruchirappalli-1; (37) Hind Kusht Nivaran Sangh, Municipal Chairman, Melapalayam, Tirunelveli district; (38) Hind Kusht Nivaran Sangh, 310/311, Linghi Chetty Street, Madras-1; (39) Hind Kusht Nivaran Sangh, 125, Raja Street, Coimbatore; (40) Immaculate

[21st March 1972]

Conception Convent, 20, Old Kosavanpalayam, Madurai-9; (41) Christian Fellowship Leprosy Hospital, Ambilikai, Oddanchatram, Madurai district; (42) ELEP Leprosy Control Project, Post Box 3, Dharmapuri-1 and (43) Hemerikh Leprosy Centre, Polambakkam P.O., Chingleput district.

APPENDIX IV.

LIST OF LEPROSY INSTITUTIONS RECEIVING CAPITATION GRANT.

Name of institution.	Capitation Grant paid.		
	1969-70.	1970-71.	1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Schieffelin Leprosy Research Sanatorium, Karigiri, North Arcot district.	36,828	32,616	11,872
2 Debendranatha Mullik Leprosy Home, Vadethorasalur, South Arcot district.	45,414	40,608	10,206
3 Kasturba Gandhi Kusta Nivaran Nilayam, Malavanthangal, South Arcot district.	10,098	13,932	11,448
4 C.P. Memorial Leprosy Hospital, Colachel, Kanyakumari district.	53,973	40,608	40,365
5 Sacred Heart Leprosy Hospital, Kumbakonam, Thanjavur district.	1,39,428	1,45,746	1,24,430
6 Dayapuram Hospital and Home for Leprosy, Manamadurai, Ramanathapuram district.	31,644	18,792	46,494
7 Holy Family Hansonorium, Fathima Nagar, Tiruchirappalli district.	32,724	27,486	14,310
8 St. Joseph's Leprosy Home Tuticorin, Tirunelveli district.	59,886	59,886	26,298
9 St. Lukes Leprosorium, Periakulam, Tirunelveli district.	22,302	17,604	19,636
10 Cheshire Home, Katpadi, North Arcot district.	13,392	13,122	9,342

21st March 1972]

APPENDIX V.

1 Total number of sub-centres under the District Tuberculosis Programme—Opened so far.	753	of which 487 are having microscope facilities.
2 Estimated Tuberculosis cases in Tamil Nadu ..	Over 7 lakhs.	
3 Tuberculosis cases so far diagnosed and registered in Tamil Nadu under the District Tuberculosis Programme.	3,83,038	
4 Total number of Tuberculosis cases completed one full course of treatment.	87,119	
5 Number of X-ray (Chest) Examinations done so far.	1,424,602	
6 Number of sputum smear examinations done so far.	1,007,732	
7 Total number of Tuberculosis cases getting domiciliary treatment under the District Tuberculosis Programme (as on date).	71,132	
8 Percentage of defaulting Tuberculosis cases in Tamil Nadu (Average).	26 per cent.	
9 Bed strength in Tuberculosis Sanatoria, Tuberculosis Hospitals and T.B. Clinics—		
(a) Government Tuberculosis Sanatoria and Hospitals.	7	1,534
(b) Tuberculosis Sanatoria and Hospitals (Private).	5	1,086
(c) Beds in general hospitals	..	738
(d) Tuberculosis Clinics	41	..
		3,358

[21st March 1972]

APPENDIX VI.

SALIENT FEATURES OF T.B. CONTROL PROGRAMME.

B.C.G.	Tested.	Vaccinated.
I. Mass B.C.G. vaccinations Programme (1954 to 1964).	10,090,535	3,091,806
B.C.G. vaccination Programme after integration with the District.		
Tuberculosis Centres—		
(a) (i) Total number of (B.C.G.) New Born vaccinations given.	..	353,361
(ii) Among them, vaccinated in the Madras City Maternity Hospitals.	..	209,196
(b) Total number of District B.C.G. vaccinations (other than New Born vaccinations) given	..	4,733,172
(c) Total number tested	..	1,645,583
(d) Total number of negative B.C.G. vaccination given	..	273,564
(e) Total number of B.C.G. vaccinations given.	..	5,360,097

APPENDIX VII.

TOTAL BEDS AS ON 31st MARCH 1971.

	General.	Mater- nity.	Tuber- culosis Emer- gency.	Tuber- culosis Sana- toria.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
E.S.I. Hospitals	711	150	64	..	925
E.S.I. Wards Annexes ..	54	..	..	78	132
Government Hospitals ..	244	211	49	51	555
Private Hospitals ..	4	..	..	97	101
Total ..	1,013	361	113	226	1,713

21st March 1972]

APPENDIX VII—cont.

Beds added after 1st April 1971.

E.S.I. Hospital, Madurai.	140	50	12	..	202
Government Hospital, Palani.	2	1	2	..	5
Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli for Usilampatti area.	2	..	..	..	2
Total	144	51	14	..	209
Grand total ..	1,157	412	127	226	1,922

APPENDIX VIII.

BED POPULATION RATIO AMONG THE INSURED POPULATION UNDER THE E.S.I. SCHEME.

Area.	Number of beds.	Number of insured persons.	Bed ratio for 1,000 insured persons family units.
(1)	(2)	(3)	(4)
Madras area	1,002	181,060	5.53
Coimbatore area ..	355	71,120	5.0
Madurai area	229	30,187	7.5
Total number of beds reserved under E.S.I. Scheme including the above three Hospitals.	1,922	380,136	5.1
	(vide state- ment below.)	(Total number of family Units in the State.)	

[21st March 1972]

APPENDIX VIII—cont.

BED POPULATION RATIO AMONG THE INSURED POPULATION
UNDER THE E.S.I. SCHEME—cont.

Name of the area.	Number of insured persons.	Places where beds reserved.	Number of beds reserved.
Madras City and Suburbs.	1,81,060	E.S.I. Hospital, Madras ..	625
		Tuberculosis Sanatorium, Tambaram.	52
		Government General Hospital.	50
		Government Stanley Hospital.	50
		Government Royapettah Hospital.	25
		Kilpauk Medical College Hospital.	25
		Government Women and Children Hospital.	50
		Raja Sir Ramasamy Mudaliars lying-in Hospital.	75
		Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children.	50
		Total ..	1,002

21st March 1972]

Name of the area.	Number of insured persons.	Places where beds reserved.	Number of beds reserved.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Coimbatore City and Suburbs.	71,120	E.S.I. Hospital, Coimbatore. Ramalingam Tuberculosis Sanatorium, Perundurai.	300 55 355
2 Udumalpet	4,890	Government Hospital, Udumalpet. Ramalingam Tuberculosis Sanatorium, Perundurai.	15 20
3 Erode, Pallipalayam.	3,036	Government Hospital, Erode. Ramalingam Tuberculosis Sanatorium, Perundurai.	8 4
4 Pollachi	2,506	Government Hospital, Pollachi.	3
5 Mettupalayam ..	2,675	Government Hospital, Mettupalayam.	5
6 Palladam	1,600	Government Hospital, Palladam. Ramalingam Tuberculosis Sanatorium, Perundurai.	3 3
7 Salem	5,128	Headquarters Hospital, Salem.	11
8 Mettur Dam and Konur.	6,672	Government Hospital, Mettur. Ramalingam Tuberculosis Sanatorium, Perundurai.	13 1
9 Gudiyatham ..	895	Government Hospital, Gudiyatham. Tuberculosis Sanatorium, Pennathur.	4 2
10 Arni	1,613	Government Hospital, Arni.	3
11 Vaniyambadi ..	1,432	Government Hospital, Vaniyambadi (1). Government Hospital, Tirupathur (2).	3 ..

[21st March 1972]

Name of the area.	Number of insured persons.	Places where beds reserved.	Number of beds reserved.
(1)	(2)	(3)	(4)
12 Vellore	1,850	Headquarters Hospital, Vellore.	3
13 Ranipet	2,244	Scuddar Memorial Hospital, Ranipet.	4
14 Tiruppur	8,178	Government Hospital, Tiruppur.	11
Madurai City and Suburbs.	30,187	E.S.I. Hospital, Madurai ..	202
		Tuberculosis Sanatorium, Thoppur.	24
		Government Hospital, Tirumangalam.	3
Dindigul	2,327	Government Hospital, Dindigul.	229
		Tuberculosis Sanatorium, Thoppur.	6
Palani and Neikkarpatti.	1,139	Government Hospital, Palani.	2
		Tuberculosis Sanatorium, Thoppur.	5
Sivakasi	6,051	Government Hospital, Sivakasi.	2
Rajapalayam	4,157	Government Hospital, Rajapalayam.	16
Virudhunagar	1,684	Government Hospital, Virudhunagar and Women and Children Hospital.	8
		Government Hospital, Thoppur.	3
Dalmiapuram	2,067	Government Hospital, Lalgudi.	25
Tiruchirappalli and Usilampatti.	8,253	Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli.	10
			12

21st March 1972]

Name of the area.	Number of insured persons.	Places where beds reserved.	Number of beds reserved.
(1)	(2)	(3)	(4)
Pudukottai and Cauverynagar.	2,216	Government Hospital, Pudukottai and Women and Children Hospital, Pudukottai.	10
Kumbakonam	2,104	Government Hospital, Kumbakonam.	4
Nagapattinam	1,195	Headquarters Hospital, Nagapattinam.	3
Tuticorin	3,507	Government Hospital, Tuticorin.	10
Shencottah	650	Government Hospital, Shencottah.	3
Tirunelveli	5,740	Headquarters Hospital, Tirunelveli.	9
Vickramasingapuram ..	6,495	Government Hospital, Vickramasingapuram.	12
		Government Hospital, Vannarpet.	1
Koilkpatti	3,919	Government Hospital, Koilkpatti.	32
Nagercoil	1,145	Headquarters Hospital, Nagercoil.	3
		Tuberculosis Hospital, Nagercoil for other areas also.	45
Cuddalore, Nellikuppam and Vadalur.	2,556	Headquarters Hospital, Cuddalore.	8

[21st March 1972]

மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை பற்றிய முக்கியக் கூறுகளை இந்த அவையின் முன் வைக்க விழைகிறேன்.

மக்கள் நல்வாழ்வு என்பது நோயற்ற நிலையென்பதுமட்டுமல்ல; ஏலாமை நீங்கிய நிலை என்பது மட்டுமல்ல. உடல் நலன், மன நலன், சமூக நலன் ஆகிய மூன்றும் நிறைந்துள்ள நிலையே நல்வாழ்வாகும். வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இடர்பாடுகளையும், இன்னல்களையும் எதிர்த்துப் போராடவும், தமது நிலை தளராது நமக்குள்ள அனைத்து நலன்களையும் முழு அளவில் ஆண்டனுபவிக்கும் ஏற்றமிகு நிலையில் ஒவ்வொருவரும் இருத்தல் வேண்டும்.

மக்களின் நல்வாழ்வு மேம்பாடு குறிப்பிட்ட நோய்களினின்றும் பாதுகாப்பு, நோயினைத் தொடக்கத்திலேயே கண்டுபிடித்து அதற்குச் சிகிச்சையளித்தல், ஏலாமையைக் கட்டுப்படுத்தல், புதுவாழ்வு அளித்தல் ஆகிய ஐந்து நோக்கங்களை மக்கள் நல்வாழ்வு அடங்கல் திட்டங்கள் நிறைவேற்றுகின்றன.

இந்த நோக்கங்களைக் கருத்திற்கொண்டு, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை, தாய்-சேய் நலன் உட்பட சமுதாயத்தினருக்குச் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு அளித்தல், ஊட்டச்சத்து மேம்பாடு, தொற்று நோய்களைத் தடுத்தல், கட்டுப்படுத்துதல், பிறப்பு-இறப்பு புள்ளி விவரங்களைப் பதிவுசெய்தல், உணவில் கலப்படம் செய்வதைத் தடுத்தல், மக்களிடையே சுகாதாரக் கல்வியைப் பரப்புதல், சுற்றுப்புறச் சுகாதாரம் ஆகியவற்றுக்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது.

தாய்-சேய் நலன் உட்பட (சமுதாய) மக்கள் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துதல்.

(ஐ) தொடக்கச் சுகாதார நிலையம்.— மக்களுக்குத் தடுப்பு மருத்துவப் பணியும், சிகிச்சை மருத்துவப் பணியும் அளிப்பதற்காகவும், நாளடைவில் சமுதாயத்தினரின் சுகாதாரம் மேம்படவும் (சுற்று) வட்டார வளர்ச்சிப்பகுதி (ஒன்றியம்) அளவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பல வகைகளில் மக்களுக்கு நன்மையக்கும் தொடக்கச் சுகாதார நிலையமாகும். மக்கள் நல்வாழ்விற்குக் கேடு விளைவிக்கக்கூடிய மலேரியா, காசநோய், பெரியம்மை, 'யாஸ்' என்கிற சரும நோய் போன்ற நோய்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அல்லது (அறவே

[21st March 1972]

ஒழிப்பதற்கான) திட்டங்களை மேற்கொள்ளும் முழுப் பொறுப்பும் தொடக்கச் சுகாதார நிலையத்தையே சார்ந்ததாகும். இத் திட்டங்கள் நோய்த்தடுப்புப் பணிகளை வலுப்படுத்தவும் நோய்த்தடுப்புப் பணி முடிந்தபின் அந்நிலையைப் பேணிவரும் கட்டத்தை அடைந்து செயல்படும். இவை மக்களுக்கு மருத்துவப் பாதுகாப்பு அளித்தல், பிறப்பு-இறப்புப் புள்ளி விவரப்பதிவு முறைகளை மேம்படுத்துதல், தாய்-சேய் நலப்பணி, குடும்பநலத் திட்டம், பள்ளிகளில் சுகாதாரக் கல்வி, தொற்று நோய்களைக் கட்டுப்படுத்துதல், சுற்றுப்புற சுகாதாரம், சுகாதாரக் கல்வி ஆகியவை குறித்தும் முக்கியப் பங்காற்றி வருகின்றன.

(b) தொடக்கச் சுகாதார நிலையம் எப்பகுதியில் அமைந்துள்ளதோ அப் பகுதி மக்களின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கு வழி வகுப்பதைத் தனது நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு பிரிவாக இந்த நிலையம் செயல்படும். தொடக்கச் சுகாதார நிலையப் பணியாளர்கள், தாங்கள் "செயலாற்றவேண்டிய பகுதி களையும் அங்குள்ள மக்களையும்" ஆய்வு செய்து, உரிய கல்வி மற்றும் உரிய சிகிச்சை மருத்துவப்பணி, தடுப்பு மருத்துவப் பணி ஆகியவற்றின் மூலம் அம்மக்களின் உடல் நலனை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்து எடுப்பர்.

(c) ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஒரு தொடக்கச் சுகாதார நிலையத் தைத் திறப்பதே அரசின் கொள்கையாகும். 1971 ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், 365 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் செயல்பட்டு வந்தன. 1971 ஆம் ஆண்டில், 14 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பொழுது, தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 379 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இந்த 379 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் 131 நிலையங்கள் அவற்றிற்கான சொந்தக் கட்டிடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. 36 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

d) தற்போது 80,000-விருந்து 1,00,000 வரையில் மக்கள் தொகை கொண்ட சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரம் ஒன்றில் தொடக்கச் சுகாதார நிலையம் ஒன்றுள்ளது.

(e) மருத்துவப் பாதுகாப்பு என்பது, தொடக்கச் சுகாதார நிலையத்தின் பணிகளில் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு தொடக்கச் சுகாதார நிலையத்திற்கும் 6 படுக்கைகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தொடக்கச் சுகாதார நிலையத்திலும் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு நோயாளிக்கு ரூ. 1.50 செலவில் உணவு வழங்குவதற்கு அரசு அண்மையில் வகைசெய்துள்ளது. இதற்கு

[21st March 1972]

எல்லா தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களிலும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 12,34,440 தேவைப்படும். 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்டத்தில் இதற்குத் தேவையான நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. தொடக்கச் சுகாதார நிலையம் ஒவ்வொன்றுக்கும் நாள்தோறும் புறத்துள்ள நோயாளிகள் புதிதாக 70 பேரும் முன்னரே சிகிச்சை பெற்றுவரும் 40 பேரும் வருகின்றனர். தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் எல்லாவற்றிலும் நாள்தோறும் வரும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை 41,250 பேர் ஆகும். தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் ஆனைத்திற்கும் ஆண்டுதோறும் வரும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை 148.5 லட்சம் ஆகும்.

மகப்பேறு, குழந்தை நலப்பணிகள்.

மகப்பேறு, குழந்தை நலப் பணிகளில், சீரான உடல் நலமும் வலிவும் வளர்ச்சியுமுள்ள தாய்க்கு குழந்தைகளாக பிறக்கச் செய்வதிலும், அதன் பின்னர், தாய், குழந்தை இருவரின் உடல் நலனையும் காப்பதிலும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. இதற்காக, தற்போது தாய்மார்கள், அவர்கள் கருவுற்ற ஐந்தாவது மாதத்தில் பேறுகால முன் கவனிப்பிற்காகப் பதிவுசெய்து கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றிய வட்டாரங்களில் உள்ள பல்வேறு மகப்பேறு நிலையங்களின் மகப்பேறு உதவியாளர்கள்-மகப்பேறு துணைச் செவிலியர்கள் இந்தப் பதிவு செய்கின்றனர்.

பேறு காலத்திற்கு முந்திய நிலையில் உள்ள தாய் முழுமையான மருத்துவ சோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார். அவரிடம் உள்ள நலக்குறைபாடு, கருவின் நிலை, இரத்த சோகை, ரத்தத்தில் நச்சு கலந்திருப்பதற்கான அறிகுறிகள் உணவில் சத்தின்மை போன்றவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக அவர் இத்தகைய சோதனைக்குட்படுத்தப் படுகிறார். கருவுற்றிருக்கும் காலத்தில் அவர் உண்ண வேண்டிய உணவுபற்றியும் தன்னைத் தானே எவ்வாறு கவனித்துக் கொள்வது என்பது பற்றியும் அவருக்கு ஆலோசனைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. குழந்தை உணவு ஊட்டுதல், நோய்த் தடைக்காப்பு முறைகள் (அட்டவணை) குழந்தை நோய்கள் பற்றியும் குடும்ப நலம் பேணும் முறைகள் பற்றியும் அவருக்கு தெளிவாக்கப்படுகிறது.

பேறுகால முன் பணி முறைப்படி முக்கியமாக கருவுற்றிருப்பவர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று, நடத்தப்படுகிறது. மகப் பேறு துணைச் செவிலியர், கருவுற்றிருக்கும் தாய்மார்களின் பேறு காலத்தில் அவர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று சுகாதார முறைப்படி மகப் பேறுக்கு உதவுகின்றனர், பார்க்கின்றனர். குழந்தை பிறந்து தொடர்ந்து 10 நாட்களுக்குத் தாயையும் சேயையும் கவனிக் கின்றனர்.

[21st March 1972]

சுகாதாரப் பார்வையாளர்கள், மகப்பேறு துணை செவிலியரின் பணியை மேற்பார்வை செய்தும் பல்வேறு மகப்பேறு மருத்துவமனைகளில் பேறுகால முன் கவனிப்பு மருந்தகங்கள் நடத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தும் வருகின்றனர். மேலும் நன்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய தாய்மார்கள் பற்றி மகப் பேறு துணை செவிலி முக்கிய நிலையத்தில் அல்லது துணை நிலையத்தில் உள்ள தொடக்கச் சுகாதார நிலையத்தின் மருத்துவ அதிகாரிக்குத் தெரிவிக்கிறார். நோய்த்தடுப்பு முறைகள் பற்றி தாய்மார்களுக்கு ஆலோசனைகூறி குழந்தை கட்டு மூன்று நோய்த் தடுப்பு ஊசிபோடும் (D.P.T.) பணிகளில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறார்.

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்படி, பேறுகால நிலையங்களைத் திறந்து அவற்றைப் பேணிவருவது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். மக்கள் தொகையில் ஒவ்வொரு 10,000 பேருக்கும் ஒரு பேறுகால நிலையம் வீதம் பேறுகால நிலையங்கள் தற்போது ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. முதல் மூன்று நிலையங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பேணிவரப் படுகின்றன. இதற்கு 2/3 பங்கு மானியம் தமிழ்நாடு அரசிடமிருந்து கிடைக்கும். மூன்றுக்கு மேற்பட்ட மகப்பேறு நிலையங்களுக்குக் குடும்ப நலத்திட்டத்தின் கீழ் இந்திய அரசிடமிருந்து முழு மானிய உதவி கிடைக்கும். 1-1-1971 ஆம் நாள்தொடங்கி ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களினால் மொத்தம் 3,645 மகப்பேறு நிலையங்கள் பேணி வரப்படுகின்றன. அவற்றிற்கு ஆகும் தொடர் இனச் செலவின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு அளவு தொகையை அரசு மானியமாக அவை பெறுகின்றன.

பின்தங்கிய பகுதிகளில் இவை அரசினால் பேணப்பட்டு வருகின்றன. பின்தங்கிய பகுதிகளில் 19 முக்கிய நிலையங்களும், 76 துணை நிலையங்களும் உள்ளன. இவற்றிற்கான முழு செலவினையும் அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது.

மாநகராட்சிகளில் 80 மகப்பேறு இல்லங்களும் 225 மகப்பேறு நிலையங்களும் உள்ளன. இவற்றுக்கு ஆகும் தொடர் செலவில் நான்கில் ஒரு பங்குத் தொகையை மானியமாக அரசு வழங்குகிறது.

(c) குழந்தைகளுக்கு நோய்த்தடுப்பு ஊசி குத்தும் திட்டம்:

கிராமப் பகுதிகளில் பள்ளி செல்லும் வயதடையாக குழந்தைகளுக்கு நோய்த்தடுப்பு ஊசி குத்தும் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் 1-10-1964 முதல் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டம் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் மூலமாக நடைபெறுகிறது. கைக் குழந்தைகள் உட்பட, 5 வயதுக்கு உட்பட்ட வயதுள்ள அனைத்து குழந்தை

[21st March 1972]

களுக்கும் கக்குவான், தொண்டை அடைப்பான், இளம் பிள்ளைவாதம் ஆகிய நோய்கள் மூன்றைத் தடுப்பதற்கான ஊசிகள் போடப்படுகின்றன. (ஒரு வயதுக்கு உட்பட்ட) கைக்குழந்தைகள் சிறப்பாக கவனிக்கப்படுகின்றன. ஒரு ஊசிக்கும் அடுத்த ஊசிக்கும் இடையே ஒருமாத காலம் விட்டு மூன்று ஊசிகளும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் போடப்படவேண்டும். ஆண்டொன்றுக்கு, ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலும் 900 குழந்தைகளுக்கு “முத்தடுப்பு ஊசி” போடப்பட வேண்டும் என்று இலக்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தொடக்கத்தில், இத்திட்டம், 142 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் மட்டும் செயல்படுத்தப்பட்டது. தற்போது இத்திட்டம், 379 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. மூன்று நோய்த் தடுப்பு ஊசி மருந்துக்காகும் செலவு குடும்ப நலத் திட்ட நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. 1-4-1971 முதல் 31-12-1971 முடியவுள்ள காலப்பகுதியில், மூன்று முறையும் முத்தடுப்பு ஊசி போடப்பட்ட குழந்தைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 78,327 ஆகும். நகரப் பகுதிகளில் குழந்தைகளுக்கு நோய்த் தடுப்பு ஊசி குத்தும் திட்டம் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

குழந்தைகளிடம் காணப்படும் ‘A’ வைட்டமின் சத்துக் குறைவால் வருகின்ற, “கெரடோ மலாசியா” Keratomalacia என்னும் நோயையும் மற்றும் அவ்வகை நோய்களையும் போக்கும் பொருட்டு, கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இந்திய அரசு தமிழ்நாட்டுக்கு ‘A’ வைட்டமின் சத்து அடங்கிய (திரவம்) 12,500 குடுவைகள் ஒதுக்கியுள்ளது. இவை, சென்னை மருந்துப் பண்டக சாலையினரால் வழங்கப்படும். நூறு மில்லி ‘A’ வைட்டமின் (திரவம்) குடுவைகள் மாநகரிலுள்ள தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு மாநில குடும்பநலத் திட்டக் கழகத்தால் வழங்கப்படுகிறது. இதனை, சென்னை, மருந்துப் பண்டக சாலையினரால், சென்னை மாநகராட்சிக்கும் மாநகரிலுள்ள பிற அரசினர் மருத்துவ மனைகளுக்கும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மாவட்டங்களில் இந்த மருந்து, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும், தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும், தொடக்க சுகாதார நிலையங்களுக்கும் தொடர்படைய மாவட்டக் குடும்ப நலத் திட்ட அதிகாரி, தாய்-சேய் நல அதிகாரி மூலமாக வழங்கப்படுகிறது. மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கு இந்த வைட்டமின் மருந்துக் குடுவைகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவற்றை அவர்கள் தமது நிருவாகத்தில் உள்ள வட்ட மருத்துவமனைக்கும், பிற மருத்துவமனைக்கும் வழங்குவர். குடும்பநலத் திட்ட ஆணையாளரது கருத்துரைக்கிணங்க தொடக்க சுகாதார நிலையங்களுக்கு மேலும் இவற்றை வழங்குவதை வரையறுப்பதெனத் தற்போது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

21st March 1972]

II ஊட்டச் சத்து மேம்பாடு.

ஊட்டச்சத்து ஆய்வுக் கூடம்: மக்களின் ஊட்டச் சத்துக் குறைவை தடுக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் நடைமுறை சாத்தியமான ஏற்பாடுகளை, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அதிகாரிகள் மேற்கொள்ள இயலும் வகையில் அவர்களுக்கு அறிவியலறிவையும் தகவல்களையும் அளிக்கும் நோக்கத்துடன், ஊட்டச் சத்து ஆய்வுக்கூடம் ஆராய்ச்சி நடத்தியது. இந்த ஆய்வுக்கூடம் இயக்குநர் அலுவலகத்துடன் இணைந்தவொன்றாகும். 1971-ஆம் ஆண்டில் நடந்த அனைத்திந்திய தொழில்-வேளாண்மைப் பொருட்காட்சியில் இது கலந்து கொண்டது. அந்தப் பொருட்காட்சியில் ஊட்டச் சத்துணவின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டது. பல்வேறு மாவட்டங்களிலுள்ள சுகாதார ஆய்வாளர்களுக்கும், சுகாதாரப் பார்வையாளர்களுக்கும் அறிவியல் முறையிலான ஊட்டச்சத்துணவு குறித்து பணிக்காலப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. உணவு குறித்து ஆய்வு நடத்துவதில் இவர்களுக்கு நேர்முகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. வேளச்சேரி தொடக்கச் சுகாதார நிலையத்தில் ஈரூர் பள்ளிகளிலும் (பாலவாடிகள்), தொடக்க நிலைப்பள்ளிகளிலும் பயிலும் 3-12 வயது சிறுவர்களின் ஊட்டச் சத்துக் குறைபாட்டையும், மாலைக் கண் நோயையும் தவிர்ப்பதற்கென வழக்கமான நண்பகல் உணவுடன் கிரைக் கூட்டு வழங்கும் ஒரு திட்டத்தை மத்திய ஊட்டச்சத்துக் கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. வழக்கம்போல், அடையாறு சுகாதாரத் தொண்டு நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஊட்டச்சத்து ஆய்வுக் கூடத்தில் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன.

துணைஉணவுட்டும் திட்டம்.

துணை உணவுட்டும் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் 1950-இல் தொடங்கப்பட்டது. மக்கள் தொகையில், எளிதில் நோய் பீடிக்கும் நிலையில் உள்ளோரில் பெரும் பிரிவினராயுள்ள குழந்தைகள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், பாலூட்டும் தாய் மார் ஆகியோரிடம் காணப்படும் ஊட்டச் சத்துக் குறைபாட்டைப் போக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டம் ‘கேர்’ (CARE) நிறுவனத்தின் உதவியுடன் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்நிறுவனம், தானியம்-சோயாபீன்-பால்மாவு (Corn-soy-milk), சாலடு எண்ணெய் போன்ற உணவுப் பண்டங்களைத் தேவைப்படும் அளவு நன்கொடையாக வழங்குகிறது. இவ்வாறு அளிக்கப்பட்ட உணவுப்பண்டங்கள் தற்போது 750 உணவு அளிக்கும் நிலையங்கள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன. அவற்றில் தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள், அரசாலும் நகராட்சிகளாலும் நடத்தப்படுகிற தாய்-சேய் நல நிலையங்கள் அடங்கும்.

[21st March 1972]

1971-ல் மொத்தம் 20 லட்சம் கிலோ கிராம் எடையுள்ள, நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருள்கள் “கேர்” (CARE) நிறுவனத்திடமிருந்து பெறப்பட்டு, வழங்கப்பட்டன. இத்திட்டம், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடன் இணைந்த (சுமார் 3,000) தாய்-சேய் நல நிலையங்களுக்கு மேலும் விரிவுபடுத்தப்படவிருக்கின்றது.

III தொற்று நோய்களின் தடுப்பும், கட்டுப்பாடும்.

காலரா.—கடந்த காலத்தில் காலரா தடுக்க முடியாத பேரபத்தான நோய்களில் ஒன்றாக இருந்தது. வைப்பிரியோ காலரா என்னும் நோய்க்கிருமி இந்த நோய் ஏற்படக் காரணமாகும். தொற்று நோய்க் கிருமி கலந்த நீர் அல்லது உணவு மூலமாக இந்த நோய் பரவுகிறது. வாந்தி அல்லது மலக் கழிவுப் பொருள்கள் மீது உட்காரும், ஈ, கொசு போன்றவை மூலம் நீரிலும், உணவிலும் அவை உட்காரும்போது இக்கிருமிகள் அவற்றில் கலந்து விடுகின்றன. இந்நோய் கண்டுள்ளவர்கள் தாம் அறியாமலே வெளிப்படையாக எந்த அறிகுறியும் தோன்றாதபோதே இந்தத் தொற்று நோயைப் பரவச் செய்கின்றனர். நமது மாநிலத்தில் இந்நோய் எங்கோ ஒவ்வொரு இடத்தில் மட்டும் கண்டுள்ளது. காலரா பெரும்பாலும் ஆற்றுப்படுகை பகுதிகளில் (நீர் தேங்கும் வட்டாரத்தில்) ஏற்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் காவிரி ஆற்றின் பகுதிகளில் முக்கியமாக இந்த நோய் காணப்பட்டது. இந்தக் கொள்ளை நோய் செப்டம்பர் திங்கள் முதல் அடுத்த ஆண்டு மார்ச் வரை உள்ள பருவத்தில் பரவுவது வழக்கம். இந்நோயினால் பெருமளவில் பாதகம் விளைந்து வந்ததால் இந்நோயைத் தடுத்துக் கட்டுப்படுத்த தீவிரமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இம்மாநிலத்தில் மேற்கொண்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, இந் நோய் விளைவு, பெருமளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டது. 1958-ல் 6,508 மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். 3,298 மக்கள் மாண்டனர். 1971-ல் 2,470 மக்கள்தான் பாதிக்கப்பட்டனர். 123 மாணங்களே ஏற்பட்டன.

இத்துறையினரின் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மூலம் இந்நோயின் விளைவுகளை பெரிதும் குறைத்துள்ளோம். பாதுகாப்பான நீர் வழங்கல், துப்புரவான கழிப்பிடங்கள் முதலியவற்றிற்கு வகை செய்வது போன்ற நீண்டகால நடவடிக்கைகளுக்கு மேலாக, இந்நோயைக் கட்டுப்படுத்த கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன :—

கொள்ளை நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகளைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக 64 சுகாதார ஆய்வாளர்கள் உள்ளனர். இம்மாநிலத்தில் எப்பகுதியில் காலரா கண்டுள்ளதாக தகவல் கிடைத்தாலும், போதுமான எண்ணிக்கை உள்ள ஆய்வாளர்கள் அப்பகுதிக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். பெரும்பாலோ

[21st March 1972]

ருக்குக் காலரா நோய்த் தடுப்பு ஊசி குத்துதல், குளோரின் கலந்த நீர் வழங்கல் முதலான நோய்க் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் உள்ளூர் பணியாளர்களுக்கு அவர்கள் துணை புரிவர். மேலும், முக்கியமான திருவிழாக்கள் நடைபெறும் இடங்களில் திருவிழா நடைபெறுவதற்கு முன்பும், திருவிழாவின் போதும் குடிநீரில் குளோரின் கலத்தல் போன்ற முன்னேற்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் இந்த ஆய்வாளர்கள் அனுப்பப்படுகின்றனர். இது முக்கியமான பணியாகும். ஏனென்றால், திருவிழாக்கள் இத்தொற்றுநோயைப் பரவச் செய்வதற்கு ஏற்ற ஒரு வாயிலாக அமையக்கூடும்.

தற்போது கொள்ளை நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் மூன்றும் செயல்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஒவ்வொரு விரைவு மருத்துவ ஊர்தி ஒன்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் இயலூர்தி கொள்ளை நோய்ப் பிரிவுகள் ஆறும் உள்ளன. அவற்றிற்குத் தேவையான சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கும் விரைவு மருத்துவ ஊர்திகளுக்கும், ஜீப் வண்டிகளுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கண்ட இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு விரைவு மருத்துவ ஊர்தி உள்ளது :—

பூவிரந்தவல்லி, காஞ்சிபுரம், கடலூர், மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், சேலம், இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் கொள்ளைநோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பணியைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஜீப் வண்டிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வண்டிகள் காலரா பரவியுள்ள பகுதிகளுக்குச் சென்று தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும். அனைவருக்கும் நோய்த்தடுப்பு ஊசிகள் குத்துதல், குடிநீரில் குளோரின் மருந்து கலத்தல், நோய்க் கண்டுள்ளோரை மிக அண்மையிலுள்ள மருத்துவ நிலையத்திற்கு விரைவு மருத்துவ ஊர்தியில் எடுத்துச் செல்லுதல் ஆகிய பணிகளை அவை மேற்கொள்ளும். இந்நோய் பெருமளவில் பரவியுள்ள நிலைமைக்கிணங்க அப்பகுதிகளுக்கு இந்தப் பிரிவுகள் அனுப்பப்படுகின்றன.

பெரியம்மை.—பெரியம்மை நோய் இதற்குக் காரணமான கிருமிகளால் உண்டாவதாகும். ஒரு காலத்தில் இந் நாட்டில் இது பெருமளவில் பரவி வந்தது. இந்த நோயை முற்றிலும் ஒழிக்கும் நோக்கத்துடன் இந்திய அரசு பெரியம்மை ஒழிப்பு தேசிய திட்டம் ஒன்றை, இந்நாட்டின் எல்லா மாநிலங்களிலும் செயல்படுத்துமாறு வழி வகுத்தது. மாநிலந்தோறும் ஒரு மாவட்டம் முன்னோடி ஆய்வுக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. முன்னோடி ஆய்விலிருந்து கிடைத்த அனுபவத்தின் (பயிற்சித்தொறியின்) அடிப்படையில் பணியாளர்மைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. நமது மாநிலத்தில் இத்திட்டம் 1963-64-ல் தொடங்கப்பட்டது. இந்த முன்னோடி ஆய்வு செங்கற்பட்டு மாவட்ட

[21st March 1972]

பாதிக்கப்படவில்லை என்பதுதான். இதற்குக் காரணம் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் அனைத்திலும் மிகக் கடுமையான நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் உடனடியாக மேற்கொள்ளப்பட்டதேயாகும்.

மலேரியா.—இம்மாநிலத்தில் மாநிலத் தலைமையிடத்தில் மலேரியா கட்டுப் பாட்டுக் கழகம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. மலேரியாவையும் கொசுக் களினும் பரவும் நோய்களையும் கட்டுப்படுத்துவது குறித்து இக்கழகம் கவனிக் கிறது. நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற பணியாளர்கள் இதில் பணி புரிகின்றனர். தஞ்சாவூர் கோயம்புத்தூர் ஆகியவிடங்களில் இரண்டு வட்டார மலேரியா அமைப்புகள் உள்ளன; அங்கு ஆய்வுக் கூடங்களும் பயிற்சி, ஆராய்ச்சி, ஆய்வு வசதிகளும் உள்ளன.

மலேரியா ஒழிப்புப் பணியில், நோய் பரவும் நிலையிலான (attack phase) உள்ள பகுதிகளில் டி.டி.டி. (D.D.T.) மருந்தை எல்லா வீடுகளிலும் தெளிக்கும் பணி சுமார் 3 ஆண்டுகளுக்கு மேற்கொள்ளப்பட்டது. நோய் பரவும் நிலையில், கடைசி ஆண்டுப் பணியாக, கண்காணிப்புப் பணியாளர்கள் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை வீடுதோறும் சென்று நோய் கண்டவர்களை கண்டுபிடிப்பதில் முனைந்து மருத்துவ மனைகள், மருந்தகங்கள், தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் ஆகியவிடங்களில் அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளித்தனர். நோய் காணும் நிலைக்குப் பிறகு, நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பணிகளை ஒருங்கிணைக்கும் நிலை (Consolidation phase) வருகிறது. அப்போது, மலேரியா கண்டவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பது தொடர்பான மேற்குறிப்பிட்ட பணி கள் யாவும் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலைக்கு பின்னர், பேணுதல் நிலை (maintenance phase). வருகிறது. அப்பொழுது மலேரியா ஒழிப்புப் பணிகள் மூலம் கிட்டிய பலன்கள் பொது சுகாதாரப் பணிகள் மூலம் பேணப் படுகின்றன. ஏனெனில், மலேரியா ஒழிப்பு குறித்த கண்காணிப்புப் பணிகள் சுகாதாரப் பணிகளின் ஒரு பகுதியாகும்.

370 லட்சம் மக்கள் தொகை கொண்ட 28.75 யூனிட் பகுதிகளில் தற்போது பேணுதல் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. 40 லட்சம் மக்கள் தொகை கொண்ட 3.05 யூனிட் பகுதிகள் மலேரியா ஒழிப்புப் பணிகள் ஒருங்கிணைக்கும் நிலையில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. பேணுதல் நிலைப்பகுதிகளில், மலேரியா கண்காணிப்பு பணிகளுக்குக் கூடுதலாக, நோய் கண்டுள்ள முக்கிய நேர்வுகளைக் கண்டுபிடித்தல், தடுப்பு ஊசி குத்துதல், சுகாதாரக் கல்வி யளித்தல் ஆகியவற்றை அடிப்படை சுகாதாரப் பணியாளர்கள் செய்து வருகி ன்னர்.

21st March 1972]

375 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில், மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தை முழுவதும் நிறைவேற்றிய பின்னர் அதே நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள வளர்ச்சி வட்டாரங் கள் 351 ஆகும். இவ்வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் உள்ள தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் 1—4—1969-க்குப் பின்னர் அடிப்படைச் சுகாதாரப் பணிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அடிப்படைச் சுகாதாரப் பணியாளர் அமைப்பு பின் வருமாறு: 10,000 பேர்களுக்கு அடிப்படைச் சுகாதாரப் பணியாளர் ஒருவர் இருக்கிறார். அடிப்படைச் சுகாதாரப் பணியாளர் நால்வருக்குச் சுகாதார ஆய்வாளர் ஒருவர் உள்ளார். ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஒவ்வொன் றுக்கும் ஓர் ஆய்வுக்கூடம் உள்ளது.

அடிப்படைச் சுகாதாரப் பணியாளர்கள் பலநோக்குப் பணியாளர்களாவார். மலேரியா கண்காணிப்புப் பணி—நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கண்டறிந்து அவர்களுக்குச் சிகிச்சையளித்தல்; சுகாதாரச் செய்திகளைப் பரப்பதல், அதாவது வாந்திபேதி, காச நோய் போன்ற தொற்று நோய்கள் பற்றி அறிந்து அதனைத் தெரிவித்தல்; நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடித்தல்; பெரியம்மைத் தடுப்பு ஊசி போடுதல், குடும்ப நலத்திட்டப் பணிகள் பற்றித் தகவல் அளித்தல், ஆகிய பணிகளை அவர்கள் கவனிப்பதோடு மேற்கண்ட பணிகள் குறித்துச் சுகாதாரச் கல்வியும் போதித்து வருகின்றனர். தொகுநிலையின் கீழ் உள்ள பகுதிகளில் 23 வட்டாரங்கள் உள்ளன. இங்கு கண்காணிப்புப் பணியாளர்கள் வீடுதோறும் சென்று நோயினால் பாதிக்கப் பட்டவர்களை முனைந்து கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு மலேரியா நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளைக் கொண்டு சிகிச்சை அளிப்பதன் மூலமும், மருத்துவ மனைகள், மருந்தகங்கள், தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் மூலமாகக் கண்காணிப்புப் பணிகள் நிறைவேற்றுவதன் வாயிலாகவும் மலேரியா நோய்த் தடுப்புப் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

இம்மாநிலத்திலுள்ள சில நகரங்களில் கிணறுகளில் வளர்கின்ற ஸ்டெபென்சி மலேரியா, கொசுவே மலேரியா ஏற்படுவதற்குக் காரணமாகும். தமிழ் நாட்டில் மலேரியா நோய் ஒழிப்பு நகர்ப்புறத் திட்டத்தில் சேலம், ராசிபுரம், இளம் பிள்ளை, தூத்துக்குடி ஆகிய நகரங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கொசு முட்டை களை ஒழிப்பதற்காக அரோமெக்ஸ், கொசு மருந்து, பாரிஸ் கிரீன் A.G.L.F. போன்ற கொசு மருந்துகள், கிணறுகளில் தெளிப்பதன் மூலம் மலேரியா, ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. 1—4—71 ஆண்டுகளில் மலேரியா ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்கள் குறித்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஏற்பட்டு வரும் செலவு பொறுப்பேற்ற செலவாக இந்திய அரசினால் கருதப்படும். இவ்வாறு பணியாளர்கள் குறித்து ஏற்படும்

[21st March 1972]

செலவு இந்திய அரசு வரையறுத்த முறைப்படி இருக்க வேண்டும். இது குறித்து பொறுப்பேற்ற செலவுக்கு மேற்பட்டு ஆகும் செலவு முழுவதையும் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால அளவில் இந்திய அரசு ஈடுசெய்யும்.

இத்திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருள்கள், சாதனங்களுக்கான செலவு முழுவதும் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால அளவில் இந்திய அரசினால் ஈடு செய்யப்படும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், மேற்கூறிய நான்கு நகரங்களைப் போல், மத்திய அரசு உதவிபெறும் நகரமாக சென்னை மாநகரும் தகுதியுள்ளது என்று இந்திய அரசு, மாநில அரசுக்கு அறிவித்துள்ளது. ஆனால், நான்காவது திட்டக் காலத்திற்குப் பிறகு மத்திய அரசின் உதவி எதுமின்றி மாநில அரசு இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டும் என்ற நிபந்தனையையும் இந்திய அரசு விதித்துள்ளது. இது குறித்து மாநில அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

யானைக்கால் நோய்.—தஞ்சாவூர், தென்னார்க்காடு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களிலும் திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியிலும், குளசின் வகைக் கொசுவினால் யானைக்கால் நோய் பரவுகிறது. இவ்வகைக் கொசுக்கள் கழிவு நீரிலும் சாக்கடைகளிலும் வாழ்கின்றன. சுமார் 130 லட்சம் மக்கள் யானைக்கால் நோயால் பாதிக்கப்படும் நிலைக்கு உள்ளாகின்றனர். தமிழ்நாட்டில், 1957-58-ம் ஆண்டிலிருந்து, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களில், யானைக்கால் நோய் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் நான்கு செயல்பட்டு வருகின்றன. கொசு உற்பத்தியாகக் கூடிய இடங்கள், நீர் தேங்கியுள்ள இடங்கள் ஆகியவற்றில் கொசு மருந்து தெளிப்பதன் மூலம், முறையான கொசு ஒழிப்புப் பணியை, இப்பிரிவுகள் புரிந்து வருகின்றன. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ், தலைமையிடப் பிரிவு ஒன்று, புதிய கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் எட்டு ஆகியவற்றை அமைப்பதன் மூலமும், இருக்கின்ற பிரிவுகள் நான்கையும் விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும், யானைக்கால் நோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் தேசியத் திட்டத்தை, வட்டார அடிப்படையில், இம்மாதிலத்தில் சீரமைக்கும் பணி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 6 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சதவீத யானைக்கால் நோய் நுண்கிருமிகள் உள்ள இடங்களே, இந்தப் புதிய பிரிவுகள் எட்டும் அமைக்கப்படுவதற்குத் தகுதியுள்ள இடங்களாகும். இந்தப் புதிய பிரிவுகள் எட்டும், உதவி இயக்குநர் ஒருவரின் மேற்பார்வையின்கீழ், விழுப்புரம், கடலூர், காஞ்சிபுரம், தஞ்சாவூர், நாகைப்பட்டினம், புதுக்கோட்டை, ஸ்ரீரங்கம், சென்னைமாநகர் ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

[21st March 1972]

நகர்ப்புறப் பகுதிகளிலுள்ள நுண்ணுயிர்க் கொசுக்களின் செறிவைக் குறைத்தல், அரசு மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றங்களிலுள்ள மருத்துவ அதிகாரிகள் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் யானைக்கால் சிகிச்சைக்கான தனி மருத்துவ மனைகளை நிறுவுதல் ஆகியவை மூலம், கொசு ஒழிப்புப் பணியானது, இத் திட்டத்தின் கீழ், விரைவு படுத்தப்படும். உள்ளாட்சி மன்றங்களிலும் அரசு மருத்துவ மனைகளிலும் உள்ள மருத்துவ அதிகாரிகளின் உதவியுடனும் ஒத்துழைப்புடனும் யானைக்கால் சிகிச்சைக்கான தனி மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்தப்படும். இந்த மருத்துவ மனைகளுக்கு மக்கள் இரவு நேரத்தில் (இரவு 8 மணி முதல் 11 மணி வரை) வரலாம். அப்பொழுது அவர்கள் உடலிலிருந்து இரத்தம் எடுக்கப்பட்டுப் பரிசோதிக்கப்படும். நோய் அறிகுறி இருப்பின் அவர்களுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்படும். யானைக்கால் நோய் பரவியுள்ளது குறித்து ஆய்வு நடத்தப்படும். குணமாகக் கூடிய நோயாளிகள், சிகிச்சை அளிக்கப்படுவதற்காகத் தனி மருத்துவ மனைகள்/மருத்துவ மனைகள்/மருந்தகங்கள் ஆகியவற்றிற்கு அனுப்பப்படுவர். ஆய்வு செய்யும் குழுவால், நகர்ப்புறங்களைச் சுற்றி 5 மைல் தொலைவு வரையிலுள்ள கிராமங்களில், யானைக்கால் நோய் பரவியுள்ளது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படும். குணமாகக்கூடிய நோயாளிகளுக்கு, டைஇதைல் கார்போனிஜன் (ஹெட்ராஜன்) மாத்திரைகளை [Diethyl Carbonizine (Hetrazan) tablets] வழங்குவதன் மூலம், சுகாதார ஆய்வாளர் மற்றும் உதவியாளர் ஒருவர் ஆகியோர் அடங்கிய சிகிச்சையளிக்கும் குழுவால், சிகிச்சையளிக்கப்படும்.

உதவி மானியத் திட்டங்கள்.—இம்மாதிலத்தில், 163 உள்ளாட்சி மன்றங்களில், கொசு மருந்துத் தெளிப்பின் மூலம், கொசு ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டம் அனைத்திற்குமான மொத்த செலவு ரூ. 25.84 லட்சமாகும். இதில் தமிழ்நாடு அரசு ரூ. 6.59 லட்சத்தை மானியமாக அளிக்கிறது. யானைக்கால் நோய்கள் ஒழிப்புத் திட்டத்திற்காக 1/3 பங்கு மானியமும் யானைக்கால் நோய்க் கொசு ஒழிப்புத் திட்டத்திற்கான 1/4 பங்கு மானியமும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் பெறுகின்றன.

சரும நோய்.—யாஸ் என்னும் நோய், மேக நோயைப் பாப்புகின்ற ட்ரபானிமா பாலிடா (Trepanema Pallida) என்னும் கிருமிகளைப் போன்ற “ட்ரபானிமா பெட்ரினுவா” (Trepanema pertenue) என்னும் ஒருவகைக் கிருமியினால் ஏற்படுகிறது; மேக நோயைப் போல் அல்லாமல், சரும நோய், உடலுறவல்லாத பிறவகைத் தொடர்புகளினால் பரவுகிறது. சரும நோயின் தமிழ்ப் பெயர்கள் “பீக்கலி மாரியாயி, காட்டு மாரியாத்தா” ஆகும். சரும நோய் மலைவாழ் மக்களிடையே இருப்பதோடன்றி சமவெளியில் தங்களது சுகாதாரத்தை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளாத மக்களிடையேயும் காணப்படு

[21st March 1972]

கிறது. இந்த நோயை பென்சிலின் மருந்து மூலம் குணமாக்கலாம். சாதாரணமாக ஒருமுறை ஊசி குத்திக்கொண்டாலே போதுமானது. ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் பரவும் நோய்களுக்கும் பென்சிலின் மருந்து மூலம் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர, மக்களிடையே சுகாதாரக் கல்வியும் பரப்பப்படுகிறது. நோயாளிகளுக்குச் சோப்பும் அளிக்கப்படுகிறது. மருத்துவப் பணியாளர், பிறவகையான சிறு நோய்களுக்கும் சிகிச்சை அளிக்கின்றனர்.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில், சரும நோய் ஒழிப்புத் திட்டத்தின் 8 பிரிவுகள் 1961-லிருந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவும் தனிச் சுகாதார அதிகாரியின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் ஒரு சுகாதார ஆய்வாளரின் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பணி முடிக்கப்பட்டு விட்டதால் இந்த எட்டுப் பிரிவுகளும் கலைக்கப்பட்டன. மேலும் ஆய்வு செய்ததன் பேரில், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளில் இந்நோய் பரவி இருப்பது தெரியவந்தது. இந்தப் பகுதிகளில் சிகிச்சை அளிப்பதற்கான மூன்று பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டன. இந்த மூன்று பிரிவுகள், தற்பொழுது கரூர், பெரியகுளம், பழனி ஆகிய இடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. இவை மூன்றும் திண்டுக்கல், தனிச் சுகாதார அதிகாரியின் மேற்பார்வையின் கீழ் உள்ளன. தருமபுரி மாவட்டத்திற்கான ஒரு திட்டம் ஒப்பளிக்கப்பட்டு 19-8-1971-லிருந்து இயங்கி வருகிறது.

நரம்புச் சிலந்தி நோய்.—இந்நோயினால் பிடிக்கப்பட்ட மனிதனின் 'சங்கட்டானியல்' தசையில் வாழ்கின்ற நரம்புச் சிலந்திகளினால் இந்நோய் பரவுகிறது. அவர் தண்ணீரில் இறங்கும்போது, அவரது தோலில் உள்ள சிறுப் புண்ணிலிருந்து நரம்புச் சிலந்தி வெளியேறி, தண்ணீரில் புழுக்களை விட்டுவிடுகிறது. இந்தப் புழுக்களை, 'சைக்லாப்ஸ்' என்னும் ஒரு நீர்க் கிருமி விழுங்கி விடுகிறது. மனிதர்கள் நீரை அருந்தும் பொழுது இந்த 'சைக்லாப்ஸ்'கள் மனிதனின் உடலிலுட் சென்று விடுகின்றன. இவ்வாறாக இந்த நோய் பரவுகிறது. இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, இதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களைக் கண்டுபிடித்து, 4 சதவீதம் கார்பாலிக் நீர்மத்தில் தோய்த்த பஞ்சால் நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட உடல் பகுதியைச் சுத்தம் செய்து துணியால் கட்டப்படுகின்றன. ஒரு மில்லியன் பாகம் நீரில் 5 பாகம் நீரில் கரையும் 50 சதவீதம் டி.டி.டி. கலந்து நீர் நிலைகளில் தெளிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு 6 வாரத்திற்கு ஒரு முறை தெளிக்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர, இந்த நோய் பரவுகின்ற விதம் பற்றி மருத்துவக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. இராசாயன முறையில் சுத்தம் செய்யப்பட்ட நீர்நிலைகளிலிருந்து அல்லது வடிகட்டப்பட்டு,

21st March 1972]

கொதிக்க வைக்கப்பட்ட நீரை அருந்தும்படி அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறப்படுகிறது. இத்திட்டம் கன்னியாகுமரி, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்கள் தவிர மாநிலம் முழுவதும் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இவ்விரு மாவட்டங்களிலிருந்தும் அங்கு நோய் பரவியுள்ளதாகத் தகவல் ஏதும் வரவில்லையாதலால், இத்திட்டத்திற்கு அங்கு அவசியம் இல்லை. இத்திட்டத்திற்காகப் போதிய பணியாளர் களும், வண்டிகளும் வழங்கப்படுகின்றன. 1960-ல் இத்திட்டம் தொடங்கப்படுவதற்கு முன்னர், 1,349 கிராமங்களில் இந்நோய் பரவியிருந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டது. மொத்தம் 13,004 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதன் காரணமாக, இந்நோய் பரவுவது பெரிதும் குறைந்துள்ளது. 1971-ஆம் ஆண்டில், மொத்தம் 25 கிராமங்களில்தான் இந்நோய் பரவியுள்ளது. மொத்தம் 198 பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

கருங்காய்ச்சல்.—'கடுங்காய்ச்சல்' லேஸ்மான் டொனோவான் (Leishman Donovan) என்னும் கிருமியினால் ஏற்படுகிறது. இது மணல் ஈக்கினால் பரப்பப்படுகிறது. இந்த நோய் கண்டவர்களுக்கு முறையற்ற கடுங்காய்ச்சல் ஏற்படும். இது முற்றினால் இரத்த சோகை ஏற்படும். இதைக் கவனிக்காது விட்டால் மரணம் ஏற்படும். தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது, எல்லா விடுகளிலும் (D.D.T.) மருந்து தெளிக்கப்பட்டமையால், மணல் ஈக்களும் ஒழிக்கப்பட்டு, இந்நோய் பல ஆண்டுகளாக ஏற்படவே இல்லை. மலேரியா ஒழிக்கப்பட்ட நிலையில், (D.D.T.) மருந்து தெளிக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட்டது. மணல் ஈக்கள் மீண்டும் வரத் தொடங்கின. இத்திட்டமானது, இராமநாதபுரத்திலுள்ள ஒரு பிரிவோடு 1969 முதல் இயங்கி வருகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இந்த நோய் முன்னதாக பரவியிருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் நோய் கண்டுள்ளவர்களைக் கண்டறிவதும், மணல் ஈ (Sand Flies) என்ற கிருமிகளைப்பற்றிய விவரம் சேகரித்து, அந்நோய்க் கிருமிகள் எந்த அளவிற்குப் பரவியுள்ளன என்பது குறித்துத் தீர்மானிப்பதும், இதன் முக்கிய பணிகளாகும். இந்நோய் கண்டுள்ள நோயாளிகள், சிகிச்சை அளிக்கப்படுவதற்காக, அண்மையிலுள்ள அரசு மருத்துவமனைகள், தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் ஆகியவற்றிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றனர்.

5

1-4-1971-ஆம் நாளிலிருந்து 31-12-1971-ஆம் நாள் வரையிலான கால அளவில், 1,885 கிராமங்களில் ஆய்வு நடத்தப்பட்டு, 10 நோயாளிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, சிகிச்சையளிக்கப்பட்டனர். மணல் ஈ நோய்க் கிருமிகள் விவரம் சேகரிக்கப்பட்டு, அவை எந்தெந்த நோய்களை உண்டாக்கக்கூடியவை என்றும் கண்டறியப்பட்டது.

[21st March 1972]

IV பிறப்பு, இறப்பு புள்ளி விவரங்களைப் பதிவு செய்தல்.

(உ) மக்கள் தொகையும், பிறப்பு இறப்பு குறித்த புள்ளி விவரங்களும்.— தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகை 1971-ஆம் ஆண்டு கணிப்பின்படி, 4,11,03,125 ஆகும். 1961-இல் மக்கள் தொகை 3,36,86,953 ஆக இருந்தது. 1961-இல் பெண்கள், ஆண்களின் தொகை விகிதாசாரம் 992:1,000 ஆக இருந்தது. 1971-ல் இவ்விகிதாசாரம் 979:1,000 ஆகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. 1961-லிருந்து 1971 வரையிலான 10 ஆண்டில் மக்கள் தொகை 22.01 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. இப்போது தமிழ் நாட்டில் மக்கள் நெருக்கம் ஒரு சதுர கிலோமீட்டருக்கு 316 ஆகும். மொத்த மக்கள் தொகையில் நகர்ப்புற மக்கள் தொகை 30.28 சதவீதமாகும்.

இந்திய மக்கள் தொகையில், நமது மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை 7.51 சதவீதம் ஆகும். 1961-ல் நமது மாநில மக்கள் தொகை 7.67 சதவீதமாகவும், 1951-ல் 8.84 சதவீதமாகவும் இருந்தது. இவ்வாறு, மக்கள் தொகையில், இந்தியாவில் நமது மாநிலம் 1951-ல் 5-வது இடத்தையும், 1961-ல் 6-வது இடத்தையும் பெற்றிருந்தது. தற்போது, 1971-ல் 7-வது இடத்தை அடைந்துள்ளது. 1961-71-ல் மாநில மக்கள் தொகை 22.01 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. இக்கால அளவில் நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகை 24.57 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. நாட்டின் மக்கள் தொகைக் கணக்கு எடுக்கப்பட்ட காலம் முழுவதும் மாநிலத்தில் 1,000 ஆண்களுக்குப் பெண்களின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து குறைந்துவரும் போக்கில் உள்ளது. நாடு முழுமைக்குமான ஆண் பெண் விகிதம் இதுபோலவே குறைந்து வந்துள்ளது. இந்தியா முழுவதும் ஆண் பெண் விகிதம் 1,000-க்கு 9 குறைந்துள்ளது. இம்மாநிலத்தில் அவ்விகிதம் 1,000-க்கு 13 இப்பத்தாண்டுகளில் குறைந்துள்ளது.

இம்மாநிலத்தில் 1970-ல் பதிவு செய்யப்பட்ட பிறப்பு விகிதம், பாதி யாண்டில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட மக்கள் தொகையில் 100-க்கு 27.2 ஆகும். பாதியாண்டில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட மக்கள் தொகையில் இறப்பு விகிதம் 1,000-க்கு 10.5 ஆகும். பிறந்த குழந்தைகளில் இறப்பு விகிதம் 1,000-க்கு 61.4 ஆகும்.

முந்திய ஆண்டுகளில் பதிவான வீதங்களுடன் ஒப்பிட்டால், 1970-ல் பதிவான பிறப்பு விகிதம் மிகவும் குறைவு. தமிழ் நாட்டில் 1970-ல் பிறந்த குழந்தைகளில் ஆண் பெண் விகிதம் 107:100 ஆகக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சராசரி ஆயுட்கால அளவு.—உணவு உற்பத்தி பெருகியதன் மூலம் பஞ்சம் என்பது அறவே ஒழிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், உணவு வழங்கல் நிலைமை உயர்ந்துள்ளதன் விளைவாலும் சராசரி ஆயுட்கால அளவு உயர்ந்

[21st March 1972]

துள்ளது. கைக்குழந்தைகள், குழந்தைகள் இறப்பு விகிதம், வளர்ச்சி படைத்த நாடுகளில் பதிவாகியுள்ள வீதங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்திருப்பினும் கூட, இங்கு கணிசமான அளவு குறைந்துள்ளது. அண்மையில் தெரியவந்த இறப்பு விகிதக் கணிப்பின்படி, தெரியவந்துள்ள சராசரி ஆயுட்கால அளவு ஆண்களுக்கு 49.2 வயதும், பெண்களுக்கு 48.3 வயதும் ஆகும். 1941-50 ஆண்டுகால அளவில் ஆண் பெண் சராசரி ஆயுட்காலம் முறையே 32.5 வயதாகவும், 31.7 வயதாகவும் இருந்தது. 1951-60 ஆண்டு கால அளவில், ஆண் பெண் சராசரி ஆயுட்காலம் முறையே 41.9 வயதாகவும் 40.5 வயதாகவும் உயர்ந்தது. தொற்று நோய்களின் காரணத்தால் ஏற்படும் இறப்பு களின் எண்ணிக்கை பெருமளவில் குறைந்ததாலும், மேற் சொன்னவாறு சராசரி ஆயுட்காலம் உயர்ந்தது எனலாம்.

உணவுப் பொருட்களில் கலப்படம் செய்தலைத் தடை செய்தல்.—1954-ஆம் ஆண்டு உணவுப் பொருள் கலப்படத் தடைச் சட்டம் (மத்தியச் சட்டம்) இம்மாநிலத்தில் 1—6—1955 முதல் செயலுக்கு வருவதற்கு முன்பே நீண்ட காலமாக தமிழ்நாட்டில் உணவுப்பொருள் கலப்படத் தடை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதற்கு முன்பு இந்த மாநிலம், தமிழ் நாடு 1918-ஆம் ஆண்டு உணவுப் பொருள் கலப்படத் தடைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியுள்ளது.

உணவுப் பொருள் கலப்படத் தடைச் சட்டம், சென்னை, மதுரை மாநகராட்சிகள், 94 நகராட்சிகள், 174 பேரூராட்சிகள், 3 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், 6 நகரியக் குழுக்கள், 2 பாண்டிய வாரியங்கள், 25 திருவிழாப் பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் தற்போது செயல்பட்டு வருகிறது.

உணவுப் பண்டங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்காகத் தற்போதுள்ள வசதிகளுடனும், உணவுப் பொருள் கலப்படத் தடைச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக உள்ள பணியாளர்களுடனும் அச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் இயன்ற அளவு இம்மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. தற்போது ஓராண்டில் எடுக்கப்படும் மாதிரிகளின் சராசரி எண்ணிக்கை 25,000 ஆகும்.

உணவுக் கலப்படத் தடைச் சட்டத்தை விரும்பத்தக்க அளவுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் செயல்படுத்துவதற்கு கீழ்க்கண்டவை முக்கிய முட்டுக்கட்டைகளாக உள்ளன. உணவுப் பகுப்பாய்வுக்காகப் போதிய ஆய்வுக்கூட வசதிகள் இன்மை, இச்சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதி போதுமான அளவிற்கு இல்லாமை.

[21st March 1972]

இச்சட்டத்தின் கீழ் உணவு பகுப்பாய்வை மேற்கொள்வதற்காக இம் மாநிலத்தில் தற்போது இரண்டு ஆய்வுக்கூடங்கள் மட்டுமே உள்ளன :—

(1) கிண்டியிலுள்ள அரசுப் பகுப்பாய்வுக் கூடத்தில் மாவட்டங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மாதிரிகளின் பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

(2) சென்னை மாநகராட்சியுடன் இணைக்கப்பட்ட பொதுப் பகுப்பாய்வுக்கூடம் சென்னை மாநகரத்தில் எடுத்துள்ள மாதிரிகளை ஆய்வு செய்கிறது. சராசரியாக, உணவுப் பொருள் கலப்படத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட சுமார் 18,500 மாதிரிகள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு கிண்டியிலுள்ள அரசு பகுப்பாய்வுக் கூடத்தில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. சென்னை மாநகராட்சியுடன் இணைக்கப்பட்ட உணவு பகுப்பாய்வுக் கூடத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 6,000 உணவு மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. இம்மாநிலம் முழுவதும் மாதிரிகளைச் சேகரிப்பதை மும்முரப்படுத்துவதற்கு இந்த இரண்டு ஆய்வுக் கூடங்களிலுமுள்ள வசதிகள் போதிய அளவுக்கு இல்லை. ஆய்வுக்கூட வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக அரசு, கோயம்புத்தூரில் பொதுச் சுகாதார ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றை நிறுவியுள்ளது. கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, சேலம், தருமபுரி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களிலுமுள்ள அரசினர் மருத்துவ மனையிலிருந்து வருகின்ற மாதிரிகளை 3—12—1970 முதற்கொண்டு இந்த ஆய்வுக்கூடம் பகுத்தாயும் பணியைத் தொடங்கியுள்ளது.

உணவுப்பொருள் பகுப்பாய்வுகளை மேற்கொள்வதற்காக ஆய்வுக்கூட வசதிகளை மேலும் பெருக்கும்பொருட்டு, மதுரை, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் மாவட்ட உணவுப் பொருள் பகுப்பாய்வுக் கூடங்களை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் புதிய ஆய்வுக் கூடப் பிரிவுகள் செயல்படத் தொடங்கியதும், காலதாமதமின்றி மாதிரிகளைச் சோதனை செய்ய ஏற்பாடு செய்வது இயலும். மேலும், விழையும் நோக்கத்தை எய்த மாநிலம் முழுவதிலும் பெருமளவில் மாதிரிகளைப் பகுத்தாய்தல் மூலம் உணவுப் பொருட்கள் கலப்படத் தடைச் சட்டத்தை மேலும் தீவிரமாகச் செயல்படுத்துவது இயல்வதாகும்.

V பள்ளிக் குழந்தைகளின் நல்வாழ்வு.

பள்ளிக் குழந்தைகள் மருத்துவச் சோதனைக்கான திட்டம் ஒன்று ஏற்கெனவே 18 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் செயலில் உள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி, தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சேர்ந்த மருத்துவ அதிகாரிகள் ஆண்டுதோறும், 6—11 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள பள்ளிக் குழந்தைகள் இரண்டாயிரம் பேரைச் சோதனை செய்கின்றனர். மக்கள் தொகை 40,000-மும் அதற்கு அதிகமும் உள்ள

21st March 1972]

பெரிய நகரங்களில் இரு மருத்துவப் பிரிவுகளை நிறுவ அரசு 1970 மே மாதத்தில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த திருச்சியும், கோயம்புத்தூரும் தேர்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. தலைமையிடத்தில் சுகாதார அதிகாரி ஒருவர் உள்ளார். அவர் இத் திட்டம் வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்த்துக் கொள்வார். கிராமப் பகுதிகளில் மருத்துவச் சோதனை செய்யும் திட்டத்தை மேலும் 35 தொடக்க சுகாதார நிலையங்களுக்கு விரிவுபடுத்தும் கருத்து அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

சென்னை மாநகரில், ஸ்டான்லி அரசினர் மருத்துவமனையைச் சுற்றிலும் உள்ள பள்ளிகளில் பதிலும் I முதல் VI ஆம் வகுப்பு வரையிலான மாணவர்களுக்கான மருத்துவச் சோதனையின் முன்னோடி ஆய்வுத் திட்டத்திற்கு அண்மையில் அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. இத் திட்டத்தின்படி, சென்னை, ஸ்டான்லி அரசினர் மருத்துவமனையின் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளில் படிக்கும் 3,500 முதல் வகுப்பு மாணவர்களையும் 1,500 ஆறாம் வகுப்பு மாணவர்களையும் சென்னை மாநகராட்சியின் மருத்துவர்களும் அரசின் மருத்துவக் கல்வித்துறையில் உள்ள உதவி அறுவை மருத்துவர்களும் மருத்துவச் சோதனை செய்வர்.

பள்ளிக் குழந்தைகளிடையே காணப்படுகின்ற குறைகளின் தன்மை, நலக் குறைபாடுகள் உள்ள மாணவர்களின் சதவீதம் எடுக்கவேண்டிய பிற்காப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகியவையும் இதில் உள்ள சிக்கல்களின் தன்மைப்பற்றியும் நமக்கு தெரியவைப்பதுடன் இப்பணிகளைப் பெரிய அளவில் செயல்படுத்துவதற்கான நடைமுறையைச் சீரமைத்து நடைமுறைக்குகந்த செலவுத் திட்டத்தை வகுப்பதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இவ்வாய்வு முடிக்கப்பட்டவுடன், இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் மதிப்பீட்டுக் கான பொருத்தமான உத்தரவுகளுடன் சுகாதாரத் துறையின் இயக்குநர் அலுவலகத்தில் உள்ள புள்ளிவிவர அதிகாரிக்கு அனுப்பப்படும். அத்தகைய மதிப்பீடு முடிந்தவுடன், ஒரு குழு முழுவிரைவாகவுடன் கூடிய ஒரு திட்டத் தையும் அத் திட்டத்தை சென்னை மாநகரில் நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான மதிப்பீட்டுச் செலவையும் தயாரிக்கும். குழந்தைகள் மருத்துவச் சோதனை குறித்த அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

VI சுகாதாரக் கல்விக் கழகம்.

மாநில சுகாதாரக் கல்விக் கழகம் 1960-ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. கடந்த 12 ஆண்டுகளாக இக் கழகம் ஒரே சீராக வளர்ந்து வந்துள்ளது. இது கீழ்க்கண்ட திட்டங்களை வகுத்து, நிறைவேற்றி வருகிறது :—

ஆரம்ப சுகாதார நிலையப் பணியாளர்களுக்குச் சுகாதார கல்வியில் பணிக் காலப் பயிற்சி அளித்தல்;

C 121—25

[21st March 1972]

பொதுச் சுகாதாரப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆராய்ச்சியும், ஆய்வும்;
சுகாதாரக் கல்வி வெளியீடுகளைத் தயாரித்து வெளியிடுதல்,
பொருட்காட்சிகள், கருத்தாங்குகள், மாநாடுகள் முதலியவற்றை நடத்துதல்.

மாநில சுகாதாரக் கல்வி கழக அச்சகம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்த அச்சகம் 1—9—1971 முதற்கொண்டு முழு அளவில் செயல்புரிந்து வருகிறது. இது துண்டு வெளியீடுகளை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் வெளியிட்டுள்ளது. மேலும் பொதுச் சுகாதாரத்தின் பல்வேறு கூறுகள் பற்றியும், மற்றும் தாய்-சேய் நலம் பற்றியும் வெவ்வேறு சுவரொட்டிகளும் அச்சிடப்பட்டன. மேற்கொண்ட சுவரொட்டிகளும் துண்டு வெளியீடுகளும் பல்வேறு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலும், பிற மருத்துவ மனைகளிலும் வைப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டன. மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடத்த பெரிய, சிறிய பொருட்காட்சிகளில் இயல் ஊர்தி பொருட்காட்சி பிரிவு பங்கு கொண்டது. மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த பல்வேறு பொருட்களில் 12 வானொலி உரைகள் நிகழ்த்தவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

சுகாதாரக் கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பிரிவு.—பயிற்சிப்பள்ளி, பயிற்சிக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு சுகாதாரத்தில் பயிற்சி அளிக்கும் நோக்கத்துடன் இந்தப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இவர்கள் அவாவருடைய நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறும் எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் பயிற்சியளிக்க முடியும். இம்மாநிலத்திலுள்ள 20 ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையங்களில் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இரண்டு ஆசிரியர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு பயிற்சியாளர் தொகுதியும் 20 முதல் 25 ஆசிரியர்களைக் கொண்டிருக்கும். பயிற்சிக் கால அளவு 45 நாட்களாகும். இதுவரை 2 தொகுதியினருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுதவிர, சுகாதாரக் கல்வி குறித்து இப்பிரிவு பணிக்களிகள், கருத்தாங்குகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து நடத்தும்.

மாணவர் நல்வாழ்வுக் கல்விப் பிரிவு.—பள்ளிகள், கல்லூரிகள், கல்வி நிலையங்கள் ஆகியவற்றில் தற்போதுள்ள பாடத் திட்டத்தைப் பகுத்தாய்ந்து, மாணவர்களுக்கு சுகாதார போதனை அளிப்பதைப் பாடத் திட்டத்தில் புகுத்து வதற்கென இப்பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இம்மாநிலத்தில் பள்ளிச் சுகாதாரத் திட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து அதை வலுப்படுத்தும் பணியில் இப்பிரிவு சுகாதாரத் துறைக்கும் கல்வித்துறைக்கும் இடையே தொடர்புபாடாகச் செயல்பட்டது. 6 முதல் 8 வரையிலுள்ள வகுப்புகளுக்கான பள்ளிப் பாடத் திட்டமும், 11—14 வயதுத் தொகுதியினருக்கான சுகாதாரப் பாடத் திட்டமும் பகுத்தாய்வதற்கென பெறப்பட்டுள்ளன. 4 முதல் 6 வரையிலுள்ள வகுப்புகளுக்கெனச் சிறு வெளியீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு அதன் பலன்கள் கவனிக்கப்பட்டன.

[21st March 1972]

மக்கள் நல்வாழ்வுக் கல்வி பயிற்சிப் பிரிவு.—தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் பணிபுரியும் மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும் துணை மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும் சுகாதாரக் கல்வியில் பயிற்சியளிப்பதற்காக இப்பிரிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் அவர்கள் சுகாதாரம், கல்வி குறித்து கிராம மக்களுக்குக் கற்பிக்க முடியும்.

மக்கள் நல்வாழ்வுக் கல்வி கழகத்தின் இணைக்கப்பட்ட நேரிட ஆய்வு கட்டபுலவிளக்க நிலையம் 1971-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து பணி புரிந்தது. சுகாதாரக் கல்விக் கழகத்தினால் நடத்தப்பட்ட மும்மூர பயிற்சி திட்டங்களில் நேரிட ஆய்வுகட்டபுலவிளக்க நிலையத்தின் பணியாளர்கள் பங்கு கொண்டனர். இது, வேளச்சேரி பகுதி, தொடக்க சுகாதார நிலையத்தில் தனது நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. இப்பிரிவு, புறநோயாளி, பேறு காலத்துக்கு முந்திய நிலைக் கவனிப்பு ஆகியவற்றில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையப் பணியாளர்களுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கியது. செரியன் நகரில் காசநோய் குறித்த சமுதாயக் கல்விப் பணி, “ஸ்வாலோஸ் இந்தியா” என்னும் அமைப்பின் பணியாளர்களின் உதவியுடன் நடத்தப்பட்டது. திருவல்லிக்கேணி, மாநகராட்சிப் பள்ளியில் பள்ளிச் சுகாதாரக் கல்வி திட்டம் ஒன்றை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இரத்தச் சோகை குறித்து தொடர் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கான திட்டம் இந்திரா நகரில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் இரத்தச் சோகை கண்டுள்ள சிறுநீரின் உடல்நல மேம்பாட்டிற்காக மருந்துகள் வழங்கப்படுகின்றன. இரத்தச் சோகை நோயைத் தடுப்பதற்கென முறையான கல்வி பணிகளுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

பொதுச் சுகாதார நிறுவனம், பூவிருந்தவல்லி.—பூவிருந்தவல்லியிலுள்ள பொதுச் சுகாதார நிறுவனம் கீழ்க்கண்ட மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது :—

- (1) சுகாதாரப் பிரிவு.
- (2) மறுபயிற்சி நிலையம்.
- (3) ஆராய்ச்சி—செயல் திட்டம்.

கிராமப்புற மக்களின் சுகாதார நிலைமைகளை எவ்வாறு முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட பொது நிர்வாகம் மேம்படுத்த முடியுமென்பதை, பூவிருந்தவல்லி, சுகாதாரப் பிரிவு புலப்படுத்துகிறது. மகப்பேறு, சிசு நலன், துப்பாவு, சுகாதாரக் கல்வி, தொற்று நோய் தடுப்பு, குடும்ப நலத் திட்டம், மக்கள் பிறப்பு-இறப்புப் பதிவுகள் முதலிய முறையான பொதுச் சுகாதாரப் பணிகள் அனைத்திலும் இப்பிரிவு பங்கெடுத்துக் கொள்கிறது.

[21st March 1972]

ஃபோர்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் பூவிருந்தவல்லியிலுள்ள மறு பயிற்சி நிலையம் 1954-ல் தொடங்கப்பட்டது. இந்நிலையம் தற்போது தமிழ்நாட்டு அரசால் நடத்தப்படுகிறது. தங்களுடைய அலுவல்களை சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றுவதற்காக ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தில் பணி புரியும் மருத்துவர்கள், துணை சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கு கிராமச் சுகாதாரப் பணிகளில் இந்நிலையம் மறுபயிற்சி அளிக்கிறது. இதுவரை 93 பயிற்சித் தொகுதியினருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஃபோர்டு நிறுவன உதவியுடன் ஆராய்ச்சி-செயல் திட்டம் தொடங்கப் பட்டது. தற்போது இது சுகாதாரக் கல்விக் கழகத்தின் ஒரு பிரிவாக உள்ளது. சுகாதார வாழ்க்கை நிலைமைகளைப்பற்றி மக்களின் அறிவு குறித்தும், பழக்கம் குறித்தும், மனப்பான்மை குறித்தும் ஆய்வு செய்வதே இதன் நோக்கமாகும். மறுப்புறச் சுகாதாரம் குறித்த தனது செயல்களைத் தொடங்கியுள்ளது.

பல்வகை.

(உ) சந்தைகளும் திருவிழாக்களும்.—மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும், ஏறத்தாழ, 600 பெரிய சிறிய திருவிழாக்கள் நடைபெற்றன. இவ்விழாக்கள் அனைத்திற்கும் போதுமான சுகாதாரத் துப்புரவு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. பெரிய திருவிழாக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட துப்புரவுப் பணிகளை சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்ப மலத்துறை உதவி இயக்குநர்களும் கூட்டு இயக்குநரும் நேரில் பார்வையிட்டனர். தேவைப்பட்ட இடங்களில் கூடுதல் பணியாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர். விழாக்களின்போது தேவையேற்படுமென எதிர்பார்க்கப்பட்ட காலராத் தடுப்பூசி போடும் பணியைச் செய்ய கொள்ளைநோய்ப் பிரிவுச் சிகிச்சைக்கான இயங்கும் நிலையங்களின் வண்டிகளின் பணியாளர்களும் வண்டிகளும் அந்த இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

சுற்றுப்புறச் சுகாதாரம்.

பள்ளி செல்லும் இளஞ்சிறுர் சுகாதார வாழ்க்கை முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கக் கற்றுத் தருவதே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். இத்திட்டம், பள்ளிகளில், குடிநீர்க் கிணறு, கொல்லிப்புறம், சிறுநீர் ஒதுக்கிடம் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தித் தர வகை செய்கிறது. இத்திட்டமானது மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையால் தயாரிக்கப்பட்ட விதத்தில் இருக்கும். இத்திட்டமானது, 1966-ஆம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்டது. பின்வரும் ஆண்டுகளிலும் இத்திட்டமானது தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டமானது, ஒவ்வொரு ஆண்டும், சுமார் 25 பள்ளிகளில் மட்டுந்தான் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆகவே, இத்திட்டத்தை, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிக

[21st March 1972]

பள்ளிகளுக்கு நீட்டிப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதை நோக்கமாகக் கொண்டு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 120 பள்ளிகளில் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்களில் அரசு ஒப்பளிப்பு செய்தது. இத்திட்டத்தை மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை இயக்குநரும், கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரும் இணைந்து நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான தொழில் துட்ப ஆலோசனைகளை மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை இயக்குநரும் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான பணியாளர்களை, அதாவது ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறியாளர்களை கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரும் அளிக்கின்றனர். இத்திட்டத்திற்காகும் செலவு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து செய்யப்படுகிறது. இவ்வாண்டும் இத்திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது.

காற்றின் தூய்மை கெடுதல்.

1971-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களில் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. இக்குழுவில், மக்கள் நல்வாழ்வு-குடும்பநலத் திட்டத் துறை கூட்டு இயக்குநர் இதன் அமைப்பாளராக இருக்கிறார். சென்னை மாநகரில் காற்றின் தூய்மை கெடுதல் குறித்து, இக்குழு ஆய்வு செய்கிறது. எவ்வாறு காற்றின் தூய்மை கெடுக்கப்படுகிறது என்பதை குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்யுமாறும், ஏந்தெந்த வழிகளில் காற்றின் தூய்மை கெடுக்கப்படுகிறது என்பது குறித்தும், காற்றின் தூய்மை கெடுக்கப்படுவதைத் தடை செய்வது குறித்து, உறுதியான மற்றும் நடைமுறைக்குகந்த குறுகிய கால, நீண்ட கால நடவடிக்கைகள் குறித்துக் கருத்துரைகளை வழங்குமாறும் இக்குழுவானது கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவின் அறிக்கை தற்போதுதான் பெறப்பட்டுள்ளது. அது குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

நகரமைப்புத் திட்டங்கள்.

நாடு முழுவதும் விரைவாக நகரமயமாகி வரும் இந்நாளில், நகர-நாட்டுப் புறத் திட்டம் இன்றியமையாததாகி வருகிறது, நிலத் தேவை பெருத்த அளவில் விரைவாக அதிகரித்து வருகிறது. சமுதாயத்தின் பொருளாதார ஏற்றத்துக்காக மட்டுமல்லாமல் நகர-நாட்டுப்புற பகுதிகளில் சுற்றுப்புறச் சூழலின் தனித்தன்மைகள் விரைவாக மறைந்து வருவதைத் தடுப்பதற்காகவும், அரிதாயுள்ள நிலத்தைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் திட்டம் வகுத்தத் தீர் வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது.

[21st March 1972]

இம்மாநிலத்திலுள்ள நகரமைப்புத் திட்டப் பணிகளுக்கான பொறுப் பேற்கும் நகரமைப்புத் திட்ட இயக்குநரகம் வட்டாரத் திட்டங்கள் பெரு நகர் திட்டங்கள், விரிவான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் தயாரித்தல், கட்டிடப் பணிகளையும் நிலப் பயன்பாட்டுப் பணிகளையும் முறைப்படுத்துதல் மூலமாக இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்து வருகிறது. திட்டத்தின் பயன்கள் மாநிலம் முழுதும் சீராகக் கிடைக்கவும், நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்தவும், இத்துறையை எட்டு வட்டார அலுவலகங்களாகத் திருத்தியமைக்குமாறு அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. அதே சமயத்தில் 1920-ஆம் ஆண்டு பழைய நகரமைப்புத் சட்டத் திருப்புப் பதிலாக, 1971-ஆம் ஆண்டு விரிவான, புதிய நகரமைப்புச் சட்ட மொன்று கொண்டு வர சட்டமன்றத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இச்சட்டம், செயலுக்கு வரும்போது, தயாரிக்கப்பட்டுள்ள பெருநகரத் திட்டங்கள், வட்டாரத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றுக்காக சட்டப்பூர்வமான ஒப்புதல் அளிக்கும். அதன் விளைவாக, நகர-நாட்டுப்புறத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் புதிய திருப்பம் ஏற்படும். இச்சட்டம் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலை எதிர்நோக்கியுள்ளது.

மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம், வரும் ஆண்டிற்கான திட்டம் குறித்து சுருக்கமாகத் தொகுத்துக் கூறுவது இங்கு பயனளிக்கும்.

வட்டாரத் திட்டங்கள்.

கடந்த ஆண்டு இம்மாநிலத்தில் திட்டமிடுவதற்கேற்ற எட்டு வட்டாரங்களுக்காக வட்டாரத் திட்டங்களை வகுக்கும் பணி பெரும்பாலும் நிறைவுறும் நிலையை அடைந்துள்ளது. வரைவுத் திட்டங்கள் இவ்வாண்டில் தயாராகி விடும். பின்தங்கிய பகுதிகளை துட்பமாகத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றை மேம்படுத்துதல் குறித்து கருத்துரைகள் வழங்குவது மூலம் இந்த வட்டாரத் திட்டங்கள் சீரான மேம்பாட்டுக்குத் துணை புரியும். பெருந்திட்டங்கள் :

நகரமைப்புத் திட்ட இயக்குநரகத்தால் 12 நகரப் பகுதிகளுக்கான பெருந்திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஆண்டு (1971-72) 8 நகர்ப்புற பகுதிகளுக்கான பெருந்திட்டங்களுக்கு இறுதி உரு கொடுக்கப்பட்டன. கூடுதலாக 8 பகுதிகளுக்கு பெருந்திட்டங்களை இவ்வாண்டு (1972-73) தயாரிப்பதென இலக்கிடப்பட்டுள்ளது. விரைவாக வளர்ந்து வரும் நகர்ப்புற பகுதிகளின் சீரான மேம்பாட்டுக்கு உறுதுணையாக இப் பெருந்திட்டங்கள் இருக்கும்.

இத்திட்டங்களுக்காகவும், இத்துறையின் பொது நிர்வாகத்திற்காகவும், 1973-74-ல் மொத்தமாக ரூ. 38.87 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[21st March 1972]

பெருநகரப் பகுதி வளர்ச்சிக்கான பெருந்திட்டங்கள்.

சென்னை மாநகரின் முறையற்ற வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தவும், அதிகரித்து வரும் மக்கள் தொகையின் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும், 450 சதுர மைலுக்கு மேல் பரவியுள்ள சென்னைப் பெருநகரப் பகுதிக்கு ஏற்றதோர் இருபதாண்டுத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 195 கோடி திட்டமொன்று அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இது தனிப்பட்ட முறையில் அரசின் ஆய்வினுள்ளது. சென்னை பெருநகரப் பகுதித் திட்டத்தின் கொள்கையினை யொட்டி, மூன்று துணை நகரங்களின் மேம்பாட்டிற்கான திட்ட அறிக்கையொன்று கடந்த ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்டு நகர மையங்களான ஆவடி-எண்ணூர்-மணலி-ஆலந்தூர்-பரங்கிமலை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சித் திட்டத்தை உருவாக்கும் பணியைத் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக, அடுத்து வரும் ஓராண்டிற்கு ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

விரிவான நகரமைப்புத் திட்டங்கள்.

மொத்தத்தில் 689 திட்டங்கள் இம்மாநிலத்தின் 23 நகரப் பகுதிகளில் அடங்கியுள்ளன. அவற்றில், 166-க்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 523 தொடக்க நிலையிலேயே உள்ளன. 68 முன்னேற்ற நிலையை எட்டி, இவ்வாண்டில் ஒப்பளிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வரைவுத் திட்டத்தை விரைவாகத் தயாரிப்பதற்கு ஏதுவாகவும், ஒப்பளிப்பப்பட்ட நகரமைப்புத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தவும், கடந்த ஆண்டுகளில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. நகர்ப்புற காலகையும்துணை நகரங்களையும் காட்டும் வரைபடம் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்து வரும் ஆண்டில் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ரூ. 5 லட்சம் வழங்கக் கருதப்படுகிறது.

பெருநகருக்கான போக்குவரத்துத் திட்டம்.

நகர்ப்பகுதிகளில் மக்கள் தொகையின் பெருக்கமும், மோட்டார் வண்டிகளின் எண்ணிக்கை உயர்வும் சேர்ந்து மாநிலத்தின் முக்கிய நகரங்களில் பெரும் மக்கள் நடமாட்டம்-வண்டிப் போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. எனவே, சென்னை பெருநகரப் பகுதி, கோயம்புத்தூர் பெருநகரப் பகுதி, திருச்சி பெருநகரப் பகுதி ஆகியவற்றுக்கான விரிவான மக்கள் நடமாட்டம்-வண்டிப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்காக, படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டது. சென்னைப் பெருநகரப் பகுதி போக்குவரத்துத் திட்டப்பணி முடிவு பெற்றுள்ளது. பெருமளவில் இந்நகரின் ஊடே செல்லும் ரயில் வசதிகளுக்கு (Mass Transit Railway facility) வகை செய்யுமாறு வேண்டி

[21st March 1972]

இத்துறை தனது பரிவுகளை அவை தொடர்பான தொழில் துட்ப சாத்தியக் கூறுகளின் ஆய்வுக்காக, இரயில்வே துறைக்கு அனுப்பியுள்ளது. புள்ளி விவரம், பகுப்பாய்வு ஆகியவை தொடர்பாக இரயில்வே துறைக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு, தனிப் பிரிவு ஒன்று இத்துறையில் செயல்படுகிறது. போக்குவரத்து ஆய்வுப் பணியின் முதன்மைப் பிரிவு கோயம்புத்தூருக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. அங்கு இத்தகைய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வரும் ஆண்டில் அந்த ஆய்வுகள் தொடரப்படும்.

இந்த இரண்டு திட்டங்களின்கீழ் செலவுக்காக ரூ. 7.46 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

நகரமைப்புத் திட்டத்திற்கான ஆராய்ச்சிப் பிரிவு.

இத்துறையினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்கள் வகுப்பதில், எண்ணற்ற பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. அவற்றிற்குத் தீர்வு காண்பதற்காக, இத் துறை மாற்றியமைக்கப்பட்டபோது, சிறிய ஆராய்ச்சிப் பிரிவொன்று தொடங்கப்பட்டது. அது இப்பணியைத் திறம்பட நிறைவேற்றுவது இயலும் வகையில் இன்றியமையாத சாதனங்களை வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இத்துறைக்காத வரை படங்கள் வரைவதற்கான சிறப்புக் கருவி, தரைப் படம் எழுதுவதற்கான சிறப்புக் கருவி, நகல் எடுக்கும் சாதனம் ஆகியவற்றை வழங்கவும், தலைமையிடத்தில் தூலகம் ஒன்றை அமைக்கவும் ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நகரமைப்புத் திட்டப்பணியில் வல்லுநர்களுக்குப் பயிற்சி.

நகர-நாட்டுப்புற திட்டம் தனிப்பட்டதோர் தொழிலாகவே ஆகிவிட்டது. இப்பயிற்சிக்கு பொறியியல், கட்டிடக்கலை, பொருளியல், சமூக விபுல் ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி தேவை. இத்துறைக்கும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் திட்டமிடுபவர்களின் தேவை அதிகரித்து வருகிறது. இத்தேவையை நிறைவு செய்ய, அதிகாரிகள் அளவிலும் தொழில் அட்ப வல்லுநர்கள் அளவிலும் பயிற்சியாளர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் திட்டமொன்று செயல்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வாண்டில், கீழ்க்கண்ட வகுப்புகளில் சேருவோருக்குப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது:—

நகர-நாட்டுப்புறத் திட்டம், போக்குவரத்துத் திட்டம், இயற்கை நில)க் காட்சியைப் பேணும் பணி ஆகியவற்றில் பட்ட மேற்படிப்பு பயிற்சி, நகரமைப்புத் திட்டத்தில் தகுதிப்பட்டவச் சான்றிதழ் மேல்படிப்பு (Post Licentiate Course).

[21st March 1972]

இக்காரியங்களுக்காக ரூ. 0.75 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ள திட்டங்களுடன் மாநில வீட்டு வசதி வாரியமும் குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியமும் மேற்கொள்ளும் வீடு கட்டும் திட்டங்கள் குறித்து அவற்றிற்கு ஆலோசனை வழங்கும் பணியிலும் நகராட்சி அலுவலகக் கட்டிடங்கள், சமுதாயக் கூடங்கள், வருவாய் தரத்தக்க பேருந்து நிலையங்கள், அங்காடிகள் போன்றவற்றை வடிவமைப்பு தயாரித்தல் ஆகியவை குறித்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஆலோசனை கூறும் சிறப்புப் பணியிலும் இத்துறை ஈடுபட்டுள்ளது.

மாநிலம் முழுவதிலும் திட்டப்பணிக்கு வழிகாட்டும் இன்றியமையாப் பணியை மேற்கொள்ள இத்துறை விரைவு படுத்தப்பட்டுள்ளது. வருமாண்டு களில், சிறப்பான வகையில் திட்டமிட்ட வளர்ச்சி சகாப்தத்தை அடைவோம் என்று நான் நம்புகிறேன்.

சென்னை மாநகர் குடிநீர் வழங்கல், கழிவு நீர்த் திட்டங்கள்.

இந்தக் கோரிக்கையில், வனையவற்றுடன், குடிநீர் வழங்கல்-கழிவு நீர்த் திட்டங்களுக்காக, சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியங்கள் வழங்குதல், தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கு-கழிவு நீர் அகற்று வாரியத்தில் பயிற்சி பெறுபவர்களாக அமர்த்தப்பட்ட வேலையற்ற பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்குப் படிகள் வழங்குதல் ஆகியவற்றிற்கான நிதி ஒதுக்கம் அடங்குகிறது. அதன் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியங்கள்.

ரூபாய்.

1. பயிற்சி பெறுவோருக்கு படிகள் அளித்தல்	4,35,000
2. குடிநீர் வழங்கல்	43,35,000
3. கழிவு நீர் அகற்றுதல்	18,00,000

பயிற்சி பெறுவோருக்குப் படிகள் வழங்குதல்.

தொழில் துட்பத் தகுதி பெற்றுள்ளவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, மாநிலத்திலுள்ள தொழில் துட்பப் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சியளிப்பதற்காக 'தொழில் பழகுலோர்' திட்டமொன்றை அரசு தொடங்கியுள்ளது. பட்டதாரிகள் 5 பேர், தகுதிப் பட்டயம் பெற்றோர் 55 பேர், கைத்தொழில் கலைஞர்கள் 267 பேர் பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல்-நகராட்சிப் பணிகள் துறையில் பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல்-நகராட்சிப் பணிகள் துறை இப்போது தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கு-கழிவு நீர் அகற்று வாரியத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்துள்ளது.

[21st March 1972]

இந்த வாரியத்தின் கீழும், நகராட்சிகளின் கீழும் உள்ள பல்வேறு அலுவலகங்களின் பணியமர்த்தப்படவிருக்கும் பயிற்சி பெறுவோருக்கு படிகள் வழங்கும் செலவுக்காக, இத்தலைப்பின் கீழ் 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்காக ரூ. 4,25,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குடிநீர் வழங்கல்.

குடிநீர் வழங்கலைப் பொறுத்த வரையில் பிற உள்வாட்சி மன்றங்களைப் போலன்றி, சென்னை மாநகராட்சி சிறப்பு நிலையி். உள்ளது. விராணம் திட்டம் நீங்கலாக, குடிநீர் வழங்குதலைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவதற்காக, அரசு, 50 சதவீதம் கடனும், 50 சதவீதம் மானியமும் சென்னை மாநகராட்சிக்கு வழங்கியுள்ளது. மாநகராட்சிக்கு 50 சதவீத மானியம் வழங்குவதற்காக இந்த நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது 1972-73-ல் தொடர்ந்து வழங்கப்படும்.

கழிவு நீர்த் திட்டங்கள்.

சென்னை மாநகரம் வளர்ச்சி பெற்று, விரைவாக விரிவடைந்து வருவதாலும், மக்கள் தொகை நாள்நாள் உயர்ந்து கொண்டே செல்வதாலும், மாநகரின் துப்புரவுப் பணியை மேம்படுத்தும் கருத்துடன், தற்போதுள்ள மாநகரச் சாக்கடை அகற்றுமுறையினை மேம்படுத்தவும், மாநகரின் விரிவடைந்த பகுதிகளில் புதை சாக்கடைக்கால்களை அமைக்கவும் தேவையேற்பட்டுள்ளது. இக்காரியத்துக்காக மாநகரம் 5 மண்டலங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பணிகளின் கீழ், விரிவான அடிப்படையில், இந்த 5 மண்டலங்கள் அனைத்திலும், சாக்கடை அகற்று முறைக்கு மேம்பாட்டு பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதைத் தவிர, தேவைப்பட்ட இடங்களில் மழை நீர் வடிகால்கள் கட்டுதல், கழிவு நீரினைக்கும் நிலையங்களில் எண்ணெய்ப் பொறிகளை எடுத்துவிட்டு அவற்றுக்குப் பதிலாக மின்விசையேற்றங்களை நிறுவுதல் ஆகியவையும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மாநகரின் கழிவு நீர்த் திட்டங்கள் அனைத்தின் மொத்த மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 1,392,71 இலட்சம் ஆகிறது. சென்னை மாநகராட்சியின் நிதிவாரியங்கள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, மழைநீர் வடிகால் திட்டங்கள், நீரினைக்கும் நிலையங்களில் மின்விசையேற்றங்களை நிறுவுதல் ஆகியவை நீங்கலாக, பிற வடிகால் திட்டங்கள் அனைத்துக்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது; பாதி மானியம், பாதி கடன் அடிப்படையில் அவற்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை சென்னை மாநகராட்சிக்கு கழிவு நீர்த்திட்டங்களின் மேம்பாட்டுக்காக கடனாகவும், மானியமாகவும் வழங்கப்பட்ட மொத்த நிதியுதவி ரூ. 587.50 லட்சம் ஆகும். கழிவு நீர்த்திட்டங்களின் பணிகள் பெருமளவு முடிந்துள்ளன. இவை 1973-74 ஆம் ஆண்டு முடிவில் நிறைவு பெறும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

[21st March 1972]

1972-73 ஆம் ஆண்டிற்காக, அரசு நீர்த் திட்டங்களுக்கு ரூ. 58.00 லட்சம் மட்டும் ஒதுக்கித்தா அரசு கருதியுள்ளது. அதாவது, ரூ. 40.00 இலட்சம் கடனாகவும், ரூ. 18.00 இலட்சம் மானியமாகவும் ஒதுக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகராட்சி இந்த நிதி ஒதுக்கத்தைத் தவிர, இயன்ற அளவு ஆயுள் ஈட்டுறுதி கழகத்திடமிருந்தும், பொதுமக்களிடமிருந்தும் பெறும் கடன்களைப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்துகொள்ள வேண்டும். அதனைக்கொண்டே கழிவு நீர்த் திட்டப் பணிகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற இயலும். மாநகர நீர்வழிகள் தாய்மை கெடுவதைத் தவிர்க்கும் கருத்துடன், தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முதலிடம் தரப்பட வேண்டும் என்று மாநகராட்சியிடம் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், 1972-73-ல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 58.00 இலட்சம் தொகை அக்காரியத்துக்காகவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது.

1971-72 ஆம் ஆண்டில், குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்துக்காக ரூ. 22,12,000 கடனும், ரூ. 34.50 இலட்சம் மானியமும் அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் குடிநீர் வழங்கு திட்டங்களுக்கு வரவு-செலவுத் திட்ட செயற்குறிப்பு களில் ஒதுக்கக் கருதப்பட்டுள்ள கடன்களும் மானியமும் வருமாறு :-

கடன்	ரூ. 18.00 லட்சம்
மானியம்	ரூ. 42.25 லட்சம்

நம் மாநிலத்தில் 1962-63-வீருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் மக்கள் நல்வாழ்வுக் கென்று செலவிடப்பட்ட தொகை குறித்த விவரங்கள் பின்வருமாறு :-

ஆண்டு.	செலவிடப்பட்ட தொகை. (ரூ. லட்சத்தில்.)
1962-63	210.84
1963-64	241.41
1964-65	289.43
1965-66	362.07
1966-67	502.16
1967-68	519.25
1968-69	595.60
1969-70	748.05
1970-71	850.08
1971-72	1,168.38 (திருத்த மதிப்பீடுகள்.)
1972-73	13,46.00,800 (1972-73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு)

[21st March 1972]

தமிழ்நாடு நீர் வழங்கல்-வடிகால் வாரியம்.

நகர்ப் பகுதிகளிலும், கிராமப் பகுதிகளிலும் ஒரே மாதிரியாக, தூநீர் வழங்கல், போதிய வடிகால் வசதி செய்து கொடுத்தல் ஆகியவற்றின் முக்கியத் துவம் அரசின் கவனத்தைச் சிறிது காலமாக ஈர்த்து வருகிறது. குடிநீர் வழங்கல், வடிகால் திட்டப் பணிகளை, முன்னர் பல்வேறு துறைகள் புரிந்து வந்தன. குடிநீர் வழங்கல்-வடிகால் திட்டங்களைப் பயன் தரத்தக்க விதத்தில் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றுவதற்கு, இத்திட்டங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்து, பணிகள் குறித்துத் திட்டங்கள் தயாரித்து, நிறைவேற்றுவதற்காக, இது குறித்த பணிகள் அனைத்தும் ஒரு தனித் துறையின் ஆட்சி எல்லை வரம்பிற் குள்ளும், கட்டுப்பாட்டின் கீழும் கொண்டு வருவது தேவையான ஒன்று என்று அரசு தீர்மானித்தது. அதற்கிணங்க, மேற்கூறிய நோக்கங்களை எய்த, தமிழ்நாடு நீர் வழங்கல்-வடிகால் வாரியமானது அமைக்கப்பட்டது.

சட்டப்படியான தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற நிறுவனமாக இவ்வாரியம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டால், இப்பணிகள் குறித்து விரைவாகத் திட்டமிட்டு, ஆய்வு செய்து அவற்றைச் செயல்படுத்த இயலும் என்றும், மேலும், இயன்ற வரையில், குறைந்த கால அளவில், தமிழ்நாட்டிலுள்ள நகர்ப்புற பகுதிகள், கிராமப் பகுதிகள் ஆகியவற்றிற்குக் குடிநீர் வழங்கல்-வடிகால், வசதிகளுக்கு வகை செய்யும் நோக்கோடு, நிதி உதவி நிறுவனங்கள், வெளிச் சந்தைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து கணிசமான அளவுக்கு நிதி உதவி பெறுவதற்கு இவ்வாரியத்திற்கு இயலும் என்றும் அரசு கருதியது. அதற்கிணங்க, தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு நீர்வழங்கல்-வடிகால் வாரியச் சட்டத்தின் கீழ் (1971-ஆம் ஆண்டு 4-வது சட்டம்), 14-4-1971-ஆம் நாள், தமிழ்நாடு நீர்வழங்கல்-வடிகால் வாரியமானது அமைக்கப்பட்டு, நீர் வழங்கல்-வடிகால் பணிகள் குறித்துத் திட்டங்கள் தயாரித்து, ஆய்வு செய்து, செயல்படுத்துவதற்குள்ள அதிகாரங்களும், அலுவல்களும் ஒப்படைக்கப் பட்டன.

[21st March 1972]

POLICY NOTE ON PUBLIC HEALTH.

Mr. Chairman, Sir,

I rise to place the salient features of the policy under Public Health before this house.

Health is the state of complete physical, mental and social well being and not merely the absence of diseases or infirmity. Every individual must be in a fit condition to withstand the stress and strains of life, maintain his equilibrium and be in a position to enjoy all his facilities, to the fullest extent.

Comprehensive public health programme cater for the following five levels of health, positive health promotion; specific disease protection; early diagnosis and treatment; disability limitation and rehabilitation.

With these objectives in view, the Public Health Department is implementing various programmes, for the provision of Community Health care including Maternal and Child Health, the advancement of nutrition, prevention and control of communicable diseases, the registration of vital events, the prevention of food adulteration and the promotion of health education among the people, environmental sanitation, etc.

I. PROMOTION OF COMMUNITY HEALTH CARE INCLUDING MATERNITY AND CHILD HEALTH.

(A) PRIMARY HEALTH CENTRE.

(a) The Primary Health Centre is a multipurpose unit established at the peripheral level to render preventive and curative medical services to the community and to build up in course of time, positive health of the community. The Primary Health Centre has the ultimate responsibility to take over control (or eradication) programmes for certain diseases of great Public Health importance like Malaria, Tuberculosis, Small pox, Yaws, etc. After these programmes reach a stage of stabilization or maintenance, they also play an important role by providing services to the Community, Medical care, Improvement of vital statistics, Maternal and Child

[21st March 1972]

Health Service, Family Planning, School Health Education, Control of communicable diseases, Environmental sanitation, Health, Education, etc.

(b) As a Unit with its purpose as the total health development of the area, the staff of the Primary Health Centre shall "know its area, and its people" and take further steps to improve the health of the people by proper education and by proper curative and preventive services.

(c) The policy of the Government is to open Primary Health Centres at the rate of one per block. At the beginning of the year 1971, there were 365 Primary Health Centres. During the year 1971, 14 Primary Health Centres have been opened, bringing the total number of Primary Health Centres to 379. Out of these 379 Primary Health Centres, 131 Primary Health Centres are functioning in their own buildings. Buildings for 36 Primary Health Centres are under construction.

(d) At present for a population of 80,000 to 1,00,000 living in a Community Development Block, one Primary Health Centre is opened.

(e) Medical care service is one of the functions of a Primary Health Centre. The sanctioned bed strength in each Primary Health Centre is 6. The Government have recently made provision for diet in Primary Health Centres at a cost of Rs. 1.50 per patient per day in each Primary Health Centre. The amount required for this purpose in all the Primary Health Centres is Rs. 12,34,440 per annum. Necessary provision has been made for this purpose in the Budget Estimate for 1972-73. The daily average attendance of out-patients per Primary Health Centre is 70 new cases and 40 old cases. The average attendance per day at all the Primary Health Centres is 41,250. The average annual attendance at all the Primary Health Centres is 14.85 million.

(B) MATERNITY AND CHILD HEALTH SERVICES.

In Maternity and Child Health Services, the emphasis is on "ensuring the birth of a well-built child to a healthy mother" and safeguarding the health of mother and child thereafter. For this purpose, at present, mothers, when they are at their fifth month of pregnancy, are enrolled for ante-natal care. The ante-natal

[21st March 1972]

registration is done by the Maternity Assistants/Auxiliary Nurse Midwives of the various Maternity centres in Panchayat Union Blocks.

Every ante-natal mother is given a health check up especially to detect any abnormality in her or in the lie of the foetus, anaemia, signs of toxæmia, malnutrition, etc. She is given proper advice on the diet to be taken and on the personal care to be taken during pregnancy. She is educated on the infant feeding, immunisation schedule and childhood diseases and on Family Planning methods.

Natal services are mainly domiciliary. The Auxiliary Nurse Midwife visits the home of the expectant mothers at the time of delivery and conducts adopting aspective techniques. She follows the infant for 10 days after the birth.

The Health Visitor supervises the work of Auxiliary Nurse Midwife and also takes active part in conducting ante-natal clinic at the various maternity centres. She refers such cases requiring further attention to Medical Officer of the Primary Health Centre either at main centre or at the sub-centre. She advises the mothers regarding prophylatic immunisation and actively participates in D.P.T. immunisation.

As per the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958, it is the responsibility of the Panchayat Union Councils to open and maintain maternity centres. At present maternity centres are established at the rate of one per ten thousand population. The first three centres are maintained by the Panchayat Union with two-thirds grant from the State of Tamil Nadu. The maternity centres in excess of the first three will receive cent per cent aid from Government of India under Family Planning. The total number of Maternity Centres as on 1st January 1971 is 3,645. The centres maintained by Panchayat Union Councils are in receipt of a Government grant equivalent to two-thirds of the recurring expenditure incurred by them.

In the backward areas, they are maintained by the Government. There are 19 main centres and 76 sub-centres in the backward areas and the entire expenditure on them is met by the Government.

[21st March 1972]

There are 80 Maternity Homes and 225 Maternity Centres functioning in the Municipalities. They are in receipt of Government grant equivalent to 1/4th of the recurring expenditure incurred by them.

(C) CHILDREN IMMUNISATION PROGRAMME.

The immunisation scheme of pre-school children in rural areas is being implemented in the State from 1st October 1964 through the agency of the Primary Health Centres, covering the rural areas. The children of the age group of 0 to 5 years are taken up for immunisation with triple vaccine, concentration being made on children under one year of age. Each child has to be given three doses at intervals of one month between each dose. The target for immunisation is 900 children per Primary Health Centre per year. At the beginning, the scheme was implemented in 142 Primary Health Centres only. At present, the scheme is being implemented in 379 Primary Health Centres. The cost of the triple vaccine for the scheme is met under the Family Planning funds. The total number of children immunised with all the three doses during the period from 1st April to 31st December 1971 is 78,327. The immunisation programme in urban areas is being implemented under the Family Planning Programme.

With a view to combat "Keratomalacia" and other forms of Vitamin 'A' deficiency in children, the following measures are undertaken:—

The Government of India have allotted 12,500 bottles of Vitamin 'A' (liquid) to Tamil Nadu for supply by the Medical Stores Department, Madras. The Vitamin 'A' (liquid) in bottle of 100 ml. is supplied by the State Family Planning Bureau to the private Medical Institutions in the City. The supply of the same is arranged to the Corporation of Madras, and other Government Hospitals in the City through the Medical Stores Department, Madras. As for the districts, the drug is distributed to the local bodies, voluntary organisations and Primary Health Centres through the concerned District Family Planning, Maternity and Child Health Officers. The District Medical Officers are supplied with vitamin liquid in bottles for supply to taluk hospitals and other Medical Institutions under their control. As per the suggestion of the Commissioner, Family Planning, it has now been decided to restrict further supplies to the Primary Health Centres.

[21st March 1972]

II. ADVANCEMENT OF NUTRITION.

(a) *Nutrition Laboratory*.—The Nutrition Laboratory attached to the Directorate conducted research with a view to provide for the necessary scientific knowledge and information which would make our administrators to undertake practical measures for the prevention and control of malnutrition among the people. It participated in the All-India Industrial and Agricultural Exhibition, 1971, in which the importance of Nutrition was stressed. Health Inspectors and Health Visitors from various districts underwent inservice training in Scientific Nutrition. They were given field training in conducting diet survey. The Central Nutrition Bureau undertook a project of Keerai-Kootu to supplement the feeding programme along with the midday-meals to combat malnutrition (and night blindness among children at the age group of 3-12 years who attend the Balwadi and Primary Schools at the Velachery Primary Health Centre and the experiment proved fruitful. As usual, training classes were conducted in the Nutrition Laboratory for students from Voluntary Health Services, Adyar.

SUPPLEMENTAL FEEDING PROGRAMME.

The supplementary feeding programme was started in this State in 1950. The object of the programme is to combat malnutrition among children and expectant and nursing mothers, who constitute the major segment of the most vulnerable group of population. This programme is now being implemented with the assistance of the CARE organisation which donates as gift the required quantity of food commodities such as corn-soy-milk and salad oil. The gift food commodities are distributed at present, through about 750 feeding centres which include Primary Health Centres and maternity and child health centres run by Government and the municipalities.

During the year 1971, a total quantity of about 20 lakhs kilogrammes of gift food commodities was received from the CARE and distributed. The programme is to be extended further to the Maternity and Child Health Centres (about 2,500) attached to panchayat unions.

[21st March 1972]

III. PREVENTION AND CONTROL OF COMMUNICABLE DISEASES.

CHOLERA.

Cholera was one of the major problems in the past. The causative organisms is the *Vibrio Cholera*. The disease is transmitted through the consumption of infected water and/or food. Water and Food get contaminated by the vomit or motion of cases or carriers. Carriers are individuals, who can harbour and transmit infection without their exhibiting signs of the disease. Out State was considered as one of the endemic areas in the country. Cholera used to occur mainly in the river basin areas. The Cauveri delta was the main endemic area in Tamil Nadu. The epidemic used to occur during the period extending from September to March of next year. The magnitude of the problem used to be large and called for energetic preventive and control measures. As a result of the various steps taken in the State, the problem has been considerably reduced. As against an attack of 6,508 and death of 3,298 in 1958, the number has been reduced to 2,470 attacks and 173 deaths in 1971.

The considerable reduction has been possible by the various measures adopted by this Department. Besides the long-term measures like provision of safe water-supply, sanitary latrines, etc., the following steps are taken to prevent and control the outbreaks :—

There is a reserve of 64 Health Inspectors available to attend to epidemic control measures. On receipt of information about occurrence of Cholera anywhere in this State, adequate number of Inspectors are sent to the area to strengthen the local staff in carrying out control measures like mass anti-cholera inoculation, chlorinating water-supply, etc., Inspectors from this reserve are also sent for various anticipatory action like chlorination of water and mass inoculation in important festival centres before and during the festivals. This is important as festivals could form a source from where infections can spread.

There are also three epidemic control units which are provided with an ambulance for each unit and six Mobile epidemic units which are provided with necessary health staff and ambulance vehicles and jeeps. One ambulance van is located in each of the following places; Poonamallee, Kancheepuram,

21st March 1972]

Cuddalore, Madurai, Tirunelveli, Coimbatore, Salem and Ramanathapuram districts. Jeeps are provided for each district to attend to epidemic control work. The functions of these Units are to go to the infected areas and attend to preventive measures like mass inoculation, chlorination of water-supply and to arrange for transport of the cases to nearest treatment centre by the ambulance. These units are diverted to infected areas as and when necessary according to epidemic situation.

SMALL-POX.

Small-pox is a virus disease which was once prevalent to a large extent in our country. With a view to eradicate the disease completely, the National Small-pox Eradication Programme was planned by the Government of India to be implemented by all the States in the country. In each State, one district was taken for pilot study. Based on the experience obtained from the pilot study, the staffing pattern was evolved and the National Smallpox Eradication Programme was launched in our State during 1963-64. The pilot study was done in Chingleput district. The object of the programme is to cut down the transmission of small-pox cases in the community. This is done by systematic vaccination of all the vulnerables in the population. It is necessary to detect every case of small-pox that may occur and institute immediate containment measures. Thanks to the intensive drives initiated in this State, Small-pox has been completely eradicated in our State. During the year 1960, there were 5,417 cases and 1,346 deaths. During the year 1964, there were 5,545 attacks and 1,412 deaths. This was effectively reduced by the implementation of the programme and the State has been free from small-pox from 1970, excepting for seven attacks and no death in 1971. Even these seven cases were due to importation of a case from outside the State and the secondary spread from it.

During the year 1971, 12.5 lakhs of primary vaccinations and 24.3 lakhs of re-vaccinations were performed. The expenditure incurred during the period from 1st April 1971 to 31st December 1971 is Rs. 18.11 lakhs. The Budget Estimate for 1972-73 is Rs. 20,86,900.

[21st March 1972]

PLAGUE.

This was a major problem in the past when attacks and deaths used to occur in very large numbers. It is to be stated that Plague is mainly a disease of the rodents and it is transmitted from rats to human beings by the rat fleas. During 1930, our State introduced Cynogas fumigation for plague control measures and there was considerable improvement. After the School World War, the use of D.D.T. to kill the plague fleas was introduced. But there were occasional reports of plague from Hosur area which is the main endemic foci in South India in the Dharmapuri district. During the year 1961-62, it was observed that the fleas are developing resistance to D.D.T. So various insecticides were tried and B.H.C. was chosen as insecticide. After the year 1964, the State was completely free from plague.

All of a sudden on 22nd October 1971 and subsequent days, cases of rat falls were reported in certain areas in the districts of Coimbatore, Salem, the Nilgiris, Tirunelveli and Madras city. Nine hundred and thirty-one cases of rat falls have been reported from 22nd October 1971 to 9th January 1972. Immediately effective plague control measures were undertaken.

To meet the heavy demand for the plague vaccine, the Government took special efforts to import plague vaccine from abroad. This was done using the good offices of Government of India and the World Health Organisation authorities for air lifting 85,000 doses of plague vaccine from the Lister Institute, London. This was distributed to the infected areas. In addition, 92,000 c.c. of anti-plague vaccine were obtained from the Haffkine Institute, Bombay, and Public Health Institute, Bangalore.

An intensive anti-plague inoculation was specially trained in the infected areas. One Health Inspector was specially trained in the use of jet gun for inoculation. A jet gun was obtained from the Government of India for the purpose.

Chemicals and medicines at a total cost of Rs. 1,82,000 were purchased and sent to the affected areas. Adequate additional staff were appointed and all preventive measures were carried out in the affected areas. The total number of houses sprayed was 1,03,090.

[21st March 1972]

After 9th January 1972, there has been no report of rat fall anywhere in the State. The situation is now under control. It is significant that there has been no case of human infection in this State, thanks to the immediate and vigorous measures undertaken in all the affected areas.

MALARIA.

In this State, a bureau for malaria and mosquito borne diseases exists with a well equipped machinery at State Headquarters. There are two Regional Malaria Organisations at Thanjavur and Coimbatore with established laboratories and facilities for training, research and investigation.

During malaria eradication, in the attack phase, D.D.T. spraying was done to all houses for about three years. Active detection and treatment of malaria cases by surveillance workers by fortnightly house visits and detection and treatment of malaria cases in hospitals, dispensaries and primary health centres formed the activities in the last year of the attack phase. The consolidation phase, coming after the attack phase, is only to consolidate the above activities of surveillance to detect and treat malaria cases so as to achieve malaria eradication. The consolidation phase is followed by maintenance phase, during which time the achieved malaria eradication is maintained by general health service as malaria vigilance, becomes part of the other health measures.

Now, 28.75 unit areas covering about 37 million population have entered the maintenance phase and 3.05 unit areas with a population of four million continue in consolidation phase. In the maintenance phase areas, in addition to the malaria vigilance activities, detection of vital events vaccination, health education etc., are done by the basic health staff.

The maintenance phase areas cover 351 out of 374 blocks. The basic health services have been established in the primary health centres of these blocks after 1st April 1969. The pattern of basic health staff is one basic health worker for a population of 10,000 and one Health Inspector for every four basic health workers. There is a laboratory for each primary health centre.

[21st March 1972]

Yaws.

Yaws is a disease, which is caused by organism "TREPA-NEMA PERTENUI" which is allied to the "Trepanema Pallida" which causes syphilis. Unlike syphilis, Yaws is transmitted by non-sexual contact. Yaws is also known as stone-age syphilis. The Tamil term for Yaws is *பித்தலி மாரியாமி, காட்டு மாரியாத்தா*. Yaws is prevalent not only among tribes but also in the plains among the sections of the people who have a low standard of personal hygiene. This disease could be treated, after detection with penicillin. Usually a single injection is adequate. The contacts of the cases are also treated with penicillin. Besides this, the people are given Health Education. Soap is also supplied to the patients. Other Minor ailments are also treated by the staff.

Eight Units of Yaws Eradication Programme were functioning in Coimbatore District from 1961, each manned by one Health Inspector under immediate supervision of a Special Health officer. The eight Units were wound up since the work in Coimbatore district has been completed. On further survey, the adjoining districts of Tiruchirappalli and Madurai were found to be having infection and three units are functioning now at Karur, Periakulam and Palani under the supervision of Special Health Officer, Dindigul. A scheme for Dharmapuri district has been sanctioned and is functioning from 19th August 1971.

GUINEA-WORM.

Guinea-worm infection is caused by Guinea-worm which lives in the SUBCUTANEOUS tissue of infected man. When he enters the water source, the worm comes out through the ulcer in the skin and discharges larvae into the water. This larvae is swallowed by the cyclops—a water insect. These cyclops are again swallowed by man when he takes the infected water. This is how the infection is transmitted. For control purposes, the cases are detected and treated by dressing the affected part with cottons soaked in 4 per cent carbolic lotion. All drinking water sources are treated with 50 per cent DDT water wettable powder at a dosage of 5 parts per million parts of water. This water treatment is done once in six weeks. Besides this, Health Education is done to advice the people regarding the transmission of the

[21st March 1972]

disease and they are also advised to drink safe water—either from chemically treated sources or filtered and boiled water. This programme is being carried out throughout the State except in Kanyakumari and the Nilgiris districts from where no infections were reported so far and where the programme is, therefore, unnecessary. Adequate staff and vehicles are provided for this programme. Before the programme was started in 1960, 1,319 villages were reporting infection with a total of 13,004 cases. As a result of the implementation of the programme, the incidence has been very greatly reduced and in the year 1971 there were only a total of 25 infected villages with 198 cases.

KALA-AZAR.

Kala-azar is a disease, which is caused by "Leishman Donovan" body. This is transmitted by sand flies. The main features of the disease are irregular and chronic fever, leading to anaemia. If untreated, the cases could be fatal. During the National Malaria Eradication Programme, as a result of the DDT spraying in all the houses, the sand flies also got eliminated and the disease disappeared for a number of years. After the introduction of the maintenance phase, DDT spraying was withdrawn and the sand flies have also started coming back.

This scheme is functioning from 1969 onwards with a Unit at Ramanathapuram. The main work is to survey the former endemic areas of Ramanathapuram for Kala-azar cases and collection of sand flies to determine the prevalence and density of vector species. The detected Kala-azar patients are taken to nearby Government Hospitals and Primary Health Centres for treatment.

During the period from 1st April to 31st December 1971, 1,865 villages were surveyed and 10 cases were detected and treated. The sand flies were collected and identified.

IV. REGISTRATION OF VITAL EVENTS.

(a) *Population and Vital Statistics.*—The population of Tamil Nadu is 41,103,125 as per 1971 census as against 33,686,953 during 1961 census. The number of females per 1,000 males works out to 979 as per 1971 census, as against 992 during 1961 census.

[21st March 1972]

The decennial population growths rate 1961-71 is 22.01 per cent and the density of population works out to 316 per square k.m. The proportion of urban population to total population works out to 30.28.

The population of the State accounts for 7.51 per cent of India's population. In 1961, it was 7.67 per cent while in 1951 it was 8.84 per cent. Thus, while it ranked 5th in 1951 and 6th in 1961, it has ranked 7th in 1971. The growth rate during the period 1961-71 is 22.01 per cent as against 24.57 per cent of the country. The number of females per 1,000 males for the State has shown a declining trend and this trend is similar to that of the country as a whole. While the All-India sex-ratio has decreased by 9 per 1,000, this State has registered a decrease by 13 per thousand during this decade.

The birth rate recorded in the State for 1970 was 27.2 per 1,000 of mid-year estimated population, the death rate was 10.5 per 1,000 of mid-year estimated population and the Infant Mortality rate was 61.4 per 1,000 of live births.

The birth rate recorded during the year 1970, is low when compared to the rates recorded during the previous years. The sex-ratio at birth works out to 107 :100 for 1970 in Tamil Nadu.

(b) *Expectation of Life*.—There has been an increase in the expectation of life as a result of eradication of famine and communicable diseases together with improved supply and distribution of food. There has been a significant reduction in infant and child mortality, even though it is higher than the rate recorded in the developed countries. According to the recent experience of mortality, the expectation of life at birth for males and females have increased to 49.2 and 48.3 years respectively as compared to 32.5 and 31.7 years for 1941-50 and 41.9 and 40.6 during 1951-60.

(c) *Prevention of Food Adulteration*.—In Tamil Nadu State, measures towards prevention of food adulteration have been undertaken for over a long period. Prior to the Prevention of Food Adulteration Act, 1954 (Central Act) coming into force in this State on 1st June 1955 this State was implementing its own Act—the Madras Prevention of Food Adulteration Act, 1918.

[21st March 1972]

The Prevention of Food Adulteration Act is now in force in the Corporations of Madras and Madurai, 94 municipalities, 174 Town Panchayats, three Panchayat Unions, six Township Committees, two Cantonment Boards and 25 Festival Areas.

In this State, the provisions of the Prevention of Food Adulteration Act are being enforced as effectively as possible, with the existing facilities for food analysis and machinery available for enforcement. At present the average number of samples taken in a year is 25,000.

The factors which stand in the way of more effective enforcement of the Act, to have the desired effect, are mainly, lack of adequate laboratory facilities for food analysis and inadequacy of the machinery in charge of the enforcement of the Act.

There exist at present only two laboratories in this State for undertaking food analysis under the Act—(1) Government Analyst's Laboratory at Guindy, which undertake the analysis of the samples taken in the districts and (2) Public Analyst's Laboratory attached to the Corporation of Madras, which handles the samples taken in Madras City. On an average, about 18,500 samples taken under the Prevention of Food Adulteration Act are analysed in the Government Analyst's Laboratory at Guindy per annum. In the food analysis laboratory attached to the Corporation of Madras, about 6,000 samples of food are analysed per year. The facilities available in these two laboratories are found to be very inadequate for intensive sampling throughout the State. Towards expansion of laboratory facilities, Government have established a Public Health Laboratory at Coimbatore. This Laboratory has started analysing samples from Government Hospitals in Coimbatore, The Nilgiris, Salem, Dharmapuri and Thiruchirappalli districts from 3rd December 1970.

District Food Analysis Laboratories are proposed to be established at Madurai and Thanjavur towards further expansion of Laboratory facilities for food analysis. It is expected that with the commissioning of these new Laboratory Units, it will be feasible to arrange for testing of samples, eliminating delay and to enforce the Prevention of Food Adulteration Act more effectively resorting to large scale sampling throughout the State to achieve the desired objective.

[21st March 1972]

V. SCHOOL HEALTH.

A Scheme of medical check up for school children is already in force in eighteen Primary Health Centres. As per the scheme, the Medical Officers of each of the 18 Primary Health Centres examine 2,000 school children in the age-group of 6-11 years per annum. The Government sanctioned in May 1970, the establishment of two Medical Units for large towns with population of 40,000 and above, and Tiruchirappalli and Coimbatore Towns have been selected for implementing the scheme. There is a Health Officer in the Headquarters to see that the programme is implemented successfully. The question of extending the scheme of medical check up in rural areas to 25 more Primary Health Centres is under examination of Government.

A scheme of pilot survey of medical check up for pupils studying in Standards I and VI in the schools round about the Government Stanley Hospital in the City of Madras has been recently sanctioned by the Government. As per the scheme, 3,500 children in I standard and 1,500 children in VI standard in the schools around the Government Stanley Hospital, Madras, will be examined by the Doctors attached to the Corporation of Madras and by the Assistant Surgeons in the Medical Education Department of the Government.

The aim of the scheme is to obtain information regarding the nature of defects in the school children, the percentage of school children having defects, the follow-up necessary, etc., which will give some indications of the problems involved, help streamline the procedure for implementation of large scale project and enable working out a realistic cost structure.

After the survey is completed, the data will be referred to the Statistician in the Directorate of Health Services and Family Planning with suitable instructions for evaluation. After such evaluation, a committee will prepare a project with full details and estimates of cost for taking up the project in the City of Madras. The report on the medical check up of children is awaited.

[21st March 1972]

VI. HEALTH EDUCATION BUREAU.

The State Health Education Bureau established in 1960 has steadily grown up in the past 12 years. It organises and implements the following programmes: viz., Inservice Training in Health Education for Primary Health Centre Staff, studies and surveys on Public Health problems, Production and distribution of Health Education publications and organisation of exhibitions, seminars and conferences, etc.

The State Health Education Bureau press has been established. The press is functioning from 1st September 1971 in full strength. It has produced different pamphlets in Tamil and English, and posters on various aspects of public health and maternity and child health. The above posters and pamphlets were despatched for display in various Primary Health Centres and other hospitals. The Mobile Exhibition unit participated in many major and minor exhibitions held in different part of the State. The Media Division arranged for 12 radio talks on various health subjects.

Health Education Teacher Training Unit.—This unit has been formed with a view to give the teachers in the training schools and Colleges, training in Health so that they can impart such training to all the teachers undergoing training in the respective institutions. Two teachers from each of the twenty teachers training institutions in the State will be invited for training at a time. Each batch will consist of 20 to 25 teachers and the duration of the training will be 45 days. So far, two batches have been trained. Apart from this, the Unit organises and conducts workshops and seminars in Health Education.

Student Health Education Unit.—This Unit has been formed to do content analysis of the existing syllabus and introducing health content in a practical way in the existing syllabus in the schools, Colleges and institutions. This unit serves as a liaison between the Health and Education Departments in initiating, organising, and strengthening school health education programme in the State. The school syllabus for the standards VI to VIII and health syllabus for the age-group of 11 to 14 years have been obtained for analysis. Pamphlets are being prepared and tried for IV to VI standards

[21st March 1972]

Health Education Training Unit.—This unit has been sanctioned to give training in Health Education to the Medical and Para-medical personnel working in Primary Health Centres so that they can educate the people in rural areas on health and education.

The Field Study and Demonstration Centre attached to Health Education Bureau, continued its activities in the year 1971. The staff of Field Study and Demonstration Centre participated in the Inservice Training Programme conducted by the Health Education Bureau. It concentrated its activities in the Primary Health Centre, Velacheri area. It guided the Primary Health Centre staff in the out-patient and ante-natal clinical education. The Community education work on Tuberculosis at Chorian Nagar was conducted with the assistance of the workers of 'Swallows India'. Preparations to conduct a school health education programme in the Corporation School, Triplicane, have been done and the programme is being launched. An anaemia follow-up programme has been launched in Indira Nagar. Drugs for improvement of anaemia children are distributed under this programme. Regular educational sessions are organised to prevent anaemia cases.

Institute of Public Health, Poonamallee.—The Institute of Public Health, Poonamallee, consists of the following three units:—

- (1) Health Unit.
- (2) The Orientation Training Centre.
- (3) The Research-cum-Action Project.

The Health Unit, Poonamallee, demonstrates how an organised Public Administration could improve the health conditions of a rural population. It takes part in all the Public Health Programmes, such as Maternity and Child Health, Sanitation, Health Education, Control of Communicable diseases, Family Planning, Vital Statistics, etc.

The Orientation Training Centre at Poonamallee, was started in 1951 with the aid of Ford Foundations and is now run by Government of Tamil Nadu. It gives orientation training to Doctors and Auxiliary Health personnel working in the Primary Health Centres in the philosophy of rural health to equip them for the better discharge of their duties. So far, 93 batches have completed training.

[21st March 1972]

The Research-cum-Action Project was started with the help of Ford Foundation Aid. Now it is a wing of the Health Education Bureau. Its aim is to study the knowledge, habits and attitude of the people towards health living conditions. It has started its activity in the field of environmental sanitation.

VII. MISCELLANEOUS.

Fairs and festivals.—About 600 and odd major festivals were held in different parts of the State. Adequate sanitary arrangements were made for all the festivals. The sanitary arrangements made for the major festivals were inspected by the Assistant Directors and Additional Director of Health Services and Family Planning. Additional staff were also posted wherever necessary. Vans and staff of the Mobile Epidemics Units were diverted for doing anticipatory anti-cholera inoculation work during the festivals.

Environmental sanitation.—This scheme is aimed at educating the school children to form and then adhere to hygienic habits. The scheme contemplates the provision of sanitary latrines and safe water-supply in the schools. These will be according to type design prepared by the Health Department. The scheme was introduced in 1966 and was continued in the succeeding years. The number of schools covered each year was only about 25 and so it was decided to extend it to a large number of schools per year. With this in view, the Government in March 1970, sanctioned a sum of Rs. 4 lakhs for implementing the scheme in 120 schools per year. This scheme is implemented jointly by the Director of Rural Development and the Health Department. The Health Directorate gives technical advice and the Director of Rural Development provides for the staff for actual execution of the scheme, i.e., Panchayat Union Engineers. The expenditure on the scheme is met from Health Budget. The scheme is continued this year also.

Air Pollution.—In June 1971, the Government constituted a Committee with the Additional Director of Health Services and Family Planning as Convenor to go into the question of air pollution in the City. The Committee has been asked to analyse in detail how pollution is caused and the various agencies causing

[21st March 1972]

Health Education Training Unit.—This unit has been sanctioned to give training in Health Education to the Medical and Para-medical personnel working in Primary Health Centres so that they can educate the people in rural areas on health and education.

The Field Study and Demonstration Centre attached to Health Education Bureau, continued its activities in the year 1971. The staff of Field Study and Demonstration Centre participated in the Inservice Training Programme conducted by the Health Education Bureau. It concentrated its activities in the Primary Health Centre, Velacheri area. It guided the Primary Health Centre staff in the out-patient and ante-natal clinical education. The Community education work on Tuberculosis at Cheriai Nagar was conducted with the assistance of the workers of 'Swallows India'. Preparations to conduct a school health education programme in the Corporation School, Triplicane, have been done and the programme is being launched. An anaemia follow-up programme has been launched in Indira Nagar. Drugs for improvement of anaemia children are distributed under this programme. Regular educational sessions are organised to prevent anaemia cases.

Institute of Public Health, Poonamallee.—The Institute of Public Health, Poonamallee, consists of the following three units:—

- (1) Health Unit.
- (2) The Orientation Training Centre.
- (3) The Research-cum-Action Project.

The Health Unit, Poonamallee, demonstrates how an organised Public Administration could improve the health conditions of a rural population. It takes part in all the Public Health Programmes, such as Maternity and Child Health, Sanitation, Health Education, Control of Communicable diseases, Family Planning, Vital Statistics, etc.

The Orientation Training Centre at Poonamallee, was started in 1951 with the aid of Ford Foundations and is now run by Government of Tamil Nadu. It gives orientation training to Doctors and Auxiliary Health personnel working in the Primary Health Centres in the philosophy of rural health to equip them for the better discharge of their duties. So far, 93 batches have completed training.

[21st March 1972]

The Research-cum-Action Project was started with the help of Ford Foundation Aid. Now it is a wing of the Health Education Bureau. Its aim is to study the knowledge, habits and attitude of the people towards health living conditions. It has started its activity in the field of environmental sanitation.

VII. MISCELLANEOUS.

Fairs and festivals.—About 600 and odd major festivals were held in different parts of the State. Adequate sanitary arrangements were made for all the festivals. The sanitary arrangements made for the major festivals were inspected by the Assistant Directors and Additional Director of Health Services and Family Planning. Additional staff were also posted wherever necessary. Vans and staff of the Mobile Epidemics Units were diverted for doing anticipatory anti-cholera inoculation work during the festivals.

Environmental sanitation.—This scheme is aimed at educating the school children to form and then adhere to hygienic habits. The scheme contemplates the provision of sanitary latrines and safe water-supply in the schools. These will be according to type design prepared by the Health Department. The scheme was introduced in 1966 and was continued in the succeeding years. The number of schools covered each year was only about 25 and so it was decided to extend it to a large number of schools per year. With this in view, the Government in March 1970, sanctioned a sum of Rs. 4 lakhs for implementing the scheme in 120 schools per year. This scheme is implemented jointly by the Director of Rural Development and the Health Department. The Health Directorate gives technical advice and the Director of Rural Development provides for the staff for actual execution of the scheme, i.e., Panchayat Union Engineers. The expenditure on the scheme is met from Health Budget. The scheme is continued this year also.

Air Pollution.—In June 1971, the Government constituted a Committee with the Additional Director of Health Services and Family Planning as Convenor to go into the question of air pollution in the City. The Committee has been asked to analyse in detail how pollution is caused and the various agencies causing

[21st March 1972]

pollution and make concrete and practical suggestions regarding measures both short term and long term to be taken to prevent air pollution. The report of the Committee has just been received and is under examination.

Town Planning Schemes.—Town and Country Planning is assuming greater importance in the context of the rapid urbanisation that is taking place all over the country. The pressure on land is building up at a very fast rate and a time has come, when it has become inevitable to make plans for the utilisation of the scarce land resources not only for optimisation of economic benefits to the community but also to ensure that the environmental qualities in both urban and rural areas which are fast deteriorating are halted.

The Directorate of Town Planning which is responsible for the administration of the town planning activities in the State has been tackling this problem through preparation of regional plans, master plans, detailed development plans and regulation of building activities and land uses. In order to even out the benefits of planning throughout the State and to streamline the administration, Government ordered the re-structuring of the department into eight regional offices. Simultaneously action was initiated to replace the old Town Planning Act of 1920, by a comprehensive and modern Town and Country Planning Act, 1971 by the legislature. This Act when it comes into force, would provide the required statutory backing for the master plans and regional plans that have been prepared and through them usher in a new era in the implementation of Town and Country Planning Schemes. The Act is awaiting the assent of the President of India.

It would be worthwhile hereto recapitulate in brief the progress made in the formulation of development plans and the programme for the ensuing year.

Regional Plans.—The formulation of Regional Plans for the eight viable planning regions of the State which was commenced simultaneously last year has reached an advanced stage and draft plans will be ready during the year. These regional plans would help in the balanced development of the entire State by pinpointing backward areas and suggesting the steps needed to develop them.

[21st March 1972]

Master Plans.—Master Plans for 12 urban areas have been prepared by the Directorate of Town Planning. Last year (1971-72) master plans for eight urban areas were finalised. The preparation of master plans for eight more areas are targetted for this year (1972-73). These master plans would help the orderly development of the fast expanding urban centres.

A sum of Rs. 28.67 lakhs is provided for the year 1972-73 for these schemes and the general administration of the department.

Master Metropolitan Area Plan.—A Twenty Year perspective plan for the Madras Metropolitan Area—an area extending over 450 square miles—has been formulated to check haphazard growth and provide the essential needs of the growing population. This involves the implementation of Rs. 185 crores plan in the ensuing five years and this is separately under the examination of the Government. As a follow up of the policy enunciated in Madras Metropolitan Area Plan, a project report for the development of three satellite towns was completed last year and it is proposed to start work on the designing of the three urban nodes of Avadi, Ennore-Manali and Alandur-St. Thomas Mount. A map showing the urban nodes and satellite towns is annexed. During the ensuing year, sum of Rs. 1 lakh is provided for this scheme.

Detailed Town Planning Schemes.—There are in all 689 schemes spread over 93 Urban areas of the State of which 166 are sanctioned and 523 are in draft stage. Of the latter, 68 have reached an advanced stage and are expected to be sanctioned during the year.

In order to facilitate speedy preparation of draft scheme and implementation of sanctioned Town Planning Schemes, loans were being granted to local bodies in the past years. It is proposed to disburse Rs. 5 lakhs to urban local bodies during the ensuing year.

Traffic Plan for Metropolitan cities.—The rapid increase of population in urban areas coupled with the increase in number of motor vehicles have created serious traffic and transportation problems in all the major Cities of the State. A phased programme was therefore drawn up for the preparation of comprehensive traffic and transport plans for Madras Metropolitan Area, Coimba-

[21st March 1972]

Drainage.—Consequent on the rapid expansion and development and steady increase in the population, it has become necessary to improve the existing sewerage system of the city and provide underground sewers in the extended parts of the city with a view to improve the sanitation of Madras City. For this purpose, the city has been divided into five zones and improvements of the sewerage system in all the five zones have been taken up on a comprehensive basis under the Five-Year Plans. Besides this, construction of storm water drains, wherever necessary as well as replacement of oil engines in the Drainage Pumping Stations with electrical pumpsets has also been taken up. The total estimated cost of all the drainage schemes of the city works out to Rs. 1,392.71 lakhs. In view of the slender financial resources of the Corporation of Madras, the Government have sanctioned all the drainage schemes except the storm water drainage schemes and electrification of Pumping Stations, on a half loan and half grant basis. So far, the total financial assistance made to the Corporation of Madras by way of loan and grant for the improvement of the drainage Scheme is Rs. 587.50 lakhs. The execution of the drainage schemes is in advance stages of progress and is expected that these will be completed by the end of 1973-74.

For the year 1972-73 the Government have proposed to provide Rs. 58.00 lakhs only, i.e., Rs. 40.00 lakhs as loan and Rs. 18.00 lakhs as grant for drainage schemes. The Corporation of Madras has to arrange to utilise the loans from the L.I.C. and Public loan to supplement this provision to the extent possible so that the programme for the execution of the drainage schemes may be kept up. It has been emphasis to the Corporation that priority should be given to complete the continuing schemes with a view to avoid pollution of City Water Ways and the provisions of Rs. 58.00 lakhs during 1972-73 should be exclusively utilised for this purpose.

During the year, 1971-72 Government have earmarked a loan of Rs. 22,12,000 and a grant of Rs. 34.50 lakhs for water-supply schemes. Budget proposals of loans and grant for water-supply schemes for the year 1972-73 are as follows :—

Loan—Rs. 18.00 lakhs.

Grant—Rs. 42.25 lakhs.

[21st March 1972]

The particulars regarding the amount spent on Public Health during each year from the year 1962-63 in the State are as follows :—

Year :	Amount spent (Rs. IN LAKHS)
1962-63	210.84
1963-64	241.41
1964-65	289.43
1965-66	362.07
1966-67	502.16
1967-68	519.25
1968-69	595.60
1969-70	748.06
1970-71	850.08
1971-72	11,68,38,000 (Revised Estimate)
1972-73	12,46,60,800 (Budget Estimate for 1972-73)

TAMIL NADU WATER-SUPPLY AND DRAINAGE BOARD

The importance of providing for protected drinking water and adequate drainage facilities to urban and rural areas alike had been engaging the attention of the Government for quite some time past. Matters connected with drinking water-supply and drainage schemes were being dealt with by several Departments. The Government considered that for effective planning and execution of drinking water and drainage schemes, it was essential that these were brought under the purview and control of a single agency for purposes of investigating, preparing and executing water-supply and drainage schemes. Accordingly, the Government constituted the Tamil Nadu Water-Supply and Drainage Board to achieve the above object.

[21st March 1972]

Government were of the view that if the Board could be set up as an autonomous body on a statutory footing, it would conduce to speedier planning, investigation and execution of schemes and also enable it to raise substantial resource from financing institutions and in the open market with a view to providing drinking water and drainage facilities to urban and rural areas in the State of Tamil Nadu within the shortest possible time. Accordingly the Tamil Nadu Water-Supply and Drainage Board was constituted on an autonomous basis with effect from 14th April 1971 under the Tamil Nadu Water-Supply and Drainage Board Act, 1971 (Act 4 of 1971) and was entrusted with powers and functions to investigate, prepare and execute water-supply and drainage schemes throughout the State and matters connected therewith.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 22nd March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the Clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. Questions and Answers.

Starred Questions.

Fixation of Pay of Retired Teachers

* 225 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state:

(a) the rule governing the fixation of pay of a retired teacher who is re-employed in a management school;

(b) whether any such re-employed teacher in the Coimbatore Educational District since June, 1969 has not yet been paid the salary for which he is eligible; and

(c) if so, the reasons therefor?

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களின் ஊதிய நியமனம்

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள், தனியார் நிர்வாகப் பள்ளிகளில் மறுபடியும் நியமனம் செய்யப்படுகையில் அவர்களின் ஊதியம் எவ்விதயின் கீழ் முடிவு செய்யப்படுகிறது?

(இ) கோயம்புத்தூர் கல்வி மாவட்டத்தில் மறு நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர் எவருக்காவது 1969, ஜூன் மாதத்திலிருந்து அவர் பெற வேண்டிய ஊதியம் இன்னும் அளிக்கப்படாமலுள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) 1958-ம் வருடத்திய தமிழ்நாடு ஆசிரியர்கள் காப்பு நிதி, ஆயுட்காப்பு, ஆய்வுதீர்மான விதிகள் விதி 9 (ந) -ன்படி ஓய்வு பெற்ற ஒரு ஆசிரியர் அரசுப் பள்ளிகளில்லாத மற்ற

[22nd March 1972]

பள்ளிகளில் மறுபடி வேலையில் அமர்ந்தால், அவ்வாறு அவர் வேலையில்லமர்ந்த காலத்திற்குரிய சம்பளம், அவருடைய ஓய்வூதியத் தொகை, சம்பளம் ஆகியவைகளைக் கூட்டினால் வரும் தொகை, அவர் கடைசியாகப் பணியில் இருந்தபோது பெற்ற சம்பளத்துக்கு அதிகப்படாதபடி கொடுக்கப்படும்.

(இ) 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்திலிருந்து மீண்டும் வேலைக்கமர்த்தப் பட்ட ஆசிரியர்கள் அனைவருடைய ஊதிய விகிதமும் உறுதி செய்யப்பட்டு அவர்களுடைய ஊதியமும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது.

(உ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

THIRU M. RAJAH IYER : May I know if there was a particular case of a retired Headmaster from the Nilgiris District Board High School who was entertained in a private management High School at Coimbatore and whose salary was not refixed for quite some time, Sir?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த குறிப்பிட்ட Thirumathi S. A. Lourdos, St. Mary's Senior Basic School, 18th October 1970 அன்று ஓய்வுபெற்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் . . . The pay of all the teachers during re-employment has been fixed and they have been paid their salaries also.

National Scholarships

* 226 Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the lowest marks secured at S.S.L.C. Public Examination held in 1970 by the recipient of the following National Scholarships during 1970-71 :—

- (i) Students of merit;
- (ii) Children of teachers;
- (iii) Loan Scholarships; and

(b) the highest salary of the parents whose children were eligible for the three National Scholarships?

[22nd March 1972]

தேசிய உதவிப் பணங்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1970-71 இல் கீழ்க்கண்ட தேசிய படிப்பு உதவிப் பணங்கள் வழங்கப் பெற்றவர்கள் 1970 இல் நடந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் பெற்ற மிகக் குறைந்த மதிப்பெண்கள் யாவை—

(1) சிறப்புத் தகுதி பெற்ற மாணவர்களுக்கான படிப்புதவிப் பணம்;

(2) ஆசிரியரின் குழந்தைகளுக்கான படிப்புதவிப் பணம்;

(3) கடன் படிப்புதவிப் பணம்.

(இ) இந்த மூன்று தேசிய படிப்புதவிப் பணத்தைப் பெறத் தகுதி பெற்ற மாணவர்களின் பெற்றோர்களது உயர்ந்த அளவு ஊதியம் யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) 1970 பள்ளியிறுதித் தேர்வில், கீழ் குறிப்பிட்ட மதிப்பெண்களுக்கு மேல் பெற்ற மாணவர்களுக்கு மத்திய அரசு அளிக்கும் உதவித் தொகை திட்டங்களின் கீழ் உதவியளிக்கப் பட்டது.

(1) தேசிய உதவித் தொகைத் திட்டம் பெற்ற மதிப்பெண் : 499.

(2) ஆசிரியர் பிள்ளைகளுக்கான உதவித் தொகைத் திட்டம் பெற்ற மதிப்பெண் : 486.

(3) தேசிய கடன் உதவித் தொகைத் திட்டம் பெற்ற மதிப்பெண் : 453.

(இ) மாணவர்களின் பெற்றோர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 6,000-க்கு மேற்படாமல் இருக்க வேண்டும். ஆண்டு வருமானம் அதிகப்படி, அந்த மாணவர்களுக்கு நற்சான்றிதழ் ஒன்றும், ரூ. 100 ரொக்க பரிசும் மட்டும் அளிக்கப்படும். தேசிய கடன் உதவித்தொகைத் திட்டத்தின் கீழ், மேல்நிலைப் பட்டப்படிப்பு அல்லது ஆராய்ச்சி படிப்பு படிப்பவர்களுக்கு வருமான வரம்பினை நோக்காது உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, ஆண்டு வருமானம் 6 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லும்போது, மாதம் 500 ரூபாய் பெறும் பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் எவ்வளவு மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்தாலும், இந்த மாதிரியான சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டு ஸ்காலர்ஷிப் பெற இயலவில்லை. இப்படி 453 மார்க்குகளுக்கு மேலாகப் பெற்ற பல மாணவர்களின் பெற்றோர்களின் மொத்தச் சம்பளம் 500 ரூபாய்க்கு அதிகமாக இருக்கிறது. பெற்றோர்கள் இரண்டு பேர்களின் சம்பளமும் அதிகமாக இருக்கிறது என்ற ஒரு காரணத்

[22nd March 1972]

தினால் இந்த ஸ்காலர்ஷிப் மறுக்கப்படுகிறது. இதை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறி, இந்தக் குறைந்த பட்ச வருமான வரம்பை உயர்த்துவதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்குமாவென்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதை மத்திய அரசுதான் செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசுக்கு வேண்டுமானால், பரிந்துரை செய்யலாம். ஆறு ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட வருமானமுள்ள பெற்றோர்களின் பிள்ளைகளுக்கு, அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்றிருந்தால், நற்சான்றிதழும் 100 ரூபாய் பரிசும் அளிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பட்டப்படிப்பிற்கு மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிப் படிப்பிற்கு இத்தகைய வரம்பினை நோக்குவதில்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, குறிப்பாக 2—10—1970-ல் சம்பளம் திருத்தியமைக்கப்பட்டதற்கு அப்புறம் பல பெற்றோர்களின் சம்பளம் 6 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே வருகிறது. தகப்பனார், தாயார் சம்பளம் இரண்டும் சேர்ந்து 6 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழ்நாடு அரசு இந்தக் குறிப்பிட்ட சிரமத்தை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துரைத்து இந்த வரம்பினை உயர்த்துவதற்கு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்று இந்த வரம்பினை உயர்த்தித் தருமாறு வேண்டுமானால் மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யலாம்.

* 227 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state :

(a) the number of applications received from eligible students for the award of (a) National Scholarship for Teachers' children and (b) National Loan Scholarships on the basis of the marks secured at the S.S.L.C. Public Examination, 1970 for award during 1970-71; and

(b) the number of Scholarships awarded under each category?

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1970 எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பொதுத் தேர்வில் பெற்ற மதிப்பெண்களின் அடிப்படையில் 1970-71 இல் (1) ஆசிரியர் பிள்ளைகளுக்கான தேசிய படிப்பு உதவிப் பணம், (2) தேசியக் கடன் படிப்பு உதவிப் பணம் ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்காகத் தகுதியுள்ள மாணவர்களிடமிருந்து வந்துள்ள விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை யாது?

[22nd March 1972]

(இ) ஒவ்வொரு வகையின் கீழும் படிப்பு உதவிப் பணம் வழங்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) (1) 1970-ல் ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளுக்கான தேசிய உபகாரச் சம்பளத் திட்டத்தின் பள்ளியிறுதித் தேர்வு எழுதிய மாணவர்களிடமிருந்து வரப் பெற்ற மனுக்களின் எண்ணிக்கை 970.

(2) தேசிய கடன் உபகாரச் சம்பளத் திட்டத்தின்கீழ் வரப்பெற்ற மனுக்களின் எண்ணிக்கை 9,000.

(இ) (1) 1970-ல் ஆசிரியர் குழந்தைகளுக்கான தேசிய உபகாரச் சம்பளத் திட்டத்தின்கீழ், 48 மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கப்பட்டது.

(2) தேசிய கடன் உபகாரச் சம்பளத் திட்டத்தின்கீழ், 1,128 மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கப்பட்டது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, 970 மனுக்கள் முதல் வகுப்பு மார்க் பெற்ற ஆசிரியர்களுடைய பிள்ளைகளிடமிருந்து வந்து அதில் 48 மனுக்களுக்குத்தான் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஏதேனும் பரிந்துரை மத்திய அரசுக்குச் செய்யுமாவென்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதற்கென்று சில விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதி முறைகளின் கீழ் 970 மனுக்களில் 48 மனுக்களுக்குக் கொடுக்க முடிந்தது. இந்த விதி முறைகளை மாற்றியமைக்க ஏதாவது வழி வகை இருந்தால், பரிந்துரை செய்யலாம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, இவ்வளவு மார்க் பெற்ற எல்லோரும் மனுச் செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. 486 மார்க்குக்குக் கீழே, அதாவது 81 சதவீதம் மார்க்குக்குக் குறைந்தவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. 360 மார்க் பெற்றவர்களெல்லாம் கிடைக்குமென்று நம்பி ஏமாந்து விடுகிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக 'ஸ்காலர்ஷிப்' கிடைப்பதற்கு அரசு வழி வகை செய்யுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்த விதி முறையைப்பற்றிப் பரிந்துரை செய்ய இடமிருக்குமானால், பரிந்துரை செய்யலாம்.

[22nd March 1972]

Tamil Nadu State Association of Panchayat Unions

* 228 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu State Association of Panchayat Unions is functioning;

(b) the number of Taluk Panchayat Unions affiliated with this State Association of Panchayat Unions; and

(c) the relationship between these organisations and the Government?

தமிழ்நாடு மாநில பஞ்சாயத்து யூனியன்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தமிழ்நாடு மாநில பஞ்சாயத்து யூனியன் செயல்பட்டு வருகிறதா?

(இ) இந்த மாநில பஞ்சாயத்து யூனியனில் இணைக்கப்பட்டுள்ள தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எத்தனை?

(உ) இந்த அமைப்புகளுக்கும் அரசுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) தற்சமயம் ஆறு தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மட்டுமே இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

(உ) தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன் மாநில அளவில் ஊராட்சி நிறுவனங்களின் தேவைகளுக்காக செயல்படும், அரசு சார்பற்ற ஓர் அமைப்பு ஆகும். தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியனின் தலைவர்கள் தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியனில் அங்கம் வகிக்க இடமுண்டு. ஊராட்சி நிறுவனங்களின் தேவைகளைப் பற்றி ஆலோசனை கூறுவதற்கும், கலந்தாலோசிப்பதுமே தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், அரசுக்கும் உள்ள தொடர்பு ஆகும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, மாநிலப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பல வருஷங்களாக இருக்கிறது. இந்த மாநிலப் பஞ்சாயத்து யூனியன் மகாசபைக் கூட்டமோ, மற்ற கூட்டங்களோ நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறு கூட்டுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு கூட, அரசு தேதியை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று ஒத்தி வைத்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியனும் செயல்படுவதில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[22nd March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கிட்டத் தட்ட 1½ ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகச் செயல்படவில்லை. மறு தேர்தல் நடத்த விரைவிலே தேதி நிர்ணயிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் தேர்வுக்காக ஒரு பொதுக் குழுக் கூட்டம் நடத்தியதிலிருந்து இந்தச் சங்கம் செயல்படவில்லை. 1967-இல் இந்த அமைச்சரவை ஏற்பட்ட வருஷத்தில் மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்பொழுது குழுக் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள் மாநாடு சிறப்பாக நடந்தது. அதற்குப் பின்னால் இதுவரை அந்தக் கூட்டம் நடக்கவில்லை. இம்மாதிரி நிலைமை ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து 100 ரூபாய் சந்தா வருவில்தும் சங்கம் செயல்படாமலிருப்பது சரியல்ல. இது உடனடியாகச் செயல்பட அரசாங்கம் ஏதேனும் செய்ய முடியுமா? பொதுக் குழுக் கூட்டம் கூட்டுவதற்கு ஒரு கெடுவை நிர்ணயம் செய்து, தேர்தலுக்கு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கடைசியாக 28-6-1970 இல் பொது மாநாடு கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு கூட்டப்படவில்லை. சாதாரணத் தேர்தலுக்குப் பிறகு நிர்வாகிகளைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்குப் பிறகு 31-12-1971 இல் ஒத்திவைக்கப்பட்டு செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். புதிய நிர்வாகிகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று விரைவிலே மறுபடியும் தேதி கொடுக்க வேண்டும் என்ற முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. விரைவில் இந்தத் தேர்தல் நடைபெற்று அது செம்மையாக, முறையாக நடைபெற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம் ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தலைமை அலுவலகத்திற்கு மாதம் எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இதுபற்றிய தகவல் இல்லை, தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, 120 தாலுகாக்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. நான் இதற்கு ஆரம்பத் தலைவனாக இருந்து இந்தச் சங்கத்தை ஆரம்பித்தபோது 100-க்கு மேற்பட்ட தாலுகாக்களில் பிரயாணம் செய்து தாலுகா சங்கங்களை அமைத்து இணைத்து வைத்திருந்தேன். இப்போது 6 சங்கங்கள் செயல்படுகின்றன என்றால், மற்றவை செயல்படாமல் இருக்கக் காரணம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[22nd March 1972]

Tamil Nadu State Association of Panchayat Unions

* 228 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu State Association of Panchayat Unions is functioning;

(b) the number of Taluk Panchayat Unions affiliated with this State Association of Panchayat Unions; and

(c) the relationship between these organisations and the Government?

தமிழ்நாடு மாநில பஞ்சாயத்து யூனியன்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தமிழ்நாடு மாநில பஞ்சாயத்து யூனியன் செயல்பட்டு வருகிறதா?

(இ) இந்த மாநில பஞ்சாயத்து யூனியனில் இணைக்கப்பட்டுள்ள தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எத்தனை?

(உ) இந்த அமைப்புகளுக்கும் அரசுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) தற்சமயம் ஆறு தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மட்டுமே இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

(உ) தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன் மாநில அளவில் ஊராட்சி நிறுவனங்களின் தேவைகளுக்காக செயல்படும், அரசு சார்பற்ற ஓர் அமைப்பு ஆகும். தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியனின் தலைவர்கள் தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியனில் அங்கம் வகிக்க இடமுண்டு. ஊராட்சி நிறுவனங்களின் தேவைகளைப் பற்றி ஆலோசனை கூறுவதற்கும், கலந்தாலோசிப்பதுமே தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், அரசுக்கும் உள்ள தொடர்பு ஆகும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, மாநிலப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பல வருஷங்களாக இருக்கிறது. இந்த மாநிலப் பஞ்சாயத்து யூனியன் மகாசபைக் கூட்டமோ, மற்ற கூட்டங்களோ நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறு கூட்டுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு கூட, அரசு தேதியை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று ஒத்தி வைத்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியனும் செயல்படுவதில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[22nd March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கிட்டத் தட்ட 1½ ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகச் செயல்படவில்லை. மறு தேர்தல் நடத்த விரைவிலே தேதி நிர்ணயிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் தேர்தலுக்காக ஒரு பொதுக் குழுக் கூட்டம் நடத்தியதிலிருந்து இந்தச் சங்கம் செயல்படவில்லை. 1967-இல் இந்த அமைச்சரவை ஏற்பட்ட வருஷத்தில் மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்பொழுது குழுக் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள் மாநாடு சிறப்பாக நடந்தது. அதற்குப் பின்னால் இதுவரை அந்தக் கூட்டம் நடக்கவில்லை. இம்மாதிரி நிலைமை ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து 100 ரூபாய் சந்தா வருவிலுக்கும் சங்கம் செயல்படாமலிருப்பது சரியல்ல. இது உடனடியாகச் செயல்பட அரசாங்கம் ஏதேனும் செய்ய முடியுமா? பொதுக் குழுக் கூட்டம் கூட்டுவதற்கு ஒரு கெடுவை நிர்ணயம் செய்து, தேர்தலுக்கு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கடைசியாக 28-6-1970 இல் பொது மாநாடு கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு கூட்டப்படவில்லை. சாதாரணத் தேர்தலுக்குப் பிறகு நிர்வாகிகளைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்குப் பிறகு 31-12-1971 இல் ஒத்திவைக்கப்பட்டு செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். புதிய நிர்வாகிகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று விரைவிலே மறு படியும் தேதி கொடுக்க வேண்டும் என்ற முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. விரைவில் இந்தத் தேர்தல் நடைபெற்று அது செம்மையாக, முறையாக நடைபெற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தலைமை அலுவலகத்திற்கு மாநில எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இதுபற்றிய கவால் இல்லை, தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, 120 தாலுகாக்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. நான் இதற்கு ஆரம்பத் தலைவனாக இருந்து இந்தச் சங்கத்தை ஆரம்பித்தபோது 100-க்கு மேற்பட்ட தாலுகாக்களில் பிராயணம் செய்து தாலுகா சங்கங்களை அமைத்து இணைத்து வைத்திருந்தேன். இப்போது 6 சங்கங்கள் செயல்படுகின்றன என்றால், மற்றவை செயல்படாமல் இருக்கக் காரணம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[22nd March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களே கூறிய மாதிரி, தலைவரின் முயற்சியின்மை காரணமாக இருக்கலாம். முயற்சி செய்கிற தலைவர் வருவாரானால், இந்த 120 தாலுகா யூனியன்களும் சேர்ந்து இணைகிறபோது, பணி செம்மைப்படும். அப்படி நடைபெறாத காரணம் தினால், அதைப் புதுப்பித்துச் செயல்படுகிற நோக்கத்தோடு விரைவில் அதைக் கூட்ட வேண்டுமென்ற முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வி. வெங்கா : தலைவரவர்களே, இது கூட்டு மன்றமாகச் செயல்படுகிறதா? தாலுகா யூனியனும் ஊராட்சி ஒன்றிய யூனியனும் சேர்ந்து செயல்படுகிறதா வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதிலே எல்லாத் தலைவர்களும் இடம் பெறுகிறார்கள். இந்தத் தாலுகா யூனியனில் உள்ள தலைவர்களும் இடம் பெறுகிறார்கள். இதனிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுவது, ஓரளவிற்கு நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெற, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய நிர்வாகத்திற்கு உதவுவதற்கு, ஸ்தல சுய ஆட்சி நிறம்பட இயங்குவதற்கு, புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கு, மசோதாக்கள், சட்டங்கள் ஆகியவைகளின் மீது கருத்து வழங்குதல், பயிற்சி வகுப்பு நடத்துதல் இவைகள் முக்கிய பொறுப்புகளாக இருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், செம்மையாக உருவாகிற முறையில் நடைபெற இந்த அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டங்களுக்குச் செல்வதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்குப் பயணப் படி முதலியவை கூட அனுமதிப்பதில்லை. அதன் காரணமாக, தாலுகா பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டங்களைக் கூட்டுவதில்லை என்பது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் தாலுகா அமைப்பு கூட்டப்படாமலிருப்பதற்கு இரு காரணம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மத்திய யூனியன் கூட்டத்திற்கு வருவதற்குத்தான் படிச் செலவுகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. தாலுகா யூனியன் அளவிற்கு இது செய்யப்படவில்லை. தாலுகா அளவில் இருப்பது நல்லதா, அல்லது மாநில அளவில் வைத்துக்கொள்வது நல்லதா என்று யோசிக்கலாம். ஒரு தாலுகாவிற்கு 3, 4 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வரும் என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பற்றிச் சிந்தித்து சீர்திருத்தி அமைக்கலாம். விரைவில் இதைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருக்கிறது.

22nd March 1972]

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, தாலுகா சங்கத்தின் தலைவர்களும், மாநிலத்தில் உள்ள 374 பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும் இந்த மாநிலப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து வேலை செய்ய இந்த தாலுகா சங்கம் ரொம்ப அவசியம். பஞ்சாயத்துக்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்கு இது அவசியம். இதைப்பற்றி அரசின் கருத்து என்ன வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாநில அமைப்பு, தாலுகா அமைப்பு அமைக்கும் பணிகளுக்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. வி. வெங்கா : தாலுகா அமைப்புகள் தேவையில்லையென்று கருதி, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களே மாநில அளவில் உள்ள அமைப்பில் பங்கு கொண்டால் போதும் என்று பெரும்பாலான தாலுகா சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன. நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்றைக்கு இன்னும் 6 சங்கங்கள்தான் இருந்துவருகின்றன. எனவே அந்தச் சங்கங்களையும் கலைத்து விட்டு ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களே அங்கம் வகிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் இடம் பெறுகிறார்கள். தாலுகா அமைப்பு இருந்தால், அந்தந்தப் பகுதிகளில் பணி செம்மையாக நடைபெறுவதற்குக் கூடிக் கலந்து ஆலோசித்து அவர்கள் காரியம் செய்ய முடியும் என்பதால், இந்த அமைப்பு சில இடங்களில் இன்னும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இவற்றை அடியோடு ஒதுக்கிவைத்து விடுவதற்குச் சட்டத்தில் இடமில்லை. அதற்கு என்ன செய்வது என்பதை யோசித்து அதற்குத் தக்க முடிவுகள் எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

Fixation of Pay for Teachers

* 229 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a teacher migrating from one aided High School to another aided High School is eligible for the last pay drawn in the previous High School;

(b) whether representations have been received by the Government for extension of such concession to the non-teaching staff of aided High Schools; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken by the Government on such representations?

[22nd March 1972]

ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றிலிருந்து மானியம் பெறும் மற்றொரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு மாற்றிக்கொள்ளும் ஆசிரியர் ஒருவர், கடைசியாகப் பணிபுரிந்துவந்த உயர்நிலைப் பள்ளியில் பெற்று வந்த ஊதிய அடிப்படையிலேயே ஊதியம் பெறத் தகுதியுடையவராவார் என்பது உண்மையா?

(இ) மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களுக்கும் அத்தகைய சலுகையைக் கொடுக்கும்படிக்கோரி அரசுக்குக் கோரிக்கைகள் வந்துள்ளனவா?

(உ) ஆமெனில், அக்கோரிக்கைகளின் மீது அரசு எடுத்துள்ள அல்லது எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) ஆம்.

(உ) ஒரு உதவி பெறும் பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு உதவி பெறும் பள்ளிக்குச் செல்லும் ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்கள், முன்னைய பள்ளியில், இறுதியில் வாங்கிய ஊதியத் தொகையை கணக்கில் கொள்ளலாம் என ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : இந்த ஆணை பிறப்பித்திருப்பது நன்மை செய்கிறது. அதிலே ஒரு தேதியைக் குறிப்பிட்டு, அதற்கு முன்னாலே மாற்றிக் கொண்ட ஆசிரியர்கள் அல்லாதவர்களும் அப்படி மாற்றிக்கொள்வதற்கு முன்னால் என்ன சம்பளம் வாங்கினார்களோ அதே சம்பளத்தை இந்தப் பள்ளியிலும் வாங்குவதற்கு அரசு ஆணையிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 13-12-1971-ல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் இது நடைமுறைக்கு வருகிறது என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்கள் அதற்கு முன்னால், 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மாற்றிக்கொண்டிருந்தாலும், பழைய சம்பளம் வாங்கலாம் என்ற பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே போல, ஆசிரியர்கள் அல்லாத சிப்பந்திகள் மிகக் குறைவான எண்ணிக்கையிலே இருப்பார்கள். அவர்கள் ஒரு பள்ளியிலிருந்து இன்னொரு பள்ளிக்குச் சென்றால், முன்னால் அந்தப் பள்ளியில் என்ன சம்பளம் வாங்கினார்களோ, அதே சம்பளத்தை இந்தப் பள்ளியிலும் வாங்குவதற்கு அரசு ஆணையிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[22nd March 1972]

Vol: XLV 1972 Mar

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில், அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது அது நடைமுறைக்கு வர முடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியது போல, சில ஆசிரியர்கள் இருப்பார்களானால், தனியாகக் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

Harijan Welfare Department Schools

* 230 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to award prizes to the best teachers who produce the highest number of passes in Harijan Welfare Department Schools; and

(b) if so, whether the same scheme will be followed in other Government Educational Institutions by way of incentive to teachers?

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் மாணவர்களை வெற்றிபெறச் செய்யும் சிறந்த ஆசிரியர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதாவது உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் மற்ற அரசு கல்வி நிறுவனங்களிலும் இத்தகைய திட்டம் பின்பற்றப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அக்டோபர் 1971-லே நிறுத்தி மாவட்டத்தில் நடந்த ஹரிஜன நலத் துறைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கூட்டத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் அதிக எண்ணிக்கை பெற்று வெற்றி பெறச் செய்கிற ஆசிரியர்களுக்குப் பரிசு வழங்கும் செயற் குறிப்பு இருப்பதாகவும், அது ஏற்படுத்தப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். எந்தக் காரணத்தினால் அந்தச் செயற்குறிப்பு நடைமுறைக்கு வரவில்லையென்று தெரியவில்லை. அந்த அடிப்படையில் ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையில் பரிசுகள் வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[22nd March 1972]

மாண்புமிகு திருமதி சந்தியவாணிமுத்து: ஹரிஜன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர்களை அதிக மார்க் வாங்குகின்ற முறையில் தயார் செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையில், இப்படிப் பரிசு வழங்கலாமா என்று யோசித்தோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாணவர்கள் அதிக மார்க் வாங்குகிறார்கள் என்றால், அதற்கு ஒரே ஒரு ஆசிரியர் மட்டும் பொறுப்பில்லை. ஒரே வகுப்பிற்குப் பல ஆசிரியர்கள் மாறி மாறிச் செல்கிறார்கள். எனவே ஒரு மாணவர் அதிக மார்க் வாங்குவதற்கு எந்த ஆசிரியர் காரணம் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது.

Award of Silver Medals to 86 Headmasters of Harijan Welfare Schools who maintain regular and highest percentage of attendance (not less than 70 per cent of attendance throughout the year based on the attendance of the schools in the District as a whole).

Award of prizes to three Harijan students in each Harijan Welfare School out of 831 Harijan Welfare Schools in the State, who show the highest percentage of attendance, in the form of clothes costing Rs. 20, Rs. 15 and Rs. 10 each every year.

Award of prizes in the form of National Savings Certificate or National Defence Certificate of the value of Rs. 50 and Rs. 10 to the best and next best Harijan Boy or Girl in each District (i.e., 4 prizes for each District and 56 for the State) for their performance in S.S.L.C. Examination every year.

Award of a Silver shield of the value of Rs. 200 to the Harijan Welfare School which secure the highest percentage of total passes either in V or VIII standard, and

Award of a Silver Shield of the value of Rs. 200 to the Harijan Welfare (High) School which secures the highest percentage of total passes in S.S.L.C. in the State every year.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, கேள்வி ஹரிஜன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் மாணவர்களை வெற்றிபெறச் செய்யும் சிறந்த ஆசிரியர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படுமா, இப்படிப் பரிசுகள் வழங்கப்படுமானால், அதே போல் ஆசிரியர்களுக்கும் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கப்படுமா என்பது. மாண்புமிகு கல்விமைச்சர் இல்லையென்று எப்படிச் சொன்னார் என்று புரியவில்லை. இப்போது இருக்கிற

[22nd March 1972]

முறை சிறந்த முறையில் நடைபெறுகிறது. அந்தக் காரணத்தினால் அந்த முறையில் தமிழகத்தில் மற்றப் பள்ளிகளில் பணிபுரிகிற ஆசிரியர்களுக்கு, மாணவர்களை நல்ல முறையிலே அதிக மார்க் வாங்குவதற்கு ஊக்குவிக்கின்ற வகையில், பரிசு வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஆசிரியர்களுக்கு மாறில் விருது, தேசிய விருது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு வேறு. ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் யாருக்குக் கொடுப்பது என்பதில் சிரமம் வருகிற போது பள்ளிக்குத் தருகிறோம். முதல் கேள்விக்குப் பதில் கொடுக்கப்பட்டது. துணைக் கேள்விகள் கேட்டால் தான் விளக்கங்கள் வரும். அதில்லாமல் முதல் கேள்வியிலேயே எல்லா விளக்கங்களும் கிடைக்காது.

Gudiyatham Municipality

* 231 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Commissioner of Gudiyatham Municipality demolished a thatched shed occupied by an individual for default of payment of tax arrears;

(b) if so, the nature of the case; and

(c) the action proposed to be taken by the Government in this matter?

குடியாத்தம் நகராட்சி

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வரி பாக்கி செலுத்தாததற்காக, தனிப்பட்ட ஒருவரின் கீழ் கொட்டகையை குடியாத்தம் நகராட்சிப் பொறுப்பதிகாரி பிரித்தெறிந்து விட்டார் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இவ்வழக்கின் விவரம் என்ன?

(உ) இதுகுறித்து, அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) நகரசபை நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த, நான்கு குடிசைகள் அகற்றப் பட்டன.

(உ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

[22nd March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: குடியாத்தம் முனிசிபல் கமிஷனர் மீது ஒரு வழக்கு போடப்பட்டது. அந்த வழக்கிலே தவறான முறையிலே நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் குடிசைகளைப் பிரித்து எரிந்ததாகவும், அதன் காரணமாக அதை விசாரித்து சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்கள் இப்படி கமிஷனர் செய்த நடவடிக்கை “high handed and undepartmental” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் இந்த அரசாங்கம் அந்த அதிகாரி மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நகரசபைக்குச் சொந்தமான இடங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதற்காக 25 ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்தும் ஒவ்வொரு மாதம் இவ்வளவு ரூபாய் என்று வசூலிப்பது என்று நகராட்சி தீர்மானித்தது. அநேக ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் 25—5—1971 ஆம் தேதி பணத்தைக் கட்டிவிட்டார்கள். நகராட்சி மறுபடியும் கூடி பணம் கட்டாதவர்களுக்கு 15 நாள் காலக் கெடு கொடுத்தது, 25—7—1971 வரை. இந்த முடிவை ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு நகராட்சி தெரிவித்தது. அப்பொழுதும் அவர்கள் கட்டவில்லை. எனவே, மறுபடியும் 25—9—1971-லே கூடி மேலும் 15 நாட்கள் காலக்கெடு கொடுக்கப்பட்டது. பெரும்பாலான ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் தொகையைக் கட்டத் தவறியதால், 23—11—1971-ஆம் தேதி நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். பலர் 8 நாளைக்குள் தொகையைச் செலுத்தினார்கள். சுந்தர முதலியார், சுந்தர செட்டியார், இன்னொருவர் ஆகிய மூன்று ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் போட்ட வழக்கின் மீது இரண்டு நகரசபை ஊழியர்கள் அவர்களுக்குச் சேதம் விளைவித்ததாகக் கருதி, தலா 200 ரூபாய் வீதம் தீர்ப்பளித்தார்கள். அந்தத் தீர்ப்பிற்கு எதிராக அந்த நகரசபை ஊழியர்கள் வேலூர் மாவட்ட நீதி மன்றத்திலே மனுச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மனுவையும் கோர்ட்டு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதிலே பாதிக்கப்பட்டவர்களையும், பாதகம் செய்ததாகச் சொல்லப்படுபவர்களையும் பற்றியும் கேசு ஹைகோர்ட்டிலே இருப்பதால், இதிலே யார் குற்றவாளிகள் என்று முடிவாகாமல் நீதி மன்றத்திலே இருப்பதால் அது பற்றி ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அஞ்சு செட்டியார் என்பவர் தான் கேசு போட்டார். 23—11—1971-ல் பிரித்து எரிந்திருக்கிறார்கள். நோட்டீஸ் கொடுத்தது 19—11—1971. 3 நாளைக்குள்ளே விட்டுக்குச் சென்று பிரித்தெரிந்திருக்கிறார்கள். அதிலே கமிஷனர், கட்டிட இன்ஸ்பெக்டர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் மீது அஞ்சு செட்டியார் வழக்குத் தொடர்ந்து, 200 ரூபாய் அல்லது 6 வாரக் கடுங்காவல் தண்டனை தந்திருக்கிறார்கள். என்னிடம் குறிப்பு

[22nd March 1972]

இருக்கிறது, அமைச்சர் கேட்டால், தரத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்படித் தகாத முறையிலே செயல்பட்ட கமிஷனர் மீதும், மற்றவர்கள் மீதும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அறிய நான் விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: திட்டவாட்டமாக நான் சொல்லவில்லை. நகர சபை ஊழியர்களிலே 2 பேர் என்று தான் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது கமிஷனரால் இல்லையா என்பது போன்ற முழு விபரம் இங்கேயில்லை. உறுப்பினர் சொல்லுவது போல் இருக்குமானால், அப்படிப்பட்ட ஊழியர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்க மாட்டோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: 3 ஊழியர்கள் மீது ‘ஸ்டிரிக்ஸ்’ பாஸ் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் 2 ஊழியர்கள் என்று சொல்லுகிறாரே, அதன் அர்த்தம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதனுடைய முழு விபரத்தையும் ஆராய்ந்து பார்த்துத் தான் எதையும் சொல்ல முடியுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

Weightage for Clerks Employed in Aided High Schools

232 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Department of Education has denied weightage for previous service for clerks migrating from one Aided High School to another in Chingleput District;

(b) whether it is a fact that the weightage for such clerks has been granted in the City of Madras; and

(c) if so, the reasons for such differential treatment?

மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் எழுத்தார்களின் முந்தைய பணி

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள அரசு மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில், ஒரு பள்ளியிலிருந்து, மற்றொரு பள்ளிக்கு மாற்றலாகச் சென்று பணிபுரியும் எழுத்தார்களுக்கு அவர்களின் முந்தைய பணியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள கல்வித் துறை மறுத்துள்ளது உண்மையா?

(இ) சென்னை மாநகரில் அத்தகைய எழுத்தார்களுக்கு அவர்களது முந்தைய பணி கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது உண்மையா?

(உ) ஆமெனில், இத்தகைய வேறுபாட்டுக்குக் காரணங்கள் யாவை?

[22nd March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) கேள்விக்கிடமில்லை.

Buildings constructed for Sheep and Wool Extension Schemes

* 233 Q.—THIRU K. S. ABDUL WAHAB (on behalf of Thiru V. Thangapandian) : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) how the buildings constructed for the sheep and the wool extension schemes are being used; and

(b) whether the Government have any proposal to house other Government Offices in the unused buildings?

ஆடு கம்பள விஸ்தரிப்பு திட்டங்களுக்கான கட்டிடங்கள்

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் (திரு. வே. தங்கபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆடு கம்பள விஸ்தரிப்பு திட்டங்களுக்காக கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் தற்பொழுது எதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன?

(இ) உபயோகப்படுத்தாத கட்டிடங்களில் வேறு அரசாங்க அலுவலகங்கள் நடத்த அரசாங்கத்திடம் செயற்குறிப்பு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) மொத்தமுள்ள 72 ஆடு கம்பளவிரிவாக்க நிலையக் கட்டிடங்களில் 50 கட்டிடங்கள் கால்நடை மருந்தகங்களுக்கும், கிளை நிலையங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ள 22 கட்டிடங்களையும் நம்பிக்கையாக கோழி வளர்ப்பவர்களுக்கு ஒப்பந்தமுறை மூலம் குத்தகைக்கு விட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. குத்தகைக்கு விடுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Government Sheep Farms

* 234 Q.—THIRU K. S. ABDUL WAHAB (on behalf of Thiru V. Thangapandian) : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the rate of daily wage of casual labourers working in Government Sheep Farms; and

(b) whether there is any proposal with the Government to increase their daily wages?

[22nd March 1972]

அரசாங்க ஆட்டுப் பண்ணைகள்

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் (திரு. வே. தங்கபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசாங்க ஆட்டுப் பண்ணைகளில் பணிபுரியும் தினக் கூலிகளின் நாட்சம்பளம் எவ்வளவு?

(இ) இந்த நாட்சம்பளத்தை உயர்த்த அரசாங்கத்திடம் செயற்குறிப்பு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) அரசாங்க ஆட்டுப் பண்ணைகளில் பணிபுரியும் தினக் கூலி ஆட்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சியாளர் குறிக்கும் மார்க் கெட் நிலவர அளவைப் பொறுத்து நிர்ணயிக்கும் தினக் கூலி கொடுக்கப்படுகின்றன.

(இ) தினக்கூலி மார்க்கெட் நிலவர அளவைப் பொறுத்துக் கொடுப்பதால் இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

* 235 Q.—THIRU K. S. ABDUL WAHAB (on behalf of Thiru V. Thangapandian) : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the extent of land acquired for the Government Sheep Farm near Sathur, Ramanathapuram district; and

(b) whether the Government have any proposal to expand the Sheep Farm?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் (திரு. வே. தங்கபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சாத்தூர் அருகிலுள்ள அரசாங்க ஆட்டுப் பண்ணைக்கு எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ளது?

(இ) இந்த ஆட்டுப் பண்ணையை விரிவுபடுத்தும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) 53.49 ஏக்கர் பட்டா நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர 16.96 ஏக்கர் மேய்ச்சல் புரம் போக்கு நிலங்கள் இப்பண்ணைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இப்பண்ணையின் பரப்பை விரிவு படுத்தும் நோக்கம் இல்லை என்றாலும், அப்பண்ணையில் மண்வளப்பாதுகாப்பு, நிலச் சீர்திருத்தம் ஆகிய முறைகளில் விரிவுபடுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

[22nd March 1972]

General Hospital, Madras

* 236 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the disturbances caused to the patients of the General Hospital, Madras due to (i) the smoke from trains in Central Station and (ii) heavy traffic in Poonamallee High Road; and

(b) if so, the action taken thereon?

சென்னை, பொது மருத்துவ மனை

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) (1) இரயில்வே மத்திய நிலையத்தில் உள்ள இரயில்களிலிருந்து வெளிவரும் புகை காரணமாகவும் (2) பூளிருந்தவல்லி நெடுஞ்சாலையில் கடுமையான போக்குவரத்து இருப்பதன் காரணமாக உள்ள இரைச்சலின் விளைவாகவும் சென்னை, பொது மருத்துவ மனையில் உள்ள நோயாளிகளுக்குத் தொல்லை ஏற்படுகிறது என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) பொது மருத்துவ மனையின் பகுதிகள் பொது மருத்துவ மனைச் சாலையிலிருந்தும், மத்திய ரெயில்வே நிலையத்திலிருந்தும் சற்று தொலைவில் உள்ளது. எனவே நோயாளிகளுக்குத் தொந்தரவு ஏதும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Levy of Entrance Fee into Government Hospitals

* 237 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to levy an entrance fee into Government Hospitals in Madras City; and

(b) if so, the details thereof?

[22nd March 1972]

மருத்துவ மனைகளுக்குள் செல்வதற்காக நுழைவுக் கட்டணம்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகரத்திலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளுக்குள் செல்வதற்காக நுழைவுக் கட்டணம் விதிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) மாநகர மருத்துவ மனைகளில் நோயாளிகளைப் பார்ப்பதற்கான நுழைவுச் சீட்டு வைத்திருப்பவர்களைத் தவிர கூடுதலாக வருவோர் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும், நுழைவுச் சீட்டு மூலம், 10 காசு நுழைவுக் கட்டணம் விதிப்பதற்கான செயற்குறிப்பு, அரசால் ஆலோசிக்கப்பட்டது. இதில் நடைமுறையில் ஏற்படும் இடர்பாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டு இது கைவிடப்பட்டது.

Loans for the Repatriates

* 238. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) the amount of the loans disbursed by the Co-operative Bank for the repatriates during 1970-71; and

(b) the purposes for which these loans have been disbursed?

அகதிகளுக்குக் கடன்கள்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1970-71-இல் அகதிகளுக்குக் கூட்டுறவு வங்கிகள் வழங்கியுள்ள கடன் தொகைகள் எவ்வளவு?

(இ) இக்கடன்கள் எதற்காக வழங்கப்பட்டன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) 1970-71 கூட்டுறவு ஆண்டில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அகதிகளுக்குக் கூட்டுறவு வங்கி வழங்கிய கடன் தொகை ரூ. 7,94,600 ஆகும்.

(இ) சிறு தொழில்கள், சிறு வியாபாரம் ஆகியவை நடத்துதல், லாரி, வாடகைக் கார் வாங்கி விடுதல், சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துதல் ஆகிய வற்றிற்காகக் கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

[22nd March 1972]

Mechanised Boats

* 239 Q.—THIRU S. S. THENNARASU AND THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether it is a fact that twelve mechanised boats on the sea, near Veerapandiyan Pattinam in Tirunelveli District were burnt to ashes at about 3 a.m. on 18th October 1971; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

விசைப் படகுகள்

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு,

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 18—10—1971 அன்று காலை 3 மணியளவில் நெல்லை மாவட்டம் வீரபாண்டியன் பட்டினம் கடலில் 12 விசைப் படகுகள் தீ வைக்கப்பட்ட சாம்பலாக்கப்பட்ட தகவல் உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து. (அ) ஆம்.

(இ) இந்த வழக்கைத் தனிக் காவலர் படைப்பிரிவு ஒன்று புலனாய்வு செய்துவருகிறது. நங்கூரம் போட்டு நிறுத்தி வைக்கப்படும் இடங்களில் விசைப் படகுகளுக்குப் போதிய பாதுகாப்பும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவை பேர்பட்டால், மீனளத்துறையின் படகுகளில் சென்று சுற்றுக் காவல் புரியவும் படைக் கலந்தாங்கிய காவலர்களுக்குக் கட்டளைகள் இடப்பட்டுள்ளன.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீவைப்பிற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்த பிரச்சினைகள் தீர்த்து வைக்கப்பட்டனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அது தீர்த்து வைக்கப்படவில்லை. வீரபாண்டியன் பட்டினம் என்ற கிராமத்திலே 3,000 மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 50 பேர் மட்டுமே கட்டுமரம் வைத்திருப்பவர்கள். அங்கே விரால் மீன் படுகிற பொழுது அங்கே இருக்கும் மீனவர்களிலே சிலர் கன்னியாகுமரி, குளச்சல் போன்ற பகுதிகளிலேயிருந்து விசைப் படகுகளை

[22nd March 1972]

வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு வந்து, மீன் பிடிப்பது வழக்கம். அப்படி 140 விசைப் படகுகளை வாடகைக்கு அமர்த்தி நெல்லை மாவட்டம் வீரபாண்டியன் பட்டினம் கடலில் விரால் மீன் பிடித்தார்கள். அதனால் தான் அங்கு கட்டுமரம் வைத்திருந்தவர்களுக்கும், இவர்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டது. ஒரு முறை இப்படித் தகராறு வந்து, அதிகாரிகள் தலைமையில் 20 மைலுக்கு அப்பால் சென்று விசைப் படகுகள் மீன் பிடிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இரண்டாவது முறையும் அவர்களின் எல்லை வரையறுக்கப் பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனாலும் அவர்களுக்கிடையே இருந்த கசப்புணர்ச்சி முற்றிய காரணத்தினால், இவர்கள் எல்லாம் நாச காரியத்திலே ஈடுபட்டார்கள். அதிலே தான் 12 விசைப் படகுகள் எரிந்து சாம்பலாயின. 3 விசைப் படகுகள் நாசமாயிற்று. அவைகளின் மதிப்பு 9 இலட்சம் ரூபாய் இருக்கும் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. அப்பொழுது 12 கட்டு மாங்கள் நாசமாயின. 3 சாதாரண நாட்டுப் படகுகள் நாசமாயின. ஒரு படகு தண்ணீரிலே மூழ்கிவிட்டது. அதனாலே அவர்களுக்கும் 50,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. எனவே, மீண்டும் போலீசும், ஐ.ஜி. அவர்களும் தலையிட்டு அவர்களுக்குள்ளே சமாதானம் செய்து வைத்து, அதற்காக போலீஸ் அதிகாரிகள் படகிலே சென்று அந்த எல்லைக் காப்பாற்றி இரு கோஷ்டியும் மோதிக்கொள்ளாமலிருக்கும் பொருட்டுப் பார்வையிட்டு வந்தார்கள். இடையிலே அந்த விரால் மீன் படுவது நின்றதும், அந்த 140 விசைப் படகுகளும் கன்னியாகுமரி, கொளச்சல் போன்ற பகுதிகளுக்குத் திரும்பிச் சென்றுவிட்டன மீண்டும் விரால் மீன் படுகிற பொழுது, மீண்டும் அவர்கள் எல்லாம் விசைப் படகுகளை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு வரலாம் என்ற கருத்திலே தான் இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆயினும் அவர்களுக்கிடையே இருக்கும் வெறுப்புணர்ச்சி இன்னமும் இருந்துகொண்டிருப்பதால், இந்தப் பிரச்சினை தீராமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: இந்த விபத்தால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்கு நஷ்ட ஈடு ஏதாவது கொடுக்கப்பட்டதா, அப்படிக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி ஏதாவது எடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நஷ்ட ஈடு எதுவும் கொடுக்கப்படாததாக இப்பொழுது குறிப்பில் இல்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: அந்த விசைப் படகுகள் எல்லாம் இன்னுள் செய்யப் பட்டிருந்ததா இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி உறுப்பினர் அவர்கள் போட்டால், பதில் விபரமாகச் சொல்லப்படும்.

[22nd March 1972]

திரு. கே. ராஜாராம்: அந்த நாசமான படகுகள் எல்லாம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானவையா? அல்லது தனிப்பட்ட படகுச் சொந்தக்காரர்கள் அவைகளை அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்கி, அதன் மீது அரசாங்கத்திற்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: சில படகுகள் அரசாங்கத்தின் கடனுலே வாங்கப்பட்டதாக இருக்கலாம். சில படகுகளைக் கோளத்திலே யிருந்து கூட கடனுக்குக் கொண்டு வந்து இங்கே மீன் பிடிக்கிறார்கள். எனவே தான் கோளத்துப் படகுகள் இங்கே வரக் கூடாது என்று ஒரு கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. மண்டபம் போன்ற பகுதிகள் வரை இந்தக் கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வாடகைக்கு விசைப் படகுகள் இங்கே கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது, எனவேதான் நாங்கள் அவைகளைக் கோளத்திலே யிருந்து வாடகைக்குக் கொண்டு வருகிறோம் என்று ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். எனவே, இது ஒரு குழப்பமான பிரச்சினையாகத்தான் இன்னமும் அவர்களிடையே இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: கோளத்திலேயிருந்து அவர்கள் வந்திருந்தாலும் கூட கோள அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொண்டு வாங்கப்பட்ட படகுகளாகத் தான் அவைகள் இருக்க வேண்டும், அதைப் போல தமிழ் நாட்டுப் படகுகள் என்றால், தமிழக அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொண்டு வாங்கப்பட்ட படகுகளாகத் தான் இருக்க வேண்டும். ஆகவே நஷ்டம் அடைவது அரசாங்கம் தான் அல்லவா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நஷ்டம் அடைவது நமது அரசாங்கம்தான். அதைப் போலவே கோள அரசுப் படகுகளாக இருந்தால், கோள அரசு நஷ்டம் அடைகிறது. ஆனால் வேறு பல காரணங்களால் தீவைத்து எரிக்கப்படாமல், படகுகள் மோதி உடைபட்டோ அல்லது தண்ணீரில் மூழ்கிவிட்டது என்று சொன்னாலோ, அதற்குக் கட்டாயமாக இன்னார் செய்யப் பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது தான் நடைமுறை யிலே இப்பொழுது இருக்கிறது. ஆனால் இந்த விபத்தில் இருவரும் தவிர்க்க முடியாத ஒரு ஆத்திரத்தினால் உந்தப்பட்டு அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தீவைத்துக் கலகம் செய்திருக்கிறார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட படகுகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க அரசு விரும்பவில்லை. இப்படி நாசமாகியதாலே எத்தனை படகுகள் தமிழக அரசுப் படகுகள், எத்தனை படகுகள் கோள அரசுப் படகுகள் என்று அறிய இடமில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் தனிக் கேள்வி போட்டால், பதில் சொல்லுகிறேன்.

22nd March 1972]

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: ஒரு விசைப்படகின் விலை என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: 32 அடி படகு கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 80,000. 30 அடி படகு ரூபாய் 50,000 ஆகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இதிலே பெரும் தொகை சம்பந்தப் பட்டிருப்பதால், அரசாங்கத்திற்குப் பெரும் நஷ்டம் வரும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இந்தப் பணத்தை வசூல் பண்ண அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தற்பொழுது அந்தக் குறிப்பு, என்னிடமில்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், முழு விவரங்களையும் சொல்லுகிறேன்.

Nylon Cord Factory

* 240 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any assistance has been given by the State Government to open a Nylon Cord Factory in this State; and

(b) if so, the details thereof?

நைலான் தூல் தொழிற்சாலை.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க், கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) இம்மாநிலத்தில் நைலான் தூல் தொழிற்சாலை ஒன்று திறக்கப்படுவதற்கு மாநில அரசு நிதியுதவி ஏதேனும் அளித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில் அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) & (இ) ஆம். டெல்லி கிளராத் அண்டு ஜெனரல் மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட் என்னும் நிறுவனத்திற்கு நைலான் டயர் டூலிஷை உற்பத்தி செய்யும் ஆலை நிறுவுவதற்காக 154.87 ஏக்கர் நிலம் மணலிப் பகுதியில் தர உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மின்சார, குடிநீர் விநியோக சம்பந்தமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: இந்தத் தொழிற்சாலையின் மூலதனம் எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: 8.5 கோடி ரூபாய்.

[22nd March 1972]

Triplicane Co-operative Bank

*241 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state the details of the extension Banking service of the Triplicane Co-operative Bank to finance fishermen in Madras City?

திருவல்லிக்கேணி கூட்டுறவு வங்கி

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சென்னை மாநகரிலுள்ள மீனவர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்க திருவல்லிக்கேணி கூட்டுறவு வங்கி, மேற்கொண்டுள்ள வங்கி விரிவுப் பணியின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON THIRU Si. Pa. ADITANAR: The Bank has opened an Extension Unit at Mattankuppam in Triplicane area for serving the fishermen community in the locality. This unit of the bank functions daily from 2.00 to 4.00 p.m. and a part time clerk is attending to the work in the unit.

MR. CHAIRMAN: Question 242 is postponed.

Teppakulam at Madurai

* 243 Q.—THIRU S. S. THENNARASU: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

whether the Government have any proposal under consideration to close the silted-up Teppakulam near the Town Hall Road at Madurai and construct some Government Office there?

தெப்பக்குளம், மதுரை

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு: மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மதுரை டவுன் ஹால் சாலையின் அருகில் தூர்ந்திருக்கும் தெப்பக்குளத்தை மூடி அரசு அலுவலகம் ஏதாவது கட்டும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: இல்லை.

22nd March 1972]

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு: அந்தப் பகுதி சீர்கேடு அடைந்திருப்பதால், அதைச் சுற்றிக் கடைகள் கட்டுவதற்கு அரசு ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குறிப்பிட்ட குளத்துக்குத் தண்ணீர் வந்து 15 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. அதனால் அதைச் சுற்றிலும் தூர்ந்துபோய், பக்கத்தில் இருக்கிற ரோடி மூடும் போக்குப் பகுதிகளைப் பாதிக்கின்றது. இந்த இடத்தில் கடைகளைக் கட்டி வாடகைக்கு விடும் விஷயத்தில் கோவில் நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற படியால், இதில் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, கடைகள் கட்ட வேறு யாரும் மறுப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. முனிசிபாலிட்டி கடைகள் கட்டுவதையோ அல்லது மார்க்கெட் வைப்பதையோ ஆட்சேபிக்கவில்லை. முனிசிபாலிட்டிக்கும் தேவஸ்தானத்துக்கும் இடையே கேஸ் நடவடிக்கை முடிவு ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், அதனால் வருமானம் வரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதனால் கோவினுக்கோ அல்லது முனிசிபாலிட்டிக்கு வரமானம் வரலாமல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: அதுபற்றி நாம் முடிவு செய்தாகி விட்டது. இருந்தாலும் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற அறங்காவலர்கள் கருத்தையும் நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தக் குளத்தில் தண்ணீர் வந்து 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. அந்தக் குளத்தால் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை, தூர்ந்து போய்விட்டது, என்ற காரணத்தால், அந்த இடத்தில் கடைகளைக் கட்டி வாடகைக்கு விட்டால் லாபம் வரும் என்ற காரணத்தால், சுமார் 37 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அங்கே கடைகளைக் கட்டுவதற்கு உத்தரவிட்டு அதற்கான ஆக்கபூர்வமான வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். வேறு எந்தவிதமான வழக்குகளும் அந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் இல்லை.

Hostel for Tamil College

* 244 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the number of free boarders who study Tamil only admitted in the Hostel for Tamil College administered by the Chatram Department, Thanjavur District, yearwise from 1967;

(b) whether the number has been progressively reduced; and

(c) if so, the reasons therefor?

[22nd March 1972]

தமிழ் கல்லூரி விடுதி

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம் சத்திரம் துறையால் நிர்வகிக்கப்படும் தமிழ் கல்லூரி விடுதியில், தமிழை மட்டும் பயின்றுவரும் எத்தனை மாணவர்கள் இலவசமாகத் தங்கியுள்ளனர் (1967 முதல் ஆண்டுவாரியாக)?

(இ) அவர்களது எண்ணிக்கை படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) தஞ்சை ராஜர் சத்திரம் நிர்வாகத்தினால் நடத்தப்படும் திருவையாறு அரசினர் கல்லூரியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள இலவச உணவு விடுதியில் (கல்யாண மகால் விடுதி) 1967-68 லிருந்து 1971-72 வரை ஆண்டுதோறும் தமிழ் மட்டும் பயிலும் மாணவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.	1971-72.
மாணவர்கள் ..	76	60	64	67	46
மாணவிகள் ..	137	147	127	121	137
கூடுதல் ..	213	207	191	188	183

(இ) ஆம்.

(உ) தகுதியையும் பொருளாதார நிலைமையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதால் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையில் சற்று குறைவு தோன்றுவதற்கு குறிப்பிடத்தக்க காரணம் ஏதும் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இலவசமாகத் தங்கி, தமிழை மட்டும் பயின்று வருவதற்கு பல மாணவர்களுடைய விண்ணப்பங்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகமானதால், அந்தச் சத்திரத் துறைக்கு ஆண்டுக்கு ஆண்டு வருமானம் அதிகம். இப்படி வருமானம் அதிகமாயிருக்கிறபோது, மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை மட்டும் படிப்படியாகக் குறைப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அந்த விடுதியில் தமிழ் பயிலும் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்குச் சில விதிமுறைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழில் 50 சத விசதம், மொத்தத்தில் 50 சத விசதம் மதிப்பெண் பெற்றவர்களாயிருக்க வேண்டும் தாழ்த்தப்பட்டோர்

22nd March 1972]

பழங்குடியினர் தமிழில் 40 சத விசதம், மொத்தத்தில் 45 சத விசதம் பெற்றிருக்க வேண்டும். பிறர் தமிழில் 60 சத விசதம், மொத்தத்தில் 60 சத விசதம் மதிப்பெண் பெற்றிருக்க வேண்டும். இந்த விதிமுறைப்படி அந்த விடுதியை நடத்துவதற்கு, மாணவர்களின் விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்து, அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டு வருகிற மாணவர்களுடைய விண்ணப்பங்கள் குறைந்துவிட்ட காரணம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : விண்ணப்பம் குறைந்துபோயிருக்கலாம். ஆனால் இந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டதோர் மாணவர்களுடைய விண்ணப்பம் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

Medical Termination of Pregnancy Act, 1971

* S.N. 2 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to frame regulations relating to Medical Termination of Pregnancy Act, 1971 which comes into force on 1st April; and

(b) if so, the details thereof?

மருத்துவ முறையில் கருச்சிதைவு செய்தல் சட்டம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஏப்ரல் 1-ல் செயலுக்கு வரும் 1971ஆம் ஆண்டு மருத்துவ முறையில் கருச்சிதைவு செய்தல் சட்டத்தின் தொடர்பாக விதி முறைகள் வகுக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) ஆம். மருத்துவ முறையில் கருச்சிதைவு செய்வது குறித்து சட்டப் பிரிவு 7-ன் கீழ் விதிமுறைகளை வகுக்கும் செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளது.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, this Act is coming into force from April 1972. May I know whether there will be any delay in making the rules, consequent on which the implementation of the Act will also be delayed in Tamil Nadu?

[22nd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் நடைமுறைக்கு வருகிறது. ஆகவே, இதற்காக அமைக்கப்படவேண்டிய குழு அண்மையில் அமைக்கப்பட்டு, அரசாங்கத்தால் பிடிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இந்தக் கருச்சிதைவைச் சட்டப்படி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முதலில் அதற்கான டாக்டர்களின் விண்ணப்பங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதற்கெல்லாம் குறிப்பிடத்தக்க 'பார்ப்கள்' (விண்ணப்பத்தார்) இருக்கின்றன.

"A Registered Medical Practitioner who intends to carry out termination of pregnancies in accordance with the Act should apply to the Board for registration of his name in Form 'A' prescribed under the rules by the Government of India and only on receipt of the certificate from the Board as given in form 'B', he should terminate pregnancies."

இந்தச் சட்டம் ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் நடைமுறைக்கு வருகிறதென்றாலும், இந்தச் சட்டத்தால் முழுப் பலன் கிடைக்க பல மாதங்கள் ஆகலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கருத்தடை செய்துகொள்ள வெகு பேர் மருத்துவ விடுதிக்குப் போகின்றார்கள். இந்த மாதிரிக் கருத்தடை செய்து வருவதில் தாய்களுக்கும், சேய்களுக்கும் தீவிர நேராமல் செய்யப்படுகின்றதா என்றால், அந்த மாதிரிச் செய்வதற்கில்லை என்று சட்டம் கூறுகிறது. இப்போதிருக்கிற மருத்துவ விடுதிகளில் எல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய மருத்துவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கருச்சிதைவை ஏப்ரல் மாதம் 1-ந்தேதிக்கு மேல் செய்வதற்கு ஏதாவது விதி இருக்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் தெரிவிக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டப் பிரச்சினையில் நுழைய நான் விரும்பவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : இது ரொம்ப முக்கியமான விஷயம். இதை ஏப்ரல் மாதத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாயிருந்தால், தகுந்த பயிற்சி பெற்ற ரிஜிஸ்டர் டாக்டர்கள் தான் இந்த மாதிரி விஷயத்தை ஆராய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் இதற்குப் போதுமான விளம்பரம் கொடுத்து, இதில் எந்தமாதிரியான விதிகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தகுந்தபடி விளம்பரம் செய்து, அதற்குப் பின்னால் இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு முடிவு செய்யுமா?

[22nd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன், இதன் தொடர்பான விதிமுறைகளில் எம்.பி.பி.எஸ். தேர்ச்சி பெற்ற டாக்டர்கள் தான் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்கு இதைச் செய்வதற்கு முன்னால் அவர்கள் கணவரின் அனுமதி பெற வேண்டும் என்பதால், அதற்குக் குறிப்பிடத்தக்க பாரதத்தில்தான் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். அது போர்டால் அப்ரூவ் செய்யப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால்தான், இதைச் செய்யலாம் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு தமிழ் நாட்டுக்கென்று ஒரு போர்டு அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தும் இருக்கிறது, ஆணையும் இருக்கிறது.

"The State Government have to constitute a Board with the Chief Medical Officer as Chairman with not more than five members consisting of Senior Gynaecologists, Senior Surgeons and Anaesthetists. This Board will certify the Registered Medical Practitioners as fit for carrying out medical termination of pregnancies and also recommend places within the State for that purpose for approval by the State Government. The members of the Board will hold office for two years during the pleasure of the Government by which they were nominated". . . .

அந்த போர்டு ஏப்ரல் 1-ம் தேதி அமைக்கப்பட்டாலும் கூட இந்த கருச்சிதைவை நேரடியாகச் செயல்படுத்த சில காலம் ஆகலாம். அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தாமதம் ஏற்படலாம். ஆனாலும், ஏப்ரல் மாதம் 1-ந்தேதி முதல் இதற்கான நடவடிக்கை தொடங்கப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. Statement by the Hon. the Chief Minister re installation of the statue of Raja Raja Chola in Brahadeeswarar Temple, Thanjavur.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, On a point of clarification மூன்று நாட்களுக்கு முன்னே சட்ட மன்றப் பேரவையில், தஞ்சையில் ராஜராஜ சோழன் சிலை வைப்பதைப்பற்றி, சட்ட மன்ற விதியின் பிரிவு 82இன் கீழ், மத்திய அரசிடமிருந்து அனுமதி மறுத்த கடிதம் வந்துள்ளதைப்பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [22nd March 1972]

குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதைக் குறித்து நான் ஏற்கெனவே நிர்மானம் ஒன்றுகொண்டு வந்துள்ளேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த உறுதியின் பேரில் நான் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டேன். ராஜராஜ சோழன் சிலையைத் தஞ்சையில் வைப்பது குறித்து மத்திய அரசு மறுப்புத் தெரிவித்திருப்பது தமிழ் மக்களுடைய உள்ளங்களை வருத்தத்திற்குள்ளாக்கியுள்ளது. இது தமிழ் மக்களின் முக்கியமான பிரச்சினை என்பது உங்களுக்கும் தெரியும். இப்படிப்பட்ட முக்கிய பிரச்சினைபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் மன்றத்தில் தெரிவிப்பார்கள் என்று இரண்டு மூன்று நாட்களாகக் கருதிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இன்றும் அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரிவிக்கவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி நாம் எல்லோரும் பத்திரிகைகள் மூலமாகத்தான் படிக்க முடிந்ததே தவிர, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றிச் சொல்லாதது வருத்தத்திற்குரியது, மேலவைக்குத் தகுந்த மதிப்பு அளிக்காததும் கூட என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் பெயரே மேலவை. மதிக்கவில்லை என்று கருதுவது பொருத்த முடையதாகத் தெரியவில்லை. பேரவையில் இராச இராச சோழன் சிலை நிறுவுவதைக் குறித்து ஒரு அறிக்கையை நான் வைத்தேன். அது சில ஏடுகளில் வெளி வந்திருக்கிறது. பேரவையில் வைத்த அந்த அறிக்கையை மேலவையிலும் வைக்க வேண்டுமென்று விதி இல்லை என்றாலும் கூட, மாபிளை யொட்டி இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் நாளை தினம் இங்கே கல்வித் துறையைப் பற்றி விவாதம் நடக்கவிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கருத்துரைகளை வழங்க இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்திற்குரிய பதிலை இங்கே அளிக்க இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதனையொட்டி இராச இராச சோழன் சிலை நிறுவுவதைப் பற்றி நாளை இங்கே பேசலாம் என்ற காரணத்தால் நான், அந்த அறிக்கை வைக்கப்படவில்லை. கல்வித் துறைதான் இதைக் கவனிக்கிறது. மத்திய அரசு கல்வித் துறையிலிருந்துதான் இந்தச் சிலை வைப்பதற்கு இயலாது என்கின்ற மறுப்பு நமக்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே கல்வித் துறையைப் பற்றிய விவகாரம் என்ற காரணத்தால், இதுபற்றி நாளை பேசிக்கொள்ளலாம் என்றுதான் அறிக்கையை வைக்கவில்லை. வேண்டுமானால் இப்பொழுது படிக்கிறேன். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் அனுமதித்தால், இந்த அறிக்கையைப் படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: படிக்கலாம்.

22nd March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இராச இராச சோழனின் சிலை யொன்றை, அவரது ஆயிரமாண்டு நினைவு நாளைக் கொண்டாட தஞ்சையில் அமைக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் குழு, கோயிலுக்குள் நிறுவ அனுமதி கேட்டதும், இது குறித்து இந்த அரசு மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு பல கடிதங்கள் எழுதியுள்ளதும், இம் மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இச்சிலையை வெளிப்புற மதில் சுவருக்கு அருகாமையில் உள்ள ஓரிடத்தில் தான் வைக்க வேண்டுமென்று, இக் கோயிலின் மேற்பார்வைப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள மத்திய அரசின் தொல்பொருள் துறை வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. இந்த இடத்தில் இச்சிலையை அமைப்பது, மாண்புமிகு அம்மன்னரின் நினைவுக்குச் சிறப்பு செய்வதாக அமையாது என்று பொது மக்களிடையே ஏற்பட்டிருந்த பலமான கருத்தை, இந்த அரசு மத்திய அரசுக்குப் பன்முறை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டது. நானே நேரில் கோயிலுக்குச் சென்று, இச்சிலையை வைப்பதற்குத் தகுந்த இடம் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பிரதமருக்குக் கடிதம் எழுதினேன். நேரிலும் கூறினேன். நாம் தேர்ந்தெடுத்த இடத்தில் சிலையை வைப்பதற்கு அனுமதி தர இயலா தென்று மத்திய அரசிடமிருந்து இறுதியான பதில் நேற்று வந்துள்ளதை வருத்தத்துடன் இம் மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இச்சிலையைக் கோயிலுக்குள் அமைப்பது கோயிலின் தொல்பொருள் சிறப்புக்கு ஊறு விளைவிக்கும் என்று மத்திய அரசு தெரிவித்துள்ள கருத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. பழமைப் பொலிவு கெடா வண்ணம் உருவாக்கப்பட்ட சிலை அமைப்பதால் தொல்பொருள் சிறப்பு கெட்டுவிடு மென்றால், பின்னொளி போன்ற நவீன நாகரிக வசதிகளைக் கோயிலில் அமைத்துள்ளதும் தொல்பொருள் பாதிக்குமென்று வாதிட இடமேற்படும்.

எனினும், நீண்ட கடிதப் போக்குவரத்துக்குப் பின்பும் நேரில் பலமுறை விளக்கியதற்குப் பின்பும் மத்திய அரசு நம் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளப் பிடிவாதமாக மறுக்கிறது என்ற காரணத்தாலும், அவர்கள் சுட்டிக் காட்டு கின்ற இடத்தில் சிலையை அமைப்பது, கோயிலைக் கட்டிய மாமன்னரைக் காவற் காப்போன் நிலையில் வைத்து இழிவுபடுத்துவதற்குச் சமமாகுமென்று நாம் அஞ்சுவதாலும், இச்சிலையைக் கோயிலுக்கு வெளியே, பொது இடம் ஒன்றில்

262

STATEMENT BY THE HON. THE CHIEF MINISTER re
INSTALLATION OF THE STATUE OF RAJA RAJA
CHOLA IN BRAHADEESWARAR TEMPLE,
THANJAVUR

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [22nd March 1972]

நிறுவன தவிர நமக்கு வேறு வழியில்லை என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டிய வர்களாயுள்ளோம். அவ்வாறே இச்சிலையைக் கோட்டிலுக்கு வெளியே, மாநில அரசுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் நிறுவ நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். தமிழக வரலாற்றில் தகைமைசால் இடத்தையும், தமிழர் உள்ளத்தில் நீங்காத இடத்தையும் பெற்றுள்ள இம்மாமன்னரின் சிலையைப் பொருத்தமற்ற, பெருமைக்கு ஏற்காத, இடமொன்றில் வைத்து, மன்னரின் நினைவுக்கு மாசு கற்பிக்கும் செயலுக்கு நாம் உடந்தையாயிருக்க மறுத்து விட்டோமென்ற ஆறுதலாவது நமக்கு எஞ்சி நிற்கட்டும் என்ற அடிப்படையில், இந்த நடவடிக்கைக்குப் பொது மக்கள் ஆதரவு கிட்டுமென்று நம்புகிறேன். இது போன்ற சிறு பிரச்சினைகளில் கூட மக்களின் ஒருமித்த கருத்துக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் முறையில் செயலாற்றும் உரிமை இன்றைய அமைப்பில் மாநில அரசுக்கு இல்லையே என்று வருத்தமும் வேதனையும் அடைவதைத் தவிர, வேறு வழியில்லையே என்ற ஏக்கத்தையும் இம் மாமன்றம் முன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

III. GOVERNMENT MOTION re SUSPENSION OF RULE 42
OF THE COUNCIL RULES.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Chief Minister will now move the motion standing in his name.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளைச் சேர்ந்த 42-வது விதி, அதன் (3) துணை விதியில் கொடுத்துள்ள வரம்பைப் பொறுத்த வரையில், தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்படுவதுடன் அவ்விதியின்கீழ் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களை இன்று எழுப்ப அனுமதிக்க வேண்டும்" என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules be suspended with reference to the limitation laid down in sub-rule (3) thereof and that more than one matter under that rule be permitted to be raised to-day".

The motion was put and carried.

22nd March 1972]

IV. CALLING ATTENTION TO MATTERS OF URGENT
PUBLIC IMPORTANCE.

(1) POSTPONEMENT OF COLLECTION OF GOVERNMENT LOANS AND FERTILIZER LOANS IN MALLI, SRIVILLIPUTHUR AND CHOLAPURAM REVENUE FIRKAS OF SRIVILLIPUTHUR TALUK CONSEQUENT ON FAILURE OF MONSOON.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

"ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்கா 1. மல்லி, 2. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், 3. சோழபுரம் ஆகிய ரெவின்யூ பிரிக்காக்களில் தொடர்ந்து ஐந்து வருடங்களாக பருவ மழை பொய்த்த காரணத்தாலும், இருந்த விளைச்சலும் நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டுப் போனதாலும், விவசாயிகள் தங்கள் குடும்பங்களைப் பராமரிப்பதற்கு இயலாத அளவு பெரும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி இருப்பதால், சர்க்கார் கடன்கள், உரக் கடன்கள் ஆகியவற்றை திரும்பத்தக்க வரூல் செய்யாமல் தள்ளி வைத்தும், நிலவரி வஜா போன்ற நிவாரண நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டும் அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டிய அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து."

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 2—3—1972 அன்று, இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இராமநாதபுரம் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரியுடன், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்திலும், இராஜபாளையம் துணைவட்டத்திலுமுள்ள பகுதிகளிலும் சுற்றுப் பயணம் செய்து, போதுமான நீரின்மையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள பல ஏரிகளையும், வயல்களையும் பார்வையிட்டார்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்திலுள்ள 151 ஏரிகளில், 50 ஏரிகள், அதாவது, மல்லி பிரிக்காவில் 13 ஏரிகளும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பிரிக்காவில் 37 ஏரிகளும், போதுமான நீர் பெறவில்லையென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அறிவித்துள்ளார். இராஜபாளையம் துணை வட்டத்திலுள்ள 155 ஏரிகளில், 41 ஏரிகள், அதாவது, இராஜபாளையம் பிரிக்காவில் 7 ஏரிகளும், சேத்துார் பிரிக்காவில் 16 ஏரிகளும், சோழபுரம் பிரிக்காவில் 18 ஏரிகளும் போதுமான நீர் பெறவில்லை என்றும் அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

264 POSTPONEMENT OF COLLECTION OF GOVERNMENT LOAN AND
FERTILIZER LOANS IN MALLI, SRIVILLIPUTHUR AND
CHOLAPURAM REVENUE FIRKAS OF SRIVILLI-
PUTHUR TALUK CONSEQUENT ON FAILURE
OF MONSOON

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [22nd March 1972]

இராஜபாளையம் வட்டத்திலுள்ள சாகுபடிக்கேற்ற 15,483 ஏக்கர் தன்செய் நிலங்களில் 13,918 ஏக்கர் சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில் சாகுபடிக்கேற்ற மொத்த 18,313 ஏக்கரில், 16,522 ஏக்கர் சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஏரிகள் போதுமான நீரைப் பெறாதபோதிலும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில் சுமார் 16,622 ஏக்கரிலும், இராஜபாளையம் துணை வட்டத்தில் சுமார் 13,918 ஏக்கரிலும், கிணற்று நீரின் உதவியுடன் பயிர்கள் விளைவிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த கோர்வுகளில், வாரிய நிலை ஆணை 6(5) இன் கீழ் தன்செய்த தீர்வையிலிருந்து புன்செய்த தீர்வையை கழித்து வரும் தொகையில் தள்ளுபடி வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில் 4,538 ஏக்கருக்காக ரூ. 25,000 அளவிற்குத் தள்ளுபடி வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும், இராஜபாளையம் துணை வட்டத்தில் 4,050 ஏக்கருக்காக, ரூ. 20,500 தள்ளுபடி வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில் சுமார் 1,212 ஏக்கரிலும், இராஜபாளையம் துணை வட்டத்தில் 700 ஏக்கரிலும் பயிர் விளைச்சல் ரூபாய்க்கு 13 காசாகவும் அதற்குக் குறைவாகவும் இருப்பதால், வாரிய நிலை ஆணை 13-ன் கீழ் மூலத் தள்ளுபடி வழங்க வேண்டியுள்ளது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில் ரூ. 8,500-ம் இராஜபாளையம் துணை வட்டத்தில் ரூ. 5,000-ம் தள்ளுபடி வழங்க வேண்டுமென்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

வாரிய நிலை ஆணை 6 (5), வாரிய நிலை ஆணை 13 ஆகியவற்றின்படி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், இராஜபாளையம் துணை வட்டங்களில் தகுதியுள்ள நேர்வுகளில், நிலவரித் தள்ளுபடி வழங்க தேவையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு சிவகாசி மாவட்ட ஆட்சி உதவித் தலைவருக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளார்.

தமிழ்நாடு 1933-ஆம் ஆண்டு நில மேம்பாடு-உழவர்களுக்கு கடன் வழங்குதல் (பொது) விதிகளின் 25-வது விதியின்படி, பெரும்பகுதியில் அதிக அளவில் நிலவரி வசூலை நிறுவத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டால் மட்டுமே, ஆண்டுக்கடன் தவணைகள் திருப்பிச் செலுத்துவதை நிறுத்திவைக்க அனுமதிக்கலாம். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்திலும், இராஜபாளையம் துணை வட்டத்திலுள்ள சோழபுரம் பிரக்காவிலும் பெருமளவில் நிலவரிக்கு செலுத்த தள்ளுபடி வழங்க நியாயம் ஏதும் இல்லாததால், அரசுக்குச் சோ

POSTPONEMENT OF COLLECTION OF GOVERNMENT LOAN AND
FERTILIZER LOANS IN MALLI, SRIVILLIPUTHUR AND
CHOLAPURAM REVENUE FIRKAS OF SRIVILLI-
PUTHUR TALUK CONSEQUENT ON FAILURE
OF MONSOON

22nd March 1972] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வேண்டிய கடன் நிறுவைகளை முழுவதும் ஒத்திப் போடுவதற்கு அல்லது சில வகைக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்துவிடுவதற்கு சரியான காரணம் எதுவுமில்லை என்று கருதப்படுகிறது.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, இராஜபாளையம் தாலுகா சப்-தாலுகாவைச் சேர்ந்த இடங்களிலே இத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர் விளைச்சல் ஆகியிருக்கிறது என்றால், நான் குறிப்பிட்ட பகுதியிலே அந்த 13,000 ஏக்கர் விளைச்சல் இல்லை. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் இத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர் விளைந்திருக்கிறது என்றால் நான் வேண்டுமென்று கேட்காத சில பிரக்காக்களும் அதில் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆகவே சில பிரக்காக்களை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், மல்லி ரெவின்யூ பிரக்கா, மற்ற ரெவின்யூ பிரக்காவில் சோழபுரத்தின் ஒரு பகுதி, இதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். இந்தப் பகுதியில் என்ன விளைச்சல் கண்டிருக்கிறது என்றும் யோசிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இந்தப் பகுதியில் ஓரளவுக்கு மனது பெய்து, வந்த விளைச்சல் கூட நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு விளக்கியிருக்கிறேன். நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு குறைந்த அளவுதான் விளைந்திருக்கிறது என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்குள்ள மாரகட்டிங் சொசைடியில் இதண்டு மூட்டை வரகு, மூன்று மூட்டை குதிரைவால் என்று வைத்து 50 ரூபாய், 60 ரூபாய் கடன் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்ற பெரிய பட்டியலைக்கூட அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கையிலே கொடுத்திருக்கிறேன். அங்கே மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு காலத்திலே, வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே, ரெவின்யூ போர்டிலே 'ஃபேமின் கோடு' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கலெக்டர்களோ, அதிகாரிகளோ குறிப்பாக வைத்துக்கொண்டு, அதற்குச் சரியாக இன்னும் அவர்கள் உயிர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லது அப்படிப்பட்ட பதி, பட்டினி, பட்டினிச்சாவு என்ற நிலைமை வரவில்லை என்ற எண்ணங்களை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, அங்கேயிருக்கிற கஷ்டங்களை அவர்கள் கணிப்பார்களேயானால், அந்த அளவுக்கு சரியாக இருக்குமா? அது மட்டுமல்ல. அங்கே பல கட்சியினரும் சேர்ந்து பெரிய ஊர்வலம் ஒன்றை நடத்தி கலெக்டர் அவர்களிடத்திலே விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும் அங்கேயுள்ள நிலைமை களைத் தெரிந்து கலெக்டர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

268 POSTPONEMENT OF COLLECTION OF GOVERNMENT LOAN AND
FERTILIZER LOANS IN MALLI, SRIVILLIPUTHUR AND
CHOLAPURAM REVENUE FIRKAS OF SRIVILLI-
PUTHUR TALUK CONSEQUENT ON FAILURE
OF MONSOON

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] 22nd March 1972

என்பதை நான் சொல்வதற்குப் போதிய சான்றுகள் எல்லாம் கையிலே வைத்திருக்கிறேன். அரசாங்கத்திடத்திலே 1970-71-ஆம் ஆண்டிலே கிணறு வெட்டுவதற்காக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவிலே கொடுக்கப்பட்ட கடன்களிலே, இந்தக் கிணறு வெட்டுவதற்காகவும், கிணறை ஆழப்படுத்துவதற்காகவும் 74 சதவிகிதம் கடன்கள் உபயோகப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கு என்னிடத்திலே ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. 1971-ஆம் ஆண்டு ரூன் மாதம் வந்த 'கூட்டுறவு' பத்திரிகையிலே, நீங்கள் பார்த்தீர்களானால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் வழங்கப்பட்ட கடன்களிலேயிருந்து கிணறு வெட்டுவதற்காக, ஆழப்படுத்துவதற்காக வழங்கப்பட்ட கடன்களிலே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே கொடுக்கப்பட்ட கடன்களிலே எத்தனை சதவிகிதம் ஆழப்படுத்துவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே கிணறு வெட்டுவதற்காகவும், ஆழப்படுத்துவதற்காகவும் கொடுத்த கடன்களில், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே அந்தக் கடன்களில் 56 சதவிகிதம் இதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் போதிய சான்றுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகையினாலே அரசு இதைப்பற்றி மிகவும் யோசித்து நான் இதிலே சொல்லியிருக்கக்கூடிய இந்த உதவிகளைச் செய்வதற்கும், கடனை ஒத்திவைப்பதற்கும், நிர்வாயை வஜா செய்வதற்குமான ஏற்பாடுகள் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு நிண்ட பிரசங்கமே செய்துவிட்டார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: கிளாரிபிகேஷனுக்குத்தான் கேட்க வேண்டும். உறுப்பினர் அவர்கள் பிரசங்கம் பண்ணினால், அது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஏகப்பட்ட கேள்விகளைப் போட்டு, மொத்தமாகப் போட்டு, பதில் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நான் மொத்தமாகப் பதில் சொல்வதைவிட்டு சிலவற்றைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்திலே 4,538 ஏக்கருக்கு 25,000 ரூபாய் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற கிராமமும் அதில் அடங்கியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இராஜபாளையம் துணை வட்டத்தில் 4,050 ஏக்கருக்கு 20,500 ரூபாய் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அதிலேயும் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற கிராமம்

POSTPONEMENT OF COLLECTION OF GOVERNMENT LOAN AND 267
FERTILIZER LOANS IN MALLI, SRIVILLIPUTHUR AND
CHOLAPURAM REVENUE FIRKAS OF SRIVILLI-
PUTHUR TALUK CONSEQUENT ON FAILURE
OF MONSOON

22nd March 1972] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அடங்கியிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இராஜபாளையம் வட்டம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டம் ஆகியவற்றில் மொத்தம் பயிராற்ற ஏக்கர் எவ்வளவு என்று எடுக்கிறபோது, நீங்கள் சொல்கிற இடமும் அதிலேதான் வர வேண்டும். அப்படித்தான் கணக்கு எங்களுக்குத் தருவார்கள். அரசாங்கத்தின் கணக்கை வைத்துப் பார்த்தபோது, அதை இப்பொழுது தள்ளுபடி செய்வதற்கு நியாயமில்லை என்றுதான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை வைத்துத்தான் நான் தகவல் தந்திருக்கிறேன். வரி கொடுக்க வேண்டாம், கடனைக் கொடுக்க வேண்டாமென்று சர்வ கட்சிகளும் எல்லா இடத்திலேயும் சொல்வார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டால் அரசாங்கம் நடக்காது. அரசாங்கம் நடக்க வேண்டுமென்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அதற்காகக் கொடுமைப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் நினைக்காது. தனிப்பட்ட முறையிலே ஏதேனும் தொல்லைகள் என்று எழுதுவார்களானால், அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

(2) Coercive methods of collection of loans and extending period of repayment of loans sanctioned by Land Development Banks and Co-operative Societies in Malli, Srivilliputhur and Cholapuram revenue firkas.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்:

“ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகா, 1. மல்லி, 2. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், 3. சோழபுரம் ஆகிய ரெவின்யூ பிரிக்காக்களில் தொடர்ந்து ஐந்து வருடங்களாக பருவமழை பொய்த்த காரணத்தாலும், இருந்த விளைச்சலும் நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டுப் போனதாலும், நிலவள வங்கிக் கடன்கள், கூட்டுறவு சங்கக் கடன்கள் இவற்றை நிரப்பந்தமாக வசூல் செய்யாமலும் இத்தவணைகளை பின் வருடங்களுக்கு நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டியும் அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டியிருப்பதால் இதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டியதைக் குறித்து”.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, குறுகிய கால கடன்களைப் பொருத்த வரையில் அந்தக் கடன்களில் பெருமளவுத் தொகை ஏற்கனவே நடுத்தரக்காலக் கடன்களாக, அதாவது 3 வருஷத்

268 COERCIVE METHODS OF COLLECTION OF LOANS AND EXTENDING
PERIOD OF REPAYMENT OF LOANS SANCTIONED BY LAND
DEVELOPMENT BANKS AND CO-OPERATIVE SOCIETIES
IN MALLI, SRIVILLIPUTHUR AND CHOLAPURAM
REVENUE FIRKAS

[திரு. சி. பா. ஆகித்தனார்] [22nd March 1972]

தலைநகர் கடன்களாக, மாற்றியதன் மூலம் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பூர்வீகப்படித்தார் பிர்க்காவிலே 1971-72-ல் ரூ. 5,39,000. மல்லி பிர்க்காவிலே ரூ. 4,75,000, சோழபுரம் பிர்க்காவிலே ரூ. 6,60,000 என்ற அளவில் கடன்கள் தள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முழுவதற்குமாக 94.62 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குக் குறுகிய காலக் கடன்கள் நடுத்தரக் காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டன. இந்தத் தொகைக்கு இம்மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அனுவாரி சான்றிதழ் வழங்கியுள்ளார். இனிமேல் பைசாவாரி சான்றிதழ் என்றுகூட சொல்லலாம். இது குறுகிய காலக் கடன்.

நீண்டகாலக் கடன்களைப் பொருத்த வகையில் நிலையான ஏற்பாடுகளுக்கு வகைசெய்யவேண்டியதன் தேவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பஞ்சம் வறட்சி அல்லது அதுபோன்ற எதிர் பாராத ஏனைய காரணங்களால் கடன் பெற்றோர் தாங்கள் பெற்ற கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் காலந்தாழ்த்திச் செலுத்துவதற்கு இயலும் வகையில், தொடக்க நிலைவரவங்கி, மாநிலக் கூட்டுறவு நிலைவர வங்கி ஆகிய வங்கிகளின் அளவில், வேளாண்மைக் கடன் உறுதி நிதியை (அக்கிரகல்சரல் கிரடிட் ஸ்டெபிலிசேஷன் பண்டு) ஏற்படுத்துவதற்கு தமிழக அரசு 23-2-1972-ஆம் நாள் ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. இது நீண்ட காலக் கடனுக்கு என்றாலும், 11-3-1972-ஆம் நாளிட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, நிலைவர வங்கி, கூட்டுறவு கடனுதவிச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றால் இப்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை கட்டாயமாக வசூலிப்பதை நிறுத்திவைக்குமாறு 15-3-1972-ஆம் நாள் அரசு கட்டளையிட்டுள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் வேண்டுகோள் 11-3-1972. அரசு ஆணையிட்டது 15-3-1972.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, இந்த அமைச்சர் அவர்கள் நிர்ப்பந்தமாக அந்த வசூலை நடத்தவேண்டாமென்று ஆணையிட்டிருப்பதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொடர்ந்து அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வருஷம் 1971-72. 1972-73-ஆம் ஆண்டுக் காக இந்த அனுகூலங்களைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். அதைச் செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆகித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, அதற்கு ஏற்கனவே பலமுறை நான் இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் ஒரு அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்துவிட வேண்டியது. ரூபாய்க்கு 6 அனா, இனிமேல் பைசா

COERCIVE METHODS OF COLLECTION OF LOANS AND EXTENDING
PERIOD OF REPAYMENT OF LOANS SANCTIONED BY LAND
DEVELOPMENT BANKS AND CO-OPERATIVE SOCIETIES
IN MALLI, SRIVILLIPUTHUR AND CHOLAPURAM
REVENUE FIRKAS

22nd March 1972] [திரு. சி. பா. ஆகித்தனார்]

வாரி என்றால் 35 பைசா, பைசாவாரி சர்ட்டிபிகேட், அந்த அளவுக்கு விளைவு இல்லை என்று சான்றிதழ் 'ரெவின்யூ அத்தாரிடிஸ்' மூலமாக அவர்கள் கொடுப்பார்களானால், நிச்சயமாகக் கடனைத் தள்ளிவைப்பதில் கூட்டுறவுத் துறைக்கு எந்தவிதமான செலவோ, ஆட்சேபனையோ, கஷ்டமோ எதுவுமே இல்லை.

V. Government Motion.

Discussion on the Policy Note on Irrigation and Public Works
Department including Highways.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Minister for Public Works will now move the motion standing in his name.

THIRU S. JAYARAMA REDDIAR: On a point of clarification, Sir. . .

MR. CHAIRMAN: It is too late.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, நம் முன் ரோடு டெவலப்மெண்டு, பில்லிங் ப்ரொகிராம் என்று இருக்கிற இந்தப் புத்தகங்கள் இப்போதுதான் கிடைத்திருக்கின்றன. இது நேற்றுக் கிடைக்காமல் தற்சமயம் கிடைக்கக் காரணம் என்ன என்று அமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கோரிக்கை அடுத்த தடவை கவனத்தில் கொள்ளப்படும். ஃபாலிசி நோட் என்பது ஒரு சிறிய விளக்கம். அனுபவமுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதை 5 நிமிடத்தில் படித்து விடலாம். கொடுத்து 1½ மணி நேரம் ஆகிறது. இதற்குள் படித்திருக்கலாம்.

தலைவரவர்களே, "தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவையில் வைக்கப்பட்டுள்ள (நெடுஞ்சாலைத் துறை உட்பட) பாசனத் துறை, பொதுப் பணித் துறை ஆகியவற்றின் கோள்கை விளக்கக் குறிப்பானது @ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways placed on the table of the Council be taken into consideration".

@ Printed as Appendix on page 319-332

[22nd March 1972]

* திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : மேலவைத் தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டின் பாசன பொதுப்பணித் துறைக்கான கொள்கைக் குறிப்பின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, தமிழகத்தில் பாசன வசதிக்கேற்ற நிலையிலுள்ள நீராதாரங்கள் அனைத்தும் பயன்படுத்தப் பட்டு, வேறு வழியில்லாத நிலையில் இன்றையதிடும் சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்களை நம்முடைய அரசு நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி வருவதை நான் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இந்த ஆண்டு கூட 750-க்கு மேற்பட்ட சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தி, ஒரு 25 ஆயிரம் ஏக்கர் வரை பாசன வசதிக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய செய்கையாகும். இதைப் போலவே படிப்படியாக ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டம் என்பதை, ஆங்காங்கு இருக்கிற குளம் குட்டைகளை மராமத்து செய்து அவைகளிலிருந்து இன்னும் அதிகமான அளவிற்குப் பாசன வசதி பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளை, அரசாங்கம் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும்.

இதையடுத்து, கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அமராவதி வாய்க் கால் நவீன மயமாக்கக் கூடிய பணியை அரசு மேற்கொண்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. அதைப் போலவே தாடப்பள்ளி, அரக்கன் கோட்டை, காளிங்கராயன் வாய்க்கால்கள், கீழ் பவானி வாய்க்கால்கள் போன்றவைகளை அரசாங்கம் நவீன மயமாக்க முற்படுவார்கள் என்றால், இன்னும் சில லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். இந்தத் திட்டங்களைக் கடந்த 3 ஆண்டுக் காலமாக பேரவையிலும் இந்த அவையிலும் பலரும் எடுத்துக் கூறியும் கூட, இவைகளில் மிக நிதானமான நிலையில் காரியம் ஆற்றப்பட்டு வருகிறது. இவைகளைத் துரிதமாக நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். அதைப் போலவே, தமிழகத்திலே 500, 1,000 ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதி அளிக்கக்கூடிய சிறு கால்வாய்கள் அனைத்தும் நவீன மயமாக்கப்பட்டால், இன்னும் சில லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். பரிசீலித்ததாக ஒன்றிரண்டு பெரிய கால்வாய்களை 1,000, 500 ஏக்கர் பாசனம் செய்யக்கூடிய கால்வாய்களை—அரசாங்கம் எடுத்து, அவைகளை நடத்துவது, இன்னும் பாசன வசதியை நாம் அதிகப்படுத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்து, கோவை மாவட்டத்தில் பாம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தின் கீழ் உடன்பாடு செய்துகொள்ளப்பட்ட ஆணைமையாற்றின் குறுக்கே அணை கட்டி, பாசன வசதிக்குத் தண்ணீரைத் திருப்புகின்ற பணியை, துரிதமாக நம்முடைய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணி வன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

22nd March 1972] [திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

குறிப்பாக, பாசன வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய மாநிலத் திலுள்ள எல்லா வசதிகளையும் பயன்படுத்திவிட்டோமென்றாலும், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தண்ணீரை நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பில், மைசூர் அரசாங்கம், காவிரியில் எந்தெந்தப் பகுதியிலேயெல்லாம் அணை கட்ட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறினால், இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் நமக்குக் காவிரி நீர் வருவது மிகக் குறைந்துவிடக்கூடிய அபாயகரமான நிலைமை ஏற்படும். இந்த நிலைமையை, என்னைப் பொறுத்த வரையிலும், எந்த வகையிலும் தவிர்க்க முடியுமென்று கருதுவதற்கு இடமில்லாத நிலைமையில் இருக்கிறேன். ஆகவே, பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய கொள அரசாங்கத்துடன் பண்ட மாற்று அடிப்படையிலேயாவது, அவர்கள் கொடுக்கிற தண்ணீருக்கு ராயல்டி கொடுத்தாவது, எந்தெந்த தண்ணீர்த் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமோ, அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் தனிக் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்யும், உதவி செய்யும் என்ற எண்ணத்தின் பேரில் காத்துக்கொண்டிருக்காமல், நாம் இந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, கங்கை காவிரித் திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், அது எப் போது செயலுக்கு வரும் என்று சொல்ல முடியாது.

நேற்று முன் தினம் அமைச்சரவர்கள், கோதாவரியிலிருந்து மேட்டுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவர விரிவான முறை தைவையில்லை, சாதாரணமாகவே வாய்க்கால் வெட்டி தண்ணீர் கொண்டுவர முடியுமென்ற அடிப்படையில் கூறுதல் பேரவையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரை அணுகி இந்தத் திட்டத்தைத் துரிதமாகச் செயல்படுத்துவதற்கு இதற்கு ஒரு தனி முக்கியத்துவம் கொடுத்து நம்முடைய அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், துரித பணிகள் போக்குவரத்து போக்கு சாலைகள் அனைத்தையும் இரட்டை வழித் தடங்களாக அமைக்க முயற்சிக்க வேண்டும். பல நேரங்களில் அரசு விரைவு வண்டிகள் போகிற நேரத்தில், பின்னால் வரக்கூடிய வண்டிகள் அந்த விரைவு வண்டிகளை முந்த வேண்டுமென்றால், அளவிற்கு பிந்திய ரிமாங்கன் இருக்கின்றன. மிகப் பெரிய பஸ்ஸில் 40, 50 பேர்களை ஏற்றிக்கொண்டு, ஒரு வழிப் பாதையில் அவர்கள் செல்கிற நேரத்தில் கீழே பஸ்ஸை இறக்க முடியாமல் பின்னாலே

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்] [22nd March 1972]

வருகிற வண்டிகளுக்கு வழி விடாமல் செல்லவேண்டிய துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருந்து வருகிறது. அரசு பஸ் போக்கும் போக்குவரத்துத் தடங்களை இரட்டை வழித் தடங்களாக அமைப்பது வசதியாக இருக்கும்.

சாலை அமைப்பைப் பொறுத்த வரை, நம் அரசு தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பது அரசு கொடுத்த குறிப்பிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இந்தியா பூராவும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கெடுத்தால், லட்சம் மக்களுக்கு 151 கிலோ மீட்டர் சாலை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் கணக்கெடுத்தால், 193 கிலோ மீட்டர் என்று கணக்கிடுவது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். அதைப் போலவே 1966-67-இல் சாலைகளின் நீளம் 89 ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் என்பது இந்த 1971-ம் ஆண்டில் 67,640 கிலோ மீட்டர் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்து 8,500 கிலோ மீட்டர் அளவிற்குப் புதிய சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு 1,800 கிலோ மீட்டர் அளவிற்குப் புதிய சாலைகளை ஏற்படுத்துகின்ற முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது. அரசாங்கம் செய்யக் கூடிய இந்தப் பணிகளை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, இந்தப் பாலங்களைப் பொறுத்த வரையிலும், கோவை மாவட்டத் திலே உதகைக்குச் செல்லும் வழியில் மேம்பாணையத்திற்கு அருகிலுள்ள பவானி ஆற்றுப் பாலத்தை உடனடியாக விரிவுபடுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். அந்தப் பாலத்தில் இப்போது ஒரு வண்டியோ, மாடோ போனால் எதிரே வரக்கூடிய வண்டியோ, பஸ்ஸோ வர முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த மார்ச், ஏப்ரல், மே, ஜூன் ஆகிய இந்த 4 மாதங்கள் உதகையிலே பருவ நிலை நன்றாக இருக்கக்கூடிய நேரம். ஆகவே, அங்கே போக்குவரத்து நெருக்கடி அதிகமாகிறது. ஆகவே இதை உடனடியாகச் செய்து முடிப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டப்பட்டு வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை நகரத்தில் அவினாசி சாலையில் 40 லட்ச ரூபாய் செலவில் மேம்பாலம் சட்டிகிற பணியினை அரசாங்கம் துவக்கியிருக்கிறது. இந்தப் பாலம் முடிந்தவுடன் அடுத்த கட்டமாக, வட கோவைப் பகுதியிலேயுள்ள அந்த ரெயில் லைன் போகும்படித்திலும் ஒரு மேம்பாலம் கட்டுவதற்கு அரசு உடனடியாகத் திட்டங்களைத் தயாரித்து, இந்தப் பாலம் முடிந்தவுடன் அந்த மேம்பாலத்தைக் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

22nd March 1972] [திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

அடுத்து, இங்கே கொடுத்துள்ள குறிப்பில் கோவையில் 20 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 6 மாடிக் கட்டடம் கட்ட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கட்டடத்தின் கட்டடப் பணியினைத் துரிதமாகத் துவக்குவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்க வேண்டும். அதே போல பொதுப் பணித் துறையில் கட்டப்படுகிற எல்லாக் கட்டடங்களும் கிட்டத் தட்ட புறக்கணிப்போல எல்லா ஊர்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எந்த ஊரைப் பார்த்தாலும், ஒரே நிலை தான். உதாரணத்திற்கு, கோவையிலே இருக்கிற விவசாயக் கல்லூரியின் கட்டடக் கலையைப் பார்ப்பதற்காகவே கோவை விவசாயக் கல்லூரிக்கு வெளி ஊர்களிலிருந்து சுற்றுலா வருகிறவர்கள் வருகிறார்கள். அந்த அளவிற்குச் சிறப்பான கட்டடக் கலை தமிழகத்தில் இருக்கிறது. அதுவும் ஒரு இடத்தில் கல்லூரி என்கிற முறையிலே, உயர்நிலைப் பள்ளி என்கிற முறையிலே, அரசாங்க அலுவலகம் என்ற முறையிலே, சிறப்பான முறையிலே திராவிடக் கட்டடக் கலையின் அடிப்படையிலே பொதுப் பணித் துறையிலே கட்டடங்கள் இருக்க வேண்டும். இந்தக் கட்டடங்களைப் பார்க்கிறபோது, ஏதோ வெளி நாட்டில் இருப்பது போல ஒரு உணர்ச்சி நமக்கு ஏற்படுகிறது. இந்தக் காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாசன வசதியைப் பொறுத்த வரையில், இறுதியாக நான் சொல்வது வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தண்ணீரைப் பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிற நேரத்திலே தண்ணீர்த் திற்வையை அடிகப்படுத்தி, அதிலிருந்து கிடைக்கும் பணத்தை வெளி மாநிலங்களுக்கும் கொடுத்து, ராயல்டி அடிப்படையில் ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் பணியில் ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, பொதுப் பணித் துறையின் சிறப்புகளைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கும் அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கட்டடங்கள், நெடுஞ்சாலைகள், பாசனத் துறை இவைகளை உள்ளடக்கிய இந்தத் துறை கடந்த 5 ஆண்டுக் காலமாகத் தமிழக மக்களுக்கு மிகச் சிறப்பான முறையிலே பணி புரிந்து வருகிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக இருக்கிறவர்கள்

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு] [22nd March 1972]

பெருந்த கனிவோடும், பொறுமையோடும் கட்சி மாச்சரியமில்லாமல் பணி யாற்றி வருவது ஆளுகின்ற கட்சிக்கு மிகுந்த பெருமையினைத் தருகின்றது என்பதை நாடு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் தமிழகத்தில் எங்கே சென்றாலும், மிக அற்புதமான சாலைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பிற மாநிலத்தவர்கள் பார்த்து பிரமிக்கத்தக்க அளவிற்கு அமைந்திருப்பது தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள சிறப்பிற்கு முத்தாய்ப்பாக அமைந்திருக்கிறது.

பொதுப் பணித் துறை ஏற்பாடு செய்யக்கூடிய காரியங்களில் இன்னும் தமிழக மக்கள் மத்தியில் நிறைவேற வேண்டுமென்று ஆர்வத்தோடு எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது சேது சமுத்திரத் திட்டம் என்பதை நாம் மக்களுக்குத் தெரிவித்தாக வேண்டும். காஷ்மீர் பிரச்சனையைப் போல காலம் கடந்து கொண்டு போகின்றது. மத்திய சர்க்காரும், மாநில அரசாங்கத் திற்கும் வெறும் கடிதத் தொடர்பு கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 1968-ம் ஆண்டில் தமிழக அரசின் சார்பில் சேது சமுத்திரத் திட்டத்திற்கான செயற் குறிப்புகள், விளக்கங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது மூன்று ஆண்டுக் காலத் திற்குப் பிறகு, 1971-ம் ஆண்டில் மத்திய அரசாங்கம் சில சந்தேகங்களை மாநில சர்க்காரிடத்திலே கேட்டு, அதற்கான விளக்கங்கள் மாநில சர்க்காரிடமிருந்து மத்திய சர்க்காருக்கு தரப்பட்டிருக்கின்றன. சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை விளக்கும் அரசாங்கத்தின் குறிப்புகள் மிகத் தெளிவாகவே, மாரும் படித்துத் தெரிந்துகொள்ளத் தக்க வகையிலே, அதனுடைய முக்கியத் துவக்கை உணர்ந்து கொள்ளத் தக்க வகையிலே அமைந்திருப்பது வரலோசனைத் தக்கது. சேது சமுத்திரத் திட்டத்திற்கு இரண்டு நிர்ணயிக்கப் பட்ட பாதைகள் உண்டு. ஒன்று மண்டபம் இணைப்பு. இன்னொன்று ராமேசுவரம் இணைப்புத் திட்டம். இரண்டு வழித் துறைகள் கண்டுபிடித்து, ராமேசுவரம் இணைப்புக்கு ரூ. 20 கோடிக்குத் துறைவாகச் செலவாகும் என்பதை அரசாங்கம் குறிப்பு நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. இப்படித் தெரிந் ததை வைத்துச் சொல்கிறேன், போக்குவரத்திற்குத் தேவையான இராமேசுவரம் இணைப்புக்கு மத்திய சர்க்காருடைய அனுமதி இன்னும் தரப்படவில்லை. அது நமக்கு விரோதமாக இருக்கிறது.

அதே போல, பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய மிக முக்கியமானதொன்று “எஸ்டி கோஸ்ட் ரோட்”, கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை. இதை மத்திய சர்க்கார் கவனிக்காமலிருப்பது வருத்தமாக இருக்கிறது. கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை தமிழகத்திற்கு மட்டும் உரியவையானதாக இருந்தாலும், அது இந்தியா ிற்கே, இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கே மிக முக்கியமான சாலையாகும். இந்தச்

22nd March 1972] [திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

சாலையை மத்திய சர்க்கார் தங்களுடைய கண்காணிப்பில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கான வேலைகளில் ஈடுபடுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மாநில சர்க்கார் வற்புறுத்த வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். இந்தச் சாலையை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆனால் தஞ்சையிலே இருக்கிற பெரிய கோவிலை எடுத்துக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது.

அதே போல, நம்முடைய அரசாங்கம் வந்த பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற பிறகு, நண்ட காலமாக நம்முடைய மக்கள் மத்தியிலே இருந்து வந்த பாம்பன் பாலம், ரோட் பிரிட்ஜ் திட்டம் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது. ‘இன்வஸ்டிகேஷன்’, புலனாய்வுத்துறை அதற்கான காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இதை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் தீவிரமாக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதே போல, மற்றொரு காரியம் செய்கிருப்பதும் வரவேற்கத் தக்கது. சாதாரணமாக, திருச்சியிலிருந்து ஒருவர் குளித்தலைக்குச் சென்றால், அவர் முகிறிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், மறுபடியும் திருச்சிக்கு வந்து தான் முகிறிக்குச் செல்ல வேண்டும். அதே போல முகிறியிலிருந்து, குளித் தலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், திருச்சிக்கு வந்து தான் போக முடியும். இடையிலே ஒரு சிறு பாலம் இல்லாததால், இந்த இடத்தைக் கட்டப்பதற்கு 40 மைல் சுற்றிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. இப்படி அவசியமான முகிறிப் பாலம் 80 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காகப் பொதுப் பணித் துறைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு கண்டிராக்டர்களை வைத்து நிறைவேற்றாமல், ‘பிஸ்டிங் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கார்ப்பரேஷன்’ என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அநிலே இன்ஜினியர்களை வைத்து, நிதி ஒதுக்கி, காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் வரலோசனைத் தக்கது, இந்த ஒதுக்கி, காரியங்களையும் இத்தகைய அமைப்பு இருக்கிறது. இப்படிப் சார்பிலே எல்லா மாநிலங்களிலும் இத்தகைய அமைப்பு இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட முறையைத் தமிழ் நாடு அரசும் பின்பற்ற வேண்டும். எப்படி மத்திய பட்ட முறையைத் தமிழ் நாடு அரசும் பின்பற்ற வேண்டுமென்று எப்படுத்தியதோ, சர்க்காரின் ‘பிளானிங் கமிஷன்’ போல மாநில சர்க்காரும் ஏற்படுத்தியதோ, அதே போல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இங்கே ஒரு கட்டடக் கழகத்தை உருவாக்கி, அதன் மூலம் நேரிடையாகக் கண்காணித்துச் செய்ய வேண்டும். இப்படி ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் காரியங்கள் நடைபெற்றால், வேலையில்லாத் தண்டப்பட்டதைத் தவிர்ப்பதற்கும், பொது

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு] [22nd March 1972]

வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கக் குறிப்புகளில் ஆர்.எஸ். மங்கலம் கண்மாய் ஏரி மராமத்து என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக 20 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி திருச்சி மாவட்டத்தில் முகித்கும், குளித்தலைக்கும் இடையில் பாலம் கட்டுவது அவசியமாக இருந்ததோ, அதே போல ஆர்.எஸ். மங்கலம் கண்மாயில் பாலம் கட்டுவதும் அவசியமாகும். இப்படிப்பட்ட பாலம் இப்போது இல்லாததால் பரமக்குடி, சிவகங்கை ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்வதற்கு பழைக்காலத்தில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மழை பெய்து இந்தக் கண்மாய் நிறைந்து விட்டால் படகுகளில் தான் மக்கள் பிரயாணம் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதை அமைச்சரவர்களே பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆர். எஸ். மங்கலம் கண்மாய்க்கு ஏரி மராமத்து என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் இந்தக் குறிப்பில் இந்தப் பாலம் கட்டுவதற்குக் குறிப்புகள் இருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி இல்லாதிருந்தால், அந்தத் திட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்து இந்தப் பாலம் கட்டுவதையும் அதில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நிரூபித்த பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலேயிருந்து இரண்டு முதலமைச்சர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். காமராஜர் அவர்கள் விருதுநகரிலே இருந்தார். அது பெரிய நகரம். அப்படிப்பட்ட பெரிய நகரத்திலே பொதுப் பணித் துறையிலே தங்கக் கூடிய பயண மாளிகை ஒன்று கட்டப்படவில்லை. அங்கே இரண்டு அமைச்சர்கள் போனால், ஒரு அமைச்சர் அங்கிருக்கும் டி.ஜி.யிலே உள்ளே படுக்க வேண்டும்; இன்னொருவர் வெளியே படுக்க வேண்டும்; கலெக்டர் காரிலே படுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ராஜபாளையத்திலே பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா இருந்தார்கள். அந்த நகரத்தின் ஜனத் தொகை 1,10,000. அப்படிப்பட்ட நகரத்தில் இதுவரை ஒரு பயண மாளிகை கட்டப்படவில்லை. அங்கே முனிசிபல் டிராவலர்ஸ் பங்கு தான் இருக்கிறது. அதுவும் கூரை வேயப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, பொதுப் பணித் துறை அந்த மாளிகையை விரிவாக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இராமேஸ்வரத்திற்குப் பக்கத்திலே திருப்பல்லாணி என்ற ஸ்தலம் இருக்கிறது. வட இந்தியாவிலிருந்து வரக் கூடிய பயணிகள் திருப்பல்

22nd March 1972] [திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

லாணிக்குச் சென்று வராமல் திரும்பமாட்டார்கள். அதற்கு இராமேஸ்வரத்திலேயிருந்து பொதுமான சாலை வசதி அமைக்கப்படவில்லை. எனவே அந்தச் சாலையை அமைத்து, அங்கே உடை மாற்றக் கூடிய விடுதிகளும் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை நகரம் நான்கு மாவட்டங்களுக்குத் தலைநகரமாக இருக்கிறது. பொதுவாக நெல்லைக்கு வரக் கூடிய அமைச்சர்கள், முகவைக்கு வரக் கூடிய அமைச்சர்கள், மதுரை, கன்னியாகுமரிக்கு வரக்கூடிய அமைச்சர்கள் எல்லாம் மதுரை சர்க்கூட் அலுவலகம் தான் தங்கிப் போகிறார்கள். அங்கே இருப்பது நான்கு அறைகள் தான். ஒரே நாளிலே நான்கு மாவட்டங்களிலே இருந்து வரும் அமைச்சர்கள் தங்க முடியாத அளவுக்கு அந்த சர்க்கூட் அலுவல் இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் வெவ்வேறு இடங்களிலே தங்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு அமைச்சர் திருநெல்வேலியிலே தங்குகிறார்; இன்னொரு அமைச்சர் மேலூரிலே தங்குகிறார்; இன்னொருவர் மதுரையிலே தங்குகிறார். எனவே, தற்பொழுது இருக்கும் சர்க்கூட் அலுவல் விரிவுபடுத்தப்படும் என்ற பேச்சு பரவலாக இருந்தாலும், அந்தக் காரியத்தை விரைவாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே வைகையைப்பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும். வைகை அணை கட்டுகிறபோது, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அப்பொழுதிருந்த காங்கிரஸ் தலைவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அன்றைக்கிருந்த ஆட்சியாளர்களும், அன்றைக்கிருந்த பொறுப்பாளர்களும் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு இந்தனை கன அடித்தண்ணீர் என்று நாங்கள் வரையறுத்து விடுவோம், அது நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற வாக்குறுதியை அளித்தார்கள். அது இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை. இன்னொன்று, அங்கேயிருக்கும் அடிப்படைக் கோளாறு, வைகை அணையைத் திறப்பதற்கும், முடுவதற்குமான உரிமை மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் இருப்பது. ஆனால், தண்ணீரைப் பெற்றுப் பயன் பெறக்கூடிய இடமாக இராமநாதபுரம் ஜில்லா இருக்கிறது. எனவே இதிலே இருக்கக் கூடிய ஏற்றத் தாழ்வை அகற்றும் வகையிலே, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இந்தத் துறையைப் பாராட்டுகிறபொழுது, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே பெரும் பகுதியான சாலைகள் எல்லாம் புர்த்தி செய்யப்பட்டு, அதற்கான செலவுகளை எல்லாம் பெற்றிருக்கிறது. அதோடு, மத்திய அரசால் கைவிடப்பட்ட "எஸ்ட் கோஸ்ட் ரோட" இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு அதைச் செப்பனிடும்

278 DISCUSSION ON THE POLICY NOTE ON IRRIGATION AND
PUBLIC WORKS DEPARTMENT INCLUDING HIGHWAYS

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னாசு] 122nd March 1972

முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தப் பொதுப் பணித் துறையின் சிறப்பான பணிகளுக்கு எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே, பொதுப் பணித் துறை எப்படி, எப்படிப் பணியாற்றி வருகிறது, என்னென்ன பணிகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன, எதிர்காலத்திலே என்னென்ன பணிகள் நிறைவேறு இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்ற பல்வேறு விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய நல்ல விவரங்களைத் திரட்டிக் கொடுத்து, இந்த மாநிலத்திலே பொதுப் பணித் துறை செய்து வரும் பணிகளை நன்கு புரிந்துகொள்ளும்படியாக விளக்கக் குறிப்பினைக் கொடுத்ததற்காக, நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுப் பணித் துறையிலே சாலை வளர்ச்சி அமைப்புத் திட்டங்கள் பற்றிப் பட்டியல் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது 60 பக்கங்களுக்கு மேல் இருப்பதால், வேகமாக என்னால் படிக்க முடியவில்லை. ஆயினும், பொதுவாக மாநிலத்தில் சாலை வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஆரம்ப காலம் முதல் சீரான வளர்ச்சிபெற்று வருகிறது என்பதிலே சந்தேகமில்லை. சாலை வளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே, பெரிய, பெரிய நகரங்களுக்கு உள்ளே செல்லும் பெரும் சாலைகளை, நகரப்புறங்களுக்கு வெளியிலே 'பைபாஸ்' ரோடுகளை போட்டு, இணைப்பது என்ற திட்டம் பல ஆண்டுகளாக இருந்துவந்தாலும் கூட, அதை இன்னும் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது சில இடங்களில் மட்டும் தான் அத்தகைய ரோடுகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அது விருதுநகரிலே அமைக்கப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லலாம். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே அப்படி அமைத்து, முடிந்திருக்கிறது. இது போன்று இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே மட்டும் சிலகாசி, இராஜபாளையம், அருப்புக்கோட்டை போன்ற இடங்களிலே இந்த 'பைபாஸ்' ரோடுகள் அமைக்கப்படவில்லை என்று சொல்லுவேன். இப்பொழுதுள்ள ஜனப் பேருக்கத்தின் காரணமாகவும், வியாபாரம், தொழில்கள் எல்லாம் பெருகி வருகின்ற காரணத்தினாலும், அத்தகைய நகரங்களின் மத்தியிலே பெரும் பேருந்துகள் செல்லுவதற்குப் பல இடைபூறுகள் இருப்பதால், அரசு இந்தத் திட்டத்திலே கொஞ்சம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநிலத்திலே எங்கெங்கெல்லாம் இத்தகைய ரோடுகள் அமைப்பது அவசியமோ அதற்கென்று ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, ஒவ்வொரு ஆண்டிலேயும் இவ்வளவு பைபாஸ் ரோடுகளை அமைப்பது என்ற முடிவு கட்டி, அந்த வேலைகளைச் சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

22nd March 1972] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வெரு ஆண்டிலேயே இவ்வளவு பைபாஸ் ரோடுகளை அமைப்பது என்ற முடிவு கட்டி, அந்த வேலைகளைச் சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

'மங்கம்மா சாலை' போன்ற பழைய காலத்துச் சாலைகள் கூட இன்னும் இணைக்கப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சாலையும் 100 அடி அகலம், 120 அடி அகலம் என்ற அளவில், நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலேயே, பழைய காலத்துச் சாலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே இருந்து திருநெல்வேலி வரை மங்கம்மா சாலை செல்கிறது. அந்தச் சாலை தொடர் பற்று இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 80 மைல் நீளமுள்ள அந்தச் சாலை சிறு, சிறு ரோடுகளாகப் பிரிக்கும் நிலைமையிலே தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது பெரும் சாலையாக இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த அரசு அந்தச் சாலையை நல்ல விதமாக சீக்கிரத்திலே இணைத்து, அதை மேம்பாடு செய்வதற்கான முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் நம் மாநிலம் முழுவதும் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் பொருளாதார நிலைமை நன்றாக இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டனவோ, எந்த குறிக்கோளுக்காக அமைக்கப்பட்டனவோ, அவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாத வகையில் பெயரளவில் தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிற ரோடுகளிலே முக்கியமாக எந்தெந்த ரோடுகளிலே எல்லாம் பஸ்ஸுகள் செல்லுகின்றனவோ, அந்த ரோடுகளையாவது வெகு சீக்கிரமாக அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த ரோடுகளை மேம்படுத்துவதற்கு பல ஆண்டுகள் அரசுக்கு அவகாசம் வேண்டியிருக்கும் என்றாலும் கூட, அந்த ரோடுகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை இப்பொழுதே அரசு எடுத்துக் கொண்டால் தான், பஞ்சாயத்துக்கள் அதன் மூலம் இடைக்கும் நிதியைக் கொண்டு வேறு துறையிலே நல்ல முறையிலே பணியாற்ற முடியும் என்று சொல்லி, அந்த ரோடுகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாம்பன் பாலம் ஒன்று அமைக்க மத்திய அரசு தனது ஒப்புதலை அளித்திருப்பது எல்லோருக்கும் ஒரு ஆறுதல் அளிக்கும் விஷயமாகும். அத்தகைய ஒரு நல்ல பணியை அரசு மேற்கொள்ளப் போகிறது என்பதாலே என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சாரத் துறையினர் சென்னை

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [22nd March 1972]

நகரத்திலே மட்டுமல்லாமல், பல்வேறு இடங்களிலே ரோடுகளுக்கு மத்தியிலே மின்சாரத் தொடர்பு தருவதற்காக வெட்டுகிறார்கள். இவ்வளவு நல்ல ரோடுகளை இப்படி வெட்டுகிறோமே என்ற உணர்வு அந்த இலாகாவின்ருக்கு இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. நம்முடைய மனதிலே நம்மை வெட்டுகிற மாதிரி உணர்வு ஏற்படுகிறது. மின்சார அமைப்பு தொடர்பு கொள்ள ரோடுகளை வெட்டினால், மறுபடியும் அந்த ரோடு மூன்றால் எப்படி இருந்ததோ அந்த முறையில் அமைத்துத் தர, அப்படிப்பட்ட உணர்வு அவர்கள் கொள்ளும்படியாக, அவர்கள் கடமைப்பட்டவர்களா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை நமக்கு. அதனால் தான் என்னவோ அலட்சியமாக நல்ல ரோடுகளைக் கூட கண்டபடி வெட்டிவிட்டு, அங்குள்ள மண்ணை இழுத்துப் போட்டு விட்டு அலட்சியமாகச் செல்லுகிறார்கள். இதைத் திருத்தும் வகையில் அந்த உணர்வை அவர்கள் கொள்ளும் வகையில், அரசு ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: உறுப்பினர் அவர்கள் சாலைகளை வெட்டியதுபற்றிச் சொன்னார்கள். சாலைகளை வெட்டுவது என்ற பணிகளைத் தபால் இலாகா, அதாவது போஸ்டல் டிபார்ட்மென்ட்டு, டெலிகிராபஸ் டிபார்ட்மென்ட்டு, டெலிபோன் டிபார்ட்மென்ட்டு, வாட்டர் சப்ளை டிபார்ட்மென்ட்டு ஆகிய இத்தனை இலாக்காக்கள் செய்கின்றன. உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியதைப் போல், இரண்டு தடவை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து, இதுபற்றி நாங்கள் பேசியிருக்கிறோம். பயனில்லை. அந்தச் சாலைகளை வெட்டியதற்குப் பிறகு, அவைகளை நல்ல முறையிலே அமைத்துக் கொடுக்கக் கூடிய கடமையும் பொறுப்பும் அவர்களுக்கு உண்டு. அதை நாங்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்தி வருகிறோம். உறுப்பினர் அவர்களுடைய இந்தப் பேச்சு கூட அதற்குப் பயன்படும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அப்படி வெட்டிய ரோடுகளைப் பழைய நிலையிலேயே சீராக அமைத்துக் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்வதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே கொண்டிருப்பாரா? நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதுபற்றித் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசாங்கம் நகரங்களுக்கு மத்தியிலும் ரோடுகளின் மோசமான நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி இதை நல்லபடி பராமரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்போதுள்ள ரோடு நிலைமை சரியாகவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன்.

பல கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டும், பெரும் பாசனத் திட்டங்கள், பாசன வசதி கிடைக்க வேண்டுமென்று எந்தக் குறிக்கோளின்படி திட்டப்

22nd March 1972] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

பட்டனவோ, அந்த குறிக்கோளை அடைவதற்காக, இந்தத் திட்டங்களில் தொடர்ந்து அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் மேலும் மேலும் பிரச்சனைகள் தோன்றினாலும், அதையெல்லாம் சமாளித்து, இந்த வேலைகளைச் சீக்கிரம் முடித்து, அதனுடைய பலனை நாம் அடைவதற்கான முறையில், இதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லா முழுதும் என்று கூடச் சொல்லலாம். மேற்குப் பகுதி என்று சொல்லலாம். அங்கே பல தாலுக்காக்களுக்கு ஆற்றுப் பாசன வசதியே இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியைச் சொல்லக்கூட எனக்குப் பெருமையில்லாமல் இருக்கிறது. இதற்குக் கோர அரசுடன் நம்முடைய அரசு தொடர்பு கொண்டு இதிலே முடிவு எடுத்தாலொழிய, வேறு வழிகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மழை என்பது குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப்பற்றிக்கூட நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். செயற்கை முயற்சிகளால் மழைபெய்யும்படி செய்வது என்ற ஒரு கருத்து அரசின் கவனத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் பார்த்தேன். அதற்கு நாம் ஒரு முயற்சி செய்து பார்த்தால் நல்லது. நீலகிரிக்குப் போயிருந்தபோது, நான் பார்த்தேன். மேகத்தை மழை பெய்யவைக்கும் செயற்கை முயற்சி செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காட்டினார்கள். எங்கள் பகுதியில் மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்கிறேன். பருவகாலங்களில் பெரும் மழை பெய்து குளங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் சேர்ந்துகொண்டிருக்கும் பல நாட்களுக்கு. அதை வெளிநாட்டார் பார்த்தால் ஏதோ செழிப்பான பகுதி என்றுதான் நினைப்பார்கள். அங்கே துளிக்கூட மழை இருப்பதில்லை. அப்படியே சிறிது பெய்காலும், அது மண்ணில் ஊறிப்போய்விடுகிறது. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் அங்கே செயற்கை முறையில் மழை பெய்விடப்பதற்கான ஒரு முயற்சியைப் பரீட்சார்த்தமாக மேற்கொண்டு, அதன் பலன் என்ன என்பதை அனுபவபூர்வமாகத் தெரிந்து இதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

பூதிலில்லிபுத்தூரில் பேயனாறு திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு அழகர் திட்டம் என்று பெயர் சொல்லப்படுகிறது. அங்கே ஒரு சிறு ஆனை கட்டினால், சிறிய ஆனளில் பாசன வசதி ஏற்பட முடியும். அதனால் ஒரு நல்ல பெயர். இந்த அரசுக்குத் கிடைக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய அந்த ஆசை, ஏதோ 'கஞ்சி வாதப்பா' என்றால் எங்கே வருகிறது' என்று நினைப்பதுபோல், இருக்கிறது. இந்த அறிக்கை முழுதும் நான் நன்றாகப் படித்துப் பார்த்தேன். இப்படி மேற்கொள்ளப்பட

[திரு. சா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [22nd March 1972]

வேண்டிய வேலைகளுக்கு, எதிர்காலத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டிய வேலைகளுக்கு ரூ. 5 லட்சம் முதல் ரூ. 25 லட்சம் வரை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் அரசின் ஆய்வில் இருந்துகொண்டிருக்கிற திட்டங்களை வரிவரியாகப் படித்துப் பார்த்ததில், பேயனாறு என்ற பெயரே வரவில்லையே என்று நான் சற்று ஏமாற்றமடைந்தேன். அது வருத்தமாகத்தானிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏமாற்றம் அடையக்கூடாது. இதில் முதலில் 'பிராமரி இன்வெஸ்ட்மெண்ட்' ஆக நடைபெற்றதை மாற்றி இப்போது 'மெட்ரோபுலி இன்வெஸ்ட்மெண்ட்'க்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். அரசாங்கம் அதை எடுத்துக்கொள்ளும் நிலையிலிருக்கிறது, குறிப்பிலும் அது வரும். வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பேயனாறு என்று பெயர் இருப்பதை மாற்றி, அழகர் அணைக்கட்டுத் திட்டம் என்று வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. சா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்ததற்கு நன்றி. இந்த அழகர் அணைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, இந்த யோசனைகளை விட்டுவிடக்கூடாது என்று சொல்கிறேன். ஆய்வு நடவடிக்கையை ஆராய்ந்து, இந்தத் திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய திட்டமாக ஆக்கும் சூழ்நிலையை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். இதை எடுத்துக் கொள்வதற்கு இடையூறு ஏதாவது உருவாகுமானால், அந்த இடத்திலிருந்து தண்ணீரை வடிகால் மூலமாகத் திருப்பி, பாசன வேலைக்கு ஏற்படுகின்ற தட்டுப்பாடுகளை அகற்ற வேண்டியது அவசியமாகிறது. இதைப் பொறுத்த வரையிலும் மதுரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாப் பகுதிகளில் போக்குவரத்துக் கஷ்டங்கள் இராது என்றே கருதுகிறேன். நம்முடைய அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக மேற்கு இராமநாதபுரம், மேற்கு இராமநாதபுரம் பகுதிகளில் இந்தப் பாசனத் திட்டங்கள் சரிவர அமையவில்லை. வகைத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்காக, வகைத் தண்ணீர் வீணாக மணலில் சோறிப்போகாமல் இருக்கும்படி செய்வதற்கு வகையில் கால்வாய்கள் பல வெட்டி சிறிதாக அணைக்கட்டு கட்டுவது என்ற அந்த முயற்சி இப்போதுதான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. வகை அணைக்கட்டு கட்டியதன் மூலம் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுடைய கிழக்குப் பகுதிக்கு வரும் தண்ணீர் குறைந்து விட்டது என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டால், கிழக்குப் பகுதிக்கு அதிகமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கும் வகையில் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அதே போன்று, மேற்குப் பகுதியில், நான் சொன்னது போல், கோள அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு, பல்வேறு

22nd March 1972] [திரு. சா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

ஆறுகளில் கிடைக்கின்ற தண்ணீரைத் திருப்பி அந்தப் பகுதிக்கும் கிடைப்பதற்கு, மத்திய அரசு மூலமாகவோ அல்லது மத்திய பாசன வசதிக் கம்ஷன் மூலமாகவோ அந்த அரசு நம்முடன் ஒத்துழைக்கும்படி செய்வதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொண்டு, ராமநாதபுரம் மேற்குப் பகுதியில் இருக்கிற இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப் பணித் துறையில் இந்த அரசு ஆற்றிய பல்வேறு பணிகள் குறித்து என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிப்பதுபற்றி நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். உண்மையிலேயே, தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற இந்தப் பொதுப் பணித் துறை தான் மேற்கொண்டிருக்கிற அத்தனை பணிகளிலும் மிகச் சிறப்பான காரியங்கள் செய்திருக்கிறது என்பதை எல்லாத் தரப்பில் உள்ளவர்களும் உறுதிப்படுத்துவதற்குக் காரணம். தமிழ் நாட்டில் செய்துவருகின்ற பல்வேறு ஒத்துக்கொள்வதற்குக் காரணம். தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சாலை முறை காரியங்களைப் பார்த்துவிட்டு, தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சாலை முறையையும், தமிழ்நாட்டில் பொதுப் பணித் துறையின் கீழ் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிட அமைப்பையும், கண்டு பிற மாநிலத்தவர் எல்லாம் இதைப் பாராட்டிப் பேசியிருப்பது உண்மையிலேயே ஒரு மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கு எத்தனையோ துறைகள் இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற அளவுக்குக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதும், விவசாயத் துறையில் இருக்கக்கூடிய பசுமைப் புரட்சிக்குக் காரணமான நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்வதும், பொருளாதாரத்தில் நல்ல மறுமலர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய சாலைகள் அமைப்பையும், பொதுப் பணித் துறைதான் செய்கிறது. கல்விக்கு 90 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், 15, 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால்தான் அதன் பலனை உணர முடியும். ஆனால் பொதுப்பணித் துறையில் நாம் மேற்கொண்ட அத்தனை திட்டங்களும் முறைப்படி செயல்பட்டு வெற்றி பெறுமானால், இந்த ஆண்டு ஒவ்வொரு துறையிலும் அதனுடைய பலனை நாம் அனுபவிக்க முடியும். ஆகவே தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தத் துறை அதனுடைய பணிகளைச் செவ்வையாக ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்று பாராட்டி, அந்தப் பாராட்டுகளுக்கிடையே இன்னும் தமிழ் நாட்டில் இந்த பசுமைப் புரட்சி தொடர்ந்து நடந்திட நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எத்தனையோ திட்டங்கள், எத்தனையோ அணைக்கட்டுகள் தமிழ் நாட்டிலே உருவாகியிருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்] [22nd March 1972]

கிறேன். திருச்சி, தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஆண்டுதோறும் நல்ல மழை பெய்தும், அத்தோடு தொடர்ந்து நீர்ப்பாசனமும் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்குத் தெற்கேயுள்ள இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வறட்சி ஏற்படுகிறது. அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தஞ்சைக்கும், திருச்சிக்கும் பாதுகாப்புக்காகப் புகலிடம் தேடி வருகிறார்கள். இராமநாதபுரத்தை நீங்கள் காப்பாற்றிவிட்டால், உங்களுக்கு விவசாயப் பிரச்சினை ஒழியும். அது தவிர ஏராளமான காடுகளும், வளமான இடங்களும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இன்னும் பயன்படுத்தப் படாமலிருக்கின்றன. ஆகவே, புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இராமநாதபுரத்திற்கு உடனடியாக உருவாக்கப்பட்டால், அந்த மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான டன் அளவுக்கு நெல் உற்பத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு நல்ல மழை பெய்திருக்கிற காரணத்தால், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நல்ல விளைச்சல் கண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த விளைச்சல் நிரந்தரமாக இல்லாமலிருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாய மக்கள் இதை சூதாட்டமாகத்தான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு விவசாயம் நம்பிக்கையில்லாத நடைபெறுகின்றதே தவிர, களத்துக்குக் கட்டாயம் நெல்லைக் கொண்டு வருவோம் என்ற நம்பிக்கையில்லை. இதை நிவர்த்திக்க நமது மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் இப்பகுதிக்கு பல திட்டங்களை உருவாக்கி அவற்றை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதுகளத்தார் தாலுக்காவுக்கு நீண்ட காலமாக விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற மணத்தாறு திட்டத்தையும் அருப்புக்கோட்டையின் மேற்குப் பகுதிக்குப் பயன்படுகிற செம்பட்டி கால்வாய்த் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், அந்த மாவட்டத்தினுடைய நீர்ப்பாசன வசதி ஓரளவுக்குப் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிறவன் என்ற முறையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிலைமைகளைப்பற்றிச் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. “ஸ்டெப் மதர்லி டீர்ட்மென்ட்” step-motherly treatment. என்று சொல்லுகிறார்களே, அது போல்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கவனிக்கப்படுகின்றன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், குறிப்பாக நிதி நிலைமையைப் பார்க்கும் போது, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் காலமாக வரி வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஒன்றியக் கட்டிடங்களையும் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களையும் கூட கட்டக் கூடிய அளவில் நிதி வசதி இல்லாத நிலை இன்று இருக்கிறது. மேலும் சில பகுதிகள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன. ஏற்கனவே பல முதலமைச்சர்கள் இருந்த காரணத்தாலே என்னவோ, இராமநாதபுர மாவட்டத்து மேற்குப் பகுதிகள் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன. ஆனால்

22nd March 1972] [திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

கிழக்குப் பகுதியில் பராமரிப்பு போதிய அளவுக்கு இல்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாதுகாப்பு அடிப்படையிலே பல ரோடுகள் போடப்பட்டன. ஆனால் அந்த ரோடுகளில் சில பகுதிகளை ஹைவேஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் எடுத்துக்கொண்டார்கள். இந்த ரோடுகளில் பல இன்னும் பராமரிக்கப்படாமலே இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியத்திடம் கேட்டால், அவர்களுக்குச் சம்பந்தமில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஹைவேஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்டைக் கேட்டால், அவர்களும் தங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஊராட்சி மன்றத்தால் அந்த ரோடுகளைப் பராமரிக்க முடியாது. உதாரணமாக, நரிக்குடியிலிருந்து காளியாம்பட்டி வரை உள்ள 19 மைல் நீளத்திற்கு ஒரு ரோடு பத்தாண்டு காலத்திற்கு முன்னால் போடப்பட்டது. பத்தாண்டு காலமாக அந்த ரோடில் பல ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் அந்தச் சாலை மீது சாலைமாக உள்ளது. இரண்டு மாத காலத்துக்கு அங்கு மழை பெய்தால், 6 மாத காலத்திற்கு அந்தச் சாலையின் மீது பஸ்கள் ஓட முடியாது. தூதிரூஷ்ட மாத காலத்திற்கு அந்தச் சாலையின் மீது பஸ்கள் ஓட முடியாது. தூதிரூஷ்ட வசமாக என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சேர்ந்த ஒரு இளைப்புச் சாலை அத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மெயின் ரோடே இந்த கதியில் இருக்கிறது என்றால், மற்ற இளைப்புச் சாலைகளின் கதி எப்படி இருக்கும் என்பதை நான் கூறத் தேவையில்லை.

மத்திய அரசிடமிருந்து வறட்சி நிதித் திட்டத்தின் கீழ் மூன்று லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆர்வத்தின் காரணமாக செலவழிக்கப் பட்ட அந்தத் தொகை இன்னும் கான்ட்ராக்டர்களின் கைக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் போய்ச் சேராத காரணத்தால், அங்குள்ள சாலைகளில் இன்னும் மெட்டல் பரப்பப்படாமலே உள்ளது. மெட்டல் ‘கலக்ஷன்’ ஆகி பத்தாண்டுகள் ஆகியும், இன்னும் பரப்பப்படாமலிருந்தால் அதன் நிலைமை என்னவாகும் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆகவே வறட்சி நிவாரண நிதியிலிருந்து பல்வேறு வேலைகள்—கரிட்டட் ஓர்க்ஸ்—இன்னும் முடிக்கப் படாமலே உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 4 ஆண்டுக் காலத்திற்கு கொடுத்த தொகை ஓராண்டு காலத்திலேயே செலவழிக்கப்பட்டுவிட்டதால், இன்னும் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு மீண்டும் கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஈட்டுத் தொகையாகக் கொடுத்து உதவி வேண்டுமென்று அவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

286 DISCUSSION ON THE POLICY NOTE ON IRRIGATION AND
PUBLIC WORKS DEPARTMENT INCLUDING HIGHWAYS

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்] [22nd March 1972]

அடுத்து, நீண்ட காலமாக நாங்கள் எல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரிடமும், முதலமைச்சரிடமும் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கக் கூடிய ஒரு பிரச்சினை. அதாவது கேங் மஸ்தூர் பிரச்சினை. நானும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காட்டேர் கோபால் அவர்களும், மற்றும் கொரடா திரு. பராங்குசம் அவர்களுக்கும் நீண்ட காலமாக மாதம் ஒரு முறை பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து இந்த கேங் மஸ்தூர் பிரச்சினை குறித்து சொல்லியிருக்கிறோம். கேங் மஸ்தூர் பிரச்சினை . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்தப் பிரச்சினை குறித்து இரண்டு மூன்று உறுப்பினர்கள் பேசுவார்கள் என்று கொரடா அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இடம் கொடாமல் பதில் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன்.

இந்த கேங் மஸ்தூர் தமிழ் நாட்டிலே இப்பொழுது 22 ஆயிரம் பேர்கள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. கேங் மஸ்தூர் என்றால் தினக் கூலி பெறும் நிலையில் உள்ளவர்கள். இந்த 22 ஆயிரம் பேரையும் குறித்து, நியமிக்கப்பட்ட இரண்டாவது ஊதியக் ரூபி சிபார்சு ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டபோது, அதிகாரிகள் தருகின்ற விளக்கம் “இதற்கு ஈக்வலென்ட் போஸ்ட் மற்ற இலாக்காக்களில் இல்லாததாலும், இவர்கள் அன்றாடம் கூலி பெறுகின்ற காரணத்தாலும் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை” என்பது. ஆனால் இந்த இருபத்திரண்டாயிரம் பேருக்கு உள்ள பிரச்சினை சம்பளப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, மனிதாபிமானப் பிரச்சினையும் கூட. எனவே இதை மனிதாபிமானப் பிரச்சினை அடிப்படையில் அணுக வேண்டும். திரு. தங்கபாண்டியன் சொன்னது போல், அவர்கள், திரு. காட்டேர் கோபால், திரு. பராங்குசம் ஆகிய இம்மூவரும் முன்னின்று இந்த 22 ஆயிரம் பேர் பிரச்சினையை நடத்திச் செல்கின்றார்கள். அதுவும் இம்மூவரும் இந்தச் சபையிலேயே இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் இங்கு வருகிறபோது போகிறபோதெல்லாம் கொடுக்கும் தொலைகள் எவ்வளவு என்பது உறுப்பினர்களுக்கே தெரியும் என்ற நம்புகிறேன். இங்கு இந்த விவாதம் வருவதற்கு முன்னால் கூட கேங் மஸ்தூர் சார்பில் நம்முடைய திரு. பராங்குசம், திரு. காட்டேர் கோபால், ஆகியவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்து என்னிடத்திலேயும், முதலமைச்சரிடத்திலேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைபற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். அந்த கேங் மஸ்தூர் சார்பில் வந்திருந்தவர் கூட, இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய கூலியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த அடிப்படையில் நாங்கள் பரிசீலிக்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். இது முக்கியமாக நிதிபற்றிய பிரச்சினை என்பது உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய அனுமதியுடன் இதற்கு

22nd March 1972] [மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

ஒரு நல்ல முடிவெடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி மேற்கொண்டு உறுப்பினர்கள் அதிகமாக இதைப்பற்றிப் பேச இடம் இல்லாதபடி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: இந்தப் பிரச்சினையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மனிதாபிமான பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொண்டதற்கு என் நன்றி. அவருக்கு இருக்கக்கூடிய மனிதாபிமான உணர்வு அரசு அதிகாரிகளுக்கு இல்லை யென்பது மன வருத்தத்தைத் தருகிறது. அவர்கள் தள்ளி உடைத்து, தட்டிக் கழிக்கிற காரியமாகவே இதை நினைக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, மற்றும் ஒன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது பொதுப் பணித் துறை, நெடுஞ்சாலைத் துறை அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையிலே, என்னவிட சற்று அதிகமாகவே அக்கறையுடன் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி அவர்கள் பேருக்குக் களங்கம் கற்பிக்க வேண்டாமென்று உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மற்ற இலாகாக்களில் உள்ள அதிகாரிகளைப் பற்றி என்ன . . .

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணி யாற்றுகின்ற பஞ்சாயத்து யூனியன் இன்ஜினியர்களுக்கு 3,000 ரூபாய் அளவு மதிப்பீடுக்குத்தான் அனுமதி கொடுக்கிற அதிகாரம் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் இருக்கிற லிசென்சரி, பொருள்களின் விலையெற்றம், காரணமாக சிறிய வேலைகளைக்கூட செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குக்கூட அசில் பெறும் இன்ஜினியர்களின் அனுமதி பெற வேண்டும். அந்த 3,000 ரூபாய் மதிப்பீட்டை 5,000 ரூபாய் அளவுக்கு மாற்றினால், ஓரளவுக்கு வேலைகள் கால தாமதமாகாமல் வேகமாகச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்.

இன்னொரு காரியத்தை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். எந்த வேலை யானாலும், மார்ச் மாதத்தில் எப்படியும் முடிந்தாக வேண்டுமென்ற நிலைமையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு, இலக்குகள் குறிப்பிட்டு, அதை மார்ச் மாதத்திற்கு முன்னாலேயே செய்ய வேண்டிய நிலைமையை அதிகாரிகள் பதிலளிக்க வேண்டும். எல்லா வேலைகளையும், கடைசி நேரத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் லாபகை, செங்கல், சிமென்ட் வாங்குதல், குறிப்பிட்ட காலத்திலே தொழிலாளர்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் வேலைகள் தன்மையும் செயலும் கெட்டுப்போய்விடு கிறது. ஆகவே இதையெல்லாம் அதிகாரிகள் ஆலோசனை செய்து—மார்ச்

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்] [22nd March 1972]

வந்துவிட்டால் கான்ட்ராக்டர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் காய்ச்சல் வருவது போன்ற தன்மை இருக்கிறது—முன்கூட்டியே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணியாற்றுகின்ற பி.இ. படித்த என்ஜினியர்கள் பி.டி.ஓ. க்குக் கீழ் வேலை பார்க்கமாட்டேன், நாங்கள் கெசட்டட் ஆபீசர்கள் என்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியம் என்பது கூட்டுமன்றம். ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இருக்கின்றவர் பி.டி.ஓ. அதிகாரி. அவர் கிட்டே பி.இ. பட்டம் பெற்றவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பணியாற்ற முடியாது என்று சொல் கிறார்கள். அந்த நிலைமையை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஊராட்சி ஒன்றி யத்திற்குக் கொடுக்கும் மரியாதையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பல்வேறு காரியங்களை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் செய்வதால், தனிப்பட்ட முறையில் நன்றி சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல புதிய சாலைகள் மாவட்டம் பூராவிலும் வந்திருக்கின்றன. அந்த மாவட்டம் உங்களுடைய செல்லப் பிள்ளை, செவலைப் பிள்ளை. அதை மீண்டும் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, பேச வாய்ப்பைக் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றிகூறி, அமைகிறேன்.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, இங்கு இந்த மாமன்றத்தில் விவாதத்தைத் தொடக்கி வைத்திருக்கும் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள், நீர்ப்பாசனம், சாலை வசதிகளைப்பற்றி மிகவும் நன்றாக ஆராய்ந்து எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் எல்லா வேலைகளும் கிடைக்கின்ற முறை யிலே ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். இருந்தாலும் தென்னாற்காடு ஜில்லா மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. பிற்பட்ட மக்கள், அரிஜனங்கள் பெருவாரியாக வாழும் ஜில்லா. வடக்குப் பகுதியில், வடக்கு அபிவிருத்தி மன்ற தாலுகாக்களில் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாமல் வானத்தைப் பார்த்து வாழும் தாலுகாக்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு அருகில் சிதம்பரம் தாலுக்கா ஒன்றுதான் நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள தாலுக்கா, கடலூரில் ஒரு பகுதி. கள்ளக்குறிச்சி, திருக்கோயி லூரில் ஒரு பகுதி, குறிப்பாக திண்டிவனம், போளூர் பகுதிகளில் எவ்வித நீர்த்தர நீர்ப்பாசன வசதியும் கிடையாது. ஆனாலும், திண்டிவனம் தாலுகாவில் வடக்குப் பகுதியில் விநீர் அணை என்று ஒன்று கட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏக்கர் தாலுகாவுக்கு 2,000 ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதியும், புதுவை மாவட்டத்துக்கு 3,000 ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதியும் கிடைத்திருக்கிறது. நான் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே இந்த அலையில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவின் வடக்குப் பகுதியில் ஒங்கூர் அணை கட்ட வேண்டுமென்று பல தடவை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கின்றேன். அதைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் எதாவது இருக்கு மென்று எதிர்பார்க்கிறேன் அமைச்சர் அவர்களிடமும் அந்த அணையைக் கட்ட

22nd March 1972] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

வேண்டுமென்று நான் நேரிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை வந்து பார்ப்ப தாக ஒருதரம் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் அது இதில் இல்லாம லிருப்பது மிகவும் ஏமாற்றமாக இருக்கின்றது. அந்த ஒங்கூர் ஓடையில் வரும் ஜலமெல்லாம் சமுத்திரத்தில் போய் விழுந்து வீணாகிக்கொண்டிருக்கின்றது. அங்கே ஒரு அணையைக் கட்டினால், ஆவணியூர், சேந்தமங்கலம், காட்டுக்குஞ்சம், கனவா, அன்னம்பாக்கம், இப்படி நான்கைந்து கிராமங்களில் 5,000 ஏக்கரா சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். அந்த அணை கட்டினால், அங்கேயுள்ள கிணறுகளிலேகூட தண்ணீர் கிடைக்க பல கிராமங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் அரசாங்கத்திற்கு அணை கட்டும் சந்தர்ப்பம் அவ்வள வாக இல்லை. ஆகவே இந்த அணையில் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்தி, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஒங்கூர் அணையைக் கட்டிக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. திண்டிவனம் தாலுக்காவில் மரக்காணத்திலிருந்து கோட்டாக்குப்பம் வரை பல கிராமங்களுக்கு எந்த விதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் கிடையாது. மரக்காணம் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே சுமார் 20, 30 கிராமங்களில் சமுத்திரக் கரை ஓரமாக, புதுவை ரோடு அருகாமையில் ஊற்றுக் குட்டைகள் இருக்கின்றன. அவைகளிலெல்லாம் இரண்டொரு மாதம் ஜலம் ஊறும். அதன் மூலமாகத் தான் அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் அவர்களுடைய விவசாயத்திற்கு நான்கு அல்லது ஐந்து ஏக்கராவுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சும் நிலைமை வரும். அவர்கள் மிகவும் ஏழைகள். அந்த ஊற்றுக்குட்டைகள் எல்லாம் கூட பல வருஷங்களாகத் தூர்ந்து, நீர்ப்பாசன வசதியற்று இருக் கின்றன. அதிலும் அரசாங்கம் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மராமத்து இலாகா, பி.பி.பி.யு.டி. மைனர் இரிகேஷன், உணவு உற்பத்தித் திட்டம் என்று பல பிரிவுகளாக தமிழகத்திலே நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கிறது. 2,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் பாய்கிற கிராமமாக இருந்தால், அது பி.பி.பி.யு.டி. வயச் சார்ந்தது. அதில் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் குறைந்திருந்தால்கூட, அது மைனர் இரிகேஷனைச் சார்ந்தது. இன்னும் ஆழப்படுத்துகிற திட்டம், உணவு உற்பத்தித் திட்டம் என்று பல பிரிவுகளாக இருக்கிறது. முந்திய அரசாங்கங்கூட, எல்லா ஏரிகளையும் இணைத்து, எல்லோருக்கும் சமமாக நீர்ப்பாசன வசதிக்குப் பண ஒதுக்கீடுகள் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது கிடைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது முதலமைச்சராக இருப்பவர்கள் மூன்று மராமத்து இலாகா அமைச்சராக இருந்தபோதும், மதுராந்தகம்-கருங்குழியிலே ஒரு மகாநாடு நடத்தி, சீக்கிரமாக

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு] [22nd March 1972]

எல்லா ஏரி நீர்ப்பாசனங்களையும் ஒன்றாக இணைப்பதாகச் சொன்னார்கள். பல பேர் இந்த மாமன்றத்திலும் அதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மிகவும் பாதுபாடாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலே சராசரி 100 அல்லது 150 ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவை சிறு பாசன ஏரிகள். அவற்றுக்கு அரசாங்கம் உதவுவது 10,000 ரூபாய் கிரான்ட். ஆனால் பி.டபிள்யு. டி. ஏரியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு 10 அல்லது 15 ஏரிகள் தான் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒவ்வொரு வருஷமும் பொறுப்பு மராமத்து இலாகாவனுடையது. அந்த மராமத்து இலாகா போய் அங்கேயே மைனர் ரிப்பேர்களையும், பெரிய ஓடை உடைப்பு நிவாரண வேலைகளையும் ஒவ்வொரு வருஷமும் செய்துகொண்டு வருகின்றார்கள். இப்பொழுது கொடுக்கும் இந்த 10,000 ரூபாய் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான ஏரிகளுக்கு மதகு ரிப்பேர் செய்வதற்குக்கூட போதாது. இதைத்தான் எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். ஆகவே அவற்றை ஒன்றாக இணைத்துவிட்டால், எல்லா நீர்ப்பாசனங்களுக்கும் சமமான வசதிகள் கிடைக்கும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலேயும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஆவணிப்பூர் துறையூர் இடையிலே அந்த ஓங்கூர் ஓடை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆவணிப்பூரோடு தென்னாற்காடு ஜில்லா துறையூர் செங்கற்பட்டு ஜில்லா, அந்த ஓடையில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாக, இரண்டு ஜில்லா கலெக்டர்களும், அங்கே உள்ள டிவிஷனல் இன்ஜினியர்களும் பலமுறை சர்வே செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிவிட்டால், இந்தப் பக்கம் செங்கற்பட்டிலிருந்து துறையூர் வரையிலும் பஸ் வசதி இருக்கிறது. அந்தப் பக்கம் துறையூர் வரையிலும் பஸ் வசதி இருக்கிறது. அந்தப் பக்கம் திண்டிவனத்திலிருந்து ஆவணிப்பூர் வரையிலும் பஸ் வசதி இருக்கிறது. அதை ஒன்றாக இணைத்துவிட்டால், அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக்கொடுத்து விட்டால், இரண்டு ஜில்லாக்களுக்கும் பஸ் வசதி ஏற்பட்டு, கிராம மக்களுக்கும் எல்லாம் வசதியாக இருக்கும். இணைப்புச் சாலைகள் இல்லாதது நீண்ட காலமாகவே குறையாக இருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் ஜில்லா போர்டு இருக்கும் போது, ரயில்வே செஸ் நிதியிலிருந்து அப்பொழுது ரோடுகள் அமைத்தார்கள். 'போஸ்ட் வார் ஸ்கீம்' என்று சொல்வார்கள். அப்பொழுது சிலவிடங்களில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யாமலே இருந்துவிட்டார்கள். அப்படிப் போடப்பட்ட ரோடுகள் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே ரிப்பேர்கூட செய்யப்படாமல், ஆங்காங்கே கிராமங்களிலே வேலை நடைபெறாமல் இருக்கின்றது. அதிலும் அமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை செலுத்தி அப்படிப்பட்ட ரோடுகளில் எல்லாம் ரிப்பேர் செய்து நம் நாட்டின் வனம் எல்லாம் பொது மக்களுக்கே உரித்தானதாக 'போட்டல்' போட வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

22nd March 1972 [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

குறிப்பாக, திண்டிவனம் தாலுகாவில் பல கிராமங்களில் பஸ் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. திண்டிவனத்திலிருந்து ஆட்சிப்பாக்கம் வழியாக ஆவணிப் பூர் வரை பஸ் போகிறது. செஞ்சி தாலுகாவில் ரோட்டோயில் இரண்டு மக்களும் இரண்டு பெரிய ஆறுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று பங்கராபரணி மற்றொன்று தொண்டை ஆறு. இவைகள் வழியாக பல பஸ்கள் போய் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு ஆறுகளிலும் பாலங்கள் கட்ட வேண்டும். தரைப் பாலங்களாவது கட்ட வேண்டுமென்று நீண்ட காலமாக ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சிலிலும் இதற்காகத் தீர்மானங்கள் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி யிருக்கிறோம். இதிலும் அரசாங்கம் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, எங்கள் ஒலக்கூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே அங்கே பஸ் போகிறது. இந்த ஒலக்கூர் ஆற்றிலே, மழை பெய்தால், பஸ் நின்று விடுகிறது. நீண்ட காலமாகப் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.

திண்டிவனத்தில் காலேஜ் கட்டிடம் கட்டி அது முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. உணவு விடுதி கட்டுவதற்கு முதலிடம் கொடுத்து அதைக் கட்டுவதற்கு அமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் எங்கள் தாலுகாவில் கழிவேளி என்று 20, 25 மைல் தூரம் பல காலமாக இருக்கிறது. இந்தக் கழிவேளி நிலங்களை விவசாயிகள் பல காலமாகச் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கழிவேளிக்குப் போகும் வழியில் தேன்பாக்கத்தில் பாலம் கட்டுவதற்குத் திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். மாக்காணம் போவதற்கு அங்கே ஏற்கெனவே பாலம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பக்கம் பாண்டிச்சேரி வரையிலும் மாக்காணத்திலிருந்து 25 மைல் தூரம் கழிவேளி இருக்கிறது. அந்தக் கழிவேளி நிலத்தில் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்கிறார்கள். 4, 5 மைல் தூரம் வண்டிகளில் போய்க் கழிவேளி களில் விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கைலாவார், ஆண்பாக்கம் ஆகிய இரண்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த கழிவேளிகளிலும் பாலம் கட்டினால், விவசாயத்திற்கு நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த ஒலக்கூர் அணையைக் கட்டுவதில் மிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். மணி : மாமன்றத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் பொதுப் பணித் துறையின் மூலம் இங்கே சாலைப் போக்குவரத்தையும் பாசன வசதி அளிக்கின்ற திட்டத்தையும் ஒன்று சேர்த்து கொள்கையளவில் விவாதிக்கின்ற இந்த நேரத்தில் இந்தப் பொறுப்பையேற்றிருக்கிற அமைச்சருக்கும் அதிலே

[திரு. கே. எஸ். மணி] [22nd March 1972]

சிறப்பாகப் பணியாற்றுகிற இலாகாவிற்குத் தஞ்சை மாவட்ட உழவர் பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, பல்லாண்டு காலமாக, வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலே வெட்டப் படாத வாய்க்கால்கள், சோழன் காலத்திலே வெட்டப்பட்ட சிறிய வாய்க் கால்கள் இன்றைய தினம் மாண்புமிகு திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களுடைய காலத்தில் வெட்டப்படுகிறதென்றால், மாற்றாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து, அதற்குப் பின்னாலே 20 வருஷங்கள் ஆண்டவர்கள் காலத்திலிருந்து இன்று வரை குடிமராமத்து என்ற பெயர் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், நடைமுறைப் பழக்கத்தில் இருந்து வந்தது. மராமத்து வாய்க்காலுக்குச் செய்தாலும், குடிமராமத்து என்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் சொல்லப்பட்டு வந்தது. இதற்குக் காரணம், வாய்க்கால் செப்பனிடப்பட்டு நீர்ப்பாசன வசதி தரப்பட்டால், கிராமப் புறம் வாய்க்கால் செப்பனிடப்பட்டு நீர்ப்பாசன வசதி தரப்பட்டால், கிராமப் புறங்களில் குடி மயரும் என்ற நம்பிக்கை அந்த நாளில் இருந்தது. ஆகையினால் இந்த மராமத்துப் பணிக்குப் பெயர் குடிமராமத்து என்று வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் குடிமராமத்து சில வேளைகளில் சில இடங்களில் அந்தந்த ஊர்களில் ஆனால் குடிமராமத்து சில வேளைகளில் சில இடங்களில் அந்தந்த ஊர்களில் இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எந்த அளவிற்கு அக்கறை காட்டுகிறார்களோ, எந்த அளவிற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதற்கு அக்கறை இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு மட்டும்தான் நடக்க வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் தமிழக அரசு தனித்துத் தனித்துத் திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற பல வாரியங்களை அமைத்து, பல திட்டங்களை மிக விரைவில் மிக அதிக அளவிலும் குறுகிய காலத்தில் நிறைவேற்றத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. நமது தமிழக முதல்வர் அவர்கள் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குச் சிறிய வாய்க்கால்களை வெட்டுகிற பணிக் காக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு தனித்த திட்டத்தை வைத்து, 12 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிட்டு, இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்தில் பட்டம் 2 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு பரிட்சார்த்தத் திட்டம் துவக்கப்பட்டு நடந்து வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் உட்கிராமங்களில் இன்றைய தினம் பார்க்கிறபோது, சோழன் காலத்தில் வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால்கள், 1935-ம் வருஷத்தில் "மாடர்னசேஷன் ஆஃப் சேனல்ஸ்" என்று அன்றைக்கு ஏற்படுத்தியும், வெட்டப்படவில்லை. ஆனால் அன்றைய தினம் வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு வாய்க்கால்களை வெட்டுகிற காலத்திலே பார்க்கிற போது, நான் படங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். சோழ அரசர் அங்கே தஞ்சாவூரில் கட்டப்பட்ட பெரிய கோயிலைக் கட்டுவதற்காகவும்,

22nd March 1972] [திரு. கே. எஸ். மணி]

ஜெயங்கொண்ட சோழபுரத்தில் தான் வெற்றி பெற்றதற்காகக் கட்டப்பட்ட கோயிலைக் கட்டுவதற்காகவும் நின்று வேலை வாங்கினால் எப்படியிருக்கும் என்று யூகித்துப் போடப்பட்ட வால்போஸ்டர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைய தினம் அந்தக் காலத்திலே தஞ்சை மாவட்டத்தில் கிராமப் புறங்களில் வாய்க்கால் வெளிகளில் பார்க்கிறபோது அந்தக் காலத்தில் எப்படியிருந்திருக்கும் என்பதை இன்றைய தினம் இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற பெரு முயற்சியின் நடவடிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது, அதை விட இது சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது என்று சொல்ல முடியும். அந்தக் காலத்தில் இல்லாத காரணத்தினால், யூகித்துச் சொல்கிற தூர்ப்பாக்கியமான நிலையில் இருக்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களும், மாற்றுக் கருத்து உள்ளவர்களும் மற்றவர்களும் அத்தனை பேரும், மனப்பூர்வமாக இந்த மகச் தான நிலையைப் பெரிதும் பாராட்டித்தான் பேசுவார்களென்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் பாராட்ட வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல லட்ச ரூபாய் செலவழிப்பதற்குக் கூட கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரம் உண்டு. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சிறிய வாய்க்கால்களைப் பற்றி யாரும் ஏற்பட்டு பார்க்காத நிலை இருந்தது. குடிமராமத்து சிறப்பான முறையில் நடைபெறுது. வெட்டுவதற்கு யாரும் முன்வரமாட்டார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வெட்டுவதற்குக் கூட உள் கோளாறுகளால் வெட்டப் படாத நிலை இருந்தது. ஆனால் வெட்டப்பட்டது என்ற கணக்கு வந்தது. அந்த நிலை மாற்றப்பட்டு, பொதுப் பணித் துறை ஆங்காங்கேயிருக்கிற அசில் டெண்டு என்ஜினியர்கள் மூலம் பார்வையிட்டு எஸ்டிமேட்டு தயாரித்து வாய்க் கால் வெட்டுகிற பணி ரொம்பவும் துரிதமாக 5, 6 நாட்களாக நடைபெற்று வருகிறது. மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் அந்தப் பணிகள் பலது முடியும் தருவாயிலும், ஆரம்பிக்கும் தருவாயிலும் இருக்கின்றன. இதற்காகத்தான் முதலில் நான் அந்த இலாகாவிற்குத் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அமைச்சரவர்களுக்கும் அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நீர்ப்பாசனத் திற்கு முக்கியமான மேட்டூர் அணியில் உள்ள தண்ணீர் தஞ்சை மாவட்டத் திற்குச் சேமிப்பான நிலையில் வருகிறது. எப்படி குடத்திலிருக்கிற தண்ணீரைச் செம்பில் ஊற்றி, பிறகு டம்ளரில் ஊற்றி, எடுத்துக்கொள்கிற பழக்கம் இருக்கிறதோ, அதைப் போல மேட்டூரில் தேக்கி வைக்கப்பட்ட தண்ணீர் கல்லணைக்கு வந்து, பெரிய வாய்க்கால்கள் மூலம் ஆங்காங்கிருக்கிற சிறிய வாய்க்கால்களுக்கு அதைப் பாய்ச்சுகிற முறையானது சிறப்பான முறை. தண்ணீர் சிக்கனமான முறையில் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இப்படிச் செய்து இரு போக சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் முப்போக சாகுபடி செய்வதற்கு அந்தப் பகுதி

[திரு. கே. எஸ். மணி] [22nd March 1972]

மக்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியை இந்த நல்ல நேரத்தில் தெரிவித்துத் தீர வேண்டுமென்பதற்காகத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கு அடித்தாற்போல், வாய்க்கால்கள் வெட்டும் பணி மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. ஆக அந்த அளவிற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு தூரம் நன்றி செலுத்துகிறோமோ அந்த அளவிற்கு ஊக்கம் அவர்களுக்குப் பிறக்கும். அதிக அளவிற்குப் பணம் ஒதுக்குகிற நிலையிலே நாம் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையிலே இருக்கிறோம். அமைச்சரவர்களிடத்திலே பல தடவை வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இவைகளுக்காகச் செலவு செய்யும் தொகையைக் கொஞ்சம் குறைத்திருக்கிறார்கள். மற்றப் பணிகளுக்காக அதிகம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சிறப்புப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகையிலிருந்து தஞ்சை மாவட்டத்திற்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், காடேரி டிவிஷன், வெண்ணூர் டிவிஷன், கல்லணை டிவிஷன், இப்படி எந்த டிவிஷனை எடுத்துக் கொண்டாலும், ஓரளவிற்குத் தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்கு இந்த நேரத்திலே கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் பணிகளை எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு கொண்டிருக்கிற அக்கறையை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று வாய்க்கால்கள் வெட்டுவதில் சில வகையான வாய்க்கால்களின் தலைப்புகளை மாற்றியமைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் 21 மைல் நீளத்திற்கு வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் தலைப்பு வாய்க்கால்களிலிருந்து 21 மைல் நீளத்திற்கு இரண்டு, மூன்று தாலுக்காக்களில் தண்ணீர் பாய்கிற நிலைமை இருக்கிறது. நான் மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறிய அளவில் வாய்க்கால்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். வாய்க்கால்களின் தலைப்புகள் “எ” கிளாஸ் சேனல் அதிகம் அமைய வேண்டும். “ஏ” கிளாஸ் சேனல் இந்த இலாகாவின் மூலம் பராமரிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசு முடிவெடுத்து அது இன்றைக்கு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அது விரைவுபடுத்தப்பட வேண்டும். தலைப்புகள் கட்டுவதற்கும், பழுதான வாய்க்கால்களைப் பழுது பார்ப்பதற்கும் இன்றைக்கு அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் 15 ஆயிரம் ரூபாய் தந்தால், அரசாங்கம் 81 ஆயிரம் ரூபாய் போட்டு ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட வேண்டும் என்ற திட்டத்தை அரசினர் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி இந்தத்

22nd March 1972] [திரு. கே. எஸ். மணி]

திட்டத்திற்காக 15 ஆயிரம் ரூபாய் தருவதற்கு அந்தந்தப் பகுதி மக்கள் தயாராக இல்லாத காரணத்தினால், இந்தத் திட்டம் கைவிடப்படுகிறது. நடைமுறைக்கு வந்தால், சிறப்பாக இருக்கும் என்று இலாகாவின் கருதித் தயாரித்த இந்தத் திட்டம் கைவிடப்படுவதால், இன்னினியர்கள் மன வருத்தம் அடைகிறார்கள். அதனால் மக்களிடமிருந்து இந்தத் தொகையை எதிர்பார்க்காமல் அரசாங்கமே இதற்கான நிதி வசதியை ஏற்படுத்தி, இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, விவசாயிகள் என்றால், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறியது போல, சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள், சிறு நிலச்சுவான்தார்கள், பெரு நிலச்சுவான்தார்கள் என்ற பாகுபாடு இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இவர்களுக்கிடையில் இருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு ஏராளம். அவர்களுக்கும், இவர்களுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. இவர்களுக்கிடையில் சமூகமான உறவு இல்லை. அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் தொடர்பில்லை. அங்கு நெல் விளைந்தாலும், களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் தொடர்பில்லை. அங்கு நெல் விளைந்தாலும், விளையாட்டாலும், அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய குத்தகை நிர்ணயம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயத்தில் எந்தவிதமான அக்கறையும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி இருக்கிற காரணத்தினால், வாய்க்கால் வெட்டுவதற்குப் போதுமான பணம் கொடுப்பதற்கு விவசாயிகளோ, நிலச்சுவான்தார்களோ முன்வருவதில்லை. எனவே, அரசாங்கமே இதற்கான நிதியை ஒதுக்கி வாய்க்கால்கள் வெட்டும் பணியினைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் என்னுடைய முன்னாள் தொகுதியில் கஞ்சனூர் என்ற பகுதியில் ஒரு வாய்க்கால் வெட்டுவதாக இருந்து கைவிடப்பட்டு விட்டது. அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி வாய்க்கால்கள் வரும்போது, அதோடு பெட்டாங்கள், படுக்கை அணைகள் கட்டப்படுகின்றன. அந்த நிலைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காக கல்வெட்டுக்கள் கட்டப்படுகின்றன. இப்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு புதிய சிக்கலான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது கடந்த 10 நாட்களாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது. அங்கே ஒப்பந்தக்காரர்கள் கல்லை வாங்கிக் கொண்டு வந்து கட்ட வேண்டும். இப்போது வேலைகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ‘லோட்’ கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். கல் லோட் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கண்டிராக்டர்கள் வேலை செய்ய முடியவில்லை.

[22nd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வாய்க்கால்கள் வெட்ட வேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்காக வாதாடுகிறார்களா அல்லது கண்டிராக்டர்களுக்காக வாதாடுகிறார்களா?

திரு. கே. எஸ். மணி : கண்டிராக்டர்கள் வேலையை ஏற்றுக்கொண்டு செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காக இதைக் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். கண்டிராக்டர்களுக்காக வாதாடுகிற நிலையில் நானும் இல்லை, நான் வாதாட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிற நிலையில் அவர்களும் இல்லை.

அடுத்து, 1962-லிருந்து சட்ட மன்றத்திலும், மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்திலும் கூறிக்கொண்டு வருகிறேன். இப்போதும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்குச் சொல்வதற்கு ரொம்ப வெட்கமாக இருக்கிறது. வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டுமென்று ஒரு செண்ட் நிலம் நமக்குத் தேவையென்று ஆர்ஜிதம் செய்யப்போனாலும், உயர் நீதி மன்றம் வரை போகிறார்கள். இங்கே இருக்கிற நிலச்சுவான்தார்கள் உயர்நீதி மன்றம் வரை போகிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும், நாம் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யப்போனால், மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆனால் இருக்கும் வாய்க்கால்கள், ஆறுகள், ஏரிகள் ஆகியவற்றில் சவுக்குக் கொல்லைகள், கரும்புக் கொல்லைகள், மின்காய்க் கொல்லைகள், வாழைக் கொல்லைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இப்படி ஆக்கிரமிப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் அவைகளில் வர வேண்டிய அளவிற்குத் தண்ணீர் வருவதில்லை. ஆறுகளில், வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் சரியாக வருவதில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால், விட வேண்டிய அளவிற்குத் தண்ணீரைத் திறந்து விட்டிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால் போதுமான தண்ணீர் வருவதில்லை. அந்தக் காலத்தில் எத்தனை ஆழமிருந்ததோ, எவ்வளவு அகலமிருந்ததோ அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு இல்லை. ஆக்கிரமிப்பினால் அதில் வர வேண்டிய அளவிற்கு அதில் தண்ணீர் வர முடியவில்லை. அது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அளவிற்குத் தண்ணீரை ஏற்றுக் கொண்டு எடுத்துச் செல்வதில்லை. மன்னியாற்றில் 700 கியூசெக்ஸ், ஸீரோமன் ஆற்றில் 500 கியூசெக்ஸ் தண்ணீர் வருவதாக அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆறுகளின் அகலம், ஆழம் அளவைக்கு இருந்த அளவிற்கு இல்லாமல் குறைந்துவிட்டதால், இந்த அளவிற்குத் தண்ணீர் இன்றைக்கு வருகிறதா என்றால், அப்படி நிச்சயமாகக் கூற முடியாது. இந்த ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுவதற்கு இலாகாவின் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஓரளவிற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

22nd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய கருத்திற்கு பதில் சொல்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியது போல், பல இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறது. இந்த ஆக்கிரமிப்பை அகற்றுவதற்குக் கண்டிப்பான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அல்லது டி.ஆர்.ஓ. நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, 'ஸ்டே' கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த நிலைமை களைப் பரிசீலித்து, பி.டபிள்யூ.டி. இலாகாவிடமே கண்ட்ரோலைக் கொடுத்து விடுவது; நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்போது ஸ்டே கொடுப்பதானால், இ. இ. அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும்; அப்பீலுக்கு வருவதானால் அரசாங்கத்திடம் வர வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ இலாகா 'ஸ்டே' கொடுப்பதைத் தவிர்க்க முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் ஆக்கிரமிப்பை அகற்றுகிற வேலை இனி கண்டிப்பான முறையில் நடக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : இப்படி ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். முன்னமேயே தெரிந்திருந்தால் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்க மாட்டேன். அப்படி உத்தரவு போட்டதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இ.இ. ஸ்டே கொடுத்தால் அதன் பிறகு அப்பீலுக்கு வி.இ.ஓ.விற்குப் போக வேண்டியதில்லை, அரசாங்கத்திடம் அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றார்கள். அதன்படி இ.இ.க்கு மேல் அரசாங்கத்திடம் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்று செய்திருக்கிறோம். அந்த இலாகாவின் ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, யாரும் தலையிட மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதை அடுத்துவதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெடுஞ்சாலையில் ஒருவர் ஆக்கிரமிப்புச் செய்து 5, 6 ஏண்டிக்காலமாக அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தார். எடுகள் கட்டி மாதம் 500 ரூபாய் வாடகை வாங்கிக் கொண்டிருந்தார். இந்த இடம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான இடம். நெடுஞ்சாலையில் இருந்த இந்த ஆக்கிரமிப்பை அகற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. சில இடங்களில் புல் டோசரை வைத்து ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றியிருக்கிறோம். இனிமேல் இப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகள் கண்டிப்பான முறையில் அகற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[22nd March 1972]

திரு. கே. எஸ். மணி: இப்படி நிலைமை வருவதைக் கேட்டுத் தான் நான் இரண்டு மாத காலம் 1968-ஆம் வருஷத்திலே எங்கள் வீட்டு வாசலிலே போர்டு போட்டுவைத்திருந்தேன். ஆறு, ஏரிகளிலே ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருப்பவர்கள் தயவுசெய்து சிபாரிசுக்கு வராதீர்கள் என்று போட்டிருந்தேன். இதிலே ஒரு திருத்தம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எச்சிக்கூழுவ் என்ஜினியருக்கு அப்பீல் போடுகிறார்கள். அது இப்பொழுது அரசாங்கத்தினிடம்தான் வர வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தயவுசெய்து அந்த இலாகாவே இதிலே செய்ய வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மறுபடியும் அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டுமென்றால், இந்த ஆண்டு கடந்து விடும் என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். எனவே, அந்தந்த ஆண்டிலேயே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமானால், யார் பொறுப்பான அதிகாரிகளோ அவர்களுக்குத் தெரிவித்து 'நம்முடைய நிலங்கள் தான்' என்று அனுபவிப்பதிலே எந்த விதமான தப்பும் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுப் பணித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அவ்வளவு தான் சொல்ல முடியும். வெறுமனே பாராட்டிக்கொண்டே போவதில் பயனில்லை.

அடுத்தாற்போல் போக்குவரத்துத் துறையை பற்றி . . .

மிஸ்டர் சேர்மன்: போக்குவரத்துத் துறை வேறு. இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் வேண்டாம். பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. எஸ். மணி: இந்த ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டு, உறுப்பினர் அமர்ந்தார்).

* திரு. ஆர். தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களாலும் பொதுப் பணித் துறை அதிகாரிகளாலும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் சாலை வளர்ச்சி, கட்டிட - அமைப்புத் திட்டங்கள், நீர்ப்பாசன வசதி இவைகளிலே இது வரையிலும் செய்ததை ஆதரித்து, பாராட்டி நான் என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன். இந்தப் பொதுப் பணித் துறை நாட்டிற்கு நல்ல பல காரியங்களைக் கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக நல்ல முறையிலே செய்து வருகிறது. அதிலே ஒன்றிரண்டு குறைகளை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருவண்ணாமலையைப் பொறுத்த வரையில், நெடுஞ்சாலைத் துறைக்குச் சொந்தமான பாதைகளில் மலையிலிருந்து வெள்ளம் வந்து அடிக்கடி திருவண்ணாமலை நகரத்தை அழித்துக் கொண்டு செல்லுகின்றது. வெள்ளம் வந்த மறுநாள் நகராட்சியிலே இருக்கின்ற வழியர்களை வைத்து அந்தப் பகுதியை

22nd March 1972] [திரு. ஆர். தர்மலிங்கம்]

சுத்தப்படுத்துவதிலேயே அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கு நெடுஞ்சாலைத் துறைக்கு திருவண்ணாமலை நகராட்சியின் சார்பிலே எழுதி ஒரு பாலம் அங்கே கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டால், நகராட்சி சார்பிலே 28 சதவிகிதம் அதற்காகக் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே பொதுப் பணித் துறை அமைச்சருக்கு சபைத் தலைவர் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுவது என்னவென்றால், திருவண்ணாமலை நகராட்சி மாதா மாதம் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்குக் கூடப் பணமில்லாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு அடிக்கடி சென்னைக்கு வந்து கடனை வாங்கிக் கொண்டு போய்ச் சம்பளம் கொடுக்கும் நிலையிலே இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் நிலையிலே எப்படி அவர்கள் 28 சதவிகிதம் கொடுக்க முடியும் என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்த்து, காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பாதைக்குப் பெயர் 'அய்வேல்-நெடுஞ்சாலைப் பாதை' என்றிருக்கிறது. அது "சித்தூர் டி கடலூர்" ரோடு, "சென்னை டி சேலம் வயா, திருவண்ணாமலை" என்ற ரோடுகளை இணைக்கும் முக்கியமான பாதை ஆகும். எனவே, அங்கே ஒரு பாலம் கட்டிவிட்டால், அடிக்கடி மழைப் பெருக்கத்தினால் வரும் வெள்ளம், வெள்ளத்தினால் வருகிற மணல், வெள்ளத்தினால் வருகிற சேதம் அத்தனையையும் தவிர்க்க முடியும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், திருவண்ணாமலை நகரம் சுமார் 61,000 ஜனத்தொகையைக் கொண்டது. ஏற்கனவே 1967-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னால் சென்னையிலேயிருந்து திருவண்ணாமலை வழியாக சேலம் செல்லுவதற்கும், கடலூர்-திருவண்ணாமலை வழியாக சித்தூர் செல்லுவதற்கும் ஏற்ற வகையில் ஒரு பைபாஸ் ரோடு போட வேண்டுமென்று நெடுஞ்சாலையாக ஒரு கோரிக்கை இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கையின் மீது 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அங்கே 'சர்வே' எடுத்து அதற்காக ஏற்பாடுகள் நடத்தப்பட்டன. ஆனால், இப்பொழுது கேட்டால், அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை இந்த ஆண்டே செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம், இங்கேயிருந்து போகிற பேருந்துகள் அங்கிருக்கும் கடைத்தெருவு வழியாகத்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் கடைத்தெருவு ரோடு சிறு பாதையாக இருப்பதாலும், யிருக்கிறது. அந்தக் கடைத்தெருவு அதிகமாக இருப்பதாலும், அங்கே விபத் கடைத்தெருவிலே ஜன நெருக்கடி அதிகமாக இருப்பதாலும், அங்கே விபத் துக்கள் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. அத்தோடு டவுனிலே உள்ள முக்கியமான வீதிகளின் வழியாகப் பேருந்துகள் போகிற காரணத்தினால், அங்கே அடிக்கடி விபத்துக்கள் அதிகமாகப் பெருகுகின்றன. ஆகையால் உடனடியாகத் திருவண்ணாமலைக்கு ஒரு நல்ல 'பைபாஸ்' ரோடைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், 1960-61-ஆம் ஆண்டு திருவண்ணாமலையிலே குடி தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, நகராட்சியால் சப்ளை

22nd March 1972]

22nd March 1972]

தக்க பரிகாரம் காணப்படுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் மேலும் நல்ல முயற்சி
களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்து, உரையை முடித்துக்கொள்
கிறேன்.

கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய நீர்பாசனத் திட்டம் எதையும் நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் நாம் இல்லை. எல்லா வசதிகளும் தீர்ந்துவிட்டன. இனிமேல் அடுத்தபடியாக பூயிக்குள்ளிருந்து கிடைக்கும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதில் தாமது அரசு பல முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டிருப்பதாக நம் முன் வைத்திருக்கும் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. என்னுடைய அபிப்பிராயம், நீர்ப்பாசனக் குளங்களில் மழைக் காலத்தில் தண்ணீர் வருவதைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் தண்ணீர் வராதது கஷ்டமாக இருக்கின்றது. காவிரி, பெரியாறு போன்ற (பெர்னியல் வாட்டர்ஸ்) எப்போதும் தண்ணீர் வரக்கூடிய ஆறுகள் தவிர, மற்றக் குளங்கள் எல்லாம் மழைக் காலத்தில் தான் நிறைகின்றன. மழையில்லாது போனால், தண்ணீர் வருவதில்லை, காலத்தில் தான் நிறைகின்றன. மழையில்லாது போனால், தண்ணீர் வருவதில்லை, சில வருஷத்தில் பயிர் சாவியாகப் போகிறது, விநாயகம். அதனால் வரி வஜா முதலியவை பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இன்று இந்த விவாதம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே, இராமநாதபுரம் ஜில்லா நிலைமைபற்றி இரண்டு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் மூலம் நிலைமையை நாம் தெரிந்து கொண்டோம். இதே போன்ற நிலைமை நிலவுகிறது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், மாவட்டத்திலும், தஞ்சை ஜில்லா உள்படச் சொல்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லா பூராவும் ஆற்றுப் பாசனம் இருக்கிறது என்று அர்த்தமல்ல. எங்கும் வறண்ட பிரதேசம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதே மாதிரி, இராமநாதபுரம் ஜில்லா, மதுரை, திருநெல்வேலி மட்டுமில்லாமல், வட ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்ற பிரதேசங்கள் வறண்ட பிரதேசங்களாகவே இருக்கின்றன. வானம் பார்த்த பிரதேசம் என்று சொல்வதோடே, அந்த நிலைமை தாనిருக்கிறது. ஆகவே பூயிக்குள் இருக்கிற தண்ணீரைத் தோண்டி, எங்கே இருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி பண்ணி, குளத்தின் உள்வாயில் பெரிய கிணற்றை வெட்டி நீர்ப்பாசனத்துக்குத் தண்ணீர் வரச் செய்யலாம் என்பது ஒரு யோசனை. இதை ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்திலாவது பரிசோதனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்துக்குச் சிபாரிசு செய்கிறேன். மழைக் காலத்தில் நல்ல மழை பெய்தால், அதைக் கொண்டு விளைவிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து. அதை நிலங்களுக்கு அனுப்ப முடியும், விளைக்கவும் முடியும். மழை எல்லாம் இருக்கும்போது அந்த நீரைப் பாய்ச்சி ஒரு போகம் விளைவிக்கவும், இரண்டாவது போகத்துக்கு இந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீரை உபயோகிப்பதும் வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு

[திரு. கே. ராஜாராம்] [22nd March 1972]

மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதில் நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்க இதைச் செய்து பார்க்க வேண்டுமென்ற யோசனையை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வருஷம் ஏற்பட்ட வறட்சியில் கடைசி வருஷத்தில் காலம் தாழ்த்தியாவது பெய்த மழையால் பாசனம் கெடாமல் நன்றாகப் பயிர் விளைச்சல் ஏற்பட்டது. இதற்கு முன்னால் ஒவ்வொரு வருஷமும், பெரியாறு, வைகை பாசனப் பிரதேசங்களில், நமது பொறியாளர்கள் (என்ஜினியர்கள்) மிகவும் கவனத்தோடு ஒவ்வொரு பொறியியல் பிரதேசத்துக்கும் சென்று அங்கு நீர்ப்பாசன வசதியைக் கட்டுப்படுத்தி, ஒவ்வொரு நிலத்தையும் பார்த்து, அதை நனைத்த தால்தான் இந்த வருஷம் கூட பெரியாறு, வைகை பிரதேசங்களில் கொஞ்சமும் கஷ்டம் இல்லாமல் விளைச்சல் எல்லாம் நல்லபடி ஏற்பட்டது. அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

கங்கை-காவிரி இணைப்பு பற்றி பல்வேறுகப் பேசப்படுகிறது. நானும் இங்கே பலமுறை எடுத்துப் பேசியுள்ளேன். இணைப்பு எப்போது நடக்கிறது என்பதில்லை. அது நடக்க 10 ஆண்டுகள் காலம் ஆகுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி நடக்கிற காலத்தில் நடக்கட்டும். அப்படி நடக்கும்போது, தமிழகம் பூராவிற்கும் நீர் கிடைக்கக் கூடியவாறு ஏற்பாடு செய்ய தாமிரவருணியையும் அதனுடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அண்மையில் வரக்கூடிய செய்திகள் எல்லாம் நமக்கு வேதனை அளிக்கக் கூடியதாகவே இருக்கின்றன. முடிந்துபோன ஒப்பந்தங்களுக்குக் கூட புதுப்புது அர்த்தங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டு கோள அரசாங்கம் அதற்குத் தடையை விதித்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இது நமக்கெல்லாம் மனச் சுவைபைக் கொடுக்கிறது. கோள அரசாங்கம் ஒருபுறம் அப்படியிருக்க, மைசூர் அரசாங்கமும் முன்பிருந்த ஒப்பந்தத்தை மீறி, ஒவ்வொரு கிளை நதியிலும் அணை கட்டி, நமக்கு வரும் காவிரித் தண்ணீரை வராமல் செய்வதற்கு என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அதையெல்லாம் செய்து வருகிறது. இதற்காக நாம் கோர்ட்டிக்குப் போயிருக்கிறோம். அடுத்தபடியாக, ஆந்திராவிலுள்ள பெண்ணாறு தண்ணீரை யாவது குடிப்பதற்குக் கொடுப்பார்களா என்று பார்த்தால், அங்கேயும் இவ்வே தகராறு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது போன்று அண்டை மாநிலங்களிலே எப்போதும் தகராறு வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆதலால், இதில் பிரத்தியேக கவனம் செலுத்தி, இப்போது ஜனநாயக முறையில் புதிதாகத் தோன்றியுள்ள அரசாங்கங்களுடன் பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலமாகச் சமூகமான முறையில் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவை குடி தண்ணீர் விஷயத்தில் தாமதிக்கவே கூடாது. மேலும் கோள அரசாங்கத்துடன் பேச்சு வார்த்தை

22nd March 1972] [திரு. கே. ராஜாராம்]

நடத்தி, பரம்பிக்குளம்-ஆனியார் பிராஜெக்ட்டிலுள்ள தகராறுகளையும் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீர்ப்பாசனம் இருப்பதைப் பார்த்து அவர்கள் புதிய தகராறுகளைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். 2.4 லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசனம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக ஏறக்குறைய 1 லட்சத்துக்குத்தான் இது வரை நீர்ப்பாசனம் கிடைத்துக்கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே மீதியுள்ள அந்த ஒரு லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களாக இருப்பதை நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றுவதனால், தமிழ் நாட்டின் வளம் எவ்வளவு பெருகும் என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். ஆதலால், கோள என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வாளாவிருப்பது தவறு என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு பிராஜெக்ட்டு, சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் 'இன்வெஸ்டிகேஷன்' நிலைமையிலிருந்தபோது, நானும், முன்னாள் நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் ஒவ்வொரு ஆற்றையும் சுற்றிப் பார்த்தோம். அது 1952-53 என்று நினைக்கிறேன். அந்த வருடங்களில்தான் பரம்பிக்குளம்-ஆனியார் பிராஜெக்ட்டை அமுலாக்க 'இன்வெஸ்டிகேஷன்' ஸ்டேஜிலே இருந்தது. இது ஒரு நல்ல திட்டம். இதில் கடைசி 'எக்ஸ்சியூஷன்' நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, இடைஞ்சல் வரவேண்டிய அவசியமில்லை. இதிலே நாம் பக்கத்து மாநிலங்களோடு தகராறுகளை 'செட்டில்' பண்ண முடியவில்லையென்றால், நாம் மற்ற வர்களோடு எப்படிச் சமூகமாக போகப்போகிறோம்?

வைகை அணைக்கட்டு மூலம் 20 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு திருமங்கலம் வாய்க்கால் வழியாகத் திருமங்கலம் தாலுக்காவுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது என்று முதலில் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் முடியும் தருவாயில் 20 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கு என்று குறைக்கப்பட்டு இராமநாதபுரம் ஜில்லா என்பது, 10 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு என்று குறைக்கப்பட்டு இராமநாதபுரம் ஜில்லா சிவகங்கை தாலுகாவிலும், மதுரை மேலூர் தாலுக்காவிலும் உள்ள 10 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இவ்வாறு 10 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு வரவேண்டிய நீரை வேறு பகுதிகளுக்கு அனுப்பிவிடுவதால், திருமங்கலம் வாய்க்கால் பகுதியில் திட்டமிடப்பட்டிருந்த புஞ்சை நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் விடப் பட்டிருக்கின்றன. தற்போது வாய்க்காலுக்குக் காண்கிரிட் போடுவதால், பட்டிருக்கின்றன. தற்போது வாய்க்காலுக்குக் காண்கிரிட் போடுவதால், மேலும் 5,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கிடைக்குமெனத் தெரிகிறது. 'ஹார்ட் கேஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற இம்மாதிரியான கிராமங்களைப் பொதுப் பணித் துறை பார்த்து அந்தப் பகுதிக்கு அந்தத் தண்ணீரை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

122nd March 1972

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் சில குளங்களை ஒப்படைத்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள குளங்களுக்குத் தகுந்தபடி பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு 10 குளங்கள் இருக்கின்றன. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 3 குளங்கள் வீதமும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் இவ்வளவு பணம் ஒதுக்குவது என்று இல்லாமல், அந்த யூனியனிலுள்ள குளங்களைப் பராமரிப்பதற்கும் அந்த யூனியனிலுள்ள ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கும் எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று தனித்தனியாகக் கணக்கெடுத்து நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் 1 லட்சம், 2 லட்சம் ரூபாய் என்று கொடுப்பது சரியல்ல. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அவ்வளவுக்கும் செலவு இல்லை. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இதைப் போல் மும்மடங்கு தேவையிருக்கும். பஞ்சாயத்து யூனியன் குளங்களைப் பராமரிக்க ஒதுக்கக்கூடிய நிதியை அதன் தேவைக்கேற்ப ஒதுக்க வேண்டுமென்று புதிய கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ளுவது நன்மை பயக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வடிகாக்கோச் செப்பனிடவது உண்மையிலேயே பாராட்ட வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் அதே நேரத்தில் சப்ளை சேனல்களைப் பார்ப்பீர்களே யானால், இவற்றைப் பொதுப் பணித் துறை 'மைனர் இரீகேஷன்' விதிகளின் படி குடிமராமத்து மூலம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகம் வளர வளர, இந்தக் காலத்தில் குடி மக்கள் எல்லாப் பொதுப்புக் களையும் அரசாங்கத்தின் மீது சாட்டுகிறார்களே ஒழிய, அவர்களாக எதையும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் சீமைக் கருவேல மரங்கள் நிறைந்த வாய்க்கால்கள் பல தூர்ந்துவிட்டன. நல்ல நிலையில் ஒரு வாய்க்காலுக்கு கூடப் பாரக்க முடியவில்லை. ஆதலால் அரசாங்கம் இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து, எல்லாப் பொதுப் பணித் துறை மைனர் இரீகேஷன் குளங்களையும், வாய்க்கால்களையும் சரியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் நமது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரை, மழை எப்பொழுதோ திடீரென்று வந்து கொட்டி விட்டுப் போய்விடுகிறது. அந்த மழை அதிகமாக வருகிற நேரத்தில், அவற்றைப் பாதுகாத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வேறு பல பெரிய திட்டங்களைப் போட முடியாத நாம் இதையாவது சரியானபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இப்பேரவையில், உறுப்பினர்கள் தங்கள் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய ரோடுகள் போடுவது பற்றி ஏதாவது ஒன்றிரண்டு சொன்னால், தாங்கள் செய்கிறோம் என்று பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்

22nd March 1972]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

22nd March 1975

சொன்னார்கள். அதைத் தொடர்ந்து பல ரோடுகளைச் சொல்லியிருந்தோம். அவை இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமலே இருக்கின்றன. நெடுஞ்சாலைத் துறை யிலிருந்து என்ஜினியர்கள் வந்து, ஏதாவது ரோடு போட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைச் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நானும் திருமங்கலத் திலிருந்து விட்டத்தக்குளம் வரையில் செல்லும் ரோட்டையும் அதிலுள்ள பாலம் ஒன்றையும் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருந்தேன். அது இன்று வரை அனாகுதையாகவே இருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடலூரிலிருந்து சிதம்பரம் போகும் பாதையில் ஒரு 6 மைல் தூரத்தை நாம் குறைக்கலாம். இப்பொழுது புலன்கிரி சென்று நேர் மேற்கு முகமாக 3 மைல் போய் புலன்கிரியைத் தொட்டு பழையபடி கிழக்கு முகமாக 3 மைல் வரை சிதம்பரம் வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு பாலம் கட்டிவிட்டால், 6 மைல் தூரம் குறையும். வெகு காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் அங்கு சுற்றுப்பயணம் செய்வதால், அவருக்கும் தெரியும். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். அதை இப்போதாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்னை நகராப் பொறுத்த வரையில், கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. ஒன்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கூவம் நதியைச் சீர்படுத்துவது என்றால், கட்டிடங்களைக் கட்டி, இரு கரைகளையும் அழகுபடுத்துவதோடு நின்றுவிட்டால், பிரயோஜனமில்லை. அதிலே வந்து விழும் சாக்கடை நீர் விழாபயிடுப்பதற்கு என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன? கூவம் ததியிலே சாக்கடை நீர் வந்து விழுவது இன்னும் நிறுத்தப்படவில்லை. சாக்கடைத் தண்ணீர் விழுந்து, கொசுக்களும் இருப்பதால், கட்டிடங்கள் கட்டுவதால் மட்டும் பிரயோஜனமில்லை. பக்கங்காம் கால்வாயிலும் சுத்தமான தண்ணீர் விடவேண்டும். இப்பொழுது சென்னை நகரில் சாக்கடை முழுதும் பக்கங்காம் கால்வாயில் 'டிஸ்போஸ்' ஆகிறது. இல்லாவிட்டால் கூவம் ஆற்றில் விழுகிறது. அதை நிறுத்தினாலே போதும். நகரம் நன்றாக இருக்கும். கட்டிடம் கட்டி, டிஸ்போஸ் செய்து, அழகுபடுத்துவது மட்டும் சரியாகாது. ஆகவே இதற்கு வேண்டிய கவனத்தை முக்கியமாகச் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சரதிக் பரட்சா : தலைவர் அவர்களே, கொள்கைக் குறிப்பை இந்த மன்றத்திலே வைத்து விவாதிக்கின்ற வழக்கம் கடந்த ஆண்டுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து இவ்வாண்டு

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[22nd March 1972]

பொதுப் பணித் துறை, நெடுஞ்சாலைத் துறை, கட்டிடத் துறை ஆகிய துறைகளைப் பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்ட அந்தக் கொள்கைக் குறிப்பின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களுமே பொதுப் பணித் துறையும், நெடுஞ்சாலைத் துறையும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதற்குப் பாராட்டு தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பாராட்டு அந்த இலாகாவிலே பணியாற்றக்கூடிய அத்தனை பேருக்கும் சேரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப் பாராட்டு தெரிவித்த உறுப்பினர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களுக்கு முதலாவதாகப் பதிலளிப்பது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தென்னரசு அவர்கள் வைகை அணைக் கட்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிக் கூறி, வைகை அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின் பிரச்சினையை இங்கே சொன்னபோது, வைகை அணைக்கட்டிலிருந்து தண்ணீர் திறந்துவிடப்படுகிற அதிகாரம் மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தச் செய்தி தவறானது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லி, அவர்கள் அதைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவை அணைக்கட்டுப் பராமரிப்பு பொதுப் பணித் துறையிடம் இருக்கிறது. அதற்கென ஒரு 'எக்ஸ்ப்ளூடிவ் இன்ஜினியர்' இருக்கின்றார். அந்த வைகை டாம் மெயின்டெனன்ஸ், தண்ணீர் விடுகின்ற பிரச்சினை எல்லாம் பொதுப் பணித் துறை மூலமாகவே கவனிக்கப்படுகின்றன. இப்பொழுது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும், மதுரை மாவட்டத்திலே இருக்கிற பழைய ஆயக்கட்டுக்கும் 2,800 மில்லியன் கன அடி தண்ணீர் வைகை அணைக்கட்டிலேயிருந்து வழங்கப்படுகிறது. எனவே வைகை அணைக்கட்டுத் திட்டம் மூலமாக பழைய ஆயக்கட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தண்ணீரை முறையாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் தண்ணீர் விதியோகம் முறையாக நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனவே வைகை அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, எந்தவிதமான பிரச்சினையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிற நேரத்திலே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலேயிருந்து சில வேளைகளிலே கோரிக்கைகள் வருகிறபோதும், இன்னும் மற்றப் பகுதிகளிலேயிருந்தும் கோரிக்கைகள் வருகின்றபோதும், தண்ணீர் நிலைமையை அனுசரித்து, வசதி இருக்குமானால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

22nd March 1972] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 400 மைலுக்கு 'செக்யூரிடி மெஷர்ஸ்' பாதுகாப்புப் பணிளுக்கு ரோடுகள் போடப்பட்டன என்றும், அவை பராமரிக்கப்படவில்லையென்றும் சொன்னார்கள். 400 மைல்களுக்கு ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 200 மைல்கள் அரசுச் சாலைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற 200 மைல் சாலைகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செய்ய வேண்டிய பராமரிப்புப் பணிகளை சரிவரச் செய்யாததன் காரணத்தினால், அந்தச் சாலைகள் சீரான முறையிலேயில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்களே கூட பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் ஆவார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் தன் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்துவிட்டு, நிலைமைகளைச் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் மூலமாக ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஆண்டு பஸ் போகிற சாலைகளை கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஆண்டு பஸ் போகிற சாலைகளை ஆயிரம் மைல் அளவுக்கு அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முடிவு ஆயிரம் மைல் அளவுக்கு அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முடிவு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல் கிறபடி, அந்தச் சாலை ஏற்கனவே பஸ் போகிற சாலை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், ஒருவேளை அது பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலையாக இருக்குமானால், அந்தச் சாலைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை அவருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னப்ப நாயுடு அவர்கள் ஓங்கர் அணையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்த ஓங்கர் அணை இப்பொழுது அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் மலட்டாறு அணைக் கட்டுத் திட்டத்தைப்பற்றியும், சென்னம்பட்டி திட்டத்தைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். மலட்டாறு திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலே இருக்கிறது. ஓங்கர் அதே போல் சென்னம்பட்டி திட்டமும் பரிசீலனையிலே இருக்கிறது. ஓங்கர் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிய வரையிலே அதற்கு இடம் தேடவேண்டியிருக்கிறது. அந்த 'பிரிஸிமினரி இன்வெஸ்டிகேஷன்' முடிவடைந்து, அந்த இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தென்னரசு அவர்கள் இராஜசிங்கமங்கலம் ஏரியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இராஜசிங்கமங்கலம் ஏரி

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [22nd March 1972]

மராமத்துக்காக 25 லட்சம் ரூபாய் என்று நினைக்கிறேன், ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிலே பாலம் அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையிலே பாலம் கட்ட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் கேட்டார்கள், பாலம் உண்டா, இல்லையா என்று. இப்பொழுது இல்லை என்ற பதிலை அவர்களுக்கு நான் சொல்லக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பாலம் அமைப்பதற்கான பரிசீலனையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சு. மணி அவர்கள் வாய்க்கால் களை மராமத்து செய்கிற நேரத்திலே விவசாயிகளிடத்தில் 'கான்ட்ரிபூஷன்' தொகை வசூலிக்கும் நிலைமை பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த 'மாடர்ன்சேஷன் ஸ்கீம்ஸ்' காவேரி டெல்டா பகுதி சீரமைப்புத் திட்டத்திலே 'கான்ட்ரிபூஷன்' வசூலிக்கப்படுவதில்லை. இப்பொழுது நிலைமை என்னவென்றால் அரசாங்கத்திலே ஏற்கனவே 29 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் போடப்பட்டு, உலக வங்கிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. ஆனால் உலக வங்கியின் மூலமாகக் கிடைக்க வேண்டிய உதவியை மத்திய அரசிடம் அனுமதி கிடைக்காத காரணத்தால் பெற முடியவில்லை. ஆனால் முக்கியமான சீரமைப்புகளுக்குச் செலவு செய்ய, 'ஆக்ஸலரேட்டட் ரிப்பேர் ஸ்கீம்ஸ்' என்ற முறையில் ஒரு திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சு. மணி அவர்கள் சொன்னது போல், இந்த ஆண்டு 244 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 244 லட்ச ரூபாய் மூலம் சில வேலைகள் இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றப்படும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே மாவட்டத்திலே இந்தப் பணிகளை, வாய்க்கால் சீரமைப்புப் பணிகளை விரைவாக நடத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த 'கான்ட்ரிபூஷன்' தொகை வசூலிக்கப்படவில்லை. அந்தச் சீரமைப்புத் திட்டத்திலே குறிப்பிட்டேன். இன்னும் சில ஆண்டுகளிலே டெப்பாசிட்ஸ் ஜாப் வொர்க்ஸ்க்கு டெப்பாசிட்ஸ் வாங்குவதில்லை. ஸ்தல அதிகாரிகளே நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் உருக்கமாகப் பேசினார்கள்.

மீஸ்டர் சேர்மன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் பதில் சொல்லி முடிக்கின்ற வரையில், இந்த அவையின் காலம் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : திருவண்ணாமலை நகரத்தைப் பற்றி 11 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னால் திருவண்ணாமலை நகரத்திற்குக் குடிநீர் கொண்டுவருவதற்காக, பொதுப் பணித் துறை லாரிகளை ஒப்படைத்து, அதற்கு

22nd March 1972] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

வாடகை கேட்பதாகச் சொன்னார்கள். அது நியாயமான கோரிக்கை. எனக்கு ஆட்சேபணியில்லை. வாடகைக்கு லாரி எடுத்துக்கொண்டு அந்த வாடகையை அப்பொழுதே கொடுத்திருக்க வேண்டும். கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை, இந்த எண்ணத்தை, அவர்கள் நகர சபைத் தலைவராக இருக்கிற காரணத்தால், நகரசபையின் தீர்மானம் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பிவைத்தால், அது பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, திருவண்ணாமலை ஆஸ்பத்திரிக்கு அருகிலேயுள்ள ஆக்கிரமிப்புகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆஸ்பத்திரிக்கு அருகிலேயுள்ள ஆக்கிரமிப்பு இடத்திக்கு நெடுஞ்சாலை இலாகா ஆக்கிரமிப்பை அப்புறப்படுத்த இருக்கிறது. அவர் களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் நகர மன்றத் தலைவர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். போக்குவாத்து இடைஞ்சலில்லாத இடங்களை நெடுஞ்சாலை இலாகா நகர மன்றத்திற்கு வாடகைக்குக் கொடுக்கலாம் என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதன்படி நம்முடைய உறுப்பினர் அவர்கள் நடவடிக்கை நிச்சயமாக எடுப்பார் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் சொல்கிற கருத்தை அதிகாரிகள் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் பேசப்பட்ட சில கருத்துக்களுக்கு நான் பதில் சொன்னேன். திருவண்ணாமலை பைபாஸ் ரோடெடப்பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். திருவண்ணாமலை பைபாஸ் ரோடு ஏற்கெனவே திட்டத்தில் இருக்கிறது இப்போதிலேயென்று சொன்னார்கள். இந்த பைபாஸ் ரோடு விஷயத்தை அதிகாரிகள் பரிசீலிப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களுக்கு நான் பதில் சொன்னேன். பொதுவாக, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லிய சில கருத்துக்களின் அடிப்படையில் சிலவற்றை எரிளக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கங்கை-காவிரி இணைப்புப் பிரச்சனை எல்லோராலும் பேசப்படக் கூடிய முக்கிய பிரச்சனையாக அமைந்திருக்கிறது. கங்கை-காவிரி இணைப்பு என்பது சாத்தியமா என்ற கருத்தைச் சிலர் தெரிவித்தார்கள். விஞ்ஞான காலத்தில் நாமெல்லாம் சாத்தியமென்று நம்புகிறோம். குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு ஆண்டிற்கு முன்னால் மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் கே. எஸ். ராவ் அவர்களைச் சந்தித்தபோது, இந்த கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டம் வரவேற்கக்கூடிய திட்டமாகும், இந்தத் திட்டத்திற்குத் தமிழ் நாடு அரசு ஆதரவு

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[22nd March 1972]

அளிக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து இந்த ஆண்டு சட்ட மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையிலும் காவிரி இணைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் தொடர்பாக இணைப்பைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க யு.என். டெவலப்மெண்டு பிராஜெக்டிலிருந்து ஒரு சில அதிகாரிகள் வருகை தந்தார்கள். அந்த அதிகாரிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம். விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லியது போல, கங்கை-காவிரி இணைப்பு என்பது கங்கை-காவிரி-தாமிர பாணி இணைப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றார்கள். இந்த கங்கை-காவிரி இணைப்பு என்பது இரண்டு இடங்களில் தண்ணீரை உயரே ஏற்றிக்கொண்டுவர வேண்டுமென்று திட்டமிடப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஒன்று பாட்டு அருகில் தண்ணீரைப் பம்பு செய்து உயரே கொண்டு போவது, மற்றொன்று ஆந்திராவில் ஸ்ரீசைலத்தில் தண்ணீரை உயரே ஏற்றுவதற்குத் திட்டமிடப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய அதிகாரிகள், இந்த இணைப்புத் திட்டத்தை முடிவாக ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றலாம். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற, முதல் கட்டமாக இந்த கோதாவரி-கிருஷ்ணா-கங்கை இணைப்புத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றினால், சீக்கிரமாக லாபமடைய முடியும் என்ற எண்ணத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல, இந்த இரண்டாவது பம்பிங், ஸ்ரீசைலத்தில் செய்யவேண்டியது கூட தேவையில்லாத அளவிற்குத் தண்ணீர் கொண்டு வர முடியுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அதிகாரிகள் இந்தக் கருத்தை வந்திருந்த யு.என். டெவலப்மெண்டிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 3 குறிப்புகளைச் சொன்னார்கள். ஒன்று, இந்தத் திட்டத்திற்கு ஏராளமான பணம் செலவாகும், எனவே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதால், அதற்கு வரவேண்டிய "ரிடான்ஸ்" விவசாயிகளிடத்திலிருந்து பெற வேண்டுமானால் இந்த "வாட்டர் ரேட்" டை அதிகப்படுத்த முடியுமா, இந்தத் திட்டத்திற்காகச் செலவிடப் படுகிற தொகையைப் பங்கிட்டுக்கொள்வார்களா என்று கேட்டார்கள். திட்டம் நடைமுறைக்கு வரும்போது, மத்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கங்களும் அதைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய பிரச்சனை, அந்த மட்டத்தில் பேசிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் இரண்டாவதாக, தமிழ்நாட்டில் இன்று விவசாயிகள் பாசனத்திற்குத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்வதில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வேஸ்டேஜ் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கணக்கெடுத்து, குறிப்பிட்ட அளவு தண்ணீரைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் இந்தத் திட்டத்தின் பலனை நல்ல முறையில் அடைய முடியும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு நாங்கள் சொல்லிய பதில் என்னவென்றால், இன்று தமிழ்நாட்டில்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[22nd March 1972]

குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில், பல்லாண்டு காலமாகப் பழக்கமாக வந்து விட்டது. ஆகவே ஒரு மீட்டரை வைத்துக் கணக்கெடுப்பது என்பது சாத்தியமல்ல. விவசாயிகளும் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்பது ஐயமாக இருக்கிறது. புதிதாகச் சாகுபடிக்கு வரக்கூடிய பகுதிகளில் வேண்டுமானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜமாணிக்கம் சொல்லியபடி, ராயல்டி அடிப்படையில் தண்ணீருக்கு விலை கூட நிர்ணயிக்கலாம். அந்த அடிப்படையில் என்ன சொல்லப்பட்டது என்றால், புதிதாகப் பாசனத்திற்கு வரக்கூடிய பகுதிகளில் அவர்களுக்கு இந்தப் பாசனத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் "அஷ்யூர்டு" சப்ளை இருக்குமானால், அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிற நிலைமை இருக்கும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த கங்கை-காவிரி இணைப்புபற்றி இந்த அரசு நல்லெண்ணத்தோடு தனது ஆதரவைத் தெரிவித்திருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு "ஸ்கீம்" அண்டு "அன்ஸ்கீம்" லேபர்ஸ் என்ஜினியர்ஸ் வேண்டிய அளவு கிடைப்பார்களா என்றார்கள். நிச்சயமாகக் கிடைப்பார்கள், நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலும், திட்டத்திற்குத் தேவையான தொழிலாளர்கள், என்ஜினியர்கள் கிடைப்பதில் எந்த விதமான இடைஞ்சலும், கஷ்டமும் இருக்காது என்று தெரிவித்திருக்கிறோம்.

அடுத்த முக்கியமான பிரச்சனை, மைசூர், கேரளா பற்றிய பிரச்சனையாகும். மைசூர் பிரச்சனை எல்லோருக்கும் தெரியும். காவிரி ஆற்றுத் தகராறு எந்த அளவிற்கு இருக்கிறதென்பதை எல்லோரும் நன்றாக அறிவார்கள். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் முதலமைச்சரவர்கள் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி முடிவெடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். பேச்சுவார்த்தை வெற்றிகரமாக முடியாத காரணத்தினால், இந்த வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஓரிரு மாதங்களில் இதை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்பப்படுகிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இந்தப் பிரச்சனை இருக்கிற காரணத்தினால், இதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கேரளா பற்றிய பிரச்சனையாகும். பாம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்தைப்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பாம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், எல்லாப் பிரச்சனைகளும் முடிந்திருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலே கூட இப்போது இந்த அப்பர் நீராறுத் திட்டம் நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டு 1973-ம் ஆண்டில் முடிவடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அரசைப் பொறுத்த வரையில், இது தலைமைப் பொறியாளர் மட்டத்தில் இருக்கிறது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[22nd March 1972]

பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சிக்கலான பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு ஒப்பந்த நோத்தில் தான், இந்தச் சிறுவாணி குடி தண்ணீர்த் திட்ட ஒப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. முதலமைச்சரவர்கள் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையின்போது, கோவை நகரக் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்திற்கு 1.3 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறுவாணி குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. அது நிறைவேறுகிற நிலையில் இருக்கிறது. கருத்துப் பரிமாறல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே, சிறுவாணி குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது விரைவில் நிறைவேற்றத்தக்க வகையில் எல்லா நிலைமைகளும் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, கோள அரசின் இசைவு கிடைக்காத காரணத்தினால் நீராறு, தேக்கடியாறு பணிகள் முடியவில்லை. எனவே, திட்டமிட்டபடி 1968-69 முடிவில் 2.4 லட்சம் ஏக்கர் பாப்புள்ள நிலத்திற்குப் பாசனம் கிடைப்பதற்கு 2,800 கன அடி தண்ணீர் வசதியைப் பாசனத்திற்கு ஏற்படுத்தித் தர முடியவில்லை என்று இந்த ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறது. இப்படி வருந்தத்தக்க நிலை இருக்கிறது. 2,800 கன அடி தண்ணீர் பாசனத்திற்கு வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் 1.41 லட்சம் ஏக்கருக்கு வந்திருக்கிறது என்று ரிப்போர்ட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன விவரம் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதிலே சொல்லப்பட்டதும் சரி. தேக்கடியாறு கைவிடப்பட்டது. அதை விட்டு அப்பர் நீராறு, லோயர் நீராறு வேலைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். லோயர் நீராறு "சைட்" லொசேஷன் பற்றி அதிகாரிகள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு பிரச்சனையில் ஒன்றுமில்லை என்று தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னேன். கோள மாநிலத்தில் பாயக்கடிய ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரைப் பெற்று, தமிழகத்தை வளமாக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். இது நியாயமான கருத்து என்பதில் ஆட்சேபணையில்லை. தமிழ் நாட்டிற்கு 'இர்ரிகேஷன் கமிஷன்' வந்தபோது சொன்னோம். மேற்கே பாயக்கடிய ஆறுகளைக் கிழக்கே திருப்பி விட்டு, தமிழ் நாட்டை வளம் கொழிக்கச் செய்ய முடியும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குப் பயன் தர முடியும். அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். இந்தத் தண்ணீர் கொடுப்பதற்குப் பிரதியுபகாரமாக ஏதாவது கொடுக்க முடியுமாவென்று கேட்டார்கள். இர்ரிகேஷன் கமிஷனே நிர்ணயித்துச் சொன்னால் அதைக்கூட எங்களால் கொடுக்க முடியும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். கோள மாநிலத்திலுள்ள தண்ணீரைப் பெறவும் முயற்சி

22nd March 1972] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முயற்சி வெற்றி பெற வேண்டுமென்று தான் விரும்புகிறோம். இப்படி வெற்றி பெறும்போது, தமிழ் நாட்டிற்கும் நன்மை தரும். கோள நாட்டிற்கும் நன்மை தரும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. எனவே இந்தக் கோளப் பிரச்சனை, மைசூர் பிரச்சனை இவைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அடுத்து, காங்க் மஸ்தூர் பிரச்சனைக்கு விளக்கம் கொடுத்துவிட்டேன். இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு நண்பர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த கங்கை-காவிரி இணைப்பு, மைசூர் தகராறு, கோள மாநில தண்ணீர் பிரச்சனை இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நான் இப்போது விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருப்தி அடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பொதுப் பணித் துறை. நெடுஞ்சாலை வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுகின்றன. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பாலம் கட்டப்பட வேண்டியதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படவில்லையென்று சொன்னார்கள். அதை இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும், அது குறித்து அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இப்போது இந்த ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இது முக்கியமான பிரச்சனையாகும். ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோட் பிரச்சனை என்பது பல ஆண்டுக் காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற பிரச்சனையாகும். இந்தக் கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையை மேம்படுத்துவதற்காக சுமார் 13½ கோடி ரூபாய் ஆகலாம் என்று 1965-லே மதிப்பிடப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நிதி உதவி கிடைக்கவில்லை. இந்தப் பதின்மூன்றரைக் கோடி ரூபாயைக் கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது 7½ கோடியாக குறைக்கப்பட்டது. இதுவும் கிடைக்கவில்லை. திரு. வி. கே. ஆர். வி. ராவ் அவர்கள் இதை இன்னும் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எனவே ரூ. 6½ கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டது. இருந்தும் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நிதி உதவி கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது மத்திய அரசாங்கம் இந்தக் கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலைக்கு நிதி உதவி கொடுத்திருக்கிறது. எப்படிக் கொடுத்திருக்கிறது என்றால் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது. 2½ கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது. நாங்கள் கேட்பது என்னவென்றால், ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடு முழுவதையும் 400 மைல் நீளச் சாலையை 'நேஷனல் ஹைவேஸ்' ஆக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது. நேஷனல் ஹைவேஸாக எடுத்துக் கொண்டால், இதைப் பராமரிக்கும் செலவை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[22nd March 1972]

கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்குக் கடனாக ரூ. 2½ கோடி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சாலையை மாத்திரமல்லாமல், இன்னும் சில சாலைகளையும் 'நேஷனல் ஹைவேஸ்' ஆக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் தரமான சில சாலைகளை 'நேஷனல் ஹைவேஸ்' என்று எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல மாநிலங்களில் இவற்றை சி.விட மோசமான சாலைகளை 'நேஷனல் ஹைவேஸ்' என்று எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சில மாநிலங்களில் பக்கம், பக்கத்தில் இருக்கிற இரண்டு சாலைகளை 'நேஷனல் ஹைவேஸ்' என்று எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இன்னும் 15 சாலைகளை நேஷனல் ஹைவேஸாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டோம். தூத்துக்குடி, பாளைப் கோட்டைச் சாலையை 'நேஷனல் ஹைவேஸ்' ஆக எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறார்கள். நேஷனல் ஹைவேஸில் இன்னும் பல சாலைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். நேஷனல் ஹைவேஸுக்காக 1972-73-ல் 8 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

* திரு. கே. ராஜாராம்: ஒரு விளக்கம் வேண்டும். தூத்துக்குடி-பாளையம் கோட்டைச் சாலை ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் செலவில் சிமென்ட் ரோடாகப் போடப்பட்டுள்ளது. இதை நேஷனல் ஹைவேஸ் என்று எடுத்துக்கொள்வதிலே ஒன்றும் நமக்கு லாபமில்லை. இந்தச் சாலையின் "மெயின்டெனன்ஸ்"க்கு உடனடியாகச் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஒப்புக்கொள்கிறேன். இப்படிச் சில சாலைகளை எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்கிற அளவிற்குத் திருப்தி.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, கங்கை-காவிரி இணைப்பு என்பதை, காவிற்குக் கா போட்டுச் சொல்கிறேன் என்று தவறாகக் கருதி விடாதீர்கள்—இது சாத்தியமானால் கங்கை-கன்னியாகுமரி இணைப்பு என்ற முறையில் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. அது மட்டுமல்ல. தாமிரவரணியைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கன்னியாகுமரி யிலிருந்து திருச்செந்தூர் தாலுகாவை அடுத்து ராதாபுரம் வரை கிற்றையப் பட்டணங்கால் கால்வாய் இப்போது கொண்டுவரப்படுவதற்கு வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. அதையும் சேர்த்து விட்டோமானால், வறண்ட பூமியாக, மானம் பார்த்த பிரதேசமாக மழையில்லாமலிருக்கும் நாங்குனேரி தாலுகாப் பகுதியில் இந்தத் திட்டத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். இப்போது திருந்தே கங்கை-கன்னியாகுமரி இணைப்பு என்ற முறையிலே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

22nd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு பெரியவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை திரு. வி. கே. ஆர். வி. ராவ் அவர்கள் அண்மையிலே சென்னைக்கு வரும்போது, அவரிடத்திலே தெரிவிக்கிறேன். அவர் சொன்ன கருத்துக்களை அவர் ஏற்றுக்கொண்டால், நானும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்து, கங்கை-காவிரி இணைப்பின் மூலம் நேவிகேஷனுக்குப் பயன்படுத்தலாமா என்பது ஆராயப்பட்டது. சாமான்கள் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. நாங்கள் சொல்லியது பக்கங்காம் கால்வாய் இப்போது சாமான்கள் போக்குவரத்திற்குப் பயன்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. விரைவாகச் செல்ல வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் அதில் போக்குவரத்து குறைந்துவிடலாம். எதிர் காலத்திலே செலவு கொஞ்சம் அதிகமாகலாம். அவர்கள் கொடுத்த கணக்கு காவிரியைக் கங்கையோடு இணைப்பது முதற் பிரச்சனை. இது ஒரு பிரம்மாண்டமான திட்டம். இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி அதிகாரிகள் பேசும்போது பார்த்தேன். பாட்டுவில் தண்ணீரை மேலே ஏற்றுவதற்கு இந்தியாவில் உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தில் 3¼ பங்கு வேண்டும். அதே போல ஸ்ரீசைலத்தில் தண்ணீரை ஏற்றுவதற்கு தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தில் 3¼ பங்கு வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது சாத்தியமா என்றால், விஞ்ஞான உலகத்தில் மனிதன் சந்திர மண்டலத்திற்கே போகும்போது, எது சாத்தியம், சாத்தியமில்லை என்று சொல்ல முடியாது. கங்கை-காவிரி இணைப்பு ஏற்பட்டால், அதன் மூலம் கவிஞர் பாரதியார் கண்ட கனவு நனவாகும். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்திற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 73. Notification issued with Roc. No. 86559/69, dated the 5th March 1970, in regard to modification of the Alagarnaickenpatti and Melamangalam Panchayats by excluding certain areas from the existing Alagarnaickenpatti Panchayat and including them in the Melamangalam Panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

[22nd March 1972]

* 74. Notification issued with Roc. No. 181425/69-P1, dated the 2nd March 1970, in regard to exclusion of certain areas from the existing Theppampattay Panchayat of Madurai district for constitution into a separate Panchayat by name "Kajakkalpattu". [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

* 75. Notification issued with G.O. Ms. No. 3820, Revenue, dated the 23rd November 1971, in regard to an amendment to the Revenue Department order issued in G.O. Ms. No. 998, Revenue, dated the 24th March 1965. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

* 76. Notification issued with G.O. Ms. No. 3911, Revenue, dated the 30th November 1971, in regard to setting up of Checkposts at Velandayalam and Kalinkarayanpalayam of Coimbatore Division. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

B. Reports, notifications and other papers.

* 62. Pamphlet setting out the policies under the Demand No. 25-A "Welfare of Backward Classes, etc. (Tamil).

* 63. Policy Note on Irrigation and Public Works including Highways. (English and Tamil).

* 64. A Review of Irrigation in Tamil Nadu 1971-72. (English and Tamil).

* 65. A Review of working of Tuticorin Harbour Project and Sethusamudram Project in Tamil Nadu 1971-72. (English and Tamil).

* 66. Policy Note on Demand No. 25—Welfare of Scheduled Tribes and Castes " 1972-73. (Tamil).

* 67. Erratum issued with Roc. No. 198204/69-P1, dated the 4th March 1970, to the notification published at pages 87-88 of Part II Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 25th February 1970 relating to bifurcation of Pazhaverkadu Panchayat for constitution of a separate panchayat.

* Laid on the table of the House on 21st March 1972.

[22nd March 1972]

APPENDIX

(Vide Item V on page 269.)

பாசன-பொதுப் பணித்துறை.

கொள்கைக் குறிப்பு

1972-73

முகியமான பாசன-பொதுப்பணித் திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பற்றிய ஓர் விளக்கமும், இனி வரும் ஆண்டில் அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றியும் பின்வரும் பத்திகளில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

பாசனம்.

1. நடப்பாண்டில் அதாவது 1971-72-ல், பருவ நிலைகள் பொதுவாக மன நிறைவளிப்பவையாயிருந்தன. தென்மேற்கு பருவ மழை சற்றுக் காலங் கடந்தே தொடங்கியது; காவிரி நீர்க்கோள் பகுதியில் மழையளவு ஏறத்தாழ 11 சதவீதம் குறைவாக இருந்தது. பவானி பெரியாறு நீர்க்கோள் பகுதிகளில் மழையளவு இயல்பாக இருந்தது. மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் 11 சதவீதமும், பவானிசாகரில் 18 சதவீதமும், பெரியாறு ஏரியில் 15 சதவீதமும், அமராவதி நீர்த்தேக்கத்தில் 12 சதவீதமும் நீர்வாவு குறைந்தது. பாபநாசம் நீர்த்தேக்கம், பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி நீர்த்தேக்கங்கள் இவற்றில் கிடைத்த நீர்வாவு இயல்பான அளவிற்கு அதிகமாகவே இருந்தது.

2. கோதையாறு பாசன ஏற்பாடு, கோமுகி நதி, மணிமுத்தா நதி, மஞ்சளாறு, பவானிசாகர் முதல்பாசன உரிமை முறை ஆயக்கட்டு ஆகியவை தவிர ஏனைய நீர்த்தேக்க ஏற்பாடுகள் பாசனத்திற்குத் திறந்துவிடப்படும் தேதி பொதுவாகத் தள்ளிப் போடப்பட்டது. கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத்தின்கீழ், கடுதல் பயிர் விளைவிக்க, சிறப்பு முறையில் நீர் வழங்கப்பட்டது. காவிரி கயவாய்ப் பகுதியில் இரு போகப் பயிரின்கீழ் மேலும் திலங்களைப் பயிரிடும் திருத்த முறை இவ்வாண்டிலும் பின்பற்றப்பட்டது.

3. வடகிழக்குப் பருவ மழை மொத்தத்தில் சாதகமாகவே இருந்தது. இருப்பினும் இக்கால அளவில் காவிரி நீர்க்கோள் பகுதியில் 25 சதவீதமும் பவானி நீர்க்கோள் பகுதியில் 12 சதவீதமும் மழை குறைந்துவிட்டது. மேட்டூர், பவானிசாகர், பெரியாறு நீங்கலாக எல்லா நீர்த்தேக்கங்களிலும் இந்தப் பருவத்தில் நீர் வாவு நல்ல வகையில் இருந்தது. ஏரிகளும் நிரம்பின. ஏரிகளிலுள்ள நீரைப் பயன்படுத்திக் கோடைப் பயிர் விளைவிக்கப்படும்.

4. பவானிசாகரின் கீழ் இரண்டாவது பாசன உரிமை முறை ஆயக்கட்டு கருத்து, புன்செய்ப் பயிர் விளைவிக்க நீர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

[22nd March 1972]

5. தமிழ்நாடு, அதன் மேற்பரப்பு நீர் வளங்கள் அனைத்தையும் பெரும்பாலும் பயன்படுத்திவிட்டது. எனவே நமது நில நீர் வளத்தைக் கண்டறிந்து பயன்படுத்திக் கொள்ளும் முயற்சிகளில் நாம் ஈடுபட்டு வருகிறோம். நில நீர் வளம் குறித்த அறிவியல் ஆய்வை கீழ்க்காணும் இரு நிறுவனங்கள் மேற்கொண்டுள்ளதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவர்: (அ) ஐக்கிய நாடு வளர்ச்சி வேலைத்திட்ட நிறுவனம்; (இ) அரசின் நில நீர் இயக்குநரகம்.

6. ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்ட நிறுவனம் தனது ஆய்வுப் பணியில் முதல் நிலையை நிறைவேற்றியுள்ளது. மதிப்பீட்டு ஆய்வு முடிவுகளுக்கிணங்க, சென்னையிலும், சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும், இயல்பான அளவு மழை பெய்யும் காலங்களில் உழவர்களுக்கான பாசன வசதிக்கு இடையூறு இல்லாமலே நாளொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 275 லட்சம் கேலன் நீர் பெற முடியும். இந்தப் பகுதியில் ஊற்று நீர் எடுத்து சென்னை எண்ணையத் தூய்மை ஆலை, சென்னை உரத் தொழிற்சாலை, ஏனைய தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றிற்கு வழங்கப் படுகிறது. இத்திட்டத்தின் இரண்டாவது நிலை நீரியல் ஆய்வை விரிவாக மேற்கொள்வதை நோக்கமாக உடையது. காவிரி கயவாய்ப் பகுதியின் நில நீர் வளத்தை ஆராயும் பணி 1963-ல் தொடங்கியது. இது 1972-ன் முற்பகுதியிலேயே முடிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 87,000 அடிகளுக்குமேல் நிலத்தில் துளைகள் இறக்கப்பட்டு, நிலத்திற்கடியிலுள்ள பல நீரோட்டப் பகுதிகளைக் கண்டறிய குழாய்ச் சோதனைகளும் செய்யப்பட்டன. தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள நில நீர் வளத்தை மதிப்பிட்டு அறிவதற்காக, புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்கும் பணியில் நில நீர் இயக்குநரகம் ஈடுபட்டுள்ளது.

7. அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சிக் கழகம் அளிக்கும் உதவியுடன், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள், குழாய் கிணறுகள், கிணறுகள் முதலியவை தஞ்சாவூர், திருச்சி, தென் ஆர்க்காடு, செங்கல்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் அமைக்கப்படும். அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சிக் கழக நிதி உதவியின் கீழ் வராத மாவட்டங்களில் வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகத்தின் உதவி பெறும் திட்டங்களும் உள்ளன.

8. கோயம்புத்தூர், வட ஆர்க்காடு, மதுரை மாவட்டங்களின் ஒரு சில பகுதிகளில் உணவு உற்பத்தி நடவடிக்கை நிறுவனம் நில நீர் வள ஆய்வுப் பணியை மேற்கொள்ளவும் அரசு அனுமதித்துள்ளது. நில நீர் வள ஆய்வுக்கு அமெரிக்க அமைதிப் படைத் தொண்டர்களது சேவையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் அரசு அனுமதித்துள்ளது.

22nd March 1972]

9. காவிரி கயவாய்ப் பாசன ஏற்பாட்டில் பழுது பார்த்தல், புதுப்பித்தல் பற்றிய விரைவுத் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. 1972-73-லிருந்து தொடங்கி நான்காண்டுகளில் ரூ. 1,298.33 லட்சம் செலவில் அமையும் பணிகளை மேற்கொள்வதற்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், 1972-73-ல் ரூ. 244 லட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

10. பவானி ஆற்றிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் காளிங்கராயன், நாடபள்ளி, அரக்கன்கோட்டை வாய்க்கால்களை ஏற்றவாறு புதுமைப்படுத்தி அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் முடிவாகத் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்போது அமராவதி, தாமிரவருணி வாய்க்கால்களைப் புதுப்பிக்கும் பணி ஏற்கெனவே மேற்கொள்ளப்பட்டு முன்னேற்ற நிலையை அடைந்துள்ளது. அமராவதி நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தைச் சேர்ந்த அமராவதி கால்வாய்க்குக் காரை பூச வேண்டும் என்பதைக் கொள்கை அளவில் அரசு ஏற்றுள்ளது. இவ்வேலையை அரசு படிப்படியாக எடுத்துக்கொள்ளும். கால்வாயின் இரு பகுதிகளுக்குக் காரை பூசும் முதல் நிலைப் பணியின் மதிப்பீடுகளுக்கு அரசு ஏற்பளித்துள்ளது.

11. சிறப்புச் சிறுபாசனத் திட்டங்களின்கீழ் நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 300 லட்சம் செலவிடப்படும். இவ்வாண்டு இலக்கு 725 பணிகளாகும். இப்போதுள்ள ஆயக்கட்டில் 61,250 ஏக்கருக்கு இடையீடற்ற பாசனம் அளிப்பதோடு, 25,750 ஏக்கர் புதிய பரப்பளவுக்குப் பாசன வளம் இதனால் உருவாகலாம்.

உள்நாட்டு நீர்வழிகள்.

(1) கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம்.

12. சென்னை மாநகர எல்லைக்குள் கூவம் ஆற்றை அழகுற அமைத்துத் துப்புரவாகவும், நீர் ஏற்ற, நீர் வற்ற வசதிகளுடன், படகில் செல்லத் தக்கதாகவும் செய்யும் நோக்கத்துடன், ரூ. 110.45 லட்சம் செலவில் ஒரு திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டம் மூன்று நிலைகளில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. முதல் நிலையின் கீழ் பொறிமதகு, தோணித்துறை கட்டும் வேலை பெரும்பாலும் முடிந்துவிட்டது. பொறிமதகின் எதிரோட்டத் திசையில் பாதுகாப்புப் பணிகளும் தோணித் துறைக்கு மேல் நிறுவப்பட்ட மணல்வாரி இயந்திர இறுதிச் சோதனை மட்டுமே பாக்கியாக உள்ளது. இரண்டாவது நிலையில், ஆற்றின் இருகரைகளிலும் காரை பூசி வாய்க்கால் வழிப்படுத்தல், பூங்காகளும் புல்வெளிகளும் அமைத்தல், நீச்சல் குளம், படகு குழாம் கட்டுதல் ஆகிய பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மூல ஆற்றின் நீளம் முழுவதும், வட பகுதி முழுவதும் காரை பூசி வாய்க்கால் வழிப்படுத்தும் வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மூல ஆற்றில் கரை கட்டும் பணியில் 80 சதவீதம் முடிவுற்றுள்ளது. வட பகுதி முழுவதிலும் காரை பூசும் பணி பெரும்பாலும்

[22nd March 1972]

முடிந்துவிட்டது. நீச்சல் குளமும் படகுக் குழாமும் கிட்டத்தட்ட வேலை முடிவுறும் தறுவாயில் உள்ளன. இத்திட்டத்தின் மூன்றாவது நிலையின் கீழ், 941 குடிசை வாழ் குடும்பத்தினருக்கு தீப்பிடிக்காத குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குடியிருப்பு கட்டும் வேலை முடிந்து விட்டது. இத்திட்டத்திற்கான செலவு மதிப்பீடு ரூ. 139.97 லட்சத் திற்குத் திருத்தி அமைக்கப்பட்டதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் தொடர் செலவு ரூ. 174.83 லட்சமாகும்.

(2) பக்கிங்ஹாம் கால்வாய்.

13. மாநகர எல்லைக்குள் உள்ள பக்கிங்ஹாம் கால்வாயினை ரூ. 44 லட்சம் செலவில் சீரமைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட திட்டம் ஒன்றுள்ளது. இந்தச் செலவு மதிப்பீட்டில், பக்கிங்ஹாம் கால்வாயின் வடகரைப் பகுதிகளில் விறகுத் துறையிலும் கிளிஞ்சல் துறையிலும் சாலைகள் அமைத்தல், சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் தோணித் துறை கட்டுதல், சில பகுதிகளில் கால்வாய்க்குக் காரை பூசுதல் ஆகிய பணிகள் செய்யப்பட்டன. கால்வாயில் சேறு வாருவதற்கான சேறு வாரி இயந்திரங்களும், கூவம் கழிமுகத்தில் பயன்படுத்த மணல்வாரி இயந்திரமும் வாங்கப்பட்டன. தமிழ்நாடு எல்லைக்குள் பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் சேறு வாரி ஆழப்படுத்திச் சீரமைக்கும் நோக்குடன் ரூ. 20 லட்சம் செலவில் செயற்குறிப்புகள் அண்மையில் மத்திய அரசு கடனுதவித் திட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின் கீழ், 1971 டிசம்பர் வரை ஏறத்தாழ மொத்தம் ரூ. 27 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

பொறியாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள்.

14. பொறியாளர்களுக்கு மேலும் வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் கருத்துடன், தமிழ்நாட்டிலுள்ள பெரிய, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள் பற்றி ஆய்வதற்கு 10 கோட்டங்களை அமைக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. மத்திய அரசு கடனுதவித் திட்டத்தின் கீழ் இது தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கடலரிப்புத் தடுப்புத் திட்டங்கள்.

15. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கீழ்க்காணும் இடங்களில் கடலரிப்புத் தடுப்புப் பணிகள் செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளன :—

- (1) எரமாந்துறை.
- (2) மிடலாந்துறை.
- (3) மேலமணக்குடி.
- (4) பள்ளந்துறை.

[22nd March 1972]

திருநெல்வேலி மாவட்டம் மணல்பாடு கிராமத்திலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டம் கோவளம் கிராமத்திலும் கடலரிப்பைத் தடுக்கும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கடலரிப்புத் தடுப்புக்கு நிலையான ஏற்பாடாக, தமிழ்நாட்டின் அராபியக் கடற்கரையில் கடல் சுவர் கட்டும் செயற்குறிப்பு முடிவாகத் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு முழு மானிய உதவி பெறுவதற்கு கடலரிப்புத் தடுப்பு ஏற்பாடாக இத்திட்டம் விரைவிலேயே இந்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

காவிரி கயவாய்ப் பகுதியில் வெள்ளக் கட்டுப் பாடும் வடிகால் திட்டங்களும்

16. இவ்வரசு, ரூ. 52.00 லட்சம் செலவில் 19 பணிகளுக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. அவை நடைபெற்று வருகின்றன. 1970-71-ல் செலவு ரூ. 6.76 லட்சம் ஆகும். 1971-72-ல் எதிர்பார்க்கும் செலவு ரூ. 22.98 லட்சம். 1971-72-ல் 1971 டிசம்பர் வரையில் செலவு ரூ. 18.27 லட்சமாகும். 1972-73 ஆண்டுத் திட்டச் செலவு ரூ. 20.73 லட்சமாகும்.

கொள்ளிடம், காவிரிக் கரைகளில் பலமற்றப் பகுதிகளில் அவற்றைப் பலப் படுத்தும் பணியும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் ரூ. 4.58 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1971-72-ல் எதிர்பார்க்கும் செலவு ரூ. 5.25 லட்சமாகும். 1971-72-ல் 1971 டிசம்பர் வரையில் செலவிட்ட தொகை ரூ. 4.14 லட்சமாகும். 1972-73 ஆண்டுத் திட்டச் செலவு ரூ. 9.25 லட்சமாகும்.

காவிரி கயவாய்ப் பகுதியில் வெள்ளம் ஏற்படுவதை செவ்வையாகக் கட்டுப் படுத்தும் பொருட்டு ரூ. 2.12 லட்சம் செலவில் மேல் அணைக்கட்டில் காவிரிக்குக் குறுக்கே தடுப்பு அணை கட்டும் செயற்குறிப்பு இந்திய அரசு அனுமதி பெற அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. திட்ட ஆணைக்குழு அனுமதி கிடைத்ததும் இவ் வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

மைசூர் அரசு காவிரியில் பாசனத் திட்டங்களைக் கட்டுதல்.

17. தமிழ்நாட்டிற்கும் மைசூருக்கும் இடையே 1892-லும், 1924-ஆம் ஆண்டிலும் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை மீறி, காவிரியிலும் அதன் கிளை நதிகளிலும், மைசூர் அரசு ஒருதலைப் பட்சமாக ஹேமாவதி, கபினி, ஹாங்கி, ஸ்வர்ணவதி, யாகாஷி முதலிய சில பாசனத் திட்டங்களைக் கட்டுவதுபற்றியே இந்த இரு மாநிலங்களுக்கும் இடையே தகராறு எழுந்தது. பாசனம்-மின்சக்தி மத்திய அமைச்சர் டாக்டர் கே. எஸ். ராவ் தலைமை தாங்கிய கூட்டங்களில் எதிலும் இணக்கமான உடன்பாடு ஏற்பட இயலாது போனதால்,

[22nd March 1972]

27—10—1970-ல் நடைபெற்ற இருமாநிலப் பேச்சின் முடிவில் டாக்டர் ராவ் செய்த முடிவையொட்டி, நடுவர் மன்றம் ஒன்றை அமைத்து அந்த நடுவர் மன்றத்திற்கு காவிரி நீர்ச் சிக்கலை அனுப்பிவைக்குமாறு இந்திய அரசை இவ்வரசு அவ்வப்போது வேண்டியுள்ளது.

18. 1971 ஜூலையில் சட்டமன்றப் பேரவையிலும் மேலவையிலும் கொண்டு வந்த தீர்மானத்திற்கு இந்தியத் தலைமை அமைச்சரிடமிருந்து கிடைத்த பதில் 21—7—1971-ல் சட்டமன்றப் பேரவையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரால் படித்துக் காட்டப்பட்டதை இங்கு நினைவு கூறலாம். 31—7—1971-ல் முதலமைச்சர் கூட்டிய அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்திலும் இது பற்றி விவாதிக்கப் பட்டது. தலைமையமைச்சரிடமிருந்து கிடைத்த பதிலினால் பலனில்லை எனக் கருதப்பட்டது. ஆகவே, இந்த வழக்கில் நியாயம் பெற நீதி மன்றத்திற்குப் போவதென்று இவ்வரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. இந்த முடிவையொட்டி, இந்திய அரசு நடுவர் மன்றம் ஒன்றை அமைக்குமாறு தலைமை உயர் நீதிமன்றம் கட்டளையிடும் அறிவிப்பு பெறுவதற்காக 4—8—1971-ல் தலைமை உயர் நீதி மன்றத்தில் வழக்கு ஒன்றை இவ்வரசு பதிவு செய்துள்ளது. இவ்வழக்கு இப்போது தலைமை உயர் நீதி மன்ற விசாரணையில் உள்ளது.

சாலைகள்

19. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தொடக்கத்தில் அதாவது 1969 ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளில் சாலைகளின் மொத்த நீளம் 65,014 கிலோ மீட்டராகும். 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்பட்ட வளர்ச்சித் திட்டங்களின் பலனாக, சாலைகளின் மொத்த நீளம் 1—4—1971 நிலவரப்படி 67,001 கிலோ மீட்டர் ஆக உயர்ந்துள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவுக்குள் தமிழ்நாட்டில் சாலைகளின் மொத்த நீளம் 77,947 கிலோ மீட்டராக உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

20. ஊராட்சி ஒன்றிய, ஊராட்சிப் பேருந்து வழித்தட சாலைகளை இவ்வரசு மேற்கொள்ளும் திட்டத்தின்கீழ் 1960-61 முதல் 1971-72 வரையில், 12 ஆண்டுக் கால அளவில் இதுவரை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சாலைகளின் மொத்த நீளம் 9,298 கிலோ மீட்டர். இதில் 1971-72-ல் அரசு எடுத்துக் கொண்ட சாலையின் நீளம் ஏறத்தாழ 594 கிலோ மீட்டர். 1972-73-ல் மொத்தம் 1,600 கிலோ மீட்டர் நீளத்திற்கு பேருந்து வழித்தடச்சாலைகளை மேற்கொள்ள அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[22nd March 1972]

21. நெடுஞ்சாலைத் துறைப் பணித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான சில பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(i) ரூ. 265.50 லட்சம் செலவில் வடிகால்களுக்கு குறுக்கே 40 பாலங்கள் கட்டி மழைக்குக் கடற்கரைச் சாலையைச் சீரமைத்தல்;

(ii) பாம்பன் கடல் இடைக்கழிக்குக் குறுக்கே இராமேஸ்வரம் தீவை இந்தியாவின் ஏனைய நிலப்பரப்புடன் இணைக்கின்ற சாலைப் பாலம் ஒன்றை ரூ. 6.50 கோடி செலவில் கட்டுதல்;

(iii) திருச்சிக்கு அருகே 45-ம் என் தேரிய நெடுஞ்சாலையில் ரூ. 70 லட்சம் செலவில் காவிரி பாலத்திற்கு மீண்டும் தளமிடுதல்;

(iv) மதுராத்தில் சும்பிகாணம்-சீர்காழி சாலை 20-7-வது மைலில் ரூ. 40 லட்சம் செலவில் மேம்பாடும் கட்டுதல்;

(v) காவிரியின் குறுக்கே முசுரிவையும், குறித்தலையையும் இணைக்கும் பாலம் ஒன்றை ரூ. 80 லட்சம் செலவில் கட்டுதல்.

கட்டிடங்கள்

22. பொதுப் பணித் துறை கட்டிடப் பிரிவின் முக்கியமான அலுவல், மாநில அரசின் பெரும்பாலான துறைகளின் கட்டிடத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதே ஆகும்.

23. பல்வேறு துறைகளின் தேவைகளுக்கிணங்க திட்டமிடுதல், வடிவமைப்பு, கட்டிடம் கட்டும் வேலை ஆகியவற்றுக்குக் கட்டிடப் பிரிவு பொறுப்புடையதாகும். சிறப்பு நேர்வுகளில் மத்திய அரசுத் துறைகளுக்கும் அரசுத் தன்மையுள்ள சிற அமைப்புகளுக்கும் கட்டிடப் பணிகளை முகவரமைப்பு அடிப்படையில் செய்துகொடுக்கிறது. மாநில அரசுக் கட்டிடங்களைப் பேணும் பொறுப்பும் பொதுப்பணித் துறையிடம் நிலைபெற்றுள்ளது.

24. இதுவரை கட்டி முடிக்கப்பெற்ற அல்லது கிட்டத்தட்ட முடிவுறும் நிலையில் உள்ள பெரும் பணிகளில் சில கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

1. செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி (1-வது தொகுதிக்கு மேல் முதல், இரண்டாவது மாடி.)	10.50
2. திருப்பத்தூரில் (38 படுக்கைகள் கொண்ட) அரசு மருத்துவமனை.	10.10
3. திருவாரூரில் அரசு மருத்துவ மனை (70 படுக்கைகள்).	10.30

[22nd March 1972]

(ஆபாய் லட்சத்தில்)

4. சென்னை, அரசு பொது மருத்துவ மனையில் ஏழு அடுக்கு இதய நோயியல் தொகுதி கட்டுதல்.	16.00
5. கண் மருத்துவமனைக்கு புதிய புறநோயாளித் தொகுதி சென்னை.	14.09
6. தாம்பரம் அரசு மருத்துவமனை (104 படுக்கைகள்	11.965
7. தேவக்கோட்டையில் அரசு மருத்துவமனை (50 படுக்கைகள்).	10.00
8. பல்வேறு மருத்துவமனைகளில் X-கதிர் தொகுதிகள் கட்டுதல்.	10.00
9. கோயம்புத்தூர் நகராட்சியில் ஆறு அடுக்கு கட்டிடம் கட்டுதல்.	20.00
10. தருமபுரி நகராட்சிப் பேருந்து நிலையம் கட்டுதல்.	12.71
11. மதுரை மாநகராட்சி-நகர மண்டபம் கட்டுதல்.	13.00
12. வேலூர் நகராட்சி II-ம் நிலை அங்காடிக் கட்டிடம் கட்டுதல்.	10.00

25. மேற்சொன்ன திட்டப் பணிகளைத் தவிர, திருச்சி சிறு படைக் கலத் திட்டம் குறித்த வேலைகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக ரூ. 5.733 கோடி செலவு மதிப்பீட்டில் பொதுப் பணித் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவ்வேலை 1964 மார்ச்சில் தொடங்கியது. திட்டத்தின் பெரும் பகுதி வேலை செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

26. இந்திய அரசுச் சார்பில்—(1) சென்னையில் தொலைப்படைக்காட்சி நிலையம் ஏற்படுத்துவது குறித்த கட்டடப் பணிகள், (2) கோயம்புத்தூரிலும், திருச்சி யிலும் மத்திய பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல் ஆகிய பணிகள் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.

27. திட்டப்பணிகளின் முன்னேற்றம், பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள விரிவான ஆய்வுரைகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

22nd March 1972]

Policy Note on Irrigation and Public Works—1972-73.

I give below a review of the progress in Irrigation and Public Works and the Programme of action for the ensuing year.

IRRIGATION

1. During the current year, 1971-72 the seasonal conditions were generally satisfactory. The South-west Monsoon set in rather late. The deficit in rainfall in the Cauvery Catchment was about 11 per cent. The rainfall in the Bhavani and Periyar catchments was normal. The deficit in inflows was 11 per cent in Mettur Reservoir, 18 per cent in Bhavanisagar, 15 per cent in Periyar Lake and 12 per cent in Amaravathy Reservoir. The inflows realised in the Papanasam Reservoir, Pechipparai and Perunchani Reservoirs were above normal.

2. There was general postponement in the opening dates of the reservoir systems except the Kodayar System, Gomukinadhi, Manimukthanadhi, Manjalar and Bhavanisagar. I turn ayacut. Under the Krishnagiri Reservoir, special supplies were allowed for raising an additional crop. The revised cropping pattern to bring in more area under double crop in Cauvery Delta was followed during this year also.

3. The North East Monsoon, as a whole, was favourable. However, the deficits in rainfall during this period in the catchments of the Cauvery and the Bhavani Rivers were 25 per cent and 12 per cent respectively. All the reservoirs excepting Mettur, Bhavanisagar and Periyar received good inflows during the monsoon and surplussed. The tanks also received good flow and summer crops can be raised under the tanks.

4. Supplies for the II turn ayacut under Bhavanisagar are also being allowed for raising a dry crop.

5. Tamil Nadu has exhausted almost all its surface water resources. We are, therefore, directing our efforts towards investigation and exploitation of our groundwater potential. Hon'ble Members are aware that a scientific investigation of groundwater potential has been taken up by two agencies, (a) the United Nations Development Programme and (b) the Ground Water Directorate of the Government.

[22nd March 1972]

6. The United Nations Development Programme has completed the first phase of its programme. According to its findings in Madras and its environs, about 27.5 mgd. additional groundwater can be drawn in years of normal rainfall, not interfering with the farmers' supplies and the groundwater in this area is being extracted and supplied to the Madras Oil Refinery, the Madras Fertilizers Project and other industries. The second phase of the programme contemplating a detailed investigation of hydrogeology and groundwater potential of the Cauvery Delta was commenced in 1969 and is expected to be completed early in 1972. More than 87,000 feet of drilling has been done and pump tests conducted to evaluate aquifer parameters. The Ground Water Directorate is engaged in the collection of data for assessing the ground water potential of Tamil Nadu as a whole.

7. With the assistance offered by the International Development Association, filter points, tube-wells, dug wells, etc., will be installed in Thanjavur, Tiruchirappalli, South Arcot, Chingleput, North Arcot, Salem and Dharmapuri districts. There are also schemes financed by the Agricultural Refinance Corporation in Districts not covered by the International Development Association.

8. The Government have also permitted the AFPRO Organisation (Action for Food Production) to undertake groundwater investigation in portions of Coimbatore, North Arcot and Madurai districts. We have also permitted the utilisation of the services of the American Peace Corps volunteers for Ground Water Investigation.

9. The Government have sanctioned an accelerated programme of repairs to and renovation of the Cauvery Delta Irrigation System. A programme has been drawn up for taking up such works of the order of Rs. 1,298.33 lakhs over the next four years commencing from 1972-73. During 1972-73, it has been proposed to spend Rs. 2.14 lakhs under this programme.

10. Proposals for the remodelling of Kalingarayan, Thadepalli and Arakkankottah channels taking off from the River Bhavani are being finalised. The remodelling of the existing Amaravathi channels and Thambaraparani Channels has already been taken up and are in an advanced stage of progress. The Government have accepted in principle, the lining of the Amaravathy Canal of the

[22nd March 1972]

Amaravathy Reservoir Project and this work will be taken up in a phased programme. The Government have approved of the estimates for the first phase for lining two reaches of the canal.

11. Under the Special Minor Irrigation Programme, we will be spending in the current year Rs. 300.00 lakhs. The target for the year is 725 works, creating potential for a new area of 25,750 acres besides stabilising irrigation for 61,250 acres of existing ayacut.

INLAND WATERWAYS.

Cooum Improvement Scheme.

12. With a view to make the Cooum River beautiful, clean, tidal and navigable in Madras City limits, a scheme costing Rs. 1,10.45 lakhs was sanctioned. It has been taken up in three Stages. The construction of regulator and jetty under Stage I has almost been completed except for protection works on the upstream side of regulator and final testing of sand-pump installed over the jetty. The channelisation of the river and laying parks and lawns and construction of swimming pool and boat club have been taken up under Stage II. The entire length of the main river and the entire northern arm have been taken up for channelisation. About 80 per cent of lining has been completed in the main river and almost the entire length completed in northern arm. The swimming pool and boat club are nearing completion. Under the III Stage of the scheme, the rehabilitation of 341 families of slum dwellers in fire proof tenements has been taken up. The construction of tenements is completed. Revised sanction for the scheme for Rs. 1,89.97 lakhs has been accorded by Government. The cumulative expenditure on the scheme is Rs. 1,74.83 lakhs.

Buckingham Canal.

13. A scheme costing Rs. 44 lakhs contemplates improvements to the Buckingham canal within the City limits. Formation of roads at Hood Wharf and Shell Wharf in the North Buckingham Canal margins, construction of a Wharf at Chintadripet and lining the canal in certain reaches were done under this estimate. Excavators for dredging the canal and one sand-pump for use

[22nd March 1972]

at the Cooum Mouth were also purchased. Under Central Government loan assistance, proposals costing Rs. 20 lakhs have been approved recently for dredging the Buckingham Canal in Tamil Nadu limits with a view to improve the draft.

A total expenditure of about Rs. 27 lakhs has been incurred on this scheme upto December 1971.

Employment opportunities for Engineers.

14. With a view to provide more employment opportunities, the Government have sanctioned 10 Divisions for investigating major and medium irrigation projects in Tamil Nadu. This is being continued with Government of India loan assistance.

Anti-Sea Erosion Scheme.

15. Anti-sea erosion works in Kanyakumari district have been completed at the following places :—

- (1) Eramanthurai,
- (2) Midalamthurai,
- (3) Melamankudy and
- (4) Pullamthurai.

Protective measures to arrest sea erosion at Manapad village in Tirunelveli district and Kovalam village in Chingleput district are being taken up.

A proposal to construct a sea wall along the Arabian Sea coast of Tamil Nadu as a permanent measure against sea erosion in Kanyakumari district is being finalised. This will be submitted to the Government of India shortly for obtaining 100 per cent grant for executing it as an Anti-Sea erosion work.

Flood Control and Drainage Schemes in Cauvery Delta.

16. The Government have sanctioned 19 works costing Rs. 52.00 lakhs and they are in progress. The expenditure during 1970-71 was Rs. 6.76 lakhs and anticipated expenditure in 1971-72 is Rs. 22.98 lakhs. The expenditure upto December 1971 in 1971-72 is Rs. 18.27 lakhs. An outlay of Rs. 20.73 lakhs is proposed for the year 1972-73.

[22nd March 1972]

Strengthening the flood banks of the Coleroon and the Cauvery wherever they are weak, has also been taken up. The expenditure incurred in 1970-71 was Rs. 4.58 lakhs. The anticipated expenditure in 1971-72 is Rs. 5.25 lakhs. The expenditure upto December 1971 in 1971-72 is Rs. 4.14 lakhs. The outlay for 1972-73 is Rs. 9.25 lakhs.

In order to have control over the floods in the Cauvery Delta, a proposal for constructing a barrage across the Cauvery at the Upper Anicut at a cost of Rs. 212 lakhs has been sent to Government of India for clearance. This will be taken up on receipt of approval by the Planning Commission.

**CONSTRUCTION OF IRRIGATION PROJECTS
ON THE CAUVERY BY MYSORE.**

17. Tamil Nadu's dispute with Mysore relates to the construction of certain irrigation projects such as the Hemavathi, Kabini, Harangi, Swarnavathi, Yagachi, etc., by the Mysore Government on the Cauvery and its tributaries unilaterally, in violation of the Inter-State Agreements of 1892 and 1924 between the two States. As it was not possible to arrive at an amicable settlement at any of the meetings presided over by Dr. K. L. Rao, Union Minister for Irrigation and Power, this Government requested the Government of India from time to time to constitute a Tribunal in pursuance of Dr. Rao's conclusion at the end of the Inter-State talks on 27th October 1970 and to refer the Cauvery water dispute to the Tribunal.

18. It may be recalled that the reply from the Prime Minister to the resolution passed by the Legislative Assembly and the Legislative Council in July, 1971 was read out by the Chief Minister on the floor of the Legislative Assembly on 21st July 1971 and the matter was discussed at an all-party meeting convened by the Chief Minister on 31st July 1971. The reply of the Prime Minister was not considered helpful. It was, therefore, decided that this Government should take the matter to Court for getting justice. In pursuance of this decision, the Government have filed a suit in the Supreme Court on 4th August 1971 to get a declaration from it to direct the Government of India to constitute a Tribunal. The suit is now pending with the Supreme Court of India.

[22nd March 1972]

26. On behalf of the Government of India, (1) Civil works relating to establishment of the T. V. station at Madras and (2) construction of Central School buildings at Coimbatore and Tiruchirappalli are proposed to be taken up.

27. The progress of Plan Schemes is given in the detailed reviews placed on the table of the House.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 23rd March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. Questions and Answers.

STARRED QUESTIONS.

Agricultural Income Tax

@ 1.* S. N. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Central Government have sought the co-operation of the Government for imposition of a tax on Agricultural Income;

(b) if so, the details of the same; and

(c) the reaction of the Government in the matter?

வேளாண்மை வருமான வரி

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வேளாண்மை வருமான வரி விதிப்பதற்காக மத்திய அரசு, மாநில அரசின் ஒத்துழைப்பைக் கோரியுள்ளதா உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) இது குறித்து அரசின் கருத்தென்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ), (இ) & (உ) வேளாண்மை வருமான வரியை வேளாண்மை வருமானமில்லாத பிற வருமானத்தின் மீதான வருமான வரியுடன் இணைக்கும் செயற்குறிப்பை இந்திய அரசு புது டில்லியில் 12-10-1971-ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் மாநில அரசுகளின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு வெளியிட்டது. தமிழக அரசு அந்த செயற்குறிப்பிற்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துள்ளது.

@ Postponed from the list of Questions for 21st March 1972.

[22nd March 1972]

ROADS.

19. The total length of the roads as on 1st April, 1969, i.e., at the beginning of the Fourth Plan, was 65,014 K.Ms. As a result of the development programmes during 1969-70 and 1970-71, the total mileage as on 1st April 1971 has increased to 67,001 K.M. The total road mileage in Tamil Nadu is expected to go up to 77,947 K.Ms. by the end of the Fourth Plan.

20. Under the scheme of taking over by the Government of Panchayat Union and Panchayat bus routes roads, the total mileage so far covered in the 12 year period from 1960-61 to 1971-72 is 9,298 K.Ms. which includes a length of about 594 K.M. taken over by Government during 1971-72. The Government have decided to take over bus route roads for a total length of 1,600 K.Ms. during 1972-73.

21. Some of the important schemes included in the programme of the Highways Department are—

(i) Improvements to the East Coast Road by constructing 40 bridges across Cross drainages at a cost of Rs. 2,65.50 lakhs.

(ii) Construction of a road bridge across the Pambam straits, connecting Rameswaram Island with the main land at a cost of about Rs. 6.50 crores.

(iii) Redecking the Cauvery bridge on the National Highways 45, near Tiruchirappalli, at a cost of Rs. 70 lakhs.

(iv) Construction of an overbridge at M. 20/7 of Kumbakonam—Sirkali Road in Mayuram at a cost of Rs. 40 lakhs.

(v) Construction of a bridge across the Cauvery connecting Musiri and Kulithalai at a cost of Rs. 80 lakhs.

BUILDINGS.

22. The main function of the Buildings wing of the Public Works Department is to fulfil the requirements of most of the State Government Departments in respect of their building needs.

23. The Buildings Branch is responsible for planning, designing and undertaking construction of buildings according to the requirements of the various departments. Besides this, it also undertakes,

22nd March 1972]

on an agency basis, the construction of buildings for the Central Government Departments and other quasi-Government organisations in special cases. The maintenance of State Government buildings is also vested with the Public Works Department.

24. Some of the major works which have been completed or are nearing completion, are the following :—

(RUPEES IN LAKHS)

(1) First and second floor over Block II in the Medical College at Chingleput.	10.50
(2) Government Hospital at Tirupattur (38 beds).	10.10
(3) Government Hospital at Tiruvarur (70 beds).	10.30
(4) Seven storeyed Cardiology Block in the Government General Hospital, Madras.	16.00
(5) New Out-patient Block for Ophthalmic Hospital, Madras.	14.09
(6) Government Hospital at Tambaram (104 beds).	11.965
(7) Government Hospital at Devakottai (50 beds).	10.00
(8) 'X'-ray blocks in various Hospitals.	10.00
(9) Six storeyed building for Coimbatore Municipality.	20.00
(10) Bus Stand for Dharmapuri Municipality.	12.71
(11) Madurai Corporation— Construction of Town Hall	13.00
(12) Vellore Municipality—II Phase— Construction of the market building. ...	10.00

25. Besides the above mentioned schemes, works pertaining to the Small Arms Project at Tiruchirappalli, at an estimated cost of Rs. 5.733 crores was entrusted to the Public Works Department for execution and the work was started in March 1964. A major portion of the works of the project has been completed.

[23rd March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : “எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளதாக” அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்ன காரணத்தினாலே இந்த வேளாண்மை வருமான வரியை மத்திய அரசு விதிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள், எந்தக் காரணத்தினாலே மாநில அரசிடமே அந்த வரி விதிப்பு இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வேளாண்மை இல்லாத பிற வருவாய்களின் மீது மத்திய அரசாங்கம் வருமான வரி வசூலித்து வருகிறது. அதிலே வேளாண்மை வருமான வரி மாத்திரம் தான் விடுபட்டிருக்கிறது. அதையும் எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் வருமான வரி சுலபமாக வசூலிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்ற கருத்து அங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. நம் முடைய சார்பிலே 75 சத விதிகம் வருமான வரியும், மத்திய அரசுக்கு 25 சத விதிகம் வரியும் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, வருமான வரி வசூலிக்கின்ற முழுப் பொறுப்பையும், வேளாண்மை வருமான வரி உட்பட, ஏற்கெனவே மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். வரி வசூலிக்கும் பொறுப்பிலே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, இருக்கின்ற வரி வசூலிக்கும் உரிமைகளை மத்திய அரசு மாநில அரசிடமிருந்து பறித்துக் கொள்வது முறையல்ல என்பதுதான் மாநில அரசின் கருத்தாகும். அந்த அடிப்படையிலே தான் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே தமிழக சர்க்காரின் கருத்தை நான் தெரிவித்தேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : விவசாய வருமான வரியைத் தவிர, இதர வருமானங்களிலே 75 சத விதிகம் மாநிலத்திற்குத் தருவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது சரியா? கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ், கம்பெனிகள் வருமானத்திலே நமக்கு எந்தப் பங்குமே இல்லையல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் இந்த மன்றத்திலே வைத்த நிதி நிலை அறிக்கையிலேயே இது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கார்ப்பரேஷன் வரியிலே நமக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் கிடைக்கும் வகையிலே நமக்கு உரிமை வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

திரு. வ. சண்முகமுர்த்தி : விவசாய வருமான வரியையும், பொது வருமான வரியையும் இணைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்திருக்கிறது. அதில் மாநில அரசு என்ன நிலை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[23rd March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைப்பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். வாஞ்சு கமிட்டியின் சிபாரிசிலே ஒன்று அப்படிப்பட்ட கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் தமிழக அரசின் சார்பிலே முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே நான் வன்மையாக எதிர்த்திருக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சில மாநிலங்களிலே இந்த வேளாண்மை வருமான வரியையே விதிக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்தைப்பொறுத்த வரையில், நல்ல முறையிலே விதிக்கப்பட்டிருப்பதோடு, இந்த உச்ச வரம்பைக் கூட 15 ஏக்கராவாக மாற்றியிருக்கிறோம். அப்படிக்குறைத்த பிறகு அதிக அளவிலே வேளாண்மை வருமான வரி போட இயலாது என்பதாக மகாராஷ்டிரத்திலே உள்ள நாய்க் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தக் கருத்து முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே கூட எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதாக எனக்கு ஞாபகம். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டையும் இணைக்க வேண்டுமென்று சொன்னபொழுது, தமிழ் நாட்டிலே வேளாண்மை செய்பவர்களையும் வேளாண்மை செய்யும் நிலங்களில் உயர் தரத்தையும் நிர்ணயிப்பது மாநில அரசால் தான் முடியும். எனவே இதை மத்திய அரசுதானே தன் பொறுப்பில் எடுத்துக்கொள்வது நல்லதல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

Jawans of Tamil Nadu

* 163 @ Q.—THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Jawans of Tamil Nadu, who laid down their lives in the recent Indo-Pakistan War; and

(b) the nature of assistance rendered to their families by the Government?

தமிழ் நாட்டு இராணுவ வீரர்கள்

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம் (திரு. வே. தங்கபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சமீபத்தில் நடைபெற்ற பாகிஸ்தான் போரில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த எத்தனை இராணுவ வீரர்கள் உயிரிழந்தனர்?

(இ) அவர்கள் குடும்பத்திற்கு அரசாங்கம் செய்துள்ள உதவிகள் யாவை?

@ Postponed from the list of Questions for 21st March 1972.

[23rd March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) இதுவரை கிடைத்துள்ள தகவல்படி 107 வீரர்கள் உயிரிழந்துள்ளனர்.

(இ) பாகிஸ்தான் படையெடுப்பைத் தொடர்ந்து, இம்மாநில அரசால் பின்வரும் சிறப்புச் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. பேரூரில் உயிர் இழக்கும் அல்லது முழுமையாக ஊனமுறும் தமிழகத்தைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு படை வீரரின் குடும்பத்திற்கும் (1) ரூ. 5,000 சிறப்பு நிவாரணத் தொகையாக அளிக்கப்படுகின்றது. (2) போர் வீரரின் குடும்பத்திற்கு 3 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் அல்லது 1½ ஏக்கர் நன்செய் நிலம் இலவசமாக வழங்கப்படும். அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக கல்வியும், இலவச உடையும் வழங்கப்படும். (3) இறந்த வீரர்களின் மகள் திருமணத்திற்காக ரூ. 1,500 வரை இலவசமாக அளிக்கப்படும். (4) அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் மற்றும் அவ்வரச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கும், இலவசக் கல்வியும், இலவச உடையும் வழங்கப்படும். முன்னாள் படைவீரர்களுக்கும், அவர்களுடைய மகள் அல்லது மகள் ஆகியவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பளிப்பதில் முதன்மையளிக்கப்படுகின்றது.

மேலும் வீரப்பதக்கங்கள் பெற்ற தமிழகத்தைச் சேர்ந்த படை வீரர்களுக்கு ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்டு வந்த மானியத் தொகைகளும் இப்பொழுது நல்ல வகையில் உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

Protest against the opening of Toddy and Arrack shop

* 164 @ Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the authorities of the Seva Sadan in Tambaram have protested to the opening of toddy and arrack shop near that Institution; and

(b) if so, the action taken thereon?

கள், சாராயக் கடை திறக்க எதிர்ப்பு

திரு. வ. ஸ்வாமிநாதன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தாம்பரத்திலுள்ள சேவா சதன் நிறுவனத்தின் அதிகாரிகள், நிறுவனத்தின் அருகில் கள், சாராயக் கடை திறப்பதற்கு மறுப்பு தெரிவித்துள்ளனரா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

Postponed from the list of Questions for 21st March 1972.

[23rd March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) ஆம். இந்த நிறுவனத்திற்கு அண்மையில் சாராயக் கடை அமைக்கப்படுவதற்கு ஆட்சேபணை தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆட்சேபணை பெறப்பட்டதால், அந்தக் கடை அந்த இடத்திலிருந்து தொலைவில் உள்ள ஓர் இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

Management Development Programme

* 165 @ Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any training in Management Development Programme has been given to Officers of the State Government in September 1971;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the cost of training for each officer?

நிர்வாக அபிவிருத்தித் திட்டம்

திரு. வ. ஸ்வாமிநாதன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971 செப்டம்பரில் மாநில அரசு அதிகாரிகளுக்கு, நிர்வாக அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் ஏதேனும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் பாவை?

(உ) ஒவ்வொரு அதிகாரியின் பயிற்சிக்கான செலவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) மாநில அரசு அதிகாரிகளுக்காகவும், பிறரின் பயனுக்காகவும் நிர்வாக மேம்பாட்டுத்திட்டம் பற்றிய பயிற்சி வகுப்பு உதகமண்டலத்தில் 19-9-1971-லிருந்து 2-10-1971 வரையில் நடைபெற்றது.

(உ) ஒவ்வொரு அதிகாரியின் பயிற்சிக்காகவும் இந்த நிறுவனத்திற்குப் பயிற்சிக் கட்டணமாக ரூ. 825 கொடுக்கப்பட்டது. அரசு அதிகாரிகளுக்கு முழு அளவில் அன்றாடப் படியும் பயணப் படியும் கொடுக்கப்பட்டன.

திரு. கே. ராஜாராம்: இந்தப் பயிற்சியை இந்த ஆண்டு சென்னையிலே வைத்துக்கொள்ள அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதுபற்றிப் பரிந்துரை செய்யலாம்.

Postponed from the list of Questions for 21st March 1972.

[28rd March 1972]

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: இந்தப் பயிற்சியை யார் நடத்துகிறார்கள், சென்ற ஆண்டு எவ்வளவு அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தப் பயிற்சியை நடத்துகின்ற பொறுப்பு "இன்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் மானேஜ்மென்ட், ஆம்தாபாத்" என்ற திறவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அவர்கள் நடத்தினார்கள்.

Multi-Storeyed Flats.

* 166 @ Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Tamil Nadu Slum Clearance Board is contemplating to construct multi-storeyed flats for low and middle income groups; and

(b) if so, details thereof?

பலமாடி அடுக்குக் கட்டிடங்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு முதல் அவமைச்சர் அவர்கள் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கும் நடுத்தர வருவாய் உள்ளவர்களுக்கும் பலமாடி அடுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்ட தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரியம் திட்டமிட்டுள்ளதென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை.

(இ) இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

Revision of Wages of the Municipal Electrical Employees

* 245. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state the details of the revision of wages of the municipal electrical employees in the State reached in 1971?

@ Postponed from the list of Questions for 21st March 1972

[23rd March 1972]

நகராட்சி மின்சார ஊழியர்களின் ஊதியங்கள்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1971-ல் இம்மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சி மின்சார ஊழியர்களின் ஊதியங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டது குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மன்றத்தின் முன் ஒரு விவர அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

C.P.U. High School, Cumbum

* 246 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the ousted teachers of the C.P.U. High School, Cumbum, Madurai District due to the opening of a fresh Secondary School at the place; and

(b) if so, the action taken thereon?

சி. பி. யூ. உயர்நிலைப் பள்ளி, கம்பம்

திரு. எம். ராஜா அய்யா: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்டம், கம்பத்தில் புதிதாக உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று திறக்கப்பட்டது காரணமாக அவ்விடத்தில் உள்ள சி.பி.யூ. உயர்நிலைப் பள்ளி யிலிருந்து பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களிடமிருந்து முறையீடு ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை. ஆனால் கம்பம் எ. வி. ஐ. உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் அங்கத்தினரிடமிருந்து மனு வந்தது.

(இ) மிக இளநிலை ஆசிரியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கியாவது அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளியில் இவ்வாசிரியர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கும் படி. மதுரை முதன்மைக் கல்வி அலுவலருக்கு பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கட்டளையிட்டுள்ளார்.

[23rd March 1972]

Junior Assistant for Government (Board) High Schools.

* 247 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government (Board) High Schools having a strength of less than 500 are eligible for one Junior Assistant (Clerk) in their office establishment; and

(b) if so, the number of such High Schools in the State that do not have the services of even one Clerk?

அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு எழுத்தர்

திரு. எம். ராஜா அய்யா: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 500 மாணவர்களுக்கும் குறைவாகவுள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் (கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகள்) அவற்றின் அலுவலகப் பணியாளர் தொகுதியில் ஓர் இளநிலை உதவியாளரை (எழுத்தர்) நியமித்துக்கொள்ளத் தகுதியுடையவனா?

(இ) ஆமெனில், இம்மாநிலத்தில், ஒரு எழுத்தர் கூட இல்லாதுள்ள அத்தகைய உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எத்தனை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) 1964-65-ல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இலவசக் கல்வித் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டதால், அப்பள்ளிகளில் எழுத்தர் பணி வெகுவாகக் குறைந்து விட்டதை மனதில் கொண்டு 500 அல்லது 500-க்குக் குறைவாக மாணவர்கள் இருக்கும் அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1-9-1965-வருந்து இளநிலை உதவியாளர் பதவியை நிரப்பக் கூடாது என்றும் பதிவுரு எழுத்தர் பதவி Record Clerk ஒன்று மட்டும் ஏற்படுத்திக் கொண்டால் போதும் என்றும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் உத்தரவிட்டுள்ளார்.

(இ) 644.

Answer Papers for Government Examinations

* 248 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the procedure now being followed in the supply of answer papers to Examinees who write Government Examinations in Colleges and Schools; and

(b) whether the same gives room for interpolating answer papers after examinations?

[23rd March 1972]

அரசுத் தேர்வுகளுக்கு விடைத்தாள்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் அரசுத் தேர்வு எழுதுவோருக்கு விடைத்தாள்கள் வழங்கப்படுவது குறித்து தற்பொழுது பின்பற்றப்படுகிற நடைமுறை யாது?

(இ) தேர்வு முடிந்த பிறகு விடைத்தாள்களை இடைச்செருகுதலுக்கு இந்த நடைமுறை இடமளிக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) அவை முன் ஓர் அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) முன்னெச்சரிக்கையாகத் தகுந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதால், விடைத்தாள்கள் முறை தவறி பயன்படுத்தப்பட இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இந்த விடைத் தாள்களைப் பொறுத்த வரையில், அறிந்தபடிதான் மறுபடியும் விடைத்தாள் கேட்கிறபோது, வேண்டியவர்களுக்கு இந்த விடைத்தாள்கள் கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. இந்த விடைத் தாள்களை எழுதிவிட்டு வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வதோ அல்லது தனிப்பட்ட டோரிடத்திலோ கொடுத்துவிடுகின்ற தவறான பழக்கமோ நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மாநிலியான விவரம் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட தவறுகள் என்னம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சில பாதுகாப்பு முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் விடைத்தாள்கள் ஒவ்வொன்றும் முத்திரையிடப்பட்டு, அந்த எண்களைச் சரிபார்த்து, பின்னர் எழுதிய விடைத்தாள்கள் சரிவர ஒன்று சேர்ந்து வைக்கப்படுகின்றன. அதற்கென்று வழிமுறை இருக்கிறது. சட்டம் இருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: அங்கத்தினர் கேட்பது அடிவுறாகக் கொடுக்கப்படும் விடைத்தாள்கள் பற்றித்தான். பரிட்சை ஹாலில் அதிகாரியிடமிருந்து அடிவுறாகப் பெறும் விடைத்தாள்களைப் பற்றியது. அதைப்பற்றிச் சொல்கிறார்.

[23rd March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : விடைத் தாள்கள் உபயோகிப்பதுபற்றி ஒரு வரைமுறை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாளும் முத்திரையிடப்பட்டு விடைத் தாள்கள் சரிவர இருக்கின்றனவா என்பது கண்காணிக்கப்படுகிறது. வேறு எந்த வகையிலும் தவறு ஏற்படாத வகையில், பாதுகாப்பு இருக்கிறது. கண்காணிப்பாளரின் கையெழுத்து விடைத்தாளில் பொருத்தப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் முன்னெச்சரிக்கை ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அடிஷனல் பேப்பர் மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதில், மைசூர் மாநிலத்தில், ஒவ்வொரு பேப்பருக்கும் தனி எண் கொடுத்து கண்காணிக்கப்படுவதால், அங்கே தவறு ஒன்றும் ஏற்படாத நிலைமை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலும், அந்த உதாரணத்தைப் பின்பற்றி அந்த முறையைப் பரிசீலனை செய்து அப்படி நடத்த இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட ஒழுங்கு முறையை நாமும் பரிசீலனை செய்யலாம், நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. எஸ். ஜெய்ராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, பரிட்சை எழுத வரும்போது, ஒரு சட்டசபை மெம்பரின் அத்தாட்சியைப் பெற வேண்டும் என்கிற ஒரு புது அனுபவம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தால் தான் பரிட்சை எழுத முடியும் என்று என் சொந்தக்காரப் பையன் ஒருவன் என்னிடம் சொன்னான். இந்தத் தமிழரசுப் பத்திரிகையில்தான் வேலையிலிருக்கிறான், அந்த மாதிரி ஏதாவது புதிய கண்டிப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதுபற்றிய முக்கியத் தகவல்கள் என்னிடத்தில் இல்லை.

Pension

* 249 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state whether the minimum pension of Rs. 30 applies to cases of family pension in the case of Teachers?

ஓய்வூதியம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

[23rd March 1972]

குறைந்த அளவு ஓய்வூதியத் தொகை ரூ. 30 என்பது ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் குடும்ப ஓய்வூதியங்களுக்கும் பொருந்துமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆம்.

Bonus to Teachers

* 250 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to grant one month's pension as bonus to Teacher Pensioners who have retired before 2nd October, 1970; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

ஆசிரியர்களுக்கு பூரிப்பூதியம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1970, அக்டோபர் 2-ஆம் நாளுக்கு முன்னர் ஓய்வு பெற்ற ஓய்வூதியம் பெறும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு மாத ஓய்வூதியத்தைப் பூரிப்பூதியமாக அளிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், இச்செயற்குறிப்பு தற்போது எந்நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஓய்வு பெற்ற இவ்வாசிரியர்களுக்கு ஒரு மாத மிகை ஊதியம் கொடுக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. விரைவிலேயே இப்பணத்தை அவர்கள் பெற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இதைப் பெறுவதில் மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே நான் சொன்னதாக நினைவு இருக்கிறது. இந்தச் சட்டமன்றத் தொடரிலும் அதற்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறது. இன்னும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் வரவில்லை. இந்த அரசு அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்க, விரைவில் அதைக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

[23rd March 1972]

Kilpauk Government Mental Hospital

* 251 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the details of the improvement schemes proposed for the expansion of the Kilpauk Government Mental Hospital;

(b) whether there is any proposal to open branch clinics in Madras City; and

(c) the expenditure incurred and the income derived for the Kilpauk Mental Hospital for the years 1970-71 and 1971-72?

கீழ்ப்பாக்கம் அரசு மனநோய் மருத்துவமனை

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கீழ்ப்பாக்கம் அரசு, மனநோய் மருத்துவமனையை மேம்படுத்துவதற்கான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் குறித்த விவரங்கள் யாவை?

(இ) சென்னை மாநகரில் கிளை மருத்துவமனைகள் திறக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதுமுள்ளதா?

(உ) கீழ்ப்பாக்கம் மனநோய் மருத்துவமனைக்காக 1970-71 ஆம் ஆண்டிலும், 1971-72 ஆம் ஆண்டிலும் செய்யப்பட்ட செலவு எவ்வளவு? பெறப்பட்ட வருவாய் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) சென்னை அரசினர் மனநோய் மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்டங்கள் வருமாறு:—

1. புதிய புறநோயாளிகள் பிரிவுக்கு மருந்தகம், ஆவண அறை, பரிசோதனை அறை கட்டுதல்.

2. புதிய புறநோயாளிகள் பிரிவின் பின்பகுதியில் முதன் மாடி கட்டுதல்.

3. கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு 50 குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.

4. ஒரு ஊர்தி அளித்தல்.

[23rd March 1972]

5. தற்போதுள்ள புறநோயாளிகள் கட்டடத்தின் பின்புறம் 300 படுக்கைகள் கொண்ட 3 மாடி கட்டடம் கட்டுதல்.

(இ) இல்லை.

(உ.) மொத்த செலவு—

1970-71 ஆம் ஆண்டு ரூ. 42,66,502

(1971 அக்டோபர் வரை).

1971-72 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 42,83,063

மொத்தவருவாய்—

1970-71 ரூ. 82,970.00

1971-72 ரூ. 56,065.00

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: இந்த ஆஸ்பத்திரியில் இன்பேஷண்டுகள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், அதன் வருவாய் எந்த அடிப்படையில் வருகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும். இருந்தாலும் நினைவில் இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறேன். கடந்த ஆண்டில் 1,200 அல்லது 1,300 வரை இருக்கிறது. முன்னர் ஒரு ஆண்டில் 1,800 வரையில் கூட இருந்தது. ஏதோ ஓரளவு வசதி உள்ளவர்கள் அங்கேயே தங்கிக்கொண்டு சிகிச்சை பெறுகின்றனர். சிறு தொகைதான் அதில் வருமானம்.

Primary Health Centres

* 252 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of Primary Health Centres in the State;

(b) the details of staff in each such centres; and

(c) whether there is any proposal to increase the number of such centres?

தொடக்க சுகாதார நிலையங்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

[23rd March 1972]

(அ) இம்மாநிலத்திலுள்ள தொடக்க சுகாதார நிலையங்கள் எத்தனை?

(இ) ஒவ்வொரு நிலையத்திலுமுள்ள பணியாளர்கள் பற்றிய விவரம் பாது?

(உ) அத்தகைய நிலையங்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) 379.

(இ) (1) உதவி அறுவை மருத்துவர் (பொது)	1
(2) உடல் நலப் பார்வையாளர்	1
(3) உடல் நல ஆய்வாளர்.	1
(4) மருந்து கலவையாளர்.	1
(5) மகப்பேறு துணைச் செவிவி.	1
(6) ஓட்டுநர்.	1
(7) செவிவிப்பணி நேர்முகச் சேவகர்-கடைநிலை ஊழியர்.	1
(8) சமைப்பவர்-தண்ணீர் வழங்குபவர்	1
(9) பெருக்குபவர்.	1

(உ) இரண்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் (1) சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள இலச்சிபாளையம் என்னுமிடத்திலும், (2) சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள இராசிபுரம் என்னும் இடத்திலும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இந்தனை மக்கள் கொண்ட கிராமத்துக்கு ஒரு தொடக்க சுகாதார நிலையம் இருக்கலாம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிற போது, அந்தக் கணக்குக்கும், நாம் அமைத்திருப்பதற்கும் எந்த அளவு சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஏற்கெனவே பிளாக் டெவலப்மெண்டு அல்லது பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்துக்கு 80 ஆயிரம் முதல் ஒரு லட்சத்து 10 ஆயிரம் மக்கள் என்ற அடிப்படை இருந்தது. ஒவ்வொரு ஒன்றியப் பகுதியிலும் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம். அத்துடன் இணைந்த குடும்பக் கட்டுப்பாடு மருத்துவ நிலையம், இவை அனைத்துக்கும் சேர்த்துத்தான் இந்த அடிப்படை இருக்கிறது. இதுபற்றி ஒன்றியத்துக்கு ஒன்று என்னும் விதி முறை இருக்கின்றது.

[23rd March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: 20 ஆயிரம் மக்களுக்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் இருக்க வேண்டுமென்று அகில இந்திய பட்ஜெட்டில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்பது மருத்துவத் துறைக்காக மட்டும் அமைக்கப்படவில்லை. மருத்துவப் பணிகளுக்காக, நோய்த் தடுப்புப் பணிகளுக்காக இந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் இருப்பதால், இந்த நோய்த் தடுப்புப் பணிகளின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு நல்ல சாதனமாக அமைந்திருக்கிறது.

By-Pass Road around Coimbatore

* 253 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to construct a by-pass road around Coimbatore connecting National Highways; and

(b) if so, the details thereof?

கோயம்புத்தூரைச் சுற்றி புறச்சாலை

திரு. வ. ஸ்ரீவரமூர்த்தி: மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தேசிய நெடுஞ்சாலை இணைக்கும் வகையில் கோயம்புத்தூரைச் சுற்றி புறச்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) ஆம்.

(இ) இந்த பைபாஸ் (by-pass) சாலை தேசிய நெடுஞ்சாலை எண் 47, கி.மீ. 144/4-ல் துவக்கி அதே தேசிய நெடுஞ்சாலை எண் 47, கி.மீ. 171/2-ல் சந்திக்கும். இத்திட்டத்திற்கான ரூ. 157 லட்சம் மகிப்பீட்டுப் பட்டியலுக்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. வ. ஸ்ரீவரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இதை எப்போது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில் ஏதாவது திட்டமான முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

[23rd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்படி, நாங்கள் இப்போது கொடுத்திருக்கிற பை-பாஸ் ரோடுத் திட்டம் மத்திய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆகவே விரைவாக அதில் செயல்படுவதற்கு அனுமதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

Washermen affected by the Cooum Improvement Scheme

* 254 Q.—THIRU C. R. KOLAPPA: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the washermen have been affected by the Cooum Improvement Scheme;

(b) if so, whether there is any proposal to provide dhobikanas for them; and

(c) if so, the details thereof?

கவம் சீரமைப்பு திட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட சலவையாளர்கள்

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா: மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கவம் சீரமைப்புத் திட்டத்தினால் சலவையாளர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அவர்களுக்கு சலவைத் துறைகள் கட்டிக்கொடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(உ) அவற்றின் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) கவம் சீரமைப்புத் திட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட சலவையாளர்களுக்கு கீழ்க்குறிப்பிட்ட இடங்களில் சலவைத் துறைகள் அமைத்துக் கொடுக்க செயற்குறிப்புகள் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன:—

இடம்.

சிலவுத் தொகை.

	ரூபாய்.
1. அப்பாசாமி முதலித் தெரு	24,000
2. அண்ணாநகர்	33,000
3. வெங்கடாசலப்பிள்ளைத் தெரு	20,000
4. ஒளவையூர்	20,000
5. நமச்சிவாயபுரத்தில் கிணறும் உயர்மட்ட தண்ணீர் தொட்டி ஒன்றும் கட்டுதல்.	24,000

(ரூப்பணிப்பு வழங்கி, பணி முடிக்கப்பெற்றது).

23rd March 1972]

Nagoor Dharga

* 255 Q.—THIRU C. V. RAJAGOPAL (on behalf of THAVA-THIRU DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR-KUND-RAKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the annual income derived by Nagoor Dharga?

நாகூர் தர்க்கா

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் (தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

நாகூர் தர்க்காவுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு வரும் வருவாய் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நாகூர் தர்க்காவுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் ரூ. 6,20,000 (ரூபாய் ஆறு லட்சத்து இருபத்தியிரம்) வருவாய் வருகிறது.

Assistant Engineers in the Public Works Department

* 256. Q.—THIRU C. V. RAJAGOPAL (on behalf of THAVA-THIRU DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR-KUND-RAKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of diploma-holders who have been promoted as Assistant Engineers in the Public Works Department during 1970-71;

(b) whether there is any stagnation in making these promotions; and

(c) if so, the steps taken by the Government to avoid this stagnation?

பொதுப் பணித் துறையில் உதவிப் பொறியாளர்

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் (தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பொதுப் பணித் துறையில் உதவிப் பொறியாளர் பதவிக்கு டிப்ளோமா பெற்றவர்கள் 1970-71-ல் எத்தனை பேர் பதவி உயர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள்?

[23rd March 1972]

(இ) இந்தப் பதவி உயர்வு தருவதில் தேக்கமிருக்கிறதா?

(உ) ஆம் எனில், தேக்கத்தைத் தவிர்க்க அரசு என்ன முயற்சி எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பரிட்சா: (அ) 43.

(இ) தேக்கம் இல்லை.

(உ) இவ்வினாவுக்கு இடமில்லை.

Kodayar Power Station

* 257. Q.—THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the generator at the Kodayar Power Station has been sent by air abroad for carrying out certain repairs; and

(b) if so, the details thereof?

கோதையாறு மின் விசைத் திட்டம்

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்: மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கோதையாறு மின் விசைத் திட்டத்தில் உள்ள ஜெனரேட்டர் (generator) பழுதாகியதை செப்பனிட விமானத்தில் வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: (அ) ஆம்.

(இ) கோதையாறு மின் நிலையம் ஒன்றில் பழுதுபட்ட டர்பைன் கைடு பேரிக் 3-4-71 அன்று ஏர் இந்தியா மூலம் ஜெனீவாவிற்கு விமானத்தில் அனுப்பப்பட்டது. இந்த டர்பைன் கைடு பழுதுபார்க்கப்பட்டு ஜெனீவாவிலிருந்து திரும்பி வர இருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: இதை ஜெனீவாவிற்குக் கொண்டுபோய் திரும்பிக் கொண்டுவர விமானச் செலவு எவ்வளவாகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: அதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. முதலில் அதைக் கடல் மூலமாக அனுப்புவதாக இருந்தது. மின்சாரத் துறை நிபுணர்களின் ஆலோசனையின்படி, விமானத்தில் அனுப்பப்பட்டது. இப்போது அந்த இயந்திரத்தைப் பழுதுபார்க்கும் கருவி ஜெனீவாவில் இருப்பதால், இப்போது அதை அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த ஆலோசனையின் பேரில்தான் அது அங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

23rd March 1972]

Loans received by the Tamil Nadu Electricity Board

* 258. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the loans received by the Tamil Nadu Electricity Board from the Rural Electrification Corporation, as on 20th August 1971?

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம் பெற்ற கடன்கள்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

இன்றைய நிலவரப்படி கிராம மின் வசதிக் கழகத்திடமிருந்து தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம் பெற்ற கடன்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: கிராம மின்வழங்கு நிறுவனத்திடமிருந்து 20-8-1971 தேதிவரையில் ரூபாய் 2.12 கோடியை தமிழக மின் வாரியம் கடனுதவியாகப் பெற்றுள்ளது.

Junior Engineer Competitive Examination conducted by the Electricity Board.

* 259 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of persons proposed to be selected on the results of the Junior Engineer Competitive Examination conducted by the Electricity Board in October 1971 and the nature of allotment of posts;

(b) the number of applications received;

(c) the number of persons selected by allotment; and

(d) among those selected, the number of persons who passed the Engineering College Examinations together with the year in which they passed?

மின்சார வாரியம் நடத்திய ஜூனியர் என்ஜினியர் தேர்வு

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் மின்சார வாரியம் நடத்திய ஜூனியர் என்ஜினியர் தேர்வில் எத்தனை பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதென்று திட்டமிடப்பட்டது? ஸ்தானங்கள் எவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்டன?

[23rd March 1972]

(இ) வந்த விண்ணப்பங்கள் எத்தனை?

(உ) ஒதுக்கிய முறையில் எத்தனைப் பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்?

(எ) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எந்தெந்த ஆண்டுகளில் எவ்வெத்தனை பேர் பொறியியற் கல்லூரிகளில் தேர்வு பெற்றவர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் :

தாழ்த்தப் பட்டோர்.	பிறப்ப்டோர்.	இதர தரப்பில்	மொத்தம்.
(அ) 72	124	204	400
(இ) 1,479			
(உ) 4	145	345	494
(எ) பட்டம் பெற்ற ஆண்டு	தேர்வு பெற்றவர்கள்		
1964	1		
1965	1		
1966	3		
1967	5		
1968	13		
1969	74		
1970	242		
1971	152		
மொத்தம் ..			494

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1968-69 முதல், முதல் வகுப்பில் தேறிய என்ஜினியர்களுக்குக் கூட இன்னும் வேலை கிடைக்காமலிருக்கிறதே, இதற்குக் காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எந்த ஆண்டு எவ்வளவு பேர் தேர்ந்தார்கள் என்பது அல்ல. தேர்வுக்கு என்னென்ன தகுதிகள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற தகுதியின் அடிப்படையிலே மொத்தமாக விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்டு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் முதல் வகுப்பில் தேறியவர்கள் என்று குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, என்ஜினியரின் கல்லூரிகளிலே தேர்ட் கிளாஸ் கிடையாது. பர்ஸ்ட் & செக்கண்ட் கிளாஸ் தான். அதிலே தேறியவர்களில் 98 சதவீதம் பேர் பர்ஸ்ட் கிளாஸ்தான் வாங்குகிறார்கள்.

23rd March 1972]

Tariff of Tamil Nadu Electricity Board.

* 260 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Tamil Nadu Electricity Board has classified 'Homes for Destitute Children' under 'Commercial' instead of 'domestic' tariff;

(b) if so, from when;

(c) the reason therefor; and

(d) the additional income expected out of this change per year?

தமிழ் நாடு மின்வாரியத்தின் கட்டண அட்டவணை

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு மின்வாரியம் அனாதைச் சிறுவர் இல்லங்களை "வீட்டுப் பயனுக்கான" கட்டண அட்டவணைக்குப் பதில் "வாணிகப் பயனுக்கான" கட்டண அட்டவணைக்கு வகைப்படுத்தியுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், எந்நாள் முதல் இவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்டது?

(உ) அதற்கான காரணம் என்ன?

(எ) இம்மாற்றத்தின் மூலம் ஆண்டொன்றுக்கு எதிர்பார்க்கப்படும் கூடுதல் வருவாய் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) அனாதைச் சிறுவர் இல்லங்கள் 1-12-1964 முதல் 'வீட்டுப் பயனுக்கான மின் கட்டணம்' என்னும் வகைக்குப் பதில் 'வாணிகப் பயனுக்கான மின் கட்டணம்' என்னும் வகையில் சேர்க்கப்பட்டன.

(உ) அனாதைச் சிறுவர் இல்லங்கள் பல்வேறு வாய்க்கால்கள் மூலமாக மாணியங்களும் பிற நன்கொடைகளும் பெறுகின்றனவாதலால் இந்நிறுவனங்களுக்கு வாணிக நிறுவனங்களுக்கான குறைந்த அழுத்த மின் கட்டணங்கள் விதிக்கத் தமிழ்நாடு மின் வாரியம் முடிவு செய்தது. ஆயினும் இப்பொருள் பற்றி அரசிடமிருந்து கருத்துரையொன்று வந்ததன் பேரில் அனாதைச் சிறுவர் இல்லங்களுக்கு வழங்கப்படும் மின்சாரத்துக்கு சாதாரண வீட்டுப்பயன் மின் கட்டணம் மட்டுமே விதிப்பதென்று தற்போது மின்வாரியம் முடிவு செய்துள்ளது.

(எ) இவ்வாறு மின் கட்டணத்தை மாற்றியதன் மூலம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட கூடுதல் ஆண்டு வருவாய் ஏறத்தாழ ரூ. 24,000 ஆகும்.

[28th March 1972]

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : உத்திரவு எப்பொழுது போடப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சென்ற வாரம் பேசும்போது சொல்லியது ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. அதன் பிறகு தான் பரிசீலிக்கப்பட்டு, மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

Traffic Planning Cell.

* 261 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up a permanent traffic planning cell in the Tamil Nadu State Transport Department; and

(b) if so, the details thereof?

போக்குவரத்துத் திட்டப் பிரிவு

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையில் நிலையான போக்குவரத்துத் திட்டப் பிரிவொன்றை அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதுபற்றிய விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) இதனைப் பற்றிய விவரங்கள் போக்குவரத்துத் துறை இயக்குனரால் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

Vigilance Cell

* 262 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether any vigilance cell is functioning in the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department; and

(b) if so, the number of cases of malpractices detected during 1970-71?

[28th March 1972]

லஞ்ச ஊழல் கண்காணிப்புப் பிரிவு

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இந்து சமய-அறக்கட்டளை நிர்வாகத் துறையில் லஞ்ச ஊழல் கண்காணிப்புப் பிரிவு ஏதேனும் செயல்பட்டு வருகிறதா?

(இ) ஆமெனில், 1970-71-ல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஊழல் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Pay Scales of Temple Staff.

* 263 Q.—THIRU C. V. RAJAGOPAL (on behalf of THAVATHIRU DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR-KUNRAKKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state whether any regular pay scales for the temple staff are in vogue?

திருக்கோயில் ஊழியர்களுக்கு சம்பள விதிதங்கள்

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் (தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்-குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்) : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

திருக்கோயில் உள்துறைப் பணி செய்யும் ஊழியர்களுக்கு முறையான சம்பள விதிதங்கள் நடைமுறையில் இருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இல்லை.

Dispute about Construction of Temple at Kulithalai.

* 264 Q.—THIRU C. V. RAJAGOPAL (on behalf of THAVATHIRU DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR-KUNRAKKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether any dispute has arisen in connection with the construction of a temple at Kulithalai by the Hindu Aryavysia Community; and

(b) if so, the result of the dispute?

[23rd March 1972]

குளித்தலையில் திருக்கோயில் கட்டுதல் தொடர்பாக வழக்கு

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் (தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்) : மாண்புமிகு அறிவியல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குளித்தலையில் இந்து ஆரிய வைபவர் சமூகத்தினர் திருக்கோயில் கட்டுதல் தொடர்பாக ஏதேனும் வழக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் முடிவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. CALLING ATTENTION TO THE CLOSURE OF THE MATCH FACTORIES IN TIRUNELVELI DISTRICT.

MR. CHAIRMAN : Now the hon. Member Thiru V. Isvar-murti will call the attention of the Hon. the Minister for Industries.

THIRU V. ISVARMURTI : Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Industries to a matter of urgent public importance, namely, the closure of the match factories in Tirunelveli district resulting in the loss of employment to a number of people.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1968-ம் ஆண்டிலும், 1970-ம் ஆண்டிலும், இருமுறை இந்த அரசு மத்திய அரசை தீர்ப்பெட்டி பேண்ட்ரோல் முறையை மறுபடியும் அமல் செய்யக் கேட்டுக் கொண்டது. மத்திய அரசு இதற்கு இசையாமல், தீர்ப்பெட்டிகளால் வரி ஏய்ப்பைத் தவிர்க்க தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் எனக் கூறியது. மத்திய அரசின் மேற்கூறிய நடவடிக்கைகள் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்கத் தவறியதாய்த் தெரிவதால் இவ்வரசு இப்பொழுது முன்னுடைய முறையாக 84-2-1972-ல் மத்திய அரசை பேண்ட்ரோல் முறையை மீண்டும் அமல் படுத்த வேண்டும் அல்லது தீர்ப்பெட்டி கலால் வரி ஏய்ப்பைத் தவிர்க்க பலன் தரக்கூடிய வேறு முறைகையாவது கொண்டுவர வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. இவ்வேண்டுகோளுக்கு மத்திய அரசின் பதில் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

[23rd March 1972]

III. GOVERNMENT MOTION.

DISCUSSION ON THE POLICY NOTE ON THE PROGRESS OF EDUCATION IN TAMIL NADU.

MR. CHAIRMAN : The Hon. the Minister for Education and Local Administration will now move the motion standing in his name.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள “தமிழ் நாட்டில் கல்வியைத் துறையில் முன்னேற்றம்” என்னும் அறிக்கை இவ்வாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—“That the Policy Note on the progress of Education in Tamil Nadu placed on the table of the Council be taken into consideration.”

* திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் பொது மக்கள் எவ்வளவு உணர்ந்திருக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்குக் குறையாதபடி, நம் மன்றத்திலே அதற்குத் தகுந்த அந்தஸ்து அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், ‘பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி’ இரண்டு நாட்கள் இந்த விவாதத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சுமார் 90 கோடி ரூபாய் மாத்திரமல்லாமல், பிற துறைகளிலும் கல்விக்காகச் செலவழிக்கும் பணத்தையும் சேர்த்து ரூபாய் 112½ கோடி செலவழிக்கப் படுகிறது என்பதை அறிந்து பெருமிதம் அடைகிறோம். இந்தப் பெரும் தொகை முழுவதும் நமது சமுதாயத்தின் நலத்திற்காகச் சிறப்பாகச் செலவு செய்யப்படுவதுபற்றி அரசினரை எல்லோரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெற்றோர்கள், பொது மக்கள் ஆகிய எல்லோரும் கல்வியின் ஊர்ச்சியைக் கண்டு அரசுக்குத் தங்களது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். கல்வியின் நோக்கம் ஈடேறுவதற்குப் பொது மக்கள் ஒத்துழைக்கிறார்கள். பள்ளிகளில் எல்லாம் பெற்றோர், ஆசிரியர் குழுக்கள் நிறுவப்பட்டு உள்ளன. முன்பு இருந்ததைப் போல் படிப்பது ஏதோ மாணவர்கள், நிர்வகிப்பது ஆசிரியர்கள் பொறுப்பு என்று இல்லாதபடி பெற்றோர் இதில் புது விழிப்புக்கொண்டு கவனம் செலுத்தவது இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய கல்வி முன்னேற்றத்தின், கல்வி வளர்ச்சியின் பாராட்டுக்குரிய ஒரு அம்சம் ஆகும். சில சமயம் அதிக ஈடுபாடு கூட கொண்டுவரக்கூடாது

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [23rd March 1972]

அனுபவமாகவே இருக்குமே என்ற கருத்திலேயே ஒழிய, எல்லா நிர்வாகங்களின் வணிக நோக்கமும், லாப நோக்கம் தான் அல்லாது அற நோக்கம் எதுவுமே இல்லை யென்று கூறுவது மிகைப் படுத்திக் கூறக்கூடிய ஒரு பெரும் குறை என்று நான் கருதுகின்றேன். பல நிர்வாகங்கள் மிக நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் நடத்துபவர்களுக்கு அந்த நிலையங்களிலிருந்து எந்தவிதமான வருமானமும் வருவதற்கு சாத்தியமே இல்லை என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்துக் கூற நான் விரும்புகின்றேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்தும் செலவிலே, ஒருவர் அந்தப் பள்ளியை நடத்துவதற்கு 1,500 ரூபாய் கொடுத்துத் தீர வேண்டுமே ஒழிய, அதிலேயிருந்து 1,500 காசுகூட எடுக்க முடியாது. அதற்கு மேலும் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு மேலும் கொடுக்கிறவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அப்படியிருக்க, அந்தப் பள்ளிகளையெல்லாம் அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அது ஏதோ கடமையைச் செய்யாத ஒரு ஆசிரியருக்கு நல்ல காலமாக இருக்கலாமே ஒழிய, கல்விக்கு நல்ல காலம் என்று ஒரு நாளும் கூறவே மாட்டேன். கல்விக்குப் பொற்காலமாக, நல்ல காலமாக இருக்க வேண்டுமென்றால், நல்ல நிர்வாகத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அரசு எல்லாவிதமான உதவியையும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

துவக்கப் பள்ளிகளைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, இந்த துவக்கப் பள்ளிகளுக்கு உண்டான 'மெயின்டெனன்ஸ் கிரான்ட்' என்று நிர்வாகிகளுக்குச் சேரவேண்டிய தொகை ஓராண்டுக்கு மேலாகச் சேரவில்லையென்று பல நிர்வாகிகளிடமிருந்தும் தீர்மானங்கள் வருகின்றன. 1970-71-ல் சேரவேண்டிய தொகையே இன்னும் சேரவில்லையென்ற குறை இருக்கின்றது. அதைப் போக்க வேண்டும். அதில் ஏதோ சிக்கல் இருக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன், இந்தப் பென்ஷன் இன்னும் கிடைக்காதது மாதிரி. ஏதோ நிதியில்லாத குறையாகவோ அல்லது உத்தரவு போகாத குறையாகவோ இருக்கும். ஆனால் இதை சந்தர்ப்பமாக வைத்துக்கொண்டு ஒன்றும் செய்யக் கூடாது. நல்ல நிர்வாகத்தினருக்கு 12 சதவிகிதம் நாம் மெயின்டெனன்ஸ் கிரான்ட்டைக் கொடுப்பது சரியான ஒரு பணியாகும். அதைக் கட்டாயமாகத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். அம்மாதிரியான பள்ளிகள் எல்லாம் நன்றாக அவர்கள் பணியைச் செய்வதை அரசு தடுக்காதபடி, ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் எடுத்துக்கூறிக்கொள்கின்றேன்.

நல்லாசிரியர்களை உருவாக்குவதற்கு பல திட்டங்களை அரசு வகுத்து இங்கு கூறியிருக்கின்றது. அதையெல்லாம் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுவார்கள். குறைந்த தகுதிகள் உடையவர்களை உயர் தகுதிகள்

23rd March 1972] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

பெறுவதற்காக நாம் அனுப்புகின்றோம். ஒரு ஹயர் கிரேடு இடம் என்று இருக்கக்கூடிய இடத்தில் செகண்டரி கிரேடு தகுதி பெற்ற ஒருவர் இருப்பாரே யானால், அவர் இடம் ஹைர் கிரேடாக இருந்தபோதிலும்கூட, அவருக்கு செகண்டரி கிரேடு ஊதியம் உண்டு என்று சுமார் 20,000 பேர்களுக்கு, அந்த இடம் ஹயர் கிரேடாக இருந்தபோதிலும், அவர்களுடைய தகுதியானது செகண்டரி கிரேடு என்பதை உணர்ந்து செகண்டரி கிரேடு ஊதியம் கொடுப்பது பாராட்டத்தக்கது. செகண்டரி கிரேடு தமிழ் ஆசிரியர்கள் முதல் கிரேடு தகுதி பெற்றிருக்கின்றவர், அவர் போதிப்பது ஆறுவது, ஏழாவது, எட்டாவது வகுப்பாக இருந்தபோதிலும்கூட, இரண்டாவது கிரேடு தமிழ் ஆசிரியர்கள் இடமாக இருந்த போதிலும்கூட முதல் கிரேடு தகுதியைப் பெற்றுள்ள இவ்வாசிரியர்களுக்கு முதல் கிரேடு ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகின்றேன். 19,500 செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், ஹைர் கிரேடு சம்பளத்தைப் பெறவேண்டியவர்கள், செகண்டரி கிரேடு சம்பளம் பெறுகின்றார்கள் என்பதற்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்தில் நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒரு அரசு ஆணையை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இனிமேல் எந்த ஒரு ஹைர் கிரேடு போஸ்ட்டிங் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியரை நியமிக்கக் கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். அது சரியென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஹைர் கிரேடு ஸ்தானமாக இருந்தபோதிலும்கூட, அந்த இடத்தில் ஏன் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியரை நாம் நியமிக்கக் கூடாது? பி.ஏ., பி.டி.-களைக்கூட ஏன் அங்கே போடக் கூடாது? சிறு வகுப்புகளில்கூட பெரும் தகுதிகள் பெற்ற ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுவது நம் நாட்டுக்கு நல்ல காலமாக அமையுமென்று கருதுகின்றேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பணத்திற்கு உச்ச வரம்பு வேண்டுமானாலும், இது என்று நிர்ணயிக்கலாம். 23-2-1972 தேதியிட்ட 262 எண் அரசு ஆணைப்படி இனிமேல் ஹைர் கிரேடு போஸ்ட்டிங் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை நியமிக்கக் கூடாது என்பது அவ்வளவு பொருத்தமுள்ளதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அதை அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அரசு இத்துடன் நிற்கவில்லை. நமது மாநிலத்திலேயே எல்லோரும் பார்த்துப் பாராட்டவேண்டிய ஒரு மாதிரி உயர்நிலைப் பள்ளியை உருவாக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கின்றார்கள். இரண்டு லட்ச ரூபாயில் அது நிறுவப்படப்போகிறது. பல பள்ளிகளிலிருந்து ஆசிரியர்களும் பிறரும் வந்து, அப்பள்ளியில் நடைமுறை நடவடிக்கைகளைப் பார்த்து, அதனால் பலனடையப்

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [23rd March 1972]

போகின்றார்கள். அது மாதிரிப் பள்ளியாக இருக்கப்போகின்றது. அதில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களெல்லாம் எம்.இடி. பட்டம் பெற்ற, இன்னும் பல தகுதிகள் பெற்ற, பெரும் பணியாற்றக்கூடிய நிபுணர்களாக அமைவார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டு லட்ச ரூபாய் பெரிதல்ல. இது ஒரு சிறந்த முடிவு என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது 'எஜுகேஷன் கமிஷன்' அவர்களுடைய பரிந்துரைகளுக்கு ஒப்ப அமைந்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த மாதிரி உயர்நிலைப் பள்ளி எங்கு அமையப் போகின்றது என்பதைப் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். இது வெளியூரில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு ஒட்டி அமைக்கப்படும் என்று குறிப்பு கூறுகின்றது. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இவைகளை யொட்டி இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு ஏதோ 'மாடல் ஸ்கூல்' என்று பெயரளவில் கூறுகின்றோமே ஒழிய, அவைகள் மாடல்கள் என்று சொல்வதற்கே இல்லை. ஏனெனில் அந்தப் பள்ளிகளில், அந்தக் கல்லூரிகளில் பயிற்சி பெறும் இந்த கத்துக்குட்டிகள் எல்லாம் தினசரி பள்ளிகளுக்குள் துழைந்து, அவர்கள் கற்பிக்கும் கலையை கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாகிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு களமாக அது அமைகின்றது. சிறந்த ஆசிரியர்களாக அவர்களை ஆக்குவதற்காக அங்கு அத்துடன் உருவாக்கப் பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தப் பள்ளியானது ஒரு கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பயிற்சிக் கூடமாக அமைகின்றதே ஒழிய, அதைச் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்க முடியுமா என்பது ஐயப்பாட்டுக்கு உரிய ஒரு விஷயமாகும்.

ஆசிரியர் கல்லூரியை ஒட்டியிருக்கக் கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளெல்லாம் மாதிரிப் பள்ளிகளாக அமைவது மிகவும் துர்லபம் என்று கருதுகிறேன். ஒரு சிறந்த உயர்நிலைப் பள்ளியை எடுத்துக்கொண்டு, அதை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டு அதைச் சிறந்த முறையில் இந்தத் திட்டத்தையொட்டி நடத்தி உலகிற்குக் காட்ட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி தான் இடம் என்ற முடிவை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வியின் தாம் உயருவதற்கு, ஆசிரியர்கள் அதிகத் தகுதிகளைப் பெறுவதற்கு நாம் 10 டி.இடி. பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களை எம்.இடி. பட்டம் பெறுவதற்கு அனுப்புகிறோம். 29 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் இப்படி அனுப்பப்படுகிறவர்கள் அப்பயிற்சி பெற்று வந்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலோ, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலோ பணியாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்ஸ், ஸ்கூல் அஸிஸ்டெண்ட்ஸ் இவர்களெல்லாம் பொறுக்கி அனுப்பப்படுவார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இந்தத் தகுதி அவசியம் தராது என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. ஆனால் ஸ்கூல் அஸிஸ்டெண்ட்

23rd March 1972] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

களுக்கு இந்த மாதிரியான தகுதி நிச்சயமாகப் பயன் அளிக்கும். சமுதாயம் இதனால் பலன் அடையும். ஆகையினால் பொறுக்கியெடுப்பதில், டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களைத் தவிர, எக்ஸ்சூடிவ் ஆபீசர்களைத் தவிர, "டீச்சிங் விங்" கல்விச் சாலைகளில் இருக்கிறவர்களைப் பொறுக்கியெடுத்து அவர்கள் பயிற்சி பெற்று வந்த பிறகு, பள்ளிகளிலேயே ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற உறுதிமொழியைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவர்களை அனுப்ப வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். டி.இ.ஓ., கெஜட் ஹெட்மாஸ்டர்ஸ் இவர்கள் இரண்டு பேரையும் பிரித்துக் கூறியிருக்கிறோம். கெஜட் ஹெட்மாஸ்டர்ஸ் களாக இருக்க விரும்புகிறவர்கள் 58 வயது வரை இருக்கலாம். டி.இ.ஓ.-வாக இருக்க விரும்புகிறவர்கள் 55 வயதில் ஓய்வு பெற வேண்டும். அந்தத் துறைக்குப் போன பிறகு, இங்கு வந்து விடுகிறேன் என்று திரும்பி வாக்கூடாது என்று கூறுகிற மாதிரியே, இந்த எம்.இடி. பட்டத்திற்குப் போக விரும்பும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களெல்லாம் கட்டாயமாக என் வாழ்நாள் முழுவதும் ஆசிரியராகவே பணியாற்றவேண்டும் என்ற உறுதி மொழியைத் தர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட உறுதி மொழியை அவர்களிடம் பெற்றுக்கொண்டு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளிலேயிருந்து வரும் திறமை மிக்க மாணவர்களைப் பொறுக்கியெடுத்து, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியிலிருந்தும் இரண்டு சிறந்த மாணவர்களைப் பொறுக்கியெடுத்து, மத்திய அரசு மானியத்துடன் 500, அல்லது 1,000 ரூபாய் ஆண்டுதோறும் கொடுத்து, நல்ல கல்வி பெறுவதற்கு அவர்கள் கல்வித் திட்டம் முடியும் வரையிலும் நல்ல உயர் கல்வி பெறுவதற்கு ஒரு திட்டம் அமுலாகப் போகிறது. இது கிராம மக்களுக்குக் கெல்லாம் ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாக அமையுமென்று கருதுகிறேன். கிராமங்களிலிருந்து பல பல சிறந்த மாணவர்களை நான் கண்டிருக்கிறேன். பல மாணவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்குமானால், மிக உயரத்திற்கு அவர்கள் செல்ல முடியும் என்பதை நாம் உணர்ந்து இந்தத் திட்டத்தை அமுலாக்குகிறோம். இது சிறந்த திட்டம். இப்போது நடக்கக்கூடிய 8-வது வகுப்பு இறுதித் தேர்விலிருந்து ஒவ்வொரு பள்ளியிலிருந்து 8 மாணவர்கள் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்டு, பிறகு ஒரு பொதுத் தேர்வு வைத்து அதிலிருந்து ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பிராந்தியத்திலும் இரண்டு மாணவர்களை பொறுக்கியெடுக்க இருக்கிறார்கள். இந்த முன்னேற்பாடு, முன்னெச்சரிக்கை இருப்பதற்காக அரசைப் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் இப்போது நடக்கும் 8-வது வகுப்பு மார்க்குக்களை வைத்து இரண்டு மாணவர்களைப் பொறுக்கியெடுப்பது அவ்வளவு சரியாகாது என்று கருதுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இப்போது நடைபெறும் 8-வது வகுப்பு முடிவில்

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [23rd March 1972]

இருக்கக்கூடிய பொதுத் தேர்வையும் சிறந்த முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். அதில் இருக்கக் கூடிய இரண்டு குறைகளை நீக்கினால், எல்லாப் பள்ளிகளிலும் 8-வது வகுப்பிலுள்ள மாணவர்களுக்குச் சிறந்த கல்வி போதிக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து வருகின்ற மாணவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகள் அல்லது நகராங்கிலுள்ள பள்ளிகளிலிருந்து வரக்கூடிய மாணவர்களோடு போட்டி போடவேண்டுமானால், அப் பள்ளியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பாடத் திட்டம் முழுவதையும் முடிக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்தோடு தான் 8-வது வகுப்பு முடிவில் பொதுப் பரீட்சை இருக்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். பல கிராமப் பகுதிகளிலும், தள்ளியிருக்கக்கூடிய, கண்களில் படாத பள்ளிகளிலும் பாடத் திட்டம் முழுவதும் சில ஆசிரியர்களால் முடிக்கப்படுவதில்லை. அப்படியிருந்தால், மாணவர்கள் பெரும் நஷ்டத்திற்கும் கஷ்டத்திற்கும் ஆளாகிறார்கள். இப்பொழுது பொதுப் பரீட்சை வைத்திருக்கிறோம். பரீட்சை பெயரளவில் பரீட்சையாக இருக்கிறதே தவிர, முக்கியமான இரண்டு அம்சங்களில் குறைகள் இருக்கின்றன. இந்த தேர்வுத் தாள்களை தயாரிப்பதெல்லாம் அந்தந்த மாவட்ட வாரியாக நடைபெறுகிறதென்பது வால்தவம். கேள்வித் தாள்களெல்லாம் பொதுவாக அச்சிடப்படுகின்றன. கேள்வித் தாள்கள் ரகசியமாக இருந்து காப்பாற்றப்படுகிறதா வென்றால், இல்லையென்று கூற வேண்டும். அவைகளை ரகசியமாகக் காப்பாற்றுவதற்கு எந்தவிதமான முன்னெச்சரிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இது ஒரு குறை. இரண்டாவது, பள்ளியிலுள்ள மாணவர்களுடைய விடைத் தாள்களுக்கெல்லாம் அந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்களால்தான் மார்க்குகள் போடப்படுகின்றன. விடைத் தாள்கள் அங்கேயே திருத்தப்படுகின்றன. வேறு ஒரு பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்ற முன்னெச்சரிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்த இரண்டு குறைகளைப் போக்கிவிட்டால் கிராமப் புறத்திலிருந்து வரக்கூடிய பல மாணவர்கள் இந்தத் திட்டத்தினால் பலன் அடைந்து இந்தப் பணத்தைப் பெறுவார்களென்று கருதுகிறேன்.

கல்லூரிக் கல்வியைப்பற்றி, ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். தமிழைப் பயிற்று மொழியாக ஆக்கிவிட்டோம். இது பல ஆண்டுகளாகக் கூறி வரக்கூடிய ஒரு திட்டம். உண்மை என்னவென்றால், தங்களுடைய தாய் மொழி மூலம் தான் மாணவர்கள் சிரமமின்றி அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள முடியும், பொது அறிவைப் பெற முடியும். இது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையான உண்மை. 1969-70-இல் நாம் பி.எஸ்.ஸி. வகுப்புகளிலும் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்கினோம். கணிதம், விஞ்ஞானம் முதலிய பட்டப்படிப்பிற்கும் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்கிவிட்டோம். இப்படித் தமிழைப் பயிற்று

23rd March 1972]. [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

மொழியாகக்கொண்ட மாணவர்களுடைய முதலாவது பிரிவு 1972-ம் ஆண்டில் பட்ட இறுதித் தேர்வை எழுதுகிறார்கள். பி.எஸ்.ஸி தமிழ் மீடியம் மூலமாக கணிதம், பிசிக்ஸ், கெமிஸ்ட்ரி படித்த மாணவர்கள் வெளி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உயர் பட்டப் படிப்பிற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள நான் ஆவலாக இருக்கிறேன். தமிழ் மூலமாகப் படித்தவர்கள் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு உயர் பட்டப் படிப்பிற்குத் தடையிருக்கக் கூடாது. போஸ்ட் கிராஜுவேட் படிப்பிற்கு மாணவர்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, தமிழில் படித்த மாணவர்களுக்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அங்கு தமிழ் பயிற்று மொழியாவதற்குச் சிறிது கால தாமதம் ஏற்படும். அது வரையிலும் பிற மொழிகளில் படித்தவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பி.எச்.டி. படிப்பிற்கு நாம் சில பேராசிரியர்களை அனுப்புகிறோம். இரண்டு பேராசிரியர்களையும், இரண்டு உதவிப் பேராசிரியர்களையும் அனுப்புகிறோம்.

May I take a few more minutes, Sir ?

Mr. CHAIRMAN : Five more minutes. I request the hon. Member not to encroach on others' time.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : இரண்டு பேராசிரியர்களும், உதவிப் பேராசிரியர்களும் நல்ல ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை பெற வேண்டும், உயர் கல்வி பெற வேண்டும் என்பதற்காக அரசின் செலவில் அனுப்புகிறோம். ஆனால் சிலர் தங்களுடைய செலவில் சென்று பி.எச்.டி. பட்டம் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் செலவில் போய் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய படிப்புக் காலத்தில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடையாது. அவர்கள் சென்ற போது, லீவு எடுத்துச் சென்றார்கள். திரும்பி வந்தபோது எம்.ஏ. பட்டதாரிகளெல்லாம் அவர்களுக்கெல்லாம் சீனியராகச் சென்று விட்டார்கள். ஆகவே, இவர்களுடைய சீனியாரிட்டியெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால், இந்த பி.எச்.டி. பட்டம் பெற்று வந்தவர்களுக்குச் சிறப்பு ஊதியம் வழங்க வேண்டும். வெறும் ஊதிய உயர்வு போதாது. சிறப்பு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்காக எம்.ஏ. படிப்பிற்கு நாம் 40 பேர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் கொடுத்து அனுப்புகிறோம். இது சிறந்த போற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆங்கில அறிவு மாத்திரம் போதாது. ஆங்கிலத்தைப் போதிக்கும் முறையையும் கற்க வேண்டும். அவர்களை ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பி, பி.டிடி. பட்டம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இது ஒருமுறமிருக்க, ஆங்கிலம் முழுவதும் அறிந்த

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [23rd March 1972]

ஆங்கில அறிவு பெற வேண்டுமென்பதற்காக அரசுச் செலவில் அனுப்புகிறோம். அதே சமயத்தில் ஒரு சிறிய குறைபாட்டை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இதே மாதிரியாக பி.ஏ. ஆங்கிலம் கற்ற பட்டதாரிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கு மனுப் போட்டால், அவர்களை எடுத்துக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் ஆங்கிலப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் இடமில்லையென்று கூறுகிறார்கள். இந்த நிலை போக வேண்டும். அவர்கள் ஆங்கில மொழி ஆசிரியர்களாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அமரவதற்கு ஆங்கில பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களையும் ஊக்கு வித்து ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் இனிமேல் இடத்திற்கு மிகவும் அடிதடி ஏற்பட இருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்றதை விட வருங்காலத்தில் இந்தச் சிரமங்கள் அதிகமாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை அரசு உயர்த்திக் கொடுக்க இருக்கிறது. அதனால் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் இடம் வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்கள் மிக அதிகமாக இருப்பார்கள். இப்போது இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில், மதுரை பல்கலைக் கழகப் பிரிவில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் எல்லாம் தனியாரால் நடத்தப்படக் கூடிய ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளாகும். எப்படி இன்ஜினியரிங் கல்லூரிகளுக்கும், மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கும் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பொதுவாக ஒரு குழு வைத்திருக்கிறோமோ, அதே போல, இன்றைக்கு அரசினர் கல்லூரிகளுக்கு அமைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல, தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கும் ஒரு பொறுக்குக் குழு இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால் நிர்வாகத்தினருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ஸ்தானம் ஒதுக்கலாம். நிர்வாகிகள் இந்த ஸ்தானங்களை அடைக்க வேண்டுமென்றி முயலுவதும் நிரப்புவதற்கு அவர்களை விட்டு வைக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 49 சதவிகித இடங்களை “பாக்வேர்ட் கிளாஸ்”க்கும், பிற்பட்டோருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வைத்திருக்கிறோம். ‘அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி’யின் ரிப்போர்ட்டிலிருந்து இந்த பர்சென்டேஜ் இடம் ஒதுக்கப்படவில்லையென்று தெரிகிறது. அதற்குக் காரணமாக என்று உயர்தரக் கல்வி இயக்குநர் ஏதேதோ நொண்டிச் சமாதானங்களைச் சொல்கிறார். மனுச் செய்யவில்லை, மனுச் செய்தாலும் பாக்வேர்ட் கம்யூனிடி இல்லை என்று எல்லாம் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. அந்த நிர்வாகமே அந்த ஸ்தானங்கள் முழுவதையும் நிரப்பலாம் என்ற நிலையைப் போக்கி, தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கும் பொதுவாக ஒரு குழு அமைத்து, அதன்

23rd March 1972] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

மூலம் மாணவர்களை ஆசிரியர் பயிற்சி பெறுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நிர்வாகத்தினருக்கு வேண்டுமானால் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை ஒதுக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கடைசியாக, ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: அப்படியானால், இதுவரையில் சொன்னது முக்கியமில்லை போல் இருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொல்லும்போது 900 மனுக்களில் 48 பேர்களுக்குத் தான் ஆசிரியர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கான தேசிய ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க முடிந்தது என்று சொன்னார்கள். 9,000-க்கு மேற்பட்ட மனுக்கள் கடன் கோரி வந்ததில் 1,502 மனுக்களுக்குத் தான் தேசியக் கடன் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க முடிந்தது. ஆசிரியர்களுடைய மகன்கள் 600-க்கு 486 மார்க், 100-க்கு 81 சதவிகிதத்திற்குக் குறைந்து வாங்கியவர்களுக்கு இந்த ஸ்காலர்ஷிப் திட்டத்தில் உதவ இயலவில்லை. கடன் திட்டத்தில் 453 மார்க் வாங்கியவர்கள், 76 சதவிகிதம் வாங்கியவர்களுக்குக் கொடுக்க இயலவில்லை. ஆபிரக்கணக்கான மனுக்கள் இந்தமாதிரி வந்திருந்தம்கூட, சிலருக்குத்தான் கொடுக்க முடிந்தது. பல பேருக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். நமது என்.ஜி.ஓ.-க்களும், ஆசிரியர்களும், தங்களுடைய சம்பளத்தை மறைக்க முடியாது. 6,000 ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் சம்பளம் இருக்குமானால் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உதவி பெற முடியாது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 6,000 வருஷத் திற்கு என்றால், மாதத்திற்கு 500 ரூபாய். ஒரு தகப்பனர் பி.டி. ஆசிரியராக இருந்தா, தாயாரும் ஒரு ஆசிரியராக இருப்பார்களானால், இக்குடும்பத்தின் வருமானம் 6,000 ரூபாய்க்கு மேல் போய்விடுகிறது. அவர்களுடைய பிள்ளைகள் உயர் கல்வி படிப்பதற்கு 80 சதவிகிதம், 90 சதவிகிதம் மார்க்கு பெற்றிருந்தாலும் கூட, இவர்களின் வருமானம் ரூ. 6,000-க்கு மேல் போய்விடுவதால், இந்த உதவி மறுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் மிகுந்த திறமைசாலிகளாக இருந்தபோதிலும், 81 சதவிகிதத்துக்கு மேல் மார்க்கு பெற்றிருந்தாலும், அவர்களுக்கு இந்த உதவி மறுக்கப்படுகிறது. இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று தமிழ் நாடு அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1½ கோடி ரூபாய் இந்தப் படிப்புதவித் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ளதாகக் குறித்திருக்கிறோம். இதிலே பெரும் பகுதி தேசிய படிப்பு உதவித் திட்டம், பள்ளி ஆசிரியர்கள் குழந்தைகள் திட்டம், கடன் உதவித் திட்டம் ஆகியவற்றைச் சார்ந்ததாகும். இப்படிப் பெரும் பகுதி மத்திய அரசிலிருந்து நாம் வாங்கி வினியோகிக்கிறோம்.

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [23rd March 1972]

நாம் நேரிடையாகக் கொடுப்பதில்லை. ஆகையினாலே நமது தமிழ் நாடு அரசு, பிற மாநிலங்கள் நினைப்பதற்கு முன்னாலேயே, நமது மாநிலத்தில் படிப்பதற்குக் கடன் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ.-க்கள், ஆசிரியர்களின் சம்பளம் எவ்வளவு இருந்தபோதிலும், உச்ச வரம்பு எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்று இல்லாதபடி, அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு உதவி கிடைக்கும்படி ஒரு மாநிலத் திட்டத்தை உருவாக்கினால், அதனால் எல்லோருக்கும் உதவி கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. அறிவழகன் : தலைவரவர்களே, கல்வியைப்பற்றிய இன்றைய விவாதத்தில், முதலாவதாக, நான் இந்த ஆண்டு கல்விப்பற்றிய குறிப்பில் எதிர் காலத்தில் கல்வி எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு மூன்று கருத்துக்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஆனாலும் கல்வியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் நாடெங்கும் சொல்லி வருகிற கருத்துக்கள் அத்தனையும் இதிலே இடம் பெறுவது கண்டு நான் ஆச்சரியம் அடையவில்லையென்றாலும் எதிர் காலத்திலே அத்தனை கருத்துக்களும் வர வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்வேன். ஒரு வேளை அத்தனை கருத்துக்களையும் குறிப்பிடாததற்குக் காரணம், என்னைப் போன்ற வர்கள் அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவோம் என்று கருதி, ஒரு வேளை அவர்கள் இதிலே குறிப்பிடாமல் இருந்திருக்கலாம். இந்த ஆண்டு கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், சாதனைகள் மிகச் சிறப்புக்குரிய முறையிலே வழங்கியது என்று சொல்வது பெருமைக்காக மாத்திரமல்ல. இந்த 108 லட்சம் படிதகக் குழு வெளியிட்டு நம் நாட்டு இளைஞர்களுக்கு புத்தகங்களை வழங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்திருப்பது போன்ற தற்குரியது. இந்த 108 லட்சம் படிதகையும் அச்சிட்டு மிகச் சிறப்பான முறையிலே வழங்கியது என்று சொல்வது பெருமைக்காக மாத்திரமல்ல. இந்த 108 லட்சம் படிதகம் ஏறக்குறைய ஒரு கோடி மாணவர்களுக்குச் செல்கின்றன, ஒரு கோடிக்கு குழந்தைகளுக்குச் செல்கின்றன. இந்த ஒரு கோடிக்கு குழந்தைகளும் நம்முடைய நாட்டு ஆரம்பப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கின்றவர்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் நேரிடையான சம்பந்தத்தை இந்த அரசு கொண்டிருப்பது மிகச் சிறப்பிற்குரிய ஒன்றாகும்.

இரண்டாவது, நம்முடைய கல்வித் திட்டத்தில் இருக்கிற குறைபாடுகளை நாம் மிக நல்ல முறையிலே உணர்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிற முறையிலே நமது கல்வியமைச்சர் அவர்கள் நமது நாட்டிலே இருக்கிற எல்லாநர் குழுவை அமைத்து, கல்வியில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதை எடுத்துக்காட்டியிருப்பதாகும்.

23rd March 1972] [திரு. க. அறிவழகன்]

முன்னுதவாக, மிக நீண்ட காலமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு நிறைவேற்றப்படாமலிருக்கின்ற தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய பதவி, பணிகளைப் பாதுகாக்கின்ற சட்டத்தை இந்த ஆண்டிலே கொண்டுவர இருக்கிறோம் என்று எடுத்துக் கூறியிருப்பதாகும். இதைத் தவிர, நம்முடைய கல்வித் திட்டத்திலே வராத நல்ல கருத்துக்களை பல்வேறு கருத்துக்களை திட்டக் குழு அமைத்த "டாஸ்க் போர்ஸ்" இன்றைய தினம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது நல்ல செய்தியாகும். கல்வித் துறையிலே மாற்றங்கள் எவ்வளவு விரைந்து வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அந்த அளவுக்கு வர முடியவில்லை என்ற நிதர்சனமான உண்மை எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. நல்வாழ்வுத் துறைக்கு 100 கோடி ரூபாய் இருந்தால் கூட போதாது என்று கூறும் நேரத்திலே, கல்வித் துறைக்கு நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே உள்ள 396 கோடி ரூபாயிலே ஏறக்குறைய 300 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் நம்முடைய கல்வித் தேவை முழுவதையும் பூர்த்தி செய்துவிட முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. ஆனால், எந்த மாநிலத்தையும் விட இந்த மாநிலத்தில் 23 சத வீதம் அதாவது 8985 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடவிருப்பது, போராட்டம் வளர்ந்து வரும் உலகத்திலே நம்முடைய மாணவர்களின் எதிர் காலத்தை மிகுந்த அக்கறையோடு நாம் உருவாக்கவிரும்புகிறோம் என்பதையும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பல்வேறு திட்டங்களை எல்லாம் இவை குறிக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டிலே உயர்நிலைப் பள்ளித் திட்டங்கள் எத்தனையோ இருந்தாலும், எங்கெங்கே எப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் வரவேண்டுமென்று நமது திட்டக் குழு கூறிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கிருக்கும் கல்வி, மாணவர்களின் கல்வி அறிவு வளர வேண்டும் என்பதற்காகப் பயன்படவில்லை. அல்லது அவர்கள் ஒரு வேலைக்குச் செல்ல வேண்டுமானால், அதற்கான வாய்ப்பையாவது அது தருகிறதா என்றால், இல்லை. படிக்கின்றவர்கள் எப்படியோ வேலை பெறுகிறார்கள்; படிக்கின்றவர்கள் எப்படியோ அறிவு பெறுகிறார்கள் என்ற சூழ்நிலை தான் இன்றைக்கிருக்கிறதே தவிர, இரண்டு குறிக்கோளையும் அடையும் வகையில் கல்வியின் தரம் இல்லை. அதாவது வாழ்க்கையிலே வேலை வாய்ப்புப் பெறுவது அல்லது நல்ல அறிவார்ந்ததைப் பெறுவது ஆகிய இரண்டையுமே நிறைவேற்றவில்லை. ஆனாலும், நம்முடைய தமிழகத்திலே இரண்டு, மூன்று பள்ளிகள் மிகச் சிறந்த "சிலபஸ்ஸை" உடையதாக அமைந்திருக்கின்றன. பாடத் திட்டங்கள் பல வற்றை அமைத்துக் கொண்டு, "carpentry, blacksmithy, masonry, laundry, domestic work such as cooking and nursing orderlies" என்ற இவற்றையெல்லாம் கூட சொல்லித் தருகிறார்கள். அடுத்து, அந்தப் பயிற்சிகளை ஒரு நீதிபதி, மாவட்ட விவசாயத் துறை அலுவலர், அச்சே இருக்கின்ற குழந்தைகளுக்குப் போதிக்கின்ற அலுவலர், "பிசிகல்

[திரு. க. அறிவழகன்] [23rd March 1972]

எஜுகேஷன்” என்று தேகப் பயிற்சியினைப் பயிற்றுவிக்கும் தேகப் பயிற்சியின் உயர் அலுவலர் என்று அரசாங்க அலுவலர்கள் எல்லாம் சென்று பார்த்து வருகிறார்கள். அந்த மாணவர்கள் எல்லாம் நாள்தோறும் உடல் உழைப்பையும், பாடநூல்களையும் பயின்று வருகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே தண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு நடத்தும் ‘பார்ஸ்டல் ஸ்கூலிலே’ தான் இப்படிப்பட்ட அடிப்படையான கல்வியைத் தருகிறார்கள். அந்தக் கல்வியை நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லாப் பள்ளிகளிலேயும் தர வேண்டுமென்று முயற்சி செய்வதைத் தான் இந்தக் கல்விக் குறிப்பேடு நன்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. இதிலே நம்முடைய தொடக்கப் பள்ளிகளின் நிலைமை எவ்வளவு வேகமாக வளர வேண்டும் என்பதையும், அது இந்திய நாடாளுமன்றம் அல்லது வளரும் எந்த நாடாளுமன்றம் அங்கெல்லாம் அது விரைவாக செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் பற்றி அந்த எண்ணங்கள் நிறைவேற எவ்வளவு காலமாகும் என்பதற்கு நம்முடைய நாட்டின் “எஜுகேஷன் கமிஷனிலே” இருந்து “குன்னர்மிர்டால்” எடுத்துக் கூறியிருப்பதைப் படிப்பதற்கு மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

1. “..... the system of primary education (in India) continues to be largely ineffective and wasteful and many children who pass through it either do not attain functional literacy or lapse into illiteracy soon afterwards. If we are to continue our dependence on this programme alone for the liquidation of illiteracy, we may not reach our goal even by 2000 A.D.”

நம்முடைய நாட்டு “எஜுகேஷன் கமிஷனுடைய” 1966-ம் ஆண்டு அறிக்கையின் மீது “குன்னர்மிர்டால்” அவர்கள் எழுதியிருக்கும் 78-வது பக்க காமண்டரிஸிலே இப்படிச் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “பள்ளிக் கணக்கு புள்ளிக்கு உதவாது” என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால், நம்முடைய பள்ளிகளைப் பற்றியும், அந்தப் பள்ளிகளிலே பாடத்தைப் பயிலுகின்ற மாணவர்களைப்பற்றியும், தங்களுடைய 7 வயதிற்கு முன்னால் எந்தவிதமான கல்வியும் பெற முடியாதிருக்கின்ற மாணவர்களைப் பற்றியும், அந்த மாணவர்களிலே பிறவிச் செவிடர்கள், முழுச் செவிடர்கள், “மென்டலி ரிட்டார்டெட் சிலரன்” என்று அழைக்கப்படுகின்ற குழந்தைகளைப் பற்றியும் கல்வித் துறையின் புள்ளி விவரம் நம்முடைய நாட்டிலே குறைவாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளைப் பற்றியும், அந்தப் பள்ளிகளிலே பரிலும் பிள்ளைகளைப் பற்றியும் விவரமான கணக்கு முழுவதும் நமக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், இப்பொழுது தந்திருக்கின்ற அறிக்கையில் மிகப் பெரிய அளவுக்கு தமிழ் நாட்டு அரசினர், கல்வித் துறையினர் அந்தக் குறை

23rd March 1972]. [திரு. க. அறிவழகன்]

பாட்டை நீக்கியிருக்கிறார்கள். நம் கல்விச் சாலைபிணுடைய குறைபாடுகளை எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில், இந்த நாட்டிலே 2 இலட்சம் ஆசிரியர்கள் இருப்பார்களானால், அவர்களுக்கென்று தனித்தனியாகக் குறைகள் இருக்கின்றன. ஒருவேளை ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களாவது நிம்மதியாக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், “லிபரலிஸ்டு பென்ஷன்” என்று எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்தத் தேதியிலே வழங்கப் படாதோ அதற்கு முன்னால் ரிட்டயராகியிருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 20, 25 தான் பென்ஷனாகக் கிடைக்கிறது. “அன்றைய தினம் நாங்கள் வாங்கிக் கொண்டிருந்த குறைந்த சம்பளத்திலே மூன்றில் ஒரு பங்கையாவது பென்ஷனாகத் தர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று நம்மிடத்திலே தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

அடுத்து, நம்முடைய பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுகின்ற குழுவைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் நல்ல பல காரியங்களை மிகச் சிறப்பாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாகும். ஆனாலும் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று பார்க்கிற நேரத்திலே, முதலாவது வகுப்பிற்குத் தாளிலே அச்ச ஆகின்ற ஏடுகளைத் தரும் அளவிலே தான் அதனுடைய பிரின்டிலே வசதி இருக்கிறது. நாம் பாரி கம்பெனியாரால் வெளியிடப்படும் மிட்டாய்களின் மீது சுருட்டப்படும் உறைகளைப் பார்க்கிறோம் அவைகளிலே கூட அழகாக ‘ஏ, பி, சி, டி’ என்று அச்சடித்திருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்கள் அந்த வேலையை “மெடல் பாக்ஸ்” கம்பெனியிடம் கொடுக்கிறார்கள். நாம் கூட அந்த கம்பெனியிடம் இப்படி ஒரு இலட்சம் ஏடுகள் அச்சடித்துத் தருமாறு கேட்டால், ஒரு இலட்சம் ஏடுகளை மிகக் குறைந்த செலவிலே கூட அவர்கள் அச்சடித்துக் கொடுக்க முடியும். * நம்முடைய நாட்டிலே குழந்தைகள் எழுதும் பென்சில், பலப்பம் போன்றவற்றின் உற்பத்தியைக் கூட அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இந்தக் குழந்தைகளுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கும் பலப்பம் அடிக்கடி உடைந்து போய்விடுகிறது. அதையெல்லாம் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, எழுதுவதற்குப் பதிலாக, அந்தக் குழந்தைகள் தங்களுடைய மூக்கிலேயும், வாயிலேயும் போட்டுக்கொண்டு விடுகின்றன. அப்பொழுது அவைகளை எடுக்கும் காரியத்திலே அந்தக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் இறங்க வேண்டிய சிரமத்தை வைக்கும் நிலைமையிலே தான் அந்தப் பலப்பத்தின் நீளமும், தரமும் இருக்கின்றன. எனவே, நீண்ட பலப்பங்களை உற்பத்தி செய்ய ஒரு கார்ப்பரேஷனை இந்த அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

[திரு. க. அறிவழகன்] [23rd March 1972]

"Scientific Equipment corporation for children" அல்லது
"Equipment corporation for children" என்று அதற்காகத் தனி
வாரியத்தை அமைக்கலாம். நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கல்விக்கு
என்று தனி வாரியத்தை அமைக்க முடியாது என்று நேற்றைக்குச்
சொன்னார்கள். அரசு எல்லாவற்றிற்கும் சேர்ந்து ஒரு வாரியம் அமைப்பது
என்றால், அது முடியாது. எனவே தான் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித் தனியாக
அமைப்பதாகச் சொல்லி, "டெக்ஸ்ட் புக்குக்காக" இப்பொழுது அமைத்
திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதையும் கூட வாரியமாக அமைக்கவில்லையென்ற
ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் இங்கே. பென்சில்களைப் பொறுத்த
வரையில், குழந்தைகள் நம்முடைய குழந்தைகள் சீராக எழுதுகின்ற நல்ல
தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தைப் பெற்றவர்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்
சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் குழந்தைகள் சரியாக எழுதவில்லை. எந்தப்
பென்சிலை எடுத்து எழுதினாலும், கூர் உடைந்துவிடுகிறது. பெற்றோர்கள்
அதை வாங்கிச் சீவிப் பார்த்தால், கூர் ஒழுங்காக வருவதே கிடையாது,
உடைந்து உடைந்து போய் விடுகிறது. அவ்வளவு பரிதாபமான நிலையிலே
நம்முடைய நாட்டுப் பென்சில்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அதிலே ஒரு முறை
நல்ல பென்சில் உற்பத்தியாயிற்று. அதை "லிங்கின்பாதம்ஸ்" என்ற
நிறுவனத்தார் வெளியிட்டார்கள். 12 அங்குலம் நீளமுள்ள ஒரு பென்சிலை
அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். அது எக்மோரிலே இருக்கின்ற "லிங்கின்பா
தம்ஸ்" கம்பெனியிலே இருக்கிறது. அது ஒன்று தான் சீவுப்போது
உடையாமல் இருக்கிறது. அதுவும் அந்தப் பென்சிலை விளம்பரத்திற்காகத்
தான் வெளியிட்டார்களே தவிர, நாட்டு மக்கள் பயன்படும் அளவிலே அது
பாவலாக வெளியிடப்படவில்லை. எனவே, நாட்டிலே வரும் இலட்சக்கணக்கான
பென்சில்கள் பல தடவை உடையக் கூடியவையாக இருக்கின்றன.

வேறொன்று, நம்முடைய நாட்டிலே ஊனமுற்ற குழந்தைகளைப்பற்றிய
பிரச்சினைகளாகும். இந்தப் பிரச்சினையிலே இரண்டு அமைச்சர்கள் சம்பந்தப்
பட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று நம்முடைய தொழில் அமைச்சராவார். அதற்கு
என்று அவர்கள் ஒரு வாரியத்தை அமைத்தார்கள். அந்த வாரியம் மேலும்
செயல்படும் என்று சமீபத்திலே கூட உறுதியளித்திருக்கிறார்கள். பூந்தமல்லி
யிலே இருக்கிற குருடர்களுக்காக இருக்கிற பள்ளி நிக்சு சிறப்பாக செயல்
படுகிறது. அவர்கள் கூட அந்தக் குழந்தைகள் படிப்பதற்கேற்ற "டிரெய்வி"
போன்ற நல்ல ஏடுகளை வெளியிடும் முயற்சியைச் செய்து பக்கத்து மாநிலங்
களுக்குப் பயன்படுகின்ற நிலைமையிலே செயல்படுகிறார்களே ஒழிய, அப்படிப்
பட்டவர்கள் ஏதோ கல்வி பெறுகிறார்கள் என்று இருக்கிறதே
தவிர, அந்தக் குருடர்கள் ஒரு பயிற்சியைப்பெற்ற பள்ளியிலே

23rd March 1972] [திரு. க. அறிவழகன்]

பயின்ற பிறகு அவர்கள் ஒரு தொழிலிலே ஈடுபடும் வகையிலே
ஒரு தொழிற் கல்வியை நாம் பல இடங்களிலே கொடுக்கும் நிலைமை இன்றைக்
கிடைக்கக்கூடும். இப்படி அவர்களுக்குத் தொழிற் கல்வியைக் கொடுக்கும் ஒரு
நிறுவனம் கிண்டியிலே இருக்கிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட குருடர்கள்
15,000 எண்ணிக்கையிலே இந்த நாட்டிலே இருக்கும்பொழுது, குருடர்
களுக்கான தொழிற் பயிற்சிக் கல்விக் கூடங்களை இன்னும் அதிகமாக
உருவாக்க வேண்டும். அதைவிடச் செவிடர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சிக்
கல்லூரி கிடையாது. அப்படிப்பட்ட ஒன்று ஐதாபாத்திலே தான் இருக்கிறது.
இந்திய உப கண்டத்திலேயே அதை விட்டால் வேறு எங்கும் கிடையாது
என்ற நிலைமையிருக்கிறது. அத்தோடு வேறு ஊனமுற்றவர்களுக்காக நூற்றுக்
கணக்கான பள்ளிகள் தேவைப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட மிகச்
சாதாரண குழந்தைகள் தங்களுடைய எண்ணங்களை, தங்களுக்குப் பள்ளிகள்
தேவையென்று எடுத்துச் சொல்ல முடியாத அளவிலே இருக்கும்பொழுது,
அந்தக் குழந்தைகளைப் பெற்ற பெற்றோர்கள் அந்தக் குழந்தைகளைப் பெருஞ்
சுமையாகக் கருதுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பைக் கொடுக்கவும்,
நல்ல பயிற்சி அளிக்கவும் பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும்.
நம்முடைய கல்வித் திட்டத்திலே உடற் பயிற்சிக் கல்வி முக்கியமான இடத்தை
இன்றைக்குப் பெறவில்லை. அப்படிப் பெறாத காரணத்தினால், தான், பள்ளிக்
கூடத்திற்கு வராமலிருக்கிறவர்களை, அல்லது வந்து நின்று விடுகின்றவர்களைப்
பார்க்கும் பொழுது, அந்த ஏழைச் சிறுவர்களின் நிலை மிகப் பரிதாபகமாக
இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்து பயிலுகின்ற சிறுவர்கள் கூட நல்ல
உடல் கட்டைப் பெறத்தக்க வகையிலே உடற் பயிற்சிகள் இருப்பதில்லை. நான்
படிக்கும்பொழுது கூட, உடற் பயிற்சி இருந்தது. நமது பிள்ளைகள்
படிக்கும் நேரத்தில் படிப்போடு உடல் பயிற்சி பெறுவதும் அவசியமாகிறது.
தற்போது பள்ளிகளில் படிக்கும் பிள்ளைகள் உடல் பயிற்சி பெறுவது குறைந்து
கொண்டே வருகிறது. கல்வித் துறையில் நிவிர கவனம் செலுத்தி வருகின்ற
இந்த நம்முடைய அரசு, வெளிநாடுகளில் இருப்பது போன்று உடல் பயிற்சி
முறைக்கும் செம்மையாகத் திட்டமிட்டாக வேண்டும். 'பிரிக்ஸ் எஜுகேஷன்'
என்று சொல்வதில், இன்றையதினம் நம்முடைய மாணவர்கள் மிகுந்த
அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். மாணவர்கள்
இதில் தகுந்த அக்கறை பெறும் வகையில், அந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க
அரசுத் துறையினர் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.
அதே போல், நம்முடைய மாணவர்களுக்கு அவர்களுடைய எதிர்காலத்தில்
பயன்படக்கூடிய கைத்தொழில் (கிராப்ட்ஸ்) துறையில் கவனம் செலுத்த
முயற்சி எடுத்துக்கொள்வது அவசியம். பாண்டிச்சேரி முறைகளில்
குழந்தைகளுக்குப் பல விதமான சிறு கைத்தொழில் பொருள்கள் செய்வதற்கு

[திரு. க. அறிவழகன்] [23rd March 1972]

நல்ல முறையில் கற்றுத்தரப் படுகின்றது. அதையெல்லாம் குழந்தைகள் பார்த்தால், அவைகளில் நல்ல ஆர்வம் ஏற்படுகிறது என்று கண்டுபிடித்தார்கள். அந்த 'கிராப்ட்ஸ்' மூலமாக பல கைத்தொழில் பொருள்கள் செய்வதற்கு நல்ல முறையில் பயிற்சி தரப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் குழந்தைகளுக்கு நல்ல அறிவு குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு வளர்ந்து அது நிச்சயமாக அவர்களின் எதிர்காலத்துக்குப் பயன்படும். தொழில் கல்விபற்றிப் பேசும் நேரத்தில், டெக்னிகல் எஜுகேஷன் பற்றி இன்றையதினம் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 'டெக்னிகல் எஜுகேஷன்' என்பது மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் நல்ல வேலை வாய்ப்பைப் பெறும்படியான அளவுக்கு, இருக்க வேண்டும்.

2. "It is proposed to start a number of job oriented and diversified courses from 1972-73 to suit the present needs of the country so that Engineers and diploma holders can find suitable jobs immediately after passing out of the Institutions."

அப்படி அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டில் என்ஜினியரிங் டிப்ளோமா படித்தவர்களும் வேலையில்லாமலிருக்கின்றனர். இவர்கள் எல்லோருக்கும் பின்னால், லட்சக்கணக்கான ஆசிரியர்களாகும் தகுதி பெற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில்லாமல் ஒரு சூழ்நிலை இருப்பது நிச்சயமாக வருந்தத் தக்கதாகும். அதைப் போக்குவதற்காக ஒரு திட்டம் இருக்குமானால், நான் அதைப் பாராட்டுவேன். என்ஜினியரிங் கல்வி, தொழில் கல்வி கற்றவர்கள் உடனடியாக வேலைவாய்ப்புப் பெறத்தக்க வகையில் பல்வேறு திட்டங்களைத் தொடர்ந்து ஆரம்பிப்பதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும் நிச்சயமாக வளர்க்க முடியும். அதற்கேற்ப திட்டத்தை இன்னும் கூட விரிவு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் முதலிலேயே சொன்னேன், நாவலர் அவர்களுடைய கல்வித் துறைக்காக, மொத்த வரவான 396 கோடி ரூபாயில், 300 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் போதாது என்று சொன்னேன். கல்விக்காக ஒரு வரி விதித்தால், அதை இந்த நாட்டு மக்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அதை நாம் பிராடபார்டி டாக்ஸ்டன் இணைக்கலாம். நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு சர்சார்ஜ் போட்டுச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு, மேலும் வரியை உயர்த்துவது அவசியமாகிறது. கல்விக்காக அப்படி மேலும் வரியை உயர்த்தினால், நிச்சயமாக இந்த நாட்டு மக்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். 3 ச. சா என்பதை 6 பைசா என்று இந்தக் கல்விக்காக உயர்த்தினால், அந்தத் திட்டத்தை நிச்சயமாக மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். கல்வித் துறையிலும் பல்வேறு இனங்களில் வரி வசூலிப்பதற்காக

23rd March 1972] [திரு. க. அறிவழகன்]

ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வித் துறையில் டெக்னிக்கல் கல்வி என்பதில், 'பிலிம் டெக்னாலஜி' இருக்கிறது. அதன் மூலம் ஆண்டுக்கு 10 படங்கள் கல்வி அறிவு வளர்ச்சிக் கான முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு, அவை மாணவர்களுக்குக் காண்பிக்கப்பட வேண்டும். இது தவிர, 'டைரக்டர் ஆப் ஸ்கூல் எஜுகேஷன்' அவர்களின் கீழ், கல்விப் படங்களைத் தயாரித்து, குழந்தைகளுக்குக் காண்பிக்கவேண்டும். உலகெங்கும் குழந்தைகளுக்காக கல்கால் சினிமா என்று இங்கிலாந்திலும், ஜெர்மனியிலும், ரஷ்ய நாட்டிலும் படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இன்றைக்குக் கல்வித் துறையில் பிற நாடுகளில் ஏற்பட்டிருக்கிற நன்மைகளை நாமும் பயன்படுத்தும் முறையில் அவற்றைப் பின்பற்றுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

அடுத்த, நம் கல்வித் துறைக்கு ஒரு அறம் (தர்மம்) வேண்டுமென்று நாவலர் அவர்கள் சொல்கிற காரணத்தால், இன்னும் இந்தத் துறையில் தீவிரப்படுத்தக்கூடிய பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன, அவையெல்லாம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு தர்மத்தை எதிர்பார்ப்பது ஒத்துவராது என்பதுதான் உண்மை. நாட்டு மக்கள் பண்பட்ட மக்களாக ஆகிவரும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், நிச்சயமாக இந்தக் கல்வித் துறையை விரிவாக்கும் திட்டங்கள் நல்லவண்ணம் செயல்பட முடியும். அத்தகைய நிலையிலாத நிலைமையில், கல்விக்கென்று ஒரு வரி விதிப்புதான் இன்றையதினம், கல்வியின் முன்னேற்றத்துக்கு ஏற்ற ஒன்றாகும். இல்லையென்றால், எதிர்காலம் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு சோதனையான காலமாகவே இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அண்மையில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்கள் நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்காக ஒரு உரிமைப் போராட்டம் செய்தார்கள். கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பு படித்த ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்துவது வருந்தத்தக்கதாகும். ஆசிரியர் அறிவாற்றலுக்குத் தகுந்த முறையில் அவர்கள் வாழ்க்கை சீர்பெற திட்டம் தீட்டப்பட வேண்டும். அவர்கள் உற்சாகம் கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு இன்று சூழ்நிலை இல்லை. அவர்களுக்கென்று ஒரு கமிஷன் அமைக்கப்பட வேண்டும். அமைக்கப்படும் நுழைக்கனில் அவர்கள் பங்கு பெற வேண்டும். தனியார் பள்ளிகள்தான் அதிகம் இருக்கின்றன. பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கென்று ஒரு சட்டம் வருகிற வரை, அதைப்பற்றி முழுதும் சொல்ல விரும்பவில்லை. கல்வித் துறையில் டிரான்ஸ்லேஷன்கென்று ஒரு டைரக்டர் நியமிக்கப்பட்டு அந்த டிபார்ட்மெண்டு இயங்கிவருகிறது. அந்தக் குழுவில் 10 பேர் இண்டர்வியூ செய்யப் பட்டால், 2 ஆசிரியர்களுக்குத்தான் அதில் இடம் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் நிலையிலே அதையெல்லாம் திருத்தி

[திரு. க. அறிவழகன்] [23rd March 1972]

யமைக்க வேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. அதில் ஆசிரியர்கள் இடம் பெறுவதற்கான வகையில் அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கேற்ற வகையில், அந்த அமைப்பு விதிகளில் திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். அப்படி நிறைவேற்றப் படுமானால், நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவேன். அதில் ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேரும், மாணவர்கள் அத்தனை பேரும் இந்தத் துறையில் இருக்கும் பல அலுவலர்களும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி அவர்கள் நியமிக்கப் பட்டால், இந்தக் கல்வி நிர்வாகத் துறையில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு விரிவான பல முன்னேற்றத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். நாம் அதன் மூலம் கல்வித் துறையை உயர்த்துவதற்கேற்ற சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நிச்சயமாக நான் கருதுகிறேன். இந்த நிர்வாக வளர்ச்சிக்கான பணிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய இரு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கல்வித்துறையில், தனிப்பட்டோர் துறையில் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். குறிப்பாக கல்வித் துறைக்கு 10 கோடி ரூபாய் அளவிலே இந்த மாநில அரசு செலவு செய்கிறது. இந்தத் தொகையை, 100, 200, 300 கோடி ரூபாய் என்று கொடுத்தால்கூட கல்வித் துறைக்கு அது போதுமானதாக இருக்காது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களும் இன்னும் அதிகமான வகையில் இதற்குச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காக கல்வி வரி போடலாம் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கல்விக்கு வரி போடுவதிலே, எந்தவித ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் அதை எவ்வளவு பேரால் கொடுக்க முடியும் என்பதைத்தான் யோசிக்க வேண்டும். வரி போடுவது என்பது போடுபவர்களைப் பொறுத்ததானாலும், அதைக் கொடுப்பவர்களுக்குத்தான் அதிகச் சுமை. கல்விக்கு அதிகமாகச் செலவிட வேண்டுமென்று சொன்னால், அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் செய்து கொண்டு வந்தாலும் இப்பிரச்சினை தீராது. முன்பெல்லாம் அரசாங்கத்திலே குறைந்த அளவிலே செலவு செய்தார்கள். இப்பொழுது கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் புத்தகங்கள், சிலேட்டுகள், எழுதுகிற பென்சில்கள் கூட அரசாங்கத்தார்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற அபிப்பிராயம் நாட்டிலே நிலவி வருகிறது. இந்நிலையில் கல்விக்கென்று வாரியம் அமைப்பது, என்னைப் பொறுத்தவரையில், அவ்வளவு சிறந்ததாகத் தோன்றவில்லை. ஏனென்றால்

23rd March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அவ்வாறு தனி வாரியமாக அமைக்கப்பட்டுவிட்டால், அந்த வாரியங்களின் மீது இப்பொழுது இந்த சட்டமன்றத்திற்கு இருக்கிற கன்ட்ரோல்கள் கூட இல்லாமல் போய்விடும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வாரியங்கள் அதிகரிக்கப் படுகின்றனவோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு சட்ட மன்றத்திலுள்ள எதிர்க் கட்சியினருடைய நிலைமையும் பேச முடியாத அளவுக்குக் குறைந்துவிடும். ஆகலால் இருக்கின்ற வாரியத்தைக்கூட குறைப்பது நல்லது என்பது என் சொந்தக் கருத்து. மேலும் இங்கே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கத்திலிருந்து பென்சில் வழங்கப்படுகிறது. அந்தப் பென்சிலை என் குழந்தைக்கூட உபயோகிக்க முடியாத அளவுக்கும், சங்கடப்படக் கூடிய அளவுக்கும் உள்ளது அந்த பென்சில்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: ரப்பர் கூட நன்றாக இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, ரப்பர் கூட நன்றாக இல்லையென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: பென்சிலே எழுதாதபோது, ரப்பருக்கு என்ன வேலை?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் வழங்கும் பென்சிலும் ரப்பருமே உள்ளது என்றால், கல்விக்கென்று அரசாங்கம் தனி வாரியம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமா என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் கேட்கத் தோன்றுகிறது. ஆனால் கல்விக்காக தனிப்பட்டவர்கள் அதிகமாகச் செலவு செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். யார் கல்விக்காக தனிப்பட்ட முறையில் செலவு செய்ய முன்வருகிறார்கள்? அவரவர் கறுப்புப் பணத்தைச் சேர்ப்பதிலேதான் கவனமாக இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கல்வி வளர்ச்சிக்காக முன் வரவேண்டுமென்று நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சையிலே ஒரு சமயம் வந்திருந்த போது ஒரு பெண்கள் கல்லூரியின் திறப்பு விழாவிலே பேசுகிறபோது தன் அபிப்பிராயத்தை அழகாக நல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருந்தார்கள். இவருடைய கருத்தைப் பின்பற்றி அப்பொழுது ரோட்டரி சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த நான் நன்றாக வசதியும் தகுதியும் படைத்த சிலரிடம் அனுமதி கேட்டேன். அவர்கள், "நாங்கள் ஏற்கெனவே அரசாங்கத்திற்கு 58 ஆயிரம் ரூபாய் வரியாகச் செலுத்தியிருக்கிறோம். மீதம் எங்களிடம் 20 ஆயிரமோ 30 ஆயிரமோதான் இருக்கிறது. இதையும் நாங்கள் கொடுத்துவிட்டால் எங்களுக்கு வேறு வழியில்லை" என்று கூறினார்கள். மேலும் "நாங்கள் கொடுத்த வரிப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் மக்களுக்கு உன்மை செய்யலாமே" என்று திருப்பிச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் காலத்திலே

[திரு. க. அறிவழகன்] [23rd March 1972]

யமைக்க வேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. அதில் ஆசிரியர்கள் இடம் பெறுவதற்கான வகையில் அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கேற்ற வகையில், அந்த அமைப்பு விதிகளில் திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். அப்படி நிறைவேற்றப் படுமானால், நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவேன். அதில் ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேரும், மாணவர்கள் அத்தனை பேரும் இந்தத் துறையில் இருக்கும் பல அலுவலர்களும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி அவர்கள் நியமிக்கப் பட்டால், இந்தக் கல்வி நிர்வாகத் துறையில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு விடுவான பல முன்னேற்றத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். நாம் அதன் மூலம் கல்வித் துறையை உயர்த்துவதற்கேற்ற சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நிச்சயமாக நான் கருதுகிறேன். இந்த நிர்வாக வளர்ச்சிக்கான பணிகளைச் செய்வேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய இரு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கல்வித் துறையில், தனிப்பட்டோர் துறையில் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். குறிப்பாக கல்வித் துறைக்கு 10 கோடி ரூபாய் அளவிலே இந்த மாநில அரசு செலவு செய்கிறது. இந்தத் தொகையை, 100, 200, 300 கோடி ரூபாய் என்று கொடுத்தால்கூட கல்வித் துறைக்கு அது போதுமானதாக இருக்காது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களும் இன்னும் அதிகமான வகையில் இதற்குச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காக கல்வி வரி போடலாம் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கல்விக்கு வரி போடுவதிலே எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை. ஆனால் அதை எவ்வளவு பேரால் கொடுக்க முடியும் என்பதைத்தான் யோசிக்க வேண்டும். வரி போடுவது என்பது போடுபவர்களைப் பொறுத்ததானாலும், அதைக் கொடுப்பவர்களுக்குத்தான் அதிகச் சுமை. கல்விக்கு அதிகமாகச் செலவிட வேண்டுமென்று சொன்னால், அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் செய்து கொண்டு வந்தாலும் இப்பிரச்சினை தீராது. முன்பெல்லாம் அரசாங்கத்திலே குறைந்த அளவிலே செலவு செய்தார்கள். இப்பொழுது கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் புத்தகங்கள், சிலைட்டுகள், எழுதுகிற பென்சில்கள் கூட அரசாங்கத்தார்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற அபிப்பிராயம் நாட்டிலே நிலவி வருகிறது. இந்நிலையில் கல்விக்கென்று வாரியம் அமைப்பது, என்னைப் பொறுத்தவரையில், அவ்வளவு சிறந்ததாகத் தோன்றவில்லை. ஏனென்றால்

23rd March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அவ்வாறு தனி வாரியமாக அமைக்கப்பட்டுவிட்டால், அந்த வாரியங்களின் மீது இப்பொழுது இந்த சட்டமன்றத்திற்கு இருக்கிற கன்ட்ரோல்கள் கூட இல்லாமல் போய்விடும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வாரியங்கள் அதிகரிக்கப் படுகின்றனவோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு சட்ட மன்றத்திலுள்ள எதிர்க் கட்சியினருடைய நிலைமையும் பேச முடியாத அளவுக்குக் குறைந்துவிடும். ஆகலால் இருக்கின்ற வாரியத்தைக்கூட குறைப்பது நல்லது என்பது என் சொந்தக் கருத்து. மேலும் இங்கே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு செல்லாம் அரசாங்கத்திலிருந்து பென்சில் வழங்கப்படுகிறது. அந்தப் பென்சிலே என் குழந்தைகூட உபயோகிக்க முடியாத அளவுக்கும், சங்கடப்படக் கூடிய அளவுக்கும் உள்ளது அந்த பென்சில்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: ரப்பர் கூட நன்றாக இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, ரப்பர் கூட நன்றாக இல்லையென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: பென்சிலே எழுதாதபோது, ரப்பருக்கு என்ன வேலை?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் வழங்கும் பென்சிலும் ரப்பருமே உள்ளது என்றால், கல்விக்கென்று அரசாங்கம் தனி வாரியம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமா என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் கேட்கத் தோன்றுகிறது. ஆனால் கல்விக்காக தனிப்பட்டவர்கள் அதிகமாகச் செலவு செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். யார் கல்விக்காக தனிப்பட்ட முறையில் செலவு செய்ய முன்வருகிறார்கள்? அவரவர் கறுப்புப் பணத்தைச் சேர்ப்பதிலேதான் கவனமாக இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கல்வி வளர்ச்சிக்காக முன் வரவேண்டுமென்று நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சையிலே ஒரு சமயம் வந்திருந்த போது ஒரு பெண்கள் கல்லூரியின் திறப்பு விழாவிலே பேசுகிறபோது தன் அபிப்பிராயத்தை அழகாக நல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருந்தார்கள். இவருடைய கருத்தைப் பின்பற்றி அப்பொழுது ரோட்டரி சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த நான் நன்றாக வசதியும் தகுதியும் படைத்த சிலரிடம் அனுமதி கேட்டேன். அவர்கள், "நாங்கள் ஏற்கெனவே அரசாங்கத்திற்கு 58 ஆயிரம் ரூபாய் வரியாகச் செலுத்தியிருக்கிறோம். மீதம் எங்களிடம் 20 ஆயிரமோ 30 ஆயிரமோதான் இருக்கிறது. இதையும் நாங்கள் கொடுத்துவிட்டால் ஆயிரமோதான் இருக்கிறது" என்று கூறினார்கள். மேலும் "நாங்கள் எங்களுக்கு வேறு வழியில்லை" என்று கூறினார்கள். மேலும் "நாங்கள் கொடுத்த வரிப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் மக்களுக்கு நன்மை செய்வலாமே" என்று திருப்பிச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் காலத்திலே

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [23rd March 1972]

வருமான வரியில்லை. ஆதலால் செட்டி நாட்டிலே இருந்தவர்கள் தங்களுக்குப் புண்ணியமாவது கிடைக்கட்டுமே என்ற வகையில் பல கட்டிடங்களைக் கட்டி வைத்தார்கள். அது போல் இப்பொழுது முன்வாக்கடிவர்கள் யாருமில்லை. அதற்கு முக்கியக்காரணம் இப்பொழுது அதிகமாக வரி போடுவதுதான். இப்பொழுதெல்லாம் எல்லோரும் இலாபத்தைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். லாபமில்லாமல் யாரும் எதையும் செய்வதில்லை. ஆதலால் தனிப்பட்ட முறையில் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் நடத்துவதில் இலாபம் இருக்குமானால், அதுவும் குறிப்பாக வருமான வரியில் விலக்கு ஏதாவது இருக்குமானால், யாராவது முன்வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கல்வி, கல்வி நிலையங்கள் போன்றவற்றிற்குச் செலவு செய்ய முன்வந்தால், அதற்காக இன்கஸ்டாக்வி விருத்த விலக்கு வாங்கித் தருகின்ற பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : விலக்கு என்று சொல்லுகிறபோது 100% கொடுப்பது கிடையாது. 50% தான் விலக்கு அளிக்க முடியுமே தவிர, கொடுக்கிற முழுத் தொகையான தூற்றுக் கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வாங்கித் தருவதாக இருந்தால், நானே 50 ஆயிரம் ரூபாய் இப்பொழுதே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அம்மாதிரிக் கொடுக்காமல் 25%, 30% என்ற அளவிலே கொடுக்கிற காரணத்தினால்தான், தனிப்பட்டவர்கள் பணம் கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : பெல்ஜியம் நாட்டில் கறுப்புப் பணத்தை நன் கொடையாகக் கொடுத்தால் வரிவிலக்கு உண்டு என்று இருப்பதைப் போல விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருதுகிறாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அது கறுப்புப் பணம் அல்ல. வெள்ளைப் பணம் தான். இது போன்று விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நாம் சொன்னால், மத்திய அரசு கேட்கவா போகிறது? இராச இராச சோழன் சில நிறுவனங்கள் போன்ற சிறு விஷயங்களிலே கூட நமக்கு இணங்கும் நிலையில் இல்லாத மத்திய அரசு இது போன்ற விஷயங்களிலே நாம் சொல்லியா கேட்கப் போகிறது? அதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. இந்த நிலையில் என்னிடம் கறுப்புப் பணம் இல்லை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

23rd March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

தனிப்பட்டவர்கள் இந்தக் கல்வித் துறையிலே வந்தாலொழிய அரசாங்கம் எவ்வளவுதான் பணம் செலவு செய்தாலும் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது என்பது என் சொந்தக் கருத்து. இரண்டாவது, கல்லூரிகளைத் தனிப்பட்ட அவர்கள் நடத்துகிறபோது, நிர்வாகிகளுக்குச் சிறு லாபம் வந்தாலும்கூட, அதில் தவறு ஏதுமில்லையென்று கருதுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையிலே 24 மணி நேரமும் மாணேஜராகவோ, கரஸ்பாண்டென்ட்டராகவோ இருந்து நடத்தி அதில் ரூ. 5 இலட்சம் அளவுக்குப் போட்டு ஒரு 500 ரூபாய் அளவுக்கு லாபம் சம்பாதித்தால், அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதக் கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்படப் போவதில்லை. அதற்கு மாறாக அந்தக் கல்லூரிகளை அவர்கள் நடத்துகிறார்கள் என்ற முறையில், ஒரு நன்மையாவது இருக்கும். சட்டமன்றத்திலுள்ள நாமே ஒரு சம்பளத்தையும், ஒரு அலவன்சையும் பெற்றுக்கொண்டு பணியாற்றும் போது, கல்லூரிகளை நடத்துகிறவர்கள் ஒரு அலவன்சையோ இலாபத்தையோ பெறுவதில் தவறு இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன். இரண்டாவது, அப்படிப்பட்ட முறையில் தனிப்பட்டவர்கள் கல்லூரிகளை நடத்துகிறபோது, அவர்களுக்கு உரிய மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் கல்லூரிகளிலே போய், நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அட்மிஷன் நேரங்களில் அட்மிஷன் கேட்டு, "நீ உன்னால் ஆனதைப் பார்த்துக்கொள், நான் என்னால் ஆனதைப் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்—நாங்கள் நேஷனலைச் செய்து விடுவோம்" என்பன போன்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை இன்று இருக்கிறது. அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் யார் யாருக்குச் செல்லும், யார் யாருக்குச் செல்லாது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இது வரையில் நடந்து கொண்டிருக்கிற கல்லூரிகளைப் பார்ப்பீர்களே யானால், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் கல்லூரிகள்தான் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. என் பிள்ளையைச் சேர்ப்பதாக இருந்தாலும்கூட செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரியிலேயோ, லயோலா கல்லூரி யிலேயோதான் சேர்க்க வேண்டியிருக்கிறதே ஒழிய, ராஜா சர்போஜி கல்லூரியில் சேர்க்கலாம் என்ற நிலையில்லை. மாண்புமிகு நண்பர் திரு. அறிவழகனும் அப்படித்தான் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அப்படியானால் அவருக்கு அந்த வயதில் பிள்ளை இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

ஆதலால் மேலும் எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் அரசாங்கத்திலே வைத்துக் கொள்ளுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [23rd March 1972]

ஜப்பான் நாட்டிலே இருக்கிற முறையைப் போல, கல்லூரிகளைத் தனியாரிடமும் விட்டுவிட வேண்டும். அரசாங்கமும் சிலவற்றை நடத்தி வா வேண்டும். அதற்குரிய பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு போட்டி முறையிலே நடத்தப்பட வேண்டும். பணத்தைக் கட்டக் கூடியவர்கள் தனிப்பட்டவர்கள் கல்லூரியிலும், முடியாதவர்கள் அரசாங்கக் கல்லூரியிலும் படிக்கலாம். அதே சமயத்தில் அந்த ஸ்டான்டேர்டும், இந்த ஸ்டான்டேர்டும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வாக்கூடிய நிலைமை தீவிரமாக வேண்டும். அப்படியிருந்தால் நம் கல்வி இலாக்காவில் அதிகமான முன்னேற்றம் கொண்டுவர முடியும்.

அடுத்து, நம்முடைய கல்லூரிகளிலே இப்பொழுதுள்ள பி.யு.சி. முறையை எடுத்துவிட்டு இரண்டாண்டுகள் படிக்கக் கூடிய இன்டர்மீடியட் முறையைக் கொண்டுவர, தீவிரமாக ஆலோசனைகள் நடந்து வருகின்றன என்பது பற்றி நாம் எல்லோரும் அறிவோம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், பி.யு.சி. முறை கொண்டுவரப்பட்டபோது, வேண்டாமென்று சொன்னவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் இப்போது இருக்கிறார்கள். நான் இன்டர்மீடியட்டில் படித்தவன். ஒரு சிலர் இன்டர்மீடியட்டே இருந்தால் நல்லது என்று சொல்வதற்குக் காரணம், இரண்டாண்டுக் காலத்திலே ஓராண்டு, முதல் ஆண்டு, மாணவர்கள் ஊர் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள், இரண்டாவது ஆண்டுதான் படிக்கத் தொடங்குவார்கள். ஆனால் பி.யு.சி. வகுப்பில் ஆண்டு முழுவதும் படிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இப்பொழுது ஆகஸ்ட் 15-ந் தேதிக்குள்ளாக கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் செப்டம்பர் மாதந்தான் கல்லூரிகள் ஆரம்பமாகின்றன. அதற்குள் முதல் டர்ம் போய் இரண்டாவது டர்ம் ஆரம்பிக்கிற காரணத்தால், இப்பொழுது பி.யு.சி சரியாக இயங்கவில்லை. இந்த பி.யு.சி. வகுப்பை இரண்டு ஆண்டுகளாக 'இன்டர்மீடியட்' என்று வைத்து விடுவோமேயானால், அரசாங்கத்திற்கு அதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். இப்பொழுது பி.யு.சி.க்கு இலவசக் கல்வியைக் கொண்டு வந்திருப்பதால், இன்டர்மீடியட் ஆக்கினால் இரண்டு வருஷத்திற்கும் இலவசக் கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டுமே என்பது என்னுடைய கருத்து. யார் பணம் கொடுக்க முடியாதவர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டியது நியாயம். ஆனால் இப்பொழுது பணம் கட்டிப் படிக்கக்கூடிய பெரிய வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கும் சேர்த்து 'ஸ்காலர்ஷிப்' கொடுக்கிறோம். இதனால் இதிலே 10, 12 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த 12 கோடி ரூபாயை ஒரு வருஷம் பி.யு.சி. படிக்கச் செல்வழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்டர்மீடியட் வைத்துவிட்டால், இரண்டு வருஷம் 'ஸ்டீர் எஜுகேஷன்' என்று கேட்பார்கள். அதற்கு இன்னொரு 12 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று

23rd March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நினைக்கிறேன். எனக்கு ரூபாய் அளவு சரியாகத் தெரியாது. இந்த பி.யு.சி. 'ஸ்டீர் எஜுகேஷன்'க் கொண்டு வருகிறபோது, ஆரம்பக் காலத்திலே 1½ கோடி, இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு நிலைமை 8, 10 கோடியாகக் கூட ஆகியிருக்கலாம். அது இரண்டு கோடியாக இருந்தால், மேலும் இரண்டு கோடியாக ஆகலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதிலே இன்னும் ஒரு விஷயம். இப்பொழுது ஒரு ஆண்டாக இருக்கும் போதே, மாணவர் பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு ஆண்டு மாணவர்களை உள்ளே கொண்டு வந்து வைத்தால், வேலையில்லாத நிலைமை அதிகம் ஏற்பட்டுவிடாதா, அது இன்னும் அதிகமான தலை வேதனையைத் தராதா என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 3 வருஷ கிராஜுவேட் படிப்பை இரண்டு வருஷப் படிப்பாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு ஆண்டு இன்டர் மீடியட், இரண்டு ஆண்டு கிராஜுவேட் படிப்பு என்று வைத்துக்கொண்டாலும், அதற்குப் பிறகு 25,000 மாணவர்களைச் சேர்க்கும் படியான அவசியம் ஏற்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். ஓராண்டுக்கு பி.யு.சி. மாணவர்கள் 50,000 பேர். இரண்டு ஆண்டு இன்டர்மீடியட் வைத்து விட்டால், 75,000 பேர் டிகிரி கோர்சுக்கு வருவார்கள் என்று பார்க்கிறபோது, இன்னும் ஒரு 25,000 பேர்களுக்குக் கல்லூரிகளிலே இடம் வேண்டும். இந்த அளவிலே பார்க்கிறபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற மாதிரி, 3½ கோடி ரூபாய் அளவிலே நாம் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமை வரும். ஆண்டுக்கு ஆண்டு 1½ கோடி ரூபாய் கான்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் ஆகக்கூடும். இரண்டு ஆண்டு, மூன்று ஆண்டானால், இன்னும் ஒரு மூன்று கோடி ரூபாய் செலவாகும். எனவே, என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, சொல்லிக்கொள்வேன், இந்த பி.யு.சி. யினாலே பாருக்கும் எந்தவித நஷ்டமும் ஏற்படவில்லை. கல்லூரிகளை ஒழுங்காக நடவிலேயிருந்து ஆரம்பித்து முடிப்போமானால், எந்தவிதக் கஷ்டமும் வராது. இந்த 12 வருஷக் காலத்தில் பி.யு.சி. யில் ரிசல்ட்டும் நன்றாகத்தான் வந்திருக்கிறது. சென்ட் ஜோசப் காலேஜிலும், வயோலா காலேஜிலும் 82%, 90% பி.யு.சி. யிலும் மாணவர்கள் 'பாஸ்' செய்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். எனவே அந்த முறையை அடிக்கடி மாற்றுவது அவசியமில்லை. ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் இன்னும் தீவிரமாகச் சிந்தனை செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [23rd March 1972]

அடுத்தபடியாக, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, டியூட்டர், டெமான்ஸ் டிரேட்டர்களுடைய பிரச்சினைகளைப்பற்றி. இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 200, 300 டியூட்டர் டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு கல்லூரிகளிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட நிறுவனங்களிலே யார் 6 மாதம் வேலை செய்தாலும் அவர்களை 'பர்மனென்ட்' செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமையைச் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் கல்லூரிகளிலே வேலை செய்யக் கூடிய இந்த டியூட்டர், டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள், 13 ஆண்டுகளாக வேலை செய்துகொண்டிருப்பவர்கள், இன்னும் டெம்பரரி நிலையிலேயே வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டும். யூனிவெர்சிட்டியே 5 ஆண்டு களுக்கு மேல் ஒருவர் டியூட்டர், டெமான்ஸ்டிரேட்டராக இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அவர்களை ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெளியே போகச் சொல்வதும், அடுத்த ஆண்டு அவர்களை எடுத்துக்கொள்வார்களா, எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்களா என்ற ஆபத்திலேயும் இருக்கிறார்கள். இப்படி, 12, 13 ஆண்டுக்காலம் பர்மனென்ட்டாக இல்லாமல் இருக்கிற நிலைமையை அனுமதித்துக்கொண்டிருப்பது சரியான முறைபல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, முடிவாக பாடப் புத்தகங்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பாடப்புத்தகங்களை வெளியிடுவதைப் பொறுத்த வரை, நான் அண்மையிலே டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது பார்த்தேன், உலகப் புத்தகக் கண்காட்சிக்கு நமது பாடப் புத்தகங்கள் சிலவற்றை நமது அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அவைகளை நான் பார்த்தேன். மிகச் சிறந்த முறையிலே அந்தப் புத்தகங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னது போல் கண்கவரும் முறையிலே, அச்சடித்து, நல்ல தாளிலே போட்டு, குறைந்த விலையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையிலே பாடப் புத்தகங்கள் வருமானால், அது மிகச் சிறந்த முறையிலே இயங்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒன்றைமட்டும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பாடப் புத்தகங்களை அச்சடிப்பதற்காக அரசு ஒரு தனி அச்சகம் வைக்க வேண்டுமென்று இங்கே சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அதற்குத் தனியாக அச்சகம் வைக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இப்பொழுதே அந்தப் புத்தகங்களை எப்பொழுது வேண்டுமோ அந்தக் காலத்தில், எவ்வளவு விலைக்கு வேண்டுமோ அந்த விலையில், எவ்வளவு சிறந்த முறையிலே அச்சடிக்க முடியுமோ அந்த முறையில் அச்சிட்டு தனிப்பட்ட நிறுவனத்தார் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதற்காகத் தனி அச்சகத்தை வைத்தால், இப்பொழுது கவர்ன்மென்ட் பிரான்ஸிலேயிருந்து அச்சடித்து வாக்கடிப்பது எப்படி இருக்கிறதோ, அந்த நிலைமை வந்துவிடும்.

23rd March 1972]

அந்த அச்சகத்தில் அதற்காக ஊழியர்களை வைத்து, அந்த ஊழியர்களைச் சமாளிப்பதற்குத்தான் அந்த நிர்வாகத்தினருக்கு நேரம் சரியாக இருக்கக் கூடும் என்ற என் யோசனையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, தனிப்பட்ட அச்சகங்களிலேயே பாடப் புத்தகங்களை அச்சடிக்கலாம், அதிலே தவறென்றும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டின் கல்வித் துறையில் உள்ள முன்னேற்றம் குறித்து மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இங்கே வைத்திருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டில் நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, பல்வேறுபட்ட கல்வித் துறைகளினுடைய செலவுகளையும் இணைத்துப்பார்க்கிற நேரத்தில், ஏறத்தாழ இந்தக் கல்வித் துறைக்காக 112 கோடியே 75 லட்ச ரூபாய் அளவில் செலவழிக்கக்கூடிய திட்டமாக இந்தக் கல்வித் துறை விளங்குகிறது என்பதை எண்ணி இன்றைய தினம் எல்லோருமே பெருமைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக, நம்முடைய பெருமதிப்புக் குரிய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு நேரத்தில் குறிப்பிட்ட இந்த வாசகத்தை இங்கே நினைவுகூர்வது நல்லது என்று நான் கருதுகின்றேன். "நமது நாட்டிலுள்ள ஆசிரியப் பெருமக்கள் நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள். அதுமட்டுமின்றி உழைப்பாளிகளாகவும் விளங்குகிறார்கள். அவர்கள் குறைந்த உதியத்தைப் பெற்று, சமுதாயத்தில் தகுந்த மதிப்பைப் பெறாவிடினும் நம் குழந்தைகளுக்கு நல்ல முறையில் கற்பிக்கிறார்கள். எதிர் கால வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் உருவாக்குகிறார்கள். எதிர்காலப் பரம்பரையை உருவாக்கும் சிற்பிகள் ஆசிரியர்களே. ஆசிரியர்களுக்கு உரிய மதிப்பு அளித்தாலன்றி, நம் நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒன்றும் செய்ய இயலாமல் போய்விடும்" என்பதாகப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதை ஒட்டி இங்கே நம்முடைய கொள்கைக் குறிப்பேடு விளங்குகிறது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கிறபோது, நான் புரிப்பு அடைகிறேன்.

காரணம் காலமாகக் கல்வித் துறையில் நல்லதொரு மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக அந்த மாற்றத்திற்குக் காரணம் இந்தக் கல்வித் துறைக்குக் கிடைத்த செயலர் என்றும் சொன்னால், அது மிகையாகாது என்று நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டிய அவசியத்திலே இருக்கிறேன்.

[புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி] [23rd March 1972]

இந்தக் கல்விக் குறிப்பேட்டில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 6 முதல் 11 அயதுக் குழந்தைகள் எல்லோரும் கல்வி கற்கவும், 11 முதல் 14 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் 80 விழுக்காடும், 14 முதல் 17 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் 55 விழுக்காடும் என்கின்ற நிலையை எட்டுவதற்கு நாம் நம்முடைய திட்டத்தை உருவாக்குகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால் கல்வித் துறையில் உயர வேண்டுமானால், ஒரு ஆசிரியர் 30 மாணவர்கள் என்கின்ற விகிதாசாரத்தைக் கொண்டதாக அந்த அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவுடை அனந்தன் குறிப்பிட்ட விதத்தில் இந்தக் கல்வியாண்டு மிக மகிழ்ச்சி கரமான கல்வியாண்டு என்று சொல்லலாம். காரணம், மானியம் பெறக் கூடிய பள்ளிகளினுடைய ஆசிரியர்களுடைய பணி நிலைக்கக்கூடிய விதத்தில் விரைவில் ஒரு அடங்கல் சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம் என்று சொல்லி யிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது, பாராட்டத் தக்கது.

அதோடு, அண்மையில் நம்முடைய பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குள்ளே ஏற்பட்ட ஒரு குழறலையொட்டி, அந்தக் குழறலின் காரணத்தினால், நம்முடைய டாக்டர் நாவலர் அவர்களும் பெரு மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய தமிழகத் து முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் தமிழ் நாட்டு அரசின் தலைமைச் செயலா ளரைக் கொண்ட ஒருவர் ஆணைக் குழுவாக அந்தக் குழுவை அமைக்க, அதிலே பி.டி. ஆசிரியர்கள் சம்பள உயர்வும், தேர்வு நிலை ஆசிரியர்கள் முறைப்பாடுகளும், சம்பள உயர்வும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லியிருப்பது மிகுந்த அளவிற்கு வரவேற்கத்தக்கது. இது விரைவில் சுமுகமான முறையில், நல்ல விதத்தில் இங்கே நிகழும் என்று நான் என்னுடைய எண்ணத்தைத் தெரி வித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் மீண்டும் மீண்டும் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில் எனக்கு பழைய நிகழ்ச்சி ஒன்று நினைவிற்கு வருகிறது. முதல் ஊதியக் குழுவின் முடிவில், 1960-ம் வருஷத்தில் அப்போது நிதியமைச்சராக இருந்த ஒரு பெரியவர் வேலூரிலே ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். புதிய செருப்பு என்று சொன்னால், அது காலைக் கடிக்கும், ஒரு 6 மாதம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், அந்தச் செருப்பில் ஏதேனும் குறை இருக்குமானால், அதைச் செப்பனிட்டுத் தருவேன் என்று சொன்னார்கள். 6 திங்கள் கழிந்தது. செருப்பு செப்பனிடப்படு மாவென்று கேட்கப் போனார்கள். செருப்பு நல்ல செருப்பு. செப்பனிடப்படத் தேவையெயில்லை, அவசியமேயில்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதையும் பார்த்தோம். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இப்போது தலைமைச் செயலா

23rd March 1972] [புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி]

ருடைய தலைமையில் ஒருவர் ஆணைக் குழு என்றும், அதில் ஆசிரியர்கள் பிரதி நிதிகள் இடம் பெற, அரசு ஊழியர்கள் பிரதிநிதிகள் இடம் பெற நல்ல ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருப்பதும் சம்பள உயர்வு என்ற அடிப்படையில் தான் அந்தக் குழு ஆராயும் என்று சொல்லியிருப்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு ஆசிரியர் சமுதாயம் வரவேற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, அரசு ஊழியர் சமுதாயம் வர வேற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த விதத்திலே எதிர்த்தரப்பிலே அரசியல் நடத்தக் கூடியவர்களும் வரவேற்றிருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே கல்லூரிக் கல்வியைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன். பெரு மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் மிக உருக்கத்தோடு சொன்னார்கள். பி.எஸ்.ஸி. பொறுத்த வரையிலே யெல்லாம் கணிதம் போன்றவைகளைத் தமிழில் கற்று இந்த ஆண்டு பரீட்சைத் தேர்வு எழுதவிருக்கிறார்கள், அவர்கள் மேற்பட்டப்படிப்பு செல்லுதல் வேண்டும். அப்படி அவர்கள் மேற்பட்டப்படிப்புக்குச் செல்ல விரும்பினால், அவர்கள் மேற் பட்டப்படிப்பு வருப்பில் எடுத்துக்கொள்ளப் பெறுதல் வேண்டுமென்று சொன் னார்கள். நான் நம்முடைய டாக்டர் நாவலர் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்வேன், பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வேன். மேற்பட்டப் படிப்பு தமிழில் வருதல் வேண்டும். அதிலே தமிழ் வருவதற்கான ஆக்கபூர்வமான காரியத்தை இப்போதே அவர்கள் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழில் எல்லாத் துறைகளிலும் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு ஒரு குறிப்பு கிடைத்திருக்கிறது. 1915-ம் வருஷத்தில் தியாகி சுப்பிரமணிய சிவா அவர்கள் விவேக பானு என்ற பத்திரிகையின் மே இதழில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை இன்றைய தினம் தமிழில் வரலாமா, இது தேவையா என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக, தலைவரவர்களே, இந்தக் கருத்தை உங்கள் அனுமதியோடு நான் இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன்.

“ஒரு தேசத்திற்கு உயிர் அத்தேசத்தின் பாஷையாகும். சுய பாஷையைக் கைவிடுவோர் மூடத்தனமாகவோ அல்லது பைத்தியம் பிடித்தோ தற்கொலை செய்து கொள்கின்றவர்களாவார்கள். தற்கொலை செய்துகொள்ள எத்தனித்தல் அரசாங்கச் சட்டத்தின்படி குற்றமாகுமானால், தம்மையும் தம்முடைய ஜன சமூகத்தையும் கொல்ல ஆரம்பித்து, பாஷையை உதாசீனம் செய்பவர் ஆயிரம் மடங்கு அதிக குற்றங்களைப் புரிபவர் ஆவார். நமது ராஜாங்கச் சட்டங்கள் இந்தக் கொலை பாதகர்கள் குற்றவாளிகளுடன் கூடச் சேர்க்காமை.”

[புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி] [23rd March 1972]

எல்லா உலகங்களுக்கும் ராஜ ராஜேஸ்வரியாய் அரசாட்சி புரிந்து வரும் மகா சக்தி சிருஷ்டி நீதிகளின் பிரகாரம் இவர்கள் குற்றவாளிகளேயாவர்” என்று தியாகி சுப்பிரமணிய சிவா அவர்கள் மிக அருமையான கருத்தாக இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் தமிழ் தேவையா, தமிழில் நடத்தப் படவேண்டுமா என்று கேட்கிறவர்கள் நம்முன்னாலே குற்றவாளிகளாக இல்லா திருக்கலாம். ஆனால் ராஜ ராஜேஸ்வரியின் முன்னாலே அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்ற செய்தியை தியாகி சுப்பிரமணிய சிவா சொல்லியிருப்பதை நான் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதே நேரத்தில் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கௌஹாத்தியில் நடைபெற்ற 1958-ம் ஆண்டு மாநாடு காங்கிரஸ் மகாசபையில் பேசிய பேச்சினுடைய ஆணித்தரமான ஒரு கருத்தை எடுத்துச்சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“ஆங்கிலத்திற்கு நீங்கள் எந்த இடத்தைக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் அது போதாது மொழி இடத்தைப் பெற முடியாது. போதாது மொழியாக பிரதேச மொழி வந்துகொண்டுதானிருக்கிறது, வந்து விட்டது, வந்தே தீரும்” என்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற அளவிலேதான் நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கிறது. அது வந்தே விட்டது என்று டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் பறை அறைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றை நான் இங்கே சொல்வேன். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் உணர்ச்சி பூர்வமான கருத்து ஒன்றைப் பாடல் மூலமாகப் பாடிக்காட்டினார்கள். அப்போது சொன்னார்கள்: கொச்சை மொழியில் பேசுவது கூட தமிழில் இடம் பெறக் கூடாது என்பதற்காக அதனைச் சொன்னார்கள்: இலக்கியச் சுவை இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அதனைச் சொல்லுகிறேன்:

“காதல் ததும்பும் கண்ணான்றனைக்

கோதை ஒருத்தி கொச்சைத் தமிழால்

புகழ்ந்தாள் என்று பொருமல் சோர்ந்து

வீழ்ந்தாள்”

கொச்சைத் தமிழால் தன்னுடைய காதல் ததும்பும் கண்ணானை பெண் ஒருத்தி புகழ்ந்தாள் என்பதைப் பொற முடியாத நிலையில் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் அவன் சோர்ந்து வீழ்ந்தான் என்று சொல்கிறார். அத்தகைய தமிழகத்தில், தமிழ்த் தெருவில் தமிழ் இருக்கக்கூடாது என்று சொல் கிறார்களோ, இது வேதனைத் தரத் தக்கது என்று பாரதிதாசன் அவர்களே சொன்னார்கள்.

23rd March 1972] [புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி]

“மணக்க வரும் தென்றலிலே

குளிரா இல்லை? தோப்பில்

நிழலா இல்லை!

தணிப்பரிதாம் துன்பமிது

தமிழகத்தின் தமிழ்த் தெருவில்

தமிழ் தான் இல்லை

தமிழ் நாட்டின் உப்பைத் தின்

றீரன்றோ கணக்காயத்

தந்தை மாறே!

தமிழ் நாட்டின் தமிழர்களின்

தன்னுணர்வு நாட்டுவதைத்

தவிர்ப்பிராயின்

உமிழாதோ, வருத்தாதோ

உம்மையே உம்மருமை

உள்ளச் சான்றோ?

அழுதாட்ட நஞ்சுட்டி

அகமகிழும் தாயுண்டோ

அருமைச் சேய்க்கே?”

என்று சொல்லி கல்லூரித் தலைவரை விளித்துச் சொல்கிறார்:

“கல்லூரித் தலைவரை நான்

கேட்கிறேன் கனிதமிழின்

பேரைச் சொன்னால்

சொல்லா நிப் போகாதோ

வாயுறிப் போகாதோ

தாய் தமிழுக்கு

வல்லு ருய் வாய்த்திரோ

வளம் செய்யும் எண்ணமினி

நீர் பிறந்த

நல்லூரின் நன் மணியாய்

அல்லாது நடந்திடுமோ?

நவில்லி ரின்றே!”

என்று வசை பாடித் திர்க்கின்றார். இந்த நிலையிலிருந்து கல்லூரித் தலைவர்கள் தப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி] [23rd March 1972]

இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன். தொழில் துட்பக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலும், பல்கலைக் கழகம் நிறுவ சாதகமான சூழ்நிலை உருவாகி வருகிறது என்று டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் குறிப்பேட்டில் தந்திருக்கிறார்கள். இது மிக மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி. எப்படியேனும் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவினிடமிருந்தும் இந்திய அரசிடமிருந்தும் இதற்கான நிதியை விரைந்து பெற வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வோம். அதே நேரத்தில் தொழில் துட்பக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலும், ஒரு வருந்தத்தக்க சூழ்நிலை இருக்கிறது. அரசு பாவிடெக்னிக் ஆசிரியர்களில் 70 பேருக்கு மேலானவர்கள் நிரந்தரமானவர்கள் அல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும். அண்மையில் அவர்களில் பல பேர் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்குக் கூட மாற்று வேலை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வோம். குறிப்பாக அண்மையில் அவர்களுடைய மாநாடு ஒன்றுக்கு நம்முடைய ஆளுநர் பெருமானை அழைத்தும், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் மற்றவர்களை அழைத்தும் நடைபெற்ற அந்த மாநாட்டிற்குத் தொழில் துட்பக் கல்லூரியில் அது நடைபெறுவதற்குக்கூட அதனுடைய இயக்குநர் அவர்களே தடையாக இருந்தார்கள் என்ற செய்தியைக் கேட்கிறபோது வருந்துகிறேன். அது மட்டுமல்ல, ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதாம்; அந்தக் கழகம் அங்கீகாரம் பெற்ற கழகமல்லவென்று. ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்தக் கழகம் அரசு பதிவில்லாத ஊழியர்களுடைய, மாநில அரசு ஊழியர்களுடைய கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்ட கழகமாகும். ஆனால் ஆளுநர் அவர்களை அந்தக் கழகத்திற்குச் செல்ல வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருப்பினும் நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்வோம். உள்ளபடியே அவர்கள் நிரந்தரமற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரம் ஆக்கப்படுதல் வேண்டும். அவர்களுக்குப் பதவியிலே உயர்வு தருதல் வேண்டும். இந்தக் காரியம் அத்தனையையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் புதிய பள்ளிக்கூடங்களை மீண்டும் மீண்டும் திறந்துகொண்டே போகவேண்டாம். இருக்கிற பள்ளிக் கூடங்களுக்கு எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு வழங்குதல் வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்வோம். அறிவியல் கூடத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் ஒரு கணக்கைச் சொல்கிறார்கள். ஆயிரம் பிள்ளைகளுக்கு மேல் இருந்தால்தான் அறிவியல்கூடம் வழங்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதுவாரோ, எழுதாரோ, எண்ணாரோ அளவில் குழந்தைகள் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகள் சில சிற்றூர்களில் பேரூர்களில் இருக்கிறதல்லவா,

அவைகள் நல்ல முறையில் நடக்கக் கூடிய கல்விக் கழகங்களாக இருந்தாலும், தங்களிடத்தே உள்ள படிப்புத் தரத்தைக் காட்டி, அங்கே உழைக்கின்ற ஆசிரியர்களின் திறமையைக் காட்டிக் கேட்டால் கூட, ஆயிரம் இல்லை என்ற கணக்கைச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். தயவு செய்து அதற்குக் குறைந்திருக்கிற பள்ளிகளுக்கும் அறிவியல் கூடத்தை வழங்குதல் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வோம்.

செலக்ஷன் கிரேடைப் பொறுத்த வரையிலும்—முதல் நிலையைப் பொறுத்த வரையிலும்—முதல் நிலையில் இருக்கக் கூடிய “ஏ” பிரிவில் உள்ளவர்களுக்கு 33 விழுக்காடுகள் என்றும், “பி” பிரிவு என்ற கழக உயர் நிலைப் பள்ளியில் இருந்தவர்களுக்கு 15 விழுக்காடுகள் என்றும் பிற பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு 10 விழுக்காடுகள் என்றும் இருக்கிறது. இந்த நிலை கூடாது. ஆசிரியர் சமுதாயம் அத்தனை பேருக்கும் 33 விழுக்காடு என்ற நிலையினைத் தருதல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வோம். உழுவியல் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், அவர்கள் சம்பங்களைத் துறைந்த அளவில் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பட்ட நாரி ஆசிரியர் சம்பளம் தருதல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வோம். மானியங்கள் பெறக்கூடிய பள்ளிக் கூடங்களில் பணியாற்றக் கூடிய ஆசிரியரல்லாத ஊழியர்களுக்கு, அரசு ஊழியர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அத்தனைத் தகுதிகளையும் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வோம். ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குக் குறைந்த அளவிற்கு 50 ரூபாயாவது ஓய்வுகால உதியம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக, தலைவரவர்களே, உங்கள் பால், உங்கள் மூலமாக ஒரு விண்ணப் பத்தை, ஒரு வேண்டுகோளை நம்முடைய டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்ச் கல்லூரியில் பணியாற்றக்கூடிய பேராசிரியர்களின் நிலை மிக வருந்தத் தக்க நிலையில் இருக்கிறது. எங்கனையெல்லாம் தமிழ் படித்தவர்கள் என்ற நிலையில் இருக்கியிருக்கிற அந்த ஆசான் பெரு மக்கள் அவலச் சுவையோடு இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் ஊதியமோ மிக மிகக் குறைவு. தகுதியோ அவர்கள் பெற்ற பாடில்லீ. தயவு செய்து அவர்கள் நிலையை உயர்த்தித் தருதல் வேண்டும். இந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பணியாற்றக் கூடிய கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டவை என்று சொல்லக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. இப்படிப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்ட கல்லூரியில் பணியாற்றக் கூடிய பேராசிரியர்களுக்கு என்ன சம்பளம் என்றால், உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கக்

[புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி] [23rd March 1972]

கூடிய உத்தியோக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இரண்டாந்தரக் கல்லூரிகள் என்று சொல்லக்கூடிய கல்லூரிகள் இருக்கிறதல்லவா, அவைகளுக்குரிய சட்ட திட்டங்கள் அத்தனையும் இந்தக் கல்லூரிகளுக்கும் பொருந்தும் என்று சொல் லார்கள்.

இந்தக் கல்லூரிகள் அப்படி ஏகப்பட்ட கல்லூரிகளா? விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம். 10-ல் ஒன்று கழித்தால் ஒன்பது, ஒன்பதே ஒன்பதுதான். அங்கே பணியாற்றக் கூடிய ஆசிரியப் பெருமக்கள், பேராசிரியப் பெருமக்கள் அதிகப் படியானவர்களா? அப்படியென்றால் அதுவுமில்லை. 45, 50 பேர் இருப்பார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் கூட்டித் தரவேண்டும். அந்தக் கல்லூரிப் பேராசிரி யர்கள் இவர்களிடத்திலே பயின்றவர்கள். இன்றைய தினம் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர்கள் ஒன்பது அல்லது பத்து ஆண்டுகள் பணியாற்றி இருப்பார்களானால், தேர்வு நிலை பெறுவார்கள். இவர்கள் ரூ. 440 ரூ. 450 சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆசிரியப் பெருமக்களின் ஆசான் பெருமக்கள் தமிழ்க் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் ரூ. 275 பெற்றுக்கொண் டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது மட்டுமல்ல. இன்னொன்றையும் நாவலர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். வடமொழி சிரோன்மணி, சாஸ்திரி பட்டம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அரசு இருக்கிறது அல்லவா? இந்திய நாட்டின் நடுவன் அரசு கல்வித் துறை அங்கிருந்து ஒரு ஆணை அனுப்பியது. ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகத்திலும் சிரோன்மணி, சாஸ்திரி பட்டம் பெற்றவர்களை எம். ஏ. தகுதி பெற்றவர்களாகக் கருதி சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் தமிழ்ப் புலவர்களை உருவாக்குகிறார்களே, அந்தத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் நிலைமை என்ன? எம்.ஏ. தகுதி தரப்படாமல் மிகக் குறைந்த நிலைக்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கும் நிலைமைய்தான் இந்திய நாட்டின் நடுவன் அரசு அனுப்பிய உத்திரவை என்று இரண்டு பல்கலைக் கழகங்கள் அதை அமுலாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், மற்றொன்று மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னொன்றை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்வேன். கடந்த ஆண்டே பல்கலைக் கழகம் அரசுக்கு அவர்களுடைய சம்பளங்களைக் கூட்டித் தர வேண்டுமென்று எரிந்துரை செய்திருக்கிறது. இருந்தாலும், அந்தப் பரிந்துரை இன்னமும் நம்முடைய நாவலர் அவர்களுடைய செவிக்குச் சென்றிருந்தாலும், நெஞ்சுக்குப் போய்ச் சோவிலையென்று நினைக்கிறேன். நான் தயவு செய்து வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்வேன் அவர்களுடைய சம்பளத்தைக் கூட்டித் தர வேண்டும்.

23rd March 1972] [புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி]

திருவையாற்றிலே அரசுக் கல்லூரி என்ற பெயரில் இப்போது ஒரு புலவர் கல்லூரி நடக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியோடு இணைந்து இசைக் கல்லூரி ஒன்று நடக்கிறது. இந்த இசைக் கல்லூரியிலே நாயனம், தவுல், வாய்ப்பாட்டு மூன்றும் இருக்கிறது. நாயன இசை, தவுல், வாய்ப்பாட்டு மூன்றும் இந்தக் கல்லூரியில் கற்றுத் தரப்படுகின்றன. இங்கே இருக்கிற பேராசிரியப் பெருமக்க ளுக்கு என்ன சம்பளம் தெரியுமா? ரூ. 450. அவர்கள் தகுதி, அவர்கள் இசை பாடத் தெரிந்தவர்கள், நாயனம் வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள். இந்த இசைக் கல்லூரிக்குப் பக்கத்தாறுபோல் இருக்கிற அந்தக் கல்லூரியோடு இணைந்த தமிழ்க் கல்லூரியில் பணியாற்றுகிற தமிழ்ப் பேராசிரியர்களின் நிலைமை என்ன என்று கேட்டால், மிக வருந்தத் தக்க நிலை. இந்தக் கல்லூரியில் பணியாற்றுகிற வர்களுக்குப் பேராசிரியர்கள் என்ற பெயரைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஒன்று வேண்டுமானால் இந்தப் புலவர் கல்லூரி என்ற பெயரை மாற்றி புலவர் பள்ளி என்று வைத்து விடுங்கள். பள்ளிக் கட்டத்திலே வேலை செய்கிறோம் என்ற திருப்தி யோடு இருப்பார்கள். நான் வேண்டி விரும்பித் தான் பணிந்து கேட்டுக் கொள்வேன், தயவு செய்து இவர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் கூட்டித் தர வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் மீண்டும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்வேன். இன்றைய தினம் தலைமை ஆசிரியர் தகுதி தமிழ் ஆசிரியர் பெரு மக்களுக்கு கிட்டக் கூடிய நுழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை இதழ்கள் மூலம் அறிகிறேன். அதை நல்ல விதத்திலே நடுவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையாக இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற கொள்கைக் குறிப்பேடு நல்ல உதவையான சுவடியாக இருக்கிறது. நம்முடைய கல்வி வரலாற்றினைச் செப்பணிட்டுக் காட்டக்கூடியதாக இதனை உருவாக்கி மிகச் சிறந்த முறையில் கொடுத்தற்காக கல்வி இலாகாவினருக்கு வாழ்த்துச் சொல்லி, நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கல்வி யுறையில் அவர்கள் இந்த அவையின் முன் வைத்துள்ள கல்வித் துறை சம்பந்தமான கொள்கை அறிக்கையின் மீது நான் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கல்வித் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். பட்டதாரி தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆசிரியர் புலவர் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள், மாண்புமிகு திரு. ராஜா அய்யர் தலைமை ஆசிரியராக உள்ளவர்கள். இவர்கள் பேசும்போது,

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [23rd March 1972]

ரொம்பத் தெளிவாகக் கல்வித் துறையில் இருக்கக்கூடிய பல இடர்ப்பாடுகளைச் சொல்லி விஷயங்களை எடுத்துரைத்தார்கள். நான் சாதாரண பாமான் என்கிற முறையிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய கல்வித் துறைக்கு மொத்த வருவாயில் 33% செலவு செய்கிறோம். இது போதாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். கல்விக்காக அதிகம் செலவிட வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை கிடையாது. இந்தத் துறைக்கு எத்தனை வேண்டுமானாலும் செலவு செய்யலாம். ஆனால் நாம் செலவு செய்கிற அளவிற்குப் பலன் பெற்றாக வேண்டும் என்கிறேன். கல்வித் துறை சம்பந்தமாக நாம் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். ஆங்காங்கே நடைமுறையில் பல தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. காரணம் நாம் செலவு செய்கிற அளவிற்குப் பலனை அடையவில்லை. ஒரு நிபுணர் எழுதிய வாசகங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். **அது முற்றிலும் பொருத்தமான வாசகம்.** இன்றைய தினம்கூட நான் என்ன பார்க்கிறேன்? இன்றைய தினம் கொடுக்கப்படக்கூடிய கல்வி சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். அதற்காக ஒரு குழுவை நியமித்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். பாராட்டுகிறேன். பல கருத்துக்கள் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தொழில் துட்பக் கல்வி, பல்கலைக் கழகப் பாடப் புத்தகங்கள் ஆகியவை நாட்டு உடமையாக்கப்பட்டு வேகமாக வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. ரொம்பக் கவர்ச்சியாக புத்தகங்கள் வெளியாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. வண்ணப் படங்களோடு சிறு குழந்தைகளுக்கான புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் நான் அவற்றைப் பார்த்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட புத்தகங்கள் வெளிவர வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டுகூட நான் கூறியிருந்தேன். எனவே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தமிழைப் பயிற்று மொழி ஆக்குவதற்குக் கல்லூரிகளில் உதவியளிக்கப்படுகிறது. ஊக்குவிப்பதற்காக தொகையும் அளிக்கப்படுகிறது. இது மெச்சூர் தகுந்த விஷயம். தொடக்க கல்வி ஆசிரியர்கள் தலைவர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் இங்கே இல்லை. சென்ற முறை இந்த அவையிலே நான் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப்பற்றித் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களிடமிருந்து கடிதங்கள் வந்தன. தொடக்கப் பள்ளிகளைப் பற்றி நான் தீவிரமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. என்னென்றால் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாகப் பத்திரிக்கையிலே வருவதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் கடிதம் எழுதத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள். தொடக்கப் பள்ளிகளின் நிலைமை மெச்சத்தகுந்ததாக இன்னமும் இல்லை. தொடக்கப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

23rd March 1972] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

கிறோம். இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடம் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா? கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் கலியாணம் செய்வதற்கு அது உதவியாக இருக்கிறது. வேறு ஏதாவது நிகழ்ச்சிகளுக்கு கிராம மக்களுக்கு அது உதவிகரமாக இருக்கிறது. என்னுடைய தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், வெள்ளம், புயல் போன்ற நேரங்களில் அது மக்கள் தங்குவதற்குப் பயன்படுகிறது. அவ்வளவு தான் சொல்ல முடிகிறது. நாற்காலி, மேஜையிலே குறைவு இல்லை. ஆனால் சம்பளம் கூட குறைவு என்று சொல்ல முடியாது, நான் அதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், பள்ளிகளின் ரிசல்ட் என்னவென்று பார்க்கும் பொழுது, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் சொல்லுகிறார் தொடக்கப் பள்ளி 'பீடிங்' எல்லாம் சரியில்லை என்கிறார். கல்லூரி ஆசிரியரைக் கேட்டால், நான் போன வருஷத்திலே ஒரு கல்லூரி மாணவன்; இந்த வருஷம் என்னுடன் படித்தவன் எனக்கு மாணவன் என்கிறார். கல்லூரியிலே அவர் அந்த மாணவனை 'கன்ட்ரோல்' பண்ண முடியவில்லை. இவர் 'லெக்சர்' பண்ணுகிறார், அவன் வெளியிலே போய் ஏதேதோ பண்ணுகிறான். இதற்கெல்லாம் எங்கே திருத்தம் செய்வது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒழுக்கம் என்பது காலத்திற்குக் காலம், இடத்திற்கு இடம் மாறுபடும் என்பது வாஸ்தவம் தான். ஆனால், நம்முடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் தொடக்கப் பள்ளி நிலையிலேயே நமக்கு ஒழுக்கத்தைப் போதிக்க தொடங்கி விடுகிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியதைப் பார்த்தேன். கிருதா வைத்திருப்பதை—கன்னங்களுக்குக் கீழே ரோமங்களை தொங்கவிட்டுக்கொள்வதை—பற்றி அவர்கள் அந்தப் பேச்சிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ரஷ்யாவிலே "பிட்டர் தி கிரேட்" என்பவன் தாடி வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போட்டானாம். அதைப் போல இங்கே 'கிருதா' வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போடலாம் போல் இருக்கிறது. ஆனால் நண்பர் திரு. அறிவுமுகன் அவர்கள் பேசும் பொழுது கூறியது போல் ஏதோ சாதாரண மக்களை 'எஜ் கேஷனுக்காக' வரி போட்டு தண்டிக்க வேண்டியதில்லை. இப்படி ஒரு வரியைப் போடலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதிலெல்லாம் எங்கே தப்பு இருக்கிறது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. இதற்கெல்லாம் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இங்குகூட அவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் எல்லாம் மாணவர்களிடமோ ஆசிரியர்களிடமோ காணப்படும் தவறுகளைக் கண்டித்துப் பேச கொஞ்சம்பேர் பயப்படுகிறார்கள். உண்மையிலேயே அது எல்லாம் திருத்தப்படுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்; ஒழுக்கம் முதலிலே சொல்லித் தரப்பட வேண்டும், சாலையிலே இருக்கிற 'கூட் மாத்ரிலே' கல்லைவிட்டு எரியாதே, அது நம் வீட்டு மரம் என்று புத்தகத்திலே—ஆம் வகுப்பிலே எழுதுங்கள். கக்கசிலேதான் சிறுநீர் கழிக்க வேண்டும், வெளியிலே கழிக்கக் கூடாது என்று எழுதவேண்டும். உதாரணத்துக்குச் சொன்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [23rd March 1972]

னேன். எவ்வளவோ சொல்லவேண்டும். அந்த மாதிரி மாணவர்களுக்கு நல்லொழுக்கங்களையும், பயிற்சிகளையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் நாம். மற்றப் பாடங்களைக் காட்டிலும், இப்பொழுது இளம்பிள்ளைகளிடையே நாம் 'நேஷனல் கேரக்டரை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது. எந்தப் பிரச்சனை தோன்றினாலும் First and foremost casualty is the national character இன்றைக்கு. அதாவது 'தேசிய ஒழுக்கம்' இன்றைக்குத் தேய்ந்துவிட்டது. எனவே, அதைச் செம்மைப்படுத்த நம்முடைய கல்வித் துறையிலே 300 கோடி ரூபாய் என்ன, 1,000 கோடி ரூபாய் வேண்டுமானாலும் செலவு செய்ய நாம் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம், எந்த முன்னேற்றமான வாழ்க்கையை நாம் மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ—எந்த ஜனநாயகத்தைக் கட்டிக்காக்க விரும்புகிறோமோ அவை பூராவும் தகர்ந்து விடும் என்று நான் பயப்படுகிறேன். எனவே, அதற்கான சிந்தனையை இந்த நிபுணர் குழுக்கள் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இந்த அறிக்கையிலே பல இடங்களிலே கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, 'நாங்கள் ஆங்கிலத்தை மூன்றாவது வகுப்பிலேயே புகுத்தியிருக்கிறோம்' என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 'கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவது என்றால், நாங்கள் மூன்றாவது வகுப்பிலேயே ஆங்கிலப் பாடத்தை கட்டாயமாகக் கற்றுக் கொடுக்கிறோம்' என்பதுதானா? அப்படியானால், இந்த ஆங்கிலத்தை இவர்கள் முதலாவது வகுப்பிலேயே ஆரம்பித்திருக்கலாமே என்றுதான் கேட்கத் தோன்றுகிறது. இப்படி நாங்கள் ஆங்கிலத்தை மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்தே கட்டாயப் பாடமாக ஆக்கியிருக்கிறோம் என்று மூன்று தடவை இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடுகிறார்கள். அதன் தரப்பரியம் எனக்குப் புரியவில்லை. 1968-ஆம் வருஷம் ஜனவரி திங்கள் 23-ஆம் நாள் மாநிலச் சட்ட மன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின்படி, தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு வருவதற்கும், அதை அலுவலக மொழியாகக் கொண்டு வருவதற்கும் இது உதவிகரமாக இருக்குமா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி மூன்றாவது வகுப்பிலேயே ஆங்கிலத்தைக் கட்டாயப் பாடமாகப் புகுத்துவது இன்னும் கொஞ்சம் நம்மிடையே ஆங்கில மோகத்தை அதிகப்படுத்தும். இன்னும் 'கிண்டர்கார்ட்டன் பள்ளிகளும், நர்சரி பள்ளிகளும்' அதிகமாக ஆகத்தான் இது உதவி செய்யும். தமிழ் மொழி பயிற்சி மொழியாக உட்காரும் நிலையினை அது செய்யாது. எனவே, இதிலே நாம் அதிகமாக அபிவிருத்தி காட்டக் கூடாது. இந்தத் தீர்மானம் போட்டதற்குப் பிறகுதான், ஏ. எல். முதலியார் கமிஷன் தீர்ப்பையும் எற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் பார்த்துப்பொழுது, பயிற்று மொழியாகத் தமிழை

[23rd March 1972] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

ஆக்குவதிலேயும், ஆட்சி மொழியாகத் தமிழை ஆக்குவதிலேயும், சட்ட மன்ற மொழியாகத் தமிழை ஆக்குவதிலேயும் மேல் மட்டத்திலே அதிகமாகப் பேசப் பட்டாலும், கீழ் மட்டங்களிலே அதற்கான அடிப்படைகள் போடப்படாமல் இருக்கின்றன என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக, ரொம்பத் தெளிவாக இந்த அரசு சொல்ல வேண்டும், நாம் ஆங்கிலத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம், ஆங்கிலத்தைப் படிக்க விரும்புகிறோம், ஆனால் ஆங்கிலத்திலே பயில வேண்டும் என்பதை விரும்பவில்லை என்று. ஆகவே, மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த முதிய உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் சற்று முன்பு, தாய் மொழிதான் "பயிற்று மொழியாக" இருக்க வேண்டும், தாய் மொழி மூலமாகத்தான் மாணவர்கள் பயிலுவது எளிதாக இருக்கும், அவர்கள் எளிதாக முன்னேற முடியும் என்றார்கள். அதற்கு ஒத்தவகையிலே ஆங்கிலத்தை விரிவுபடுத்துவதைக் கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, நம்முடைய உறுப்பினர் புலவர் அறிவுடை நம்பி அவர்கள் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது தமிழ்ப் புலவர் என்கிற ஒரு கட்டத்தாரைப்பற்றி. அவர்கள் ஒரு 50 பேர் தான் 9 தமிழ்க் கல்லூரிகளிலே இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தைப்பற்றித்தான் அவர் சொன்னார். அவர்களுடைய நிலை ரொம்பக் கேவலம். நான்கு ஒரு தடவை திருவையாறிலே போய்ப் பார்த்தேன். ஒருவர் அங்கே 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழ்ப் புலவராக இருந்தார். அவரைப் பார்த்தபொழுது நான் நிச்சயமாக அனுதாபப்பட்டேன். அப்பொழுது எந்த நிலையிலே நான் பார்த்தேனோ அதே நிலையில்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறார் அவர். இந்தக் காலத்திலே எவ்வளவோ மாறுதல்கள், எவ்வளவோ முன்னேற்றங்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ் சொல்லிக் கொடுக்கிற இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களின் நிலை மாத்திரம் மாறவில்லை. அந்த ஆசிரியர்களிடத்திலே படித்தவர்கள்கூட அதிக ஊதியம் வாங்குகிறார்கள் என்று அவர் என்னிடம் சொன்னார். கொஞ்சம் போராக இருந்தாலும், சங்கடமாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் போடும் சத்தம் கேட்பதில்லை; அவர்கள் அழுதாலும்கூடக் கேட்பதில்லை. அவர்கள் குறைவாக இருப்பதாலேயே, அவர்களுடைய சத்தம் சர்க்காரின் காதிலே கேட்கவில்லைபோலன்னவோ, தெரியவில்லை. எனவே, அவர்களுடைய நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு அவர், "சான்ஸ்கிரிட்" சம்பந்தமாக மத்திய அரசு ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறது என்று கவர்ன்மென்ட்டு ஆப் இந்தியா, மினிஸ்ட்டரி ஆப் எடிகேஷனிலே இருந்து நம்பர் எப் 6166/எஸ்.யு. என்ற உத்தரவு ஒன்று எல்லா புனிவர்களிடமிருந்தும்,

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [23rd March 1972]

எல்லா மாநில கல்வித் துறை இயக்குனர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே மத்திய சான்ஸ்கிரிட் போர்டு பரிந்துரைக்கு இணங்க சான்ஸ்கிரிட் படித்த புலவர்களுக்கு ஏற்ற தகுதியை நிர்ணயிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே வந்திருக்கிற சங்கடம் என்னவென்றால் கல்லூரியிலே சொல்லிக் கொடுக்கிற தமிழ் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களும் தான் படிக்கிறார்கள். மற்ற ஆசிரியர்களும் தான் கல்லூரியிலே படிக்கிறார்கள். நம்முடைய கல்வி அமைச்சருக்கு இது நன்றாகத் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். காரணம் அவர்கள் தமிழிலே பட்டம் பெற்றவர். கல்லூரியிலே அங்கே படிக்கின்ற படிப்பைக் காட்டிலும், தமிழ்ப் பட்டம் பெறப் படிப்பவர்கள் கூடுதலாகப் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே கல்லூரிகளிலே "செலக்ஷன்" என்று ஒரு புத்தகத்திலே இருக்கும் 10 பாட்டைப் பொறுக்கி தமிழ் ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், புலவர் கல்லூரிகளிலோ என்றால் இப்பொழுது அந்தப் புத்தகம் பூராவையும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். எனவே, அதற்கு உண்மையாகவே உழைப்பு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது, அறிவும் தேவைப்படுகிறது. அனுபவமும் தேவைப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு தகுதியை நாம் நிர்ணயிக்கவில்லை. சான்ஸ்கிரிட் படித்தவர்களுக்கு பல யூனியர் சிட்டிகளிலே தகுதியை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். வார்த்தையிலே சான்ஸ்கிரிட் மொழியிலே 'பிரதமா' 'மத்தியமா' என்பதை 'லோயர் செகண்டரி' என்றும், "சான்ஸ்திரி, ஆச்சாரியர்" என்பதை "அயர் செகண்டரி" என்றும், "சிக்ஷா", "சிரோன்மணி" என்பதற்கு "பி.ஏ. பி.டி." என்றும் அந்தஸ்து நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய பள்ளிகளிலே இருப்பவர்களுக்கு "எலிமெண்டரி பள்ளி ஆசிரியர்" என்ற தகுதியையாவது நாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கல்லூரி ஆசிரியர்களின் அந்தஸ்தை நாம் அவர்களுக்குத் தரவில்லை என்றும் உறுப்பினர் புலவர் அறிவுடை நம்பி வருந்தினார். தமிழ் மொழி முன்னேற்றம், தமிழ் மொழி பாதுகாப்பு பற்றியவற்றை முதல் இலட்சியமாகக் கொண்டவர்கள் நீங்கள். நாங்கள் எல்லாம் அவைகளை இரண்டாவது, முன்றாவது இலட்சியங்களாகக் கொண்டவர்கள். இந்த நேரத்திலே தமிழ் மொழி சொல்லிக்கொடுக்கக் கூடிய ஓரியன்டல் காலேஜிலே இருக்கக்கூடிய அந்தப் பேராசிரியர்களின் தகுதியை நிர்ணயிக்க, சான்ஸ்கிரிட் போர்டின் பரிந்துரையின் பேரில் மத்திய அரசு செய்திருப்பதை, இந்த அரசு கொஞ்சம் பின்பற்றட்டும், மத்திய அரசு போட்டிருக்கிற உத்தரவைப்போல் தமிழ் நாட்டிலே புலவர் கல்லூரிகளிலே பயிலும் ஆசிரியர்களின் தகுதியை நம்முடைய "எடுகேஷன் செட்டப்பிலே" நீங்கள் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

23rd March 1972] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

தலைவரவர்களே, அடுத்தபடியாக, 'கணக்கு பொறி இயந்திரம்' பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது "ஆட்டோமேஷன்" என்கிறார்கள். அந்த இயந்திரத்தை இப்பொழுது கிண்டியிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே இன்னும் தொழில் நுணுக்கத்தைப் பெறுக்குவதற்காக நிறையச் செலவு செய்யவருக்கிறோம். இந்த விஷயத்திலே கொஞ்சம் நிதானமான போக்கு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தேசத்தைப் பொறுத்த வரையில், "மேன்பவர்" என்று சொல்லுகிறார்களே, அது ரொம்ப "சர்ப்ளஸ்" ஆகவிருக்கிறது. அதாவது உபரியாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரி யான இயந்திரப் பொறிகளை முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள நாடுகளிலே வைக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய தேசத்தின் பொருளாதார நிலைக்கும், சமுதாய நிலைக்கும் அது ஒத்ததாக இருக்காது. எனவே, அப்படிப்பட்ட இயந்திர அமைப்புகளை விரிவுபடுத்திக்கொண்டு போவது சரியில்லை. ஏற்கனவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கும் நேரத்திலே, அதை un-employment and under-employment என்று வாங்குகின்ற சம்பளம் கூட போதாது என்ற நிலை இருக்கும் பொழுது, இந்த தேசத்திலே இந்த கம்ப்யூட்டர் போன்ற கருவிகளை நிறுவுவதைக் கொஞ்சம் தாமதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைக் கூறி, தலைவரவர்களே, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. எஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்விக் கொள்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எத்தனை ஆண்டுகள் கல்விக் கொள்கை பற்றி நான் இந்த மாமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறேன் என்றாலும், இந்த ஆண்டிலும் இந்தக் கல்விக் கொள்கையைப் பார்க்கும் போது, எனக்குச் சில புத்துணர்ச்சிகள் வருகின்றன. இந்தக் கல்வி இலாக்காவிலே, அரசியல் பாஷையிலே சொன்னால், 3 கட்சிகள் இப்போது இருக்கின்றன. ஒரு கட்சி, இந்தக் கல்வி இலாக்காவை நிர்வகிக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், இன்னொரு கட்சி, கல்வியைப் பெறக்கூடிய மாணவர்கள், 3-வது கட்சி இந்தக் கல்வியை வழங்கக்கூடிய ஆசிரியப் பெருமக்கள். இப்போது இந்த ஆசிரியப் பெருமக்களைப் பற்றி நாம் தீவிரமாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற கட்டத்தில் இருக்கிறோம். அந்த ஆசிரியப் பெருமக்களை ஒரு தாங்கிக்கொண்டிருந்த சமுதாயமாக நாம் நினைத்து, அதற்கேற்ப அவர்களுக்கான சில திட்டங்களை நாம் அமுல்படுத்தி வந்தோம். ஆனால் இப்போது காலம் சற்று மாறியிருக்கிறது என்றால், பொருளாதாரம் வளர வளர, செல்வம் வளர வளர, 'ரைலிங் எக்ஸ்பெக்டேஷன்' அதுவும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. நாம் நம்முடைய வழியில் எதிர் பார்ப்பதை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதில் தவறு எதுவும் இடையாது. ஆகவே, மற்றத் துறையினரைப் போன்று, ஆசிரியப் பெரு

[திரு. வ. ஸ்வாமிநாதன்] [23rd March 1972]

மக்கள் அவர்கள் வழியில் என்னென்ன நியாயமான உரிமைகளைப் பெறமுடியும் என்று எழுச்சி பெற்றிருக்கக்கூடிய கட்டம் இது. ஆகவே அந்தக் கட்டத்தின் ஒரு வழியாகத்தான், இந்த ஆசிரிய சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பாகக் கருதப்படும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ஒரு நோடிப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அது நல்லதா, கெட்டதா என்பதைப்பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் இன்றைய ஜனநாயகச் சூழ்நிலையில், அவர்களே கண்ணியமாக அரசாங்கத்துக்கு ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்து, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 2 மாத காலத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கவனித்து முடிவெடுத்துச் செயலாற்றுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அறிவித்த நாளிலிருந்து இப்போது 2 வாரம் கழிந்து விட்டது. காலம் மிக வேகமாகப் போய் அந்த எல்லைக்கோட்டை நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதால், நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் மிக வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து அந்த ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்து இந்த ஏப்ரல் மாதத்துக்குள்ளாகவே அரசின் முடிவை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 2 மாதத்துக்குள் அதற்கான முடிவை அறிவித்து விடுங்கள் என்று மிகப் பணிவன்போடு வற்புறுத்திக் கூறுவதுடன், இனியும் அந்த ஆசிரிய சமுதாயத்தில் இப்படி ஒரு கொந்தளிப்புக்கு இடம் ஏற்படும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிடாதீர்கள் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போன்று, ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு அவர்களுடைய பணி, பதவி நிர்ணயங்கள் ஆகியவற்றை அமுல்படுத்துவதற்கும், பாதுகாப்புக்கும் ஒரு தனியான சட்டம் கொண்டுவருவதாக அரசாங்கம் நீண்டகாலமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது ஏதோ காரணங்களால், அது இந்த ஏப்ரலில் வராத, அடுத்த ஆண்டில் வர இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கின்றார்கள். அதுபற்றி நான் இந்த நேரத்தில் தயவு செய்து அது அடுத்த ஏப்ரல் மாதத்துக்குள்ளாவது வந்துவிட வேண்டும், அதற்கான தீவிரமான முயற்சிகள் எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களாகயிருந்தாலும் சரி, தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தாலும் சரி, அரசினர் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பது இந்தக் காலத்துக்கேற்ற ஒரு கருத்து. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தனியார் பள்ளிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பற்றியும், அரசினர் பள்ளிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பற்றியும் விவாதித்தார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அவை அத்தனையும் சேர்ந்தவை என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்த்து, அந்தப் பள்ளிகளின் பண்புமிக்க ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு நியாயமான முறையில் சமுதாயப்

[23rd March 1972] [திரு. வ. ஸ்வாமிநாதன்]

பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். அதையெல்லாம் 'சேஷல் கண்ட்ரோல்' என்ற அடிப்படையிலே கொண்டுவர வேண்டும். ஒரு 'minimum civilised conduct' என்ற முறையிலே, ஒரு குறைந்தபட்ச நாகரிக அடிப்படையிலே ஆசிரியப் பெருமக்களை நடத்த வேண்டும். அதற்கேற்ப அந்தச் சட்டம் அமையவேண்டுமென்ற கருத்திலே நிச்சயமாக, இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்களுக்கு எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் இருக்காது என்று கருதுகிறேன். பள்ளிகளைப் பற்றிச் சொல்லும் இந்த நேரத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியப் பெருமக்களுடைய வேலைபற்றிக் கூறுவதும் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். நம் மாநிலத்தில் இருக்கின்ற மொத்தம் 169 கலைக் கல்லூரிகளில், 123 கலைக் கல்லூரிகள் தனியார் கையில் இருக்கின்றன. மொத்தம் உள்ள 23 பயிற்சிக் கல்லூரிகளில், 16 கல்லூரிகள் தனியாரிடம் இருக்கின்றன. கலைப் பள்ளிகள் 7-ல் 3 தனியார் கையில் இருக்கின்றன. உடல்பயிற்சிப் பள்ளிகளில் 3-ல் 2 தனியாரிடம் இருக்கின்றன. 39 பாலிடெக்னிக்குகளில் 17 பாலிடெக்னிக்குகள் தனியார் துறையில்தான் இருக்கின்றன. கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில், எந்த ஆசிரியராயிருந்தாலும், அவருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய அவசியம் நிர்ப்பந்தம் தீவிரமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், அந்த ஆசிரிய சமுதாயத்தையும் பல்கலைக் கழக நிர்வாகிகளையும் கலந்து ஆலோசித்து, இந்த ஒரு சட்டத்தை ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குக் கொண்டுவரலாம். நான் ஒரு உண்மையைச் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. பல்கலைக் கழகம் என்றால், அது தனியார் ஆதிக்கத்தில் இருந்துவரும் அமைப்புத்தான் என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். ஆகவே, 'செக்யூரிட்டி ஆப் சர்வீஸ்' என்ற அடிப்படையிலே, பொருளாதார அம்சங்களிலே, அதற்காக ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இயற்றி, கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு அந்த நாகரிகமான பாதுகாப்பு தரும் முறையில், அவர்களை நடத்தக்கூடிய முறையில், வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அவசியமாக உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டிய பிரச்சனை, இந்தக் கல்லூரிகளில் வேலை செய்யக்கூடிய டியூட்டர்ஸ், டெமாண்ட் டிரைட்டர்ஸ் பற்றியது. அவர்களுக்கு நல்ல நிலை ஏற்படுமா, ஏற்படாதா என்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இன்னும் அவர்கள் தற்காலிகமாகவே பணியாற்றுகிறார்கள். இன்னும் பல கல்லூரிகளில் டியூட்டராக இருப்பவர்கள் 18 ஆண்டுகளுக்கு மேல் கூட தற்காலிகமாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையில் அரசாங்கம் உடனடியாகத் தெளிவான முடிவையெடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு தொழிற் கல்லூரியில்

[திரு. வ. ஸ்வாமிநாதன்] [23rd March 1972]

ஒரு முடிவாகவே எந்த நிலையிலிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சின்ன உதாரணத்தை, தங்கள் அனுமதிப்போடு இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த உத்தரவில் சொல்கின்றார்கள்—

"1. Taking into account the fact that the Government has not clarified its views in reply to our letter of 1971 and Government's recent decisions in regard to Government Colleges, the Manage-
2. It should be understood that the services will not come teachers permanent."

ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை தெளிவாக இல்லை. அப்படியிருக்கிற காரணத்தால், டிபுட்டர்களுடைய நிலை மோசமாக இருக்கிறது. இதற்கு நீங்கள் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். அது மிக மிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த உதாரணத்தைச் சுட்டிக் காட்டினேன். அது உண்மையாகவும் இருக்கலாம், அல்லது பொய்யாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் இதைக் காரணமாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள் என்பது என்னவோ உண்மை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்களுடைய பதவியை நீக்கும்போது...

2. It should be understood that the services will not come under any scheme for confirmation in this College."

இப்படியே சொல்லிக்கொண்டு பல ஆண்டுகளாக ஒரு கல்லூரியிலே நீக்கிவிட்டு மறு ஆண்டு நியமித்துக்கொண்டு போனால், அந்தத் துறையில் உள்ள டீபுட்டர்களுக்கும், டெமாண்ட் டிரைட்டர்களுக்கும் என்ன சமயமரியாதை இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அத்தகைய கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு தேவை. உடனடியாக இது போன்ற ஆசிரியர்களின் திரிசங்கு சொர்க்க நிலைமையைத் தீர்க்க நல்ல நாகரீகமான அடிப்படையில் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களைப்பற்றிப் பேசும் இந்நேரத்தில் புலவர் பெருமக்களிடம் ஒரு புதிய அந்தஸ்தும் ஒரு புதிய சமுதாய நிலையும் ஏற்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றுதான். ஆனால் இந்தத் தமிழாசிரியர்களிலே இன்னும் 10 ஆயிரம் பேர்களை இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்களாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது அவர்கள் செய்த குற்றமில்லை; அவர்கள் ஒரு பாவமும் செய்யவில்லை. அந்த 10 ஆயிரம் இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்களும் 5 ஆயிரம் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பெற்றுள்ள அதே தகுதியைத்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தமிழாசிரியர்களிடையே, இரண்டாம் நிலை, முதல் நிலை என்று இருப்பதை மாற்றி, தயவு செய்து எல்லாத் தமிழாசிரியர்களும் ஒரே நிலை என்ற ஒரு நல்ல கொள்கையை அரசு வகுத்து அதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அரசாங்கம்,

23rd March 1972] [திரு. வ. ஸ்வாமிநாதன்]

இரண்டு மாதங்களிலே உங்களுக்குத் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கொடுக்க முடிவு எடுக்கிறோம் என்று ஒரு உறுதிமொழியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்துக்கு எத்தகைய சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பது எனக்குத் தெரியாது. தமிழாசிரியர்களைப்பெல்லாம் தலைமை ஆசிரியர்களாக ஆக்கிவிடுவார்களா, அல்லது முதல் நிலை தமிழாசிரியர்களாக ஆக்கிவிடுவார்களா என்று தெரியவில்லை. அவ்வாறு ஆக்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதையும் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 'சர்வீஸ்' என்ற அடிப்படையிலே வைத்துக்கொண்டு 15 ஆண்டுகள் வேலை செய்த தமிழ் ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக ஆக்குவார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால் அதில் ஒரு நியாயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் அக்கடமிக் அடிப்படையிலே இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்களும் ஒரே தகுதியைத்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இப்பொழுது எடுக்கக்கூடிய முடிவு பின் வரும் 'செயின் ஆக்ஷன்' களில் எல்லா பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கக் கூடிய வகையிலும் இப்பிரச்சினைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக் கூடிய வகையிலும் இருக்கும்படி கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு அடிப்படையான பிரச்சினை, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கல்வியிலே மாற்றம் தேவையா, அது எந்த அடிப்படையிலே தேவை என்பதுபற்றி ஒரு குறிப்பை நான் இங்கே பார்த்தேன். நிச்சயமாக அதுபற்றி விரிவாக, விளக்கமாக, ஆழமாக, அகலமாக இங்கே பேசலாம். ஆனால் என்னுடைய சொந்தக் கருத்து என்னவென்றால், கல்வியிலே மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டியது நல்லதுதான்; ஆனால் அதே சமயத்தில் மாற்றத்திற்காக ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று எதையாவது செய்துவிட்டு, மறுபடியும் குழப்பம் ஏற்படும் நிலைமையில் இல்லாமல் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கல்வியிலே மாற்றங்கள் குறித்து வல்லுநர்களைக் கேட்கலாம். தேசிய அளவிலே எல்லாம் இந்தக் கல்வி மாற்றங்கள் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன என்பதைப் பார்த்து அதற்கேற்றபடி மாற்றங்கள் செய்யலாம். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் எந்த அடிப்படையில் மாற்றம் செய்யலாம் என்றால், காம்ப்ரஹென்சிவ் ஸ்கூல் என்ற முறையிலே மாற்றங்கள் செய்யலாம். அதனுடைய தத்துவம், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு திறமை இருக்கிறதோ அவ்வளவு திறமையையும் 'மாக்ஸிமம்' ஓவளிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான். இதுதான் இன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு நல்ல சிந்தித்தம். 'காம்ப்ரஹென்சிவ் ஸ்கூல்' என்ற அடிப்படையிலே நாம் நம்முடைய உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நிச்சயமாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. வ. ஸ்வரூபத்தி] [23rd March 1972]

கர்வ தேச அமைப்பில் நாம் கல்வியில் போட்டியிட வேண்டுமென்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். தேசிய அளவிலே நாம் போட்டியிட வேண்டும் என்பது நிச்சயமாக ஒரு பெருமைக்குரிய விஷயம் தான். அந்த அடிப்படையிலே பார்த்தால், இந்த 11 ஆண்டுக் காலப் படிப்பு இருக்கலாமா அல்லது 10 ஆண்டுக் காலப் படிப்பு இருக்கலாமா, இன்டர்மீடியட் ஏற்படுத்தலாமா, இப்பொழுது உள்ள பி.யு.சி.யே போதுமா என்று இங்கு விவாதிக்க இருக்கிறோம். நம் டில்லி பிரதேசத்தில் இருக்கிறதைப் போல, ஹையர் செகண்டரி பள்ளியை, அமைத்துவிட்டால் இன்டர்மீடியட்டும் தேவையில்லை, பி.யு.சி. யும் தேவையில்லை. இதுதான் சுலபமான வழி என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நண்பர் ஒருவர் சொன்னார், பணம் அதிகமாகச் செலவு ஆகுமே என்று. கல்வி மாற்றத்திலே பணம் ஒரு இலக்கணம் அல்ல. ஆதலால் பி.யு.சி. யை உள்ளடக்கிய இந்த ஹையர் செகண்டரி பள்ளி முறையை நமது கல்வி முறையாக வைத்துக் கொண்டால், இந்தப் பிரச்சினை சுலபமாகத் தீர வழி ஏற்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வியிலே நல்ல சீர்திருத்தம் உண்டாக்குவதற்கு (Curriculum cell) என்று வைக்கப்போகிறார்கள் என்று நான் பார்த்தேன். 'கரிக்குலம்' என்பது காலத்திற்கேற்ப மாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. உதாரணமாகச் சொன்னால், ஒரு காலத்தில் பூகோளப் பாடத்தை ஒரு பெரிய பாடமாக நினைத்தோம். இப்பொழுது பூகோளம் தேவையில்லை என்ற கருத்து நிலவி, வரலாறு என்பது ஒரு பாடமாக மாறிவிட்டது. சரித்திரத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்க இப்போது 'சிம்ப்ளிஃபைட்' முறை வந்து விட்டது. அதாவது அடிப்படை உண்மைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டால், அந்த அடிப்படை 'மெந்தேடை' வைத்துக்கொண்டு எந்த ராஜா வந்தார், எந்த ராஜா ஆண்டார், எந்த ராணி வந்தார் என்பதைப் படித்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு கருத்து வெளி நாடுகளிலே பரவி வருகிறது. யுனெஸ்கோவிலே கூட பெரிய ஆராய்ச்சி செய்து இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த கரிக்குலம் 'செல்' க்கு 'பெர்மனென்ட் ஸ்டாஃப்' போடுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத் தக்கதுதான் என்றாலும், 'கரிக்குலம்' போன்ற விஷயங்களுக்காக ஒரு துறையை வைத்து, அதற்காக அதிகாரிகளையும் நிதியாக ஏற்படுத்திவிட்டால், அதிகாரிகளை மரியாதையோடு சொல்லுகிறேன்—அந்த அதிகாரிகள் விதிகளைப் பார்த்து, ரெகுலேஷன்களைப் பார்த்து விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க ஒரு முட்டுக்கட்டையாகத்தான் அமைந்துவிடுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 'கரிக்குலம்' பொறுத்த வரை, அது போன்ற இல்லாமல் ad hoc basis இலேயே வைத்திருக்க

23rd March 1972] [திரு. வ. ஸ்வரூபத்தி]

கலாம். வெளிநாடுகளிலேயிருந்து எக்ஸ்பர்ட்டுகளைக் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத் தகுந்தது தான். அவர்களையும் அவர்களின் அனுபவங்களையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு திருப்பியனுப்பி விடலாம். இதற்காக 'பெர்மனென்ட் ஸ்டாப்' தேவையில்லை.

இதே நேரத்தில் மாடல் ஸ்கூல் என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். In what model will the school be run? எந்த மாதிரி எந்தப் பள்ளிகளை நடத்தப் போகிறார்கள்? இதற்கு ஒரு தெளிவான விடையிலே, புதிய பள்ளியாகக் கட்டுவதிலே புதுமை இருக்க முடியாது. அரசாங்கப் பள்ளிகளிலே நடத்துவதிலும் புதுமை இருக்க முடியாது. தனியார் பள்ளியாக இருந்தாலும், புதுமை இல்லை. ஆதலால் இதற்கென்று ஒரு தனியார் பள்ளியைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒரு தனி விதியை நிர்ணயித்து, நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அது இயல்பாக, புதுமை உணர்வோடு, பரிசோதனை உணர்வோடு 'துணிந்து காரியங்களை நிறைவேற்றும்' என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. மிக நீண்ட நேரம் சொல்ல வேண்டிய பிரச்சினை. அது Culture பற்றிய விஷயம். இது கல்விக்கு அடிப்படையானது. இப்பொழுதெல்லாம் கல்வி என்றாலே, Culture என்று விளக்கம் சொல்லுகிறார்கள். கல்வி என்று குறிப்பிடும் போது Culture க்காக அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். ரஷ்யாவிலே கல்ட்சுரூக்காக, மக்கள் 'கல்ட்சர்' உணர்வு பெற வேண்டும் என்பதற்காக மாளிகைகளைக் கட்டி அரசாங்கச் செலவிலேயே அதை நடத்தி வருகிறார்கள். பிரான்ஸ் நாட்டிலே கூட "House of Culture" என்று கட்டிடம் கட்டி, அங்கே பொழுது போக்கு சங்கங்கள் அமைத்து அதில் மக்களுக்கு நல்ல சினிமாக்கள் காட்டுகிறார்கள்; சங்கீத நிகழ்ச்சிகள் நடத்துகிறார்கள். இவை யெல்லாம் அரசாங்கச் செலவிலேதான் நடத்தப்படுகிறது. இங்கே 'கல்ட்சர்' என்று குறிப்பிட்டு, தமிழ் நாடு சங்கீத நாடக சங்கத்தை குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதிலே கலைஞர்களுக்கு உதவி கொடுப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள். கலைஞர் மூன்று மட்டும் உதவியளித்தால் போதாது. கவிஞர்களுக்கும் உதவி அளிக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்திலே "Professor of Poetry" என்று ஒரு பதவியை ஏற்படுத்தி, அப்பதவியில் உள்ளவருக்கு 500 பவுண்ட் வழங்குகிறார்கள். அந்தப் பதவியில் இருப்பவர் கவிதைகளை எழுதுவார்; தாம் எழுதிய கவிதைகளைப் படிப்பார். அதைக் கேட்க நிறைய மாணவர்கள் கூடுவார்கள். அதிலிருந்து அவர்கள் அறிவு பெறு

[திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி] [23rd March 1972]

வார்கள். அதைப் போல் இங்கும் கவிஞர்களுக்கு உதவி பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போல நல்ல creative poets நாம் தெரிந்தெடுத்து, அவர்களுக்கு நிதியுதவி செய்யலாம். அப்பொழுது அவர்களுக்கு security of service கிடைத்து வருகிறது. சமுதாயமும் அவர்களை அங்கீகரிக்கும் தன்மை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லளித கலா அக்கடெமி என்று ஒன்று இருந்தது. என்ன காரணத்தாலோ அதை மூடிவிட்டார்கள். அதைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் பலமுறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். அதன் எதிர்காலம் என்ன என்பதைப்பற்றி எந்தக் குறிப்பிடும் இல்லை. நமது நாட்டில் ஓவியர்கள் எல்லாம் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய படங்களுக்கெல்லாம் ஆங்காங்கேயுள்ள நமது அரசாங்கத்தின் நிறுவனங்கள் எல்லாம் வாங்கி வைப்பதற்கு நமது அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். கல்சருக்காக எவ்வளவு செலவு செய்தாலும், அது ஒரு செலவெயில்ல. இன்னும் இரண்டு லட்ச ரூபாய்கூட அதற்கு ஒதுக்கலாம். அது மக்களுக்கு நல்ல உணர்வுகளை வளர்ப்பதற்கு அடிப்படை பாக இருக்கும். அந்த நல்ல உணர்வுகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு அது உதவியாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம். இப்பொழுது ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைகள் எவ்வளவு விரிவாகவும், வேகமாகவும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றனவோ, அதைப் போன்றே இளைஞர்களுடைய பிரச்சினைகளும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மேற்கு நாடுகளிலே, குறிப்பாக ஃபிரான்ஸ் நாட்டிலே, 'யூதஸ் கிளப்ஸ்' என்று ஆங்காங்கே முனிசிபாலிட்டிகள் நடத்துகின்றன. நான் பல 'யூதஸ் கிளப்' புகளுக்குச் சென்றிருந்தேன். அவர்களுடைய லெஷரை எப்படிக்கழிப்பது என்பது ஒரு பிரச்சினை. நம்முடைய நாட்டிலே எப்படி லெஷரைக் கழிக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் அறிவீர்கள், பொதுவாக சினிமா விற்குப் போகின்றார்கள். வேலைவாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால், ஒரு டெஸ்ட்டரக்டிவ் ஆக்டிவிடியிலே இறங்குகிறார்கள். ஆகவே அதையெல்லாம் முறைப்படுத்த, ஒரு பாசிடீவ் என்டெர்டெய்ன்மென்ட் ஏற்படுத்த, ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்க ஒரு யோசனையைச் சொல்கிறேன். ஒரு புதிய அமைப்பை, 'டைரக்டரேட் ஆஃப் யூத் சர்வீசஸ்' என்றே உருவாக்க வேண்டும். இதுகூட ஒரு புரட்சிகரமான புதிய அமைப்பு அல்ல. நமது அண்டை மாநிலமான மைசூரிலே அப்படி ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் எழுதியபோது, அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை எனக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் குறைந்த செலவிலே நடத்துகிறார்கள். அதையும் நாம் இங்கே செய்யலாம். இந்த யூதஸ்

23rd March 1972] [திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி]

பிராபல்லங்களையெல்லாம் 'ஸ்டடி' பண்ணுவதற்கே ஒரு கமிஷன்கூட அமைப்பது தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். இவற்றையெல்லாம் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியது நமது கடமை என்றும் நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இன்னும் நானுக்கு நான், இளைஞர்கள் கல்லூரிகளைவிட்டு, பள்ளிகளைவிட்டு வெளியே வரும்போது, அவர்களுடைய urges and needs அதிகமாகும். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் சரியான முறையிலே இல்லாத காரணத்தால், அவர்களுக்கு 'ஃபிரஸ்ட்ரேஷன்' ஏற்பட்டு சமுதாயத்தின் தீய சக்திகளாக மாறக்கூடிய அபாயங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், நாம் இந்த 'டைரக்டரேட் ஆப் யூத் சர்வீசைஸ்' உருவாக்க வேண்டும். நான் இப்படிச் சொன்னால் உடனே கேட்பார்கள், இது என்ன செய்யும் என்று. இப்பொழுது சென்ட்ரல் லைப்ரரிகள் எல்லா நகரங்களிலேயும் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் யூதஸ் சென்ட்ரல்களை அமைத்து, அவற்றில் 'டெபுட்டி புக் லைப்ரரி' என்று ஏற்படுத்தலாம். ஏழைப் பிள்ளைகள், புத்தகம் வாங்க முடியாதவர்கள் அங்கு சென்று அந்தப் புத்தகங்களைப் படிக்க ஒரு வழி கிடைக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் 'சப்ஸிடி' கொடுக்கலாம். 'சப்ஸிடி' கொடுத்து கேன்டின்சுள் நடத்தலாம். இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் கூட பரவலாக வளர வேண்டிய ஒரு திட்டந்தான். இன்று பாரிஸ் யூனிவர்சிட்டியிலே சென்றால், அங்கே படிக்கக்கூடிய 50% மாணவர்களுக்குப் பிரஞ்சு அரசாங்கம் 'சப்ஸிடைஸ்ட் மீல்ஸ்' கொடுப்பதைப் பார்க்கலாம். நாம்கூட பணம் குறைவாகச் செலவு செய்து உணவு சாப்பிட வேண்டுமானால், இந்த கேன்டின்சுக்குச் சென்று குறைந்த அளவு பணத்தைக் கொடுத்து உணவை உண்ணக்கூடிய வாய்ப்பு அங்கே இருக்கின்றது. ஆகவே பரவலாக வளரும்போது, இந்த யூதஸ் சென்ட்ரல்கள், யூதஸ் கிளப்புகள் இந்த கல்வி இலாகாவின்மூலம் ஒரு முக்கியமான பணியாக அமையும். அந்த டைரக்டரேட் ஆப் யூதஸ் சர்வீசைஸ், இந்த யூதஸ் கிளப்புகளையும், என்.சி.சி. 'ஸ்போர்ட்ஸ் அண்டு கேம்ஸ்' போன்ற இலாகாக்களை யெல்லாம் கொண்டுவர முடியும். ஆகவே அது குறித்தும் அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய கல்லூரிகளிலே இந்த யூதஸ் சர்வீசைன் ஒரு பகுதியாக 'ஸ்டூடென்ட்ஸ் வெல்ஃப்ரேர் ஆபிஸ்' என்ற ஒன்றை நாம் நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் அட்மிஷன் சமயத்திலே இப்பொழுது ஒரு பெரிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல், அவர்களுடைய நோமும் பணமும் வீணாகக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. பெரிய கல்லூரிகளிலே 'யூதஸ் வெல்ஃப்ரேர் ஆபிஸ்' என்று வைத்து விட்டால், அட்மிஷன் ப்ராப்ளம்ஸ், ஹெல்த் ப்ராப்ளம்ஸ், ரெக்கிரேஷன் ப்ராப்ளம்ஸ் முதலியவற்றையெல்லாம் கவனிப்பதற்காக ஒரு தனியான சூழ்நிலை இருக்கும். இந்த 'ஸ்டூடென்ட் இண்டிசிப்ளின்' என்பதைக்கூட ஓரளவிற்கு

[திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி]

[23rd March 1972]

முன்கூட்டியே guess செய்து 'கன்ட்ரோல்' செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே நான் சொல்லக்கூடிய இந்த 'டைக்டரேட் ஆப் யூத்ஸ் சர்வீஸ்' சுக்கு இன்னும் flesh and blood கொடுத்து, நான் விரிவான முறையிலே விளக்கம் சொல்லவில்லை, ஒரு ஸ்கெலின் தான் கொடுத்திருக்கிறேன்—இந்த அடிப்படையிலே இதைத் தொடங்குவதற்கு நாம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். தர்மலிங்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் என்ற மானியக் கோரிக்கை 13-ன் கீழ் 1972-73-ஆம் ஆண்டு கல்வித் துறையின் விவாதத்திலே எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கல்வி இலாகாவையும், கல்வி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களையும் பாராட்டி தங்களுடைய கருத்தைச் சொன்னார்கள். நானும் இந்த இலாகாவை வகிக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களையும், இந்த இலாகாவிலே பணிபுரியும் அலுவலர்களையும் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களையும் இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1966-67-லே அன்றைக்கிருந்த சர்க்கார் கல்விக்காகச் செலவழித்த பணம் ரூபாய் 44.2 லட்சமாக இருந்தது. இன்றைக்கு 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 89.85 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. இதைப் பார்க்கும்போது, நாங்கள் தேர்தலிலே தின்ற காலத்தில், "இவர்கள் வெற்றிபெற்று வந்தால், கல்விக்கூடங்களை மூடிவிடுவார்கள், கல்விச் சாலைகளை நாங்கள் தான் திறந்தோம்" என்று சொன்னவர்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு செலவழித்த பணத்தைவிட இன்றைக்கு இரண்டு மடங்காகச் செலவழிக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால், அன்றைக்கு அவர்கள் பேசியது உண்மை அல்ல என்பதை நாட்டு மக்கள் உணர்ந்துதான் 1971-லே நடந்த தேர்தலிலே கூட மீண்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், தேர்தல் காலத்திலே அவர்கள் "இவர்கள் வரலாமா, இவர்கள் வந்தால் கல்வியின் தரம் உயருமா, கல்விச் சாலைகள் எல்லாம் வளருமா?" என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப்பார்த்தால், 1966-67-லே செலவழித்த பணத்தைவிட இரண்டு மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே இந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கும் டாக்டர் நாவலர் அவர்களை நாம் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆனாலும் இதிலே சில குறைபாடுகளை நாம் கனிய வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். கீழ்க்கண்டவற்றிலே உள்ள கல்வி இலாகாவின் எவ்வளவு பாராமுகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஒரு சில குறைகளை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

23rd March 1972] [திரு. ஆர். தர்மலிங்கம்]

திருவண்ணாமலை நகராட்சியிலே கடந்த ஜூன் மாதம் ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடம் திறந்தவுடனே 3, 4 ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும், அதற்கான பிள்ளைகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் எழுதி அதற்கு அனுமதி வேண்டுமென்று கல்வி இலாகாவிற்கு அனுப்பினோம். ஆனால் அங்கேயிருக்கும் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல் ஆபீசிலே கடந்த 7, 8 மாதங்களாக அவர்கள் அதை மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பாமல் அவர்களே வைத்துவிட்டு, சென்ற மாதத்தான் அதற்கு அனுமதி வந்திருக்கிறது. ஆனால் அடுத்த மாதம் ஏப்ரல் மாதம், 30-ந் தேதி இந்த ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு விடுமுறை விட இருக்கின்றது. இந்த ஒரு மாத காலத்திற்கு ஆசிரியர்களைப் போட்டு அந்த மாணவர்கள் பயில முடியுமா என்பதைக் கீழ்க்கண்டவற்றிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், 1965-66-இலே திருவண்ணாமலையிலே ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்கப் போகிறேமென்று அன்றைக்கிருந்த அரசு சொல்லி, அன்றைக்கு நகராட்சித் தலைவராக இருந்தவர் அதற்குத் தலைமையேற்று திருவண்ணாமலையில் வசூல் செய்து, ஒரு லட்ச ரூபாய் கட்டி, திருவண்ணாமலையிலே கல்லூரி கொண்டு வருவதற்கு இடம் பார்த்தார்கள். இடமில்லை, ஆனால் அன்றைக்கு நகராட்சியின் உயர் நிலைப் பள்ளியைக் காலி செய்து விட்டு, 1965-66-இல் கல்லூரியை அங்கே ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அந்த உயர் நிலைப் பள்ளியைக் கொண்டு போய், ஒரு ஆரம்ப பள்ளிக் கூடத்தில் கொட்டகை போட்டு அதிலே நடத்தினார்கள். கல்லூரிக்காக ஒரு லட்ச ரூபாய் கட்டினார்கள். என்ன நிபந்தனை என்று கேட்டால், 5 லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்து காட்டினால், கல்லூரிக்கு இடம் வாங்கித் தருகிறோம், மேற்கொண்டு பணத்தைச் சர்க்கார் கொடுக்கும் என்று நிபந்தனை போட்டார்கள். ஆனால் அன்றைக்கிருந்த நகராட்சித் தலைவர் வசூல் செய்த கணக்கைக் கொடுக்கவில்லை. வசூல் செய்த பணத்தில் ஒரு லட்சத்தைக் கட்டி விட்டு, பாக்கி 4 லட்ச ரூபாயைக் கட்டாமல் விட்டு விட்டார். அதற்குப் பிறகு, தொடர்ந்து ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடத்தில் கொட்டகையிலே புழுதியிலே பள்ளி நடந்து வந்தது. ஒரு நாள் இரவு அந்த உயர் நிலைப் பள்ளி நடந்து வந்த கொட்டகை தீப்பற்றி எரிந்து விட்டது. எரிந்த காரணத்தினால், அங்கே யிருந்த பெஞ்சு, நாற்காலிகள் எல்லாம் தீக்கிரையாகியது. அவைகள் தீயினால் பாதிக்கப்பட்டன. கடந்த 5 ஆண்டுக் காலமாக அந்த உயர் நிலைப் பள்ளி பெஞ்சு, நாற்காலிகள் இல்லாமல் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. நான் நகராட்சித் தலைவராக வந்தவுடன், தீர்மானம் போட்டு, சர்க்காரை அனுதி "இதற்கு நீங்கள் மானியம் கொடுங்கள், நகராட்சியினுடைய நிதி நிலை சரிபாக்க இல்லை" என்று நான் கேட்டு ஒரு ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது. இந்த ஆண்டு

[திரு. ஆர். தர்மலிங்கம்] [23rd March 1972]

திருவண்ணாமலையில் பள்ளி இறுதியாண்டுத் தேர்வை வைப்பதற்கு இந்தப் பள்ளியை சென்டராக நியமித்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் திருவண்ணாமலையில் நான் இருந்தபோது, அங்கே தலைமை ஆசிரியர் தனியாய்த் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். பள்ளி இறுதியாண்டுப் பரீட்சையை அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே பெஞ்சு, நாற்காலிகள் பிள்ளைகள் உட்கார்ந்து எழுதுவதற்குக் கிடையாது. ஆகையினால், அவர் தண்டாரம்பட்டில் உள்ள பள்ளிக்கூடத்திற்கும் மற்றும் பக்கத்தில் 10 அல்லது 15 மைல்களில் உள்ள ஊர்களிலுள்ள பள்ளிகளுக்கும் சென்று பெஞ்சு, நாற்காலிகளை வாங்கி வரும் துரப்பாக்கியமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதை என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கினாலும், எவ்வளவு பணம் செலவழித்தாலும், இலாகாவிலே இருக்கிற சில அதிகாரிகளுடைய கவனக் குறைவினால் இது போன்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை என்று சொன்னால், இந்த ஆரம்பப் பள்ளியில் நடந்த பள்ளிக்கூடம் அதற்குரிய கட்டிடத்திற்கு வந்துவிட்டது. கல்லூரிக்குப் புதிதாக இன்றைய சர்க்கார் சுமார் 16 லட்ச ரூபாய் கொடுத்து கீழ் மாடிக் கட்டிடம், மேல் மாடிக் கட்டிடம் கட்டி முடித்து, கல்லூரி அந்த கல்லூரிக்கான கட்டிடத்தில் நடக்கிறது. ஆனால் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடத்திலே, கல்லூரிக்காக விட்ட நேரத்தில் அதிலே வகுப்பறைக்காகச் சுவர்கள் கட்டப் பட்டிருந்தன. அந்தச் சுவர்களுடையல்லாம் இடித்துவிட்டு கல்லூரியை நடத்தினார்கள். ஆனால் கல்லூரியைக் காலி செய்து போகும்போது, அதைக் கட்டிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டபோது, பார்க்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள். ஆனால் அதைக் கட்டிக் கொடுக்கவில்லை. இருந்தாலும், நகராட்சியின் நிதி நிலைமை சரியாக இல்லாவிட்டாலும், வகுப்பறைக்குச் சுவர் இருக்க வேண்டியது முக்கியம் என்ற காரணத்தினால், நகராட்சி சார்பாக 8 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்து வகுப்பறைகளைக் கட்டி முடித்திருக்கிறோம். ஆனால் பெஞ்சு, நாற்காலிகள் வாங்கலாம் என்று சொன்னால், அங்கேயிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு, உதவியர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதற்குக்கூட வசதியில்லாத காரணத்தினால், நாங்கள் இதைச் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், உடனடியாக அந்த பெஞ்சு நாற்காலிகளுக்கு பணமாகக் கொடுக்காவிட்டாலும், சர்க்கார் இலாகாவிலே எத்தனையோ தொழிற்பேட்டைகள் நடக்கின்றன. அவற்றிலே ஏதாவது ஒரு தொழிற்பேட்டையிலிருந்து எங்களுக்கு வேண்டிய பெஞ்சு நாற்காலிகளை வாங்கித் தருமாறு இந்த நேரத்தில் அமைச்சரவர்களைத் தலைவர் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்குக் கல்லூரி மாணவர்களைப் பற்றி எனக்கு முன்

23rd March 1972] [திரு. ஆர். தர்மலிங்கம்]

பேசிய நண்பர்களெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவது சரியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். சென்ற ஒரு 15 தினங்களுக்கு முன்பு திருவண்ணாமலையில் கல்லூரிக் கட்டிடத்திற்கு மேல் மாடிக் கட்டிடத்தைத் திறப்பதற்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் வந்திருந்தார்கள். அதற்கு 4, 5 தினங்களுக்கு முன்பு திருவண்ணாமலையில் இருக்கிற கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் எதோ ஒரு சினிமாக் கொட்டகைக்குப் போய்ச் சினிமா பார்த்தாராம். அவர் வாங்கிய டிக்கட்டுக்குள்ள இடத்தில் உட்காராமல் வேறு டிக்கட்டுக்குள்ள இடத்தில் உட்கார்ந்தாராம். சினிமாக் கொட்டகை நிர்வாகி அவரைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து, நீ வேறு இடத்தில் உட்காரு வேண்டும், இடம் மாறி உட்கார்ந்திருக்கிறாய் என்று சொல்லி அவரைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் அந்த இடத்தில் உட்கார் என்று சொன்னாராம். இதனால் கலவரம் ஏற்பட்டது. மாணவர்களுக்கும் அந்த கொட்டகை நிர்வாகிக்கும் தகராறு ஏற்பட்டதாம். அப்படி ஏற்பட்ட பிறகு மறுநாளிலிருந்து கல்லூரிக்குப் போக வேண்டாமென்று மாணவர்கள் ஸ்டிரைக் செய்தார்களாம். 'மாணவர்களே, கல்லூரிக்குப் போகாதீர்கள்' என்று சொன்னார்களாம். அது மட்டுமல்ல, அதற்கு முன்பே ஆளுநர் வந்து மேல் மாடிக் கட்டிடத்தைத் திறப்பதாக விளம்பரம் செய்தாகிவிட்டது. அதற்கு மாணவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாங்கள் மறியல் செய்யப்போகிறோம் என்று. மேல் மாடிக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு, மாணவர்களுக்காகக் கட்டிடம் கட்டுவதற்குச் செலவழித்த பணம் 8 லட்ச ரூபாய். அதைச் சர்க்கார் கொடுத்து, கட்டி முடித்து, மாணவர்கள் வசதியாகப் பயிப்பதற்கு கட்டிடம் கட்டி அதற்குத் திறப்பு விழா என்று சொன்னால், ஆளுநரை எதிர்த்து நாங்கள் மறியல் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு என்று கேட்டால், "கொட்டகையில் மாணவர் அவமானப் படுத்தப்பட்டார். அதற்கு நீதி வழங்க வேண்டும். அதற்காக நாங்கள் மறியல் செய்யப் போகிறோம்" என்று சொல்லும் நிலையில் இருக்கிறது. மாணவர்களைக் கல்லூரியில் சேர்க்கும் காலத்திலேயே அவர்களுடைய பெற்றோர்களோ, அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்களோ, உற்றார்களோ, கார்டியனாக இருப்பவர்களோ உத்தரவாதம் கொடுப்பதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். அந்தக் கல்லூரியிலிருந்து பயின்று வெளியே போகும் வரையில், எந்தப் போராட்டத்திலும் கலந்துகொள்வதில்லை, அப்படி கலந்துகொண்டால் கல்லூரியை விட்டு வெளியே அனுப்புவார்கள். அதற்குச் சம்மதிக்கிறோம் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தரவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இல்லையென்றால், எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல, நாட்டில் ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டியவர்கள். அவர்களே ஒழுக்கக் கேடாக இது போன்ற காரியங்களில் தவறி விடுகிறார்கள்.

[திரு. ஆர். தர்மலிங்கம்] [23rd March 1972]

அப்படித் தவறுவதற்கு யார் காரணம் என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அரசியல் காரணங்களுக்காகச் சில பேர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொண்டு ஏதாவது ஒரு போராட்டம் நடத்தியாக வேண்டும், அரசுக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டும், அரசின் மீது பழி போட வேண்டும் என்று இருக்கிறார்கள். அரசு கவனிக்கவில்லை, மாணவர்கள் கோரிக்கையைக் கேட்கவில்லை. மாணவர்கள் சொல்வதற்குச் செவி சாய்க்கவில்லை என்று சொல்கிறவர்கள் சில பேர் இருக்கிறார்கள். மாணவர்களிலேயே சில பேர் படிப்பைப் படிக்காமல் வேண்டுமென்றே காலத்தைக் கழித்து விட்டு, பரீட்சை காலத்தில் ஏதாவது ஒரு போராட்டம் நடத்தி பரீட்சை எழுதாமலேயே தேர்வில் வெற்றி பெற்றுவிட்டாலும் என்று கருதுகிற மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு வழி வகை செய்தாக வேண்டும். எதிர்காலத்திலே கல்லூரிப் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு, நாட்டில் தருதி படைத்தவர்களாக, இந்த நாட்டை ஆளக் கூடியவர்களாக, இந்த நாட்டிற்குத் தேவையானவர்களாக படிக்கப்பட வேண்டிய மாணவர்கள் இது போன்ற வழிகளில் அவர்கள் கெட்டுப் போவார்களானால் நாடு எப்படியிருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், இது வரையிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய கல்லியில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டியது அவசியமென்று சொன்னார்கள். தமிழ் போதனா மொழியாக வர வேண்டியது தான் என்று இதற்கு முன் பேசியவர்கள் எல்லாம், அவர்கள் எந்தக் கட்சிக் காரர்களாக இருந்தாலும், பேசினார்கள். ஆனால் கடந்த சில காலமாக அப்படிப் பேசிய அவர்களே இப்போது அது வரலாமா, மாணவர்களே, தமிழ் போதனா மொழியாக வந்து விட்டால், உங்கள் பாடு திண்டாட்டமாகி விடும், வேலை கிடைக்குமா, இந்த அரசு தமிழையே கொண்டு வந்து விட்டால், உங்களுடைய படிப்பு கெட்டு விடும் என்று தூண்டுதல் வகையில் செயல்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் முன்னே என்ன சொன்னார்கள், எதை மாணவர்களிடம் சொன்னார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே பேசப்படுகிற மொழி தமிழ் மொழி, இந்தத் தாய் மொழி அரியாசனத்தில் ஏற வேண்டும், தமிழ் மொழி கல்லூரிகளிலே வளரவேண்டும் என்று பேசிய அவர்களே தான் இன்றைக்கு அரசாங்கத்தைக் கழிக்க வேண்டும், அரசாங்கத்திற்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்று நாமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது கல்லூரி மாணவர் மூலமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, சரியா தப்பா என்று யோசிக்காமல் மாணவர்களைத் தாண்டிவிடுவதில் மிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எப்படியிருந்தாலும் நாம் நாட்டு மக்களுக்குச் சொன்னதை, தமிழ் அரியாசனத்தில் ஏற வேண்டும், தமிழ் கல்லூரிகளில் வளர வேண்டும், தமிழ் தான்

23rd March 1972]

இந்த நாட்டிற்கு இருக்க வேண்டும், உலகத் தொடர்புக்கு ஆங்கிலம் இருந்தாலும் தமிழ் இருக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லி வந்த இந்தக் குறிக்கோள்களைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப் படிப்படியாக, ஆனால் உறுதியாகக் கல்லூரிகளிலே கொண்டுவந்துவிட வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக் கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பையளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

77. Notification issued with G.O. Ms. No. 3839, Revenue, dated the 24th November 1971, in regard to appointment of Thiru R. Gopalakrishnan, principal Sub-Judge, Chingleput, to be the Additional Judicial Member, Sales Tax Appellate Tribunal, Madras. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

78. Notification issued with G.O. Ms. No. 2486, Rural Development and Local Administration, dated the 10th November 1971, in regard to alteration of name of the Karipatti Panchayat Union as "Ayodayapattinam" Panchayat Union in Salem district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

79. Notification issued with G.O. Ms. No. 2432, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd November 1971, in regard to alteration of name as Melur Panchayat Union in Madurai district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

[23rd March 1972]

B. Reports, Notifications and Other Papers:

68. Erratum issued with Roc. No. 45514/71-E5, dated the 13th October 1971, to the notification contained in Proceedings Roc. No. 72285/70-E5, dated the 18th December 1970; published in page 4 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 6th January 1971.

£ 69. Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board (English and Tamil).

£ 70. A Review on Road Development and Buildings Programme in Tamil Nadu 1971-72 (English and Tamil).

£ 71. A Review on working of Minor Ports in Tamil Nadu 1971-72 (English and Tamil).

* 72. Progress of Education in Tamil Nadu 1972-73. (English and Tamil).

£ Laid on the table of the House on 22nd March 1972.

* Circulated to all M.L.Cs. on 22nd March 1972.

APPENDIX I

[Vide answer to Starred Question No. 245 on page 339]

மதுரை மாநகராட்சி மற்றும் கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி, கரூர், தஞ்சாவூர் நகராட்சிகளிலுள்ள மின் நிறுவன ஊழியர்களின் திருத்தப்பட்ட சம்பள விதிதங்களைப் பற்றி விவரங்கள் கீழ்க் தரப்பட்டுள்ளன :—

(1)	(2)	(3)	கு.
ஊழியர்களின் வகைகள்.	1-10-1970-க்கு முன்னுள்ள சம்பள விதிதங்களை.	2-10-1970 முதல் திருத்தப்பட்ட சம்பள விதிதங்களை.	
	(A) சம்பள விதிதம்.		
	I. தொழில் நுட்பம்.		
1. நகராட்சி மின் பெற்றியாளர் -	600-40-1,000	700-40-1,100-50-1,250.	
2. முதுநிலை உதவி மின் பொறியாளர்	375-25-650	450-30-750-40-950.	
3. இளநிலை உதவி மின் பொறியாளர்	240-15-375	300-25-650 (தற்போது உள்ள வர்களுக்கு ரூ. 325 ஆரம்பம்).	
4. இன்னிலை உதவி மின் பொறியாளர் (நகராட்சி ஊழியம்) ..	225-15-300		
5. மேற்பார்வையாளர் (கட்டுமானம்), தனி வகை	225-15-375	265-174-300-25-450.	

... (A) சம்பள விகிதம்—தொடர்ச்சி.
1-10-1970-க்கு முன்னுள்ள
சம்பள விகிதங்கள்.

(1)

(2)

ரூ.

ரூ.

I. தொழில் நுட்பம்—தொடர்ச்சி.

6. மேற்பார்வைபாளர் (மின்) II	160-7½-190-10-240	230-17½-300-25-425.
வகை	150-5-175-10-225-15-300	230-17½-300-25-425.
7. மீட்டர் ஆய்வாளர், I-வகை ..	150-5-200	160-10-240-12-300 (மற்ற
8. டெஸ்டிங் அலிண்டெண்ட் ..	125-5-175	வர்கள்).
9. ஓர்க்ஷாப் போர்மேன் ..		
10. லைன் இன்ஸ்பெக்டர், I-வகை ..	125-5-175	
11. லைன் இன்ஸ்பெக்டர், II-வகை ..	90-3-105-4-125	
12. டெஸ்டிங் அலிண்டெண்ட், II-வகை ..	100-5-150	160-10-240-12-300.
13. மீட்டர் இன்ஸ்பெக்டர், II-வகை ..		
14. ஸ்டெஷன் டெயிலிண்டென்ஸ் மெச்கள்கள்	85-3-118	140-7-210-8-250
15. லயன் மேன்	85-3-118	120-5-135-6-195.
16. ஓயர் மேன்	80-3-110	140-7-210-8-250.
17. எலக்ட்ரிசியன்		

[23rd March 1972]

APPENDICES

23rd March 1972]

APPENDICES

415

18. ஓயர் மேன்	70-2-100	110-8-150-10-250 (எஸ். எஸ். எல். சி. தஞ்சையாவர்கள் ரூ. 118 ஆரம்பம்)
19. மீட்டர் ரீட்டர்		140-7-210-8-250.
20. இன்ஸ்பெக்டர் ரிப்பேர்	70-2-100	120-5-135-6-195.
21. ஸ்டெஷன் போர்டு ஆபீஸ்டர் ..		
22. டிசுக்ரீ I-வகை		
23. டெஸ்டிங்		
24. மீட்டர் (ஒர்க்ஷாப்)	70-2-100	
25. நகல் எடுப்பவர்		
26. பேன் டிரைவர்	70-1-80	
27. மீட்டர் I-வகை	65-2-85-1-90	
28. கருமன், I-வகை	65-1-75	
29. டெஸ்டிங், II-வகை	55-1-70	
30. உதவிபாளர், டெஸ்டிங் ..	50-1-60	
31. சமமம்மாளர்	50-1-60	
32. டெஸ்டிங்		
33. கருமன், உதவிபாளர்		
34. டெஸ்டிங் உதவிபாளர்	50-1-60	
35. தகல் உதவிபாளர்		
36. மீட்டர் உதவிபாளர்		
37. மலிதூர்		
38. சுவிட்ச்		
39. மீட்டர் ரிபேர்		

II. தொழில் நுட்பமில்லாத.

1. மேனேஜர்	200-5-240-10-270	300-20-380-25-505-30-655.
2. மின் கணக்கர்	150-5-200	
3. மின் உதவி கணக்கர்	140-5-220	250-16-330-18-420-20-500.
4. கணக்கர்	125-5-175	
5. கணக்கர்		

(A) சம்பள விதிதம்—தொடர்ச்சி.

ஊழியர்களின் வகைகள்.		1-10-1970-க்கு முன்னுள்ள சம்பள விதிதங்கள்.		2-10-1970 முதல் திருத்தப்பட்ட சம்பள விதிதங்கள்.	
(1)		(2)		(3)	
II. இதழில் நுட்பமில்லாத—தொடர்ச்சி.					
6. பில் கண்காணிப்பாளர்	..	125-5-175	ரூ.	160-12-280-15-355	(ரூ. 10 தனிச் சம்பளம்).
7. தனி தகுதி எழுத்தர்	..	125-5-175		160-12-280-15-355.	
8. மின் லைசன்ஸ் எழுத்தர்	..	125-5-175			
9. மின் ஸ்டேட்ரீப் I-வகை	..	125-5-175	(ரூ. 15 தனிச் சம்பளம்)		
10. முதலில் எழுத்தர்	..	110-5-150		160-12-280-15-355.	
11. இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பில் கலெக்டர்.	..	90-4-110-3-140		160-12-80-15-355	(எஸ். எஸ். எல். சி. தகுதி வாய்ந்தவர்கள்) 126-8-150-10-250 (மற்றவர்கள்).
12. மின் ஸ்டேட்ரீப் II-வகை	..	90-3-120-2-140		140-7-210-8-250.	
13. இன்ஸ்பெக்டர் எழுத்தர்	..	90-3-120-2-140		126-8-150-10-250	(பட்டதாரி களுக்கு ரூ. 150 ஆரம்பம்).
14. தபட்சர்	..	90-3-120-2-140	(ரூ. 10 தனிச் சம்பளம்)	126-8-150-10-250	(தற்போதுள்ள தனிச் சம்பளம்).
15. செராப்	..	90-3-120-2-140	(ரூ. 10 தனிச் சம்பளம்)	126-8-150-10-250.	
16. லாரி டிரைவர் (கனரக வண்டி).	..	75-1-85		140-7-210-8-250.	
17. லாரி டிரைவர் (கிரக வண்டி).	..	70-1-80			

[23rd March 1972]

[23rd March 1972]

18. பில்கலெக்டர்	..	70-2-100		126-8-150-10-250.	(எஸ். எஸ். எல். சி. தகுதியுடையவர்கள்).
19. பிராட்மா மிலின் இயக்குநர்	..	55-1-70		120-5-135-6-195	(மற்றவர்கள்).
20. அப்டண்டர்	..	55-1-70		120-5-135-6-195.	
21. பியூன்	..	50-1-60			
22. லாரி டிரைவர்	..	50-1-60		84-4-120-5-150.	
23. கூட்டுபவர்	..	17-50		65-3-95-4-115-5-125.	
24. கூட்டுபவர்	..	15			
25. தொடக்காரர்	..	15			
26. காவல்காரர்	..	15			
27. காவல்காரர்	..	12			
28. கார்டுனெக் கிட்	..	10			

[23rd March 1972]

(B) அகவிலைப்படி.

சம்பள அளவு.	பஞ்சப்படி விகிதம்.			
	1-10-70 வரை.	2-10-70 முதல் 31-3-71 வரை.	1-4-71 முதல்	
(1)	(2)	(3)	(4)	
ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	
1 90-க்கு கீழ்	..	88	94-75	
2 90-ம் அதற்கு மேலும் 150-க்குள்	..	101	107-75	
3 150-ம் அதற்கு மேலும் 210-க்குள்	..	125	131-75	
4 210-ம் அதற்கு மேலும் 400-க்குள்	..	149	155-75	
5 400-ம் அதற்கு மேலும் 450-க்குள்	..	163	169-75	
6 450-ம் அதற்கு மேலும் 500-க்குள்	..	167	173-75	
7 500-க்கு மேல் 543-க்குள்	..	667 (மைனஸ் சம்பளம்)	673-75	
8 544-ம் அதற்கு மேலும் 750 வரை	120	123	129-75	

(C) வீட்டு வாடகை, நகர ஈட்டுப்படி.

வீட்டு வாடகை, நகர ஈட்டுப்படி மின்வாரியத்தில் கொடுப்பதுபோல் அந்தந்த இடங்களுக்கு கொடுக்கப்படும்.

23rd March 1972]

APPENDIX II

(Vide answer to starred question No. 248 on page 341).

கல்லூரிகளில் நடைபெறும் காலவரைத் தேர்விற்கான (Terminal Examination) விடைத்தாள்கள், அரசு அச்சகத்தினின்று பெற்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது. பல்கலைக் கழகம் நடத்திவரும், இறுதித் தேர்வுகளுக்கான விடைத்தாள்களை பல்கலைக் கழகமே வழங்கிவருகிறது.

2. உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், பள்ளியிறுதி தேர்விற்கான விடைத்தாள்கள், அரசினரின் அச்சகத்தினின்றும் பெற்று, ஒவ்வொரு தேர்வு மையத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டு வருகிறது. மையங்களின் முதன்மை கண்காணிப்பாளர்கள் வசம் அவை ஒப்படைக்கப்பட்டு தேர்வு நாட்களின்போது மட்டும் அவை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான கணக்குகள் சரிவர நேர் செய்யப்பட்டு ஒவ்வொரு மையத்திலிருந்தும் அறிக்கை ஒன்று தேர்வு ஆணையருக்கு அனுப்பப்படுகிறது. விடைத்தாள்கள் தேர்விற்கு முன்னர் வழங்கப்படும் பொழுதும், பின் தேர்வு முடிந்து அவை சேகரிக்கப்படும்போதும் தக்க முன்னேற்பாடுகள் கையாளப்படுகின்றன. பள்ளியின் பெயர் அல்லது முதன்மை கண்காணிப்பாளரின் கையெழுத்து, அவ்விடைத்தாள்களில் பொருத்தப்படும். விடைத்தாள்கள் திரும்ப பெறும்போதும் முன்னெச்சரிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

3. ஒவ்வொரு நிலையிலும், தக்க முன்னெச்சரிக்கை எடுத்து கொள்வதாக, விடைத்தாள்கள், முறை தவறி பயன்படுத்தப்பட ஏதுவில்லை.

[23rd March 1972]

APPENDIX III

(Vide item III in page 357).

அத்தியாயம்-I.

கல்வி வளர்ச்சி—அன்று, இன்று, நாளை.

கல்விச் செலவும் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டமும் :

கல்வித் துறையில் தமிழ்நாடு எய்தியுள்ள கவின்பெறு முன்னேற்றம் நாடெங்கணும் உள்ள கல்வி வல்லுநர் பலராலும் பாராட்டப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்நாள் வரை நாம் அடைந்துள்ள இச்சாதனைகளை நிலைபெறச் செய்து கல்வியின் தரம் மேம்படும் வண்ணம் சீரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்வதே நம் முன் உள்ள வருங்காலப் பணியாகும்.

2. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் கல்வியின் வளர்ச்சிக்காக ரூ. 81,84 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1972-73-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலோ மொத்தம் ரூ. 89,85 லட்சம் செலவிட வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. மொத்தம் ரூ. 396 கோடி வருவாய் உள்ள நமது மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக மட்டும், நமது மொத்த வரவினத்தில் 23 சத வீதம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளதென்றால், கல்வியின் ஏற்றத்தில் இவ்வரசு காட்டி வரும் ஆர்வத்திற்கும் ஆற்றி வரும் அருஞ் செயலுக்கும் வேறென்ன சான்று வேண்டும்?

3. 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தையும் 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தையும் ஒப்பு நோக்கி அறியும் வகையில் தனித்தனித் தலைப்புக்களின் கீழ் "28. கல்வி" என்னும் தலைப்பில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கங்களின் விவரங்களைக் கீழே காணலாம்.

APPENDICES

23rd March 1972]

	1971-72 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.		1972-73 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.	
	திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவுகள். மொத்தம்.	திட்டச் செலவுகள். மொத்தம்.	திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவுகள். மொத்தம்.	திட்டச் செலவுகள். மொத்தம்.
(1) தொடக்க நிலைக் கல்வி	36,84.35	1,05.77	37,90.12	1,13.83
(2) இடை நிலைக் கல்வி	22,86.05	3,00.68	25,66.73	3,31.27
(3) பல்கலைக் கழகக் கல்வி	5,47.02	77.78	6,24.80	1,25.07
(4) சிறப்புக் கல்வி	1,22.63	7.17	1,29.80	9.28
(5) பிற இனங்கள்	5,39.58	1,49.03	6,88.61	1,11.99
(6) தொழில் நுட்பக் கல்வி	2,22.79	49.73	2,72.52	77.02
(7) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்	1,09.09	2.33	1,11.42	5.53
மொத்தம் "28. கல்வி"	74,91.51	6,92.49	81,84.00	7,73.99
			82,10.66	89,84.65.

குறிப்பு.—பள்ளிக் கல்வி சாதனை நிலை அறிக்கையில் தொடக்கக் கல்வி, இடை நிலைக் கல்வி, ஆகிய இரண்டு இனங்களிலும் அடங்கிய சில சிலை இனங்களை தனியாகத் தரப்பட்டு இருப்பதால் 1972-73-ல் தொடக்கக் கல்விக்கு நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 41,36.61 லட்சம் என்றும் இடைநிலைக் கல்விக்கு நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 26,78.88 லட்சம் என்றும் அவ்வினங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

அவ்வாறே "பிற இனங்களில்" அடங்கிய கல்லூரிக் கல்வி, தொழிற் கல்வி, ஆகியவற்றுக்கான நிதி ஒதுக்கத்தையும் சேர்த்து கல்லூரிக் கல்விக்கும், தொழிற் கல்விக்கும், 1972-73-ல் நிதி ஒதுக்கம் முறையே 8,07.29 லட்சம் என்றும் 5,03.32 லட்சம் என்றும் கல்லூரிக் கல்வி, தொழிற் கல்வி சாதனை நிலை அறிக்கையில் தரப்பட்டுள்ளது.

[23rd March 1972]

4. 13-வது மானியக் கோரிக்கையில் "28. கல்வி" என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 89,85 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைத் தவிர, தொல் பொருள் ஆய்வு வளர்ச்சி, அரும் பொருட் காட்சி நிலையங்கள், அரசுத் தேர்வுகளை நடத்துதல் ஆகியவற்றிற்காகவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் விவரங்கள் வருமாறு :—

		(ரூ. இலட்சத்தில்.)
26. பல்வகைத் துறைகள் (அரசுத் தேர்வுகள்).	65.12	
27. அறிவியல் துறைகள், தொல் பொருள் ஆராய்ச்சி.	5.55	
அரும் பொருட் காட்சி நிலையங்கள்.	9.43	
	14.98	
28. கல்வி	89,85.00	
பிற இனங்கள்	59.13	
மொத்த மானியக் கோரிக்கை .. 13. கல்வி.	91,24.23	

5. 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி மேம்பாட்டிற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள மேற்படி நிதி ஒதுக்கத்தில் வேறு சில செலவினங்கள் "28, கல்வி" என்னும் கணக்குத்தலைப் பல்லாத பிற கணக்குத் தலைப்புகளுக்குப் பற்று வைக்கப்பட்டு, 1972-73-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் "கோரிக்கை 13" தவிர பிற கோரிக்கைகளின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

23rd March 1972]

மொத்தம்.	• அரசுத் தேர்வுகள் (8)				
	• அரசுத் தேர்வுகள் (7)				
	• அரசுத் தேர்வுகள் (6)				
தொழிற் கல்வி.	• அரசுத் தேர்வுகள் (5)				
	• அரசுத் தேர்வுகள் (4)				
	• அரசுத் தேர்வுகள் (3)				
பொதுக்கல்வி.	• அரசுத் தேர்வுகள் (2)				
	• அரசுத் தேர்வுகள் (1)				
	• அரசுத் தேர்வுகள் (0)				

(1)

50 (அ) புதிய பணிகள் கட்டடங்கள் (இவற்றிற்கான செலவு நடப்பு வருவாயிலிருந்து செய்யப்படுகிறது) அரசு கல்வி நிறுவனங்களுக்கான கட்டடச் செலவு.

52. பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு (அ) 4.

வருவாய்க் கணக்கின் கீழ் வராத செலவு.

103. பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு. கட்டடங்கள் (இவற்றுக்கான செலவு நடப்பு வருவாயல்லாத பிற இனங்களிலிருந்து செய்யப்படுகிறது)—அரசுக் கல்வி நிறுவனங்களுக்கான கட்டடச் செலவு.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
கடன்கள்.				(ரூபாய் இலட்சத்தில்)			
தேசியக் கடன் படிப்பு உதவித் தொகை.	..	56.36	..	..	..	56.36	56.36
தமிழ்நாடு கல்வி கடன்களும் (பொறியியல் கல்லூரி, பல் தொழில் பயிற்சிக் கல்லூரி, மாணவர்களுக்காக) தொழிற்பயிற்சி நிலையங் களிலிருந்து பயிற்சி பெற்று வெளிவரும் மாணவர்களுக்குக் கடன்களும்.	..	..	42.52	..	42.52	..	42.52
மொத்தம்	1,74.92	59.32	80.08	3.00	2,55.00	62.32	3,17.32
மேற் சொன்ன நிதி ஒதுக்கங்களும் செலவு ரூ. 94.42 லட்சமாகும்.							

[23rd March 1972]

23rd March 1972]

6. அரிசன நலப் பள்ளிகள், அரிசன நல பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கான படிப்பு உதவித் தொகைகள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள், சமூகக் கல்வி ஆகிய வற்றுக்காக சமுதாய வளர்ச்சி வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து செய்யப்படும் செலவு. சீர்திருத்தப் பள்ளிகள் போன்றவற்றிற்கான செலவுகளும் பொதுக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி குறித்த மேற்படி செலவினங்களின்கீழ் வாரா. இச் செலவினங்களும் (சுமார் 1,308 லட்சம்) கல்வி மேம்பாட்டிற்கான மொத்தச் செலவில் சேர்க்கப்பட்டால், கல்வி மேம்பாட்டுக்கான மொத்தச் செலவு இன்னும் அதிகமாக அதாவது 107,50 லட்சமாக இருக்கும்.

7. மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மைக் கல்வி, கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆகியவற்றுக்கு, அந்தந்தத் துறைகளின்கீழ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தனித்தனியாக நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இவற்றுக்காகும் செலவையும் (சுமார் 525 லட்சம்) கணக்கில் கொண்டால், கல்விக்காக அரசு செலவிடும் மொத்தத் தொகை ரூ. 112,75 லட்சம் ஆகிறது.

8. "கோரிக்கை-13 கல்வி" என்பதன்கீழ் 1966-67 கணக்குகளில் ரூ. 44,28 லட்சமாயிருந்ததற்கு மாறாக 1972-73-ல் அது ரூ. 89,85 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. கல்வி மேம்பாட்டில் முதலீடு செய்வது எவ்வளவு இன்றியமையாததென அரசு கருதுகிறதென்பதற்கு இதுவே அறுதியான சான்றாகும்.

9. கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் பொதுக் கல்வியைச் சேர்ந்த பல்வேறு துறைகளுக்கு செய்யப்பட்ட திட்டச் செலவையும், திட்டத்துக்குப் புறம்பான செலவுகளையும், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காகச் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தையும் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை காட்டுகிறது :—

	முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.		மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.		மூன்று ஆண்டுகள் திட்டங்கள். (1966-69).	
	(1)	(2)	(3)	(4)		
தொடக்க நிலைக் கல்வி ..	3,02-00	8,29-72	20,80-00	10,74-61		
உயர் நிலைக் கல்வி ..	54-00	2,64-04	9,20-00	6,50-05		
மிற கல்வித் திட்டங்கள் ..	19-60	32-57	3,75-00	85-33		
பல்கலைக் கழகக் கல்வி ..	5-40	14-66	34-00	1,48-39		
மொத்தம்—பொதுக் கல்வி	3,81-00	11,40-99	34,09-00	19,58-38		

APPENDICES

[23rd March 1972]

23rd March 1972]

	நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம்.		கணக்குகள் 1969-70.		கணக்குகள் 1970-71.		வரவு-செலவுத் திட்டம் 1971-72.		வரவு-செலவுத் திட்டம் 1972-73.	
தொடக்கக் கல்வி ..	..	26,60-47	1,72-00	2,81-40	4,90-39	4,85-18	4,85-18	4,85-18	4,85-18	4,85-18
உயர்நிலைக் கல்வி ..	..	15,95-25	1,39-86	1,22-46	2,47-73	2,43-63	2,43-63	2,43-63	2,43-63	2,43-63
மிற கல்வித் திட்டங்கள் ..	..	2,11-50	37-96	50-18	62-93	62-92	62-92	62-92	62-92	62-92
பல்கலைக் கழகக் கல்வி ..	..	8,50-00	+0-17	+0-38	+0-52	+0-52	+0-52	+0-52	+0-52	+0-52
மொத்தம்—பொதுக் கல்வி	..	53,17-22	99-53	1,15-07	2,14-83	2,14-83	2,14-83	2,14-83	2,14-83	2,14-83
			+1-00	+7-55	+6-00	+6-00	+6-00	+6-00	+6-00	+6-00
மொத்தம்—பொதுக் கல்வி	..	53,17-22	4,49-35	5,69-11	10,42-88	10,34-47	10,34-47	10,34-47	10,34-47	10,34-47
			+ 1-17	+7-93	+6-52	+6-52	+6-52	+6-52	+6-52	+6-52

APPENDICES

மேற்சொன்ன புள்ளிவிவரங்களில், “50. கட்டப்ப்பணிகள். 103 மூலதனச் செலவுகள்—கடன்கள்” எனலாம் அனைத்துத் தலைப்புகளின்கீழ் காட்டப்பட்டுள்ள கல்வி குறித்த திட்டச் செலவுகளும் அடங்கும். “+” எனக் குறிப்பிட்ட புள்ளி விவரம் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களுக்குரிய நிதி ஒதுக்கீட்டினைக் குறிக்கிறது. தொடக்கக் கல்விக்கான ரூ. 4,85-18 லட்சத்தில் “28. கல்வி”-இல் திட்ட வேலைகளாலாத பணிகளுக்கான தலைப்பில் தொடக்கக் கல்வி திட்ட வேலைகளுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகையும் சேர்ந்துள்ளது.

[23rd March 1972]

10. கடந்த சில ஆண்டுகளில் கல்வி வசதிகள் நன்கு திட்டமிட்ட வகையிலும் ஒரு சீராகவும், வளர்ச்சி அடைந்த பள்ளிகளைக் கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன:—

கல்வி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.

கல்வி நிலையங்களின் பெயர்.	1966-67	1967-68	1968-69	1969-70	1970-71	1971-72 (1-8-71-ல் உள்ளடங்கி) (7)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
தொடக்கப் பள்ளிகள்	31,157	31,429	31,712	31,823	31,881	32,021
*உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	2,372	2,449	2,513	2,580	2,635	2,699
பயிற்சிப் பள்ளிகள்	145	143	142	140	139	135@
ஊனமுற்றோருக்கான பள்ளிகள்	22	22	23	24	24	24
கல்லூரிகள்	105	116	126	140	161	169
பயிற்சிக் கல்லூரிகள்	19	20	23	23	23	23
பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்	33	35	35	35	35	35
பொறியியல் கல்லூரிகள்	12	12	12	12	12	12
தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	14	15	15	15	14	14

* மெட்ரிகுலேசன், மத்திய அரசுப் பள்ளிகள் உட்பட.

@ ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கான பயிற்சி பள்ளிகள் ஐந்து உட்பட.

குறிப்பு.—1971-72-ல் பயிற்சி பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்தது. மூன்று அரசினர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் மூடப்பட்டன. மூலக்கோடிகளில் உள்ள மக்களுக்கான தாய் இயை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளியின் நிர்வாகத்திலிருந்து அப்பள்ளியை மூடிவிட்டதும் இதற்குக் காரணமாகும்.

23rd March 1972]

II. எதிர்நோக்கியுள்ள பணிகள்.

11. வரும் ஆண்டுகளில் நம்மை எதிர் நோக்கியுள்ள முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்று, பள்ளி நிலையில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் சதவீதம் அதிகரித்து வருமாறு செய்வதாகும். 1-8-1971 வரை, பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களின் சதவீதம் 6-11 வயதுத் தொகுதியில் 94.5 ஆகும்; 11-14 வயதுத் தொகுதியில் 55.6 ஆகும். 14-17 வயதுத் தொகுதியில் 35.7 ஆகும். சிறுவர்களைப் பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்வதைப் பொறுத்தவரையில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள், 6-11 வயதுத் தொகுதியில் எல்லோரையும் சேர்க்கவும், 11-14 வயதுத் தொகுதியில் 80 சதவீதத் தினரைச் சேர்க்கவும், 14-17 வயதுத் தொகுதியில் 55 சதவீதத் தினரைச் சேர்க்கவும் நாம் முயற்சி செய்யக் கருதுகிறோம்.

12. மானியம் பெறும் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களது பணி நிலைமைகள் குறித்து ஆய்வு செய்வதற்கென அரசால் நியமிக்கப்பட்ட டாக்டர் பால் குழு தனது அறிக்கையை அனுப்பியுள்ளது. இக்குழுவின் முக்கியமான பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த அரசு முனைப்பாக நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது. அரசியல் அமைப்பின் தேவைப் படி, இந்திய அரசினரின் ஒப்புதலையும், குடியரசுத் தலைவரின் முன் இசைவையும் பெற்ற பிறகு விரைவில் அடங்கல் சட்டம் ஒன்றை முகவுரைக்கக் கருதப்படுகிறது.

13. நமது கல்வி நிலையங்களில் பாடங் கற்பிக்கும் தரத்தை உயர்த்துவது குறித்தும், அதை அனைத்து நாடுகள் தரத்துக்கு உயர்த்துவது குறித்தும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கென, வல்லுநர்க்குழு ஒன்று அமைக்கப்படுமென்று முதலமைச்சர் தமது வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் அறிவித்துள்ளார். அக்குழுவின் உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் விரைவில் அறிவிக்கப்படும்.

14. தமிழ்நாடு அரசின் தலைமைச் செயலாளரைக் கொண்ட ஒரு நபர் ஆணைக் குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளதாகவும் முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்துள்ளார். தங்களது சம்பள விதிதங்களைத் திருத்தி யமைக்குமாறும், இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளில் கண்டுள்ள முரண்பாடுகளைக் களையுமாறும் பி.டி. ஆசிரியர்களும், தேர்வு நிலை ஆசிரியர்களும் செய்து கொண்ட முறையீடுகளை ஆய்வு செய்வது அக்குழுவின் பணிகளில் ஒன்றாகும். இந்த ஆணைக் குழு இரண்டு திங்களுக்குள் தனது பரிவுரைகளைச் செய்யும்.

[23rd March 1972]

கல்வி முறை.

15. கல்வி முறையை மாற்றியமைத்தல் வேண்டும், கல்வி பயிலும் கால அளவையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ப பலரும் பல காலம் எண்ணியும் கூறியும் வந்துள்ளனர். தமிழ் நாட்டில் தற்போதுள்ள கல்வி முறையின்படி, ஒரு மாணவன் 11 ஆண்டு பள்ளியிலும் 4 ஆண்டுகள் கல்லூரியிலும் கல்வி பயில்கின்றான். (11 ஆண்டுகளான பள்ளிக் கல்வியில் 5 ஆண்டுகள் தொடக்கப் பள்ளியிலும், 3 ஆண்டுகள் உயர் தொடக்கப் பள்ளியிலும், 3 ஆண்டுகள் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் மாணவன் கல்வி பயில்கின்றான்.) கல்லூரியில் பயிலும் மாணவன் ஓராண்டு புகுமுக வகுப்பிலும் 3 ஆண்டுகள் பட்டப்படிப்பு வகுப்பிலும் கல்வி பயில்கின்றான். நமது கல்வி முறையில் இந்த அமைப்பினைப்பற்றி, மாநில திட்டக் குழு நிறுவிய பணிக்குழுக்களும் (Task Forces) பரிசீலனை செய்து வருகின்றன. ஓராண்டு புதுமுக வகுப்பு தொடர்ந்து நீடிக்கலாமா, அல்லது ஈராண்டு இன்டர்மீடியேட் (Intermediate) வகுப்பினை மீண்டும் கொண்டு வரலாமா என்னும் பிரச்சினை குறித்து பல்கலைக் கழகங்கள் ஆராய்ந்து வருகின்றன. ஈராண்டு இன்டர்மீடியேட் வகுப்பு மீண்டும் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமெனில் பட்டப்படிப்பு இரண்டு ஆண்டுப் படிப்பாக இருக்க வேண்டுமா, அல்லது மூன்றாண்டுப் படிப்பாக இருக்கலாமா என்பது பற்றியும் முடிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. பள்ளிக் கல்வி 10 ஆண்டுக் கல்வியாக இருக்க வேண்டுமா, அன்றி 11 ஆண்டுக் கல்வியாக இருக்க வேண்டுமா என்கிற வினாவிற்கு விடை முன்னர்க் குறிப்பிட்ட முடிவில் அடங்கியுள்ளது. நமது அண்டை மாநிலங்கள் உட்பட, பிற மாநிலங்களிற் பல, ஈராண்டு இன்டர்மீடியேட் கல்வி முறைக்கு ஏற்கெனவே மாறியுள்ளன என்பதையும் நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு வெவ்வேறு வினாக்கள் நம் முன் எழுகின்றன. இவற்றை விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து இத்துறையில் பணியாற்றி வருகின்ற, இதன் நலனில் நாட்டமுடைய வல்லுநர்கள் பலரது கருத்துக்களையும் கேட்டறிந்து அவர்களுடன் விரிவாக ஆலோசனை செய்த பின்னரே தக்கதொரு கல்வி முறை உருவாக்கப்பட வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்கள், அறிஞர்கள், கல்வித் துறை வல்லுநர்கள் ஆகியோர் தம் திறன்மிகு அறிவுரை விரைவில் அரசுக்குக் கிட்டும் எனவும், அதன் துணை கொண்டு இவ்வாண்டிலேயே இப்பிரச்சினைக்கு ஓர் முடிவு மேற்கொள்ளவியலும் என்றும் நம்புகிறோம்.

23rd March 1972]

கல்லூரிக் கல்வி.

16. உயர் கல்வியைப் பொறுத்தவரை, நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பட்டதாரிகள், நம் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளைச் சேர்ந்த பட்டதாரிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் பொதுக் கல்வி அறிவியலும், தொழில் தகுதியாற்றலிலும் சிறந்தவர்களாக விளங்க வேண்டும்; இதற்கு, நமது பல்கலைக் கழகங்கள் பெரும் ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டும் என்பதில் நமது அரசு பெரிதும் ஆவல் கொண்டுள்ளது. பல்கலைக் கழகங்கள் அண்மையில், பல்வேறு படிப்புகளுக்கும் உரிய பாடத் திட்டங்களின் தரத்தை உயர்த்தியுள்ளன. புதிய பாடத் திட்டங்களில் பயிற்சி பெற பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு மறு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துவதற்காகவும் அரசு உதவியுள்ளது. டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் குழுவின் பரிவுரைகளை முழுமனதுடன் ஏற்றுச் செயற்படுத்தியதன் விளைவாக அரசுக் கல்லூரிகளிற் சேரும் மாணவர்கள் ஆங்கிலம் அல்லது தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு பயில வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ளன.

தொழில் நுட்பக் கல்வி.

17. வரும் ஆண்டுகளில், நமது மாநிலத்தின் தொழில் நுட்பக் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கென, தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில், புதிய பாடங்களில் உயர் பட்டப் படிப்புகள் தொடங்கப்படும். பல் துறைப்படுத்திய படிப்புகளும், சிறப்புத் தேர்ச்சிப் படிப்புகளும் தொடங்கவும் வசதி செய்து தரப்படும். இதன் மூலம் தொழில் நுட்பக் கல்வியில் நாம் எய்தியுள்ள வளர்ச்சி மேலும் நிலை பெறச் செய்யப்படும். நமது தொழில் நுட்பக் கல்விப் படிப்புகளில் பணியிருப்புப் பயிற்சித் திட்டத்தையும் (Sandwich training) செமஸ்டர் முறையையும் (Semster System) கொண்டு வந்துள்ளோம். இவற்றால் இப்படிப்புகளில் பயிற்சியின் அளவும் தரமும் உயர்ந்துள்ளன. நமது மாணவர்களின் தொழில் அறிவு, தரம் ஆகியவையும் உயர்ந்துள்ளன. தொழில் தொடர்பு வாரியம் (Industrial Liaison Board) ஒன்று ஏற்படப்பட்டுள்ளதன் மூலம் நாம் தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் எய்துவதற்கு அடியெடுத்து வைத்துள்ளோம். இந்த வாரியத்தின் நோக்கம், பெருந்தொழில் அதிபர்களையும் தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறையில் உள்ள வல்லுநர்களையும் நெருங்கிய உறவு கொள்ளச் செய்வதாகும். இதன் மூலம் தொழில் துறைக்கு அவசியமாகவுள்ளவற்றையும், அதன் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் வண்ணம், தொழில் நுட்பக் கல்லூரி

[23rd March 1972]

களிலும், கல்வி நிறுவனங்களிலும் அளிக்கப்படும் கல்விப் பயிற்சியை ஏற்றவகையில் விரைவு படுத்தலாம். தமிழ் நாட்டில் தொழில் நுட்ப வியல் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவுவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலை உருவாகி உள்ளது. இதற்கு, பல்கலைக் கழக மானிய ஆணைக் குழு, இந்திய அரசு ஆகியவற்றின் இசைவு விரைவில் கிட்டும் என இவ்வரசு உறுதியாய் நம்புகிறது.

அத்தியாயம் II.

தொடக்க நிலைக் கல்வி.

1. பள்ளி செல்லும் வயதடைந்துள்ள பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி அளிப்பது அரசின் அடிப்படைப் பொறுப்பாகும். இப்பொறுப்பினை அரசு செல்வனே நிறைவேற்றி வருகிறது. பள்ளிக் கல்விக்காக 1972-73-ம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மொத்தச் செலவாகிய ரூ. 77 கோடியில் தொடக்க நிலைக் கல்விக்காக ரூ. 42 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, பள்ளிக் கல்விக்கான செலவுத் தொகையில் சுமார் 54 சதவீதம் தொடக்க நிலைக் கல்விக்காகச் செலவிடப்படுகிறது என்பது தெளிவாகத் தெரியவரும்.

2. தற்போது 6-11 வயதுத் தொகுதியில் 52.31 லட்சம் மாணவர்கள் பள்ளிகளில் படித்து வருகின்றனர். இந்த வயதுத் தொகுதியில் மாணவர் சேர்க்கையின் சதவீதம் மூன்றாவது திட்ட முடிவில் 88 சதவீதமாயிருந்ததற்கு மாறாக 1-8-1971-ல் 94.5 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

3. கூடுதலாக மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதனால் ஏற்படும் பணிச்சுமையை ஏற்க 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டுகளில் 5,405 ஆசிரியர்கள் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டனர். 1971-72 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக 3,000 ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டது. இந்த வயதுத் தொகுதியினரில் கூடுதலாக ஒரு லட்சம் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதே 1972-73 ஆம் ஆண்டுத் திட்ட இலக்காகும். அத்துடன் புதிதாக 1,600 ஆசிரியர் பதவிகளுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

4. 6-11 வயதுத் தொகுதியில் உள்ள சிறுவர்களுக்குக் கல்வி வசதிகளைப் பெருக்கியதன் பயனாக, 11-14 வயது தொகுதியில் பள்ளிகளில் சேர்க்க வேண்டிய சிறுவர்களின் எண்ணிக்கையையும்

23rd March 1972]

பெருகிறது. 1971-72-ம் ஆண்டில் 43 தொடக்க நிலைப் பள்ளிகள் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. 11-14 வயதுத் தொகுதியினரில் தற்போது 13.46 லட்சம் மாணவர்கள் பள்ளிகளில் படித்து வருகின்றனர். இந்த வயதுத் தொகுதியினரில் மாணவர் சேர்க்கையின் சதவீதம் மூன்றாவது திட்ட முடிவில் 47.30 சதவீதமாயிருந்தது. 1971-72-ம் ஆண்டில் 55.6 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

5. 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளில், இந்த வயதுத் தொகுதியிலுள்ள மாணவர்கள் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டதனால் ஏற்படும் பணிச் சுமையை ஏற்க, 2,587 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப் பட்டனர். 1971-72-ம் ஆண்டில், புதிதாக 2,000 ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1972-73-ம் ஆண்டில், அந்த வயதுத் தொகுதியினரில் கூடுதலாக 50,000 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதே திட்ட இலக்காகும். ஆசிரியர், மாணவர் விகிதாச்சாரத்தைச் சீராக்கவும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தவும் வேண்டி மேலும் 1,000 ஆசிரியர்களை நியமிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

6. மக்கள் தொகை 300-க்கு மேலுள்ள ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தொடக்கப் பள்ளி ஒன்று ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ம் ஆண்டிலிருந்து 31.157 தொடக்கப் பள்ளிகளில் 57.67 லட்சம் மாணவர்கள் கல்வி பயின்றிருக்க, தற்போது இடைநிலைப் பள்ளிகள் (Middle Schools) உட்பட 32,021 தொடக்கப் பள்ளிகளில் 65.77 லட்சம் மாணவர்கள் கல்வி பயிலுகின்றனர்.

கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துதல்.

7. மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதோடு கூட, எல்லா நிலைகளிலும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதிலும் அதிக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. நமது மாநிலத்தில் மட்டுமே பள்ளிகளில் III-ம் வகுப்பு முதல் ஆங்கிலப் பாடம் கட்டாயமாகக் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று கூறலாம். பாடமுறையை மாற்றியமைக்கும் பணி தற்போது இறுதி நிலையில் உள்ளது. மாற்றியமைக்கப்பட்ட பாடமுறை, வரும் கல்வி ஆண்டிலிருந்து படிப்படியாக கொண்டுவரப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

8. தொடக்கப் பள்ளிகளில் அறிவியல் கற்பிப்பதற்குத் தேவையான சிறந்த வசதிகளை அளிப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 300 வீதமும், இடைநிலைப்

[23rd March 1972]

பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 1,000 வீதமும், சாதனங்களை வாங்குவதற்காகும் செலவு முழுவதையும் கொடுப்பது என்ற அடிப்படையில் அறிவியல் சாதனங்கள், துணைக் கருவிகள் வழங்குவதற்கான திட்டம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 10,400 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 2,600 இடைநிலைப் பள்ளிகளும் (Middle Schools) பயன்பெற்றுள்ளன. 1972-73-ல் ரூ. 5 லட்சம் செலவில் மேலும் 1,000 தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும், 200 இடைநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, 6-11 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள பிள்ளைகளைக் கூடுதலாகப் பள்ளியில் சேர்க்கும் திட்டத்தின்கீழ் தொடங்கப்படவிருக்கும் கூடுதல் வகுப்புகள் தொடர்பாகச் சாதனங்கள் வாங்குவதற்காகவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

9. II-ம் வகுப்பிலிருந்தே ஆங்கிலம் கற்பிப்பது உட்பட தொடக்கப் பள்ளிகளில் கல்வி கற்பிக்கும் தரத்தை மேம்படுத்த ஏற்கெனவேயுள்ள தொடக்க நிலை ஆசிரியர் (Higher Grade) பதவிகளை செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகளாக (Secondary Grade) மாற்ற வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் தொடக்கநிலை ஆசிரியர் பதவிகளை மாற்றியதன் மூலம் இதுவரை 19,500 செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

10. கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான பெரும் நடவடிக்கையாக, 900 பி.டி. ஆசிரியர்களை உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர்களாக நியமிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவேயுள்ள செகண்டரி கிரேடு தலைமையாசிரியர் பதவிகள் கூடுதல் தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளாக அழைக்கப்படும். இதனால் பதவியிலுள்ளவர்களுக்கு ஊதிய இழப்பு ஏதும் இருக்காது. இந்திய அரசின் உதவியுடன் இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதன் பயனாகத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரம் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு உயருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்.

11. தொடக்கப் பள்ளிகளிலும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்கும் திட்டம் நன்முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இது நாடெங்குமுள்ள கல்வி வல்லுநர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுள்ளது. இத்திட்டத்தால் அரிசன நலப்பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்கள் உட்பட 18 லட்சம் மாணவர்கள் பயனடைகின்றனர். இத்திட்டத்திற்கு

[23rd March 1972]

1972-73 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 205.48 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது; இதில் திட்டத்தில் சேராப் பணிகளின்கீழ் ரூ. 162.89 லட்சமும், திட்டப் பணிகளின்கீழ் ரூ. 42.59 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

12. நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் உணவின் அளவையும், ஊட்டச் சத்தினையும் அதிகரிக்க “கோர்” நிறுவனம் உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவதன்மூலம் இத்திட்டத்திற்குத் தொடர்ந்து உதவியளித்து வருகிறது. அறிவியல் முறைக்கும், சுகாதார நிலைக்கும் ஏற்பவும், நண்பகல் உணவைத் தயாரிப்பதற்காக வகுக்கப்பட்டுள்ள மையச் சமையற்கூடத் திட்டம் படிப்படியாக விரிவுபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. முப்பத்தொரு மையச் சமையற் கூடங்கள் செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. முப்பது மையச் சமையற் கூடங்கள் அமைக்கும் பணி நடந்தேறி வருகிறது. 1971-72-ல் மேலும் 30 மையச் சமையற் கூடங்களை ஏற்படுத்த ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1972-73 ஆம் ஆண்டிலும் மேலும் 30 மையச் சமையற் கூடங்கள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

13. இத்திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் உணவுப் பொருள்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கு வசதியளிக்க “கோர்” நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தமிழ்நாட்டில் 10 வட்டாரச் சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருவலத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சேனாபுரி பாளையத்திலும், கௌண்டன் பாளையத்திலும், தருமபுரியிலும் வட்டார சேமிப்புக் கிடங்குகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் இரண்டு இடங்களில் சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டும் பணி நடந்தேறி வருகிறது.

நண்பகல் உணவு “கோர்” நிறுவனம் உதவி அளிக்கும் திட்டத்தின் தொடர்பாக, மாநில அரசின் பங்குக்காக நடப்பு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 64.10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

14. I முதல் III வரையிலான வகுப்புகளில் பயின்று, நண்பகல் உணவு பெறுகின்ற ஏழை மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்களும், பலகைகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் சுமார் 11 லட்சம் மாணவர்கள் பயனடைகின்றனர். 1972-73-ல் மேலும் 33,000 மாணவர்களுக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டிக்க கருதப்பட்டுள்ளது.

[23rd March 1972]

15. இம்மாநிலத்திலுள்ள 32,201 தொடக்கப் பள்ளிகளில் சுமார் 22,000 தொடக்கப் பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்பள்ளிகள் நடத்தப்படுவதைச் சீரமைக்கும் நோக்கத்துடன் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு நிதியளித்தல் குறித்துத் தகுந்த பரிவுரைகள் செய்ய ஊராட்சி ஒன்றிய நிதி விசாரணைக் குழுவை அரசு அமைத்தது. இக்குழுவின் அறிக்கை குறித்து முனைப்பாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வறிக்கை பரிசீலிக்கப்படும் வரை, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் சம்பளம் ஒவ்வொரு மாதத்தின் முதல் நாளன்றும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதி நிலை மனநிறைவளிப்பதாக இல்லையாதலால், அவற்றிற்கு முன்னதாக மானியங்கள் வழங்க அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இந்த முடிவினால், ஆசிரியர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் நாளன்று சம்பளம் முறையாகக் கொடுக்க ஏதுவாகிறது. இந்த முடிவு பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டுள்ளது.

16. மாணவர்கள் மேல் வகுப்புகளுக்குத் தேர்வு பெறுது காலத்தை விரயமாக்கி அதே வகுப்பில் நீடிக்கும் நிலையைத் தவிர்க்கவும், பெண்கள் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காகவும் ஒரு முன்னோடித் திட்டத்தை இந்திய அரசின் உதவியுடன் சைதாப் பேட்டை கல்வி மாவட்டத்தில் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான தொடக்க ஆய்வுகள் தற்போது நடந்தேறி வருகின்றன.

கட்டடத் திட்டங்கள்.

17. போதிய பள்ளிக் கட்டடங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு வசதியளிப்பதைத் துரிதப்படுத்தும் பொருட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சேராத பகுதிகளில் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கான கட்டடங்கள் ரூ. 10.45 லட்சமும், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு மானியமாக ரூ. 40.06 லட்சமும் பட்டுள்ளன. இது தவிர, சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள் வரவு-பகுதிகளிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு கட்டட மானியங்களாக வழங்கப்படும். தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்த பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தின் வருவாயிலிருந்து ரூ. 80 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

23rd March 1972]

18. கிராமப் பகுதிகளில் 'ஆசிரியைகள் வசிப்பதற்கு' ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, கிராமப் புறங்களில் ஆசிரியைகளுக்காகக் குடியிருப்புகள் கட்டும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் இதுவரை 1,568 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்திற்கு 1972-73 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம் III.

இடைநிலைக் கல்வி (Secondary Education)

1966-67-ஆம் ஆண்டில் 2,372 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9-11 வகுப்புகளில் 6.08 லட்சம் மாணவர்கள் படித்து வந்திருக்க, 1971-72-ல், 2,699 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9-11 வகுப்புகளில் 7.14 லட்சம் மாணவர்கள் படித்து வந்தனர். 1971-72 ஆம் ஆண்டில் 54 புதிய உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. இவற்றில் 37 அரசுப் பள்ளிகள்; 17 மானியப் பெறும் பள்ளிகள்.

2. 14-17 வயதுத் தொகுதியில் மாணவர் சேர்க்கையின் சதவீதம் மூன்றாவது திட்ட முடிவில் 29.65 சதவீதமாயிருந்ததற்கு மாறாக, 1971-72-ல் 35.7 சதவீதமாக உயர்ந்தது. 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டுகளில் 2,510 பி.டி. ஆசிரியர்கள் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டனர். 1971-72-ல் புதிதாக 1,500 பி.டி. ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1972-73-ல் மேலும் 40,000 மாணவர்களைச் சேர்த்து 1,000 பி.டி. ஆசிரியர்களை நியமிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

3. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆய்வுக் கூடங்களுக்குப் போதுமான சாதனங்களை அளிப்பதற்காக மேற்படி பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்கும் திட்டத்தினை அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. 1969-70 முதல் 1971-72 வரை மூன்று ஆண்டுகால அளவில் இத்திட்டத்தின்கீழ் 235 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பயன்பெற்றன. 1972-73-ல் ரூ. 35 லட்சம் செலவில் 83 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

4. தற்போது மாநிலம், பட்டுக்கோட்டை கல்வி மாவட்டங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்குத் தேவையான எல்லா அறிவியல் கருவிகளும் கொண்டுள்ள இரு ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்திகள்

[23rd March 1972]

(Mobile Laboratory Vans) இயங்குகின்றன. உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு மேலும் 7 ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்திகள் வாங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வி சுற்பிக்கும் தரத்தினை உயர்த்துவதற்காக யூனிசெஃப் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் கூடிய ஒரு முன்னோடித் திட்டம் சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற் கான புதிய அறிவியல் பாடத்திட்டம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் I-ம் வகுப்பு முதல் III-ஆம் வகுப்பு வரைக்கும், VI-வது வகுப்பிற்கும் 1971-72 முதல் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு ஆதரவாக, தெரிந்தெடுக்கப் பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு மறுபயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் மற்ற ஆசிரியர்களுக்குப் பணிக்காலப் பயிற்சி (In Service Training) நடத்துவர். யூனிசெஃப் நிறுவனத்தின் திட்டத்தினைச் செயல்படுத்துவதற்காக 50 தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், 30 உயர் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் பணிக்காலப்பயிற்சி நடத்தப்பட்டுள்ளது.

5. பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவும் கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சி குறித்த தேசியக் குழுவும் 1969 முதல் கோடை காலப் பயிற்சி நிலையங்கள் நடத்தி வருகின்றன. 1972 ஆம் ஆண்டில் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு இயல்பியல், வேதியியல், உயிரியல், கணிதம் ஆகிய பாடங்களில் கோடைக் காலப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்தவும் கல்வி-ஆராய்ச்சி பயிற்சி தேசியக் குழு திட்டமிட்டுள்ளது.

6. அரசு (கழக) உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் படிப் படியாகப் போதிய கட்டட வசதிகள் அளிக்கும் பொருட்டு, முந்திய ஆண்டில் எஞ்சிநின்ற பணிகளுக்கு வகைசெய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் நீங்கலாக, 1972-73-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 25 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

7. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நூலக வசதிகளைப் பெருக்கும் பொருட்டு, நூலகங்களுக்குப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்காக உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மூன்றாம் திட்டக்கால இறுதி வரை இத் திட்டத்தின் கீழ் 1,021 உயர்நிலைப்

23rd March 1972]

பள்ளிகள் பயன்பெற்றன. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 267 பள்ளிகள் இத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. 1972-73-ல் ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு ரூ. 1,000 வீதம் ரூ. 1 லட்சம் செலவில் 100 உயர்நிலைப்பள்ளிகளை இத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மாதிரிப் பள்ளி.

8. கல்வி ஆணைக்குழு தெரிவித்த கருத்துக்களின் அடிப்படையில் சோதனை மாதிரிப்பள்ளி ஒன்று 1972-73 முதல் ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இச் சோதனைப்பள்ளி வெளியூரி லுள்ள பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்றுடன் இணைக்கப்படும். படிப்பில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்கள் இப்பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். இப் பள்ளியில் 750 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். குறைந்தது 25 சதவீத மாணவர்களுக்கு விடுதி வசதிகளும் இப்பள்ளியில் செய்துதரப்படும். 1972-73-ல் இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக இத் திட்டத்தின் வாயிலாக சிறப்பான படிப்பினைகள் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பாடதிட்ட மேம்பாடு

9. மாநிலக் கல்வி நிலையத்தில் பாடத்திட்ட மேம்பாட்டுப் பிரிவு ஒன்றை அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவு, பாடத் திட்டம் குறித்து தொடர்ந்து ஆய்வு செய்து புதிய கருத்துக்கள், போக்குகள், உத்திகள் ஆகியவற்றை அமைத்து மேம்பாடுகளுக்கு வகை செய்யக் கருத்துத் தெரிவிக்கும். இதற்காக 1972-73-ல் ரூ. 30,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

10. 10 அல்லது 11-ம் வகுப்புகளில் தோல்வியுறும் அரிசன மாணவர்கள், புறங்குடி மாணவர்களின், நலனுக்காகத் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட சில உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் சிறப்புப்பயிற்சித் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

நகராட்சிப் பள்ளிகளை அரசு மேற்கொள்ளுதல்

11. பள்ளிகளில் இலவசக்கல்வியைக் கொண்டு வந்ததன் விளைவாக சென்னை மாநகராட்சிக்கும் பிற நகராட்சிகளுக்கும் உயர்

[23rd March 1972]

நிலைப்பள்ளிகளைப் பேணுவதற்காக அளிக்கப்பட்டு வந்த மானியங்களின் அளவு 1967-68 முதல் நிகரச் செலவில் 50 சதவீதத் திலிருந்து 66-2/3 சதவீதம் ஆக உயர்த்தப்பட்டது. உயர் நிலைப்பள்ளிகளைப் பேணுவதற்காக, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு, முன்னதாக வழங்கப்படும் கல்வி மானியமும் கூட, 1969-70 இலிருந்து, முந்திய ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட 75 சதவீதத் திலிருந்து 85 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தங்கள் நிர்வாகத்தில் உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிகளைப் பேண இயலாத நிலையிலுள்ள நகராட்சிகளுக்கு நிதியுதவி வழங்கும் கருத்துடன் நிதி வசதியற்ற நகராட்சிகள் நடத்துகின்ற உயர்நிலைப்பள்ளிகளைப் படிப்படியாக மேற்கொள்ளவும், அப்பள்ளிகளை அரசின் நேரடி நிர்வாகத்தில் நடத்தவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. முதல் நடவடிக்கையாக 1972-73 இல் 10 நகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அரசால் மேற்கொள்ளப்படும்.

12. பள்ளிகள் தொகுதி (School complex): பள்ளிகள் பல ஒன்றுக்கொன்று உதவிப் பயன்பெறும் பொருட்டு, பள்ளித் தொகுதித் திட்டத்தின்கீழ் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் தொடக்க நிலைப்பள்ளிகளையும் இணைக்கலாம் என்ற கருத்தினை கல்வி ஆணைக்குழு தெரிவித்தது. இத் திட்டத்தின்கீழ், உயர்நிலைப் பள்ளிகளைச் சுற்றிலும் அமைந்துள்ள 10 இலிருந்து 20 தொடக்கநிலைப் பள்ளிகள், 3 அல்லது 4 உயர்தொடக்கப்பள்ளிகள் அனைத்தும் ஒரு தொகுதியாக அமைந்து கொள்ளும். இத் தொகுதி கல்வி மேம்பாட்டுக்கான திருத்தங்களை ஆய்ந்து ஏற்கும் நிலையில் இயங்கும். பள்ளிகள் தொகுதித் திட்டம், நமது மாநிலத்தில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் தெரிந்தெடுத்த இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றது.

13. மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்: சென்னையிலுள்ள மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம், தேசிய நிலையில் உள்ள, கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி குறித்த தேசிய மன்றத்துக்கு நிகரான மாநில அமைப்பாகும். சென்னையிலுள்ள மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம், பள்ளி அளவில் பணிக்காலப் பயிற்சிக்கு பொறுப்பு ஏற்கிறது. 1972-73 இல் ரூ. 4 லட்சம் செலவில், பல பணிக்காலப் பயிற்சித் (In service training) திட்டங்களை நடத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் கல்வி தொடர்பான பல் வேறு பிரச்சினைகள் பற்றி ஆராய்ச்சியும் நடத்துகிறது. தொடக்க பிரிவுப்பணி நிலையமும் கூட இந் நிறுவனத்துடன்

23rd March 1972]

இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விரிவுப் பணித்திட்டத்துக்காக ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் 25 பள்ளிகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

8-வது வகுப்பிற்கான பொது தேர்வு.

14. ஒவ்வொரு வருவாய் மாவட்டத்திலும் உள்ள எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் 8-வது வகுப்பு ஆண்டு தேர்விற்கான பொதுவான வினாத்தாள்கள் 1970-71-ம் ஆண்டிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. எனிலும், விடைத்தாள்கள் அந்தந்தப் பள்ளிகளிலேயே திருத்தி மதிப்பிடப்படுகின்றன. முன்பு இருந்த முறையை விட இது குறிப்பிடத்தக்க மேம்பாடாகும். இம்முறை இவ்வாண்டும் தொடர்ந்து பின்பற்றப்படும்.

மாணவர்களுக்கு வசதிகள்

15. பள்ளி மேம்பாடு மாநாடுகள் : பள்ளிகளுக்குரிய வசதிகளையும், மாணவர்களுக்குரிய வசதிகளையும் செய்து தருவதற்காக உள்ளூர் மக்களின் முயற்சிகளை ஒருங்கு திரட்டும் பொருட்டு இதுவரை 495 பள்ளி மேம்பாட்டு மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் வாயிலாக ரூ. 18.68 கோடி நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளி மேம்பாட்டு மாநாடுகளைப் பொறுத்த மட்டில், நமது மாநிலம் முன்னோடியாக உள்ளதென்று அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

16. அந்தந்தப் பள்ளிகள் தாமதமாகவே எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் விளைவாக, 1972 பிப்ரவரி முடிய, ரூ. 246 லட்சம் செலவில் 36.42 லட்சம் மாணவர்களுக்கு நிகரான வழங்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக சிறுமியர் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்குச் செல்ல இது ஊக்குவிக்கிறது.

17. மருத்துவப் பரிசோதனை : சென்னை மாநகரிலுள்ள தொடக்க உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள சுமார் 5,000 மாணவர்களுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்வதற்காக முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

18. படிப்பு உதவித் தொகைத் திட்டங்கள் : தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக்கல்வி எல்லா நிலைகளிலும் இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது.

[23rd March 1972]

கிராமப் பகுதியிலுள்ள பள்ளிகளில் படிக்கும் திறமையான மாணவர்களுக்கு உதவும் நோக்கத்துடன், சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரம் ஒவ்வொன்றிலும் திறமையான சிறுவர்கள் இருவர் என்ற வீதத்தில், விடுதியில் தங்கிப்படிக்கும் மாணவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 என்றும், வீட்டிலிருந்து படிக்கும் மாணவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 500 என்றும் படிப்பு உதவித் தொகையாக வழங்குவதற்கு இந்திய அரசின் உதவியுடன் 1971-72-ம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ், 1971-72-ல் 753 பேருக்குப் படிப்புதவித் தொகை ஒப்பளிக்கப்பட்டது.

19. பர்மா, இலங்கை அகதிகள், பாதுகாப்புப் படையினர், முன்னாள் இராணுவத்தினர், அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், தங்கக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையால் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்கள், அரசியல் தியாகிகள் ஆகியோரது சிறுர்களுக்கும் கல்வித் துறை கல்விச் சலுகைகளை அளிக்கிறது. அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆகிய வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு, கல்வியின் எல்லா நிலைகளுக்கும் அரிசன நலத் துறையும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறையும் தங்களது நிதியிலிருந்து படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்குகின்றன.

அத்தியாயம் IV

ஆசிரியர் நலன்

1. இந்த அரசு ஆசிரியர்கள் நலனில் இடைவிடாமல் அக்கறை காட்டி வருவதுடன், அவர்களுடைய பணி நிலைமைகளை மேம்படுத்தி ஆசிரியர்கள் மனநிறைவுடன் கல்விக்குத் தொண்டாற்ற வகை செய்யத் தன்னை இயன்ற அனைத்தையும் செய்து வருகிறது. இலட்சிய நிலைமைகளை எட்டுவதற்கு நாம் இன்னும் நெடுந்தூரம் செல்லவேண்டியுள்ளதென்றாலும், நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள சூழ்நிலையான நிதி நெருக்கடிகளுக்கிடையிலும் ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு நம்மால் இயன்ற வரையில் உயர்ந்த அளவு பரிவு காட்டி வந்துள்ளோம். நாம் ஏற்றுள்ள இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகள் ஆசிரியர்களுக்குக் கணிசமான அளவு நன்மைகள் அளித்துள்ளன. அகவிலைப் படியின் பெரும்பகுதி சம்பளத்துடன் இணைக்கப்

[23rd March 1972]

பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, அவர்களது ஓய்வுக்காலப் பயன்கள் பெரும் அளவு உயர்ந்துள்ளன. சில பதவித் தரங்களைப் பொறுத்த வரையில் சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகள் போதுமான அளவுக்கு மனநிறைவு தருவதாக இல்லையெனச் சில முறையீடுகள் வந்துள்ளன. இந்த முறையீடுகளைப் பரிவுடன் ஆய்வு செய்ய அரசு விழைகிறது.

மேற்சொன்ன முறையீடுகளை ஆய்வு செய்து, முரண்பாடுகளைக் களைவதற்காக தமிழ்நாடு அரசுத் தலைமைச் செயலாளரைக் கொண்ட ஒரு நபர்க் குழு அமைக்கப்பட்டது பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டுள்ளது.

2. இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளின்படி, அரசு, உள்ளாட்சி மன்றங்கள், தனியார் நிர்வாகம் ஆகிய எல்லா நிர்வாகங்களின் கீழும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரே படித்தான வீதத்தில் மாதச் சம்பளம், படிகள் வழங்கப் படுகின்றன. இது போன்று ஓய்வூதியம், பிற ஓய்வூதியக் காலப் பயன்கள், ஆகியவற்றைக் கொடுப்பதிலும் ஒரே சீரான முறை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தக் கூடிய தாராள ஓய்வூதிய விதிகள், தாராள குடும்ப ஓய்வூதிய விதிகள் 2-10-70 முதற்கொண்டு, மானியம் பெறும் பள்ளிகளிலும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளிலும் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளன. அரசுப் பள்ளிகளல்லாத பிற பள்ளிகளில் பணி புரிந்து 1-6-70-ல் அல்லது அதற்குப் பிறகு, ஆனால் 2-10-70-க்கு முன்பு, ஓய்வு பெற்று, 1970-71-ம் பள்ளி ஆண்டு முடிய மீண்டும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும் தாராள ஓய்வூதிய விதிகள் பொருந்துமென ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

3. தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்காக விடுப்பு விதிகள் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன. அரசுப் பள்ளிகளிலும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளிலுமுள்ள ஆசிரியர்கள் கூட்டிய விடுப்பு பெறுவது போலவே, இவர்களும் கூட்டிய விடுப்பு பெறுவதற்குத் தகுதி பெறுவர்.

[23rd March 1972]

4. மானியம் பெறும் ஆசிரியர்களுக்கான பொதுப் பணி நிபந்தனைகள்—தனியார் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாதவர்களின் பணி நிபந்தனைகளை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தைக் கொண்ட டாக்டர் பால் குழுவின் பரிவுரைகள் அரசின் ஆய்ந்த பரிசீலனையில் உள்ளன. இந்தப் பரிவுரைகளை ஒருங்கிணைக்கும் அடங்கல் சட்டம் ஒன்றை விரைவில் கொண்டு வரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

5. ஆசிரியர்களுக்குப் பிற சலுகைகள்— 'B' பிரிவில் பணி புரியும் பி.டி. ஆசிரியர்களுக்காக 1,200 தேர்வு நிலைப் பதவி களுக்கும், முதல்நிலைத் தமிழ் பண்டிதர்களுக்காக 300 தேர்வு நிலைப் பதவிகளுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதே போல், துவக்கநிலை, இடைநிலை ஆசிரியர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் மற்றும் பிற மொழி ஆசிரியர் பதவிகளில் பத்து சதவீதப் பதவிகளும் தேர்வு நிலைப் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

'A' பிரிவிற்காக, 4 பிரிவுகளும் அதற்கு மேலும் உள்ள அரசுப் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு 25 அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளுக்கும், 1,000-மும் அதற்கு மேற்பட்டும் மாணவர்கள் உள்ள அரசுப் பள்ளிகளுக்கும் 15 அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளுக்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. 'A' பிரிவு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணி புரியும் முதல்நிலைத் தமிழ் பண்டிதர்களுக்காக, 45 தேர்வு நிலைப் பதவிகளுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1,000-மும் அதற்கு மேலும் மாணவர்களைக் கொண்டுள்ள 80 அரசினர் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தலைமை ஆசிரியர்களின் பதவிகள் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அரசினர் பள்ளிகளில் பணி புரியும் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படத்தக்க சம்பள வீதத்தில் இவர்களுக்கும் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது.

நடுநிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு தனிச் சம்பள வீதத்தில் சம்பளம் வழங்க ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சம்பள வீதம் ரூ. 225—5—250—10—350 ஆகும்.

23rd March 1972]

தலைமை ஆசிரியர் உட்பட, 4 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களைக் கொண்ட தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு, அப்பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 300 அல்லது அதற்குக் குறைந்திருந்தால் தலைமை ஆசிரியர் அலுவல்படி ரூ. 5-ம், 300-க்கு மேற்பட்டிருந்தால் ரூ. 10-ம் வழங்க ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி சான்றிதழைப் பெற்றும் முன்னரே தேர்வுத் தரத்தில் சேர்க்கப்படாமலும் உள்ளவர்களுக்கே இப்படி வழங்கப் படுகிறது.

முதுநிலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாக நியமிக்கப்படுவதற்கு முழுத் தகுதியுடைய இரண்டாம் நிலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கு முதல்நிலைப் பண்டிதர்களுக்கு அளிக்கும் சம்பள வீதத்தில் சம்பளம் வழங்கும் நோக்கத்துடன், இரண்டாம் நிலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களின் 2,000 பதவிகள் முதல்நிலைப் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. செகண்டரி கிரேடு பதவிகளுக்கு முழுவதும் தகுதி பெற்றுள்ள தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் வீதத்தில் சம்பளம் வழங்கும் நோக்கத்துடன் 19,500 தொடக்கநிலை ஆசிரியர்களின் பதவிகள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும், அவர்தம் குடும்பங்களுக்கும் 1—4—1970 முதற்கொண்டு அரசினர் மருத்துவமனைகள், மருந்தகங்கள் ஆகியவற்றில் இலவசமாக மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் வீதத்தில், மானியம் பெறும் தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப்படி வழங்கப் பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகரம், அதை அடுத்துள்ள பகுதிகள், மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள மானியம் பெறும் தனியார் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள், அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் வீதங்களில் நகர ஈட்டுப் படிக்கைப் பெறுகின்றனர்.

[23rd March 1972]

பண்டிகை முன்பணங்களும், கைத்தறித் துணி வாங்கு வதற்கான முன்பணங்களும் மானியம் பெறும் தனியார் பள்ளி களிலுள்ள எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய வருங்கால வைப்பு நிதியில் சேர்ந்து வரும் தொகையிலிருந்து அத்தொகையில் 50 சதவிகிதம் வரை அளிக்கப்படுகின்றன.

மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 500-க்கு மேற்படாத திருமணக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இத் தொகை 60 தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தத் தக்கதாகும்.

அறிவிக்கப்பட்ட மலைப் பகுதிகளிலுள்ள மானியம் பெறும் தொடக்க, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 4 திங்கள் கால அளவிற்கு (குளிர் பருவம்) குளிர் காலப் படிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

1-8-1970 முதற்கொண்டு, திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 80 என்ற உச்ச அளவுக்குட்பட்டு, மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தில் 20 சதவிகிதம் மலைவாழ் இடப் படியாக அளிக்கப்படுகிறது.

பள்ளிகளில் தாம் பணிபுரியும் பதவிகளுக்குத் தேவையான அடிப்படைக் கல்வித் தகுதிகளைக் காட்டிலும் அதிகமான தகுதிபெறும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், பி.டி. ஆசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்கள், பிற சிறப்பு ஆசிரியர்கள் ஆகியோருக்கு ஊக்க மளிக்கும் விதத்தில் 1-7-1968 முதற்கொண்டு, முன்கூட்டியே இரண்டு நிலைச் சம்பள உயர்வுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு மாறும் போது, அந்த புதிய பள்ளிகளில் சம்பளம் வரையறுக்கப்படுகையில், அவருடைய கடந்த காலப் பணிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

நாற்பத்தாறு கல்வி மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் உள்ள தொடக்க, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மாநில அரசு விருதுகள் வழங்குகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திலிருந்து தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும், உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும்

[23rd March 1972]

விருதுகள் வழங்கப் படுகின்றன. இந்த விருதில் தகுதிச் சான்றிதழ் ஒன்றும், வெள்ளிப் பதக்கம் ஒன்றும், ரூ. 200 ரொக்கப் பரிசும் அடங்கும்.

ஆதாரக் கல்வி அல்லது பிற பொதுவகைக் கல்வியில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள், சம்பள உயர்வு பெறுவதற்கு முன்னர் கைவினைப் பணித் தகுதி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை அரசு நீக்கியுள்ளது.

தமிழல்லாத பிறிதோர் மொழியில் பிறமாநிலங்களில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள், தமிழில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. அரசுத் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

சில தனிப் பிரச்சினைகளையுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆசிரியர்களின் துயர்தணிப்புக்கு வகைசெய்வதற்காக, கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன :—

(a) மானியம்பெறும் உயர்பள்ளிகளில் 1-11-1956-ல் பணி புரிந்தவர்களும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வித்துவான் பட்டத்தைப் பெற்றிருதவர்களுமான மலையாளம் பண்டிதர்களுக்கு, முதல்நிலை சம்பள விதத்தில் சம்பளம் வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

(b) கேரள வித்துவான், சாகித்ய வித்துவான் பட்டங்களைப் பெற்றவர்களும், அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1962 ஆகஸ்ட் திங்களுக்கும், 1968 மார்ச் திங்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் முதல்நிலைப் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட அல்லது உயர்த்தப் பட்டவர்களுமான தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் மலையாள பண்டிதர்களும், சென்னை, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகங்களில் வித்துவான் பட்டம் பெறுவதின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஆசிரியர்கள் நலனுக்கான தேசியக் கழக நிதியிலிருந்து, பணியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், மாணமடைந்த ஆசிரியர்களைச் சார்ந்துள்ள அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும், திங்கள்தோறும் குறிப்பிட்ட தொகையோ ஒரு மொத்தமான தொகையோ அளிக்கப்படுகின்றது.

ஊராட்சி ஒன்றிய பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களாக நியமிப்பதற்காக, 1964-ல் வரையறுக்கப்பட்ட உச்ச வயது வரம்பைத் தாண்டிவிட்ட காரணத்தால் வேலை வாய்ப்பு பெற முடியாதவர்கள்

[23rd March 1972]

செய்து கொண்ட முறையீடுகளை ஏற்று, 1972 ஜனவரியிலிருந்து உயர் அளவு வயது வரம்பு நீக்கப்பட்டுள்ளது.

6. தொழில் பழகும் ஆசிரியர்கள்.—பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கும் நோக்கத்துடன், தொழில்பழகும் ஆசிரியர் திட்டத்தை அரசு 1970-71ல் கொண்டு வந்தது. 6,500 தொழில்பழகும் ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1970-ல் அல்லது அதற்கு முன்னர் பயிற்சித் தேர்வில் தேறிய ஆசிரியர்கள் எவரையும் இப்பதவிகளுக்கு நியமிக்க நிர்வாகத்தினருக்கு உரிமையளிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக கணிதம், அறிவியல் போன்ற பாடங்களில், தேறியுள்ள பி.டி. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், 1971-ல் ஆசிரியர் பயிற்சித் தேர்வில் தேறியவர்களும் நியமிக்கப்படலாம். ஆசிரியர் பதவிகளில் முறையான காலியிடங்கள் ஏற்படும்போது, வெளியிலிருந்து நியமிப்பதற்கு முன்பு, தொழில்பழகும் ஆசிரியர்கள் முதலில் நியமிக்கப்படவேண்டும் என்றும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம் 7.

• கல்விச்சூழலை மேம்படுத்தல்.

I. பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடும் உரிமையை நாட்டுடைமையாக்கல்.

தமிழ்நாடு பாடப்புத்தக வெளியீட்டுக் கழகம் 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்களில் அமைக்கப்பட்டது. பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடும் உரிமையை நாட்டுடைமையாக்கும் கொள்கையைச் செயல்படுத்துவதற்கு, இக்கழகம் தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடும் உரிமையை நாட்டுடைமை ஆக்கும் பணி, பள்ளி அளவில், 1972-73-ஆம் கல்வி ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் அநேகமாக நிறைவு பெறும்.

2. 1971-72-ம் ஆண்டில், 108 லட்சம் படி பாடப்புத்தகங்களை இக்குழு அச்சிட்டது. பள்ளிகள் நிறைக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டன. எனவே, பாடப்புத்தகங்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை என்று புகார் ஏதும் வரவில்லை என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[23rd March 1972]

பாடப்புத்தக நிறுவனம் சென்னை மாநகரிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு நேரடியாகப் புத்தகங்களை வழங்கியது. ஏற்பளிக்கப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் மூலம் வெளியூர்களிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டன. (24 வளர்ச்சி மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு விற்பனையாளர் மூலம்.)

3. பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடும் உரிமையை நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டம், 1972-73-ஆம் ஆண்டில், ஏறத்தாழ எல்லாப் பாடங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படும். கீழ்க்கண்ட புத்தகங்களை வெளியிடும் உரிமை மட்டுமே இன்னும் நாட்டுடைமையாக்கப்படவில்லை, அவையாவன (1) விருப்பப் பாடங்கள் 10, 11-ம் வகுப்பு களுக்கு (தமிழில்) (Elective Subject) குறிக்கணக்கியல் (Algebra), வடிவியல் (Geometry), இயற்பியல் (Physics), வேதியல் (Chemistry), வரலாறு. (2) பல்வேறு பாடங்களுக்கான, தெலுங்கு, மலையாளம், உருது போன்ற சிறுபான்மை மொழிகளிலுள்ள பாடப்புத்தகங்கள். (3) சிறுபான்மை மொழிகளில் மொழிப் பாடங்களுக்கான பாடப்புத்தகங்கள்.

4. வெளியிடப்படும் புத்தகங்களின் தரத்தை மேம்படுத்தவும், பக்கங்களை அதிகமாக்கவும், இக்கழகத்தால் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. I-வது முதல் III-வது வகுப்புக்குரிய பாடப்புத்தகங்கள், பல வண்ணங்களில், இந்த ஆண்டு அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. புதிதாக இந்த ஆண்டு அச்சிடப்படவேண்டிய புத்தகங்கள், பல வண்ண, கவர்ச்சிமிக்க அட்டைகளைக் கொண்டதாகவும், நல்ல தரமுள்ள தாள்களிலும் அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பாடப்புத்தகங்களின் விலை, தனியாரால் வெளியிடப்படும் புத்தகங்களின் விலையைக் காட்டிலும் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது.

5. அதிக அளவில் பாடப்புத்தகங்களை அச்சிட்டு வேண்டியுள்ளதால் பாடப்புத்தகங்களை அச்சிடுவதற்கென்றே, பாடப்புத்தக அச்சகம் ஒன்றை நிறுவப் பாடப்புத்தக நிறுவனம் கருதியுள்ளது. இது குறித்து, இந்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

[23rd March 1972]

6. குழந்தைகளுக்கான நூல்களை வெளியிடுதல்.—குழந்தைகளுக்கான நூல்களை (தமிழில்) எழுதுவோருக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ், ஒவ்வொரு ஆண்டும், ரூ. 500-க்கு மேற்படாமல், பத்து பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. குழந்தைகளுக்கான சிறந்த நூல்களைத் தமிழில் படைப்போருக்குப் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்திற்கு இந்திய அரசு ஆதரவளிக்கிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ், குழந்தைகளுக்கு சிறந்த நூல்களைத் தமிழில் படைப்போருக்கு 1,000 ரூபாய் ரொக்கப் பரிசு வழங்கப்படுகிறது.

II. பாடத் திட்டத்தைத் திருத்தியமைத்தல்.

7. நமது பள்ளிகளில் தற்போது பின்பற்றப்படும் பாடத்திட்ட முறையானது, கடைசியாக, 1965-ஆம் ஆண்டில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. பாடத்திட்ட முறையை அடிக்கடி ஆய்வு செய்ய வேண்டியதன் தேவையையும் கல்வி கற்பிக்கும் முறையை தற்காலத்திற்கேற்றவாறு புதுப்பிப்பதன் தேவையையும் உணர்ந்து, பள்ளிப் பாடத் திட்டமுறை முழுவதையும் திருத்தியமைப்பதற்கு, 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில், அரசு, குழுக்களை அமைத்தது. I முதல் V-வது வகுப்பு வரைக்கும், இக்குழுக்களால் முடிவு செய்யப்பட்ட வரைவுத் திருத்தப் பாடத்திட்டமானது, 1971-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் வெளியிடப்பட்டது. VI முதல் VIII வரையிலுள்ள வகுப்புகளுக்கான பாடத்திட்டமானது, 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்களில் வெளியிடப்பட்டது. IX முதல் XI வரையிலுள்ள வகுப்புகளுக்கான பாடத்திட்டம், விரைவில் வெளியிடப்படும். பொதுமக்களின் கருத்தை அறிந்து, இப்பாடத்திட்டத்தை முடிவு செய்த பிறகு, படிப்படியாக இந்தத் திருத்தப் பாடத்திட்ட முறையானது கொண்டு வரப்படும்.

8. புதிய பாடத் திட்டத்தை முழுதும் நிறைவேற்றுவதற்கு, தேர்வு நாட்கள் நீங்கலாக உயர்நிலைப்பள்ளிகள், நடுத்தரப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றிற்கு 200 நாட்களும், தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 220 நாட்களும் தேவை என்று இக்குழுக்கள் தெரிவித்துள்ளன. தற்போதுள்ள பாடத் திட்டத்தின் கீழ், தேர்வு நாட்கள் உட்பட, உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 200 நாட்களும், தொடக்கப் பள்ளிகள் 220 நாட்களும் செயல்படுகின்றன. ஆசிரியர்கள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட ஏனையோர் ஆகியோருடன் உரிய ஆலோசனை நடத்தியபிறகு, இப்பரிவுரையை ஆய்வு செய்வது என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

23rd March 1972]

9. கல்வி கற்பிக்கும் நாட்கள் ஒவ்வொன்றும் 40 நிமிடங்கள் கொண்ட 8 பாட வேளைகளாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும் என்றும், ஒரு வாரத்தில் 5 நாட்கள் கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டும் என்றும் மேற்படி குழு பரிவுரை செய்துள்ளது. இப்பரிவுரையையும் அரசு ஆசிரியர்களையும் கல்வி வல்லுநர்களையும் கலந்து ஆலோசித்துப் பரிசீலனை செய்யும்.

10. தற்போதுள்ள திட்டத்திற்கிணங்க, I முதல் V வரையிலுள்ள வகுப்புகளில், கணக்கு, அறிவியல் ஆகிய பாடங்களைத் தவிர, ஏனைய எல்லாப் பாடங்களிலும், திருத்தப் பாடத் திட்ட முறையை, 1972-73-ஆம் கல்வி ஆண்டிலிருந்து கொண்டு வருவது என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கணிதம், அறிவியல் ஆகிய வற்றிற்கான திருத்தப் பாடத்திட்டமானது, ஆசிரியர்களுக்கான மறுபயிற்சித் திட்டத்தை நடத்தியதற்குப் பிறகு, செயற்படுத்தப்படும்.

III. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி வசதிகள்.

11. தமிழ்நாட்டில், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் 135 உள்ளன; (5 தொடக்கநிலை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள், 1 ஆங்கிலோ-இந்திய-பயிற்சிப் பள்ளி ஆகியவை உட்பட). இவற்றில் 72 பயிற்சிப் பள்ளிகளை அரசும், 63 பயிற்சிப் பள்ளிகளைத் தனியாரும் நடத்தி வருகின்றனர். பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலை பெறுவது சிரமமாகியுள்ள சூழ்நிலையின் காரணமாக ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு தற்போதைய வசதிகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது அவசியமாகிறது. இந்த வகைப் பணியாளர்கள் ஏற்கெனவே, வேலையின்மைப் பிரச்சினையை எதிர்நோக்கியிருப்பதால், ஆண்டு தோறும் புதிதாகப் பயிற்சி பெற்று வெளிவரும் ஆசிரியர்கள், ஏற்கெனவே கடுமையாகவுள்ள இச்சிக்கலை மேலும் கடுமையாக்கக் கூடாதென்பதே இதன் நோக்கமாகும். இப் பிரச்சினை இப்போது பெருமளவுக்கு வலுத்துள்ளது. சில மாநில அரசுகள் தங்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையங்களைக்கூட தற்காலிகமாக மூடி விட்டனர். இத்தகைய கடுமையானதொரு நடவடிக்கை நம் மாநிலத்தில் எடுக்கப்படக் கூடாதென அரசு விரும்புகிறது. அதே நேரத்தில், நமது பள்ளிகளுக்குத் தேவையான ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையைக் கருத்தில் கொண்டு நமது நிதிவாயில்களை ஆதாயத்துடன் பயன்படுத்தும் நோக்குடன்

[23rd March 1972]

தற்போதைய வசதிகளை நடைமுறைக்குகந்த வகையில் மறு ஆய்வு செய்து பார்ப்பது அவசியமாகும்.

12. அறிவியல் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக, யுனிசெஃப் திட்டத்தின்கீழ், இரண்டு பயிற்சிப் பள்ளிகள் (கடலூர், ஆரூர்) ஆதாரப் பயிற்சிப்பள்ளி, எழும்பூரிலுள்ள அரசு பயிற்சிப்பள்ளி) இந்த முன்னேடித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முக்கிய நிலையங்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

13. பயிற்சிப் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்தவும், அரசுப் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் தங்கள் தொழில் தகுதிகளை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தரவும், பள்ளி ஆசிரியர்களிலிருந்தும், துணை ஆய்வாளர்களிலிருந்தும் 10 பேர், 1970-71-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு, அரசுச் செலவில் எம்.எட். (M.Ed.)), பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இத்திட்டம் 1972-73 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயலில் இருக்கும்.

VI. ஆங்கில மொழி கற்பிக்கும் இயக்கம்

14. தமிழ் நாட்டில் மட்டுந்தான் மூன்றாவது வகுப்பு முதற்கொண்டு, ஆங்கிலம் இரண்டாவது மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. தொடக்கப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆங்கில மொழி ஆசிரியர்களுக்குப் பணிக்காலப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக, பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலின் ஒத்துழைப்புடன் விரிவான ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. 1967-68-ஆம் ஆண்டு முதல் 1971-72-ஆம் ஆண்டு முடிய உள்ள ஐந்தாண்டுகளில் 6,204 ஆசிரியர்களுக்கு பாடையங்கோட்டை, கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், கடலூர் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்படும் தமிழ் நாடு ஆங்கில மொழி கற்பிக்கும் நிலையங்களில் ஆங்கில மொழி கற்பிப்பதற்குப் பயிற்சி அளிக்கப் பட்டுள்ளது. இப்பயிற்சி முறைகளைத் தவிர, கருத்தரங்கங்களும், பணி வகுப்புகளும் அவ்வப்போது நடத்தப்படுகின்றன. பெங்களூரிலுள்ள ஆங்கிலப் படிப்பு வட்டார நிலையத்திற்கு நமது மாநிலத்திலிருந்து 25 பேர் அனுப்பப்படுகின்றனர்.

15. ஆங்கிலம் கற்பிப்பதைத் தொடக்க நிலையிலிருந்தே வலுப்படுத்தும் நோக்குடன் பாடத் திட்டத் திருத்தக்குழு, ஆங்கில மொழியை மூன்றாவது வகுப்பு முதற்கொண்டே எழுதப்

[23rd March 1972]

படிக்கக் கற்றுத்தர வேண்டுமென்று பரிவுரை செய்தது. இந்த பரிவுரையின் அடிப்படையில், பாடப் புத்தகக் குழு, 3-வது வகுப்புக்காக புதியதொரு பாடப் புத்தகத்தைக் கொண்டு வரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்களுக்கான கையேடுகளும் வெளியிடப்படும்.

தொழில் புகுமுகப் பயிற்சி நிலையங்கள்.

16. 11-14 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள சிறுர்களுக்காக இந்திய அரசு தொடங்கியுள்ள தொழில் புகுமுகப் பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ், தொடக்கப் பள்ளிக்கு மேல் படிக்கவியலாதவர்களும், இந்த வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுமான சிறுர்களுக்குப் புகுமுகத் தொழிற் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது. இம் மாநிலத்தில் இத் திட்டத்தின்கீழ் 6 நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

V சிறப்புப் பள்ளிகள்

17. ஐந்து வயதுக்கும் குறைந்த சிறுவர்களுக்கான 42 சிறப்பு பாலர் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் நகரங்களில் கல்வித் துறையினால் நடத்தப்படுகின்றன. கிராமப் பகுதிகளில் குழந்தைகள் காப்பகங்களும், சிறுவர் பள்ளிகளும் (Balwadis) ஊராட்சி களினால் நடத்தப்படுகின்றன.

உடல் ஊனமுற்ற சிறுவர்களுக்கான பள்ளிகள்.

18. உடல் ஊனமுற்ற சிறுவர்களுக்காக தற்போது இம் மாநிலத்தில் 24 பள்ளிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. பார்வை இழந்த சிறுவர்களுக்காக 8 பள்ளிகளும், காது கேட்காத சிறுவர்களுக்காக 9 பள்ளிகளும், கண், காது ஊனமுள்ள சிறுவர்களுக்காக 2 பள்ளிகளும், உடல் ஊனமுற்ற சிறுவர்களுக்காக ஒரு பள்ளியும், தொழு நோயால் வருந்தும் சிறுவர்களுக்காக 4 பள்ளிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. இப் பள்ளிகளில் 2,708 மாணவர்கள் தற்போது பயின்று வருகின்றனர்.

19. புவிநுந்தவல்லியில் அமைந்துள்ள கண் பார்வையற்றோர் பள்ளியில் நிறுவப்பட்டுள்ள வட்டார பிரெய்ல் அச்சகம், தென் மாநிலங்கள் நான்கின் தேவையையும் நிறைவு செய்கிறது. இம் மாநிலங்களின் தேவைகளை சுடு செய்வதற்காக, இந்த

[23rd March 1972]

நிலையத்தில், வட்டாரப் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. 14 ஆசிரியர்கள் இதில் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். 9 ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

அனாதைச் சிறுவர்கள் இல்லங்கள்.

20. அனாதைச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யும் அனாதை இல்லங்களுக்கு, அரசு நிதி உதவி அளிக்கிறது. தற்பொழுது 389 அனாதை இல்லங்கள் அரசு நிதி உதவி பெறுகின்றன. (அவற்றுள் 15 புதியதாக 1971-72 முதல் நிதி உதவி பெறுகின்றன.) இவற்றின் வாயிலாக கிட்டத்தட்ட 60,000 அனாதைச் சிறுவர்கள் பயன் பெறுகின்றனர்.

VI வினாயாட்டுக்களும், உடல்நலக் கல்வியும்.

21. நமது மாநிலத்திலுள்ள கல்வி நிலையங்கள், உடல் நலக் கல்விக்கும், வினாயாட்டுக்களுக்கும் தொடர்ந்து சிறப்பிடம் அளித்து வருகின்றன. மாவட்ட, மாநில வினாயாட்டுப் போட்டிகள் குறித்த காலத்திற்கொருமுறை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மாநில வினாயாட்டுக் கழகமும், மாவட்ட வினாயாட்டுக் கழகங்களும், மாணவர்களிடையே மட்டுமின்றி, பொது மக்களிடையேயும், பந்தயங்களையும், வினாயாட்டுக்களையும் நடத்துவதில் பெரும் பங்கு ஆற்றி வருகின்றன. கிராமங்களில் பந்தய வினாயாட்டுக்களைப் பிரபலப்படுத்துவதில் நாம் இன்னும் நாட்டம் செலுத்த வேண்டும். இந்த முக்கியமான பணியில் சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

22. மாநில அரசு, மாவட்டங்களில் வினாயாட்டு அரங்கங்களைக் கட்டுவதற்காக, மானியங்கள் வழங்குகிறது. இதுவரையில், திருச்சிராப்பள்ளி, வட ஆர்க்காடு, சேலம், மதுரை, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. இம் மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் வினாயாட்டு அரங்கங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ஆம் ஆண்டில், காஞ்சிபுரத்திலும், நாகர்கோவிலிலும் வினாயாட்டு அரங்கங்களைக் கட்ட மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. 1972-73-ஆம் ஆண்டிலும், மேலும் இரண்டு மாவட்டங்களில் வினாயாட்டு அரங்கங்களைக் கட்டுவதற்காக ரூ. 2 லட்சம் வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர

[23rd March 1972]

சேப்பாக்கம் திடலில் நவீன கிரிக்கெட் விளையாட்டு அரங்கு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக, சென்னை கிரிக்கெட் சங்கத்திற்கு ரூ. 15 லட்சம் சிறப்பு மானியம் வழங்க, தமிழக அரசு வாக்குறுதி அளித்துள்ளது. ரூ. 7 லட்சம் ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

VII முதியோர் கல்வி

23. 1961-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, தமிழ் நாட்டில் எழுதப் படிச்சகத் தெரிந்தவர்கள் 31.4 சதவீதம் ஆகும். 1971-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி இது 39.39 சதவீதமாக உயர்ந்தது. 1971-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி ஆண்களில் 51.68 சதவீதத்தினரும், பெண்களில் 26.83 சதவீதத்தினரும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்திருந்தனர் எழுத்தறிவின்மையைப் போக்குவதற்காக 80 முதியோர் கல்வி நிலையங்கள் தற்போது நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

குடியானவர் கல்வி—தொழில் எழுத்தறிவுத் திட்டம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உடுமலைப்பேட்டை, பொள்ளாச்சி ஆகிய இடங்களிலும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தஞ்சை வட்டத்திலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருவண்ணாமலையிலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தூத்துக்குடியிலும் நடத்தப்பட்டன. இத் திட்டம் 1972-73-ஆம் ஆண்டில், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கொண்டு வரப்படும்.

VIII. நூலக இயக்கம்

24. நூலகச் சட்டம் இயற்றி, நூலக இயக்கத்திற்குத் தொடர்ந்து ஆதரவு அளித்து வரும் ஒரு சில மாநில அரசுகளும் தமிழ் நாடு அரசும் ஒன்றாகும். தற்போது இம் மாநிலத்தில் மாவட்ட மத்திய நூலகங்கள் 13-ம், கிளை நூலகங்கள் 1,437-ம் புத்தகம் வழங்கும் நிலையங்கள் 1,882-ம் உள்ளன. இயங்கும் நூலகப்பணி, புத்தகங்களை இல்லங்களில் கொண்டு தரும் பணி, சிறுவர்கள், மகளிர் ஆகியோருக்கான நூலகப்பணி, சீருலாப் பயணிக்களுக்கான நூலகப் பணி, கைதிகளுக்கான நூலகப்பணி காவல்துறைப் பணியாளர்களுக்கான நூலகப் பணி, மருத்துவமனை நூலகப் பணி ஆகிய பணிகளை மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றங்கள் செயல்படுத்துகின்றன.

23rd March 1972]

25. நூலக நிதியின் பெரும் பகுதி, வீட்டு வரி அல்லது சொத்து வரி ஆகியவற்றின் மீது ரூபாய்க்கு 3 காசு வீதம் விதிக்கப்படும் மேல் கட்டணத்தின் மூலம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு வசூலிக்கப்படும் மேல் கட்டணத்திற்கு இணையான உதவித் தொகை, சென்னை தவிர பிற மாவட்டங்களில் உள்ள மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றங்களுக்கு மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. மேலும், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின்கீழ் தொடங்கப்பட்டுள்ள நூலகங்களுக்காகவும் தனி மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

26. 1972 ஏப்ரல் முதல் நூலக மேல் கட்டணத்தை ரூபாய்க்கு மூன்று பைசாவிலிருந்து ஐந்துபைசாக உயர்த்தி அரசு ஆணை வெளியிட்டுள்ளது. நூலக ஆணைக் குழுக்களின் வருவாய் பெருக்குவதற்காக இந்நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் பொது நூலகங்களின் இயக்குநராகவும் இப்பொழுது செயல்படுகின்றார். இந்த இயக்கத்திற்கு ஊக்கமளிக்கவேண்டி பொது நூலகங்கள் இயக்குநர் பதவி ஒன்றைத் தனியாக ஏற்படுத்துவது பற்றி அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

IX. தேர்வுகள்

27. நாடு முழுவதும் உள்ள கல்வி வல்லுநர்கள், தேர்வு முறையில் உடனடியாக மாற்றம் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளனர். இந்தப் பிரச்சினையில் கல்வி வல்லுநர்களிடையே உருவாகும் கருத்து ஒற்றுமை, தேர்வு முறைகளில் தேவையான சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதில் அரசுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்பது அரசின் விருப்பமாகும்.

28. தற்போது பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், அரசுத் தேர்வுகளில் ஆணையராகவும் பணியாற்றி, சுமார் 25 தேர்வுகள் நடத்துகிறார். இவற்றில் சில, ஆண்டுக்கொரு முறை நடத்தப்படுகின்றன. ஆண்டுக்கு இரு முறை சில தேர்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து, கணக்கியல் ஆகியவை போன்ற வணிகப் பாடங்களில் தேர்வு நடத்தும் பொறுப்பு, அரசுத் தேர்வுகள் ஆணையாரிடமிருந்து தற்பொழுது தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநருக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

23rd March 1972]

29. அரசுத் தேர்வுகள் ஆணையாளரினால் நடத்தப்படுகின்ற தேர்வுகளிலேயே மிகப் பெரியது எஸ். எஸ். எல். சி. பொதுத் தேர்வு ஆகும். இத் தேர்வு மார்ச் மாதத்தில் சுமார் 900 இடங்களிலும், அக்டோபரில், சுமார் 180 இடங்களிலும் நடத்தப்படுகிறது. 1970 ஏப்ரலில் 1,91,853 பேர்கள் எழுதியதற்கு மாறாக, 1971 ஏப்ரலில் நடத்தப்பட்ட எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வில் 1,93,059 பேர் எழுதினர். 1970 ஏப்ரலில் நடத்தப்பட்ட இத் தேர்வில் 1,03,974 மாணவர்கள் மட்டுமே தேர்வு, 1971 ஏப்ரலில் நடத்தப்பட்ட தேர்வில் 1,11,823 பேர் தேர்வினர். தேரியவர்களின் சதவீதம் 1970 ஏப்ரலில் 56 சதவீதத்திலிருந்து 1971 ஏப்ரலில் 59.2 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

அத்தியாயம் VI

கல்லூரிக் கல்வி

I. நிதி ஒதுக்கீடு

1972-73-ஆம் ஆண்டில் “28-கல்வி” என்னும் தலைப்பில் மொத்தமாகச் செலவிடப்படும் ரூ. 8,985 லட்சத்தில், கல்லூரிக் கல்விக்கென ரூ. 807.29 லட்சம் செலவிட கருதப்பட்டுள்ளது. இது இம் மாநிலத்தில் கல்விக்கான மொத்தச் செலவில் 9 சதவீதமாகும்.

2. 1972-73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் கல்லூரிக் கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையின் விவரங்கள் வருமாறு:—

	1971-72	1972-73
திருத்த மதிப் பீடு.	வரவு-செலவு மதிப்பீடு.	
(ரூபாய் இலட்சத்தில்).		
28. கல்வி	770.88	807.29
103 (a) மூலப் பணிகள் முதலியன என்பதன்கீழ் கட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு	110.05	146.98
47. அரசுக் கட்டள்களும் முன் பணங்களும் தேசியக் கடன் படிப்பு உதவித் தொகை	50.00	56.36
	930.93	1,010.63

[23rd March 1972]

3. கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பல்வேறு கல்வித் திட்டங்களுக்காக இத் தொகை எவ்வாறு செலவிடப் படுகிறது என்னும் முழு விவரங்களைக் கீழேக் காணும் புள்ளி விவரங்கள் காட்டும்:—

	1971-72 திருத்த மதிப் பீடு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	1972-73 வரவு-செலவு மதிப்பீடு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
நிர்வாகமும் மேற்பார்வையும் ..	7.53	7.64
பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மாநி யங்கள்	72.25	57.92
தற்போதுள்ள கலைக் கல்லூரிகளைப் பேணுதல்—		
(a) அரசுக் கல்லூரிகள் ..	344.73	386.03
(b) தனியார் கல்லூரிகள் ..	304.03	328.13
தற்போதுள்ள பயிற்சிக் கல்லூரிகளைப் பேணுதல்—		
(a) அரசு கல்லூரிகள் ..	26.24	24.55
(b) தனியார் கல்லூரிகள் ..	7.17	7.10
சென்னை, சட்டக் கல்லூரி ..	6.71	8.00
தற்போதுள்ள தனிக் கல்வி நிறுவனங் களைப் பேணுதல்—		
(a) அரசு நிறுவனங்கள் ..	2.32	2.17
(b) தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள்	5.24	5.09
புதிதாக அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளைத் திறத்தலும் புதிய படிப்புகளைத் தொடங்குதலும் ..	..	24.20
மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவித் தொகைகள், சலுகைகள், ஆகியவை வழங்கவும், தமிழில் கல்லூரிப் பாடப் புத்தகங்கள் தயாரிக்கவும் ..	150.04	154.86
பல்வகை	4.67	4.94
மொத்தம் ..	930.93	1,010.63

23rd March 1972]

II. திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள்

1970-71-ஆம் கல்வியாண்டு முடிவில், இம் மாநிலத்தில் மொத்தம் 160 கலை-அறிவியல் கல்லூரிகள் (43 அரசுக் கல்லூரிகள், 117 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) இருந்தன. 1971-72-ல் மன்னார்குடி, திருப்பூர், உடுமலைப்பேட்டை ஆகிய இடங்களில் புதிதாக மூன்று அரசினர் கல்லூரிகள் திறக்கப் பட்டன. இவற்றுடன், ஆறு தனியார் கல்லூரிகள், அரசு நிதியிலிருந்து மானியம் பெறுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டன. இதனால், இம் மாநிலத்தில் உள்ள கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 169 (46 அரசு கல்லூரிகள், 123 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) ஆக உயர்ந்தது. புதிதாக மூன்று கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், 1971-72-ல் 17 அரசு கல்லூரிகளில், கூடுதல் பட்டப் படிப்புப் பாடமுறைகளும், பட்ட மேற்படிப்புப் பாடமுறைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்தப் புதிய படிப்புகள், கல்லூரிகளில் பயிற்று மொழி குறித்து டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டதன் விளைவாகத் திறக்கப்பட்ட, ஆங்கிலப் பயிற்று மொழிப் பிரிவுகளுக்குக் கூடுதலாகத் தொடங்கப்பட்டவை யாகும். மானியம் பெறும் கல்லூரிகளில் தொடங்கப்பட்ட கூடுதல் பிரிவுகளுக்கும் 1971-72-ல் அரசு நிதியிலிருந்து மானியம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ல் எல்லா கலைக் கல்லூரிகளிலும் 1.63 லட்சம் மாணவர்கள் படித்தனர். 1971-72-ல் இது 1.83 லட்சமாக உயர்ந்தது.

5. 1972-73-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் புதிதாக நான்கு அரசு கல்லூரிகள் திறப்பதற்கும் (ரூ. 9.2 லட்சம்) புகழுக வகுப்பில் கூடுதல் பிரிவுகள் தொடங்கவும் (ரூ. 2.5 லட்சம்) நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. (கல்லூரிகள் தொடங்குவதற்கென்று பொது மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் தன்கொடைத் தொகை திரட்டப்பட்டு, சம்பந்தப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்கள் இக் கல்லூரிகளுக்கு இணைப்பு வழங்கினால் இப் புதிய அரசினர் கல்லூரிகள் திறக்கப்படும்) 1972-73-ல் அரசு கல்லூரிகளில் புதிய பட்டப் படிப்புகள் தொடங்குவதற்கும், பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் தொடங்குவதற்கும் ரூ. 15 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[23rd March 1972]

3. கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பல்வேறு கல்வித் திட்டங்களுக்காக இத் தொகை எவ்வாறு செலவிடப் படுகிறது என்னும் முழு விவரங்களைக் கீழேக் காணும் புள்ளி விவரங்கள் காட்டும்:—

		1971-72	1972-73
		திருத்த மதிப் பீடு.	மதிப்பீடு.
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
நிரவாகமும் மேற்பார்வையும் ..		7.53	7.64
பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மானியங்கள்		72.25	57.92
தற்போதுள்ள கலைக் கல்லூரிகளைப் பேணுதல்—			
(a) அரசுக் கல்லூரிகள் ..		344.73	386.03
(b) தனியார் கல்லூரிகள் ..		304.03	328.13
தற்போதுள்ள பயிற்சிக் கல்லூரிகளைப் பேணுதல்—			
(a) அரசு கல்லூரிகள் ..		26.24	24.55
(b) தனியார் கல்லூரிகள் ..		7.17	7.10
சென்னை, சட்டக் கல்லூரி ..		6.71	8.00
தற்போதுள்ள தனிக் கல்வி நிறுவனங்களைப் பேணுதல்—			
(a) அரசு நிறுவனங்கள் ..		2.32	2.17
(b) தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள்		5.24	5.09
புதிதாக அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளைத் திறத்தலும் புதிய படிப்புகளைத் தொடங்குதலும் ..		..	24.20
மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவித் தொகைகள், சலுகைகள், ஆகியவை வழங்கவும், தமிழில் கல்லூரிப் பாடப் புத்தகங்கள் தயாரிக்கவும் ..		150.04	154.86
பல்கலை		4.67	4.94
மொத்தம் ..		930.93	1,010.63

23rd March 1972]

II. திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள்

1970-71-ஆம் கல்வியாண்டு முடிவில், இம் மாநிலத்தில் மொத்தம் 160 கலை-அறிவியல் கல்லூரிகள் (43 அரசுக் கல்லூரிகள், 117 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) இருந்தன. 1971-72-ல் மன்னார்குடி, திருப்பூர், உடுமலைப்பேட்டை ஆகிய இடங்களில் புதிதாக மூன்று அரசினர் கல்லூரிகள் திறக்கப் பட்டன. இவற்றுடன், ஆறு தனியார் கல்லூரிகள், அரசு நிதியிலிருந்து மானியம் பெறுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டன. இதனால், இம் மாநிலத்தில் உள்ள கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 169 (46 அரசு கல்லூரிகள், 123 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) ஆக உயர்ந்தது. புதிதாக மூன்று கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், 1971-72-ல் 17 அரசு கல்லூரிகளில், கூடுதல் பட்டப் படிப்புப் பாடமுறைகளும், பட்ட மேற்படிப்புப் பாடமுறைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்தப் புதிய படிப்புகள், கல்லூரிகளில் பயிற்று மொழி குறித்து டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டதன் விளைவாகத் திறக்கப்பட்ட, ஆங்கிலப் பயிற்று மொழிப் பிரிவுகளுக்குக் கூடுதலாகத் தொடங்கப்பட்டவை யாகும். மானியம் பெறும் கல்லூரிகளில் தொடங்கப்பட்ட கூடுதல் பிரிவுகளுக்கும் 1971-72-ல் அரசு நிதியிலிருந்து மானியம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ல் எல்லா கலைக் கல்லூரிகளிலும் 1.63 லட்சம் மாணவர்கள் படித்தனர். 1971-72-ல் இது 1.83 லட்சமாக உயர்ந்தது.

5. 1972-73-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் புதிதாக நான்கு அரசு கல்லூரிகள் திறப்பதற்கும் (ரூ. 9.2 லட்சம்) புகழுக வகுப்பில் கூடுதல் பிரிவுகள் தொடங்கவும் (ரூ. 2.5 லட்சம்) நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. (கல்லூரிகள் தொடங்குவதற்கென்று பொது மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் நன்கொடைத் தொகை திரட்டப்பட்டு, சம்பந்தப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்கள் இக் கல்லூரிகளுக்கு இணைப்பு வழங்கினால் இப் புதிய அரசினர் கல்லூரிகள் திறக்கப்படும்) 1972-73-ல் அரசு கல்லூரிகளில் புதிய பட்டப் படிப்புகள் தொடங்குவதற்கும், பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் தொடங்குவதற்கும் ரூ. 15 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[23rd March 1972]

6. இம் மாநிலத்தில் கல்லூரிக் கல்வியை விரிவுபடுத்தும் பணியின் ஒரு பகுதியாக, கல்லூரிக் கட்டடங்கள், மாணவர் விடுதிகள் ஆகியவற்றிற்காக 1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 115 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1971-72-ல் பல்கலைக் கழக மானியத்திலிருந்து பெறப்படும் மானியத்தைக் கொண்டு நான்கு கல்லூரி மாணவர் விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியது. கல்லூரிக் கட்டடங்கள், விடுதிக் கட்டடங்கள் ஆகியவை கட்டுவதற்காக 1972-73-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தம் ரூ. 1,46.99 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

7. தற்போது 30 கல்லூரிகளில் (15 அரசினர் கல்லூரிகள், 15 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தப் படுகின்றன. வேலையில் உள்ளவர்கள் தங்களது கல்வித் தகுதிகளை உயர்த்திக் கொள்ள இவை வாய்ப்பு அளிக்கின்றன. இந்த மாலை நேர வகுப்புகளில் மொத்தம் 3,312 மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். 1972-73-ல் இன்னும் சில அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளில் சில மாலை நேரப் படிப்புகள் தொடங்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

III கல்வித்தர உயர்வுக்கான நடவடிக்கைகள்

8. கல்லூரிகளில் நெறிமுறை ஆசிரியர்கள் (Tutor) விளக்குநர்கள் (Demonstrators) ஆகிய பதவிகளுக்குப் பட்டதாரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவந்தனர். கல்லூரிகளில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் ஒரு முயற்சியாக, அத்தகைய நெறி முறை ஆசிரியர்கள், விளக்குநர் ஆகியோரின் கல்வித் தகுதியைப் பட்டப்படிப்பு நிலையிலிருந்து பட்ட மேற்படிப்பு நிலைக்கு உயர்த்துவது என்று அரசு 1971-72-ல் முடிவு செய்தது.

9. பட்டப்படிப்பு, பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்களுக்கு வகுப்பு நடத்தும் ஆசிரியர்களுக்கு ஆராய்ச்சி அனுபவம் அவசியமாக இருப்பதால், அரசு கல்லூரிகளில் உள்ள சில பேராசிரியர்களையும் உதவிப் பேராசிரியர்களையும் (Ph.D.) பட்டங்கள் பெறுவதற்கான ஆராய்ச்சிப் பணிக்காக முகமையில் அனுப்பத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக, 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 28,000 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. (M.Ed.) பயிற்சிக்கு உதவிப் பேராசிரியர்களை முகமையில் அனுப்பும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

23rd March 1972]

10. ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, கல்லூரி அளவில் ஆங்கிலம் பயிற்றுவிப்பதில் முறையான பணிக்காலப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டங்கள் 1971-72-ஆம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டன. இத் திட்டம் பிரிட்டிஷ் கவுன்சில், சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றின் உடனுழைப்புடன் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. 1969-70-லிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் எம். ஏ. (ஆங்கிலம்) பயிலும் 40 மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் எம். ஏ., (ஆங்கிலம்) பயிற்சியில் தேறியவுடன் அரசினர் கல்லூரிகளில் பொருத்தமான பதவிகளில் நியமிக்கப்படுவதற்குத் தகுதி யுடையவர்களாவார்கள். இத் திட்டம் 1972-73-ஆம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

11. சென்னை பல்கலைக் கழகத்தினால் பின்பற்றப்படுகின்ற புதிய பாடத் திட்டங்களைக் கற்பிப்பதற்கு மறுபயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துவதற்காக, அரசு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு 1971-72-ல் ரூ. 1 லட்சம் மானியம் வழங்கியது.

IV. பயிற்று மொழி

12. இணையான பயிற்று மொழிப் பிரிவுகள் திறப்பது தொடர்பான ஏ. எல். முதலியார் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொண்டு, அரசு 1971-72-ல் தமிழ் பயிற்று மொழிப் பிரிவுகள் மட்டும் உள்ள அரசு கலைக் கல்லூரிகளில் ஆங்கில பயிற்று மொழி வகுப்புகளைப் புதிதாகத் திறக்க ஆணை பிறப்பித்தது. உயர் கல்வியைத் தமிழில் கற்பிப்பதற்கு ஊக்கமளிப்பது என்ற தங்களது கொள்கையை அரசு தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது. தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட பி. ஏ., பி.எஸ்சி. வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 180-ம் புகுமுக மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50-ம் உதவித் தொகையாக வழங்கியது. இந்த உதவித் தொகை 1971-72-லிருந்து, அரசு, தனியார் கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் உட்பட, அவர்கள் எந்த வகுப்பினராயிருப்பினும், என்ன வருமானம் உடையவராயிருப்பினும், தமிழைப் பயிற்று மொழியாகப் பயிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. உதவித்

[23rd March 1972]

தொகை வழங்கும் இந்த திட்டம் 1972-73-லும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

V. கல்லூரிக்கான தமிழ்ப் பாடப்புத்தகங்கள்

13. கல்லூரி மாணவர்களுக்காக தமிழில் இதுவரை 273 புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நாடு முழுமையிலும் எல்லா வட்டார மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ள 600 கல்லூரிப் பாடப்புத்தகங்களில் தமிழில் மட்டும் 273 புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டிருப்பதைக் கருதிப் பார்க்குந்ால், இது ஒரு சிறப்பான சாதனை என்பது விளங்கும். தமிழ் நாடு பாடப்புத்தக நிறுவனம் அரசின் சார்பில், தமிழ் நாட்டின் பல்கலைக் கழகங்களின் திருத்தியமைக்கப்பட்ட பாடத் திட்டங்களுக்கு இணங்க, பல்கலைக் கழகத்தின் பல்வேறு பாடங்களில், தமிழில் சுமார் 450 மூலப் புத்தகங்கள் எழுத ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளது. 74 புத்தகங்கள் தற்போது அச்சில் உள்ளன. எஞ்சியுள்ள புத்தகங்களும் இவ்வாண்டில் இறுதிக்குள் வெளியிடப்பட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந் நிறுவனம் பட்ட மேற்படிப்பில், வரலாறு, பொருளாதாரம் ஆகிய பாடங்களுக்கும் தமிழில் பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

VI. தேசிய மாணவர் படை

14. தற்பொழுது தமிழ் நாட்டில், தேசிய மாணவர் படையில் (அதிகாரிகள் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று உட்பட) 31 முதுநிலைப் பிரிவுகளும் இவற்றை நிர்வகிப்பதற்கான தேசிய மாணவர் படைக் குழுத் தலைமையிடங்கள் ஐந்தும் உள்ளன. தேசிய மாணவர் படையில், முதுநிலைப் பிரிவில் 32,145 பேர்களும் இளநிலைப் பிரிவில் 70,200 பேர்களும் உள்ளனர். ரூ. 2.5 லட்சம் செலவில், இளநிலைப் பிரிவில் படையில் அதிகமாக 5,000 பேரைச் சேர்ப்பதற்காக 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1971 ஜனவரியில் புதுடி-லலியில் நடத்தப்பட்ட குடியரசு தின அணிவகுப்பில் கலந்து கொண்ட தமிழ் நாட்டுத் தேசிய மாணவர் படைப் பிரிவு அகில் சிறப்பிடம் வகித்ததோடன்றி அனைத்து இந்தியச் கேடயத்தைப் (All-India Banner) பெற்றது.

23rd March 1972]

VII. சட்டக் கல்லூரி

சட்டக் கல்லூரி, 1953-ல் சட்டக் கல்வி இயக்குநரின் பொறுப்பின்கீழ் வந்தது. சட்டக் கல்வியில், பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதிப் பட்டய படிப்பு, சில பிரிவுகளில் எம். எல். படிப்பு, ஆகியவை தொடங்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ல் இக் கல்லூரியில் பயின்ற மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,366. இதில் 429 மாணவர்கள் மாலை நேர சட்டக் கல்வி பயில்கின்றனர். 48 மாணவர்கள் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதிப் பட்டயப் படிப்பு பயிலுகின்றனர். 46 பேர் எம். எல். படிப்பு பயின்றனர்.

சட்டக் கல்லூரி மாணவர் விடுதி தற்போது, வாடகைக்கு எடுக்கப்பட்ட தனியார் கட்டடத்தில் உள்ளது. இந்த விடுதியில் 220 பேர் மட்டுமே தங்க முடிகிறது. 'ஏராளமான மாணவர், விடுதி வசதி வேண்டும் எனக் கோருகின்றனர். விடுதி கட்டுவதற்குத் தகுதியான அரசு நிலம் எதுவும் இல்லை. எனவே, தற்போதுள்ள தனியார் கட்டடத்தை மனையுடன் சேர்த்து அரசு வாங்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. இங்கு புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவதன் மூலம் மேலும் சுமார் 400 மாணவர்களுக்கு இட வசதி அளிக்கலாம்.

அத்தியாயம் VII.

தொழில் துட்பக் கல்வி.

I. நிதி ஒதுக்கீடு

1. 1972-73-ல், "28. கல்வி" என்னும் கணக்கில் மொத்தமாகச் செலவிடப்படும் ரூ. 8,985 லட்சத்தில், தொழில்துட்பக் கல்விக்காக ரூ. 503 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது கல்விக்காகச் செலவிடப்படும் மொத்தச் செலவில் சுமார் 5 விழுக்காடு ஆகும்.

[23rd March 1972]

2. 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத்திட்டத்தில் தொழில்நுட்பக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையின் விவரங்கள் வருமாறு:—

கணக்குத் தலைப்பு.

தொகை
(ரூ. லட்சத்தில்.)

"28. கல்வி"	..	..	5,03.32
"103. மூலதனச் செலவு" முதலியன தலைப்புகளின்கீழ் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களின் கட்டடங்களுக்கான மூலதனச் செலவு...	..	..	40.55
"109 மூலதனச் செலவு" என்னும் தலைப்பின்கீழ் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் கட்டடங்களுக்கான மூலதனச் செலவு ..	..	..	14.47
மாணவர்களுக்கும், தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறிய மாணவர்களுக்கும் கடன் தொகை ..	..	..	42.52
			6,00.86

3. தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பல்வேறு கல்விப்பணிகளுக்காக இத்தொகை எவ்வாறு செலவிடப்படுகிறது என்னும் முழுவிவரங்களைக் கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்கள் தெற்றெனக் காட்டும்:—

1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான ஆண்டு வரவு-
திருத்த செலவு
மதிப்பீடு. மதிப்பீடு.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

1. நிர்வாகமும் மேற் பார்வையும்.	15.99	16.39
2. பொறியியல் கல்லூரிகள்—		
(a) அரசினர் பொறியியல் கல்லூரி..	1,13.52	1,32.90
(b) தனியார்	38.13	37.86
3. தொழில் நுட்ப, தனியார் நிறுவனங்கள்—		
(a) அரசு	112.71	120.95
(b) தனியார்	44.41	43.55
4. தொழில்நுட்ப உயர் நிலைப்பள்ளிகள்—		
(a) அரசு	16.19	15.36
(b) தனியார்	4.00	4.00

23rd March 1972]

5. வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி, திருச்சி ராப்பள்ளி	19.32	16.82
6. மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவிச்சம்பளம், பயிற்சி உதவிப்பணம், கடன்கள்.	21.05	23.15
7. தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் ..	182.44	180.88
8. தேர்வுகள்—		
(a) தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் ..	4.00	4.40
(b) வணிகவியல்	4.10	4.60
	5,75.86	6,00.86

II. திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள்

4. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கிய காலத்தில் இம் மாநிலத்தில் 5 பொறியியல் கல்லூரிகளும், 6 பல் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளும் தான் இருந்தன. இம் மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள பொறியியல் கல்லூரிகள், பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை தற்போது 12 பொறியியல் கல்லூரிகள் (இவற்றுள் ஏழு மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ளவை), 35 பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (மகளிர் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் மூன்று உட்பட), 14 தொழில் நுட்பப் பள்ளிகள் (அரசுப் பள்ளிகள் 11, அரசு உதவி பெற்றவை 3) ஆக உயர்ந்துள்ளது.

இதுவரையில் தனியார் நிர்வாகத்தில் இயங்கி வந்த அழகப்ப செட்டியார் பொறியியல்-தொழில்நுட்பவியல் கல்லூரி, காரைக் குடி, பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி ஆகியவற்றை அரசு மேற் கொண்டது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களாகும். சென்னை திரைப் படத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம், செய்தி-விளம்பரத்துறை இயக்குநர் மேற்பார்வைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. தனியார் நிர்வாகத்தில், ஆனால், அரசு மானியம் பெறும் புதியதோர் பணியிருப்புத் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி 1971-72-ல் எண்ணூரில் அமைக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[23rd March 1972]

5. 1971-72-ல் 7 பொறியியல் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1,584 ஆகும். முறையான படிப்பு—1,167. பகுதி நேரப் படிப்பு—417. புதிதாகச் சேருவோருக்காக, 1972-73-ல் 1,660 இடங்கள் (பகுதி நேரப் பட்டப் படிப்பு உட்பட) கிடைக்கப் பெறும். 1971-72-ல் பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் 4,642 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டனர். 1972-73-ல் புதிதாகச் சேருவோருக்காக 4,800 இடங்கள் கிடைக்கப் பெறும்.

III கல்வியைப் பஸ்துறைப்படுத்தல்

6. ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டுள்ள தொழிற் கல்வி நிறுவனங்களை ஒருமுகப்படுத்தி, அந்நிறுவனங்களால் அளிக்கப்படும் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துதல் மூலம் தரமான மேம்பாட்டை அடையச் செய்வதே நடப்பு ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களின் நோக்கம் ஆகும். தேறிவந்த மாணவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கும் பல வழிகளை ஏற்படுத்த, வேலை வாய்ப்பளிக்கும் படிப்பையும் பஸ்துறைப்படுத்தப்பட்ட படிப்பையும் தொடங்கியது. இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மேற்கொண்ட முக்கிய நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகும். 1971-72-ல், பற்றவைப்புத் தொழில், நுட்பவியல், வணிகவியல் பயிற்சி, ஒப்பனைப் பொருளியல் (Cosmetology) ரொட்டி தயாரிப்பு போன்ற பல்வகைப் படுத்தப்பட்ட வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. வரும் ஆண்டில் பஸ்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் டீசல் ரயில்வண்டிகள், புள்ளி விவரக் கணக்கியல், பிராஸ்தெடிக்ஸ் (Prosthetics) ஆர்தெடிக்ஸ் (Orthotics) போன்ற படிப்புகளைத் தொடங்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர, கிண்டியிலுள்ள பொறியியல் கல்லூரியில், மோட்டார் பொறியியல் ஆய்வுக் கூடத்துடன் செயல்முறை மின்னணு இயல், செயல்முறைக் கணிதப் பயிற்சிகளில் இரண்டாண்டு பட்ட மேற்படிப்பைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. சென்னை, அரசு மகளிர் பஸ்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளி, சென்னை, இரசாயனத் தொழில் நுட்பப்பள்ளி ஆகியவற்றில் தொடங்கப்பட்ட பணியிருப்புப் பயிற்சித் திட்டங்கள் செவ்வனே இயங்கி வருகின்றன.

IV தொழில் தொடர்பு வாரியம்

7. தற்காலத் தொழிற்சாலைகள் தேர்ச்சி பெற்ற, திறமை வாய்ந்த தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களை மேன்மேலும் நாடுகின்றன.

[23rd March 1972]

எனவே, தொழில்நுட்பப் பணியாளர்களை, தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவைப்படும் பொறியியல் துறைகளில் பயிற்றுவிப்பதற்கான தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கென தொழில் நிறுவனங்களுக்கும், தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருக்க வேண்டும். அதன் மூலம் இரு சாராரும் அவரவருடைய பிரச்சினைகளை அறிந்து கொள்ள இயலும்; தொழில்நுட்பக் கல்வி நிலையங்கள் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான பணியாளர்களைப் பயிற்றுவிக்க இயலும். இதற்காக மாநிலத்திலுள்ள முக்கிய தொழிலதிபர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் தொழில் தொடர்பு வாரியம் ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. பணியிருப்புப் பயிற்சி போன்ற வகுப்புகளில் செய்முறைப் பயிற்சியைத் தொடங்க இவ்வாரியம் தீவிரமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும், தொழில்நுட்பப் பள்ளிகளில் எத்தகைய பயிற்சியளிக்கப்பட வேண்டுமென்பது குறித்து கருத்துக்கள் வழங்க வேண்டுமென்றும் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

V கணக்கிடும் பொறி நிலையம்.

8. 1964-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு, கணக்கிடும் பொறி வசதிகள் கொண்ட அடிப்படை பொறியியல் நிலையமொன்று கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையத்தில் கிடைக்கும் கணக்கிடும் பொறியின் பணியை அரசும் தனியார் நிறுவனங்களும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. இந்நிலையத்தில் கணக்கிடும் பொறியின் பணியினை, மேலும் விரிவாக்க, 1968-ஆம், 1971-ஆம், கூடுதலான தொழில்நுட்பப் பணியாளர்களுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அரசின் பல்வேறு துறைகளின் நிர்வாகம், தொழில்நுட்பப் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றைக் கணக்கிடும் பொறியின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ள இயலுமாதலின், அத்துறைகள் இந்நிலையத்தில் கிடைக்கும் வசதிகளை மேலும் பயன்படுத்த அண்மை மாதங்களில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டுள்ளன.

VI. பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்கான வேலைவாய்ப்புகள்

9. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்கான பகுதி நேரப் பட்டப் படிப்பு வகுப்பு தொடர்ந்து நடத்தப்படுகிறது.

[23rd March 1972]

1971-72-ல் இவ்வகுப்புகளில் சேர்ந்து பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

கட்டடவியல்—158.

பொறியியல்—141.

மின் இயல்—118.

தங்களுடைய கல்வித் தகுதியை உயர்த்திக் கொண்டு, சிறந்த வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற விழைவோருக்காக இவ்வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. தற்போது இப்பள்ளிகளில் உள்ள பொறி வசதிகளைக் குறைவான கட்டணங்களில் பயன்படுத்தி, முன்னாள் மாணவர்கள் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கும் வேலைகளைச் செய்வதற்கும் ஊக்கமளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் வழிகளில் ஒன்றாகும். இத்திட்டம் திருச்சியிலும், மதுரையிலும் தொடர்ந்து செயலில் உள்ளது. இந்த ஊக்கத்திட்டம் காரணமாக மாணவர்களும், தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களும் ஆக 180 பேர் இதுவரை பலனடைந்துள்ளனர்.

10. சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கியுள்ள நிலையில், இம் மாநிலத்தில், உலோகவியல் பொறியாளர்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் அதிகத் தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தத் தேவையை நிறைவு செய்ய எண்ணி 1970-71-ல் உலோகவியல் பயிற்சி தொடங்கப்பட்டது. சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் செய்முறைப் பயிற்சிக்கான வசதிகளைத் தையும் அளிக்கக் கூடியதாய் இருப்பதாலும், சேலத்தில் புதிய உருக்காலை வசதிகள் இப்பயிற்சிக்குத் துணை செய்யும் என்பதாலும், கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியிலுள்ள இப்பயிற்சியை சேலம் அரசினர் பொறியியல் கல்லூரிக்கு மாற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

VII. தொழிற்கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள்.

11. (அ) பல்வேறு வகுப்புகளின் பாடத் திட்டத்தை நவீன முறைக்கேற்ப திருத்துவதும், ஒவ்வொரு துறையிலும் புதிய மேம்பாடுகளுடன் ஒட்டியிருக்க வகுப்புப் பாடத் திட்டங்களை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கொருமுறை மாற்றியமைப்பதும் அவசிய

23rd March 1972]

மாகும். 1972-73-ல் இதற்காக கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் கல்வி பாடத்திட்ட மேம்பாட்டுப் பிரிவொன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) ஆசிரியர்களின் கல்வித் தகுதியை உயர்த்தும் பொருட்டு தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் ஐவர் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக, 1971-72-ல் இந்தியத் தொழில் நுட்பவியல் நிறுவனத்திற்கும், பெங்களூர் இந்திய அறிவியல் நிறுவனத்திற்கும், வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த சில பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டனர். 1972-73-ல் அவர்கள் தொடர்ந்து அந்நிலையங்களில் பயில்வர்; பயிற்சிக்காலத்தில் ஊதியமும் பெற்று வருவர்.

12. 1971 ஏப்ரல் வரை வணிகப் பாடங்களில் சான்றிதழ்ப் படிப்புத் தேர்வுகள், அரசுத் தேர்வுகள் ஆணையாளரால் நடத்தப்பட்டு வந்தன. தட்டச்சுக் கல்வி போன்ற இப்பாடங்களில் தொழில்நுட்ப அறிவு தேவைப்படுவதாலும், ஏற்கெனவே வணிக வியல் பள்ளி தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநரின் கட்டுப் பாட்டின் கீழுள்ளதாலும், மேற்சொன்ன தேர்வுகளை நடத்தும் பொறுப்பு 1971 அக்டோபரிலிருந்து தொழிற்நுட்பக் கல்வி இயக்குநருக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இத்தேர்வுக்கான நடைமுறைகள் சீர்செய்யப்பட்டு தேர்வு முடிவுகளை வெளியிடுதல் விரைவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

VIII. தொழில்நுட்பக்கல்விக்கான பல்கலைக்கழகம்.

தொழிற்கல்வியின் பலதுறைகளிலும் உயர்சிறப்பறிவு பெறுவதற்கான தேவைகள், தொழிற் கல்விக்கென்று சிறப்பான நிறுவனமொன்றை அமைப்பதன் மூலமே செம்மையாக நிறைவு செய்யப்படும் என்ற உண்மை அனைவராலும் பெருமளவில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தொழிற் கல்விக்கென தனி நிறுவனமொன்று அமைந்தால், அது தொழிற்கல்வி நிறுவனங்களுக்கு நிலையாகவும், தொடர்ந்தும் கல்வி, தொழில்நுட்ப உதவியளித்து, வழிகாட்டியாக அமையமுடியும். இம் மாநிலத்தில் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கான பல்கலைக் கழகமொன்றை அமைக்கும் செயற் குறிப்பு ஆழ்ந்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

[23rd March 1972]

IX. கைத்திறப் பணியாளர்கள் பயிற்சித் திட்டங்களும் தொழில் பயிற்சி நிறுவனங்களும்.

கைத்திறப்பணியாளர்கள் பயிற்சித் திட்டம், வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சித்துறை இயக்குநரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1968-69 வரையில் மத்திய அரசின் உதவிபெறும் திட்டமாக இருந்த இத் திட்டம் 1969-70-லிருந்து ஒரு மாநிலத் திட்டமாக மாறியுள்ளது.

(i) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 10 தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (3,368 மாணவர்கள்) செயல்பட்டு வந்தன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 30 ஆக (9,592 மாணவர்கள்) உயர்ந்து தற்பொழுது 31 தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (13,112 மாணவர்கள்) அளவில் உள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மேலும் 1,000 மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வகை செய்யக் கருதியுள்ளோம்.

தொழில்களைப் பல்புறப்படுத்தும் திட்டத்தின்கீழ், சில தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிற வேலைவாய்ப்பு பெரிதும் இல்லாத, தொழில்கள் சிலவற்றிற்குப் பதிலாக, இயந்திரக் கம்மியர் (மின் அணுவியல்), இயந்திரக் கம்மியர் (டிராக்டர்), இயந்திரக் கம்மியர் (குளிர் பதனம்-சீர்வளிச் சாதனம் பொருத்துதல்) முதலியவை போன்ற, வேலைவாய்ப்பு செறிந்த தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கிண்டி, வட சென்னை, அம்பத்தூர், மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்காக மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்துகின்றன. தற்போது, மொத்தத்தில் சுமார் 688 தொழிலாளர்கள் மாலை நேர வகுப்புகளில் பயிலுகின்றனர்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொடங்கப்பட்ட ஒரு திட்டத்தின்கீழ், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, சேலம், பேட்டை ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள் பொற்

23rd March 1972]

கொல்லர், வடிவமைப்பு தயாரிப்போர், கைத்தறி நெசவாளர் ஆகியோருக்கு, அவர்கள் ஒரு துணைத் தொழில் பழகிக்கொள்ள இயலும் வகையிலும், வேலைவாய்ப்பினைப் பெறத்தக்க வகையிலும் மாற்றுத் தொழில்களில் பகுதிநேரப் பயிற்சி அளிக்கின்றன சுமார் 125 தொழிலாளர்கள் இத்தகைய பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

வட சென்னை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள், முன்னேடித் திட்டமாக, தச்சத் தொழிலில் வாணிபத் தொழில் பிரிவுகளைத் தொடங்கியுள்ளன. இந்தப் பிரிவுகள், பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு, உற்பத்தியில் நடைமுறை அனுபவங்கள் அளிக்கின்றன. இந்த அனுபவத்தினால் பயிற்சி பெறும் தொழிலாளர்கள் சொந்தமாகத் தொழில் தொடங்குவதிலும், சொந்தமாகப் பணி ஆணைகள் பெறுவதிலும் ஊக்கம் அளிக்கிறது. இந்த முன்னேடித்திட்டம் வெற்றி அடைந்தால், இது ஏனைய இடங்களில் உள்ள நிறுவனங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படும்.

தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறியவர்களுக்கு, தொழிலை நோக்கமாகக் கொண்ட நடைமுறைப்பயிற்சி அளிக்கும் திட்டங்களும் செயலில் உள்ளன. திருச்சிராப்பள்ளி, தொழில் பயிற்சிப்பள்ளியில், பாரத் கனரக மின்சாரக்கருவிகள் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான இயந்திரப் பாகங்களைத் தயாரித்து அளிப்பதற்கான பணி ஆணைகள் பெறுவதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். கிண்டியிலும் மதுரையிலும் உள்ள தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சியாளர்கள், குளிர் பதனப் பெட்டி, மற்றும் மருத்துவமனைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிற கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பழுதுபார்க்கவும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு, ஒவ்வொரு தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் ஒவ்வொரு தொழிலிலும் 5 சதவீத இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் தாமாகப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. புதுடி-லியில் ஆண்டு தோறும் நடத்தப்படுகின்ற அனைத்து இந்தியத் திறமைப் பேரட்டிகளில், தமிழ்நாடு இரண்டொரு தொழில்களில் தொடர்ந்து முதலிடம்

[23rd March 1972]

வகித்துள்ளது. சிறந்த மாநிலத்திற்கான குடியரசுத் தலைவரின் சுழல் கோப்பையையும் தமிழ்நாடு மும்முறை பெற்றுள்ளது.

(ii) தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித்திட்டம்.

1961-ஆம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் சட்டத்தின்படி, ஒரு தொழில் நிறுவனம் தொழில் பழகுவோர் சிலருக்கு பயிற்சி அளிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். தற்போது 195 தொழிற்சாலைகள் இச் சட்டத்தின்கீழ் வருகின்றன. 489 தொழில் நிறுவனங்கள் இச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துகின்றன. இவற்றில் மொத்தம் 2,727 தொழில் பழகுவோர் உள்ளனர். 10 தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் தொடர்புள்ள பாடங்களில் போதனை வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.

(iii) மானியம் பெறும் தொழில் பள்ளிகள்.

இம் மாநிலத்தில், வேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் துறையால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட 31 உதவி பெறும் தொழில் பள்ளிகள் உள்ளன. இவற்றிக்கு, பேணுதல் செலவு, கருவிகள், மற்றும் கட்டடங்களுக்காக மானியங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன.

(iv) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறி வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்குக் கடன் உதவி.

தொழில் துட்பத் தகுதிபெற்ற கைத்திறப் பணியாளர்களுக்கு, சொந்தமாகத் தொழில் தொடங்கும் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன், தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் பயிற்சிபெற்றுத் தேறி, வேலையில்லாமல் இருக்கும் கைத்திறப் பணியாளர்களுக்கு கருவிகளும் உபகரணங்களும் வழங்குவதற்கான கடனுதவித் திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. சொந்தத்தில் தொழில் தொடங்குவதற்காக ஒரு வருக்கு ரூ. 1,000 மதிப்புள்ள கருவிகளும் உபகரணங்களும் என்ற வீதத்தில் 3,000 பேர்களுக்கு வட்டியின்றி இக் கடன் உதவி அளிக்கப்படும். இந்த கடன், ஒரு தவணையில் ரூ. 40 வீதம் 25 சமமான மாதத் தவணையில் வருவிக்கப்படும். இத் திட்டத்திற்காக 1971-72, 1972-73-ஆம் ஆண்டுகளுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

23rd March 1972]

அத்தியாயம், VIII,

இசை, கலைகள், கலை நிகழ்ச்சிகள்

தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம்.

1. தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம், திரைப்படம், நுண்கலை, இசை, நாடகம் ஆகியவற்றைப் பேணி வளர்க்கும் பணிகளையும், அவற்றின் மூலம் தமிழ்நாட்டில் கலைப் பணிகளை மேம்படுத்தும் செயல்களையும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வந்தது.

2. இச் சங்கம் திறன் படைத்த இளம் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கிறது. தனது ஆதரவின் கீழ் கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்த அவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் அளிக்கிறது. இசை, நாட்டியம், நாடகம், திரைப்படம் ஆகிய துறைகளில் சிறந்த திறமையுள்ள கலைஞர்களுக்கு இச் சங்கம் விருதுகளும் பாராட்டிதழ்களும் வழங்குகிறது.

3. 1971-72-ல், இச் சங்கம் தனது பணிகளுக்காக ரூ. 1.00 லட்சமும் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் கலாச்சாரக் குழுக்களை வரவழைத்து உபசரிப்பதற்காக ரூ. 50,000-ம் மானியம் பெற்றது. 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்காக இச் சங்கத்துக்கு ரூ. 2.40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது.

4. சிறந்த கலைஞர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கும் மாநில அரசுத் திட்டத்தின்கீழ், 1971-72-ஆம் ஆண்டில் 190 கலைஞர்களுக்கு ஒய்வுதியம் வழங்கப்பட்டது. அரசு இதற்காக ரூ. 2 லட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

5. அரும்பொருட்காட்சிச் சாலைகள்.—அரும்பொருட்காட்சிச் சாலை அரங்கில் அமரும் இடவசதி ஏற்பாட்டில் மேம்பாடுகள் செய்வது 1971-72-ல் மேற்கொள்ளப்பட்டு 1972-73-ல் முடிவுறும் என்ற எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

6. கர்நாடக இசை மத்தியக் கல்லூரி.—இக் கல்லூரியில், 1971-72-ல் பரத நாட்டியம், புல்லாங்குழல், மிருதங்கம் ஆகியவற்றில் மூன்று புதிய வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. ரூ. 3 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்ட. மகளிர் விடுதியில் தற்போது மகளிர் தங்கியுள்ளனர்.

[23rd March 1972]

சிறந்த ஒரு நூலுக்கு ரூ. 2,000 பரிசு அளிக்கப்பட்டது. 1971 மே திங்களிலிருந்து, ஒவ்வொரு வகையிலும் சிறந்த நூல்கள் இரண்டுக்கு பரிசு வழங்கப்படலாமென உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது ; அவ்விரண்டில் முதற் பரிசு பெறும் நூலுக்கு ரூ. இரண்டாயிரமும், இரண்டாம் பரிசு பெறும் நூலுக்கு ரூ. ஆயிரமும் வழங்கப்படும்.

இம் மன்றம், தமிழில் தரமான நூல்களை வெளியிடுவதற்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு நூலாசிரியர்களுக்கு நிதியுதவியளிக்கும் திட்ட மொன்றையும் செயற்படுத்தி வருகிறது. இது வரை இத் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு நூலாசிரியருக்கு நிதியுதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 4 நூலாசிரியர்களுக்கு நிதியுதவியளிக்கும் கருத்து மன்றத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

தமிழில் சிறுவர் கலைக் களைஞ்சியம் வெளியிடுவதற்காக தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கும், தென் மொழிகள் புத்தகப் பொறுப்புக் கழகத்தின் பொது நூல் வெளியீட்டுத்திட்டத்திற்கும், 'யுனெஸ்கோ' கூரியர். (UNESCO Courier) இதழைத் தமிழில் வெளியிடுவதற்கும் அரசு தாராளமாக மானிய உதவியளித்து வந்துள்ளது. தமிழில் பட்டமேற்படிப்புக் கல்வியில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக, பிறமாநிலங்களைச் சேர்ந்த சில பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் மானியங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டத்தின் கீழ், உஸ்மானியா பல்கலைக் கழகமும், வேங்கிடஸ்வரா பல்கலைக் கழகமும் தமிழ்நாடு அரசின் உதவியுடன் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையை நிறுவியுள்ளன.

அதிகாரபூர்வமான தமிழக வரலாற்றை எழுத, 1971 சூன் திங்களில் டாக்டர் மு. வாதரசனார் தலைமையில் அரசு அமைத்துள்ள ஒரு குழு செயற்படத் தொடங்கியுள்ளது.

இரா. நெடுஞ்செழியன்,
கல்வி அமைச்சர்.

23rd March 1972]

CHAPTER I.

PROSPECT AND RETROSPECT.

I. EDUCATIONAL EXPENDITURE AND THE STATE BUDGET.

1. The significant progress made by Tamil Nadu in the sphere of education has earned encomiums from educationists all over the country. The task before us in the coming years will be to stabilise and consolidate our achievements and take concerted measures to improve the quality of instruction.

2. The Budget for 1972-73 provides for a total expenditure of Rs. 89,85 lakhs as against Rs. 81.84 lakhs in 1971-72. The allotment of Rs. 89,85 lakhs for expenditure on education out of a total Revenue Budget of 396 crores, working out to 23 per cent, is eloquent testimony to the abiding and enlightened interest this Government are evincing in the progress of education.

3. The break-up figures of the Budget Estimate for 1972-73 compared with the Budget Estimate for 1971-72 are given below :—

	Budget Estimate for 1971-72.			Budget Estimate for 1972-73.		
	Non-Plan.	Plan.	Total.	Non-Plan.	Plan.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(RUPEES IN LAKHS.)						
(1) Primary Education.	36,84.35	1,05.77	37,90.12	40,64.63	1,13.83	41,78.46
(2) Secondary Education.	22,66.05	3,00.68	25,66.73	23,74.11	3,31.27	27,05.38
(3) University Education.	5,47.02	77.78	6,24.80	6,01.73	1,25.07	7,26.80
(4) Special Education.	1,22.63	7.17	1,29.80	1,19.47	9.28	1,28.75
5) Other Items ..	5,39.58	1,49.03	6,88.61	7,37.75	1,11.99	8,49.74
(6) Technical Education.	2,22.79	49.73	2,72.52	1,82.09	77.02	2,59.11
(7) Industrial Training Institutes.	1,09.09	2.33	1,11.42	1,30.88	5.53	1,36.41
Total ..	74,91.51	6,92.49	81,84.00	82,10.66	7,73.99	82,84.65

[23rd March 1972]

A few minor items included in the figures of Outlay during 1972-73 for Primary Education and Secondary Education in the Statement above have been classified separately in the Performance Budget for School Education for 1972-73 and hence the outlay during 1972-73 on Primary Education is Rs. 4,136.61 lakhs and that on Secondary Education is Rs. 2,678.85 lakhs as per the Performance Budget.

A few items of expenditure on University Education and Technical Education have been included under "Other Items" in the Statement above. After taking into account those items, the outlay on Collegiate Education in 1972-73 (from out of "28 Education") is Rs. 807.29 lakhs and that on Technical Education including Industrial Training Institutes from out of "28. Education" is Rs. 503.32 lakhs.

4. The Demand 13 includes, besides the provision of Rs. 89.85 lakhs under "28. Education", provision also for the development of archaeology, museums and for the running of the Government Examinations as indicated below :—

	(RS IN LAKHS)
26. Miscellaneous Departments (Government Examinations).	65.12
27. Scientific Departments—	
Archaeology	5.55
Museums	9.43
	14.98
28. Education	89.85.00
Other Items	59.13
Total Demand— 13. Education ..	91,24.23

5. The above provision for education in the Budget Estimate for 1972-73 does not include the following provisions made for items of expenditure on education (General and Technical) debited to heads of account other than "28. Education" and included in demands other than "Demand 13" in the Budget Estimate for 1972-73.

23rd March 1972]

	General Education.		Technical Education.		Total.		
	Plan.	Non-Plan.	Plan.	Non-Plan.	Plan.	Non-Plan.	Total
	(RUPEES IN LAKHS.)						
<i>Expenditure within Revenue Account—</i>							
50. (a) Original Works—Buildings (the expenditure on which is met from current revenues) expenditure on buildings for Government Educational Institutions.	0.67	1.00	10.78	1.00	11.45	2.00	13.45
52. Capital Outlay on public works (a)—4.	..	0.55	..	..	..	0.55	0.55
<i>Expenditure outside the Revenue Account—</i>							
103. Capital Outlay on Public Works—Buildings (the expenditure on which is met from sources other than current revenues) —Expenditure on buildings for Government Educational Institutions.	1,74.25	1.41	26.78	2.00	2,01.03	3.41	2,04.44
<i>Loans—</i>							
National Loan scholarships.	..	56.36	..	..	..	56.36	56.36
Madras Educational loans (for students of Engineering Colleges and Polytechnics) and loans to students passing out of I.T.Is.	..	..	42.52	..	42.52	..	42.52
	1,74.92	59.32	80.08	3.00	2,55.00	62.32	3,17.32

[23rd March 1972]

If the above allotments are also taken into account the expenditure on education will be Rs. 94.42 lakhs.

6. The above figures of expenditure on General and Technical Education do not also include expenditure on Harijan Welfare Schools, Harijan Welfare and Backward Scholarships, expenditure from the Community Development Budget on Panchayat Union Elementary School buildings and Social Education and expenditure on a few other items relating to education such as Approved schools. If these items of expenditure (about Rs 13.08 lakhs) are also taken into account the total expenditure on education will be much higher, in the order of Rs 1,07,50 lakhs.

7. The Budget makes separate allotments for medical, agricultural and veterinary education under the respective departments. If the expenditure on these items (about Rs. 5.25 lakhs) is also taken into account the total investment of the Government in education as a whole will amount to Rs. 1,12,75 lakhs.

8. The provision under Demand 13 Education which was Rs. 44.28 lakhs (actuals) in 1966-67 has increased to Rs. 89.85 lakhs in 1972-73, and is conclusive evidence of the importance the State Government attaches to investment in education.

9. The following statement gives at a glance the Plan expenditure for the various sectors of General Education during the past three Five-Year Plans and the outlay provided for the Fourth Five-Year Plan :—

	First Five- Year Plan.	Second Five- Year Plan.	Third Five- Year Plan.	Three Annual Plan Years (1966-69).
(RUPEES IN LAKHS.)				
Elementary Education	3,02.00	8,29.72	20,80.00	10,74.61
Secondary Education	54.00	2,64.04	9,20.00	6,50.05
Other Education Schemes	19.60	32.57	3,75.00	85.33
University Education	5.40	14.66	34.00	1 48.39
Total—General Education ..	3,81.00	11,40.99	34,09.00	16,58.38

23rd March 1972]

	Fourth Five- Year Plan Outlay.	Actuals, 1969-70.	Actuals, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.	Budget Estimate, 1972-73.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)*	(6)
(RUPEES IN LAKHS.)					
Elementary Education ..	26,60.47	1,72.00	2,81.40	4,90.39	4,85.18
Secondary Education ..	15,95.25	1,39.86	1,22.46	2,47.73	2,43.63
Other Education Schemes ..	2,11.50	37.96	50.18	62.93	62.92
		+ 0.17	+ 0.38	+ 0.52	+ 0.52
University Education ..	8,50.00	99.53	1,15.07	2,41.83	2,42.74
		+ 1.00	+ 7.55	+ 6.00	+ 30.00
Total—General Education.	53,17.22	4,49.35	5,69.11	10,42.88	10,34.47
		+ 1.17	+ 7.93	+ 6.52	+ 46.19

The above figures include the plan expenditure on Education booked under " 50. Civil Works ", " 103. Capital outlay " and Loans also. The figures "+" represent the outlay on Centrally-sponsored Schemes. The Plan outlay of Rs. 4,85.18 lakhs on Elementary Education during 1972-73 includes also the Plan expenditure on Elementary Education debited to the non-Plan head.

10. The statistics given below will indicate that there has been well-planned and consistent expansion of educational facilities during the past few years :—

Name of Institution.	Number of Institutions.					1971-72 (as on 1st August, 1971)
	1966-67	1967-68	1968-69	1969-70	1970-71	
Elementary Schools	31,157	31,429	31,712	31,823	31,881	32,021
High Schools*	2,372	2,449	2,513	2,580	2,635	2,699
Training Schools	145	143	142	140	139	135
Schools for Handicapped children.	22	22	23	24	24	4
Colleges	105	116	126	140	161	69
Training Colleges	19	20	23	23	23	23
Polytechnics	35	35	35	35	35	35
Engineering Colleges	12	12	12	12	12	12
Technical High Schools	14	15	15	15	14	14

*Includes matriculation and Central Schools also.

†Includes 5 Pre-primary Training Schools and one Training School for Anglo-Indians.

NOTE.—The reason for the decrease in the number of training schools during 1971-72 is due to the fact that 3 Government Basic Training Schools have been closed and the management of the Sacred Heart Basic Training School for Women, Srivilliputhur has closed the school.

[23rd March 1972]

II. TASKS AHEAD.

11. One of the important tasks facing us in the coming years will be to increase the percentage of enrolment of pupils in the school stage. The enrolment of pupils (as on 1st August 1971) was 94.5 in the age group 6—11, 55.6 in the age group 11—14 and 35.7 in the age group 14—17. It will be our endeavour to reach by the end of the Fourth Plan period cent per cent enrolment in the age group 6—11, 80 per cent in the age group 11—14 and 55 per cent in the age group 14—17.

12. The Committee appointed by Government to enquire into the service conditions of teachers in aided schools, popularly known as the Dr. Paul Committee, has submitted its report and Government are pursuing action vigorously to implement the important recommendations of the Committee. A comprehensive legislation is proposed to be introduced shortly after getting the clearance from the Government of India and the prior concurrence of the President as required under the Constitution.

13. The Chief Minister during his Budget speech has announced the setting up of an Expert Committee to advise on improving the quality of instruction in our educational institutions and raising it to international standards. The personnel of the Committee will be announced shortly.

14. The Chief Minister has also announced the setting up of a One-Man Commission, with the Chief Secretary to the Government of Tamil Nadu, to go into, among other questions, the representations of the B.T. teachers including Selection Grade teachers, for revision of their scale of pay and rectification of anomalies in the recommendations of the Second Pay Commission. This Commission will make its recommendations within a period of two months.

Pattern of Education.

15. There has been considerable re-thinking on the pattern and duration of education and various views have been expressed by educationists. The present system in Tamil Nadu envisages a 11-year school course (5 years Primary, 3 years Upper Primary and 3-years Secondary) and a 4 year College course with one year in the Pre-University and three years in the degree courses. The Task Forces set up by the State Planning Commission are also seized

23rd March 1972]

of this question. The Universities are applying themselves to the problem whether the Pre-University Course with one-year duration should continue or the intermediate course with two-years duration should be revived. If the two-year Intermediate course is to be revived, it will also have to be decided whether the Degree course should be of two years or of three years duration. On this depends an answer to the question whether the school year should be of 10 years or 11 years duration. We have also to bear in mind that most of the other States including our neighbouring States have reverted to the two year Intermediate course. These are difficult questions and a suitable pattern will have to be evolved after detailed examination and consultation with all interests concerned. It is hoped that the expert advice of the Universities and educationists will be available to Government soon so that a decision on this problem can be taken in the coming year itself.

College Education.

16. In respect of higher education Government are most anxious to ensure, with the active co-operation of the Universities, that the graduates of our State compare very favourably, in general academic back-ground and professional competence, with graduates from the other parts of the country. The Universities have recently upgraded the syllabus for various courses and Government have also assisted the Universities in conducting Orientation Course for teachers to familiarise themselves with the new syllabus. The whole-hearted acceptance and implementation of the Dr. A. L. Mudaliar Committee's recommendations has led to the provision of facilities for students joining Government Colleges to study either in the English or in the Tamil medium.

Technical Education.

17. The progress of Technical Education in our State will, in the coming years, be consolidated by opening new courses of higher learning and providing for diversified and specialised courses. The Sandwich Programme of Training and Semester System which have been introduced in our technical courses have enriched the content of the courses and increased the professional equipment and standards of the students. A significant step forward has been taken with the setting up of an Industrial Liaison Board which is aimed at associating the captains of industry with the

[23rd March 1972]

academic experts in charge of technical education, so that the instruction imparted in these institutions may be geared to meet the needs and requirements of the industry. There is a favourable climate for the setting up of a Technological University in Tamil Nadu and this Government hope that the concurrence of the University Grant Commission and the Government of India will be available to us soon.

CHAPTER II.

ELEMENTARY EDUCATION.

1. The State has been successfully discharging the primary responsibility of providing free and compulsory primary education to all school age children. The outlay provided for elementary education for the year 1972-73 is Rs. 42 crores out of the total allocation of Rs. 77 crores for school education. It will thus be seen that about 54 per cent of the outlay on school education is spent on elementary education.

2. There are now 52.31 lakhs of pupils in schools in the age group 6-11. The percentage of enrolment of pupils in this age group has risen from 88 at the end of the Third Plan period to 94.5 as on 1st August 1971.

3. During the two year period 1969-70 and 1970-71, 5,405 teachers were newly appointed to cope with the additional enrolment. 3,000 additional posts of teachers were sanctioned in 1971-72. During 1972-73 the target of additional enrolment in this age group is 1 lakh of pupils and it is proposed to sanction the appointment of 1,600 new posts of teachers.

4. The phenomenal expansion of educational facilities in the age group 6-11 has led to a spurt in the enrolment of pupils in the age group of 11-14. During the year 43 primary schools were upgraded as higher elementary schools. There are now 13.46 lakhs of pupils in school in the age group 11-14. The percentage of enrolment of this age group has risen from 47.30 at the end of the Third Plan period to 55.6 in 1971-72.

5. During the two year period 1969-70 and 1970-71 2,587 teachers were appointed to cope with the increased enrolment in this age group. During 1971-72, 2,000 new posts of teachers

23rd March 1972]

were sanctioned. The target of additional enrolment in this age group during 1972-73 is 50,000. It is proposed to appoint 1,000 additional teachers to facilitate improvement in the teacher-pupil ratio and higher quality instruction.

6. Every locality having a population of 300 and above has already been provided with an elementary school. There are 32,021 elementary schools including middle schools with 65.77 lakhs of pupils on the rolls as against 31,157 schools and 57.67 lakhs pupils in 1966-67.

Qualitative Improvement.

7. To consolidate this expansion, greater attention is being paid to qualitative improvement at all levels. Ours is, probably, the only State where English is taught compulsorily from the III Standard. The work of revision of syllabus is now in the final stage and the revision of syllabus is expected to be introduced in a phased programme from the coming academic year.

8. With a view to provide better facilities for the teaching of science in elementary schools, the scheme for the supply of science equipment and teaching aids on full cost basis at the rate of Rs. 300 per primary school and Rs. 1,000 per middle school is being continued. 10,400 primary schools and 2,600 middle schools have so far benefited under this scheme. During 1972-73 it is proposed to cover 1,000 more primary schools and 200 more middle schools at a cost of Rs. 5 lakhs. Apart from this, provision has also been made for the purchase of equipment in respect of additional classes to be opened under the schemes for additional enrolment of pupils in the age groups of 6-11 and 11-14.

9. With a view to improving the quality of teaching in elementary schools including the teaching of English from III Standard onwards, some Secondary Grade posts are provided for converting the existing higher grade posts. So far 19,500 new Secondary grade posts have been created converting the higher grade posts under this scheme.

10. A major step towards quality improvement has been taken with the proposed appointment of 900 B.T. teachers as headmasters for higher elementary schools. The existing posts

[23rd March 1972]

of secondary grade headmasters will be designated as additional headmasters and the present incumbents will not suffer any loss of emoluments. This step, which has been taken with the assistance of the Government of India, is expected to produce significant improvement in the quality of instruction in the elementary schools.

Mid-day Meal Scheme.

11. The successful working of the scheme for the supply of mid-day meals to poor pupils studying in elementary and higher elementary schools has evoked commendation from educationists all over the country. 18 lakhs of pupils including those in Harijan Welfare Schools are benefited by the Scheme. A provision of Rs. 205.48 lakhs has been made in the Budget Estimate for 1972-73, Rs. 162.89 lakhs under non-plan and Rs. 42.59 lakhs under plan scheme.

12. The CARE organisation continues to offer assistance to the Mid-day meal Programme by supplying food articles to augment the quantity and nutritional value of the meals supplied. The Central Kitchen Programme which was evolved to ensure preparation of the Mid-day Meal under scientific and hygienic conditions is being progressively expanded. 31 Central Kitchens are now functioning in Chingleput, North Arcot and South Arcot districts and the work of setting up of 30 Central Kitchens is in progress. During 1971-72 establishment of 30 more Central Kitchens was sanctioned. It is proposed to construct 30 more during 1972-73 also.

13. To facilitate storage of food stuffs required for this programme, it is proposed to construct 10 regional godowns in Tamil Nadu with the help of the CARE Organisation. Regional godowns are now functioning at Tiruvalam (North Arcot district) Senapuripalayam (Coimbatore district) Goundenpalayam (Coimbatore district) and Dharmapuri and work in two other places is in progress.

A sum of Rs. 64.10 lakhs has been provided for in this Budget towards the State's share of CARE Programme for mid-day meals.

23rd March 1972]

14. Poor pupils receiving midday meals in Standards I to III are given text-books and slates free of cost. About 11 lakhs of pupils benefited under the Scheme which is proposed to be extended to 33,000 more pupils during 1972-73.

15. Out of the 32,021 elementary schools in the State about 22,000 are run by Panchayat Unions. With a view to streamlining the running of these schools, a Panchayat Union Finance Enquiry Committee was constituted by Government to make suitable recommendations regarding the finances of elementary schools in Panchayat Union areas. The Committee's report is under active examination. Pending consideration of the report, Government have ordered that the salaries of all teachers in Panchayat Union Schools should be paid on the first of every month. To facilitate this, advance grants are sanctioned to Panchayat Unions whose ways and means position is difficult. This decision which ensures the prompt payment of teachers' salaries on the first of the month has been widely welcomed.

16. A Pilot Project for eliminating wastage and stagnation among pupils and for promotion of girls' education is proposed to be started with the assistance of the Government of India in the Saidapet Educational District. Preliminary surveys and studies are now under way.

Building Programmes:

17. With a view to accelerate the provision of adequate school buildings, a sum of Rs. 10.45 lakhs has been provided for in the Budget for 1972-73 for the construction of elementary school buildings in non-Panchayat Union areas and Rs. 40.06 lakhs for building grants to Panchayat Union areas. Besides this, a sum of Rs. 12.54 lakhs will be available from the Community Development Works Budget towards building grants for schools in Panchayat Union areas. In addition, Rs. 50 lakhs have been allocated from the proceeds of the Raffle for utilisation for the construction of elementary school buildings.

18. With a view to encourage women teachers to reside in rural areas, a scheme for the construction of quarters for women teachers in rural areas is being implemented. So far, about 1,568 quarters have been constructed in Panchayat Union areas. An out-lay of Rs. 5 lakhs is proposed in the year 1972-73 for this scheme.

[23rd March 1972]

CHAPTER III.

SECONDARY EDUCATION.

There were 2,699 secondary schools with 7.14 lakhs of pupils on rolls in Standards IX to XI, in 1971-72, as against 2,372 schools with 6.08 lakhs of pupils in 1966-67. During the year 1971-72, 54 new high schools were opened—37 Government schools and 17 Aided schools.

2. The percentage of enrolment of pupils in the age-group 14—17 was 35.7 in 1971-72 as against 29.65 at the end of the Third Plan period. During the two-year period 1969-70 and 1970-71, 2,510 new B.T. Teachers were appointed. During 1971-72, 1,500 new posts of B.T. Teachers were sanctioned. During 1972-73, it is proposed to enrol 40,000 pupils more and to appoint 1,000 more B.T. Teachers.

3. Government are implementing a scheme for the sanction of grants to high schools for equipping them with adequate laboratory facilities. During the three years from 1969-70 to 1971-72, 235 high schools were benefited under the scheme. During 1972-73 it is proposed to cover 88 high schools at a cost of Rs. 35 lakhs.

4. There are at present 2 mobile laboratory vans located in Mayuram and Pattukottai Educational Districts equipped with all the necessary science apparatus for high schools. It is proposed to purchase 7 more mobile laboratory vans for high schools.

A Pilot Project for the improvement of science teaching in schools with UNICEF assistance has been introduced in Madras, Chingleput and South Arcot districts. The new science syllabus for the project has been introduced in Standards I to III and Standards VI of selected schools from 1971-72. To support such a programme, selected graduate teachers have been given orientation training and they in turn will conduct in-service Training Courses for Teachers. An In-service Training for teachers of 50 elementary schools and 30 higher elementary schools for implementing the UNICEF scheme has also been conducted.

23rd March 1972]

5. Summer Training Institutes are being conducted by the National Council for Educational Research and Training and the University Grants Commission since 1969. During 1972, the N.C.E.R.T. proposes to hold Summer Institutes in Physics, Chemistry, Biology and Mathematics for high school pupils.

6. In order to provide, in a phased programme, adequate accommodation for all Government Board Schools, a provision of Rs. 25 lakhs has been made in the Budget for 1972-73, apart from the provision for spill-over works.

7. To improve library facilities in high schools, grants are given to high schools for the purchase of library books. Up to the end of the Third Plan period, 1,021 high schools had benefited under the scheme. During the first three years of the Fourth Plan period, 267 schools were covered. During 1972-73 it is proposed to cover 100 high schools at a cost of Rs. 1 lakh at Rs. 1,000 per high school.

Model School :

8. An experimental model school on the lines indicated by the Education Commission is proposed to be established from 1972-73. This experimental school will be attached to one of the training colleges in the mofussil. Meritorious pupils will be admitted to this school, which will have an optimum strength of 750, with residential facilities for at least 25 per cent of the pupils. An outlay of Rs. 2 lakhs has been provided for 1972-73 for this scheme which is expected to provide valuable lessons for qualitative improvement of education.

Curriculum Development :

9. It is proposed to set up a curriculum development wing in the State Institute of Education. This wing will undertake a continuing review of the curriculum and suggest improvements, incorporating new thoughts, trends, and techniques. An outlay of Rs. 30,000 has been provided during 1972-73 for this purpose.

10. A special coaching scheme has been organised in certain selected high schools for the benefit of pupils belonging to Scheduled castes and scheduled tribes, who fail in Standards X or XI.

[23rd March 1972]

Take-over of Municipal Schools :

11. Consequent on the introduction of free education at the school stage, the quantum of grants to municipalities and Corporation of Madras for the maintenance of high schools was raised from 50 per cent to 66½ per cent of the net expenditure with effect from 1967-68. The advance teaching grant payable to local bodies towards the maintenance of high schools was also increased with effect from 1969-70 from 75 per cent to 85 per cent of the grant sanctioned in the previous year. With a view to provide relief to municipalities which are unable to maintain high schools under their management, Government have decided to take over municipal high schools run by sick municipalities in a phased programme and to run those schools directly under Government management. As a first step, 10 municipal high schools will be taken over during 1972-73.

School Complex.

12. The Education Commission suggested the concept of linking secondary and primary schools under the school Complex Programme in order to be of mutual benefit. Under this scheme 10 to 20 primary schools and 3 to 4 upper primary schools around the secondary schools get themselves grouped as a viable unit of educational reform for guidance and improvement. The School Complex Programme is in operation under selected ranges in all the Districts in our State.

State Institute of Education :

13. The State Institute of Education, Madras is a State Level Institute corresponding to the N.C.E.R.T. at the national level and is in charge of in-service education at the school level. During 1972-73 it is proposed to conduct several in-service training programmes at a cost of Rs. 4 lakhs. The Institute is also conducting research on various problems related to teaching. A Primary Extension Centre is also attached to the Institute. 25 schools in Sriperumbudur and Poonamallee Panchayat Unions have been selected for this extension programme.

Common Examination for VIII Standard :

14. With effect from 1970-71, common question papers are being set for the VIII Standard annual examination in all schools in

[23rd March 1972]

each Revenue district. The answer papers are however valued in the same schools. This system which is a distinct improvement over the previous system is being continued this year also.

II. STUDENT AMENITIES.*School Improvement Conferences :*

15. In order to mobilise local effort and initiative for providing physical facilities and student's amenities for schools, 495 school improvement conferences have so far been held, and assistance to the value of 18.68 crores of rupees has been provided. Our State has been recognised as a pioneer in respect of these school improvement conferences.

16. As a result of voluntary effort 36.42 lakhs of pupils have been given free uniforms at a cost of Rs. 2.46 lakhs upto February 1972. This incentive has helped girls to attend schools regularly.

Medical check-up :

17. A pilot project for medical check up has been introduced in the city of Madras for about 5,000 pupils in elementary and secondary schools in the city.

Scholarship Scheme :

18. School Education in Tamil Nadu is free at all stages. In order to help talented pupils studying in rural schools, a scheme has been instituted from 1971-72, with assistance from the Government of India, for awarding scholarship of Rs. 1,000 per annum for boarders and Rs. 500 for day-scholars, for talented children in rural areas at the rate of two per Community Development Block. Under this scheme, 758 scholarships were sanctioned during 1971-72.

19. Education concessions are also given by the Education Department to the children of repatriates from Burma and Ceylon, defence personnel, ex-service personnel, scheduled Castes and Tribes, goldsmiths affected by the Gold Control Order, and children of political sufferers. Pupils belonging to the scheduled Castes and Tribes and Backward Classes are given scholarships at all level of education by the Harijan Welfare and Backward Classes Departments from their funds.

[23rd March 1972]

CHAPTER IV.

TEACHERS' WELFARE.

1. This Government have been taking abiding interest in the welfare of teachers and doing their best to improve their working conditions, so that, in turn, they may give of their best to the cause of education. We still have a long way to go before reaching ideal conditions, but it will be readily conceded that, within the severe financial constraints facing us, we have shown the maximum possible consideration to the claims of teachers. The recommendations of the Second Pay Commission which were accepted in full have secured substantial additional benefits for the teachers. A major portion of the Dearness Allowance has been merged with the pay, resulting in considerable improvement in respect of retirement benefits. There have been certain representations regarding the inadequacy of the Pay Commission's recommendations in respect of certain categories and Government are anxious to examine these also sympathetically. The appointment of an one-man Commission, with the Chief Secretary to Government of Tamil Nadu, to go into these representations and rectify anomalies has been widely welcomed.

2. Following the recommendations of the Second Pay Commission, uniform scales of pay and allowances have been sanctioned to teachers under all managements, Government, local bodies and private. Similar uniformity has been achieved in the matter of pension and other retirement benefits also.

The teachers in aided and local body schools have also been brought under the Liberalised Pension Rules and Liberalised Family Pension Rules applicable to the State Government's servants with effect from 2nd October 1970. Teachers in non-Government schools, who retired from service from schools on or after 1st June 1970 but before 2nd October 1970 and were re-employed till the end of the school year 1970-71, have also been brought under these Liberalised Pension Rules.

3. Leave rules for teachers in private secondary schools have been liberalised and the teachers have been made eligible for earned leave as in the case of teachers in Government and local body service.

23rd March 1972]

Common service conditions for aided school teachers :

4. The recommendations of the Dr. Paul Committee which are aimed at improving the service conditions of teaching and non-teaching staff of private schools are under active consideration of Government. It is proposed to introduce shortly comprehensive legislation incorporating these recommendations.

Other concessions to teachers :

5. 1,200 selection grade posts for B.T. teachers and 300 selection grade posts for Tamil Pandits Grade I serving in the B wing have been sanctioned. Similarly 10 per cent of the posts of higher and secondary grade teachers, Tamil Pandits and other language teachers have also been upgraded as selection grade posts.

For the 'A' Wing, Government sanctioned 25 posts of gazetted headmasters in Government Training Schools with 4 sections and more and 15 posts of gazetted headmasters in Government schools with strength of 1,000 and more. 45 selection grade posts for Grade I Tamil Pandits working in 'A' Wing Government High Schools have also been sanctioned.

Posts of headmasters in 80 Government Board Schools having a strength of 1,000 and above have been upgraded into gazetted posts in the scales of pay admissible to gazetted headmasters in regular Government schools.

Secondary School teachers, who are appointed as headmasters of Middle Schools, have been sanctioned a separate scale of pay as Headmasters, the scale being Rs. 225—5—250—10—350.

Headmasters of primary schools, with 4 or more teachers including the headmaster, who hold the Secondary Grade Teacher Training Certificate and are not already in the selection grade have been sanctioned headmaster's duty allowance at the rate of Rs. 5 when the strength of the school is 300 and below, and at Rs. 10 when the strength exceeds 300.

2,000 posts of Grade II Tamil Pandits have been converted into Grade I posts, with a view to giving Grade I scale of pay to Grade II Pandits who are fully qualified for appointment as Grade I

[23rd March 1972]

Pandits. 19,500 posts of Higher Grade teachers have been converted into secondary grade posts, with a view to giving secondary grade scale of pay to higher grade teachers who are fully qualified to hold secondary grade posts.

With effect from 1st April 1970, teachers of aided schools and their families are allowed free medical treatment in Government hospitals and dispensaries.

House Rent Allowance has been sanctioned to teachers in aided schools at the rates applicable to local body teachers.

Teachers of aided schools in Madras City and adjoining areas and in Madurai are getting City Compensatory Allowances at the rates applicable to Government Servants.

Festival advances and advances for purchasing handloom cloth are paid to all teachers in aided schools from the Provident Fund accumulations of the persons concerned, subject to a limit of 50 per cent of the amount standing to their credit in the Provident Fund.

Marriage loans not exceeding Rs. 500 to each are sanctioned to teachers of all aided schools, repayable in 60 instalments.

Winter allowances are paid to the teachers of aided elementary and secondary schools situated in notified hill areas for a period of four months (winter months) each year.

Hill allowance is paid at 20 per cent of the pay to teachers in aided institutions subject to a maximum of Rs. 80 per month with effect from 1st August 1970.

With effect from 1st July 1968, two advance incentive increments have been sanctioned to secondary grade teachers, B.T. Assistants, Headmasters, Tamil Pandits, P.T. Teachers and other specialist teachers who acquire qualifications higher than those required for the posts in which the teachers are working.

Aided school teachers who migrate from one school to another are allowed weightage for past service while fixing their pay in the new schools.

State awards are given to teachers of elementary and high schools in each of the 46 Educational Districts. In each Educational District two elementary school teachers and two high

23rd March 1972]

school teachers are given the awards every year. The award consists of a certificate of merit, a silver medal and cash prize of Rs. 200.

The Government have abolished the requirement that non-basic trained teachers should acquire craft qualification before drawal of increments.

Secondary grade teachers trained in other States in a language other than Tamil are permitted to appear for the S.S.L.C. Public Examination in Tamil.

To provide relief to teachers in Kanyakumari district, who have certain special problems, the following steps have been taken:—

(a) Grade I scale of pay has been permitted to Malayalam Pandits who were in service on 1st November 1956 in aided secondary schools and were not in possession of Vidwan Title of the Madras University;

(b) Tamil and Malayalam Pandits, who are in possession of Kerala Vidwan and Sahitya Vidwan Titles and were appointed or promoted to Grade I posts between August 1962 and March 1968 in Government high schools, have been exempted from the possession of Vidwan Titles of the Madras and Annamalai Universities.

From the National Foundation for Teachers Welfare, recurring monthly and lump sum grants are given to deserving teachers, retired teachers and dependents of the deceased teachers.

In response to representations received from teachers who could not find employment because they were over-aged with reference to the age limits fixed in 1964 for purpose of appointment as teachers in Panchayat Union Schools, the upper age limit has been removed with effect from January 1972.

Apprentice Teachers.—With a view to provide relief to unemployed teachers, the Apprentice Teachers Scheme was introduced by the Government in 1970-71. 6,500 posts of apprentice teachers have been sanctioned. The managements have been given the freedom to fill up these posts with teachers who passed the training examination during 1970 or earlier. In the case of B.Ts., particularly in subjects like Mathematics and Science, teachers who passed training examinations in 1971 can also be appointed,

[23rd March 1972]

It has also been laid down that when regular vacancies arise, the apprentice teachers should be absorbed before making appointments of outsiders.

CHAPTER V.

STRENGTHENING THE EDUCATIONAL MILIEU.

I. NATIONALISATION OF TEXT-BOOKS.

The Tamil Nadu Text-Book Society which was set up in March 1970 has been taking vigorous steps to implement the policy of Nationalisation of Text-Books. The programme of nationalisation of text-books at the school level will be completed during the beginning of the academic year 1972-73.

2. During 1971-72, the Society printed about 108 lakhs copies of text-books. It was gratifying to note that the text-books were released well before the re-opening of the schools and there were no complaints of non-availability of text-books. The distribution of books was undertaken by the Society directly in Madras City and in the mofussil through approved distributors, one for each of the 24 development districts.

3. During 1972-73, the nationalisation of text-books will be extended to cover almost the entire field. The only books which will remain to be nationalised will be (1) the text-books for the Elective subjects, Algebra, Geometry, Physics, Chemistry and History in Tamil medium for Standards X and XI, (2) the text-books in minority languages like Telugu, Malayalam and Urdu for various subjects and (3) the text-books for language subjects in minority languages.

4. Steps have been taken by the Society to improve the quality and production values of the books. The books for Standards I to III are being printed this year in multi-colour and other text-books to be newly published during the year will have attractive wrappers in multi-colour and will be printed on good quality printing paper. The prices of these text-books compare very favourably with the text-books brought out by the private publishers.

[23rd March 1972]

5. To handle the large volume of printing, the Society proposes to acquire a Text-Book Press solely for its use. Negotiations in this respect are under way with the Government of India.

Production of Children's Literature.

6. Under the scheme for the award of prizes for children's literature in Tamil, 10 prizes not exceeding Rs. 500 are awarded every year. Besides this, under a scheme sponsored by the Government of India for the conduct of prize competition for children's literature, a cash award of Rs. 1,000 is also given for the best work in Tamil.

II. REVISION OF SYLLABUS.

7. The syllabi now adopted in our schools were last revised in 1965. Realising the need for a constant review of the content of the syllabi and for up-to-dating the system of instruction, the Government constituted committees in December 1970 for revision of the entire school syllabi. The draft revised syllabi finalised by these committees for Standards I to V have been published in November 1971 and those for Standards VI to VIII in January 1972. The draft revised syllabi for Standards IX to XI will be published shortly. After eliciting public opinion and finalising the syllabi, the revised syllabi will be introduced according to a phased programme.

8. To do full justice to the demands of the new syllabi, the committees have indicated that the number of instructional days in High Schools and Middle Schools should be 200 and in Primary and Higher Elementary Schools 220, exclusive of examination days. The number of working days under the current syllabi is 200 for High Schools and 220 for Elementary Schools inclusive of examination days. It is proposed to examine this recommendation after suitable consultation with teachers and others concerned.

9. The Committee has also recommended that the instructional days should be divided into 8 periods of 40 minutes each and that a week should have 5 instructional days. This recommendation will also be examined by Government in consultation with teachers and educationists.

[23rd March 1972]

10. According to the present programme, it is proposed to introduce the revised syllabi from the academic year 1972-73 in Standards I to V in regard to all subjects other than Mathematics and Science. The revised syllabi for Mathematics and Science will be introduced later after conducting orientation courses for teachers.

III. TRAINING SCHOOL FACILITIES.

11. There are now 135 Training Schools (including 5 Pre-primary and 1 Anglo-Indian Training Schools) in Tamil Nadu, of which 72 are run by the Government and 63 by private agencies. In the context of unemployment among trained teachers, it has become necessary to review the existing facilities for teacher training, so that too large a number of trained teachers may not come out every year adding to the already acute problem of unemployment in this category. The problem has assumed formidable proportions and a few other States have even temporarily closed their teacher training facilities. While this Government are most anxious that no such drastic step should be taken in our State, it is very necessary that there should be a realistic review of the present facilities so that our resources may be profitably deployed, keeping in view the man-power requirements for our schools.

12. Under the UNICEF Scheme for Science Education, two training Schools (the Government Basic Training School, Cuddalore and the Government Training School, Egmore) have been selected as key institutions for introducing the Pilot Project.

13. In order to improve the instruction in Training Schools and provide opportunities to teachers and Deputy Inspectors of Schools in Government service to improve their professional qualification, 10 candidates from among School Assistants and Deputy Inspectors are being deputed for M.Ed. Training at State cost from 1970-71. This scheme will be continued during 1972-73 also.

IV. MADRAS ENGLISH LANGUAGE TEACHING CAMPAIGN.

14. Tamil Nadu is the only State in South India where English is being taught as a Second Language from III Standard onwards. A massive programme of in-service training for teachers

[23rd March 1972]

of English in Primary Schools has been organised in collaboration with the British Council. During the five years between 1967-68 and 1971-72, 6,204 teachers have been trained in English teaching at the M.E.L.T. Centres which are run at Palayamkottai, Coimbatore, Thanjavur and Cuddalore. Besides these training courses, seminars and workshops are also being conducted periodically. Twenty-five candidates from our State are deputed to the Regional Institute of English studies at Bangalore.

15. The Syllabus Revision Committee has, with a view to strengthening the teaching of English from the very beginning, recommended the introduction of reading and writing in English from Standard III onwards. The Text-Book Society has programmed to bring out a new Reader for Standard III based on this recommendation. Teachers' Hand books will also be published.

Pre-Vocational Training Centres.

16. Under the scheme of Pre-Vocational Training instituted by the Government of India for the children of age group of 11-14 children in this age group, who do not continue their education at the post-primary level are given Pre-Vocational Training. Six centres have been established in this State under this scheme.

V. SPECIAL SCHOOLS.

17. Forty-two Special Pre-primary schools intended for children of below 5 years, mostly in urban areas, are being run by the Education Department. In the rural areas, Kuzhanthaigal Kappagams and Balwadis are run by Panchayats.

Schools for the Handicapped.

18. There are now 24 schools in the State, for handicapped children—8 for the blind, 9 for the deaf, 2 for the blind and deaf, one for the orthopaedically handicapped and 4 for children suffering from leprosy. About 2,708 students are studying in these schools.

19. The Regional Braille Press which has been set up at the Government School for the Blind, Poonamallee is catering to the needs of the four Southern States. A Regional Training Centre

[23rd March 1972]

has also been run at this institution to serve the needs of the four Southern States. Fourteen teachers have undergone training and 9 teachers are now undergoing training.

Children's orphanages.

20. Institutions which are primarily orphanages, making suitable arrangements for the education of the inmates, are admitted to aid from State Funds. There are now 389 orphanages including 15 homes admitted to aid during 1971-72. The number of orphans benefited by the scheme is about 60,000.

VI. SPORTS AND PHYSICAL EDUCATION.

21. Educational institutions in our State continue to attach great importance to the promotion of physical education and sports. District and State Level Sports Meets are organised periodically. The State Sports Council and the District Sports Councils render valuable services for the promotion of sports and games, not only among the students but also among the public. The need for popularising sports in the rural areas calls for our special attention and it is hoped that the organisations concerned with this would apply themselves to this very vital and pressing task.

22. The State Government are providing grants for the construction of sports stadia in the districts. So far grants have been given to the districts of Tiruchirappalli, North Arcot, Salem, Madurai and the Nilgiris and stadia have been constructed in all these districts. During 1971-72, grants were released for the construction of stadia in Kancheepuram and Nagercoil. For 1972-73 also a sum of Rs. 2 lakhs has been provided for assistance to two districts for the construction of stadia. Besides this, the State Government have promised a special grant of Rs. 15 lakhs to the Madras Cricket Association for constructing a modern stadium at Chepauk grounds and a sum of Rs. 7 lakhs has already been disbursed.

VII. ADULT EDUCATION.

23. The rate of literacy in Tamil Nadu has risen to 39.39 per cent according to the 1971 census from 31.4 per cent according to the 1961 census. The percentage of literacy as per 1971 census was 51.68 for men and 26.83 for women.

23rd March 1972]

As part of the Government's continuing Campaign against illiteracy, 80 adult literacy centres are now being run.

The Functional Literacy Programme, aimed at imparting functional education to farmers, was being implemented in Udumalpet and Pollachi in Coimbatore district, Thanjavur taluk in Thanjavur district, Tiruvannamalai in North Arcot district and Tuticorin in Tirunelveli district. The scheme will be introduced in South Arcot district in 1972-73.

VIII. LIBRARY MOVEMENT.

24. Tamil Nadu is one of the few States in India which have enacted a Library Act and are giving continuing support to the Library Movement. There are now 13 District Central Libraries, 1,437 Branch Libraries and 1,882 Delivery Stations in the State. Local Library authorities have also introduced the mobile library service, the home delivery of books, library service for children and women, for tourists, for prisoners and for police personnel and the hospital library service.

25. The Library funds consist of the collection of the library cess on house tax and property tax at the rate of 3 paise per rupee. Recently Government have issued orders directing that, with effect from April 1972, the rate of library cess be increased from three to five paise per rupee. This step has been taken to augment the revenues of the Local Library Authorities. A matching contribution equal to the amount of cess collected is given as grant by Government to Local Library Authorities except in the case of the Local Library Authority in Madras. Besides this, grants for libraries opened under the Plan scheme are also given by Government.

26. The Director of School Education is now also the Director of Public Libraries. Government have under consideration a proposal to appoint a separate Director of Public Libraries with a view to give impetus to the movement.

IX. EXAMINATIONS.

27. Educational experts all over the country have underlined the need for immediate reforms in the examination system. It is Government's desire that the consensus among educational expert on this problem should guide Government in implementing the necessary reforms in the examinations system.

[23rd March 1972]

28. The Commissioner for Government Examinations, who is now the Director of School Education, conducts about 22 examinations, some of them annually and some twice a year. The conduct of examinations in commercial subjects like typewriting, shorthand and accountancy etc., has now been transferred from the Commissioner for Government Examinations to the Director of Technical Education.

29. The major examination conducted by the Commissioner for Government Examinations is the S.S.L.C. Public Examination which is conducted in about 900 Centres in March and about 180 centres in October. 1,93,059 candidates appeared for the S.S.L.C. Examination in April 1971, as against 1,91,853 candidates in April 1970. 1,11,823 candidates passed this examination in April 1971 as against 1,03,974 in April 1970. The percentage of passes rose from 56 per cent in April 1970 to 59.2 per cent in April 1971.

CHAPTER VI.

COLLEGIATE EDUCATION.

I. FINANCIAL PROVISION.

1. During the year 1972-73, out of the total outlay of Rs. 89.85 lakhs proposed to be spent on Education under "28. Education", Rs. 8.07.29 lakhs are to be spent on Collegiate Education. This represents about 9 per cent of the total expenditure on Education in the State.

2. The details of the provision for Collegiate Education in the Budget Estimates for 1972-73 are as follows :—

	<i>Revised Estimate, 1971-72.</i>	<i>Budget Estimate, 1972-73.</i>
(RUPEES IN LAKHS.)		
28. Education	7,70.88	8,07.29
Provision for buildings under 103. (a) Original Works, etc.	1,10.05	1,46.98
47. Loans and Advances—National Loan Scholarship Scheme.	50.00	56.36
	9,30.93	10,10.63

23rd March 1972]

3. The following figures will give a bird's-eye view of the way in which this financial outlay is spent on different activities in the Directorate of Collegiate Education :—

	<i>Revised Estimate, 1971-72.</i>	<i>Budget Estimate, 1972-73.</i>
(RUPEES IN LAKHS.)		
Direction and Supervision	7.53	7.64
Grants to Universities	72.25	57.92
Maintenance of existing Arts and Science Colleges—		
(a) Government	3,44.73	3,86.03
(b) Non-Government	3,04.03	3,28.13
Maintenance of existing Training Colleges—		
(a) Government	26.24	24.55
(b) Non-Government	7.17	7.10
Law College, Madras	6.71	8.00
Maintenance of existing Special Institu- tions—		
(a) Government	2.32	2.17
(b) Non-Government	5.24	5.09
Opening of new Government Arts and Science Colleges and of new Courses.	..	24.20
Scholarships, concessions and incentives to students and preparation of Collegiate Text-Books in Tamil.	1,50.04	1,54.86
Miscellaneous	4.67	4.94
Total ..	9,30.93	10,10.63

[23rd March 1972]

II. PHYSICAL TARGETS.

4. The total number of Arts and Science Colleges in the State at the end of the academic year 1970-71 was 160 (43 Government and 117 Aided). During 1971-72, three new Government Arts Colleges at Mannargudi, Tiruppur and Udumalpet were opened. In addition to these, six private colleges were admitted to aid from State Funds, thus bringing the total number of Colleges in the State to 169 (46 Government and 123 Aided). Apart from the opening of these three new Government Colleges, additional courses and Post-graduate Courses were also started in 1971-72 in 17 Government Colleges. These courses were in addition to the new English medium sections opened in consequence of Government's acceptance of the A. L. Mudaliar Committee Report on the Medium of Instruction in Colleges. Additional courses started by aided managements were also admitted to aid from State Funds during 1971-72.

The total number of students studying in all the Arts Colleges increased from 1.63 lakhs in 1970-71 to 1.83 lakhs in 1971-72.

5. In the Budget Estimate for 1972-73, provision has been made for the opening of four new Government Colleges (Rs. 9.2 lakhs) and for the opening of additional sections in the P.U.C. Class (Rs. 2.5 lakhs). (The new Government Colleges will be started if the prescribed local contribution for the starting of the Colleges is forthcoming and affiliation is granted by the Universities concerned). The provision made for starting new degree courses and Post-Graduate Courses in Government Colleges during 1972-73 is Rs. 15 lakhs.

6. As part of the expansion programme for Collegiate Education in the State, Rs. 115 lakhs were provided in the Budget for 1971-72 for College Buildings and Hostels. During 1971-72, Government sanctioned the building of four college hostels with the help of the grants received from the University Grants Commission. A total sum of Rs. 1,46.99 lakhs has been provided in the Budget Estimate for 1971-72 for the construction of College Buildings and Hostels.

7. Evening Classes are now conducted in 30 colleges (15 Government plus 15 Aided). They provide opportunities to employed persons to enhance their academic qualifications. The total number of students studying in these classes was 8,312. It is proposed to start, during 1972-73, some evening courses in a few more Government Arts Colleges.

[23rd March 1972]

III. STEPS FOR QUALITATIVE IMPROVEMENT.

8. As a step towards improving the quality of instruction in Government Colleges, Government decided in 1971-72 that future recruits to the posts of Tutors and Demonstrators, should possess at least a Post-Graduate Degree instead of a Bachelor's Degree.

9. Research Experience being essential for teachers to handle Degree and Post-Graduate Classes, it has been proposed to depute a certain number of Professors and Assistant Professors in Government Colleges for research work leading to Ph.D. Degrees, and a provision of Rs. 28,000 has been made in the Budget for 1972-73 for this purpose. The scheme for deputing Assistant Professors for M.Ed. Training is also being continued.

10. To improve the quality of instruction in English, periodical In-service Training Programmes in the teaching of English at the College level were conducted in 1971-72 with the collaboration of the British Council and the Universities of Madras and Madurai. From 1969-70, stipends are being given to 40 students every year for undergoing the course of M.A. in English. The value of the stipend is Rs. 100 per mensem. After they pass M.A. (English) they are considered for appointment in suitable posts in Government Colleges. This scheme will be continued in 1972-73 also.

11. During 1971-72, Government sanctioned a grant of Rs. 1 lakh to the Madras University for conducting orientation courses for teaching the new syllabi adopted by the Madras University.

IV. MEDIUM OF INSTRUCTION.

12. Accepting the A. L. Mudaliar Committee's recommendation regarding the provision of parallel medium sections, Government ordered in 1971-72 the opening of new sections in English in Government Colleges where there were only Tamil Medium sections. Government continued to implement their policy of encouraging the imparting of higher education through the Tamil Medium, and sanctioned the payment of an incentive of Rs. 180 per year for Tamil Medium students in the B.A. and B.Sc. classes, and Rs. 50 per year for those in the Pre-University class. This incentive has been available since 1971-72 to all the students in Tamil medium sections in Government and Private Colleges, irrespective of community or income limit. It is proposed to continue the scheme of stipends in 1972-73 also.

[23rd March 1972]

V. BOOKS IN TAMIL MEDIUM FOR COLLEGE STUDENTS.

13. 273 Books have so far been published in the Tamil Medium for college students. This is a significant achievement, considering that out of about 600 College level books brought out throughout the country in all the regional languages put together, 273 books are in Tamil alone. The Tamil Nadu Text Book Society, has, on behalf of the Government, commissioned the writing of about 450 original books in Tamil in the various University level subjects according to the revised syllabi of the Universities in Tamil Nadu. 74 manuscripts are now under print. It is expected that the remaining books will also be published before the end of this year. The Society is also taking steps for the publication of books in Tamil medium for post-graduate courses in History and Economics.

VI. NATIONAL CADET CORPS.

14. At present the National Cadet Corps in Tamil Nadu has 51 senior Division Units (including one officers' Training Unit) and 5 Group Headquarters for administering these units. The strength of the N.C.C. in the Senior Division is 32,145, and in the Junior Division 70,200. Provision has been made in the Budget Estimate for 1972-73 for increasing the strength of the Junior Division Troops by 5,000 at a cost of Rs. 2.5 lakhs. The N.C.C. contingent from Tamil Nadu which participated in the Republic Day Parade at New Delhi in January 1971 was adjudged the best and won the All-India Banner.

VII. LAW COLLEGE.

The Law College came under the control of the Director of Legal Studies as a Head of the Department in 1953. Post-Graduate Diploma Courses in Law, and M.L. Courses in certain Branches have been started. The total number of students in the College was 2,366 in 1971-72, out of whom 429 are studying in the evening Law Courses, 48 students are undergoing the post-graduate Diploma Course. 46 students were studying in the M.L. Course.

23rd March 1972]

The Law College Hostel is now accommodated in a private building taken on rent. It provides accommodation to 220 students only. As there is a great demand for Hostel facilities from many more students and as there is no suitable Government land available, the Government have decided to acquire the present private building, along with the site, so that new buildings may be put up to give additional accommodation to about 400 more students.

CHAPTER VII.

TECHNICAL EDUCATION.

I. FINANCIAL PROVISION.

1. During the year 1972-73, out of the outlay of Rs.8,985 lakhs proposed to be spent on Education under "28. Education", Rs. 503 lakhs are to be spent on Technical Education, including Industrial Training Institutes. This represents about 6 per cent of the total outlay on education.

2. The details of the provision for Technical Education in the Budget for 1972-73 are as follows:—

Head of Account.	Amount. (RS. IN LAKHS.)
"28. Education"	5,03.32
Outlay for buildings for Technical Educational Institutions under "103. Capital outlay", etc.	40.55
Outlay for buildings for I.T.I.'s under "109. Capital outlay".	14.47
Loans to students and to students passing out of I.T.I.'s	42.52
Total ..	6,00.86

[23rd March 1972]

3. The following figures will give a bird's eye view of the way in which this financial outlay is spent on different activities in the Directorate of Technical Education.

	<i>Revised Estimate for 1971-72.</i>	<i>Budget Estimate for 1972-73.</i>
	(RS. IN LAKHS.)	
1. Direction and Supervision	15.99	16.39
2. Engineering Colleges—		
(a) Government	1,13.52	1,32.90
(b) Private	38.13	37.86
3. Polytechnics and Special Institutions—		
(a) Government	1,12.71	1,20.95
(b) Private	44.41	43.55
4. Technical High Schools—		
(a) Government	16.19	15.36
(b) Private	4.00	4.00
5. Regional Engineering College, Tiruchirappalli.	19.32	16.82
6. Scholarships, Stipends and Loans to students.	21.05	23.15
7. Industrial Training Institutes ..	1,82.44	1,80.88
8. Examinations—		
(a) Polytechnics	4.00	4.40
(b) Commerce	4.10	4.60
Total ..	5,75.86	6,00.86

23rd March 1972]

II. PHYSICAL TARGETS.

4. The State had only five Engineering Colleges and six Polytechnics when the First Five-year Plan was taken up for implementation. The number of Engineering Colleges and the Polytechnics in the whole of the State has now increased to 12 (of which seven are under the purview of the State Government) 35 Polytechnics (including three Women's Polytechnics) and 14 Technical High Schools (11 Government and 3 Aided). Notable changes are the taking over of the control of the Alagappa Chettiar College of Engineering and Technology, Karaikudi and the Alagappa Polytechnic, Karaikudi, which hitherto had functioned under a Private management. The Institute of Film Technology, Madras, has been transferred to the control of the Director of Information and Publicity, Madras. A New "Sandwich" Polytechnic under a private management but aided by Government, is expected to be established at Ennore during 1972-73.

5. The number of students admitted to the seven Engineering Colleges during 1971-72 was 1,584—Regular courses: 1,167; Part time courses: 417. During 1972-73, 1,660 seats (including the Part-time degree course) will be available for new admissions. In the Polytechnics, 4,642 students were admitted during 1971-72. During 1972-73, 4,800, seats will be available for new entrants.

III. DIVERSIFICATION OF COURSES.

6. The programmes taken up for execution during the current Plan period aim at qualitative improvement by way of consolidating the institutions already established and improving the quality of education imparted in the institutions. Introduction of job oriented and diversified courses mainly to create more avenues for employment to the successful candidates is one of the important measures taken up. During the year 1971-72, diversified courses like Welding Technology, Commercial Practice, Cosmetology, Baking, etc., were introduced. In the coming year, it is proposed to introduce a few more courses like Diesel Traction, Data Processing, Prosthetics and Orthotics, etc., in the Polytechnics. Besides, it is proposed to introduce two Post-Graduate courses at the college of Engineering, Guindy in Applied Electronics and Applied Mathematics in addition to the setting up of a new Automotive Engineering Laboratory. The "Sandwich Programmes" introduced in the Government Polytechnic for Women, Madras, Institute of Chemical Technology, Madras, etc., are also working well.

[23rd March 1972]

IV. INDUSTRIAL LIAISON BOARD.

7. The personnel needs of modern industry are now rapidly moving more and more towards specialised skills. Hence there is need for the training of technical personnel in highly specialised areas of engineering suited to the needs of industry. For this purpose it is essential that a close liaison should be maintained between the industrial firms and academic circles in Technology so that both are aware of each others' problems and technical institutions are able to train the kind of personnel needed by industry. To serve this purpose, the State Government have constituted an Industrial Liaison Board in which leading industrialists in the State are represented. The Board is expected to take vigorous steps for the introduction of practical training courses of the Sandwich type and also to make suggestions regarding the kind of training to be given in technical institutions.

V. COMPUTER CENTRE.

8. A Fundamental Engineering Centre with Computer facilities has been functioning at the College of Engineering, Guindy, since 1964. Both Government and Private agencies have been making use of the Computer Time available here and Government have also sanctioned in 1968 and 1970 additional technical staff to make more Computer time available at the Centre. In recent months, various departments of Government have taken steps to further acquaint themselves with the facilities available at the centre so that their management and technical problems can be processed through the Computer.

VI. EMPLOYMENT OPPORTUNITIES FOR THE ENGINEERS.

9. The Part-time Degree Course for Diploma holders started during 1971-72 are being continued. The intake in these courses during 1971-72 was as follows: Civil 158, Mechanical 141 and Electrical 118. These courses are meant for those who seek better employment opportunities by enhancing their academic qualifications. Among the other measures taken towards providing employment opportunities for engineers, the incentive given to the present and erstwhile students of Polytechnics by making available machines at nominal rate so that they can execute job orders is being continued at Tiruchirappalli and Madurai. So far 180 students and diploma holders have benefited by this incentive.

23rd March 1972]

10. In the context of the commissioning of the Salem Steel Plant, there is greater need for the training of Metallurgical Engineers in the State. The starting of the Metallurgical Engineering Course in the College of Engineering, Guindy in 1970-71 was intended to fulfil this need. It has now been proposed to shift this course from the College of Engineering, Guindy to the Government Engineering College, Salem, as Salem has the advantage of proximity to the new steel Plant with the facilities for practical training which the Steel Plant will afford.

VII. STEPS FOR QUALITATIVE IMPROVEMENT.

11. (i) For keeping the syllabi in various courses up-to-date, periodical revision of the courses of instruction is necessary to keep in step with modern developments in each field. During 1972-73 it has been proposed to set up a Curriculum Development Cell at the College Engineering, Guindy for this purpose.

(ii) For enhancing the academic qualifications of teachers, five teachers in technical institutions were deputed for research work to the Indian Institutes of Technology, the Indian Institute of Science, Bangalore and to some Universities abroad during 1971-72. During 1972-73 the deputation salaries for these five teachers will be continued.

12. The Certificate Course Examinations in Commerce subjects were, up to April 1971, being conducted by the Commissioner for Government Examinations. As these subjects such as Typewriting, etc., involve technical knowledge and as the Institute of Commercial Practice is already under the Director of Technical Education the conduct of these examinations has been transferred to him from October 1971 onwards. The supervision of Commercial Institutes has also been transferred to the D.T.E. The procedures of these examinations have been stream-lined and the publication of results expedited.

VIII. TECHNOLOGICAL UNIVERSITY.

There is increasing recognition of the fact that the highly specialised needs of technical education can be more adequately met by the creation of a specialised agency which will give constant and continuing academic and technical guidance to the institutions of professional learning. The proposal to constitute an University of Technology in this State is being actively pursued.

[23rd March 1972]

IX. CRAFTSMEN TRAINING SCHEMES AND INDUSTRIAL TRAINING INSTITUTES

The Craftsmen Training Scheme administered by the Director of Employment and Training which was centrally sponsored till 1968-69 has become a State Scheme from 1969-70.

(i) Industrial Training Institutes :

As against 10 Industrial Training Institutes (with 3,368 seats) at the end of the Second Five-Year Plan and 30 Industrial Training Institutes (with 9,592 seats) at the end of the Third Five-Year Plan, there are now 31 Industrial Training Institutes (with 13,112 seats). 1,000 more seats are proposed to be provided during the Fourth Plan period.

Under a scheme for Diversification of trades, some unpopular trades in some of the Industrial Training Institutes are proposed to be substituted by more popular trades like those of Mechanic (Electronics), Mechanic (Tractors), Mechanic (Refrigeration and Air-conditioning), etc.

The Industrial Training Institutes at Guindy, North Madras, Ambattur, Madurai and Coimbatore hold evening classes for industrial workers. At present about 688 workers, in all, are attending the classes.

Under a scheme started in the Third Plan period, the Industrial Training Institutes at Tiruchirappalli, Madurai, Salem and Pettai offer part-time training in alternative trades for Goldsmiths, Pattern Makers and Handloom Weavers in order to equip them for a secondary vocation and gainful employment. About 125 candidates are undergoing such training.

The Industrial Training Institutes at North Madras and Coimbatore have, as a pilot project, started Commercial units in carpentry trade. These units provide practical experience in production to the trainees. The experience will enable the trainees to gain confidence in setting up their own enterprises and getting job order, independently. If the Pilot scheme proves to be successful, it is likely to be extended to other centres also.

23rd March 1972]

Schemes are also in force to give job-oriented practical training to the candidates who pass out of the Industrial Training Institutes. At the Industrial Training Institute, Tiruchirappalli they are allowed to execute job-orders for the manufacture of machine components required by the Bharat Heavy Electricals, Limited. At the Industrial Training Institutes at Guindy and Madurai, they are allowed to attend to the repair and servicing of electrical equipment like refrigerators and of equipments used in hospitals.

Five per cent of the seats in each trade in each Industrial Training Institute is reserved for repatriates from Burma and Ceylon.

The quality of the training imparted in Industrial Training Institutes in the State is high. Tamil Nadu has consistently annexed the first position in one or two trades in the annual All-India skill competitions held at New Delhi. The President's rolling shield for the "Best State" has also been annexed by Tamil Nadu thrice.

(ii) Apprenticeship Training Scheme :

Under the Apprentices Act, 1961, it is obligatory on the part of Industrial Establishments to train a certain number of apprentices. At present 195 industries are covered by the Act and the number of establishments implementing the Act is 489. The number of apprentices on the rolls in the establishments is 2,727. Instruction classes for the Apprentices in related subjects are held in ten Industrial Training Institutes.

(iii) Aided Industrial Schools :

There are now 31 Aided Industrial Schools in the State, recognised by the Department of Employment and Training. They are given grants for maintenance, equipment and buildings.

(iv) Loan assistance to unemployed Industrial Training Institute passed candidates:

With the object of creating facilities for self-employment among the technically qualified craftsmen, Government have sanctioned a scheme of loan assistance for the supply of tools and equipments to 3,000 technically qualified unemployed craftsmen

[23rd March 1972]

trained in the Industrial Training Institutes in the State, at the rate of Rs. 1,000 worth of tools and equipment to each for their self-employment purposes, free of interest. The loan will be recovered in 25 equal monthly instalments of Rs. 40 each. Sums of Rs. 30 lakhs each have been provided in the Budgets for 1971-72 and 1972-73 for this scheme.

CHAPTER VIII.

MUSIC, ARTS AND CULTURAL ACTIVITIES.

Tamil Nadu Sangita Nataka Sangam :

1. The Tamil Nadu State Sangita Nataka Sangam continued its activities for fostering and developing the fine arts, music, dance, drama and films and for promoting through them the cultural activities of this part of the country.

2. The Sangam encourages young artistes of merit and gives them opportunities to give performances under its own auspices. It awards prizes and distinctions to individual artistes of outstanding merit in the fields of music, dance, drama and films.

3. During 1971-72, the Sangam received a grant of Rs. 1.90 lakhs for its regular activities and Rs. 50,000 for entertaining Cultural Troupes from abroad. A Budget provision of Rs. 2.40 lakhs has been made for 1972-73.

4. Under the scheme sanctioned by the State Government for aiding eminent artistes, 190 artistes were sanctioned pensions during 1971-72. Government sanctioned Rs. 2 lakhs for this purpose.

Museums :

5. Improvements to the seating arrangements in the Museum Theatre were taken on hand during 1971-72 and are expected to be completed during 1972-73.

Central College of Karnatic Music :

6. Three new courses in Bharata Natyam, Flute and Mridangam were started during 1971-72 in the College. The Hostel for lady students which was completed at a cost of Rs. 3 lakhs has now been occupied.

[23rd March 1972]

Archaeology :

7. For repairs to the Thirumalai Naicken Mahal, which has been taken over from the Public Works Department by the Department of Archaeology, a provision of Rs. 1 lakh has been made in the Budget Estimate for 1972-73. It is ultimately proposed to complete the repairs at a cost of Rs. 3 lakhs.

8. Early in 1970, a local Committee at Thanjavur commissioned a statue of Raja Raja Chozha in commemoration of the 1000th Anniversary of the King. The Committee and the State Government felt that the appropriate place for the installation of the statue would be a site inside the precincts of the Great Temple at Thanjavur built by Raja Raja Chozha. As the preservation of the temple is in the charge of the Archaeological Survey of India (Government of India), this was taken up at the highest level by the State Government with the Government of India in February 1970. The Government of India have not yet accepted the State Government's request to instal the statue inside the precincts of the temple and have suggested that the statue may be installed at a site between the inner and the outer walls of the temple. As the site chosen the State Government will in no way obtrude upon the architecture of the temple itself, the matter is still being pursued with the Government of India to persuade them to accept the State Government's suggestion.

9. Some of the most important architectural monuments in the State such as the Bragadeeswarar Temple at Thanjavur, the Jalakanteswarar Temple at Vellore Fort and the Gangaikondacholapuram Temple are being maintained by the Archaeological Survey of India. Since a State Department of Archaeology was set up in the State as early as in 1964 and legislation has also been enacted for the preservation of notified monuments in the State, the State Government as early as in 1966 took up the question of handing over by the Government of India of the important monuments to the State Department of Archaeology. It was pointed out that many of these monuments were in a state of disrepair either owing to the lack of staff or the lack of funds in the Archaeological Survey of India. The question was taken up at the highest level with the Government of India but so far they have not agreed to the deprotection of these important monuments. The question is still being pursued with the Government of India.

[23rd March 1972]

CHAPTER IX.

TAMIL DEVELOPMENT.

1. The progressive introduction of Tamil as the Official Language and adoption of Tamil as the medium of official correspondence are being pursued vigorously by Government in accordance with the policy directive given by the State Legislature in their resolution, dated the 23rd January 1968.

2. As an incentive to Government servants to adopt Tamil in their drafts and notes, 15 cash awards of Rs. 500 each are being awarded annually to the Government servants who produce the best drafts or notes in each of the 13 Districts and to two Government servants in the Madras City.

3. District Officers have now been appointed to accelerate the pace of inspection and the adoption of Tamil in the District offices and give constructive advice to the members of the staff in noting and drafting.

4. The Tamil Development and Research Council has been encouraging the production of literature in Tamil by awarding prizes. Till 1970-71 one prize of Rs. 1,000 was given to the best book in each of twenty chosen categories. In May 1971 orders were issued that two prizes may be awarded to the two best books in each category—the first carrying Rs. 2,000 and the second prize Rs. 1,000.

5. The Council is also implementing a scheme of financial assistance to authors to encourage the publication of quality books in Tamil. Assistance under this scheme has been given so far to one author and the question of extending assistance to four more authors is under the consideration of the Council.

6. Government have also been giving generous grants to the Tamil Academy for the publication of the children's encyclopaedia in Tamil and to the Southern Languages Book Trust for its general publication programme and for bringing out a Tamil edition of the UNESCO Courier. Certain Universities in other States have also been given grants for conducting research work in Post Graduate studies in Tamil. Under this scheme the Osmania University and the Venkateswara University have set up Tamil chairs with assistance from the Government of Tamil Nadu.

23rd March 1972]

History of Tamil Nadu :

In June 1971, the Government appointed a Committee of scholars under the Chairmanship of Dr. Mu. Varadarasanar for writing an authentic history of Tamil Nadu in Tamil. The tenure of the Committee is two years from June 1971. The Committee has started functioning.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Friday 24th March 1972

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I.—QUESTION AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Medical College Students

* 275. Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether the Tamil Nadu Government have agreed to implement the Central Government's proposal that the students who join the Medical Colleges should sign an agreement to the effect that they will serve in rural areas after completion of their course ?

மாநாத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு பதிலளிக்க வேண்டுமென்றால்—

மாநாத்துவக் கல்லூரிகளில் செரும் மாணவர்கள் படிப்பு முடிந்த பின் கிராமங்களில் பணிபுரிவதற்கு ஒப்புக்கொண்டு உடன்படிக்கை எழுதித் தரவேண்டுமென்ற மத்திய அரசின் திட்டத்தை தமிழ் நாட்டில் அமுல் நடத்த தமிழக அரசு ஒப்புக் கொண்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அப்பாழகன் : இல்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, இப்போதே கிராமப்புறங்களிலுள்ள மாநாத்துவ நிலையங்களிலேயும் மற்ற இடங்களிலும் டாக்டர்கள் பணியாற்றுவதற்கு தாங்களாகவே முன் வருவது என்பது அரிதாக இருக்கிறது. எனவே அவர்கள் மாநாத்துவக் கல்லூரியில் வந்து சேருவதற்கு முன்பே அவர்களிடமிருந்து குறைந்தது ஐந்தாண்டுகால மாவது கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றுவதற்கான ஒரு ஒப்புதல் பெற்றுக் கொள்ளால், நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். எனவே அப்படி ஒரு ஒப்புதல் பெற்றுக் கொள்ளுவது அவசியமென்று அரசு கருதுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அப்பாழகன் : தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தினைப் பொறுத்த வரையில், பிரச்சனை அவ்வளவு கடுமையானதாக இல்லை. மாநாத்துவக் கல்லூரியிலிருந்து வரும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் “வேலை கிடைத்தால் போதும்” என்று எண்ணுவதால், அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் சென்று பணியாற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றார்கள். அங்கே பணியாற்றும் நேரத்தில், வேறு ஏதாவது

[24th March 1972]

காரணங்களுக்காக, ஒரு ஆண்டு அல்லது இரு ஆண்டுகள் கழித்து நகர்ப்புறங்களுக்கு வரவேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள். இப்போதும் இரண்டாண்டுக்காலமாவது அவர்கள் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே பணிபுரிய வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கின்றது. எனவே அவர்களிடமிருந்து பணிபுரிவதற்கான உறுதிமொழி ஏதும் பெற வேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்துவிட்டு வெளி வரும் மாணவியர்களுக்கு இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலையங்களிலே, அதாவது ஃபேமிலி பிளானிங் கிளினிக்குகளிலே பணிபுரிய வேண்டும் என்றதொரு நிபந்தனையினை வைத்திருக்கின்றார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட நிபந்தனை ஏதும் தேவையில்லையென்றே அரசு கருதுகிறது. தற்போதுள்ள 374 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுடன் இணைந்து 374 குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலையங்களும் இருக்கின்றன. இவற்றிலே மருத்துவத் துறையில் தேர்வு பெற்ற மருத்துவ அதிகாரிகளே பணிபுரிய வேண்டும். அவர்களிலே பெரும்பாலும் பெண் மருத்துவ அதிகாரிகளே பணியாற்றுகின்றார்கள். மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்துவிட்டு, தேர்வுபெற்று வெளிவந்த பிறகு, அவர்கள் மாணவியர்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. மருத்துவ அதிகாரிகளாகவே கருதப்படுகின்றார்கள்.

Provision of Microscopes at the Taluk Headquarters Hospitals

* 276. Q.—**THIRU G. PARANGUSAM** (on behalf of **THAVATHIRU DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR—KUNDRAKUDI ADIGALAR**): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether the Government have any proposal to provide the taluk headquarters hospitals with microscopes, as the first phase to test the blood, faeces and urine of the patients and enable the doctors to diagnose the nature of the diseases?

வட்ட தலைமை மருத்துவமனைகளில் உருப்பெருக்கிகள்.

திரு. ஜி. பராங்குசம் : (தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்—குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

நோயாளிகளின் இரத்தம், மலம், சிறுநீர் இவைகளைப் பரிசோதித்து வியாதிகளின் தன்மைகளை மருத்துவர்கள் கண்டறிய முதல் கட்டமாக எல்லா வட்டத் தலைமை நகர்களிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளுக்கு உருப்பெருக்கிகள் (மைக்ரோஸ்கோப்) வழங்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்கனவே உருப்பெருக்கிகள் (Microscopes) வழங்கப்பட்டுள்ளன.

[24th March 1972]

Professor of Economics, Presidency College

* 269. Q.—**THIRU V. ISVARMURTI**: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there were disputes in Courts about the appointment of the Professor of Economics in the Presidency College, Madras during 1970-71; and

(b) if so, the details thereof?

பொருளாதார பேராசிரியர், மாநிலக் கல்லூரி

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1970-71-ஆம் ஆண்டில், சென்னை, மாநிலக் கல்லூரியில் பொருளாதாரப் பேராசிரியரை நியமித்தது குறித்து நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) 1970 சனவரி திங்களில் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் மாநிலக் கல்லூரி பொருளாதாரப் பேராசிரியர் திரு. பி. வி. இராஜகுமாரை அதே கல்லூரியில் கூட்டுப் பொருளாதாரப் பேராசிரியராக மாற்றி அவருக்குப் பதிலாக திரு. டி. எஸ். வெங்கடசாமியைப் பொருளாதாரப் பேராசிரியராக நியமனம் செய்தார். இதை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் திரு. பி. வி. இராஜகுமார் நீதிப் பேராணை மனு தாக்கல் செய்தார். உயர்நீதி மன்றம் அம் மனுவை தள்ளுபடி செய்தது.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இதில் சம்பந்தப்பட்ட பேராசிரியர் தலைமை நீதிபதிக்கு மிக நெருங்கியவராக இருப்பவர் என்ற காரணத்தினால், இவரைப் பதவியில் அமர்த்தும் முறையில் சாதாரணமாக அரசு பின்பற்ற வேண்டிய முறைகளைப் பின்பற்றாமல், இவரைப் பதவியில் அமர்த்தியிருக்கின்றார்கள் என்ற புகார் வந்தது அரசுக்குத் தெரியுமா? அரசு இது பற்றிய முடிவினை மேற்கொள்ளும் போதுகூட, ஏதோ குழறுபடிகள் இருப்பதாகப் பேசப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதில் எவ்வித ஆதாரமில்லை. தலைமை நீதிபதிக்கு எவ்வளவோ பேர் உறவினர்கள் இருக்கக்கூடும். உறவினர்கள் இருக்கக் கூடாது என்ற முடிவிற்கு வந்து, அவர்களுக்கு இயல்பாகக் கிடைக்கும் பதவி உயர்வினைத் தடுத்திட வேண்டுமென்ற எண்ணம் சரியானதாக ஆகாது. இதிலே தலைமை நீதிபதியினைச் சம்பந்தப்படுத்துவது பொருத்தமற்றது. பேராசிரியர் டி. எஸ். வெங்கடசாமி அவர்கள் 1961-ஆம் ஆண்டு உதவிப் பொருளாதாரப் பேராசிரியராக இருந்து, பின்னர் நான்காண்டு காலம் விடுப்பு பெற்று, மேநாடுகளில் மேல் படிப்பிற்கு என்று சென்றார். அதற்குப் பிறகு அவரது துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்கு என்று

[24th March 1972]

மேலும் ஒன்றரை இரண்டு ஆண்டுக் காலம் தங்கி, 1969-ஆம் ஆண்டிலே டாக்டர் பட்டமும் அவர் பெற்றார். எனவே அவர் பொருளாதாரப் பேராசிரியராகப் பதவி பெறுவதற்கான தகுதி முழுதும் பெற்றிருக்கின்றார். அவர் தமது படிப்பினை முடித்து வந்த பிறகு, அவர் இங்குள்ள மாநிலக் கல்லூரியில் கூட்டுப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். அதற்குப் பிறகு அவர் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தார். பேராசிரியர் பி. வி. இராஜ்குமார் அவர்கள் தனக்குப் பின் பட்டம் பதவி பெற்றவர். எனவே தனக்குத்தான் பேராசிரியர் பதவி தரப்படவேண்டுமென்று பேராசிரியர் வெங்கடசாமி அவர்கள் ஒரு விண்ணப்பத்தினைக் கொடுத்தார். கல்லூரி இயக்குனர் அதை ஆராய்ந்து பரிசீலித்த பின்னர் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள்தான் அப்பதவிக்கான தகுதிகள் இரத்தல் வேண்டும் என்று கருதி திரு. வெங்கடசாமி பேராசிரியராகப் பேராசிரியராகவும் திரு. பி. வி. இராஜ்குமார் அவர்களைக் கூட்டுப் பேராசிரியராகவும் நியமித்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொண்டுள்ள தன்மைகளை வைத்து திரு. இராஜ்குமார் அவர்கள் இந்த நியமன மாற்றங்கள் குறித்து நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார். அவர் போட்ட “ரிட்” மனுவினை நீதி மன்றம் விசாரித்து, “திரு. வெங்கடசாமி அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுத்ததில் எந்த முறைகளும் இல்லை” என்று தீர்ப்பு அளித்து அவரது “ரிட்” மனுவைத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டது. இது தான் நிலைமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Holders of Ph.D. Degrees

* 270. Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state —

(a) whether holders of Ph.D. degrees serving in Government Engineering Colleges are given any special pay as per G.O. Ms. No. 1812, Education, dated 4th October 1966;

(b) whether such a special pay is denied to similarly qualified persons serving in Government Arts Colleges; and

(c) if so, the reasons therefor?

பி. எச். டி. பட்டதாரிகள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மாண்புமிகு கல்வி உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளித்த வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசுப் பொறியியல் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் பி. எச். டி. பட்டதாரிகளுக்கு, கல்வித் துறையில் 4-10-1966 நாளிட்ட 1812-ம் எண் அரசு ஆணைக்கிணங்க சிறப்புச் சம்பளம் ஏதேனும் அளிக்கப்படுகிறதா?

(இ) அதே போன்ற கல்வித் தகுதி பெற்று அரசுக் கலைக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும்பவர்களுக்கு அத்தகைய சிறப்புச் சம்பளம் மறுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் காரணங்கள் யாவை?

[24th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பொறியியல் கல்லூரியில் உள்ள டாக்டர் பட்டம் பெற்ற பேராசிரியர்கள், உதவிப் பேராசிரியர்களுக்கு கீழ்க் கண்ட வீதத்தில் கூடுதலாக தனிச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது.

டி. எஸ்சி. பட்டம் பெற்ற பேராசிரியர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 200 வீதம்.

பி. எச் டி. பட்டம் பெற்ற பேராசிரியர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 150 வீதம்.

பி. எச் டி. பட்டம் பெற்ற உதவி பேராசிரியர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 120 வீதம்

இத் தனிச் சம்பளம் கலைக் கல்லூரியில் உள்ள மேற்படி கல்வித் தகுதியைப் பெற்ற பேராசிரியர்களுக்கும் உதவிப் பேராசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கலாமா வேண்டாமா என்பது அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

Hindi Teachers

* 271. Q.—THIRU D. SANTOSHAM & THIRU V. ISVAR-MURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state —

(a) whether all the former Hindi Teachers have been provided with alternative employment;

(b) if not, how many still remain unemployed; and

(c) whether there are any proposals to provide them with employment?

இந்தி ஆசிரியர்கள்

திரு. டி. சந்தோஷம் & திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளித்த வேண்டுகிறேன்.—

(அ) முன்னாள் இந்தி ஆசிரியர்கள் யாவருக்கும் மாற்று வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில், இன்னும் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) தகுதி பெற்றிருந்த எல்லா இந்தி ஆசிரியர்களுக்கும் மாற்று வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 831 தகுதி பெற்ற இந்தி ஆசிரியர்களுக்கும் இந்தி ஆசிரியர்களுக்கும் இன்னும் மாற்று வேலை தரப்பட

(உ) ஆம். அவர்களுக்கும் மாற்று வேலை அளிப்பதில் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[24th March 1972]

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, கல்லூரிகளிலே உதவிப் பேராசிரியர்களாக இந்தி ஆசிரியர்கள் பணியாற்றிவருகின்றார்கள். இப்படி சுமார் எண்பது பேர் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இந்தி வகுப்புகளில் போதுமான மாணவர்கள் இல்லையென்ற காரணத்தினால், அவ்வகுப்புகள் கைவிடப்பட்டு அதன் காரணமாக ஆண்டுதோறும் இரண்டு அல்லது மூன்று இந்தி உதவிப் பேராசிரியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு வருகின்றார்கள். இப்படிப்பட்டதொரு நிலைமை இருந்துவருவது அரசுக்குத் தெரியுமா? அப்படி வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகின்றவர்களுக்கு மாற்று வேலைகளைக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, போதிய தகுதி பெற்றிருந்து நிரந்தரமுமாகப்பட்டிருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்களை வேலை நீக்கம் செய்வது என்ற சூழ்நிலை ஏற்படும்போது, மாற்று வேலை அவர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. தகுதியுமின்றி தாற்காலிகமாகவே நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுத்துத் தீர வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. இப்படித் தகுதிபெறாத 631 இந்தி ஆசிரியர்களுக்கும் பகுதி நேர இந்தி ஆசிரியர்களுக்கும் மாற்று வேலை தருவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக இவர்களுக்கெல்லாம் முன்னுரிமை கொடுத்தாகிலும், வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்து வேண்டியவற்றைச் செய்து வருகின்றார்கள் கல்வித்துறை இயக்குநர் அவர்கள். இதுபற்றி எப்போதும் அரசு கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கின்றது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, இந்தி மொழியினைப் பயிலுவதற்கான போதிய மாணவர்கள் முன் வந்தால், அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளில் அல்லது கல்லூரிகளில் இந்தி வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் குறைந்தது எவ்வளவு மாணவர்கள் இருந்தால், இப்படிப்பட்ட வகுப்புகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, குறைந்தது பத்து மாணவர்களும் அதிக பட்சம் முப்பது மாணவர்களும் இருந்தால், அவர்களுக்கென்று ஆசிரியர்களை நியமித்து வகுப்புகளை ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், இப்படி அனுமதி கோரும் பள்ளிக்கூடங்களிலே எல்லாம் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* 272. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the number of Hindi Pandits who have got themselves qualified காலாகாலமாக L.C. since their posting as non-teaching staff; and

(உ) ஆம் எனில் any arrangements have been made for their in-service

24th March 1972]

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, பள்ளி இறுதித் தேர்வில் கல்வித் தகுதி பெற்றுள்ள இந்தி பண்டிதர்களின் எண்ணிக்கை யாது?

(இ) அவர்கள் பணியிலிருந்து கொண்டே பயிற்சி பெறுவதற்காக ஏற்பாடுகள் ஏதாவது செய்யப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆசிரியர் அல்லாத பணியில் மாற்று வேலையில் சேர்ந்தவர்களில் 69 பேர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதினர். அவர்களில் 23 பேர் கல்லூரியில் சேர தகுதியுடையவர்களாகத் தேர்ச்சி பெற்றனர்.

(இ) இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட மாற்று வேலைக்கு இப்பயிற்சி தேவையில்லை.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : இந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. மட்டும் கம்பிலீட் செய்திருந்தால் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாகத் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு அரசாங்கம் ஜி.ஒ.எம்.எஸ். 477, 6—4—1968-ல் உத்தரவு போட்டு ஒரு வாய்ப்பளிக்கிறது. ஆனால் இந்த உத்தரவின்படி செகண்டரி கிரேடு மீச்சர்களாகத் தேர்ச்சி பெற்றவுடன், கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் செகண்டரி கிரேடு “பாஸ்” செய்த சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்காமல், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. கம்பிலீட் செய்தால், போதாது, அதிலே “பாஸ்” செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் செகண்டரி கிரேடு “பாஸ்” செய்தாகிவிட்டது; இதிலே சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுப்பதிலே கொள்கைப் பிரச்சனை எதுவுமில்லை. அதைக் கொடுத்து, அவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்கவேண்டிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதுபற்றிய தகவல்கள் இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் அரசுக்கு விண்ணப்பிக்கும் பொழுது, அதிலே ஆலோசித்து ஒரு முடிவை எடுத்தமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

Art Gallery, Thanjavur.

* 273. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that organised attempts of burglary were made at the Art Gallery, Thanjavur during 1969 and 1970; and

(b) if so, the nature of bandobust arrangements made by the Government to protect the priceless objects in the Gallery?

[24th March 1972]

தஞ்சாவூர் கலைக்கூடம்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1969, 1970 ஆண்டுகளில், தஞ்சாவூர் கலைக்கூடத்தில் திட்டமிட்ட களவு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், கலைக்கூடத்திலுள்ள விலை மதிப்பிட இயலாத பொருள்களைப் பாதுகாக்க, அரசு செய்துள்ள பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளின் தன்மை யாது?

The Hon. Dr. V. R. NEDUNCHEZHIAN: (a) Yes.

(b) There was an attempted burglary in November 1969. In order to prevent such attempts, police handobust during night hours at the Art Gallery, Thanjavur by employing one or two police constables without arms was arranged at first as a temporary measure. Subsequently as there was a second attempt at burglary in 1970, Police Guards of the Armed Reserve have been provided for in the Art Gallery, Thanjavur from 9th December 1971.

Art Gallery, Thanjavur

* 274 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that immediate improvement to the hall and preservation treatment for the bronzes in the Government Art Gallery, Thanjavur are required; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in this matter?

தஞ்சாவூர் கலைக்கூடம்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் அரசு கலைக்கூடத்திலுள்ள கூடத்தை உடனடியாக மேம்படுத்துவதும், அங்குள்ள வெண்கலக் கலைப் பொருட்களைப் பேணிக் காப்பதும் அவசியம் என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

[24th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) தஞ்சாவூர் கலைக்கூடத்தின் நிர்வாக கமிட்டியின் தலைவரான தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சியாளர் பொதுப்பணித் துறையின் அதிகாரிகளுடன் கலந்தாலோசித்து தஞ்சை கலைக்கூடக் கட்டிடத்தின் நிலையையும் அதனுடைய பாதுகாப்பையும் கருத்தில் கொண்டு அதனை சீர்படுத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கலைக்கூடத்திலுள்ள வெண்கலச் சிலைகள் நல்ல நிலையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

Ponnudai to Police Official

* 265 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state —

(a) whether it is a fact that a Police Official from Nannilam in Thanjavur district was given a ponnudai during September 1971; and

(b) if so, the details thereof?

காவல் துறை அதிகாரிக்கு பொன்னாடை

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) 1971, செப்டம்பரில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம், நன்னிலத்தை சேர்ந்த ஒரு காவல்துறை அதிகாரிக்கு பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) 24—9—1971 அன்று இரவு நன்னிலம் காவல்துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தொன்மையான பல சிலைகள் கொண்ட கோவில் ஒன்றுள்ள திருக்கண்ணாழாத்தில், சந்தேகத்திற்கிடமான சூழ்நிலையில் ஐந்து பேர் களைக் கைது செய்தார். சிலை திருடுவோர் எனச் சந்தேகிக்கப்பட்டவர்களின் திட்டத்தைக் குலைத்ததற்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டரே பொறுப்பாளி எனக் கோவில் அறங்காலவர் கருதியதால் அவருக்குப் பொன்னாடை வழங்கப் பட்டது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, போற்றத் தகுந்த காரியத்தைச் செய்திருந்தாலும், பொதுமக்கள் அவரைப் பாராட்டுகின்ற வகையில் பொன்னாடை போர்த்தியது அவ்வளவு நல்லதல்ல. இனிமேலாவது அது போன்ற காரியங்களை அரசு ஊக்குவிக்காமலிருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[24th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது முண்கூட்டியே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, பொது மக்களால் பாராட்டப்பட்ட ஒரு விழா அல்ல. அந்தக் காவல் துறை அதிகாரி ஒரு 5 பேரைச் சந்தேகத்தின் பேரால் கைது செய்தார் என்பதற்காக அங்கேயுள்ள அறங்காவலர்கள் அந்தக் கோயிலிலேயுள்ள ஒரு பொன்னுடையை—பொன்னுடை என்றால் விலை மதிக்கத் தகுந்ததில்லை, 50 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அந்தப் பொன்னுடையை—சென்னையிலிருந்து அந்த உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி திரு. இராமானுஜம் அவர்கள் 24—9—1971 அன்று கோயிலைப் பார்க்கச் சென்றபொழுது, அந்த ரப்-இன்ஸ்பெக்டருடைய சாதனையைச் சொல்லி, அவரிடம் அதைக் கொடுத்துப் போர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோயிலிலே பரிவட்டம் கட்டுவது போல் அவர்கள் அந்தப் பொன்னுடையை அவரிடம் கொடுத்துப் போர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது முண்கூட்டியே ஏற்பாடு செய்யப் பட்ட நிகழ்ச்சியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

Men and Women in State Government Service

* 266. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

- the total number of (i) men and (ii) women employed in the State Government Services; and
- the total number of percentage this works out to?

மாநில அரசுப் பணிகளில் ஆண், பெண்.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநில அரசுப் பணிகளில் பணிபுரியும் (1) ஆண், (2) பெண் பணியாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை யாது?

(இ) இவர்களின் மொத்த சதவீதம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :

(அ) ஆண்கள்	2,95,304
பெண்கள்	35,696

3,31,000

(இ) ஆண்கள் 89.2 சதவீதம்.

பெண்கள் 10.8 சதவீதம்.

[24th March 1972]

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைமை அலுவலகத்திலே வேலை செய்யக் கூடிய பெண்கள் பற்றிய ஒரு விவரக் குறிப்பைத் தலைமைச் செயலாளர் கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது. ஒரு சர்வே செய்து கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது; அதன் விவரம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதை மூலக் கேள்வியாகப் போட்டிருந்தால், இந்த விவரங்களைத் தந்திருக்க முடியும். தனிக் கேள்வி போட்டால், அவர்களைத் தர முடியும்.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : அப்படி ஒரு சர்வே நடந்ததா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN : It is not related to the main question. It must be put as a separate question.

Commemorative Postage Stamp for Thiru Muthuramalinga Thevar.

* 267. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the steps taken by the State Government to get a Commemorative postage stamp issued by the Central Government in honour of late Thiru Muthuramalinga Thevar?

மத்தியஅரசுக்கத் தேவரின் நினைவு அஞ்சல் தலை.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மறைந்த திரு. மத்தியஅரசுக்கத் தேவரைப் பாராட்டுவதற்காக மத்திய அரசு நினைவு அஞ்சல் தலை வெளியிட மாநில அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : காலஞ்சென்ற திரு. பசும்பொன் மத்தியஅரசுக்கத் தேவர் அவர்கள் நினைவாக ஓர் அஞ்சல் தலை வெளியிட பற்றிய அரவின் முடிவை விவரம் இவ்வரசுக்குத் தெரிவிக்குமாறும், இந்த அரசு 14—10—1971 அன்று அஞ்சல் தந்தித் துறைத் தலைமை இயக்குநரைக் கேட்டுள்ளது.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : இந்த நினைவுத் தபால் தலை வெளியிடுவது குறித்து, மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குச் பிபாரிசு தான் செய்ய முடியுமா அல்லது வேறு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைச் பிபாரிசு என்றும் சொல்லலாம், வேண்டுகோள் என்றும் சொல்லலாம்.

[24th March 1972]

Fake Dollar Racket.

* 268. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state —

(a) whether the Tamil Nadu Police have gone to Mysore and Kerala States to unearth a Fake Dollar Racket; and

(b) if so, the details thereof

கள்ள டாலர் நோட்டுகள் அச்சடிக்கும் கும்பல்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கள்ள டாலர் நோட்டுகள் அச்சடிக்கும் கும்பலைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக மைசூர், கேரள மாநிலங்களுக்கு தமிழ்நாடு காவல் துறையினர் சென்றுள்ளனரா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ), மற்றும் (இ): மேல்வைமுன் விவர அறிக்கை * ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Fishing Trawlers.

* 277. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state —

(a) whether the big fishing trawlers engaged in fishing from sea coast throw away the smaller shrimps and fishes after they are dead; and

(b) if so, whether steps will be taken to prevent this waste?

மீன்பிடி இழுபடகங்கள்.

திரு. டி. சந்திரசேகர்: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கடலோரத்தில் மீன் பிடித்தலில் ஈடுபட்டுள்ள பெரும் மீன்பிடி இழு படகுகள், சிறு இழுல் மீன்களையும் வேறு சிறு மீன்களையும் அவை இறந்த பின்னர் எறிந்துவிடுகின்றன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இவ்வாறு வீணாவதைத் தடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுதலும் எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

24th March 1972]

Driers.

* 278. Q.—THIRU V. ISVARMURTI AND THIRU G. SWAMI-NATHAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state —

(a) whether it is a fact that Food Corporation of India has proposed to dismantle driers in Thanjavur District; and

(b) if so, the steps proposed to be taken by the Government in this regard?

ஈரம் உலர்த்தி இயந்திரம்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி, திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஈரம் உலர்த்தி இயந்திரங்களை நீக்கிவிட இந்திய உணவுக்கழகம் கருதியுள்ளது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

The Hon. THIRU P. U. SHANMUGAM: (a) The Food Corporation of India propose to shift 7 mechanical driers to ensure better utilisation. Out of those, 3 will be located in the Modern Rice Mills at Chidambaram, Thanjavur and Sembanarkoil and one at Seeyathamangai in Karaikal. The location of the other three has not been decided.

(b) Since Food Corporation of India are taking this step to utilise the available equipment in the best manner possible and the re-location of some of the units is also within the State to improve the capacity of the mills, there is no need for any steps by Government.

Junior Employment Officers.

* 279. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state: —

(a) whether a number of Junior Employment Officer have been on leave for long period in the Directorate of Employment; and

(b) if so, the details thereof?

[24th March 1972]

இளநிலை வேலைவாய்ப்பு அதிகாரிகள்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) வேலைவாய்ப்பு இயக்குநரகத்தில், இளநிலை வேலைவாய்ப்பு அதிகாரிகள் சிலர் நீண்டகாலமாக விடுப்பில் இருக்கின்றனரா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இளநிலை வேலைவாய்ப்பு அலுவலர் ஒருவர் 1969, 70, 71-ம் ஆண்டுகளிலும் 5-3-1972 வரையிலும் பல்வேறு கால அளவுகளில் நெடுநாட்களாக விடுப்பில் இருந்தார்.

(இ) உடல் நலமின்மை, மனவினா உடல் நலமின்மை, மனவினா பேறுகாலம், சொந்த அலுவல்கள் குடும்ப அலுவல்கள் ஆகிய காரணங்களைக் காட்டி அவர் 24-12-1968 முதல் 5-3-1972 வரை உள்ள கால அளவில் மொத்தம் இரண்டு ஆண்டு 3 திங்களுக்கு மேல் 19 முறை விடுப்பில் சேன்றார்.

Mutton-Tallow.

* 280 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether mutton-tallow is being manufactured in this State; and

(b) if so, the details thereof ?

இறைச்சிக் கொழுப்பு.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில், இறைச்சிக் கொழுப்பு தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இம்மாநிலத்தில் ஆண்டொன்றிற்கு 400 மெட்ரிக் டன் தெளி வடையாத இறைச்சி மெழுகு உற்பத்தியாகிறது.

Government School of Arts and Crafts, Kumbakonam.

* 281 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the pay scales of Lecturers with Post-Graduate qualification in Government School of Arts and Crafts, Kumbakonam is not on a par with that of Lecturers working in other Educational Institutions in this State; and

(b) if so, whether the Government will consider enhancing the scale of pay ?

[24th March 1972]

அரசினர் கலை-கைத்தொழில் பள்ளி, சும்பகோணம்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) சும்பகோணம் அரசினர் கலை-கைத்தொழில் பள்ளியில் பணி புரியும் பட்டமேற்படிப்பு கல்வித் தகுதி பெற்றுள்ள விரிவுரையாளர்களின் சம்பள விசுவாசங்கள் இம்மாநிலத்திலுள்ள மற்ற கல்வி நிலையங்களில் பணிபுரியும் விரிவுரையாளர்களின் சம்பள விசுவாசத்திற்கு நிகராக இல்லை என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், அவர்களின் சம்பள விசுவாசத்தை உயர்த்த அரசு பரிசீலிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

Thanjavur Rolling Dolls.

* 282. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the cottage industry for manufacturing Thanjavur rolling dolls is under slow extinction; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in this matter ?

தஞ்சாவூர் தலையாட்டி பொம்மை.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் தலையாட்டி பொம்மை தயாரிக்கும் குடிசைத் தொழில் படிப்படியாக மறைந்து வருவது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், இதுகுறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

[24th March 1972]

Prisoners in Central Jails

* 283 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state —

(a) whether craft training is given to prisoners in Central Jails in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மத்திய சிறைச்சாலைகளிலுள்ள கைதிகள்.

திரு வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் மத்திய சிறைச்சாலைகளிலுள்ள கைதிகளுக்கு கைத்தொழில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

The Hon. THIRU S. MADHAVAN:—(a) Yes

(b) Training is given to the prisoners in the following crafts—

1. Carpentry
2. Tailoring
3. Tog making
4. Paper making
5. Hand spinning
6. Washing and Laundry
7. Binding
8. Manufacture of sealing-wax
9. Weaving (Cotton and cumby)
10. Leather or boot making
11. Aluminium
12. Blacksmithy
13. Weaving (Power)
14. Dyeing
15. Tent making
16. Soap making
17. Kora mat making
18. Aloe rope making
19. Tape and Twisted thread making
20. Needle work (Embroidery)
21. Cover making
22. Phenyle

24th March 1972]

State Transport Buses.

* 284 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) the number of State Transport buses plying without fitness certificate in the State as on 26th December 1970 and as on date;

(b) the maximum period for which such certificate of fitness has not been taken; and

(c) the reason therefor?

அரசு போக்குவரத்துப் பேருந்துகள்.

திரு எ. ஆர். தாமோதரன், (திரு ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் 26—12—1970 அன்று உள்ளபடியும் நாளடைவில் உள்படியும் தகுதிச் சான்றிதழ் இன்றி ஓடிக்கொண்டிருந்த/ ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற அரசுப் போக்குவரத்துப் பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை யாது?

(இ) எவ்வளவு அதிகமான காலத்துக்கு அத்தகைய தகுதிச் சான்றிதழ்கள் பெறப்படாமலிருந்தன?

(உ) அதற்கான காரணமென்ன?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN :—(a) As on 26th December 1970 thirty-one State Transport buses were plying without fitness certificates. No State Transport buses are plying without valid fitness certificates as on date.

(b) the maximum period for which fitness certificate was not taken in respect of the batch of 31 vehicles mentioned above was 89 days.

(c) Due to lack of spare parts the repair work of buses fell into arrears. Consequently, there were no sufficient number of buses for operation. Hence, the 31 buses were operated without fitness certificates.

MR. C. HAIRMAN : Questions are over.

[24th March 1972]

[NOTE:— An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. CALLING ATTENTION TO THE CLASH BETWEEN RIVAL GROUPS OF WORKERS OF TIRUVALARGAL SIMPSON GROUP OF COMPANIES ABOUT THE 23RD FEBRUARY 1972.

MR. CHAIRMAN: Thiru Isvarmurti is not pressing his call-attention notice.

4.30.
p.m.

III. DISCUSSION ON THE POLICY NOTE ON PROGRESS OF EDUCATION—cont.

*திரு ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று கல்வித் துறையிலே சிறந்த ஆர்வமும், அனுபவமும் படைத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களையும், பரிந்துரைகளையும் வழங்கினார்கள். முதலிலே டாக்டர் நாவலர் அவர்களை நான் பாராட்டிக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். காரணம், வாழ்க்கையிலே கல்வி எவ்வளவு தேவை என்பதை உணர்ந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எடுப்புச் சாப்பாடு எடுத்துப் படித்து, வறுமைத் தேள் கொட்டிய நேரத்தில் கூட படிப்பு ஆர்வத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளாமல் இன்றைக்கு நம்முடைய கல்விமைச்சராகத் தகுதி பெற்று, சிறந்த கல்வித் திட்டத்தை நமக்குத் தந்ததற்கு அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

நூலகத்தைப் பற்றி நான் முதலிலே பேச ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய நூலகங்களுக்குச் செல்லுகின்ற வாய்ப்பு எனக்கு அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. அங்கே குறிப்பாக தமிழ் நாவல் புத்தகங்களை படிக்கின்ற ஒரு துறையில் அதிகம் பேர் நாட்டம் செலுத்துகின்றார்களே தவிர, மற்றத் துறைகளிலே நம்மவர்கள் நாட்டம் செலுத்தவில்லை என்பதை வேதனையோடு குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக சென்னையிலே நிறைய பேர் ஆர்வத்தோடு நூல் நிலையங்களுக்குச் சென்றாலும், சிறந்த நூல் நிலையங்களுக்கு நல்ல வர வர அறிவு தேட வேண்டும், அறிவுப் பசி அதிகமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்ற துடிப்பு குறைந்து வருகிறது. சிறிய சிறிய வகுப்புகளுக்கெல்லாம் கூட நோட்சை அள்ளி வழங்கக் கூடிய இந்தப் பொறுப்பற்ற தன்மை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகிறது. இந்த நிலையிலே நல்ல நூலை ஆதரிக்க மக்கள் திருந்தினால், நூல் நிலையங்களுக்கு நல்ல ஒரு ஆக்கமும், ஊக்கமும் இருக்க முடியும். டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் தான் செல்லும் இடமெல்லாம் தனக்கு மாலைக்கு பதிலாக நூல்களைப் பரிசுரிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய ஏழைத் தமிழகம் எந்தக் காலத்தில் வெளிநாடுகளை எட்டிப் பிடிப்பது என்பதை உணர்ச்சி நேரத்திலே உள்ளபடி நான் வேதனைப்படுகின்றேன். பீட்டன் பிளேஸ் ஆங்கிலத்தில் ஒரு நாவல்! அது 1956-ல் வெளியிடப்பட்டது. ஆறு மாதத்திலே 60 லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகின்றன. இங்கே 1,000 பிரதிகள் கூட அலையாத அலேச்சல் அலைந்து, 6, 7 ஆண்டுகள்

[24th March 1972] [திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்.]

ஆனாலும் கூட அது செல்லுக்கும், கரையாணுக்கும் இரையாகின்ற நிலையைக் காணுகின்ற நேரத்தில் எ! தாழ்ந்த தமிழகமே என்று அறிஞர் அண்ணா அரற்றிக் கொண்டிருந்த நிலையில், சர்க்கார் நூல் நிலையத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்க முன்வந்திருப்பது குறித்து நான் மிக்க மகிழ்கின்றேன்.

நமது பாடநூல்களைக் குறித்து, நண்பர்மாண்புமிகு திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள், அதனுடைய அழகைக் குறித்தும், அட்டையினுடைய வர்ணத்தையும், அச்ச நேரத்தியைக் குறித்தும், அதில் சர்க்கார் குறித்தும் பாராட்டினார்கள். அந்தப் பாராட்டிற்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். அதே நேரத்தில், அடுத்த ஆண்டிலாவது, நம்முடைய நூல்கள் தரத்திலே உயர்ந்திருக்கின்ற Matter என்று சொல்லுவார்களே, அந்தத் தரத்திலே கூட, தனியார் நூல்களை மிஞ்சும் வகையில் வர வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. இரண்டு லட்சம் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்காக வாதாடுவதற்கு மேல் சபையிலே நல்ல பிரங்கிகள் இருக்கிறார்கள், முழக்கமிடுகிறார்கள், அனுபவப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பகுதியாக, ஒவ்வொரு அங்குலமாக, அவர்களுக்கு இம்மியளவும் விட்டுக் கொடுக்காமல் வாதாடுகின்ற வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆனால் வர வர ஆசிரியர்களுடைய நிலை உயர்த்தப்படுகிறது, வர வர ஆசிரியர்களுடைய குறைகள் செவி மடுக்கப் படுகின்றன, தீர்த்து வைப்போமென்ற உறுதிகள் பிறக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அனுபவித்த இன்னலெல்லாம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏழை ஆசிரியருடைய மகன் என்பதால் மட்டுமல்ல. வி. சா. கண்டேகர் என்ற மராட்டிய நாவலாசிரியர் எரி நட்சத்திரம் என்ற நாவலை எழுதியிருக்கிறார். அதில் ஏழை ஆசிரியர் ஒருவர், தன்னுடைய மகனை வைத்துப் படுகின்ற பாட்டை சித்தரித்திருக்கிறார். ஆசிரியர்களுடைய நிலை நிச்சயமாக உயர வேண்டும். ஏனென்றால் வருங்கால நாட்டை உருவாக்கித் தருகின்றவர்கள் ஆசிரியர்கள். அவர்கள் பிள்ளைகளுடைய நெஞ்சில் என்ன வித்துக்களை விதைக்கிறார்களோ, அந்த வித்துக்கள் பயிராக வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கின்றன. எனவே தான் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறந்த ஒரு மதிப்பும் சிறந்த மரியாதையும், வர வர இந்த ஜனநாயக யுகத்திலே கிடைத்துக் கொண்டு வருகின்றன. அவர்களுடைய குறைகள் போக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் சமுதாயத்திலே தலை நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய ஆசை. பொறுப்பற்றவர்கள் எங்கோ ஒன்று இரண்டு பேர், உன்னை இங்கேயிருந்து தூக்கி விடுகிறேன் பார், மாற்றிவிடுகிறேன் பார், இதைச் செய், அதைச் செய் என்று மிரட்டுகின்ற அந்த அவல நிலைமை மாறி, ஆசிரியர்களும் தன்மானமுள்ளவர்கள், அவர்கள் வாழ வேண்டியவர்கள் என்ற ஒரு நிலைமை உணரப்படுவது நம்முடைய ஜனநாயகத்தினுடைய வெற்றியினுடைய அறிகுறி என்று நான் கருதுகிறேன். தலைசிறந்த பேராசிரியர்கள் எல்லாம் இந்தத் தமிழகத்திற்காக உழைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வெள்ளைக்காரர்கள்,

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்] [24th March 1972]

அந்த வெள்ளைக்காரர்கள் விட்டுச் சென்றது சிறந்த கல்வித் திட்டம். நல்ல நிர்வாகத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். நல்ல அணைக்கட்டுகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்திற்கு அடிக்கொலி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்லவைகளையெல்லாம் மறந்தால், நம்மைவிட நன்றி கெட்டவர்கள் கிடையாது. டாக்டர் மில்லரைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள், போர்டரைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள், பாய்ரைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இவர்களெல்லாம் கல்விக்காக எவ்வளவு பாடுபட்டவர்கள்! இவர்களெல்லாம் கண் திறந்திருக்காவிட்டால், நம்மவர்கள் உயர்வாக வந்திருப்பார்களா? இன்னும் சொல்லுவேன். வெள்ளைக்காரர்கள் மனது வைக்காவிட்டால், கணக்கில் ஜீனியஸ், கணித உலகத்திற்கு ராமானுஜம் இருக்கிறாரே, அவர் உயர்வாக வந்திருக்க முடியாது. ஹார்டி போன்றவர்களால் நம்மவர்கள் எவ்வளவு பேர் ஊக்கம் பெற்றார்கள் என்று பட்டியல் போட்டுக் கொண்டு போனால், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், அவர்கள் அரும்பாடு பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அதே மாதிரி, யிஷனிகளில் சிறந்த நிபுணர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தரத்திற்கு நாம் உயர் வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கும் பல ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கை பூராவையும் தேய்த்துக் கொண்டு, மாணவர்கள் சமுதாயம் ஒரு பக்கத்தில், அரசியல்வாதிகள் ஒரு பக்கத்தில், அதிகாரிகள், இவர்கள் மத்தியில் இடிபட்டுக்கொண்டு, கல்விக்காக நந்தா விளக்காக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை நாம் என்றைக்கும் வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் ஒழுக்கத்தைப்பற்றி எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஒழுக்கத்தைப் பற்றி வண்டி வண்டியாக அறநூல்கள் உலகத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்த பெருமை நமக்குண்டு. ஆனால் இன்றைக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சீன நாட்டிலே லஞ்சம் கிடையாது, திருடு கிடையாது, அங்கே கைதிகள் கிடையாது. அந்த அளவுக்குச் சீனர்கள் முன்னேறி விட்டதாகப் பத்திரிகை நிருபர்கள் சொல்லுகிறார்கள். Capitalist Country முதலாளித்துவ நாட்டினுடைய பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் அதைப் பார்த்து விட்டு புகழ்ந்து எழுதியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஊக்கத்தோடு தன்னுடைய நாடு முன்னேறி வேண்டும் என்பதற்காகச் சோம்பல் களைந்து விட்டு, அவர்கள் எவ்வளவு முன்னேறுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் நேரத்தில், நாம் புதிதாக ரத்தத்தைப் பாய்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. புதிய ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள் தர வேண்டியிருக்கிறது. எனவே தான் வள்ளுவரை, புத்தரை, காந்தியடிகளை, அறிஞர் அண்ணா அவர்களை, சின்ன வகுப்பிலிருந்து கல்லூரிலவரையிலே நாம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். 'Living models' ஒழுக்கத்தோடு வாழ்ந்தவர்கள், கற்போடு வாழ்ந்தவர்கள், சிறந்த நாயகத்தோடு வாழ்ந்தவர்கள் என்ற சிறப்புக்களை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். பல நாட்டு மக்களின் துயர் துடைத்து, கல்வி கொடுத்தவர் 'Father' டேமியன் போன்றவர்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டுவது, "வாழ்வாங்கு வாழ்வார்" என்பதற்கு ஒப்பாகும். 'Confucius போன்றவர்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்.]

அடுத்து, இராச இராச சோழன் சிலை குறித்து இந்த விவாதத்தில் பேசலாம் என்று டாக்டர் முதலவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டால், பல பிரச்சனைகள் தீர்ந்து விடும். இராச இராச சோழன் யார்? நம்முடைய மக்களுடைய மகோன்னதமான காலத்தில் ஆண்டுகொண்டிருந்த அரசன் இராச இராச சோழன். அவருடைய கோயில் தஞ்சையிலே, தமிழகத்திலே, திராவிடத் தரணியிலே இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே, உலகெங்கும் வியந்து பாராட்டக் கூடிய ஒரு பெரிய கலைக் கோயில். கலைக்காக மேல்நாட்டார்கள் எவ்வளவு உயிரை விடுகிறார்கள், எங்கெல்லாம் வட்டமிடுகிறார்கள், கலை அழகை வியந்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது எகிப்தில் Abu simbel Angkorwat இவைகளைப் பார்க்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றி நான் படித்திருக்கிறேன் அவர்கள் வியந்து வியந்து பாராட்டினாலும், இதைக் காணுகிற நேரத்தில் நமக்குரிய பாராட்டு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அவைகளுக்கு எள்ளளவும் சளைத்ததல்ல நம் இராச இராச சோழன் சிற்பங்கள் என்பதைத்தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் ஒரு முறை சொன்னேன். கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோயிலில் உள்ள வெளவால் புழுக்கையை மூட்டை ரூபாய் 6-க்கு விற்கிற அளவுக்கு அந்தக் கோயில் வந்து சேர்ந்து விட்டது. அக்கோயிலை பாதுகாக்கத் திராணி இல்லாவிட்டாலும், தெம்பு இல்லாவிட்டாலும், அவைகளைச் செய்ய பரிபக்குவம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறோம். இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு இதை நாம் உணர்த்தித்தான் தீர வேண்டும். என்னென்றால் நம்முடைய பெருமைகள், நம்முடைய நாகரீகம், சிறப்புக்கள், பாரம்பரியம், உலகில் நாம் வாழ்ந்த காலம் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்ட இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் தலைநகரத்தில் நமக்கு ஒரு Information centre, cultural centre நிச்சயமாகத் தேவை. இதற்காக நாம் முயற்சி எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். எனவே ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டால், இவை அத்தனையும் தீர்ந்து விடும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, வரலாற்றைப்பற்றி எடுத்துக் காட்டினார்கள். நம்முடைய சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. கணேசன் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவார்கள். கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி தேவை, செப்பேட்டு ஆராய்ச்சி தேவை என்றெல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்தச் செப்பேடுகள் வேன்விக்குடி, திருவாலங்காடு, உதயேந்திரம், லெய்டன் கிரண்டில் இருக்கின்றன. இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? இருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்?

மூவேந்தர் பரம்பரை என்று பேசிக்கொள்ளுகிறோம். கடாரத்தை வென்றவர் என்றெல்லாம் பேசிக்கொள்ளுகிறோம். நாகரீகத்தை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பியவர்கள் என்றெல்லாம் பேசிக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த நாடுகளை வெளிப்படுத்திய தமிழ் மூவேந்தர் பரம்பரை, மூட்டைப் பூச்சியாக ஒளிவதேன்? ஏன் அப்படி மாறுகிறார்கள் என்ற கேள்வியின் அடிப்படையில்

[திரு. எ. பி. ஜனார்த்தனம்.] [24th March 1972]

பிறந்தது தான் எங்கள் இயக்கம். வேறு ஒன்றுமில்லை. நான் படித்த படிப்பு, வரலாறு இதற்குப் பயன் படவில்லையேயானால் நான் படித்துத்தான் என்ன பயன்? என்னுடைய மக்கள் என் மூட்டைப் பூச்சிகள் ஆனார்கள்? அடிமைகள் ஆனார்கள்? இதைப் போக்க என் கல்வியால் முடியாது என்றால், நான் டிகிரி வாங்கி என்ன பயன்? அதைத்தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து, துடித்துத்தான் பலர் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். நண்பர்கள் திரு. எஸ் கே. கோவிந்தசாமி, திரு. எஸ். சதாசிவம் போன்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து எடுத்துக்காட்டுகிற நேரத்தில், நாம் ஒரு நாளும் யாருக்கும் தலை வணங்க வேண்டியதில்லை. உறவுக்குக் கை கொடுப்போம். ஆனால் அந்த உறவுக்கு இரண்டு வகை உண்டு. சமுத்திரகுப்தனின் பெருமைகளை நாங்கள் அறிய வேண்டுமென்றால், நீங்கள் சேரன் செங்குட்டுவனின் பெருமைகளை அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இதுவும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைச் சேர்ந்தது அல்லவா? பாரதமாதாவின் குழந்தைகள் அத்தனை பேரும் என்று சொல்லும்போது, விவேகா னந்தரின் பெருமையைப் படிக்க வேண்டுமென்றால், எங்களுடைய வள்ளலாரின் பெருமைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? இப்படி இல்லாவிட்டால் **One way traffic** ஆகும். நீங்கள் நல்லவர்கள் தான். எங்களை உணர்ந்தவர்கள் தான். எங்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பேச்சைக் கேட்ட மாத் திரத்தில் “**Magnanimous Statesman**” என்று புகழ்ந்தவர்கள் தான் நீங்கள். நம் பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசித் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். எனவே ஒருவருக் கொருவர் மதிப்புத் தந்துகொள்ள வேண்டும். நமது டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவதுபோல், ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டு ஒவ்வொருவருடைய தனித் தன்மையைத் தெரிந்து கொண்டு அப்பறம் ஒன்றுபட்டால்தான் உறவு கெட்டியாக இருக்கும். அண்ணன் இடத்தில் நீதி கிடைக்காது என்று தம்பி பயப்படுகிறான் என்றால், அண்ணன் கடமை என்ன? “தம்பி, உன்னுடைய கஷ்டங்கள் எனக்குத் தெரிகிறது; நீ என்னுடன் ஒத்துழைக்கிறாய்; என் மீது உனக்கு லீன் சந்தேகம் வேண்டாம்; நான் இருக்கிறேன் உன்னைக் காப்பாற்ற”, என்று சொல்லித்தானே அந்தச் சந்தேகத்தைப் போக்க வேண்டும். நான் இன்னும் பல பேச ஆசைப்பட்டேன். கடைசியில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன், ஆங்கிலம் நமக்குத் தேவைதான். அது நிச்சயமாகத் தேவைதான். சாணி யுகத்திலிருந்து ஸ்புட்னிக் யுகத்திற்குச் செல்ல ஆங்கிலம் அவசியம் தேவை. எனவே துணிந்து ஆங்கிலத்தை முதல் வகுப்பிலிருந்து கற்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையை இங்கு சமர்ப்பித்திருக்கும்போது, 112 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இத்துறைக்காகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 91 கோடியே 25 இலட்சம் ரூபாய் கல்வி இலாகாவுக்கு மட்டும் தேவையென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பாக்கி உள்ளவைகள், என்ஜினியரிங், வேளாண்மை போன்ற துறைகளுக்குத் தேவையென்று

24th March 1972 [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

குறிப்பிட்டுள்ளார். பொதுவாக, பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறபோது, அதிகமான வரவு இனம் செல்ஸ் டாக்ஸ்-ஆகத்தான் இருக்கிறது. அதேபோல் அதிகமான செலவு இனம் என்னவென்றால், கல்வித் துறையாகத்தான் இருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு செய்தும் கூட, கல்வித் துறையில் ஒரு அமைதியான நிலையிலலை. அரசியல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இந்த அமைதியைக் கல்வித் துறையிலே வைத்துக் கொண்டால்தான், இவ்வளவு செலவுக்கும் பொருள் இருக்கும். இல்லையானால், விழலுக்கு இறைத்த நீராகத்தான் போகுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். கல்வித் துறையிலே இன்று மோதல்கள் நிறைந்து விட்டன. மாணவர்கள் தான் இது வரையில் போராட்டங்கள் நடத்திவந்தார்கள் என்றால், இன்றைய தினம் ஆசிரியர்களும் பேராட்டம் நடத்தத் தொடங்கி விட்டார்கள். இப்படி மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் போராட்டத்தில் இறங்கிவிட்டால், பல மாதங்களாகப் பயிற்சி அளித்துவரும் கல்விக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இதுமாதிரியான பிரச்சனைகளைப் போக்காவிட்டால், 112 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும்கூட எதிர்பார்க்கின்ற பலன் கிடைக்காது. ஆதலால் கல்வித் துறையிலே அமைதி வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக பல முன்னேற்றகரமான திட்டங்களையெல்லாம் நம் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவைகளை யெல்லாம் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருந்தாலும் கூட, உன்னிப் பாகப் பார்க்கிறபோது, 1966-67-லே 44 கோடி ரூபாய்தான் செலவு செய்தார்கள் என்றும் ஆனால் இப்பொழுது 112 கோடி ரூபாயாக அது உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் தெரிய வருகிறது. 1966-67-லே இருந்தது காங்கிரஸ் கட்சி அரசாகும். இப்போது அதிகமான தொகை செலவு என்று குறிப்பிடும்போது, இது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாகும். இதை இந்த அரசாங்கம் அதிகமாகச் செலவு செய்கிறது என்று கூறும் அளவுக்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக அதிகமான செலவு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடியதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் அது எப்படி ஏற்பட்டது என்று பரிசீலித்துப் பார்க்கும்போது, அந்தக் காலத்திலே மாவட்டத்திற்கு ஒரு டி.இ.ஓ. அல்லது இரண்டு பேர்கள்தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலையில் தாலுக்காவுக்கு ஒரு டி. இ. ஓ. என்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குப் பதவி உயர்வு பெற்று அதிகமாக வந்திருக்கிறார்கள். மேலும் ஆசிரியர்களுடைய சம்பள உயர்வு, அகவிலைப்படி உயர்வு ஆகியவை எல்லாம் இரு மடங்காக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் கல்வியின் தரம் அதுபோல இரு மடங்காக ஆகவில்லையென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் 10 நிமிடத்திற்கு மேல் பேச வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே 5 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆதலால் கடைசியாக, தொடக்கக் கல்விபற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. என். சுந்தரேச தேவர்]

[24th March 1972]

தொடக்கக் கல்வியிலே பல புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றன. எப்படி என்றால், ஆரம்பக் கட்டத்திலே கிராமத்திலே இருந்த ஏழை எளிய குழந்தைகளெல்லாம் மாடு மேய்ப்பவர்களாகவோ அல்லது வேறு பலவிதமான தொழில்களையோதான் செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று நாட்டிலே பல பேர் பேசினார்கள். படிப்பறிவு இல்லாத ஏழை நாடு நம் நாடு என்று பலர் பேசினார்கள். இவற்றையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்று எண்ணிப் பார்த்துத்தான் பஞ்சாயத்து மன்றங்களிடம் இந்தத் தொடக்க நிலைக் கல்விப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்கள். அவ்வாறு பஞ்சாயத்து மன்றங்களிடம் தொடக்கக் கல்வியை ஒப்படைத்ததனால்தான், இன்று தொடக்கக் கல்வியிலே புது மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு, சிறப்பான முறையில் செயல்படுகிறது என்றால் அது மிகையாகாது. கிராமங்களிலே பள்ளிக்குச் செல்லாத மாணவர்களை யெல்லாம் சேர்த்து, பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இல்லாத இடங்களிலெல்லாம் பள்ளிகளைக் கட்டி, அன்று செய்ததினால்தான் இன்றையதினம் 94 சதவீதம் பிள்ளைகள் ஆரம்பக் கல்வியிலே படிக்கிறார்கள் என்ற பெருமை உள்ளது. இந்தப் பெருமை யாரைச் சேரும் என்று பார்த்தால், அது கட்டாயமாக அந்தப் பஞ்சாயத்து மன்றங்களைத்தான் சேரும்.

அடுத்து, இந்தப் பிரித்தாளக்கூடிய முறையை வெள்ளைக்காரன்தான் நம்மை ஆளவேண்டும் என்று கடைப் பிடித்து வந்தான். அதே நிலைமை இன்றும் கூட்டு மன்றத்திலே நடைபெறுகிறது. ஏன் இவ்வாறு உள்ளாட்சித் துறையிலே பிரித்தாளும் முறையைக் கையாண்டு பலவித இன்னல்களையும் இடர்களையும் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் அனுமதியளிக்கிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சாதாரணமாக, தொடக்கக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு மாற்றம் வேண்டுமென்றால், அவர்கள் பஞ்சாயத்து மன்றத்தில் உள்ளவர்களைப் போய்ப் பிடித்துக் கொள்ளுவார்கள். ஆசிரியர்கள் ஒரு கோடியிலிருந்து மறு கோடிக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இதற்கும் மேலே உள்ள இந்த இருவர்தான் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. ஏன் இந்த மாதிரியான அவல நிலை என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த மாதிரியான முறைகேடுகளையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-40
p.m
அடுத்தபடியாக, கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்காக, பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, “பில்லிங்ஸ் க்ரான்ட்” என்று நிதி அளிக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு, மொத்தம் ரூ. 102 லட்சம் இதன்கீழ் அரசாங்கத்தினால் அளிக்கப்படுகிறது. இதனை ஒரே மொத்தமாக அளிப்பதில்லை. மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்தளிக்கப்படுகிறது. ஒன்று அரசாங்க மானியம். அதன்கீழ் ரூ. 50 லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கடுத்து, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 12.54 லட்சம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கடுத்துப் படிப்படிக்க, பரிசுச் சீட்டு நிதியிலிருந்து ரூ. 50 லட்சம் ஆக மொத்தம் ரூ. 102 லட்சம் இந்தத் தலைப்பின்கீழ் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவதற்காகக் கொடுக்கிறார்கள். இதில், சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகை காலாகாலத்தில் வந்து விடுகிறது. ஆனால், மற்ற மானியங்கள்

24th March 1972

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

அதே காலத்தில் வருவதில்லை. அரசாங்க மானியம் டிசம்பர் மாதத்திலோ, நவம்பர் மாதத்திலோ வருகிறது. அதே போல பரிசுச் சீட்டு நிதி ரூ. 50 லட்சம் பிப்ரவரி மாதத்தில் கொடுக்கிறார்கள். எனவே, இப்படி ஒவ்வொரு தொகையும் ஒவ்வொரு காலத்தில் வருவதால், பஞ்சாயத்துக்களால் பள்ளிக்கூடங்களுக்கான கட்டிடங்கள் கட்ட முடிய தில்லை. ஆகவே, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும் போது, அத்தனை தொகையையும், அது ரூ. 102 லட்சம் என்று சொன்னால் அந்த 102 லட்சத்தையும் ஒரே தடவையாகக் கொடுத்தால் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மூன்று இனங்களையும் கூட்டி, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்கும் இவ்வளவு தொகை என்று பகிர்ந்து, அதனை எப்ரல் மாதத்திலேயே ஆரம்ப காலத்திலேயே கொடுத்தால், பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஏதுவாக இருக்க முடியும் என்றும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இடைநிலைப் பள்ளிகளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நியமிப்பது பற்றி ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். பட்டதாரி ஆசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மிஷல் ஸ்கூல்களிலும் பி. டி. ஆசிரியர்களைப் போடுவதுபற்றி அரசு கவனிக்க வேண்டும். அதே போல, இடைநிலைப் பள்ளிகளில் பி. டி. ஆசிரியர் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தால், அங்கே கல்வியின் தரம் உயர வாய்ப்பு ஏற்படும். அங்கே பயிலுகின்ற மாணவர்களும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்று சிறந்த மாணவர்களாக இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் ஐயர் கிரேடு போஸ்டிஸ் வேலை செய்கிறேன், ஹையர் கிரேடு சம்பளத்திற்கே வேலை செய்கிறேன் என்று சொல்லி வேலைக்கு வருகிறார்கள். இதுவரை அப்படிப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இப்போது அப்படிப் போடக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தினிடமிருந்து உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். செகண்டரி கிரேடு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தும் கூட, வேலை கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், ஹையர் கிரேட்டில் பணி புரிகிறேன் என்று வரும்போது அவர்களை நியமனம் செய்வதில் தவறில்லை. எனவே, அந்த அரசாங்க உத்தரவை ரத்து செய்து, ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர் ஸ்தானம் காலியாக இருந்தால், அந்த இடத்தில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியரை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி ஆசிரியர் நியமன விஷயத்தில், “டேப்ளட்” போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில், இவ்வளவு ஷெட்யூல் வகுப்பினர், இவ்வளவு பிற்பட்ட வகுப்பினர், ஆசிரியர்களாக கட்டாயமாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. இது தவறு. கல்வி ஆசிரியர் நியமனம் செய்யும்போது, ஒருவருடைய தகுதிதான் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இப்படி உத்தரவு இருப்பதால், தகுதி இல்லா விட்டால்கூட, அரசின் உத்தரவின் அடிப்படையில் தகுதி குறைவானவர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். இதனால் கல்வியின் தரம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [24th March 1972]

அடுத்தபடியாக, பட்டுக்கோட்டையைச் சார்ந்தவன் நான் என்ற முறையில், ஒருசில குறைகளை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். பட்டுக்கோட்டை அறந்தாங்கி, மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய பகுதிகள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகள். எனவே, பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு நீண்டகாலமாக முயற்சிகள் செய்து வருகிறார்கள். பட்டுக்கோட்டைக்கு வருகிற ஒவ்வொரு அமைச்சரிடமும் இந்தக் குறையை எடுத்துக் காட்டி வருகிறார்கள். நமது கல்வி அமைச்சர் கூட அந்த இடத்தைச் சேர்ந்த சிறப்பு மிக்கவராவர். இருந்தாலும், இந்தக் குறையைப் போக்க, கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார் என்றால், இல்லை. எனவே, நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதற்குப் போதிய கவனம் செலுத்தி, அங்கே ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில், இந்த நிதி இலாக்கா நல்ல முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. சிறப்பாக வேலை செய்து வருகிறது என்ற கருத்தினைக் கூறி, இந்த நிதி மான்யத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைச் கூற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman, Sir, the impressive note on the progress of Education in Tamil Nadu presented by the Hon. the Minister for Education makes a good reading. But the important crux of that note lies in the first paragraph wherein it is observed that the task before us in the coming years will be to stabilise and consolidate our achievements and take concerted measures to improve the quality of instruction. Sir, it is needless to point out that in improving the quality of instruction there are two matters which should engage vitally the attention of the Government. First, Sir, is the quality of the students that study in the institutions and the second is the quality of the persons who impart instruction. Judged from these two points of view, I would urge the Government, first of all, to have a method of selection by which the respect for tradition as well as for the written examination will be maintained and it will not be supplanted by some Committees which, from 1962-63 in the case of Medical College and in other colleges after 1965 or so, have been functioning, belittle the written marks and substitute for them an oral test. It is needless to say time and again before this House that this sort of oral interviews should be done away with and written examination should be made the sole test because then, personalities will not come into play. Sir, one of the defects of the modern students is that they feel that they will get admission either by use of their power or by some other means and so, they give very little attention to studies or to education in general. I would like to mention in this connection about the numerous strikes that have taken place just on the eve of the examination when a student does not want to appear for the examination

[24th March 1972] [Thiru G. Vasantha Pai]

and stand the test because he is afraid that his merit will be tested and he will naturally fail. This, Sir, is partly due to the method of selection that has been adopted for taking in students and substituting the oral interview in the place of written examinations and reducing the power that is given to the Principals of various colleges in selecting the students who, according to them, would be the right type, largely based on merit and their performances in examination. Therefore, Sir, in exclusively devoting their time to the betterment of the quality of instruction, I hope, in future, the Government will consider it necessary to improve the quality of students and for that purpose will try to interfere as little as possible with the autonomy of these Universities and the personnel manning the Universities in making the selections to different colleges.

The second thing, I want to submit, is about the type of instruction that is given in institutions. Sir, of late, we have heard of several institutions—Post Graduate and others being brought into the University curriculum and one such institution of Advanced Physics and Advanced Botany is functioning under the aegis of the Madras University and another is in the Medical College—the Department of Physiology which has been upgraded as ‘Directorate of Physiology’.

In both these connections, I had occasions to mention perviously that persons with outstanding merit had been somewhat discouraged by persons who were not in of know the things. For example, Dr. G. N. Ramachandran who was an outstanding Physicist had occasion to leave this University because he was not getting on well with the Vice-Chancellor and he is now adorning a place in the Indian Institute of Science with nearly 3 million dollars at his command to spend for research in Geo-Physics. This gentleman would have been an asset to our University as well as to Tamil Nadu. But, unfortunately, due to the short-sightedness of the Vice-Chancellor, Sir, his services, we have lost.

The second person whom I have got in mind is one who had been acknowledged as a great veteran in Physiology in this country and whose claims, unfortunately, have been overlooked by this Government. In her place, somebody else's name has been substituted and somebody else has been appointed as the Director of Physiology. This is a lady, Sir. I was surprised when I was in Geneva last, to see one of the Swedish Noble Laureates copiously quoting from Dr. S. Subramaniam's. I thought that it was a gentleman. But when I came here, I heard that she was Dr. Sarada Subramaniam. She has contributed so many papers—40 papers in International field and local field and she has

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [24th March 1972]

அடுத்தபடியாக, பட்டுக்கோட்டையைச் சார்ந்தவன் நான் என்ற முறையில், ஒருசில குறைகளை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். பட்டுக்கோட்டை அறந்தாங்கி, மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய பகுதிகள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகள். எனவே, பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு நீண்டகாலமாக முயற்சிகள் செய்து வருகிறார்கள். பட்டுக்கோட்டைக்கு வருகிற ஒவ்வொரு அமைச்சரிடமும் இந்தக் குறையை எடுத்துக் காட்டி வருகிறார்கள். நமது கல்வி அமைச்சர் கூட அந்த இடத்தைச் சேர்ந்த சிறப்பு மிக்கவராவர். இருந்தாலும், இந்தக் குறையைப் போக்க, கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறாரா என்றால், இல்லை. எனவே, நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதற்குப் போதிய கவனம் செலுத்தி, அங்கே ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில், இந்த நிதி இலாக்கா நல்ல முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. சிறப்பாக வேலை செய்து வருகிறது என்ற கருத்தினைக் கூறி, இந்த நிதி மான்யத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைச் கூற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman, Sir, the impressive note on the progress of Education in Tamil Nadu presented by the Hon. the Minister for Education makes a good reading. But the important crux of that note lies in the first paragraph wherein it is observed that the task before us in the coming years will be to stabilise and consolidate our achievements and take concerted measures to improve the quality of instruction. Sir, it is needless to point out that in improving the quality of instruction there are two matters which should engage vitally the attention of the Government. First, Sir, is the quality of the students that study in the institutions and the second is the quality of the persons who impart instruction. Judged from these two points of view, I would urge the Government, first of all, to have a method of selection by which the respect for tradition as well as for the written examination will be maintained and it will not be supplanted by some Committees which, from 1962-63 in the case of Medical College and in other colleges after 1965 or so, have been functioning, belittle the written marks and substitute for them an oral test. It is needless to say time and again before this House that this sort of oral interviews should be done away with and written examination should be made the sole test because then, personalities will not come into play. Sir, one of the defects of the modern students is that they feel that they will get admission either by use of their power or by some other means and so, they give very little attention to studies or to education in general. I would like to mention in this connection about the numerous strikes that have taken place just on the eve of the examination when a student does not want to appear for the examination

[24th March 1972] [Thiru G. Vasantha Pai]

and stand the test because he is afraid that his merit will be tested and he will naturally fail. This, Sir, is partly due to the method of selection that has been adopted for taking in students and substituting the oral interview in the place of written examinations and reducing the power that is given to the Principals of various colleges in selecting the students who, according to them, would be the right type, largely based on merit and their performances in examination. Therefore, Sir, in exclusively devoting their time to the betterment of the quality of instruction, I hope, in future, the Government will consider it necessary to improve the quality of students and for that purpose will try to interfere as little as possible with the autonomy of these Universities and the personnel manning the Universities in making the selections to different colleges.

The second thing, I want to submit, is about the type of instruction that is given in institutions. Sir, of late, we have heard of several institutions—Post Graduate and others being brought into the University curriculum and one such institution of Advanced Physics and Advanced Botany is functioning under the aegis of the Madras University and another is in the Medical College—the Department of Physiology which has been upgraded as 'Directorate of Physiology'.

In both these connections, I had occasions to mention perviously that persons with outstanding merit had been somewhat discouraged by persons who were not in of know the things. For example, Dr. G. N. Ramachandran who was an outstanding Physicist had occasion to leave this University because he was not getting on well with the Vice-Chancellor and he is now adorning a place in the Indian Institute of Science with nearly 3 million dollars at his command to spend for research in Geo-Physics. This gentleman would have been an asset to our University as well as to Tamil Nadu. But, unfortunately, due to the short-sightedness of the Vice-Chancellor, Sir, his services, we have lost.

The second person whom I have got in mind is one who had been acknowledged as a great veteran in Physiology in this country and whose claims, unfortunately, have been overlooked by this Government. In her place, somebody else's name has been substituted and somebody else has been appointed as the Director of Physiology. This is a lady, Sir. I was surprised when I was in Geneva last, to see one of the Swedish Noble Laureates copiously quoting from Dr. S. Subramaniam's. I thought that it was a gentleman. But when I came here, I heard that she was Dr. Sarada Subramaniam. She has contributed so many papers—40 papers in International field and local field and she has

[Thiru. G. Vasantha Pai] [24th March 1972]

4-50
p.m.

also brought out a book along with one Dr. Madhavankutty from Trivandrum on Physiology which is probably the only work of its kind. But, unfortunately, this lady has been overlooked and someone who was her student has been put in her place as the head of the Advanced Centre for Physiology in the Medical College which is now termed as the Directorate of Physiology. Sir, if the Government do not give merit its proper place, soon we will find that persons with merit go out of this country and there will be a brain drain. But if merit is recognised, it will be a great compliment to our educational system and our policy of employment. The Hon. the Chief Minister during his last visit abroad said that he saw many scientists in the United States and many of them he invited to be Visiting Professors here. How much nicer it would have been if the Hon. the Chief Minister had asked them to come back and manage these educational institutions here? Would it not have done greater credit to us, greater credit to our Universities and greater credit to our State of Tamil Nadu if all these persons who are adorning the seats of learning in the Universities of the United States were asked to come back here and man our Governmental educational institutions? How much more it would have credit brought to our country as well as to Tamil Nadu to have such experienced as well as knowledgeable persons in charge of Departments and to act as heads of institutions?

Sir, then the next thing I want to mention is that the Vice-Chancellors of Universities are persons who are generally repositories of knowledge and who, by themselves, should conduct the affairs of the University. But, of late, looking into papers, I find most of the Vice-Chancellors accompany the Hon. Ministers on their tours and talk with them on political subjects. Sir, Vice-Chancellors, if they should be autonomous heads of Universities, should completely confine themselves to the arena of education and not be partisan in their approach and follow Ministers abroad or elsewhere in the country and make speeches along with them. I am surprised to find that many of the Vice-Chancellors are speaking together with the Ministers in public meetings on subjects which are non-educational. I should like to submit to the Government in its own interest and in the interest of the field of education that the Vice-Chancellors should be told that their business is within the Universities and not outside them and that they need not be political propagandists for the Government. They need not take upon themselves the idea of going about with Ministers and making speeches in conjunction with them.

The further thing I would like to mention in this connection, Sir is about the sad state of affairs that has come to my knowledge. The University of Madras as well as the Public Service Commission has

24th March 1972] [Thiru G. Vasantha Pai]

prescribed qualifications for part-time Lecturers in the Directorate of Legal Education. One of the qualifications for a part-time lecturer in the Law College is the possession of either an M.L. Degree or at least a second class B.L. Degree. I was told that in a recent selection of part-time Lecturers for the next year, III Class personnel had been selected for acting as Lecturers, by passing the claims of more than 12 Second Class B.L. and M.L. Graduates, who had appeared for interview before the Public Service Commission for selection. Sir, I should say that this is a wrong attitude to take and if there has been some interference and recommendation for these III Class personnel, the matter should be entirely frowned upon and if the Government are not aware of it, the Public Service Commission should be called to order. I cannot understand when the rules prescribe that only Second Class B.L. and M.L. Graduates should be appointed to teach persons in educational institutions like the Law College where 2,450 regular students and 549 evening students joining the evening college from various departments of Government are studying, how III Class persons who had just passed out of the College could impart instruction to them. Is it not a thing for the Government which insist on the quality of education to look upon as something irregular and should not the Government see that such persons are not selected. I hope the Government will recall those persons who have been appointed and if any of them have got a degree less than Second Class B.L. or M.L., the Government should substitute in their place proper persons with M.L. or B.L. Degree. Otherwise, the students also will not have respect for those persons who are teaching them and naturally discipline in the College also will suffer.

Sir, last but not least, without casting any aspersion on the two persons who have got Doctorate in this august House, I would like to say, that no Minister, no person in charge of any Government should be conferred honorary Doctorate degrees and the Ministers should decline them if they are offered to them. Sir, it is, in the interest of inculcating a sense of self-respect in the persons who are manning those educational Institutions, for the Ministers to refuse if Doctorate degrees are conferred upon them while they are in office. I would welcome a Doctorate being conferred on the two incumbents when they go out of office, but I would certainly say that this practice of accepting degree or accepting honorary Doctorates while they are in office and while those in Universities are actually under their command does not speak well of the Government as well as the Universities. For one thing it looks as though the Universities are trying to pamper those in authority and for other things, it looks as though the Government are condoning

[Thiru. G. Vasantha Pai] [24th March 1972]

their attempts to pamper them. Sir, I would request the Ministers to consider the question of accepting honorary Doctorate while the are in office and I hope hereafter no Minister will accept it.

Thank you, Sir.

திரு. தி.க. ஷண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கல்வி மான்யத்தின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி.

கல்வித் துறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மிகவும் முற்போக்கான நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து வருகிறது என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். புகழம வகுப்புவரை இலவசமாகக் கல்விப் பயிற்சி யளித்து, சாதாரண மக்களை அறிவுத்துறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்து வரும் அரசினை நான் தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் மகிழ்வோடு பாராட்டிப் போற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக அரசின் அந்தரங்க சுத்தியில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயப்பாடினாலே என்பதனை முதலில் தெளிவுபடுத்திவிட்டுப் பேச விழைகிறேன்.

கல்வித்துறையில் அடிப்படையான குறை இன்னும் நீக்கப்படாமல் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவது என் கடமையாகும். ஆங்கிலேயர் காலத்தில், அவர்கள் ஆட்சியில், அவர்கள் வகுத்து வைத்த அடிமைக் குணத்தை வளர்க்கும் கல்விமுறையே இன்னும் நீடிக்கப்பட்டு வருவது தமிழரசுக் கழகத்தவராகிய எங்களுக்கு மிகுந்த வேதனையைத் தருகிறது என்பதனை இங்கு எடுத்துக் காட்டாமலிருக்க முடியவில்லை. இதே உணர்வு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கும் இருக்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. தமிழ்நாட்டில் தாய் மொழியாகிய தமிழில் போதிக்கப்படவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, தன்னம்பிக்கையினை வளர்க்கும் முறையிலும் கல்வி அமைய வில்லை என்பது பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்ட உண்மையாகும்.

உழைப்புக்கும் அறிவுக் கல்விக்கும் தொடர்பில்லாமல் இருக்கிறது. தாய்மொழியில் பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்கும் திட்டம் இன்னும் நிறைவு பெறாமல், முழுமை பெறாமல் இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளால், சமுதாயத்தில் படித்த கூட்டத்தாருக்கும் சாதாரண மக்களுக்கும் உள்ள இடைவெளி அதிகரித்து வருவதைத் தான் நாம் பார்க்க முடிகிறது. இந்த அடிமைக் கல்வி முறையினை அகற்றாமலே கல்லூரிகளையும் பல்கலைக் கழகங்களையும் பெருக்கிக் கொண்டே போவதால் நாடு முன்னேற முடியாது என்பதனை தமிழரசுக் கழகத்தாராகிய நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம். இப்போதுள்ள கல்விமுறை மாற வேண்டும் என்பதனை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், அப்படி மாற்றுவதற்கான துணிவு தான் யாருக் கும் இதுவரை ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மதிப்புக்குரிய டாக்டர் ரமதா கிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகக் கல்விக்குழுவும், டாக்டர் கோத்தாரி அவர்கள் தலைமையில் அமைப்பப் பெற்ற சர்வதேச நிபுணர்களைக் கொண்ட கல்விக்குழுவும் வெளியிட்ட கருத்துக்களை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[24th March 1972] [திரு. தி. க. ஷண்முகம்.]

கல்வி பயிற்சி அளிக்கும் மொழியும் மாற வேண்டும். அதற்கான வழியும் மாற வேண்டும் என்று அவர்கள் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் குழுக்கள் அளித்த பரிந்துரைகள் அக்குழுகளில் அங்கம் வகித்தவர்களாலேயே கூட மதிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். கோத்தாரி கல்விக்குழுவின் பரிந்துரைகளிலே, ஆசிரியர்களின் சம்பள உயர்வும், உத்தியோக உயர்வும் நடைமுறைக்கு வந்து விட்டன. இதைத் தவிர, கல்வி முறையில் மாறுதல் காணச் சொல்லப்பெற்ற கருத்துக்கள் இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. மதிப்புக்குரிய டாக்டர் ஏ.எல். முதலியார் அவர்கள் குழுவின் பயிற்சி மொழி பற்றிக் கொடுத்த திட்டம் அரசினர் நடத்தும் கல்லூரிகளில் சென்ற ஆண்டிலேயே அமுலுக்கு வந்துவிட்டது. ஆனால் தனியார் கல்லூரிகளில் அவை சரியான முறையில் இன்னும் நடத்தப்படவில்லை. தனியார் கல்லூரிகள் பயிற்சி மொழி விஷயத்தைச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு முற்றிலும் முரணான, விரோதமான போக்கிலேயே தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு போவதைப் பார்த்தால், இந்த மாநிலத்தில், தமிழ் மாநிலத்தில், அரசு என்று ஒன்று இருப்பதாகவே அவர்கள் கருதவில்லையோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இங்கு தரப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலே தனியார் கல்லூரிகளைப்பற்றிய குறிப்பு எதுமில்லை. கல்வித் துறையிலே அரசின் புனிதமான எண்ணத்திற்கு மாறாகச் செயல்படும் தமிழ்த் துரோகக் கூட்டம் இங்கு இருந்து வருவதையும், அவர்கள் கல்வித்துறையிலேயே நாங்களும் தமிழர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருந்து வருவதையும் வேதனையோடு பார்க்க முடிகிறது.

தீமைகளை எதிர்த்து முறியடிப்பதிலே, நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களும் மிகுந்த துணிவும் ஆற்றலும் உடையவர்கள் என்பதனை நாங்கள் அறிவோம். ஆனால், இந்தப் பயிற்சி மொழி விஷயத்தில் என்ன காரணத்தாலோ, எந்தச் சூழ்நிலையினாலோ அவர்களும் துணிவாகச் செயல் புரியத் தயங்குகிறார்கள் என்றுதான் என்னால் எண்ண முடிகிறது. கல்வி நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் அரசே தன் உடமையாக்கிக் கொண்டு எடுத்து நடத்தத் துணிந்தாலொழிய, தாய் மொழியினைப் பயிற்சி மொழியாக்கும் அரசின் திட்டம் முழு அளவில் நடைமுறைக்கு வருமென்று எனக்குத் தோன்ற வில்லை.

அடுத்தபடியாக எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற அடிப்படையில் அரசு அலுவலகங்கள் அனைத்தும் தாய் மொழியாகிய தமிழில் விரைவில் நடைபெறுவதற்குரிய வகையில் பரிசுத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அலுவலர்களை உற்சாகப்படுத்தி ஊக்குவித்து வருவது குறித்துத் தமிழக அரசினை உளமாரப் பாராட்டுகிறேன். இது மேலும் வளர்வதற்குரிய முறையில் தொடர வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் நாடு சங்கீத நாடக சங்கத்தின் சார்பில் சிறந்த கலைஞர்களுக்கு மானிய உதவியளிக்கும் அரசுத் திட்டத்தின் கீழ் 1971-72-ம் ஆண்டில் 190 கலைஞர்களுக்கு ஒய்வூதியம் அளித்திருப்பது குறித்து தமிழக அரசைக் கலையுலகம் வாழ்த்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. மத்திய அரசின் பங்கு இல்லாமல் தமிழக அரசே இத்தொகையினைக் கொடுக்க

[திரு. தி. க. ஷண்முகம்.] [24th March 1972]

முன் வந்தமைக்கு உளமாரப் பாராட்டுகிறேன்; போற்றுகிறேன். 190 என்னும் இந்தப் பட்டியலிலே முன்பே விண்ணப்பித்து, விசாரணையும் முடிந்துள்ள சில கலைஞர்களின் பெயர்கள் விடுபட்டிருக்கின்றன என்பதை வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசியபோதே நான் குறிப்பிட்டேன். இப்போதும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த உதவியினைப் பெறும் 190 கலைஞர்களில் எனக்குத் தெரிந்த வரையில், ஐந்து கலைஞர்கள் காலமாகிவிட்டார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்றும் இரண்டொருவர் மறைந்து விட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். விடுபட்டுப்போன சில கலைஞர்களின் பெயர்ப் பட்டியலைக் கல்வித் துறைச் செயலாளர் அவர்களுக்கு முன்னரே அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். எதிர்பாராத விதத்தில் என்ன காரணத்தாலோ விடுபட்டுப்போன அந்த ஏழைக் கலைஞர்களுக்கும் அரசின் உதவித் தொகை விரைவில் கிடைக்க ஆவன செய்யுமாறு பணிவுடன் வேண்டுகிறேன். மறைந்து போன நடப்பிசைப் புலவர் கே. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் விடுபட்டுப்போன இந்தக் கலைஞர்களின் பால் மிகுந்த பரிவு காட்டி வந்தார் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டால் கூடக் கலைஞர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 190-க்கு மேல் போகாது என்பதனையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலுக்குள் மாமன்னன் இராச இராச சோழன் சிலையினை வைப்பதற்கு நம் மத்திய அரசினர் அனுமதி தர மறுத்து விட்டது குறித்து தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் எனது தாங்க இயலாத வேதனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இப்போது இருந்து வரும் நல்லுறவினைக் கெடுக்கத் தமிழரசுக் கழகம் விரும்பவில்லை. என்றாலும், தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலைத் தமிழக அரசிடம் ஒப்புவித்துவிட வேண்டுமென்ற நமது கலாசாரக் கோரிக்கையினைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்த வேண்டுமென மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது அரசியல் பிரச்சனை அல்ல. அப்பட்டமான கலாசாரப் பிரச்சனை. கலை வளர்த்த, கலாசாரத்தை வளர்த்த ஒரு தமிழ் மாமன்னனுக்கு மரியாதை செய்யும் உரிமைகூட தமிழ் மக்களுக்கு இல்லையென்ற அவல நிலை இதனால் விளக்கமாகத் தெரிகிறது.

ஆங்கிலேயருக்கு நாம் அடிமைப்பட்டிருந்த காலத்தில் கூட நமக்குக் கலாசார உரிமையிருந்து வந்தது. இன்றையப் பாரத அரசு அந்த உரிமையினைக் கூடத் தர மறுக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் கலாசார இயக்கமாக இருந்து வரும் தமிழரசுக் கழகம் நாலரைக் கோடித் தமிழ் மக்களின் உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டத் தவறாது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கலாசார உரிமைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், நான் குமரி மாவட்டத்தினைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்தினால், அது பற்றிய சில குறிப்புக்களை இங்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[24th March 1972] [திரு. தி. க. ஷண்முகம்.]

குமரி மாவட்டத்தின் நடுவே இருக்கும் பத்மநாபபுரம் (கொட்டாரம்) என்று சொல்லப்படும் அரண்மனையை, கேரள அரசு தன் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்க, தமிழகம் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டது. அதனை ஏற்று அன்றிருந்த அரசு விட்டுக் கொடுத்தது. அந்த அரண்மனை கோளத்தின் பழம் பெருங்கலைநிலையமாகவும், கலாசார நாகரீகத்தின் சின்னமாகவும் விளங்குவதாகக் கேரள அரசு கூறியதால் தான் விட்டுக் கொடுத்ததாக அன்று கூறப்பட்டது. குமரி மாவட்டத்தின் உள்ளேயிருக்கும் அந்த அரண்மனை இன்னும் கேரள அரசின் பொறுப்பிலும் நிர்வாகத்திலும்தான் இருந்து வருகிறது. கலாசார நாகரீகத்தைக் கருதி, நாம் அன்று விட்டுக் கொடுத்த அரண்மனை அது.

இரண்டாவதாக, குமரிமுனையில் நம் தமிழக அரசின் மானிகையினை அடுத்து ஏறத்தாழ ஐந்து ஏக்கர் நிலப்பரப்பினைத் தமக்குத் தர வேண்டுமென கேரள அரசு கேட்டுக்கொண்டது. நாம் விரும்பியிருந்தால் மறுத்திருக்க முடியும். ஆனாலும் கலாசாரப் பண்பாட்டினைக் கருதித்தான், கேரள அரசு அன்று விரும்பிக் கேட்ட அந்த நிலப் பரப்பையும் அன்றைய தமிழ்நாட்டு அரசு பதிவு செய்து கொடுத்தது. அதில் கேரள அரசு பிரம்மாண்டமான ஓர் அரசு மானிகையினைக் கட்டித் தம் நிர்வாகத்தின் வைத்துக் கொண்டுள்ளது.

இந்த நிலையில் அடர்ந்த காட்டினுள் கவனிப்பாரற்று அழிந்து கொண்டிருக்கும் நம் ஒப்பற்ற தமிழ்க் காப்பிய நாயகி கண்ணகியின் நினைவுக் கோயிலைப் பழுது பார்க்க, சீரமைக்க, புதுப்பிக்க அனுமதிக்கோரி நம் தமிழக அரசு கேரள அரசிடம் வேண்டியது. ஆனால் கேரள அரசு இன்று அதனை மறுத்து விட்டது. அவர்கள் விரும்பிக் கேட்டவற்றை நாம் அன்போடு கொடுத்திருக்கிறோம் என்ற கலாசார நாகரீகத்தைக் கருதாது நம் விட்டுக் கொடுக்கும் மனப் பண்பினை லாபக் கண்ணோட்டத் தோடு மட்டுமே பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளது கேரள அரசு என்பது அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது. இது நமக்கு ஒரு படிப்பினையாக இருக்க வேண்டும்.

இந்தக் கண்ணகிக் கோயில் இன்று எங்கே இருக்கிறது? சிந்திக்க வேண்டுகிறேன். இந்தக் கோயிலை உள்ளடக்கியுள்ள தேவிசுளம்—பீரமேடு இன்னும் தமிழ் தாலுகாக்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இவ்விரு தாலுகாக்களும் தமிழ் நாட்டோடு இணைய வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மூன்று பொதுத் தேர்தல்களின் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகும், தமிழ் நாட்டினுள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் கிளர்ச்சி செய்து எடுத்துக் காட்டிய பிறகும், அன்று தமிழ் நாட்டிலிருந்த ஆட்சியாளர்களால் கேரளத்திற்கு விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நாம் அவர்கள் கேட்டதை விட்டுக் கொடுத்தோம். ஆனால் நாம் இன்று கேட்பதைக் கேரள அரசு விட்டுக் கொடுக்க மறுக்கிறது. இதனை அன்றைய ஆட்சியாளர்களின் பிரதிநிதிகளாக இங்கே அமர்ந்திருக்கும் என் மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் உரை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கல்வி மானியத்தினை வரவேற்று அமைகிறேன், வணக்கம்.

[24th March 1972]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : அவைத் தலைவரவர்களே, கல்வி விவாதத்தின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுமார் 400 கோடி ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் நம்முடைய அரசு அக்கிரகஸர், வெடரினரி, மெடிகல் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், 112 கோடி ரூபாய் வரையிலும் இந்தக் கல்வித் துறையிலே செலவிடப்பட்டு வருகிறது. நாளாவட்டத்திலே நம்முடைய மாநிலமானது கல்வித் துறையிலே மிக மிக முன்னேறியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி யாரும் சொல்லித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. கிராமப் புறங்களில் பார்த்தால்கூட, முன்னே ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளிக்குப் போகவேண்டுமானால், 15 மைல் போகவேண்டும். அந்த நிலை இல்லாத படி 4 மைல், 3 மைல் தூரத்திற்குள்ளே இப்போது உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இப்படி எங்கே பார்த்தாலும் பள்ளிகளை நிறுவி, நம்முடைய அரசு ஏராளமாகப் படிப்பதற்கு வசதி செய்து தந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த இடத்தில் ஒரு விஷயத்தை மாதிரிம் அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உயர் நிலைப் பள்ளிகளை அதிகமாகத் திறந்து விட்டார்களே தவிர, அவைகளுக்குப் போதிய கட்டிட வசதிகள் இல்லை. வாத்தியார்கள் இருக்க வசதியில்லை. சிழக்கு இராமநாதபுரம் பக்கத்தில் இப்படிப் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே வாத்தியார்கள் போவதற்கு சம்மதிப்பதில்லை. மேற்கு இராமநாதபுரம் பகுதிக்கு வருவதற்கு ஏராளமானபேர் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் எந்தெந்த இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றனவோ அந்தந்த இடங்களில் வாத்தியார்கள் இருக்க வீட்டு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டிடமும் நல்ல கட்டிடமாக இருக்க வேண்டும். எங்கள் ஊரிலே 6, 7 வருஷத்திற்கு முன்னாலே பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை வைத்திருக்கிறோம். 8 வருஷமாகிவிட்டது. வெள்ளை கூட அடிக்கவில்லை. இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கக் கூடாது. அடிக்கடி துப்புறவு பண்ண வேண்டும். அத்துடன் பிளேகிரவுண்ட்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அக்விசிஷன் ப்ரொசீடிங்க்ஸ் நீடித்துக் கொண்டே போகின்றன. இந்த மாதிரியெல்லாம் கால தாமதமில்லாமல் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காலேஜ் படிப்பு சம்பந்தமாக பி. யு. சி. இருப்பதா, இன்டர்மீடியட் வகுப்பு கொண்டு வருவதா என்பது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. நேற்று நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பி. யு. சி. இருப்பது நல்லது என்றார்கள். எனக்கு என்னவோ இன்டர்மீடியட் இருப்பது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. அந்தக் காலத்திலே நான் இன்டர்மீடியட் படித்தவன். அந்த வகுப்பு முறை சிறந்தது என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய அரசானது நல்ல யோசனை செய்து இந்த விஷயத்தில் முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டி ரெயினிங் ஸ்கூல் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள். தனியார் துறையில் டி ரெயினிங் ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. அதில் சேர வேண்டுமானால், ஒருவர் 500, 300 ரூபாய் கொடுத்தால் தான் சேர்த்துக்

[24th March 1972] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் அதில் சேருகிறவர்கள் படுகிற கஷ்டம் அதிகமாகிறது. சேருவதில் உள்ள கஷ்டம் அதிகமாகிறது. முன்னாலே சொன்ன மாதிரி பல பிரைவேட் டிரெயினிங் ஸ்கூல்களை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இதை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இவைகளை சர்க்கார் துறையில் எடுத்துக்கொண்டால் இவைகள் நன்றாக நடக்குமென்று நினைக்கிறேன். பொதுவாகப் பார்த்தால், இப்போது பொறியியல் துறையில் பட்டம் அல்லது டிப்ளோமா பெற்றுவிட்டு வெளி வருகின்றவர்கள் தங்கள் சுயமுயற்சியிலேயே ஏதாவது தொழிலை ஆரம்பிக்க முன்வருகிறார்களா என்றால், இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அரசு எவ்வளவோ உதவி கொடுக்க முன்வருகிறது. ஆனால் அவர்கள் அரசுத் துறைகளில் ஏதாவது வேலை கிடைக்குமா என்றுதான் பார்க்கின்றார்கள். சுயமுயற்சியில் ஏதாவது தொகு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கான உற்சாகமே அவர்களிடம் காணப்படவில்லை. இந்த நிலையில் மேலும் மேலும் அதிகப்படியான தொழிற் கல்லூரிகளை ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் நிலைமையினை ஏற்படுத்தினால்தான் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகாமல் தடுத்திட முடியும். இதுபற்றி அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

5-00
p.m.

அடுத்து, பொதுவாக இன்றைக்கு தொழிற் சங்கங்களின் சார்பிலே நடத்தப்படும் கிளர்ச்சிகளைப் போல் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்கள் கிளர்ச்சிகளைச் செய்கின்றார்கள். குறிப்பாக ஆண்டுத் தேர்வுகள் நடைபெறும் ஏப்ரல் அல்லது மார்ச்சு மாதங்களிலே பரீட்சைகளையே எழுதாமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன செய்யலாமோ அவ்வளவும் செய்யத் தக்க முறையில் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். இதனால் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. சமீபத்தில் கூட விருதுநகரில் பள்ளி மாணவர்கள் சேர்ந்து ஒரு அரசு பஸ்ஸை கற்களால் அடித்து பெரும் சேதத்திற்குள்ளாக்கிவிட்டார்கள். இதெல்லாம் அவர்களிடையே உள்ள ஒழுக்கக் கேட்டைத்தான் காண்பிக்கிறது. நல்ல ஒழுக்கத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் அவர்களிடையே புகுத்த தக்க ஆசிரியர்களை நியமித்து இவற்றை அவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலில் ஒழுக்கம், இரண்டாவதே அறிவு என்று சொல்லலாம். இதை வற்புறுத்தும் வகையில்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டு, மேலும் பேசியிருக்கின்றார்கள். “மேலும், மேலும் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்துகிறதைவிட மாணவர்களிடையிலே ஒழுக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்தால் நல்லது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைக் கண்டு பயப்படும் போக்கு இருந்து கொண்டு வருகின்றது. இப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் மாறி, அவர்கள் சிறந்த மாணவர்களாக இருப்பதற்கு எதிர்காலத்தில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பின்தங்கிய மாவட்டமான இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், குறிப்பாக, இராமநாதபுரம், பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள பெரிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே போதிய வசதிகள் இல்லை

[திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

[24th March 1972]

என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. போதிய கட்டிடமே இல்லாமல் இருக்கிறது. இராஜசிங்கமங்கலத்தில் கண்மாய்க்குள் ஒரு பள்ளிக்கூடமே இருப்பதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட இடங்களிலே பணியாற்றுவதற்கு எந்த ஆசிரியரும் முன்வருவதில்லை. எனவே இது விஷயங்களிலே வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, 1970-ஆம் ஆண்டிற்கு முன் “ரிடையர்” ஆன ஆசிரியர்களுக்கு, குறிப்பாக கடைநிலை ஆசிரியர்களான ஹையர்கிரே ஆசிரியர்களுக்கு முப்பது ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகையை தாலுக்கா ஆஃபீஸில் போய்ப் பெறுவதற்கு மூன்று அல்லது ஐந்து ரூபாய் வரையில் அவர்கள் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். எனவே தியாகிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பென்ஷன் தொகையை மணியார்டர் செய்துவிடுவது போல் இவர்கள் விஷயத்திலும் செய்துவிட்டால், அவர்களுக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கும். இவையெல்லாம் மிகச் சிறிய காரியங்கள்தான். ஆனால் இச்சிறிய காரியங்கள்தான் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குப் பேருதவியாக இருக்கும். மேலும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களைப் போடக் கூடாது என்று சமீபத்தில் உத்தரவு ஆகியிருக்கிறது. என் ஹரிலுள்ள ஒரு பள்ளிக் கூடத்தின் நிர்வாகி நான். அதில் ஒரு காலிஸ்தானம் இருக்கிறது. அது ஒரு ஹையர்கிரேடு போஸ்ட். அதில் ஒரு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியரைப் போட முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட உத்தரவை அரசாங்கம் மாற்ற முடியுமா என்று இயக்குனர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நமது மாநிலத்தில் கல்வித்துறை எப்போதும் மற்ற மாநிலங்களைவிட மிக உயர்ந்த நிலையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. முன் பெல்லாம் அகில இந்திய சர்வீஸ்களுக்கான தேர்வுகளில் நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களே அதிகம் தேர்ச்சி பெற்று இவர்களே எங்கேயும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக இருப்பார்கள். என் சொந்த அனுபவத்தையே சொல்லுகிறேன். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் டெல்லிக்குப் போயிருந்தேன், ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பது குறித்து. அதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் அங்கே போனபோது நமது மாநிலத்தையும் பக்கத்திலுள்ள கேரள மாநிலத்தையும் சேர்ந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள்தான் அதிகம் பேர் இருந்த காரணத்தினால் என் வேலை சுலபமாக முடிந்தது. கேரள நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கலெக்டராக இருந்து பிறகு டெல்லிக்குப் போயிருந்தார். அவர் என்னைப் பார்த்துவிட்டு, அன்பு கொண்டு இந்தச் சிக்கலை நீக்க காரியத்தைச் சுலபமாக முடித்துக் கொடுத்தார். அந்த அளவிற்கு நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் அங்கே இருப்பார்கள். இப்போது நிலை வேறு இருக்கிறது. ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு பெற்று வரும் மாணவர்கள் லிஸ்டைப் பார்த்தால், தமிழ்நாட்டு மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இது இங்குள்ள கல்வியின் தரத்தைத்தான் சுட்டிக் காட்டுகிறது. நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக இருந்தால், அங்குள்ள மந்திரிகள்

[24th March 1972] [திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

தயவுசூட நமக்குத் தேவையில்லை. எனவே நமது கல்வியின் தரத்தை மேலும் உயர்த்துவதற்கு நாம் அனைவரும் பாடுபட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு. இந்த அறிக்கையினை முழுமனத்தோடு ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

[Thirumathi S Manjubhashini, Vice-Chairman in the Chair]

திரு. சி.வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள அறிக்கையின்மீது பேசும் வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்காக என் நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்விக்காக நமது முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி ரூ. 112 கோடி செலவு செய்கிறது என்று எல்லாரும் பெருமையாக இந்த அவையில் பாராட்டிப் பேசினார்கள். கல்விக்காக இவ்வளவு செலவு செய்யலாமா, இது அதிகமாயிற்றே என்று யாராவது சொல்லுவார்களா என்று எண்ணிப் பார்த்தேன். யாரும் சொல்லவில்லை. இவ்வளவு பெருந்தொகையினைச் செலவு செய்வதற்கு மிகப் பொறுப்பாக இருந்தவர் நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் என்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். பாரதியார் அன்று கூறினார்களே, “அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல் ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவித்தல்” என்று. அந்தக் கருத்தை..... மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்கு இதைச் செய்தார்கள். கல்வி பரவலாக்கப்பட்ட வேண்டும், ஏழை எளியவர்களுக்குக் கல்வியைக் கிடைக்க வேண்டும், பட்டி தொட்டிகளிலும், குப்பங்களிலும். காடு வனந்தரங்களிலும் கல்வி பரவ வேண்டும், என்று எல்லா இடங்களிலும் ஆரம்பப் பள்ளிகளைத் துவக்கினார்கள். தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள மொத்த வருமானத்தில், வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மொத்தத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கைக் கல்விக்கென்று ஒதுக்குகிறோம் என்றால் இதைவிட, வேறு முன்னேற்றம் எப்படி இருக்க முடியும்? அன்றையதினம் அண்ணா அவர்கள் இப்படி மூன்றில் ஒரு பங்கு கல்விக்கென்று செலவிடப்பட வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தியதை இப்போது இருக்கின்றோ மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கொடை வள்ளல் அவர்கள், இதை யாரிடம் கொடுக்கிறார்? மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரிடம் தருகின்றார். அவரும் அதை வாங்கி, கல்விக்காக எவ்வளவு செலவிட முடியுமோ அவ்வளவையும் செலவிடுகிறார். இப்படி கல்வித் துறையில் ஏராளமாகச் செலவிட்டு, பெரும் முன்னேற்றம் காணும் நேரத்தில் பலர் இதில் குறை காண்கின்றார்கள். எவ்வளவுதான் அழகாக நமது நாட்டில் ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டினாலும், அதைப் பார்ப்பவர்கள் குறை சொல்லாமல் இருக்க மாட்டார்கள். அது தமிழ் நாட்டினரின் இயல்பு. எவ்வளவுதான் அழகாக இருந்தாலும், “இந்தக் குமிழ் இருக்கிறதே அது அங்கே இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்” என்று ஏதாவது சொல்லுவார்கள். அது தமிழ் நாட்டின் பண்பு. அது போல, கல்வித்துறையின் மீது இங்கே பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாரும் ஏதாவதொரு குறை காண வேண்டும் என்பதற்காகவே, “கல்வியின் தரம் குறைந்து விட்டது” என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். கல்வி பரவலாக்கப்பட வேண்டும். எல்லாருக்கும் கல்வியளிக்க வேண்டுமென்று “கவாண்டிடி”யை அதிகமாக வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, சற்று

[திரு சி. வி. ராஜகோபால்]

[24th March 1972]

“கவாலிடி” குறையத்தான் செய்யும். நாலு கோடிபேர் இருக்கும் நமது தமிழ் நாட்டில் எல்லாருக்கும் கல்வியளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, சற்று “கவாலிடி” குறையத்தான் செய்யும். நமது வீட்டுக் கல்யாணத்திலேயே ஆயிரம் பேர் சாப்பாட்டுக்கு வருவார்கள் என்று இருக்கும்போது, மேலும் திடீரென்று ஒரு ஆயிரம் பேர் வந்துவிட்டால், என்ன பண்ணுகிறோம்? சாம்பாரிலும், ரசத்திலும் தண்ணீரை ஊற்றித் தான் “அட்ஜஸ்ட்” பண்ணுகிறோம். கவாலிடி குறையத்தான் குறைகிறது. என்ன பண்ணுவது? இப்படி “கவாலிடி”, “கவாலிடி” என்று வருத்தப்படுகிறதைவிட எல்லாருக்கும் கல்வி கிடைக்கிறதே என்று சந்தோஷப்பட வேண்டும், பெருமைப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, இப்போது இந்த இண்டர்மீடியட்—பி.யூ.ஸி. பற்றி ஒரு சிக்கல் வந்திருக்கிறது நமக்குள் இது இருக்க வேண்டுமா, அது இருக்க வேண்டுமா என்று. இப்போது ஸ்கூல் ஃபைனல் படித்துவிட்டு ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகள் பி.யூ.ஸி. வகுப்பில் சேருகின்றார்கள். சாதாரணமாக இருந்துவிட்டு பி.யூ.ஸி.-யில் சேர்ந்துவிட்ட பிறகு அவர்களுடைய படிப்பின் பளு இரண்டு மூன்று மடங்கு அதிகமாகிவிடுகிறது. மேலும் அங்கே எல்லாவற்றையும் தமிழில் படித்துவிட்டு, இங்கே வந்தவுடன் ஆங்கிலத்தில் எல்லாவற்றையும் படிப்பது என்றால், சற்று கஷ்டப்படுகின்றார்கள்.

ஹைஸ்கூல் வரையிலும் சொல்லித் தருவது பாடம், “டீச்சிங்”; அங்கே இருப்பவர்கள் டீச்சர்ஸ். பி.யூ.சி.-யிலே போய் மாணவர்கள் உட்கார்ந்தால், அங்கே அவர்களுக்கு “லெக்சர்” தரப்படுகிறது. அதாவது பிரசங்கம். பையன்களின் தேர்விற்காக நேரடியாக டிரயினிங் சொல்லித் தருகிறார்கள், ஹைஸ்கூலிலே. ஆனால், அப்படிச் சொல்லிக் கொடுக்காததால், பி.யூ.சி.-யிலே போய் அமருகின்ற மாணவர்கள் 6 மாதம் வரையில் அந்த லெக்சரருடைய வாயைப் பார்க்கிறார்களே தவிர, அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்ற கருத்தே அவர்களுக்குப் பிடிபடுவதில்லை. இப்படி 6, 7 மாதம் ஆகிறது. அதற்குப் பின்னால்தான் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக எந்தப் பாடத்தை, எவ்வகையிலே நமக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரிகிறது. பிறகு மூன்று மாதத்திற்குள்ளே பரிட்சை வந்துவிடுகிறது. பரிட்சையிலே என்ன எழுதுவது என்று புரியாமல், பி.யூ.சி.-யிலே மாணவர்கள் மிகவும் தவிக்கிறார்கள் என்று பல லெக்சரர்ஸ் கூறிவருகிறார்கள். ஆகவே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதே மாதிரி சிலபஸ்ஸை ஆண்டுக்கு ஒன்று என்று மாற்றிக் கொண்டிருந்தால், அதைச் சொல்லித் தர ஆசிரியர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், மாணவர்களுக்கும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பாடத் திட்டத்தை அடிக்கடி மாற்றாமல், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒழுக்கத்தைப்பற்றி ஏராளமாகப் பேசினார்கள். ஆனால், எப்படிப்பட்ட ஒழுக்கம் தேவையென்று சொல்லுகிறபொழுது, இப்பொழுது மாணவர்கள் கொஞ்சம் ஒழுக்கம் குறைந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

[24th March 1972]

[திரு சி. வி. ராஜகோபால்]

தேகமில்லை. மாணவர்களுக்குத் தரம் வேண்டுமா, அல்லது ஆசிரியர்களுக்குத் தரம் வேண்டுமா, அல்லது ஆசிரியர்களைப் பயிலுவிக்கின்ற ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி இருக்கிறதே, அங்கே தரம் வேண்டுமா என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. தரம் எங்கேயிருந்து வரவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமாகத் தெரிய வேண்டும். ஏறக்குறைய ஒரு பையனுக்கு ஒழுக்கம், தேசியப் பற்று போன்ற உணர்வுகள் வருவதற்கு ஒரு கால வரம்பு இருக்கிறது. ஒரு பையனுக்கு 14 அல்லது 15 வயது ஆகிவிட்டால், அவனுக்கு அந்த உணர்வுகள் வரத் தலைப் படுகின்றன. அந்த வயதில் அவன் இருக்கும்பொழுது தான் அவனுடைய எண்ணங்கள் மிகத் தூய்மையான எண்ணங்களாக இருக்கின்றன. அந்த வயதிலிருந்து 5 ஆண்டுக்குள் அவன் ஒழுக்கம் பாதிக்கப் படாமலிருப்பதற்கு ஆவன செய்யப்பட வேண்டும். இந்த 5 வருஷம் தான், அது கல்லூரியானாலும் ஹைஸ்கூல் ஆனாலும், அவன் மிக ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு அவனுக்கு ஒரு தனிப் பாடமே போதிக்கவேண்டும். 15 வயதிற்கு மேல் அவன் மனம் மாறி விட்டால், ஒழுக்கம் கெடும்; மனம் அப்படிக் கெடாமலிருப்பதற்கு அந்த நேரத்திலே தான் அவனை ஜாக்கிரதையாக நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தக் காலத்திற்குள் அவனுடைய மன நிலை மாறி விட்டால், அவன் ஒழுக்கம் எப்படிக் கெட்டுவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. 40 வயதிற்கு மேல் அவன் ஒழுக்கம் கெட்டுவிட்டால் ஒரு ஆபத்தும் வராது. ஆகவேதான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த 5, 6 வருஷங்களுக்கிடையே புதிய ஒரு முறையை கட்டாயம் புகுத்தித்தான் தீரவேண்டும். எனவே அந்த மாணவர்கள் “ஸ்கூல் பைனல்” பாஸ் பண்ணிவிட்டதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு “மிலிட்டரி சர்வீஸ்” ஒரு வருடம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்குத் தந்து விட்டால், அவன் நாட்டுப் பற்று மிகுந்த வகைத் திகழ்வான். அதற்குப் பிறகு அவன் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும்; அவன் விரும்புகிற கல்லூரியிலே படிக்கட்டும். அவன் விரும்புகிற வியாபாரம் செய்யட்டும், அல்லது உத்தியோகத்திற்கு வேண்டுமானாலும் போகட்டும். எனவே, “ஸ்கூல் பைனல்” பாஸ் செய்த ஒவ்வொரு மாணவனும் அந்த மிலிட்டரி கோர்ஸை இடையிலே ஒரு வருஷம் படிப்பதற்காக, அமைச்சர் அவர்கள் ஆய்வாளரை எல்லாம் கலந்தாலோசித்து, நல்லதொரு வழி காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே மாதிரியாக இன்னொன்று. மாணவர்கள் படிக்கின்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு பாடப் புத்தகங்கள் இருந்தாலும்கூட, வெளியே சில புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பார்க்கிற பொழுது மிகவும் ஆபாசமாக இருக்கிறது. “தேன் கிண்ணம்” என்ற ஒரு புத்தகம் வருகிறது. அதைப் பல உறுப்பினர்கள் பார்த்திருக்கிறார்களோ என்னவோ, அவையின் துணைத் தலைவர் அனுமதித் தால், அதை இங்கே காட்டக் கூட முடியும்; அது என் கையிலே இருக்கிறது. 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களே அதைப் படித்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், 16 வயது மாணவன் என் கெட மாட்டான்? அவனுடைய தூய எண்ணங்கள் கூட அதனால் பறந்து போகுமே!

558

DISCUSSION ON THE POLICY NOTE ON THE
PROGRESS OF EDUCATION

[திரு சி. வி. ராஜகோபால்]

[24th March 1972]

அப்படிப்பட்ட ஆபாசமான புத்தகங்கள் வருகின்றன. படங்கள் வருகின்றன. அந்தப் படங்களையெல்லாம் தடுப்பதற்காக கல்வி அமைச்சரோடு சட்ட அமைச்சரும் முயற்சி எடுத்தால் கூட நல்லது. எனவே, சட்டத்தினால் அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கடைகளுக்குப் போகாமல் கூட அந்தப் புத்தகங்கள் விற்கப்படலாம். ஆனால் அந்த மாணவன் நிற்கும்பொழுது, அவன் கண்ணிலே படும்பொழுது, அவன் தன் கண்ணை மூடிக்கொள்ள முடியுமா? புத்தகத்தை வேண்டுமானால், மூடிக்கொள்ளலாம். எனவே, அத்தகைய புத்தகங்களை நிச்சயமாகத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே, இந்த மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 112 கோடி ரூபாய் போதாது. இன்னொன்று, கல்வி அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாப் பள்ளிக்கூடத்தையும் தேசிய மயமாக்கிவிடலாம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அது என்னைப் பொறுத்த வரையில் மிகத் தவறு என்று கருதுகிறேன். 10 ஏழைப் பிள்ளைகளை வைத்து அவர்கள் சொல்லிக் கொடுக்கட்டுமே. அதிலே தவறில்லை. அதற்கு ஆட்சியாளர்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களே கூட “நான் தனியார் கல்லூரியிலே படித்திருக்கிறேன். இதனால் தான் என்னைப் பல பேர் அறிய முடிந்தது. அங்கே படித்த அத்தனையையும் நான் பொது மக்களுக்குத் தான் தருகிறேன். எனக்கு என்று எதையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவ்வளவு பெரிய ஆற்றலைப் பெற்றது அண்ணா மலை யூனிவர்டிடியால்தான்” என்று பெருமையாகப் பேசிவிட்டு, உடனே தனியார் பள்ளிக்கூடம் நடத்த வேண்டுமென்றால் முடியாது என்று சொல்லக் கூடாது. பணம் வைத்திருப்பவர்கள் ஏராளமான பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்டடும், அதற்கு அரசு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

6-30
p.m.

*THIRUMATHI MARY CLUBWALA JADHAV: Madam Vice-Chairman, I congratulate the Government of Tamil Nadu on providing for elementary education for the year 1972-73 a sum of Rs. 42 crores out of a total allocation of Rs. 77 crores for School Education. It is also very pleasing to note that 52 lakhs and odd of pupils in the age-group of 6-11 are in the schools and that this marvellous expansion of education has led to a spurt in the enrolment of pupils in the age-group of 11 to 14 years.

[Mr. Chairman in the Chair]

We are glad to note the increasing provision for accommodation in the schools, and the Government are giving building grants for the same. I hope that the voluntary agencies are also getting a grant. Sir, I would like to point out that the education of the handicapped is also very important. It is said here that the number of physically and mentally handicapped is roughly estimated at 3 per cent of the

24th March 1972]

[Thirumathi Mary Clubwala Judhav]

total school-going children and a provision has been made for schools for the blind children, schools for the deaf children and schools for the blind and deaf children and deformed children and special schools for leprosy children. But only the mentally retarded children do not receive any help whatsoever. There is only one such institution in the State of Tamil Nadu, the Bala Vihar, where we have an institution for the mentally handicapped children. We have been trying to get recognition for this special school for the last ten years. But, we have not yet got the recognition. All other schools in our country for the mentally retarded have always received special recognition. So, I plead for this and I plead also that the mentally handicapped should also be included because they all are not mentally handicapped. They are all very educatable in special vocational and other trades. There is something like 7½ lakhs of mentally retarded children in our State. Then, I also want to turn to the grants that the Government give for the Orphanages namely, the orphanage grant of Rs. 12 per child per month in the city and in the rural areas and Rs. 15 per child in the hill areas. How can one feed, clothe and also take medical care of a child with Rs. 12? even if it is eight annas per day to feed a child, it would be Rs. 15 a month. I would submit that this is a meagre grant which, I think has been a blot on our Government and would plead that we should at least have something more than Rs. 20 per child per month. I plead for this grant and other grants for these Orphanages.

Then, Sir, please permit me to talk about the Madras School of Social Work. My appeal to Government to take steps to affiliate the Madras School of Social Work to the University of Madras still remains unresponded. May I say that more than 15 newly sprung Institutions after the Madras School of Social Work was founded have been recognised by Universities in different parts of the country? I would once again request the Government to take up this matter with the University of Madras and get us affiliation and our Diploma recognised as equivalent to M.A. Degree. Our request for increased grant to the Madras School of Social Work is almost three years old.

While all Colleges and Schools in the State have been able to implement the recommendations of the Second Pay Commission approved by the Government of Tamil Nadu, the staff of the Madras School of Social Work are not able to enjoy its benefit. I hope the Hon. the Minister for Education would kindly examine our request for grants and sanction a generous grant I was so hoping to see that in the Budget and I do plead and hope that the Hon. the Minister for Education would see that the Madras School of Social Work gets the enhanced grant. I congratulate the Government on having presented a fine Educational Budget.

[24th March 1972]

திரு. டி. வி. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்குப்பேச வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதிலேயுள்ள நல்ல பல அம்சங்களைப்பற்றித் தெளிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். கலைத்துறையைக் குறித்து, ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே நான் எடுத்துக்கூறிய சில கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து இன்றைய தினமும் அதை வேண்டுகோள் முறையிலே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். கலைத் துறை மூலமாக, குறிப்பாக திரைப்படக் கலைத்துறை மூலமாக, அரசுக்குக் கேளிக்கை வரி என்ற தலைப்பிலே 8 கோடியே 63 இலட்சம் ரூபாய் வருமானமாகக் கிடைக்கிறது. பிறகலைகளின் மூலமாக நமக்கு அந்தப் பணம் கிடைக்கவில்லை யென்றாலும், திரைப்படத்துறையிலே கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானமாகக் கிடைக்கிறது. திரைப்படத் துறை என்பது இன்றைய தினம் எல்லாக் கலைகளையும் உள்ளடக்கிய கலையாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சமுதாயத்திலே ஒழுக்கம் வேண்டும், அந்த ஒழுக்கம் மாணவர்களிடத்திலே நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும், வளரும் மாணவர்கள் சிறந்த ஒழுக்கம் உடையவர்களாக அமையப்பெற்றால் தான், நம் நாட்டின் எதிர் காலம் சிறந்த முறையிலே அமையப் பெறும் என்ற கருத்தை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

கலைத் துறை மூலமாக நிச்சயமாக அந்த ஒழுக்கத்தை நாம் பரப்ப முடியும் என்று நான் திட்டவாட்டமாக நம்புகிறேன். இன்றைய தினம் இருக்கின்ற கலைத் துறை கட்டுக்கோப்புக்கு அப்பாற்பட்டு, தன்னிச்சையாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் இருக்கின்ற கலைத் துறைக்கு சமுதாயத்தைப்பற்றிய அக்கறையில்லை. ஆகவே அந்தக் கலைத் துறையைக் கட்டுப்படுத்தி நாம் சில பல திட்டங்களை உருவாக்கினாலன்றி, நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலே சிறந்த ஒழுக்கத்தை நாம் புகுத்த முடியாதென்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். கலைத் துறையின் மூலமாகத்தான், இன்றைய தினம் அதைப் பின்பற்றுவது மூலமாகத்தான், ஒழுக்கக்கேடுகள் சமுதாயத்திலே மலிந்து வருகின்றன என்ற பொதுவான அபிப்பிராயம் சமுதாயத்தில் இருந்து வருகிறது. அந்த ஒழுக்கக்கேடுகளை மாற்றியமைக்கக்கூடிய வன்மையும், சக்தியும் கலைத் துறைக்கு இருக்கின்றன என்று நான் திட்டவாட்டமாக நம்புகிறேன். ஆகவே, அந்தக் கலைத் துறையைப் பற்றி நாம் பெரிதும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அதே நேரத்தில் இந்தப் பத்திரிகைத் துறையைப்பற்றி அக்கறை செலுத்த வேண்டும். இதை இப்படியே விட்டுக்கொண்டு போனால், நாம் எவ்வளவு தான் சமுதாயத்திற்குப் பாடுபட்டாலும், கஷ்டப்பட்டாலும், விழலுக்கு இறைத்த நீராக முடியும். இந்தப் பெரிய கலைத்துறைக்கு எப்படி அக்கறை செலுத்துவது, அதை எப்படி நாம் கட்டுமானத்திற்குக்கொண்டு வருவது என்றெல்லாம் செயலாக்குவதற்கு நாம் தயங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. போக்குவரத்துத்துறையிலே பேருந்துகளையெல்லாம் இன்றைய தினம் அரசடைமையாக்கி, அது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் போது, கலைத்துறையை தனி உடைமையாளர்கள் தனியாக நடத்துவதானாலும், அதற்குச்சில வரம்புகளின்

[24th March 1972]

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

அடிப்படையில் நிதியுதவி செய்து, அந்த ஸ்தாபனங்கள் இயங்கட்டும். அதே நேரத்தில் இந்தக் கலைத் துறையைக் கட்டுப்படுத்த, பெரிய நிதி நிலை அதற்கென்று உருவாக்கி அதற்கென தனியாக ஒரு வாரியம் அமைத்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று அநேக தடவைகள் இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன். அப்படிச் செய்வதினால் நிச்சயமாக அது செலவினமாக இருக்காது. வருமானம் பெருகச் செய்யுமென்று நான் திட்டவாட்டமாக அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றேன். ஆகவே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள், டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இதை ஆழ்ந்து சிந்தித்து, அதற்கென ஒரு நேரத்தை ஒதுக்கி அதற்காக ஒரு குழுவினை அமைத்து, அதிலே கலைத் துறை வல்லுனர்களையெல்லாம் சேர்த்து, இந்தத் துறையின் மூலம் எப்படியெல்லாம் சமுதாயத்திற்கு நன்மை உண்டு பண்ணலாம் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் கலைத் துறையினால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற கேடுகள் என்ன, எந்த அடிப்படையில் ஏற்படுகின்றன என்பதை ஆய்ந்து, இதில் அரசு எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையெல்லாம் நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்தப் பரிசீலனை இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் இருந்துவிட்டால், உடனடியாக அரசுத் துறை உறுதியாக நம் கலைத் துறையை நாம் கட்டுப்படுத்தி, தனியாக நிறுவனம் அமைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு, நிர்வாக அளவில் அதை எப்படியெல்லாம் செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே உருப்பெறச் செய்வதற்கு குழு அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ரூ. 8 கோடி 63 லட்சம் வருமானம் இந்தத் துறையினால் வருகின்றது. இன்னும் அதிகமாகப் பெறலாம். அப்படி வருவதற்கு நிறைய தியேட்டர்கள் அமைக்கலாம். தியேட்டர்களெல்லாம் இன்றைய தினம் தனியாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அந்தத் தியேட்டர்களில் அதிகமான லாபத்தை வாங்கிக்கொண்டு தான், அவர்கள் படக் காட்சிகளை அனுமதிக்கிறார்கள். படம் எடுக்கின்றவர்கள் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். வெளியிடுகின்ற தியேட்டர்காரர்கள் லாபம் அடைகிறார்கள். இது இன்றைய தினம் திரைப்படத் துறையில் இருக்கின்ற பொருளாதார நிலையாகும். ஆகவே, தேவையான அளவுக்குத் தியேட்டர்கள் அமைப்பதற்கு ஒரு பிரிவும், விநியோகத்திற்கு ஒரு பிரிவும் வெளியிடுவதற்கு ஒரு பிரிவும் என்ற அளவில் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். அதை எப்படியெல்லாம் செய்தால் வெற்றிகரமாக இருக்குமோ, அப்படிச் செய்வதற்கு நிச்சயமாக இதிலே அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அக்கறை செலுத்தக் கூடிய சந்தர்ப்பம் இதுதான். அக்கறை செலுத்தக் கூடிய நேரம் இதுதான். நம்முடைய பண்பாடு, நம்முடைய நாகரீகம், இவையெல்லாம் பேணப்பட வேண்டிய காலம் இது தான். நம்முடைய பெருமைகளை எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய காலம் இது தான். நம்முடைய முன்னோர்கள் பெருமையைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிற காலம் இதுதான். ஆகவே, இந்தக் காலத்திலே தான் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று, இதே துறையைப் பற்றி நான் அடிக்கடி சொல்லுவதுபோல் இன்றைய தினம் வலியுறுத்தி, உங்களிடத்தில் வேண்டுகோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு பரிட்சார்த்தமான அளவிலாவது இந்தத் திட்டத்திற்குச் சில லட்சங்களை ஒதுக்கியாவது நாம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். பலப்பல துறை

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி] [24th March 1972]

களுக்கு நாம் பணம் ஒதுக்குகின்றோம். ரூ. 89 கோடிக்கு மேலே இங்கு நாம் கல்வித் துறைக்குக் கோரிக்கை எழுப்பியிருக்கின்றோம். ஆனால் நான் சொல்லக் கூடிய இந்தக் கலைத் துறையில் வருகின்ற தொகையே ரூ. 8 கோடி 63 லட்சம். அதிலே ஒரு சில கட்டுப் பாடுகள், —அதற்காக பரிசீலித்ததாகச் செலவிட்டு, அதனால் பயனில்லை என்றால் கூட, தப்பு ஏதும் வந்துவிடாது. அந்தத் துறையில் சிறந்த ஒழுக்கத்தை நாம் நிச்சயமாக ஏற்படுத்த முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் அது குறித்து 10 நிமிட நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. நிபுணர்களை வைத்துக்கொண்டு தாராளமாகப் பேசினால், நிச்சயமாகக் கலைத் துறையின் மூலம், பேருந்துகளில் வரக் கூடிய லாபத்தைக் காட்டிலும், அந்த விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையைக் காட்டிலும், அதிக லாபத்தைப் பெற முடியுமென்று நம்புகிறேன். இந்தத் திரைப்படத்தை வெளியிடுகின்றவர்கள் அந்தப் பணத்தை யாரிடத்தில் தருகிறார்கள் என்றால், பெரும்பெரும் கொள்ளை லாபக்காரர்களிடத்தில், பெரிய வட்டி வாங்குகிறவர்களிடத்தில் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக விரைவில் ஒரு படத்தை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே ஒரு கதையைக் காப்பியடிக்கிறார்கள். அதாவது விந்தி மொழியில் வருகின்ற கதை அமைப்புகள் நம் நாகரிகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் இருக்கின்றன. இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி.வி. ராஜகோபால் அவர்கள் சில பல ஆபாசங்கள் இருக்கின்றன, சமுதாயத்திற்குத் தேவையில்லாத விஷயங்கள் புத்தக வடிவில் இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் திரைப்படத் துறையிலும் இடம் பெறத்தக்க அளவில், உடனே விரைவில் படம் எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, இவர்கள் அப்படியே காப்பியடிக்கிறார்கள். மேல்நாட்டாரைப் பார்த்து, வட நாட்டார்கள் காப்பியடிக்கிறார்கள். வடநாட்டாரைப் பார்த்து, தமிழ் நாட்டவர்கள் காப்பியடிக்கிறார்கள். நாம் மேடையில் பேசுகின்ற இந்தப் பண்பாடும் நாகரீகமும், நம் மேம்பாட்டிலும் நம் கலைத் துறையிலும் நிச்சயமாக இன்றைய தினம் இல்லை என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் இந்தத் துறையை இப்படியே விட்டுக்கொண்டு போனால் தினந்தோறும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே, டாக்டர் நாவலர் அவர்களின் நல்ல தமிழையும், பேராசிரியரின் நல்ல தமிழையும், நம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் நல்ல தமிழையும் இந்த மக்கள் எந்த அளவுக்கு இந்தத் திரைப்படத்தால் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற தலைமையில், நாம் கலைத் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி; நான் இந்த மனநத்தில் அடிக்கடி எடுத்துச் சொன்ன மாதிரி, அதற்கென இந்த நிர்வாகத் துறையைத் தனிப்படுத்தி, ஒரு வாரியம் அமைத்து, அதற்குப் பெரும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, இந்தத் துறைக்கு என்னென்ன தேவையோ, நாடகத் துறை, மற்றும் பரத நாட்டியத் துறை போன்று இந்தத் துறையில் இருக்கின்ற பல்வேறு கலைகளுக்கும் சிறப்பிடம் தந்து, திட்டமிடப்பட வேண்டும். ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து, அதற்குச் செயலாற்றத் துவங்க வேண்டும். அதிலே நம்முடைய அரசு அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று பணிவன் போடு எடுத்துக் கூறி, இந்தக் கல்வி அறிக்கையை வரவேற்று நான் நன்றி கூறி அமருகின்றேன்.

24th March 1972]

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நேற்றும் இன்றும் இந்தக் கல்வித் துறைபற்றிய கருத்துக்களை பல அனுபவம் உள்ளவர்கள் இங்கே சிறந்த முறையில் கூறியிருக்கிறார்கள். சிறந்த ஆலோசனைகளையும் இந்த ஆண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரும் நல்ல ஆலோசனைகளைத்தான் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இந்த ஆண்டு கல்வித் துறையின் மீது நடந்த பேச்சுக்கள் அத்தனையும் அவ்வளவு முக்கியமானவை. இது மகிழ்ச்சிக்கூறியது. அவைகளையெல்லாம் ஒரு நூல் வடிவத்தில் வெளியிட வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அச்சிடப்படும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தனிப் பிரசுரமாக அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அவ்வளவு பொறுப்பாக அத்தனை பேரும் பேசினார்கள். ஆனால் நான் ஒரு சாதாரண கிராமவாசி. கிராம மக்களுடைய கருத்தை ஒட்டிய கண்ணோட்டத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட 112 கோடி ரூபாயிலிருந்து 115 கோடி ரூபாய் அளவிலே இந்தக் கல்வித் துறைக்குச் செலவாகிறது. மருத்துவம், வேளாண்மை போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் படிக்கின்றவர்களையும் சேர்த்துப் பார்க்கின்ற போது, ஏறத்தாழ 75, 80 லட்சம் பேர்கள் ஆண்டு தோறும் படிக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஜனத்தொகையில் வேலையில்லாமல் சுகவாசிகளாக உள்ளவர்களையும், சிறுவர் சிறுமியர்களையும் கழித்துவிட்டுப் பார்த்தால், ஒரு கோடி பேர்களுடைய முதுகிலேதான் இந்தச் சமை இருக்கிறது. அதற்குக்கூடக் குறைவாக இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் தான் இந்தப் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அது மிகையாகாது.

கல்வித் துறையிலே இன்று இருக்கக்கூடிய வளர்ச்சிக்குக் காரணம் திட்டமிட்டுப் பணி செய்து வருவதுதான். ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடும்போதும் அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் எவ்வளவு சிறுவர் சிறுமியர் அதிகமாகார்கள் என்று கணக்கிட்டு, அதற்கேற்றவாறு திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால்தான் கல்வித் துறையிலே ஒரு சீரான வளர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது. கல்வித் துறையில் அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து வரும் இதே நேரத்தில் சமுதாயத்திலே கற்றவர்களும், கற்கிறவர்களும் சில வருடங்களாக ஒரு பிரச்சினையாக இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இது நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, நாடு முழுவதும் தான் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையை எவ்வாறு சமாளிப்பது, அவர்களை எப்படித் திருப்பிப்படுத்துவது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்குத் திட்டமிட வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் சுயபலத்தில் வாழ்நாளைக் கழிப்பதற்கேற்ற வகையில் கல்வி முறையிலேயோ, அல்லது பாட முறையிலேயோ திருத்தங்கள் செய்யலாம். இதற்கான நல்ல திட்டங்களை அரசு வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி] [24th March 1972]

களுக்கு நாம் பணம் ஒதுக்குகின்றோம். ரூ. 89 கோடிக்கு மேலே இங்கு நாம் கல்வித் துறைக்குக் கோரிக்கை எழுப்பியிருக்கின்றோம். ஆனால் நான் சொல்லக் கூடிய இந்தக் கலைத் துறையில் வருகின்ற தொகையே ரூ. 8 கோடி 63 லட்சம். அதிலே ஒரு சில கட்டுப் பாடுகள், —அதற்காக பரிட்சார்த்தமாகச் செலவிட்டு, அதனால் பயனில்லை என்றால் கூட, தப்பு எதும் வந்துவிடாது. அந்தத் துறையில் சிறந்த ஒழுக்கத்தை நாம் நிச்சயமாக ஏற்படுத்த முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் அது குறித்து 10 நிமிட நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. நிபுணர்களை வைத்துக்கொண்டு தாராளமாகப் பேசினால், நிச்சயமாகக் கலைத் துறையின் மூலம், பேருந்துகளில் வரக் கூடிய லாபத்தைக் காட்டிலும், அந்த விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையைக் காட்டிலும், அதிக லாபத்தைப் பெற முடியுமென்று நம்புகிறேன். இந்தத் திரைப்படத்தை வெளியிடுகின்றவர்கள் அந்தப் பணத்தை யாரிடத்தில் தருகிறார்கள் என்றால், பெரும் பெரும் கொள்ளை லாபக்காரர்களிடத்தில், பெரிய வட்டி வாங்கு கிறவர்களிடத்தில் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக விரைவில் ஒரு படத்தை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே ஒரு கதையைக் காப்பியடிக்கிறார்கள். அதாவது ஹிந்தி மொழியில் வருகின்ற கதை அமைப்புகள் நம் நாகரிகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் இருக்கின்றன. இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி.வி. ராஜகோபால் அவர்கள் சில பல ஆபாசங்கள் இருக்கின்றன, சமுதாயத்திற்குத் தேதியில்லாத விஷயங்கள் புத்தக வடிவில் இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் திரைப்படத் துறையிலும் இடம் பெறத்தக்க அளவில், உடனே விரைவில் படம் எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, இவர்கள் அப்படியே காப்பியடிக்கிறார்கள். மேல்நாட்டாரைப் பார்த்து, வட நாட்டார்கள் காப்பியடிக்கிறார்கள். வடநாட்டாரைப் பார்த்து, தமிழ் நாட்டவர்கள் காப்பியடிக்கிறார்கள். நாம் மேடையில் பேசுகின்ற இந்தப் பண்பாடும் நாகரீகமும், நம் மேம்பாட்டிலும் நம் கலைத் துறையிலும் நிச்சயமாக இன்றைய தினம் இல்லை என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் இந்தத் துறையை இப்படியே விட்டுக்கொண்டு போனால் தினந்தோறும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே, டாக்டர் நாவலர் அவர்களின் நல்ல தமிழையும், பேராசிரியரின் நல்ல தமிழையும், நம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் நல்ல தமிழையும் இந்த மக்கள் எந்த அளவுக்கு இந்தத் திரைப்படத்தால் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில், நாம் கலைத் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி; நான் இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி எடுத்துச் சொன்ன மாதிரி, அதற்கென இந்த நிர்வாகத் துறையைத் தனிப்படுத்தி, ஒரு வாரியம் அமைத்து, அதற்குப் பெரும் நிதி ஒதுக்கீடுசெய்து, இந்தத் துறைக்கு என்னென்ன தேவையோ, நாடகத் துறை, மற்றும் பரத நாட்டியத் துறை போன்று இந்தத் துறையில் இருக்கின்ற பல்வேறு கலைகளுக்கும் சிறப்பிடம் தந்து, திட்டமிடப்பட வேண்டும். ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து, அதற்குச் செயலாற்றத் துவங்க வேண்டும். அதிலே நம்முடைய அரசு அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று பணிவன் போடு எடுத்துக் கூறி, இந்தக் கல்வி அறிக்கையை வரவேற்று நான் நன்றி கூறி அமருகின்றேன்.

24th March 1972]

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நேற்றும் இன்றும் இந்தக் கல்வித் துறைப்பற்றிய கருத்துக்களை பல அனுபவம் உள்ளவர்கள் இங்கே சிறந்த முறையில் கூறியிருக்கிறார்கள். சிறந்த ஆலோசனைகளையும் இந்த ஆண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரும் நல்ல ஆலோசனைகளைத்தான் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இந்த ஆண்டு கல்வித் துறையின் மீது நடந்த பேச்சுக்கள் அத்தனையும் அவ்வளவு முக்கியமானவை. இது மகிழ்ச்சிக்கூறியது. அவைகளையெல்லாம் ஒரு நூல் வடிவத்தில் வெளியிட வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அச்சிடப்படும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தனிப் பிரசுரமாக அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அவ்வளவு பொறுப்பாக அத்தனை பேரும் பேசினார்கள். ஆனால் நான் ஒரு சாதாரண கிராமவாசி. கிராம மக்களுடைய கருத்தை ஒட்டிய கண்ணோட்டத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட 112 கோடி ரூபாயிலிருந்து 115 கோடி ரூபாய் அளவிலே இந்தக் கல்வித் துறைக்குச் செலவாகிறது. மருத்துவம், வேளாண்மை போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் படிக்கின்றவர்களையும் சேர்த்துப் பார்க்கின்ற போது, ஏறத்தாழ 75, 80 லட்சம் பேர்கள் ஆண்டு தோறும் படிக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஜனத்தொகையில் வேலையில்லாமல் சுகவாசிகளாக உள்ளவர்களையும், சிறுவர் சிறுமியர்களையும் கழித்துவிட்டுப் பார்த்தால், ஒரு கோடி பேர்களுடைய முதகிலேதான் இந்தச் சமை இருக்கிறது. அதற்குக்கூடக் குறைவாக இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள்தான் இந்தப் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அது மிகையாகாது.

கல்வித் துறையிலே இன்று இருக்கக்கூடிய வளர்ச்சிக்குக் காரணம் திட்டமிட்டுப் பணி செய்து வருவதுதான். ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடும்போதும் அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் எவ்வளவு சிறுவர் சிறுமியர் அதிகமாவார்கள் என்று கணக்கிட்டு, அதற்கேற்றவாறு திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால்தான் கல்வித் துறையிலே ஒரு சீரான வளர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது. கல்வித் துறையில் அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து வரும் இதே நேரத்தில் சமுதாயத்திலே கற்றவர்களும், கற்கிறவர்களும் சில வருடங்களாக ஒரு பிரச்சினையாக இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இது நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, நாடு முழுவதும் தான் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையை எவ்வாறு சமாளிப்பது, அவர்களை எப்படித் திருப்பிப்படுத்தவது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்குத் திட்டமிட வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் சுயபலத்தில் வாழ்நாளைக் கழிப்பதற்கேற்ற வகையில் கல்வி முறையிலேயோ, அல்லது பாட முறையிலேயோ திருத்தங்கள் செய்யலாம். இதற்கான நல்ல திட்டங்களை அரசு வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[24th March 1972]

கல்வி கற்றவர்களுக்குப் பெருமை எவ்வளவோ உண்டு. எத்தனையோ கல்வி கற்ற பெரியவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழ் நாட்டிலே நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். கல்வியின் பெருமையை கற்றவர்களின் பெருமையை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். கற்றவர்களின் இருதயத்திலே மனதிலே கடவுள் குடிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று கூறுகிறார்கள். அதனால்தான்..... “கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக் கரையிலாக் கருணைமா கடலை மற்றவரறியா மாணிக்க மலையை மதில்லவர் மனமருள் விளக்கை செற்றவர் சிரங்கள் செற்றவன் சிவனைத்திரு விழி மழலை வீற்றிருந்த கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கொண்டுள்ளம் குளிர என்கண் குளிர்ந்த துவே” என சமயக் குரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கற்றவர்களைப் பற்றி வள்ளுவர்கூட சிறப்பாகச் சொல்லுகிறார். அவர் கற்றவர்களையும் கல்லாதவர்களையும் ஒப்பு நோக்கும்போது, சாட்டையையே கையில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். அப்பொழுது அவர் அவ்வளவு ருத்திராகாரமாக இருக்கிறார். ஆனால் இப்பொழுது சமுதாயத்திலே கற்றவர்களைக் கல்லாதவர்கள் நம்பும் அளவுக்கு இல்லை, மக்களுடைய நம்பிக்கை கற்றவர்களிடத்திலே குறைந்துகொண்டு வருகிறது. இந்தக் கவலையையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு தான், இங்கு பல உறுப்பினர்கள் நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆதலால் கற்றவர்களின் மூலம் சமுதாயத்திற்கு நல்ல பலன் ஏற்பட அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கலைத் துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் சிலர் சிறந்த யோசனைகளைக் கூறினார்கள். கலைகளின் மூலமாகவும் நல்ல முறையில் கல்வி கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல எண்ணங்களையும், நல்ல கருத்துக்களையும் மாணவர்களின் உள்ளத்திலே பதியவைப்பதற்கு கலைத் துறையைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற நிலையை நாட்டிலே உருவாக்க வேண்டும். ஒரு பக்கத்திலே நாம் அதிகமாகச் செலவு செய்து, கல்வியை வளர்த்துக்கொண்டு வருகையிலே, மறு பக்கத்தில் இதற்கு மாறாக தீய சக்திகள் அவர்களுடைய உள்ளங்களை மாசுபடுத்திக் கொண்டு வருகின்றன. இதைத் தடுக்காததால் நாம் செலவு செய்வது எத்தனையும் வியர்த்தமாகிக்கொண்டு வருகிறது. பள்ளிகளிலிருந்து குழந்தைகள் வீட்டுக்குச் செல்லுகையில் இத்தீய சக்திகளால் உண்டாக்கப்படும் வேண்டாத வற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலையையில் இன்று இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இவற்றையெல்லாம் போக்க, சீன நாட்டிலே கல்விக்காகத் திரைப்படங்களை எடுத்துக்காட்டுவது போல் இங்கேயும் செய்யலாம். அங்கே அவர்கள், அங்குள்ளவர்களிடத்திலே அவர்களைக் கொள்கைக்கேற்ப எது எது மக்களுடைய மனத்திலே பிரதிபலிக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் அதற்குத் தகுந்தபடி திரைப்படம் எடுத்து வெளியிடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது போன்று சோவியத் யூனியனிலும் கையாளப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இங்கும் அது போல் நல்ல விஷயங்களை, நல்ல எண்ணங்களைப் பரப்பக் கூடிய வகையில் நல்ல திரைப்படங்களை எடுத்து மாணவர்களுக்கு அறிவு புகட்டலாம். அதற்காக இங்கு உள்ள கலைத் துறையில் அனுபவம் பெற்ற பலர் யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக வேண்டுமானால்

24th March 1972]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

ஒரு குழுவை நியமிக்கலாம். சினிமாத் துறையைத் தேசியமயமாக்கினாலும் பரவாயில்லை என்றுதான் கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டால், நாம் பெற்ற சதந்திரத்தின் பலனை அனுபவிக்க முடியாது. அத்தகைய நிலையை உருவாக்குவதற்கு சமதர்ம சமுதாயத்திலே மனோ வலிமையுடன் மக்கள் வாழ்வதற்கு ஏற்ற கல்வி முறையைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகையால் அதற்காக நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிகள் சற்று அதிகமாக இருப்பதாகக் கூட எனக்கு மனதிலே படுகிறது. கல்வித் துறையை மட்டும் அவரிடத்தில் கொடுத்தால் என்ன என்ற ஆசை எனக்கு உள்ளது. அரசாங்கம் இதை யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகப் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அது திறமையாக, செவ்வையாக, பயன் தரத்தக்க வகையில் பணி புரிவதற்கு சாத்தியமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து.

இந்த முக்கமான கல்வித்துறை உயர்வு பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். இதில் நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால் ஆசிரியர்களைத் தயார் செய்வதில் தனிக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதில் அடிப்படையிலிருந்தே சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்தே இந்தச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். கல்லூரி நிலையிலும், சர்வகலாசாலையிலுமிருந்தும் இந்த உயர்வைக் கொண்டு வந்துவிட முடியாது. இப்போது என்னை எடுத்துக்கொண்டால், நான் ஆரம்பக் கல்வி பயின்றவன். ஓலையிலிருந்து எழுதிய நாட்களிலிருந்து படித்தவன். அப்போதெல்லாம் கிராமத்தில் ஆரம்பக் கல்வி என்பது நான்காவது வகுப்பு வரையிலும் தான் இருக்கும். நான் அந்த நான்கு வகுப்பையும் நான்கு ஊர்களில் படித்தவன். ஆசிரியப் பயிற்சி பெறாதவர்களிடமும் கல்விப் பயிற்சி பெற்றவன். இப்போது கல்விக்குப் புத்தகங்கள் அதிகரித்துவிட்டன என்று சொல்கிறார்களே, அதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. நான் நான்காம் வகுப்பு வரை படித்தேன் என்று சொன்னால், அதற்குள் எத்தனை புத்தகங்கள் படித்திருப்போம் என்று நினைக்கிறீர்கள்? எத்தனை சதகங்கள்? எத்தனை அந்தாதிகள்? எத்தனை விளக்கங்கள்? எத்தனை நீதி நூல்கள், சூடாமணி நிகண்டு, நிகண்டு அகராதி போன்றது. பாட்டுகளிலேயே பொருள்களுக்கும், வார்த்தைகளுக்கும், பெயர்களுக்கும் பலவற்றுக்கும் பல பொருள்கள் சொல்வது.

அர்ஜுனன் என்றால் அவனுக்கு எத்தனை பேர்கள்? கிருஷ்ணன் என்றால் தனஞ்சயன், விஜயன் இன்னும் எத்தனையோ பெயர்கள். இவ்வளவும் படித்தது எல்லாம் அந்த நான்கு வகுப்பிற்குள்ள்தான். இந்தமாதிரி எத்தனையோ புத்தகங்களையெல்லாம் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு நேரம் இருந்திருக்கிறது. ஆசிரியப் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களும் உண்டு. அவர்களுக்கு சட்டாம்பிள்ளை என்று பெயர். ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒரே ஒரு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் தான் இருப்பார். நாங்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டாம்பிள்ளை

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [24th March 1972]

யிடம் தான் இத்தனையும் கற்றுக் கொண்டோம். எனவே ஆசிரியர்களைப் பொறுக்கும் போது அதற்கு நல்ல குழு அமைக்க வேண்டும். எம். எல். ஏ., எம். எல். சி. ஆகியோரை வைத்து அமைக்கப் படும் குழு இருந்தால் மட்டும் நான் நல்ல குழு என்று சொல்ல மாட்டேன். அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் ஆசிரியர்களைப் பொருக்குவது தவறு. மேலும் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுக்கும் போது நல்ல குழுக்களிடம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கவேண்டும். அப்படிப் பொருக்கும்போது, மிகவும் கவனமாக இந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்கள் லட்சணம் பற்றிக்கூட நமது முன்னோர்கள் எத்தனை சொல்லியிருக்கிறார்கள்? நன்னூலில் என்ன கூறப்பட்டிருக்கிற தென்னால்

“குலன்றி கடவுட் கொள்கை மேன்மை
கலை பயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலம் மலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும்
உலகியலறி வோடியை குணமனையும்
அமைப்பவன் நிலுறை ஆசிரியன்னே.”

இது மாதிரி எத்தனை உவமானங்கள் சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள்? நன்னூலில் இருக்கிறதே ஆசிரியர்களாவதற்கு உரியவன் யார் யார், ஆசிரியர்களாகத்தகாதவர்கள் யார் யார் என்று! அதுவும் நமது தமிழ் நாட்டில் தானே செய்து வைத்திருக்கிறார்கள்? பிற நாடுகளில் எல்லாம் அப்படிச் சொல்லவில்லையே! எனவே அத்தகைய முறைகளில் ஆசிரியர்களைப் பொறுக்க வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லும்போது, ஒருசில ஆசிரியர்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் எல்லாம் நாட்டின் எல்லைப் பகுதியில் ராணுவத்தில் இருக்க வேண்டியவர்கள் என்று தான் தோன்றுகிறது. அதற்குத் தான் தகுதியுள்ளவர்கள் (சிரிப்பு) அவர்கள் எல்லாம் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். மனம் விட்டுச் சொல்கிறேன், அவர்கள் எல்லாம் ஆசிரியர்களாக இருக்கத் தகுதியற்றவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் இதை ஏதோ ஒரு வேலை, ஒரு தகுதி என்று தான் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர; கல்விப் பணி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 11-வது வரையிலும் பள்ளியில் படிக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இரண்டாண்டுகள் ஆசிரியப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூட சில செய்யுள் களைச் சொல்லிக்கொடுக்கத் தெரியவில்லை. ஒரு கேள்வியைக் கேட்டால் பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஆசிரியராக வந்த பிறகும் கல்வித் துறையை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு அவர்கள் ஒன்றும் செய்வதில்லை. எனது சக அங்கத்தினர் நண்பர் திரு. அறிவுழகன் கூட மிக நன்றாகச் சொன்னார்கள். ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றதற்குப் பின்னால், ஆசிரியர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால் மேலும் சிறத்தை எடுத்துக்கொண்டு அறிவை விருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற சிந்தனை அவர்களுக்கு இல்லை; அதற்கான நடைமுறை பின்பற்றப்பட வேண்டும்; அதை வற்புறுத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இதை நான் ஏன் மீண்டும் கூறுகிறேன் என்று சொன்னால், இப்போதும் கூட சில ஆசிரியர்களுக்கு, உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, உயிர் மெய் எழுத்து என்றால் என்ன என்று தெரியவில்லை. ஒரு ஆசிரியர் பெயரைக் குறிப்பிட்டே

6-00
p.m.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [24th March 1972]

அந்த ஆசிரியரின் பெயருக்கு முன்னால் உள்ள எழுத்து என்ன எழுத்து என்று கேட்டால், பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. நானே கேட்டிருக்கிறேன், அவர்கள் விழித்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு ஆசிரியரின் பெயருக்கு முன்னால் ‘கு’ என்ற எழுத்து வருகிறது என்று சொன்னால், அது உயிர் எழுத்தா, மெய் எழுத்தா, உயிர்-மெய் எழுத்தா என்று கேட்டிருக்கிறேன். சரியாகப் பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. திருச்சியில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடம் நடத்துகிற ஒரு நண்பர். வேறொரு ஹைஸ்கூலில் அனுபவம் உள்ளவர் தலைமை ஆசிரியர். அங்கே 100 மாணவிகளும் 200 மாணவர்களும் படிக்கிறார்கள். அங்கே தான் இதே கேள்வியைக் கேட்டேன். பதில் தெரிந்தவர்கள் கையை உயர்த்துங்கள் என்று சொன்னேன், அதில் 10, 20 மாணவிகள் கையை உயர்த்தினார்கள். ஆனால் மாணவர்கள் 3 பேர்கள் தான் கையை உயர்த்தினார்கள். அந்தப் பரிதாபகரமான காட்சியைத் தான் நாம் இன்றைய தினம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு, ஒரு முடிவான, நல்லதொரு வழியைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு நல்ல வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

6-00
p.m.

அடுத்து, ஆசிரியர்களின் தொகை ரொம்ப அதிகமாகி விட்டதால், கிராமங்களில் கூட இந்த ஆசிரியர், அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்சி, அந்த ஆசிரியர், அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்சி என்று பார்க்கிறோம். குடும்பங்கள் குடும்பங்களாகக் கூடப் பிரிந்திருக்கின்றன. 500 குடும்பங்கள் உள்ள ஊரில் இத்தனை குடும்பங்கள் சேர்ந்து ஒரு ஆசிரியரின் கட்சி என்றெல்லாம் பார்க்கிறோம். அப்படி யெல்லாம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்காக, ஆரம்பத் திலேயே நல்ல கவனம் செலுத்தி, நல்ல ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவதற்கு முன்னரே நல்லவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

இப்போதெல்லாம், ஆசிரியர்களுக்குச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. வட்டாரத்திற்கு ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. இதே போல முன்பும் சங்கங்கள் இருந்திருக்கின்றன. அந்தச் சங்கங்களிலெல்லாம், ஒரு புத்தகத் தை, ஒரு பாடத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதை எப்படிச் சொல்லித் தர வேண்டும் என்று விவாதிப்பார்கள். அதே மாதிரி இப்போது நடக்கிறதா? எந்த டெபுடி இன்ஸ்பெக்டராவது, அங்கே போய் இருந்துகொண்டு ஒரு பாடத்தைச் சொல்லித் தருவது பற்றி விவாதிக்கிறார்களா? இல்லை. அங்கே என்ன நடக்கிறது? அவர்களுடைய வேலை நிலைமை, சம்பளம், டிரான்ஸ்பர், இது தான் அங்கே பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறதே அல்லாமல், அங்கே பெரும் மக்கள் மறக்கப்படுகிறார்கள். மாணவர்களின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்தனை மறைத்துவிடப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை தான் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால், ஆரம்பப் பள்ளி யிலிந்தே இந்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆங்கிலம் மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்படுவது மிகவும் சிறந்த அம்சமாகும். அதை நல்ல முறையில் இன்னும் கீழ் வகுப்பி

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[24th March 1972]

விருந்தே சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் கல்விக்கு நாம் செலவிடும் பணமானது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேருஜி அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 50 கோடி பேர் நமது நாட்டில் இருக்கிறோம் என்று கூறி பெருமிதம் அடைகிறோம். ஆனால் இது மட்டும் போதாது. மக்கள் தொகை 50 கோடி என்று சொன்னால், அத்தனை பேர்களையும் வெளிநாட்டவர் மதிக்க வேண்டும். அப்படி வலுவானவர்களாக, அறிவுள்ளவர்களாக, நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக நமது சமுதாயம் அமைய வேண்டும். இதைக் கொண்டுதான் வெளிநாட்டவர்கள் நம்மை மதிப்பீடு செய்வார்கள் என்று கூறுவார்கள். அத்தகைய முறையில் நம் நாட்டவர்களை பலமானவர்களாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால், கல்விப் பணி நாட்டில் உபயோகமாக அமைய வேண்டும். அப்போது தான் அது முடியும். எனவே, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டம் சம்பந்தமாகச் செல்லும்போது, இப்போது இருக்கக் கூடிய முறை சரியானதல்ல. யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான்கு பைசா வசூல் செய்து, பத்துப் பைசாவுக்கு உணவு வழங்கப் படுகிறது என்று நாம் சொன்னால், நம்மை நாமே எமாற்றிக் கொள்வதாகத்தான் அமையும். அதைச் சரியான முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பள்ளிக்கூடங்களிலே, மாணவர்களுடைய அட்டெண்டன்சிலே சேதாரம் அதிகமாக ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டால், ஆசிரியர்களுடைய தொகை குறைந்து விடுமோ என்பதற்காக டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனிலிருந்து பிரெசிடண்ட் வரை, எல்லோரும், அட்டெண்டன்ஸ் குறைத்துப் போடாதே என்றே ஆசிரியர்களிடம் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் போக்கு, மேலிடத்திலிருப்பவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது என்றே எண்ணுகிறேன். சேதாரம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒன்றாவது வகுப்பிலிருந்து இரண்டாவது வகுப்புக்குப் போகும்போதும், இரண்டாவது வகுப்பிலிருந்து மூன்றாவது வகுப்புக்குப் போகும்போதும் மொத்தம் அத்தனை மாணவர்களும் போவதில்லை. அது தான் சேதாரம். இந்த வகையில் சேதாரம் இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. பள்ளிகளுக்கு ஒழுங்காக வராதவர்களைக் கூட “அட்டெண்டன்ஸ்” கொடுப்பது என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஒரு ஆசிரியர் உள்ள பள்ளி உபயோகமில்லையென்ற கொள்கையை வைத்துக் கொண்டிருந்ததினாலே ஒவ்வொரு இடத்திலும் மாணவர்களின் தொகையைப் பெருக்கி இரண்டு ஆசிரியர் பள்ளிகளாகி இருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு ஆசிரியருக்கு ஏற்ற குழந்தைகள் கூட அங்கே வகுப்பு ஒன்றுக்கு வர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் மனதில் கொண்டு அரசு இந்த அடிப்படையிலே ஆரம்பக் கல்வி

24th March 1972]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

நிலையிலிருந்து இதைச் சீர்திருத்துவதற்கான வகையில் சரியான முறையைக் கையாண்டு இதற்கான திட்டங்களை வகுத்து, காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாதிரி உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்துவதுபற்றி வரவேற்கிறேன். அது பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு அடுத்துத்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை வேண்டாம். இதைப் பற்றியும் அரசு சிந்திக்க வேண்டும்.

ஊனமுற்ற மாணவர்கள் பிரச்சினையும் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் படிக்க வைத்து ஒரு ஊனமுற்ற மாணவன் 10-வது வகுப்பு வரை படித்திருக்கிறான். எல்லாத் தொழில்களிலும் தேறியிருக்கிறான். அவன் வாழ்க்கை என் கழுத்தை முறிப்பதாக இருக்கிறது. அவனுக்கு இன்னும் வேலை கிடைக்கவில்லை. இப்படி ஊனமுற்றவர்கள் படித்தும் சில தொழில்கள் கற்றுக்கூட அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும்படியான யோசனைகளை அரசு கவனித்து வேண்டுமென்று செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. காட்டூர் கோபால் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் கல்வித் துறை பற்றிய இந்த அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சுமார் 112 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிற வகையில் நமது மொத்த வருவாயில் 23 சதவிகிதத்திற்கு மேலாக கல்விக்காகச் செலவிடுகிறோம். இப்படிச் செலவிடுகிற உயர் மட்ட அளவானது இந்தக் கல்வித் துறையிலே அரசுக்கு இருக்கிற அக்கறை, இந்த நாட்டிற்கு இருக்கிற தேவை இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகிறது, காட்சியாக இருக்கிறது. தேவை முழுவதையும் இந்தக் கல்வித் துறையிலே அரசினுடைய காரியங்களாலே மட்டும் பூர்த்தி செய்து விட நிச்சயமாக முடியாது. மிகுந்த பண வசதி படைத்தவர்கள் இந்தத் துறைக்கு மேலும் பெரும் பங்கினைச் செலுத்தத் தக்க வகையில் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக வேண்டும். இலவசக் கல்வி பல்வேறு வகையிலும் பயன் அளிக்கத் தக்க வகையில் சமுதாயத்திற்கு நலன்களை அள்ளித் தந்திருக்கிறது. என்றாலும் இந்த இலவசக் கல்வியோடு இன்னமும் இல்லாத நிலைமையில் வறுமையில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள் அனைத்தையும் இலவசமாகத் தருவதற்கான வழி வகைகளை ஆராய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுவது அவசியமென்று நான் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி அதற்கு மேலாகும் இந்தச் செலவினத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வருமானவரி கட்டுகிற நிலையில் வருவாய் உள்ளவர்கள், சொத்து வரி செலுத்துபவர்கள், இப்படி வசதி படைத்தவர்கள் மீது கல்விக்காகவென ஒரு வரியை, ஒரு சிறிய அளவில் ஒரு சமையை, சமத்துவதுகூட தவறில்லையென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வினுடைய தரம் உயர வேண்டுமென்றும் சமுதாயத்தில் பிரத்யட்ச வாழ்க்கை நடைமுறைகளையொட்டி கல்வி முறை மாறுதல் அடைய வேண்டுமென்றும் எல்லா உறுப்பினர்களுமே கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

[திரு. காட்டூர் கோபால்]

[24th March 1972]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்னேறிய நாடுகளுக்குச் சென்று விட்டுத் திரும்பியதற்குப் பின்னால், ஜப்பான் நாட்டிற்கும் நம்முடைய நாட்டிற்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தை எடுத்துச் சொல்லுகையில், முன்னேறிய அந்த நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் நேரமே போதவில்லை, போதவில்லை என்று உழைக்கிறார்கள், ஆனால் இங்கே நேரம் போகவில்லையென்று கருதுகிறோம் என்கின்ற வகையில் அவருக்கே உரிய பாணியில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த உணர்வுகள் மாறிடத் தக்க வகையிலும் இந்தச் சமுதாயத்தில் உழைக்கின்ற வகையில் ஊக்க உணர்வுகள் பொங்கிடத் தக்க வகையிலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய வகையில் ஒழுக்க முறையில் மாணவச் சமுதாயம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சமுதாயம் எதிர்காலத்தில் அமைந்தாக வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த வகையில் கல்வித் தரம் உயர்ந்தாக வேண்டும். கல்வித் துறையில் இருக்கிற மாணக்கர்கள் அரசியலிலும் அண்மையில் தொழிற் சங்கக் காரியத்திலும் கூட, அதிலேயும் ஒரு தொழிற் சங்கத்திலே இருக்கிற தலைமை மாறுவதற்காக நடக்கின்ற போராட்டத்திலே கூட அழைக்கப்பட்டவுடன் பங்கேற்றதும் மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டதுமான செய்கியை இந்த நேரத்தில் என்னால் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய எதிர்கால நல்வாழ்விற்காக மாணவர்கள் பொருத்தமாக அமைந்தாக வேண்டும். மாணவர்களைப் பொறுத்த வரை, நான் ஏற்கெனவே கோட்டிட்டுக் காட்டியபடி, இனியாவது நிகழ்ச்சிகள் நடக்காத வண்ணம் இந்த நாட்டிலிருக்கிற அரசியல் கட்சிகள், வேறு அமைப்புகள் பாங்காகப் பணியாற்றுவதற்குத் தக்க ஒரு உடன்பாடு அல்லது கோட்பாடு அமைவது அவசியமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6-10 p.m. ஒரு சோதனை மாதிரிப் பள்ளி இங்கே அமைய இருப்பதாகவும் அதற்காக இரண்டு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. மாதிரிப் பள்ளியில் இதுவரை இயங்கி வருகிற பள்ளிகளைக் காட்டிலும் நல்ல தரமுள்ள கல்வி கற்பிக்கப்படுமென்ற ஏற்பாடு களுக்கும் வழி வகை அமையக் கூடுமென்று கருதுகிறேன்.

இந்தச் சமுதாயத்தில் ஒரு பெரும் குறை இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் எந்தத் துறையிலே, எந்த இடத்திலே வேலையில் இருக்கிறவர் ஆனாலும் சரி, எந்தத் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களானாலும் சரி, எந்த இடத்தில் பணியாற்றுகிறவர்களானாலும் சரி, இந்தச் சமுதாயத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் கடனானிகள் என்று தங்களைப் பதித்துக் கொள்கிற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கடன்பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினால் இலங்கை வேந்தன் என்று பழமொழி சொல்லுவார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அப்போது அப்படிச் சொன்னார்கள். இப்போது கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினால் கடன் கொடுத்தவன் என்று சொல்ல வேண்டும்.

திரு. காட்டூர் கோபால் : சமுதாய வாழ்க்கையில் வருமானம் இல்லாமல், வருமானம் போதாமல் இருப்பவர்களாக இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் என்றாலும், வருகிற வருவாயை முறைப்படுத்தி குடும்ப பட்ஜெட்டைத்

[24th March 1972]

[திரு. காட்டூர் கோபால்]

தயாரித்து மிகச் சிக்கனமாக வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக் கொள்வதற்கு அந்தச் சமுதாய மக்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். சிக்கன முறையில் அந்தச் சமுதாய மக்கள் எப்படி வாழ்வது என்பதனைப் போதிக்கின்ற வகையில் இம்மாதிரிப் பள்ளிகளில் இவைகள் நடைமுறைப் படுத்தப்படுமானால், அது வரவேற்கத் தக்கதாக அமையும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் ஆசிரியர்கள் பள்ளி இறுதிப் படிப்பு எஸ். எஸ். எல். சி. படித்து முடித்து புலவர் பட்டம் பெற நான்கு ஆண்டுகள் படிக்கிறார்கள் அவர்கள் பி. ஏ. போன்ற பட்டப் படிப்பு படிக்காமல், தாய் மொழி இலக்கியம் படித்திருக்கிற ஒரு காரணத்தினால், அவர்களுக்குத் தலைமை ஆசிரியருடைய பொறுப்புகள் அளிக்கப்பட முடியாத நிலைமை இருந்து வந்ததும், இருந்து வருவதும் மாற்றப்பட வேண்டுமென்கின்ற வகையில் என்னுடைய கருத்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்கள் சிறந்த முறையில் கட்டுப்பாடுமும் ஒழுக்க உயர்வுடனும் பள்ளிகளிலே, கல்லூரிகளிலே பயிலுகிறபோது அரசியலுக்காகவோ அல்லது நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி வேறு வகையான, அமைப்புகளுக்காகவோ அவர்களுக்கே பொருந்தாத போராட்டங்களில், கிளர்ச்சிகளில் பங்கு பெற முடியாத அளவிற்கு ஒரு விதி முறையை, கொள்கையினைக் கோட்பாடாகக் கொள்வதற்கு நாம் குறைந்த அளவில் ஒரு திட்டத்தினை, வரை முறையை அமைக்க வேண்டியது அவசியமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குழந்தைகளுடைய நூல்களில் மிகச் சிறந்த நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவைகள் மலிவு விலையில் பரவலாகக் கிடைக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளுக்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வஸந்த பாய் அவர்கள் நமது தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் கல்வியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கும் அவர்கள் அமைச்சர் பொறுப்புகளில் வீற்றிருக்கும் போதே “டாக்டர்” பட்டம் அளித்திருப்பது குறித்துப் பேசுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன், அவர்கள் அமைச்சர்களாக இருக்கும் போதே இப்பட்டங்களை அளித்திருப்பதானது நமது மன்றத்தில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் பெருமை தரக்கூடிய ஒன்று என்று. இப்படிப்பட்ட பட்டங்கள் திடீரென்று ஒருவருக்குக் கிடைத்துவிடுவதில்லை. அவர்களுடைய நீண்ட காலச் சேவை, அவர்களுடைய தகுதி, தரம் இவற்றைப் பார்த்தே பல்லைக்கழகம் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பட்டங்களை அளிக்க முன் வருகிறது. இத்தகைய சிறப்புப்பட்டங்களை ஒரு பல்லைக்கழகம் ஒருவருக்கு அளிக்கிறது என்றால், அதற்குரிய எல்லா வகையான காரண காரியங்களையும் அறிந்ததற்குப் பிறகுதான் அளிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பட்டங்களை இவர்களுக்கு அளித்தபிறகு, பெரும்பாலான மக்கள் நாடுமுழுவதும் இதைக் கொண்டாடுகின்றார்கள், இதற்கென்று விழா எடுக்கின்றார்கள். எனவே மக்களிடம் இவ்வளவு அன்பைப் பெற்றுள்ள இவர்கள் டாக்டர் பட்டங்களைப் பெறுவதில் தவறு ஏதுமில்லை. இவர்களுக்கு கிடைத்ததற்காக நாம் அனைவருமே பெருமை கொள்ளலாம் என்று நான் என்கருத்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[25th March 1972]

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE,

sugercane jaggery at the markets in South Arcot district [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

B. Reports, Notifications and other Papers.

* 73. A Review on the Administration and enforcement of Excise and Prohibition Acts in Tamil Nadu State during 1971-72. (English and Tamil).

* 74. Review of the Progress made in Co-operative Development Schemes 1971-72. (English and Tamil).

* 75. Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies—Extracts from the Recommendations of the Banking Commission (English and Tamil).

* Circulated to all M.L.Cs. on 23rd March 1972.

[24th March 1972]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

நிலையில் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து உதவத்தக்க முறையில் மேலும் அதிக வகுப்புகளை வேண்டுமானால் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாமே தவிர, இருக்கும் ஆசிரியர்-மாணவர் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது நல்லதல்ல. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொல்வது போல, “பிழைப்புக்காக ஆசிரியர் பதவிக்கு” என்று வரும்போது ஆசிரியர்களை மதிப்பது என்பது குறைந்துவிட்டது. முன்பெல்லாம் தாய், தந்தை, ஆசான், தெய்வம் என்று தாய் தந்தைக்குப் பிறகும் தெய்வத்திற்கு முன்பும் ஆசிரியர்கள் வைத்துப் போற்றப்பட்ட காலம் ஒன்று இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு ஆசிரியர்களை மாணவர்கள் மதித்து நடக்கவில்லையென்றால், அதற்கு என்ன காரணம்? அதிக மாணவர்கள் என்று வகுப்பில் ஏற்படும்போது, அவர்கள்பால் ஆசிரியர்கள் தனிக் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. எனவே இதையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து, ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்தவேண்டும். அவர்களுடைய நிலையும் உயர்த்தப்படவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்கள், அதாவது அரிசி, பருப்பு, புளி, மினகாய் போன்றவற்றை எல்லாம் கிராமங்களில் கொண்டு வந்து கொடுக்கும் பழக்கம் முன்பிருந்தது. இப்போதும் அந்தமாதிரியே கொடுப்பதாக எண்ணி கொண்டு இருப்பது சரியில்லை. அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் விலை கொடுத்து வாங்கித்தான் சாப்பிடவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள் இன்றைக்கு. 6-20 p.m.

எனவே அவர்களுடைய வருமானமும் அதிகரிக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் எதிர்காலப் பிரஜைகள் மாணவர்கள். அவர்களுடைய குணத்தையும் பண்பாட்டையும் நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்கு ஆசிரியர்கள்தான் பொறுப்பாகக் கடமையாற்றவேண்டும். இந்த உணர்ச்சி நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது என்று தெரியும்போது, நாம் மனவேதனைப்படாமல் இருப்பதற்கில்லை. நமக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் ஆண்டொன்றுக்கு 15 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வெளிவருவதாகக் காணப்படுகிறது. அசாங்கம் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்கள் தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள் அனைத்தையும் சேர்த்துப் பார்த்தால்கூட 15 ஆயிரம் புதிய ஆசிரியர்களை வருஷா வருஷம் எப்படி எடுத்துக்கொள்ள முடியும்? இப்போது ஒரு திட்டத்தின்கீழ் வருஷத்திற்குப் புதிதாக ஒரு ஆயிரம் ஆசிரியர்களை எடுத்துக்கொள்ளுவது— அதாவது ரிடையர் ஆணவர்களுக்கு பதிலாக எடுத்துக்கொள்ளுவது போக ஒரு ஆயிரம் ஆசிரியர்களை எடுத்துக்கொள்ளுவது என்று சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். ஆனால் நடப்பு ஆண்டிலேயே 15 ஆயிரம் பேர் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியர்களாக வெளியே வருகின்றார்கள். இந்த நிலையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகுகொண்டே போகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். போன வருஷத்தைக் காட்டிலும், இந்த ஆண்டு அதிகமான மாணவர்கள் வெளியே வருகிறார்கள். மற்ற வகுப்புகளிலேயும் சரி, கல்லூரிகளிலேயும் சரி, என்ஜினியரிங் காலேஜிலே கூட 1971-72-லே அதிகமான மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியும் அதைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டும். அதிகமான பேர்களை என்ஜினியரிங் கல்லூரியிலே சேர்க்கக்கூடாது என்று போன வருஷம்கூட அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஏன் இந்த வருஷம் அதிகமான பேர்கள் சேர்க்கப்

[திரு. காட்டர் கோபால்]

[24th March 1972]

இக்கல்வித் துறையில் நாம் பெருமையுடைய விதத்தில் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்து, இத்துறையில் முன்னேற்றம் மேலும் மேலும் பலப்படுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது குறித்து மகிழ்ச்சியினைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த அறிக்கையினை முழுமனத்தோடும் பெருமையோடும் ஆதரித்து அமருகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஒரு நாட்டின் பெருமையையும் தகுதியையும் அந்த நாட்டின் கல்வியறிவு, சுகாதாரம் ஆகிய இரண்டையும் வைத்துத்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டியுள்ளது. இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டின் பெருமை, அதனுடைய தகுதி ஆகியவை யெல்லாம் கல்வித் துறையில் என்றுமே குறைந்த நிலையில் இருந்ததில்லை. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இத்துறையில் எதேனும் சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டால், அம்மாநிலத்தின் அதிகாரிகளை தமிழ்நாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்துத்தான் தங்கள் சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவது வழக்கம். அந்த அளவிற்கு இத்துறையில் நாம் எப்போதும் முன்னோடிகளாக இருந்து வந்திருக்கிறோம். அதற்கு முக்கியமாக உள்ள காரணம், கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், நமது இரண்டு சட்ட மன்றங்களிலுமே அரசியலைப் புகுத்திப்பேசுவது வழக்கமே இல்லை. எந்தக் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தாலும், கல்வி பொதுவான விஷயம், இதில் அரசியலை சம்பந்தப் படுத்தக்கூடாது என்ற உணர்ச்சி என்றைக்கும் நமக்கு உண்டு. ஏதாவது குறைகள் சொன்னால், அக்குறைகள் பொதுவாக கல்வியின் தரத்தினை உயர்த்துவதற்காகத்தான் இருக்குமே தவிர, வேறு காரணங்களைப் பொறுத்த திராது. ஆனால் இப்போது பரவலாக எங்கேயும் கேள்விப்படும் பேச்சு “நமது மாநிலத்தில் கல்வியின் தரம் வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது” என்பதுதான். இது நமது காதுகளில் அடிக்கடி விழுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அனைவரும் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முன் பெல்லாம் ஒரு வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்கள் அனைவரையும் அவ் வகுப்பாசிரியருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒவ்வொரு மாணவரின் தரம், குணம், சாமர்த்தியம் எல்லாவற்றையும் அந்த வகுப்பாசிரியர் நன்கு அறிந்திருப்பார். கல்லூரிகளில் வேண்டுமானால், லெக்சரர்கள் வந்து பையன்கள் கேட்கின்றார்களா இல்லையா என்று பாராமல் லெக்சர்கள் கொடுத்துவிட்டுப் போவார்களே தவிர, உயர்நிலைப்பள்ளி வரையில் பையன் களைப்பற்றி ஆசிரியர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள். ஒரு வகுப்பில் 35 மாணவர்களுக்கு மேல் இருக்கமாட்டார்கள். ஒவ்வொரு பையனையும் அந்த வகுப்பாசிரியருக்கு நன்கு தெரியும். அவர்கள் பையன்களைக் கவனித்து நன்கு படிக்கவில்லை என்றால் வீட்டுக்குச் சொல்லியனுப்பி அவர்களுடைய கல்வி அறிவு பற்றி நன்கு கவனம் செலுத்துவார்கள். அதுதான் முறை. ஆனால் இன்றைக்கு எப்படி நிலை மாறிவருகிறது என்றால், கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போலவே, பள்ளிக்கூடத்திலும் ஆசிரியர்கள் “லெக்சர்” பண்ணிவிட்டுப் போக்கு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் மாணவர்களிடையே கட்டுப்பாடற்ற நிலைமை வளர்ந்திருப்பதுதான். இதுவே முற்றிலும் காரணம் என்று சொல்லாவிட்டாலும், இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. எனவே மாணவர்கள் மீது ஆசிரியர்களுடைய கண்காணிப்பு அதிகமாக இருக்க வேண்டிய அவசியத்தில் உள்ள

4th March 1972]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆண்டு காலமாக இது நடந்துகொண்டிருந்தாலும், இதை ஒரு முறை யான பள்ளியாகவே நடத்த வேண்டுமென்ற ஆர்வம் நமக்கிருக்கின்றது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், சமார் என்பதிலுமீரம் கல் வெட்டுக் கள் இருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே, சொல்லப்போனால், உங்களுடைய, வேறு எங்கேயும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இத்தகைய கல்வெட்டுக்களை இந்த அளவிற்குக் காண முடியாது. இவற்றின் படிவங்கள் எடுக்கப்பட்டு, அனை விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி ஏறத்தாழ 25 ஆயிரம் படிவங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை தவிர, இன்னும் நமது கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய கல்வெட்டுக்கள் ஏராள மாக இருக்கின்றன. எனவே இத்துறையில் பல்வேறு முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. எனவே அனைவரது ஒத்துழைப்பாலும் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளால், கல்வியின் தரம் உயர்வதற்கான வழி முறைகள் காணக்கிடைக்கும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : டாக்டர் மூலமாக கலை வளர்ச்சியுற காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், சினிமாக்க டாக்டர்களிலே காணப்படும் தீமைகளைக் குறைக்க என்ன செய்யப் போகிறது அரசாங்கம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது முக்கியமான ஒரு கருவி தான். மேலை நாடுகளிலே திரைப்படத்தைப் பயன்படுத்தி வகுப்புக் களை நடத்துகிறார்கள். அந்த வகுப்புக்களிலே அறிவியல் படிப்பு “பயாலாஜி” ஆகியவற்றையும், இன்னும் சொல்லப்போனால், “ஜியோகிரபி” யைக் கூட படத்தின் மூலமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். டாக்டரின் மூலமாக “நியூயார்க்கையே” கொண்டுவந்து நிறுத்த ஏற்பாடு செய்திருக் கிறார்கள். இங்கே பல பள்ளிக்கூடங்களிலே புராஜக்டர் வாங்கித் தந்திருக் கிறார்கள். சில இடங்களிலே “பிலிம்” இருக்கிறது. மேலை நாட் துதுவர் ஆய்வங்களிலே கூட கல்விப்பற்றிய திரைப்படங்கள் வைத்திருக்கிறா் கள். அவைகளை வாங்கி அக்கறையோடு போடலாம். அவர்கள் சொல்லுகிற மாதிரி, தீமைக்கும் கலை காரணமாக இருக்கிறது. எனவே, அதைத் திருத்துவதற்கும் கலை தான் பயன்பட வேண்டுமே தவிர, வேறு ஒன்று மில்லை. கல்வியை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கிறார்கள், அதாவது “சயின்ஸ் அன்ட் ஆர்ட்” என்று பிரிக்கிறார்கள். மனிதன் அறிவால் அறியப்படுவற்றை “அறிவியல்” என்றும், உணர்வால் அறியப்படுவற்றை “கலை இயல்” என்றும், அதை “சிவில்சேஷன், கல்ச்சர்” என்ற இரண்டு வகைகளிலே தான் மக்கள் சமுதாயத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். “சிவில்சேஷன்” என்று ஏதோ சொல்லுகிறோம் என்றால், அது மனிதனின் புறத்தே தான் மாற்றத்தைச் செய்யும். சயின்ஸ் என்பது உள்ளத்தை மாற்றப் பயன்படாது. எனவே, ஒருவனைப் பண்புடையவனாக மாற்ற வேண்டுமானால், அது “கலை இயலால்” தான் முடியும். நாடகக் கலை, இலக்கியக் கலை இவைகள் தான் அவனை மாற்ற முடியும். சயின்ஸ் வேண்டுமானால் கத்தியைச் செய்து தரும்; அது துருப் பிடிக்காத கத்தி யாக இருக்க வேண்டுமென்று, அதை “அறிவியல்” உருவாக்கும். ஆனால் அந்தக் கத்தியைக் கொண்டு யாரைக் குத்த வேண்டும் என்பதை கலை தான் சொல்லிக் கொடுக்கும். ஆகவே தான் கலை முக்கியத்துவமான ன்றாகும். இந்தத் துறையிலே மேலை நாடுகளிலே இருப்பதைப் போல இங்கேயும் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அடிப்படை

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[24th March 1972]

பட்டிசாலைக்காரர்கள் என்பதற்கான காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை. படித்தவர்கள் நிறையப்பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அது இந்த நாட்டிற்கு நல்லதல்ல. நாட்டிலே அமைதியின்மை ஏற்பட்டு, ஒவ்வொரு துறையிலேயும் கிளர்ச்சிகள் அதிகமாவதற்கு இது ஒரு முக்கியமான காரணம். படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் இருப்பதற்கு மற்றொரு காரணம் உண்டு. படித்த பிற்பாடு, அவர் வர்களுக்கு எந்த மொழி வேண்டுமோ, அதைத் கற்றுக் கொடுக்க நாம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கன்னடம் மலையாளம் போன்ற மொழிகளையும் பிற மொழிகளையும் கூடத்தான் கூறுகிறேன். இன்று காலையிலே “இந்த” பத்திரிகையிலே ஒரு விளம்பரம் பார்த்தேன். ஒரிஸ்ஸா மாநிலம் 408 டாக்டர்கள் இந்த வருஷத்திலே எங்களுக்குத் தேவை என்று கேட்டிருந்தது. நமது மாணவர்கள் “ஒரியா” பாஷை கற்றுக்கொள்ளாமல் அங்கு போவதில் பயனில்லை. டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் இன்று கூட பலர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, அம் மொழிகளிலே மூன்று மாதம் ட்ரெயினிங் கொடுத்தாவது அவர்களை அனுப்பியிருக்க வேண்டும். போன வருஷம் உத்தரப் பிரதேசத் திலேயிருந்து 600 பேர் வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் படித்த பிற்பாடு, அவர்கள் எந்த மாநிலத்திற்குப் போக விரும்புகிறார்களோ, அந்த மாநில மொழியைக் கற்றுக்கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும். இந்தியாநாடும், மராத்தி யானாலும், அவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு மேல் படிக்க வேண்டியதில்லை. எனவே, அதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, தொழிற் பள்ளிகளில் 13,112 பேர் பயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள் இப்பொழுது என்கிறார்கள். அவர்களின் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, நம் மாநிலத்திலேயிலிருந்து 5 ஆசிரியர்களை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்ப, திட்டம் போடப்பட்டிருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நல்ல திட்டம் தான். ஆனால் நடைமுறையிலே இது என்னவாகிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களை, முதல் தரமான ஐ.ஏ.எஸ்., உத்தியோகஸ்தர்களைக் கூட வெளிநாடுகளிலே சில மேல் பயிற்சி பெறுவதற்காக இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து அனுப்பினார்கள். அவர்களும் 6 மாதம், ஒரு வருஷம் என்று பயிற்சி பெற்று, திரும்பி வந்தார்கள். ஆனால், பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பியவுடன் அந்தந்த இலாகாவிலேயே அவர்களைப் போடாமல், வெவ்வேறு இலாக்காக்களிலே போடுகிறார்கள். உதாரணமாக, பால் பெருக்கும் விஷயம் குறித்து அதாவது “டெய்ரி” விஷயமாகப் படித்து வர—6 மாதம், ஒரு வருஷம் வரை படித்து வர—இந்த மாநிலத்தைச் சார்ந்த முதல் தர உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் அனுப்பப்பட்டு, பயிற்சி பெற்று வந்தார். ஆனால் அவர் அன்றைக்கிருந்த டிபார்ட்மெண்டிலே இல்லாமல் வேறு எங்கெங்கோ இருந்து கொண்டிருக்கிறார். இப்படி அவர் பெற்ற பயிற்சி இந்த நாட்டிற்குப் பயன் பெறாமல் வீணாகிறது. உதாரணத்திற்காகத்தான் ஒருவரைச் சொன்னேன். இன்னும் பல பேர் இம்மாதிரிப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் வெவ்வேறு துறையிலே ஈடுபடுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால், அரசாங்கம் சலபமாகப் பதில் சொல்லி

24th March 1972]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

விடலாம். அப்படிப் போய்விட்டு வந்தவர்கள், “ரிபோர்ட்டு கொடுத்து விடுகிறார்கள்” என்று. அவர்கள் படித்ததெல்லாம் அந்த ரிப்போர்ட்டிலே இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடலாம். அது சரியல்ல. அவர்கள் கற்ற கல்வி எல்லாம் நாட்டு மக்களுக்குப் பயன் அளிக்காமல், அரசாங்கத்திற்கும் நஷ்டமாகிறது. எனவே, அப்படிப் படித்தவர்களை வேறு துறைக்கு அனுப்புவது சரியில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அகில இந்திய பரிட்சைகளில் ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற வற்றில் நமது தரம் வெட்கப்படும் நிலைமைக்குக் குறைந்துவிட்டது. இந்தியாவில் ஓர் அங்கமாக இருக்கும் வரை அகில இந்திய பரிட்சைகளில் நாம் முதன்மை பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்த உணர்ச்சியை நாம் கைவிடுவோமானால், அது தவறாகும். இதற்கு முன்னால் நம்முடைய தரம் நல்ல நிலைமையிலே இருந்தது. என் இந்தத் தரம் இப்பொழுது குறைய வேண்டும்? அதைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் இரண்டு வருஷமாக வற்புறுத்தி வருகிறேன். கடந்த ஒரு வருஷமாக ஹரிஜன மக்களுக்கு மாத்திரம் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., போன்றவற்றிற்கு “கோச்சிங்” கொடுக்க தனி வகுப்புகளை வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது போதாது. யார் போனாலும் சரி, எந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக அவர்கள் இருந்தாலும் சரி, எல்லோருக்கும் நாம் “கோச்சிங்” கொடுக்க வேண்டும். வந்து படிப்பவர்கள் படிக்கட்டும். ஐ.ஏ.எஸ்.-க்குப் போக வேண்டுமானால், 6 மாதப் பயிற்சியை நாம் கொடுக்க வேண்டும். நமது மாநிலம் முன்னால் எப்படி இந்தப் பரிட்சைகளிலே முதன்மையிலே இருந்ததோ, அப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும். ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மாத்திரம் பயிற்சியளிப்பது சரியல்ல; யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு ஜாதி பேதமில்லாமல் உதவி செய்து பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கம் இதிலே கொஞ்சங்கூட தாமதிக்கக் கூடாது என்று வற்புறுத்திச் சிபாரிசு செய்கிறேன். இன்னும் $\frac{1}{2}$ மணியே இருப்பதால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேச இடம் கொடுத்து, இத்துடன் எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகுமேலவைத் தலைவரவர்களே, கல்வித் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்க எட்டின் மீது இந்த மேலவை உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களைச் சிறப்பாக எடுத்து வைத்திருப்பதற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டியது போன்று, இந்தக் கல்வித் துறை மானியத்தைப் பொறுத்து இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் எல்லாம் மிக்க பொறுப்புணர்ச்சியோடும், கடமையுணர்ச்சியோடும் இருந்ததைக் கண்டு எனது மகிழ்ச்சியை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் இதிலே அரசியல் புக இடமுமில்லை, தேவையுமில்லை, முறையுமில்லை. சில பல அரசியல் கருத்துக்களை எடுத்து வாதிடும்பொழுது, கட்சி மாச்சரியம் வர வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், எல்லோருக்கும் ஒரு ஐக்கிய எண்ணம் இருக்கிறது. கல்வித் துறையின் பலன்கள்

6-30
p.m

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[24th March 1972]

நாட்டிற்கு நல்ல முறையிலே கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக எல்லோரும் பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல், இந்த அவையிலே பலரும் மிகப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையிலே குறைகள் நீங்க வேண்டும், சில பல குற்றங்கள் கவையப்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் பல கருத்து விளக்கங்களைத் தந்து, இதிலே பாராட்டப்பட வேண்டியவைகளைத் தாராளமாகப் பாராட்டியும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் துறை எப்படி, எப்படி வளர வேண்டும் என்பதற்காக அறிவுரை, பரிந்துரை பலவற்றையும் இங்கே நல்கி இருக்கிறார்கள். இவை அத்தனைக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கல்வித் துறை திட்டமிடப்பட வளர்ச்சி பெறுவது இன்றியமையாதது. எனவே, ஓரளவுக்கு அதிலே நாட்டம் செலுத்தி, எல்லோருடைய ஆதரவையும், அக்கரையையும் பெற்று வந்திருக்கிறோம். பொதுவாக, கல்வித் துறைக்கும் தொழிற்நுட்பக் கல்விக்கும் சேர்த்து 91 கோடியே 24 இலட்சம் ரூபாய் செலவழித்தாலும், வேறு பல துறைகளின் மூலமாகச் செலவழித்தது 112 கோடியே 75 இலட்சம் ரூபாய் என்று போட்டிருப்பது மாத்திரம் இந்தக் கணக்கிலே சேராது. தனியார் நிறுவனங்கள் மற்றைய துறைகளிலே வருவது மாத்திரமில்லாமல், இந்தத் துறையிலேயும் 169 கல்லூரிகளிலே 123 கல்லூரிகளைத் தனியார் துறையிலே இருப்பவர்கள்தான் நடத்தி வருகிறார்கள். 800-க்கு மேற்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அவர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. 8,000-க்கும் மேற்பட்ட துவக்கப் பள்ளிகள் தனியார் துறையால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அவர்களுடைய பரோபகார சிந்தனையின் காரணத்திலே கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையிலேயும் சரி, உவராட்சி மன்றங்கள், உவராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் ஆகியவை கல்விக்காகச் செலவழிக்கும் நிலையையும் சேர்த்து, கல்வித் துறைக்கு ரூபாய் 170 கோடி 1971-72-க்குச் செலவழிக்கும் என்ற மொத்தமான ஒரு கணக்கைக் காட்டலாம். ஆனால் எவ்வளவு செலவழித்தாலும் போதாது என்று பலர் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல், “போத த ஒரு துறையாகத்” தான் இது இருக்கிறது. ஆனால், நமக்கிருக்கின்ற வசதி வாய்ப்புகளை ஓட்டி, இவ்வளவு தான் செலவழிக்க முடியும் என்பதால், இப்படிச் செலவழிக்கிறோம். எவ்வளவு செலவழிக்கின்றோம் என்பது கூட முக்கியமில்லை. செலவழிக்கின்ற பொருள்கள் எப்படிப்பட்ட பயன்களை விளைவிக்கின்றன, அதனுடைய விளைவுகள் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அது மிகவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கும்பொழுது, இந்தத் துறை மேன்மேலும் வளர வேண்டுமென்ற அக்கறையையும், ஆர்வத்தையும் சிறப்பாகக் கொண்டு தான் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இப்படி எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பல்வேறு முயற்சிகளிலே நாம் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கான தன்மைகளிலே நாம் ஈடுபட்டு வருகிறோம், கல்வித் தாள் வளர வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு முயற்சிகளைக் கையாண்டு வருகின்றோம். எவ்வளவோ முயற்சிகள் எடுத்தும் கூட 6 வயதிலிருந்து 11 வயதுக்குட்பட்ட அவ்வளவு பேரையும், இந்தத் தலைமுறையிலாவது படிக்க வைப்பதற்கு முயற்சிப்போமானால்,

[24th March 1972]

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இன்னும் சில பல ஆண்டுகளில் எழுதப்படக்கூடிய தெரிந்தவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக உயரும். அந்த அடிப்படையிலே தான் நாம் பணி புரிந்து வருகிறோம். அந்த வகையில் பார்ப்போமானால், சென்ற ஆண்டின் கணக்குப்படி, கிட்டத்தட்ட 94½ பேர் 6 வயதிலிருந்து 11 வயதுக்குட்பட்டவர்களை 1-வதிலிருந்து 5-வது வகுப்பு வரை, நம்மால் கொண்டுவந்து சேர்க்க முடிந்திருக்கிறது. இன்னமும் பெற்றோர்கள் கைக்கு அகப்படாமல், ஆசிரியர்கள் கண்ணுக்கு அகப்படாமல், ஆங்காங்கு சுற்றிக்கொண்டிருப்பவர்கள் இன்னும் 6 பேர் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 1971-ம் ஆண்டு மக்கள் எண்ணிக்கைக் கணக்குப்படி, எவ்வளவு முயற்சி செய்தும் கூட, எவ்வளவு செலவழித்தும் கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லிய மாதிரி, கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தும் வள்ளுவர் காலத்திலிருந்து மிக மிக முக்கியமானது என்று பெருமையாகச் சொல்லி வந்தும், இன்றைக்கு 100-க்கு 40 பேர் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். 60 பேர்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது என்ற நிலை தமிழகத்தில் இருக்கிறது. இது இரண்டாவது நிலை. இந்தியாவில் இருக்கிற மாநிலங்களில் இரண்டாவது மாநிலம் தமிழகம். அந்த நிலையில் 100-க்கு 40 பேர் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். கேரள மாநிலத்தில் 100-க்கு 60 பேர் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். இரண்டாவது இடம் இப்படி இருக்கும்போது, மற்ற மாநிலங்களில் எப்படிக்கீழே போயிருக்கும் என்பதை ஊகித்துக் கொள்ளலாம். அந்த 40 பேர்களில் 1-வது, 2-வது, 3-வது 4-வது, 5-வது படித்து, 6-வதுக்கு அடி எடுத்து வைக்காமல் நின்று விடுகிறவர்கள் 24 பேர் இருக்கிறார்கள். 16-பேர் தான் 6-வது வகுப்புக்கு அடியெடுத்து வைக்கின்றார்கள். அந்த அளவுக்கு சேதாரம் ஏற்படாது, கட்டிக் காத்து வளர்ப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக தான் 300 பேர்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதியில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் திறக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கூப்பிடு தொலைவில் பள்ளிக்குச் சென்று வருவதற்கு வாய்ப்பு வசதி இருக்கிறது. இன்னும் இதற்கான விதிகளைத் தளர்த்துவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். ஆறு குறுக்கிடுமானால், வேறு ஏதாவது டெரப்பாடுகள் இருக்குமானால், பள்ளிக்குச் சுற்றி வளைத்துப்போக வேண்டியிருந்தாலும், இயற்கைக் கோளாறு ஏற்பட்டு, பிள்ளைகள் பள்ளிக்குப் போகமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுமானாலும், அங்கு தனியார் பள்ளிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு வசதி இருக்குமானால், அந்த வகையில் பள்ளிகள் அமைப்பதற்கு, அந்த விதிமுறையைத் தளர்த்த முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

பெற்றோர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிற முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. சட்டமே கூட இருக்கிறது. தன் பிள்ளைகளை எந்தப் பெற்றோராவது, கட்டாய நிலைக் கல்வி அடிப்படையில் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் படிக்க அனுப்பாவிடில், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, சிறை தண்டனை கொடுப்பதற்குச் சட்டம் கூட இருக்கிறது. அதை நாம் நடைமுறையில் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறோம். ஆனாலும் கூட, அதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏழை எளியவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, மதிய உணவு 18 லட்சம் பேருக்கு மேல் பெறத் தக்க அளவுக்கு நாம் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இலவச பாடப் புத்தகம், சிலேட்டு முதலியவைகள் கொடுக்க

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[24th March 1972]

கின்றோம். சீருடை வழங்குகின்றோம். அப்படிப் பள்ளியில் மாணவர்களை ஈர்ப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்கிறோம். வாய்ப்பு ஏற்படும் எல்லோரும் இதில் அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்பி, கல்வி பயிலச் செய்ய வேண்டும். கட்சி மாச்சர்யமில்லாமல் வேறுபாடு இல்லாத அளவுக்கு, பெரும்பாலான இடங்களில் 100-க்கு 99 பேர் ஏற்றுமையாக இருந்து பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரை, கல்வித் தரம் வளர வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். தரம் உயர்ந்ததா, குறைந்ததா என்பதை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, உயர்ந்ததா, தாழ்ந்ததா என்று சொல்ல முடியாது. 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்த கல்வித் தரத்தை ஒப்பிட்டு, இப்பொழுது தரம் குறைந்திருக்கிறதா என்று சொல்ல வேண்டும். அல்லது வெளி மாநிலங்களில் ஏதாவதொரு மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுக் காண்பித்து, அதை விட இது தரமாக இருக்கிறது, ஆகவே இதுதரம் குறைந்திருக்கிறது என்று வது சொல்ல வேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக, பொதுவாகச் சொல்ல முடியாது. நாம் இன்றைக்குப் பரவலான அளவுக்குக் கல்வி அளிப்பதன் மூலம், பரம்பரை, பரம்பரையாக கல்வி மனமே இல்லாத குடும்பங்களிலிருந்து வருகின்றவர்களைக் கல்விச் சாலையில் வைத்து, ஊக்கம் தருகின்ற முயற்சியில் நாம் ஈடுபட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். வருகின்ற பிள்ளைகள் அத்தனை பேரும் முழு ஊக்கமும், கவனமும் செலுத்துகின்ற குடும்பச் சூழ்நிலையில் இல்லை. பள்ளிக்கூடம் வருவதால், டொருளாதார இழப்பை ஈடுகட்டி விட்டு, இதற்கு வரவேண்டிய நிலை ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே 30, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வசதி படைத்தவர்கள், பரம்பரை, பரம்பரையாகப் படித்து வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்தக் கல்வியைப் பெற வாய்ப்பு இருந்ததால், அப்படிச் குறிப்பிட்டவர்களை மட்டும் எடுத்து, தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அவர்களது தரத்தை ஓரளவுக்கு உயர்வாகக் காண முடியும். பரவலாகக் கல்வியை அளித்து, அதில் எல்லோருக்கும் டாக்டர் எ. ராமசாமி முதலியார், டாக்டர் எ. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் மாதிரி சிறந்த வல்லுனர்களாக வர ஆர்வமிருந்தாலும், மொத்தமாக எடுத்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, தரம் குறைந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறோம். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த கல்வி அறிவைக் கவனிக்குங்கால், உயர் நிலைப் பள்ளியில் 8-வது படித்தவர்களோடு, இப்போது 8-வது வகுப்புக் கூட அல்ல, 10-வது வகுப்பில் படிப்பவர்களை எடுத்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அப்போது இருந்தவர்களின் கல்வி அறிவுக்குத் தக்கபடி இப்போது தரமில்லை. அப்படிச் சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மை. அந்த அளவுக்குத் தரத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, தரம் இருக்க வழியில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், 6-வது வகுப்பிலிருந்து, தமிழ் ஒன்றைத் தவிர, மற்ற எல்லாப் பாடங்களும் ஆங்கிலத்தில் தான் இருக்கும். கான்வெண்ட் பள்ளிக்கூடத்திலும் இந்த நிலை தான். அதில் தமிழ், தமிழ் (Non-detailed) தவிர, எல்லாவற்றையும் வரலாறு, நிலநூல் எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் சொல்லிக் கொடுத்து, அந்தப் பயிற்சி கொடுப்பதினால், ஆங்கிலத்தில் வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த அளவுக்கு 10-வது படிப்பு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை, அந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது, மற்றொரு

24th March 1972]

[டாக்டர் இரா. ஆர். நெடுஞ்செழியன்].

வகையில் பார்த்தால், 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் படித்தவர்களின் தமிழ்த் தரத்தை விட, இப்போதைய பிள்ளைகளின் தமிழ்த் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிட வேண்டும். இப்போதுக்கூட, தமிழில் படிக்க, பேச, எழுத, கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல, அதன் மூலம் அறிவாற்றலைப் பெறுவதற்கு உள்ள நிலையை 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உள்ள தரத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இப்போது தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. மற்ற வகையில் பார்க்கும்போது, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, தேர்ச்சி குறைந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. மருத்துவக் கல்வியில், மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் அகில இந்தியாவிலும், ஆசியாவிலும் உள்ளதை விட, சிறந்தவர்களாக இருக்கத் தக்க அளவுக்கு இங்கு வல்லுனர்களாக இருக்கிறார்கள். போதுமான அளவுக்கு வாய்ப்பு வசதி இல்லை. மருத்துவக் கல்லூரியில் ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் வைக்கவில்லை. இவர்கள் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய கண்டு பிடிப்புகளை உலகம் புகழத் தக்க அளவுக்கு வாய்ப்பு வசதி ஏற்படுத்தவில்லை. அப்படி ஏற்படுத்தியிருப்போமானால், உலக வல்லுனர்கள் பாராட்டத் தக்க அளவுக்கு பல்வேறு தன்மையைப் பெற்றிருக்க முடியும். ஆகவே, நாம் இந்த துறையைப் பார்த்தால், மிக்கத் திறமையுடன் இருக்கிறோம். குறைவாகச் சொல்ல முடியாது. அதே மாதிரி, பொறியியல் துறையில் கூட நம் தரம் குறைந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. ஆங்கிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 30 ஆண்டுகள் காலத்தில் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் இதை விட யாரும் ஓர் ஸ்டாபில் வளர்ந்து விட்டது, பீஹாரில், அஸ்ஸாமில், ராஜஸ்தானில் மிகத் தெளிவான வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, தமிழகத்தில் ஆங்கிலத்தின் தரம் குறைந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. இப்போது எந்த மாநிலத்தை எடுத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும், ஆங்கில அறிவு மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் அளவுக்கு இருக்கிறதே தவிர, குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது.

கல்வித் துறையிலே வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, குறைவு என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அது போதுமா என்று கேட்டால், போதாது. இன்னும் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். நம்முடைய நோக்கம் என்னவென்றால், 10-வது படித்து வெளியேறுகிற மாணவன் ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டிலும் எழுதப் படிக்க, பேச முடியும்படியும் வல்லமை பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கல்வியில் நுழைகிறபோது, மேற்கொண்டு மொழி அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். 10-வது படித்த பிறகு, சின்ன “எ” போடலாமா; பெரிய “எ” வருமா என்று எல்லாம் கேட்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இதற்காக பாடத்திட்டங்கள் மாற்றப்பட வேண்டுமானால் மாற்றலாம். பீரியட்களை அதிகமாக்க வேண்டுமானால், அதிகமாக்கலாம். கூட பாடங்களைச் சேர்க்கவேண்டுமானாலும் சேர்க்கலாம். ஆனால் இதை யெல்லாம் நீங்களோ நாளை சொல்ல முடியாது : வல்லுநர்கள்தான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் நம் எண்ணம் நிறைவேற வேண்டும். நிறைவேறுவிட்டால் கல்லூரிகளில் பல இடப்பாடுகள் தொடர்ந்து நீடிக்கும். கல்லூரிகளிலே இருக்கிற பாடப்புத்தகம் 60, 70 பக்கங்கள்தான் இருக்கிறது. அதிலே சொல்லிக் கொடுப்பது 40 பக்கம். அதில் மாணவர்களாகப் படிப்பது 30 பக்கம். அதிலே கேள்வி-பதிலாகப்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்].

[24th March 1972]

படித்து மனப்பாடம் செய்துவிடுவார்கள். ஆதலால் கல்லியில் மாற்றங்கள் ஏற்பட ஆசிரியர்கள் ஒத்துழைப்பும், பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பும், மாணவர்களின் ஒத்துழைப்பும் இருந்தால்தான், நிலைமைகள் சீரடையும். நாம் மூன்றாவது வகுப்பிலேயிருந்து ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக்கொடுக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால், சில மாநிலங்களிலே ஆறுவது வகுப்பிலே தொடங்குகிறார்கள். சில மாநிலங்களில் ஒன்பதாவது வகுப்பிலேயிருந்து சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். சில மாநிலங்களிலே விருப்பப் பாடமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதன் இடப்பாடுகளைப் பிறகு புரிந்து கொள்வார்கள். நாம் ஆங்கிலம் இன்றியமையாதது என்று உணர்ந்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு உலகத்திலுள்ள 370 கோடி மக்களில் 4 கோடி மக்கள் தமிழர்கள். இந்த நாலு கோடி மக்கள் மற்ற 370 கோடி மக்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்று இன்றியமையாதது. இந்த இன்றியமையாத தன்மையை உணர்ந்து தான், பொது மொழியாகிய ஆங்கிலத்தை 3-வது வகுப்பிலேயிருந்து வைத்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு முதல் மூன்றாவது வகுப்பில் படிக்கிற ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். நான்காவது வகுப்பில் எழுதுகிற ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். இந்த ஆண்டு முதல் மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்தே படிக்கிற எழுதுகிற ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம் என்று முடிவு எடுத்துள்ளோம். அது மாத்திரம் அல்லாமல் ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளிலே பி.டி., பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து இப்பொழுது தொள்ளாயிரம் பி. டி. ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பாடங்களைத் திருத்தியமைக்க பல குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டிலேயிருந்து துவக்கப் பள்ளியில் தொடங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஐந்தாவது வகுப்பு வரையில் சில பல பாடங்களைத் திருத்தியமைக்க இருக்கிறோம். ஒரே ஆண்டுக் காலத்தில் கணக்கு, அறிவியல் பாடத்தைத் திருத்தியமைக்க இருக்கிறோம். கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில் பி. ஏ., பி. எஸ்.ஸி., டியூட்டர்கள், டெமாண்ட்ரேட்டர்கள் எல்லாம் கூட எம். ஏ., எம். எஸ். ஸி. யாக இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கக் கல்லூரிகளிலே உயர்வு தந்திருக்கிறோம். ஆராய்ச்சித் துறையில் கூட பி. ஏச். டி. முறையை ஏற்றுக்கொண்டு திறமையுள்ளவர்களை அனுப்பி டாக்டர் பட்டம் பெறச் செய்து அந்த டாக்டர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் கல்லூரிகளில் அவர்களை அமர்த்த முயற்சி மேற்கொண்டு வருகிறோம். பொறியியல் கல்லூரிகளில் கூட அதற்காக ஊக்கம் தந்து, டாக்டர் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களையே கூடுமான வரையில் பொறியியல் கல்லூரிகளில் அமர்த்த வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையில் தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறையில் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகிறோம். பாடத்திட்டங்களைத் திருத்தியமைக்க பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துகிறோம். ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற இன்-சர்வீஸ் டிரெயினிங் என்ற முறை ஏற்கப்பட்டு அந்தப் பயிற்சிக்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். இது தவிர மாலை நேர வகுப்புகள் துவக்க ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளோம். கல்லூரிகளில் படிக்க இயலாதவர்கள் மேற்கொண்டு படிக்க

[24th March 1972]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்].

வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் புகுமுக வகுப்புக்கு கடிதப் போக்குவரத்தின் மூலம் சொல்லிக் கொடுக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முதல் பி. ஏ. போன்ற மேல் படிப்புகளுக்கு அதைக் கொண்டு செல்லலாமா என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம். சில பேர் கல்லூரிகள் அனைத்தையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். சிலர் தனியாரிடமே விட்டுவிட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அந்தக் கொள்கைகள் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. எல்லாத் தனியார் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் சரியாக நடைபெறுகின்றன என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. சில அரசுக் கல்லூரிகள் பாராட்டுக்குரிய வகையில், வியத்தகு வகையில், வியப்பூட்டும் வகையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். 00-3
சில தனியார் கல்லூரிகள், வேறு எந்தத் தொழிலிலும் p.m.
இப்பொழுது லாபம் கிடைக்கவில்லையென்று இந்தத் தொழிலிலாவது லாபம் கிடைக்குமா என்று துறை வானிகம் செய்கின்றனர். சில கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பளம் ஒழுங்காகக் கொடுக்காமல் கையெழுத்தை மட்டும் வாங்குவதாகக் குற்றச்சாட்டுகள் வருகின்றன. சிலர் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்குக் கூட பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே கணக்குக் காட்டி கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள். சிலர் கணக்கு காட்டாமலே இருக்கிறார்கள். இதற்காகத்தான் அரசு அளவில் சட்டங்கள் இயற்ற வேண்டியிருக்கிறது. பல கல்லூரிகள் ஏராளமான சொத்துக்களுடன் நடைபெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக, எத்திராஜ் கல்லூரிக்கு மட்டும் ரூ. 45 இலட்சம் அளவுக்குச் சொத்துள்ளது. அது போன்று ரூ. 45 இலட்சம் அளவுக்கு உள்ள கல்லூரிகளையெல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரி போன்ற கல்லூரிகளையும் நாமே வரும் போது எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், அவ்வளவு பொறுப்பையும் நாமே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அரசாங்கமே கல்லூரிகளை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், ஒரு 60, 70 கல்லூரிக்குள் நின்றுவிடும். இதைவிட பெருந்தொகையைச் செலவு செய்ய வேண்டியவரும். வேறு பல திட்டங்களை நீக்க வேண்டி வரும். வேறு பலரும் கைகொடுத்து தூக்குகிறார்கள் என்ற காரணத்தால் தான், இந்த அளவுக்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முடிகிறது.

மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தனியார் கல்லூரிகள் தான் சிறப்பாக நடக்கின்றன, அரசாங்கக் கல்லூரிகள் சிறப்பாக நடைபெறுவதில்லையென்று இங்கே நேற்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனியார் கல்லூரிகளைப் போல் நாமும் நடத்த அனுமதிப்பார்களேயானால், அதைவிடச் சிறப்பாக நாம் நடத்த முடியும். செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரியிலும், லயோலா கல்லூரியிலும் 400 மார்க்குகளுக்கு மேல் வாங்கியவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு சிறப்பான எண்ணிக்கையைக் காட்டுவதினால் யாருக்கு என்ன பயன்? ஆனால் நாம் சாதாரண எழைக்கும்பத் திலிருந்து வரக்கூடிய, அவர்களுடைய பரம்பரையில் படித்தே அறியாத, 280, 285 மார்க்கு வாங்கும், மாணவர்களுக்கு இடம் கொடுத்துப் படிக்க வைக்கிறோம், எங்கெங்கோ திரிந்துவிட்டு இடம் கிடைக்காமல் கடைசியில் அரசுக் கல்லூரிகளில்தான்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்].

[24th March 1972]

வந்து சேருகிறார்கள். கடைசிப் புகலிடம் அளிப்பது நாமாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கல்விக்கு யாரும் குறை சொல்ல முடியாது மாநிலக் கல்லூரி இருக்கிறது. அக்கல்லூரியின் தரம் குறைவு என்றே, அங்கு பயிற்சி அளிக்கும் ஆசிரியரின் தரம் குறைவு என்றே, அங்கு படிக்கும் மாணவர்களின் தரம் குறைவு என்றே யாரும் வாதிட முடியாது. நம்மால் முடிந்த அளவுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே நாம் முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளோம்.

ஆசிரியர்கள் தேர்வுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், திரு. ஆறுமுகசாமி, திரு. அறிவழகன் ஆகியோர் குறிப்பிட்டார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கூட அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே ஓரளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது. இல்லையென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆகையினால் உள்ளபடியே இந்தத் துறையை மிகச் சரியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கே உண்டு. வேறு எந்தத் துறையைக் கவனிக்காவிட்டாலும் கூட, பரவாயில்லை. ஒரு நாட்டினுடைய எதிர்காலம் அந்நாட்டின் ஆசிரியர்களையும் அவர்கள் உருவாக்கித் தருகின்ற மாணவர்களையும் பொருத்துத்தான் உள்ளது. ஒரு தொழிற்சாலையில் ஒரு இயந்திரம் கெட்டுவிட்டாலும் கூட ஒன்றுக்கு ஏற்பட்டுவிடாது. அந்தப் பொருள் உள்ள தொழிற்சாலைக்கு நட்டம் ஏற்படும். குற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும், குற்றங்கள் ஏற்பட்ட இடத்திலே பெரிய நட்டம் ஏற்படுமே தவிர, ஒரு தகாத மாணவனை மட்டும் உருவாக்கி விட்டு விடுவோமானால், அந்தத் தகாத மாணவன் காரணமாக ஒரு சமுதாயமே அழிவுபடுகிற அளவுக்கு ஏற்பட்டுவிடும்.

இப்படி, பிறர் சொல்வதைக் கேட்காமல் ஆசிரியர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று கேட்டால் காலரா செய்கிற கேட்டினை விட, பிளேக் செய்கிற கேட்டினை விட ஒரு நாட்டிற்கு அதிகக் கேட்டினை இவர்கள் விளைவிப்பார்கள் என்று நெருவள்ளவர் அவர்கள் தெளிவுபடக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், 250-லிருந்து 300-க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்வதின் காரணமே, தகுதி பெற்றவர்கள், அடிப்படையில் அவாவும், நோக்கமும் கொண்டவர்கள், பற்றுக் கொண்டவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகும். இதனை ஒரு தகுதிக் கேற்ற துறையாகக் கொள்ளாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதைப் போல, இதை ஒரு பணியாகக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அதே சமயம், ஐனநாயக அடிப்படையில் இதைச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், Duty with devotion and dedication என்ற முறையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அன்புள்ளத்தோடு, கடமையாற்றவேண்டும். ஆகவேதான் இதற்கு “சர்வீஸ்” என்று சொன்னார்கள். எடுக்கேன் சர்வீஸ், மெடிக்கல் சர்வீஸ் என்று இவற்றையும், மற்றவற்றையும் டிபார்ட்மென்ட்—பப்ளிக் சர்வீஸ் டிபார்ட்மென்ட் என்பது போல—துறைகள் என்று சொன்னார்கள். தொண்டாளத்தோடு செய்யப்படுவதால் தான்

[24th March 1972]

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்].

இதற்கு “சர்வீஸ்” என்று பெயர். கல்வித் துறையில் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், திறமை, வன்மை, கல்லூரி ஆசிரியர்களாகச் செல்வதற்கு முழு விருப்பம் ஆகியவைகளை இவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தன்மைகளையெல்லாம் ஆராய்வதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முக்கியமான தென்னவென்றால், எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை. ஆசிரியர்கள் ஒத்துழைப்பும், மாணவர்கள் ஒத்துழைப்பும், தனியார் ஒத்துழைப்பும் தேவை. எந்தத் துறையில் இருக்கிறவர்கள் போராடினாலும், இந்தத் துறையினருக்கி ருவர்கள் வாதாடி உரிமைகளைப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில், 365 நாட்களில் 180 நாட்கள் தான் வேலை செய்துள்ளார்கள். உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் 200 நாட்கள் துவக்கப் பள்ளிகளில் 220 நாட்கள். இதில் டிரீசை நாட்கள் 20 நாட்கள் போய்விடும். அது தவிர, ஆசிரியர்களுக்கு “கேஷுவல் லீவ்” 15 நாட்கள். அது இதிலே வராது. அது ஒரு 15 நாட்கள் போய்விடுகின்றன. இதிலே, மாணவர்கள் எத்தனை நாட்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருகிறார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், அது இன்னும் குறைவு. 75 சதவிகிதம் மாணவர்கள் “அட்டென்டன்ஸ்” கொடுத்தால் போதும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகும், 25 நாட்கள் வரை, முக்கியமான காரணங்களுக்காக தள்ளலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். இவ்வளவையும் என் கூறுகிறேன் என்று சொன்னால், கல்வியின் தரம் குறைந்து போவதற்கு இந்தக் காரணங்கள் எல்லாம் சேர்கின்றன என்பதற்காகத் தான், எனவேதான், கல்வியின் தரம் உயர வேண்டுமென்று சொன்னால், ஆசிரியர்களுடைய ஒத்துழைப்புத் தேவை. இப்போது கூட குழுவின் ஆராய்ந்து, கிட்டத்தட்ட 35 பீரியட்கள் இருக்கின்றன—முதல் நான்கு பீரியட்டுகள் 45 நிமிடங்கள் மற்றவை 40 நிமிடங்கள்—வாரத்திற்கு 25 மணி நேரம்—இதை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிற மாநிலங்களுடன், ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, இது மிகவும் குறைவு. அங்கெல்லாம், 40, 45, 60 பார்க்கும்பொழுது, இது மிகவும் குறைவு. அங்கெல்லாம், 40, 45, 60 ஆக இருக்கின்றன., வாரத்திற்கு ஆறு நாட்கள். அந்த முறையை அப்படியே நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை அப்படியே நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறோம். ஆனால், ஒரு கோரிக்கையைத் தான் எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். எதையும் பேசித் தீர்க்க வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன். ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளைக் கூப்பிட்டு ஏற்றுக்கொள்ளும்படி யோசனை செய்யுங் கள் என்று தான் சொல்கிறோமே தவிர, உத்தரவு போடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. கோரிக்கைகள் என்று சொல்லும்பொழுது, அதிக நேரம் கூடாது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆந்திராவை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு பிரியட் 45 நிமிஷம்—வாரத்திற்கு 42 பீரியட் எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு பிரியட் 45 நிமிஷம்—வாரத்திற்கு 42 பீரியட் கள். 31½ மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். ஆக, இப்படியெல்லாம் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டுகிறேன். சட்டத்தில் உடனடி யாகப் புகுத்திவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எல்லோரும் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேன். இன்னும் பார்க்கப் போனால், பிகாரில் 39 பீரியட்கள்—40 நிமிஷம். குஜராத்தில் 50 பீரியட்கள்—35 நிமிஷம். அல்லாம்—27 பிரியட் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். மத்தியப் பிரதேசம்—28. மைசூர் 28½.—ஒரிஸா 26 பஞ்சாப் 26. ராஜஸ்தான் 28. கேரளா ஒன்று தான் கிட்டத்தட்ட

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்].

[24th March 1972]

கீழே இருக்கிறார்கள். கேரளா—25 பீரியட்கள். இதிலே நான் குறிப்பிட விரும்புவதென்னவென்றால், இங்கே இருக்கிற ஆசிரியர்கள் டெல்லிக்கும், மற்ற இடங்களுக்கும் சென்றால், அங்கே இருக்கிற விசிதப்படி அதிக நேரம் வேலை செய்கிறார்கள்.

இதற்கு மேல், மேலை நாடுகளில் போய்ப் பார்த்தால், 36, 38, 40 மணி நேரம் எல்லாம் வேலை செய்கிறார்கள். இங்கேயுள்ள மாணவர்கள் அங்கே போகும்போது, 38 மணி நேரம் படிக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே 24 மணி நேரம் என்று சொன்னால், வேண்டாமென்று சொல் கிறார்கள். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் இந்தக் குறை பாடுகளை நீக்க முடியும் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். ஆரம்பப் பள்ளி வேலை நாட்களை எடுத்துக் கொண்டால் கூட, மற்றைய மாநிலங் களைக் காட்டிலும், இங்கே குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. பீகாரில் 256 நாட்கள். பஞ்சாப் 245. ஹரியானா 241. குஜராத் 247. ஒரிசா 255. ஆந்திரா 220. கிட்டத்தட்ட நம்முடைய நிலைமையானால் அல்லாம் 250. தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் பரிட்சை நாட்களைத் தவிர 200 நாட்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் ஓரளவு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில்தான் வேறு பல சந்தர்ப்பங் களில் அரசு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசின் அனுமதியை வாங்க வேண்டும்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : தலைவரவர்களே, மதுரையிலுள்ள தொழி லாளர் பள்ளியில் வேலை பார்க்கின்ற ஒரு ஆசிரியருக்கு 26 மாதகாலம் சம்பளம் கிடைக்கவில்லையென்ற நிலை இருக்கின்றது. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், சம்பளம் கொடுக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மாவட்டத் தலைமை அதிகாரி உத்தரவு போடவில்லை. இது சம்பந்தமாக அமைச்சருக்கும் விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய விஷயங்களில் அரசாங்கமே நேரடியாகத் தலையிட்டு, சம்பளம் வழங்கக் கூடாதா? இது அரசாங்கப் பணம் அல்ல. அவருடைய சொந்தப் பணம் தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அந்த முறையில் அரசாங்கம் சம்பளம் வழங்குவதற்குச் சட்டமில்லை. அவர்களுக்கு அத்தகைய பாதுகாப்புத் தர வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சொல்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிற குறையை ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் தகுந்த ஆதாரங்கள், கொடுத்தால், டி.இ.ஓ. மூலமாக எடுக்கப்படும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். தக்க நடவடிக்கை நிச்சயம் எடுக்கப்படும்.

பாதுகாப்புச் சட்டம் பல வகைகளில் ஆராயப்பட்டு வருகின்றது. அது வந்தால், இந்தமாதிரி ரியான சங்கடங்கள் இருக்காது.

[24th March 1972] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்].

அடுத்தபடியாக, இது கண்கரண்ட் லிஸ்டில் இருப்பதால், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் அனுமதி பெற்று, பிறகுதான் இங்கே கொண்டுவர வேண்டும். இதை இந்தத் தொடரிலேயே கொண்டுவர வேண்டுமென்று நினைத்தேன். ஆனால் முடியவில்லை. ஆகவே, அடுத்த தொடரிலாவது கொண்டுவர முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் றேன்.

ஆசிரியர் மாணவர்கள் விசிதத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட ஓரளவு குறைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். 1965-66-ல் 37 ஆக இருந்த நிலைமை மாறி, இப்போது 35 என்ற அளவிற்குக் கொண்டுவந்தித், 28-ஆகும். பிரைமரி ஸ்கூல்களைப் பொறுத்த வரையிலே, இந்த நிலைமை நடு நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையிலே 32 என்று இருக்கிறது. உயர் நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், சென்ற ஆண்டு 1971-72 படி, ஒரு ஆசிரியருக்கு 28 மாணவர்கள் என்ற கணக்கு வருகிறது. நான் சராசரி (ஆவரேஜ்) கணக்கைச் சொல்கிறேன். சில பள்ளிகளில் 40, 50 மாணவர்கள் இருக்கலாம். சில பள்ளிகளில் 13, 14, 15 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக 28 மாணவர்கள் என்று 'ஆவரேஜ்' கணக்கைச் சொல்கிறேன். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மாணவர்கள் குறைவாக இருக் கிறார்களோ அது நல்லதுதான். வசதி வாய்ப்புகளுக்கேற்பப் அவை பெருக, பெருக கவனிக்கப்படும். அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட, வசதி வாய்ப்புகள் செய்வது ஆண்டுக்காண்டு அதிகப்பட்டு வருகிறது. புதிய கல்லூரிகள் ஆண்டுக்காண்டு வருகின்றன. இருக்கிற கல்லூரிகளிலேயெல்லாம் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதில் அக்கறை செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இட வசதித் தேர்ப எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதில் அக்கறை செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். புதிய கல்லூரிகள் ஏற்படுவதால், வாய்ப்பு வசதிகள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. இப்போது கூட புதுமுக கணக்குப்படி 1971-72-ல் இருந்தன. தமிழுக்கு 20,047 இடங்களும், ஆங்கிலத்திற்கு 52,113 இடங்களும் என்று இருந்தது. அப்படியிருந்தும் கூட 8,117 காலி இடங்கள் இருந்தன. ஆங்கிலப் பிரிவில் 5,753 இடங்களும் தமிழில் 2,364 இடங்களும் காலியாக இருந்திருக்கின்றன. முக்கியமான நகர்ப்புறங்களில் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் பெரிய கல்லூரிகளிலே இடமில்லை. ஆனால் சிறுநூர் களிலேயும் வேறு பல ஊர்களிலேயும் சில பல துறைகளில் இந்த நிலைமை, இடங்கள் காலியாக இருந்தன. பி. ஏ., பி. எஸ். லி. பட்டப் படிப்புக்கு 35,611 இடங்கள் இருந்தன. அதில் தமிழ் மீடியத்திற்கு 6,079 இடங்களும் ஆங்கில மீடியத்திற்கு 29,532 இடங்களும் இருந்தன இருந்தும் 4,666 இடங்கள் சென்ற ஆண்டு காலி இடங்களாக இருந்தன. அடுத்த ஆண்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறை தாண்டிய பிறகு கல்லூரிகளில் காலி இடங்கள் இருக்குமானால், செய்தித் தாள்கள் மூலமாகவும் வானொலி மூலமாகவும் அறிவிப்பதன் மூலம், மாணவர்கள் வந்து சேருவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது.

பொறியியல் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், புதியதாக மாணவர் களைச் சேர்க்கவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த அளவோடு வைத்துக் கொண் டிருக்கிறோம். அந்த மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையிலே கூட, ஏற்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்].

[24th March 1972]

கெனவே இருந்த நிலையிலிருந்து ஓரளவிற்கு நல்ல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இரண்டாண்டு காலத்திற்கு முன்பு பொறியியல் படித்து வருபவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்காத கஷ்டமான நிலை இருந்தது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றி, திடீரென்று 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கப்படாததன் விளைவாக “ரெசஷன்” இருந்தது. முதல் திட்டம் முடிந்தவுடன் அது விட்ட இடத்திலிருந்து இரண்டாவது திட்டமும், அது முடிந்தவுடன் மூன்றாவது திட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டன. மூன்றாவது திட்டம் அது விட்ட இடத்திலிருந்து 4-வது திட்டம் தொடங்கப்பட வேண்டியது உடனே தொடங்கப் பட்டதல்ல. திட்டம் தொடங்கப்படவில்லையென தவிர, திட்டம் போடப்படி பொறியியல் படித்தவர்கள், கல்வி வல்லுநர்கள், மற்றவர்களின் உற்பத்தி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே, ஓரளவிற்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வந்தது. ஆனால், இப்போது ஓரளவிற்கு நீங்கியிருக்கிறது. மகிழ்ச்சி கொள்ளத் தக்க அளவிற்கு மாறிக்கொண்டு வருகிறது. வேலை யில்லாமல் இருக்கிற என்ஜினியர்களுக்கு ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு “ஸ்டைபெண்டு” கொடுத்து அவர்கள் பயிற்சியும் பெறலாம், அதற்கு வாய்ப்பு உண்டு என்று கொடுத்திருக்கிறோம். ‘ஸ்டைபெண்டு’ கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிப்போம் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு 250 ரூபாய்—அதாவது பி.இ. படித்தவர்களுக்கு—கொடுப்பதற்கு 80 இடங்களை நாம் உருவாக்கியிருந்தோம். இப்போதிருக்கிற நல்ல நிலைமையினைப்பற்றிச் சொல்வதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். அப்படி 80 இடங்கள் உருவாக்கியிருந்தும் கூட 30 பேர்தான் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இப்படி மற்ற இடங்கள் காலியாக இருப்பதைக் கண்டால், மற்றவர்கள் வந்து சேரவேண்டிய அவசியமில்லாத அளவிற்கு வேறு வெளியிடங்களில் வேலை பார்ப்பார்கள் என்று தெரிகிறது. இது மாதிரி டிப்ளமா ஹோல்டர்களுக்கு 150 ரூபாய் கொடுக்கிறோம்.

*திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பொறியியல் கல்லூரியில் அதிகமாகச் சேர்க்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கல்விக்கான அறிக்கையில் 1970-71-ல் சேர்க்கப்பட்ட எண்ணிக்கை 554, 1971-72-ல் இலக்கு 700 என்றும் சேர்க்கப் படுவோர் எண்ணிக்கை 811 என்றும் 1972-73-க்கு இலக்கு 890 என்றும் இப்படி எண்ணிக்கை அதிகப்பட்டுக்கொண்டு போகிறது. இதைப் பற்றி விளக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சில துறைகளில் வளர்ந்திருக்கக் கூடும். ஒரு கணக்கை வேண்டுமானால் தருகிறேன். ஏற்கெனவே இந்த இடங்கள் 1,600 ஓரளவிற்கு 400 இடங்களுக்கு மேல் குறைத்துவிட்டோம். இப்போது பார்ட்டைம் கோர்ஸைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இதை இரண்டு முறை வைப்பதாக இருந்தது. மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்ததன் காரணமாக ஒரு தடவை மாதிரிம வைக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, டிப்ளமா படித்தவர்களுக்கு 150 ரூபாய் கொடுப்பது என்று 108 இடங்களை ஏற்படுத்தினோம். ஆனால் 48 பேர்கள் தான் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராஃப்ட்ஸ் படித்தவர்களுக்கு இந்த மாதிரிப் பணம் கொடுப்பதற்கென்று 50 இடங்களை ஏற்படுத்தினோம் ஒருவர்தான் வந்திருக்கிறார். இந்த “ரெசஷன்” மாதிரி காரணத்தினால், இப்போது வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட

24th March 1972]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

புரப்பது தேவையின் அளவை வைத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். இப்போதிருக்கின்ற சூழ்நிலையில் இடப்பாடுகள் ஏற்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேறு பல பிரச்சனைகளைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கல்வித் தரம் வளருவதைப்பற்றியும் மற்றவைகளைப்பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும், குறிப்பாக திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களும் சொன்னார்கள். தனியார் பள்ளிகளுக்கு மானியம் கொடுக்கின்ற வகையில் ஏற்கெனவே ஆசிரியர்களுக்கு, பள்ளிக் கூடத்திற்குக் கொடுக்கிற மானியத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், “மெயிண்டென்ன்ஸ் கிராண்டு” 12 சதவீதம் கொடுத்தோம். இப்போது இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் வந்து உயர் வினால் 12 சதவீதம் என்பது பல மடங்கு அதிகமாகும். அதை நிதித் துறை கவனித்து ஆணை பிறப்பிக்கும். இப்போது அரசு உத்தரவிட இருக்கிறது, முன்பு கொடுப்பதை விட வருகிற அளவிற்கு 6 சதவீதம் கொடுத்தால் ஏற்கெனவே கொடுத்ததைவிட கீழே போகாது. கூட வருகிற தென்று சொன்னார்கள். இதற்கு ஓரிரு நாளிலே உத்தரவு வந்து விடும் எல்லோருக்கும் பயன்பட்டு விடும்.

அடுத்து, ஹையர் கிரேடு பதவிகளில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை நியமிக்கக் கூடாது என்று போடப்பட்டிருக்கிற உத்தரவைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இதைச் செய்வதற்குக் காரணமே, இப்போது ஹையர் கிரேடு படித்தவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் ஹையர் கிரேடு படித்த ஆசிரியர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள். ஹையர் கிரேடு படித்த ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்துத் தீர்வேண்டிய அவசியம் வருகிறது. யாரை வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்றால், ஹையர் கிரேடு எடுத்துக்கொள்கிற சூழ்நிலை ஏற்படாமல் போகிறது. ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாகத் தங்களை ஆக்கிக் கொண்டால், செகண்டரி கிரேடு சம்பளம் வரும். 19,500 செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு அப்படி ஹையர் கிரேடு பள்ளியில் இருந்தாலும் செகண்டரி கிரேடு சம்பளம் கொடுத்து வருகிறோம். எதிர்காலத்தில் ஹையர் கிரேடு மாறி எல்லோருமே செகண்டரி கிரேடு ஆகலாம். இப்போது வேலையில்லாமல் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களில் பலரும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களில் பலரும் இருக்கிறார்கள். ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காகத் தான் இந்த உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை இந்த வேலைகளில் போட்டு விடுவதன் மூலம் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்படும். எந்த யூனியனிலாவது ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் கிடைக்கவில்லையென்று தெரியுமாயினாலும், இந்தச் சட்டத்தைத் தளர்த்தி செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களைப் போட உத்தரவிடலாம். ஹையர் கிரேடு பள்ளிகளில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை நியமிக்கக் கூடாது என்று போட்ட சட்டத்திற்கு இதைத் தவிர வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை.

மாதிரிப் பள்ளி ஏற்படுவதுபற்றி எல்லோரும் பாராட்டிப் பேசினார்கள் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அது பயிற்சிக் கல்லூரிக்குப் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னதால் அந்த மாணவர்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

24th March 1972

களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க அல்ல. அங்கேயிருக்கிற வசதிகள், வாய்ப்புகள், மற்றவைகளை, ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிற நிலை இருந்தால், பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு ஏற்ற பயிற்சிக் கூடமாக வைத்தால் நல்லது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரியான மாதிரிப் பள்ளியாக இருக்காது.

அது மாணவர்களுடைய பயிற்சிக்கு எந்த விதத்திலும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட மாட்டாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அதில் மாணவர்கள் மட்டும் தான் இருக்கின்றார்களா அல்லது மாணவியர்களும் இருக்கின்றார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதில் இரண்டுபாலாரையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அடுத்து, எட்டாவது வகுப்பில் பொதுத் தேர்வு நடத்துவதில் பல குறைபாடுகள் ஏற்படும் என்று மதிப்பிற்குரிய திரு. ராஜா ஐயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கேள்விகளைத் தயாரித்து அனுப்புவதில் குற்றம் குறைகள் ஏற்படலாம், காலதாமதங்கள் ஏற்படலாம், தவறுகள் ஏற்படலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இவைகள் வராதவாறு பார்த்துக் கொள்ளலாம். மற்றொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள், திருத்துப்பவர்கள் அந்தந்தப் பள்ளிகளில்தான் இருக்கின்றார்கள். பள்ளி இறுதித் தேர்வுத் தாள்களைத் திருத்துவது போன்று இவற்றையும் பிற இடங்களிலே திருத்துவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யக்கூடாது என்று குறிப்பிடப்பட்டது. பள்ளி இறுதித் தேர்வு மாதிரி வெளியிடங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றால் செலவுகள்தான் அதிகமாகும். அப்படி ஒரு ஏற்பாட்டினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுவது என்றால், ஆசிரியர்களுடைய பயணப்படி போன்றவற்றைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இதற்காக ஒரு 22 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படும். எனவே இது யோசிக்க வேண்டிய ஒன்று. இந்த முறையை ஏற்றுக்கொண்டால், பிறகு அதற்கான செலவுகளை ஈடு செய்யும் வகையில், மாணவர்களிடமிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கட்டணமாகப் பெற வேண்டும். இப்போது பள்ளி இறுதி மாணவர்களிடமிருந்து இதற்கென்று ரூபாய் பதினைந்து கட்டணமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. என்னைக்கோ வைக்கப்பட்ட தொகை இந்த ரூபாய் பதினைந்து என்பது. மற்றப் பொருள்களின் விலையும் கட்டணங்களும் மிகவும் உயர்ந்துவிட்டாலும் இந்தக் கட்டணம் மட்டும் முப்பது நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அப்படியே இருந்து வருகிறது. எனவே எட்டாவது வகுப்பு மாணவர்களுக்கு என்று வைக்கப்படும் பொதுத் தேர்விற்காக என்று கட்டணம் வசூலித்தால், கிட்டத்தட்ட இந்த அளவிற்கு வசூலிக்க வேண்டும். இன்றுள்ள நிலையில் இதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி ஒரு பொதுத் தேர்வை வைப்பதன் நோக்கமே இப்போதெல்லாம் எட்டாவது வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்கள் ஒரு பள்ளியிலிருந்து வேறொரு பள்ளிக்குச் சென்று ஒன்பதாவதில் சேர வேண்டுமென்றால் குறிப்பாக முனிசிபாலிடிகள், கார்பொரேஷன்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் எட்டாவது வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்கள் தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளில் ஒன்பதாவது வகுப்பில் சேர வேண்டுமென்று விரும்பினால் அவர்கள் இவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு தேர்வை வைத்து மாணவர்களை ஒரு சில இடப்பாடுகளுக்குள்ளாக்குகின்றார்கள். எனவே இப்படியும்

24th March 1972] [டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பட்ட ஒரு பொதுத் தேர்வினை நடத்தி, அதில் ஒரு மாணவன் தேர்வு பெற்றிருக்கின்றான் என்றால், அவன் வேறு பள்ளியில் சேர வேண்டுமென்று சொல்லும்போது இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்படுவதில்லை. இந்த முறையால் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை காண்பிக்கத்தக்க நிலைமைகள் உருவாகும்.

அடுத்து, பள்ளிகளில் சேரும் மாணவர்களுடைய விண்ணப்பங்களை ஒருங்கிணைத்து ஒரே இடத்திற்கு அனுப்பச் செய்து அவற்றை ஒரு இடத்தில் பரிசீலனை செய்து அந்தந்தப் பள்ளிகளுக்கு என்று மாணவர்களை “அலாட்” செய்வது என்பது நல்ல முறைதான். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால், அரசு இதை நல்ல முறையில் அணுகத் தயாராயிருக்கிறது. பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கான விண்ணப்பங்களை இப்படிச் சேர்த்துத்தான், ஒருமுகப்படுத்தி இந்தந்தப் பொறியியல் கல்லூரிக்கு இந்தந்த மாணவர்கள் என்று “அலாட்” செய்யப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட முறை கலைக்கல்லூரிக்கும் வர வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் ஆசையும் ஆனால் தனியார் நடத்தும் கலைக் கல்லூரிகள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில் தயக்கம் காட்டி வருகின்றன. ஓரளவுக்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும் இப்படிப்பட்ட முறை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் முழுமையாக இல்லை. தனியார் கல்லூரிகளும் பள்ளிக் கூடங்களும் விரும்பினால் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தினை நன்கு செயல்படுத்த முடியும்.

அடுத்து, கைத்திறன் பெற்ற ஆசிரியர்கள் நியமனம்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது வரத்திற்கு 17 அல்லது 18 மணி நேரம் பணி யாற்றத்தக்க அளவிற்கு பகுதி நேர ஆசிரியர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவர்களெல்லாம் முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோரப்பட்டது. அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டம் மெல்ல மெல்ல ஆனால் நிச்சயமாக செயல்படுத்தப்படும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்து, பாலிடெக்னிக் மற்ற வற்றில் “சேண்ட்விச் கோர்ஸ்” என்று அவர்கள் படித்துவிட்டு வரும் போது, அவர்களை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்ற முறைகளைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறோம். இவைபற்றிப் பல சந்தர்ப்பங்களிலே இம்மன்றத்தில் விளக்கம் கொடுத்திருக்கின்றேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், கல்வித் துறையினை நான் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, இவற்றிலுள்ள பல சிக்கல்களை யெல்லாம் நான் நன்கறிந்துகொள்ள பெரும் உதவியாக இந்தத் துறை அங்கத்தினர்கள் கேட்கும் கேள்விகள் தான். அங்கத்தினர்கள் கேட்கும் கேள்விகளின் மூலம்தான் இத்துறை பற்றி எல்லா விரிவங்களையும் நான் நன்கறிந்துகொள்ள முடிந்தது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கேள்விகள் மூலம்தான் பல “இன்டிரிகேட்” விஷயங்களை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. கலைத் துறைபற்றி மதிப்பிற்குரிய திரு. ஷண்முகம், திரு. டி. வி. நாராயணசாமி இவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இத்துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். நமக்கு உள்ள சங்கடமே போதிய நிதி வசதியின்மைதான். சுட்டியிலிருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும். நிரம்பச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் ஆசைப்படுகிறோம். ஓரளவிற்கு இப்போது கல்வித் துறையில் கலை வளர்ச்சிக்கென நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கலைக்கு அதிக முக்கியத்

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 25th March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Gambling Operators near the Educational Institutions

* 290 Q. THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that school boys are lured by gambling operators near the educational institutions during school hours in Madras City ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

கல்வி நிலையங்களுக்கு அருகே சூதாட்டம் நடத்துபவர்கள்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகரில், பள்ளி நடைபெறும் நேரங்களில் கல்வி நிலையங்களுக்கு அருகே சூதாட்டம் நடத்துபவர்கள், பள்ளி மாணவர்களை சூதாடும்படி தூண்டுகின்றனர் என்பதை அரசு அறியுமா ?

(இ) ஆமெனில், அவர்கள் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

Pension

* 291 Q. THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Starred Question No. 154 on 7th March 1969—

(a) whether retired Lecturers of Aided Colleges are eligible for pension ;

[டாக்டர் இரர. நெடுஞ்செழியன்] [24th March 1972]

துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கொஞ்சமும் தயக்கமின்றி ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சொல்லப்போனால் இந்த நாட்டின் தனிச்சிறப்பே கலைத்துறையில் நாம் பெற்றுள்ள பெரும் வளர்ச்சிதான். பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிப் பேசினாலும் வேளாண்மைத் துறை வளர்ச்சி பற்றிப் பேசினாலும் மின்சாரத் துறையில் அல்லது பொறியியல் துறையில் வளர்ச்சி பற்றிப் பேசினாலும் நாம் சற்றுப் பின் தங்கியிருக்கிறோமே தவிர, நமது இலக்கியத்தின் பெருமைபற்றிப் பேசினால் அல்லது நமது கலை வளர்ச்சி பற்றிப் பேசினால், நிச்சயமாக பல மேனாடுகளைவிட நாம் அதிக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை அவர்களிடம் பெருமையாகக் குறிப்பிட முடியும். அந்த அளவிற்கு கலைத் துறை முன்னேற்றம்பற்றி நாம் தலை நிமிர்ந்து நிற்கலாம். நமது கலைத் துறையிலுள்ள புகழ் என்றென்றைக்கும் குன்றுது, குறையாது. இதை மேலும் மேலும் கட்டிக் காப்பதற்கு நாம் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்றைக்கு ஓரளவிற்கு இதற்காக நாம் அக்கறை காண்பித்து, அதற்காகத் தொகையையும் செலவிட்டு வருகிறோம். பல மாவட்டங்களிலே அரங்கங்கள் கட்டித் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட அரங்கங் களையும் தியேட்டர்களையும் கட்டித்தர வேண்டும் என்பது நல்ல யோசனை தான். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன், உள்ள சங்கடமெல்லாம் போதிய நிதி வசதியின்றிதான். ஒருவரிடமுள்ள நடிப்புத் திறனை வெளிக்கொணரத் தக்க அளவிற்குப் பயிற்சி அளிக்கத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நடிப்புத் திறன் என்று சொல்லும்போது நான் லண்டன் சென்றிருந்தபோது, அங்கே ஓரே நாடகத்தைத் தொடர்ந்து ஏழாண்டு காலமாக ஓரே தியேட்டரில் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்ற செய்தியைக் கேட்டேன். அந்த அள விற்கு அங்கே நடிப்பை மிக மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

இதுபோல, சில பற்றிக்கூட குறிப்பிட்டார்கள். நமது புராதனச் சிலைகளில் ஒன்றிரண்டு எண்பது லட்சம் ரூபாய்க்குக் கூட விலைபோயிற்று என்று நாம் கேள்விப்படுகிறோம் காரணம் அதிலுள்ள நுட்பமான கலைத் திறன்தான். முன்பெல்லாம் வார்க்கப்படும் சிலைகள் ஒன்றைப் போல மற்றொன்று இருப்பதில்லை. ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடுகள் இருக்கும். ஒரு அச்சில் ஒரு சிலையைத்தான் வார்ப்பார்கள். இப்போது வார்க்கப்படும் சிலைகள் பகுதி பகுதியாக வார்க்கப்பட்டு பிறகு இணைக்கப் படுகின்றன. முன்பெல்லாம் முன்புறம் பின்புறம் எல்லாமாகச் சேர்த்து ஓரே வார்ப்பில் உருவாக்குவார்கள். முதலில் மெழுகில் உருவத்தினைச் செய்து அதையொட்டிய “மோல்டு” செய்து, பிறகு அம்மெழுகை உருக்கி வெளியே எடுத்துவிட்டு, அதனுள் பஞ்ச லோகத்தாலான குழம்பை ஊற்றி முழுச் சிலையாக வார்த்தெடுப்பார்கள். பகுதி பகுதியாக வார்த்து ஒட்டப்படும் நிலைமை அன்றைக்கு இல்லை. எனவேதான் அவை மிகவும் சிறப்பு மிக்கவையாக இருந்தன. அதுதான் அவற்றின் தனிச் சிறப்பு. இப்படிப்பட்ட பழமையான சிலைகளையும் மற்ற புராதனப் பொருள்களையும் காப்பாற்றுவதற்கான முயற்சிகளைத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை யினர் மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். இது மட்டுமின்றி, இத்துறையின் மூலம் வகுப்புகள் நடத்தி இரண்டு மாதம் நான்கு மாதம் என்று பயிற்சிகள் கொடுத்து, தமிழ் நாட்டிலுள்ள புராதனமான கல்வெட்டுக்களை அறிவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சென்ற இரண்டு

24th March 1972]

APPENDIX

[Vide answer to starred question No. 268 on page

(அ) விடை (இ) அமெரிக்க கள்ள டாலர் நோட்டு வழக்குகள் இரண்டு சென்னை, குற்றப் புலனாய்வுத் துறை குற்றப் பிரிவினால், கோயம்புத்தூரில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஒரு வழக்கில், “B” வரிசை நோட்டுகளைக் கொண்ட 226 அமெரிக்க கள்ள டாலர் நோட்டுகளுடன் நால்வர் 1—7—1971 நாளன்று கோயம்புத்தூரில் கைது செய்யப்பட்டனர். இதே வரிசையுள்ள 140 கள்ள டாலர் நோட்டுகளுடன் இருவரை கேரளா மாநிலக் குற்றப் புலனாய்வுத் துறை, குற்றப் பிரிவினர் 1970-ஆம் ஆண்டிலேயே கைது செய்துள்ளனர் என்று புலனாய்விலிருந்து தெரிய வந்ததால், புலனாய்வு அதிகாரி, 1971 ஜூலை, செப்டம்பர் திங்களில் கேரளா மாநிலத்தில் சில இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று.

2. மற்றொரு வழக்கில், 18—7—1971 நாளன்று கோயம்புத்தூரில் ஒருவரை சென்னை, குற்றப் புலனாய்வுத் துறை, குற்றப் பிரிவு கைது செய்து அவரிடமிருந்து L. 00 வரிசையுள்ள 457 அமெரிக்க கள்ள டாலர் நோட்டுகளைக் கைப்பற்றியது. பின்னர், 1971-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில், சில நபர்கள் பெங்களூர் குற்றப் புலனாய்வுத் துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டு, அவர்களிடமிருந்து L. 00 வரிசையைச் சேர்ந்த 23 கள்ள டாலர் நோட்டுகளை கைப்பற்றினர். பெங்களூர் குற்றப் புலனாய்வுத் துறையினால் கைப்பற்றப்பட்ட கள்ள டாலர் நோட்டுகள், சென்னை, குற்றப் புலனாய்வுத் துறையினரால் கைப்பற்றிய நோட்டுகளின் வரிசையை ஒத்திருந் ததால், புலனாய்வு அதிகாரி சாட்சியம் தயாரிக்க, 1971 அக்டோபர், நவம்பர் திங்களில் பெங்களூருக்குச் சென்றார்.

3. மேற்கூறிய இரண்டு வழக்குகளும் இன்னும் புலனாய்வில் உள்ளது.

[25th March 1972]

- (b) if so, the details thereof;
- (c) whether the combined total service of teachers in recognised schools and colleges is taken into account for purposes of pension; and
- (d) if so, the details thereof?

ஓய்வூதியம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 7-ம் நாளில் சட்ட மன்ற மேலவையில் உருக்குறியிட்ட வினா எண். 154-க்கு அளித்த விடையினையொட்டி கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசு மானியம் பெறும் கல்லூரிகளில் ஓய்வுபெற்ற விரிவுரையாளர்கள் ஓய்வூதியம் பெறத் தகுதியுள்ளவர்களா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஆகியவற்றில் பணி புரிந்த ஆசிரியர்களின் மொத்த பணிக் காலமும், ஓய்வூதியம் அளிப்பதற்காக கணக்கெடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதா?

(எ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) மானியம் பெறும் தனியார் கல்லூரிகளினின்றும் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு 1962-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் ஓய்வு ஊதியத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. பின்பு 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் அத்திட்டம் 1962-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளுக்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டது. ஓய்வு பெறுமுன் தனியார் கல்லூரிகளில் குறைந்தது 10 வருடங்கள் பணி புரிந்து மற்றும்முன்ன விதிகளுக்குட்பட்ட தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் மட்டும் ஓய்வு ஊதியம் பெறத் தகுதியுள்ளவராவார். ஓய்வு ஊதியத்திற்கான விண்ணப்பத்தை கல்லூரி முதல்வர் மூலமாக அனுப்பப் படவேண்டும். கல்லூரித் துணை இயக்குநர் விண்ணப்பதார் ஓய்வு ஊதியம் பெறத் தகுதியுள்ளவராயிருந்தால் ஆணை பிறப்பிப்பார்.

(உ) இல்லை.

(எ) தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் கல்லூரியில் வேலைக்குச் சேருமுன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் பணியாற்றிய காலத்தையும், ஓய்வு ஊதியத்திற்காக கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வது பற்றி அரசு ஆலோசனையில் உள்ளது.

25th March 1972]

Government Girls' High School, Madurai

* 292 Q.—THIRU M. AIYASWAMY (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government Girls' High School, Madurai, has been shifted to a temporary small building with insufficient accommodation;

(b) whether steps have been taken to locate it in a bigger and better building; and

(c) if so, the details thereof?

மதுரை, அரசு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி.

திரு. எம். அய்யாசாமி (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை, அரசு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி, போதுமான வசதியில்லாத, தற்காலிக, சிறிய கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளதா?

(இ) அதை பெரிய, வசதியுள்ள கட்டிடத்தில் நடத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) தனியார் கட்டிடத்தை வாடகைக்கு எடுத்து இடப்பற்றக் குறையைத் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Town Panchayats

* 293 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that a large number of Town Panchayats formed on the basis of the total population figures by grouping several hamlets in one and the same revenue village have been affected by paucity of funds for meeting essential items of expenditure; and

(b) if so, whether there is any proposal with the Government to convert such Town Panchayats into Village Panchayats?

[25th March 1972]

நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஒரே ரெவின்யூ கிராமத்திலடங்கிய பல சிற்றூர்களைச் சேர்த்து மொத்த ஜனத்தொகைத் தகுதியை கருதி அமைந்துள்ள பல நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் அத்தியாவசிய செலவினங்களுக்கு நிதி வசதியின்றி பாதிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அத்தகைய நகர பஞ்சாயத்துக்களை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாக மாற்றி அமைக்க அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, 2, 3 மைல் தூரமுள்ள பல்வேறு சிறிய குக்கிராமங்களை ஒன்றாக இணைத்து, மொத்த ஜனத்தொகையைக் கொண்டு, அவைகளை நகரப் பஞ்சாயத்தாக அமைத்திருக்கிறார்கள். நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்று சொல்லுவதற்கே எந்த விதமான அடையாளமோ, வசதிகளோ அங்கிலாமல் இருப்பதினால், கிராம வாரியாகப் பிரித்து, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாக அரசு கொண்டு வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள், பேரூராட்சி மன்றங்கள் என்ற அளவுக்கு, கூடுமான வரை 5 ஆயிரம் மக்களுக்கு மேலும், ரூபாய் 10 ஆயிரம் வருமானமும் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறது. நகரத் தன்மை பொருந்தியதாக இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. சில சமயங்களில் ரெவின்யூ கிராமத்திற்கு ஒரு நகரப் பஞ்சாயத்து என்றனவில் கிட்டத்தட்ட 306 நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இப்போது 9 பேரூராட்சி மன்றங்களை அரசாங்கம் சிறு பஞ்சாயத்துக்களாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. அது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் இதாலார், மதுரை மாவட்டத்தில் அ. வெள்ளாளப்பட்டி, புதிபுரம், அனுமந்தம்பட்டி, தர்மபுரி. மாவட்டத்தில் நாகோஜனஹள்ளி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பெருவருளம், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அம்மூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பேரூர் ஆகியவைகளைச் சிறு பஞ்சாயத்துக்களாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பஞ்சாயத்துக்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

25th March 1972]

Thanjavur Municipality

* 294 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Thanjavur Municipality has sent any proposal to construct a Cinema Theatre; and

(b) if so, the policy of the Government regarding construction of Cinema Theatres by the Municipalities?

தஞ்சாவூர் நகராட்சி

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திரைப்படக் கொட்டகை கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பை தஞ்சாவூர் நகராட்சி அனுப்பியுள்ளது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், நகராட்சிகள் திரைப்படக் கொட்டகைகளைக் கட்டுவது குறித்து அரசின் கொள்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Thanjavur Municipal Council

* 295 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Thanjavur Municipal Council has requested the Government to grant an allowance of Rs. 75 per month to every councillor; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in this matter?

தஞ்சாவூர் நகராட்சி மன்றம்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஒவ்வொரு நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 75 வீதம் படி அளிக்கும்படி தஞ்சாவூர் நகராட்சி மன்றம் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது உண்மையா?

[25th March 1972]

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) வேண்டுகோள் ஏற்கப்படவில்லை.

Mid-day Meals Scheme

* 296 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Coimbatore Municipal Council has requested the Government to increase the subsidy for the Mid-day Meals Scheme intended for school children; and

(b) if so, the details of the request and the action proposed to be taken by the Government in this matter?

மதிய உணவுத் திட்டம்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கான மதிய உணவுத் திட்ட உதவித் தொகையை உயர்த்தும்படி கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்றம் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இக்கோரிக்கையின் விவரங்கள் யாவை? இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) நிதி நிலை நெருக்கடியின் காரணமாகவும் ஒரு சாப்பாட்டிற்காகும் 10 காசுகளில் 6 காசுகளை அரசு மூன்றரை ஏற்படுத்தவும் கோயம்புத்தூர் நகர சபையின் கருத்துரையை அரசு ஏற்கவில்லை. நகரமன்ற ஆணையருக்கு அரசின் முடிவுபற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

Opening of a Government Hospital at Mallanginaru

* 297 Q.—PULAVAR O. ARIVUDAI NAMBI (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Mallanginaru Town Panchayat, Ramanathapuram district has sent any resolution requesting the Government to open a Government Hospital there; and

(b) if so, the decision taken by the Government thereon?

[25th March 1972]

மல்லாங்கிணறு பேரூராட்சியில் அரசாங்க மருத்துவமனை ஏற்படுத்துதல்.

புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி (திரு. வே. தங்கபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மல்லாங்கிணறு பேரூராட்சியில் அரசாங்க மருத்துவ மனை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று அந்த பஞ்சாயத்திலிருந்து தீர்மானம் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதுபற்றி அரசாங்கம் எடுத்துள்ள முடிவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) : அரசுக்குத் தீர்மானம் வரவில்லை. ஆனால் இதுபற்றிய திட்டம் ஒன்று மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரியின் பரிசீலனையிலுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

Printing of Valuable Tamil Inscriptions by the Government Press

* 298 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether the Government Press is not able to print valuable Tamil Inscriptions for the last five years; and

(b) if so, the reasons therefor?

அரிய தமிழ்க் கல்வெட்டுகளை அரசு அச்சுத்தில் அச்சிடுதல்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக அரசு அச்சுத்தால், அரிய தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களை அச்சிட இயலவில்லையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) இல்லை.

(இ) அரசு அச்சகம் 1970ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுக்கள் தொகுதி XIX “பரகேசரிவர்மன் கல்வெட்டுக்கள்” என்ற நூலைத் தமிழில் 250 படிக்க அச்சிட்டு வழங்கியுள்ளது. இந்திய புதைப் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின் தலைமைக் கல் வெட்டு வல்லுநர், தென்னிந்திய கல்வெட்டுக்கள் தொகுதி XXI (ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள ஸ்ரீரங்கநாதசாமி தேவஸ்தானத்திலிருந்து படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள்) தொகுதி XXII (1906-ஆம் ஆண்டில் சேகரிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள்) ஆகியவற்றின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை, அரசினர்

[25th March 1972]

அச்சத்தில் அச்சிடுவதற்காக எழுதுபொருள் அச்சத் துறை இயக்குநருக்கு 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் அனுப்பி வைத்தார். அரசினர் அச்சகம் மிக உயர்ந்த முன்னுரிமை பெறும் அச்சப் பணிகளில் முனைந்துள்ளதால், அவற்றை அச்சிடும் பணியைத் தனியார் அச்சகங்களிடம் ஒப்படைக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு, மேற்சொன்ன கையெழுத்துப் பிரதிகள் 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்களில் தலைமைக் கல்வெட்டு வல்லுநருக்குத் திருப்பியனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

Enforcement of Compulsory Notification of Vacancies Act

* 299 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps taken by the Employment Exchanges to enforce the Compulsory Notification of Vacancies Act strictly?

வேலை காலியிடக் கட்டாய அறிவிப்புச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தல்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

வேலை காலியிடக் கட்டாய அறிவிப்புச் சட்டத்தைக் கண்டிப்பாகச் செயற்படுத்த வேலை வாய்ப்பகங்கள் மேற்கொண்ட ஏற்பாடுகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: விவர அறிக்கை @ மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: இந்த வேலை காலியிடக் கட்டாய அறிவிப்புச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தாத தொழில்துறைகள் யார் மீதாவது இதுவரை அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அந்தத் தகவல் என்னிடத் தில்லை.

Caster oil processing

* 300 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the places where castor oil is processed on a large scale in this State;

(b) whether any financial assistance is given for castor oil processing; and

(c) if so, the details thereof?

@ Printed as Appendix I on page 663.

25th March 1972]

விளக்கெண்ணெய்த் தயாரிப்பு.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம் மாநிலத்தில் பெரிய அளவில் விளக்கெண்ணெய்த் தயாரிப்பு நடைபெறும் இடங்களின் விவரங்கள் யாவை?

(இ) விளக்கெண்ணெய் தயாரிப்பதற்கு, நிதி உதவி ஏதேனும் அளிக்கப்படுகிறதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்:

(அ) சேலம் நகரம்	..	..	} சேலம் மாவட்டம்.
எடப்பாடி	..	..	
சேவாப்பேட்டை	..	..	

திருப்பத்தூர் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

விருதுநகர் இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

(இ) விளக்கெண்ணெயைப் பதப்படுத்துவதற்காக உள்ள தொழில் களுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின் கீழ் உதவி ஏதும் கொடுக்கப்படவில்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

MR. CHAIRMAN: Question 301 is postponed.

Celebration of the Completion of Electrification

* 302 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the total expenditure incurred on the celebration of the completion of electrification in all villages of Madurai district, held at Samayanallur on 30th November 1971 by the Tamil Nadu Electricity Board;

(b) out of the total expenditure the headwise details of the items of expenditure; and

(c) the amount spent for printing the invitations alone?

[25th March 1972]

மின்வசதி முழுமை விழா.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) 1971-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30-ம் நாளில் சமயநல்லூரில் நடைபெற்ற மதுரை மாவட்டம் அனைத்து கிராமங்கள் மின்வசதி முழுமை விழாவுக்கு தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் செலவிட்ட மொத்தச் செலவு எவ்வளவு?

(இ) மொத்தச் செலவில் செலவினத் தலைப்பு வாரியாக விவரம் என்ன?

(உ) விழா அழைப்புகள் அச்சிட்டதற்கு மாத்திரம் செலவான தொகை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் :—(அ) ரூபாய் 14,700.

	ரூபாய்.
(இ) பந்தல்	3,000.00
மின்விளக்கு அலங்கரிப்பு, மேஜை நாற்காலி களுக்கு வாடகை முதலியன.	2,400.00
அழைப்பிதழ், விழா சிறப்பு மலர், சுவரொட்டி கள், தினத்தாளில் விளம்பரம், முதலியன.	3,850.00
விழா திறப்பு, அமைப்பினையொட்டி செய்யப் பட்ட காட்சிப் பொருள்கள் திறப்பு அமைப்பு முதலியன.	3,700.00
இதர சிலவுகள்	1,750.00
மொத்தம் ..	14,700.00

(உ) ரூபாய் 650.

MR. CHAIRMAN : Question 303 is postponed.

Madhavaram Milk Project

* 304 Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the Madhavaram Milk Project is supplying milk to the Indian Institute of Technology, Madras ;

25th March 1972]

(b) whether all the payments for the supply of milk have been received from the Indian Institute of Technology ; and

(c) if not, the reasons therefor ?

மாதவரம் பால் பண்ணை

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) சென்னையிலுள்ள இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனத் திற்கு மாதவரம் பால் பண்ணை பால் வழங்கி வருகிறதா?

(இ) பால் வழங்கியதற்கான பணம் முழுவதையும் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனம் செலுத்திவிட்டதா?

(உ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் :—(அ) ஆம்.

(இ) ரூ. 343.14 தவிர, செலுத்தப்பட வேண்டிய எல்லாத் தொகைகளும் பெறப்பட்டன.

(உ) 343.14 நிலுவைத் தொகை, 1971-ஆம் ஆண்டு நவம்பர், டிசம்பர் திங்களில் வழங்கப்படாமலிருந்ததாக இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கழகத்தால் (I.I.T.) அறிவிக்கப்பட்ட 245.1 லிட்டர் தரமான பாலின் விலையைக் குறிப்பதாகும்.

MR. CHAIRMAN : Questions 285 to 289 are postponed. Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member].

II. ADJOURNMENT MOTION REFAILURE OF THE GOVERNMENT TO GIVE NORMAL PROTECTION TO POLITICAL PARTIES AND DAYLIGHT ATTACK ON THIRU THANGAVEL, SECRETARY, DISTRICT CONGRESS COMMITTEE, AT THIRUPATTUR ON 24TH MARCH 1972.

[25th March 1972]

MR. CHAIRMAN : I have received notice of an adjournment motion to discuss a definite matter of urgent public importance from Thiru K. Rajaram, Leader of the Opposition. It will be taken up later.

THIRU K. RAJARAM : Thank you, Sir.

III. PRESENTATION OF THE REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE RULES OF PROCEDURE OF THE LEGISLATIVE COUNCIL.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : “1971-ஆம் ஆண்டில் நியமித்த சட்டமன்ற நடைமுறை விதிகள் குறித்த பொதுக்குக் குழுவின் அறிக்கையை” சமர்ப்பிக்கிறேன்.

IV. GOVERNMENT MOTION.

DISCUSSION ON THE PAPERS RELATING TO “INDUSTRIAL GROWTH IN TAMIL NADU DURING 1971-72.”

MR. CHAIRMAN : The Hon. the Minister for Industries will now move the motion standing in his name.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : “சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப் பட்டுள்ள ‘தமிழ்நாட்டின் 1971-72-இல் தொழில் வளர்ச்சி’ என்னும் அறிக்கைகள் *விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்”. என் முன்மொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the papers relating to ‘Industrial growth in Tamil Nadu during 1971-72’ placed on the table of the Council be taken into consideration”.

4-10 p.m. ***திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டிலே பெரும் தொழில்களும் நடுத்தரத் தொழில்களும் சீரான வளர்ச்சியைப் பெற்று வருகிறது என்றாலும், கடந்த ஒரு சில ஆண்டுகளிலே அதனுடைய வளர்ச்சி தடைப்பட்டது. ஆனாலும் மறுபடியும் அதனுடைய வேகம் பழையபடி முன்னேறிக்கொண்டு வருவது கண்டு, நாம் அனைவரும் மகிழ்ச்சி கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். இன்னும், பெரும் தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே, நம் இந்திய நாட்டின் முன்னேற்றத்தில், தமிழ் நாடு நான்காவது வரிசையில் தான்

25th March 1972] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

இருந்து வருகிறது. அதற்கு நாம் ஆதங்கம் கொள்ள வேண்டியதில்லை. தமிழ்நாட்டை விட தொழிலில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய நகரங்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்து வந்த காலத்திலேயே யிருந்து பிவினஸ் அனுசூலம் பெற்று வளர்ச்சி அடைய வேண்டிய அவசியம் இருந்ததனால், தொழில் பெருக்கத்தில் முன்னேறியுள்ளது. தொழில் பெருக்கம் அடைந்துள்ள நகரங்களில் அகமதாபாத், பம்பாய் லிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஒரு மாகாணமாக இருக்கிறது. ஆதலால், தமிழ் நாட்டைப் பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, பின்தங்கி யிருக்கிறது என்று கருதுவதற்கு இடமில்லை. என்றாலும் மேலும் கடந்த ஒரு சில வருடங்களிலேயே தொழில் பெருக்கம் அடைவதில் இடையூறு களும், இன்னல்களும் ஏற்பட்டது போல், அத்தகைய விரும்பத்தகாதவை கள் ஏற்படாத நிலைமையை அடைவதற்கான சூழ்நிலையை மனதிலே கொண்டு, அரசு மேலும் மேலும் இந்தத் தொழில் பெருக்கத்தில் முன் னேற்றம் ஏற்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறி நெசவாளர்களின் கட்டிடங்கள் எப்போதும் போல் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அன்றைய காலங்களில் கைத்தறியாளர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கும், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களைத் தரு வதற்கும், முன் காலத்திய குடிசைத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் மங்கி விடாதபடி வேலை வாய்ப்புக்கள் அமைய வேண்டும் என்பதற்காக வும், அந்தத் தொழில்களுக்கு அரசு எவ்வளவோ வழிகளில் உதவி யளித்தும் கூட, இன்னும் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுடைய கஷ்டங்கள் தீர்ந்தபாடில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. விசைத் தறிகள் இன்னும் தமிழ் நாட்டில் பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என் பதைப் பற்றி அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் குறை கூறுகிறார் கள். கைத்தறித் தொழிலில் உற்பத்தியாகும் துணிகள் மார்க்கெட்டிலும், இன்னும் பிற இடங்களிலும் மக்கள் விரும்பி வாங்குவதற்கான சூழ்நிலை யில் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் அதற்கான யோசனையைச் செய்து, கைத்தறிக்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையில் இயந்திரத் தொழில்கள் போட்டியாக அமையாதபடி கைத்தறித் தொழிலுக்கான சில ரகங்களை ஒதுக்கிக் கொடுத்து, அந்தத் தொழிலைப் பாதுகாத்தாலொழிய, அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் கஷ்டங்கள் நீங்கும் என்று நினைப் பதற்கில்லையென்று அந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மொத்த மாக வந்து என்னிடம் சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே அவர்களது குறைகளைப் போக்குவதற்கான வழி வகைகளை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர் களுக்காக இப்பொழுது 12 விதமான உதவிகள் பல இடங்களிலேயிருந்து அளித்துக்கொண்டு வரப்படுகின்றன என்பது இங்குள்ள குறிப்புகளிலே யிருந்து தெரியவருகிறது. முன்பு இருந்த அரசும் உதவி அளித்து வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிறவர்களும் தொடர்ந்து உதவி யளித்து வருகிறார்கள். கைத்தறித் தொழிலிலே உற்பத்தியாகும் துணி களைச் செலவு செய்வதற்கான வழியில், மாநிலக் கைத்தறி நெசவாளர்கள்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th March 1972]

சங்கத்துக்குப் பல வகைகளிலும், பல சந்தர்ப்பங்களிலும் அரசு கைகொடுத்து உதவி வருகிறது என்றாலும் கூட, அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் நீங்கியபாடில்லை. மாநிலச் சங்கம், மற்றும் ஆரம்பச் சங்கங்களிலிருந்து வாங்கிய கைத்தறி ஜவுளிகளுக்கு அவ்வப்போது பணம் தரப்படுவதில்லை யாதலால், அவர்களுடைய தொழில் நடைபெறுவதற்கு இடையூறுகள் இருக்கின்றன என்று கேள்விப்படுகிறேன். இதையெல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு அவ்வப்போது பணம் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லா வற்றிற்கும் மாநிலச் சங்கங்களுடைய உதவியை எதிர்பார்ப்பது மாநிலச் சங்கத்துக்கும் பாரமாகத் தான் இருக்கும். மாநிலத்திலுள்ள சங்கங்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணிகளை விற்பதற்கு மாநிலச் சங்கம் தான் பொறுப்பு என்ற வகையிலே எண்ணங்கள் மேலோங்கி வருகின்றன. அங்குள்ள சங்கங்கள் அவ்வாறு உற்பத்தி செய்த துணிகளை வியாபாரிகளுக்கு பேல் ஆகக் கட்டி அனுப்பும் போது அதற்காக நான்கு கூலியை நிர்ணயிக்கிறார்கள். மாநிலச் சங்கத்துக்கு இதே சங்கங்கள் அனுப்பும்போது, பேலுக்கு ஒரு ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். இவ்வாறு அங்கு சரண்டல் வேலை நடக்கிறது. இந்த நிலைமையைத் தடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நூல் விலைகள் ஏறிக்கொண்டே போவதால், அந்த ஆரம்பச் சங்கங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றன என்று தெரிகிறது. சத்திரப்பட்டி என்னும் எங்கள் பகுதியிலே கடந்த 1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் நாற்பது ரூபாய்க்கு வற்ற நூல் இப்பொழுது ஐம்பது ரூபாய்க்கு மேல் கூடிவிட்டது. 32-ம் நெ. நூல் ரூபாய் ஐம்பதிலிருந்து 59 ஆக ஏறி விட்டது. ரயான் நூல் விலை ரூ. 59-லிருந்து ரூ. 80 ஆக உயர்ந்து விட்டது. இதனால் இயந்திரங்களிலும் விசைத் தறிகளிலும் நெய்யப் படும் துணிகளோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு அவர்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது என்று முறையிடுகிறார்கள். அவர்கள் என்னிடம் ஒரு விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களின் ஒப்புதலின் பேரில் மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறேன். இந்த விண்ணப்பத்திலே கூறியிருக்கிற குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்திப்பதற்கு மேலும் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுக் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய நூல்கள் கொடுப்பதற்காகவும், அவர்கள் குறைந்த விலையில் உற்பத்தி செய்வதற்காக உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனும் இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் அமைக்கப்பட்டாலும் கூட, கைத்தறித் தொழில் முன்னுக்கு வருவதற்கு இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி மேலும் பரிசீலனை செய்து இந்தக் கஷ்டங்களைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பிற மில்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது கூட்டுறவு பஞ்சாலையில் செலவுகள் அதிகம். மில்கள் உற்பத்தி செய்யும் நூலின் விலையையும் அடக்க விலை

25th March 1972] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

யையும் இன்னும் குறைப்பதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை, அதற்கான நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆலோசித்து கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற மில்களின் நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடிய அலுவலர்களைக் காட்டிலும், கூட்டுறவுமில்களிலே அதிகப் படியான நபர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். அதைப் போல் உள்ள பிற தனியார் மில்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அதைச் சீர்த் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில், தனியார் மில்களும் கூட்டுறவு மில்களும் ஒரே அளவில் தான் இருக்கவேண்டும் என்று கூற இயலாது. மில் நிர்வாகத்தை விட இந்த நிர்வாகத்துக்குப் பல்வேறு இலாக்காக்கள் இருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கலாம். கூட்டுறவு மில்களில் பல விஷயங்களைச் சேகரிக்க பல அலுவலர்கள் தேவை என்பதை ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். இருந்தாலும், இவற்றையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, இன்னும் சிக்கனமாகச் செயல்படுத்துவதற்கான வழிவகைகள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுப் பஞ்சாலகங்களுக்கும், கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்ள் பஞ்சு வாங்கித் தரமுடியும். நான் தலைவரை இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீவில்லிப் புத்தூர் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கம் பருத்தி உற்பத்தி வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. விதைப் பெருக்கத் திட்டத்தையும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. இந்தச் சங்கத்திற்கு, கூட்டுறவுப் பதிவாளரோடு, இந்தக் கூட்டுறவு ஆலைகளை நிர்வகித்து வரக்கூடிய டைரக்டர் ஆஃப் ஹான்ட் லாமஸ் அவர்களும் இந்த மில்களுக்கு அவ்வப்போது போதிய பஞ்சு கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று எங்கள் சங்கத்துக்கு உத்தரவையோ சர்க்குலரையோ அனுப்புகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். டைரக்டர்களும் அம்மாதிரி எழுதுகிறார்கள். கூட்டுறவு மில்லில் இருக்கக்கூடிய மேனேஜிங் டைரக்டர் எங்கள் சங்கத் திற்குப் பஞ்சு கொடுப்பதற்கு வழி வகைகளை ஆராய்ந்து, எப்படிக்காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். “பஞ்சு பற்றிக் குறை இருக்கிறது. அவ்வப்போது வேண்டிய பஞ்சு ரகம் என்ன, அதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள்” என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளை மேலே யிருந்து கீழே வரை, அந்த நான்கு வரிகளில் அனுப்புகிறார்கள். கூட்டுறவு மில்களுக்குப் பஞ்சு சப்ளை செய்வதில் ஒத்துழைக்க முடியுமா, உதவி செய்ய முடியுமா என்ற விவரத்தை யாராவது காட்டுகிறார்களா என்றால், இல்லை. மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகளிலிருந்து மில்களிலுள்ள மேனேஜிங் டைரக்டர்கள் கூடிப்பேசும்போது, எந்த மில்களுக்கு அதிகப் பஞ்சு தேவை, எப்போது சப்ளை செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி எழுதினால் கூட பல மாதங்கள் கடத்திக்கொண்டே வரப்படுகிறது. ஆகவே, இது விஷயத்தில் அமைச்சர்கள் சற்று கவனம் செலுத்தி, எப்படி இந்த மில்களுக்குக் கோவாப்பேரட்டில் மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகள் பஞ்சு கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளை அதிகப்படுத்தலாம் என்பதைப் பற்றிக் கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

4-20
p.m.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th March 1972]

கிராமப்புறத் தொழில்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, நாம் எல்லோரும் மன நிறைவு காணும் வகையிலே நமது திட்டங்களோ, அதற்கான தொழில் ஸ்தாபனங்களோ இன்னும் அமையப்பெறவில்லை என்பதைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டில் நாங்குநேரி, ஓமலூர், ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஆகிய மூன்று தாலுக்காக்களில் கிராமப் புறத் தொழில் விஸ்தரிப்பு வேலைகள் நடைபெற்று வந்தன. அதன் மூலம், இன்னும் சில கிளைத் தொழில் ஸ்தாபனங்களும் அமைக்கப் பட்டன. இந்த வகையிலே பார்க்கும்போது ஐந்தாவது திட்டத்தின் மூலம், மேலும் ஒரு சில விஸ்தரிப்பு வேலைகள் தொடங்குவதாகக் காணப்படுகிறது. அதன்படி, இரண்டு இடங்கள் தமிழ்நாட்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் என்று மத்திய அரசு தெரிவித்திருப்பதாகக் குறிப்பில் காணப்படுகிறது. அப்படி இரண்டு என்று சொல்லும்போது, தொழில் துறையில் மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டமான இராமநாதபுரம் மாவட்டமும் அதில் ஒன்றாக இருக்கும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. ஏனென்று சொன்னால், பிற்பட்ட மாவட்டம் என்ற முறையில் அந்த மாவட்டம் எல்லோருடைய கவனத்தையும் ஈர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் அந்த மாவட்டத்தில் ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்னாலே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த, இப்போது நடைபெற்று வருகின்ற, செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, சேலம் ஆகிய ஜில்லாக்களிலே இப்போது இருக்கக்கூடிய சலுகைகள் பிற மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப் பட திட்டமிட வேண்டுமென்ற யோசனை இருப்பதாக நான் பார்க்கிறேன். அதையும் தொடர்ந்து செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயப் பொருட்களைத் தவிர, வேறு பொருட்களே உற்பத்தியில்லையென்று சொல்லக்கூடிய கிராமப் பகுதிகளிலே, மற்றத் தொழில்கள் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அரசு யோசிக்க வேண்டும். புதியதொரு கண்ணோட்டத்தோடு இதைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். சென்னையில், மவுண்ட் ரோடை எடுத்துக்கொண்டால், அல்லது சைனா பசாரை எடுத்துக்கொண்டால், பல நூதனப் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.

மிஸ்டர் சேர்மன் : மூர் மார்க்கெட்டிலும் நிறைய இருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆம், உண்மை. இந்தப் பொருள்களில் ஏதாவது ஒன்றுவது, கிராமப் புறத்தாருக்கு வேண்டிய பொருள்களா என்று பார்த்தால், அப்படியில்லை. இத்தனை பொருள்களும் இந்த இடத்தில் தான் காணப்படுகின்றன. 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் என்று வாடகை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பெரிய நூதனக் கட்டிடங்களில், இவை காணப்படுகின்றன. இவைகளை அடுக்கி வைப்பதற்கு, வெளி நாட்டிலிருந்து பயிற்சி பெற்றவர்களை அமைக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

25th March 1972] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

மிக அலங்காரமாக, பளபளப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் வசதி படைத்தவர்களே உபயோகிக்கத் தக்கவை. ஆனால், எவ்வளவு அழகாக இருந்தாலும் கூட, கிராமப்புறப் பொருட்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இவைகள் சாதாரண மக்களுக்குக் கொஞ்சமும் உபயோகமற்ற பொருள்கள். இவைகள் உற்பத்தி தேவைதானா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக ரஷ்யாவை எடுத்துக் கொண்டால், 100, 200-ஆம் நம்பர் துணிகளை வாங்கவேண்டுமானால், முடியாது. அங்கே உள்ளவர்கள் எல்லாம் அத்தகைய மெல்லிய ரகத் துணிகளைப் பார்க்கவே முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, இந்தியாவில் இவ்வளவு மெல்லிய ரகத் துணி தேவை தானா என்பதை உணர வேண்டும். நமது பாரத நாட்டில் விளையக்கூடிய பஞ்சு எந்தெந்த நம்பருக்கு உகந்ததோ, அதற்கேற்ற துணிகளைத் தான் தயாரிக்க வேண்டும், உடுத்த வேண்டும். மெல்லிய ரகத் துணிகளுக்குப் போகக் கூடாது. இத்தகைய பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்காக என் வெளி நாட்டிற்கெல்லாம் இறக்குமதிக்குப் போக வேண்டும் என்றெல்லாம் கூட யோசிக்க வேண்டும். கிராமப் புறத்தில் வாழக் கூடிய மக்கள் முன்னேறுவதற்கு, அவர்கள் மேம்பாடு அடைய என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில் கவனம் செலுத்தி, திட்டங்களை அத்தகைய முறையில் தான் அமைக்க வேண்டுமே தவிர, மனதில் விரும்பிய மாதிரியெல்லாம் பொருள்களை உண்டு பண்ணும்படியான போக போக்கியங்களில் வாழும்படியான மக்களுக்கு உபயோகப்படும்படியான பொருள்களை, அந்நியச் செலாவணியைக் கூட செலவழித்துச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அத்தகைய உணர்வை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு, கிராமப்புறங்களில் தொழில் வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு, செயற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில்கள் அமைவதற்கு மின்சார வசதி, ஏற்றுமதி வசதி, இறக்குமதி வசதி ஆகிய எல்லா வசதிகளும் தேவையாக இருக்கின்றன. இவைகள் சென்னையிலும், சென்னைச் சுற்றுப்புறங்களிலும் மட்டுமேதான் இருக்கின்றனவா? இந்தத் தொழில்கள் இந்த இடத்தில் மட்டுமே அமைய வேண்டும் என்ற அவசியம் என்ன இருக்கிறது? பிற ஜில்லாக்களிலும் தொழில்கள் பரவலாக அமைய வேண்டியது மிக அவசியம். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பரவலாகத் தொழில்கள் அமைவதற்கான நிலையை எய்த வேண்டும். தொழில்களைப் பல இடங்களுக்கும் கொண்டுபோக வேண்டும். தொழில்களை ஒரே இடத்தில் குவிப்பதால், பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. தொழில்துறையினர் போன்ற பல பிரச்சினைகளும், தொல்லைகளும் ஏற்படுகின்றன. தொழில்கள் பரவலாக அமைவதால், இதைப்பற்றி அரசு கவனம் செலுத்த தடுக்கமுடியுமென்ற காரணத்தால், இதைப்பற்றி அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்தத் தொழில் பிரச்சினை, தொழிலைப்பற்றிய விவாதங்கள் வரும்போது எல்லோர் மனதிலும் இது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை வரும்போது பேசுகிறோம். அப்படிப் பேசுகிறபோது கிராமத் தொழில் ஒரு சங்காகப் பேசுகிறோம். அப்படிப் பேசுகிறபோது கிராமத் தொழில் களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லவில்லையென்றால், சரியாக இருக்காது

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th March 1972]

என்று பேசுகிறோம். இது ஒரு சடங்காகப் போய்விட்டது. இது செயலாக உருவெடுக்க வேண்டும். அந்த முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். தொழில் அமைச்சரவர்கள் என்னைப் போன்ற கிராமவாசி என்று கருதுகிறேன். அவர் இராமநாதபுரம் ஜில்லா வாசி. அவர் இதை மனதில் கொண்டு புரட்சிகரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆலங்குளம் சிமெண்டு ஃபாக்டரி நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அங்கே தயாரிக்கப்படுகின்ற சிமெண்டு இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும், பல மாநிலங்களிலும் பெயர் பெற்று விளங்கிவருகிறது. நல்ல தரமான சிமெண்டு என்று கேள்விப் பட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அது எங்கள் ஊரிலிருந்து ரொம்பவும் அருகாமையில் இருக்கிறது. அதனாலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஒரே ஒரு விஷயம். இந்த சிமெண்டு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையிலிருந்து வரக் கூடிய புகையினால் சுற்றிலும் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் பழுதி போலப் படிவது மிகையாகப் போன்ற பல விவசாயப் பயிர்களுக்குச் சேதம் விளை விப்பதாகவும், உற்பத்தியைக் குறைப்பதாகவும் புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தாழையூற்றிலும் சிமெண்டு ஃபாக்டரி, இந்தியா சிமெண்டு ஃபாக்டரி இருக்கிறது—அந்த ஃபாக்டரி உள்ள இடத்திலும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கே அது மட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதென்றும், குறைந்திருக்கிறதென்றும் சொல்கிறார்கள். இதைக் குறைக்க முடியுமென்று சொல்கிறார்கள். இங்கிலாந்திலே சிமெண்டு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையிலே இம்மாதிரி தூசி வெளியே பரவுவதற்கு நூற்றுக்கு அரை சதவீதம்தான் அனுமதிக்கப் படுகிறது. 99½ சத வீத தூசியைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். இல்லா விட்டால், இங்கிலாந்தில் லேசன்ஸ் கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் கட்டுப்படுத்துவதற்கு விசேஷச் செலவினங்கள் ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமானால், கோடிக் கணக்கான ரூபாய்க்கு இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கும், மற்ற வசதிகளைச் செய்வதற்கும் செலவாகும் என்று சொல்கிறார்கள். என்றாலும்கூட சுற்றுப் புறங்களில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு இது கஷ்டம் தருமானால், அரசு இந்தப் பணியை ஏற்றுத்தான் ஆக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஃபாக்டரி ஏற்படுத்துவதற்காக நிலங்களைக் கொடுத்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த சிமெண்டு ஃபாக்டரியில் வேலை வாய்ப்புகள் விஷயத்தில் சலுகை காட்ட வேண்டும். இந்த நிலங்களைப் பல வருஷங்களுக்குப் பின்னால் குவாரி ஆக்கிவிட்டு, கல்லுடைக்கப் போகிறோம். இப்படி உள்ள நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் விளை நிலங்கள் இப்போது தரிசாக இருக்கின்றன. எப்போது வேண்டுமோ அப்போது அவர்களிடத்திலிருந்து மீட்டுக்கொள்ள முடியுமென்ற காரணத்தினால் வாங்கிக்கொண்டு அவைகளை அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்குத் தரலாம். இந்த நிலங்களைச் சாகுபடிக்கு விடுவதில் என்ன கஷ்டமிருக்கிறது என்று புரியவில்லை. இந்த நிலங்களைச் சாகுபடிக்கு விட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று, அதாவது குத்தகைக்கு விட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

25th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இந்த யோசனையை நான் ஆதரிப்பதற்கு முன்பு, உறுப்பினர் அவர்களுடைய கட்சி சட்ட மன்றத்தில் இதை எதிர்க்க ஆரம்பித்துவிட்டது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அந்த விஷயம் என்னவென்று எனக்குத் தெரியாது. இதை மனதில் கொண்டு, அவர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருப்பதனாலே, தரிசு நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விடுவதில் கஷ்டமில்லை. அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, தொழில்வளர்ச்சி சம்பந்தமாக நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளைப் பாராட்டுவதில் எந்தத் தயக்கமும் காட்டவேண்டியதில்லையென்று நினைக்கிறேன்.

“ Tell me your friend. I will tell you what you are.”

அந்த மாதிரி கிராஃப் போட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரம் எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகிறதென்றால், கிட்டத்தட்ட 6,900 மெகா வாட் என்று தெரிகிறது. இதில் 2,700 மெகா வாட் தொழில் துறையில் உபயோகப்படுத்தப் படுகிறதென்று அறிக்கையில் பார்த்தேன். முன்பெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் நூற்பாலைகள் எல்லாம் கோவையில் இருக்கிறதென்ற ஒரே பெருமையை அடைந்திருந்தோம். அந்த முறையில் அந்த ஒரு தொழிலைத் தவிர மற்ற பெரிய தொழில்கள் இங்கே இல்லையென்ற நிலைமை இருந்தது. அஹமதாபாத்திற்கு அடுத்து நூற்பாலைகள் கோவையில் இருக்கின்றன என்ற நிலை இருந்தது. அப்படி இல்லாதபடி கடந்த பல வருஷங் களாகச் சென்னையிலிருந்து அரக்கோணம் வரையில் பார்த்தால், நவீனமான தொழில்களெல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டுச் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேட்டூர் பக்கத்தில் பார்த்தால், அலுமினியத் தொழிற்சாலை. மேட்டுப் பாளையத்தில் செளத் இந்தியன் விஸ்கோஸ், லட்சுமி மெஷின் டீல்ஸ் ஃபாக்டரி போன்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள் கள் வெளி நாடுகளுக்குக் கூட ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு அந்நியச் செலாவணி சம்பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இப்படிப் பெரிய தொழில்களையெல்லாம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் தூத்துக்குடியில் உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, “மெட்ராஸ் ரிஃபைனரிஸ் லிமிடெட்” போன்ற தொழிற் சாலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்திருந்தாலும்கூட, திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்ன மாதிரி ஒரு விஷயம் எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. அவர்கள் ஒன்று சொல்ல விட்டு விட்டார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். கைத்தறி எங்களுக்குப் பஞ்சுக்கு விலை கிடைக்கவில்லை. பருத்தி விலை சமீபத்தில் எங்களுக்குப் பஞ்சுக்கு விலை கிடைக்கவில்லை. பருத்தி விலை குறைந்து விட்டது. இந்திய சர்க்கார் பருத்தி வாங்குவதற்காக ஒரு கார்ப்பரேஷனை ஏற்படுத்துவதாகச் சில தினங்களுக்கு முன்னால் பார் த்தேன். அந்த மாதிரிச் செய்யாவிட்டால், பருத்தி உற்பத்தி செய்கிற

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [25th March 1972]

விவசாயிகளின் உற்சாகம் குறைந்து விடும். அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டியது அமைச்சர் அவர்களுடைய பொறுப்பு என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் உதவி தொழில் ஸ்தாபனங்களை ஏராளமாக ஏற்படுத்த வகை செய்திருக்கிறது. சிறு தொழில், பெரிய தொழில், நடுத்தரத் தொழில், ஒட்டல் இவைகளை நடத்துவதற்கான வாய்ப்புகள்—நேரிசத்தை வளர்ப்பதாக—இருந்தால், ஏற்படுத்த முன் வருவார்களானால், கடன் கொடுக்க வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையில் நூற்பாலைகள் ஏராளமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு செய்தாலும்கூட, மற்றவர்கள் சொன்ன மாதிரி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எங்கேயும் இருக்கிறது. ஒரேயொரு விஷயத்தை மாத்திரம் அமைச்சரவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப்பற்றி திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். முதுகனத்தூர், பரமக்குடி, இராமநாதபுரம் பக்கங்களில் கொஞ்சம் மழை பின் தங்கி விட்டால், தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு வந்து அறுவடை செய்து சம்பாதித்து வாழ வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. சிறிய தொழில்களைப் பரவலாக அங்கே அமைக்க வேண்டும். காரில் வரும்போது பார்த்தால், திருச்சிக்கு அடுத்தாற்போல் சமயபுரத்தைக் கடந்து விட்டால், உளுந்தூர் பேட்டை வரை 70 மைல் நீளம் 40 மைல் அகலத்திற்கு ஒரே வனந்திரமாக இருக்கிறது. எந்த ஊரிலும் தொழில் இருக்கிற மாதிரித் தெரியவில்லை. அங்கே டர்லம்யா சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை ஒன்றுதான் இருக்கிறது. மற்றப்படி அந்தப் பகுதியில் தொழில்கள் இல்லை. ஆகவே அந்த மக்களுக்கு உதவ சிறு தொழில்கள் ஏதாவது 60 ஸ்பிண்டில் அல்லது 40 ஸ்பிண்டில் இயந்திரத்தால் செய்யக்கூடிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். ரிபாட்டிரியேட்களைக் கூட அந்த இடங்களில் அமர்த்தி வளமுள்ள இடங்களாக ஆக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கப்பலூரில் தொழில் பேட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, நிலம் ஆர்ஜிதமாகியிருக்கிறது. ராணிப்பேட்டையில் சரியாக வரவில்லையென்று சொன்னார்கள். முதல் அறிக்கையில் கப்பலூரில் தொழில் பேட்டையானது சரியான முறையில் இல்லை. கூடிய சீக்கிரம் நல்ல முறையில் நடக்கக்கூடிய தொழில் பேட்டையாக வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். ஏராளமாகச் சின்னச் சின்ன பாலிடெக்னிக்ஸ்களையும், தொழில் பேட்டைகளையும் மாநிலம் பூராவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். வாடகைக்கு எடுத்திருக்கிறவர்கள் பூராவும் தொழில் செய்கிறார்களா என்றால், இல்லை. சில இடங்களில் சாமான்களை வைத்திருக்கிறார்கள். தொழில் நடத்தவில்லையென்று தெரிகிறது. ஆகவே, அவர்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். மூலப் பொருள்களை நல்ல முறையில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். கோவையில் இருக்கிற மோட்டார் செய்கிற தொழிற்சாலைகள் அரபு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதிப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து நம் மாநிலம் இரண்டாவது மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறது என்பதை மாற்றி முதல் தரமான மாநிலமாக வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

25th March 1972] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

இப்போது நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் உலகம் முழுதும் சுற்றுப் பயணம் செய்து வருகின்றார்கள். உலகின் பல பகுதிகளிலுமுள்ள தொழில் வளர்ச்சியை நேரில் பார்த்து வருகின்றார்கள். சட்டத் துறையில் ஈடுபாடுகொண்டிருந்தவர் இப்போது தொழில் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு வருகின்றார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இந்த நிலையில், மதிப் பிற்குரிய திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு என்னென்ன வேலைகள் கொடுக்கலாம் என்பதை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, அப்படித் தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல் உள்ள பின் தங்கிய பகுதிகளில் தொழிற் சாலைகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பது குறித்துச் சொல்லும்போது, 'நாஸ்தா' தொழில்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அது மத்திய அரசு அனுமதியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இத்தொழிலை ஆரம்பித்தால், அதையொட்டி பல தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற வாய்ப்புகள் இருப்பதால், இது பற்றித் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி, மத்திய அரசின் அனுமதியையும் பெற்று இதைச் சீக்கிரம் ஆரம்பிக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, தூத்துக்குடியில் உப்பு உரத் தொழிற் சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் துரிதப்படுத்த வேண்டும். இப்போது பொதுவாக துறைமுகங்களில் ஏற்றுமதி—இறக்குமதி வேலைகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. இது தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள தொழில் வளர்ச்சியைக் குறிக்கிறது. இப்படித் தொழில் துறையில் ஏற்பட்டுவரும் முன்னேற்றத்தை மேலும் மேலும் பலப்படுத்தி நமது மாநிலத்திற்கு நல்ல பெயரை வாங்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்கள் நமது மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி சம்பந்தமாகக் கொடுத்துள்ள அறிக்கையின்மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், தொழில் வளர்ச்சி மிகவும் வேகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது. அதற்காக மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், ஏற்பட்டுள்ள இந்த வளர்ச்சியானது சில மாவட்டங்களிலேதான் காணப் படுகிறதே தவிர தெற்கே போகப்போக குமரிமுனை சுருங்குவது போலச் சுருங்கிக்கொண்டே போகிறது. இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியா குமரி மாவட்டங்கள் தொழில் துறையில் இன்னும் மிகவும் பின்தங்கித் தான் இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்,

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [25th March 1972]

தொழில் வளர்ச்சி நன்கு அமையவில்லை. இருந்த தொழில்களும் சுருங்கிக்கொண்டே போகிறதைத்தான் அங்கே காண முடிகிறது. சமீபத்தில் கூட அங்கே இருந்த இரண்டொரு சிறு தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டார்கள். 1963-ஆம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய 33 தொழிற்சாலைகள் அங்கே இருந்தன. இப்போது அங்கே ஐந்து தொழிற்சாலைகள்தான் இருக்கின்றன என்றால், நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ளலாம். இன்னும் 14 தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட உத்தேசித்திருக்கின்றார்கள். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு எந்தவிதமான முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல், ஒரு பொம்மை செய்யும் தொழிற்சாலையை இழுத்து மூடிவிட்டார்கள். சுமார் 1,500 தொழிலாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த மாவட்டத்தில் விசேஷமாக நடைபெறும் தொழில் பற்றி ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமானால், மயிலாடி சிற்பத் தொழிற்சாலைப் பற்றித்தான் சொல்ல முடியும். அங்கே தான் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் நடைபெறுகிறது. சிற்பக்கலை சம்பந்தமான இந்தத் தொழிலில்தான் எந்த விதமான சங்கடமும் இல்லை. தொழிலில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இருப்பதால், நிறைய ஆர்டர்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இத் தொழில் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக அவ்வப்பொழுது அவர்களுக்கு சில அட்வான்ஸ் தொகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் சொஸைடி மூலம், இது மிகவும் நன்றாக நடைபெறுகிறது. அடுத்து, அங்கே வார்படத் தொழில் சிறப்பாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. அடுத்து, பாய் முடைதல் தும்புத் தொழில் எல்லாம் அங்கே இப்போது சிறந்த முறையில் நடைபெறவில்லை. மூடிவிடக்கூடிய நிலைகூட சில சமயம் ஏற்படுகிறது. எனவே, லாப நோக்கை மட்டும் கொள்ளாமல் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்கத்தக்க விதத்தில் இப்படி பாதிக்கப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் திரும்பத் திறந்து, அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு அடிபணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் நலன் களுக்காகவே தொழிற்சாலைகள் மேலும் மேலும் விரிவுபடுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் சில தொழிற்சாலைகளில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. சிலவற்றில் லாபம் கிடைக்கிறது. நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதற்காக தொழிற்சாலைகளை மூடிவிடாமல், லாப நோக்கம் மட்டும் கொள்ளாமல், தொழிலாளர்களுடைய நலன்களையும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, தச்சத் தொழில் கிராம வளர்ச்சிக்கு முக்கியமானது. அது போல விவசாயத்திற்கு வேண்டிய இரும்புச் சாமான்களைத் தயார் செய்யும் தொழிலும் மிகவும் அத்தியாவசியமானது. இவை நன்கு செயல்பட்டால்தான், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களைத் செய்து கொடுக்க முடியும். ஆனால் இவற்றைத் தயார் செய்யும்போது, அதற்கான நிர்வாகச் செலவு மற்றும் இதர செலவுகளையெல்லாம் சேர்த்துக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, விவசாயச் சாமான்களின் விலை மிகவும் அதிகமாய் போய்விடுவதால், அவற்றை வாங்குவார் இல்லை. தச்சத் தொழில் சில இடங்களில் சிறப்பாகவும், லாபகரமாகவும் நடைபெறுகிறது. ஆனால், எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், போதிய ஆர்டர்கள் இல்லாமல் ஒரு தேக்கம் ஏற்பட்டு, தொழிலாளர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகின்றார்கள். இதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

25th March 1972] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

அடுத்து, நெல்லை மாவட்டத்தில் வள்ளியூரில் ஒரு சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பல வருஷங்களுக்கு முன்பே திட்டம் போட்டார்கள். அதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் அங்கே கிடைக்கின்றன. எனவே இதை அங்கே சீக்கிரத்திலேயே துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முன்பே இதைத் தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கோரினார்கள். இதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள மண்பாண்டத் தொழிற்சாலைகூட நன்கு இயங்கவில்லை. சில தொழிற்சாலைகள் இலாபகரமாகவும் சில நஷ்டப்படும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கெல்லாம் அரகாங்கம் போதிய உதவியளிக்க வேண்டும். அடுத்து, நமது நாட்டில் மொத்தம் 14 நூற்பாலைகள் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்றன. இவற்றிலும் சில இலாபகரமாகவும் சில நஷ்டத்திலும் நடக்கின்றன. இதைச் சற்றுப் பரிசீலனை செய்து இங்கேயும் மூடிவிடக்கூடிய நிலை வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நண்பர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் வியாபார நோக்கோடு எது ஒன்றும் நஷ்டம் ஏற்படாதவாறு செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்டவர். பஞ்ச விலை சரிந்து விட்டது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சற்று கூடுதலான அளவிற்குப் பஞ்சை வாங்கி ஸ்டாக் செய்துகொண்டால், விலை சரியாமல் பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஒரு ஆண்டு அல்லது ஒன்றரை ஆண்டுக் காலத்திற்கு வேண்டிய அளவிற்குப் பஞ்சை வாங்கி ஸ்டாக் செய்துகொள்ளலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த மாதிரியுள்ள தொழிற்சாலைகளிலும், 25,000 கதிர்களால் ஓட்டப் படுகின்ற ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் 1,500 பேர் நன்றாக வேலை செய்து தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் எனது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப்பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். அங்கே இடைக் காலத்திலே தான் நஷ்டம் இருந்தது. இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னால் இலாபம் வந்து, அந்த நஷ்டத்திலே கொஞ்சம் குறைந்திருப்பதாக எங்களுக்கு அறிக்கை வந்திருக்கிறது. நானும் அதிலே ஒரு பங்குதாரன் என்ற முறையிலேதான் இதையெல்லாம் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்னும் அந்த மாதிரித் தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. எனவே, 12,000 கதிர்களுக்கு மேல் 25,000 கதிர்கள் ஓட்டப்பட்டால், கண்டிப்பாக நஷ்டம் வராது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இறுதியாக, இந்த ஆபரணத் தொழில்கூட வர, வர நாசமாகிவிட்டது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். ஆபரணம் செய்யும் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தியாவிலிருந்து 180 கோடிக்கு மேல் வெளிநாடுகளுக்கு ஆபரணங்கள் அனுப்பி நம் நாட்டிற்கு அந்நியச் செலாவணி கிடைப்பதாக நான் பத்திரிகைகள் மூலமாகவும், சங்கங்களின் மூலமாகவும் அறிந்தேன். அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்ட இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நமது தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலை இன்னும் முன்னேற்றம் செய்யும் வகையிலேயும், அவர்கள் செய்யும் ஆபரணங்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு நல்ல பல வசதிகளையும்

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [25th March 1972]

செய்து கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு கார்ப்பரேஷன் மாதிரி அமைத்தால், இன்னும் பல தொழிலாளர்கள் இதிலே ஈடுபட்டு நாட்டிற்கு நல்ல பெயரை வாங்கித் தர முடியும். அவர்களுடைய தொழில் கஷ்டங்களும் தீரும் என்று எண்ணுகிறேன். இறுதியாக, அவர்கள் பெயரால் நமது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒரு கோடியே 29 இலட்சம் ரூபாய் கடன் கட்டப்படாமல் இருப்பதாகப் பார்த்தேன். அன்றைக்கே சொன்னது போல், இன்றைக்கும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களிலே திரும்பக் கட்டுகிறவர்கள் நூற்றுக்கு 10 பேர் கூட இருப்பதாக நான் நம்பவில்லை. சில தொழிலாளர்கள் ஊரை விட்டே போய்விட்டார்கள். சில பேர்களின் விலாசமே தெரியாதென்றிருக்கிறது. இருக்கின்றவர்களின் நிலைமை படு மோசமாக இருக்கிறது. எனவே, நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் தயவுசெய்து அதை வசூலிக்காமல் தள்ளுபடி செய்துவிட ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய பட்ஜெட்டை ரூ. 400 கோடிக்குப் போட்டு, பல கோடி ரூபாய்களைப் பஞ்சத்தாலும், புயல் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்குச் செலவழிக்கின்றபோழுது, இவர்கள் கட்ட வேண்டிய பணம் மிகவும் குறைவான ஒன்று என்று கருதி, அதை மத்திய அரசைச் சுட்டிக்காட்டாமல் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தொழிற் துறையிலே பல்வேறு சிறப்பான காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தொழிற் துறையைக் குறித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஏராளமான அறிக்கைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இதைப் போல், பெரும் தொழிலாளாலும், சிறு தொழிலாளாலும் தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்று விரும்புவார்களானால், அவர்கள் எல்லாம், நிதி உதவி பெற “சிறு தொழில் வாரியம்” என்றும், “மாவட்ட வாரியங்கள்” என்றும் அமைக்கப்பட்டிருப்பது நிச்சயமாக நம்முடைய தொழிற் துறையிலே நாம் கொண்டுள்ள பெருத்த அக்கறையையும், மேம்பாட்டையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆனாலும், இந்திய உப கண்டத்திலே தொழில் எப்படி இருக்கிறது என்பதை “Economic and Political Weekly” எடுத்துச் சொல்லுவதை இங்கே படிப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member can give some hints. But he should not read out the entire portion.

THIRU K. ARIVAZHAGAN : “(a) The highest form of capital in Indian industry to-day—monopoly capital and (b) the most representative unit of monopoly capital in India—the business group.”

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற் துறையில் பெருத்த ஆதிக்கம் கொண்டவர்கள் இந்திய உப கண்டத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், அது எந்த மாநிலத்திலே நடைபெறுகின்ற தொழிலாக இருந்தாலும்,

25th March 1972 [திரு. க. அறிவழகன்]

அந்தத் தொழிலையெல்லாம் ஆட்டிப் படைக்கின்ற சக்தி சில பல பெரும் முதலாளிகளிடம் சிக்கிக் கிடக்கிறது. டாடா தொழிற்சாலையை நாம் அறிவோம். டாடா இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை நடத்திடலோ அல்லது பெட்ரோ கெமிகல் தொழிற்சாலையை நடத்திடலோ அதிலே ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. சிறு தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், சோப் தொழிற்சாலையைக் கூட டாடா சோப்பு என்று டாடா கம்பெனி அதைத் தயாரிக்கும் நிலைமையிலே, சிறு சிறு தொழில்கள் வளரும் வாய்ப்பு நிச்சயமாகக் குறைந்து போய் விடுகிறது. நமது தமிழ் நாட்டிலே மின் சாரத்தைக் கூட பயன்படுத்தாத வகையிலே பல சிறு சோப் தயாரிக்கின்ற நிறுவனங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் யாரும் சோப்புத் தயாரித்து நிறுவனங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் யாரும் சோப்புத் தயாரித்து இலாபம் பெறுவது என்பது டாடா போன்றவர்கள் அந்தத் தொழிலிலே தலையிடுவதால் முடியாத காரியமாகும். அத்தகைய விசித்திரமான நிலைமை இருக்கும்போழுது, நம்முடைய தொழில் இலாகா பல்வேறு முறைகளிலே கனி வளங்களைப்பற்றி நல்ல ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி வருகிறார்கள். மத்திய ஆட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட நம்முடைய தஞ்சை மாவட்டப் பகுதியிலே பெட்ரோல் கிடைக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்தால், அது வாணிக ரீதியிலே தயாரித்து வியாபாரம் செய்வதற்கு ஏற்றதாக இல்லையென்று நினைத்து இப்பொழுது கைவிட்டிருக்கிறார்கள். காட்டுமன்னார் குடியிலே மறுபடியும் துளையிட்டு அங்கே கிடைக்கிறதா என்று ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். இந்திய நாட்டிலே மிகவும் பிற்பட்ட நாடு என்கிற முறையிலே —அது மிகவும் பிற்பட்டிருக்கின்ற இடங்கள் என்ற ரீதியிலே அவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து முன்னேற்றுவிக்க வேண்டுமென்று ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“The Fifth Plan, it is proposed, should re-emphasise the special dimension in the process of planning, with the main objectives to improve the social and economic levels of backward areas. States will be required to assess the level of development in various sectors and prepare resources inventories and formulate long-term directional and dimensional hypotheses. Science should be used for achieving self-reliance, for accelerated growth of social welfare measures, and for developing a new cultural milieu based on the widest dissemination of new ideas.”

பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டங்களை வளர்க்க வேண்டுமென்ற குறிப்பைக் கொண்டு, நாம் தர்மபுரி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே கிடைக்கின்ற ‘ரிசோர்ஸஸ்’ என்று சொல்லப்படுகின்ற மூலப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில் கரும்பு நிறைய விளைகிறது. வேர்க்கடலை அங்கே விளைகிறது, கிடைக்கிற சில கற்கள் நல்ல சலவைக் கற்களைப் போல இருப்பதால், உலகம் எங்கும் இருப்பவர்கள் அதை வாங்க விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டிலே சில பல கட்டங்கள் பயன்படுத்தமுடியாத நிலைமையிலே அமைந்திருக்கின்றன. எந்த மாவட்டம் பிற்பட்ட நிலைமை

[திரு. க. அறிவழகன்]

[25th March 1972]

யிலே இருக்கிறதோ அங்கே தொழிலிலே முதலீடு செய்ய வாருங்கள் என்று நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அழைத்தாலும் சரி, அல்லது மத்தியிலே இருப்பவர்கள் அழைத்தாலும் சரி, அவர்கள் முன் வருவதில்லை. காரணம், அவர்கள் பணத்தைக் கொடுத்து வட்டி கேட்டு வாங்குபவர்களாகத் தான் அங்கிருக்கும் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய பணத்தை வட்டிக்கு விட்டால், அதனால் மிகுந்த பலன் வருகிறது என்று நம்புகிறவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒரு தொழிலைத் தொடங்கி நடத்த வேண்டுமென்ற அக்கரை அவர்கள் உள்ளத்திலே வருவதில்லை. இனிமேல் தொழில் நிறுவனங்களை அப்படிப்பட்ட இடத்திலே தொடங்கி நடத்துவதற்கான முயற்சிகளிலே நமது மாநில அரசு இறங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் சொல்லும்பொழுது, அதற்குத் தேவையான நிதியும், நிதி இருப்புகளும் அல்லது திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்ற நிலையும், அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலையும் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கின்ற நெருக்கடியான நிலைமையை, நான் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால், பிற்பட்ட மாவட்டங்களிலே அரசு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தவில்லை என்றால், அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே தயாரிக்கப்படுகின்ற பொருள்களை அதற்கு முன்னாலேயே பெரிய முதலாளிகள் தயாரித்துக்கொண்டு விடுவார்கள். எனவே, அவர்களோடு போட்டி போடுவது என்பதும், அரசுப் பொருட்களுக்கு மார்க்கெட்டுகளை அதாவது அங்காடிகளைக் கண்டுபிடிப்பது என்பதும் அதை இலாபகரமாக விற்பது என்பதும், அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டவர்களுக்கு இலாபம் பெற்றுத் தருவது என்பதும், நிச்சயமாக இயலாத காரியமாகும். அதுவும் பெருத்த தொழிலை நடத்துகின்றவர்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் ஆலோசனை சொல்லுகிறோம் என்று சொல்லுகிற கார்ப்பரேஷன் வாரியத் தலைவர்களிடத்திலே நீங்கள் சொல்ல வேண்டும். “நீங்கள் பிற்பட்ட மாவட்டங்களுக்குச் சென்று, உங்களுடைய வாரியங்கள் மூலமாக சில பல தொழில்களை நடத்துங்கள்” என்று குறிப்பிட வேண்டும். ஒரு வேளை ஒரு இலட்சமோ இரண்டு இலட்சமோ வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு சிறு தொழில் வாரியத்திற்குள்ளே நுழைந்து அதன் தலைவரைக் கண்டு, “நான் ஒரு தொழிலை நடத்தலாம், எனக்கு உதவி செய்யுங்கள் என்றால், உங்களுக்கு என்ன தொழில் தெரியும்” என்று கேட்கிறார்களாம். அவர் என்னிடத்திலே பணம் இருக்கிறது, ஆனால், தொழிலை நீங்கள்தான் தர வேண்டும் என்று சொன்னால், நீங்கள் தயாரிக்கின்ற பொருட்களுக்கு மார்க்கெட் இருக்கிறதா, அதிலே உங்களுக்கு அனுபவம் இருக்கிறதா, மற்றவர்களோடு போட்டி போடுகின்ற திறமை இருக்கிறதா என்பதை நீங்கள்தான் சிந்தித்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்பதொழிய, நாங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்ல முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, தொழில்களை நடத்துவது என்றால் இன்றைய தினம் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், தொழில் முதலாளிகள் என்று வளர்ந்தவர்கள் எங்களுக்குப் போட்டிருக்கின்ற இன்கம்பாக்ஸ், கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸும் மிக அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, நாங்கள் இனிமேல் அதிகமாகத் தொழில்களை ஏற்படுத்த மாட்டோம் என்ற முடக்கு வாதத்திலே இருக்கிறார்கள். தொழிலை நடத்த வருபவர்கள் ஒரு பக்கத்திலே அனுபவக் குறைவு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழிலை நடத்த வேண்டிய மிக இக்கட்டான நிலைமை தொழில் இலாகாவுக்கு வந்து

25th March 1972]

[திரு. க. அறிவழகன்]

சேர்ந்திருக்கிறது. ஏன் ஜப்பான் நாட்டைப் போல், நம்முடைய தமிழ் நாட்டை முன்னேற்றம் செய்ய முடியாது என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். அங்கே ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் சிறு தொழில்களைச் செய்கின்ற ஒரு அமைப்பை, டோஷியா என்ற நிறுவனம் செய்திருக்கிறது. தொழில்களை நடத்துவதற்கு ஏற்றவாறு அந்த நாட்டினுடைய தொழில் அமைப்பு வளர்ந்திருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டிலே எந்தப் பெரும் தொழில் நடத்தினாலும் சரி, டி.வி.எஸ். லாகாஸலாக இருந்தாலும் சரி, அம்பாவிடர் காருக்கு வேண்டிய பாட்டிகளை இங்கே இருப்பவர்கள் வாங்கிக் கொள்கிறார் என்றாலும் சரி, நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் அம்பாவிடர், பியட் காருக்கும் தேவையான பாட்டிகள் செய்யப்படுகின்றன என்றாலும் சரி, அதனுடைய தனிக் கம்பெனிகளின் மூலதனம் கூட இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் என்று சொல்லத்தக்க வகையிலேதான் அமைந்திருக்கிறது.

சிறு சிறு தொழில்கள் என்று சொன்னாலும் கூட, அந்தத் தொழில் 5-00 p.m. களுக்குள்ளே இருப்பவர்களை விரும்புகிறார்களே தவிர, ஏதாவது ஒரு பி.ஏ. படித்த ஏழை நான் ‘நட்’ செய்து தருகிறேன், ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்றால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில் நம் முதலாளிகள் நடத்துகின்ற தொழில்கள், பெரும் தொழில்கள் அமையவில்லை. அதனால் பெரும் முதலாளிகள் சிறு சிறு தொழில்களுக்கு என்று குறிப்பிட்டவை பிறித்துக் கொடுக்கின்ற மனப்பான்மை வளர வேண்டும். ஆனால் அந்தச் சிறு தொழில்கள் செய்வதில் கூட, சிறு பிரிவைக் கூட தாங்களே பெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். நம்முடைய இந்திய உப கண்டத்திலிருக்கின்ற Business Group முதலாளிகள் கூட்டம் தங்களுக்குள்ளே ஒரு ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டு பல காரியங்கள் செய்கிறார்கள். அம்பாவிடர் கார் விலை ஏறுகிறது. பியட் கார் விலை ஏறுகிறது. நாட்டிலே சாதாரணப் பொருள்கள் விலை ஏறுகின்றன என்றால், அதில் டாட்டா சம்பந்தமிருக்கிறது. பிரீலா சம்பந்தமிருக்கிறது என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு, அவர்களிடத்தில் ஒரு ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தை முறியடிக்கக் கூடிய அளவில், அரசு இந்தத் தொழில்களில் தலையிட்டு, தொழில்கள் செய்யத் தக்க அளவுக்கு நிதி நிலையில் நல்ல வசதியுள்ள நிறுவனமாக மாற வேண்டும். அதற்கேற்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமென்று மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள், நம் தொழில் வளர்ச்சி பற்றித் தந்திருக்கின்ற பல்வேறு அறிக்கைகளிலுமிருந்து நமக்கு நம்பிக்கை கிடைக்கிறது. தொழில் முதலாளிகளுடைய ஏகபோகத்தை ஒழிப்பதற்கான சான்றுகளும், அதற்கான சில குறியீடுகளும் கிடைக்கின்றன. அவைகள் மூலம் முதலாளித்துவம் மக்களிடத்தில் விலையேற்றம் மூலமாகவும், தங்கள் பொருள்களை வாங்கித் தீர வேண்டுமென்று செய்யத் தக்க முறையில் அவர்கள் செய்கின்ற பல்வேறு காரியங்களைத் தடுக்கின்ற ஒரு சக்தியை ஏற்படுத்தும்படியும், அதே நேரத்தில் ஏழை, எளியவர்கள் சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் பெறுவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும்படியும் இந்தத் தொழில் வளர்ச்சியில் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டுள்ள ஆர்வம் அவர்களுடைய அறிக்கையின் மூலம் கிடைக்கிறது என்று நான் மேலும் அவரைப் பாராட்டி, இந்த இலாக்காவைப் பாராட்டி அமைகின்றேன்.

[25th March 1972

*திரு. எம். அய்யாசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை விளக்கத்தின் மீது நாளை சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு பல ஆண்டு காலமாகவே, இந்தியாவில் தொழில் துறையில் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்று வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. - இடையில் சில ஆண்டுகளில் கொஞ்சம் தேக்க நிலையேற்பட்டு, தொழில் துறையில் மந்த நிலையேற்பட்டிருந்தாலும், இப்போது எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, இப்போது கொஞ்சம் அதிகப்படியான வாய்ப்புகள் இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். எங்களுக்கு இந்தத் தொழில் துறை சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் வழங்கப் பட்டன. அதைப் படித்துப் பார்த்த அளவில், பல துறைகளிலே தொழில் களுக்கான உதவியை அரசு பல நிறுவனங்கள் மூலமாக வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையில் வரவேற்கத் தகுந்த செய்தி. குறைந்த பட்சம் 2 லட்சம் மூலதனத்திலிருந்து 7.5 லட்சம் மூலதனம் வரையில் போடுகின்ற தொழில்கள் தான், இந்தச் சிறு தொழில் என்ற அளவில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேற்பட்ட மூலதனமுடைய தொழில்களெல்லாம், நடுத்தரத் தொழில்கள், பெரும் தொழில்கள் என்ற பெயருக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, ஓரளவுக்குக் குறைந்த பட்சம் இரண்டு லட்சம் மூலதனம் போடுகின்ற தொழில்கள்தான் சிறு தொழில்கள் என்று பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது இந்த நாட்டினுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும், இந்த நாட்டில் விஞ்ஞான ரீதியில் நாம் வளர்ச்சி பெறுவதற்கான பல சாதனங்களை உருவாக்கித் தருவதற்கும் பயன்படலாமே தவிர, நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்குவதற்கு, படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய இளைஞர்களுக்கு, சாதாரண நிலைமையிலுள்ளவர்களுக்கு, வேறு தொழிலில்லாமல் அலைந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, ஏதாவது வாய்ப்பளிப்பதற்கு இன்னும் குறைந்தளவு மூலதனத்தோடு தொழில் தொடங்குவதற்கான வாய்ப்பை அரசாங்கம் உண்டாக்கித் தர வேண்டும். 5 லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்தில் அமைக்கப்படுவதற்கு அரசு நிறுவனங்கள் அளிக்கின்ற கடனுதவியை விட, 5 ஆயிரம் ரூபாய் மூலதனத்தில் அமைக்கப்படுகின்ற தொழிலுக்கு உதவி செய்ய முடியும். அவர்களிடமுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வசதி ஏற்படும். ஜி.டி.ஐ-யில் படித்து விட்டு வெளியே வரக்கூடிய மாணவர்கள் தொழில் கருவிகள் வாங்கிக் கொண்டுவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை அறிகிறேன். ஆகவே, ஓராயிரம் ரூபாயைக் கொண்டு, ஜி.டி.ஐ-யில் படித்து வந்தவர்கள், ஏதோ தொழில் கருவிகளை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் படிப்பிற்குத் தகுந்தபடி தொழில் ஆரம்பித்து நடத்த முடியுமானால், உண்மையில் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்குப் பயன் ஏற்படக்கூடும். ஆனாலும் கூட இந்தக் காலத்தில் ஆயிரம் ரூபாயை வைத்து, எந்தத் தொழிலும் ஆரம்பிக்க முடியாது என்பது உள்நிலை. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல், குறைந்த பட்சம் ஐயாயிரம் ரூபாயிருந்தால் தான், சாதாரணமாக ஒரு சிறிய தொழில் தொடங்க முடியும். 5 லட்சம்,

25th March 1972]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[illegible]

25th March 1972]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

இங்கே இருக்கின்ற காரணத்தால், ஐ.டி.ஐ-யில் படித்து விட்டு, ஏராளமான மாணவர்கள், அந்த அப்ரெண்டிஸ் வேலை கிடைப்பதற்கு முயன்றாலும் கூட, பல தனியார் நிறுவனங்களில் இடம் கிடைக்காமலிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலைமையைக் கூட அரசாங்கம் உணர்ந்து, அவர்களுக்கு அப்ரெண்டிஸ் பயிற்சியை ஐ.டி.ஐ-யிலேயே கொடுத்து வெளியே அனுப்புவதற்கு ஏதோ ஒரு குறைந்த அளவுக்குச் சில வசதிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதை எல்லா மாணவர்களுக்கும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5-10
p.m.

பல தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் பல தொழிற்பேட்டைகளில் உள்ள யூனிட்களுக்கு ஆட்களை வராமல் காலியாக இருக்கின்றன. மதுரை, கோவை போன்ற தொழில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள நகரங்களில் எல்லாம் தொழில் பேட்டையில் ஏதாவது தொழில் அமைக்க இடம் கேட்டால், அங்கே இடம் கிடைப்பதில்லை. தேவையாக இருக்கிற இடத்தில் இடம் கிடைப்பதில்லை. தேவையில்லாத இடத்தில் இடம் காலியாக இருக்கிறது. ஆகவே காலியாக இருக்கும் இடத்தில் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் இம்மாதிரியான இடங்களில் முன் வரவிட்டாலும் கூட, அரசு அதற்கான ஆக்கபூர்வமான ஏற்பாடுகளைச் செய்து அங்கு தொழில்கள் உண்டாக்குவதற்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். மதுரையில் இன்னும் அந்த யூனிட்களை விஸ்தரித்து விரிவுபடுத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து தொழில்கள் முன்னேறக்கூடிய வாய்ப்புகளை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் எலியார்பத்தி என்று ஒரு கிராமம். அங்கு சுண்ணாம்புக்கல் நிறைய கிடைக்கிறது. தினமும் 50 வண்டி, 100 வண்டி என்று வந்துகொண்டிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்து சிறுவயதிலிருந்து அங்கு இந்தச் சுண்ணாம்புக் கல் அமோகமாக உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு அரசாங்கம் ஒரு சர்வே செய்து, தொழில்களை ஏற்படச் செய்தால், மதுரையிலிருந்து அருப்புக்கோட்டைக்குப் போகின்ற வழியில் பின்தங்கியுள்ள பகுதிகள் முன்னேற வழி இருக்கும். ஆகவே, அங்கு இருக்கக்கூடிய சுண்ணாம்புக்கல்லைப் பயன்படுத்தி தொழில் வளர்ச்சி உண்டாக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யப்படுமானால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் விவசாயத் துறையில் கூட முன்னேறுவதற்கு முடியாமல் அது மிகவும் வறண்ட பகுதியாகவும் மிகப் பின்தங்கிய பகுதியாகவும் இருப்பதால், ஓரளவுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதற்கு அரசு முயன்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எத்தனையோ தொழில்கள் நம் தொழிற்பேட்டையிலே நடக்கின்றன. அத் தொழில்களின் மூலம் எத்தனையோ பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ரேடியோ, சுண்ணாடி சாமான்கள், மோட்டார் சாமான்கள் போன்ற பல பொருள்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், தமிழ் நாட்டிலே ஒரு குறை என்னவென்றால், முடி திருத்தும் கருவிகள் செய்யப்படுவதில்லை; அதற்கு ஒரு தனித் தொழிற்சாலை இங்கு இல்லை. அக்

25th March 1972]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

கருவிகள் பஞ்சாப் மாநிலத்திலிருந்துதான் இங்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் வருவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் நல்ல தரமான கருவிகளைப் பெற முடியாத நிலையில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அக் கருவிகளைத் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை உண்டாக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஊக்குவித்து யாருக்காவது அந்த வாய்ப்பையளித்து, நல்ல தரமுள்ள முடி திருத்தும் தொழிற் கருவிகளை உண்டாக்கினால், முடி திருத்தும் தொழிலாளர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். நாம் எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பல பொருள்கள் உற்பத்தி செய்வதற்குச் செலவிட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஆதலால் இக்கருவிகளையும் உற்பத்தி செய்ய ஒரு வழிவகையைச் செய்தால், மிக நன்றாக இருக்கும். ஒரு ஏழு, எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்தத் தொழிற் கருவிகளைச் செய்ய ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று என் நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் வந்தார். இது சம்பந்தமாக நாங்கள் தொழில் இலாகாவில் உள்ளவர்களையும், தொழில் நுட்ப ஆலோசனை கொடுக்கக்கூடியவர்களையும் பலரையும் சந்தித்ததில் உறுப்படியாக யோசனை எதுவும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்த எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு என் நண்பர் போய்விட்டார். ஆகவே இந்த எண்ணத்தை அதற்கேற்ப ஏற்பாடுகளைச் செய்து முடி திருத்தும் கருவிகளைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. காட்டூர் கோபால் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழகத்தின் தொழில் துறை முன்னேற்றத்தைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தொழில் துறையில் நாடு விரைவாக முன்னேறித் தீர வேண்டுமென்ற துடிப்போடு பணியாற்றுகின்ற வகையில் நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சீரான முயற்சிகளைச் செம்மையாகத் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை அவர் அளித்துள்ள இந்தக் குறிப்புகளிலிருந்து தெளிவாகக் காணலாம். என்றாலும் பெருகி வருகிற மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தின் காரணமாக ஏற்படும் நாட்டினுடைய தேவையையும் இப்போது அடைந்து வருகிற தொழில் முன்னேற்றத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அது போதுமானதாக அமைய முடிவதில்லை. இந்தத் தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில், ஆங்காங்கே குக்கிராமங்களிலே கூட புதிய சிறு தொழில்கள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வேறு வகையான தொழில்கள் துவங்குவதற்கான பல்வேறு வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அரசின் சார்பில் நல்ல முயற்சிகள் சீராக எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

பெரிய தொழில்களிலே ஒன்றான கைத்தறித் தொழில் குறித்து இங்கே நான் சில கருத்துக்களைக் கோட்டுச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இந்தக் கைத்தறித் தொழிலில் சுமார் 5½ இலட்சம் கைத்தறிகள் உள்ளதாகவும் இங்கே 48 கோடி மதிப்புள்ள 397 கெஜம் துணிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது என்றும், இந்த உற்பத்தி மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்திலே முக்கிய இடம் வகிப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறித் தொழில் மேம்பாட்டுக்கான முக்கிய இடம் என்ற வகையிலே 1967-68-ஆம் ஆண்டிலே செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 118 இலட்சமாகும்.

[திரு. காட்டூர் கோபால்]

[25th March 1972]

ஆனால் இருமடங்குக்கும் மேலான தொகை இப்பொழுது செலவிடப்படுகிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களை ஊக்குவிக்கிற வகையில் இந்த அரசே கூட்டுறவுத் துறையில் 12 பஞ்சாலைகளை நடத்தி வருகிறது. இந்த 12 கூட்டுறவுப் பஞ்சாலைகளில் மட்டும் அதன் உற்பத்தி தங்குதடையின்றி தொடர்ந்து செல்கின்ற வகையில் அதன் கச்சாப் பொருள்—பருத்தி—இறக்குமதியாகின்ற பருத்தியிலிருந்து எகிப்திய பருத்தி 2,845 பொதிகள், சூடான் பருத்தி 3,818 பொதிகள், அமெரிக்க பருத்தி 2,883 பொதிகள், இன்னும் உலகத்தின் பிற நாடுகளிலிருந்து 1,427 பொதிகளும் சேர்ந்து ஆக மொத்தம் 10,973 பொதிகள் பருத்தி வெளியிலேயிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனையும் சிறப்பாகத் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உலகத்திலே பருத்தி விளைகிற பூமியினுடைய நிலப்பரப்பு அளவில் ஏழில் ஒரு பகுதி இந்தியாவில் உள்ளது. அந்தப் பகுதியில் பருத்தி விளைய அதிக வாய்ப்பும், மண் வளமும் உள்ளது. ஆனால் வளம் இருந்தும் உலக நாடுகளில் பிற இடங்களில் விளைகிற விளைச்சல் அளவைவிட இங்கு விளைச்சல் குறைந்துள்ளது. இதேபோல் இந்தியாவில் நெட்டிழைப் பருத்திகளின் தரமும் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. பருத்தி விளைச்சலில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட ஒரு தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத்தை மேற்கொள்ள நாம் விரைவான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலில், குறிப்பாக இந்த 12 கூட்டுறவுப் பஞ்சாலைகளில், களாகவும் ஒரு 4 பஞ்சாலைகள் முன்பே துவக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகளாகவும் இயங்கிக்கொண்டு வருகின்றன. இந்தப் பஞ்சாலைகளையும் உள்ளடக்கி பெரிதும் சிறிதுமாக மொத்தம் 205 நூற்பாலைகள் நம் தமிழ் நாட்டிலே எல்லாம், அதன் கச்சாப் பொருளாகிய பருத்தியின் கொள்முதல்தான். இதற்கு ஒரு தனித் திட்டம் அமைந்தாக வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது இல்லாவிட்டால், சில பண வசதியுள்ள பஞ்சாலைகள் ஒரே தரமுள்ள பஞ்சினைக் குறைந்த விலையில் வாங்குகிற நேரத்தில், அதே தரமுள்ள பஞ்சிற்குச் சில சந்தர்ப்பங்களில் அதிக விலை தரத்தக்க நிலை வசதியற்ற பஞ்சாலைகளுக்கு நேரிடுகிறது. ஆதலால் ஒரே தரமுள்ள பஞ்சினை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கும் அளவுக்கு கொள்முதலிலே இருக்கிற சிரமங்களைத் தவிர்க்கிற ஒரு சீரான அமைப்பு முறை ஏற்படுத்துவது மிக அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

5-20
p.m.

சில சந்தர்ப்பங்களில் கிடைக்கும்போது வாங்குகிற, வாங்கிக்கொள்கிற தகுதியிலே இல்லாத பஞ்சாலைகளிலே, இந்தக் கொள்முதலில் இருக்கிற சிரமங்களைப் போக்குகிற வகையில் கொள்முதலுக்கு ஒரு சீரான அமைப்பு முறையை ஏற்படுத்துவது மிக அவசியம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல, இந்தப் பஞ்சாலைகளிலே உற்பத்தி செய்யப் பட்டு விற்பனை செய்யப்படுகிறவை கூட்டுறவு ஆலைகளிலும், பெரும்பாலும் கூட்டுறவு சொசைடிகளின் மூலமாகவும், விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற, தனியார் பஞ்சாலைகளையும் உள்ளடக்கி, நூல் விற்பனை செய்வதற்கு, “ஸ்டேட் ட்ரேடிங் கார்ப்பரேஷன்” மூலமாக ஒரு மையமான விற்பனை அமைப்பு முறைக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு வழிவகை செய்வது அவசியம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

25th March 1972]

[திரு. காட்டூர் கோபால்]

பஞ்சாலைகளில் இப்போது இருக்கின்ற இதே நிலைமை இன்னும் நீடிக்குமானால், நிச்சயம், இதுவரையிலே இருந்து வந்த சோதனையைப் போல, இன்னும் பெருத்த சோதனையான சூழ்நிலை வர சந்தர்ப்பம் உள்ளது. இங்கே இருக்கிற 205 நூற்பாலைகளில் பெரும்பாலானவற்றிற்குப் பஞ்ச வெளியிலிருந்துதான் வரவேண்டியிருக்கிறது. இங்கே நூற்கப்படுகிற பஞ்ச வெளியிலிருந்துதான் வரவேண்டியிருக்கிற, விசைத் தறிகள், நூல் மறுபடியும் வடக்கே சென்று அங்கேயிருக்கிற, மறுபடியும் இங்கே அந்தத் மற்றும் பஞ்சாலைகளில் நெசவு செய்யப்பட்டு, மறுபடியும் இங்கே அந்தத் துணி மாநிலச் சந்தைக்கு வருகிற வகையிலே நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நமது மாநிலத்தில் நெசவாலைகள் எல்லாம் பெரிய அளவில் அமைவதற்கு அவசியம் இருக்கிறது. இதையும் நாம் யோசித்து விரைவில் ஆவன செய்தாக வேண்டும்.

நெசவாலைகளிலும், நூற்பாலைகளிலும் ஆகின்ற உற்பத்தியைப் பார்த்தால், மக்களின் தேவைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, மக்களின் தேவை அளவினை விட மிகக் குறைந்த அளவுதான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆனால், தேக்கம் மட்டும் அடிக்கடி இருக்கிறது. இதற்குரிய ஒரு காரணம், மக்களுடைய வாங்குகிற சக்தி முழுமையாக இல்லாதது. இரண்டாவது காரணம், நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், இங்கே நூற்பதற்குப் பஞ்ச வெளியிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கின்றது. நூற்ற பிறகும், அந்த நூல் சந்தைக்கு வெளியே செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி, இங்கே நூற்கிற நூலை, நெசவு செய்து, முடிவு வரை அதற்கான காரியங்கள் முழுவதும், இங்கேயே நடக்கிற அளவில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை காண வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில், தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தினுடைய பேரால், 5ம் பராசக்தி பஞ்சாலை, கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை, கம்போடியா பஞ்சாலை, ரெங்க விலாஸ் பஞ்சாலை, கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை பஞ்சாலை, இந்த ஐந்து ஆலைகளையும் அரசு ஏற்று நடத்துகிறது. மேலும், ஆணமையில் சோமசுந்தரம் மில்ஸ், கோயம்புத்தூர் ஸ்பின்னிங் அண்டு அண்டமையில் மில்ஸ், இவைகளையும் ஏற்று நடத்துகிற வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறது. இப்படிப்பட்ட இந்த நல்ல பணிகளுக்கு இந்தத் தொழில் துறை ஆற்றிவருகின்ற காரியங்கள் பாராட்டத் தக்க ஒன்றாகும். இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்ட காரணத்தால், பல்லாயிரக் கணக்கான பாட்டாளிகள் பரிதாபத்திற்குள்ளாகி, மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு அவதியுறும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு இந்த அரசு கை கொடுத்து உதவியது. இந்த வகையிலும் இந்தத் துறை பெரும் பாராட்டுதலைப் பெறுகிறது.

ஆனால், அதே நேரத்தில் தனியார் துறையில் வளமிக்க பஞ்சாலைகள் பல இருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாலைகள் எல்லாம் நோய்வாய்ப் பட்டு விட்டால், ஆரோக்கியம் கெட்டுவிட்டால், அதை ஏற்றுக்கொள்வது அரசாங்கத்தின் வேலையாகிவிடுகிறது. இந்தத் தன்மையைப் போக்க வேண்டும். சர்க்காரின் சமதர்ம நோக்கு நடைமுறைப் பயணத்திற்கு

[திரு. காட்டுர் கோபால்]

[25th March 1972]

இது உகந்ததாக அமையாது என்ற கருத்தினை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த ஆலைகளில் கூட—இதில் மத்திய அரசின் பங்கு என்ன, மாநில அரசின் பங்கு என்ன, அதில் தமிழகப் பஞ்சாலைக் கழகம் என்ன தொகையினை ஏற்கனவே அளித்திருக்கிறது, இன்னும் எவ்வளவு மத்தியக் கழகம் நமக்குத் தரவேண்டிய பாக்ஷியுள்ளது என்பதையும், தருவதில் ஏன் தாமதம் என்கிற விவரங்களையும் மத்திய அரசாங்கம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூரில் இருக்கின்ற டெக்ஸ்டைல் எஞ்ஜினீயர் தொழிற்சாலையில் 6,000 பேர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், 1967-இல் அது மூடப்பட்டு, 6,000 பேர்களும் பாதிக்கப்பட்ட தருணத்தில் இந்த அரசின் உதவியின் மூலமாக முதலில் ஆயிரம் பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்ற நிலையில் துவக்கி, இப்போது மூன்றில் இரண்டு பங்கு தொழிலாளர்கள் அங்கே வேலையில் அமர்த்தப்பட்டு பணியாற்றுகிறார்கள் என்ற வகையில் அரசு அங்கே உதவி செய்திருக்கிறது. இந்த வகையில் அரசு ஏற்றுக்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில், தேர்ச்சி பெற்ற, என்ஜினீயரிங் தொழிலில் வல்லுனர்கள் பல பேர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த இடத்தில் பெரும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்பு கள் தயாரிக்கும் வகையிலோ, கோவையில் பாதுகாப்புத் துறைக்குக் கருவி ஈடு செய்கின்ற அளவில் ஜீப், கார்கள் போன்றவைகளைத் தயாரிக்கும் வகையிலோ, ஒரு தொழிற்சாலையைத் தொடங்கி, அந்தத் தேர்ச்சி பெற்ற என்ஜினீயரிங் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை ரொய்ய்ப்புக்கு வழி காண்பது மிக மிக அவசியமென்று நான் கருதுகிறேன்.

மேலும், கோவை மாவட்டத்தில் என்ஜினீயரிங் தொழிற்சாலைகளில் பெரும்பாலோர் மோட்டார் பம்ப் செட் தயாரிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே பார்த்தால், 150-க்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் தனியார் துறையில் சிறிதும், பெரிதும் இயங்கி நடைபெற்று வருகின்றன. இதிலே ஒரு குறை என்னவென்றால், இந்தப் பம்ப் செட்டுகளைத் தயாரிக்கின்ற தயாரிப்பாளர்களை விட, அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களை விட, தயாரிக்கப்பட்ட அந்தப் பம்ப் செட்டுகளை விற்பனை செய்கின்ற காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற இடைத் தரக்கள் அதிக லாபம் பெறுகிறார்கள். மொத்த விலையில், 35 சத விதும், 40 சத விதும் என்ற அளவில், கழிவு அவர்களுக்குச் செல்கிறது. அதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இந்தத் தொழிலில், இந்த நிலைமையில் பரிசீலிக்க, ஆய்வு செய்து, ஆவன செய்திட, நம்முடைய தொழில் துறையில் ஒரு ஏற்பாட்டினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது தான். இப்படிப்பட்ட இடைத் தரக்கள் அதிகமான கழிவை எடுத்துக் கொண்டுவிடுவதால், சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கின்ற மோட்டார்

25th March 1972]

[திரு. காட்டுர் கோபால்]

பம்புகள் போன்ற உபகரணங்களின் விலை அதிகமாகிவிடுகிறது. தொழிலிலும் நிலையான தன்மை கெட்டுவிடுகிறது. இதில் அரசு தலையிட்டு இந்தத் தொழில் நிலைமையைச் சீராக்கி, இப் பொருள்களின் விலை மேலும் அதிகமாகி விடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவும், விலை குறைந்திடவும் ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்காக, அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல இங்கே நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு பெரிய பள்ச்சிங் அண்டு டையிங் ஃபாக்டரி மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. இப்போது 5-30 p.m.
நூதனமான துணி வகைகளெல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டு அவைகளெல்லாம் சந்தைக்கு வந்துகொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்தில் நூற்பாலைகளில் இருக்கிற நூல்கள் வட பகுதியில்—மாநிலங்களில் இருக்கிற விசைத் தறிகளிலேயும் அங்கேயிருக்கிற ஆலைகளிலேயும் நெசவு செய்யப்பட்டு நம்முடைய சந்தையில் பரவாயில்லை யென்று சொல்லப்படுகிற வகையில் இங்கே துணிகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமைகளை அனுசரித்து அவைகளை இங்கேயும் போல விசைத் தறிகளும் விரிவான வகையில், பரவலான வகையில் ஏற்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கூட்டுறவுப் பஞ்சாலையில் அங்கே பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களைப் பங்குதாரர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தலைவர் மூலமாக அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தொழில் துறை முன்னேற்றத்தின் மீது இந்த அளவிற்கு நல்ல காரியங்களைச் செம்மையாகவும், சீராகவும் செய்திருக்கிற இந்தத் துறையினருக்கும், அமைச்சரவர்களுக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தொழில் வளர்ச்சியும், தொழிலாளர்களின் வளர்ச்சியும், பொதுவாக நாட்டின் வளர்ச்சியும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்தது. தொழில் வளர்ச்சி சீராக நடைபெற வேண்டுமானால், தொழில் அமைதி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அண்மையில் நமது மாநிலத்தில் தொழில் அமைதி சரிவரப்படி பாதுகாக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. என்ன காரணமாக இருந்தாலும், நடைமுறையில் அமைதி பாதுகாக்கப்படவில்லை. பெரும் தொழில்களிலேயெல்லாம், முக்கியமான தொழில்களிலே வேலை நிறுத்தங்கள் போன்றவைகள் வருவதனால், தொழில்கள் நன்றாக நடைபெறுவதில் சணக்கம் ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கம் நடத்துகிறவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, பொதுவாக மாநிலத்தின் நன்மையில் அக்கறை உள்ளவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் உண்டு. தொழில்கள் சரியானபடி நடக்கவில்லையென்றால், அதனால் ஏற்படக் கூடிய விளைவு தேசத்திற்கே பெரிய நஷ்டமாகும்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[25th March 1972]

உற்பத்தி நஷ்டம் ஒரு புறமிருக்க, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வரும் இந்த நேரத்தில் அதைப் போக்குவதற்காகச் செய்ய வேண்டிய முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இது மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது என்பது அரசாங்கம் மாத்திரம் செய்து முடிக்கக்கூடிய காரியமல்ல. அடிப்படையில் அரசாங்கத்தைப் பொறுப்பாக வைத்துக்கொள்ளலாம். ஒரு நல்ல தொழில் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால்தான், தொழில் வளர்ச்சி இருக்க முடியும். தொழில் நடத்தக் கூடிய தொழில் அதிபர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய சிக்கல்களை அவ்வப்போது தெரிந்து கொண்டு விட வேண்டும்.

புதிதாக ஆரம்பிக்கக்கூடிய தொழில்களைக் குழந்தைகளைப் போன்று மராமரிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். சென்ற வருஷம் பல மாநிலங்களிலுள்ள தொழில் நிலைமைகளைப் பார்த்து வருவதற்காக, நமது மாநில மதிப்பீட்டுக் குழு பல மாநிலங்களுக்குச் சென்று வந்தது. அங்கு பார்த்து வந்ததைக் கூற விரும்புகிறேன். புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால், அவர்களுக்கு அந்த மாநில அரசுகள் செய்து வரும் சலுகைகள் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கின்றன. அவை நமது மாநிலத்தில் இல்லையென்று வருத்தத்தோடு சொல்லாமலிருக்க முடியாது. பஞ்சாப், மஹாராஷ்டிரா ஆகிய மாநிலங்களில் தொழில்களைப் புதிதாக நடத்து பவர்களுக்கு மின்சாரத்தில் கட்டணச் சலுகை, விற்பனை வரியில் கூட கிடையாது. அதற்குப் பின்னால் விற்பனை வரி 3 வருஷங்களுக்குக் கட்டணக் கணக்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். 3 வருஷங்களுக்குப் பின்னால் விற்பனை வரியை 5 வருஷத்திற்குக் கூட வசூலிக்காமல் அந்தத் கிடையாது. இம்மாதிரிச் சலுகைகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. அதுவும் நமது மாநிலத்தில் இல்லை. அதுவும் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பது தேசியப் பிரச்சனை. அது ஒரு கட்சி அரசியலுக்கு உட்பட்ட பிரச்சனை அல்ல. அதைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் முக்கியமாக, தொழில்கள் அதிகமாக வளருவதற்கு வேண்டிய சலுகையெல்லாம் புதிய தொழில்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸ் என்று நாம் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இந்த இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்கள் எல்லாம் பொதுவாக நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றன. நான் எந்தக் குறையும் சொல்வதற்கில்லை. வெகு களுக்கு முன்னிருந்த குறை தீர்ந்து நல்ல முறையில் வருஷம் வருகின்றன. இந்தத் திட்டத்திற்கு நம் முன்னுள் மத்திய நிதியமைச்சர் கடைமப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை முதலில் உருவாக்கி அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை அவருக்குத்தான் உண்டு. அது இந்தியா பூராவும் பரவி நல்ல முறையில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸ்

25th March 1972]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

எல்லா மாநிலங்களிலும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தி வருகிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் இடையில் ஒரு மாதிரி சேர்வுற்று ஏராளமான கொட்டகைகள் காலியாகக் கிடக்கும்படியான நிலைமை இருந்தது. கடந்த இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளாக இவைகளெல்லாம் பூர்த்தியடைந்து வருவது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒரு விஷயம்.

மதுரைக்குப் பக்கத்தில் கப்பலூரில் 600, 700 ஏக்கர் நிலம் வாங்கிப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிக் குறிப்பில் பல பக்கங்களைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தேன். காணவில்லை. இவ்வளவு நிலம் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுக்காக வாங்கிப் போட்டும் கூட, இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எந்த முயற்சியும் செய்யப் போவதாகத் தெரியவில்லை. அடுத்த வருஷமும் எவ்வித ஏற்பாடும் இருக்கப் போவதாகத் தெரியவில்லை. எவ்வளவு பணம் கொடுத்து வாங்கிப் போட்டிருக்கிறோம்? இதை என்ன செய்யப் போகிறார்களென்று அரசாங்கத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெரிதுவாக, போதுமான ஆக்கமும் உதவியும் கொடுத்தால் அரசாங்கம் செய்வதில்லையென்று சொல்வதாக எண்ண வேண்டாம்—மேலும் அதிக வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்தான் சொல்கிறேன். எஸ்.ஐ.சி. யிலிருந்து தெற்கு மாநிலங்கள் மைசூர், ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும், நமது மாநிலத்தில் அதிகமான பணம் வசூலித்திருக்கிறார்கள். பாலிசி மூலமாக வசூலித்திருக்கிறார்கள். 17:1 மைசூரில் 1970-71-ல் ரூ. 18.4 கோடியும், ஆந்திராவில் ரூ. 17.1 கோடியும், கேரளாவில் ரூ. 9.72 கோடியும் வசூலித்திருக்கும்போது, தமிழ் நாட்டில் ரூ. 22.39 கோடி (2239.78 லட்சம்) பிரிமியமாக வசூலிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி மாநில வாரியாகப் புள்ளி விவரம் கொடுத்து மாநில வாரியாக எஸ்.ஐ.சி.-யிலிருந்து என்ன கிடைத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லவில்லை. நமது மாநிலத்திற்கு மட்டும் எஸ்.ஐ.சி. தொழில் வளர்ச்சிக்காக ரூ. 540.26 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. 1966-67 லிருந்து 1970-71 வரையில் ஆக 5 வருஷத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தொகை இது. இன்னும் இவர்கள் மூலமாகவே நமது நிதிக்குழுக்கள், "இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன்" போன்ற குழுக்களுக்கு நிறையப் பணம் கொடுக்கும்படி 5-40 செய்யலாம். இப்போது செய்து வரும் உதவி போதாது. தமிழ் நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து கிடைத்து வரும் நிதி உதவிகள், சிறிய தொழில்களுக்கும் பெரிய தொழில்களுக்கும் கிடைத்து வரும் உதவிகளும் சரி, உதவி கோரி வரும் மனுக்களின் எண்ணிக்கையும் சரி, நாளாவட்டத்தில் குறைந்துகொண்டே வருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். சென்ற ஆண்டுதான், 1970-71-ம் ஆண்டில்தான் மீண்டும் ஏதோ பழைய நிலைமையை அடைகிறது. இந்த இடைக்காலத்தில், அதாவது 1967-லிருந்து 1970 வரையில் அரசாங்கம் கடைப்பிடித்த கொள்கையே இந்த இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் கடைப்பிடித்த கொள்கையாக

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[25th March 1972]

இருக்குமோ என்று தான் அஞ்சுகிறேன். ஏனென்றால் 1964-65, 1965-66, மற்றும் 1966-67 ஆக இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மொத்தம் வந்த மனுக்கள் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் முறையே 38, 39, 15 மனுக்கள்தான். அதாவது கடன் உதவிகள் கோரி வந்த மனுக்கள். வழங்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்று பார்த்தால், இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் முறையே ரூ. 333.60, ரூ. 387.50, மற்றும் ரூ. 261.35 லட்சம் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவும் திடீரென்று குறைந்து அடுத்த ஆண்டில் வந்த மனுக்கள் 10 ஆகவும் 20 ஆகவும் குறைந்து, அளிக்கப்பட்ட தொகையும் ரூ. 72 லட்சம், ரூ. 193.25 லட்சம் என்று குறைய ஆரம்பித்திருக்கிறது. ஆகவே 1965-66, 1966-67 ஆம் ஆண்டுகளில் கொடுக்கப்பட்ட தொகைகளைவிட நாளாவட்டத்தில் இது குறைந்துகொண்டே போயிருக்கிறது. இப்படிக்குறைத்துக் கொடுத்ததற்குக் காரணம் அரசு கடைப்பிடித்த கொள்கையா அல்லது இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷன் கடைப்பிடித்த கொள்கை காரணமா? இப்படி மனுக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல், நிதி உதவிகளை அளிக்காமல் இருந்துவிட்டதால், தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்ளிகேஷன்ஸ் கூட சென்ற ஆண்டு வரையில் குறைந்துகொண்டே வந்திருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு தான் இது ஓரளவிற்கு மாறி 56 மனுக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

பொதுவாக நமது மாநிலம் விவசாய மாநிலம். ஆனால், விவசாயத்தை மட்டுமே அபிவிருத்தி செய்துகொண்டிருந்துவிட்டு, தொழில் வளர்ச்சியினை அலட்சியப்படுத்திவிட்டால், மாநிலம் முன்னேற்றமடைய முடியாது. தொழில் வளர்ச்சியுற்றால்தான், மாநிலத்தின் வருவாயும் பெருகும். தொழில் வளர்ச்சி பெறவில்லையென்றால், மாநிலம் முன்னேற்றம் காண்பது அரிது. முன்னேற்றத்திற்கு விவசாயத்தை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருந்தால், அதிக அளவிற்குப் பயன் கிடைக்காது. விவசாயத் துறையைக் காட்டிலும் தொழில் துறையின் மூலம்தான் அதிக வருவாயும் வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படும். ஆண்டுக்கு ஆண்டு விரும்பத்தக்க முறையில் இந்த வருவாய் பெருகுகிறதா என்றால், கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள், பெருகி வருகின்றதையே காண்பிக்கின்றன. "It is seen from the above Table that the contribution of the Secondary Sector to the State Income has gone up from 98 crores of rupees in 1950-51 to 296 crores of rupees in 1967-68" என்றும் அதற்கு மேல் "and further risen to 350 crores of rupees in 1970-71" என்றும் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாநிலத்தின் மொத்த வருவாயில் தொழில் வருவாயுடைய புள்ளி விவரம் அவ்வளவு திருப்திகரமாக இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு, முதலில் காண்பிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரப்படி 1960-61-ல் மொத்த வருமானத்தில் ஸெகண்டரி ஸெக்டாருடைய வருமானத்தைப் பார்த்தால், அது 16.02 சத விதீதம்தான். அதற்குப் பிறகு, 1966-67-ல் அரசாங்கம் கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரப்படி, மாநில வருவாயில், அதாவது மொத்த வருவாயில்,

25th March 1972]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

தொழில் துறையால் கிடைத்த தொகையினைக் கணக்குப் பார்க்கும் போது, அது 20.42 சத விதீதம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் உள்ள நிலையினைப் பார்த்தால், அது 21.93 சத விதீதம்தான். இது எதைக் காண்பிக்கிறது என்றால், போதுமான வளர்ச்சி இல்லை என்பதைத்தான் காண்பிக்கிறது. தொழில்கள் மூலம்தான் அதிகமான வளர்ச்சி கிடைக்கும்படி வகை செய்ய வேண்டும். ஒருக்கால் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு வேறு விதமான விளக்கம் கூறலாம். அதாவது, தேசிய வருமானம் அதிகமாகி, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகிவிட்டன. எனவே, இந்தப் புள்ளி விவரம் குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லுவார்களோ என்னவோ தெரியாது. எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும். மொத்தமாகப் பார்த்தால், தொழில் வளர்ச்சி இருக்க வேண்டிய அளவிற்கு இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. காரணம், கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரப்படி, தொழில்கள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் பெருகாமலேயே இருப்பதுதான்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்போனால், பெரும் நகரங்களிலும், நகரங்களைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் மட்டும் தொழில்களை ஆரம்பித்துவிடுவதால், இதைத் தீர்த்து வைக்க முடியாது. முன்பு ஒரு முறை கூறியது போல, கிராமங்களிலெல்லாம் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் குறிப்பிட்ட ஐந்தாறு இடங்களிலாவது சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே விவசாயத்திற்கு என்று பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன. நீர் இறைக்காத நேரங்களிலே அதே மோட்டார்கள் உபயோகித்து சிறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். பல்வேறு மாநிலங்களிலே இப்படிப்பட்ட மோட்டார்கள் உபயோகித்து கிராமப்புறங்களிலே சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பஞ்சாபில் வயலில் நீர் இறைப்பதற்காக உள்ள மோட்டார்கள் இருக்கும் இடத்திற்குப் பக்கத்திலே சிறு அறைகள் கட்டி, அங்கே இம் மோட்டாரையே உபயோகித்து சிறு சைக்கிள் மறைகள் போன்ற சிறு சிறு உறுப்புகளைச் செய்கின்றார்கள். மாலை நேரத்தில் இவற்றை ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் மூலம் பக்கத்திலுள்ள பெரிய தொழிற்சாலையில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துவிடுகின்றார்கள். பஞ்சாபில் எந்தப் பகுதியில் போய் பார்த்தாலும், இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு தொழில்கள் வயல்களுக்குப் பக்கத்திலேயே இயங்குகிறதைப் பார்க்கலாம். அது போலவே நமது மாநிலத்திலும் ஆரம்பிக்க அரசு யோசனைகளையும் உதவிகளையும் அளிக்கலாம். திடீரென்று மாநிலம் முழுவதும் செய்துவிட முடியாது. குறிப்பிட்ட இடங்களில் இது போன்ற சிறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். இதை அரசு யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, முன்பே ஒரு நாள் நான் சொன்னது போல, அரசாங்கத்தின் சார்பில் தொழில்களுக்கு உதவுவதற்கும், சிறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு என்றும், வாரியங்கள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. இது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இப்படிப்பட்ட வாரியங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. புகார்கள் இல்லாமல் அவை செயல்பட்டு வருகின்றன. இது போன்ற வாரியங்கள் நிறுவுவது முற்றிலும் வரவேற்கத்தக்கதுதான்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[25th March 1972]

5-50
P.m.

ஆனால், மக்களுடைய வரிப் பணம் பெருமளவில் இவற்றில் ஈடுபட்டிருப்பதால், அவை நல்ல முறையில் இயங்குகின்றனவா என்று கண்காணிப்பதற்கு என்று சட்ட மன்றங்களின் கமிட்டிகள் இவற்றுக்கு என் போடப் பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் நடத்தும் தொழில்களை அல்லது அரசாங்கத்தின் சார்பாக வாரியங்கள் நடத்தும் தொழில்களை மேற்பார்வையிடுவதற்கென்று இது பார்லிமென்ட் கமிட்டி போடப்பட்டிருப்பது போன்று இருக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னால் தேவையில்லாமலிருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது 2, 3 ஆண்டுகளாக நிறையத் தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொன்றையும் போய் பார்த்து வருவது என்றால், கஷ்டம். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், இலாக்காவின் உத்தியோகஸ்தர்கள் திறமையாகச் செயல்படுகிறார்கள். அதிலே நான் குறை சொல்ல நியாயமில்லை என்றாலும், இப்படிப்பட்டவைகளிலே மக்கள் பிரதிநிதிகள் அவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மக்களின் பிரதிநிதிகள் அடிக்கடி கமிட்டி போட்டுப் ப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி போலவும், எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி போலவும், பலவற்றை அறிய, அப்படி இந்த அரசாங்கத்தின் மூலதனம் போட்டு நடத்தும் தொழில்களை இப்படிப்பட்டவர்கள் மேற்பார்வையிட்டு வந்தால், அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு கொஞ்சம் குறையும். எல்லோரையும் நம்பி, அனைத்துக் கட்சியினரையும் அதிலே சேர்த்துக்கொண்டு, அக்கறை செலுத்தினால், ஆட்சியிலே இருக்கும் கட்சிக்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கம் இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தொழில் அமைதியைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும். தொழிலிலே அமைதி பாதுகாக்கப்படவில்லையென்றால், அது என்னென்னவோ குறைகளுக்குக் கொண்டுபோய் விடுவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனவேதான் எல்லோரையும் சேர்த்து தொழில் வளர்ச்சியிலே ஈடுபடுத்தினால், எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் அதிலே பங்கு பெறுமானால், அப்பொழுது தான் இந்தத் தொழில் அமைதியைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். ஆகவே, பொதுவாக, தொழில் வளர்ச்சி நம்முடைய மாநிலத்திலே மிக முக்கியமான விஷயமாகும். எனவே, அதைக் காப்பாற்ற, தொழில்கள் மேலும், மேலும் நல்ல முறையிலே வளர வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையிலே தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் முதலிலே நன்றி கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டின் தொழில் துறை மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவதை அனைத்துத் தரப்பிலிருந்தும் பாராட்டியது மகிழ்ச்சிக்கூரிய செய்தியாகும். இடையிலே சில ஆண்டுகளில் தொழில் வளர்ச்சி மந்தமாக இருந்ததைக் குறிப்பிட்டு, இப்பொழுது தொடர்ந்து மிக விரைவாக நாம் பொருளாதார வளர்ச்சியிலே முன்னேறி வருகிறோம் என்பதையெல்லாம் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதும் மகிழ்ச்சிக் கூரிய செய்தியாகும். இந்த நிலை தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தான் என்று அவர்கள் சொன்னதால்தான், நான் இதிலே கொஞ்சம் விளக்கம் தர

25th March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்]

வேண்டியவகை இருக்கிறேன். இந்திய நாடு முழுவதும் பொருளாதார வளர்ச்சி, அதுவும் தொழில் துறையிலே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பின்னாலே, மிக மோசமாக இருந்தது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அதற்கு எந்த அரசியல் கட்சி காரணம் அல்லது எந்த அரசு பொறுப்பு என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுவது என்ற பிரச்சினையே ஒரு விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினையாக மாறி, இந்திய நாடு முழுவதும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதிலே கால தாமதம் ஆவதை எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால், அது உண்மை. சேர்ந்தவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதும், அதன் இந்திய நாடு முழுவதும் அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதிலே விளைவாகப் பொருளாதார வளர்ச்சியிலே மந்தம் இடைக்காலத்திலே ஏற்பட்டதையும் நாம் அனைவரும் உணர்வோம். அதை எப்படியாவது போக்கி மீண்டும் விரைவான வளர்ச்சியைப் பொருளாதாரத் துறையிலே நாம் பெற வேண்டும் என்ற நல்ல கருத்தினை இந்த அரசு முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறது. பொதுவாக பொருளாதார வளர்ச்சியிலே தனித்து ஒரு மாநிலம் முழுமையான வளர்ச்சியைக் கண்டுவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கை யாருக்கும் இருக்காது என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். இந்திய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி முழுமையாக மத்திய அரசாங்கத் தினுடைய கொள்கையின் அடிப்படையிலேதான் அமைந்து வருகிறது என்பதை நாம் எல்லாம் எண்ணிப் பார்ப்பது மெத்த பொருத்தமாகும். மத்திய அரசினுடைய தொழிற் கொள்கை, பொருளாதாரக் கொள்கை நிலையற்ற கொள்கையாக மாறி, அதனுடைய விளைவாக தொழில் வளர்ச்சியிலே மந்தம் ஏற்படுமானால், உடனடியாக நாம் எப்படிப்பட்ட தொழிற் கொள்கையைப் பின்பற்றினாலும் அந்த விளைவுகளிலிருந்து நாம் தப்பிக்க முடியாது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலேயும் அதன் பிரதி பலிப்பைக் காணலாம், தொழில் வளர்ச்சி மந்தத்தைப் பார்க்கலாம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நினைவு கூர்வது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அதன் காரணமாகத் தான் இங்கே பேசிய அத்தனை உறுப்பினர்களும் இன்னும் விரைவாகத் தொழில் வளர்ச்சியைக் காண வேண்டும், ஏராளமான தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கிட வேண்டும், அந்தத் தொழில் நாடு முழுவதும் பரவி கிராமங்கள் தோறும் அமைய அந்தத் தொழில் வளர்ச்சியை வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் வகை வேண்டுமென்றும், தனி மனிதனின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் வகை யிலே அது அமைய வேண்டுமென்றும் கருத்துக்களைச் சொன்னதிலே எனக்கு முழு சம்மதம் உண்டு. அதை நான் மறுக்கத் தயாராக இல்லை. தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டிலேயே இப்பொழுது ஏற்பட்டு வருகின்ற தொழில் வளர்ச்சியிலே எனக்கும் எங்களுடைய அரசுக்கும் திருப்தியில்லை. குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரைக்கும், இதைப் போல் 10 மடங்கு, 100 மடங்கு தொழில் வளர்ச்சியைக் காண வேண்டும் என்பது தான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்ற வளர்ச்சியின் அளவு போதாது என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்பதையும் நான் முதன் முதலிலே சொல்லிவிட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இந்த அரசு தொழிற்கொள்கை ஏதாவது தயக்கம் காட்டியிருக்கிறதா, இந்த அரசு பொறுப்

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

பேற்றதற்குப் பின்னால் தான் தொழில் மந்தமாயிற்று என்று எண்ணிப் பார்ப்போமானால், இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அதிகமாக அப்படிப்பட்ட ஒன்றைச் சொல்லவில்லை. ஆனால், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித்தலைவர் தான் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னார்கள். ஏதோ அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூற வேண்டும் என்பதற்காக அதைச் சொன்னார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். மற்றப்படி எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்தும், ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்தும் இங்கே தொழில் வளர்ச்சியை ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஏராளமாகக் காணுகின்ற நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பெரும் அளவில் நான் குற்றச்சாட்டுகளை மறுக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாலும், ஒரு சில புள்ளி விவரங்களை இங்கே தருவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முழுமையாகத் தொழில் வளர்ச்சியைக் காணுகின்றபொழுது, தமிழ்நாட்டு சார்பிலே ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 23 கோடி ரூபாய். எங்களுடைய ஆட்சி தொடங்கியதற்குப் பிறகு, அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம், 4-ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே 64 கோடி ரூபாய். ஆகவே, தொழில் வளர்ச்சியை இந்த அரசு ஒதுக்கிவிட்டது, பணம் குறைவாகக் உறுப்பினர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல், தொழில் வளர்ச்சி எப்படி ஒரு பகுதியிலே ஒரு நாட்டிலே நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமானால், மின்சாரம் எந்த அளவுக்குத் தொழிற் துறையிலே உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்ற கணக்கை வைத்துப் பார்ப்பதுதான் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். 1969-70-லே 1,673 மிலியன் மின்சார யூனிட்கள் தொழிலுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. 1970-71-ல் 2,230 மிலியன் மின்சார யூனிட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. தொழில் வளர்ச்சி நின்றிருக்குமானால், இந்த மின்சாரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு இந்த நாட்டிலே இருக்காது என்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம். ஆகவே, மொத்த “இண்டஸ்ட்ரியல் குரோத்” என்று எடுத்துக்கொண்டால், இடையிலே ஒரு சில ஆண்டுகள் தயக்கம் ஏற்பட்டாலும், மந்தம் ஏற்பட்டாலும், ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, 1960-லே 100 புள்ளிகள் என்று எடுத்துக்கொண்டு நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 1966-ஆம் ஆண்டு 148 புள்ளிகள் வருகிறது. இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலே 1971-ஆம் ஆண்டு 189 புள்ளிகள். ஆக அதிலேயும் தொழில் வளர்ச்சி எங்கேயாவது குறைந்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை. விரைவாக வளர்ந்திருக்கின்ற காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். அதே போல் தொழில் வளர்ச்சிக்கு நாம் அனுமதி பெறுகிறோம். அதில் மத்திய அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை தான் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் வளருவதற்குத் தடையாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறது. இதிலே மற்ற அரசியல் கட்சிகளுடைய கருத்து வேறுபட்டிருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனாலும், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாம் முயற்சித்துக் கிடைத்த தனியார் துறை, பொதுத் துறை, கூட்டுத் துறை எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்துப் பார்க்கும்பொழுது 1966-ஆம் ஆண்டு மொத்தமாக 55 தொழிற்சாலைகளை நடத்த “முன் அனுமதி”—லெட்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரி

25th March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்]

“அனுமதி”—லேசென்ஸ் என்று பெற்றிருக்கிறோம். 1971-ஆம் ஆண்டு 124 பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டவில்லை, தமிழ் நாட்டிலே குறைகள் எதுவுமில்லை என்பதை உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

[illegible]

உதாரணமாக, ஐ.டி.பி.ஐ. இந்த நிறுவனத்தின் மூலமாகத் தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிதியை நாம் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நாம் இரண்டாவது இடத்திலிருக்கிறோம். ரூ. 645 லட்சம் உதவியைப் பெறுகின்ற ஒரு வாய்ப்பை 1970-71-ம் ஆண்டு பெற்றிருக்கிறோம். இது மராட்டிய மாநிலத்திற்கு அடுத்து இரண்டாவது இடம். 1967-68-ல் ரூ. 367 லட்சம். அதுவும் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்காக, நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தொழில் வளர்ச்சிக்காகப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லிக்கொள்ளலாம். அதே போல, ஐ.எப்.ஸி. இந்த நிறுவனத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும், மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நாம் இரண்டாவது நிலையிலிருக்கிறோம். 1970-71-ம் ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 166 லட்சம் ரூபாய் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். மராட்டியத்தை விட, அதற்கு அடுத்தபடி இரண்டாவது இடமாக, நாம் இந்த உதவியைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதில் நமக்கு மகிழ்ச்சியுற்படுகிறது. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நம்முடைய தமிழ்நாடு Industrial Investment Corporation உதவி செய்வதில் குறைவாகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். குறைந்த ஆண்டு களை யெல்லாம் அவர்கள் கொடுத்தார்கள். அதிகமான ஆண்டுகளை நான் கொடுக்க வேண்டுமென்று விட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கொடுத்ததொன்றை மொத்தமாக சிறிய தொழில், பெரிய தொழில் என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, 1964-லே 38, அதற்குப் பின்னால் 39, 1966-67-ல் 15. அந்த அரசை நான் குறை கூறவில்லை. அப்பொழுது இந்திய நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் மந்தமேற்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் 10. ஆனால் 1971-72-ம் ஆண்டில் மனுக்களின் எண்ணிக்கை 56. மொத்தம் கொடுத்த தொகை 1970-71-ல் ரூ. 281 லட்சம். அதற்குப் பின்னால் 1971-72-ல் டிசம்பர் வரையில் கொடுத்த தொகை 135 லட்சம். இதன்

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972

புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கின்றோம். இடையில் ஒரு மந்தமேற்பட்டது உண்மை என்று ஒப்புக்கொண்ட காரணத்தால், ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் இந்த அளவுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்படவில்லையென்று இந்தப் புள்ளி விவரம் எடுத்துக் காட்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக சிறிய தொழிலுக்கு நாம் ஏராளமாக உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை இப்பொழுது புதிதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, இந்த நிறுவனம் இது வரையில் சென்னையில் மட்டும் அதனுடைய வேலைத் திட்டத்தை நடத்தி வந்தது. இப்பொழுது மாநிலத் தின் மற்றப் பகுதிகளிலும் இந்தக் கிளை அலுவலகங்கள் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலையில், மத்தரையில் ஒன்று தொடங்கப்படவிருக்கிறது. பல் மாவட்டங்களிலும் இந்த உதவியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையை, புதிய ஏற்பாட்டை இந்த அரசு ஏற்படுத்தி, அதனுடைய விளைவாகப் பயனுள்ள உதவியை, இன்றுபெறக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறோம். குறிப்பாக, 1966-67-ல் இந்த நிறுவனத்தின் மூலமாக ரூபாய் 7 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1970-71-ல் ரூ. 118 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், சிறு தொழில் வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு வருகிறோம். அது போல, சிறு தொழில் எண்ணிக்கையை எடுத்துப் பார்த்தாலும் கூட, 1966 வரையில் 11,500 என்று நாம் கணக்கிடலாம். 1967-லிருந்து 1971 வரையில் இந்த நான்கைந்து ஆண்டுக் காலத்தில் இது 13,690 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. சிறு தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், 100 சத விதிகம் உயர்ந்திருக்கிறது என்ற காட்சியை நாம் பார்க்கலாம். **Medium size Industries** என்று முதலில் 1966 வரையில் 30, இந்த மூன்று நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் 82-ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்று, நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். புதிய புதிய நிறுவனங்களை நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே, மற்ற மாநிலங்களைப் போன்று குறிப்பாக மராட்டியத்தைப் பார்த்த பிறகு, தனித்தனியாக உருவாக்கி, தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவி வேண்டுமென்று முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறோம். ஏராளமான குறிப்புகளையெல்லாம் அழகாக அச்சிட்டுத் தந்திருக்கிறோம். எல்லா உறுப்பினர்களும் அதை அவசியம் பார்க்க வேண்டுமென்பதோடு, இதை அவர்கள் பயன்படுத்தி, அவர்கள் தங்களுடைய தொகுதியிலே என்னென்ன உதவிகளை அவர்கள் செய்கின்றோம் என்பதையெல்லாம் பார்த்து, அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு ஊக்கம் தந்து, இந்த உதவிகளை அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ளவர் எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் ஏராளமான புத்தகங்களை தந்திருக்கிறோம். அதைத் தாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள நாம் மென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டு குறிப்பாக, சிறு தொழில்களுக்குத் தனியாக ஒரு வாரியம் அமைத்து, அந்த வாரியத்தின் பணியென்ற முறையில் பண உதவி கொடுப்பது, மூலப் பொருள்கள் வாங்கிக் கொடுப்பது, பகிர்ந்து கொடுப்பது, தொழில்களுக்கு அவர்கள் **feasibility report** என்று புதிய புதிய லைசென்ஸ்கள் கொடுப்பது ஆகியவற்றை இன்றைக்கு எடுத்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, இந்த வாரியம் தொடங்கிய ஒரு செ

• 25th March 1979]

[திரு. செ. மாதவன்]

மீதங்களில் மொத்தம் ரூபாய் 91 லட்சம் உதவி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்ற நிலையை நாம் காண்கின்றோம். மிக அருமையாக இந்தப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. சிறிய தொழிலென்று நாங்கள் சொன்னால், வடசத்தில் வருகின்றது. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள சாதாரண சொன்னால், வடசத்தில் வருகின்றது. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள சாதாரண சொன்னால், வடசத்தில் வருகின்றது. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள சாதாரண சொன்னால், வடசத்தில் வருகின்றது.

ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள சாதாரண சொன்னால், வடசத்தில் வருகின்றது. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள சாதாரண சொன்னால், வடசத்தில் வருகின்றது. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள சாதாரண சொன்னால், வடசத்தில் வருகின்றது.

[25th March 1972 ·

25th March 1972] [திரு. செ. மாதவன்]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, இப்போது மாவட்ட வாரியாக அமைக்கப்படுகின்ற குழுவானது, யாருக்குக் கடன் கொடுப்பது, லைசென்ஸ்கள் கொடுப்பது என்ற பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர்மானிப்பதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் இருந்தால், கடன் கொடுப்பதில் தவறுகள் ஏற்படலாம்.

[illegible]

அதேபோல் இன்டஸ்ட்ரியல் கோ-ஆப்பரேட்டிவ்ஸ். இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலே அது வளர வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். நம்முடைய முன்னாள் தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கடராமன் அவர்கள் இந்தத் துறையிலே மிகுந்த ஆர்வம் உடையவர்கள் என்பதையும், அவர்கள் இந்தத் முயற்சியால் பல முன்னேற்றங்கள் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் அறிவேன். அவர்களுடைய முயற்சியால்தான் தமிழ் நாட்டில் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் இன்டஸ்ட்ரியல் கோ-ஆப்பரேட்டிவ்ஸ் வங்கி உருவாக்கப்பட்டது. இதை நடத்தித்தான் தீர வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி மத்திய அரசுடன் பல வாதங்கள் புரிந்து முயற்சி செய்தார்கள். நாங்களும் அதே முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். 1966-67-ல் 17 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்களும் அதை விடாது

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972

ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தினால் மட்டும், அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடக் கூடாது என்ற கொள்கையை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்கு மாற்றுத் தொழிலைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டுமென்று சொல்வீர்களென்ற ஆசைப்படுகிறேன். அந்த நிறுவனத்தைப்பற்றிச் சில புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், தெரியும். 1965-66-லே மொத்த உற்பத்தி 389 இலட்சம். 1971-72-இலே மொத்த உற்பத்தி 803 இலட்சம். அதே போல் விற்பனை 1965-66-ல் ரூ. 342 இலட்சம் 1971-72-ல் ரூ. 298 இலட்சம். இலாப நடத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு, பெரிய இழப்பு வந்துள்ளது. இதையெல்லாம் போக்கி இந்த ஆண்டு, 1971-72-ல் 3½ இலட்ச ரூபாய் மேலும் லாபம் காட்டக் கூடிய வாய்ப்பை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இந்தப் புள்ளிவிவரம் தொழில் வளர்ச்சியிலே நம்முடைய தமிழகம் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அது மட்டுமல்ல, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னர் ஒரு புதிய கொள்கையை உருவாக்கியிருக்கிறது. தனியார் துறை, கூட்டுறவுத் துறை, பொதுத் துறை என்பதோடு கூட்டுத் துறை—அதாவது ஜாயின்ட் செக்டார்—என்று ஒரு புதிய கொள்கையை நாங்கள் வகுத்திருக்கிறோம். இந்தப் புதிய கொள்கையின் அடிப்படையிலே ஏராளமான தொழிலை நடத்தக் கூடிய ஆற்றல் பெற்ற தனியார் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தந்து அதே சமயத்தில், அவர்கள் ஆதிக்கத்துக்கு வந்துவிடாமல் 26 சத வீதத்துக்கு மேலாக அவர்களுக்குப் பங்கு முதல் கொடுக்காமல், மீதிப் பங்கு முதல்களை பொது மக்களும், மாநில அரசும், மத்திய அரசு நிறுவனங்களும் போட்டு தொழிலை நடத்துகிற புதிய முறையை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதனுடைய விளைவாக இந்த நாவிலந்து ஆண்டு காலத்திலே “லெட்டர் ஆஃப் மூலமாகக் கிட்டத்தட்ட 15 தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க முடியும். இதன் நம்முடைய அரசு மட்டும் கூட்டுத் துறையில் தொழிலை நடத்துவதற்காகப் பெற்றிருக்கிறது. தனியார் துறைக்கென்று நாம் பெற்றுள்ளவைகளைப் பற்றித் தனியே குறிப்பிட்டுள்ளேன். அதிலே நைலான் தொழிற்சாலை ஒன்றை மதுரை மாவட்டத்தில், மதுரை நகருக்கு அருகிலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்ற முடிவையும் நம்முடைய அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. நம்முடைய அரசின் சார்பில் மட்டும் புதிய தொழில்களை அந்த ரூ. 50 கோடிக்கு உருவாக்க முடியும்.

புதிதாக நாம் மத்திய அரசிடம் ரூ. 176 கோடிக்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க அவர்களிடத்தில் கேட்டிருக்கிறோம். பொதுவாக இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை

25th March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஆகியவைகளை இதுவரை யாருக்கும் சொல்லத் தெரியவில்லை. அது அவர்களைக் கேட்டால்தான் தெரியும். நாம் தெளிவாகப் பொருளாதாரக் கொள்கை, தொழிற் கொள்கை என்று தனியாக வகுத்திருக்கிறோம். தனியார் துறையா, கூட்டுறவுத் துறையா, கூட்டுத் துறையா, பொதுத் துறையா என்ற வாதத்தில் நாம் இறங்கத் தயாராக இல்லை. எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, தொழில்கள் வளர வேண்டும். இது தான் எங்கள் கொள்கை. இதுதான் பிராக்மேட்டிக் பாலிஸி (Pragmatic Policy). தீவிரவாதிகள் சிலர் இதை மறுக்கிறார்கள். நாம் அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் எண்ணிக் கொண்டு கவலைப்படத் தயாராக இல்லை. என்னைப் பொறுத்த அளவுக்கு, இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உருவாவதற்கு ஏராளமாக தொழிற்சாலைகள் வர வேண்டும் என்பதிலே ஒரு புதிய முயற்சி எடுத்து வருகிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுதான் எங்கள் பொருளாதாரக் கொள்கை. தனிப்பட்டவர்களிடத்திலே பொருளாதாரம் குவியக்கூடாது என்பதிலே எங்களுக்கு ஒத்த கருத்து உண்டு. இதிலே யாருக்கும் எந்தக் கட்சிக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது என்பது எங்களுடைய எண்ணம். எங்களுடைய கட்சி இதை எவ்வாறு நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை மட்டும் ஒரு புள்ளிவிவரத்தின் மூலமாக எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய முதல் போட்டு அந்த முதலுக்கு லாபம் பெற்று பொது மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டும், தனியாருக்குக் கிடைப்பதைவிட, என்ற அடிப்படையிலே நிறுவப்பட்டது தான் "டிட்கோ" என்னும் நிறுவனம். இது முன்னாலே உருவாக்கப்பட்டது தான். இந்த நிர்வாகத் தின் மூலமாக 1966-67-ஆம் ஆண்டு போடப்பட்ட முதல் ரூ. 61,54,000. 1967-68-ஆம் ஆண்டு போடப்பட்ட முதல் ரூ. 1,546 இலட்சம் ஆகும். ஆக இந்த அளவுக்கு எத்தனையோ மடங்கு அதிகமாக இந்த அரசாங்கம் ஆக இந்த அளவுக்கு எத்தனையோ மடங்கு இலாபம் கிடைக்க வேண்டும்; முதல் போட்டு பொது மக்களுக்கு உருவாயும், குறிப்பாக வரியற்ற அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய வருவாயும், பெற்றிருக்கிறோம் வருவாயும் பெருக வேண்டுமென்ற முறையில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் இந்த அரசாங்கம் மக்களுக்காகச் செய்துள்ள திட்டங்களைப் புரிந்துகொள்ள ஏதுவாகும் என்று கருதுகிறேன்.

இதே போல கைத்தறித் துறை. கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சினையைப் பொறுத்த அளவுக்கு, கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. விவசாயத் துக்கு அடுத்தபடியாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே “டெக்ஸ்டைல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்” தான்—கைத்தறித் துறை—இலட்சோப இலட்சம் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கிறது. ஆதலால் இத்துறையின் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டும்; அதிகப் பண உதவி கொடுக்க வேண்டும்; அக்கறை காட்ட வேண்டும்; அதற்காகத் திட்டங்கள் போட வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இதைப் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல், அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து குழப்பம் ஏற்படுத்துவது பெருந்த பாதகத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டு. குறிப்பாக, விசைத் தறியைப் பற்றி மக்களுக்கு

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

நாம் தெளிவான கருத்து சொல்ல வேண்டும். குழப்பம் ஏற்படுத்தக் கூடாது. எங்களுடைய அரசைப் பொறுத்த வரையில், தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். விசைத் தறி இந்த நாட்டில் வந்து தான் தீரும். அதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. விசைத் தறி வரவிட்டால், மராட்டிய மாநிலம், குஜராத் மாநிலம் போன்ற வடநாட்டு மாநிலங்கள் நெய்யக்கூடிய ஆலைத் துணிகள் நம்முடைய சந்தையைப் பிடித்து நம்முடைய நெசவாளர்களின் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கச் செய்யும் என்பதிலே, எங்களுக்கு முழுமையான நம்பிக்கையுண்டு. இதை இந்த நாட்டின் அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அண்மையிலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் மாபெரும் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இதைப் பற்றிக் கருர் என்னும் ஊரில் பேசும்போது (அவர்களுடன் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் சென்று இருப்பார்கள் என்ற எண்ணத்திலே சொல்கிறேன்.)—“விசைத் தறியைப் புகுத்திக் கைத்தறி நெசவாளர்களை பாதிக்கச் செய்யப் போகிறார்கள்; இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லையே” என்ற கருத்து சொன்னதாக பத்திரிகையில் படித்தேன். உண்மையிலேயே அதைப் படித்து வருத்தமடைந்தேன். நம் நாட்டிலே உள்ள துர்ப்பாக்கியம் என்னவென்றால், நம்முடைய அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுக்கெல்லாம் எப்படியாவது மக்களுடைய உணர்ச்சிக்கேற்றவாறு பேசினால் தான், தங்களுடைய அரசியல் கட்சிக்கு செல்வாக்கு வருகிறது என்ற எண்ணம் வளர்ந்து விட்டது. இதில் இந்தக் கட்சி அந்தக் கட்சி என்று சொல்லவில்லை. எல்லாக் கட்சிகளுமே அப்படித் தான் நினைக்கின்றன என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த நிலையில் தான் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உண்மையிலேயே அவர்கள் தங்கள் மனச்சாட்சிப்படி சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. மத்திய அரசாங்கத்தால், தமிழ்நாட்டுக்கு 12,500 விசைத் தறிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம், விசைத் தறி வருகின்ற காரணத்தால், வேலை வாய்ப்பு ஓரளவுக்கு குறையும் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. நாங்கள் அதை மறைத்துப் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை. ஆனால், இந்த விசைத் தறியைக் கொண்டு வரும்போது, நாம் பின்பற்றுகின்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியும் என்று நாங்கள் நிச்சயம் நம்புகிறோம். அதைப்பற்றி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் கூட எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். விசைத் தறி கூட்டுறவுத் துறைக்குத் தான் கொடுக்கப்படும், நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்படும். அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொடுத்தாவது இத்துறைக்குத் தான் இது தரப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையிலே நாங்கள் உறுதியாக இருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கை அமுல் நடத்தப்படுமானால், நிச்சயமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வராது. இதன் மூலம் வருகின்ற கூடுதல் வருமானம், நிச்சயம், விசைத் தறித் தொழிலாளிகளுக்குத் தான் போகப் போகிறது என்பதையும் கூற விரும்புகிறேன். பங்குத் தொகையை

25th March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்]

போடுவதற்குக்கூட அந்த நெசவுத்தொழிலாளர்கள் வலுவற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் உணர முடிகிறது. அது தான் ராஜபாளையத்திலே நடந்த தி. மு. க. மாநாட்டில் தீர்மானமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை அரசும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. 25 சத வீத பங்குத் தொகை கொடுக்க வேண்டும். அதையும் மாநில அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். எங்கெங்கே அந்த நூறு ரூபாயைக் கூட நெசவாளிகளால் கொடுக்க முடியவில்லையோ, ரூபாயைக் கூட அவர்களுக்கு முழுத் தொகையையும் கொடுத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற புதிய கொள்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் முடியாத நிலையில், “இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாபிடி” என்று ஏற்படுத்தி, நாமே கட்டிடம் கட்டி, தறியை வாங்கிப் பரோடிக் என்று ஏற்படுத்தி, நாமே கட்டிடம் கட்டி, தறியை வாங்கி வேலையைக் கொடுக்கக்கூடிய புதிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற திட்டத்தையும் அரசு விரைவில் செயல்படுத்தி வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது மட்டும் போதுமா? போதாது என்பதை உணருகிறேன். ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம் கூறுவேன். கைத்தறிக்கு நிச்சயம் அழிவு இல்லை என்பதில் கருத்து வேறுபாட்டிற்கு இடமேயில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில், பல நாட்டு அதிபர்களுடன் பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் கூற்றின்படி, தமிழ்நாட்டின் கைத்தறித் துணிக்கு ஒரு தனி கிராக்கி எப்போதும் உண்டு. அது என்றைக்கும் மாறாது. அப்படிப்பட்ட துணிகளை விசைத் தறியில் நெய்யக் கூடாது என்பதில் நாங்கள் முழு மூச்சாகப் போராடுவோம்—போராடுவோம் என்ற வார்த்தையைச் சொல்லித் தான் தீர்வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறது. இப்போது போட்டதல்ல, அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறது. இப்போது போட்டதல்ல, அந்நேரம் கைத்தறிக்கு என்னென்ன பழைய சட்டம், கைத்தறிக்கு என்னென்ன, விசைத்தறிக்கு என்னென்ன என்று தீர்மானித்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திற்கு விளக்கம் இதுவரை யாருக்கும் புரியவில்லை. அதிலும் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துகின்ற பொறுப்பை தமிழ்நாட்டினிடம், மாநில அரசுகளிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறது. இதன் விளைவு என்ன? யார் இத்தனை “இஞ்ச” என்று போய் அளந்து பார்ப்பது? இதுதான் அந்த உத்தரவு. இது விசைத் தறிக்கே சாதகமாக இருக்கிறது, கைத்தறிக்குச் சாதகமாக இல்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது, இப்போதுதான் புரிகிறது, இந்தச் சட்டம் அமல் படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்பது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, கரை போட்ட வேட்டியும், கலர் சேலையும், கைத்தறியில் தான் நெசவு பண்ண வேண்டும், வேறு யாரும் நெசவுபண்ணக் கூடாது என்று, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நல்ல கருத்தைத்தான் நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த மூத்தறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள்கூட இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சித் தரப்பிலும், அறிஞர் அண்ணா

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

அவர்கள் தொடர்ந்து இதற்காக வாதாடி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதிலே மத்திய அரசு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தில் பல லாப வேறுபாடுகள்—ஒட்டைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதை மாநில அரசிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இந்தச் சட்டத்தை மஹாராட்டிர மாநிலத்திலோ, குஜராத் மாநிலத்திலோ சரியாக அமுல்படுத்தாவிட்டால், அதன் விளைவாக நமது சந்தை பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை நீடித்தால், நமது சந்தை, வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்ததைப் போல மற்றவர்களின் வேட்டைக் காடாக மாறக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆகவேதான், நமது பிரதம அமைச்சர் அவர்கள், வட இந்திய ஹாண்ட் லாம் போர்டு தலைவருக்கு அறிக்கை அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் நாமும் வலியுறுத்தி யிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையை மாற்ற நமது அரசு தொடர்ந்து செய லாற்றும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, கைத்தறிக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. இந்தத் துறையில் அரசாங்கம் செய்திருக்கிற காரியங் களைப் பல புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இரண்டாவது திட்டத்திலே இதற்காக 6½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக் கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்திலே 7½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக் கிறார்கள். இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலே ரூ. 10.60 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நெசவாளர்கள் புறக் கணிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டு. 1966-67இல் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1.83 லட்சம். 1971-72-இல் ரூ. 2.52 லட்சம். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இது எவ்வளவு அதிகம் என்பதைப் பார்க்க முடியும். 1971-72-இல் நெச வாளர்களுக்காக மத்தியப் பிரதேசத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 16½ லட்சம், மைசூரில் ரூ. 12 லட்சம், குஜராத்இல் ரூ. 5 லட்சம், ஆனால், தமிழ்நாட்டில் ரூ. 252 லட்சம். இதை எண்ணிப் பார்த்தால், தமிழ் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். மொத்த உற்பத்தி, விற்பனை என்று எடுத்துக்கொண்டால் கூட, 1966-67இல், கூட்டுறவுத் துறையில் உற்பத்தி ரூ. 10½ கோடி. தனியார் துறையிலே ரூ. 48 கோடி. 1971-72இல் கூட்டுறவுத் துறையிலே ரூ. 16½ கோடி, தனியார் துறை யிலே ரூ. 100 கோடி மொத்தம் ரூ. 116½ கோடி. ஆக இதை ஒப்பிட்டுப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ரூ. 48 கோடி எங்கே, ரூ. 100 கோடி எங்கே என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதைப் போலவே, கைத்தறிக்கு உதவி என்று சொல்லும்போது, ரிபேட் என்ற அளவில், 1966-67-இல் ரூ. 84½ லட்சம், 1971-72இல் ரூ. 130 லட்சம். சலுகை என்ற அடிப்படையிலும் பல மடங்கு அதிக

மாகச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்ட முடியும் என்ப தற்காகச் சொல்லுகிறேன். தனியார் துறைக்கு, ஹாண்ட் லாம் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலும் இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அதிகமான நன்மையைச் செய்ய முடிந்திருக்கிறது. 1966இல் ரூ. 78 லட்சம், 1971இல் ரூ. 149 லட்சம். இது அந்த நிலைமையை விளக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏராளமாகச் செய்யப்பட்டிருக் கிறது என்பதற்கு இவ்வளவு புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க முடிகிறது என்று சொன்னாலும்கூட, என்னைப் பொறுத்த வரையில், மன மகிழ்ச்சி இல்லை, திருப்தி இல்லை. நாட்டு மக்களுக்கும் திருப்தி இல்லை, மன மகிழ்ச்சி இல்லை என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இதற்குக் கார ணத்தை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட வற்புறுத்திப் பேசினார் கள். இதில் ஓரளவுக்காவது பரிகாரம் காண வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் ஆசை. இதற்கு நாட்டு மக்களும், அரசியல் கட்சித் தலைவர் களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இதற்குப் பரிகாரம் காண முடியும்.

தொழில் தகராறு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டை நோக்கி தொழில்கள் வருவதற்குக் காரணம், நான் அறிந்த வரை, இங்கே உள்ள தொழிலாளிகளின் தனித் திறமைதான். பல வெளி மாநிலத் தொழிலதிபர்களுடன் பேசியதற்குப் பின்னால், இதை என்னால் சொல்ல முடிகிறது. தமிழ்நாட்டில் தொழிலில் திறமை மிக்கவர்கள்—ஸ்கில்ட் லேபரர்ஸ்—ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் திற மையை நாங்களும் பயன்படுத்திக்கொள்ள அங்கே வருகிறோம், எங்க ளுக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்று அந்த அதிபர்கள் சொன்னது என்னுடைய நினைவுக்கு வருகிறது. ஜப்பான் நாட்டில், அங்கே யுள்ள தொழிலாளிகளுடன் நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண் டிருந்தபோது, இங்கேயிருந்து வந்த ஒரு தொழில் நிபுணர் ஒரு அறிக்கை யைக் கொடுத்தார்கள். அந்த அறிக்கையை நான் நமது தூதராலயத்தில் படித்துப் பார்த்தேன். அதில் இந்தியாவில், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில், தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாகக் காணப்படுவதற்குக் காரணம், அங்கே ஆர்வம் படைத்த தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறா் ஆர்வம் படைத்த தொழிலாளர்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், ஆர்வமும் கள். வேலை செய்வதற்கும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், ஆர்வமும் கட்டமை உணர்ச்சியும் படித்துப் பார்க்கும்போது, பெரு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அந்தச் செய்தியைப் படித்துப் பார்க்கும்போது, பெரு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால், அதைக் கொடுப்பதற்கு தமிழ் நாட்டுச் சூழ்நிலை வளர்ந்து வரு கிறது என்பதை மறந்துவிட முடியாது, மறைத்துவிட முடியாது. இதனை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் உணர்வார்கள், உணர்ந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் சொல்ல மாட்டார்கள். அது வேறு ஆனால், வெளியிலே சொல்கிறார்களா? சொல்வார்கள். ஆனால் அவருடைய பிரச்சனை. அவரால் முடிந்ததைத் தான் சொல்வார்கள். ஆனால் அவருடைய மனச்சாட்சிக்குத் தெரியும், யார் யார் காரணம், ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பது. தொழில் அமைதி இந்த நாட்டில் இல்லையென்றால், தொழில் தகராறுகள் மிகுதியாகிவரும் நிலை ஏற்படுமென்றால், நிச்சயமாக

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க நியாயமே இல்லை. அதனை அரசாங்கம் முழு மனதோடு ஒப்புக்கொள்கிறது. ஒரு அரசாங்கம் மட்டும் பொறுப்பேற்று, தொழில் தகராறுகளைக் குறைப்பதற்கு, தொழிலமைதியை ஏற்படுத்துவதற்கு முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. இதை என்னால் ஆதாரத்தோடு சொல்ல முடியும். அன்றைக்கு இருந்த அமைச்சர்கள் இதே சட்ட மன்றத்திலும், பேரவையிலும் சொல்லியிருக்கக்கூடிய பதில்களைப் படித்துப் பார்த்தால், இது புரியும். நானே கூட பல கேள்விகள் கேட்டு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தவறாகச் சொன்னார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. உண்மை நிலை அது தான். அன்றிருந்த தொழில் அமைச்சர் திரு வெங்கட்ராமன் அவர்கள் அளித்த பதிலொன்று என்னுடைய நினைவுக்கு வருகிறது. அவர்தான் பதிலளித்திருக்கிறார்கள். “தொழில் தகராறில் அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும்? இரு தரப்பினரையும் கூப்பிடலாம். கூப்பிட்டுப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தலாம். ஆலோசனை கூறலாம். கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். பரிசாரம் காண முயற்சி எடுக்கலாம். அதைத் தவிர, தொழில் தகராறுகள் வளர வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை நாட்டில் இருக்குமானால், அதற்குப் பரிசாரமே இல்லை” என்பது தான் அந்தப் பதில். அவரளித்த அந்தப் பதில் மிகவும் பொருத்தமானதுதான். அந்த உண்மை இப்போதுதான் புரிகிறது.

6-30
p.m.

இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவிற்கு, அமைச்சர்களைப் பொறுத்த அளவிற்கு, மிக அதிகமான தொழில் தகராறுகளைத் தீர்த்துவைக்கவில்லை யென்று யாரும் தைரியமாகக் கூறிவிட முடியாது. அந்த வகையில் இந்த அரசு அதிகமான முயற்சி எடுத்திருக்கிறது. ஆனால், தொழில் அமைதி கெட்டுவிடுமென்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுமானால், நிச்சயமாக அதிலே பாதகமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். தொழிற் சங்கங்களுடைய தலைவர்கள் மிக உன்னதமான முறையிலே இந்தக் கருத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். சட்ட மன்றத்தில் ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்களும் உணருகிறார்கள். தொழிலாளர்களின் தலைவர்கள் எந்த விதமான கோரிக்கையுமில்லாமல், போராட்டத்திற்கான அடிப்படையுமில்லாமல், கோரிக்கை வைப்பது, தங்களுடைய தொழிற்சங்கத் தலைமைப் போட்டிக்குத் தொழிற்சாலையில் போராட்டங்களை ஊக்குவிப்பது வளர்க்கப்படுமானால், தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியில் ஒரு பெரிய அபாயத்தை எல்லோரும் சேர்ந்து வரவழைக்கிறோம் என்பது உண்மையாகும். எனக்கு ஒரு கருத்து ரூப கத்திற்கு வருகிறது. திரு காமராஜர் அவர்கள் வெளியே பேசியதாகப் பார்த்தேன். இப்போது, பத்திரிகையை நம்புவதற்குப் பயமாக இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே ‘நவ சக்தியை நம்பாதே’ என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பத்திரிகையில் அப்படிப்பட்ட கருத்து இருந்து அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, யாரோ ஒரு தொழிலாளர் தலைவருக்காகப் பரிந்து பேசுவதும், அவருக்காக இடம் கொடுத்து தங்களுடைய இடத்தில் கூட்டம் போடச் சொல்லுவதும், ஊக்கமளிப்பதும்

25th March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்]

அதிகமான சூழ்நிலையாக இருந்தது. அவரே இப்போது தூற்ற ஆரம்பித்து விட்டார். அப்படிப்பட்ட நிலை வந்துவிட்டது. எச்சுப் பேச்சுகளுக்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. தொழிற் சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதுதான் எங்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல் கட்சி, கட்சி அமைச்சர்கள் தொழிற் சங்கத்தை வைத்து வளர்த்துக்கொள்கிற லாபத்திற்காகத் தொழிற் சங்கத்தை வைத்து வளர்த்துக்கொள்கிற முயற்சி எடுக்கிற காரணத்தினால், தமிழ் நாட்டில் தொழில் அமைதி குறைந்திருக்கிறது என்பதைப் பகிரங்கமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறோம். எங்கள் கட்சி என்ன செய்கிறதென்று கேள்வி கேட்கலாம். எங்களுடைய முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிரூபித்துக் காண முடிகிறதே. எந்தத் தொழிற் சங்கத்தில் தகராறு இருக்கிறதோ அங்கே தலைமைப் பதவியில் இருந்தால், தலைமையை விட்டு வரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னோம். சிம்பலன் விவகாரத்தில் விலகிக் காட்டினோம். பி. அண்டு சி. மில் தொழிற் சங்கத்தில் தகராறு தோன்றும் போலிருந்தது. அந்தச் சங்கத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர் தலைவராக இருந்தார். அவரை ‘நீங்கள் ராஜினாமா செய்யுங்கள்’ என்று சொன்னோம். ராஜினாமா செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல பாரம் பரியத்தை எல்லாத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் பின்பற்ற முன்வர வேண்டும். மிகத் தீவிரமான தொழிலாளர் தலைவரிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினேன். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இல்லாவிட்டாலும், தொழில்கள் இல்லையே என்று என்னைக் குறை சொல்வார்களே என்று எனக்கு இந்தப் பயம். முதலில் தொழில்கள் வளர வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அதற்குப் பிறகு உரிமை என்று, போராட்டங்கள் என்று இருக்கலாம். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். குறிப்பாகச் சொன்னால், பாதகமாக இருந்துவிடும். ஒரு வாதம் வருகிறதோ அந்த அளவிற்குப் பயம்பற்றி. எந்த அளவிற்கு லாபம் வருகிறதோ அந்த அளவிற்குப் போனஸ் தர வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் போட்டிருக்கிறது. போனஸ் தர வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் என்றார்கள். அதிகமான லாபம் அந்தச் சட்டப்படி போனஸ் வேண்டாம் என்றார்கள். அதிகமான லாபம் வந்தால், அதிகமான போனஸ் வாங்கிக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு தொழிலாளர் தலைவர் அவர்கள், குறைந்த லாபம் வந்தாலும், குறைந்த போனஸ் கூடாது, அதிகமான போனஸ் தாரங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நீங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கத் தயாரா என்று கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொள்கையற்ற முறையில் வாதிடத் தொடங்கிவிட்டார்கள். தொழிலில் அதிபரும் தொழில் நடத்த முன்வர மாட்டார்கள். ஆனால், எந்தத் தொழிலில் அதிபரும் தொழில் நடத்த முன்வர மாட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும், அடிப் படையிலான வேண்டுகோள்களைப் பொருத்தமாக உணர வேண்டும். நூற்பாலைகளில் படை இருக்க வேண்டுமென்பதை உணர வேண்டும். நூற்பாலைகளில் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. எல்லாத் தலைவர்களிடத்திலும் பேசிப் பார்த்தேன். அகில இந்தியத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவருடன்—அவர் எந்தக் கட்சி என்று சொல்ல வேண்டாம்—நான் பேசிப் பார்த்தேன். எந்தக் கட்சி என்று சொல்ல வேண்டாம் நாம், இந்த நூற்பாலை அகில இந்திய அளவிலே ஒரு கொள்கையை நாம், இந்த நூற்பாலை அகில இந்திய அளவிலே ஒரு கொள்கையை நாம், நம்முடைய நூற்பாலைகள் களைப் பொறுத்த வரையில், வகுக்கவில்லை. நம்முடைய நூற்பாலைகள் கிட்டத்தட்ட 40-இலிருந்து 60 சத வீதம் பருத்திக்கு வெளி நாடுகளை நம்பியிருக்கிற நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் கூட அகில இந்தியாவில் நிர்ணயித்த கூலி உயர்வை விட நம் கூலி உயர்வு அதிகம். இருந்தும் அதிகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று போராட்டம் உருவாக்கப்

DISCUSSION ON THE PAPERS RELATING TO INDUSTRIAL GROWTH IN
TAMIL NADU DURING 1971-72

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

அவர்கள் தொடர்ந்து இதற்காக வாதாடி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதிலே மத்திய அரசு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தில் பல லூப் ஹோல்ஸ்—ஒட்டைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதை மாநில அரசிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இந்தச் சட்டத்தை மஹாராட்டிர மாநிலத்திலோ, குஜராத் மாநிலத்திலோ சரியாக அமுல்படுத்தாவிட்டால், அதன் விளைவாக நமது சந்தை பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை நீடித்தால், நமது சந்தை, வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்ததைப் போல மற்றவர்களின் வேட்டைக் காடாக மாறக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆகவேதான், நமது பிரதம அமைச்சர் அவர்கள், வட இந்திய ஹாண்ட் லாம் போர்டு தலைவருக்கு அறிக்கை அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் நாமும் வலியுறுத்தி யிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையை மாற்ற நமது அரசு தொடர்ந்து செய் வாற்றும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, கைத்தறிக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. இந்தத் துறையில் அரசாங்கம் செய்திருக்கிற காரியங் களைப் பல புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இரண்டாவது திட்டத்திலே இதற்காக 6½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக் கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்திலே 7½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக் கிறார்கள். இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலே ரூ. 10.60 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நெசவாளர்கள் புறக் கணிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டு. 1966-67இல் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1.83 லட்சம். 1971-72-இல் ரூ. 2.52 லட்சம். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இது எவ்வளவு அதிகம் என்பதைப் பார்க்க முடியும். 1971-72-இல் நெச வாளர்களுக்காக மத்தியப் பிரதேசத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 16½ லட்சம், மைசூரில் ரூ. 12 லட்சம், குஜராத்தில் ரூ. 5 லட்சம், ஆனால், தமிழ்நாட்டில் ரூ. 252 லட்சம். இதை எண்ணிப் பார்த்தால், தமிழ் நாட்டில் இந்தத் துறைக்கு ஏராளமான உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். மொத்த உற்பத்தி, விற்பனை என்று எடுத்துக்கொண்டால்கூட, 1966-67இல், கூட்டுறவுத் துறையில் உற்பத்தி ரூ. 10½ கோடி. தனியார் துறையிலே ரூ. 48 கோடி. 1971-72இல் கூட்டுறவுத் துறையிலே ரூ. 16½ கோடி, தனியார் துறையிலே ரூ. 100 கோடி மொத்தம் ரூ. 116½ கோடி. ஆக இதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், விற்பனை எந்த அளவுக்குப் பெருகியிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ரூ. 48 கோடி எங்கே, ரூ. 100 கோடி எங்கே என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதைப் போலவே, கைத்தறிக்கு உதவி என்று சொல்லும்போது, ரிபேட் என்ற அளவில், 1966-67-இல் ரூ. 64½ லட்சம், 1971-72இல் ரூ. 130 லட்சம். சலுகை என்ற அடிப்படையிலும் பல மடங்கு அதிக

DISCUSSION ON THE PAPERS RELATING TO INDUSTRIAL GROWTH IN
TAMIL NADU DURING 1971-72

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

மாகச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்ட முடியும் என்ப தற்காகச் சொல்லுகிறேன். தனியார் துறைக்கு, ஹாண்ட் லாம் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலும் இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அதிகமான நன்மையைச் செய்ய முடிந்திருக்கிறது. 1966இல் ரூ. 78 லட்சம், 1971இல் ரூ. 149 லட்சம். இது அந்த நிலைமையை விளக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏராளமாகச் செய்யப்பட்டிருக் கிறது என்பதற்கு இவ்வளவு புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க முடிகிறது என்று சொன்னாலும்கூட, என்னைப் பொறுத்த வரையில், மன மகிழ்ச்சி இல்லை, திருப்தி இல்லை. நாட்டு மக்களுக்கும் திருப்தி இல்லை, மன மகிழ்ச்சி இல்லை என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இதற்குக் கார ணத்தை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட வற்புறுத்திப் பேசினார் கள். இதில் ஓரளவுக்காவது பரிகாரம் காண வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் ஆசை. இதற்கு நாட்டு மக்களும், அரசியல் கட்சித் தலைவர் களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இதற்குப் பரிகாரம் காண முடியும்.

தொழில் தகராறு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டை நோக்கி தொழில்கள் வருவதற்குக் காரணம், நான் அறிந்த வரை, இங்கே உள்ள தொழிலாளிகளின் தனித் திறமைதான். பல வெளி மாநிலத் தொழிலதிபர்களுடன் பேசியதற்குப் பின்னால், இதை என்னால் சொல்ல முடிகிறது. தமிழ்நாட்டில் தொழிலில் திறமை மிக்கவர்கள்—ஸ்கில்ட் லேபரர்ஸ்—ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் திற மையை நாங்களும் பயன்படுத்திக்கொள்ள அங்கே வருகிறோம், எங்க ளுக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்று அந்த அதிபர்கள் சொன்னது என்னுடைய நினைவுக்கு வருகிறது. ஜப்பான் நாட்டில், அங்கே யுள்ள தொழிலதிபர்களுடன் நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண் டிருந்தபோது, இங்கேயிருந்து வந்த ஒரு தொழில் நிபுணர் ஒரு அறிக்கை யைக் கொடுத்தார்கள். அந்த அறிக்கையை நான் நமது தூதராலயத்தில் படித்துப் பார்த்தேன். அதில் இந்தியாவில், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில், தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாகக் காணப்படுவதற்குக் காரணம், அங்கே ஆர்வம் படைத்த தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறா் கள். வேலை செய்வதற்கும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், ஆர்வமும் அந்தச் செய்தியைப் படித்துப் பார்க்கும்போது, பெரு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால், அதைக் கொடுப்பதற்கு தமிழ் நாட்டுச் சூழ்நிலை வளர்ந்து வரு கிறது என்பதை மறந்துவிட முடியாது, மறைத்துவிட முடியாது. இதனை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் உணர்வார்கள், உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், வெளியிலே சொல்கிறார்களா? சொல்ல மாட்டார்கள். அது வேறு பிரச்சனை. அவரால் முடிந்ததைத் தான் சொல்வார்கள். ஆனால் அவருடைய மனச்சாட்சிக்குத் தெரியும், யார் யார் காரணம், ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பது. தொழில் அமைதி இந்த நாட்டில் இல்லையென்றால், தொழில் தகராறுகள் மிகுதியாகிவரும் நிலை ஏற்படுமென்றால், நிச்சயமாக

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

பட்டது. ஐம்பதாயிரம் பேருக்கும் மேல் போராட்டம் நடத்தினார்கள். எந்த அரசியல் கட்சித் தலைவராவது முன்வந்து, இது தவறு, நம்முடைய நூற்பாலைகளுக்குப் பாதகம் உண்டாக்கும் என்று சொன்னார்களாவென்றால், சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்ல எண்ணம் வந்தால், அரசியல் கட்சி லாபம் நினைவிற்கு வந்துவிடுகிறது. அது பயமாக இருக்கிறது. நாங்கள்தான் சொன்னோமாவென்றால், எங்களுக்கும் சொல்ல பயம். இந்த அரசாங்கம் வாழ வேண்டும் என்ற நிலைமை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்குமானால், நிச்சயம் தொழில் அமைதி கெடத்தான் செய்யும். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்ன காரணத்தினால், அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சொல்கிறேன். தொழிலாளர் தலைவர்களானாலும், மற்றவர்களானாலும் தொழில் வளர ஆர்வம் காட்ட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்களைப் பொறுத்த அளவிற்கு, முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டுவதை ஒடுக்காலும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாது. அதற்கு மாறாக, எந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி, வாய்ப்பு, ஊதியம், போனஸ் பெற்றுத் தர முடியுமோ, அதற்குச் சட்டம் கொண்டுவரவும், போராடவும், திட்டம் நிறைவேற்றவும், செய்யும். அதில் சந்தேகம் கிடையாது. அதை வைத்து, அரசியல் கட்சி வளர வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்குமானால், அதுதான் தொழில் அமைதியைக் கெடுப்பது. தமிழ் நாட்டில் அது நடந்து வருகிறது என்பதற்கு ஆட்சேபணியே கிடையாது. அதை மாற்று வதற்கு எல்லாத் தொழிலாளர் தலைவர்களும், அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உலக நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். எல்லா நாடுகளிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. சந்தேகம் கிடையாது. சத வீதத்தில் வேறுபாடு இருக்கிறது. இந்திய நாட்டில் ஜனத் தொகைப் பெருக்கத்தைப் பார்க்கும்போது, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்னும் ஒரு சில ஆண்டுகளில் ஒரு பயங்கரமான உருவம் பெறும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு வேண்டாம். இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு தொழில் வளர்ச்சி ஒன்றால்தான் முடியும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இது விவசாயத்தை நம்பியுள்ள நாடு. தொழில் வளர்ந்த நாடாக மாற்ற ஏராளமான தொழில்களை ஒவ்வொரு ஊருக்கும், கிராமத்திற்கும் கொண்டு செல்லக் கூடிய கொள்கையாகச் செயல்பட்டால், வெற்றியாக நடைபெற முடியுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்வேன். அதற்குத் தொழிலாளர் இயக்கங்கள் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும். உதாரணத்திற்கு நம் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு தொழிற்சங்கத் தலைவர். மாபெரும் தலைவர். தமிழ் நாட்டில் பணியாற்றிய தலைவர். குடியரசுத் தலைவரவர்கள் மனம் உருகிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது, இந்த நாட்டில் தொழில் அமைதி கெட்டுவிட்டது, தொழிலாளர்கள் உணர்ந்து தொழில் அமைதியைப் பாதுகாக்க வேண்டும், வேலை நிறுத்தம் என்ற

25th March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்].

பேச்சுக்கே இடம் கிடையாது என்று அரசாங்கத்தின் சார்பில் தொழிலாளர்களுக்காக வாதாடக் கூடிய அரசாங்கம் மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அவர்களுக்காகப் போராடும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, வேலை நிறுத்தத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னது முக்கியமான உரை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் வந்தாக வேண்டும். தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தாக வேண்டும். இதற்கு நம்முடைய தொழிலாளர் கொள்கை, பொருளாதாரக் கொள்கை இவைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதில், கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் தொழில் கொள்கையில், பொருளாதாரக் கொள்கையில் நிலையற்ற தன்மையைப் “uncertainty in the economic and industrial policies” பின்பற்றி வருகிறது என்பதில் எனக்கு ஆணித்தரமான கருத்து உண்டு என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் துணிந்து வர வேண்டும். தனியார் துறை வேண்டாமா, எங்களுக்கு ஆட்சேபணியில்லை. அல்லது முழுமை யாகக் கூட்டுறவுத் துறை வேண்டுமா அல்லது பொதுத் துறை முழுமை யாக இருக்க வேண்டுமா வென்று சொல்லட்டும். இப்படி மத்திய அரசுக்குத் திட்டவாட்டமான கொள்கையில்லாத காரணத்தினால், இன்றைக்கு நாட்டில் குழப்பம் இருக்கிறது. எந்தத் தனி நபரும் தொழில் தொடங்குவதற்கு அஞ்சுகிறார்கள். அச்சம் தெரிவிக்கிறார்கள். தொழில் நடத்தப் பயப்படுகிறார்கள். எந்த வெளிநாட்டுக்காரர்களும் தொழிலுட்ப உதவி கொடுக்கத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்பதை என் அனுபவத்திலிருந்து சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனவே மத்திய அரசு தைரியமாக தங்களுடைய பொருளாதார, தொழில் கொள்கைகளை அறிவிக்க வேண்டும். அவர்கள் எப்படிப்பட்ட கொள்கைகளை அறிவித்தாலும், எங்கள் அரசைப் பொறுத்த வரையில், அப்படிப்பட்ட முற்போக்கான கொள்கைகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசோடு ஒத்துழைக்குமா என்று திட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அவர்களே இதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பு டெல்லியில் சொன்னார்கள்—மற்ற மாநில முதல் அமைச்சர்கள் மத்தியில் குறிப்பிட்டார்கள்.—“தமிழ்நாடுதான் மிக உன்னதமான முறையில் மத்திய அரசு போடும் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றிவருகின்றது, பாராட்டுகிறோம்” என்று இப்போது அண்மைக் காலத்தில் வேற்றிவருகின்றது, பாராட்டுகிறோம்” என்று இப்போது அண்மைக் காலத்தில் நமது மாநிலத்தைப்பற்றி, அவர்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை மக்கள்தான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது இடையிலே பிரச்சினைகள் ஒன்றும் பெரிதாக இல்லை, ஆனால் மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் சொல்ல வேண்டியது, பொதுத் துறையா, தனியார் துறையா அல்லது கூட்டுறவுத் துறையா என்பதுதான் இதில் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தெளிவேற்பட்டுவிட்டால், தொழில் துறை மேலும் வளர்ச்சியுறும். தெளிவற்ற நிலை இருப்பதால், ஒரு சிலர் மனத்தில் சந்தேகங்களும்

6-40
p.m.

திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972

குழப்பங்களும் இருப்பதால், எது எந்த நேரத்தில் தேசியமயமாக்கப்படும் என்ற தெளிவற்ற நிலை இருப்பதால், தொழில் வளர்ச்சி குன்றியிருக்கின்றது. இந்த அச்சத்தினைப் போக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு உண்டு. இவர்கள் இதுபற்றியதொரு தெளிவான கொள்கையை அறிவித்து, இன்னின்ன தொழில்கள் அரசுத் துறையில் இருக்கும், இன்னின்ன தொழில்கள் தனியார் துறையில் இருக்கும் என்று திட்ட வட்டமாக அறிவிக்கட்டும். “நாங்கள் ஏழைகளைக் காப்பாற்றவே இருக்கிறோம், ஏழ்மையைப் போக்கப் போகிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டு, “பெரும் பெரும் பணக்காரர்களை ஒழிக்கப் போகிறோம்” என்று சொல்லி விட்டு, அதே பணக்காரர்களுக்குத் தொழில்களை நடத்துவதற்கான அனுமதிகளையும் கொடுத்துக்கொண்டேவரும் முறையைப் பின்பற்றிக் கொண்டு வந்தால், அது தொழில் வளர்ச்சியில் ஒரு மந்த நிலையையே ஏற்படுத்தும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழிலர்கள் வளர்ச்சியுற வேண்டுமானால், புதிய புதிய தொழில்கள் ஏற்பட வேண்டுமானால், அரசு அவற்றுக்கு அதிகச் சலுகைகளையும் புதிய சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “மற்ற மற்ற மாநிலங்களிலே இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைத் தருகின்றார்கள். இங்கே மட்டும் கொடுப்பதில்லை” என்று சொன்னார்கள். அது அவ்வளவு சரியில்லையென்று கருதுகிறேன். காரணம் இங்கேயும் அப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது பற்றிய விவரங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையோ என்று நினைக்கின்றேன். நமது மாநிலத்தில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம்—விடிகோ என்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற கழகத்தின் மூலம் ஏற்படும் செலவுகள் அனைத்தும் வரவு-செலவுத் திட்டம் வாயிலாக வெளிப்படவில்லை. எனவே தொழில் வளர்ச்சித் துறையில் இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பது விவரமாகச் சொல்லப்படவில்லை. இந்த நிறுவனத்தின் மூலம் சிறு தொழில் நடத்தும் சிறு அதிபர்களுக்கு முதல் மூன்றாண்டுகளுக்கு விற்பனை வரிகள் ஏதும் விதிக்கப்படுவதில்லை. இப்படி முதல் மூன்றாண்டுக் காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டிய விற்பனை வரியை அடுத்துவரும் பதினெட்டு ஆண்டுக் காலத்தில் தவணைகளாகக் கட்டலாம் என்று சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது போன்றே மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. ராஜாராம் : இப்படிக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளைப்பற்றி 'பப்ளிஸிடி' செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பல முறை இதுபற்றிய விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மின்சாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில், பெரு மளவிற்குச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை அளிப்பதில் அரசாங்கம் என்றைக்கும் தயக்கம் காட்டிய

25th March 1972]

[திரு செ. மாதவன்]

[illegible]

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

அல்லது பேசுவதோ நல்லதல்ல, இது கைவிடப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு இந்த தேசியமயமாக்கப் பட்ட பாங்குகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயிலிருந்து ஏராளமான உதவி களைத் தொழில்களுக்கு, தொழில்களைத் தொடங்குகின்றவர்களுக்குக் கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்காகத்தான் ஒரு யோசனையையும் சொன்னேன். இது வரையில் நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியன் பாங்கு, இந்தியன் ஓவர்லீஸ் பாங்கு, லிண்டிகேட் பாங்கு போன்ற நம்மிடம் தொடர்புள்ள சில பாங்குகள் இருந்தன. அன்றைக்கு அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி, தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு என்று ஏராளமான நிதி உதவிகளைக் கொடுக்க வாய்ப்புகள் இருந்தன. அவற்றையெல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அரசு மேற்கொண்டது. இதில் நமக்கு எந்தவிதமான கொள்கை வேறுபாடும் இல்லை. ஆனால் முன்பிருந்த நிலைமையில் சிறு உதவிகளை அவர்களிடமிருந்து தொழில் வளர்ச்சிக்கு என்று பெற முடிந்தது. இப்போது அவற்றுக்கும் டெல்லியைத்தான் அணுக வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், பொருளாதார ஆதிக்கம் டெல்லிக்கும் பம்பாய்க்கும்தான் செல்லுகிறதே தவிர, நமக்கு எந்த விதமான உதவிகளும் கிடைப்பதில்லை. எனவேதான் இதைச் சற்று எதிர்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதைச் சொல்லும்போது, நம்மைப் பிற்போக்கு வாதிகள் என்று சொன்னாலும், சொல்லக்கூடும். ஆனால் தேசியமயம் என்று சொல்லிக்கொண்டு பொருளாதார ஆதிக்கம் டெல்லிக்குச் செல்லுகிறதை இந்த அரசு ஒருகாலும் ஒப்புக்கொள்ளப் படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைகள் வளருவதால்தான், நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய நிதி உதவிகள்கூட தமிழ் நாட்டிற்குக்கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலை வந்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களும் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்களும் அடிக்கடி டெல்லிக்குச் சென்று நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளுகின்றார்கள் என்றுதான் எண்ணுகிறேன். இப்போது இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், “மத்திய அரசின் தொழிற் கொள்கை தெளிவானதாக இல்லை, தொழில்கள் தனியார் துறையில் இருக்க வேண்டுமா அல்லது அரசுத் துறையில் இருக்க வேண்டுமா என்பதை மத்திய அரசு திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டால் பிரச்சினை இராது” என்று. இதே கருத்துக்களை அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது, குறிப்பிட்டார்களா, குறிப்பிட்டிருந்தால், அவர்கள் என்ன பதில் சொல்லுகின்றார்கள் என்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து விளக்கம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[25th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதை நாங்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்திவருகிறோம் என்பது மட்டுமில்லை. என். டி. லி. -யில் எல்லா முதலமைச்சர்களும் சேர்ந்து இதை வற்புறுத்தினார்கள். இதைத் தவிர தனிப்பட்ட முறையில் மத்திய அமைச்சர்களோடு பேசும்போதும் வற்புறுத்துகிறோம். மேலும் நமது மாநில மாநாடுகளில் கூட இதுபற்றி வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறோம். இதுபற்றி நாங்கள் ஒரு யோசனை சொன்னோம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள தேசியமயமாக்கப்பட்ட பாங்குகளைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றின் நிர்வாகத்தில் தமிழக அரசுக்கும் ஒரு பங்கு இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பினைக் கொடுத்தால், பங்கு இருக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஓரளவிற்குத் தீர்வு காண முடியும். இப்போதுள்ள இந்தப் பிரச்சினையை இராது என்று வலியுறுத்தி பொருளாதார ஆதிக்கமும் ஒரு இடத்திலேயே இராது என்று வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அதன் விளைவாக இப்போது கொஞ்சம் ஒத்துவந்திருக்கின்றார்கள். அண்மையிலே நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கடிதத்தை எழுதியிருக்கின்றார்கள். அதில், மாநிலங்களிலுள்ள தொழில்களுக்கான உதவிகளை தேசியமயமாக்கப்பட்ட பாங்குகளிலிருந்து கொடுப்பதற்கான முறையில் ஒரு குழுவினை மாநில அளவில் அமைத்து அதில் தொழிற் லமைச்சர் ஒரு அங்கத்தினராக இருக்கலாம். இதன் மூலம் இப்படிப்பட்ட பாங்குகளிலிருந்து வேண்டிய ஒத்துழைப்பைப் பெற முடியுமென்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நாம் கோரியது முழுவதையும் பெற முடியவில்லையென்றாலும், இந்த அளவிற்காவது ஒப்புக்கொண்டது பற்றி மகிழ்ச்சியடைவோம். இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அதிக உதவி களைச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது.

இது பண உதவியைப் பொறுத்தமட்டில். அதற்கு அடுத்தபடி யாக மூலப் பொருள்கள் இல்லாமல் ஒரு தொழிற்சாலையை நடத்த முடியாது. இதிலேயும் மத்திய அரசாங்கம் நிலையற்ற கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறது என்பதிலே கொஞ்சம் கூடக் கருத்து வேறுபாடில்லை. 6-50 இடிலே குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. p.m. இடிலே குற்றம் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைப் பற்றி அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநாடுகளிலே பேசும்பொழுதும் நேரடியாகப் பேசும்பொழுதும் சொல்லு கிறோம். மூலப்பொருள்கள் கிடைத்தால்தான், நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி, உற்பத்தி அதிகமாக உயர முடியும். வேலை வாய்ப்பு அதிகமாகக் கிடைக்க முடியும். இப்பொழுது இருக்கிற தொழிற்சாலைகளுக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கே மூலப்பொருள்கள் கிடைக்காத ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. அந்த நிலை மட்டும் இருந்தால் நான் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறேன். அதைவிட அடுத்தபடி அவர்கள் துணிந்து வருத்தப்பட மாட்டேன். எங்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்களைக் சொல்லுகிறார்கள், எங்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்களைக் கலக்கத்தாலிலேயிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறோம், அங்கே குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். பீதியுள்ள பொருள்களை எங்கேயோ இருந்து அதிக விலைக்கு நாங்கள் பெறுகிறோம் என்று துணிந்து சொல்லக்கூடிய நிலைமை இந்த நாட்டிலே இருக்குமானால், எப்படிப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் முழு மூச்சாகப் பாடுபட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வருகிறோம். இதை உதாரணத்துடன் நிரூபிக்க முடியும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை யில், “அயர்ன் அன்ட் ஸ்டீல்” என்ஜினியரிங் தொழில் தான் ஏராள

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972]

மாக வளர்ந்திருக்கிறது, வளர்ந்து வருகிறது. அதற்குத் தேவை 1968-69-லே 115,000 டன். அவர்கள் கொடுத்தது 3,135 டன். எப்படித் தொழில் தமிழ் நாட்டிலே வளர முடியும்? இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டிலேயும் இருக்கிறது. நான் கடைசியாக இருக்கிற ஆண்டைச் சொல்லுகிறேன். 1970-71-லே நமக்கு வேண்டியது ஒரு இலட்சத்து 88,000 டன்; கொடுத்தது 11,778 டன். 1971-72-லே வேண்டியது 2 இலட்சத்து சொச்சம், கொடுத்தது 30,758 டன். பத்திலே, ஐம்பதிலே, நூறிலே ஒரு பங்கு கூட கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்குமானால், இந்த நாட்டிலே எப்படித் தொழில் வளர்ச்சியைக் காண முடியும்? ஆகவே நாங்கள் இந்த மூலப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு நிலையான கொள்கையை மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வருகிறோம். இதற்கு என்ன காரணம்? உண்மையிலேயே அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை யென்றால் அதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இரும்பு உற்பத்தியின் அடிப்படையிலே பார்க்கும்பொழுது, அந்த விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையிலே தான் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதைத் தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். இந்திய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இரும்பு தாது வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. ஸ்டீல் பாக்க்டரிக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை நாம் ஏற்றுமதி செய்கிறோம். அந்த “ஸ்டீல் புராடக்ட்ஸ்” பற்றுக்குறை இங்கே; எனவே, இறக்குமதி செய்கிறோம். நம் நாட்டிலேயிருக்கின்ற மூலப் பொருள்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி, இருக்கின்ற ஆலைகளிலே முழு உற்பத்தி செய்து, இன்னும் தேவையானால் தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டு வந்து நம் உற்பத்தியை மிகுதிப் படுத்துவதிலே சுணக்கம் காட்டிய காரணத்தினால் தான், பொருளாதாரத் துறையிலே சரியான திட்டம் போடாததால் தான், இப்படிப்பட்ட விளைவுகள் வருகின்றன என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு உதாரணத்தை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாம் சேலத்திலே ஒரு உருக்காலையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே அதைச் சேர்த்து, எத்தனை ஆண்டு காலமாக கொண்டு வந்தாகிவிட்டது, கொண்டு வந்தாகிவிட்டது என்றார்கள். எங்கள் கட்சி கொண்டு வந்தது அதை, வெற்றி பெற்றோம் என்று பெருமையாக நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. எங்களுடைய கட்சியை விட திருவாளர் வெங்கடராமன் அவர்கள் அதிகமாக இதற்காகப் பாடுபட்டார் என்பதை நான் மாத்திரம் கூறவில்லை, நம்முடைய முதல்மைச்சர் அவர்களே சேலத்திலே நடந்த அதனுடைய தொடக்க விழாவிலே கூறினார்கள். இப்படிப்பட்ட முறைகள் எல்லாம் அந்தக் காலத்திலே இருந்ததா என்று நான் கேட்கவில்லை; கேட்டால், உறுப்பினர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கோபித்துக்கொள்வார்கள். எங்களுடைய ஆட்சியிலே வேலை செய்து காட்டுகிறோம். 1964-ஆம் ஆண்டிலே சேலத்திலே கிடைத்த இரும்பு தாது ஐப்பான் நாட்டிற்கு எடுத்துச்சென்று, பரிசோதித்து அங்கே ஒரு உருக்காலையை ஏற்படுத்தலாம் என்று நிரூபித்துக்

25th March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்]

காண்பித்தார்கள். நாங்களும் அதே கருத்துக்களை வலியுறுத்தி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னோம். சேலத்திலே வந்துவிட்டது என்ற நிலையிலே அங்கே திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களே வந்து தொடக்க விழா கூட நடத்தினார்கள். இதை என் செய்தார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்பொழுது அதிலே காலதாமதம் செய்கிறார்கள். இதைச் சொன்னால், அங்கே இருப்பவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. உண்மையாகவே அதிலே காலதாமதம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஏதோ நாங்கள் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிறோம் என்று சிலர் பேசுகிறார்கள். குற்றச்சாட்டு அல்ல, உண்மை நிலையும் அது தான். அதற்குக் காரணம் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கத் தயாராக இல்லை. அதிலே என்ன வேடிக்கை என்றால், ஐப்பான் நாட்டுக் காரனிடன் காலம் சென்ற நமது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார்கள், நமது கலைஞர் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார்கள், நான் சமீபத்திலே ஐப்பான் நாட்டிற்குச் சென்றபொழுது நம்முடைய அரசாங்க அதிகாரிகளும் நானும் அங்கிருப்பவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினோம். அவன் பல ஆயிரம் மைலுக்கு அப்பால் வார்த்தை நடத்தினோம். அவன் திருவண்ணாமலையிலேயும் கிடைக்கிற உள்ளவன், சேலத்திலேயும் திருவண்ணாமலையிலேயும் கிடைக்கிற இரும்புத் தாதுவை எடுத்துச் சென்று தன் நாட்டிற்குப் பயன்படுத்தத் தயாராக இருக்கிறான். ஆனால் டெல்லி அரசு இதை இலாபகரமான முறையிலே நடத்த உதவாது என்பதைப் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். இதைத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் தான் நிலையற்ற ஒரு கொள்கையைத் தொழிற் துறையிலே பின்பற்றி வருகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். இதைத் துறையிலே பின்பற்றி வருகிறார்கள் என்று சொல்வாகச் சொல்ல நீக்க என்ன வழி என்று கேட்டால், நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்ல வருகிறோம், நான் ஒரு கடிதம் கூட மத்திய அரசுக்குச் சமீபத்திலே எழுதி யிருக்கிறேன். இப்படி மத்திய அரசு மூலப் பொருட்களுக்கு கல்கத்தாவை நம்பியிருக்க வேண்டும், கல்கத்தா நகரத்திலேயே இந்தப் பீடிப்பு இருக்க வேண்டும், இந்த ஆதிக்கம் இருக்க வேண்டும் என்று செய்யாமல், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் அந்த மாநில அரசு அதிகாரிகளும், மத்திய அரசு அதிகாரிகளும் அந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான பெரிய தொழில், சிறு தொழில் என்னவென்று அறிந்து அதைக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். வீடு கட்டுவது, மின்சாரத் திட்டம் இவை போன்றவற்றிற்குக் கூட நான் நேரிலே கேட்டேன். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல், அந்தந்த அரசுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்கள் என்ன என்று கணக்குப் போட்டு, மத்திய அரசாங்கம் நேரடியாக அதிலே ஈடுபட்டு இவ்வளவு தான் நாங்கள் கொடுப்போம் என்று சொல்லி விடுவார்களானால், இந்தக் களஞ்சி சந்தை, கருப்புச் சந்தை, எல்லாவற்றை யும் மாற்றியமைத்து, நம்முடைய நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, நாட்டும் மக்களிடத்திலே சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் ஒரு யோசனையை, மூலப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில், சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி யிருக்கிறோம். எந்த மூலப் பொருளானாலும் சரி, அதை மாநில அரசிடம் விட்டு விடுங்கள். எவ்வளவு தேவை என்பதை மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு நேரடியாகச் சொல்லி, அதைப் பெற வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத் திலே கூறிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்தக் கொள்கையிலே மத்திய

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1972

அரசாங்கம் ஒரு தெளிவான முடிவுக்கு வந்தால், நிச்சயமாக வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும், ஏராளமான தொழில்களைக் கொண்டு வரவும் ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும். மத்திய அரசாங்கம் பெரும் தொழில்களை நடத்துவதிலே துணிந்து ஒரு கொள்கையைச் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். நாங்கள் தொடர்ந்து கேட்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே 5, 10 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக, பெரும் தொழிற்சாலை என்று சொல்லக்கூடிய தொழிற்சாலை சேலத்து உருக்காலை என்கிறார்கள். தூத்துக்குடியிலே நம்முடைய முயற்சியிலே ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையைக் கொண்டு வந்தோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் சொந்த முயற்சியிலே அது முதலீடு என்பதை மிக வருத்தத்துடன் கூறிக் கொள்கிறோம். ஒரு யோசனையைச் சொன்னோம்; சிறிய கார் உற்பத்தி என்று சொல்லுகிறார்கள். இப் பொழுது கார் உற்பத்தி செய்வதிலே போதாத நிலை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே தான் கார்களுக்கு வேண்டிய உப பொருட்களை “காம்ப்பனன்ட்ஸ் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்” உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலை வளர்த்திருக்கிறோம். அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்தச் சிறு கார் உற்பத்தியை நமது அரசுக்குத் தர வேண்டுமென்று தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். மக்கள் முன்னிலையிலே நாங்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம்; பிரதம அமைச்சரிடம் நேரிடையாகவே பேசும்பொழுது சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தப் பெரிய தொழிலைக் கூட தமிழ் நாட்டுக்குத் தர உங்களுக்கு மனம் இல்லையா என்று கூட கேட்டாகிவிட்டது. அவர்கள் அதைக் கொடுக்காதது மாதிரியல்லாமல் தனியார் இரண்டுபேருக்கு ஒவ்வொருவரும் 25,000 காலைக் கெடுவை நிர்ணயித்து, அதற்குப் பின்னாலே போனால், சட்ட வேண்டிய தொழில் நுட்பத்தை நீங்களை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். இதன் விளைவு என்ன? இரண்டு லைசன்ஸும் நிறை பொருளாதாரக் கொள்கையா, இது ஒரு சரியான தொழிற் கொள்கையா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எனவே தான் நாங்கள் முயற்சி செய்கிறோம், இந்தக் கார்த் தொழிற்சாலையைத் தனியாருக்குக் கொடுத்திருந்தாலும், அவர்களையும் அரசாங்கத்துடன் சேர்த்து “ஜாயின்ட் செக்டார்” என்ற முறையிலே அரசாங்கமும் ஊக்கம் தந்து, அவர்களுக்கு அறிவாற்றல் இருந்தால், நாமே பணம் செலுத்தி, அந்த அனுமதியைப் பயன்படுத்தி வருகிறோம். மேல் நாடுகளிலே அந்தத் தொழில் நுட்ப அறிவைப் பெறுகிறோம், அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு நாம் பணம் செலுத்துகிறோம். ஆனால், இதையே கூட சிலர் பொது மேடைகளிலே அரசியல் நோக்கோடு வேறு மாதிரியாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் வெளிநாட்டு முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்தை இங்கே கொண்டு வருகிறார்கள் என்று தங்களுடைய அச்சத்தைப் பொது மக்களிடம் தெரிவிக்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்லுகிறோம், தொழில் நுட்ப அறிவு மிக முக்கியமானது. அரக்கோணத்திலே இரும்பு வார்ப்பு சம்பந்தம் பட்ட ஒரு தொழிற்சாலை 5 கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலே ஆரம்பிக்கப் பட்டு அடுத்த மாதம் தனது உற்பத்தியைத் தொடங்க விருக்கிறது. அதற்குத் தொழில் நுட்ப அறிவை ரஷ்ய நாடு கொடுக்கிறது. அதற்கு

25th March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்]

நாம் அவர்களுக்குப் பணம் தருகிறோம். எனவே, இதிலே எந்த நாடாக இருந்தாலும், எங்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடில்லை. எங்களைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நாடுதான் இதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில்லை; அது எந்த நாடாக இருந்தாலும் சரி, தொழிற் துறையில் வராளமான ஆற்றலுள்ள நாடாக இருந்தால், அந்த நாட்டின் பணியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமையிலேதான் நாங்கள் திட்டமிடுகிறோம். அந்த நிலையிலேதான் இந்தச் சிறிய கார் உற்பத்தித் தொழிலுக்கும், உருக்குத் தொழிலுக்கும் தங்களுடைய ஸ்டீப் அறிவைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதாக இருக்கிறோம்.

ஒன்றிரண்டு, மூன்று இடங்களில் இருந்தாலும் என்னைப் பொறுத்த மட்டில் திருப்திப்பட முடியாது. காரணம் அந்த இடத்திற்கும் நம்முடைய இடத்திற்கும் இடையிலுள்ள இடைவெளி ஏராளம். இரண்டாவது இடம் என்றாலும், நாம் 106 லட்சம். அவர்கள் 606 லட்சம். இந்த இடைவெளி ஏராளம். இதைப் போக்குவதற்கு, நம் தமிழ்நாடு மீண்டும் பொருளாதாரத் துறையில் ஏராளமாக வளர்ச்சியைப் பெறுவதற்கு, மத்திய அரசோடு நாம் ஒத்துழைத்து, நிச்சயம் திட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றும்பென்று கூறி, இந்த அருமையான கருத்துக் களையெல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லி, களையெல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லி, தமிழ் நாட்டினுடைய தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றி ஏராளமான புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற காரணத்தால், எந்த விதமான எதிர்ப்பும் தெரிவிக்க மாட்டார்கள், ஆதரிப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் மூடப் பட்ட பஞ்சாலேகன் செயலாற்றுவதைப் பஞ்சாலேத் தொழில் வாரியமென ஒரு வாரியத்தை அமைத்து, அதனுடைய நிர்வாகத்தில் விடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அண்மையில் சோமசுந்தரா மில்லை இந்த வாரியம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள சுட்டுறவு ஸ்தாபனம் எடுத்துக்கொண்டிருந்து பாக்கி வரவேண்டியிருந்ததால், அதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? இந்தச் சட்டத்தின்படி இந்தக் கடன் அவசரகளைக் கட்டுப்படுத்துமா? குறிப்பாகச் சொல்கிறேன், ஸ்ரீவில்லி கடன் அவசரகளைக் கட்டுப்படுத்துமா? ரூபாய் 40 ஆயிரம் சோமசுந்தரா புத்தூர் மார்கெடிங் சொசைட்டிக்கு ரூபாய் 40 ஆயிரம் சோமசுந்தரா மில்லிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. இதைக் காப்பப்ரேஷன் எடுத்துக் கொண்டதால், அந்தக் கடனைப் பற்றிப் பேசாமல் இருக்கவேண்டியிருக்கிறதால், அதைப்பற்றி இந்த அரசு யோசிக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சோமசுந்தரா மில், காளிஸ்வரா மில்லிலிருந்து ஒரு பைசா கூட கடன் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது என்றிருந்த நிலை போய், இப்போது அரசாங்கம் எடுத்ததால், இன்னும் எண்ணெய், மூன்று ஆண்டு கழித்தாவது முழுமையாகக் கொடுத்து விடுவோம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 27th March 1972. .

The House then adjourned.

[25th March 1972]

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders—Nil.

B. Reports, notifications and other papers.

* 76. A Review on the Industrial Growth in Tamil Nadu—Small Scale Industries, 1971-72. (English and Tamil).

* 77. A Review on the Industrial Growth in Tamil Nadu—Handloom and Textile and Sugar Industries, 1971-72. (English and Tamil).

* 78. A Review on the Industrial Growth in Tamil Nadu—Mineral Development, 1971-72. (English and Tamil).

* 79. A Review on the Industrial Growth in Tamil Nadu—Major Industries, 1971-72. (English and Tamil).

* 80. A Review on the Industrial Growth in Tamil Nadu—Industrial Finance, 1971-72. (English and Tamil).

* 81. Pamphlets on Various Government owned Corporations.

* 82. Community Development and Panchayat Development, 1972-73. (English and Tamil).

* 83. A Note on Demand No. 29, 1972-73. (English and Tamil).

* 84. Financial Supplement to Demand under Community Development, 1972-73. (English and Tamil).

85. Report of the Select Committee on the Rules of Procedure of the Legislative Council appointed in the year 1971.

* Circulated to all M.L.Cs. on 23rd March 1972.

25th March 1972]

[Vide answer to Starred Question No. 299 on page 604.]

1959-ம் ஆண்டு வேலைவாய்ப்புக்கள் (காலியிடங்களைக் கட்டாயமாக அறிவித்தல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளுக்கிணங்கவும், அதன்கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகளுக்கிணங்கவும், அச்சட்டத்தின் கீழ்வரும் நிறுவனங்கள் காலாண்டு, விவரக் கணக்கு ஆண்டு இருமுறையான விவரக் கணக்கு ஆக இரண்டு விவரக் கணக்குகளை வேலைவாய்ப்புக்களுக்கு அனுப்பவேண்டும். மேலும் இந்நிறுவனங்களில் ஏற்படுபவையும் இச்சட்டத்தில் விலக்களிக்கப் படாதவையுமான எல்லா காலியிடங்களையும், அவை நிரப்பப்படுவதற்கு முன்னர், அவை அறிவிக்கவேண்டும். இச்சட்டத்தின்படி, வேண்டப்படும் எல்லா விவரங்களையும் அளிக்கின்ற விவரக் கணக்குகளை, வேலை வாய்ப்புக்கள், அந்தக்கால அளவின்போது அறிவிக்கப்பட்ட காலியிடங்களுடனும், வேலையளிப்போரிடமிருந்து பெற்ற பணியாளர் விவரப் பதிவேடுகளுடனும் ஒப்பிட்டுச் சரிவர உள்ளனவா என்று பார்க்கும். தவறுகள் எதேனும் இருப்பின் அவை சரிசெய்யப்படுகின்றன. 1959-ஆம் ஆண்டு வேலை வாய்ப்புக்கள் (காலியிடங்களைக் கட்டாயமாக அறிவித்தல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளைப் பின்பற்றும்படி இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறுபவர்கள் இணக்கப்படுகின்றனர். இச்சட்டத்தை மீறி நடந்து கொள்ளும் தொழிலதிபர்கள் கடைசி நடவடிக்கையாக இச்சட்டத்தின் விதித்துறையின் கீழ் தண்டனைக்குட்பட்டவராகப்படுகின்றனர்.

இச்சட்டத்தின் கீழ்வரும் நிறுவனங்களிலிருந்து கிடைக்கும் ஒத்துழைப்பைப்பற்றி, வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சித்துறை இயக்குநர் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒருமுறை அரசுக்குத் தகவல் அளிக்கிறார்.

[25th March 1972]

இம் மாநிலத்திலுள்ள சிறு தொழில் பிரிவுகளைப் பதிவு செய்தல், 1960 நவம்பர் முதல் இப் பிரிவால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. பொருள்கள் தயாரிப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளவையும், ரூ. 7.5 லட்சத்திற்கு மேற்படாத மூலதன முதலீடும் (தொழிற்சாலையும், இயந்திரங்களும் மட்டும்) உடையனவாகிய தொழில் நிறுவனங்கள் சிறு தொழில்கள் என்னும் பொருள் விளக்கத்துக்குள் வருகின்றன. அவை சிறு தொழில்களாகப் பதிவு செய்யப்படத் தகுதியுடையவை.

பதிவுச்சான்றிதழ்கள், தொழில்களின் இயல்புக்கிணங்க “முறையானவை” என்றும் “தற்காலிகமானவை” என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதாவது, முன்னரே இருந்துவரும் தொழில்களுக்கு முறையான சான்றிதழும், தற்போது திட்டமிடப்படும் தொழில்களுக்குத் தற்காலிகச் சான்றிதழ்களும் அளிக்கப்படுகின்றன.

1967-லிருந்து பதிவாகியுள்ள சிறுதொழில்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு	சிறு தொழில்களின் எண்ணிக்கை
1967	1,382
1968	2,401
1969	5,619
1970	2,487
1971	3,012

1971, செப்டம்பர், 30-ஆம் நாளன்றுள்ளபடி 24,393 சிறுதொழில் பிரிவுகள் பதிவு செய்யப்பட்டு, பதிவுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பதிவு செய்யப்பட்டதன் மூலமாகச் சேகரிக்கப்பட்ட விவரங்களின் அடிப்படையில், சிறு தொழில் பிரிவுகள் பற்றிய விவர விளக்க நூல் இரண்டினை இந்தப் பிரிவு வெளியிட்டுள்ளது. முதல் நூல் 1962-ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. 1961-ம் ஆண்டிசம்பர் மாதம் 31-ம் நாள்வரை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள தொழில் பிரிவுகள் பற்றிய விவரங்கள் இதில் உள்ளன. 1965-ல் 2-வது நூல் வெளியிடப்பட்டது. 1967-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 31-ம் நாள்வரை பதிவு செய்யப்பட்ட சிறுதொழில் பிரிவுகள் அனைத்தையும் கொண்ட பிற்சேர்க்கை ஒன்று இரண்டாவது வெளியீட்டிற்குத்

25th March 1972]

தயாரிக்கப்பட்டு, 1969-ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. புதிய தொழில் துறைகளில் இறங்க விரும்பும் தொழில் உரிமையாளர்களுக்கும் தொழில் முனைவர்களுக்கும் இந்த விளக்க நூல்கள் பயனுள்ள தகவல்களை அளிக்கின்றன.

தொழில் துட்பத் தகவல் பிரிவுகள்.

கிண்டி, மதுரை, பேட்டை, காட்பாடி, அம்பத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிற்பேட்டைகளில் இடத்துக்கு ஒன்றாக ஐந்து தொழில் துட்பத் தகவல் பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன.

கிண்டியிலுள்ள தொழில் துட்பத் தகவல் பிரிவில் நூலகம், வெளியீடுகள், மொழிபெயர்ப்புப் பிரிவுகள் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. நூலகத்தில் பொறியியல், தொழில் துட்பப் பிரிவுகள், தொழில் நிர்வாகம், தொழில் நிறுவனச் செலவினக் கணக்கியல் (Cost Accounting) முதலியவை குறித்து ஏராளமான நூல்கள் உள்ளன. இத்துறைகளில் அண்மையில் ஏற்பட்டுள்ள மேம்பாடுகள் குறித்து இன்றைய நாள் வரையிலான தகவல்களை இவை அளிக்கின்றன. இந் நூல்கள் கிண்டி தொழிற்பேட்டையிலுள்ள தொழில் உரிமையாளர்களுக்கும் துறை அதிகாரிகளுக்கும் படிப்பதற்கு அளிக்கப்படுகின்றன. ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் உள்ள சிறுதொழில் வழிகாட்டி நூல் தற்போதுள்ளவையும், இனி ஏற்படக் கூடியவையுமான தொழில்களின் தகுதிப் பட்டியல் போன்ற பயனுள்ள வெளியீடுகள் பல வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தொழில் துட்பத் தகவல் பிரிவை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தின்கீழ் புதிய கட்டிடம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டிடத்தில் நூலகமும், செய்திப்பலப்பிரிவும், துண்படப் பிரிவும் பிறபிரிவுகளும் உள்ளன. தொழில் துட்பத் திரைப்படங்களைத் திரையிடுவதற்கும், தொழில் துட்பக் கருத்தாங்குகளை நடத்துவதற்கும் சிறந்த சாதனங்களைக் கொண்ட அரங்கு ஒன்று உள்ளது. தொழிற்பேட்டையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அனைத்துப் பொருள்களும் அடங்கிய நிலையான பொருட்காட்சி ஒன்றும் இக்கட்டிடத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

பிற தொழில் துட்பத் தகவல் பிரிவுகள், தம்முடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள சிறு நூலகங்கள் மூலமாக அப்பகுதிகளைச் சுற்றியும் உள்ள தொழில்துறைகளுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் தொழில் துட்ப அறிவூட்டும் பணி நிலையங்களாக செயல்பட்டு வருகின்றன.

[25th March 1972]

மின் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம்.

மின்சாரத் தொழிலுக்கு உற்பத்திப் பரிசோதனை வசதிகளை அளிப்பதற்கும், பகுதிப் பொருட்களுக்கும், பணி நிறைவுற்ற பொருள்களுக்கும் புதிய வடிவமைப்புகளை வகுப்பதற்கும் திருவள்ளூருக்கு அருகில் காக்கனூரில் உள்ள மின்சாரத் தொழிலுக்கான தொழிற்பேட்டையில் மத்திய மின் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆய்வுக்கூடக் கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்புச் சோதனைக் கருவிகள் வாங்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொறியியல் சிறு தொழில்கள்

விலை உயர்ந்த இயந்திரங்களை வாங்கப் பெருந்தொகை முதலீடு செய்ய இயலாத சிறு தொழிலதிபர்களுக்குப், பணி வசதி செய்து கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் பேட்டை (திருநெல்வேலி மாவட்டம்), திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்பத்தூர், மதுரை, அம்பத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிற்பேட்டைகளில் பொதுக் குத்தகைப் பட்டறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மதுரையிலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலுமுள்ள பொதுக் குத்தகைப் பட்டறைகள் 1-9-1971 அன்று வேளாண்-தொழில் கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன. அம்பத்தூரிலுள்ள பொதுக் குத்தகைப் பட்டறை மூடப்பட வேண்டுமென்றும், பேட்டையிலும் கோயம்பத்தூரிலும் எஞ்சியுள்ள இரு பொதுக் குத்தகைப் பட்டறைகளும் வேளாண்-தொழில் கழகத்திற்கு மாற்றப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து ஆராயவேண்டுமெனவும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

கிண்டியிலுள்ள தொழில் துட்ப பயிற்சிப் பள்ளி மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டது. பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்கும், தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்கும் (Diploma-holders) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும், அச்சு வடிவமைப்பு, அச்சு வார்த்தல், கருவிகள் செய்தல், உலையில் காய்ச்சி அடித்துப் பக்குவப் படுத்தல் (Forge and heat treatment), இயந்திரங்களை இயக்குதல் ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பயிற்சி வசதிகளை இப்பயிற்சிப் பள்ளி அளித்து வருகிறது. இப்போது 52 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். பட்டதாரிகளுக்குத் திங்கள் தோறும் 200 ரூபாய் பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்

[25th March 1972]

களுக்கும், தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் முறையே ரூ. 125 வீதமும், ரூ. 75 வீதமும் பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இப்பிரிவு தற்காலிகமாக கிண்டியில் மூன்று வெவ்வேறு இடங்களில் அமைந்துள்ளது. இப்பிரிவின்கான கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கும் உயர் அழுத்த மின்சாரம் வழங்குவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அறிவியல் தொழில் துட்பத் துறையில் ஏற்படும் முன்னேற்றங்களையொட்டி இருக்கும் வகையில், மின் அணுக் கருவிகள், குளிர்ப்பதன இயந்திரம், ரப்பர் தொழில் துட்பவியல் போன்ற புதிய பாட முறைகளில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக நான்காவது திட்டத்தில் ரூ. 22.35 லட்சம் செலவில் விரிவுத் திட்டம் ஒன்றிற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டம் பொறியியல் பணியாளர்களுக்குப் புதிய வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருவதுடன் தொழிற்சாலைகளின் நவீனத் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும். தேவையான கருவிகளை வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பயிற்சி வகுப்புகள் விரைவில் தொடங்கப்படும்.

மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் திண்டுக்கல்லில் அமைக்கப்பட்ட கருவிகள் அச்சு மாதிரி அமைப்புப் பயிற்சி நிலையம், பற்பல பொறியியல் பிரிவுகளுக்கும், குறிப்பாக பூட்டு தயாரிப்பதற்கும் வேண்டிய கருவிகளையும் அச்சுக்களையும் வடிவமைத்து தயாரிப்பதில் நூலறிவிலும், செயல்நிவினும் சிறப்புப் பயிற்சி அளித்து வருகிறது. ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 42 பேர் இந்நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் 19 பேர் பயிற்சியை முடித்துள்ளனர். அடுத்த பிரிவினர் பயிற்சிக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மின் மருத்துவப் பணிகளுக்கான மத்தியப் பணி-செப்பணிப் பிரிவு 1967 ஆம் ஆண்டு கிண்டியில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன் துணைப் பிரிவு மதுரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மிக துட்பத் திறன் வாய்ந்த கருவிகளைக் கொண்ட இப் பிரிவுகள் இம் மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு அரசு மருத்துவ மனைகள், தனியார் சிறு மருத்துவ மனைகளைச் சேர்ந்த கருவிகளைச் செப்பணிதும் பணியை மேற்கொள்ளுகின்றன. கிண்டியில் உள்ள மத்தியப் பிரிவில் பணி பல்குவதை குறைக்கவும், செப்பணிப் பணிகளை

[25th March 1972]

விரைவுபடுத்தவும், நான்காவது திட்டக் காலத்தில் தஞ்சாவூரில் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூரில் உள்ள துணைப் பிரிவு 1971 மே திங்களில் பணியாற்றத் தொடங்கியுள்ளது. கிண்டி, தஞ்சாவூர் நிலையங்களின் கட்டிடப் பணி முடிவடைந்துள்ளது.

அரக்கோணத்திலுள்ள கருமார்-தச்சுப் பிரிவு, அரக்கோணத்திலும், சுற்றுப்புறங்களிலும் வேண்டிய பணி வசதிகளைச் செய்து தருவதுடன், கருவிகளைத் தயாரிக்கவும் வசதி அளிக்கிறது. வேளாண்மைக் கருவிகள், பள்ளிகளுக்கான மேசை நாற்காலிகள் தயாரிக்க முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது.

விண்ணமங்கலத்திலுள்ள கம்பளி பக்குவப்படுத்தும் நிலையம் 1-10-1971 முதல் தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகத்துக்கு மாற்றப் பட்டுள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஆதாரக் கிராமப்பணி நிலையங்கள் மூன்று செயல்பட்டு வருகின்றன. இவை, விசை இயந்திரங்கள் மூலம், உள்ளூர் கைவினைஞர்களுக்கு பொருத்துதல், கடைதல், பற்றவைத்தல் ஆகிய தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கின்றன. இவற்றில் இரண்டு நிலையங்கள் கீழ் அம்பாசமுத்திரத்திலும் மூன்றாவது தென்காசியிலும் உள்ளன. பயிற்சிக் காலம் 18 மாதங்கள். ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 12 பேர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 120 பேர்களுக்கு மேற்சொன்ன தொழில்களில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. தென்காசியில் உள்ள நிலையத்தில் 7-9-1970-இலிருந்தும், அம்பாசமுத்திரத்திலுள்ள நிலையத்தில் 3-10-1970-இலிருந்தும் 5-வது தொகுதியில் 12 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். அம்பாசமுத்திரத்தில் 16-7-1971-இலிருந்து 5-வது தொகுதியில் 11 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

இரசாயனத் தொழில்கள்

கிண்டியில் இரசாயனச் சோதனை-பகுப்பாய்வுக்கூடமும் அத்துடன் இணைந்து இயந்திர உலோகவியல் ஆய்வுக்கூடமும் உள்ளன. இவை தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்களுக்கும், அரசின்

[25th March 1972]

துறைகளுக்கும், பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கும் சோதனை வசதிகளை அளிக்கின்றன. இந்த ஆய்வுக் கூடங்களில் எல்லா வகையான தொழில் மூலப் பொருள்களும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களும், இரசாயன, பௌதிக உலோகவியல் பரிசோதனைகள் மூலம் சோதனை செய்யப்படுகின்றன. இவ்விரண்டு ஆய்வுக் கூடங்களும் 1-4-1971-இலிருந்து 31-10-1971 முடிய, முறையே, மொத்தம் 798 மாதிரிகளையும், 339 மாதிரிகளையும் சோதனை செய்துள்ளன. தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் இரசாயனங்களைத் தயாரிப்பதற்காக, முன்னேடித் தொழிற்சாலை ஆய்வுகளை நடத்துவதற்காக இந்த ஆய்வுக் கூடத்தில் இரசாயனப் பொறியியல் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பின்வரும் தயாரிப்புகள் குறித்த முன்னேடித் தொழிற்சாலை ஆய்வுகளை இந்தப் பிரிவு நடத்தியுள்ளது. கனிக்கல்லிலிருந்து (Gypsum) பாரிஸ் உறை மாவு தயாரித்தல், மெருகூட்டுதலுக்கான கூட்டுப் பொருள்கள் தயாரித்தல், கனிக்கல்லிலிருந்து கால்சியம் அன்னை டிரைடு தயாரித்தல், உப்பளக் கழிவுகளிலிருந்து பொட்டாசியம் குளோரைடு தயாரித்தல், முதலியன. இரசாயனச் சோதனை-பகுப்பாய்வுக் கூடத்தில் உள்ள 'அயான்கள்' பிரிவு, நறுமண இரசாயனங்கள், நறுமணக் கலவைகள், நறுமணப் பொருட்கள் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கின்றன.

இரசாயன சோதனை-பகுப்பாய்வுக் கூடத்தைப் போன்ற வட்டார ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று மதுரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆய்வுக்கூடம் தென் மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த தொழிலதிபர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும். இந்த ஆய்வுக் கூடம் 1972 தொடக்கத்தில் செயல்பட தொடங்கும்.

சவ்வரிசி ஆராய்ச்சி ஆய்வுக்கூடம் சேலத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆய்வுக்கூடத்தில் சவ்வரிசி, மாவு ஆகியவற்றைச் சோதனை செய்யும் வசதிகள் உள்ளன.

(1) மக்னீசியம் கார்பனேட், (2) பொட்டாசியம் குளோரைட், (3) பாரிஸ் உறை மாவு ஆகியவற்றைத் தயாரிப்பதற்காக, இரசாயனப் பிரிவுகள் மூன்று தூத்துக்குடியில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. உப்பளத் தொழிற்சாலைகளில் துணை உற்பத்திப் பொருள்களாக கிடைக்கின்ற கடல் உப்பளக் கழிவுகளை முக்கியமாகப் பயன்படுத்தி மேற்சொன்ன மூன்று பொருள்களும் உற்பத்தி

[25th March 1972]

செய்யப்படும். இம் மூன்று பிரிவுகளில், மக்னீசியம் கார்பனேட் பிரிவு ஏற்கெனவே உற்பத்தியைத் தொடங்கி விட்டது. இப்பிரிவு, இதுவரை சுமார் ரூ. 50,000 மதிப்புள்ள 20 டன் மக்னீசியம் கார்பனேட்டை உற்பத்தி செய்துள்ளது. அடுத்த இரண்டு பிரிவுகளும் உற்பத்தி செய்வதற்குரிய இறுதிக்கட்டத்தில் உள்ளன. அவற்றில் ஒரு பிரிவு விரைவில் உற்பத்தியைத் தொடங்க விருக்கிறது. தூத்துக்குடியில், மீனள ஆராய்ச்சி நிலையத்தை நிறுவுவதற்கும், அத்துடன் மேற்சொன்ன இரசாயனப் பிரிவுகள் மூன்றையும் இணைப்பதற்கும், 1971-72-இல் அரசு ஒரு திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

வாலாஜாபேட்டையில் 'சோடியம் டைகுரோமேட்' உற்பத்தி செய்யும் பிரிவு ஒன்று தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சாலையில் சோதனை உற்பத்தி நடத்தேறி வருகின்றது. வடலூரிலுள்ள, விரியக்கரியம் (Active Carbon) தயாரிப்புதற்கான பிரிவு இன்னும் தொடங்கி வைக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் இதற்கான சிறப்புவகைத் துருப்பிடிக்காத உருக்கு உலேக்கூட இயந்திரம் இன்னும் தயாரிக்கப்படவில்லை. இதற்குத் தேவைப்படும் சிறப்பு வகைத் துருப்பிடிக்காத உருக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த உலேக்கூட இயந்திரத்தைத் தயாரித்துப் பொருத்தித் தருமாறு பம்பாயைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் கான்ஸன்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தினர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

கிளிஞ்சலிலிருந்து ரசாயனச் சுண்ணாம்பு தயாரிப்பதற்கான பிரிவு ஒன்று மரக்காணத்தில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. தொழிற்சாலைக்கான கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. தொடக்கப் பணி அடிப்படையில் தேவைப்படும் இயந்திரங்களும் தளவாடங்களும் வாங்கப்படும்.

காடிச்சத்து (yeast) தயாரிப்பதற்கான பிரிவு ஒன்று கிண்டியில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இயந்திரங்களும் சாதனங்களும் வாங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை இயக்குதலும் செய்முறையும் மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்தவை. எனவே இந்த இயந்திரங்கள் முதலியவற்றை நிறுவி உற்பத்தியைத் தொடங்கிவைக்கும் பொறுப்பு, இத்துறையில் அனுபவம் வாய்ந்த ஒரு நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

25th March 1972]

மட்பாண்டத் தொழில்.

உற்பத்திப் பிரிவுகளில் ஓராண்டு செயல் முறைப் பயிற்சி உட்பட நான்காண்டுக் காலப்படிப்புடன் மட்பாண்ட வகை தயாரிப்பதில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க மட்பாண்டப் பயிற்சிப்பள்ளி ஒன்று விருத்தாசலத்தில் 1964-இலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 என்ற பயிற்சி உதவித் தொகையுடன் பயிற்சியளிப்பதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 15 மாணவர்களைத் தவிர, பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படாமல் மேலும் 10 மாணவர்கள் இப்பள்ளியில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். மட்பாண்டத் தொழிற்சாலைகள், இவர்களை நியமனம் செய்கிறது. இப்பள்ளியுடன் இணைந்த மட்பாண்ட ஆய்வுக் கூடங்கள் மூலப் பொருள்கள் பற்றியும், வேலை நிறைவு பெற்ற பொருள்கள் பற்றியும் சோதனைகளை நடத்துகின்றன. மட்பாண்டத் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியில் 'விடரியஸ் எலுமல்கள்' குறித்த பயிற்சி வகுப்பு ஒன்றைத் தொடங்கும் திட்டமொன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இப்பயிற்சி வகுப்பு 1972-இல் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

நடப்பு நிதியாண்டில் அரசு இருதிட்டங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. குறைந்த அழுத்த மின்கடத்திகள், வெப்பம் தாங்கும் கற்கள் ஆகியவற்றுக்கான சோதனை வசதிகள் அளிப்பது ஒருதிட்டம்; பிறிதொரு திட்டம், மின்னணுவியல் தொழில்களுக்கு கான மட்பாண்டப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஒரு வகைத் தூய இரும்பு (பெர்ரைட்டுகள்), மற்றும் பிற சிறப்பு வகைப் பொருட்களை வழங்குவதற்கான பணிநிலையம் ஒன்றைத் தொடங்குவதாகும்.

பெரம்பூரிலும், விருத்தாசலத்திலும் உள்ள வேலைப்பாடுகள் அமைந்த மட்பாண்டத் தொழில் பிரிவுகள் இரண்டு வேலைப்பாடுகள் அமைந்த-பயன்படுத்தத்தக்க மட்பாண்டங்களைத் தயாரிப்பதில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கிறது. பெரம்பூரிலுள்ள பிரிவில் 10 மாணவர்களும் விருத்தாசலத்திலுள்ள பிரிவில் 15 மாணவர்களும் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

வேலைப்பாடமைந்த மட்பாண்டப் பொருள்களை விற்பதற்காகத் தற்போது அண்ணாசாலையிலுள்ள துறை விற்பனை நிலையத்தில் காட்சிக்கடம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1972]

விருத்தாச்சலத்தில் செயல்பட்டு வருகின்ற மட்பாண்டத் தொழில்—பொது வசதிப் பணி நிலையம் மட்பாண்டத் தொழிற்சாலைகளுக்குச் செப்பணிப் பணி வசதிகளை அளித்து வருகிறது. இப்பணி நிலையம், விருத்தாச்சலத்தில் அமைந்துள்ள மட்பாண்டத் தொழிற்பேட்டையிலுள்ள பிரிவுகளுக்கும் வெளியே அமைக்கப்பட்டுள்ள பிரிவுகளுக்கும் வேண்டிய கட்டுகளையும் பளப்பளப்புச் சாதனங்களையும் வண்ணங்கள், அச்சுகள், சூளைக் களிமண் உறைகள் முதலியவற்றையும் தயார் செய்து அனுப்புகின்றது. இப்பிரிவுகளிலிருந்து அனுப்பப்படும் பொருள்கள் இந்த நிலையத்தினால் இயக்கப்படும் பொதுச் சூளைகளில் சுடப்படுவதற்கும் அது ஏற்பாடு செய்கிறது. இந்நிலையம் 1968-69-இல் ரூ. 80,000 மதிப்புக்கு செப்பணிப் பணிகளைச் செய்தது. 1970-71-இல் ரூ. 1,90,000 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

கண்ணாடித் தொழில்கள்.

கிண்டியில் அறிவியல் துறைக் கண்ணாடிப் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. அறிவியல் கண்ணாடிக் கருவிகள் தயாரிப்பதற்கு இந்நிலையம் பயிற்சியளித்து வருகிறது. இந்தப் பயிற்சிக்கு காலம் 2 ஆண்டுகள் ஆகும். ஒவ்வொரு பிரிவினும் 20 மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இப்பிரிவை விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்டமொன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறு விரிவுப்படுத்துவதன் மூலம், உருக்கி இணைத்த கண்ணாடிச் சாமான்கள், உலோக முத்திரை வைப்பதற்கான கண்ணாடி உருண்டை இணைப்புகள் போன்ற மேம்பட்ட நுட்பத்தின் கொண்ட இனங்களை உற்பத்தி செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதே போன்ற பிரிவு ஒன்றைக் கோயம்புத்தூரில் நிறுவுவதற்கான திட்டமொன்றுக்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

மதுரையிலுள்ள, வேலைப்பாடமைந்த கண்ணாடிச் சாமான்கள் பயிற்சி நிலையம், வேலைப்பாடமைந்த கண்ணாடிச் சாமான்களைத் தயாரிப்பதில் 2 ஆண்டுப் பயிற்சி வகுப்பில் 15 பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறது.

25th March 1972]

கண்ணாடிப் பொம்மைகள் தயாரிப்பதற்கான நிலையம் ஒன்று சென்னையில் செயல்பட்டு வருகிறது. வண்ணக் கண்ணாடித் தண்டுகள், குழாய்களைப் பயன்படுத்திக் கண்ணாடிப் பொம்மைகள், கண்கவர் பொருள்கள் ஆகியவற்றைத் தயாரிப்பதில் 10 மாணவர்களுக்கு இது இரண்டாண்டு காலப் பயிற்சியளிக்கிறது.

வாணிக அடிப்படையில் அமைந்த சிறுதொழில்கள் காட்சிக்கூடம்.

வாணிக நோக்கிலான சிறு தொழில் காட்சிக்கூடம் ஒன்றை சென்னையில் நிறுவுவதற்கான திட்டமொன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இதற்காகும் மொத்தச் செலவு ரூ. 10.28 லட்சம் ஆகும். (தொடர இனச் செலவு ரூ. 6.00 லட்சம் தொடர் இனச் செலவு ரூ. 4.28 லட்சம்.) இதன் குறிக்கோள்கள் பின்வருவன:—

(1) தமிழ் நாட்டில் கிடைக்கக்கூடிய பல்வேறு தொழில் உற்பத்திப் பொருள்கள் பற்றிய தகவல்கள் அளித்தல்.

(2) துண்டுப் பிரசுரங்கள், சிறு வெளியீடுகளை வெளியிட்டு அதன்மூலம், இந்த உற்பத்திப் பொருள்கள் பற்றிய விவரங்களைப் பல்வேறு வாடிக்கையாளர்களும் அறியுமாறு வழங்குதல்.

(3) இம்மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களும் உற்பத்தி செய்த பல்வேறு உற்பத்திப் பொருள்களையும் சேகரித்து, கவர்ச்சி கரமான முறையில் காட்சிக்கு வைத்தல்.

(4) ஏற்றுமதிச் சந்தையினை உயர்த்தும் பொருட்டு, குறித்த காலத்துக்கொருமுறை தகவல் விவரக் கையேடுகளையும் சிறு வெளியீடுகளையும் வெளியிட்டு, அவற்றை உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலுமுள்ள இந்தியத் தொழில் பிரதிநிதிகளுக்கும், இறக்குமதியாளர்களுக்கும் அனுப்பி வைத்தல்.

(5) பல்வேறு உற்பத்திப் பொருள்களுக்கான வாணிகத் தகவல் விசாரணைகளைக் கவனித்தல்.

(6) தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழில்களுக்கு நியாயமான வாடகை வீதத்தில், மேற்சொன்ன காட்சிக்கூடத்தில் காட்டு இடம் அளித்தல்.

[25th March 1972]

இந்தக் காட்சிக்கூடம் 1972-73-இல் செயல்படத் தொடங்கும்

பிற நடவடிக்கைகள்

தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கான தொழில்-நுட்பவியல் தகவல்களைப் பரப்பும் பொருட்டுத் தொழில் வாணிக இயக்குநர் அலுவலகம் மிக முக்கியமான பல கருத்தரங்குகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தது. அவற்றிற் சில பின்வருவன :—

- (1) சென்னையில் இரசாயனத் தொழில் பற்றிய கருத்தரங்கு.
- (2) சென்னையில் மின்னணுவியல் பற்றிய பேரவை விவாத அரங்கு.
- (3) நெய்வேலியில், நெய்வேலியில் கிடைக்கும் துணை உற்பத்திப் பொருள்கள் பற்றிய கருத்தரங்கு.
- (4) சென்னையில், வேளாண்மைத் துறையில் பிளாஸ்டிக் பொருள்கள் பற்றிய கருத்தரங்கு.
- (5) மதுரையில், மாவட்டச் சிறுதொழில்கள் கருத்தரங்கு.
- (6) கோயம்புத்தூரில் மாவட்டச் சிறுதொழில்கள் பற்றிய கருத்தரங்கு.
- (7) தருமபுரியில் தொழில் கருத்தரங்கு.

சிறுதொழில் பணி நிறுவனம், தேசிய சிறுதொழில் கழகம் ஆகியவற்றின் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடனும் கூட்டுழைப்புடனும், சிவகங்கை, ராஜபாளையம், கும்பகோணம், சேலம், ஆகியவிடங்களில் நடத்தப்பட்ட மும்முர இயக்கங்கள் குறித்து, முறையான தொடர் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சிறுதொழில்களுக்கு இயந்திரங்கள் வழங்குதல் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் கணிசமான அளவு உயர்ந்துள்ளது. 1967 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 950 சிறு தொழில்கள் ரூ. 6.98 கோடி மதிப்புக்கு இயந்திரங்களைப் பெற்றிருந்தன. இப்போதைய புள்ளிவிவரப்படி, இதுவரை, 2,900 சிறுதொழில்கள் 6.15 கோடி மதிப்புக்கு இயந்திரங்களைப் பெற்றுள்ளன.

[25th March 1972]

இம் மாநிலத்தில் சிறு தொழிலை மேம்படுத்துவதற்கு ஊக்குவிக்கவும் கருத்துரைகள் அளிக்கவும் வேண்டி, தொழில் துறை அமைச்சர் தலைமையில் அரசுச் சார்புள்ள அதிகாரிகள், அரசுச் சார்பற்றவர்கள், தொழிலதிபர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட சிறு தொழில் வாரியம் ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. அரசுச் சார்பற்றவர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட மாவட்ட அளவிலான சார்பற்றவர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட மாவட்டத் துறை அமைக்கப்பட்டது. குழு ஒன்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அமைப்பது தொடர்பாக இக் குழு சிறு தொழிற்சாலைகள் அமைப்பது தொடர்பாக மாவட்டங்களில் பல்வேறு அதிகாரிகள் தமக்கு வந்துள்ள விண்ணப்பங்கள் குறித்து இசைவளித்து அவற்றிற்கு உரிமங்கள் வழங்குவதில் ஏற்படும் தாமதத்தைக் கண்டுபிடித்து அதைக் களையும்.

சிறுதொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவும்பொருட்டுத் தொழிற்சாலைச் சட்டம், நகராட்சிகள் சட்டம் போன்ற பல்வேறு சட்டங்களின் விதித்துறைகளைத் தளர்த்தும் கருத்துபற்றி சிறுதொழில் வாரியத்தின் உட்குழு ஒன்று ஆராய்ந்து, தனது அறிக்கையை அளித்தது. சிறு தொழில்களை விரைந்து நிறுவுவதற்கு வசதியளிக்கின்ற வகையில் உட்குழுவின் சில பரிவுரைகள் தொடர்பாக ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழிற்பேட்டைகள்.

நீர், மின் சக்தி, போக்குவரத்து வசதி, சாலைகள் முதலிய வசதிகளுடன் சிறு தொழிலதிபர்களுக்கு நன்கு திட்டமிட்ட இடவசதியை அளிப்பதன் மூலம், இம் மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்க அளித்து விரைவுபடுத்துவதே தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதன் முக்கிய குறிக்கோள் ஆகும். தொழிற்பேட்டைகள், கீழ்க்கண்ட வகைகளாக உள்ளன :—

- (1) பல்வேறு வகையான தொழிற்சாலைகள் உள்ள பலதொழில் களுக்கான தொழிற்பேட்டைகள்.
- (2) தோல், மிசைரம், மின்னணுவியல், மண்பாண்டத் தொழிற்சாலை போன்ற சில சிறப்புத் தொழிற்சாலைகளின் தேவைகளை மட்டுமே நிறைவு செய்கின்ற அவ்வத் தொழிலுக்கான தொழிற்பேட்டை.
- (3) பெருந் தொழில்களுக்கான துணைப் பிரிவுகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் துணைத் தொழிற்பேட்டைகள்.
- (4) கூட்டுறவு-தனியார் தொழிற்பேட்டைகள்.

[25th March 1972]

பல தொழில்களுக்கான தொழிற்பேட்டைகள்.

பல்வேறு அளவுகளில் தொழிற் பிரிவுகளுக்கு வேண்டிய இடவசதியுடன் பல தொழில்களுக்கான 27 தொழிற்பேட்டைகளை அரசு நிறுவியது. இத் தொழிற்பேட்டைகளில் கட்டப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட தொழிற்பிரிவுகள் எண்ணிக்கை விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

இரண்டாம் திட்டத் தொழிற்பேட்டைகள்.

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	கட்டப்பட்ட தொழிற்பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	ஒதுக்கப்பட்ட தொழிற்பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	சுதர அடிக்கு தங்கள் ஒன்றுக்கு 1971 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் முதல் 1972 மார்ச் 31-ம் நாள் வரை செயலிலுள்ள திருத்த வாடகை வீதம். (காசுகளில்.)	
			129	129
1 கிண்டி	129	129	16	12
2 மதுரை	40	40	10	11
3 விருதுநகர்	15	13	11	11
4 பேட்டை	12	12	11	9
5 ஈரோடு	11	11	11	9
6 காட்பாடி	16	16	12	8
7 தஞ்சாவூர்	6	6	12	8
8 திருச்சி	29	29	12	8
9 மார்த்தாண்டம்	5	5	12	8
மொத்தம்	263	261		

மூன்றாவது திட்டத் தொழிற்பேட்டைகள்.

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	கட்டப்பட்ட தொழிற்பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	ஒதுக்கப்பட்ட தொழிற்பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	சுதர அடிக்கு தங்கள் ஒன்றுக்கு 1971 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் முதல் 1972 மார்ச் 31-ம் நாள் வரை செயலிலுள்ள திருத்த வாடகை வீதம். (காசுகளில்.)	
			117	117
1 அம்பத்தூர்	117	117	11	5
2 தேனி	7	7	7	5
3 திண்டுக்கல்	18	18	7	5
4 காரைக்குடி	12	11	5	5
5 கோவில்பட்டி	11	11	5	5
6 கிருஷ்ணகிரி	12	12	7	5
7 புதுக்கோட்டை	12	12	5	5
8 அரக்கோணம்	8	8	5	7
9 சிவகங்கை	6	6	7	7
10 நாகர்கோவில்	6	6	7	7
11 கும்பகோணம்	4	4	7	7
மொத்தம்	213	212		

25th March 1972]

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	கட்டப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	திங்களொன்றுக்கு சுதர அடிக்கு வாடகை வீதம் 1-4-1971 முதல் 31-3-1972 வரை. (காசுகளில்.)	
			1-4-1971	31-3-1972
1 மேட்டூர்	4	4	6	5
2 காஞ்சிபுரம்.	4	4	5	5
3 கரூர்	4	4	5	5
4 நாகபட்டினம்	4	3	5	5
5 ஓசூர்*	..	..	..	..
6 கடலூர்*	..	..	..	..
7 நாமக்கல்	..	..	..	..
மொத்தம்	16	15		

தொழிற்பேட்டைகளுக்கான ஆண்டுத் திட்டம் (1966-69).

1 மேட்டூர்	4	4	6
2 காஞ்சிபுரம்.	4	4	5
3 கரூர்	4	4	5
4 நாகபட்டினம்	4	3	5
5 ஓசூர்*	..	..	..
6 கடலூர்*	..	..	..
7 நாமக்கல்	..	..	..
மொத்தம்	16	15	

* இவ்விரு தொழிற்பேட்டைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் 6 பிரிவுகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது.

நான்காம் திட்டக் காலத்தில், 10 வருவாய்க் கோட்டங்களில் தொழிற்பேட்டைகள் பத்தினைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வருவாய்க் கோட்டத்திலும் ஒரு தொழிற்பேட்டை இருக்கவேண்டும் என்பது இதன் குறிக்கோளாகும். நான்காவது திட்டத்தின் முதலாம் ஆண்டான 1969-70-ல், நாமக்கல்லில் ரூ. 6.22 லட்சம் செலவில் 6 பிரிவுகள் கொண்ட தொழிற்பேட்டை ஒன்றைத் தொடங்குவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. முன்னரேயே நிறுவப்பட்டுள்ள தொழிற்பேட்டைகளை விரிவுபடுத்தும் திட்டம்

[25th March 1972]

மின் அணுத் தொழில்பேட்டை, கருவித் தொழில் பேட்டை ஆகிய இரண்டையும் அடையாளிலுள்ள மத்திய பாலிடெக்னிக்கில் நிறுவ முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சாலைக் கொட்டகைகளைத் தொழில் முனைவோருக்குத் தவணைக் கொள்முதல் முறையில் ஒதுக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1972-73 இல், மின்னணுக் கருவிகள்—மின்கருவிகள் குறித்த இரண்டு தொழிற் பேட்டைகளைக் கோயம்புத்தூரிலும் மதுரையிலும் நிறுவுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ராஜஸ்தானைச் சேர்ந்த பிலானியிலுள்ள மத்திய மின்னணுவியல் பொறியியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் தங்கள் விரிவுப்பணி நிலையங்களில் ஒன்றைச் சென்னையில் அமைக்கவேண்டும் என்ற இவ்வரசின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

இந்திய அரசு, தோல்-மதியடித் தொழில் பணியாளர்களுக்கான தொடக்கவடிவ உற்பத்தி-பயிற்சி நிலையங்கள் ஐந்தினை நிறுவ முடிவு செய்துள்ளது. அவற்றில் ஒன்று தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்படும்; அதனை அமைப்பதற்காக, அம்பத்தூரில், பாதிவிலையில் சுமார் இருபது ஏக்கர்களை ஒதுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

துணைத் தொழிற்பேட்டைகள்.

இம் மாநிலத்தில் முக்கியமான இடங்களில் பெருந் தொழில்கள் பல அமைந்த பின்னர், அவற்றிற்கு வேண்டிய தேவைகளை நிறைவு செய்ய அப் பகுதிகளில் துணைத் தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவ வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அத்தகைய தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதன் வாய்ப்புகளை அரசு பரிசீலனை செய்த பின்னர் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள திருவெறும்பூரில் ஒரு தொழிற்பேட்டையும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள வடலூரில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு துணைத் தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவ ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

திருச்சி கனரக அழுத்தக் கொதிகலன் தொழிற்சாலைக்கான பல்வேறு கூட்டு உறுப்புகள், உதிரிப் பகுதிகள் ஆகியவற்றைச் சிறு தொழில் துறையில் தயாரிப்பதற்காகத் திருவெறும்பூரில் துணைத் தொழிற்பேட்டை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டிடம் கட்டும் பணி முடிவடைந்துவிட்டது. தகுதியுடைய தொழில் முனைவர்களுக்கு இப் பிரிவுகள் ஏற்கெனவே ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாடு அரசு, திருச்சி உயர் அடித்தகக் கொதிகலன் தொழிற்சாலை ஆகியவற்றின் கூட்டு முயற்சியினால் 1970

25th March 1972]

அக்டோபரில் அமைக்கப்பட்ட “தொழில் முனைவோர்க்கான வாய்ப்புகள்” குறித்த கண் காட்சியின் வாயிலாக, நல்ல, போதிய பலன் கிடைத்துள்ளமையால் மேற்கொண்டும் இருபது பிரிவுகளை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வடலூரில் மட்பாண்டத் துப்பு களுக்கான துணைத் தொழிற்பேட்டை ஒன்று, மட்பாண்ட துப்பு ரவுச் சாதனங்கள் தயாரிக்கும் திருவாளர்கள் சேஷசாயி தொழில் கள் அதிகச் சூடு தாங்கும் தயாரிப்பு நிறுவனம் (Neyveli Ceramics and Refractories Limited) ஆகிய இரண்டு பெருந் தொழில் களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக 1967-68-ல் நிறுவப் பட்டது. இதேபோன்று இந்துஸ்தான் நிழற்பட பிலிம் நிறுவனத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக உதக மண்டலத்தில் வனத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கு ஒப்பளிப்பு துணைத் தொழிற்பேட்டை நிறுவும் செயற் குறிப்புக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஹிந்துஸ்தான் நிழற்பட ஃபிலிம்ஸ் நிறுவனம் தங்களது நிறுவனத்தின் தேவைகளுக்காகவென்றே துணைத் தொழில் பேட்டைகளை நிறுவத் தயங்குவதால் இத்திட்டத்தைச் செயல் படுத்த முடியவில்லை. உதகமண்டலத்தில் துணைத் தொழிற்பேட்டைக்குப் பதிலாகப் பல தொழில்களுக்கான—தொழிற்பேட்டை ஒன்றை நிறுவ முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. இந்தத் தொழிற்பேட்டைகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட, கட்டி முடிக்கப் பட்ட, ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	கட்டி முடிந்த பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	இங்குள்ள அடிக்கு சதுர வாடகை வீதம் (காசுகளில்)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
வடலூர் துணைத் தொழிற்பேட்டை.	6	4	3	5
உதகமண்டலத் துணைத் தொழிற்பேட்டை.	6	..	..	..
திருவெறும்பூர் துணைத் தொழிற்பேட்டை.	30	10	10	8
மொத்தம் ..	42	14	13	

[25th March 1972]

தனியார், கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைகள்.

அடியிற்கண்ட தனியார், கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதற்கு, 1971-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை, ரூ. 108.79 லட்சம் அளவுக்கு அரசு கடன் உதவி அளித்துள்ளது. ஒவ்வொரு தொழிற்பேட்டைக்கும் கொடுக்கப்பட்ட கடன், அப் பேட்டைகளிலுள்ள பிரிவுகள் ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	கடன் அளித்த உதவி (ரூபாய் லட்சத்தில்).	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.		
		ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டவை.	கடப்பாட்டவை.	ஒதுக்கப்பட்டவை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 கே. ஆர். சுந்தரம் தனியார் தொழிற்பேட்டை, திருவொற்றியூர்.	13.46	22	20	20
2 கோயம்புத்தூர் தனியார் தொழிற்பேட்டை, கோயம்புத்தூர்.	32.00	..	42	42
3 தூத்துக்குடி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை, தூத்துக்குடி.	12.61	40	20	20
4 சக்தி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை, பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை.	16.00	20	20	20
5 சிவகாசி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை, சிவகாசி.	8.00	20	20	20
6 வியாசர்பாடி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை, வியாசர்பாடி.	24.50	100	53	43
7 சேலம் கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை, சேலம்.	2.22	35	12	12
மொத்தம் ..	108.79	345	187	187

[25th March 1972]

மாநில அரசின் உத்தரவாதத்தின் மேல் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நேரடியாக திட்டச் செலவில் 60 சதவீதம்வரை இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் கடனுதவி அளிக்க முன்வந்துள்ளது. சில நிபந்தனைகளின்கீழ், தொழிற்பேட்டைகள் அமைப்பதற்காக, தனியார் துறையில் பங்கு முதலீட்டு நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1968-69-ல் சேலம் கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைக்கு ரூ. 6.66 லட்சமும், வியாசர்பாடி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைக்கு ரூ. 8.69 லட்சமும் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் கடனுதவி அளித்துள்ளது.

செப்பனிட்ட நிலங்கள்.

இம் மாநிலத்தின் தொழிற்பகுதிகளைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் பெற்ற மனைகளை குறைந்த செலவில் கையகப்படுத்தி, சாலைகள், மின்வசதி, நீர் வசதி, கழிவு நீர் அகற்று வசதி, பொருள்களை அனுப்பிவைக்க இருப்புப்பாதை வசதி முதலியவற்றுடன் அவற்றை மேம்படுத்தி, பெரிய நடுத்தர, சிறு தொழிலதிபர்களுக்கு வழங்க வகைசெய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அவர்கள் எளிதில் அங்கு தொழிற்சாலைகளை அமைத்து உற்பத்தி தொடங்கப் பெரிதும் இதனால் வசதி ஏற்படும்.

நான்காம் ஐந்தாண்டு திட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 400 லட்சத்தில் 1969-70 முதல் 1970-71 வரையில் ரூ. 47.33 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டது. இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது:—

12-1-1972

செப்பனிட்ட நிலங்கள் அமைந்துள்ள இடம்.	கையகப்படுத்த கையகப்படுத்த அன்றுள்ள எண்ணியுள்ள பட்ட நிலப் படிவிற்குப் நிலப்பரப்பு. பரப்பு. பட்ட அல்லது ஒதுக்கப்பட்ட மனைகள்.		
	(ஏக்கரில்.)	(ஏக்கரில்.)	(ஏக்கரில்.)
1 அம்பத்தூர்	983.06	950.79	533.40
2 மேலூர்	209.08	209.08	17.310
3 மதுரை	536.87	525.49	26.203
4 திருச்சி	478.38	478.38	40.760
5 இராணிப்பேட்டை	723.29	711.52	..
6 திருவள்ளூர்	283.00	..	..
7 கிண்டி	157.43	157.43	53.629
மொத்தம் ..	3,371.11	3,032.69	671.303

[25th March 1972]

மேற்சொன்ன திட்டங்களைத் தவிர, இம் மாநிலத்தில் சேலம், அரக்கோணம், தாம்பரத்திற்கும், செங்கற்பட்டிற்கும் இடையில் ஜி.எஸ்.டி. சாலையின் இருமங்கு, தூத்துக்குடி, மணலி, காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் செப்பனிட்ட நிலங்கள் கொண்ட பேட்டைகளை நான்காம் திட்டக் காலத்தில் அமைக்கக் கருதியுள்ளது.

மனை விலை, மூன்று தவணைகளில் வசூலிக்கப்பட்டு வந்தன. மனையைப் பெறும் நேரத்தில், முதல் தவணையாக அதாவது 50 சதவீதமும், மனையைப் பெற்றுக் கொண்ட பின்னர் இரண்டாண்டு களுக்குள்ளாக 25 சதவீதமும், இரண்டாம் தவணை செலுத்திய தேதியிலிருந்து ஓராண்டிற்குள்ளாக 25 சதவீதமும் வசூலிக்கப் பட்டன.

செப்பனிட்ட நிலங்களின் விலையைச் செலுத்துவதற்கான நிபந்தனைகளைத் தளர்த்தும் நோக்கத்துடனும், தொழில் அதிபர்களை அதிகமாக ஈர்க்கும் கருத்துடனும், 1969 நவம்பரில் அரசு கீழ்க்கண்ட ஆணைகளை வெளியிட்டது :—

(1) அம்பத்தூரில் உள்ள செப்பனிட்ட நிலங்களைப் பொறுத்த மட்டில், ஏக்கர் ஒன்றுக்கான விலை 30,000 ரூபாயிலிருந்து 20,000 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) கிண்டியில் உள்ள செப்பனிட்ட நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், அந்த நிலத்திற்கான விலையை ஆறு தவணைகளில் செலுத்தலாம்.

(3) தலைநகருக்கு தொலை தூரத்தில் இருக்கின்ற மதுரை, திருச்சி, மேட்டூர் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள செப்பனிட்ட நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், விலையை ஆறு தவணைகளில் வசூலிக்கலாம் என்று அரசு இசைவளித்தது. தலை நகருக்குத் தொலை தூரத்தில் உள்ள மனைகளைப் பொறுத்த வரையில், 95 ஆண்டு கால நீண்ட கால அளவுக் குத்தகை அடிப்படையில் தொழில் அதிபர்களுக்கு நிலங்கள் ஒதுக்கப்படலாமென்கிற வகையில் புதிய துணுக்கோல் இப்போது அளிக்கப்படுகிறது. செப்பனிட்ட நிலங்களின் செலவில் 6 சதவீதம்தான் ஆண்டுக் குத்தகைத் தொகையாகிறது. எனினும், குத்தகைதாரர் குத்தகைகால அளவின் முதல் பத்தாண்டு களுக்குள்ளாக, அந்த மனையை ஒரேயடியாக வாங்கிக் கொள்வது அவருடைய விருப்பத்தைப் பொறுத்ததாகும்.

25th March 1972]

கைவினைப் பணிகள்.

இம் மாநிலத்தின் தொன்மை வாய்ந்த கைவினைகளுக்குப் புத்துயிரூட்டி, அவை தழைத்தோங்க வகை செய்வதே அரசால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ள இத் திட்டத்தின் முதன்மையான நோக்கமாகும். கைவினைப் பணி வளர்ச்சிக்காக நான்காம் ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்தில் ரூ. 60,00,000 நிதி தற்காலிகமாக ஒதுக்கப் பட்டது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 4.17 லட்சமாகும். ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்ட பிரிவுகளில் பெரும்பாலானவை திட்டத்தின் கீழ் வராத வேலைத் திட்டங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

மாமல்லபுரத்தில் சிறப்புப் பயிற்சி நிலையம், சுவாமிமலை, சேலம் ஆகிய இடங்களில் வேலைப்பாடுகள் அமைந்த உலோகப் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், நாகர்கோவிலில் ரதத் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், நாச்சியார்கோவில், காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள வெண்கலப் பாத்திரத் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், திருநெல்வேலி மாவட்டம், கோபாலசமுத்திரம், ஆயிக்குடி ஆகிய இடங்களில் உள்ள சணல் இரட்டுகள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், புதுக்கோட்டையிலும், இராமேஸ்வரத்திலும் உள்ள பனை ஓலைப் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், கோலக்குடியில் உள்ள கம்பளி இரட்டுகள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், நெடுவயலில் உள்ள கற்றாழைநார்ப் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், சேரன்மாதேவியில் உள்ள மெருகு எண்ணெய் பூசப்பட்ட மாசு சாமான்கள் குறித்த பயிற்சி நிலையம் ஆகியவற்றைத் தற்போது அரசு நடத்தி வருகின்றது. 1971-72-ல் இப்பயிற்சி நிலையங்கள் பலவற்றில் 171 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். பயிற்சிக்கால அளவு அந்தந்த கைவினைப்பணிகளைப் பொறுத்து ஓர் ஆண்டு அளவு ஆண்டுகள் வரை பரந்துள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டில் முதல் நான்கு ஆண்டுகள் வரை பரந்துள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டு கைவினைப் பொருள்கள் உற்பத்தியின் மதிப்பும் விற்பனைத் தொகையும் முறையே ரூ. 3,65,471-ம், ரூ. 3,25,676-ம் ஆகும். 1971-72-ஆம் ஆண்டில் 1971, செப்டம்பர் முடிய உற்பத்தியின் மதிப்பும் விற்பனைத் தொகையும் முறையே ரூ. 2,05,738.08, ரூ. 1,24,002.94 ஆகவும் இருந்தன.

மேற்சொன்ன பயிற்சி நிலையங்களைத் தவிர, கலைகள்-கைவினைப் பணிகள் கல்லூரி ஒன்றைச் சென்னையிலும், கலைகள்-கைவினைப் பணிகள் பள்ளி ஒன்றைக் குடும்பகோணத்திலும் தொழிற் துறை

பொருட்டு, மொத்தம் ஒன்பது கைவினைப் பணிப் பொருள் விற்பனை நிலையங்களை துறை நடத்தி வருகிறது. 1970-71-ல் இந்த விற்பனை நிலையங்களின் மொத்த விற்பனைத் தொகை ரூ. 35.63 லட்சமாகும். கிடைத்த லாபம் ரூ. 47,169 ஆகும்.

மேற் சொன்ன துறை விற்பனை நிலையங்களைத் தவிர தமிழ்நாடு கைப்பணிகள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், மதுரை, தூத்துக்குடி, புது டில்லி, வேலூர், கடலூர், கரூர், ஈரோடு, உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் விற்பனை நிலையங்களை நடத்தி வருகின்றது. இந்த விற்பனை நிலையங்களில் மொத்த விற்பனைத் தொகை 1970-71-ல் ரூ. 17.81 லட்சம் ஆகும்.

வேளிநாட்டவர்களிடமிருந்து கைவினைப் பொருட்களுக்கு ஏற்பட்ட அதிக தேவையைச் சமாளிக்கும் நோக்கத்துடன், 1970, ஜூலையில் கைவினைப் பொருட்களுக்கான மத்தியக் கிடங்கு ஒன்றிற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1-6-1971-ல் இந்நிலையம் செயல்பட தொடங்கியது.

கைவினைப் பொருட்களின் விற்பனையை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன், ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவம்பர், டிசம்பர் திங்களில் அனைத்திந்தியக் கைவினைப் பொருட்கள் வாரம் கொண்டாடப் பட்டு வருகிறது. இந்த வாரத்தில் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனங்களுக்கு விற்கப்பட்ட கைவினைப் பொருட்களுக்கு 5 சதவிகிதம் தள்ளுபடி அனுமதிக்கப்படுகிறது.

கைவினைப் பொருட்கள் பிரிவுகளின் பரிசியல் ஒன்று இணைப்பு III-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கிராமப் பணி நிலையங்கள்.

மாமண்டூரில் (செங்கல்பட்டு மாவட்டம்) கையினால் தயாரிக்கப்படும் காகிதத் தொழிற்சாலையும், ஓமலூரில் (சேலம் மாவட்டம்) ஒரு மட்பாண்டப் பணி நிலையமும் ஆக இரண்டு பணி நிலையங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. மாமண்டூரிலுள்ள கையினால் தயாரிக்கப்படும் காகிதத் தொழிற்சாலை 1-9-1962 அன்று தொடங்கப்பட்டது. இது சென்னை-1 எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையினக்குருக்கு தட்டையான கோப்பு அட்டைகளை வழங்கிவருகின்றது. ஓமலூர் மட்பாண்டப் பணி நிலையம் அப்பகுதி

25th March 1972]

ஓரளவு படித்த 20 இளைஞர்களைக் கொண்ட ஒவ்வொரு தொகுதிக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காக ஒப்புதலளிக்கப்பட்டது. அந்த மட்பாண்டப் பணி நிலையத்தில் வேலை வாய்ப்பும் அளிக்கப்படும். இப்பிரிவு ஓமலூர் திட்டப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

மட்பாண்டப் பொருட்களுக்காக உள்ள அதிகத் தேவையை முன்னிட்டு, பணிநிலையத்தில் கூடுதல் வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காக, நடப்பாண்டில் திட்டமொன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூலம், பிங்கான் ஜாடி, மின்கடத்திகள், ஓட்டலுக்குத் தேவையான வெட்டுக் கருவிகள், கோப்பைகள் போன்ற பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்கான திறமையுடைய ஆதாயம் தரத்தக்க ஒரு பிரிவாக அது மேம்படுத்தப்படும்.

பட்டுத் தொழில்.

பட்டுத் தொழில் வேளாண்மை அடிப்படையிலான ஒரு தொழிலாகும். உழவர்கள் இத் தொழிலை ஒரு துணைத் தொழிலாகவே புரிந்து வருகின்றனர். பட்டுப் புழுக்களுக்குத் தேவையான முசுக்கட்டைச் செடிகளைப் பயிரிடுதல், பட்டுப் புழு முட்டை உற்பத்தி, பட்டுப் புழு வளர்ப்பு, பட்டுப் புழுக் கூடு உற்பத்தி, முடிவாக பட்டுப் புழு கூட்டினின்று கச்சா பட்டைப் பிரித்தெடுத்தல் போன்றவை இத்தொழிலில் அடங்கும்.

இத் தொழில் வளர்ச்சியின் புதிய பகுதிகளாக பிரிவினையாகாத சென்னை மாநிலத்தில், தருமபுரி மாவட்டத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், தளவாடி பிரிக்காலிலும் இத் தொழில் கொண்டுவரப்பட்டது. மாநிலங்கள் சீரமைக்கப்பட்டு, அதன் விளைவாக மைசூர் மாநிலத்துடன் கொள்ளைகால் வட்டம் சேர்க்கப்பட்டபின், தமிழ்நாட்டின் முசுக்கட்டைச் சாகுபடிப் பரப்பளவு 1,500 ஏக்கராக இருந்தது. தற்போது முசுக்கட்டைச் செடி 6,862 ஏக்கராகும். இத் தொழிலில் சுமார் 10,000 குடும்பங்கள் ஈடுபட்டுள்ளன.

கிராமப் பகுதிகளில் வேலைவாய்ப்பை அளிக்கும் இத் தொழிலை விரிவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன், முசுக்கட்டைச் செடி நடுவதற்காக பதியன்களை இலவசமாகப் பட்டுப்புழு வளர்ப்பவர்களுக்கு வழங்குதல், கிணறுகள் வெட்டுவதற்காகக் கடன் வழங்குதல்,

[25th March 1972

நடத்தி வருகின்றது. இந்த இரண்டு நிலையங்களில் இரண்டாண்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட படிப்பும், அதன்பின் மூன்றாண்டு தகுதிப் பட்டயப் படிப்பும் நடத்தப்படுகிறது. வண்ணம் தீட்டுதல், சிற்ப வேலை, வணிக ஓவியம் ஆகியவை இப்பாடமுறைகளில் அடங்கும். இந்திய அரசினால் தகுதி வாய்ந்த மட்டங்களில் உள்ள பணிகளுக்காக தெரிந்தெடுக்கப்படும் காரியங்களுக்காக, அனைத்திந்திய தொழில் துட்பக் கல்விக் கழகம் அளிக்கும் கலைக் கான தேசியப் பட்டயத்திற்கிணையாக சென்னை, கலை-கைவினைப் பணிகள் கல்லூரியினால் கொடுக்கப்படும் தகுதிப்பட்டயங்கள் தற்போது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னையிலுள்ள சலைகன்-கைவினைப்பணிகள் கல்லூரியில் 1968 ஜூலை முதல் தொழில் வடிவ அமைப்புக்களையில் பட்டமேற்படிப்புப் பாடமுறை ஒன்று தொடங்கப்பட்டு உள்ளது.

இத்துறை மூன்று உற்பத்தி நிலையங்களை நடத்தி வருகிறது. அவையாவன :—(1) சுவாமிமலையில் வெண்கலத்தில் கடவுளர் சிலைகளைத் தயாரிக்கும் நிலையம்; (2) பஞ்ச உலோகம் தயாரிக்கும் நிலையம் வாகைகுளத்தில் உள்ளது; (3) கிருஷ்ணகிரியில் கருங்கற்களைப் பளபளப்பாக்குவதற்கான உற்பத்தி நிலையம் உள்ளது.

கைவினைப் பணியாளர்கள், தமிழ்நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகின்ற கைவினைப் பொருட்கள் ஆகியவை குறித்த புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்கவும், விவரமான ஆய்வு ஒன்றை மேற்கொள்ளவும், கைவினைப் பொருட்களின் மேம்பாட்டிற்கான திட்டம் ஒன்றை வகுக்கவும், ஆய்வு-தரக் கட்டுப்பாடு, கைவினைப் பொருட்களின் பதிவு ஆகியவற்றைக் கொண்டு வருவதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு 1971-72-ல் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கைவினைப் பயிற்சிக்கு முறையாக மக்களைக் கவரும் நோக்கத்துடன், கைவினைப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெறவோருக்கு வழங்கப்பட்டுவரும் பயிற்சி உதவிப் பணம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது 5-8-1971 முதல் கொண்டு செயலில் உள்ளது.

தமிழ்நாடு கைவினைப் பணி பொருட்களின் தரம், உற்பத்தி, விற்பனை ஆகியவைப்பற்றி ஆலோசனை கூறுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட மாநிலக் கைவினைப் பொருள்கள் வாரியம், பயனுள்ள கருத்துரைகளைக் கூறியுள்ளது. அவை தற்போது பின்பற்றப்பட்டு

25th March 1972]

வருகின்றன. அந்தப் பரிந்துரைகளைத் தொடர்ந்து, மீனம் பாக்கம் விமான நிலையத்தில் தீர்வையிலிருந்து விலக்கிக்கப்பட்ட கடைகளில் கைவினைப் பணிப் பொருட்கள் விற்கப்படுகின்றன. மீனம்பாக்கம் விமான நிலைய துறைவாயிலின் முன்பு கல்வில் செதுக்கப்பட்ட இரண்டு துவார பாலக்களையும், இரண்டு தீப லட்சுமிகளையும் நிறுவுவதற்கும் இந்திய அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மாமல்லபுரத்தில் உள்ள சிறப்பயிற்சி நிலையத்தினால் இந்த கற்சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

கோபாலசமுத்திரம், ஆயிக்குடி (திருநெல்வேலி மாவட்டம்) ஆகியவற்றில் உள்ள துறைப் பிரிவுகளில் தயாரிக்கப்படும் சணல் இரட்டுகளையும், இராமநாதபுரம், பழவேற்காடு (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்), மணப்பாடு (திருநெல்வேலி மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களில் தயாராரும் பனை ஓலைப் பொருட்களையும் இந்தத் துறை முறையாக ஏற்றுமதி செய்து வருகின்றது. ஏற்றுமதிக்கென உற்பத்தி செய்வதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு துறைப் பிரிவுகளில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

படித்த இளைஞர்களுக்குப் புதிய வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன், கைவினைப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்கையில் புதிய தொழில் முனைவோருக்கு உதவுவதற்காகவும், கைவினைப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியை அதிகரிப்பதன் மூலம் இன்னும் அதிக செலவாணியை ஈட்டுவதற்காகவும் திட்டமொன்றை, புதுடி-லி, இந்திய வெளிநாட்டு வணிக நிறுவனத்தின் உதவியுடன் அனைத்திந்தியக் கைவினைப் பொருட்கள் வாரியம் கொண்டுவந்துள்ளது.

இந்திய வெளிநாட்டு வணிக நிறுவனம் நடத்தும் பயிற்சிக்கு, இம்மாநிலத்திலிருந்து 7 பேர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, அனைத்திந்தியக் கைவினைப் பொருட்கள் வாரியத்துக்குப் பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ளது. பாதிவிலையில் கைவினைஞர்களுக்கு மேம்படுத்தப்பட்ட, புதிய கருவிகளையும், சாதனங்களையும் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று ஆய்வில் உள்ளது.

சென்னை, மாமல்லபுரம், நெய்வேலி, தஞ்சாவூர், திருச்சி, திண்டுக்கல், திருநெல்வேலி, கோவை, சேலம் ஆகிய இடங்களில் துறைப் பிரிவுகளும், கூட்டுறவுத் தொழில் பிரிவுகளும், தனியார் கைவினைஞர்களும், கைவினைப் பணியாளர்களும் தயாரிக்கின்ற கைவினைப் பணிப் பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கு வசதியாயிருக்கும்

[25th March 1972]

உதவித் தொகை வழங்குதல், பட்டுப் புழு வளர்ப்புக் கொட்டகைகள் கட்டுதல், விசையேற்றங்கள் வழங்குதல், பாதி விலையில் பட்டுப்புழு வளர்ப்பதற்கான கருவிகளை வழங்குதல் போன்ற பல திட்டங்களை இயக்குநர் அலுவலகம் மேற்கொண்டுள்ளது. கூடுதலாக முசுக்கட்டைச் செடிகளை வளர்த்தல், பட்டுப் புழுக்களை வளர்த்தல் போன்றவை குறித்து புதிய தொழில் முனைவோருக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக இம்மாநிலத்தில் பத்து கட்டில் விளக்கப் பட்டுப்பண்ணைகள் உள்ளன. பெருமளவில் பயனடைவதற்காக பட்டுப்புழு வளர்ப்பவர்களுக்கு சிறு புழுக்களை வழங்குவதற்காக ஐந்து பட்டுப் புழுப் பண்ணைகளும் உள்ளன. ஓசூரில் ஒன்றும், தாளவாடியில் ஒன்றுமாக இரண்டு கட்டில் விளக்கப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை, அப் பகுதிகளிலுள்ள பட்டுப் புழு வளர்ப்பவர்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தொழில் துறையால் அமைக்கப்பட்ட ஐந்து பட்டுப் புழுக் கூடு சந்தைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பட்டுப் புழுக் கூடுகளை வாங்குகின்றன. ஓசூர், அரசு பட்டுப் பிரிவில் இக்கூடுகளினின்று தூல் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, பட்டாக மாற்றப்படுகிறது. பட்டு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்காக மூன்று பெரிய அளவு பட்டுப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம், வளர்ச்சியடையாமலுள்ள கிராமப் பகுதிகளில் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்த இயன்றது. இதுவரை, இப் பண்ணைகளில் முசுக்கட்டைச் செடிகள் 900 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. பட்டுப் புழு வளர்ப்பவர்களுக்கு அரசு நிலங்களை குத்தகைக்கு விடுவதற்கான திட்டத்தினால் கணிசமான அளவிற்கு அதிகமான பகுதியில் முசுக்கட்டைச் செடிகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தின் முடிவில் சுமார் 10,000 ஏக்கர் அளவுக்கு முசுக்கட்டைச் செடிகளைப் பயிரிடுவது என்ற இலக்கை அடைய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1970, மார்ச் திங்களிலிருந்து, ஆராய்ச்சி வளர்ச்சி நிலையத்திற்கான திட்டம் செயல்படத் தொடங்கியது. இந்நிலையத்தில், சில புதிய, பலன்தரும் இனங்கள் ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையத்தில் இப்பணி நடந்தேறி வருகிறது. இந்த ஆராய்ச்சியின் பலன்கள் யாவும் பட்டுப் புழு வளர்ப்பவர்களைப் போய்ச் சேருகின்றன.

பட்டு வளர்ப்புத் திட்டங்களைப் பற்றிய பட்டியல் ஒன்று, ஆய்வரையின் IV-ஆம் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1972]

கயிற்றுத் தொழில்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின்போது ஒப்பளிக்குப்பட்டு சுத்தாமொழியில் நிறுவப்பட்ட அரசு கயிற்றுத் தொழில் பள்ளி 15-11-1961-ம் நாள் முதற்கொண்டு செயல்படத் தொடங்கியது. இப் பள்ளியில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 40 மாணவர்களுக்கு மேம்பட்ட முறைகளைக் கையாண்டு பாய்கள், பார்முடைவுகள் போன்ற கயிற்றுப் பொருள்கள் தயாரிப்பதில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இப் பயிற்சிக் காலம் இரண்டு ஆண்டுகளாகும். பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 பயிற்சி உதவிப்பணமாக அளிக்கப்படுகிறது.

இதுவரை இக்கயிற்று தொழில் பள்ளி ஒன்பது தொகுதிப் பயிற்சியாளர்களுக்குப் பயிற்சி தந்துள்ளது. இப்பள்ளியில் பயிற்சிப் பெற்ற நபர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 149 ஆகும்.

இப்பள்ளியில் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கும் நோக்கத்துடன், கயிற்றுத் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி யுடன் இணைந்து செயல்படும் விதத்தில் உற்பத்திப் பிரிவு ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் பாய்களையும் தரைவிரிப்புகளையும் தயாரிப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை விளக்குவதன் பொருட்டு, திருநெல்வேலி மாவட்டம் தென்காசியில், முன்னாடி தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலை 13-6-1968 முதல் உற்பத்தியை தொடங்கியது. இத்தொழிற்சாலை மருத்துவக் கொண்டு உற்பத்தியை தரைவிரிப்புகளில் நிரப்புவதற்காகவும், ரப்பர் மனைகளில் உள்ள தரைவிரிப்புகளில் கலப்புக் கயிற்று நார்களைச் சேர்ந்த கயிற்றுப் பிரிவுகளுக்காகவும் கலப்புக் கயிற்று நார்களை உற்பத்தி செய்து வருகிறது. இதுவரையில் நாரை உரிப்பதற்காக நீரில் நனைக்கப்பட்ட மட்டைகளை இப்பிரிவு பயன்படுத்தி வந்தது. இப்போது பச்சை மட்டைகளையே நாராடுக்க அப்பிரிவு பயன்படுத்தி வருகிறது. இந்த நாராடுக்கு நல்ல தேவையுள்ளது. 1970-71-ல் இப்பிரிவு 90 டன் நாரினை உற்பத்தி செய்தது, 85 டன் நாரினை விற்பனை செய்தது.

தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

1971-ம் வருடம் மார்ச் திங்கள் 31-ம் தேதி அன்றுள்ளபடி, 337 தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தன.

தற்போது செயல்பட்டு வரும் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நிலைப்படுத்தவும், மேம்படுத்தவும் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, ஆண்டுக்கு ஆண்டு சங்கங்களின் மொத்த உற்பத்தியும்,

[25th March 1972]

1,068 உறுப்பினர்களைக் கொண்டவை. இவ்விரு சங்கங்களின் மொத்த உற்பத்தி, விற்பனை 1970-71-ம் ஆண்டில் முறையே ரூ. 8.05 லட்சம், ரூ. 8.70 லட்சமாகும். இந்த இரு சங்கங்களும் அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கிய ஊதியம் ரூ. 3.89 லட்சமாகும். 1970-71-ல் இந்தச் சங்கங்கள் ரூ. 27,282 ஆதாயத்தை ஈட்டியுள்ளன.

தேயிலைத் தொழிற்சாலை வளர்ச்சி அடைவதற்கும், இன்னும் 8 தொழிற் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கும் வதற்கும், ஏற்கெனவே உள்ள தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்துவதற்குமான ஒருங்கிணைந்த திட்டமொன்று, தேயிலை வாரியத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இவற்றில், நீலகிரியில் கூடலூர், பிக்கட்டி ஆகிய இடங்களில் இரண்டு புதிய தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க தேயிலை வாரியம் ஏற்பளித்துள்ளது. பிக்கட்டியில் அமைக்கவிருக்கிற தொழிற்சாலையின் இடத்தை மேலூருக்கு மாற்ற திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இடம் தெரிந்தெடுப்பது போன்ற தொடக்கப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின் எஞ்சிய பகுதிக்கு தேயிலை வாரியம் விரைவில் ஒப்பளிக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தற்போதுள்ள சில தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்துவதோடல்லாமல், இன்னும் 8 புதிய தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பது என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சிறு அளவில் தேயிலை பயிரிடுவோரின் தோட்டங்கள் மேம்படுத்த நிதியுதவி, தொழில் நுட்ப உதவி ஆகியவற்றை வழங்குவதும் அவசியமாகும்.

1971-72-ல் செயல்படுத்தக் கருதியுள்ள ஒரு திட்டத்தின்கீழ் உறுப்பினர்களான சிறு அளவு தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளின் மான 1,000 ஏக்கர் நிலத்தில் ஐந்தாண்டுகளில் தேயிலை பயிரிடப்படும். இத்திட்டத்திற்காகும் செலவு ரூ. 40 லட்சமாகும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 6½ சதவீத வட்டி வீதத்தில் உறுப்பினர்களுக்கு, தொழிற் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு, தொகை கடனை வழங்கப்படும். கடனின் முதல் தவணை வழங்கப் படுவதிலிருந்து 7-வது ஆண்டு தொடங்கி 8 ஆண்டு சம தவணைகளில் இக்கடன் திருப்பிச் செலுத்தத் தக்கதாகும். 8 ஆண்டுகளுக்குப் பணியாளர்களுக்காகும் செலவு ரூ. 4.095 லட்சமாகும். இதில் மூன்றாண்டுகளின் பாகிச் செலவை உதவித் தொகையாக தேயிலை வாரியம் ஏற்கும். இத்தொகை ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 35,385

[25th March 1972]

ஆக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த 1,000 ஏக்கரில் தேயிலை பயிரிடுவது மூலம், தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்கப்படும் தேயிலைத் துளிகளின் அளவு நாளடைவில் அதிகரிக்கும். தேயிலை வாரியத்தின் ஏற்பளிப்பை இத்திட்டம் எதிர்ப்பார்க்கிறது.

தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பதற்காக பல செயற்குறிப்புகள் ஏற்கெனவே வந்துள்ளன. இவை தொழில் இயக்குநர் அலுவலகத்தின் ஆய்விடம் உள்ளன. இயலக்கூடிய நேர்வுகளில், சங்கங்களைப் பதிவு செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். சாத்தியமான நேர்வுகளிலெல்லாம், புதிய சங்கங்களைப் பதிவு செய்வதற்கான செயற்குறிப்புகளை இன்னும் பெறுவதற்காக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

1971, ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து 1971, நவம்பர் 30 ஆம் நாள் வரை 13 சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

1971-72-ல் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள கீழ்வரும் புதிய சங்கங்களை ஈண்டு குறிப்பிடலாம். அவையாலும் தொழிற் கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள புதிய முயற்சிகளாகும் :—

1. விமானப் பொறியாளர்கள் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை.

தமிழ்நாட்டில் உணவுப் பயிர்களின் நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளை விமானம் மூலம் தெளிக்கும் பணியை மேற்கொள்வது இச் சங்கத்தின் நோக்கமாகும். சுற்றுப் பயணிகளையும், விரைவில் அமூலக்கூடிய பொருள்களையும் விமானத்தில் ஏற்றிச் செல்வதற்கு இச்சங்கம் வகை செய்யும். இச் செயலுக்காக சங்கம், ஹெலிகாப்டர் ஒன்றை வாங்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. ஹெலிகாப்டர் வாங்குகிற வரையில், வாடகைக்கமர்த்தப்பட்ட ஹெலிகாப்டர் மூலம் இப்பணி தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

2. சிவகாசி அச்சப்பணி தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

இது, இவ்வாண்டில் நிறைவேற்றப்படுவதற்காகப் புதிதாக ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ள திட்டமாகும். அச்சத் தொழிலுக்குத் தேவையான பொருள்களையும், துணைச் சாதனங்களையும் பெருமளவில் வாங்கி, அவற்றை சிவகாசியிலும், அதைச் சற்றியுள்ள பகுதியிலும் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களாயுள்ள சிறு அளவில் அச்சத் தொழில் செய்பவர்களுக்கு வழங்குதல் போன்ற பணி

[25th March 1972]

காகிதப் பைகள் தயாரிப்புப் பிரிவு' சாக்குக் கட்டிகள் உற்பத்திப் பிரிவு, பாவிதின் தட்டைக் குழாய்கள் உற்பத்திப் பிரிவு, பிற மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் ஆகியவையே அவை.

கிராமத் தொழில் திட்டம் “மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்ட”மாகத் தொடர்ந்து இயங்கி வருகிறது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசு கிராமப்புறத் தொழில் திட்டத்திற்காக, தமிழ்நாட்டிற்கு 6.39 லட்சமே வழங்கியுள்ளது. இதில் 4.84 லட்சம் நிதியாகவும் 1.55 லட்சம் கடனாகவும் வழங்கியுள்ளது. கிராமப்புறத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளில் இத்திட்டங்களுக்காக ரூ. 25.21 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1971-72-ஆம் நடப்பு ஆண்டிற்காக, தற்போதுள்ள துறைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தவும், மூன்று கிராமப்புறத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளில் தனியார் துறையினருக்குக் கடன்களை ஒப்பளிக்கவும் தமிழ்நாட்டுக் கிராமப்புறத் தொழில் திட்டங்களுக்காக ரூ. 28.44 லட்சம் தேவைப்படும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் நடப்பு ஆண்டிற்காக மத்திய அரசின் உதவி ரூ. 7.74 லட்சம் (மானியம் ரூ. 5.19 லட்சம், கடன் ரூ. 2.55 லட்சம்) என்ற அளவில் இருக்குமென்று இந்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது. திட்டத்தின் தற்போதைய நிலையையொட்டி, அடுத்த 1971-73-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதித் தேவைகள் ரூ. 30.13 லட்சமாக இருக்குமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் நடப்பு ஆண்டுக்கான இந்திய அரசின் மத்திய உதவி, தேவைப்படும் தொகைக்கும் மிகக் குறைவாக இருப்பதால், மாநில நிதியிலிருந்து மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கூடுதலான நிதிக்காக, தொழில் வணிகத்துறை இயக்குநரால் மாநில அரசுக்குச் செயற்குறிப்புகள் பணிந்தனுப்பப்பட்டுள்ளன.

மூன்று கிராமத் தொழில் திட்டம் சார்ந்த பகுதிகளில் தொடங்கப்பட்ட எல்லாப் பயிற்சித் திட்டங்களும், வரையறுத்த பயிற்சிக் கால அளவுகள் முடிவுற்ற பிறகு மூடப்பட்டன. ஆனால் உள்ளூர்க் கைவினைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக செம்பரம்பாக்கம், திருப்பாச்சூர், வள்ளியூர் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள மூன்று பொது நோக்கப் பொறியியல் பணிக்களிகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

25th March 1972]

மூன்று கிராமத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளிலும் 16 பொது வசதி நிலையங்கள் இருந்தன. கிராமப்புறத் தொழில் திட்டப் பகுதியில் உள்ள பொதுவசதி நிலையங்களைத் தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்குத் தவணைக் கொள்முதல் முறையில் கொடுக்கலா மென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 5 பொது வசதி நிலையங்கள், தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்குத் தவணைக் கொள்முதல் முறையில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1	பொது வசதி நிலையம்	சங்குவார் சத்திரம்	கிராமப்புறத் தொழில் திட்டம்	ஸ்ரீபெரும்புதூர்
2	„	ஜலகண்டபுரம்	„	ஓமலூர்
3	„	மேச்சேரி	„	ஓமலூர்
4	„	திசையென்வினை	„	நாங்குனேரி
5	„	சத்தமொழி	„	நாங்குனேரி

மீதமுள்ள 11 பொதுவசதி நிலையங்களில், ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டத்தில் ஒன்றும், ஓமலூர்த் திட்டத்தில் இரண்டும், நாங்குனேரித் திட்டத்தில் எட்டும் உள்ளன.

ஸ்ரீபெரும்புதூர் கிராமப்புறத் தொழில் திட்டத்தில் துறை உற்பத்திப் பிரிவுகள் நான்கு (இரண்டு பொதுவசதிப் பொறியியல் பணிக்களிகள் செம்பரம்பாக்கத்திலும், திருப்பாச்சூரிலும், மேப்பேடுவில் காலனித் தொழில் பிரிவு ஒன்றும், ஊத்துக்கோட்டையில் காகித உறைகள், காகிதப் பைகள் தயாரிப்புத் தொழில் பிரிவு ஒன்றும்) உள்ளன.

ஓமலூர் திட்டத்தில் ஓமலூரில் பாவிதின் தட்டைக் குழாய்கள் உற்பத்திப் பிரிவு ஒன்றும், பளபளப்பு ஓடுகள் பிரிவு ஒன்றும், மாவேலைப் பிரிவு ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஓமலூரில் தொடங்கப்பட்ட பளபளப்பு ஓடுகள் பிரிவு வழங்கல் ஆணைகள் இல்லாத காரணத்தால் தற்போது செயல்படவில்லை. ஓமலூரிலுள்ள பளபளப்பு ஓடுகள் தயாரிப்புப் பிரிவு ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் அறிவிப்புக்குப் பின்னர், தவணைக் கொள்முதல் முறையில் தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படலாமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இத்திட்டம் ஆய்விடுவது. நாங்குனேரித் திட்டத்தின்கீழ்

[25th March 1972]

வள்ளியூரில் பொதுநோக்குப் பொறியியல் பணிக்களரி ஒன்றும், வடக்கு விஜயநாராயணம் என்ற ஊரில் சாக்குக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவு ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்புத் தொழில் மேம்பாட்டுக்காக, நாங்குனேரித் திட்டத்தில் பனகுடியில் பட்டுத்தொழில் வளர்ப்புப் பண்ணை ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பண்ணையின் செயல்முறை குறித்து அண்மையில் மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டது. பருவ காலங்களில் காற்றின் திசையில் மாறுதல் ஏற்பட்டதன் விளைவாக பண்ணை நிலங்கள் முழுவதிலும் மணல் நிறைந்து விட்டதாலும், பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்புக் காரியங்களுக்கு அந்த பண்ணைத் தோட்டம் பொருத்தமற்றதாக இருப்பதாலும், இந்தப் பண்ணையை மூடிவிடமாறு அரசுக்குச் செயற்குறிப்புகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

தொழில்களுக்கு அரசு உதவியளித்தல் சட்டத்தின்கீழ், குறைந்த வட்டிக்கு ஆண்டுக்கு 3 சதவிகிதம் கடன் வழங்குவது மூலம் தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்கு கிராமப்புறத் தொழில் திட்டப்பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்க ஊக்கமளிக்கப் படுகிறது. தொழில்களுக்கு அரசு உதவியளித்தல் சட்டத்தின் கீழ் தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்கு ஆண்டு வாரியாக வழங்கப் பட்ட கடன்கள் பற்றிய விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	ஆண்டு	ஒப்பளிக்கப் பட்ட கடன் தொகை. (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1964-65		4.04
1965-66		6.03
1966-67		5.39
1967-68		2.29
1968-69		2.00
1969-70		5.56
1970-71		4.45

25th March 1972]

மூன்று கிராமத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளில் செயல்பட்டு வரும் தொழில் பிரிவுகள் பற்றிய விவரங்கள் இந்த ஆய்வுரையின் VIII-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1969 ஆம் ஆண்டு முடிவில் இந்திய மாநில வங்கி “தாராளக் கடன் வசதி திட்டம்” என்ற ஒரு புதிய திட்டத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதன் மூலம் கிராமத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளில் உள்ள தனியார் தொழிலதிபர்களுக்கு தொழிற்பிரிவு ஒன்றுக்கு 5,000 ரூபாய் வரை கொடுக்கிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் உள்ள கிராமத் தொழில் அதிபர்களுக்கு இத் திட்டம் பெருமளவிற்கு உதவியுள்ளது. மூன்று கிராமத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளிலும், 1969-70 ஆம் ஆண்டில், அதாவது, 1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களிலிருந்து 1970 ஆம் ஆண்டு மார்ச் வரை 158 தொழிற்பிரிவுகளுக்குக் கடன் வழங்கியுள்ளது. அதன் மொத்தத் தொகை ரூபாய் 4,57,000. 1970-71-ல் 196 தொழிற்பிரிவுகளுக்கு மொத்தத்தில் ரூ. 2.84 லட்சம் கடனாக வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டம், 1971-72 ஆம் நடைபுற நிதியாண்டில் மேலும் பல தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயனளிக்குமென்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

மூன்று கிராமத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளில் கிராமக் கலை, கைவினைகள், மற்றும் தொழில்கள் குறித்த நிதியிலிருந்து கிராமத் தொழிற்பேட்டைகள் ஐந்தினை நிறுவ அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. ஐந்து கிராமத் தொழிற்பேட்டைகளில், தனியார் தொழில் முனைவர்களின் நன்மைக்காக இரண்டு கிராமத் தொழிற்பேட்டைகள் ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டப் பகுதியில் பூவிருந்தவல்லி, கிழ்நல்லத்தூர் ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்படவிருக்கிறது. ஓமலூர் திட்டப் பகுதியில் நிறுவப்பட இருக்கின்ற இரண்டு தொழிற்பேட்டைகளில் ஜலகண்டபுரத்தில் விசைத் தறிக்காக ஒன்றும், தாராமங்கலத்தில் கைத்தறிக்காக ஒன்றும் நிறுவப்படும். நாங்குனேரி திட்டப் பகுதியில் உள்ள வள்ளியூரில் ஒரு கிராமத் தொழிற்பேட்டை நிறுவ அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. கிராமத் தொழிற்சாலைக்குப் பல்வேறு வகைக் கொட்டகைகளைக் கட்டுவதற்கு அது பயன்படும். கிராமத் தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதற்கு ஏற்ற மனைகள் ஜலகண்டபுரத்திலும், தாராமங்கலத்திலும், பூவிருந்தவல்லியிலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

[25th March 1972]

தாராமங்கலம் கிராமப்புறத் தொழிற்பேட்டைக்கான கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஓமலூர், ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டப் பகுதிகளுக்காக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள கிராமத் தொழிற்பேட்டைகளை தொழில்-வர்த்தகத் துறையின் உதவியுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிறைவேற்றி வருகின்றன. நாங்குனேரி கிராமத் தொழில் திட்டத்தில் வள்ளியூரில் நிறுவ ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கிராமத் தொழிற்பேட்டையைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பை தமிழ் நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம் ஏற்றுள்ளது.

கிராமப்புறத் தொழிற்திட்டங்களை, அவை தற்போது நிறுவப்பட்டுள்ள மாவட்டங்களின் முழுப்பகுதிக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று இந்திய அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தற்போதுள்ள 3 கிராமப்புறத் தொழிற்பேட்டைகளின் பகுதியை மாவட்டங்களின் முழுப்பகுதிக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று தமிழ் நாடு அரசை இந்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. தற்போதுள்ள தொழிற்பேட்டைகளின் பகுதி மாவட்டங்களின் முழுப்பகுதிக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளன.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து செயல்படுத்தப்படுவதற்காக, இந்திய அரசு, தமிழ்நாட்டிற்கு புதிய கிராமப்புறத் தொழிற்பேட்டைகள் இரண்டை ஒதுக்கியுள்ளது. தொழிற வளர்ச்சியில் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று திட்டக்குழுவால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள 8 பின்தங்கிய மாவட்டங்களிலிருந்து இவை தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இந்திய அரசு கருத்து வழங்கியுள்ளது. இவ்விரு புதிய கிராமத் தொழிற்பேட்டைகளை அமைப்பதற்கான மாவட்டங்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

25th March 1972]

தமிழ் நாடு சிறு தொழில் கழகம்.

தொழில் துறையில் பல சிறு தொழில் பிரிவுகள் முதல் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் தொடங்கப்பட்டன. இவையனைத்தும் இம்மாதிலத்தின் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அடித்தளத்தை அமைத்தற் பொருட்டு முக்கியப் பணி நிலையங்களாக நிறுவப்பட்டன. முதற்கண், இத் தொழிற்பிரிவுகள் யாவும், தொழிற்பெருக்கத்தின் வளர்ச்சி, தொழில் விளைவுகளுக்கான பயிற்சி, நவீன தொழில் நுட்ப உத்திகளைக் கையாளுதல் போன்ற பல்வேறு வாணிகத் தன்மையல்லாத, காரியங்களுக்காகவே நிறுவப்பட்டன. இப்பிரிவுகளில் பாதி, முழுமை பெற்ற பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில்லை. வெளியிலிருந்து வரும் வேலைகளையே அவை முழுதும் நம்பியுள்ளன. இந்தப் பிரிவுகளின் மூலதன அமைப்புக்கும் அவை வாணிக அளவில் தனித்தியங்கும் தன்மைக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. ஏனெனில், இவையனைத்தும் பணி நிலையங்களாகச் செயல்படவேண்டுமென்றே சிறப்பாகத் திட்டமிடப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

சுமார் 65 துறை நிலையங்களை மேற்கொண்டு செயல்படுத்துவதற்காக, தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகம் அரசால் அமைக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம் 1965 டிசம்பர் முதல் செயல்படத் தொடங்கிற்று. அதிகாரமளிக்கப்பட்ட மூலதனமாக இந்த நிறுவனத்திற்கு ரூ. 10 கோடி உள்ளது. அதன் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 4 கோடி ஆகும்.

இக்கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்ட உடைமைகளின் assets நிகர மதிப்பான ரூ. 989 லட்சத்தில், ரூ. 400 லட்சம் பங்கு மூலதனமாகக் கருதப்பட்டது; எஞ்சிய ரூ. 589 லட்சம் நிறுவனத்தால் வட்டியுடன் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டிய கடனாகக் கருதப்பட்டது. இந்த நிறுவனம் செயற்படுவதன் காரணமாக ஏற்படும் நிகர பலன்களைக் கணக்கிட்டு அறிந்துகொள்ளும் மூன்னர், இதன் கணக்குகளில் ஆண்டு வட்டிப் பொறுப்புக்கென சுமார் ரூ. 38 லட்சம் சாட்டப்பட்டு வருகிறது.

[25th March 1972]

மூலதன அமைப்பு

இந்த நிறுவனத்திற்கு மாற்றப்பட்ட உடைமைகளின் நிகர மதிப்பில் கணிசமான பகுதி, வட்டியுடன் கூடிய கடனாகக் கருதப்படுவதால், இந்நிறுவனம் நிலையான வட்டியில்லாப் பங்குகள்—கடன் விகிதாச்சார நிலையால் பாதிக்கப்படுகிறது. பெரும் வட்டிச் சுமையைக் குறைக்கும்படியான இந்த நிறுவனத்தின் வேண்டு கோளின் பேரில், அரசு, 5 ஆண்டுகளுக்கு வட்டி செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று அறிவித்துள்ளது. இச்சலுகை 1971-72 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு கிடைக்கிறது.

பொதுவான செயல்முறை

இக்கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து இப்பிரிவுகள் செயல்படும் விதம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1965-66 (1-12-65 முதல் 31-3-66 வரை).	1966-67	1967-68	1968-69	1969-70	1970-71	1971-72 (31-12-71 வரை 9 மாதங்களுக்கு).
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)						
a. உற்பத்தி—						
1,50.00	4,79.00	4,93.00	5,62.00	6,62.00	7,57.00	5,54.74
b. விற்பனை—						
1,62.00	4,17.00	4,19.00	4,83.00	6,61.00	7,46.00	4,94.94
c. ஆதாயம் (+)—						
13.68	12.88	..	..	..	3.30	9.06
d. விரயம் (—)—						
..	..	30.34	22.41	18.60	..	..

1970-71-ல் செயல்முறை

தொடர்ந்தாற்போல் செவ்வனே செயல்படாத மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குப் பின்னர், இந்நிறுவனம் 31-3-71-ல் ஆதாயத்தில் செயல்படும் நிலையை அடைந்தது. 1970-71-ல் இந்நிறுவனம் ரூ. 3.30 லட்சம் நிகர லாபம் பெற்றது. கணக்குகளில் ரூ. 38.41 லட்சம் வட்டித் தொகையும் ரூ. 3.30 லட்சம் தேய்மானத் தொகையும் கணக்கு காட்டப்பட்ட பின்னரே இந்த ஆதாயம் கிடைத்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

25th March 1972]

(i) மத்திய பொறியியல் மற்றும் தோல் தொழிற்சாலைக்கான மத்திய ஊதிய வாரியங்களின் பரிவுரைகள் செயல்படுத்தப்பட்டதால் கணிசமான அளவுக்கு ஊதிய உயர்வு (ரூ. 12 லட்சம் அளவில்) ஏற்பட்டும், (ii) மாநில இரண்டாம் சம்பள ஆணைக்குழுவின் பரிவுரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதால் பணியாளர்களுக்குச் சம்பள வீதங்கள் (ரூ. 4.00 லட்சம் அளவில்) அதிகரித்தும், (iii) ரூ. 19.00 இலட்சம் வரையில் வட்டி மற்றும் நிர்வாகச் செலவுகள் உயர்ந்தம்கூட, ஆதாயத்தில் இந்த நிறுவனம் செயல்பட்டது என்றால், முந்திய ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில், இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சாதனை எனலாம்.

1969-70-ல் உற்பத்தி, மதிப்பில் ரூ. 1 கோடியுடன் புதிய உயரளவுகளை எட்டியது. 1970-71-ஆம் இவ்வளர்ச்சி இந்த நிறுவனத்தால் முழுமையாகப் பேணப்பட்டு வந்தது. 1969-70-ல் ரூ. 662 லட்சத்திலிருந்து, 1970-71-ல் ரூ. 757 லட்சமாக, உற்பத்தி மதிப்பு மேற்கொண்டு ரூ. 95 லட்சமளவிற்கு உயர்ந்தது. இந்த முன்னேற்றத்துடன், 1969-70-ல் விற்பனையும் ரூ. 661 லட்சத்திலிருந்து 1970-71-ல் ரூ. 746 லட்சமாக உயர்ந்தது. 1970-71-ம் ஆண்டில் இந்நிறுவனத்தின் உற்பத்தி, விற்பனை ஆகியவற்றின் உயர்வு, எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு உயர்ந்தது.

உற்பத்தியை பல்வகைப்படுத்தல், சில பிரிவுகளை இணைத்தல், சேலத்திலுள்ள 'டாங்கி' படிக்கல் பொடி செய்யும் பிரிவு நிறுவனத்தின் ஆதாயமில்லாத சில பிரிவுகளை முடிவிடுதல் போன்ற தொழிற் பிரிவுகளின் துட்பக்கூறு வாய்ந்த நிர்வாகத்திற்காக எடுக்கப்பட்ட பல நடவடிக்கைகளின் விளைவாக இந்த நிறுவனம் 1970-71-ல் வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வந்தது.

பகிரங்க ஒப்பந்தப் புள்ளிகளில் பங்குகொண்டது, மற்றும் தீவிர விற்பனை முயற்சிகள் மேற்கொண்டதன் விளைவாக, இந்த நிறுவனம் 1970-71-ல் விற்பனையைப் பெருக்கியது மட்டுமல்லாமல் 1971-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் நாள் முடிய ரூ. 162 இலட்சம் பெறுமான விற்பனை ஆணைகளைப் பெற்றும் உள்ளது. பொது மக்கள் கண்ணோட்டத்தில் இந்த நிறுவனத்தின் மதிப்பை உயர்த்தக்கூடிய விற்பனை நிலையம் ஒன்று 1970-ம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள் கோயம்புத்தூரில் சுறுசுறுப்பான விற்பனையுள்ள பகுதியில் திறக்கப்பட்டது. வேலைநிறைவு பெற்ற பொருட்கள் விற்பனை 1970-71-ல் 24 சதவீதமாகும். முந்தைய ஆண்டில் இது 27 சதவீதமாகும். நிறுவனத்திற்கு இது எந்தவொரு ஆண்டைக் காட்டிலும் மிகவும் குறைவான சாதனையாகும்.

[25th March 1972]

தொழிற் கருவிக்கூடம்

தொழிற்கருவிக் கூடப்பிரிவு அதன் உற்பத்தி அளவை 1969-70-ம் ஆண்டில் ரூ. 66.62 லட்சத்தில் இருந்து 1970-71-ம் ஆண்டில் ரூ. 91.50 லட்சமாக உயர்த்திக் கொண்டது. இந்திய விண் வெளி ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்காக சென்டார் ராக்கெட்டு (centaur rockets) களுக்குத் தேவைப்படும் அதிநுட்பமான கருவிகளையும் பாதுகாப்புத்துறைக்காக விஜயநகர் டாங்கு களுக்கான இணைப்புப் பகுதிகளையும் தயாரித்ததைத் தவிர தொழிற்கருவிக்கூடம், விசாகப்பட்டினத்தில் பாரத் ஹெவி மிளேட்ஸ் அண்டு வெஸல்ஸ் லிமிடெட், சித்தாஞ்சனில் உள்ள சித்தராஞ்சன் லோகோ ஓர்க்ஸ் போன்ற பெரும் தொழில் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பெரிய தனியார் தொழில் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பல பணிகளை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றியது. கிண்டியிலுள்ள அழுத்த அச்சுவார்ப்படப் பிரிவு சென்னையிலுள்ள இந்தியா மீட்டர்ஸ், சென்னையிலுள்ள லாகாஸ், டி.வி.எஸ்., சென்னை-41 பெருங்குடியிலுள்ள பேசிட் ஆசியா--இன்டர்நேஷனல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ், போன்ற வாடிக்கையாளர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்கின்றன.

கட்டுமான பணிக்களிகள்

உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து கிடைத்த மூலப்பொருட்கள் மிகவும் குறைவாக இருந்ததால் கட்டுமான தொகுப்புப் பிரிவுகளின் உற்பத்தியோ முந்தைய ஆண்டைக் காட்டிலும் 1970-71-ல் சற்றுக் குறைவாக இருந்தது. இத்தொகுதியின் உற்பத்தி 1970-71-ல் ரூ. 167 லட்சமாக இருந்தது. ஆனால், இது முந்தைய ஆண்டில் ரூ. 173 லட்சமாக இருந்தது. இந்நூல்தான் கப்பற்கட்டும் தளம் விசாகப்பட்டினம், கேரள மின்வாரியம், ஆகியவற்றிடமிருந்து பெருமளவுக்கு வழங்கல் ஆணைகளை இப்பிரிவுகள் தொடர்ந்து பெற்று வருகின்றன. மின் அனுப்புக் கம்பங்களைத் தயாரித்து வழங்குவதற்காக ரூ. 38 லட்சம் பெறுமான ஏற்றுமதி ஆணைகளை இந்தப் பிரிவுகள் பெற்றுள்ளன. அனைத்து நாடுகள் தரத்திற்கேற்ப அத்தகைய கம்பங்களைத் தயாரித்து வழங்கும்படி இரண்டாவது முறையாக ஏற்றுமதி ஆணையை இவை பெற்றுள்ளன. முதல் ஏற்றுமதி ஆணையின் மதிப்பு ரூ. 62 லட்சமாகும். 31-3-71-ல் இதன் வசமிருந்த ஏற்றுமதி ஆணைகளின் மதிப்பு ரூ. 1.5 கோடி ஆகும்.

25th March 1972]

மரச்சாமான்கள் தொழில் பிரிவுகள்

1970-71-ல் மரவேலைப் பிரிவுகள் தொகுதியின் உற்பத்தி மதிப்பு ரூ. 80.52 லட்சமாகி ஒரு சாதனை ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இது முந்தைய ஆண்டில் 67.25 இலட்சமாக இருந்தது. பாராட்டுக் குரிய தரமுயர்ந்த மரச்சாமான்களை இப்பிரிவுகள் தயாரிக்கின்றன. நாகரிகமான மேசை, நாற்காலிகள் சாமான்களுக்குள்ள கிராக்கியை ஈடுகட்ட கிண்டியிலுள்ள மரவேலைப் பிரிவு விரிவுப்படுத்தப் படுவதற்காக ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு, இப்பிரிவு 1971ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் அதிக உற்பத்தியளவை அடைந்தது.

தோல்பொருள் பிரிவுகள்.

தோல்பொருள் பிரிவுகள் தொகுதியில் 1970-71-ல் அடையப் பெற்ற உற்பத்தியின் மதிப்பு ரூ. 73.44 லட்சமாகும். முந்தைய ஆண்டில் இது ரூ. 78.38 லட்சமாக இருந்தது. சந்தையில் பதப் படுத்தாத மேல்தோலும் உரிவைகளும் அதிகம் கிடைக்காததால் 1970-71-ல் தோல் தொழிலில் மந்த நிலை ஏற்பட்டதாலும். விண்ண மங்கலத்திலுள்ள 'டான்சி' தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையில் இறுதி வேலைப்பாடுகள் செய்யும் திறன் இல்லாத காரணத்தாலும், தோல்பொருள்கள் தயாரிப்புத் தொழிலில் உற்பத்தித் சிறிது குறைந்தது. 'டான்சி' தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையின் இறுதி வேலைப்பாடுகள் திறனை மேம்படுத்துவதற்காக மேற்பரப்பு மெருகிடும் இயந்திரமொன்று, மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு, 1970-71ஆம் ஆண்டு கடைசியில் விண்ணமங்கலத்தில் நிறுவப்பட்டு, உற்பத்தியும் தொடங்கியது. இந்த இயந்திரம் நிறுவப்பட்டதால், இப்பிரிவில் இறுதி வேலைப் பாடுகள் செய்யப்பட்ட தோலின் உற்பத்தி குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு அதிகரித்து ஒரு சாதனையை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வார்ப்படப் பிரிவுகள்.

வார்ப்படச் சாதனப் பிரிவுகளைப் பொறுத்த வரையில், இந்நிறுவனம் பொதுச் சுகாதாரத் துறையின் பெரும் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொறுப்பை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி யுள்ளது. உற்பத்தி முறைகளைச் செம்மையாக்குவதுடன் உற்பத்தி ஊக்கத் திட்டமும் இப்பிரிவுகளில் புகுத்தப்பட்டது. 1970-71-ல்

[25th March 1972]

அடைந்த சிறப்பான உற்பத்தி அதிகரிப்பே, இந்நிறுவனம், இந்த முயற்சிகளினால் அடைந்த வெற்றியைப் பிரதிபலிக்கிறது. 1969-70-ல் அடைந்த உற்பத்தியின் மதிப்பு ரூ. 32.28 லட்சமாகும். இது இப்பிரிவுகளின் உற்பத்தியில் அப்போதைய மகத்தான சாதனையாகும். ஆனால், 1970-71-ல் இதன் உற்பத்தி ரூ. 62.22 லட்சமாக உயர்ந்தது. அதாவது உற்பத்தி உயர்வு 93 சதவீதமாகும்.

பொறியியல் பணிக்களரிகள்.

பொதுநோக்குப் பொறியியல் பணிக்களரிகளில், உற்பத்தியளவு 1969-70-ல் ரூ. 1,00.46 லட்சத்திலிருந்து 1970-71-ல் ரூ. 1,38.32 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. தொடர்ந்து இருந்து வரும் போட்டிக் கிடையில் அடைந்த உயர்வு இது. மூலப்பொருட்கள் பற்றாக்குறையே இப்பணிக்களரிகள் மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாமல் முட்டுக்கட்டையாக இருந்தது.

1969-70-ல் 31 பிரிவுகளில் கிடைத்ததைக் காட்டிலும், 1970-71-ல் 37 பிரிவுகளில் ஆதாயம் கிட்டியது.

புதிய திட்டங்கள்

(i) மதுரை :

தரமான, தரம் குறைந்த, மற்றும் சிறப்பு மேசை, நாற்காலி போன்ற மரச் சாமான்களுக்கான கிராக்ஸெய் ஈடுகட்ட, மதுரை கப்பலூரிலுள்ள தொழிற்பேட்டையில், 'டான்சி' நிறுவனத்தால் புதிய பிரிவொன்று ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இதற்கான மனை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இயந்திர விற்பனையாளர்களிடம் விற்பனைக்கான அணைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு சில திங்கள் காலத்தில் இப்பிரிவு உற்பத்தியைத் தொடங்கும்.

(ii) 'மோபெட்' தயாரிப்புத் திட்டம் :

கிண்டியிலுள்ள சில பிரிவுகளில் கிடைக்கும் அதிகப்படியான உற்பத்தியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும், இப்பிரிவுகளுக்கான கிண்டியான எதிர்காலத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளவும், 'டான்சி'

25th March 1972]

நிறுவனம் மோபெட்டுகளின் மாதிரி உற்பத்தியை மேற்கொண்டுள்ளது. மோபெட்டுகள் 9 கொண்ட ஒரு தொகுதி உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. மோபெட்டுகள் தரமுள்ளதாகப்படுவதற்கும் பெருமளவு உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கும் முன்னோடியாக, தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முடிவுகள் மனநிறைவளிக்கக் கூடியனவாக உள்ளன. வணிக முறையில் மோபெட்டுகள் தயாரிப்பதற்கான விவரங்களும், திட்டங்களும் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. விரைவில் இறுதி முடிவு எடுக்கப்படும்.

(ii) பிளாஸ்டிக் அச்சுகள் தயாரிப்புக்கான திட்டம் :

'சிபெட் (Cept)' ஆலோசனை மற்றும் உதவியுடன் நாட்டில் பெருமளவுக்குத் தேவைப்படும் பிளாஸ்டிக் அச்சுகள் தயாரிப்புக்கான புதிய தொழிற்சாலையொன்றை அமைப்பதற்கான திட்டமொன்றை 'டான்சி' உருவாக்கி வருகிறது.

பி.வி.சி. (P. V. C.) குழாய்கள் :

பி.வி.சி. குழாய்கள் தயாரிப்புக்கான தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டமொன்று அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

சம்பளம், ஊதியம் திருத்தியமைக்கப்படுதல் :

இந்நிறுவனம் அதன் தொழிலாளர் நலனில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இரண்டாவது சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் பேரில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட சம்பளங்களின் விகிதங்களுக்கு நிகரான வீதங்களில் இந்நிறுவனத்தின் அதிகாரிகள், பணியாளர்கள் ஆகியோரின் சம்பளங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன. மத்திய பொறியியல்—தோல் தொழிற்சாலைக்கான மத்திய ஊதிய வாரியங்களின் பரிந்துரைகளைக் செயல்படுத்துவது தொடர்பாக, இந்நிறுவனம் அதன் பிரிவுகளின் தொழிலாளர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. மேலும், தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு பிரிவின் தொழிலாளர்களுடனும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. மத்திய ஊதிய வாரியங்களின் பரிந்துரைகள் பொறியியல்—தோல் தொழிற்சாலைகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தக் கூடியவையாகவும், பொறியியல் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், 50 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளிகள்

[25th March 1972]

பணி புரியும் தொழிற்சாலைகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தக் கூடியன வாகவும் இருந்தபோதிலும், நல்லெண்ண நடவடிக்கையாக, இந் நிறுவனம், ஊதியம் திருத்தியமைக்கப்படும் சலுகையை எல்லாப் பணியாளர்களுக்கும் நீட்டித்துள்ளது. அதாவது, இச்சலுகை 50 பேருக்கு குறைவாகப் பணிபுரியும் பொறியியல் பிரிவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் தச்சு, வேலைப் பிரிவு போன்ற பொறியியல் அல்லாத பிரிவுகளின் தொழிலாளர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. ஊதியம் திருத்தியமைக்கப்படுவது குறித்து தொழிலாளர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதன் மேல் தொழிலாளர்களுக்காக இந் நிறுவனம் அதன் ஊதிய அமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இந்நிறுவனம் 1970-71-ல் 6,800 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்தது.

வெவ்வேறு பிரிவுகளில் 1970-71-ல் அடைந்த உற்பத்தி மதிப்பைக் காட்டும் அறிக்கை, 1971-72-ல் எதிர்பார்க்கப்பட்ட உற்பத்தி, 1972-73-க்கான திட்ட இலக்கு ஆகியவை இந்த ஆய்வுரையின் இணைப்பு X-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1970-71-ல் திட்டப் பணிகளைச் செயல்படுத்த அரசிடமிருந்து கடனாக ரூ. 25 லட்சம் பெறப்பட்டது. இதே காரியத்துக்காக, 1971-72-க்காக ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்காக ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1972]

தமிழ் நாடு சிறுதொழில் மேம்பாட்டு நிறுவனம்

தமிழ் நாடு சிறுதொழில்மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன :

தமிழ் நாடு சிறுதொழில் பிரிவுகளுக்குத் தேவையான இன்றியமையாத மூலப்பொருட்களை திறம்படக் கொள்முதல் செய்து நியாயமான அளவில் பங்கீடு செய்தல் ;

(2) சிறு தொழில்களுக்குத் தேவையான இயந்திரங்களைத் தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் வழங்கல்.

(3) பணிக்கொட்டகைகளைக் கட்டி, அவைகளைத் தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்தல்.

(4) சிறு தொழிற்சாலைகளை அமைக்க விரும்பும் தொழில் முனைவர்களுக்கு தொழில்நுட்ப ஆலோசனை அளித்தல் மற்றும் புதிய திட்டங்களுக்கான தொழில்நுட்பச் சாத்தியக் கூறு அறிக்கைகளைத் தயாரித்தல்.

(5) சிறு தொழில்களுக்கான இறக்குமதி உரிமங்களை ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் அவற்றைக்கொண்டு பெருமளவில் இறக்குமதி செய்தல்.

(6) சிறு தொழில்களுக்கான விற்பனை வசதிகள் செய்தல் மற்றும்.

(7) ஏற்றுமதியைப் பேருக்குதல்.

இந்நிறுவனம் 1970 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 23-ல் பொறுப்பு வரையறுக்கப்பட்ட தனியார் நிறுவனமாக அமைக்கப்பட்டு, பின்னர் 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 20-ம் நாள் பொறுப்பு வரையறுக்கப்பட்ட பொது நிறுவனமாக மாற்றியமைக்கப் பட்டது. இந்நிறுவனத்தின் அனுமதிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 2 கோடியாகும். இத்தொகை முழுதும் தமிழ் நாடு அரசால் வழங்கப்பட்டது.

மூலப் பொருட்கள்

இந்நிறுவனம் 1970-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 14-ம் நாள் முதற்கொண்டு அதன் முறையான பணிகளைத் தொடங்கியது. அப்பொழுது இந்நிறுவனம் தொழில்-வணிக இயக்குநரகத்தி லிருந்து மூன்று மூலப்பொருள் கிடங்குகளை மேற்கொண்டது.

[25th March 1972]

14-10-70 முதற்கொண்டு 31-3-71 வரையிலான 5½ திங்கள் கால அளவில் இந்நிறுவனத்தால் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு பங்கீடு செய்யப்பட்ட இரும்பு, உருக்குப் பொருட்களின் மதிப்பு ரூ. 106,53 லட்சமாகும். இந்த கிடங்குகளின் எந்தவொரு நிகரான கால அளவின் கடந்த கால விற்பனை மதிப்பைக் காட்டிலும் இது மிகவும் அதிகமானதாகும். இந்நிறுவனம், தகடுகள் விற்பனை (தொழில்—வணிக இயக்குநகரத்தால் கவனிக்கப்படுவது) மட்டுமன்றி தட்டுகள் மற்றும் கட்டுமானப் பொருட்கள் ஆகியவற்றிலும் விற்பனை செய்து வருகிறது. 1-4-71 முதற்கொண்டு 31-1-72 வரையிலான கால அளவில் செய்த விற்பனையின் மதிப்பு ரூ. 288 லட்சமாகும்.

இரும்பு, உருக்கு உற்பத்தி முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்காக இந்நிறுவனம் இயன்ற நடவடிக்கையையெல்லாம் எடுத்துள்ளது. தட்டையாக இல்லாத உருக்குப் பொருட்களுக்கு 28,500 டன், மற்றும் தட்டையான உருக்குப் பொருட்களுக்கு 15,500 டன் அளவிற்கு தயாரிப்பாளர்களின் பணி ஆணைகளை இந்நிறுவனம் பெற்றுள்ளது.

பொறுப்பேற்று நடத்தும் அதிகாரிகள் மூலமாக முன்னுரிமை விண்ணப்பங்கள் முறையாகப் பெறப்படுகின்றன. எனினும், உருக்கு முன்னுரிமைக் குழுவால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முன்னுரிமைகள், விண்ணப்பித்துக் கொண்ட அளவைக் காட்டிலும் மிகக்குறைவானதாகும். இந்நிறுவனம் இம்மாநிலத்திற்காக மூலப்பொருள் ஒதுக்கீட்டை அதிகமாகப் பெற, அதனாலியன்றவரை தொடர்ந்து முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மேற்கண்டவாறு, தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்து கிடைக்கப் பெறும் பொருட்களுக்குக் கூடுதலாக தயாரிப்பாளர்களின் உள்ளூர் சேமிப்புக் கூடங்களிலிருந்தும் ஒதுக்கீடுகளைப் பெற்று வந்துள்ளது. இந்நிறுவனத்தால் 1-4-1971 முதல் 1971 அக்டோபர் முடிய கிடைக்கப்பெற்ற அளவு 4,400 டன் ஆகும்.

கட்டுமானத்துக்குப் பயன்படும் இரும்பு, உருக்குப் பொருட்கள் உண்மையிலேயே தேவையுள்ள தொழிலதிபர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு இந்நிறுவனம், பட்டாலக் கணக்கர்களிடமிருந்து கடந்த காலக் கொள்முதல் குறித்த சான்றிதழ்களை அனுப்பியுள்ள சிறு தொழிற்சாலைகளுக்கு இரும்பு, உருக்கு பகிர்ந்தளிக்க வழி வகுத்துள்ளது.

25th March 1972]

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட துருப்பிடிக்காத உருக்கு

1970-71-ம் ஆண்டில் கனிவள, உலோக வணிகக் கழகத்தின் மூலமாக 130 மெட்ரிக் டன் அளவுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட துருப்பிடிக்காத உருக்குத் தகடுகளை இந்த நிறுவனம் பெற்றது. அதில் 124 மெட்ரிக் டன் அளவுக்கு மருத்துவமனைச் சாதனங்கள் முதலியவற்றைத் தயாரிப்போருக்கு வழங்கப்பட்டது.

இறைச்சிக் கொழுப்பு.

அரசு வணிகக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடன், இந்நிறுவனம், சோப்புத் தொழிலுக்குத் தேவைப்படும் இறைச்சிக் கொழுப்புப் பங்கீட்டை 1971-ம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள் முதற்கொண்டு மேற்கொண்டுள்ளது. தொழில்-வணிக இயக்குநரிடத்திடமிருந்து ஒதுக்கீடுகளையொட்டி இறைச்சிக் கொழுப்பு, வாடிக்கையாளர்களுக்குப் பங்கிட்டு வழங்கப்படுகிறது. 1971-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் முடிய 355 டன் மொத்த அளவு கொண்ட 3 ஒப்படைகள் (மதிப்பு ரூ. 9.58 லட்சம்), இந்நிறுவனத்தால் பங்கீடு செய்யப்பட்டது. மேலும், 898 டன் மொத்த அளவு கொண்ட இரண்டு ஒப்படைகள் (மதிப்பு ரூ. 26.90 லட்சம்) பங்கீடு செய்ய எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

பிற மூலப்பொருட்கள்.

இம் மாநிலத்திலுள்ள சிறு தொழில் துறைக்குத் தேவையான இன்றியமையாத பிற மூலப்பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்யவும், பங்கீடு செய்யவும், இந்நிறுவனத்தால் முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன. இந்நிறுவனத்தின் முறையிட்டின் பேரில், கூடுதலாக 500 டன் தீக்குச்சி மெழுகு, 850 டன் பாரஃபின் மெழுகு ஆகியவற்றை, இந்நிறுவனம் பங்கீடு செய்வது இயலும் வகையில், அதற்கு வழங்குமாறு அஸ்ஸாம் எண்ணெய் நிறுவனத்துக்கு ஆணையிடும்படி மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எழுதித் தெரிவித்துள்ளது. மாநில ஒதுக்கீட்டை, தீக்குச்சி மெழுகு பொறுத்தவரையில் 2,000 டன்னிலிருந்து 3,500 டன்னாகவும், பாரஃபின் மெழுகு பொறுத்தவரையில் 1,000 டன்னிலிருந்து 4,000 டன்னாகவும், உயர்த்த வேண்டுமென்றும் மத்திய அரசு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1972]

இம்மாநிலத்திலுள்ள தீக்குச்சித் தயாரிப்பாளர்களுக்குத் தேவையான நிலவண்ண தீப்பெட்டித் தாளைப் பெறுவதற்காக, இம்மாநிலத்திலும், வெளி மாநிலங்களிலும் உள்ள தயாரிப்பாளர்களுடன் இந்நிறுவனம் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி வருகின்றது.

இந்நிறுவனத்தின் வேண்டுகோளின் பேரில், சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்கு பங்கிடுவது இந்நிறுவனத்திற்கு இயலும் வகையில், அதற்கு திங்களொன்றுக்கு 500 மெட்ரிக் (காஸ்டிக் சோடா) சோடா காரம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று மாநில அரசு கார உப்பு தயாரிப்பாளர்களைக் கேட்டுள்ளது. இது குறித்து இந்நிறுவனம் தொடர்ந்து கவனித்து வருகிறது.

இந்நிறுவனத்தின் மூலமாகப் பங்கிடு செய்யப்படுவதற்காக சோடா சாம்பல் (சோடா ஆஷ்) ஒதுக்கித் தருமாறு பிற மாநிலங்களிலுள்ள மூன்று தயாரிப்பாளர்களை இந்த நிறுவனம் எழுதி கேட்டுள்ளது.

கொப்பரை, நறுமணத் தைலம், ரொட்டிப் பொருள்கள், மற்றும் வடிசாலைக்கான செடிகள், காரீயகம், என்ட்ரின், புரோலிபுரோ பிலியன், செம்பு, துத்தநாகம், நிக்கல் போன்ற பிற ஒருசில மூலப் பொருட்களின் பங்கிட்டு மேற்கொள்வதற்காக இந்திய (மாநில) வணிகக் கழகத்துடனும், கனிப்பொருள்-வணிகக் கழகத்துடனும் இந்திய சிறுதொழில் கழகத்தின் ஆதரவில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

தவணைக் கொள்முதல் முறையில் இயந்திரங்கள் வழங்குதல்.

தவணைக்கொள்முதல் முறையில் இயந்திரங்கள் வழங்குதல், இந்நிறுவனத்திற்காகப் பணிக் கொட்டகைகள் கட்டுதல் ஆகிய இந்நிறுவனத்தின் திட்டங்களுக்கு நிதி வாயில்கள் பெறுவதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் அனுமதியுடன், இந்நிறுவனம் 1971 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் ரூ. 50 லட்சத்திற்கான 12 ஆண்டு பொதுக் கடனைத் திரட்ட ஏற்பாடு செய்தது. இந்நிறுவனம் மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் விளைவாக, இக் கடனுக்கு அளவுக்குமதிகமாகவே தொகை வழங்கப்பட்டது. இந்நிறுவனத்திற்கு ரூ. 55 லட்சம் அளவிற்கு (அனுமதிக்கத்தக்க உயர்ந்த அளவு) நிதிகள் கிடைத்தன.

இயந்திரங்களைத் தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின்கீழ் வழங்குவது 1971-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் தொடங்கப்பட்டது. சிட்கோ (SIDCO) வாரியத்தால் ஏற்பளிக்கப்பட்ட திட்டத்தின்படி

25th March 1972]

ரூ. 500-க்குக் குறையாமலும் ரூ. 1 லட்சத்திற்கு மேற்படாமலும் விலையுள்ள உள்நாட்டு இயந்திரங்கள் வாங்க நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது. ஒருவருக்கு வழங்கப்படும் உயர்ந்த அளவு நிதியுதவித் தொகை ரூ. 3 லட்சமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. உதவித் தொகை ரூ. 25,000-க்குக் குறைவாக இருந்தால் 5 சத வீதம் தொகை வசூலிக்கப்படுகிறது. உதவித்தொகை ரூ. 25,000-க்கு மேற்பட்டிருந்தால் 10 சத வீதம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்நிறுவனம் 3 சத வீதம் பணிக்கட்டணம் விதிக்கின்றது. 8 சதவீத வட்டி (நிறுவனத்தால் வாங்கப்படும் கடன் மீதான வட்டியைக் காட்டிலும் இரண்டு சத வீதம் அதிகம்) விதிக்கப்படுகிறது. கடன் தீர்த்தல் நிறுத்தி வைப்புக் கால அளவாகிய ஓர் ஆண்டு உட்பட, கடனைச் செலுத்து வதற்கான உயர்ந்த கால அளவு 7 ஆண்டுகளென்று இவ்வாரியத் தால் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1971 நவம்பர் முடிய இந்நிறுவனத்திற்கு ரூ. 218 லட்சம் மதிப்புள்ள 381 விண்ணப்பங்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. 72 தொழில் முனைவர்களுக்கு ரூ. 27.29 லட்சம் மதிப்பு அளவுக்கு ஏற்கனவே ஒப்பளிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சரிபார்த்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் 51 விண்ணப்பங்கள் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. தேவையான விவரங்கள் கோரி 19 விண்ணப்பங்கள் திருப்பியனுப்பப்பட்டன. இந்நிறுவனத்தின் தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்திற்காக அரசும் இக் கழகத்துக்கு ரூ. 20 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. படித்த வேலையற்றவர்களுக்கு உதவியளிக்க இது பயன்படுத்தப்படும். இது யற்றவர்களுக்கு உதவியளிப்பவர்களுக்கு உதவியளிப்பதற்காக தொகை, படித்து வேலையற்றிருப்பவர்களுக்கு உதவியளிப்பதற்காக இந்த அரசு பெற்ற மத்திய உதவியின் ஒரு பகுதியே ஆகும். இத்தொகை 1972-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்களுக்கு முன்னர் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்திற்காக, பின்தங்கிய பகுதிகளிலிருந்து தொழில் முனைவர்களை ஈர்க்க தீவிரத் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்திற்காக, பின்தங்கிய பகுதிகளிலிருந்து தொழில் முனைவர்களை ஈர்க்க தீவிரத் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இயந்திரங்களைத் தவணைக் கொள்முதல் முறையில் வாங்குவது குறித்த மாநில, மத்திய திட்டங்களை ஒருங்கிணைப்பதற்காக தேசிய சிறுதொழில் கழகத்துடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து வருகின்றன.

[25th March 1972]

பணிக்கொட்டகைகளைக் கட்டுதல்

இந்நிறுவனத்திடம் இரண்டு திட்டங்களுள்ளன. (1) இதனுடைய சொந்த நிலத்தில் பணிக்கொட்டகைகளைக் கட்டி அவற்றைத் தவணைக் கொள்முதல் முறையில் தொழில் முனைவர்களுக்கு ஒதுக்குதல். (2) தங்களது சொந்த நிலத்தில் பணிக்கொட்டகைகளைக் கட்டிக் கொள்ள தொழில் முனைவர்களுக்கு உதவி.

பணிக்கொட்டகைகளை இந்நிறுவனத்தின் சொந்த நிலத்தில் கட்டும் முதல் திட்டத்தின்கீழ், இந்நிறுவனம் அம்பத்தூரிலுள்ள சீர் செய்த மனைகள் பேட்டைப்பகுதியில் 35 ஏக்கர் அரசு நிலத்தை மேற்கொண்டுள்ளது. இப்பகுதியில் பணிக்கொட்டகைகள் கட்டுவதற்காக, 1971 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் வரையிலும் இந்நிறுவனம் 30 விண்ணப்பங்கள் பெற்றுள்ளது.

முதற்கட்டமாக, 16 பணிக்கொட்டகைகள் (ரூ. 6.56 லட்சம் மதிப்புள்ளது) கட்ட இந்நிறுவனம் திட்டமிட்டுள்ளது. அந்தந்த விண்ணப்பதாரர்களின் தேவைகளுக்கேற்ப இக்கட்டிடங்கள் கட்டப்படும். ஆனால், இந்த நிறுவனம் மேற்கொண்டுள்ள பொதுத் தர அளவுகளையொட்டி அவை இருக்கும்.

தங்கள் சொந்த நிலத்தில் பணிக்கொட்டகைகள் கட்டிக் கொள்ள தொழில் முனைவர்களுக்கு உதவியளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ், இந்நிறுவனம் இதுவரை 43 விண்ணப்பங்களைப் பெற்றுள்ளது. 1971, நவம்பர் முடிய 4 நேர்வுகளில் உதவிக்கு ரூ. 1.93 லட்சம் மதிப்புக்கு ஒப்பளிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

வணிக வங்கிகளின் ஒத்துழைப்புடன் மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் துணைத் தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவும் வாய்ப்புக் கூறுகள் பற்றி இந்நிறுவனம் ஆய்வு செய்து வருகிறது. ஆய்வினுள்ள துணைத் தொழிற்பேட்டைகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன :—

- (1) சாகுபடித்திலும், அதைச் சுற்றிலும், மற்றும் தூத்துக்குடியிலும் பி.வி.சி. (P.V.C.) அடிப்படைத் தொழில்கள்.
- (2) அம்பத்தூரில் மோட்டார், மின் பகுதிகள் பிரிவுகள்.
- (3) கோயம்புத்தூரிலும் கோயம்புத்தூரைச் சுற்றிலும் பஞ்சாலை இயந்திரங்களின் உதிரிப்பகுதிகள் மற்றும் இணைப்புப் பகுதிகள்.

[25th March 1972]

ஏற்றுமதிகள்

தொழில்-வணிக இயக்குநரகத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஏற்றுமதி வளர்ச்சிக்குழு, 1—6—1971 முதற்கொண்டு இந்நிறுவனத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இந்நிறுவனத்திற்காக மேம்பாட்டு அதிகாரி ஒருவர் 27—9—1971 முதற்கொண்டு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

கீழ்க்கண்ட பொறியியல் சாதனங்களின் ஏற்றுமதிக்கான சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி இந்நிறுவனம் ஆய்வு செய்து வருகிறது :—

- (1) மின்சார மோட்டார்கள்.
- (2) விசையில் ஓடும் பம்புகள்.
- (3) டீசல் எஞ்சின்கள்.

ஜப்பான் கைத்தறி இறக்குமதியாளர் ஒருவரிடமிருந்து ரூ. 12,000 மதிப்புள்ள மாதிரி சாதனங்கள் வழங்கல் குறித்த ஆணைகள் பெறப்பட்டு கோ-ஆப்டெக்ஸ் சங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இச்சங்கம் அப்பொருட்களை விரைவில் அனுப்பும்.

தொழில்நுட்ப சாத்தியக்கூறு குறித்த அறிக்கைகள்.

இம் மாநிலத்தில் சிறு தொழில்களாக அமைக்கப்படவிருக்கும் சிறந்த திட்டங்கள் பற்றித் தொழில் நுட்ப சாத்தியக் கூறு அறிக்கைகளைத் தயாரிக்கப் பெறுவதற்கான செயற்குறிப்பு ஒன்று இந்நிறுவனத்திடம் உள்ளது. இத்திட்டங்களைக் கண்டறியவும், இத்திட்டங்களுக்கான சாத்தியக்கூறு அறிக்கைகளைத் தயாரித்துக் கொடுக்கும்படியும் ஆலோசகர்கள் சிலருடன் பேச்சு வார்த்தைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. பி.வி.சி. அடிப்படையில் அமைந்த தொழில்களின் தொழில் நுட்ப சாத்தியக் கூறு குறித்த அறிக்கைகளைத் தயாரிக்க, நிபுணர் குழுவொன்றை இந்நிறுவனம் அடைத்துள்ளது. சிறு தொழில்கள் பணிக் கழகத்தின் ஆலோசனையுடன் பஞ்சாலைக்கான உதிரிப் பாகங்கள், இணைப்புக் கான பாகங்கள் ஆகியவை தயாரிக்கும் துணைத் தொழில்களுக்கான தொழில்நுட்ப சாத்தியக் கூறு குறித்த அறிக்கைகளின் மீது முடிவு எடுக்கின்றது.

விற்பனை உறுதி.

அரசுத் துறைகளுக்குத் தேவைப்படும் சில பொருட்களை வாங்குவதில் சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் உதவியை பயன்படுத்திக் கொள்ள அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இதன்மூலம் மாநிலத்திலுள்ள சிறு அளவு

[25th March 1972]

தொழில்கள், தம்முடைய உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பனை செய்ய உதவ முடியும். மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையின் கொள்முதல்களை இந்நிறுவனத்தின் வாயிலாகவே செய்வது குறித்து ஆய்வு செய்யப் படுகிறது.

சிறு தொழில்களுக்கு அரசு நிதி உதவி.

தொழில்கள்-வாணிகத் துறை இயக்குநரகத்தின் மூலம் தொழில்களுக்குத் தற்போது அளித்து வரும் நிதியுதவியைத் தொழில்களுக்கு அரசு உதவியளித்தல் சட்டத்தின்கீழ் இந்நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்க அண்மையில் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இது மாநிலத்தில் பதிவு செய்யப்பெற்ற சிறு தொழில்களுக்கு நிதியுதவி அளிப்பது தொடர்பாக 1-4-1972-லிருந்து செயலுக்கு வரும். மாவட்டங்களிலிருந்து பெறப்படும் விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலிப்பதற்காக மாவட்டக் குழுக்களை அமைக்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதனால் மாவட்டங்களிலுள்ள தொழில் முனைவர்களுக்கு விரைவில் உதவி அளிக்க முடியும்.

முறையான நிறுவன அமைப்பற்ற துறைத் தொழில்கள் பற்றிய மதிப்பீட்டு ஆய்வு.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள முறையான நிறுவன அமைப்பற்ற துறையில் (unorganised sector) உள்ள தொழில்கள் பற்றிய மதிப்பீட்டு ஆய்வு ஒன்றை மத்திய அரசின் உதவியுடன் இந்நிறுவனம் மேற்கொண்டுள்ளது. இவ்வாய்வின் கீழ் ஏறத்தாழ 28,000 தொழிற் பிரிவுகள் வருகின்றன. இப்பணி 1-7-71-ல் துவக்கப் பட்டது; அது ஓர் ஆண்டிற்குள் முடிவடையும் என எதிர்ப் பார்க்கப்படுகிறது. 1971, நவம்பர் திங்கள்முடிய 8,118 பிரிவுகளைப் பற்றிய ஆய்வு நடந்துள்ளது.

முதலாண்டில் கிடைத்த பலன்கள்.

31-3-71 நாளுடன் முடிந்த முதல் 5½ மாதங்களில், இந்நிறுவனத்தின் மொத்த வாணிகத் தொகை ரூ. 106.00 லட்சமாகும். இந்நிறுவனத்திற்குக் கிடைத்த நிகர ஆதாயம் ரூ. 2.55 லட்சமாகும். வருமானவரிக்காக ரூ. 1.40 லட்சம் அளவிற்கு ஒதுக்கப் பட்ட பின்னர், நிறுவனத்தின் செலுத்தப்பெற்ற பங்கு மூலதனமான ரூ. 50 லட்சத்திற்கு 2 சதவீதம் ஆதாய பங்குத் தொகையை இந்நிறுவனம் அறிவித்துள்ளது.

[25th March 1972]

இணைப்பு I.

திட்ட வேலைகளுக்குச் செய்த செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

வளர்ச்சித் திட்டத்தின் தலைப்பு.	நான்காவது 1970-71-ம் 1971-72-ஆம்		
	திட்டத்தின் கீழ் முதலீடு.	ஆண்டுச் செலவு.	ஆண்டில் செலவு (எதிர்ப் பார்த்தது).
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	

மாநிலத் திட்டங்கள்—

I. தொழில்களுக்கு நிதி வழங்கல். 275.00 36.67 45.00

II. கிராமத் தொழில்களும்

சிறு தொழில்களும்—

(1) சிறு தொழில்கள் ..	555.19	18.23	33.62
(2) தொழிற் பேட்டைகள் ..	474.00	30.52	32.57
(3) சீர் செய்த மனைகள் ..	400.00	22.51	25.09
(4) கைப்பணிகள்	54.99	1.63	5.43
(5) பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்பு ..	76.11	8.46	9.28
(6) கயிறுறுத் தொழில் ..	..	..	..
(7) கிராமப் பணி நிலையங்கள், ஆதாரக் கிராமப் பணி நிலையங்கள்.	2.25	0.82	1.29

மொத்தம் I, II .. 1,837.54 118.84 152.28

மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும்

திட்டங்கள்—

(8) கிராமத் தொழில் திட்டங்கள்.	290.00	25.21	28.44
--------------------------------	--------	-------	-------

குறிப்புகள்.—(1) தொழில் கூட்டுறவுத் திட்டங்கள் பற்றிய செலவுப் புள்ளிவிவரங்கள் XVI-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

(2) “சிறிய அளவுத் தொழில்கள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் உள்ள புள்ளி விவரங்களில் ‘டான்சி’ ‘சிட்கோ’ ஆகியவற்றுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்கள் அடங்கா.

[25th March 1972]

இணைப்பு II.

தொழில் துறையின் சிறு தொழில் பிரிவுகளின் விவரங்கள்—
மாவட்ட வாரியாக.

தொடர் எண்.	சிறு தொழில்கள்.	திட்டச் செலவு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
(1)	(2)	(3)

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

1 தொழில் பண்ணை, மார்த்தாண்டம்	2-92
2 தொழில் பண்ணை, நாகர்கோயில்	7-31
3 “ டான்சி ” மரம் அறுக்கும் ஆலை, நாகர்கோயில் ..	2-33

திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

1 “ டான்சி ” தச்சப் பட்டறை, பத்தமடை	0-77
2 தச்சப் பட்டறை, கருமான் பட்டறை, பேட்டை	8-10
3 தொழில் பண்ணை, பேட்டை	6-16
4 வார்ப்பட பட்டறை, பேட்டை	8-20
5 பொதுக் குத்தகைப் பட்டறை, பேட்டை	5-62
6 தொழிற் பேட்டை, கோவில் பட்டி	6-69
7 தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவு, பேட்டை	0-49
8 “ டான்சி ” பொறியியல் பட்டறை, தூத்துக்குடி	8-85
9 அடிப்படைக் கிராமப் பணி நிலையங்கள்	3-08
10 மக்னீசியம் கார்பனேட் உற்பத்திப் பிரிவு, தூத்துக்குடி ..	2-76
11 கடல் தாவரங்களிலிருந்து பொட்டாசியம் குளோரைடு உற்பத்திப் பிரிவு, தூத்துக்குடி	7-00
12 பாரிஸ் உறை மாவு உற்பத்திப் பிரிவு, தூத்துக்குடி ..	1-97
13 கடல் வாழ் உயிரினங்கள் ஆராய்ச்சி நிலையம்	4-80

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

1 “ டான்சி ” பொறியியல் பட்டறை, ராஜபாளையம்	4-50
2 தொழிற் பேட்டை, விருதுநகர்	28-49
3 “ டான்சி ” கருவி பொறியியல் பட்டறை, விருதுநகர்	5-78
4 தொழிற் பேட்டை, காரைக்குடி	9-69
5 தொழிற் பேட்டை, சிவகங்கை	8-08

[25th March 1972]

தொடர் எண்.	சிறு தொழில்கள்.	திட்டச் செலவு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
(1)	(2)	(3)

மதுரை மாவட்டம்.

1 மூலப்பொருள்கள் கிடங்கு, மதுரை (இப்பிரிவு ‘சிட்டுகோ’வின் கீழ் உள்ளது).	2-16
2 பொறியியல் பணிகள், மதுரை	4-56
3 “ டான்சி ” கட்டுமானப் பணிகள் பட்டறை, பழனி (Fabrication Unit).	3-55
4 “ டான்சி ” பொறியியல் பூட்டுத் தயாரிப்புப் பிரிவு, திண்டுக்கல்.	14-59
5 தொழில் பண்ணை, மதுரை	24-45
6 தொழிற் பேட்டை, தேனி	5-38
7 தொழிற் பேட்டை, திண்டுக்கல்	15-91
8 தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவு, மதுரை	0-49
9 “ டான்சி ” கருவி-பொறியியல் பணிகள் பட்டறை, மதுரை.	11-54
10 சீர் செய்த மனைகள், மதுரை	76-00
11 மின் மருத்துவக் கருவிகள் பணி—செப்பணிவெதற்கான துணை நிலையம், மதுரை (மதுரை மாவட்ட வரிசையில் 19-வது எண்ணில் உள்ளது).	15-43
12 உணவு-பழ அடிப்படையில் அமைந்த தனித் தொழில் பேட்டை, வத்தலகுண்டு.	15-00
13 வட்டார சோதனை ஆய்வுக் கூடம், மதுரை	15-00

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

1 “ டான்சி ” வேளாண்மை பண்ணைக் கருவிகள் பிரிவு, திருச்சிராப்பள்ளி.	4-07
2 தொழிற் பேட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி	11-86
3 டான்சி கருவி-பொறியியல் பணிகள் பட்டறை, திருச்சிராப்பள்ளி.	5-78
4 தொழிற் பேட்டை, புதுக்கோட்டை	9-69
5 “ டான்சி ” பொறியியல் பட்டறை, கரூர்	5-49
6 சீர் செய்த மனைகள், திருச்சிராப்பள்ளி	16-68
7 துணைத் தொழிற் பேட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி	39-65
8 தொழிற் பேட்டை, கரூர்	6-15

[25th March 1972]

தொடர் எண். (1)	சிறு தொழில்கள். (2)	திட்டச் செலவு. (3) (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
-------------------	------------------------	--

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

1	“ டான்சி ” பொறியியல்-மிதி வண்டி இணைப்புப் பிரிவு, தஞ்சாவூர்	7.50
2	தொழிற் பேட்டை, தஞ்சாவூர்	6.61
3	“ டான்சி ” எஃகு பித்தளைச் சாமான்கள் தயாரிப்புப் பணி நிலையம், கும்பகோணம்.	7.83
4	“ டான்சி ” தச்சு-கருமார் பட்டறை, மன்னார்குடி ..	4.80
5	“ டான்சி ” வார்ப்படச் சாலை கருவி அறைப் பட்டறை, தஞ்சாவூர்.	8.45
6	“ டான்சி ” பொறியியல் பட்டறை, மாயூரம்	5.12
7	தொழிற் பேட்டை, கும்பகோணம்	8.59
8	தொழிற் பேட்டை, நாகப்பட்டினம்	3.26
9	மின் மருத்துவ சாதனங்களுக்கான துணை நிலையம், தஞ்சாவூர்.	4.00

தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

1	“ டான்சி ” தச்சு-கருமார் வேலைப் பட்டறை, கடலூர் ..	4.80
2	“ டான்சி ” மட்பாண்டத் தயாரிப்பு நிலையம், விருத்தாசலம்	34.83
3	“ டான்சி ” மெருகிட்ட குழாய்த் தயாரிப்புச் சாலை, விருத்தாசலம்.	8.09
4	மட்பாண்டத் தொழில் வேலைப்பாடமைந்த மட்பாண்டப் பயிற்சிப்பள்ளி, விருத்தாசலம்.	8.21
5	தொழிற் பேட்டை, விருத்தாசலம்	32.78
6	“ டான்சி ” பொறியியல் பட்டறை, விழுப்புரம்	5.49
7	நின்று எரியும் கரி தயாரிப்புப் பிரிவு, வடலூர்	3.86
8	துணைத் தொழிற் பேட்டை, வடலூர்	3.84
9	தொழிற் பேட்டை, கடலூர்	6.01
10	இசையான சுண்ணாம்புப் பிரிவு, மரக்காணம்	1.50
11	மட்பாண்டத் தொழில் பணி நிலையம், விருத்தாசலம் ..	12.39

செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

1	“ டான்சி ” தோல் பணிப் பிரிவு, பல்லாவரம்	1.59
2	தொழிற் பேட்டை, சீர் செய்த மனைகள், அம்பத்தூர் ..	4,18.00
3	“ டான்சி ” கட்டுமானப் பொருள்கள் பட்டறை, அம்பத்தூர்	29.25

25th March 1972]

தொடர் எண். (1)	சிறு தொழில்கள். (2)	திட்டச் செலவு. (3) (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
-------------------	------------------------	--

செங்கற்பட்டு மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

4	“ டான்சி ” கருவி அறைப் பட்டறை, அம்பத்தூர்	11.30
5	தோல் பொருள் தயாரிப்புத் தொழிற் பேட்டை, மாதவரம் (விரிவுத் திட்டம் உட்பட).	22.14
6	சீர் செய்த மனைகள், திருவள்ளூர்	2,01.50
7	தொழிற் பேட்டை, காஞ்சீபுரம்	6.15
8	மின்சாரக் கருவிகள் தனித் தொழிற் பேட்டை, திருவள்ளூர்	23.17
9	மருந்து, மருந்து கலவைத் தொழிற் பேட்டை	15.18
10	பொது மின் சோதனை ஆய்வுக்கூடம், காக்கலூர்	11.14
11	தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவு, அம்பத்தூர்	3.50

வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

1	“ டான்சி ” கட்டுமானப் பட்டறை, வேலூர்	7.30
2	“ டான்சி ” தோல் பதனிடும் பிரிவு, விண்ணமங்கலம் ..	14.83
3	“ டான்சி ” வார்ப்படச் சாலை, காட்பாடி	2.45
4	தொழிற் பேட்டை, காட்பாடி	16.28
5	தொழிற் பேட்டை, அரக்கோணம்	13.69
6	“ டான்சி ” பொறியியல் பட்டறை, திருவண்ணாமலை ..	5.90
7	தச்சு-கருமான் வேலைப் பிரிவு, அரக்கோணம்	3.48
8	சீர்செய்த மனைகள், இராணிப்பேட்டை	35.43
9	சோடியம் டை-குரோமேட் உற்பத்திப் பிரிவு, வாலாஜா பேட்டை	7.55
10	தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவு, காட்பாடி (செங்கற்பட்டு மாவட்ட வரிசையில் 11-வது எண்ணில் உள்ளது.)	

சேலம் மாவட்டம்.

1	“ டான்சி ” கட்டுமான மின் மூலம் பூசும் பிரிவு, மேட்டூர் அணை.	9.73
2	“ டான்சி ” பொறியியல் தச்சுப் பணிகள் பிரிவு, சேலம் ..	12.53
3	தொழிற் பேட்டை, சேலம்	8.59
4	“ டான்சி ” பொறியியல் பட்டறை, நாமக்கல்	5.49
5	தொழிற் பேட்டை, மேட்டூர்	6.15
6	சீர் செய்த மனைகள், மேட்டூர்	31.00
7	தொழிற் பேட்டை, நாமக்கல்	6.22

[25th March 1972]

தொடர்
எண்.

சிறு தொழில்கள்.

(1)

(2)

திட்டச்
செலவு.

(3)

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

தர்மபுரி மாவட்டம்.

1 “ டான்சி ” தச்சுப் பட்டறை, கிருஷ்ணகிரி	0.77
2 “ டான்சி ” பொறியியல் பட்டறை, கிருஷ்ணகிரி	3.73
3 தொழிற் பேட்டை, ஓசூர்	6.01
4 தொழிற் பேட்டை, கிருஷ்ணகிரி	9.89

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

1 “ டான்சி ” மரவேலைப் பிரிவு, பொள்ளாச்சி	5.73
2 “ டான்சி ” கருவி அறைப் பட்டறை, ஈரோடு	5.36
3 தொழிற் பேட்டை, ஈரோடு	11.25
4 கருவி அறை உலையில் வைத்து சூடுறுத்தி அடித்து உருவாக்கும் தொழிற் பட்டறை, கோயம்புத்தூர்	17.07
5 மூலப் பொருள்கள் கிபங்கு, கோயம்புத்தூர் (சிட்கோவின் கீழ் உள்ள பிரிவு.)	2.16
6 பொதுக் குத்தகைப் பட்டறை, கோயம்புத்தூர்	7.52
7 “ டான்சி ” பொறியியல் பட்டறை, திருப்பூர்	5.49

நீலகிரி மாவட்டம்.

துணைத் தொழிற் பேட்டை, உதகமண்டலம்	8.73
--	------

சென்னை மாவட்டம்.

1 “ டான்சி ” காலணிப் பிரிவு, பெரம்பூர்	6.69
2 “ டான்சி ” திருவல்லிக்கேணி காலணிப் பிரிவு, பெரம்பூர்	1.17
3 “ டான்சி ” எஞ்மல் பூசப்பட்ட கம்பிகள் பிரிவு, கிண்டி	17.71
4 “ டான்சி ” மரவேலைப் பிரிவு, கிண்டி	7.42
5 “ டான்சி ” கருவி அறைப் பட்டறை, கிண்டி	25.64
6 “ டான்சி ” இயந்திரப் பட்டறை, கிண்டி	2.68
7 “ டான்சி ” உலையில் வைத்து சூடுறுத்தி அடித்து உருவாகும் தொழிற் பட்டறை, கிண்டி	11.61
8 பணிக் கழகம், கிண்டி (சிட்கோவின் கீழ் உள்ள பிரிவு.)	4.48
9 “ டான்சி ” அறிவியல் சம்பந்தப்பட்ட கண்ணாடி தொழிற் சாலை, கிண்டி	10.66

25th March 1972]

தொடர்
எண்.

சிறு தொழில்கள்.

(1)

(2)

திட்டச்
செலவு.

(3)

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

சென்னை மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

10 “ டான்சி ” அழுக்க வகையில் சூடுறுத்தி, அச்சு வார்ப்புப் பிரிவு, கிண்டி	9.69
11 “ டான்சி ” வார்ப்புச் சாலை, கிண்டி	16.92
12 தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவு, கிண்டி	3.51
13 தொழிற் பேட்டை, கிண்டி	1,33.66
14 அச்சுக்கருவி வடிவு அமைப்புப் பிரிவு, கிண்டி	7.39
15 தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையம், கிண்டி	20.50
16 சீர்படுத்திய மனைகள், கிண்டி	53.48
17 “ டான்சி ” மின்சாரப் பொருள்கள் பிரிவு, கிண்டி	7.89
18 யந்திர-உலோக ஆய்வுக்கூடம்	20.73
19 மின் மருத்துவக் கருவிகள் பணிமனை—செப்பனிடும் மத்தியப் பிரிவு, கிண்டி	7.56
20 மின் அணுத் தொழில்களுக்கான தொழிற் பேட்டை, அடையாறு	40.26
21 கருவிகள் தயாரிப்புக்கான தொழிற் பேட்டை, அடையாறு	16.18
22 காடிப் பொருள் உற்பத்திப் பிரிவு, கிண்டி	4.46
23 எலுமிச்சைப் புல் எண்ணெயிலிருந்து மின் துகள்கள் தயாரிப்புப் பிரிவு, கிண்டி	0.27
24 “ டான்சி ” அச்சகம் கிண்டி	0.69
25 “ டான்சி ” தகடு அழுத்தும் பிரிவு, கிண்டி	8.43
26 அறிவியல் சம்பந்தப்பட்ட கண்ணாடிப் பொருள் தயாரிப்பு மத்தியப் பயிற்சிப் பிரிவு, கிண்டி	4.60
27 இரசாயனச் சோதனை—பகுப்பாய்வுக்கூடம் இரசாயனப் பொறியியல் பிரிவு ஏற்படுத்துதல்	4.06
28 சிறு அளவு தொழில் மற்றும் வாணிகக் காட்சி சாலை	10.28
29 தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தை விரிவுபடுத்துதல், கிண்டி	11.00

குறிப்பு.—டான்சி பிரிவுகள் சென்னையிலுள்ள தமிழ்நாடு சிறு தொழில்கள் கழகக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன.

[25th March 1972]

இணைப்பு III.

கைப்பணி நிலையங்களின் பட்டியல்.

தொடர் எண். (1)	திட்டத்தின்/பிரிவின் பெயர். (2)	திட்டச் செலவு. (3) (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
சென்னை மாவட்டம்.		
1	கலை-கைப்பணிக் கல்லூரி, சென்னை	4.73
2	வடிவமைப்பு செய்முறை விளக்க நிலையம், எழும்பூர் ..	4.00
3	பளப்பளப்பான களிமண் பொம்மைகள் தயாரிப்பு நிலையம், பெரம்பூர்.	1.36
4	விற்பனைப் பெரு நிலையம் சென்னை	0.25
5	கண்ணாடி விளையாட்டுச் சாமரங்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், சென்னை.	0.10
6	கைப்பணிப் பொருள்கள் நிலையம்	1.40
7	அறிவியல் சம்பந்தப்பட்ட கண்ணாடிப் பொருள் மத்தியப் பயிற்சிப் பிரிவு, கிண்டி.	10.28
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.		
1	சிற்பப் பயிற்சி நிலையம், மாமல்லபுரம்	0.63
2	சித்திர வேலைப்பாடுகள் கொண்ட வெண்கலப் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், காஞ்சிபுரம்.	0.69
3	விற்பனைப் பெரு நிலையம், மாமல்லபுரம்	1.56
4	கைத்தொழில் காகிதப் பிரிவு, மாமண்டூர்	0.61
தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.		
	விற்பனை பெரு நிலையம், நெய்வேலி	0.98
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.		
1	சித்திர வேலைப்பாடுகள் கொண்ட உலோகப் பொருட்கள் தயாரிப்பு நிலையம், சுவாமிமலை.	0.37
2	வெண்கல உலோகப் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி பணி நிலையம், நாச்சியார்தோவில்.	0.49
3	வெண்கல விக்ரிகங்கள் தயாரிப்பு நிலையம், சுவாமிமலை	0.30
4	விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, தஞ்சாவூர்	1.84
5	கலை-கைப்பணிப் பள்ளி, கும்பகோணம்	6.26

25th March 1972]

தொடர் எண். (1)	திட்டத்தின்/பிரிவின் பெயர். (2)	திட்டச் செலவு. (3) (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.		
1	கம்பளங்கள், விரிப்புகள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம் கோலக்குடி.	0.41
2	விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, திருச்சிராப்பள்ளி ..	1.01
3	பனை ஓலை முதலிய பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், புதுக்கோட்டை.	0.56
மதுரை மாவட்டம்.		
1	வேலைப்பாடமைந்த பித்தளைப் பொருள் தயாரிப்புப் பிரிவு நிலையம், மதுரை.	0.87
2	விற்பனை பெரு நிலையம், திண்டுக்கல்	0.08
3	வேலைப்பாடமைந்த கண்ணாடிப் பொருள்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், மதுரை.	3.52
திருநெல்வேலி மாவட்டம்.		
1	வெண்கலப் பொருட்கள் தயாரிப்பு நிலையம், வாகைக் குளம்.	1.85
2	சணல் நாரைக்கொண்டு விரிப்புகள், இரட்டுகள் நெய் வதற்கான பயிற்சி நிலையம், கோபாலசமுத்திரம்.	1.40
3	கற்றாழைநார் பொருள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், நெடுவயல்.	1.26
4	அரக்குப் பூசிய பொம்மை தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், சேரன்மாதேவி.	0.28
5	விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, திருநெல்வேலி ..	1.84
6	சணல் நாரைக்கொண்டு விரிப்புகள், இரட்டுகள் நெய்வதற்கான பயிற்சி நிலையம், சூயக்குடி.	0.84
7	முரட்டு நார்ப் பிரிவு, தென்காசி	2.38
கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.		
1	கயிற்றுத் தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளி, எதமொழி ..	2.40
2	கோயில தேர்கள் (ரதங்கள்) செய்வதற்கான பயிற்சி நிலையம், நாகர்கோயில்.	0.48

[25th March 1972]

தொடர் எண். (1)	திட்டத்தின்/ பிரிவின் பெயர். (2)	திட்டச் செலவு. (3) (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
----------------------	-------------------------------------	--

சேலம் மாவட்டம்.

1	சித்திர வேலைப்பாடுகள் கொண்ட உலோகப் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், சேலம்.	0.56
2	விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, சேலம்.. ..	1.01
3	மப்பாண்டம் செய்வதற்காக மத்திய கிராமப் பணிகள் நிலையம்,	1.27

தருமபுரி மாவட்டம்.

1	கருங்கல் மெருகிடு நிலையம், கிருஷ்ணகிரி	0.56
2	தருமபுரி மாவட்டத்தில் கம்பனிகள் தயாரிப்பதற்காகப் பயிற்சி—தயாரிப்பு நிலையம்.	0.72

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

1	விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, கோயம்புத்தூர் ..	1.01
2	அறிவியல் சம்பந்தப்பட்ட கண்ணாடி, உபகரணங்கள் தயாரிப்பு—பயிற்சி நிலையம், கோயம்புத்தூர்.	1.57

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

பனை ஓலை உற்பத்திப் பொருள் பயிற்சி நிலையம், இராமேஸ்வரம்.	0.35
---	------

இணைப்பு IV.

பட்டுப் புழு வளர்ப்புத் திட்டத்தின் பட்டியல்.

தொடர் எண். (1)	திட்டத்தின்/ பிரிவின் பெயர். (2)	திட்டச் செலவு. (3) (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
----------------------	-------------------------------------	--

திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

1	செய்முறை விளக்கப் பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணை, தென்காசி.	1.47
2	அரசு பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணை, செங்கோட்டை ..	2.15

தருமபுரி மாவட்டம்.

3	செளக்கி பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணை, ஓசூர்	0.82
4	முசுக்கட்டை ஒட்டுச் செடி வளர்ப்புப் பண்ணை, ஓசூர் ..	1.75
5	பட்டு நூல் எடுக்கும் அரசு நிலையம், ஓசூர்	3.06

25th March 1972]

தொடர் எண். (1)	திட்டத்தின்/ பிரிவின் பெயர். (2)	திட்டச் செலவு. (3) (ரூபாய். இலட்சத்தில்.)
----------------------	-------------------------------------	---

தருமபுரி மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

6	பட்டுப் புழு கலப்பின் அரசுக் களஞ்சியம், பேரிகை ..	2.15
7	பட்டுப் புழு வளர்ப்போருக்கு ஓசூர், பாப்பாரப்படி ஆகிய இடங்களில் பட்டுப்புழு விற்பனை வசதி.	1.40
8	தேங்கனிக்கோட்டையில் அடிப்படை பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணையும், களஞ்சியமும்.	0.58
9	அரசு பட்டு வளர்ப்புப் பண்ணை, ஓசூர்	4.74
10	பட்டுப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம், ஓசூர்	0.15
11	பட்டு நூல் முறுக்கும் பிரிவு, ஓசூர்	1.50
12	பெரிய அளவிலான பட்டுப் பண்ணை, கோலட்டி	2.47

சேலம் மாவட்டம்.

13	அரசு பட்டு வளர்ப்புப் பண்ணை, ஏர்க்காடு	0.80
14	செய்முறை விளக்கப் பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணை, கொல்லிமலை.	1.41

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

15	செளக்கி பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பிரிவு, தாளவாடி ..	0.27
16	முசுக்கட்டை ஒட்டு வளர்ப்புப் பெரும்பண்ணை, தாளவாடி.	0.55
17	பெரிய அளவிலான பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணை, மதறள்ளி.	1.77
18	செய்முறை விளக்கப் பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணை, ஹாசனூர்.	0.20
19	பொது பட்டுப் புழு வளர்ப்பு நிலையம், ஹாசனூர் ..	0.20
20	செளக்கி பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பிரிவு, ஜெர்மலம் ..	0.47
21	பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணையும், களஞ்சியமும், தாளவாடி.	0.48

நீலகிரி மாவட்டம்.

22	அரசு கெட்டி நரம்பு தயாரிக்கும் பிரிவு, குன்னூர் ..	4.00
23	செய்முறை விளக்கப் பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணை, மசினகுடி.	2.43
24	பெரிய அளவிலான பட்டு வளர்ப்புப் பண்ணை, மசினகுடி.	0.40
25	செய்முறை விளக்கப் பட்டுப் புழு வளர்ப்புப் பண்ணை, ஏருமடு.	0.20
26	ஆராய்ச்சி வளர்ச்சி நிலையம், குன்னூர்	0.79

இணைப்பு VII

[25th March 1972]

தமிழ்நாடு 1956-ம் ஆண்டு சிறு தொழில்களுக்கும், குடிசைத் தொழில்களுக்கும், கடன்களும், உதவித் தொகைகளும், வழங்குவது குறித்த விதிகளைச் சேர்ந்த 19-வது விதியின்கீழ், தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சேமநிதிக்கு வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகைகளின் விவரங்கள் :—

ஆண்டு.	தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகை.	
(1)	(2)	(3)	ரூ.
1957-58		43	65,000 00
1958-59		178	1,91,770 00
1959-60		198	1,79,925 00
1960-61		80	1,18,059 00
1961-62		71	1,25,000 00
1962-63		111	1,49,980 00
1963-64		83	1,21,047 00
1964-65		79	1,20,980 00
1965-66		92	1,22,941 00
1966-67		70	1,20,980 00
1967-68		3	10,000 00
1968-69		1	3,000 00
1969-70		4	16,000 00
1970-71		4	12,000 00
1971-72 (31-10-1971 வரை)		1	1,000 00

இணைப்பு VIII.

தமிழ் நாட்டில் கிராமத் தொழிற் திட்டத்தின் கீழுள்ள தொழிற் பிரிவுகளின் பட்டியல்.

தொடரிலக்கமும் திட்டத்தின் பெயரும்.

(1)

திட்டச் செலவு
(தொடர் செலவும்
தொடரா இனச்
செலவும்).

(2)

(ரூபாய்).

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டம்.

1 பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, செம்பரம் பாக்கம்.	6,01,600
2 பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, திருப் பாச்சூர்.	6,05,500

25th March 1972]

இணைப்பு VIII—தொடர்ச்சி.

தொடரிலக்கமும் திட்டத்தின் பெயரும்.

திட்டச் செலவு
(தொடர் செலவும்
தொடரா இனச்
செலவும்).

(2)

(ரூபாய்).

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டம்—தொடர்ச்சி.

3 அஞ்சலுறை, காசிதப் பைகள் தயாரிக்கும் பிரிவு, ஊத்துக்கோட்டை.	1,44,320
4 காலணி தயாரிப்புப் பிரிவு, மேப்பேடு	1,44,000
5 பொது வசதிகள் நிலையம், ஈக்காடு	59,700

சேலம் மாவட்டத்தில் ஓமலூர் திட்டம்.

1 பளபளப்பான தரை ஓடுகள் தயாரிப்புப் பிரிவு, ஓமலூர்.	2,00,000
2 மரவேலைப் பிரிவு, ஓமலூர்	1,16,000
3 பாலிதீன் குழாய் தயாரிக்கும் பிரிவு, ஓமலூர்	2,87,000
4 பொது வசதிகள் நிலையம், தாராமங்கலம் ..	40,000
5 பொது வசதிகள் நிலையம், தீவட்டிப்பட்டி ..	40,000

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நாங்குனேரி திட்டம்.

1 பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, வள்ளி யூர்.	3,15,700
2 கரும்பலகைச் சாக்குகள் தயாரிக்கும் பிரிவு, வடக்கு விஜயநாராயணம்.	39,100
3 பொது வசதிகள் நிலையம், தளபதிசமுத்திரம்.	30,800
4 ஷே மீனவன்குளம்	30,800
5 ஷே மூலைக்கரைப்பட்டி	30,800
6 ஷே பருத்திப்பாடு	37,200
7 ஷே களக்காடு	37,200
8 ஷே கோயிலம்மாள்புரம்	37,200
9 ஷே தேவநல்லூர்	37,200
10 ஷே கண்ணநல்லூர்	37,200

இணைப்பு IX.

தமிழ் நாடு சிறு தொழில் கூட்டுறவுக் கழகத்தின் கீழ் உள்ள பிரிவுகளின் உற்பத்தி அளவின் மதிப்பைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1	பான்சி அறிவியல் சம்பந்தப்பட்ட கண்ணாடிச் சருகுகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, கிண்டி.	5-14	1-88	6-12	8-00	10-00
2	பான்சி மண்டபம் பீங்கான் தொழிற்சாலை, விருத்தாசலம்.	15-33	7-84	8-16	16-00	16-00
3	பான்சி மெருகிட்ட குழாய்த் தொழிற்சாலை, விருத்தாசலம்.	9-07	4-08	7-92	12-00	12-00
4	பான்சி வார்ப்படசாலை, கிண்டி.	16-64	6-35	9-65	16-00	21-00
5	பான்சி வார்ப்பட சாலை, காட்பாடி.	11-86	4-05	7-95	12-00	15-00
6	பான்சி வார்ப்பட சாலை, தஞ்சாவூர்.	22-07	10-55	14-05	25-00	21-00
7	பான்சி வார்ப்பட சாலை, பேரடை.	11-65	4-50	10-50	15-00	15-00
8	பான்சி கட்டுமானம்-மின்முலாம் பூசும் பிரிவு, மேட்டூர் அணை.	86-70	34-99	60-01	95-00	100-00
9	பான்சி கட்டுமானப் பணி, அம்பத்தூர்.	80-75	42-11	57-89	100-00	100-00
10	பான்சி தோல் பொருள்கள் தயாரிப்புப் பிரிவு, பொய்யூர்.	9-17	4-88	7-12	12-00	12-00
11	பான்சி தோல் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பிரிவு, திருவல்லிக்கேணி, பொய்யூர்.	0-55	0-53	0-47	1-00	3-00
12	பான்சி தோல் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பிரிவு, பல்லாவரம்.	2-53	0-52	3-48	4-00	4-00
13	பான்சி தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை, விண்ணமங்கலம்.	59-66	26-30	38-70	65-00	80-00

14	பான்சி கம்பளி பக்குவப்படுத்தும் தொழிற்சாலை, விண்ணமங்கலம்.	..	3-00	3-00	6-00	..
15	பான்சி கட்டுமானப் பணி, இராஜபாளையம்	10-90	5-00	10-00	10-00	..
16	பான்சி கட்டுமானப் பணி, வேலூர்	22-66	8-67	18-33	22-00	..
17	பான்சி கட்டுமானப் பணி, பழனி	13-69	5-00	7-00	12-00	..
18	பான்சி பொறியியல் பட்டறை, கரூர்	8-14	3-33	3-67	7-00	..
19	பான்சி பொறியியல் பட்டறை, திருப்பூர்	10-99	3-84	8-16	12-00	..
20	பான்சி பொறியியல் பட்டறை, நாமக்கல்	20-37	5-38	6-62	12-00	..
21	பான்சி பொறியியல் பட்டறை, தூத்துக்குடி	7-44	3-63	4-37	8-00	..
22	பான்சி பொறியியல் பட்டறை, மாமூரம்	8-28	3-10	3-90	7-00	..
23	பான்சி பொறியியல் பட்டறை, விழுப்புரம்	12-41	4-93	8-07	13-00	..
24	பான்சி பொறியியல் பட்டறை, திருவண்ணாமலை	10-40	3-22	5-78	9-00	..
25	பான்சி பொறியியல் பட்டறை, கிருஷ்ணகிரி	6-88	2-51	4-49	7-00	..
26	பான்சி பொறியியல் பட்டறை, மதுரை	9-07	3-96	8-04	12-00	..
27	பான்சி உருக்கு பித்தளைச் சாமான்கள் தயாரிக்கும் பிரிவு, கும்பகோணம்.	12-10	5-10	6-90	12-00	..
28	பான்சி பொறியியல் மிதிவண்டிப் பகுதிகளை இணைக்கும் பிரிவு, தஞ்சாவூர்.	6-68	2-11	5-89	8-00	..
29	பான்சி கருவிப் பட்டறை, கிண்டி.	6-45	2-50	3-50	8-00	..
30	பான்சி கருவிப் பட்டறை, அம்பத்தூர்	2-80	1-66	2-34	4-00	..
31	பான்சி கருவி-பொறியியல் பட்டறை, திருச்சி	9-50	4-38	5-62	10-00	..
32	பான்சி கருவி-பொறியியல் பட்டறை, மதுரை	8-15	4-11	5-89	10-00	..
33	பான்சி கருவி-பொறியியல் பட்டறை, விருதுநகர்	7-36	2-58	4-42	7-00	..
34	பான்சி கருவி-அச்சவார்ப்புப் பட்டறை, கோயம்புத்தூர்.	13-97	5-80	9-20	15-00	..
35	பான்சி மரவேலைப் பிரிவு, கிண்டி.	17-29	7-65	10-35	18-00	..
36	பான்சி மர வேலைப் பிரிவு, பத்தமடை	3-80	2-12	2-88	5-00	..
37	பான்சி மரவேலைப் பிரிவு, கிருஷ்ணகிரி	4-98	2-13	3-87	6-00	..
38	பான்சி தச்ச-கொல்லுப் பட்டறை, கடலூர்	11-04	3-59	6-41	10-00	..

[25th March 1972]

தொடர் எண்ணும், பிரிவின் பெயரும்.

(1)	1970-71-ல் உற்பத்தி.	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
39	பான்கி தச்சு-கொல்லுப் பட்டறை, மன்னார்குடி	8-90	3-33	6-67	10-00	10-00	..
40	பான்கி தச்சு-கொல்லுப் பட்டறை, பேட்டை	10-39	3-46	6-64	10-00	13-00	..
41	பான்கி மரவேலை-மரம் அறுக்கும் பிரிவு, பொன்னாச்சி.	12-52	7-50	8-50	16-00	16-00	..
42	பான்கி மரம் அறுக்கும் பிரிவு, நாகர்கோவில்	11-60	6-08	2-92	9-00	3-00	..
43	பான்கி பொறியியல் தச்சவேலைப் பிரிவு, சேலம்	16-80	5-96	0-04	15-00	18-00	..
44	பான்கி தகடு அழுத்தப் பட்டறை, கிண்டி	4-53	2-68	4-32	7-00	7-00	..
45	பான்கி ஃபோர்ஜிங்ஸ், கிண்டி	5-60	2-56	4-04	6-60	6-60	..
46	பான்கி உச்ச வார்ப்புப் பிரிவு, கிண்டி	23-48	10-70	13-30	24-00	25-00	..
47	பான்கி-எனும்பல் பூசப்பட்ட கம்பிகள் தயாரிக்கும் நிலையம், கிண்டி.	18-72	5-92	6-68	12-60	27-60	..
48	பான்கி மின்சார வேலைப்பிரிவு, கிண்டி	3-31	2-09	3-91	6-00	6-00	..
49	பான்கி அச்சகம், கிண்டி	2-27	1-04	1-76	2-80	2-80	..
50	பான்கி விவசாயக் கருவிகள் தயாரிப்புப் பிரிவு, திருச்சிராப்பள்ளி.	18-80	8-89	11-11	20-00	20-20	..
51	பான்கி பொறியியல்-பூட்டு தயாரிக்கும் பிரிவு, திண்டுக்கல்.	9-58	5-30	6-70	12-00	12-00	..
52	பான்கி இயந்திரக் கருவிகள் பிரிவு, ஈரோடு	9-10	5-65	9-35	15-00	18-00	..

25th March 1972]

53	பான்கி இயந்திரப் பனிக்களரி, கிண்டி	6-09	5-30	5-80	11-00	9-00	..
54	பான்கி பொறியியல் பட்டறை, நாகர்கோவில்	2-45	..	..	..	..	பிரிவு மூடப் பட்டது.
55	பான்கி பொறியியல் பட்டறை, காஞ்சிபுரம்	3-77	..	..	..	..	ஷே
56	பான்கி பொறியியல் பட்டறை, ஓமலூர்	6-82	..	..	..	..	ஷே
57	பான்கி பொறியியல் பட்டறை, சென்னை	5-67	..	..	..	..	ஷே
58	பான்கி தேரல் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பிரிவு, மாதவரம்.	1-53	..	..	..	..	ஷே
59	பான்கி படிக்கக் கல் பொடி செய்யும் தொழிற்சாலை, சேலம்.	0-08	..	..	..	..	ஷே
மொத்தம் ..		757-48	321-64	481-36	803-00	866-00	

[25th March 1972]

தமிழ் நாட்டில் 1971-ம் ஆண்டில் கைத்தறித் தொழில் வளர்ச்சி குறித்த ஆய்வுரை.

தமிழ்நாட்டில் கைத்தறித் தொழில் மிகத் தொன்மையான மாபெரும் குடிசைத் தொழிலாகும். இங்கு சுமார் 5.50 லட்சம் கைத்தறிகள் உள்ளன. (இது இந்தியாவில் உள்ள கைத்தறிகளின் எண்ணிக்கையில் 25 சத வீதத்திற்கு சற்றுக் கூடுதலாகும்.) ஏறத்தாழ 20 லட்சம் மக்கள் இத் தொழிலை நம்பியுள்ளனர். ஆண்டொன்றிற்கு ரூ. 48 கோடி மதிப்புள்ள சுமார் 39 கோடி கெஜம் கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புள்ள இத் தொழில் மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது.

2. மனித உழைப்பின் உதவியுடன் பரவலான முறையில் அமைந்துள்ள ஒரு தொழிலாக இருப்பதால், மூலப்பொருட்கள், நிதி தொடர்பான சிக்கல்களை அது எப்போதும் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. மேலும், பஞ்சாலேத் தொழிலின் முனைப்பான போட்டியையும் அது சமாளிக்க வேண்டியுள்ளது. இத் தொழிலின் மேம்பாட்டிலும் அதில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களின் நலனிலும் தமிழ்நாடு அரசு தொடர்ந்து அக்கறை செலுத்தி வருகின்றது. மூலப்பொருட்கள் நிதி விற்பனை வசதிகள் ஆகியவற்றை நலந்தகு வகையில் பெற்றுத் தருவதற்கான தகுந்த நிறுவன முகவர்களாகச் செயலாற்றும் கூட்டுறவுகள் மூலம் அரசு உதவி பெரும்பாலும் அளிக்கப்படுகின்றது. இத் தொழிலின் மேம்பாட்டிற்காக பல்வேறு திட்டங்கள் அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆண்டுத் திட்டங்களின்கீழ் அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள செலவு விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	செலவு (ரூ. லட்சத்தில்.)
1967-68-ம் ஆண்டுத் திட்டம்	118.00
1968-69-ம் ஆண்டுத் திட்டம்	130.69
1969-70 நான்காவது ஆண்டுத் திட்டம்	145.06
1970-71 நான்காவது ஆண்டுத் திட்டம்	197.06
1971-72-ம் ஆண்டுத் திட்டம் (மதிப்பிடப்பட்டது)	253.12
1972-73-ம் ஆண்டுத் திட்டம் (திட்டமிடப்பட்டது)	234.61

இத் தொழிலின் மேம்பாட்டிற்காக, IV-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 10.60 கோடி ஒதுக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட பற்பல கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்கள், நான்காவது ஆண்டுத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கம், 1966-67 முதல் 1968-69 வரையிலான ஆண்டுத் திட்டங்களின்கீழ் ஆன செலவு, 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டுகளில் நான்காவது திட்டத்தின்கீழ் ஆன செலவு, 1971-72-ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டுச் செலவு, 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டம் ஆகியவை குறித்த தனித்தனியான விவரங்கள் I-A-ம் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

25th March 1972]

3. நடப்பாண்டில் கைத்தறித் தொழிலுக்கு வழங்கப்பட்டு, திட்ட நிதி ஒதுக்கத்தில் சேர்க்கப்படாத நிதியுதவி.

1971-72-க்கென (31-12-1971வரை) கீழ்க்கண்டவாறு மேற் கொண்டு நிதி ஒதுக்கம் (திட்டத்தில் சேராதது) செய்யப்பட்டுள்ளது :—

(1)

(2)

(ரூ. லட்சத்தில்.)

(1) கூட்டுறவுத் துறை மூலம் உதவி.

(a) கைத்தறித் துணியும், நூலும் வாங்குவதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்ட நடைமுறை மூலதனக் கடன்	325.00
(b) கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் மூலமாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நடை முறை மூலதனக் கடன் வழங்குதல்	332.25
(c) மத்திய வங்கியின் சொந்த நிதி வாயில்களை லிருந்து நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நடைமுறை மூலதனக் கடன் வழங்குதல்	87.27
(d) மாநில, மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கு நடை முறை மூல தனக் கடன் வழங்குதல்	435.00

மொத்தம் ..

1,179.52

1,179.52

(2) கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் வராமல் கைத்தறி தொழிலுக்கு உதவி.

(a) கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் வராமல் கைத்தறித் தொழிலின் மேம்பாட்டுக்காக இவ்வாண்டில் கைத் தறி நிதிக் கழகத்தினால் வழங்கப்பட்ட கடன்கள்	149.35
(b) கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் உற்பத்தி செய்த நூலின் விற்பனையின் மீதான விற்பனை வரியில் 50 சத வீதத்தை வைத்துக்கொள்ள மேற்படி ஆலைகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட ரூ. 27.50 லட்சம் வட்டியில்லாக் கடன்	27.50
(c) பங்குதாரர்களுக்குப் பங்குத் தொகை கொடுப்பதற்காகக் கைத்தறி நிதிக் கழகத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன்கள்	2.49
(d) தமிழ் நாடு ஜரிகை பிரிவில் செய்துள்ள முதலீடு	2.00

மொத்தம் ..

1,360.86

[25th March 1972]

4 இம் மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்படும் பல்வேறு கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்களின் முன்னேற்றம் குறித்த சுருக்கம் வருமாறு :—

I. கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் கைத்தறிகளைக் கொண்டுவருதல்.—இம் மாநிலத்தில் 31-3-1971 அன்றைய நிலவரப்படி 764 நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தன. இவற்றில் 1.60 லட்சம் தறிகள் இருந்தன. இவை, இம் மாநிலத்தில் உள்ள கைத்தறிகளின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 29 சத வீதம் என்று கணக்கிடப்பட்டது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உறுப்பினர் ஒருவருக்கு ரூ. 75 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டு பங்கு மதிப்பில் 75 சதவீதம் கடன் வழங்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே உறுப்பினர்களாக உள்ளவர்களுக்கும் தங்களுடைய பங்கு மூலதனத்தை அதிகரிக்கவும் அதே உயர் வரம்புக்குட்பட்டு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதில் இத் திட்டத்தின் சாதனை குறித்த விவரங்கள் பின்வரும் அட்டவணியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	புதிய தறிகளைச் சேர்த்தல்.	புதிதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் உட்பட உறுப்பினர்களுக்கு பங்கு மூலதனக் கடன்கள்.
(1)	(2)	(3)
		(ரூ. லட்சத்தில்.)
1967-68	3,522	2.16
1968-69	3,871	2.99
1969-70	2,500	2.00
1970-71	5,000	5.80
1971-72	5,000	3.75
(மதிப்பிடப்பட்டது.)		
1972-73 (திப்பிடப்பட்டது)	5,000	6.00

பொருளாதார முறையில் தனித்து இயங்க முடியாதவையும், நிதி வசதியற்றவையுமான சங்கங்களை மூடிவிடும் நோக்கத்துடன் நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சீரமைக்கும் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1972]

எப்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக 1967 ஜூன் திங்களில் 1,069-ஆக இருந்த அவற்றின் எண்ணிக்கை 1971 மார்ச்சில் 764-ஆகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், அடுத்துள்ள தனித்தியங்கக் கூடிய சங்கங்களில் இவ்வாறு மூடப்பட்ட சங்கங்களின் நெசவாளர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதும், தற்போதுள்ள சங்கங்களில் புதிய நெசவாளர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இயலுமிடங்களில் எல்லாம் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தொடங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்நாட்டின் பல பாகங்களிலும் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கால அளவில் 11 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை தொடங்க இதுவரை அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தொகுக்கவும் தனித்து இயங்கமுடியாத சங்கங்களைத் தனித்து இயங்கும் சங்கங்களாக மாற்றவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை மேற்கொண்ட முயற்சிகள் காரணமாக 1971-72-ல் 7 சங்கங்கள் புத்துயிர் பெற்றுள்ளன.

II. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படும் நடைமுறை மூலதனம்.—நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நியாயமான வட்டி வீதத்தின் போதிய அளவுக்கு நடைமுறை மூலதனம் வழங்க வகை செய்வதே கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கிய முதல் தேவையாகும். மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகள், மாவட்டக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் மூலமாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வட்டி வீதத்தைக் காட்டிலும் 1.5 சத வீதம் குறைவான வட்டி வீதத்தில் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நிதி உதவி வழங்குகின்றது. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சலுகை வட்டி வீதத்தில் கடன் வழங்க இயலும்வகையில் கடன் வழங்கும் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு அதற்குரிய ஆதாயமாக வட்டி வகையில் 3 சத வீதம் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகின்றது.

மாநில கைத்தறி நெசவாளர் சங்கம் உட்பட நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படும் நடைமுறை மூலதனத்திற்கு அரசு உத்தரவாதமுண்டு. 1970-71-ம் ஆண்டில் இது தொடர்பாக ரூ. 500 லட்சம் அளவிற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு அரசு உத்தரவாதமளித்துள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் இது தொடர்பாக ரூ. 625 லட்சம் அளவிற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு அரசு உத்தரவாதமளித்துள்ளது. 1972-73-ம் ஆண்டுக்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு ரூ. 777 லட்சம் வரை அரசு உத்தரவாதமளிக்க பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ளது. மத்திய வங்கிகள் தங்களுடைய சொந்த நிதி வாயில்களிலிருந்து அளிக்கும் கடன்களுக்காகவும் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகின்றது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அளிக்கும் தொகையைக் கொண்டு தமிழ் நாடு கூட்டுறவு வங்கி தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குச் சலுகை வட்டி வீதத்தில் கடன் வழங்கும்பொழுது அதற்குரிய ஆதாயமாக வட்டி வகையில் ஒரு சத வீத உதவித் தொகை அதற்குத் தரப்படுகிறது.

[25th March 1972]

மாநிலக் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் நெசவாளர் தொடக்க கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் வழங்கப்பட்ட கடன்களும், வட்டி குறித்து வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கீழ்க்கண்ட அளவில் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன :—

ஆண்டு.	மாநிலக் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.	நெசவாளர் தொடக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.	மொத்தம்.	வழங்கப்பட்ட நடைமுறை மூலதன கடன்கள் மீதான வட்டி குறித்த மொத்த உதவித் தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூ. லட்சத்தில்.)				
1967-68 ..	100.00	286.05	386.05	10.62
1968-69 ..	100.00	281.70	381.70	9 00
1969-70 ..	100.00	284.20	384.20	11 00
1970-71 ..	150.00	350.00	500.00	11 52
1971-72 ..	275.00	350.29	625.29	13 00
1972-73 (திட்ட மிடப்பட்டது).	350.00	427.00	777.00	13 00

நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நடைமுறை மூலதனக் கடன்கள் வழங்குவதில் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளுக்கு ஏற்பட்ட விரயங்களை ஈடு செய்வதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் திட்டம்.—விரயத்தை ஈடு செய்யும் திட்டத்தின்கீழ், இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக் கடன்களிலிருந்தும் வங்கிகளின் சொந்த வரையில்களிலிருந்தும் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நடைமுறை மூலதனக் கடன்களைத் திரும்ப வசூலிக்க இயலாததால் ஏழக்கூடிய விரயங்களை முறையே 50 சத வீதம் 40 சத வீதம் அளவிற்கு ஏற்க இந்திய அரசும், மாநில அரசும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளன. எஞ்சியுள்ள 10 சத வீதத்தைக் கூட்டுறவு கடன் வழங்கும் வங்கிகளே ஏற்க வேண்டும். கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளால் கைத்தறித் தொழிலுக்கு வழங்கப்படும் மொத்தக் கடன்களில் 5 சத வீதம் என்ற மேல்வரம்பு வரையில்தான் மத்திய மாநில அரசுகள் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று மேலும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1966-67 முதல் இதுவரையில் இத் திட்டத்தின்கீழ் ஒன்பது கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளுக்கு ரூ. 2.86 லட்சம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1972]

இத் திட்டத்தின் கீழ் 1972-73-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 2.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

III. நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு மூல தனத்தில் மாநில அரசு பங்கு கொள்ளல்.—நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நடைமுறை மூலதன நிதி வழங்கும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சில விதி முறைகளை வரையறுத்துள்ளது. அவற்றில் ஒரு விதி முறையின் கீழ் சங்கங்கள் தாங்கள் வாங்கும் கடனுக்காக 10 சத வீத ஈடு காட்ட வேண்டும். அவ்வாறு ஈடுகாட்ட இயலாத சங்கங்களுக்கு உதவுவதற்காக, அவற்றின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்வதன் மூலம் அவற்றின் நிதிவாயில்களை அரசு வலுப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு 1967-68ஆம் ஆண்டில் ரூ. 4 லட்சம் அளவுக்கு 101 நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் 1968-69ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சம் அளவுக்கு 103 நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் அரசு பங்கு மூலதன முதலீடு செய்தது. 1969-70இல், 145 சங்கங்களில் ரூ. 9 லட்சத்தை அரசு பங்குத் தொகையாகச் செலுத்தியுள்ளது. 1970-71இல் ரூ. 8 லட்சம் அளவிற்கு 120 சங்கங்களில் அரசு பங்கு மூலதன முதலீடு செய்துள்ளது. 1971-72ஆம் ஆண்டுக்கு இவ் வகையில் ரூ. 10 லட்சம் முதலீடு செய்ய வேண்டியிருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

IV. தொழில் நுட்ப மேம்பாடுகளுக்குரிய திட்டம்.—நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உற்பத்தியையும், உற்பத்தி முறைகளையும், மேம்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் அவை கவர்ச்சிகரமான துணிகளை உற்பத்தி செய்து, ஆலைகளின் போட்டிக்கு ஈடு கொடுக்க முடியும். எனவே, சீரான கைத்தறிகள், நெசவுக் கருவிகள் இவற்றின் விலையில் 75 சத வீதம் உதவித் தொகையாக அரசு அளிக்கிறது; எஞ்சிய 25 சத வீதம் கடனாக வழங்கப்படுகிறது.

பெரிய, சிறிய சாயச் சாலைகளை நிறுவும் திட்டங்களுக்கும் அரசு நிதி உதவி அளிக்கின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	செலவு.	பிரிவு.	எண்ணிக்கை.
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
(1)	(2)	(3)	(4)
1967-68	2.22	மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள்.	6,719
1968-69	2.65	மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள்.	8,354
		சிறு சாயச் சாலைகள்.	5

[25th March 1972]

ஆண்டு.	செலவு.	பிரிவு.	எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1969-70		2*65	மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள்.
			5
1970-71		6*62	மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள்.
			3,927
1971-72		2*00	மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள்.
	(மதிப்பிடப் பட்டது.)		2,504
			5
1972-73 (திட்டமிடப் பட்டது.)	2*00	மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள்.	50,535
		சிறிய சாயச் சாலைகள்.	5

V. உற்பத்தியும், விற்பனையும்.—கூட்டுறவுத் துறையில் கைத்தறித் துணிகளின் உற்பத்தியும், விற்பனையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	உற்பத்தி (பத்து லட்சம் (கெஜத்தில்).	விற்பனை (ரூபாய் கோடியில்).
(1)	(2)	(3)
1966-67		80*00
1967-68		83*94
1968-69		77*72
1969-70		67*74
1970-71		67*27
1971-72		79*50

25th March 1972]

தமிழ்நாடு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் மட்டும் தனது விற்பனைப் பிரிவுகளின் மூலம் விற்பனை கைத்தறித் துணிகளின் மதிப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(ரூபாய் கோடியில்.)
1. 1966-67-ல் விற்பனை	4*10
2. 1967-68-ல் விற்பனை	4*14
3. 1968-69-ல் விற்பனை	4*23
4. 1969-70-ல் விற்பனை	4*69
5. 1970-71-ல் விற்பனை	6*17
6. 1971-72-ல் விற்பனை (எதிர்பார்க்கப்படுவது)	8*00
7. 1972-73-ல் விற்பனை (திட்டமிடப்பட்டது)	12*00

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் கூட்டுறவுத் துறையில் சுமார் ரூ. 8 கோடி மதிப்புள்ள 740 லட்சம் கெஜம் கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பெருமளவு நிதி உதவி வழங்கப்பட்டதன் விளைவாகப் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டதால், 1963-64-ல் 11*5 கோடி கெஜம் அளவிற்கு கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்தி பெருகியது. ஆனால் பஞ்சாலைத் தொழிலில் பொதுவாக மந்த நிலை ஏற்பட்டதாலும், நடைமுறை முறையின் முதலிய செயற்கை நூல் துணிகளை மக்கள் பெரிதும் விரும்பி வாங்கியதாலும் கைத்தறித் துணியின் உற்பத்தி அது முதல் குறைந்து வந்துள்ளது. மேலும் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன் வழங்கும் முறையைத் தறிக்கு இவ்வளவு கடன் என்ற அடிப்படையிலிருந்து உற்பத்தி அடிப்படைக்கு மாற்றியுள்ளது. திருத்த அடிப்படையின் நிபந்தனைகள் பல்வேறு சங்கங்கள் செயலாற்றுவதையும் அவற்றின் உற்பத்தியையும் பாதித்துள்ளது. நடைமுறை மூலதனக் கடன் வழங்குவதற்கான நிபந்தனைகளைத் தளர்த்துமாறு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியை மாநில அரசு வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியும் சில நிபந்தனைகளைத் தளர்த்த அனுமதி வழங்கியுள்ளது. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வணிக முறைகளை மேற்கொள்ளுவதுடன் பொதுவான வங்கிக் கோட்பாடுகளை ஒட்டி நடக்கவும் வேண்டும். குறைவான வாணிபத்துக்கு அதிகப் பங்கு மூலதனம் தேவைப்படுவதே அவர்களுடைய பெருந் துன்பமாகும். அவர்களுடைய வணிகத்தை விரைவுபடுத்துவதற்கும், அதிகரிப்பதற்கும், உற்பத்தியைச் சீரமைப்பது மிகவும் அவசியமாகும். அகிலிக் நூல், டெரிலின் நூல் போன்ற இரசாயன நூல் துணிகளைப் பயன்படுத்தி கைத்தறித் துணி உற்பத்தி செய்ய சோதனை மாதிரிகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நோக்கில் நெசவாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காக வகுக்கப்பட்டுள்ள திட்டம், பிறிதொரு இடத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சங்கங்கள், தங்களிடம் உள்ள இருப்புகளை விற்பனை செய்வதற்கு அரசு சிறப்பு உதவி அளித்து வந்துள்ளது. நெசவாளர் தொடக்கச் சங்கங்களிடம் இருப்புகள் தேங்கிக் கிடக்கும்பொழுது அவற்றை முனைந்து வாங்கு

[25th March 1972]

வதற்காக மாநில கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படுகின்றது. அப்பொழுதுதான் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க இயலும். 1969-70-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்ட ரூ. 25 லட்சம் கடனுடன் கூட, இந்த நோக்கத்திற்காக ரூ. 50 லட்சம் கடன் அளிக்கப்பட்டது. 1970-71-ம் ஆண்டிலும் தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 50 லட்சம் தற்காலிகக் கடன் வழங்கப்பட்டது.

கைத்தறித் துணிகளின் விற்பனையைப் பெருக்குவதற்காக, 1968-69-ம் ஆண்டில் ஒரு திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. அத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் விற்பனைப் பிரிவுகளிலிருந்து கைத்தறித் துணி வாங்குவதற்காக அரசு பணியாளர்களுக்கு முன் பணங்கள் வழங்கப்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ், அரசுப் பணியாளர் ஒருவர் ஒரு திங்களுக்குமான அடிப்படைச் சம்பளத் தொகைக்கு நிகராக தமக்கு வழங்கப்படும் முன் பணத்தைக் கொண்டு தமக்குத் தேவையான கைத்தறித் துணிகளை வாங்கிக்கொள்ளலாம். முன் பணம் மொத்தத் தொகையாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மாநிலச் சங்கத்திடம் அளிக்கப்படுகின்றது. இத் தொகை சம்பந்தப்பட்ட அரசுப் பணியாளரின் சம்பளத்திலிருந்து 6 அல்லது 8 திங்கள் தவணைகளில் அலுவலகத் தலைவரால் வசூலிக்கப்படுகின்றது. இத் திட்டம் 1969-70-ம் ஆண்டிலிருந்து நிலைப்படுத்தப்பட்டு, உள்ளாட்சி மன்ற ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1969-ம் ஆண்டு தீபாவளி காலத்தில் தனது விற்பனையை ரூ. 48 லட்சம் அளவுக்கு அதிகரிக்கவும், 1970-ல் ரூ. 71.36 லட்சம் அளவிற்கு அதிகரிக்கவும் இத் திட்டம் உதவி செய்துள்ளது. 1971-ல் தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் மேற்கொண்ட சிறப்பான முயற்சிகள் காரணமாக, தீபாவளி காலத்தில் அதன் கடன் விற்பனை ரூ. 1.27 கோடி என்ற உச்ச நிலையை எட்டியுள்ளது.

VI. தள்ளுபடித் தொகை உதவி.—கைத்தறித் துணி வாங்குவோருக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில், நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தங்களுடைய விற்பனைகளுக்குத் தள்ளுபடி அனுமதிக்கும் வகையில் சில்லறை விற்பனைகளின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 5 காசும், மொத்த விற்பனைகளின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 3 காசும் உதவித் தொகையை அரசு அளித்து வந்துள்ளது. அனைத்திந்தியக் கைத்தறி வாரம் போன்ற விழாக்களின் போதும், தீபாவளி, பொங்கல் போன்ற முக்கியப் பண்டிகைகளின்போதும் 15 நாள் கால அளவுக்குப் பருத்திக் கைத்தறித் துணிகள், கலப்புக் கைத்தறித் துணிகள் சில்லறை விற்பனையின் மேல் ரூபாய் ஒன்றுக்கு 10 காசு வீதம் கூடுதல் தள்ளுபடி வழங்க நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தங்களிடம் தேங்கிவிட்ட இருப்புகளை விற்பனை செய்வதற்காக (பருத்தி, பட்டு, செயற்கைப் பட்டு அல்லது வேறு எதேனும் செயற்கை நூலைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட) எல்லா வகையான கைத்தறித் துணிகளுக்கும், 1970-71-ம் ஆண்டில் மொத்தம் 68 நாட்களுக்கு அவற்றின் மொத்த, சில்லறை விற்பனைகளின்

[25th March 1972]

மீது 10 காசு வீதம் உயரிய தள்ளுபடி அளிக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. ஆனால், அனைத்திந்தியக் கைத்தறி வாரியம், பருத்தித் துணிகளின் சில்லறை விற்பனைகள் மீதான தள்ளுபடித் தொகை உதவியை ஓர் ஆண்டில் 15 நாட்களுக்குத்தான் வழங்கலாம் என்று அனுமதித்துள்ளது. 1971-72-ம் ஆண்டில் அரசு இச் சலுகையை 85 நாட்களுக்குத் நீட்டித்துள்ளது. தள்ளுபடி வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்ட செலவு குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	ஆண்டு.	செலவு (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1968-69		84.65
1969-70		90.00
1970-71		110.00
1971-72 (மதிப்பிடப்பட்டது)		130.00
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)		110.00

VII. விற்பனையும், பிரச்சாரமும்.—விற்பனைக் கிடங்குகளையும், விற்பனை நிலையங்களையும், நாள்காட்டிகளை அச்சிடுதல், காசித் பைகள், செய்தித் தாள்களில் விளம்பரம் வெளியிடுதல், பொருட்காட்சிகளில் பங்குகொள்ளுதல், முதலிய பல்வேறு விளம்பர நடவடிக்கைகளுக்காகவும், தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்காகவும், நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் அரசு நிதி உதவி வழங்குகின்றது. உற்பத்திப் பொருள்களின் வகைகள், மலிவு கைத்தறித் துணியின் தன்மை முதலியவற்றை விளக்குவதற்காக கிராமப் பகுதிகளிலும் பெருநகரப் பகுதிகளிலும் காண்பிப்பதற்காக விளம்பரப் படம் தயாரிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆன செலவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	ஆண்டு.	செலவு. (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1967-68		7.45
1968-69		6.50
1969-70		6.95
1970-71		5.39
1971-72 (மதிப்பிடப்பட்டது)		2.00
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)		7.00

VIII. நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.—தறி இல்லாத நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக இவ்வகைச் சங்கங்கள் தொடங்கப்படுகின்றன. உறுப்பினர்களின் பங்கு மூலதனத்திற்கும் தறிகளையும், வீனைய துணிகளையும் வாங்குவதற்கும் உதவி அளிப்பதோடு, பணிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கு 10 ஆண்டுகளுக்குள் திருப்பித் தரத் தக்க நீண்ட காலக் கடன்கள் இச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

[25th March 1972]

பணியாளர்களை அமர்த்தல், வாடகை செலுத்தல் ஆகியவற்றிற்காக முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு உதவித் தொகை இச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள், சங்கப் பணிக் கூடங்களில் பணியாற்றி ஊதியம் பெறுகின்றனர். மேலும் சங்கங்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும்போது, தங்கள் உற்பத்தியின் மீது அவர்கள் பூரிப்பூதியம் பெறுகின்றனர். இம் மாநிலத்தில் 22 நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. இவற்றின் ஆண்டு உற்பத்தி மதிப்பு ரூ. 68.00 லட்சமாகும். இவற்றிலே சில சங்கங்கள் கணசவர் படுக்கை விரிப்புகளையும், வண்ணத் துவால்களையும், வீடுகளுக்கு அழகூட்டும் துணிகளையும் தயாரிக்கின்றன; இவை உடனடியாக விற்பனையாகின்றன.

இத் திட்டத்தின் கீழ் செய்த செலவு விவரத்தைக் கீழே காணலாம் :—

ஆண்டு.

செலவு.

(ரூபாய்
லட்சத்தில்).

1967-68	..	..	..	..	..	..	..	0.11
1968-69	..	..	..	..	..	..	..	..
1969-70	..	..	..	..	..	..	..	..
1970-71	..	..	..	..	..	..	..	0.20
1971-72 (மதிப்பிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	..	..	1.80
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	..	..	1.30
								1.15

IX. பட்டுத் தொழில்.—தமிழ்நாட்டிலுள்ள 20,000 பட்டுத் தறிகளில் 1971-72-இல் காஞ்சிபுரத்தில் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றுடன் 12 பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத் தின்கீழ் 3,500 தறிகள் கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கி வருகின்றன. பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நடைமுறை மூலதனத்திற்குப் பெருந் தொகை வேண்டியுள்ளது. எனவே, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, 1968-69 ல் இருந்து இச் சங்கங்களுக்குக் கடனுதவி வழங்கியுள்ளது. பட்டு நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் சராசரி ஆண்டுதோறும் உற்பத்தி செய்யும் சரக்கின் மதிப்பு ரூ. 110.57 லட்சமாகும். இவை விற்பனை செய்யும் சரக்கின் மதிப்பு ரூ. 131.88 லட்சமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்ட செலவு விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.

நிதிச்
செலவு.(ரூபாய்
லட்சத்தில்).

1967-68	..	..	..	..	..	..	..	4.19
1968-69	..	..	..	..	..	..	..	0.54
1969-70	..	..	..	..	..	..	..	0.70
1970-71	..	..	..	..	..	..	..	0.86
1971-72 (மதிப்பிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	..	..	0.63
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	..	..	0.42

[25th March 1972]

1968-69-ல் இருந்து நடைமுறை மூலதனக் கடன் வழங்குவதை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஏடுத்துக்கொண்டு விட்டதால், செலவு குறைந்துள்ளது.

X. பயிற்சி.—கைத்தறித் துணிகளின் ரகங்கள், வண்ணங்களை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தோடு, நெசவாளர் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டமொன்று நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் அருகிலுள்ள நெசவாளர்களுக்கு இம் மாநிலத்திலுள்ள நான்கு நிலையங்கள் பல்வேறு நவீன நெசவு முறைகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாற்றும் சாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, மேம்பாட்டு முறைகளில் சாயத் தொழிலுக் கான பயிற்சியும், நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணியாளர்களுக்கு, கணக்கெழுதி வைத்து வருதல், அலுவலக் நிர்வாக முறை, கைத்தறி தொழிலியல் ஆகியவற்றில் பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டது.

இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்ட மேம்பாடுகள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.

செலவு.

திட்டச் சாதனை.

(ரூபாய்
லட்சத்தில்).

1967-68	..	1.57	பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர்	397
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் ..	15
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர்	229
1968-69	..	1.45	பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர்	377
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் ..	17
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர்	162
1969-70	..	1.27	பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர்	353
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் ..	14
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர்	103
1970-71	..	4.45	பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர்	2,160
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் ..	20
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர்	200
1971-72 (மதிப்பிடப்பட்டது).	..	5.82	பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர்	1,800
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் ..	13
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர்	200
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)	..	5.83	பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர்	1,800
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் ..	20
			பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர்	200

[25th March 1972]

நெசவாளர் பயிற்சிக்கான திட்டம் பல வழிகளில் குறைபாடுகள் உள்ளதாக காணப்பட்டது. செயல்படும் நிலையங்களின் எண்ணிக்கையோ குறைவு. நெசவாளர்களோ, தொலைதூர இடங்களிலிருந்து வரவேண்டியிருந்தது. இதனால் அவர்களுக்கு வசதிக் குறைவு ஏற்பட்டது. பல்வேறு பொருட்களின் உற்பத்தியில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டதும் ஒரு குறையாகும். மேலும் பயிற்சி பெற்ற நெசவாளர்கள் இந் நிலையங்களில் தாம் கற்ற முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கின்றனரா என்பதைக் கவனிக்க, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. எனவே இத் திட்டத்தை அரசு தக்கவாறு திருத்தி 15-2-1970 முதற்கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டு வர முனைந்துள்ளது. சீரமைக்கப்பட்ட இத் திட்டத்தின்கீழ், இப் பயிற்சி நிலையம், சென்னை நீங்கலாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு பயிற்சி நிலையமாக 12 நிலையங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கம் இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை ஏற்கும். தகுதிவாய்ந்த கைத்தறித் தொழில் நுட்ப ஆசிரியர்கள் பணி, அரசுச் செலவில் இச் சங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படும். ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 30 நெசவாளர்களுக்கு ஒவ்வொரு பாட முறையிலும் பயிற்சி அளிக்க ஆறு பாட முறைகள் இருக்கும். அந்தந்த திட்டத்தை நடத்தும், சங்க உறுப்பினர்களிலிருந்தும் அந்த கிராமத்தில் அல்லது நகரில் பிற சங்கங்கள் எவையேனும் இருப்பின் அவற்றிலிருந்தும், நெசவாளர்கள் இப் பயிற்சிக்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவர்.

விரைவில் விற்பனையாகக் கூடியவையும், ஆலைகள் போட்டியிடாதவையும், படுக்கை விரிப்புகள், தரை விரிப்புகள், மேல் துண்டுகள், சட்டைத் துணி, உயர்தர சேலைகள் போன்றவையுமான இரண்டு மூன்று வகைகளை உற்பத்தி செய்வது குறித்துப் பயிற்சியளிக்கப்படும். பயிற்சிக்குப் பின்னர் புதிய ரகங்களைச் சங்கங்களின் சார்பாகத் தயாரிக்குமாறு நெசவாளர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவர். அவர்களுக்குப் புதிய கருவிகள் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்படும். பயிற்சித் திட்டத்தின் கால அளவு 60 நாட்கள் ஆகும். பயிற்சி பெறுபவருக்குத் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 100 உதவிப் பணமாக வழங்கப்படும். ஆண்டுதோறும் 1,800 நெசவாளர்கள் பயிற்சி பெறுவர். ஒரு மாவட்டத்தில் செயல்படும் நிலையம் குறிப்பிட்டதொரு இடத்தில் நியாயமான எண்ணிக்கையுள்ள நெசவாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்த பின்னர், அந்த மாவட்டத்திற்குள்ளேயே ஒவ்வொரு இடமாகச் செயல்படும். இப் பயிற்சி மும்முரமான பயிற்சி மட்டுமின்றி, பரவலான பயிற்சியுமாகும். இப் பயிற்சியின் காரணமாக எளிதில் விற்பனையாகக் கூடிய கைத்தறிச் சரக்குகளை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் கைத்தறித் தொழில் வளம் பெறுவதற்கு இப் பயிற்சி உதவுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1970-71-ல் இத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 4.45 லட்சம் செலவிடப்பட்டது.

1971-72-ல் ரூ. 5.82 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1972-73-ல் ரூ. 5.83 லட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

XI. நிர்வாகப் பணியாளருக்காக ஆகும் செலவிற்கான உதவித் தொகை.—இத் திட்டத்தின்கீழ், நிதி வசதி குறைந்த நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிர்வாகப் பணியாளர் செலவு குறித்து நிதி உதவி

[25th March 1972]

அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நிதி உதவி படிப்படியாகக் குறையும் வகையில் நான்கு ஆண்டுகளில் அளிக்கப்படுகிறது. முதலாவது ஆண்டில் ஒரு சங்கத்திற்கு அதிக அளவாக ரூ. 1,000 உதவியளிக்கப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் செலவு விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	செலவு.	பயன்பெற்ற சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
1967-68		0.49	72
1968-69		0.39	54
1969-70		0.50	56
1970-71		0.89	102
1971-72 (திட்டமிட்டது)		1.00	100
1972-73 (செலவிடக் கருதப்பட்டது)		0.50	50

XII. நெசவாளர் தலைமைச் சங்கத்தின் பங்கு மூலதனத்தில் அரசு முதலீடு செய்தல்.—கைத்தறித் துணிகளை அதிக அளவில் வாங்கி விற்பனை செய்வதற்கு சங்கத்தின் சொந்த மூலதன வசதிகளை அதிகப் படுத்துவதற்காக, அரசு, தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இதுவரையில் ரூ. 42.50 லட்சம் பங்கு மூலதன முதலீடு செய்துள்ளது. நிதியாண்டு 1971-72 முடிவுக்கு முன்னர் மேற்கொண்டும் ரூ. 20 லட்சம் பங்கு மூலதனம் முதலீடு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

5. நெசவாளர் நலத் திட்டம்.

கைத்தறித் தொழில் வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் நெசவாளர் நலத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதன் மூலம் அவர்களின் சமூக-பொருளாதார நிலைகளை மேம்படுத்துவதில் அரசு சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது. இத் திட்டங்கள் சுருக்கமாகக் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

(a) **நெசவாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி.**—நெசவாளர்களுக்குத் தொழில் கூடம் இணைந்த வசதியான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்காக இத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு வீட்டிற்கு அதிக அளவாக ரூ. 3,600 செலவிட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படுகிறது. இதில் ரூ. 2,000 கடனாகவும், ரூ. 1,250 உதவித் தொகையாகவும், வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சிய 350 ரூபாய் அல்லது வீட்டிற்குச் செலவிட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொகையில் 10 சத வீதம்—இவ்விரண்டில் எது அதிகமான தொகையோ அத் தொகையை உறுப்பினர்கள் கொடுக்கவேண்டும். இக் கடன் 25 சமமான ஆண்டுத் தவணைகளில் 4½ சத வீத வட்டியுடன்

[25th March 1972]

திருப்பிச் செலுத்தப்படத் தக்கதாகும். லீட்டு வசதி புதுக் குடியேற்றங்களில் சாலிகள் அமைத்தல், குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்தல், தெரு விளக்கு வசதி செய்து கொடுத்தல் போன்ற பொதுவான வாழ்க்கை வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காகவும் சங்கங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

இத் திட்டத்தின்கீழ் மொத்தம் ரூ. 127.65 லட்சம் செலவிட்டு, 2,688 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1962-ல் இருந்து புதிதாக லீட்டு வசதித் திட்டம் எதற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படவில்லை. திங்களொன்றுக்கு ரூ. 100-க்கு மேல் ஊதியம் பெறுகின்ற நெசவாளர்கள் மாதத் தவணையாக ரூ. 25 செலுத்துவது கடினமாக இருப்பதால் சிக்கல் நன்கு ஆராய்ந்த பின்னரே இத்திட்டம், நடப்பு ஆண்டில் செயல்படுத்த எடுத்துக்கொள்ளப்படும். நான்காவது திட்டக் காலத்தில் 500 வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக ரூ. 27 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடமிருந்து கடன் பெற்று வீடு கட்டிக் கொண்டுள்ள உறுப்பினர்கள், தங்களது குறைந்த ஊதியத்திலிருந்து வீடுகளுக்கான தவணை நிலுவைகளையும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்களின் மீதான தண்ட வட்டியையும் செலுத்த இயலவில்லை என்ற காரணத்தால் அரசுக்கு முறையீடுகள் செய்துகொள்ளப்பட்டன. அதன் மேல், திங்களொன்றுக்கு ரூ. 5 முதல் ரூ. 10 வரையில் வசூல் செய்வதன் மூலம் முறையான திங்கள் தவணைகளுடன், தவணை நிலுவைகள் சலபத் தவணைகளில் வசூலிக்கப்படலாமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வரசு ஆணைத் தேதியன்று வரை உறுப்பினர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கட்ட வேண்டியதாய்ச் சேர்ந்துள்ளதும், சங்கங்கள் தங்கள் முறையில் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டியதுமான தண்ட வட்டித் தொகையை செலுத்த வேண்டியதில்லையென ஆணையிட்டுள்ளது.

(b) உதவித் தொகை சிக்கன நிதி (வருங்காலச் சேமிப்பு நிதி) திட்டம்.—இத் திட்டத்தின்கீழ் சேமித்து வைக்கும் பழக்கத்தை கைக்கொள்ளும் வகையில் நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல், வீடு கட்டுதல் போன்ற பயனுள்ள செயல்களுக்கும், திருமணம் முதலியவை போன்ற அவசியமான சமூக நிகழ்ச்சிகளுக்கும், முன்பணம் பெறுவதற்கும் உதவியளிக்கப்படுகின்றது. இத்திட்டத்தின்கீழ் நெசவாளர் ஒருவர், தாம் ஈட்டும் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 6 காசு வீதம் கொடுக்கிறார்கள். அரசு 4 காசும் சம்பந்தப்பட்ட சங்கம் 2 காசும் கொடுப்பதால் இந்த நிதிக்கு நெசவாளர் வழங்கும் தொகைக்கு இணையாக மேலும் 6 காசு சேருகின்றது. இத் திட்டம் 1962-63-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும், அதிக சங்கங்களும் உறுப்பினர்களும் பயனடையும் வகையில் இத் திட்டம் படிப்படியாக விரிவு படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த உதவித் தொகை—சிக்கன நிதியானது சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளில் சிக்கன நிதித் திட்டத்தில் சேர்ந்துள்ள ஒவ்வொருவருடைய பெயரிலும் 6 சதவீத வட்டிக்கு முதலீடு செய்யப்படுகிறது. 31-12-1971 முடிவில் பல்வேறு கூட்டுறவு மத்திய பாங்குகளிலும், உதவித் தொகை சிக்கன நிதியானது மொத்தம் 47 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் சேர்ந்துள்ளது. மேலும், பெருமளவு எண்ணிக்கையில் உறுப்பினர்களும் சங்கங்களும் பயன் பெறும் வகையில் இத்திட்டம் விரிவுபடுத்தும் பொருட்டு இத்திட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் விதிகளை எளிதாக்கும் கருத்து பரிசீலனையில் உள்ளது.

25th March, 1972]

இத் திட்டத்தின்கீழ் நன்கொடையாக அரசு அளித்த உதவித் தொகை கீழே கொடுக்கப்படுகிறது :—

ஆண்டு.						அரசு கொடுக்கும் உதவித் தொகை. (ரூ. லட்சத்தில்.)
1967-68	..	..	..	..	..	1.80
1968-69	..	..	..	..	..	1.89
1969-70	..	..	..	..	..	2.00
1970-71	..	..	..	..	..	2.05
1971-72 (திட்டமிட்டது)	..	..	..	..	..	2.75
1972-73 (செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது)	..	..	..	..	..	2.75

6. ஏனைய திட்டங்கள்.—பின் வரும் திட்டங்கள் கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் வராத நெசவாளர்களின் நலனையும் பொதுவாக கைத்தறி தொழிலின் நலனையும் நோக்கமாகக் கொண்டவையாகும் :—

(a) புள்ளிவிவரம் திரட்டுதல்.—இது, இம் மாநிலத்தில் கூட்டுறவுத் துறையிலும் கூட்டுறவுத் துறைக்கு வெளியிலும் கைத்தறித் துணிகளின் உற்பத்தி, இருப்பு, விற்பனை ஆகியவை குறித்த புள்ளிவிவரங்களைத் திரட்டுவதற்கான திட்ட வேலையாகும். மாவட்டங்களில் முக்கிய கைத்தறி உற்பத்தி உள்ளூர் நிலையங்களில் அவ்வப்போது அங்குமிங்குமாகப் புள்ளி விவரம் திரட்டும் (Random Sampling) முறையை மேற்கொண்டு இத் திட்டம் புள்ளிவிவரத் துறை இயக்குநரால் செயல்படுத்தப் படுகிறது. இத் திட்டத்திற்கு 1967-68-ல் ரூ. 1.16 லட்சமும், 1968-69-ல் ரூ. 1.23 லட்சமும், 1969-70-ல் ரூ. 1.26 லட்சமும், 1970-71-ல் ரூ. 1.26 லட்சமும் செலவாயிற்று. 1971-72-க்கு ரூ. 1 லட்சம் தொகை செலவாகுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1972-73-ம் ஆண்டில் ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(b) பரிசு வழங்கும் திட்டம்.—கைத்தறித் துணிகளில் புதிய கவர்ச்சி கரமான துணி வகைகளைத் தயாரிப்பதற்கு கூட்டுறவு அமைப்பில் சேர்ந்த துள்ள நெசவாளர்களுக்கும், கூட்டுறவு அமைப்பில், சேராத நெசவாளர்களுக்கும் மற்ற தறி முதலாளிகள், நெசவுத் தொழிற்சாலை முதலாளிகள், துணி வடிவமைப்பாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் நேரடியான ஊக்கமளிப்பதன் மூலம், கைத்தறித் துணிகளை மக்கள் பெரிதும் விரும்பச் செய்யும் நோக்கத்துடன் இம் மாநிலத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களில் போட்டி நடத்தி ஒவ்வொரு வகையிலும் சிறந்த ரகத் துணிக்கு பரிசளிக்கும் திட்டம் அரசினால் ஆண்டுதோறும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய பரிசுகள் வழங்கப்படுவதற்காக மொத்தம் 10,000 ரூபாய் அரசாங்கத்தால் செலவிடப்படுகிறது. பரிசுகள் வழங்கப்படுவதற்கான சிறந்த துணிகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அரசுப் பணியாளர், அரசுப் பணி சார்பற்றவர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்ட ஓர் ஆலோசனைக் குழுவின் உதவியுடன் தெரிந்தெடுக்கின்றனர்.

[25th March 1972]

(c) தமிழ் நாடு கைத்தறி நிதி உதவும் கழகம்.—கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கீழ் வராத நெசவாளர்களுக்கு உதவும் வகையில் பொது நிறுவனம் ஆகவும், வங்கி அலுவல் புரியாத நிறுவனமாகவும் இக்கழகம் 1964-ஆம் ஆண்டில் அரசால் நிறுவப்பட்டது. இக்கழகம் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. இக்கழகம் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனமாகிய ரூ. 62.85 லட்சத்திலிருந்து (31-12-1971 நாள் நிலவரம்) குறிப்பாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கீழ் வராத கைத்தறி விசைத்தறி இவை தொடர்பான தொழில்கள் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு இக்கழகம் நிதி உதவி அளிக்கிறது. 1969-70-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு அரசு இக்கழகத்தில் ரூ. 7.40 லட்சம் அளவிலும், 1970-71-ல் ரூ. 5 லட்சம் அளவிலும் கூடுதல் பங்குகள் மூலதன முதலீடு செய்தது. இதன் விளைவாக இக்கழகத்தில் அரசின் மொத்த மூலதன முதலீடு ரூ. 25 லட்சமாக இக்கழகத்தில் அரசின் நாடு கைத்தறி நிதி உதவும் கழகத்திற்கு இந்திய ஸ்டேட் வங்கி அரசு உத்தரவாதத்தின் மேல் ரூ. 90 லட்சம் அளவிற்குத் தொடர்ந்தாற் போல் ரொக்கக் கடன் வசதி வழங்கியுள்ளது. 1971-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 149.35 லட்சம் அளவிற்கு இக்கழகம் கடன் வழங்கியுள்ளது. 1971 வரை வழங்கப்பட்ட மொத்தக் கடன் தொகை ரூ. 770 லட்சம் ஆகும்.

7. திட்ட வேலைகளுக்கான நிர்வாகச் செலவு.—கைத்தறித் திட்ட வேலைகளைச் செயல்படுத்தும் பொருட்டு நியமிக்கப்பட்டுள்ள துறைப் பணியாளர்களுக்கு ஆகும் செலவை ஈடு செய்யக் கடன் உதவியளிப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 3.60 லட்சம் செலவாகியது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5.58 லட்சம் செலவாயிற்று. 1971-72-இல் ரூ. 5.50 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டது. 1972-73-இல் ரூ. 5.05 கதப்பட்டுள்ளது. ரூ. 5 லட்சம் செலவிடக்

8. கைத்தறித் தொழிலுக்கு மூலப் பொருள் வழங்குதல்.—(a) பருத்தி நூலைத் தயாரித்தலும், வழங்கலும்.—(1) இம் மாநிலத்தில் 41.9 லட்சம் கதிகள், 9,124 தறிகள் நிறுவப்பட்ட திறனுடன் 207 பஞ்சாலைகள் கைத்தறித் தொழிற்சாலைகளின் மொத்த உற்பத்தித் திறன் திங்களொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 20,000 பேல்களாகும். விசைத் தறிகள் உள்ளாடை தயாரிப்பு நிறுவனங்கள், பிற துணைத் தொழிற்சாலைகளுக்குத் திங்களொன்றுக்கு 9,000 பேல்கள் தேவைப்படுகின்றன. எல்லா ஆலைகளின் மொத்த உற்பத்தியைக் கருதிப் பார்க்குமிடத்து, பருத்தி நூலுற் பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாடு எப்பொழுதும் உபரி நிலையிலேயே உள்ளது. இம் மாநிலத்திற்குள் பருத்தி நூல் பற்றாக்குறை நிலை வாய்ப்பில்லை என்பது இதனால் தெரியவருகிறது.

(2) ஆனால் பருத்தி நூலின் விலை, சந்தையின் நிலவரம், பருத்தியின் விலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்துள்ளது. சிறப்பாக தமிழ்நாட்டில், பருத்தியின் உற்பத்தி தேவைக்குக் குறைவாகவே உள்ளதென்பது குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும். எனவே, பருத்தி விலை அதிகமாகியதால் பருத்தி நூலின் விலையும் அதிகமாக வேண்டியதாகிறது. பருத்தி விலை உயர்வு பருத்தி நூல் விலை உயரக் காரணமாயிருந்தது. இதனால் கைத்தறித் தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

25th March 1972]

(3) கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் இடர்பாடுகளைப் போக்கும் நோக்கத்துடன் இந்திய அரசு அண்மையில் பருத்தி நூல் தொகுப்பு தனித் திட்டம் ஒன்றை, இறக்குமதி செய்யப்படும் அயல்நாட்டு பருத்தியை எதிர்பார்த்திருக்கும் பரவல் முறைப் பிரிவினுள்ள கைத்தறி தொழிற்சாலைகளுக்கு (கைத்தறி, விசைத்தறி, உள்ளாடை தொழிற்சாலைகளுக்கு) 10, 20, 30, 40-ம் நம்பர் பருத்தி நூல்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்காக ஏற்படுத்தியுள்ளது. இத்திட்டம் 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் முதல் செயலில் உள்ளது. 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 29-ஆம் நாள் வரை செயலில் இருக்குமாறு இது நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. பம்பாய் நூற்பாலை ஆணையாளரால் பருத்தி நூல் விலைகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

(b) செயற்கைப்பட்டு.—தமிழ்நாட்டில் செயற்கைப் பட்டு நூல் கொண்டு நெசவு நெய்யும் கைத்தறிகள் சுமார் 2.29 லட்சம் உள்ளன. இதுவரை, சேலத்தில் உள்ள அரசுச் சார்பற்ற மண்டலக்குழு செயற்கைப் பட்டுநூல்களை ஒதுக்கித் தந்தது. பலதரப்பட்ட புகார்கள் வந்ததன் விளைவாக, கைத்தறிகள் பஞ்சாலைகள் இயக்குநர் தமிழ் நாடு மண்டலக் குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

(c) இறக்குமதி செய்யப்படும் நார்பட்டு நூல்.—நார்ப்பட்டு நூலை அண்மையில் பயன்படுத்துவோரும், அத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள இறக்குமதியாளர்களும் நார்ப்பட்டு நூலை இறக்குமதி செய்வது இந்திய அரசினால் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் செயற்கைப் பட்டு நூலை இறக்குமதி செய்யும் பொறுப்பை இந்திய அரசு, அரசு வர்த்தகக் கழகத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளது. ஆனால், 1970-71-ஆம் ஆண்டுகளில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நார்ப்பட்டு நூல் ஒதுக்கீடு எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

(d) மூலப்பட்டு.—தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 20,000 பட்டுநெசவு கைத்தறிகள் உள்ளனவென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுக்குத் தேவையான மூலப்பட்டு பெரும்பாலும் மைசூர் மாநிலத்திலிருந்தே விலைக்கு வாங்கப்படுகிறது. மூலப்பட்டு விலை உயர்வு பட்டு நூல் உற்பத்திச் செலவையும் விற்பனை விலைகளையும் உயர்த்தியுள்ளது. மூலப்பட்டு விலை உயர்வைத் தடுக்கும் பொருட்டு பம்பாயிலுள்ள மத்தியப் பட்டு வாரியம் கீழ்க்கண்டவற்றுக்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது; (i) இறக்குமதிகளை ஒருமுகப்படுத்துதல்; (ii) மூலப்பட்டு சேமிப்பு நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்துதல்; (iii) மூலப்பட்டு நெசவு நெய்யப் புதிய விசைத்தறிகளை நிறுவுவதையோ, அல்லது கைத்தறிகளை விசைத் தறிகளாக மாற்றுவதையோ தடைசெய்தல்.

1971-இல், மத்தியப்பட்டுவாரியம், இறக்குமதி செய்த மூலப்பட்டு ஒதுக்கீடு எதுவும் செய்யவில்லை.

(e) சரிகைப்பட்டு.—தமிழ்நாட்டிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள், பிறவற்றுடன், முழுப் பட்டுச் சேலைகள், வேட்டிகள், மேலங்கிகள் ஆகியவற்றை, கண்ணைக் கவரும் வடிவமைப்புகளில், சிறந்த வகை நூலில்—பொன் சரிகையுடன் சேர்த்து நெய்து உற்பத்தி செய்கின்றனர். அவர்கள் பொன் சரிகையுடன் சேர்த்து, பல்வேறு வடிவமைப்புகளில்

[25th March 1972]

சிறந்த வகைப் பட்டுத் துணிகளையும் உற்பத்தி செய்கின்றனர். இந்தத் துணிவகைகளுக்கு, குறிப்பாக விழாக்காலங்களில் பெரும் தேவை உள்ளது. சரிகையுடன் கூடிய பட்டு நெசவுத் தொழிலில் ஏறத்தாழ 20,000 விசைத் தறிகள் ஈடுபட்டுள்ளன. இவற்றில் திங்கனொன்றுக்கு 10,000 மார்க் குகள் (Marcs) பொன் சரிகை, பட்டு நெசவில் கலந்து நெய்யப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டுச் சரிகை நெசவுத் தொழில், தனது பொன் சரிகைத் தேவைக்கு சூரத்தையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது. சூரத்தில் குடிசைத் தொழில் வாயிலாகப் பொன் சரிகை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. சூரத் திலுள்ள சரிகை வாணிகர்கள், சரிகையின் சந்தை விலையை தங்களுக்கு இலாபம் தருகின்ற வகையில் தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கின்றனர். சரிகைக்காகச் சூரத்தைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலையைத் தவிர்க்கும்பொருட்டு, காஞ்சிபுரத்தில் சரிகை உற்பத்தி செய்யும் பிரிவு ஒன்றைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசுக்குப் பணிந்தனுப்பப் பட்டது. அரசு இச் செயற்குறிப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. காஞ்சி புரத்தில், சரிகை உற்பத்தி செய்யும் பிரிவு ஒன்றை வரையறுக்கப்பட்ட பொதுநிறுவனமாகவும், தமிழ் நாடு அரசின் நிறுவனமாகவும் தொடங்குவதற்காக அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் 6-12-1971 அன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. சரிகைத் தொழிற்சாலைக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக 4.05 ஏக்கர் நிலம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவு 1972 ஜூலையில் உற்பத்தி தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்துக்கு ரூ. 25 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

(f) சாயங்களும், இரசாயனப் பொருள்களும்.—சிலவகை வாட் சாயங்களை (Vat dyes) இறக்குமதி செய்வதன் மீது இந்திய அரசு தடை விதித்ததன் விளைவாக கைத்தறித் தொழிலுக்குத் தேவையான முக்கியமான சில சாயங்களின் விலைகள் மிகவும் உயர்ந்துவிட்டிருந்தது. கைத்தறி உற்பத்தியாளர்கள் தங்கள் தேவைகளை வெளிச் சந்தையில் நியாயமான விலையில் பெற முடியாதிருந்தது. சில முக்கிய இரசாயனங் களின் விலைகளும் உயர்ந்துவிட்டிருந்தது. தேவை நிலைமையையும் சாயங்கள், இரசாயனங்களை உற்பத்தி செய்யும் பெரும் தொழிற்சாலைத் தொகுதிகளின் வழங்கல் நிலைமையையும் மதிப்பிடும் பொருட்டும், கைத்தறித் தொழிலுக்கு தேவையான சாயங்களையும், இரசாயனங்களையும் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கான வாய்ப்புகள் பற்றி வனத்தை சந்தை மதிப்பிட்டார்வு ஒன்றை மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டது. இப்பான் நிறுவனத்தின் ஆலோசனையின் பேரில், தமிழ் நாடு அரசு, கீழ்க்கண்ட வகைச் சாயங்கள், இரசாயனங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலைகளை நிறுவ முடிவு செய்துள்ளது:—

(i) ஆண்டுக்கு 200 டன் வாட் சாயம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை.

(ii) தொடக்கத்தில் ஆண்டுக்கு 50 டன் உற்பத்தி செய்யும் திறனுடன் நாப்தால் A.S.G. (Naphthal A.S.G.) உற்பத்தி செய்யும் தொழிற் சாலை; இத் தொழிற்சாலை பின்னர் நாப்தால் தொகுதியைச் சேர்ந்த பிற பெருஞ்சாயங்களை உற்பத்தி செய்யுமாறு விரிவுபடுத்தப்படும்.

[25th March 1972]

(iii) நாப்தா வெடியுப்பு தொழிற்சாலையிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய மூலப்பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதற்காக இடைநிலைப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கான ஒரு தொழிற்சாலை.

(iv) கரைந்து போகக்கூடிய சாயங்கள் 50 டன்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஒரு தொழிற்சாலை.

(v) சோடா ஹைட்ரோ சல்பைட் உற்பத்திக்கான ஒரு தொழிற்சாலை. மேற்சொன்ன தொழிற்சாலைகள் நிறுவுவதன் மூலம் கைத்தறி உற்பத்தி யாளர்களுக்கு வாட் சாயங்கள், நாப்தால் சாயங்கள், சோடா ஹைட்ரோ சல்பைட்டுகள் ஆகியவை நியாய விலைகளில் ஒழுங்காகக் கிடைப்பது உறுதியாகும்.

தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் (உற்பத்தி விலை, காப்புறுதிக் கட்டணம், சரக்குக் கட்டணம் ஆகிய அடங்கிய அடக்க விலை) சுமார் ரூ. 18 லட்சம் மதிப்புக்கு சாயங்களை இறக்குமதி செய்தது; அவை, இம் மாநிலத்தில், அவற்றைப் பயன்படுத்துவோர் சங்கங்களுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளன. கைத்தறிகள் பஞ்சாலைகள் இயக்குநரின் பெயரில், ரூ. 17 லட்சம் அடக்கவிலை மதிப்புக்கு (இதில் உற்பத்தி விலை, காப்புறுதிக் கட்டணம், சரக்குக் கட்டணம் ஆகியவை அடங்கும்) இன்னொரு இறக்குமதி உரிமம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உரிமத்தைக் கொண்டு அனுமதிக் கப்பட்ட சாயங்களும், இரசாயனங்களும் இறக்குமதி செய்யப்படும். இவ்வாறு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சாயங்களும் இரசாயனங்களும், 6-6-1966-க்கும் 31-3-68-க்கும் இடையே, ஏற்றுமதியாளருக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக கைத்தறித் துணிகளை வழங்கிய உற்பத்தியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

(g) II. சோடா ஹைட்ரோசல்பைட்டு.

சோடா ஹைட்ரோசல்பைட்டு வெளிச் சந்தையில் எளிதாக கிடைக்கின்ற படியால், இத்துறையால் சோடா ஹைட்ரோசல்பைட்டு ஒதுக்கம் எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

(h) III. உலோக இழை.

உலோக இழை பளப்பளப்பான இழை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தற்போது இது தடை செய்யப்பட்ட ஒன்றாகும். இதனை பயன்படுத்து வோருக்கான உரிமம் எதுவும் இதனை இறக்குமதி செய்வதற்கு வழங் கப்படவில்லை. ஆனால், பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் மத்திய அரசின் ஆயத்தீர்வைத் துறையாலும், சங்க வரித்துறையாலும் எலம் விடப்படுகின்றன. கைத்தறிகள் பஞ்சாலைகள் துறை இயக்குநர் வழங்கிய இன்றியமையாமைச் சான்றிதழ்களின் அடிப்படையில் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களும் கைத்தறி சங்கங்களும் எலம் எடுக்க அனுமதிக்கப்படுகின்றன.

(i) IV. சோடியம் நைட்டிரைட்டு.

தற்போதைய கொள்கைக்கிணங்க பயன்படுத்துவோருக்கான உரிமம் எதுவும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படமாட்டாது. ஆனால், இந்த இரசாயனத்தின் இறக்குமதி அரசு வாணிக கழகத்தின் மூலமாக வழிநட

[25th March 1972]

படுத்தப்படுகின்றது. அரசு வாணிகக் கழகத்தால் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இருப்புகளிலிருந்து பொறுப்பேற்று அதிகாரியான கைத்தறிக்கள் பஞ்சாலகை இயக்குநரின் பரிவுரைகளின்பேரில் விடுவிப்பு ஆணைகள் உரிமம் வழங்கும் அதிகாரியான இறக்குமதிகள் ஏற்றுமதிகள் இணைத்தலைமைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியால் வழங்கப்படும்.

9. ஏற்றுமதிகள்.—1965-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு சென்னைத் துறை முகத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கைத்தறித் துணிகளின் அளவு பற்றிய விவரங்களைக் கீழே உள்ள அறிக்கையில் காணலாம் :—

ஆண்டு.	வண்ணம்			பிற	மொத்தம்.	
	மாறும்			துணிகள்.		
	துணியின்					
	ஏற்றுமதி					
	மதிப்பு.					
(ரூபாய் கோடியில்.)						
1965	..	..	..	6.16	1.39	7.55
1966	..	..	..	0.03	3.63	3.66
1967	..	..	..	0.06	3.19	3.25
1968	..	..	..	0.05	2.53	2.58
1969	..	..	..	..	3.69	3.69
1970	..	..	..	0.01	1.21	1.22
1971	..	..	..	0.06	2.74	2.80

வண்ணம்மாறும் துணியின் ஏற்றுமதி 1965 ஆம் ஆண்டு பிற்பாதி யில் குறைந்தது. 1969 ஆம் ஆண்டு இதன் ஏற்றுமதி மிகக் குறை வாகும். இந்திய அரசு ஊக்கம் அளித்ததால் வண்ணம் மாறும் துணி யின் ஏற்றுமதி 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பெருகியுள்ளது.

10. பொது.—தமிழ்நாட்டிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அனைத்துமாகச் சேர்ந்து ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் ரூ. 12 கோடி அளவிற்கு உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்யும் பணியை மேற்கொள்வதன் மூலம் தங்களுடம் உறுப்பினர்களாக உள்ள நெசவாளர்களுக்குச் சிறந்த உதவியை அளிக்கின்றன. அரசினால் நிறைவேற்றப்பட்ட பல்வேறு திட்டங் கள், மூன்றாம் திட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி, 1966-67 முதல் 1970-71 வரை செய்யப்பட்ட செலவு, 1971-72, 1972-73 ஆம் ஆண்டு களுக்காகச் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கம் ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் இந்த ஆய்வுரையின் I-A-வது இணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாட்டில் கூட்டுறவுத்துறையின்கீழ் கைத்தறித் தொழில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்திற்கு தொடர்பான புள்ளிவிவரங்கள் II-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் 1971 ஆம் ஆண்டில் ஆற்றிய பணி குறித்த விவரங்களை III-வது இணைப்பில் காணலாம். நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பல்வேறு திட்டங்களின்கீழ் அரசு அளித்துள்ள கணிசமான நிதி உதவி அச்சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவிபுது.

25th March 1972]

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஆலோசனை நல்குவதன் மூலமும் அவற்றை மேற்பார்வையிடுவதன் மூலமும் அச்சங்கங்களுக்கு வலுவூட்டும் நோக்கத்துடன் மாவட்ட நிலையில் நிர்வாக அமைப்பைச் சீரமைப்பது அவசியமென அரசு கருதியது. 1969 அக்டோபர் திங்கள் முதற்கொண்டு செயலுக்கு வந்துள்ள இந்த அமைப்பு நெசவாளர் தொடக்கச் சங்கங்களைப் பொருளாதார முறையில் தனித்து இயங்கக்கூடிய பிரிவுகளாக விரைவில் சீரமைப்பதற்கும், விரைவில் விற்பனை ஆக்கக்கூடிய கைத்தறித் துணிகளின் உற்பத்திக்கு ஊக்கமளிக்கவும், சங்கங்கள் செயல்படும் முறை, நெசவாளர் நலன் ஆகியவற்றில் பொதுவான முன்னேற்றம் காணவும் உதவுகின்றது.

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள்.

தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் 12 உள்ளன. இவற்றில் நிறுவப்பட்ட மொத்தக் கதிர்களின் எண்ணிக்கை 1.95 லட்சம் ஆகும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் நல்ல தரமான நூல்களை வழங்குதல், சந்தையில் நூல் விலையை நிலைப்படுத்துதல் ஆகிய இரட்டைக் குறிக்கோள்களுடன் இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் நிறுவப் பட்டுள்ளன. இந்த ஆலைகள் 20 ஆம் எண் நூலிலிருந்து 100 ஆம் எண் நூல்வரை பல்வேறு எண்களில் நூல்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. நூல்களை வாங்குலோர் தமது விருப்பத்தை அடிக்கடி மாற்றிக் கொள் வதைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் பிற தனியார் துறைப் பஞ்சாலகைப் போன்று, வெவ்வேறுபட்ட வழிகளில் உற்பத்தி செய்யும் பணியைத் தாமாக்கவே மேற்கொண்டுள்ளன. அதாவது அவை இரட்டிப்பு நூல், சிக்கெடுத்த நூல், கூம்பு நூல், மற்றும் சிட்ட நூல் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்கின்றன. இந்த ஆலைகளிற் சில, தமது பிரிவு களில், சோதனை ஏற்பாடாக நெட்டிழை நூல்களையும் உற்பத்தி செய் துள்ளன.

2. 1971 ஆம் ஆண்டில், இந்த 12 கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் அனைத் திலும் உற்பத்தி விற்பனை அளவைக்காட்டும் விவர அறிக்கை ஒன்று இதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் இந்த ஆலை களின் உற்பத்தி விற்பனை குறித்த புள்ளிவிவரம் கீழே கொடுக்கப் படுகிறது :—

	1969.	1970.	1971.
உற்பத்தி (லட்சம் கிலோ கிராமில்).	105.70	118.10	114.35
மொத்த விற்பனை (ரூ. லட்சத்தில்).	899.36	1,146.24	1,285.49

இந்த பன்னிரண்டு கூட்டுறவுத் தொழில் நிறுவனங்களிலும் தமிழ் நாடு அரசுக்கு முக்கிய பங்குள்ளது. 1971 ஆம் ஆண்டு முடிய இந்த ஆலைகளின் பங்குத் தொகையில் தமிழ்நாடு அரசு மொத்தம் ரூ. 199.46 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. இந்த ஆலைகள் தங்களது தற்காலிக நிதி நெருக்கடிகளினின்றும் விடுபடச் செய்யும்பொருட்டு, அரசு இவற் றிற்கு ரூ. 110.96 லட்சம் தொகை நேரடிக் கடன்களும் வழங்கியுள்ளது. மேலும், இந்த ஆலைகள் நிதி உதவி அளிக்கும் நிறுவனங்களிப்பிருந்து பெற்ற மொத்த மூலதனக் கடன் நடைமுறை மூலதனக் கடன் ஆகியவை

[25th March 1972]

தொடர்பாக இவை அனைத்திற்கும் மொத்தம் ரூ. 697-56 லட்சம் தொகைக்கு உத்தரவாத உறுதியையும் அரசு வழங்கியுள்ளது. இந்த ஆலைகள் பின்னர் தொகை செலுத்தும் அடிப்படையில் பஞ்சாலை இயந்திரங்கள் வாங்க இயலும் வண்ணம் இவ்வரசு உத்தரவாத உறுதியை அளித்துள்ளது. 31-12-1971 ஆம் நாள் வரை பின்னர் தொகை செலுத்தும் அடிப்படையில் இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கு அளித்த உத்தரவாத உதவி ரூ. 21-07 லட்சம் நிலுவையாகவுள்ளது.

3. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலையும், திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலையும் ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்ட தமது கதிர்களை ஒவ்வொன்றும் 25,000 கதிர்களாக உயர்த்தியுள்ளது. இந்திய அரசு அண்மையில் வெளியிட்ட உரிமம் வழங்குவது தொடர்பாக வெளியிட்ட கொள்கையை ஒட்டி, எஞ்சிய கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் தத்தம் கதிர்களின் எண்ணிக்கையை ஒவ்வொன்றும் 25,000 கதிர்களாக உயர்த்த அனுமதியைப் பெற்றுள்ளன. தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு நூற்பாலையும், சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலையும் தத்தம் கதிர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணிசமான அளவில் 25,000-ஆக உயர்த்தக் கருதியுள்ளன. ஆனால் ஆதாயம் தராத பிரிவுகள் ஆதாயம் அளிக்கும் வகையில் செயல்படும் வண்ணம், மற்ற ஆலைகள் தற்போதைக்கு, தத்தம் கதிர்களின் எண்ணிக்கையை மிகக் குறைந்த அளவில் மட்டுமே, அதாவது 2,000 முதல் 6,000 வரை விரிவுபடுத்துவதென்று கருதியுள்ளன.

4. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்வதற்காக, 1972-73-க்கான பருதி II திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 25 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசிடமிருந்து நிதியுதவி தேவைப்படும் நிலையில் உள்ள ஆலைகளுக்கு இத் தொகை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு அவற்றின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்யப்படும்.

5. ஆய்வுரை ஆண்டில், கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள், தமது உற்பத்தியைத் தங்குதடையின்றித் தொடர்ந்து செய்ய இயலும் வகையில், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பருத்தி வகைகளிலிருந்து கீழ்க்கண்ட ஒதுக்கங்கள் பெறப்பட்டன :—

	பொதிகள்.
எகிப்தியப் பருத்தி	2,845
சூடான் பருத்தி	3,818
அமெரிக்கப் பருத்தி	2,883
உலகின் பிற நாடுகள் (ஐ.அ.கு., சூடான் நீங்கலாக) ..	1,427
	10,973

25th March 1972]

விசைத் தறிகள்.— விசைத் தறி விசைநகை குழுவின பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் இந்திய அரசு தமிழ்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்துவதற்காக 12,500 விசைத்தறிகளை ஒதுக்கியுள்ளது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நெசவாளர்கள், தனியான நெசவாளர் ஆகியோரிடையே படிப்படியாக விசைத் தறிகளைப் பயனுக்குக் கொண்டு வர தமிழ் நாடு அரசும் முடிவு செய்துள்ளது. 1970-71-ல் 30 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 500 விசைத்தறிகளும், தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு 500 விசைத்தறிகளும் ஒதுக்கப்பட்டன. மோட்டார்கள், டிரைவ் கருவிகள் ஆகியவை வாங்குவதற்காகவும், பணிக் கூடம் அமைப்பதற்கும் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 10-30 லட்சம் கடனுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசின் உத்தரவாதத்தின் பேரில் பின்னர் தொகை கொடுக்கும் அடிப்படையில் விசைத்தறிகள் வழங்குவதற்கான மைய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இரண்டாவது கட்டமாக, 1971-72-ல் தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு இதுவரை 3,800 விசைத்தறிகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ம் ஆண்டில் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 1,000 விசைத் தறிகள் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. அவற்றில் இதுவரை 514 விசைத் தறிகள் 38 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 23 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வடிவமைப்புச் சட்டங்களை (Sized beams) முறையாக வழங்குவதற்காக, சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கு அருகில் வடிவமைப்புச் சட்டம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளுக்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை 1972 ஜூன் திங்களிலுக்குள் பணி புரியத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பணிக் கூடம் கட்டுவதற்காகும் செலவைச் சரிக்கட்ட இத்தொழிற்சாலைக்கு 1970-71-ல் ரூ. 2 லட்சம் கடன் வழங்கப் பட்டது.

குஜராத் மாநிலத்தில் மராத்திவாடா வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது போல் குடியிருப்பிடம்—பணியிட அமைப்பில் விசைத்தறிகளுக்காகவென்றே தொழிற்பேட்டைகள் அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புக்கள் பரிசீலனையில் உள்ளன.

பர்மா, இலங்கை ஆகிய இடங்களில் இருந்து தாயகம் திரும்புவோருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்காக இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 250 விசைத்தறிகளைக் கொண்ட மூன்று விசைத்தறிப் பிரிவுகளை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம், மேற்கொண்டும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக அகதிகள் புதுவாழ்வு இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. நமது மாநிலத்தில் உள்ள முன்னாள் இராணுவத்தினருக்காக தனியாக 1,000 விசைத்தறிகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

1972-73-ல் விசைத்தறித் திட்டத்திற்காக ரூ. 41-04 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1972]

தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம், லிமிடெட், 1971.

1967-68 ஆம் ஆண்டில் பஞ்சாலைகளுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளுக்குறித்து தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்துதல்), சட்டத்தின் விதித்தறைகளின்கீழ் இந்திய அரசு ஆய்வு செய்தது. ஒப்பேறக்கூடிய இத்தகைய பஞ்சாலைகளை ஏற்று நடத்த இந்திய அரசு தேசிய பஞ்சாலைக் கழகத்தை அமைத்தது. அதே போல் மாநில அளவில் மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. எனவே, ரூ. 5 கோடி அனுமதிபெற்ற மூலதனத்துடன் தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் அமைக்கப் பட்டு மாநில அரசுக்கு முற்றிலும் சொந்தமான ஒரு உணியார் நிறுவனமாக 24-4-1969 ஆம் நாள் பதிவு செய்யப்பட்டது. இம்மாநிலத்தில் நலிவுற்ற பஞ்சாலைகளை ஏற்று நடத்துவதோடு இக்கழகம் பஞ்சாலைத் தொழில் குறித்து அரசுக்கு ஓர் ஆலோசகராகவும் பணியாற்றுகிறது. ஐந்து பஞ்சாலைகளுக்கு அதிகார உரிமைபெற்ற கட்டுப்பாட்டு நிறுவனமாக இக்கழகம் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஐந்து ஆலைகளும், 1,37,272 நூற்புக்கதிர்கள், 100 தறிகள் நிறுவிய திறன் கொண்டதாகும்.

		மேற்கொண்ட நாள்.	உற்பத்தியை தொடங்கிய நாள்.
1 ஓம் பராசக்தி ஆலை		15-9-1969	14-11-1969
2 கிருஷ்ணவேணி ஆலை		17-12-1969	4-2-1970
3 கம்போடியா ஆலை		14-12-1969	4-2-1970
4 ஸ்ரீ ரங்கலிலாஸ் ஆலை		15-1-1970	14-4-1970
5 கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை		26-6-1971	8-7-1971

இந்த ஆலைகளின் பணியின் தரம் குறித்த விவரங்கள் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆலையை ஏற்று நடத்துவதற்குத் தேவைப்படும் நடைமுறை மூலதனம், ஆலையைச் சீரமைப்பதற்காகும் செலவு ஆகியவற்றை 51 : 49 என்ற வீதத்தில் தேசிய பஞ்சாலைக் கழகமும் தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகமும் கூட்டாக ஏற்றுக்கொள்ளின்றன. இக்கழகத்திற்கு பங்கு மூலதனத் தொகையாகவும், கடனாகவும் அரசு இதுவரை ரூ. 93.33 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. இத் தொகையில் பெரும்பகுதி, மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆலைகளுக்குத் தேவைப்படும் நடைமுறை மூலதனத்தை, சரிக்கட்ட பஞ்சாலைக் கழகத்தினால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஐந்து பஞ்சாலைகள்

25th March 1972]

குறித்து தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகமும் தேசிய பஞ்சாலைக் கழகமும் கொடுத்துள்ள தொகை பற்றிய விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

ஆலையின் பெயர்.	தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம்.	தேசிய பஞ்சாலைக் கழகம்.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1 ஓம் பராசக்தி ஆலை	4.70	3.45
2 கம்போடியா ஆலை	25.04	11.83
3 கிருஷ்ணவேணி ஆலை	7.88	3.06
4 ஸ்ரீ ரங்கலிலாஸ் ஜின்னிங்-ஸ்பின்னிங் ஆலை.	30.82	8.16
5 கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை	22.00	3.36
	90.44	29.86

ஆலைகளை மேற்கொண்ட பின்னர், எவ்விதப் பிரச்சினையுமின்றி திறமையாக இவ்வாலைகள் செயல்படுவதற்காக இவ்வாலைகளில் உள்ள யந்திரங்களை நவீனப்படுத்துவது, தொழிலாளரது வேலைத்திறனைச் சீரமைப்பது குறித்து இக்கழகம் தனது நாட்டத்தைச் செலுத்தியுள்ளது. இக்கழகம் நவீன திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்காகும் உடனடிச் செலவு ரூ. 147.86 லட்சமும் அடுத்த ஆண்டில் ரூ. 130.72 லட்சமும் ஆகும். யந்திரங்களை நவீனமயமாக்குவது குறித்து ஆலைகள் தமது சொந்த நிதியிலிருந்தும் கழகம் கொடுத்த நிதியிலிருந்தும் இதுவரை ரூ. 42.54 லட்சத்தை செலவு செய்துள்ளது. மேற்கண்ட ஆலைகளைக் கழகம் மேற்கொண்டதன் பலனாக 3,500 பேர்களுக்கு மேலாக வேலையளிக்கப்பட்டதோடு சுமார் ரூ. 5.82 கோடி மதிப்புடைய நூல் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

பருத்தியைக் கொள்முதல் செய்யவும், இருப்பு வைக்கவும் அதை விற்கவும் பொருட்டு இக்கழகம் “A வகுப்பு” பருத்தி உரிமத்தைப் பெற்றுள்ளது. தொழில் வளர்ச்சி முறைப்படுத்தல் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு சில ஆலைகளை எடுத்துக்கொள்வதென்றும், அந்த ஆலைகளை நிர்வகிப்பதற்காக இந்தக் கழகத்திடம் ஒப்படைப்பதென்றும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரைத் தொழில்.

முன்னரே செயல்பட்டு வந்த கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் மற்றும் நிறுவப்பட்டு வந்த புதிய சர்க்கரை ஆலைகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை பெருகிவருவது குறித்தும், பொதுவாகச் சர்க்கரைத் தொழிலிலுள்ள குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் குறித்தும் சிறப்பாகக் கவனம் செலுத்தும் பொருட்டு, சர்க்கரை இயக்குநர் அலுவலகம் ஒன்றைத் தனியாக அமைக்க, 1969 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில், இந்த அரசு தீர்மானித்தது.

[25th March 1972]

இன்றைய நிலவரப்படி, இம் மாநிலத்தில் 20 சர்க்கரை ஆலைகள் உள்ளன. அவற்றில் 10 ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ளன. அவற்றில் 7 ஆலைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சிய 3 ஆலைகள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. இந்த 10 கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், நாளொன்றுக்கு, 13,450 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழியும் திறன் கொண்டவையாகும். இவற்றில், நாளொன்றுக்கு 8,700 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழியும் மொத்தத் திறன் கொண்ட 7 ஆலைகள் உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. அண்மையில் உற்பத்தி தொடங்கிவிருக்கிற ஆலை, வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை ஆகிய இந்த மூன்று பங்கு மூலதனங்களைச் சேகரித்து வருகின்றன. அவை 1975-ஆம் ஆண்டில் ஆலைகளின் நிறுவப்பட்ட திறன், உரிமம் வழங்கப்பட்ட திறன் ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் இணைப்பு VI-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நிறுவப்பட்டு வரும் இந்த மூன்று கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் பங்கு மூலதனங்களைத் திரட்டுவதில் அடைந்த முன்னேற்றம் குறித்து இணைப்பு VI-ல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

நாளொன்றுக்கு 1,250 மெட்ரிக் டன் சாறு பிழியும் திறனுள்ள கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்தால் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையின்படி, உதவி பெறுவதற்குத் தகுதியுள்ளவையாகும்; அதாவது:—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

1. உறுப்பினர்களால் செலுத்தப் படவேண்டிய பங்கு மூல தனம். 45.00 ஆலைகள், தங்களது உறுப்பினர்களிடமிருந்து சமமாக மொத்தம் ரூ. 65 லட்சத் திற்புப் பங்கு மூலதனம் திரட்ட வேண்டுமென்பதே, ஆலைகளுக்காக வழங்கப்பட்ட இசைவுக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள 1-வது நிபந்தனை ஆகும்.
2. மாநில அரசால் செலுத்தப்பட வேண்டிய பங்கு மூலதனம் வளர்ச்சியடையாத பகுதிகளில் நிறுவப்பட்டுள்ள ஆலைகளின் (மாநிலத்திட்ட உச்சவாட்டிற்குள் தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்து பெறும் 100 சத வீத கடன் உதவி யோடு). 45.00 நேர்வில், அரசு மற்றும் ஏனைய உறுப்பினர்களின் பங்கு மூலதன விகிதாசாரமானது 2:1 என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இது, மாநில திட்ட உச்சவாட்டிற்குள், ஒவ்வொரு நேர்விலும், ரூ. 45 லட்சம் என்பதற்குப் பதிலாக, ரூ. 60 லட்சம் என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டதாகும்.

25th March 1972]

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

3. மத்திய நிதி உதவி நிறுவனம் கமிட்டிக்குப் பெறும் வட்டார மூலதனக் கடன்.	140.00
4. ஏனைய நிதி உதவி நிறுவனம் கமிட்டிக்குப் பெறும் கடன்.	10.20
மொத்தம் ..	240.20

பல்வேறு கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் செயல் திறனின் குறிப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(a) ஆம்பூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், வட புதுப்பேட்டை, வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 800 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனுள்ள இந்த ஆலை இந்திய அரசிடம் உரிமம் பெற்றது. 1955-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டது. இது தனது உற்பத்தியை 1960-61-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியது. 1965-ஆம் ஆண்டில், இந்த ஆலை, தனது சாறு பிழியும் திறனை நாளொன்றுக்கு 800 டன்னிலிருந்து 1,250 டன் திறனுக்கு விரிவுப்படுத்த இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றது. 1968-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில், நாளொன்றுக்கு கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனை 1,250 டன்னிலிருந்து 2,200 டனாகப் பெருக்குவதற்கு இந்திய அரசு உரிமம் ஒன்றை வழங்கியது. இந்த ஆலை தனது திறனை 1970-71-ல் விரிவாக்கி அதனைச் செயல்படுத்தியது.

1970-71-ல், இந்த ஆலை 2,24,886.280 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழிந்து, 21,748.900 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்தது. இதற்கு முந்திய பருவ காலத்தில் 8.58 சத வீதம் சர்க்கரை பெறப்பட்டிருக்க, இப்பருவத்தில் பெறப்பட்ட சராசரி சர்க்கரை 9.65 சத வீதமாகும். சாறு பிழியும் மொத்த நாட்களின் எண்ணிக்கை 181 ஆகும். இக்காலத்தில் பிழியப்பட்ட கரும்பு, நாளொன்றுக்கு மணி ஒன்றுக்குப் பிழியப்பட்ட தன் சராசரி ஆகியவை, முந்திய ஆண்டுகளைவிட அதிகமாகும்.

(b) மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், படாலம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 800—1,000 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனுடன் செயல்படுவதற்காக இந்த ஆலை, இந்திய அரசிடமிருந்து 1955-ஆம் ஆண்டில் உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றுள்ளது. 1961-ஆம் ஆண்டில் சாறு பிழியத் தொடங்கியது. ஆனால், 1967-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் வரை தனது முழுத் திறனை அடைய இயலவில்லை. நாளொன்றுக்குத் தனது சாறு பிழியும் திறனை, இரண்டு நிலைகளில், 1,600 டன்னுக்கு விரிவுப்படுத்த, இந்த ஆலை கருதியது. முதல் நிலை 800 டன்னிலிருந்து

[25th March 1972]

1,250 டன் வரை, இரண்டாவது நிலை 1,250 டன்னிலிருந்து 1,500 டன் வரை இயந்திரங்களை கொள்முதல் செய்வதிலேற்பட்ட தாமதத்தினால் விரிவுபடுத்தப்படும் பணியை முடிக்க இயலவில்லை. 1,200 டன் சாறு பிழியும் திறனை நிலைப்படுத்துவதற்கு இந்த ஆலை திட்டமிட்டுள்ளது. விரிவுப்படுத்தும் பணிக்கான செலவு ரூபாய் ஒரு கோடிக்கு அதிகரிக்காது என்பதால், கணிசமான அளவுக்கு விரிவுப்படுத்தும் பணிக்காக இந்திய அரசால் வழங்கப்பட்ட இசைவுக் கடிதம் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது.

1970-71ல், 1,74,234.842 மெட்ரிக் டன் கரும்பைப் பிழிந்து, 15,031.900 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை இந்த ஆலை உற்பத்தி செய்தது. முந்திய காலங்களில் பெறப்பட்ட சராசரி சர்க்கரை 7.5 சத வீதமாகும். இப்போது பெறப்பட்ட சராசரி சர்க்கரை 8.61 சத வீதமாகும். சாறு பிழிந்த மொத்த நாட்கள் 240 ஆகும்.

(c) அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், கிருஷ்ணபுரம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 900 டன் சாறு பிழியும் திறனுடன் செயல்பட இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்ற இந்த ஆலை 1955-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டது. 1960-61-ல் இந்த ஆலை உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. 1966-ஆம் ஆண்டில், இந்த ஆலை, தனது சாறு பிழியும் திறனை 900 டன்னிலிருந்து 1,250 டன்கை உயர்த்துவதற்கு இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றது. உற்பத்தியாளர்கள் இயந்திரங்களை வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதால், ஆலையின் திறனை விரிவுபடுத்த இந்த ஆலையால் இயலவில்லை. தனது விரிவுப்பணியை முடிக்க 31-10-1972-ஆம் நாள் வரை காலத்தை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று, இந்த ஆலை கோரியுள்ளது. இந்த விரிவுத் திட்டம் 1972-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆலை இரு கால அளவில் அதற்கு வேண்டிய கரும்பைப் பெறுகின்றது. அக்டோபர் திங்களிலிருந்து ஜனவரித் திங்கள் வரையிலுள்ள ஒரு பருவ காலத்தையும், ஜூன் திங்கள் முதல் செப்டம்பர் திங்கள் வரையிலான மற்றொரு பருவ காலத்தையும், ஆகிய இரு பருவ காலங்களை அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை பெற்றுள்ளது. இந்த ஆலை, 1970-71-ல் முக்கிய பருவத்தில் 37,170 மெட்ரிக் டன் கரும்பையும், 1970-71-ல் சிறப்புப் பருவத்தில் 97,377 மெட்ரிக் டன் கரும்பையும் சாறு பிழிந்தது. 10 சத வீத உற்பத்தி கிடைத்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

(d) சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், மோகனூர், சேலம் மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 1,000 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனோடு செயல்பட 1960-ஆம் ஆண்டில், இந்த ஆலை அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஆலை 1964-ல் நிறுவப்பட்டு சாறு பிழியும் முழுத் திறனை 1964-65-ஆம் ஆண்டில் அடைந்தது. 1965-ஆம் ஆண்டில், நாளொன்றுக்குத் தனது திறனை 1,000 டன்னிலிருந்து 1,750 டன்கை உயர்த்துவதற்கு உரிமம்

[25th March 1972]

ஒன்றை இந்த ஆலை பெற்றது. இயந்திரங்களை அனுப்புவதற்கு ஆலை களை இந்த ஆலை அனுப்பியது. உற்பத்தியாளர்கள் இயந்திரங்களை அனுப்புவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதால், இந்த ஆலை தனது விரிவுப்பணியை முடிக்க இயலவில்லை. 30-6-1972-ஆம் நாள் வரை காலத்தை நீட்டித் தருமாறு இந்த ஆலை கோரியுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டுப் பருவத்தில், 1,91,522.37 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழிந்து, 17,931.34 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்தது. பெறப்பட்ட சர்க்கரையின் சராசரி அளவு 9.50 சத வீதமாகும். முந்திய பருவத்தில் பெறப்பட்ட சர்க்கரை அளவு 8 சத வீதமாகும்.

(e) கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், முங்கில்துறைபட்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 1,000 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனுடன் பிரிவு ஒன்றை அமைப்பதற்கு, 1962-ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றை இந்த ஆலை பெற்றது. இந்த ஆலை, 1967-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. நாளொன்றுக்குச் சாறு பிழியும் திறனை 1,000 டன்னிலிருந்து 1,250 டன்கை உயர்த்துவதற்காக இந்த ஆலை, இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றது. விரிவுப்பணி முடிவாகும் நிலையிலுள்ளது.

1970-71-ஆம் பருவத்தில், 1,67,332.964 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழிந்து, 15,437.300 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்தது. பெறப்பட்ட சர்க்கரையின் சராசரி அளவு 9.25 சத வீதமாகும். முந்திய பருவத்தில் பெறப்பட்ட சர்க்கரையின் சராசரி அளவு 8 சத வீதமாகும். சாறு பிழியப்பட்ட நாட்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 180 ஆகும்.

(f) தேசியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், அலங்காநல்லூர், மதுரை மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 1,000 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனுடன் செயல்பட இந்த ஆலை, இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றது. 1967-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் வரை, இந்த ஆலையை நிறுவும் பணி நடைபெற்று வந்தது. 9-2-1967-ஆம் நாள் சோதனை அடிப்படையில் இந்த ஆலை சாறு பிழிந்தது. கரும்பு பற்றுக்குறையால், சாறு பிழிவதை 13-2-1967-ஆம் நாள் நிறுத்தியது. 1967-68-ல் தான் தனது முறையான சாறு பிழியும் பணியை இந்த ஆலை தொடங்கியது. இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்பட்ட தாமதத்தாலும் கரும்பு பற்றுக்குறையாலும் இந்த ஆலைக்கு ஆரம்பக் காலத்தில் இடைபூறுகள் ஏற்பட்டன.

1970-71-ல், 1,16,626.281 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழிந்து, 11,540.400 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்தது. 131 நாட்கள் சாறு பிழியப்பட்டது. பெறப்பட்ட சர்க்கரை அளவு 9.9 சத வீதமாகும். முந்திய பருவத்தில் பெறப்பட்ட சர்க்கரை அளவு 7.32 சத வீதமாகும். முந்திய பருவத்தோடு ஒப்பிடும்போது இந்தப் பருவத்தில் சாறு பிழியப்பட்ட கரும்பின் அளவு மிகக் குறைவாக இருந்தபோதிலும், 1970-71 பருவத்தில் கரும்பு பிழிவதில் சிறந்த சாதனை ஏற்பட்டது.

[25th March 1972]

(ஐ) தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், பாலக்கோடு, தருமபுரி மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 1,250 மெட்ரிக் டன் சாறு பிழியும் திறனுடன் செயல்படுவதற்கு இந்திய அரசிடமிருந்து தொழில் உரிமம் ஒன்றை, இந்த ஆலை 1966-ஆம் ஆண்டில் பெற்றது. இந்த ஆலை 20—2—1972 ஆம் நாள், முதன் முதலாகச் சாறு பிழியத் தொடங்கியது.

1970-71, 1969-70ஆம் ஆண்டுகளில், கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளில் கிடைக்கப்பெற்ற சர்க்கரையின் சத வீதம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தொடர் எண்.	கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையின் பெயர்.	திரும்பப் பெறப்பட்ட சர்க்கரையின் சத வீதம்.	
		1970-71 பருவக் காலம்	1969-70 பருவக் காலம்.
1	ஆம்பூர்	9.65	8.58
2	மதுராந்தகம்	8.61	7.50
3	அமராவதி	10.00	8.57
4	சேலம்	9.50	8.00
5	களளக்குறிச்சி	9.25	8.00
6	நாஷனல்	9.90	7.32
	மொத்தம்	56.91	47.97
	சராசரி உற்பத்தி	9.49	7.99

இம் மாநிலத்தில் கரும்பினின்று சர்க்கரை கிடைக்கும்படி 1970-71 பருவத்தில் (1—10—1970-லிருந்து 30—9—1971 வரை) குறிப்பிடத்தக்க உயர்வு இருந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம்.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் மூலம் கிடைத்த ஆதாயம், ஏற்பட்ட விரயம் ஆகியவற்றைக் காட்டும் விவர அறிக்கை ஒன்றை இணைப்பு VII-ல் காணலாம். பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், சிவ் தொழிற்சாலைகள் விரியத்தில் இயங்கி வருவதற்கான முக்கிய காரணம், பொது அளவு கரும்பு கிடைக்காமை, கரும்பினின்று குறைந்த அளவு சர்க்கரை கிடைத்தல், கரும்பு ஆலையாவதற்கான கீண்ட காலம் ஆகியவையாகும். 1970-71-ல் சராசரி கரும்பு கிடைக்காமலு 9.49 சத வீதத்துக்கு உயர்ந்துள்ளது. இதே நிலை பேணி வரப்படுமானால் எல்லா கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளும் ஆதாயத்தில் இயங்கிவரும்.

[25th March 1972]

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் பங்கு மூலதன அமைப்பில் மாநிலம் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 150 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் தொகையில் ரூ. 140 லட்சம் புதிய ஆலைகளில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்காக பங்கு மூலதனமாக ஒதுக்கப்பட்டது. ரூ. 10 லட்சம் ஏற்கனவே இயங்கி வரும் ஆலைகளின் பங்கு மூலதன அமைப்பை வலுப்படுத்துவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. திட்ட நிதி ஒதுக்கத்தில் ரூ. 62.07 லட்சம் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள வற்றிற்காக ஏற்கனவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன :—

1969-70.

(ரூபாய்
லட்சத்தில்.)

தேசியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	1
1970-71.	
அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	5
வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	15
திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	15
கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	10
1971-72.	
தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	10
தேசியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	6.07
	62.07

ஆலைகளின் பங்கு மூலதனத்தில் அரசின் பங்கிற்காக இந்த ஆண்டு ரூ. 40 லட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும், தேசியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் முறையே ரூ. 10 லட்சம், ரூ. 6.07 லட்சம் பங்கு மூலதனம் உதவித் தொகையாக வழங்க ஏற்கனவே ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், ஆகப் புதிதாக அமைக்கப்படவிருக்கிற மூன்று புதிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்காக எஞ்சியுள்ள ரூ. 23.93 லட்சம், முதல் இரண்டு ஆலைகளுக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 8 லட்சம் என்ற வீதத்திலும் கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட் என்ற நிறுவனத்துக்கு ரூ. 7.93 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1972]

கரும்பு பயிரிடும் உறுப்பினர்களிடமிருந்து பங்கு மூலதன வசூலிக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ள மூன்று புதிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளும் 31-12-1971 அன்றுள்ளபடி முறையே ரூ. 14.56 லட்சம், ரூ. 10.69 லட்சம், ரூ. 3.03 லட்சம் வசூலித்துள்ளன. இதன் விவரங்கள் இணைப்பு VI-ல் காட்டப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், தனியார் தொழிற்சாலைகள், ஆதிபவற்றை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது குறித்த விவர அறிக்கை ஒன்று, இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள இணைப்பு எண் VIII-A VIII-B-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலே கூறியுள்ளவாறு, தமிழ்நாட்டில் கரும்பில் கரும்புச் சாறு பொதுமான அளவு இல்லை. 1969-70 ஆம் ஆண்டின் சர்க்கரை உற்பத்தி பருவத்தில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளில் கிடைக்கும் சர்க்கரையின் சத வீதம் 7.5-லிருந்து 8.58-க்கு உயர்ந்துள்ளது. சராசரி 8.01 சத வீதமாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 1970-71 ஆம் ஆண்டின் சர்க்கரை உற்பத்திப் பருவத்தில், கணிசமான அளவு சர்க்கரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டு சர்க்கரை உற்பத்தி சத வீதம் 8.61 சத வீதத்திலிருந்து 9.9 சத வீதத்துக்கு உயர்ந்துள்ளது. சராசரி 9.49 சத வீதம் ஆகும். எனினும், சர்க்கரை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக தொடர்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

துணைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துதல்.

1970-71-ல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கருப்பஞ்சாற்று கசண்டின் விவரங்கள் இணைப்பு IX-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72 ஆம் ஆண்டு பருவத்தில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ள உற்பத்தி 1.5 லட்சம் மெட்ரிக் டன் ஆகும். கருப்பஞ்சாற்றுக் கசண்டு முக்கியமாக வடிசாலைகளால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தற்போது இவற்றை பயன்படுத்தும் நிறுவனங்கள் இரண்டு மட்டுமே உள்ளன. அவையாவன :—

திருச்சி, வடிசாலைகள்-இராசாயன லிமிடெட், இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட், இந்தத் துணைப் பொருளைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு இன்னும் பல வடிசாலைகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில், சக்தி சர்க்கரை வடிசாலை, அருண் சர்க்கரை வடிசாலை ஆகிய இரண்டும் 1972, மே திங்களில் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சர்க்கரை உற்பத்தியின் கிடைக்கும் கழிவுப் பொருள் (Bagasse).

இம் மாநிலத்தில் சாதாரணமாக சுமார் 9 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவிற்கு இந்தக் கழிவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இதில் 8.5 லட்சம் மெட்ரிக் டன், கொதிகலன்களுக்கு எரிபொருளாகத் திரும்பவும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. விலை மலிவாகவுள்ள மாற்று எரிபொருள் கிடைத்தாலன்றி, மற்றப்படி, இக் கழிவுப் பொருள் காகித உற்பத்திக்கு வழங்குவது இயலாது. சர்க்கரை ஆலைகளில் கிடைக்கும் உபநிலை

25th March 1972]

கழிவுப் பொருட்களின் அடிப்படையில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைப்பது ஆதாயம் தரக்கூடியதா என்பது குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

25-5-1971-லிருந்து சர்க்கரை கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டது. அரசு நியமனதாரர்கள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு அரசு சர்க்கரை பகிர்ந்தளிப்பதற்காக, தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாச் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்தும் திங்கள் ஒன்றுக்கு வெளியாகும் சர்க்கரையில் 10 சத வீதம் மரபின் முறை அடிப்படையில் 1971, டிசம்பர் திங்களிலிருந்து அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1-1-1972-லிருந்து தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியாகும் சர்க்கரையில் 60 சத வீதம் அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அரசுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற விலையில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பொதுமக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கான விலை வீதம் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2 ஆகும். எஞ்சியுள்ள 40 சத வீதம் வெளிச் சந்தையில் விற்கப்படுகிறது. ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒதுக்கீட்டிலிருந்து இந்திய அரசு தமிழ்நாடு, கேரளா, ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது.

[25th March 1972]

இணைப்பு II.

தமிழ்நாட்டில் கைத்தறித் தொழில் குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.

தொடர் எண்ணும், இனங்களும்.	முதலாம் திட்டத்தின் முடிவில் (1956 மார்ச்) உள்ள நிலை.	1966 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.	1970 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.
(1)	(2)	(3)	(4)
கூட்டுறவுத் துறையில்.			
1 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை—			
(a) பருத்தி	842	1,049	763
(b) பட்டு	5	20	14
(c) செயற்கைப் பட்டு ..	1	6	3
2 தறிகளின் எண்ணிக்கை (லட்சத்தில்).	1.57	2.28	1.64
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
3 பங்கு மூலதனம்	79.12	1,72.21	2,08.25
4 சேம நிதி	79.77	1,77.18	2,50.87
5 ஏனைய இருப்பு நிதிகள் ..	30.22	82.47	49.10
6 ஆண்டொன்றுக்கு வழங்கப் படும் ஊதியம்.	1,37.88	3,84.17	4,28.03
7 வசூலிக்கப்பட்ட சிக்கன நிதி.	8.29	32.60	60.60
8 நடைமுறை மூலதனம் ..	2,77.86	7,96.68	7,68.02
9 உதவித் தொகை— சிக்கன நிதித் திட்டம்—			
(a) பங்கு கொள்ளும் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	..	153	100
(b) உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை.	..	9,400	5,549
(c) நிதியிலுள்ள மொத்தத் தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	..	18.80	42.00

25th March 1972]

இணைப்பு II—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், இனங்களும்.	முதலாம் திட்டத்தின் முடிவில் (1956 மார்ச்) உள்ள நிலை.	1966 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.	1970 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.
(1)	(2)	(3)	(4)
9 (d) [9 (c)] மொத்த நிதியில் அரசு வழங்கிய பங்கு (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	6.15	13.72
10 உற்பத்தி (ஆரம்ப நெச வாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்)—			
(a) அளவு (கெஜம் பத்து லட்சத்தில்).	74.34	102.00	68.78
(b) மதிப்பு (ரூபாய் கோடியில்).	8.00	13.02	12.82
11 விற்பனைகள் (ரூபாய் கோடியில்).	5.91	13.03	13.74
12 பெரிய சாயப் பட்டறைகள் ..	..	4	5
13 சிறிய சாயப் பட்டறைகள் ..	..	143	151
14 நெசவாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம்—			
(a) காலனிகளின் எண்ணிக்கை.	2	36	36
(b) வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	65	2,683	2,683
(c) நிதி முதலீடு (ரூபாய் லட்சத்தில்)	1.08	1,27.65	1,27.65
15 நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்— சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	..	27	..
16 மாநிலக் கைத்தறிச் சங்கம்—			
(a) உறுப்பினர்கள் ..	999	1,083	1,218
(b) பங்கு மூலதனம் (ரூபாய் லட்சத்தில்).	6.14	36.25	44.18

[25th March 1972]

இணைப்பு II—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், இனங்களும்.	முதலாம் திட்டத்தின் முடிவில் (1956 மார்ச்) உள்ள நிலை.	1966 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.	1970 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.
(1)	(2)	(3)	(4)
16 (c) துணி கொள்முதல் (ரூபாய் லட்சத்தில்).	1,36.21	3,77.40	4,57.34
(d) துணி விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	1,40.16	3,83.22	5,04.94
(e) நூல் கொள்முதல் (பேல்களின் எண்ணிக்கை).	10,329	25,225	28,781
(f) நூல் விற்பனை (பேல் களின் எண்ணிக்கை).	10,671	27,504	27,351
(g) சாயப் பொருள்கள் விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	33.68	22.46
(h) கச்சாப் பட்டு விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	1.13	..
(i) சரிகை விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	0.11	..
(j) செயற்கைப் பட்டு விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	5.12	1.41
(k) விற்பனைப் பிரிவு களின் எண்ணிக்கை— மாநிலத்தில்	258	236	251
மாநிலத்திற்கு வெளியே.	23	110	77
(l) சேம நிதி (ரூபாய் லட்சத்தில்).	5.15	11.76	12.17
(m) நடைமுதல் மூல தனம் (ரூபாய் லட்சத்தில்).	92.91	1,61.83	5,63.50
(n) சங்கத்தின் மூல தனத்தில் அரசின் பங்கு (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	18	18

25th March 1972]

இணைப்பு II—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், இனங்களும்.	முதலாம் திட்டத்தின் முடிவில் (1955 மார்ச்) உள்ள நிலை.	1966 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.	1970 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.
(1)	(2)	(3)	(4)
(o) சங்கத்தின் ஏற்றுமதி.	..	32,329	
17 கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள்—			
(a) மொத்த நூற்புக் கதிர்கள்.	..	1,64,360	1,93,336 (31—12—1971).
(b) ஆண்டு உற்பத்தித் திறன் (பேல்கள்.)	..	66,000	105.15 (கி. லட்சத்தில்.)
(c) ஆலைகளுக்கான (மொத்த மூலதனச் செலவு (ரூபாய் கோடியில்).	..	9	9
18 தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதிக் கழகம் கூட்டுறவு அமைப்பில் சேராத நெசவாளர்களுக்கு வழங்கிய கடன்கள் (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	217 (1971-ல்.	149.35

இணைப்பு III

வகை என்னும், கூட்டுறவு நூற்பாலைப்பின் பெயரும்.	உரிமத் திறனைவு (நூற்புக் கதிர்கள்).	அமைப்புத் திறனைவு (நூற்புக் கதிர்கள்.)	1971-ஆம் ஆண்டில் சராசரியாக ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு முறையிலும் இயங்கிய நூற்புக் கதிர்களின் எண்ணிக்கை.		1971-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப் பெற்ற தூல் அளவு (கிலோவில்) (வடசத்தில்).		குறிப்புகள்.
			(1)	(2)	(3)	(4)	

APPENDICES

[25th March 1972]

1 தென் இந்திய கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்—
“ஏ” பிரிவு 17,600 17,600 16,274 344 11-35 11-26 127-52

“பி” பிரிவு 12,096 12,096 11,745 344 9-05 3-65 63-98

2 திருவல்லிப்புத்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள். 25,083 24,192 18,654 354 8-84 8-40 1,10-71

3 திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள். 25,200 24,400 17,562 347 9-05 8-50 100-03

4 செலம் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள். 14,080 14,080 13,504 355 5-15 5-00 78-35

5 மதுரை மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள். 12,420 12,440 11,517 354 13-51 13-19 1,11-60

6 கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள். 13,420 12,420 11,809 345 14-06 13-80 1,45-25

7 திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள். 13,000 13,000 11,395 350 18-49 13-03 1,35-82

25th March 1972]

APPENDICES

8 கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	13,000	12,000	11,472	353	16-16	12-50	1,22-52	..
9 காஞ்சிபுரம் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	13,680	13,680	15,504	359	4-84	4-48	62-30	..
10 தென் ஆற்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலை.	12,096	12,096	10,997	354	4-32	4-21	13-01	..
11 வட ஆற்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலை.	13,824	13,824	13,402	356	5-73	5-61	83-55	..
12 தஞ்சாவூர் மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலை.	25,000	13,824	12,046	356	4-22	4-02	14-76	..
மொத்தம் ..	3,07,594	1,94,632	1,76,904	..	114-36	105-65	12,85-49	..

இணைப்பு IV

1961-ம் ஆண்டு தொழிற்பாலைகள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ், அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அதிகாரமன்றமான தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஐந்து பஞ்சாலையின் நடைமுறைப் பயன் (1971-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரை).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 ஓம் பராகத்தி ஆலை விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	15,048	13,064	814	5,04,286	4,88,562-00	65,19,128
2 திருஞ்ஞனவேணி விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	14,658	12,833	819	4,52,643	4,31,622-00	59,83,848
3 கம்போடியா ஆலை விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	39,202	38,566	394	20,24,037	19,60,844-00	2,54,19,234
4 திரு. சக்க விலாஸ் (பஞ்சபுத்தல், தூல் தூற்றல், நெசவு நெய்தல்) ஆலை விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	39,856	34,864	324	16,18,120	14,04,180-00	1,76,45,090
5 கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	28,430	19,139	127	2,77,992	1,82,760-44	28,75,679
ஐதிகை	100	..	..	..	..	..
ததிகை	100	..	..	..	..	..

₹ 28-6-1971-ஆரவ ஆலை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

APPENDICES

[25th March 1972]

இணைப்பு V

25th March 1972]

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள்.

தெகர் எண்ணூர், கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் பெயரும்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	பதிவு செய்த நாள்.	செயல்புரிய தொடங்கிய நாள்.	உரிமம் வழங்கப் பட்ட கூறுபத்தித் திறன்.	நிறுவனத் திறன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 ஆம்பூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	9-11-1955	11-11-1955	2,200	2,200
2 மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	4-12-1955	4-12-1955	1,000	1,000
3 அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	9-12-1955	13-12-1955	1,250	1,000
4 செலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	24-7-1960	29-9-1960	1,750	1,000
5 கன்னக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	19-5-1961	10-11-1961	1,250	1,250
6 தேசிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	12-6-1961	12-12-1961	1,000	1,000
7 தருமபுரி மாவட்ட கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	29-9-1966	15-12-1966	1,250	1,250
(20-2-1972-ல் சோதனை கூறுபத்தித் தொடங்கியது).				
8 வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	29-4-1970	14-5-1970	1,250	..
9 திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	29-4-1970	15-5-1970	1,250	..
10 கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	28-1-1971	28-1-1971	1,250	..
			13,450	8,700

APPENDICES

இணைப்பு VI

பங்கு முக்தை வகுப்பியில், மூன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்புக் கட்டத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம்.

ஆகஸ்டின் பெயர்.	பதிவு செய்த நாள்.	செயல் புரியத் தொடங்கிய நாள்.	கருப்பு பயிற்றுவிக்கப் பட்ட பங்கு முக்தை.	அரசு உதவித் தொகை.	நிலக்கைக் கையகப் படுத்தலுக்கு மொத்தம்.		குறித்த நிலைமை.	குறிப்புடன்.
					1970-71-ல்	1971-72-ல்		

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

மேலது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவை.

29-4-1970	14-5-1970	15-00	8-00	37-56	அமுந்தி கிராமத்தில் (குடியாத்தம் வட்டம்) 110-97 ஏக்கர் நிலம் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டது.	ஆகஸ்டின் பங்குடன் வாங்குவதற்காக கருப்பு பயிரிடுவோருக்கு வேலூர் கூட்டுறவு மத்திய வங்கி ஒப்பளித்தனவற்றை 2-20 லட்சம் நடுத்தர கால கடன் வழங்கப்படாமலானது.
-----------	-----------	-------	------	-------	--	--

திருப்பதூர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகியவை.

29-4-1970	15-5-1970	15-00	8-00	38-69	கோதண்டப்பட்டியில் (வானியம்பாடி வட்டம்) 107-37 ஏக்கர் நிலம் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டனது.	ஆகஸ்டின் பங்குடன் வாங்குவதற்காக கருப்பு பயிரிடுவோருக்கு வேலூர் கூட்டுறவு மத்திய வங்கி ஒப்பளித்தனவற்றை 2-93 லட்சம் நடுத்தரக் கால கடன் வழங்கப்படாமலானது.
-----------	-----------	-------	------	-------	---	--

[25th March 1972]

மேலது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவை.

29-4-1970	15-5-1970	15-00	8-00	38-69	கோதண்டப்பட்டியில் (வானியம்பாடி வட்டம்) 107-37 ஏக்கர் நிலம் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டனது.	ஆகஸ்டின் பங்குடன் வாங்குவதற்காக கருப்பு பயிரிடுவோருக்கு வேலூர் கூட்டுறவு மத்திய வங்கி ஒப்பளித்தனவற்றை 2-93 லட்சம் நடுத்தரக் கால கடன் வழங்கப்படாமலானது.
-----------	-----------	-------	------	-------	---	--

5th March 1972]

29-4-1970	15-5-1970	15-00	8-00	38-69	கோதண்டப்பட்டியில் (வானியம்பாடி வட்டம்) 107-37 ஏக்கர் நிலம் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டனது.	ஆகஸ்டின் பங்குடன் வாங்குவதற்காக கருப்பு பயிரிடுவோருக்கு வேலூர் கூட்டுறவு மத்திய வங்கி ஒப்பளித்தனவற்றை 2-93 லட்சம் நடுத்தரக் கால கடன் வழங்கப்படாமலானது.
-----------	-----------	-------	------	-------	---	--

இணைப்பு—VII.

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் பற்றிய 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதி பற்றிய சில குறிப்புகள்
(தனிக்கை செய்யப்பட்டது)

விவரங்கள்.

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

தேய்மானம்-வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் (+) 6.15 (+) 19.40 (+) 23.83 (+) 39.10 (+) 27.93 (+) 1.61

தேய்மானம் 14.40 9.66 23.46 14.07 4.09 22.07

சேர்ந்த வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் 3.93 0.80

தேய்மானம்-வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் 13.17 (+) 8.94 (+) 5.34 (+) 25.03 (+) 23.84 (+) 20.46

தொகையைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கிற, திரை வாயம் (+), திரை விரயம் (-).

சேர்ந்த மொத்த வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் (+) 111.66 (+) 67.02 (+) 42.64 (+) 103.96 (+) 28.89 (+) 17.76

வரும் ஆதாயம் (+) சேர்ந்த வரும் விரயம் (-).

.....வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் 24.48 1.11 48.32 21.01 0.81 15.90

.....வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் 89.35 80.61 25.34 77.70 73.24 36.86

.....வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் 13.17 (+) 14.70 (+) 31.03 (+) 10.25 (+) 43.16 (+) 13.33

(+) வாயத்தைக் குறிக்கிறது.

(-) விரயத்தைக் குறிக்கிறது.

APPENDICES

[25th March 1972]

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் பற்றிய 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதி பற்றிய சில குறிப்புகள்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

தேய்மானம், வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் (+) 8.13 (+) 0.65 (+) 0.48 (+) 3.54 (+) 14.92 (+) 8.91

தேய்மானம் 18.83 9.58 19.32 11.72 6.40 17.00

சேர்ந்த வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் 0.24 0.16

தேய்மானம், மேம்பாட்டுத் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் (+) 10.69 (+) 9.17 (+) 19.96 (+) 15.26 (+) 8.52 (+) 25.91

தொகையைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கிற, திரை வாயம் (+), திரை விரயம் (-).

சேர்ந்த மொத்த வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் (+) 117.83 (+) 67.34 (+) 41.74 (+) 108.79 (+) 41.98 (+) 30.48

சேர்ந்த வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் (+) 117.83 (+) 67.34 (+) 41.74 (+) 108.79 (+) 41.98 (+) 30.48

.....வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் 34.48 1.36 25.50 21.01 0.81 18.90

.....வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் 106.21 89.91 67.22 89.00 77.81 50.05

.....வளர்ச்சித் தன்னுபயோகத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிற செலவுகள் 22.86 (+) 23.93 (+) 50.98 (+) 1.22 (+) 35.64 (+) 39.43

(+) வாயத்தைக் குறிக்கிறது.

(-) விரயத்தைக் குறிக்கிறது.

APPENDICES

25th March 1972]

4 அனாமலதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை 1,250 1,000 1966-ல் உற்பத்தித் திறனை 1,000 டன்களிலிருந்து 1,250 டன்களாகப் பெருக்குவதற்கு இந்திய அரசு உரிமம் வழங்கியது. இப்பொருள் கடிதப் போக்குவரத்தில் இருந்தது. உற்பத்திப் பெருக்கத்தை நிறைவுச் செய்ய 31-10-1972 வரை காலவரம்பை நீட்டிக்குமாறு இந்திய அரசுக்கு மீண்டும் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

5 கன்னக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை 1,250 1,250 1966-67-ல் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதற்காக இந்திய அரசு உரிமம் ஒன்றை வழங்கியது. 1968-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் கால வரம்பை நீட்டித்ததுடன் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான பலன் தரக்கூடிய நடவடிக்கைகள் 1968-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் முடிவடைய வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டது. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் ஏற்குறைய முடிவடைந்துள்ளன.

6 தேனியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை .. 1,000 1,000 உற்பத்திப் பெருக்கம் தற்போது கருதப்பட்டவில்லை.

7 தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை 1,250 1,250 இந்த ஆலையில் நிர்மாணப் பணிகள் முடிவடைந்து 20-2-1972-ல் சோதனை முறையில் கரும்பு ஆலையாகும் பணி தொடங்கியது.

8 வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை .. 1,250 1,250 இந்த ஆலை உருவாகும் நிலையில் உள்ளது. அது பங்கு மூலதனத்தைச் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது.

9 திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை 1,250 1,250 இந்த ஆலை உருவாகும் நிலையில் உள்ளது. அது பங்கு மூலதனத்தைச் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது.

10 சோமபுத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை 1,250 1,250 இந்த ஆலை உருவாகும் நிலையில் உள்ளது. அது பங்கு மூலதனத்தைச் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது.

APPENDIOES

[25th March 1972]

இணைப்பு VIII-B.

25th March 1972]

தொடர் எண்ணும், சர்க்கரை ஆலையின் பெயரும்.

தொடர் எண்ணும், சர்க்கரை ஆலையின் பெயரும்.	உரிமம் வழங்கப்பட்ட உற்பத்தித் திறன் (நாள் ஒன்றுக்கு டன்கள்).	உற்பத்தித் திறன் (நாள் ஒன்றுக்கு டன்கள்).	குறிப்புகள்.
1 சக்தி கார்ல் விரிபெட்	2,000	2,000	4,000 டன்கள் வரை உற்பத்தியைப் பெருக்குவது பரிசீலனையிலிருக்கிறது.
2 செனத் இண்டஸ்ட்ரால ஸ்டீல் அண்ட் கார்ல் விரிபெட்.	2,500	1,500	விரிவாக்கப்பணி 1972-73-க்குள் முடிவடையும்.
3 திரு ஆரூரன் கார்ல் விரிபெட்	2,000	1,200	உற்பத்தியைப் பெருக்குவது ஆய்வில் உள்ளது.
4 மதுரை கார்ல் விரிபெட்	400	240	
5 கோத்தாரி கார்ல் விரிபெட்	1,500	1,500	
6 டெக்கான் கார்ல் விரிபெட்	1,500	1,500	
7 ஈ.ஜி.டி. பாரி விரிபெட்	2,750	2,200	உற்பத்திப் பெருக்கப் பணி 1971-72-ல் முடிவடையும்.
8 காவேரி கார்ல் விரிபெட்	1,500	1,000	உற்பத்திப் பெருக்கப் பணிகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை.
9 அருணா கார்ல் விரிபெட்	2,000	2,000	4,000 டன்கள் வரை மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது பரிசீலனையில் உள்ளது.
10 பானா கார்ல் விரிபெட்	400	400	செயல்படவில்லை.

APPENDIOES

இணைப்பு IX.

கருப்பஞ்சாற்றுக் கசண்டை.

(1)	1970-71-ல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சருப்புஞ்சாற்றுக் கசண்டைகள் அளவு.		1971-72-ல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு உற்பத்தி.	
	(2)	(3)	ரூ.	
1 மதுரைநகரம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை விரிவெட்ட	7,430-637	5,600		
2 சூம்பூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை விரிவெட்ட	10,670-290	11,000		
3 கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை விரிவெட்ட	5,750-580	6,500		
4 செலம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை விரிவெட்ட	9,231-700	9,000		
5 அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை விரிவெட்ட	5,941-504	7,000		
6 தேசியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை விரிவெட்ட	5,137-136	5,400		
7 தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	..	4,000		
8 ஈ.ஐ.டி. பாரி விரிவெட்ட	22,807-167	19,000		
9 காவேரி கரில் அண்ட் கெமிகல் விரிவெட்ட	9,636-505	8,000		
10 டெக்கான் கரில் அண்ட் கம்பெனி விரிவெட்ட	14,341-297	10,800		
11 செனத் இண்டியா ஸ்டீல் அண்ட் கரில் விரிவெட்ட	7,252-608	8,000		
13 அருளு கரில் விரிவெட்ட	11,747-150	15,000		

25th March 1972]

13 சக்தி கரில் விரிவெட்ட	19,744-840	25,000
14 மதுரை கரில் விரிவெட்ட	2,650-612	2,500
15 கோத்தாரி கரில் அண்ட் கெமிகல் விரிவெட்ட	8,683-305	8,000
16 திரு ஆரூரன் கரில் விரிவெட்ட	9,167-613	8,000
மொத்தம் ..		1,52,850

தமிழ்நாட்டில் கனிவள மேம்பாடு.

1957 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் இந்திய நிலவியல் ஆய்வுத் துறை மட்டுமே இம் மாநிலத்தில் கனிவளம் குறித்த ஆய்வுகளை நடத்தி வந்தது. இந்திய நிலவியல் ஆய்வுத் துறையின் முயற்சிகளுக்குத் துணை நிற்கும் கருத்துடன், 1957 ஆம் ஆண்டில் மாநில நிலவியல் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்பிரிவு தற்பொழுது தொழில் வாணிகத் துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தின் ஒரு பிரிவாக உள்ளது. நிலவியற் பிரிவை வலுப்படுத்துவதும் கனிவள ஆய்வுகளை மும்முரமாக மேற்கொள்வதற்கான புதிய கருவிகளை வாங்கவும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 25 லட்சம் முதலீடு செய்யப்பட்டது. நிலவியல் துறை கனிவள ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதுடன் நிலலாது, கனிவளச் சலுகைகள் தரவேண்டுமெனக் கோரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாக வருகின்ற விண்ணப்பங்கள் குறித்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு அவ் விண்ணப்பங்கள் தொடர்பாகத் தனது பரிவுரைகளையும் அளிக்கிறது.

மாநிலக் கனிவள மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற முக்கியத் திட்டங்கள் சில அடுத்துவரும் பத்திகளில் சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன.

தமிழ்நாடு கனிவள மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டப் பிரிவிலிருந்து இதற்குத் தொழில் நுட்ப உதவி கிடைத்துள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ், வட ஆர்க்காடு, தென்னார்க்காடு, தருமபுரி, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் பலவிடங்களில் 17,000 சதுர கி.மீ. பரப்பில் விரிவாகவும், மும்முரமாகவும் கனிப் பொருள் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டத்தின் கால அளவு மூன்றாண்டுகள்; அதாவது 1968-ல் தொடங்கி 1971-ல் முடிவுற்றது. இத் திட்டத்திற்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 120 லட்சம்; இத் தொகையில் ஏறத்தாழ ரூ. 80 லட்சம், கருவிகள், தொழில் நுட்ப வல்லுநர் உதவி ஆகிய வடிவில் ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து கிடைக்கிறது. மாநில அரசுக்குத் தோராயமாக ரூ. 40 லட்சம் செலவாகியுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் அளித்து வந்த உதவி 31-12-1971 ஆம் நாளுடன் முடிவடைந்தது. இரண்டாம் நிலையில் அளிக்கும் உதவி பற்றி ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் பரிசீலித்து வருகிறது.

இத் திட்டத்தில், வெளிநாட்டு வல்லுநர்களின் மேற்பார்வையின்கீழ் நிலவியல் ஆய்வு முனைப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த ஆய்வுகளின்போது விமானத்திற் பறந்தவாறு பௌதிக ஆய்வுகள், நில இரசாயன ஆய்வுகள்—நிழற்பட நிலவியல் ஆய்வுகள்—ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளுதல் போன்ற புதிய திறமை வாய்ந்த முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத் திட்டத்தில், அரசுப் பணியாளர்களுக்குத் திட்டத்திலும் வெளிநாட்டிலும் பயிற்சி அளிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறந்த கருவிகளுடன் கூடிய ஆய்வுக்கூடங்களை நிறுவுதல், கனிவள ஆய்வுகளுக்குத் தொழில் நுட்பத் திறம் மேம்பட்ட கருவிகளைப் பெறுதல் ஆகியவற்றுக்கும் இதன்கண் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நில பௌதிகப்

பிரிவு ஒன்று, சிறந்த கல்லாய்வு இயல் ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று, அணுக் கதிர்களை கிரகிக்கக்கூடிய, வண்ணப்படக் கருவியுடன்கூடிய (Spectro photometer) நிலவியல் சார்ந்த இரசாயன ஆய்வுக்கூடம், கனிப்பொருள்களைப் பக்குவப்படுத்துவது குறித்த ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று ஆகியன ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் உதவியுடன் நிறுவப்பட்டுள்ளன. தொழில் நுட்ப வல்லுநர் உதவி, கருவிகள், ஆராய்ச்சி, மாணவர்களுக்கான உதவித்தொகை (Fellowships) முதலியவற்றுக்காக, இத் திட்டத்திற்கு, ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் அளித்த மொத்த உதவி ரூ. 10.2 லட்சம் (அமெரிக்க) டாலர் ஆகும்.

விமானத்திற் பறந்தவாறு மேற்கொள்ளப்பட்ட நிலவியல் சார்ந்த பௌதிக ஆய்வுகளின்மூலம் வெளிப்பட முக்கிய முரண்பாடுகள் அனைத்தும் நிலத்தில் நடத்தப்பட்ட சோதனைகள்மூலம் பரிசோதித் தறியப்பட்டன. இச் சோதனைகள் மூலம், இதற்கு முன்னர் அறியப்படாமலிருந்த பல புதிய இரும்புத் தாது படிவங்கள் இருப்பது தெரிய வந்தது. விரிவான ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன. (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்) சேவத்தூருக்கருகிலும், (தருமபுரி மாவட்டம்) ஜோகிப் பட்டிக்கருகிலும் இன்னும் பிற பகுதிகளிலும் கார்பனேட் படிவங்களின் இருப்பிடம் குறித்துத் துனையிட்டுச் சோதனை ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. திருவள்ளூர்மலைக்கருகில் உள்ள கவுதிமலை ஒதுக்கக் காடுகளில் இரும்புக் கனிப் படிவங்கள் குறித்த விரிவான நிலவியல் வரைபடங்கள் இரும்புப் படிவங்கள் மண்மாதிரிச் சோதனைகளும் மேற்கொள்ளப் தயாரிக்கப்பட்டு, மேற்பரப்பு மண்மாதிரிச் சோதனைகளும் மேற்கொள்ளப் பட்டன. இந்தப்படிவங்கள் உள்ள இடங்களில் பூமிக்கடியில் உள்ள படிவங்களின் தன்மையையும் இருப்பு அளவையும் பற்றி உறுதி செய்து கொள்ளும் பொருட்டு இவ்விடங்களில் துனையிடும் பணி தொடங்கப் பட்டுள்ளது.

இந்த ஆண்டில் திட்டப்பகுதியில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட சில கனிவள இரும்புகள் கீழ்க்காணும் அளவில் உள்ளனவென்று மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது :—

(1) திருவள்ளூர்மலையில் அயக்காந்த (மேக்னடைட்) இரும்புப் படிவங்கள்.

1,400 லட்சம் டன் இரும்புப் படிவம் உள்ளதெனவும், அப்படிவத்தில் 35 முதல் 44 சத விதிகம் இரும்பு உள்ளதாகவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கவுதிமலைப் பகுதியில் இரும்புப் படிவங்களின் அளவைச் சரியாக மதிப்பிட்டறியும் பொருட்டும், அதன் தரத்தையறியும் பொருட்டும், அங்கு துனையிடும் பணி 1971 மார்ச்சில் தொடங்கியது. இதுவரை நான்கு துனைகள் இடப்பட்டுள்ளன. துனையிடப்பட்ட சுரங்கங்களிலிருந்து அப்பகுதியில் இரும்புப் படிவம் 10 மீட்டர் முதல் 30 மீட்டர் கனத்துக்கு இருப்பதாகத் தெரியவந்துள்ளது. தொடக்கச் சோதனையிலிருந்து அங்குள்ள இரும்புத் தாதுவை, 65 சத விதிகம் இரும்பு அடங்கிய உயர்தர அடர் இரும்பினை அளிக்கும் வண்ணம், காந்த ஈர்ப்புச் செய் முறை மூலம் எளிதில் அடர்த்தன்மை பெறச்செய்ய இயலும் எனத் தெரியவந்துள்ளது.

(2) சேவத்தூரில் நீர் அபிரகம் (Vermaiculite).
வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

சுமார் 350,000 டன் நீர் அபிரகம் கனிப்பொருள் கிடைக்குமென்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது. (இது இப்போது குறையால் சுரங்கமாக மேம்படுத்தப்படுகிறது).

(3) அபடை (Apatite).

மேற்சொன்ன பகுதியில் 190,000 டன் அபடை கனி கிடைக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(4) பைரோகுளோர் (வெப்பத்தினால் உருவாகும் பாசிக் கனிவகை).

இது நியோபியம், தெம்மம் (Tantalum), யுரேனியம் ஆகிய உலோகங்களடங்கிய ஒரு கனிப்பொருளாகும். சேவத்தூரில் இந்தக் கனிப்பொருள் சுமார் 800 டன் கிடைக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. துணைப்போடுதல், உலோகவியல் ஆய்வுகள் உட்பட பைரோகுளோர் கனிப்பொருளுக்கான மும்முர ஆய்வு ஒன்றை அனுசுத்தி ஆணைக்குழு மேற்கொண்டுள்ளது.

ஆழத்தில் படிந்துள்ள மேக்னசைட் கனிகளைக் கண்டறியவும், சேலத் துக்கருவில் சீமைச் சுண்ணாம்புக் குன்றுகளில் அக் கனிப்பொருள் எவ்வளவு நிறைந்துள்ளதென்று தீர்மானிக்கவும், துனையிடும் பணி 1971, மார்ச் திங்கடிக் தொடங்கப்பட்டது. திட்டமிட்டுள்ள 6 துளிகளில் இதுவரை நான்கு துளிகள் இடப்பட்டுள்ளன.

திட்டப்பகுதியில் முறையான நிலவியல் சார்ந்த இரசாயன மாதிரி ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. நூற்றுக்கணக்கான மாதிரிகள் சேகரிக்கப்பட்டு, பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், மாமந்தூர் பகுதியில் ஆழமான இடங்களில் இக் கனிப்பொருள் காணப்படுகின்றதா என்பதை முடிவு செய்யும் பொருட்டு, ஐ. பி. (Induced Polarisation) சாதனங்களைக் கொண்டு நிலவியல் சார்ந்த பௌதிக முறையில் கனிகளை வெட்டியெடுக்கும் பணி அண்மையில் தொடங்கப்பட்டு, இப்பணி நடந்தேறி வருகிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தில்கீழ் கனிவளங்கள் பல கண்டு பிடிக்கப்பட்டதனாலும், தமிழ்நாட்டின் பிற பாசுங்களில் தூரியம் (Graphite), சிலிமனைட் (Sillimanites), உரிவொள்ளி (Molybdenum) போன்ற கனிகள் இருப்பதனாலும் கனிவள வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் இரண்டு ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்படுவதற்குரிய இரண்டாம் நிலைப் பணியை மேற்கொள்ளுமாறு ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு அரசு வேண்டுகோள் விடுத்ததுள்ளது. சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களின் தற்போதைய திட்டப் பகுதியாக அமைந்துள்ள பாசுங்களுக்குத் தென் மேற்குப் பகுதியில் 14,000 சதுர கிலோமீட்டர் பகுதியை புதிய பகுதியாக புதிய முறைகளில் ஆய்வு செய்வது அவசியமாக உள்ளது. இவ்வேண்டுகோள் ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்ட நிறுவனத்தின் ஆய்வில் உள்ளது.

இரும்புக் கனிகளை செறிவுள்ளதாக்குவதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை (Concentration plant) திருவண்ணாமலையில் அமைப்பது இயலுமா என்பதைக் கண்டறியும் நோக்கத்துடன், திருவண்ணாமலைக்கு அருகில் இரும்புக் கனிப் பொருள்கள் குறித்துப் பெருமளவு மாதிரிகளைச் சோதனை செய்வது உட்பட வாய்ப்புறுதி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுமாறும் ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்ட நிறுவனத்தை அரசு வேண்டியுள்ளது. இவ்வேண்டுகோளும் ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்ட நிறுவனத்தின் ஆய்வினுள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்ட நிறுவனத்தின் உதவி பெறும் கனிவள மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் விளைவாக, நிலவியல் சார்ந்த இரசாயன ஆய்வுகள், நிலவியல் சார்ந்த பௌதிக ஆய்வுகள், பகுப்பாய்வுகள், கனிப் பொருட்களைப் பகுப்பெடுத்தல் ஆகியவற்றிற்கான எல்லா வகைகளையும் கொண்டுள்ள ஆய்வுக் கூடங்கள் தமிழ்நாடு நிலவியல் ஆராய்ச்சிப் பிரிவில் உள்ளன. நூற்ப திரம் மேம்பட்ட இந்த நிலைக் கருவிகளை இயக்குவதில் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கவும் அந்நூல் இயன்றது. இவ்வாறாக அந்தச் சாதனங்களைக் கையாண்டதில் அவர்கள் பயனுள்ள அனுபவம் பெறுகிறார்கள். அந்நூல் விவரமாக வெளிநாட்டுத் தொழில் வல்லுநர்கள் நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கூட, புதிய முறையில் இச்சாதனங்களை அவர்களால் இயக்க முடியும்.

முன்னோடிச் சோதனைகளுக்கான கனிப்பொருள்கள்
பதப்படுத்தும் ஆய்வுக்கூடம்.

1970. மே திங்களில் கனிப் பொருள்கள் பதப்படுத்தும் ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றை ரூ. 20 லட்சம் செலவில் அமைப்பதற்கான ஒரு திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புளிப்பு வழங்கியது. இந்த ஆய்வுக்கூடம் நான் ஒன்றுக்கு 20 முதல் 25 டன் வரையிலான கனிப்பொருட்களின் பெருமளவு மாதிரிகளை ஆய்வு செய்யும், 'டான்னி' நிறுவனத்தின் ஒரு பிரிவாகிய சேலத்திலுள்ள படிக்கல் பொடியாக்கும் தொழிற்சாலையை பேற்கொள்வதும் இச்செயற் குறிப்பில் அடங்கும். இத்தொழிற்சாலையின் எல்லா இருப்பு களும் கனிப் பொருள்கள் பதப்படுத்தும் இந்த உத்தேச ஆய்வுக்கூடத்திற்கு மாற்றப்படும். கூடுதலாக புதிய சாதனங்கள் வழங்கப்படும் இந்த ஆய்வுக் கூடம் இம் மாநிலத்தின் கனிவள ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்கு துணையாக இருப்பதுடன் இம் மாநிலத்தில் கனிப்பொருள் சார்ந்த தொழில் களுக்கு நேரடியாகப் பயனளிக்காமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆய்வுக்கூடத்தில் உரிய செலிகள் செய்து கொடுக்கும் பணி 1973-ம் ஆண்டிற்குள் முடியுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நீர் அபிரகப்படைத் தொழிற்சாலைத் திட்டம் (Vermiculite
Exfoliation Plant).

வெப்ப மூட்டப்படும்போது 12 முதல் 20 மடங்கு பருக்கக்கூடிய அல்லது விரியக்கூடிய மைக்கா வகையைச் சேர்ந்ததுதான் இந்த நீர் அபிரகப் படிவம் (Vermiculite) ஆகும். அனால் தடுப்பில் இக்கனிப் பொருள் உரையிட்டு மூடும் பொருளாகவும், மண்ணைப் பாங்காக்கும் சாதனமாகவும் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பருத்துப் பெருகும் தன்மைக்குப் பின்னர் இக்கனிப் பொருளைப் பட்டையாக்கிய பின்னரே இதன் பயன் அதிகமாகிறது. அப்போது இக் கனிப்பொருள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டால்தான் அது இம் மாநிலத்திற்குப் பயனளிக்கும்.

[25th March 1972]

நாளொன்றுக்கு ஒரு டன் அளவுக்கு நீர் அபிரகப்பட்டை தயாரிக்கக்கூடிய முன்னோடித் தொழிற்சாலையொன்று அமைக்கப்பட்டது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூருக்கு அருகில் நீர் அபிரகப் படிவம் பெருமளவில் உள்ளதாகச் சுற்றப்படுகிறது. உற்பத்தி தொடர்பான முதனிலைப் முன்னோடிச் சோதனைகள் 1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தூரிய குடுவைகள் தொழிற்சாலை (Graphite Crucible Plant)

சிவகங்கையில் தூரியப் படிவம் இருப்பதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. தூரியக் குடுவைகள் தயாரிப்புக்கு தகுதி வாய்ந்த 2.5 இலட்சம் டன் தூரியப் படிவம் அப்பகுதியில் பரந்திருப்பதாகக் கண்டறியப்படுகிறது. சிவகங்கையில் தூரியக் குடுவைகள் தயாரிப்பதென தொழில் வாணிகத் துறை கருதியுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு சுமார் ரூ. 25 இலட்சம் செலவாகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. என்னும் விரிவான ஒரு திட்ட அறிக்கையை இயக்குநர் தயாரிக்க வேண்டியுள்ளது.

கனிப்பொருள் படிவங்களுக்காக மாநில நிலவியல் பிரிவின் பிற ஆய்வுகள்.

ஆய்வு ஆண்டில், நிலவியல் பிரிவு, சிவகங்கையில் தூரியப்படிவம், திருமழிசையில் கனிமண படிவம், சத்தியமங்கலத்திற்கு அருகில் பச்சை வெங்கச் செங்கல் (Green Quartzite) காணப்படுவது குறித்து முந்திய ஆண்டில் தொடங்கிய ஆய்வுப்பணிகளைத் தொடர்ந்தது. இதனுடன் திசையின்வளைக்கு அருகில் கனிமண படிவங்கள் குறித்து விரிவான ஆய்வுகளும், பழனிமலைக் குன்று கனிவள ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அரியலூருக்கு அருகில் கிளிஞ்சல் சண்ணாம்பு (Marine limestone), பல்லடம் வட்டத்தில் படிக்கல், கனிமம் குறித்தும் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கடல் மணலும் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு, ஆய்வுப் பணிகள் நிறைவேற்றி வருகின்றன. கனிவளங்கள் குறித்து இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் சிறு சிறு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 1971 ஆம் ஆண்டில் மாநில நிலவியல் பிரிவால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் குறித்த பட்டியலொன்று இணைப்பு பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசு இயந்திர செங்கல் தொழிற்சாலையின் பயனுக்காக திருமழிசையில் கிடைக்கும் கனிமண குறித்த விரிவான ஆய்வுப் பணி முடிவுற்றது. செங்கல் மற்றும் ஓடு தயாரிப்புக்கான கனிமண இப்பகுதியில் 13 இலட்சம் டன் அளவுக்குப் படிந்திருப்பதாக கனிமண பிட்டப்பட்டுள்ளது. சோதனைத் துறைகளிலிருந்தும் குழிகளிலிருந்தும் சுமார் 500 மாதிரிகள் சேகரிக்கப்பட்டு, செக்கோஸ்லோவாகியா நாட்டு ஒத்துழைப்புடன் திறுவப்பட்டு வருகிற செங்கல் தொழிற்சாலைக் கென ஆய்வுகள் செய்யப்படுவதற்காக செக்கோஸ்லோவாகியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

25th March 1972]

சத்தியமங்கலம், மற்றும் அத்தாணிக்கு அருகே ஃபஸ்ஸைட் குவார்ட்ஸைட் (Fuschite Quartzite) படிவங்களும் பூசாரிப்பாளையத்திற்கு அருகே மாக்னசைட் படிவங்களும் கண்டறியப்பது பற்றி பெரிய அளவு கிராம வரைபடங்களில் குறிக்கப்பட்டன. ஃபஸ்ஸைட் குவார்ட்ஸைட் கனிகளின் மாதிரிகள் சேகரிக்கப்பட்டு, கிருஷ்ணகிரியிலுள்ள மெருகேற்றும் அரசுப் பிரிவில் அவற்றிற்கு மெருகேற்றப்பட்டது.

பச்சை வெங்கச் செங்கல் (Green Quartzite) வெட்டி எடுப்பதற்கான சிறந்த இடங்கள் சில இப்பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

கள்ளக்குறிச்சி, செந்துறை, கையிருலாபாத் பகுதிகளில் துளையிடுதல், பள்ளம் வெட்டிச் சோதனையிடுதல் மூலம் கிளிஞ்சல் சண்ணாம்புக்கற்களை கிரிவாக ஆய்வு செய்யும் பணி தொடங்கப்பட்டது. மொத்தம் 185 மீட்டர் ஆழத்திற்கு 12 துளைகள் அமைக்கும் பணி முடிக்கப்பட்டது. சண்ணாம்புக் கற்கள் படிந்துள்ள பரப்பளவை வரையறுக்கும் பொருட்டு கனி வள ஆராய்ச்சிக்காக இப்பகுதியில் 22 பள்ளங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன.

சண்ணாம்புக்கல் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் பெரிய அளவிலான திட்டங்களின்போது கண்டறியப்பட்டன.

லீபுரம் முதல் திருச்செந்தூர் வரை கடற்கரைப் பகுதிகளில் 'இல்மினைட்' செம்பொன் கற்கள், கனிச்செறிவுமிக்க என்யை மணல் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்யும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இல்மினைட், செம்பொன் கிடைக்கும் பகுதிகள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கிராம வரைபடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டன. நம்பியாற்று முகப்பிற்கும் ஓவாரி கிராமத்திற்கும் இடையே உள்ள பகுதியில் செம்பொன் கிடைக்கும் இடங்கள் சில கண்டுபிடிக்கப்பட்டன; அவ்விடங்களில் நிலத்தில் துளையிட்டு ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. கல்லாய்வு சார்ந்த ஆய்வுக்காகவும் (Petrographic Study) இரசாயனப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்காகவும் நிலத்தில் மொத்தம் 1,065 துளைகள் போடப்பட்டு 2,717 மாதிரிகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

திசையன்வளையைச் சுற்றி கனிமண கிடைப்பது பற்றிய ஆய்வுப் பணியும் விரிவான நிலவியல் வரைபடம் வரைதல் பணியும் முடிவுற்றன. கனிமண கிடைக்கும் முக்கிய இடங்கள் கிராம வரைபடங்களில் எல்லை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

தொழில் தொடர்புள்ள காரியங்களுக்கு இக்கனிமண உகந்ததா என்பது பற்றி முடிவு செய்யும் பொருட்டு இதனை இரசாயனப் பகுப்பாய்வு செய்யவும், பௌதீக, உலை சோதனைகள் நடத்தவும் வேண்டி மொத்தம் வரிப்பள்ளமிட்டு கிடைக்கும் மாதிரிகள் 250-ம் பெருமளவில் மாதிரிகள் 52-ம் சேகரிக்கப்பட்டன.

பள்ளம் வெட்டுதல், கிராமத் திட்டங்களில் பெரிய அளவிலான வரைபடங்களைத் தயாரித்தல் மூலம் வெங்கச் செங்கல் (quartz), கனிமம் (feldspar) ஆகியவை குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்யும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. வெங்கச்செங்கல், கனிமம் அடங்கிய பெக்மடைட் (Pegmatite)

[25th March 1972]

தனியாகக் கிடைக்கக்கூடிய இடங்கள்பற்றி வரைபடம் தயாரிக்க மேற்கண்ட ஆய்வுப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பெக்மடை அமைந்துள்ள கட்டுகளின் குறுக்கே பல பள்ளங்கள் வெட்டப்பட்டு பகுப்பாய்வு செய்வதற்காக மாநிலிகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

மதுரை மாவட்டத்தில் பழனி மலையின் உயரமான பகுதிகளிலும் அதனை அடுத்துள்ள பகுதிகளிலும் கனிப்பொருள் கிடைப்பது பற்றிய ஆய்வுப் பணியும், முறையாக வரைபடம் தயாரிக்கும் பணியும் நடத்தப் பட்டன. கனிப்பொருள் கிடைக்குமிடங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக 265 கிலோ மீட்டர் பகுதியில் முறையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது. சிறு அளவில் கிடைக்கக்கூடிய சுண்ணாம்புக் கற்கள், கருங்கல், அயக்காந்தம் (magnetite), வெங்கச் செங்கல், நாளங்களைத் தவிர ஆதாயம் தரக்கூடிய கனிப்பொருள் எதுவும் இப்பகுதியில் காணப்படவில்லை. மேற்கண்ட ஆய்வுப் பணி தவிர, மாநிலப் புவியியல் பிரிவு 1972-73ஆம் ஆண்டில் பின்வரும் ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ளது :—

1. கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நாகர்கோயில் அருகே வெள்ளைக் களிமண் (Refractory) கிடைப்பது பற்றி விரிவான ஆய்வு.
2. திருச்செந்தூருக்கு வடக்கே இராமநாதபுரம் கடற்கரை வரையில் கடற்கரை மணல் பற்றி ஆய்வு.
3. கன்னியாகுமரி மாவட்டம், விளவங்கோடு வட்டத்தில் “லிர்கான்” (Zircon), அபடைக் கிடைப்பது பற்றி விரிவான ஆய்வு.
4. திருச்சி மாவட்டத்தில் பவழப் படிவக்கீற்றுக்களில் உயர்ந்த ரகச் சுண்ணாம்புக்கல் கிடைப்பது பற்றி விரிவான வரைபடம் தயாரித்தல், ஆய்வு செய்தல்.
5. மதுரை மாவட்டம், சிறு மலைக்குன்றுகளில் கனிவன ஆய்வு.
6. திருச்சி மாவட்டம், பச்சைமலைக் குன்றுகளில் கனிவன ஆய்வு.
7. நீலகிரியில் (அபிரக ஆய்வுத் தொகுதி) அபிரகம் கிடைப்பது பற்றி ஆய்வு.
8. திருநெல்வேலி மாவட்டம், செங்கோட்டை வட்டத்தில் கனி பொருள் கிடைப்பது பற்றிய ஆய்வு.
9. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், சத்தியமங்கலம் அருகே மாக்கனசைட் கிடைப்பது பற்றி விரிவான ஆய்வு.
10. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், கோபிச்செட்டிபாளையம் வட்டம், குட்டியாலத்தூர் ஒதுக்கக் காட்டுப் பகுதிகளில் கனிப்பொருள் கிடைப்பது பற்றிய ஆய்வு.

[25th March 1972]

எண்ணெய்—இயற்கை வாயு.

இம்மாநிலத்தில் எண்ணெய் கிடைக்குமிடங்களைக் கண்டறிந்து அதனை பயனுக்குக் கொண்டுவரும் பணிக்கு இந்திய அரசின் எண்ணெய்-இயற்கை வாயு ஆணைக்குழு பொறுப்பு வகிக்கிறது. தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் பின்வரும் பகுதிகளில் துளையிடும் பணியினை இந்த ஆணைக்குழு மேற்கொண்டுள்ளது :—

1. காரைக்கால்.
2. நாகப்பட்டினம்.
3. திருத்துறைப்பூண்டி.
4. சிதம்பரம்.
5. சாலியமங்கலம்.
6. பந்தநல்லூர்.
7. பட்டுக்கோட்டை.
8. திருப்பூண்டி.
9. கந்தர்வக்கோட்டை.
10. தஞ்சாவூர்.
11. கும்பகோணம்.
12. மனோரகுடி.
13. நாக்குடி.
14. பாண்டிக்கண்மாய்.

வாணிபத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த எண்ணெய் அல்லது வாயு எதுவும் பயன் தரத்தக்கதல்ல என்று இந்த ஆய்வுகளிலிருந்து தெரிய வந்துள்ளது. பின்னர் காட்டுமன்னார்கோயில் பகுதியில் துளையிடும் பணியை இந்த ஆணைக்குழு மேற்கொண்டுள்ளது. மேற்கொண்டும் இந்த ஆய்வுகள் பற்றிய முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கனிவளங்களை வெட்டி எடுப்பதற்கான சலுகைகள்.

மாநிலத்தின் தொழில் மேம்பாட்டில் கனி வளங்கள் முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றன. கனிவளங்களைத் தக்கவாறு பயன்படுத்துதல், கவனமாகக் கையாளுதல், ஆகியவற்றின் சுரங்க ஆய்வு உரிமங்கள் சுரங்கக் குத்தகைகள் ஆகியவற்றை வழங்குவதற்கான அரசின் கொள்கைக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. கனிவளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்ட வட்டமான தொழில் திட்டங்கள் கைவசம் வைத்திருப்பவர்களுக்கே இந்த

உரிமங்கள் குத்தகைகள் ஆகியவற்றை வழங்குவதில் அரசு முன்னுரிமை அளிக்கிறது. கிடைக்கும் கனிகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தும் நோக்கத்தோடு, சுண்ணாம்புக் கல், கனிக்கல் (Gypsum) இரும்புத் தாது, தூரியம் ஆகியவற்றை வெட்டி எடுப்பதற்கான சலுகைகளை இந்தக் கனிவளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான, தெளிவான திட்டங்கள் வைத்திருக்கிற விண்ணப்பதாரர்களுக்கே வழங்குவது என்றும் அதுவும் அவர்களது தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான அளவுக்கு மட்டும் தான் வழங்குவது என்றும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதைப் போன்ற கட்டுப்பாடுகள், சேலம் மாவட்டத்தில் கிடைக்கும் கனிமம் இரும்புக்குறும் ஈருயிரகை (Feldspar Chromite), மாக்னஸைட் போன்ற கனிப்பொருள்களுக்கும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த சில ஆண்டுகளில், சுரங்கக் குத்தகைகளின் எண்ணிக்கை, சுரங்கக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ள பகுதிகள் ஆகியவை ஒரு சீராகப் பெருகிவருகின்றன. 1966-ல் சுரங்கக் குத்தகைகளின் எண்ணிக்கை 246 ஆகவும் சுரங்கக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ள பகுதிகளின் பரப்பு 27,928.94 ஏக்கர்களாகவும் இருக்க, 1971-ல் சுரங்கக் குத்தகையின் எண்ணிக்கை 378 ஆகவும் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ள பரப்பு 40,302.90 ஏக்கராகவும் உயர்ந்துள்ளது. சுரங்கக் குத்தகைகள் சுரங்க ஆய்வு உரிமங்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கையையும் அவற்றின்கீழ் வரும் பகுதிகளின் பரப்பையும் காட்டும் விவர அறிக்கை ஒன்று முறையே இணைப்பு II, இணைப்பு III-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு I.

1971-ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளின் பட்டியல்.

1. இராமநாதபுரம் மாவட்டம், சிவகங்கைப் பகுதியில் தூரியம் கிடைக்கும் இடங்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு.

(முந்திய ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டு தொடர்வது.)

2. திருநெல்வேலி மாவட்டம், திசையன்விளைக்கு அருகில் கனிமக் கிடைக்கும் இடங்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு.

3. திருச்சி மாவட்டம், அரியலூர் அருகே சுண்ணாம்புக்கல் கிடைக்கும் இடங்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு.

4. கன்னியாகுமரி; திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் ஸ்பிரம் முதல் வைப்பாறு முகத்துவாரம் வரையில் இல்மெனைட் (Ilmenite), மோனாசைட் (Monazite) மணல் தாதுப் பொருள்கள் கிடைக்கும் இடங்கள் பற்றிய ஆய்வு.

5. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பேகம்பட்டிக்கு அருகில் படிக்கல், கனிமம் ஆகியவை கிடைக்கும் இடங்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு.

6. மதுரை மாவட்டம், திண்டுக்கல் வட்டம், அழகுப்பட்டிக்கு அருகில் உரிவெள்ளி (Molybdenite) கிடைக்கும் இடங்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு.

7. செங்கற்பட்டு மாவட்டம், திருமழிசையில் அங்கு அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ள இயந்திரச் செங்கற்சாலைக்கான கனிமக் கிடைக்கும் இடங்கள் பற்றிய ஆய்வு (முந்திய ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டு தொடரப்படுகிறது).

8. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், கோபிசெட்டிபாளையம் வட்டம், சத்தியமங்கலத்தைச் சுற்றிலும் பச்சை வெங்கச் செங்கல் [Green guchsite quartzite] கிடைப்பது பற்றிய ஆய்வு.

9. கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நாகர்கோவிலுக்கு அருகில் உள்ள இராஜக்கமங்கலத்திற்கு அருகில் கனிமக் கிடைக்கும் இடங்கள் பற்றிய ஆய்வு.

10. இராமநாதபுரம் மாவட்டம், சிவகங்கைக்கு அருகில் கிராஃபைட் கிடைப்பது பற்றிய ஆய்வு.

11. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், திருவண்ணாமலைக்கு அருகில் (தமிழ்நாடு கனிவள மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் உடனமைப்புடன்) கவுதிமலைப் பகுதியில் இரும்புத் தாது இருக்கிறதா என்று துளையிட்டுப் பார்த்தல்.

சிறு ஆய்வுகள் :

1. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், தாராபுரம் வட்டம், கம்பிளிப்பட்டியில் இரும்புத் தாதுக்கான கனிவள ஆய்வு.

2. திருநெல்வேலி மாவட்டம், தென்காசி வட்டம், மேட்டூருக்கு அருகே மைக்கா கிடைப்பது பற்றிய ஆய்வு.

[25th March 1972]

இணைப்பு III

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் (1967-71) வழங்கப்பட்ட கனிவான நாடுநடுக்கான உரிமங்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

தொடர் எண்ணும் காவட்டத்தின் பெயரும்.	1967.	1968.	1969.	1970.	1971.	பாப்பளவு. ஏ. செ.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 செங்கற்பட்டு						
2 தென் ஆர்க்காடு	1	3 93				
3 வட ஆர்க்காடு	1	30 45	3 897 36	1 20 00	3 364 57	1 42 80
4 சேலம்	2	231 73	1 75 40		1 75 40	1 413 19
5 தருமபுரி						
6 கோயம்புத்தூர்	1	30 00				
7 நீலகிரி	1	19 61	1 20 00	1 53 86		
8 தஞ்சாவூர்						
9 திருச்சிராப்பள்ளி	3	6 29	1 16 99	1 9 78	1 23 68	1 6 89
10 மதுரை						
11 இராமநாதபுரம்						
12 திருநெல்வேலி	6	281 22	4 902 58			
13 கன்னியாகுமரி						
14 சென்னை						
மொத்தம்	14	603 23	10 1,909 53	3 83 14	8 760 61	3 765 23

25th March 1972]

தொழில் வளம் பெருகினால்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்பது சான்றோர் சாற்றிய உண்மையாகும். வேளாண்மைப் பெருக்கத்திற்குத் தலைகள் பல உள்ளன. விளைச்சலை விரிப்படுத்த வேண்டுமாயின் இதுவரை சாகுபடி செய்யப்படாத நிலங்கள் வேண்டும். அவற்றிற்குப் பாசனமளிக்க நீர் வேண்டும். இன்றியமையாத பிற பயிரிற் பொருள்களும் வேண்டும். இவையெல்லாம் சிடைக்காத காரணத்தினால், மாநில வருவாயைப் பெருக்கத் தொழில் வளம் ஒன்றே சரியான வழியாகும். இந்நிலை நம் மாநிலத்திற்கு மட்டும் உரியதல்ல. நாடு முழுவதற்கும் இந்நிலை பொருந்தும் என்றால் அது மிகையாகாது.

தொழிற்சாலைகளுக்கான செலவு.

இந்த உண்மையை உணர்ந்து, இம்மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியையே நமது தலையாய பணியாக சிரமேற்கொண்டு நாம் தொழில் வளம் பெருக கண்ணுங் கருத்துமாகச் செயல்பட்டு வந்துள்ளோம். இந்த நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் தொழில் வளர்ச்சிக்கான செலவு பெருகி வருவதே தொழில் வள முன்னேற்றத்திற்கு நாம் எத்தனைய சிறப்பிடம் அளித்து வருகிறோம், என்பதற்கு சரியானொரு சான்றாகும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொழில்களுக்காக ரூ. 1.53 கோடி முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்க, இம் முதலீடு இரண்டாம் ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் ரூ. 14.08 கோடியாகவும், மூன்றாம் ஐந்தாம் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 23.71 கோடியாகவும், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 64.00 கோடியாகவும் உயர்ந்துள்ளது. குறிப்பாக, நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் மூன்று ஆண்டுகளில் செலவு படிப்படியாக உயர்ந்து வருகிறது. 1969-70-ல் ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 5.20 லட்சமாகும். 1970-71-ல் இது 683 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. 1971-72ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தொழில்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 823 லட்சமாகும். 1972-73-ஆம் ஆண்டில் இச்செலவினம் ரூ. 880 லட்சமாயிருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் தொகை தொழில் வளர்ச்சிக்காகும் செலவு முழுவதையும் குறிப்பிடுவதாகாது என்பதை நாம் கருதிப் பார்ப்போமேயானால் இத்தொழில் வளர்ச்சியும் அதன் பெருக்கமும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும். தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் (TITCO) சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் (SIDCO), தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகம் (TANSI) போன்ற தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற கழகங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள செலவு அனைத்தும் வரவு-செலவுத் திட்டம் வாயிலாக வெளியிடப்படவில்லை. எனவே, தொழில் வளர்ச்சி குறித்து மாநில அரசுக்கும் அகோடு இணைந்துள்ள முகவர் நிறுவனங்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள மொத்தச் செலவை நாம் எடுத்துக் கொள்வோமேயானால், தொழில் துறையில் செலவு பன்மடங்கு பெருகியுள்ளது என்று ஐயமின்றிக் கூறலாம்.

[25th March 1972]

தொழில் வளர்ச்சியில் இவ்வாறு நாம் கருத்துடன் நாட்டத்தைச் செலுத்தியதனால், தொழில் உற்பத்தி பெருகியது. இதனை பின் வரும் அட்டவணியிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

அட்டவணை.

தொழில் உற்பத்தி பற்றிய அட்டவணை

ஆண்டு.	தமிழ் நாடு.	இந்தியா.
1951	54.1	54.8
1956	76.1	78.4
1961	110.4	109.1
1962	117.2	119.7
1963	123.4	129.6
1964	134.2	140.8
1965	148.6	153.8
1966	148.1	152.4
1967	158.3	151.4
1968	163.3	161.1
1969	172.8	172.8
1970	182.5	180.2
1971	189.0	

புள்ளி
விவரம்
கிடைக்க
வில்லை.

தொழில் உற்பத்திக்கான அட்டவணை 1951ஆம் ஆண்டில் 54.1 ஆக இருந்தது. இது 1967ஆம் ஆண்டில் 158.3 ஆகவும் 1971ஆம் ஆண்டில் 189.0 ஆகவும் உயர்ந்துள்ளது. அனைத்து இந்திய அடிப்படையில் தொழில் உற்பத்தியைக் கண்கையில் நமது மாநிலத்தில் தொழில் உற்பத்தி முற்றிலும் மன நிறைவளிக்கும் வகையில் உள்ளதென மேற்கண்ட அட்டவணியிலிருந்து அறியலாம்.

25th March [1972]

தேசிய வருவாய்க்கு இத்துறையின் பங்கு.

தொழில் துறையிலிருந்து மாநில வருவாய்க்குக் கிடைத்த பங்கும் பெருகியுள்ளது. இதனைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணியில் காணலாம்.—

அட்டவணை.

ஆண்டு.	மாநில வருவாய் (ரூபாய் இலட்சத்தில்).	தொழில் துறையால் கிடைத்த பங்கு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்).	(3) பத்திக்கும் (2) பத்திக்கும் உள்ள சத வீதம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1950-51	774.92	98.05	12.65
1955-56	963.54	136.08	14.12
1960-61	1,129.56	181.02	16.02
1961-62	1,184.53	202.94	17.13
1962-63	1,212.77	209.76	17.30
1963-64	1,245.17	225.20	18.09
1964-65	1,275.57	249.54	19.56
1965-66	1,288.38	267.75	20.78
1966-67	1,347.72	275.18	20.42
1967-68	1,354.20	296.94	21.93
1968-69*	1,434.23	312.49	21.79
1970-71†	1,513.80	332.03	21.93
1970-71‡	1,598.81	350.78	21.94

* ஓரளவுக்குத் திருத்தியமைக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகள்.

† தொடக்க மதிப்பீடுகள்.

‡ விரைவு மதிப்பீடுகள்.

தொழில் துறையினால் மாநில வருவாய்க்குக் கிடைத்த பங்கு 1950-51-ல் ரூ. 98 கோடியாகும். இது 1967-68-ல் ரூ. 296 கோடியாகவும் 1970-71-ல் ரூ. 350 கோடியாகவும் உயர்ந்துள்ளது என்பது மேற்கண்ட விவர அட்டவணியிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகளும் அவற்றின் வளர்ச்சியும்.

நமது மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சியாகும். இம்மாநிலத்தில் 1969-ம் ஆண்டில் 6,218 தொழிற்சாலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. இது 1970-ல் 6,365 ஆகவும் 1971-ல் 6,412 ஆகவும் பெருகியுள்ளது. பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் 1969-ல் 3.93 லட்சம் பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். இந்த எண்ணிக்கையும் 1970-ல் 4.23 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

[25th March 1972]

அரசின் வணிக நடவடிக்கைகள்.

இம்மாநிலத்தில் வணிக நடவடிக்கைகளின் பெருக்கத்திலிருந்தும் தொழில் வளர்ச்சியைக் காணலாம். நமது மாநிலத்தின் விமான தளங்கள், துறைமுகங்கள் வாயிலாக ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களின் அளவு வியத்தகு அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. (விரைத்திற்கு 1, 2, 3, இணைப்புகளைக் காண்க.) முழு மதிப்பில் கணக்கிடுகையில், 1970-71-ல் தமிழ்நாடு துறைமுகங்கள் வாயிலாக இறக்குமதி செய்யப் பட்ட பொருள்களின் மதிப்பு ரூ. 19,020 லட்சமாகும். அதே ஆண்டில் தமிழ் நாட்டு துறைமுகங்கள் வாயிலாக ஏற்றுமதியான பொருள்களின் மதிப்பு ரூ. 14,069 லட்சமாகும். நமது மாநிலத்தில் துறைமுகங்கள் வாயிலாக நடந்த ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, நாடு முழுவதற்குமான மொத்த வணிக நடவடிக்கைகளில் 10.9 சத வீதமாகும் என்பதை இங்கு கூறுவது சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

மின்சக்தியை பயன்படுத்துதல்.

இம்மாநிலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மின்சக்தியின் அளவு பெருகி வருவதிலிருந்தும் தொழில் வளர்ச்சி எதிரொலிக்கிறது. கடந்த காலத்தில் தொழிற்சாலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட மின்சக்தியின் அளவும் தமிழ் நாட்டு மின் இணைப்பிலுள்ள (வாங்கும் மின்சக்தி அளவு உட்பட) மொத்த உற்பத்தி அளவும் கீழ்க்காணும் வரைபடத்திலிருந்து அறியலாம். தொழில்துறையில் பயன்படுத்தப்பட்ட மின்சக்தியின் அளவு 1956-ம் ஆண்டில் 560 மில்லியன் யூனிட்கள் ஆகும். இது 1961-ல் 908 மில்லியன் யூனிட்களாகவும், 1970-71-ல் 2,730 மில்லியன் யூனிட்களாகவும் உயர்ந்துள்ளது.

பெறப்பட்ட தொழில் உரிமங்கள்.

தமிழ் நாட்டில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் பெறப்பட்ட தொழில் உரிமங்களின் எண்ணிக்கையும், கொடுத்துள்ள இசைவுக் கடிதங்களின் எண்ணிக்கையும் பின்வரும் அட்டவணியிலிருந்து தெரியவரும் :—

அட்டவணை.

ஆண்டு.	கொடுக்கப்பட்ட உரிமங்களின் எண்ணிக்கை.	கொடுத்துள்ள இசைவுக் கடிதங்களின் எண்ணிக்கை.
1966	30	25
1967	17	15
1968	9	14
1969	12	22
1970	36	25
1971	53	71

இம் மாநிலத்தில் தொழில் முனைவர்கள் பெற்றுள்ள உரிமங்களின் எண்ணிக்கையும், இசைவுக்கடிதங்களின் எண்ணிக்கையும் சீராக உயர்ந்து உள்ளது மேற்கண்ட விவர அட்டவணியிலிருந்து தெரியவரும்.

[25th March 1972]

அந்நிய நாட்டுத் தொழில் நுட்ப உலாழைப்புக்கு இசைவு.

அந்நிய நாட்டுத் தொழில்நுட்ப உலாழைப்பு குறித்து இந்திய அரசின் இசைவும் ஏற்பும் பெற்ற செயற்குறிப்புகளின் எண்ணிக்கையும் கூட மன நிறைவு தரும் வகையில் பெருகியுள்ளது. 1971-ல் பல்வேறு மாநிலங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளதும் இந்திய அரசினால் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளதமான அத்தகைய உலாழைப்புகளின் எண்ணிக்கை பின்வரும் விவர அட்டவணியிலிருந்து தெரியவரும் :—

மாநிலம்.	இந்திய அரசினால் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ள நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.
1 ஆந்திரப் பிரதேசம்	11
2 அஸ்ஸாம்	2
3 பீஹார்	..
4 டில்லி	39
5 கோவா	..
6 குஜராத்	13
7 ஹிமாச்சல் பிரதேசம்	..
8 ஹரியானா	5
9 கேரளா	4
10 மத்தியபிரதேசம்	3
11 மைசூர்	8
12 மஹாராட்டிரம்	100
13 ஒரிஸ்ஸா	..
14 பஞ்சாப்	2
15 ராஜஸ்தான்	3
16 தமிழ்நாடு	17
17 உத்தரபிரதேசம்	8
18 மேற்கு வங்காளம்	80

[25th March 1972]

திரட்டப்பட்ட மூலதன வெளியீடுகள்.

இம்மாதிலத்திலும் பிற மாநிலங்களிலும் திரட்டப்பட்ட மூலதன வெளியீடுகளின் அளவைப் பார்க்கையில் அதிலும் தொழில் வளர்ச்சியுற்றிருப்பதைக் காணலாம். இந்தியாவில் 1966-67 முதல் 1970-71 வரை பல்வேறு மாநிலங்களில் இசைவு அளிக்கப்பட்ட மூலதன வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கையையும் அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதன வெளியீடுகளின் மதிப்பையும் பின்வரும் விவர அட்டவணியில் காணலாம் :—

மாநிலங்கள்.	(ரூபாய் கோடியில்)									
	1970	1969	1968	1967	1966					
	எண்ணிக்கை	தொகை.	எண்ணிக்கை	தொகை.	எண்ணிக்கை	தொகை.	எண்ணிக்கை	தொகை.	எண்ணிக்கை	தொகை.
ஆந்திரப் பிரதேசம்.	7	3.31	4	4.99	5	1.87	4	2.57	11	9.24
அஸ்ஸாம் ..	2	0.09	1	0.26	1	0.30	2	0.02	4	0.15
பீஹார் ..	1	1.00	2	0.78	1	0.12	1	0.10	6	32.07
டிஹி ..	10	3.50	20	8.07	20	3.74	28	23.35	37	76.77
கோவா ..	1	0.25	..	..	..	..	..	..	..	..
குஜராத் ..	25	4.63	18	5.65	27	12.52	26	4.70	44	14.45
ஹரியானா ..	2	0.82	2	0.15	1	0.30	..	..	..	..
ஹிமாச்சல பிரதேசம்.	2	1.89	..	..	3	2.25	1	0.02	3	1.62
கேரளா ..	7	2.43	5	0.28	6	1.79	12	2.26	26	5.91
மத்திய பிரதேசம் ..	4	4.76	2	2.01	2	0.51	5	1.25	11	4.27
மைசூர் ..	7	1.15	11	2.62	..	1.57	21	4.68	26	13.67
மஹாராட்டிரம் ..	84	37.93	164	52.38	104	72.76	171	68.18	306	119.84
ஒரிஸ்சா ..	..	..	1	0.50	..	..	2	3.91	11	8.64
பஞ்சாப் ..	4	0.85	1	0.08	4	1.70	3	0.91	12	1.35
ராஜஸ்தான் ..	1	0.68	6	0.33	2	0.52	2	0.72	11	13.93
தமிழ்நாடு ..	19	4.25	25	17.88	23	41.51	57	28.49	66	50.19
உத்தரப்பிரதேசம் ..	8	7.24	9	4.56	11	2.12	9	8.95	21	3.78
மேற்கு வங்காளம் ..	42	23.76	59	25.52	60	29.62	118	81.06	251	94.48
எனையவை ..	..	..	1	7.50	..	..	7	3.45	13	18.02
மொத்தம் ..	226	98.54	331	133.54	277	143.20	469	234.62	859	466.38

திரட்டப்பட்ட மூலதனம் வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கையையும் அவற்றின் மூலம் கிடைத்த மூலதனத்தின் மதிப்பீட்டையும் காண்கையில், நாடு முழுவதிலும் தமிழ் நாடு உயர்ந்த இடம் வகித்து வந்துள்ளதை மேற்கண்ட விவர அட்டவணியிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

25th March 1972]

நடுத்தர தொழில் வளர்ச்சி.

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திடம் பதிவு செய்துள்ள நடுத்தரத் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையும் ஏறு முகமாக உள்ளது. 1966-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31ஆம் நாள், 30 நடுத்தர தொழிற்சாலைகள் மட்டுமே இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. இது 1971-ம் ஆண்டில் 82 ஆக உயர்ந்துள்ளது. அதாவது சுமார் ஐந்து ஆண்டுகளில், பதிவு செய்யப்பட்ட நடுத்தர தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை இருமடங்காகியது.

கடன் வழங்கு நிறுவனங்களும் வணிகவங்கிகளும் அளித்துள்ள முன் பணங்கள்.

தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவைப்படும் மூலம் பொருள்கள் குறித்து அட்டவணியிடப்பட்ட வங்கிகளும் வணிக வங்கிகளும் அளித்துள்ள முன்பணங்களின் அளவிலும் தொழில் வளர்ச்சி எதிரொலிக்கிறது. இதற்காக 1966-ல் அளிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1,140 லட்சமாகும். இது 1970-ல் ரூ. 2,461 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. அதே நேரத்தில் தொழில்நிறுவனங்களின் நிலையான அல்லது அவ்வப்போது மாறுபடுகிற இருப்புக் களின் மதிப்பும் 1966-ல் ரூ. 2,233 லட்சமாக இருந்து 1970-ல் ரூ. 3,140 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சாலைகளுக்கு 1966-67-ல் இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி அளித்த நிதியுதவி ரூ. 137.50 லட்சமாகும். இது 1970-71-ல் ரூ. 645.5 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. இந்தியத் தொழில் கடனுதவிக்க கழகம் 1970-71-ல் கொடுத்துள்ள முன்பணங்களின் மதிப்பு ரூ. 166.80 லட்சமாகும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் செய்துள்ள முதல் மதிப்பு 1966-67-ல் ரூ. 112.23 லட்சமாக இருக்க, 1969-70-ல் இது ரூ. 130.68 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

சாதாரணமாக தொழில் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியை மதிப்பிடுகையில், பொதுத் துறைத் திட்டங்களில் காணப்படும் வளர்ச்சியை மட்டுமே எடுத்துக்காட்டுவது வழக்கமாகும். ஆனால், மத்திய அரசுத்துறை, மாநில அரசுத்துறைகளில் வளர்ச்சி, கூட்டுத்துறை, தனியார்துறைகளில் வளர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆராயும்போது மட்டுமே மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய முழுமையான மொத்த வடிவம் புலனாகும். எனவே, இந்த ஆய்வுரையில், எல்லாத் தொழில் துறைகளிலும் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தை இங்கு விவரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசுத்துறைத் திட்டங்கள் சிலவற்றின் வளர்ச்சிபற்றி முதற்கண் ஆராய்வோம்.

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கழகம்.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டங்கள்.

இது 1956-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதில் நான்கு பெரும் பிரிவுகள் உள்ளன. அவை சுரங்கப் பிரிவு, அனல் மின் உற்பத்தி பிரிவு, உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, சுட்ட அச்சுக்கரித்தொழில் பிரிவு ஆகியவையாகும். இதன் மூலதன முதலீடு ரூ. 175 கோடியாகும்.

[25th March 1972]

இன்றைய நிலவரப்படி ஏறக்குறைய 18,000 பேர்களுக்கு வேலையளிக்கிறது. நாட்டில் இதுவரை பயன்படுத்தாமல் இருந்த இயற்கை பழுப்பு நிலக்கரியைப் பயன்படுத்தும் ஒரே நிறுவனம் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகமாகும். பழுப்பு நிலக்கரியை அடிப்படையாகக் கொண்ட 800 மெகவாட் மின் உற்பத்தி நிலையம் நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய அனல் மின் நிலையமாகும். மொத்த மின் உற்பத்தியில் இது ஏறக்குறைய 40 சதவீதத்தை உற்பத்தி செய்கிறது.

இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுமாறும் பழுப்பு நிலக்கரியை அடிப்படையாகக் கொண்ட மற்றுமொரு மின் உற்பத்தி நிலையத்தைத் தொடங்குமாறும் கேட்டு இந்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்படும் கூடுதல் மின்சக்தி இம் மாநிலத்தில் பெருகிவரும் மின்சக்தித் தேவையை நிறைவு செய்யும். மின் உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்பு முற்றிலும் இல்லையாதலால் நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சியடைந்து வரும் நமது தொழில், வேளாண்மையின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய அனல் மின் சக்தியை மட்டுமே நாம் நம்பியிருக்க வேண்டும்.

ரயில் பெட்டி இணைப்புத் தொழிற்சாலை.

இத்தொழிற்சாலை ஆண்டொன்றுக்கு 350 பெட்டிகள் தயாரிக்கும் நோக்குடன் ரூ. 7.35 கோடி செலவில் சுவிட்சர்லாந்து - உடனுழைப்புடன் 1955-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இந்த உற்பத்தித் திறன் 1958-ம் ஆண்டிலேயே எய்தப்பட்டது. பின்னர், பெட்டிகளில் வசதிகளை அமைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றும் இதனுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலை தனது அலுவல்களை பல்வேறு துறைகளில் படிப்படியாகப் பெருக்கி வந்துள்ளது. முதற்கண் இது ஒரே வகை பெட்டியை மட்டுமே தயாரித்து வந்தது; ஆனால், தற்போது இந்திய, பிற ரயில்வே நிறுவனங்களின் தேவைகளுக்கேற்றவாறு 16 வெவ்வேறு பர்மா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கும் ரயில் பெட்டிகளை இது ஏற்றுமதி செய்து வருகிறது. ஆண்டொன்றுக்கு 750 பெட்டிகள் இது ஏற்றுமதி கேற்றவாறு இத்தொழிற்சாலையின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் இவ்வாண்டுக்குள் முடிவடையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சுமார் 12,000 பணியாளர்கள் இத்தொழிற்சாலையில் பணிபுரிகின்றனர்.

கனரக வண்டிகள் தொழிற்சாலை, ஆவடி.

இத் தொழிற்சாலை 1961-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. போரிடுவதற்குப் பயன்படும் கவசப் பாதுகாப்புடைய எல்லா வகை வண்டிகளையும், இராணுவத்தினருக்குத் தேவைப்படும் ஏனைய கனரக பொறியியல் வண்டிகளையும் சாதனங்களையும் இது உற்பத்தி செய்யும் திறனுள்ளதாகும்.

[25th March 1972]

இத் தொழிற்சாலைக்கான செலவு ரூ. 17.27 கோடியாகும். 1964-65-ம் ஆண்டில் ரூ. 36 லட்சம் மதிப்புடைய வண்டிகளை மட்டுமே இது உற்பத்தி செய்திருக்க, 1968-69-ம் ஆண்டில் ரூ. 16 கோடி மதிப்புடைய வண்டிகளை உற்பத்தி செய்யும் திறனை எட்டியது. இத்தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களினால் வெளிநாடுகளிலிருந்து பொருள்கள் இறக்குமதி செய்வது குறைந்தது. அதன் பலனாக 1969-ம் ஆண்டிலேயே சுமார் 9½ கோடி ரூபாய் மதிப்புக்கு அந்நியச் செலாவணி மிஞ்சியது. 1971-ம் ஆண்டில், இத்தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி மதிப்பு மேலும் உயர்ந்துள்ளது.

இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர் நிறுவனம்.

இந்நிறுவனம் 1960-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலதன முதலீடு ரூ. 429 லட்சமாகும். சுமார் 1,067 பேர்களுக்கு இது வேலையளிக்கிறது. இது டெலிபிரிண்டர்களை முக்கியமாக உற்பத்தி செய்கிறது. 1966-ம் ஆண்டிற்குள் 1,300 பேர் டெலிபிரிண்டர்களை உற்பத்தி செய்யும் திறனை எய்துவதற்கேற்றவாறு இத்தொழிற்சாலை முதற்கண் அமைக்கப்பட்டது. இது 1961-ம் ஆண்டில் உற்பத்தியை தொடங்கியது. 1969-70-ல் 5,310 டெலிபிரிண்டர்களை உற்பத்தி செய்யும் திறனை எட்டியது. எனவே, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே இத்தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி உயர்ந்துள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டிற்குள் 8,500 டெலிபிரிண்டர்கள் வரை உற்பத்தி செய்வதற்கேற்றவாறு இதன் உற்பத்தித்திறனைப் பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. குவைட், பூட்டான், இலங்கை, எமன், ஈரான் போன்ற வெளிநாடுகள் டெலிபிரிண்டர்களை ஏற்றுமதி செய்யுமாறு ஆணைகள் அனுப்பியுள்ளன.

இந்துஸ்தான் புகைப்படச் சுருள் தயாரிப்பு நிறுவனம், உதகமண்டலம்.

இத்தொழிற்சாலை 1960-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலதன முதலீடு சுமார் ரூ. 1,067 லட்சமாகும். தற்போது இது திரைப்படச் சுருள்கள், மருத்துவத்திற்கான எக்ஸ் கதிர் சுருள்கள், நிழற்படமெடுக்க தேவைப்படும் தாள், புகைப்படச் சுருள்கள், 35 மி. மீட்டர் நெகடிவ் படச்சுருள், திரைப்பட ஒலிக்கருவி ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்கிறது. இது சுமார் 1,900 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கிறது. 1-4-1970 முதல் 31-3-1971 வரை இதன் உற்பத்தி மதிப்பு ரூ. 341 லட்சமாகும். இதன் உற்பத்தித்திறனைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் வண்ண புகைப்படச் சுருள்கள் தயாரிக்கும் பணியை மேற்கொள்வதென்று இந்நிறுவனம் திட்டமிட்டுள்ளது. இது காரியத்திற்காக அந்நிய நாட்டு உடனுழைப்புப் பெற பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

பாரத கனரக மின் கருவிகள் நிறுவனம், திருச்சிராப்பள்ளி.

திருவாரம்பூரில் உள்ள உயரழுத்தக் கொதிகலன் தொழிற்சாலை பாரத கனரக மின் கருவிகள் நிறுவனத்தின் நான்கு தொழிற் பிரிவுகளில் ஒன்றாகும். நாட்டிலேயே, அனல் மின் நிலையத்திற்குத் தேவைப்படும் உயர் கொள்ளளவு கொதிகலன்களையும், தொழிற்சாலைப் பயனுக்கான

[25th March 1972]

கொதிகலன்களையும் உயரமுத்த வால்வுகளையும் தயாரிக்கும் ஒரே தொழிற்சாலை இதுவேயாகும். ஒரு கொதிகலன் பிரிவிற்குத் தேவைப்படும் வேலை நிறைவுபெற்ற 40,000 டன் எடையுள்ள கருவிகளை ஆண்டுதோறும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திறனுடையது. இக்கருவிகள் 750 மெகவாட் மின் உற்பத்தித் திறனுக்கு ஈடானவையாகும். பெட்ரோலியம், உருக்கு, இரசாயனத் தொழிற்சாலைகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய இத் தொழிற்சாலை பெரிய அளவிலான அழுத்தக் கருவிகளை தயாரிக்கும் பணியை அண்மையில் தொடங்கியுள்ளது.

பயிற்சி நிலையம், நகரியம் உட்பட இத்தொழிற்சாலையின் மொத்த மூலதன முதலீடு இன்றைய நிலவரப்படி ரூ. 25 கோடியாகும். இது சுமார் 7,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கிறது. இவ்வாண்டில் இதன் உற்பத்தி மதிப்பு ரூ. 28 கோடியாகும். இத்தொழிற்சாலை, ஜெர்மனி, போலந்து ஆகிய நாடுகளுக்கு வால்வுகளை ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. மலேசியாவில் உள்ள போர்ட் டிக்கன் மின்சக்தி நிலையத்தில் கனரகக் கொதிகலன் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவி அதனைச் செயல்படுத்துவதற்காக ரூ. 12 கோடி மதிப்புடைய பொருள்களைத் தயாரித்து அனுப்புமாறு மலேசியா விடமிருந்து தேவைக் குறிப்புப் பட்டியல் ஒன்று அண்மையில் இத் தொழிற்சாலைக்குக் கிடைத்துள்ளது.

இத்தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு இந்திய அரசு அண்மையில் இசைவு அளித்துள்ளது.

இப்பெரும் தொழிற்சாலையை சுற்றித் துணைத் தொழிற் பிரிவுகள் வளர்ந்து வருவது இத்தொழிற்சாலையின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இத்துணைத் தொழிற் பிரிவுகள் வளர்ந்து வர கனரகக் கொதிகலன் தொழிற்சாலையை முனைப்புடன் உதவி புரிந்து வந்துள்ளது. இத் துணைத் தொழிற்பேட்டையில் தற்போது 10 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. மேலும், இத் துணைத்தொழில் திட்டத்தின்கீழ் 14 பிரிவுகளை அமைக்க உதவும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தப் பிரிவுகள் அனைத்தும் கனரகக் கொதிகலன் தொழிற்சாலையின் தேவைகளை மட்டுமே ஈடு செய்யும். திருவரம்பூரில் உள்ள துணைத் தொழிற்பேட்டைக்கு தமிழ், நாடு தொழில் முதலீட்டுக்கழகம் வாயிலாக ரூ. 20 லட்சம் வரை நிதியுதவியளிக்கவும் அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

இந்திய எண்ணெய்க் கழகத்தின் கலவை லூப் எண்ணெய்த் தொழிற்சாலை.

இந்நிறுவனம் 1970 ஏப்ரல் திங்களில் அமைக்கப்பட்டது. இது மணலியில் ரூ. 1.2 கோடி செலவில் நிறுவப்பட்ட மோட்டார் இரசாயன எண்ணெய்க் கலவைத் (லூப்) தொழிற்சாலையாகும். இது 1.4 லட்சம் டன் லூப் கலவை எண்ணெயை உற்பத்தி செய்யும் திறனுடையதாகும். இது சுமார் 110 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கிறது.

லூப் எண்ணெயையும் (Lube Oil) நிலக்கீல் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட பொருள்களையும் வைத்திருப்பதற்கான பீப்பாய்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டு வருகிறது. இவ்விரிவு திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு சுமார் 50 லட்சம் ரூபாயாகும். இது மணலியில் முடிவடையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சேலம் உருக்கு ஆலை.

சேலம் உருக்கு ஆலை தமிழ்நாட்டில் உள்ள மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டங்கள் யாவற்றிலும் மிகப்பெரியதும் தமிழ்நாடு பெருமைபடக் கூடியதும் நீண்ட காலமாக நாம் எதிர்பார்த்து வந்ததுமான ஓர் ஆலையாகும். தலைமை அமைச்சர் 1970 செப்டம்பரில் இந்த ஆலைக்கான அடிக்கல் நாட்டினார். இத் திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ஏறக்குறைய ரூ. 285 கோடியாக இருக்கும். சிறப்பு உருக்குகளை இது உற்பத்தி செய்யும்.

உருக்கு ஆலையை அமைப்பதற்குத் தேவைப்படும் நிலத்தைக் கையகப் படுத்தி அதனை உடனடியாக இந்திய அரசிடம் ஒப்படைக்க நடவடிக்கைகள் விரைவாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மொத்தத்தில் 1964-ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்திலேயே 24,446 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. பின்னர், உருக்கு ஆலைக்குத் தேவைப்படாதவையாக 7,610 ஏக்கர் நிலத்தை கையகப்படுத்துதலின்றும் அரசு விடுவித்தது. 16,845 ஏக்கர் பரப்பளவு கையகப்படுத்த தொடர்ந்து அறிவிக்கப்படும். 30-8-1970-லேயே 43.38 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டது. நிலம் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் முதல் நிலையாக, 1,473 ஏக்கர் கொண்ட பகுதி கையகப்படுத்தப்பட்டு ஒப்படைக்க வேண்டுமென இந்திய அரசு 1971 மே மாதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது. அதன்படி, 1971 ஜூலை மாதத்தில் இக்காரியத்துக்காக சிறப்புப் பணியாளர்களை அரசு நியமித்தது. நிலம் கையகப்படுத்தும் பணி விரைவில் முடிவடையுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. யாரிடமிருந்து நிலம் கையகப்படுத்தப்படுகிறதோ, அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரருக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுப்பது குறித்து முன்பணமாக ரூ. 30 லட்சத்தையும் இந்திய அரசு 1971 நவம்பரில் வழங்கியுள்ளது.

எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை, சென்னை.

இந்திய அரசின் கூட்டுத்துறைத் திட்டங்கள்.

தொழில்கள் விரைவாக வளர்ச்சி பெறுவதன் பலனாக பெட்ரோலியம் துணைப்பொருட்களுக்கான தேவை பெருகி வருகிறது. இத்தேவையினை நிறைவு செய்ய இந்திய அரசு நாடு முழுவதிலும் எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலைகளைத் தொடர்ச்சியாக அமைத்துள்ளது. அவற்றில் ஒன்று சென்னையில் நிறுவப்பட்டுள்ள எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை யாகும். இது ஆண்டுதோறும் 2.5 மில்லியன் டன் தூய்மைப்படுத்தப் படாத எண்ணெய்த் தூய்மைப்படுத்தும் திறனுடையதாகும். இத் திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 43 கோடிக்கு மேலாகும். இன்றியமையாப் பொருளாகிய கந்தகம் துணைப் பொருளாக இத் தொழிற் சாலையிலிருந்து கிடைக்கும். இத் தொழிற்சாலையில் பங்கு முதலீடு செய்கின்றவரை இந்தியா அரசு (பங்கு மூலதனத்தில் 74 சதவீதம் 9.53 கோடி ரூபாய்), நேஷனல் ஈரானியன் எண்ணெய் நிறுவனம் (13 சத வீதம் 1.67 கோடி ரூபாய்), அமோகோ இந்தியா நிறுவனம் (13 சத வீதம் 1.67 கோடி ரூபாய்) ஆகியவையாகும். இதன் உற்பத்தி 1969 ஜூலையில் தொடங்கியது. முதலாண்டு உற்பத்தியிலேயே இத் தொழிற்சாலை அதன் நிறுவப்பட்ட திறனின் ஏறக்குறைய 80 சத வீத உற்பத்தியை எட்டியது. சுமார் 450 பேர்களுக்கு இது வேலை வாய்ப் பளிக்கிறது.

[25th March 1972]

பார்ஃபின் (Paraffin) மெழுகு தயாரிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று இந்நிறுவனத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இப்பிரிவிற்கான செலவு சுமார் ரூ. 3.06 கோடியாகும். பார்ஃபின் மெழுகுக்கு நாடு முழுவதிலும் அதிகத் தேவையுள்ளது. ஆனால் தற்போது அது பற்றாக்குறையாக உள்ளது. நாடு முழுவதற்கும் தேவையாகவுள்ள பார்ஃபின் மெழுகை இந்நிறுவனம் வழங்கும்.

சென்னை உரத் தொழிற்சாலை.

உரங்களுக்கான தேவை பெருகி வருவதனாலும், நாட்டில் உரத்திற்கான தேவை அதிகமிருந்தும் குறைவான அளவே உரம் வழங்கப்படுவதன் காரணமாகவும் இந்திய அரசு, இந்நாட்டில் கூட்டுத்துறையிலான உரத் தயாரிப்பு நிறுவனங்கள் இரண்டினை அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்குவதென்று முடிவு செய்தது. அந்நிறுவனங்களில் ஒன்று சென்னை உரத் தொழிற்சாலையாகும். இந்திய அரசும், அமெரிக்க அனைத்து நாட்டு எண்ணெய் நிறுவனத்தின் கிளையாகிய அமோகோ இந்தியா நிறுவனமும் கூட்டாகச் சேர்ந்து இதனை 1966ஆம் ஆண்டில் நிறுவியது. நிலையான வட்டியில்லாப் பங்கு மூலதனத்தின் 51 சத வீதம் இந்திய அரசுக்கும், 49 சத வீதம் அமெரிக்க நிறுவனத்திற்கும் உரியதாகும். இத்திட்டத்திற்கான செலவு ஏறக்குறைய 65 கோடி ரூபாயாகும். இன்றைய நிலவரப்படி தென் கிழக்கு ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரிய உரத் தொழிற்சாலையாக இத்தொழிற்சாலை கருதப்படுகிறது. இது ஆண்டுக்கு 247,500 மெட்ரிக் டன் அமோனியாவும்; 292,000 மெட்ரிக் டன் யூரியாவும், 363,000 மெட்ரிக் டன் உரக் கலவையும் உற்பத்தி செய்யும் திறனுடையது. சுமார் 850 பேர்களுக்கு இது வேலை வாய்ப்பளிக்கிறது. 1971 செப்டம்பர்-அக்டோபர் திங்களில் இத் தொழிற்சாலை வணிக ரீதியில் உற்பத்தியை தொடங்கியது.

முந்திய பத்திகளிலெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் உலர் மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டங்கள் சிலவற்றின் வளர்ச்சி பற்றி சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசுத் துறையைச் சேர்ந்த பெரிய திட்டங்கள் ஒரு சிலவற்றின் அமைப்பு பற்றி இப்போது ஆராய்வோம்.

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம்.

1965ஆம் ஆண்டில், மாநில அரசு தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தை (TID CO) அமைத்தது. இதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 10 கோடியாகும். சிறப்பாக மாநில அரசுத் திட்டங்கள் பற்றிக் கவனிக்கவும், கூட்டுத்துறைத் திட்டங்களை வளர்ச்சியுற் செய்யவும் வேண்டி இது அமைக்கப்பட்டது. இக்கழகம் செயல்படுத்தியுள்ள இரு பெரிய மாநில அரசுத்துறைத் திட்டங்கள் ஆஸ்குளத்தில் உள்ள தமிழ்நாடு சிமிட்டித் தொழிற்சாலையும், அரக்கோணத்திலுள்ள தொடர்வார்ப்படத் தொழிற்சாலையும் ஆகும்.

தமிழ் நாடு சிமிட்டித் தொழிற்சாலை.

சீமைச்சுண்ணாம்பு, களிமண் ஆகியவை அடங்கிய சாதாரண சிமிட்டியை உற்பத்தி செய்ய தமிழ் நாடு சிமிட்டி நிறுவனம் 1966ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் நிறுவப்பட்ட உற்பத்தித் திறன் நாள்தோறும்

25th March 1972]

ஒன்றுக்கு 1,200 டன் சிமிட்டியாகும். இத்தொழிற்சாலை 5-2-1970-ல் உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. இரண்டாவது சூனையும் 15-12-1971ஆம் நாள் தொடங்கப்பட்டது. இத்தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகும் சிமிட்டி தரமிக்கதெனக் கண்டறியப்பட்டதோடு இந்தியத்தர நிர்ணயத்தையும் பிரிட்டிஷ் தர நிர்ணயத்தையும் விடச் சிறந்ததாக இருக்கிறது. இத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகும் சிமிட்டியின் மீது 16-12-1971 முதல் இந்தியத் தர நிர்ணயக் குறிகளைப் பயன்படுத்த இத் தொழிற்சாலைக்கு உரிமம் கிடைத்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலையில் 1-4-1971 முதல் நாள்தோறும் உற்பத்தியான சிமிட்டியின் அளவு, விற்பனையான சிமிட்டியின் தேதிவரை உற்பத்தியான சிமிட்டியின் மதிப்பையும் விவர அட்டவணியில் காணலாம்;—

உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சிமிட்டியின் அளவையும், விற்பனையான சிமிட்டியின் மதிப்பையும் குறிப்பிடும் விவர அறிக்கை.

உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சிமிட்டியின் அளவு (டன்களில்).
விற்கப்பட்ட சிமிட்டியின் மதிப்பு.

	(1)	(2)	(3)
			ரூ
1971 ஏப்ரல்	22,615	21,726	50
1971 மே	19,455	24,997	65
1971 ஜூன்	31,000	24,572	20
1971 ஜூலை	26,620	26,517	65
1971 ஆகஸ்ட்	18,888	25,400	54
1971 செப்டெம்பர்	23,673	23,157	55
1971 அக்டோபர்	23,155	22,843	35
1971 நவம்பர்	26,971	28,017	80
1971 டிசம்பர்	29,000	27,446	00
1972 ஜனவரி	30,010	25,795	95

மேற்கண்ட அட்டவணியிலிருந்து கடந்த ஆண்டில் சிமிட்டியின் விற்பனை படிப்படியாக உயர்ந்திருப்பது தெரியவரும். 31-3-1971 இறுதியில் நம்மிடம் 57,840 மெட்ரிக் டன் பதமான செங்கற்கள் இருப்பு இருந்தது. விற்பனையை அதிகமாக்கவேண்டுமென்ற நமது விபரமுயற்சியின் காரணமாக, இந்த இருப்பு 1972 ஜனவரியில் முற்றிலும் குறைந்தது. தமிழ்நாடு, கேரள மாநிலம், மைசூர் மாநிலத்தில் தென் கன்னடா,

கோலார் தங்க வயல், பெங்களூர் மாவட்டங்களிலும் புதுச்சேரியிலும் மற்றும் கல்கத்தா அதன் சுற்றுப்புற பகுதிகளிலும் இத்தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படும் சிமிட்டி விற்பனையாகிறது. டில்லிக்கு தனியாக விற்பனை செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. சந்தையில் நிலைபெற்றுவிட்ட சிமிட்டி தயாரிப்பாளர்களுடன் போட்டியிடத் தக்க வகையில் நமது சிமிட்டியின் விற்பனையைப் பெருக்க வட்டார விற்பனை ஆய்வாளர்கள் அண்மையில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதன் பயனாக, தமிழ்நாட்டில், 1971 மார்ச்சில், 1,946 மெட்ரிக் டன்னை இருந்த விற்பனை அளவு 1971 செப்டெம்பரில் 4,500 மெட்ரிக் டன்னை உயர்ந்துள்ளது. 1971 மே திங்களில் தான் இவர்கள் கேரளத்தில் விற்பனை தொடங்கியுள்ளனர். 1971 மே திங்களில் 67 மெட்ரிக் டன்னை இருந்த விற்பனை அளவு 1971 அக்டோபரில் 1,027 மெட்ரிக் டன்னை உயர்ந்தது. இந்தச் சிமிட்டிக்கு டில்லியில் கூட நல்ல விற்பனையுள்ளது. அதன் காரணமாக 1971 மார்ச்சில் 71 மெட்ரிக் டன்னை இருந்த சிமிட்டியின் விற்பனை 1971 அக்டோபரில் 1,787 மெட்ரிக் டன்னை உயர்ந்தது. அவர்களது மொத்த விற்பனையாளர்களின் எண்ணிக்கை 1971 மார்ச்சில் 234 ஆக இருந்து இன்று வரை 425 ஆக உயர்ந்துள்ளது. மொத்த விற்பனையாளர்களின் எண்ணிக்கையை 600-க் கேனும் உயர்த்துவதே நமது குறிக்கோள்.

இத் தொழிற்சாலையின் தற்போதைய உரிமம் பெற்ற மொத்த உற்பத்தித் திறனை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4 லட்சம் டன்னாகும். இதை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7 லட்சம் டன்னை உயர்த்த அண்மையில் உரிமம் பெறப்பட்டுள்ளது. சிமிட்டித் தயாரிப்பு ஈரத் தயாரிப்பு முறையிலிருந்து உலர்த் தயாரிப்பு முறைக்கு மாற்றுவதற்கும் அவர்கள் உரிமம் பெற்றுள்ளனர். சிமிட்டித் தொழில் நுட்பத்தில் இரண்டாவது முறையே புதுமையானதாகும். உலர் தயாரிப்பு முறையைப் புகுத்துவதன் மூலம் இத் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான தண்ணீர் மிச்சப்படுத்த முடியும். இதற்கு ரூ. 5 கோடி செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த தமிழ்நாடு சிமிட்டித் தொழிற்சாலை தற்போது நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் 950 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. நாளது தேதி வரையில் இத் தொழிற்சாலையில் நாம் ரூபாய் 6.77 கோடி முதலீடு செய்துள்ளோம். இத் தொழிற்சாலை இக்கட்டான ஒரு நிலையிலிருந்து மீண்டு, இவ்வாண்டு முதல் ஆதாயம் தரும் நிலையை அடையும் என்று இதன் ஆதாய-விரயக் கணக்கிலிருந்து தெரிகிறது. இது பெருமைப்படத் தக்க ஒன்றாகும். 1971-72-ல் ரூபாய் 49 லட்சம் மொத்த ஆதாயமும், ரூபாய் 2 லட்சம் நிகர ஆதாயமும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொடர் வார்ப்படத் தொழிற்சாலை, அரக்கோணம்.

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற மற்றும் ஒரு தொழிற்சாலை, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், அரக்கோணத்திற்கு அருகில் உள்ள தொடர் வார்ப்படத் தொழிற்சாலை ஆகும். இத் தொழிற்சாலையின் உரிமம் பெற்ற உற்பத்தித் திறனை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் டன் உருக்குப் பாளங்களாகும். தொடக்கத்தில், இத் தொழிற்சாலை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50,000 டன் உருக்குப் பாளங்கள் உற்பத்தி செய்யும் திறனைக் கொண்டது. இத் தொழிற்சாலை

கான முக்கிய மூலப்பொருள் மெல்லிய உருக்குத் துண்டுகளாகும். இத் தொழிற்சாலை தொடர்பான கட்டிடப் பணிகள் யாவும் முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. மின் சாதனங்கள் நிறுவும் பணியும் முடிந்துவிட்டது. உலை செயல்படத் தொடங்கியதுடன் அல்லாமல் அதன் செயல் முறை மன நிறைவளிக்கத் தக்க வகையிலும் அமைந்துள்ளது. தொடர் வார்ப்பு உருக்குப் பாளங்கள் தயாரிக்கும் இயந்திரம் விரைவில் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கிடையில் இத்தொழிற்சாலையில் உருக்குப் பலகைகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நாளது வரையில் இத்தொழிற்சாலைக்கு ரூ. 540 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலை ரஷ்யாவின் தொழில் நுட்ப உடனுழைப்புடன் நிறுவப்பட்டு வருகிறது என்பது நன்கு தெரிந்ததே.

விசைச் செங்கல் குளை.

விசைச் செங்கல் குளை, தமிழ்நாட்டின் மற்றொரு பெரிய அரசுத் துறைத் திட்டமாகும். இது பூவிருந்தவல்லிக்கு அண்மையில் திருமழிசையில் 1968-ல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச் செங்கல் குளை தற்போது தொழில் வணிக இயக்குநர் அலுவலகத்தால் நடத்தப்படுகிறது. இக்குளை யூகோஸ் லேவிய நாட்டின் உடனுழைப்புடன் அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலதன முதலீடு சுமார் ரூ. 71 லட்சமாகும். இச் குளையின் ஆண்டுவாரியான உற்பத்தியும் விற்பனையும் பின்வருமாறு :—

தொடர் எண்.	ஆண்டு.	அளவு. ரூ.	மதிப்பு. ரூ.	விற்பனை. ரூ.
1	1968-69	62,91,000	6,88,085.70	7,73,830.65
2	1969-70	71,43,000	6,10,478.48	6,66,058.45
3	1970-71	91,74,000	8,49,765.30	8,57,267.04
4	1971-72 1971 செப்டெம்பர் வரை ஆறு திங்கள்).	59,42,740	5,86,405.33	5,67,884.15

இச் குளையின் உற்பத்தியும் விற்பனையும் கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந் திருப்பது மேற்சொன்னவற்றிலிருந்து தெரிகிறது. இக்குளையின் உற்பத்திக் குறிக்கோள் அளவு நாளொன்றுக்கு 66,000 செங்கற்களாகும். இன் னுள்ளவாறு, இப்பிரிவு அதன் உற்பத்தித் திறனளவில் 60 சத வீதத்தை எட்டியுள்ளது. தரமான செங்கற்களின் அளவுடன் மெட்ரிக் அளவிலான செங்கற்களையும், துணையிடப்பட்ட செங்கற்களையும், இப்பிரிவு உற்பத்தி செய்கிறது. கல்பாக்கத்திலுள்ள அனுசக்தி நிலையத்திற்கு மேற்கூரை ஓடுகள் அதிக அளவில் வழங்குகிறது. இதே வகை ஓடுகளை ஆந்திரப் பிரதேசம் ஸ்ரீஹிகோட்டாவில் உள்ள அனுசக்தி குழுவின் திட்டத்திற்கு அனுப்புவதற்கான அதிக அளவிலான தேவைக் குறிப்பை இப்பிரிவு பெற்றிருக்கிறது. தமிழ் நாடு குடிசை மாற்று வாரியம், வீட்டு வசதி

[25th March 1972]

வாரியம் ஆகியவற்றின் தேவையின் பெரும் பகுதியையும் இப்பிரிவு நிறைவு செய்கிறது. 30—9—1971 அன்றுள்ளவாறு, இப்பிரிவு ரூ. 2.5 லட்சம் மதிப்புள்ள செங்கற்களை உற்பத்தி செய்து அனுப்புவதற்கான ஆணைகளைப் பெற்றுள்ளது. இப்பிரிவில் சுமார் 150 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

விசைச் செங்கற் சூளை ஒன்றை அமைப்பதற்கான இதே போன்ற திட்டம் ஒன்று லீட்டு வசதி வாரியத்தினால் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது தற்போது தொழில்-வணிக இயக்குநரால் செயல்படுத்துவதற்காக மாற்றப் பட்டுள்ளது. இச்சூளை செக்கோஸ்லாவாகியா நாட்டின் உதவியுடன் அமைக்கப்படும். இயந்திரத்தின் ஒரு பகுதி முன்னரே வந்து விட்டது. இச்சூளையை அமைப்பதற்கு சுமார் ரூ. 79 இலட்சம் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நைலான் துணி நெட்டிழை நூல் உற்பத்தி செய்யும் ஆலை.

மதுரை மாவட்டத்தில் அமைக்கப்படவிருக்கும் நைலான் துணி நெட்டிழை நூல் உற்பத்தி செய்யும் ஆலை நமது மதிப்பை உயர்த்தும் மற்றொரு அரசுத் துறைத் திட்டமாகும். இப்பிரிவை அமைப்பதற்கான அனுமதிக் கடிதத்தை தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் 29—12—1971 நாளன்றுதான் பெற்றது. ஆண்டொன்றுக்கு 2,100 டன் நைலான் துணி நெட்டிழை நூலை இந்த ஆலை உற்பத்தி செய்யும். இந்த ஆலையின் மொத்தச் செலவு சுமார் ரூபாய் 10 கோடி என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆலையை பொதுத் துறையிலேயே அமைக்கக் கருதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆலையை அமைப்பதற்குரிய அனுமதிக் கடிதத்தை விரைவில் செயல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஸ்தர்ன் பெட்ரோ-கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட் (S P I C).

கூட்டுறவுத் திட்டங்கள்.

மாநில அரசினால் நடத்தப்படுகின்ற அரசுத் துறை தொழில்கள் பற்றி முந்திய பத்திகளில், கூறப்பட்டது. இப்பொழுது இந்த மாநில அரசினால் மேம்படுத்தப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற கூட்டுத் துறைத் திட்டங்கள் பற்றி சுருக்கமாக ஆய்வோம். கூட்டுத்துறைக் கொள்கைக்கு இம்மாநிலத்தில் தான் நல்ல நம்பிக்கையும் நடைமுறையில் ஆதரவும் உள்ளது. தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திடமே கூட்டுத்துறைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகையதொரு கூட்டு முயற்சியே தூத்துக்குடியில் நிறுவப்பட்டுள்ள உரத்தொழிற்சாலையாகும். இந்த உரத்தொழிற்சாலைக்கு சுமார் ரூபாய் 71 கோடி செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தொழிற்சாலை, 1,100 டன் அம்மோனியா, 1,600 டன் யூரியா, 600 டன் DAP / NPK 470- டன் கந்தக அமிலம், 165 டன் பாஸ்போரிக் அமிலம் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும். இதன் பங்கு மூலதனம் ரூபாய் 19 கோடி, கடன்

25th March 1972]

மூலதனம் ரூபாய் 47.40 கோடி. இந்தக் கம்பெனியின் பங்கு-மூலதனத்தில் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் ரூபாய் 5 கோடி முதலீடு செய்யும். தற்போதைய உற்பத்தி அட்டவணைப்படி இத்தொழிற்சாலை 1974-ல் செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்திட்டம், மாநில அரசு, நிதி அளிக்கும் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் விரைவான முழு ஒத்துழைப்புடன் விரைவாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

உவர்க்காரத் தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 66,000 டன் உவர்க்காரமும், 66,000 டன் அமோனியம் குளோரைடும் தயாரிக்க 18—1—1971 அன்று தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு ஓர் அனுமதிக் கடிதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக தூத்துக்குடி அல்கலி கெமிகல்ஸ் லிமிடெட் என்ற பெயரில் தனிக் கம்பெனி ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டம் மேற்சொன்ன உரத் தொழிற்சாலையைச் செயற்படுத்துகின்ற ஸ்தர்ன் பெட்ரோ-கெமிகல்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்டின் உடனுழைப்புடன் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் நிறைவேற்றப்படும். இவ்விதமான இணைப்பினால் உரத் தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படுகின்ற அம்மோனியாவை உவர்க்காரம் அம்மோனியம் குளோரைடு தொழிற்சாலையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இத்தொழிற்சாலையின் மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூபாய் 10 கோடியாகும். இதில் நிலையான வட்டியில்லா மூலதனம் (Equity Capital) சுமார் ரூபாய் 3 கோடியாகும். உரத்தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படும் அம்மோனியா பின்னர் தான் கிடைக்குமாதலால் இத்தொழிற்சாலை 1975-ல் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மோட்டார்வண்டி டயர்கள், டியூபுகள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை.

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் நிறைவேற்றவேண்டிய மற்றுமொரு கூட்டுத்துறைத் திட்டம் டயர்கள், டியூபுகள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலையாகும். தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் 12—12—1970 அன்று இதற்கான அனுமதிக் கடிதத்தைப் பெற்றது. இத்திட்டத்தை விரைவாக நிறைவேற்ற தமிழ்நாடு இரப்பர் லிமிடெட் என்ற பெயரில் தனியான கம்பெனி ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக்கு ரூபாய் 5.5 கோடி செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதில் நிலையான வட்டியில்லா மூலதனம் ரூபாய் 2 கோடியாகும். இத்தொழிற்சாலையை இராமநாதபுரம் மாவட்டம் காரையூர் கிராமத்தில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 4 லட்சம் காலன் தண்ணீர் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அனைத்து நாடுகளின் தொழில் நுட்ப உடனுழைப்பைப் பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்திய அரசின் இசைவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சிகரெட் தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4,500 மில்லியன் சிகரெட்டுகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கு தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு இந்திய அரசு 22-4-1971 அன்று அனுமதிக்கடிதம் வழங்கியுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையின் தோராயமான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 8 கோடியாகும். இத்தொழிற்சாலையைத் தருமபுரி மாவட்டத்தில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மாநிலத்திலேயே இந்த மாவட்டத்தில்தான், சிகரெட் உற்பத்திக்குத் தேவையான மூலப்பொருளாகிய வெர்ஜீனியா புகையிலை பயிரிடுவதற்கான சிறந்த மண் வளம் உள்ளது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்துடன் உடனுழைப்பதற்காக நமது நாட்டிலுள்ள பெயர் பெற்ற சிகரெட் தயாரிப்பாளர்கள் சிலருடனும், பெரும் தொழிலதிபர்களுடனும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

குரோமைட் மாவுத் தொழிற்சாலை.

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு 6-4-1971 அன்று 3,300 டன் குரோமைட் மாவு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காக ஓர் அனுமதிக்கடிதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மூலப் பொருள், தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இத்தொழிற்சாலையின் மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 90 லட்சமாகும். இத்திட்டத்தை விரைவாக நிறைவேற்றும் பொருட்டு கூட்டுத் துறையில் தமிழ் நாடு குரோமியம் அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட் என்னும் பெயரில் தனி நிறுவனம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தோல் தொழில் பற்றிய அனுபவமுடைய தொழிலதிபர் ஒருவர் இத்திட்டத்தின் கூட்டுத் துறைப் பங்காளியாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்.

பொட்டாசியம் குளோரைட் தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,825 டன் பொட்டாசியம் குளோரைட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ, 26-6-1971 நாளிட்ட அனுமதிக்கடிதம் ஒன்று தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு அண்மையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையின் மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 70 லட்சமாகும். பொட்டாசியம் குளோரைட், தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கான மூலப் பொருளாகும். எனவே, இத்தொழிற்சாலையை மதுரை மாவட்டம், மேலூரில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக பாண்டியன் எலெக்ட்ரோ-கெமிகல் லிமிடெட் என்னும் பெயரில் தனியான கம்பெனி ஒன்று பதிவு செய்யப்படுகிறது. இத்திட்டமும் கூட்டுறவுத் துறையிலேயே இருக்கும்.

போராக்ஸ்-போரிக் அமிலம்.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15,000 டன் போராக்ஸ், 3,000 டன் போரிக் அமிலம் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்காக 5-10-1971 அன்று தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு ஓர் அனுமதிக்கடிதம் வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுச்

[25th March 1972]

செலவு சுமார் ரூ. 85 லட்சமாகும். இத்தொழிற்சாலையும் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் கூட்டுத் துறையில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தை கூட்டுத்துறையில் நிறைவேற்றுவதற்காக “போராக்ஸ் இந்தியா லிமிடெட்” என்னும் பெயரில் தனியான கம்பெனி ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கால்சியம் கார்பைடு தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15,000 டன் கால்சியம் கார்பைடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கான அனுமதிக்கடிதம் 5-11-1971 அன்று தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையின் மூலதனச் செலவு ரூ. 2.25 கோடி என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையை கூட்டுத்துறையில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஸ்டீயரிங் கியர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50,000 ஸ்டீயரிங் கியர்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்காக 20-12-1971 அன்று அனுமதிக்கடிதம் பெற்றுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கான மூலதனச் செலவு ரூ. 90 இலட்சம் ஆகும். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக தொழில் முனைவர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சோடியம் ஹைட்ரோ சல்பேட்.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,300 டன் சோடியம் ஹைட்ரோ சல்பேட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கான அனுமதிக்கடிதம் ஒன்று 23-4-1970 அன்று தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு கிடைத்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்காக “தமிழ் நாடு கெமிகல்ஸ் புரூடக்ட்ஸ் லிமிடெட்” என்னும் பெயரில் தனியாக ஒரு கம்பெனி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலைக்கு ரூ. 250 லட்சம் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், காரைக்குடிக்கு அருகே கழனிவாசல் கிராமத்தில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஐப்பானிய நிறுவனம் ஒன்றிடமிருந்து தொழில் ரூட்ப உதவி பெறப்படும்.

நுட்ப அளவைக் கருவிகள். (Precision Measuring Instruments.)

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு நுட்ப அளவைக் கருவிகள் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு 24-1-1972 அன்று ஓர் அனுமதிக்கடிதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான மூலதன மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 97.5 லட்சமாகும். கூட்டுத்துறையில் இத்தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் பெரிய பொறியியல் வல்லுநர்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறது.

அலுமினியம் ப்ளோரைடு (Aluminium Flouride).

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,000 டன் அலுமினியம் ப்ளோரைடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்காக 3-2-1972 அன்று ஓர் அனுமதிக்கடிதம் வழங்கப்

[25th March 1972]

பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 280 லட்சம் செலவாகும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இத்தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையில் அமைக்கப்படும். இத்தொழிற்சாலையை கூட்டுத் துறையில் நிறுவ பொருத்தமான தொழில் முனைவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சிகரெட் மேல் இழைத்தாள், பிற சிறப்புத்தாள் தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 6,000 டன் சிகரெட் மேல் இழைத்தாள் களையும் பிற சிறப்புத் தாள்களையும் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு 21-12-1971 அன்று ஓர் அனுமதிக்கடிதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக் கான மதிப்பீட்டுச் செலவு சுமார் ரூ. 8 கோடியாகும். இத்தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையில் நிறுவப்படும். இத்திட்டத்தைக் கூட்டுத் துறையில் நிறைவேற்றுவதற்கும் பொருத்தமான உடலுழைப்பாளரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இசைக் கடிதங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், கீழ்க்கண்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதிக்கடிதம் சோரி இந்திய அரசுக்கு விண்ணப்பித்துள்ளது:—

- (1) மென் இரும்புத் தொழிற்சாலை (Sponge Iron Project.)
- (2) விளிம்பற்ற உருக்குக் குழாய்த் திட்டம் (Seamless Steel Tubes Project.)
- (3) மணலியில், பெட்ரோ-கெமிகல்ஸ் தொழிற்சாலை.
- (4) இரு அச்ச அமைப்புள்ள பாலிஸ்டீரின் படச்சுருள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை (Biaxially Polystyrene Films Project.)
- (5) பாலிஸ்டீர் நெட்டிழை நூல் தொழிற்சாலை.
- (6) பாலிஸ்டீர் படச்சுருள் தொழிற்சாலை.
- (7) ஒளி முறிவை உற்பத்தியும் பொருள்கள் தொழிற்சாலை.
- (8) டீசல் விசை மரக்கலப் பொறித் தொழிற்சாலை.
- (9) ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சுற்றுக்கள், குறைந்த வெப்ப நிலையிலும் மின்கடத்தாப் பொருள் தொழிற்சாலை.
- (10) டெலிவிஷன் ரிசீவர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.
- (11) பால் பேரிங்குகள்.

இத்தொழிற்சாலைகள் அனைத்திற்கும் அனுமதிக்கடிதங்கள் பெறுவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை கிடைத்தவுடன் அவற்றில் பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகளை கூட்டுத் துறையில் நிறுவுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

நாப்தா உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, மணலி.

இந்தப் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் அனைவராலும் எதிர்பார்க்கப்படுவது பெட்ரோ-கெமிகல்ஸ் தொழிற்சாலையாகும். இதற்கு சுமார் ரூ. 90 கோடி முதலீடு செய்யவேண்டும். இத் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டால் தமிழ்நாட்டின் தொழில்வள நிலையில் பெரியதொரு முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. தென் இந்தியா

[25th March 1972]

முழுவதும் உண்மையிலேயே பெட்ரோ-கெமிகல்ஸ் புரட்சி ஏற்படும். ரூ. 90 கோடி செலவிலான நாப்தா உற்பத்தித் தொழிற்சாலை 20,000 டன் புட்டாடின் (Butadine), 90,000 டன் காசோலின் (Gusoline), 154,000 டன் எத்திலின் (Ethylene), 60,000 டன் புரோபைலின் (Propylene), 142,000 பாலித்தின் 40,000 டன் பாலி புரோபைலின் (Poly Propylene) ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும். இந்த அடிப்படைப் மூலப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும்பொழுது, பல்வேறு துணைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வழி ஏற்படும். இதனால் இம் மாநிலத்தில் தொழில் முதலீடு பெருகும். இத்தொழிற்சாலைக்கு கூடிய விரைவில் அனுமதி வழங்குமாறு நாம் பீண்டும் பீண்டும் இந்திய அரசை வலியுறுத்தியுள்ளோம். ஆனால், இத் தொழிற்சாலைக்கு சுமார் 10 கோடி மதிப்புள்ள நாப்தாவும் பிற மூலப் பொருள்களும் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியதிருக்குமாயால், இத் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி வழங்க மத்திய அரசு தயங்குகிறது. இத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு முதலில் அன்னியச் செலாவணி செலவு ரூ. 10 கோடி ஆனாலும், இந்த பெட்ரோ கெமிகல்ஸ் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை அண்டை நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் வாயிலாக இறுதியில் அன்னியச் செலாவணி பெறலாம் என்பதை அரசு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. இதைத் தவிர வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதைத் தவிர்ப்பதன் மூலமும் அன்னியச் செலாவணிச் சேமிப்பு ஏற்படும். நாப்தா உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை அமைப்பதன் மூலம் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் கிடைக்கக்கூடிய அன்னியச் செலாவணியைக் கணக்கிட்டால், இத்திட்டத்தின் வாயிலாக சுமார் ரூ. 16 கோடி அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, இத் தொழிற்சாலைக்கு விரைவில் அனுமதி வழங்குமாறு மத்திய அரசை இவ்வரசு வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இதுவரை எந்தவிதப் பலனும் இல்லை.

தனியார் துறை வளர்ச்சி.

முக்கியமான அரசுத் துறைகளின் திட்டங்கள் பற்றியும் அவற்றின் சாதனைகள் பற்றியும் இதுவரை விரிவாகப் பார்த்தோம். இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் உள்ள தனியார் துறைகளின் பெரும் சாதனைகளில் சில வற்றைக் காண்போம். அரசின் சாதனைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வுரை சட்ட மன்ற பேரவையின் முன் வைக்கப்படுகையில் தனியார் துறையின் சாதனைகள் அதில் எப்படி இடம் பெற முடியும் என்ற வினா எழலாம். நிலம் வழங்கல், பிற வசதிகள் செய்து கொடுத்தல் மற்றும் ஊக்கமளித்தல் மூலமாகத் தமிழ்நாட்டின் தொழில்களுக்கும் பெரும் முன்னேற்றம் பெற்றுத் தருவதில் அரசு ரோடிப் பொறுப்பேற்றுள்ளமையால் இத்தகைய தனியார் துறைப் பிரிவுகள் சில இவ்வாண்டில் வளர்ச்சியடைந்திருப்பதில் மாநில அரசு பெருமை அடையலாம்.

கார்பன் பிளாக் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை.

இத்தகைய முயற்சிகளில் மிகப் பெரியது கமானில் நிறுவனம் “கார்பன் பிளாக்” (Carbon Black) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை நிறுவியிருப்பதாகும். மோட்டார் டயர்கள், மற்றும் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய இரப்பர் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியில் “கார்பன் பிளாக்” ஒரு முக்கிய மூலப் பொருளாகும். சாலைப் போக்குவரத்து

[25th March 1972]

மற்றும் மோட்டார் வண்டிகளின் எண்ணிக்கையில் உயர்வு ஆய்வை காரணமாக இப் பொருளுக்கு மிகுந்த தேவை இருக்கும். புனைபெட்ட கார்பன், பிலிபஸ் ஆகிய இரண்டு தொழிற்சாலைகளே தற்போது இந்தியாவில் கார்பன் பிளாக் உற்பத்தி செய்கின்றன. அவற்றின் நிறுவிய திறன் 90 மில்லியன் பவுண்டுகள். ஆனால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் கார்பனின் ஆண்டுத் தேவை 120 மில்லியன் பவுண்டாக இருக்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 30 மில்லியன் பவுண்டு பற்றாக்குறை ஏற்படும் இந்தப் பற்றாக்குறை மணலியில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலையினால் நிறைவு செய்யப்படும். இத் தொழிற்சாலைக்கு சுமார் ரூ. 275 லட்சம் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் தொழிற்சாலை 1972 இறுதியில் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நாக்பால்—அம்பாடி தொழிற்சாலை.

தனியார் துறையினதே வருகின்ற மற்றுமொரு பெரிய பெட்ரோ-கெமிக்கல் தொழிற்சாலை இருவானார்கள் நாக்பால் அம்பாடிஸ் தொழிற்சாலையாகும். இத் தொழிற்சாலை டிரான்ஸ்பார்மர் எண்ணெயும் சிறப்பு எண்ணெயும் தயாரிக்கும். இத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலையிலிருந்து பெற வேண்டியிருப்பதால் இது மணலி, சென்னை எண்ணெய் தூய்மைத் தொழிற்சாலைக்கு அடுத்ததாக அமைந்துள்ளது. இத் தொழிற்சாலைக்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 5.5 கோடியாகும். இங்கு 15,000 டன் டிரான்ஸ் பார்மர் எண்ணெய், பயிர்களுக்குத் தெலிக்கும் எண்ணெய் வகைகள் (Agricultural spray oil), வெண்மைக் கனிப்பொருள் எண்ணெய் (White mineral oil), சிறப்பு எண்ணெய் வகைகள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் திட்டமுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை 1973-ல் முழு உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நைலான் டயர்நூல் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை.

D. C. M. தொகுதியைச் சேர்ந்த நைலான் டயர் நூல் தயாரிப்புப் பிரிவு ஒன்றும் தனியார் துறையில் தோன்றியுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை D. C. M. தொகுதியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீராம் பைபெர்ஸ் லிமிடெட்டினால் அமைக்கப்படவிருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4,500 டன் நைலான் டயர் நூல் தயாரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலைக்கான கார்ப்ரோலக்டம் (Caprolactum) என்கிற முக்கிய மூலப்பொருள் குஜராத், கோயாலி எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலையிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும். வெகு விரைவிலேயே இந்த மூலப்பொருள் மணலி பெட்ரோ-கெமிக்கல் தொழிற்சாலைகளிலேயே கிடைக்கும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தனியார் துறையைச் சேர்ந்த மூன்று தொழிற்சாலைகளுக்கும், மாநில அரசு, அவற்றிற்கு மணலியில் 350-97 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்திக் கொடுத்து அவற்றிற்குத் தேவையான மின்சக்தி, நீர் ஆகியவற்றை வழங்குவதிலும் உதவி புரிந்தது. எனவே, தனியார் துறையைச் சேர்ந்த இந்த மூன்று தொழிற்சாலைகளும், அரசு உதவியினால் பெரிதும் முன்னேற்ற மடைந்தன என்று கூறுவது சாலவும் பொருந்தும்.

25th March 1972]

இணைப்பு I.

1970-71 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டுத் துறைமுகங்களில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அயல் நாட்டுப் பொருள்களின் மதிப்பு.

தொடர் எண்.	நாட்டின் பெயர்.	மதிப்பு.
(1)	(2)	(3) (ரூ. இலட்சத்தில்.)
1	அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்	65,06.47
2	பிரிட்டன்	19,63.86
3	ஈரான்	15,16.02
4	ஜெர்மனி (கூட்டாட்சிக் குடியரசு)	14,68.20
5	கனடா	14,03.96
6	ஜப்பான்	10,44.71
7	ரஷ்யா	7,61.26
8	இத்தாலி	3,89.78
9	ஜெர்மனி (ஐனநாயகக் குடியரசு)	3,08.23
10	போலந்து	2,90.37
11	நெதர்லாந்து	2,64.89
12	ஸ்விட்ஜர்லாந்து	2,53.82
13	செக்கோஸ்லாவியா	2,44.22
14	பிரான்சு	2,42.40
15	ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு	2,19.89
16	பல்கேரியா	2,00.35
17	ஆஸ்திரேலியா	1,74.84
18	பெல்ஜியம்	1,39.77
19	ருமேனியா	1,15.96
20	ஹங்கேரி	1,05.01
21	ஸ்பீன்	96.90
22	தங்கனிகா	79.79
23	யூகோஸ்லாவியா	71.39
24	சிங்கப்பூர்	59.26
25	மலேசியா	40.81
26	இலங்கை	5.92
27	பர்மா	0.01
	எனவே நாடுகள்	1,052.16

மொத்தம் ..

1,90,20.25

இணைப்பு II.

1970-71 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டுத் துறைமுகங்களிலிருந்து அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பு.

இதரவர் எண்.	நாட்டின் பெயர்.	மதிப்பு.
(1)	(2)	(3)
		(ரூ. இலட்சத்தில்.)
1	பிரிட்டன்	24,45.87
2	ஜெர்மனி	11,91.16
3	ஐப்பான்	18,96.46
4	ரஷ்யா	18,73.00
5	யூகோஸ்லாவியா	9,22.60
6	ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள்	6,64.86
7	பிரான்சு	4,01.20
8	இத்தாலி	3,85.77
9	ஜெர்மனி (சுட்டாட்சிக் குடியரசு)	3,77.26
10	சிங்கப்பூர்	3,77.05
11	செக்கோஸ்லாவியா	3,25.96
12	ஜெர்மனி (ஜனநாயகக் குடியரசு)	3,18.67
13	மலேசியா	2,81.31
14	ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு	2,78.08
15	பெர்மீனியம்	1,85.64
16	நெதர்லாந்து	1,82.97
17	ஆஸ்திரேலியா	1,04.75
18	நைஜீரியா	98.64
19	சியரா லியோன்	68.91
20	நியூஜிலாந்து	55.73
21	பிஜித் தீவுகள்	16.36
22	தெற்கு ஏமன் மக்கள் குடியரசு	5.39
	எனைய நாடுகள்	16,13.58
	மொத்தம்	1,40,69.02

இணைப்பு III.

1966-67 முதல் 1970-71 வரை தமிழ்நாடு மாநிலத் துறைமுகத்திலிருந்தும் துறைமுகத்திற்குள்ளும் (துறைமுக வாட்பாக) நடந்த வெளி நாட்டு வரணிகளின் அளவு—மதிப்பு ரூபாயில்.

துறைமுகத்தின் பெயர்.	1966-67			1967-68			1968-69			1969-70			1970-71*		
	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.	இறக்கு ஏற்றுமதி. மதி.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)					
சென்னை	27,341	9,422	31,481	10,455	28,344	12,562	23,613	15,969	17,398	11,215					
கடலூர்	322	170	191	60	356	79	271	49	..	106					
நாகப்பட்டினம்	4	111	180	105	845	114	188	108	213	77					
தோப்புத்துறை	..	..	..	..	..	..	12	..	..	..					
அதிராமபட்டினம்	..	..	..	..	..	..	..	0.06	..	..					
பாம்பன்	..	156	..	..	..	..	0.01	..	..	0.08					
தனுஷ்கோடி	..	..	246	..	..	..	..	..	..	..					
தூத்துக்குடி	1,064	1,636	1,644	1,568	1,230	1,747	1,178	2,139	934	1,150					
முற்கிடமலை (விமான நிலையம்)	302	490	406	801	1,224	1,142	603	1,002	475	643					
திருச்சிராப்பள்ளி (விமான நிலையம்)	..	24	..	5.78	..	0.20	..	0.28	..	2.80					

* இப்புள்ளி விவரங்கள் 1970 ஏப்ரல் முதல் 1971 ஜனவரி வரையிலான ஏற்றுமதிக்குத் தொடர்புடையனவாகும்.

இப்புள்ளி விவரங்கள் 1970 ஏப்ரல் முதல் 1970 டிசம்பர் வரையிலான இறக்குமதிக்குத் தொடர்புடையனவாகும்.

முன்னுரை.

தொழில் வளம் பெருக, பெருமளவில் நிதி உதவி கிடைப்பது இன்றியமையாத தேவையாகும். வளர்ந்து வரும் நாடுகள் அனைத்தையும் நோக்குவோமானால், தனியார் சேமிப்புகள் குறைவாக இருக்கும்போது மூலதனம் திரட்டுதலும், தொழில் முதலீடு செய்தலும் நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் மூலமாகவே நடைபெறுவது தெளிவாகத் தெரியவரும். கடந்த பத்து ஆண்டுகளில், தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதற்காக தொழில் நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் நமது நாட்டிலும் உருவாகி வருகின்றன. இந்நிறுவனங்கள், கடன் வழங்குதல், நிலையான வட்டியில் லாப பங்குகளில் முதலீடு செய்தல், கடன் ஈட்டுப் பத்திரங்களுக்குப் பங்குத்தொகை செலுத்துதல், மறு கழிவுத் தொகைகளுக்கு வகை செய்தல் ஆகியவற்றிற்கு வகைசெய்தல் முதலிய உதவிகளனைத்தையும் இந்நிறுவனங்கள் வழங்குகின்றன. நமது நாட்டைத் தொழில்மயமாக்குவதற்கு நிதி உதவி செய்துள்ள நிதி உதவும் நிறுவனங்களில் இந்தியத் தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், இந்தியத் தொழில்—கடன் முதலீட்டுக் கழகம் (I.C.I.C.I.) இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (I.D.B.I.), இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் (L.I.C.), மாநில நிதி முதலீட்டுக் கழகம் ஆகியவை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இப்பகுதியில் இம் மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்க இத்தகைய பல்வேறு நிறுவனங்களின் பங்கு குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அனைத்து இந்தியத் தொழில் நிதி உதவும் நிறுவனங்களிடமிருந்து, தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில் பிரிவுகள் பெற்ற நிதி உதவி.

1969-70ஆம் ஆண்டு வரை, அனைத்து இந்திய நிதி உதவும் நிறுவனங்களிடமிருந்து, தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில் பிரிவுகள் பெற்ற மொத்த நிதி உதவி ரூ. 186.49 கோடியாகும். இந்நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றும், இந்நாடு முழுவதுமுள்ள தொழில் பிரிவுகளுக்கும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில் பிரிவுகளுக்கும் வழங்கிய நிதி உதவி குறித்த விவரங்கள் கீழ்க்காணும் அட்டவணியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை.

நிறுவனங்கள்.	இக்கால முடிவில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள நிதி உதவி.	நிறுவனங்களால் வழங்கப் பட்ட நிதி உதவி		(3) பத்தி முதல் (4) பத்தி வரையுள்ள நிதி உதவியின் சத வீதம்.
		அனைத்து இந்தியப் புள்ளி விவரம்.	தமிழ்நாடு.	
(1)	(2)	(ரூபாய் லட்சத்தில்).		(4)
1 இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (I.D.B.I.).	ஜூன் 1970	25,986	3,755	14.5
2 இந்தியத் தொழில் நிதி உதவி கழகம் (I.F.C.I.).	டிசம்பர், 1970	33,035	4,728	14.3
3 இந்தியத் தொழில்—கடன் லீட்டுக் கழகம் (I.C.I.C.I.)	டிசம்பர், 1970	29,569	3,062	10.4
4 இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் (L.I.C.).	மார்ச் 1970*	24,484	1,767	7.2
5 வணிக வங்கிகள்	ஜூன், 1970†	44,547	5,336	12.0

25th March 1972]

குறிப்பு.—*(L.I.C.) 1970ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களிலிருந்த நிலவரப் படி, கூட்டுப் பங்குக் கம்பெனிகளின் பங்கு மற்றும் கடன் ஈட்டுப் பத்திரங்களில் செய்த முதலீடுகள், கம்பெனிகளுக்கும் தொழிற்பேட்டைகளுக்கும் வழங்கிய கடன்கள் ஆகியவை மட்டுமே இதில் அடங்கும்.

† (வணிக வங்கிகள்).—சிறு தொழில்களுக்கும், சாலை-நீர் வழிப் போக்குவரத்து உரிமையாளர்களுக்கும், தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதற்கும், அட்டவணியில் கண்ட வணிக வங்கிகள் வழங்கிய முன்பணங்கள் மட்டுமே இதில் அடங்கும்.

மேற்கண்ட அட்டவணியிலிருந்து, இந்நிறுவனங்கள் அனைத்தும், ரூ. 1,576 கோடி நிதி உதவி செய்துள்ளன என்று தெரிய வருகிறது. இந்த உதவியில், தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில் பிரிவுகள் ஏறத்தாழ 11.8 சதவீத உதவியைப் பெற்றுள்ளன. வணிக வங்கிகள் வழங்கிய உதவி முதலிடம் வகிக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்தியத் தொழில் நிதி உதவி கழகம் வழங்கிய உதவி இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கிறது என்று தெரியவருகிறது.

எக்காரியத்திற்காக நிதி உதவி வழங்கப்பட்டதோ அதைக் கருத்தில் கொண்டு, கொடுக்கப்பட்ட நிதி உதவியின் அளவினை ஆய்வு செய்வது, பல்வேறு தேசிய நிறுவனங்கள் வழங்கிய நிதி உதவியை மதிப்பிடுவதற்கான பிறிதொரு வழியாகும். கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவர அட்டவணை, 1969-70ஆம் ஆண்டு வரை பல்வேறு நிதி உதவும் நிறுவனங்களால் தமிழ் நாட்டிற்கு வழங்கப்பட்ட உதவியைத் தெளிவாக விளக்குகிறது :—

உதவியின் வகைகள்.		வணிக வங்கிகள்.	ஐ.எப்.சி. (I.F.C.).	ஐ.டி.பி.ஐ. (I.D.B.I.).	எல்.ஐ.சி. (L.I.C.).	மொத்தம்.	மொத்தத்தில் சத வீதம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	
(ரூபாய் லட்சத்தில்).							
1 கடன்கள்		5,336	3,083	1,207	281	9,907	63.6
2 உறுதி கொடுத்தலும் தொகை செலுத்தலும்.	..	405	122	1,486	2,013	12.9	
3 பின்னர் தொகை செலுத்துதல்களுக்கு உறுதியளித்தல்.	..	1,240	..	..	1,240	8.0	
4 மறு தள்ளுபடி அளித்தல்.	..	..	637	..	637	4.1	
5 தொழில்களுக்கான மறு நிதி உதவியும் கடன்களும், ஏற்றுமதிக்கான கடன் வழங்கலும்.	..	..	1,790	..	1,790	11.4	
மொத்தம்		5,336	4,728	3,756	1,767	15,587	100.0

[25th March 1972]

மேற்கண்ட அட்டவீணியிலிருந்து, வழங்கப்பட்ட நிதி உதவியின் பெரும்பங்கு, கடன்கள் வடிவிலேயே உள்ளன என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. இது இயல்பானதே. ஏனெனில், தொழில் பிரிவுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட உதவியின் பெரும்பங்கு, வணிக வங்கிகள், ஆயுள் ஈட்டுறதிக் கழகம், இந்தியத் தொழில் நிதி உதவித் துறைமுகம் ஆகியவற்றால் வழங்கப்பட்டதாகும். இந்த மூன்று நிறுவனங்களும், பொதுவாக, கம்பெனிகளின் நிலையான வட்டியில்லாப் பங்குகளுக்குத் தொகை செலுத்த விரும்புவதில்லை.

இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியும், தமிழ் நாட்டில் அதன் பணியும் இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (I.D.B.I.).

இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியானது 1964-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. அன்று முதல் இன்றுவரை, இவ்வங்கி, நாட்டின் தலைமை வளர்ச்சி வங்கியாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. கடன் வழங்கும் ஏனைய நிதி உதவிக் கழகங்களின் நடவடிக்கைகளை இவ்வங்கி இணைத்துள்ளது. வளர்ச்சி நிதி உதவியில், இவ்வங்கியானது தலைமை வளர்ச்சி வங்கியாகவும், நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைக்கும் நிறுவனமாகவும் பணி புரிய, பல தொழில் உத்திகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளது. இவ்வங்கியானது, (குறிப்பாக, தொழில் திட்டங்கள் பெரிய அளவின்தாகவும் அதற்காகும் செலவு முழுவதையும், தனி தேசிய நிதி உதவி நிறுவனம் ஏதும் ஏற்கவியலாதபோது) ஏனைய நிதி உதவி நிறுவனங்கள் வழங்கிய உதவியை இணைப்பதோடு, கணிசமான அளவுக்கு நேரடியாக நிதி உதவி செய்கிறது. பல நேர்வுகளில், நிதித் தேவைவின் அளவும், தொழில் நுட்பத் தேவைகளும், கூட்டுறவு முறையிலும், கூட்டு நிதி உதவி முறையிலும், வணிக வங்கிகள் தங்களது பணியைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. எடுத்துக்காட்டாக பெரிய உரத் தொழிற்சாலைகள் அல்லது சிமிட்டித் தொழிற்சாலை விரிவுத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தால், இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியானது, தொழில் கடன்களுக்கு மறு நிதி உதவி அளிப்பதன் வாயிலாகவும் இயந்திர விலைப்பட்டியல்களில் மீண்டும் தள்ளுபடியளிப்பதன் வாயிலாகவும் நிதி உதவும் பிற நிறுவனங்கள் அளிக்கும் உதவியைத் தவிர தானே நிதி உதவியளிக்கிறது. மேலும் இவ்வங்கி, ஏற்றுமதிக்கான நடுத்தர, நீண்டகாலக் கடன்களையும் அளிக்கிறது. பல்வேறு மாநில நிதி உதவும் கழகங்களின் கடன் பத்திரங்களுக்கும், பங்குகளுக்கும், இந்தியக் கடன்-தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், தொழில் நிதி உதவிக் கழகம் போன்ற நீண்டகாலக் கடன் வழங்கும் ஏனைய நிறுவனங்களுக்கும் தொகை வழங்குவதன் மூலம், இத் துறையில், தலைமைத் தொழில் நிதி உதவி நிறுவனமாகப் பணி புரிவதில் தனக்குள்ள பங்கை இவ்வங்கி நிலைநாட்டியுள்ளது.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல்வேறு தொழில் பிரிவுகளுக்கு, 1964-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் வரையில், இந்தியத்

[25th March 1972]

தொழில் வளர்ச்சி வங்கியால் ஒப்பளிக்கப்பட்ட தொகையும், வழங்கப்பட்ட தொகையும் கீழ்க்கண்ட அட்டவீணியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

தலைப்புகள்.	ஒப்பளிப்பு.	வழங்கப் செய்யப்பட்டது.	மொத்தத் தொகை களின் சத விதம்.
-------------	-------------	---------------------------	---------------------------------------

	(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்).		
1 கடன்கள் (ஏற்றுமதிக் கானவை நீங்கலாக).	16,10.5	12,57.7	28.5
2 ஏற்றுமதிக்கான கடன்கள்.	179.0	177.5	4.0
3 உறுதியளித்தலும், நேரடி யாகத் தொகை செலுத் தலும்.	179.6	150.8	3.5
4 தொழில் கடன்களுக்கு மறு நிதி உதவி செய்தல்.	21,02.7	18,90.8	43.0
5 ஏற்றுமதிக் கடன்களுக்கு மறு நிதி உதவி செய்தல்.	78.8	45.2	1.0
6 மீண்டும் தள்ளுபடி அளித்தல்.	10,27.1	879.8	20.0
மொத்தம் ..	51,77.7	44,01.8	100.0
அனைத்து இந்திய மொத்தம்	4,42,90.0	3,35,89.4	..

1971-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முடிய, இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியால் வழங்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை ரூ. 131.1 கோடியாகும். இதற்கு முந்திய ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட தொகை ரூ. 65.2 கோடியாகும். இதேபோல், 1969-70-ஆம் ஆண்டில் வந்த விண்ணப்பங்களின் பேரில் தொகை வழங்கப்பட்டது. அவ்வாண்டில் வந்த விண்ணப்பங்களின் தொகை வழங்கப்பட்டது. அவ்வாண்டில் வந்த விண்ணப்பங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,040. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் அவ்வாறு வந்த விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை 1,714-ஆக உயர்ந்தது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில் பிரிவுகளுக்கு, இவ்வங்கியில் வழங்கிய நிதி உதவியும் அந்நிதி வழங்கப்பட்ட முறையும் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ள அட்டவீணியில் காட்டப்பட்டுள்ளன :—

[25th March 1972]

விவர அட்டவணை.

தலைப்புகள்.	ஒப்பளிக்கப் பட்டது.	வழங்கப் பட்டது.	வழங்கப்பட்ட தொகைகளின் சத வீதம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
1. கடன்கள் (ஏற்றுமதிக்கான கடன்கள் தவிர).	375.0	79.7	12.3
2. ஏற்றுமதிக்கான கடன்கள் ..	..	148.7	23.0
3. உறுதி கொடுத்தலும், நேரடியாகத் தொகை செலுத்தலும்.	5.0	28.8	4.5
4. தொழில் கடன்களுக்கு மறு நிதி உதவி செய்தல்.	260.1	100.6	15.6
5. ஏற்றுமதிக் கடன்களுக்கு மறு நிதி உதவி செய்தல்.	78.8	45.1	7.0
6. மீண்டும் தள்ளுபடி அளித்தல்.	283.8	242.6	37.6
மொத்தம் ..	10,02.7	645.5	100.0

மேற்கண்ட விவர அட்டவணையிலிருந்து, இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியால் வழங்கப்பட்ட மீண்டும் தள்ளுபடி அளித்ததற்கான வசதிகள், இந்நிறுவனத்தால் வழங்கப்படும் உதவியின் வகைகளில், முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது.

1970-71-ஆம் ஆண்டில், இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியால் ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டு மற்றும் வழங்கப்பட்ட மாநில வாரியான தொகை குறித்த விவரங்கள் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாநிலங்கள். ஒப்பளிக்கப் பட்டது. வழங்கப்பட்ட நிதி உதவி.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
1. ஆந்திரப் பிரதேசம்	498.3	323.1	
2. அஸ்ஸாம்	7.5	..	
3. பீகார்	863.9	181.3	
4. குஜராத்	26,02.6	623.4	

25th March 1972]

மாநிலங்கள்.

ஒப்பளிக்கப் பட்ட நிதி உதவி. வழங்கப்பட்ட நிதி உதவி. (ரூபாய் லட்சத்தில்.)

5. ஹரியானா	293.8	247.5
6. ஹிமாச்சல் பிரதேசம்	29.6	15.7
7. ஜம்மு, காஷ்மீர்	10.1	4.9
8. கேரளா	171.4	94.2
9. மத்தியப் பிரதேசம்	739.9	840.3
10. மஹாராஷ்டிரம்	31,51.6	26,98.7
11. மேகாலயா	..	..
12. மைசூர்	451.8	397.8
13. நாகாலாந்து	..	..
14. ஒரிஸ்ஸா	510.7	92.9
15. பஞ்சாப்	53.7	56.5
16. ராஜஸ்தான்	48.4	102.8
17. தமிழ் நாடு	10,02.8	645.5
18. உத்திரப் பிரதேசம்	537.9	170.6
19. மேற்கு வங்காளம்	14,59.5	597.2
20. யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதிகள் ..	361.8	510.9
மொத்தம் ..	1,27,95.3	75,03.3

ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதி உதவியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது தமிழ் நாடு நான்காவது இடத்தையும், வழங்கப்பட்ட நிதி உதவியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது மூன்றாவது இடத்தையும் வகிக்கிறது என்பது மேலே காட்டப்பட்டுள்ள அட்டவணையிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இந்தியத் தொழில்-கடன் முதனீட்டுக் கழகம் (I.C.I.C.I.)

இந்திய தொழில் கடன் முதனீட்டுக் கழகமும் தமிழ் நாட்டில் அதன் பணியும்.—இக் கழகம், தனியார் துறையில் ஒரு வளர்ச்சி வங்கியாக 1955-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. புதிய தொழில்களைத் தொடங்கு வதற்கும், உள்ள தொழில் பிரிவுகளை விரிவுபடுத்துதல், மேம்படுத்துதல், பல்வேறு கூறுகளாகப் பிரித்தல் ஆகியவற்றிற்காகவும் தொழில் உரிமை யாளர்க்கு உதவி புரிவதே இக் கழகத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு நமது நாட்டு நாணயம் மூலமாகவும், ஏனைய வெளிநாட்டு நாணயங்கள் மூலமாகவும் உதவி புரிவதே இக்கழகத்தின் முக்கிய பணியாகும். இந்த நிறுவனம் நீண்ட கால, நடுத்தரக் காலக்

[25th March 1972]

கடன்களை வழங்குகிறது. நிலையான வட்டியில்லாப் பங்குகளுக்கு நேரடியாகத் தொகை செலுத்துகிறது, பங்குகளுக்கும், கடன் ஈட்டுப் பத்திரங்களுக்கும் உறுதியளிக்கிறது. மேலும், வீணை தனியார் முதலீட்டு வாயில் களிலிருந்து எழுப்பப்பட்ட கடன்களுக்கும் உத்தரவாதமளிக்கிறது. பெரும்பாலும், பொறியியல், இரசாயனம் போன்ற நீண்ட காலமாக இராத தொழில்களில் இந்நிறுவனம் தனது கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறது. 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் நிலைவரப்படி, இந்நிறுவனம் 613 கம்பெனிகளுக்கு உதவி புரிந்துள்ளது. அவற்றில் 60 கம்பெனிகள் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவையாகும். ஒப்பளிக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகையான ரூ. 295,69 லட்சத்தில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில் பிரிவுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட நிதி உதவி ரூ. 30,62 லட்சமாகும். இத் தொகை, அனைத்து இந்திய அடிப்படையில், தொழில் பிரிவுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட மொத்த நிதி உதவியில் 10.4 சத வீதமாகும். 1967-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் முதல் 1971-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் வரையிலுள்ள கால அளவில், இந்நிறுவனத்தால், ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்ட நிதி உதவியும், வழங்கப்பட்ட நிதி உதவியும், மாநில வாரியாக, கீழ்க்காணும் அட்டவணியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

மாநிலம்.	1967	1968.	1969.	1970.	1971.*	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(அனைத்து ரூபாய்களும் லட்சத்தில்).						
ஆந்திரப் பிரதேசம்	23	16	100	39	306	384
அஸ்ஸாம்	..	..	..	..	..	..
பீகார்	77	900	143	132	367	16,19
குஜராத்	69	237	223	702	571	18,02
ஹரியானா	24	377	47	161	49	658
கேரளா	(—) 3	30	66	110	152	355
மத்தியப் பிரதேசம்	(—) 3	(—) 21	227	7	69	279
மகாராஷ்டிரா	729	10,51	697	17,21	922	61,20
மைசூர்	14	155	130	11	185	495
ஒரிஸ்ஸா	68	—8	76	107	250	493
பஞ்சாப்	5	..	8	..	3	16
ராஜஸ்தான்	356	—48	..	..	7	315
தமிழ் நாடு	250	159	431	255	170	12,65
உத்திரப் பிரதேசம்	338	—1	105	279	163	884
மேற்கு வங்காளம்	189	66	737	—112	192	10,72
யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதிகள்.	20	182	114	2	—2	316
மொத்தம்	21,56	30,94	31,94	34,14	33,04	1,50,73

குறிப்பு :—1* இப் புள்ளி விவரங்கள் 1971 ஆம் ஆண்டிற்குரியவையாகும். (1971 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் முதல் நவம்பர் திங்கள் வரையிலான கால அளவுக்குரியவையாகும்.)

25th March 1972]

2* (—இலக்கங்கள்), வழங்கப்பட்ட நிதி உதவி அடுத்துக் குறைக்கப் பட்டதுதான் இவற்றிற்குக் காரணம்.

இந்தியத் தொழில்-கடன் முதலீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து நாடு முழுவதும் பெற்ற நிதி உதவியின் அளவினைக் கருத்திற் கொண்டு பார்த்தால், தமிழ் நாடு, ஒரு சிறந்த இடத்தை வகித்து வருகிறது என்பது மேற்கண்ட அட்டவணியிலிருந்து தெரிகிறது.

இந்தியத் தொழில் நிதி உதவிக் கழகம் (I. F. C.)

இந்தியத் தொழில் நிதி உதவிக் கழகமும், தமிழ்நாட்டில் அதன் பணியும்.—இக்கழகம் 1948 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இக்கழகம், பொதுவாக, பெரிய, நடுத்தர தொழில் பிரிவுகளுக்கு, நீண்ட கால நடுத்தரக் காலக் கடன்களை வழங்குவதோடு, தனியார், பொதுத் துறை, கூட்டுறவுத் துறைகளிலுள்ள கம்பெனிகளுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட நிதி உதவியையும் வழங்குகிறது. பங்குகளுக்கு உறுதியளித்தல், பங்கு மூலதனத்திற்கு, கடன் ஈட்டுப் பத்திரங்களுக்கு நேரடியாகத் தொகை செலுத்துதல், தள்ளிப் போடப்பட்ட தொகைகளைச் செலுத்துவதற்கு உத்தரவாதமளித்தல் முதலியவற்றின் மூலம் இக்கழகம் உதவியளிக்கிறது. 1971 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 ஆம் நாளோடு முடிவடையும் கால அளவில் இக் கழகம், மொத்தம் சுமார் ரூ. 35.32 கோடி நிதி உதவி வழங்கியுள்ளது. கடந்த ஆண்டு இக்கழகம் வழங்கிய நிதி உதவி ரூ. 19.38 கோடியாகும். மொத்தத்தில் அந்த ஆண்டு, 61 தொழில் நிறுவனங்களுக்கு இக்கழகம் நிதி உதவி அளித்திருக்கிறது. 1971 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் வரையில், இக்கழகம், இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள தொழில் பிரிவுகளுக்கு வழங்கிய நிதி உதவி ரூ. 365.67 கோடியாகும். இதில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில் பிரிவுகளுக்கு வழங்கிய நிதி உதவி ரூ. 49.50 கோடியாகும். (மொத்த நிதி உதவியில் 13.5 சதவீதமாகும்.) பெறப்பட்ட நிதி உதவியின் அளவில், நமது மாநிலம், மஹாராஷ்டிர மாநிலத்திற்கு அடுத்தபடியாகவுள்ளது.

I-ம் இணைப்பிலுள்ள அட்டவணை கடந்த 5 ஆண்டுகளில், இந்தியத் தொழில் நிதி உதவிக் கழகத்தால் ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதி உதவியின் அளவு—வழங்கப்பட்ட நிதி உதவியின் அளவு ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது.

இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறதிக் கழகம் (L.I.C.)

இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறதிக் கழகமும், தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியில் அதன் பணியும்.—தொழில் வளர்ச்சியில் இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறதிக் கழகத்தின் பணி குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மக்களில் பெரும்பான்மையோரின் நீண்ட காலச் சேமிப்புகளை ஒருங்கு திரட்டுவதோடு, கவனமாக முதலீடு செய்வதன் மூலம் இந்த நிதி வாயில்களைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தியும், திட்டமிட்டு முதலீடு செய்வதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவியும் புரிகிறது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில்,

[25th March 1972]

தென் மாநிலங்களில், இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தால் சேகரிக்கப் பட்ட மாநில வாரியான தவணைத் தொகைகளின் மூலம் வந்த வருவாயின் விவரங்கள் கீழ்க்காணும் அட்டவணியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதிலிருந்து, தமிழ்நாட்டில் சேகரிக்கப்பட்ட தொகையானது தொடர்ந்து முதல் நிலையில் உள்ளது என்று தெரியவருகிறது.

மாநிலங்கள்.	1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(தொகைகள் லட்சத்தில்).					
மைசூர்	11,63-25	13,03-35	14,48-32	16,33-99	18,40-54
ஆந்திரப் பிரதேசம்	11,64-21	12,39-88	13,71-74	15,16-12	17,10-78
தமிழ் நாடு (புதுச்சேரி உட்பட)*	15,00-30	16,50-14	18,63-53	18,62-85	22,39-78
கேரளா	788-10	783-70	913-22	899-30	972-83
மொத்தம் ..	46,15-86	49,76-77	55,96-81	60,12-26	67,63-93

1971 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளோடு முடிவடையும் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில்களில், இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் முதலீடு செய்த தொகையின் விவரத்தைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணை காட்டுகிறது:—

அட்டவணை.

ஆண்டு.	(தொகை லட்சத்தில்.)			
1966-67	..	..	..	112-23
1967-68	..	..	..	111-74
1968-69	..	..	..	88-14
1969-70	..	..	..	130-68
1970-71	..	..	..	97-47

பி.கு.—முதலீடு குறித்த இப்புள்ளி விவரங்களில் தமிழ்நாட்டில் நீர் வழங்கு திட்டங்கள், வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் முதலியவற்றில், இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் செய்த முதலீடுகள் அடங்கா.

வணிக வங்கிகள்.

தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியில் வணிக வங்கிகளின் பணி.—தொழில் நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதில் வணிக வங்கிகளும் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. தொழில்களுக்கான மூலப் பொருட்கள், மலைத் தோட்டப் பொருட்கள், கனிப் பொருட்கள், தொழிற்சாலைகளின் இருப்புகள் ஆகியவற்றிற்காக, 1968-69 ஆம் ஆண்டு முதல் 1970 ஆம்

25th March 1972]

ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் வரையிலான கால அளவில், அட்டவணியில் கண்ட வங்கிகள் வழங்கிய முன்பணங்களில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள நிலுவை முன்பணத்தின் விவரத்தைக் கீழ்க்காணும் விவர அறிக்கை காட்டுகிறது:—

(ரூபாய் லட்சத்தில்).

கீழ்க்கண்ட கால அளவில் உள்ளவாறு.

வகைகள்.	30-12-1966	29-12-1967	27-12-1968	12-12-1969	30-12-1970
1. தொழில்களுக்கான மூலப் பொருட்கள்.	11,40	16,20	19,99	20,17	24,61
2. மலைத் தோட்டப் பொருட்கள்.	3,65	3,95	3,22	1,50*	1,49*
3. மாங்கனீஸ், மைகா வனைய கனிப் பொருட்களும், தாது எண்ணெய் களும்.	57	61	65	†	†
4. தொழிற்சாலைகளின் நிலை இருப்புகள் அல்லது தற் காலிகக் குடியிருப்புகள்.	22,33	23,48	18,40	18,40	31,40

* தேயிலை மட்டும்.

† கிடைக்கப் பெறவில்லை.

இம்மாநிலத்தில், சிறு தொழில்களுக்கும், சாலை நீர்வழிப் போக்கு வரத்து உரிமையாளர்களுக்கும், தொழிற்பேட்டைகளை அமைப்பதற்கும், அட்டவணியில் கண்ட வங்கிகளாலும், வணிக வங்கிகளாலும் ஒப்பளிக்கப் பட்ட நிதி உதவியை ஆய்வு செய்து இம்மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியைக் கண்ணுறுவதற்கான பிறிதொரு வழியாகும்.

அட்டவணை.

(ரூபாய் ஆயிரத்தில், 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் வரை.)

இனங்கள்.	அனைத்து இந்தியா.	தமிழ் நாடு.	(3) உள்ள இலக்கங்களின் சதவீதம்.	(2)ல்
(1)	(2)	(3)	(4)	
1. சிறு தொழில்கள் ..	41,405-23	50,59-08	12-21	
2. சாலை-நீர்வழிப் போக்கு வரத்து உரிமையாளர்கள்.	3,062-99	279-63	9-03	
3. தொழிற்பேட்டைகளை அமைத்தல்.	88-65	..	..	
மொத்தம் ..	44,556-87	5,338-71	11-98	

[25th March 1972]

மாநில நிதி உதவி நிறுவனங்கள்.

முன்னாலுள்ள பத்திகளில், தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில் பிரிவுகளுக்கு அனைத்து-இந்திய நிதி உதவி நிறுவனங்கள் வழங்கிய நிதி உதவிபற்றி சுருக்கமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது. பின்னால் வரும் பத்திகளில், மாநிலத் தொழில் நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் அளித்து வரும் உதவியைக் குறித்து சுருக்கமாகக் காண்போம் :—

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் (T.I.I.C)

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகமும், தமிழ்நாட்டில் அதன் பணியும்.—இக்கழகம் 1949-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இதுதான் தொடக்கத்தில் நாடு முழுவதும் நிறுவப்பட்ட மாநில நிதி உதவும் நிறுவனமாகும். தமிழ்நாட்டிலும், புதுச்சேரியிலுமுள்ள தொழில் பிரிவுகளுக்கு நீண்ட கால, நடுத்தரக் காலக் கடன்களை இது வழங்குகிறது. தொழில் நிறுவனங்கள் எழுப்பிய கடன்களுக்கு வணிக வங்கிகள் மூலம் உத்தரவாதமும் இது அளிக்கிறது. இயந்திரங்கள் முதலியன வாங்குவதற்காக தள்ளிப் போடப்பட்ட தொகை குறித்து தொழிலதிபர்களோடு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்களுக்கும் இது உத்தரவாதமளிக்கிறது.

இக் கழகம் தொடங்கப்பட்ட நாள் முதற்கொண்டு அதாவது 1—9—1949 முதல் 30—6—1971 ஆம் நாள் முடிய இக்கழகத்தால் ஒப்பளிக்கப்பட்ட, வழங்கப்பட்ட உதவி பின் வருமாறு :—

	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	ஒப்பளிக்கப்பட்ட தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	வழங்கப்பட்ட தொகை.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1. ரொக்கக் கடன்—				
சிறு தொழில் ..	119	246.95	85	146.23
ஏனைய கடன்கள் ..	361	3,161.19	303	2,443.45
2. உத்தரவாதக் கடன்—				
ஏனைய கடன்கள் ..	27	636.15	17	459.17
3. தள்ளிப் போடப்பட்ட கடன் உத்தரவாதம்—				
சிறு தொழில் ..	3	9.58	1	1.27
ஏனைய கடன்கள் ..	78	1,685.35	42	798.51
4. பங்குகள், கடன் பத்திரங்கள் ஆகியவற்றிற்கு உத்தரவாதமளித்தல்—				
சிறு தொழில் ..	1	1.75	1	1.72
ஏனைய கடன்கள் ..	104	1,390.71	69	742.47

25th March 1972]

இக்கழகம் 1969-70-ல், ரூ. 219.02 லட்சத்திற்கு நிதி உதவியளித்திருக்க 1970-71-ஆம் ஆண்டில், ரூ. 325.14 லட்சத்திற்கு, பல்வேறு வகையான நிதி உதவியை வழங்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1970-71-ஆம் ஆண்டில் அனுமதித்த, வழங்கிய நிதி உதவி, கடந்த ஆண்டுகளில் இதே காலத்தில் செய்த நிதி உதவியைக் காட்டிலும் டெரு மளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. 1969 முதல் 1970 வரையிலும், 1970 முதல் 1971 வரையிலும், மற்றும் 1-7-1971 முதல் 27-9-1971 வரையிலும் உள்ள கால அளவில், வழங்கப்பட்ட கடன் உதவி பங்குகளுக்கு உறுதியளித்தது, தள்ளிப் போடப்பட்ட தொகைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளித்தது ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1969-70 (1-7-1969 முதல் 30-6-1970 வரை). (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	1970-71 (1-7-1970 முதல் 30-6-1971 வரை.) (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
---	---

1. ஒப்பளிப்புகள்—	241.77	422.90
(a) கடன்கள் ..	40.50	51.35
(b) பங்குகள் குறித்து உத்தரவாதமளித்தல் ..	30.95	94.07
(c) பின்னர் தொகை செலுத்துவதற்கு உத்தரவாதம் ..	313.22	568.32

2. கொடுத்த தொகைகள்—	200.06	281.41
(a) கடன்கள் ..	12.22	14.58
(b) பங்குகள் குறித்து உத்தரவாதமளித்தல் ..	7.05	25.07
(c) பின்னர் தொகை செலுத்துவதற்கு உத்தரவாதம் ..	212.33	321.06

1-7-1971 முதல் 19-11-1971 வரை—	ஒப்பளிப்பு கள். தொகைகள்.	
(a) கடன்கள் ..	134.40	93.48
(b) பங்குகள் குறித்து உத்தரவாதமளித்தல் ..	இல்லை.	7.68
(c) பின்னர் தொகை செலுத்துவதற்கு உத்தரவாதம் ..	70.66	15.38
	2,05.06	1,16.54

தொழில் முனைவோர்களின் வகைக்குத் தக்கவாறு, தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தினால் 1965-71-ல் ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்பட்ட கடன்கள், கொடுத்த தொகைகள் ஆகிய விவரங்கள் ஆண்டுவாரியாக கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

[25th March 1972]

தமிழ்நாடு தொழில்

(i) 1965—1971-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன்கள், கொடு

(ஆண்டுவாரியாக : 30

ஆண்டு.

(1)

சிறு தொழில்.				
ஒப்பளிப்புகள்.		கொடுக்கப்பட்டவை.		
விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	
(2)	(3)	(4)	(5)	
1964-65		9	20.99	14.42
1965-66		2	3.25	9.64
1966-67		3	7.95	4.56
1967-68		4	12.39	12.81
1968-69		7	26.35	11.39
1969-70		13	28.25	25.67
1970-71		57	1,18.91	49.40
1971-72		39	88.21	70.64
(1971 மசும்பர் வரை)				
மொத்தம் ..	134	306.30	102	198.53

25th March 1972]

முதலீட்டுக் கழகம்.

தொகைகள், தொழில் முனைவோர்களின் எண்ணிக்கை (விண்ணப்பங்கள்).

முதல் ஜூன் வரை).

(ரூபாய் இலட்சத்தில்).

மற்றவை.				மொத்தம்.			
ஒப்பளிப்புகள்.		கொடுக்கப்பட்டவை.		ஒப்பளிப்புகள்.		கொடுக்கப்பட்டவை.	
விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
48	5,70.13	30	3,19.18	57	5,91.12	38	3,33.60
38	4,26.80	35	3,77.86	40	4,30.05	39	3,87.50
17	1,96.99	13	2,56.79	20	2,04.94	15	2,61.35
13	1,46.41	5	59.95	17	1,58.80	10	72.76
13	1,38.95	18	1,81.86	20	1,65.30	20	1,93.25
23	2,13.52	17	1,74.39	36	2,41.77	28	2,00.06
31	3,03.99	23	2,32.01	88	4,22.90	56	2,81.41
4	32.00	10	64.97	43	1,20.21	47	1,35.61
187	20,28.79	151	16,67.01	321	23,35.09	253	18,65.54

[25th March 1972]

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தின் உதவி பெற்றுவரும் சிறு தொழில்களின் எண்ணிக்கை பெருகவருவது மேற்கண்ட அட்டவணை யிலிருந்து புலனாகிறது. சிறு சொழிற்சாலைகளுக்கு சிறப்புச் சலுகைகளை இக்கழகம் அளிக்கிறது. மற்ற தொழில்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது வட்டிவீதம் ஆண்டிற்கு 9½ சதவீதம் ஆக இருந்தாலும், சிறு தொழில்களுக்கு வட்டிவீதம் 8½ சதவீதம் ஆக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற தொழில்களுக்கு பிணையத்தின் மீது 50 சதவீதம் கடன் அளித்தாலும், சிறு தொழில்களுக்கு பிணையத்தின்மீது 75 சதவீதம் வரை கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. சிறு தொழில்துறைகளுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கப்படும் போது, கழகத்திற்கு அடமானமாக எழுதித் கொடுக்கப்படும் சொத்துக்கள் குறித்து முத்திரைத்தாள் தீர்வை செலுத்துவதின்மீது தமிழ்நாடு அரசு கழகத்திற்கு விலக்களித்துள்ளது. கடன் விண்ணப்பங்களை ஆய்வ தற்காகச் செலுத்தப்படவேண்டிய ஆய்வுக் கட்டணமும், சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்குக் கடன்கள் ஒப்பளிப்பு வழங்குவதை விரைவுபடுத்துவதற்காக ரூபாய் 2 இலட்சம் வரையில் சிறு தொழிற் பிரிவு களுக்கு கடன்கள் ஒப்பளிப்பு வழங்குவதற்கு அதிகாரமளித்து ஒரு சிறப்புக் குழுவை வாரியம் நியமித்துள்ளது. தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத் தினால் கொடுக்கப்படும் குறைந்த அளவு கடன் தொகை முன்பு ரூபாய் 2 இலட்சமாக இருந்தது ரூபாய் 25,000 ஆக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த பின்னர் இந்த மாநில நிதியுதவிக் கழகத் தினால், தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிறு தொழிற் பிரிவுகளுக்கு கொடுக்கப்படும் நிதியுதவி கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந்தது. 1969-70 கால அளவில் சிறு தொழிற் பிரிவுகளிடமிருந்து 53 விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டன. 13 விண்ணப்பதாரர்களுக்கு நிதியுதவி ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. இதற்கு மாறாக, 1970-71-ல் 134 விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டு, 57 விண்ணப்ப தாரர்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டது. சிறு தொழில்களுக்கு ரூ. 28.25 இலட்சம் வழங்கப்பட்டிருக்க 1970-71-ல் சிறு தொழில்களுக்கு மொத்தம் ரூபாய் 118.91 இலட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1949 முதல் 1970 வரையான மொத்தம் 22 ஆண்டுக் காலத்தில் சிறு அளவுத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட மொத்தத்தொகை ரூபாய் 128.04 இலட்சம் மட்டுமேயாகும். ஆனால் ஓர் ஆண்டுக் காலத்தில் (1-7-1970 முதல் 30-6-1971 வரை) ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை ரூபாய் 118.91 இலட்சம் ஆகும். சிறு தொழில்துறைகளுக்குக் காட்டப்பட்ட இத்தகைய சிறப்புச் சலுகைகள் அளித்ததன் காரணமாக சிறந்த பலன் கிட்டியது.

தொழில் வினைஞர்களுக்கு உதவியளிக்க தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தின் திட்டம்.

தொழில் வினைஞர்களுக்கும், கிராமப்புறத்தில் மருத்துவப் பணி புரிவோ ருக்கும் உதவியளிக்கும் சில சிறப்புத் திட்டங்களை அண்மையில் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. தொழில் வினைஞ ர்களுக்கு உதவி அளிப்பதைக் கருத்திற் கொண்டு, 1971, மார்ச் திங்களில் சிறு தொழிற்சாலைப் பிரிவுகளைத் தொடங்க, தொழில் நுட்பக் கல்வித் தகுதி பெற்றவர்களுக்கு உதவியளிப்பதற்கான ஒரு புதிய திட்டத்தை இக்கழகம்

[25th March 1972]

அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் ரூபாய் 2 இலட்சம் உச்சக் கடன் தொகையாகவும், ரூபாய் 10,000 குறைந்த அளவு கடன் தொகையாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. இக்கழகம் கடன் தொகை ரூ. 1 இலட்சமாக இருந்தால், மொத்த இருப்புக்களில் 100 சதவீதம் முன்பணம் கொடுக்கிறது. கடன் தொகை ரூ. 1 இலட்சத்திற்குமேற்பட்டிருந்தால், 90 சதவீதம் முன் பணம் கொடுக்கிறது. ஆண்டொன்றுக்கு 7 சதவீத வட்டிவீதம் வசூலிக்கப் படும். இத்தகைய நேர்வில், செலுத்தப்படும் விசாரணைக் கட்டணங்களும் குறைந்த அளவு ரூ. 125 ஆகவும், அதிக அளவு ரூ. 500 ஆகவும் விண்ணப்பித்த கடனில் 0.5 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது. ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட நாளில் இருந்து மூன்றாண்டு தவணை நீட்டிப்புடன் 7 ஆண்டுத் தவணைகளில் இக்கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

மருத்துவர்களுக்கு உதவியளிக்க தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தின் திட்டம்.

கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று மருத்துவப்பணி புரியும் மருத்துவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தில், 1971 ஜூன் மாதத்தில் இந்த நிதி உதவிக் கழகம் மருத்துவர்களுக்கு உதவியளிக்கும் ஒரு திட்டத்தையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. ஊராட்சி மன்றத்தில் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அடங்கிய பகுதிகளுக்கு இத்திட்டம் பொருந்தும். ஆனால் நகராட்சி அல்லது மாநகராட்சிப் பகுதிகளுக்கு இது பொருந்தாது. இத்திட்டத்தின்கீழ் பதிவு பெற்ற மருத்துவம் புரிவோர்கள் எவரும் (கால்நடை மருத்துவர்கள் உட்பட) உதவி பெறத் தகுதியுடைய வர்கள் ஆவர். இத்தகைய உதவித் தொகைக்காக குறிக்கப்பட்ட குறைந்த அளவுத் தொகை ரூபாய் 10,000-மும், அதிக அளவுத் தொகை ரூபாய் 1 இலட்சமும் ஆகும். ஆண்டொன்றுக்கு 7 சதவீத வட்டி வீதம் வசூலிக்கப்படும். தொடக்கத்தில் 2 ஆண்டுகளுக்குக் கடன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியதில்லை. பிறகு 8 ஆண்டுத் தவணைகளில் இக்கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகமும், தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதிகளும்.

திட்டக் குழுவிலுமும், தமிழ்நாடு அரசினாலும் தொழில்துறையில் பின்தங்கிய பகுதி என்று வரையறுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் தொழிற்சாலைப் பிரிவுகளை அமைப்பதற்காக தொழில்துறைகளுக்குச் சிறப்புச் சலுகைகளையும் இக்கழகம் அளிக்கிறது. இத்தகைய தொழில்துறையில் பின்தங்கிய பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்ட பிரிவுகளுக்காக ஆண்டொன்றுக்கு 7 சதவீத வட்டிவீதம் மட்டுமே இக்கழகம் வசூலிக்கிறது. இப்பகுதிகளில் தொடக்கத் தவணைகள் நீட்டிப்புக் காலத்தை 2 ஆண்டில் இருந்து 4 ஆண்டாக உயர்த்தியுள்ளது. இத்தடன் கடன் கரைப்புக் கால அளவையும் 8 ஆண்டில் இருந்து 10 ஆண்டாக உயர்த்தியுள்ளது. பொறுப்புக் கட்டணங்களை (Commitment Charges) 1 சதவீதத்திலிருந்து ½ சதவீதமாகக் குறைக்கப் பட்டுள்ளது. தொழில்துறையில் பின்தங்கிய பகுதிகளில் அமைக்கப்பட விரும்பும் பிரிவு களுக்காக பங்குகளுக்கு உத்தரவாதமளிக்கும் நேர்வில், உத்தரவாதத் தரகு 2.5 சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

[25th March 1972]

மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள தொழிலதிபர்களுக்கு இக்கழகத்திலிருந்து எளிதில் நிதியுதவிக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதைக் கருத்திற்கொண்டு மதுரையில் ஒன்றும், கோயம்புத்தூரில் ஒன்றுமாக 2 கிளைகளை அண்மையில் திறந்தது. எளிதில் நிதியுதவிக் கிடைக்க வகை செய்வதன்மூலம் முறைப்படுத்தப்பட்ட தொழில் நிதி உதவியின் பயன் பல சிறு தொழிற் பிரிவுகளுக்கு, இந்த கிளைகளின் வாயிலாகக் கிட்டும் என்று நம்பப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகமும், ஏனைய மாநில நிதியுதவிக் கழகங்களும்.

நம் நாட்டிலுள்ள மாநில நிதி உதவும் கழகங்களில் சில ஒப்பளித்துள்ள கடன்கள், வழங்கியுள்ள கடன்கள், நிலுவையாயுள்ள கடன்கள் ஆகியவற்றைப் பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகிறது (31-3-1971 நிலவரப்படி):—

கழகத்தின் பெயர்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொகை.	கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிலுவையாயுள்ள தொகை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1 கேரள நிதியுதவிக் கழகம்.	10,13	8,19	6,01
2 மைசூர் மாநில நிதியுதவிக் கழகம்.	12,55	9,74	7,89
3 மஹாராஷ்டிர நிதியுதவிக் கழகம்.	39,27	29,86	22,42
4 குஜராத் மாநில நிதியுதவிக் கழகம்.	22,36	17,01	11,56
5 மேற்கு வங்காள நிதியுதவிக் கழகம்.	13,57	11,27	710
6 தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் (30-6-1971 அன்று உள்ளபடி).	31,66	30,49	17,70

ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொகை, கொடுக்கப்பட்ட தொகை ஆகியவற்றில் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் முறையே மஹாராஷ்டிர மாநில நிதியுதவிக் கழகத்திற்கு அடுத்தபடியாகவும், முதலாவதாகவும் நிற்கின்றது என்பதை மேற்கண்ட அட்டவணையிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை தொழிற்சாலை வாரியாக இணைப்பு II-ல் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கியும், தொழில் வளர்ச்சியில் அதன் பணியும்.

தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி.—இம் மாநிலத்திலுள்ள சில தொழில் நிறுவனங்களுக்கு தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி உதவித்

[25th March 1972]

தொகை அளிக்கிறது. தொழில் துறையில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும், கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கும் உதவித் தொகை அளிப்பதில் இந்த வங்கி முக்கியமாக நாட்டம் செலுத்தி வருகின்றது.

தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கியினால் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கும், சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட தவணைக் கடன்களும், அப்பிரிவுகளினால் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட தொகைகளும் இணைப்பு III-ன் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இம் மாநிலத்திலுள்ள கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கும், சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் நேரடியாகவும் மாவட்டங்களிலுள்ள மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாகவும் நடைமுறை மூலதன வசதியையும், மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி அளிக்கிறது. இணைப்பு IV-ல் காட்டுள்ள அட்டவணையில் இதைக் கண்ணுற்றலாம். இவ்வாறு கூட்டுறவு வங்கி மாநிலத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும், கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கும் பெருமளவில் உதவி புரிகிறது.

தமிழ்நாடு தொழிற் கூட்டுறவு வங்கியும், அதன் பணிகளும்.

தொழிற் கூட்டுறவு வங்கி.—தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மட்டும் நிதியுதவி அளிப்பதற்காகவென்றே தமிழ்நாட்டில் 1961-ல் ஒரு தலைமை வங்கி ஏற்படுத்தப்பட்டது. வாலாயமான கூட்டுறவு வங்கிகள் சிறு தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன் கொடுக்காமல், வேளாண்மைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத்தான் கடன் கொடுப்பதையே விரும்புகின்றன என்று கருதப்பட்டது. எனவே தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 1961-ல் தனியாக ஒரு முக்கியமாக நிதியுதவி அளிக்க 1961-ல் தனியாக ஒரு தலைமை வங்கி அமைக்கப்பட்டது. இந்த வங்கியின் செலுத்தப்பட்ட மொத்தப் பங்கு மூலதனத்தில் 51 சத வீதத்தை வழங்க மாநில அரசு ஒப்புக் கொண்டது. எஞ்சிய 49 சத வீதம் உறுப்பினர்களால் செலுத்தப்பட்டது. இந்த வங்கியின் பங்கு மூலதனம் ரூபாய் 46.17 இலட்சமாகும். இவற்றில் அரசினால் ரூ. 25.30 லட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வங்கியினால் வசூலிக்கப்பட்ட குறித்தகால கையடைத் தொகையை ரூபாய் 75 லட்சம் வரை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு மாநில அரசு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது. இந்த வங்கியினால் 31-12-1971 அன்று உள்ள நில வரப்படி 327 தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பயன் பெற்றுள்ளன. இந்த வங்கியினால் வழங்கப்படும் கடன் அளவும் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதை கீழ்க்கண்ட அட்டவணையிலிருந்து அறியலாம்:—

	வழங்கப்பட்ட கடன்கள்.
	ரூபாய்.
1966-67	17,52,600
1967-68	24,61,340
1968-69	16,82,900
1969-70	18,85,149
1970-71	41,81,000
1971-72	36,50,000
(31-12-1971 வரை.)	

[25th March 1972]

பின் குறிப்பு.—சங்கங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட புதுப்பித்த ரெக்கக் கடன்கள் மேற்சொன்ன புள்ளி விவரங்களில் அடங்கவில்லை.

இந்தத் தொழிற் கூட்டுறவு வங்கியினால் வழங்கப்பட்ட கடன் அளவு தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதை மேற்கண்ட அட்டவணியிலிருந்து அறியலாம். இந்த வங்கி 1969-70-ல் ரூ. 3.04 லட்சம் ஆதாயம் அடைந்தது. 1970-71-ல் இதற்கு ரூ. 4 லட்சம் ஆதாயம் கிட்டியது. இந்த வங்கியினால் உதவியளிக்கப்பட்ட 327 சங்கங்களில் 125 சங்கங்கள் ஆதாயத்தில் செயல்படுகின்றன.

இந்த வங்கியினால் உதவி பெறும் முக்கியமான தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற் சாலைகளாகும். தமிழ்நாடு தொழிற் கூட்டுறவு வங்கியினால், இம்மாநிலத்திலுள்ள சில முக்கியமான தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ரொக்கக் கடன், மற்ற உதவித் தொகை ஆகியவை இணைப்பு V, VI, VII-ல் கண்ணுள்ள அட்டவணிகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கூட்டுறவு வங்கியை ஒரு தலைமை வங்கியாக, இதுவரை ரிசர்வ் வங்கி அங்கீகரிக்கவில்லை. அதனால் ரிசர்வ் வங்கியினால் கொடுக்கப்படும் மறு நிதி உதவி வசதிகளையும், மற்ற கடன் உத்தரவாத வசதிகளையும் நாம் பெற இயலவில்லை. எனினும் இந்தத் தொழிற் கூட்டுறவு வங்கியினை அங்கீகரிக்கும்படி ரிசர்வ் வங்கியினை இந்த அரசு இன்னும் தொடர்ந்து கேட்டு வருகிறது.

தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகை.

தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவிச் சட்டம்.—இம்மாநிலத்திலுள்ள தொழில் முனைவோர்களுக்கு தொழில் நிதி கிடைக்கும் மற்றொரு வாயில் தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படும் கடனாகும். இச்சட்டத்தின்கீழ், நிலம் வாங்க அல்லது தொழிற்சாலை வாங்க அல்லது தொழிற்சாலைப் பகுதிகள் கட்டுவதற்காக அல்லது இயந்திரங்கள், கருவிகள் முதலியன வாங்கக் கடனாக ரூ. 2 லட்சம் தொழிலதிபர்கள் பெறலாம். தகுதியுள்ள நேர்வுகளில், நடைமுறை மூலதனக் கடனும் கொடுக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின்கீழ் கடன் கொடுக்க, தொழிற்சாலைகள் குறிப்பிடப்பட்ட பட்டியல் ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் நான்கு வகைகளின்கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதாவது ரூ. 2,000 வரை—ரூ. 5,000 வரை—ரூ. 1,00,000 வரை—ரூ. 2 லட்சம் வரை அரசு உதவித் கடன் பெறத் தகுதி உள்ள தொழிற்சாலைகள் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தனிப்பட்ட நபர் பிணையத்தின் மீது ரூ. 2,000 வரை கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. விண்ணப்பதாரரின் தனிப்பட்ட பிணையத்துடன் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நபர்கள் கொடுக்கும் பிணையத்திற்கு மீது (உறுதிப் பத்திரங்கள்) ரூ. 5,000 வரை கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இயந்திரம் அல்லது இயங்காச் சொத்து அல்லது இவ்விரண்டின் அடையாளத்தின் மீது ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்டு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது.

[25th March 1972]

1969-70-ல் இந்த விதிமுறைகளின் கீழ் ரூ. 24.9 லட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டிருக்க 1970-71-ல் ரூ. 31.7 லட்சம் இத்தலைப்பின்கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ல் ரூ. 40 லட்சம் கொடுக்கப்படும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன்கள் குறித்த விவரங்கள் இணைப்பு VIII-ன் அட்டவணியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதி உதவி, வணிகக் கழகம்.—இக்கழகம் 1964-ம் ஆண்டில் ரூ. 1 கோடி அனுமதிபெற்ற மூலதனத்துடன் வரையறுக்கப்பட்ட தொகுதி நிறுவனமாக அமைக்கப்பட்டது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் பயன்பெற முடியாத நடைமுறை மூலதன உதவித் தொகை நிதியுதவி அளிக்கிறது. இக்கழகம் நடைமுறை மூலதன உதவித் தொகை மட்டுமே அளிக்கிறது. 31-12-1970 அன்றுள்ள விவரப்படி இக்கழகத்தில் செலுத்தப்பட்ட மொத்த மூலதனம் ரூ. 82.35 லட்சமாகும். இதில் அத்தேதியில் மாநில அரசு ரூ. 25 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. மாநில அரசு முதலீடு செய்துள்ள விவரங்கள் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

1963-64	..	..	..	..	..	12.60
1969-70	..	..	..	..	..	7.40
1970-71	..	..	..	..	..	5.00
						25.00

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் தனிப்பட்டவர்களுக்கும், பஞ்சாலை நிறுவனங்களுக்கும் இக்கழகம் கொடுத்துள்ள நிதி உதவித் தொகை கீழ்க் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

ஆண்டு.	நிறுவனங்களுக்கு அளித்த கடன்கள்.		தனிப்பட்டவர்களுக்கு அளித்த கடன்கள்.	
	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1969 ..	..	349	40.51	1,732
1970 ..	..	427	47.74	1,760
1971 ..	..	392	47.33	1,736

(31-12-1971 வரை).

[25th March 1972]

பின் குறிப்பு.—சங்கங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட புதுப்பித்த ரெசர்க் கடன்கள் மேற்சொன்ன புள்ளி விவரங்களில் அடங்கவில்லை.

இந்தத் தொழிற் கூட்டுறவு வங்கியினால் வழங்கப்பட்ட கடன் அளவு தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதை மேற்கண்ட அட்டவணியிலிருந்து அறியலாம். இந்த வங்கி 1969-70-ல் ரூ. 3.04 லட்சம் ஆதாயம் அடைந்தது. 1970-71-ல் இதற்கு ரூ. 4 லட்சம் ஆதாயம் கிட்டியது. இந்த வங்கியினால் உதவியளிக்கப்பட்ட 327 சங்கங்களில் 125 சங்கங்கள் ஆதாயத்தில் செயல்படுகின்றன.

இந்த வங்கியினால் உதவி பெறும் முக்கியமான தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற் சாலைகளாகும். தமிழ்நாடு தொழிற் கூட்டுறவு வங்கியினால், இம்மாதிலத்திலுள்ள சில முக்கியமான தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ரொக்கக் கடன், மற்ற உதவித் தொகை ஆகியவை இணைப்பு V, VI, VII-ல் கண்டுள்ள அட்டவணிகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கூட்டுறவு வங்கியை ஒரு தலைமை வங்கியாக, இதுவரை ரிசர்வ் வங்கி அங்கீகரிக்கவில்லை. அதனால் ரிசர்வ் வங்கியினால் கொடுக்கப்படும் மறு நிதி உதவி வசதிகளையும், மற்ற கடன் உத்தரவாத வசதிகளையும் நாம் பெற இயலவில்லை. எனினும் இந்தத் தொழிற் கூட்டுறவு வங்கியினை அங்கீகரிக்கும்படி ரிசர்வ் வங்கியினை இந்த அரசு இன்னும் தொடர்ந்து கேட்டு வருகிறது.

தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகை.

தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவிச் சட்டம்.—இம்மாதிலத்திலுள்ள தொழில் முனைவோர்களுக்கு தொழில் நிதி கிடைக்கும் மற்றொரு வாயில் தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படும் அல்லது தொழிற்சாலைப் பகுதிகள் கட்டுவதற்காக அல்லது தொழிற்சாலை வாங்க கருவிகள் முதலியன வாங்கக் கடனாக ரூ. 2 லட்சம் தொழிலதிபர்கள் பெறலாம். தகுதியுள்ள நேர்வுகளில், நடைமுறை மூலதனக் கடனும் கொடுக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின்கீழ் கடன் கொடுக்க, தொழிற்சாலைகள் குறிப்பிடப்பட்ட பட்டியல் ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் நான்கு வகைகளின்கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதாவது ரூ. 2,000 வரை—ரூ. 5,000 வரை—ரூ. 1,00,000 வரை—ரூ. 2 லட்சம் வரை—ரூ. 2 லட்சம் உதவிக் கடன் பெறத் தகுதி உள்ள தொழிற்சாலைகள் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தனிப்பட்ட நபர் பிணையத்தின் மீது ரூ. 2,000 வரை கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. விண்ணப்பதாரரின் தனிப்பட்ட பிணையத்துடன் ஒன்று (உறுதிப் பத்திரங்கள்) ரூ. 5,000 வரை கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இயந்திரம் அல்லது இயங்காச் சொத்து அல்லது இவ்விருண்டின் அடைமானத்தின் மீது ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்டு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது.

25th March 1972]

1969-70-ல் இந்த விதிமுறைகளின் கீழ் ரூ. 24.9 லட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டிருக்க 1970-71-ல் ரூ. 31.7 லட்சம் இத்தலைப்பின்கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ல் ரூ. 40 லட்சம் கொடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன்கள் குறித்த விவரங்கள் இணைப்பு VIII-ன் அட்டவணியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதி உதவி, வணிகக் கழகம்.—இக்கழகம் 1964-ம் ஆண்டில் ரூ. 1 கோடி அனுமதிபெற்ற மூலதனத்துடன் வரையறுக்கப்பட்ட டொது நிறுவனமாக அமைக்கப்பட்டது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் பயன்பெற முடியாத நெசவாளர்களுக்கு இந்நிறுவனம் நிதியுதவி அளிக்கிறது. இக்கழகம் நடைமுறை மூலதன உதவித் தொகை மட்டுமே அளிக்கிறது. 31-12-1970 அன்றுள்ள விவரப்படி இக்கழகத்தில் செலுத்தப்பட்ட மொத்த மூலதனம் ரூ. 62.35 லட்சமாகும். இதில் அத்தேதியில் மாநில அரசு ரூ. 25 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. அதேதேதியில் மாநில அரசு ரூ. 25 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ள விவரங்கள் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

1963-64	..	..	..	..	..	..	12.60
1969-70	..	..	..	..	..	..	7.40
1970-71	..	..	..	..	..	..	5.00
							25.00

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் தனிப்பட்டவர்களுக்கும், பஞ்சாலை நிறுவனங்களுக்கும் இக்கழகம் கொடுத்துள்ள நிதி உதவித்தொகை கீழ்க் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

ஆண்டு.	நிறுவனங்களுக்கு அளித்த கடன்கள்.		தனிப்பட்டவர்களுக்கு அளித்த கடன்கள்.	
	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1969	349	40.51	1,732	95.17
1970	427	47.74	1,760	92.57
1971	392	47.33	1,736	92.58

(31-12-1971 வரை).

[25th March 1972]

இக்கழகம் தொடங்கப்பட்ட நாள் முதல் 1971 வரை கொடுத்த கடன் தொகை மொத்தம் ரூ. 770 லட்சமாகும். பொதுவாக இக்கழகம் 12 மாதங்கள் முதல் 18 மாதங்கள் வரையாக உள்ள கால அளவிற்குக் கடன் வழங்குகிறது. இக்கழகம் தனிப்பட்ட நபர் பிணையத்தின் மீது ரூ. 1,000 வரை கடன் கொடுக்கிறது. இயங்கும் செத்து, இயங்காச் சொத்து ஆகியவற்றின் அடைமானத்தின் மீது ரூ. 1,000-க்கு மேற்பட்ட கடன்களைக் கொடுக்கிறது. வணிக இருப்பின் மீதும் ரூ. 1,000 முன்பணம் கொடுக்கிறது.

இந்த கழகத்திற்கு இந்திய ஸ்டேட் வங்கி தொடர்ச்சியாக, ரூ. 90 லட்சம் ரொக்கக் கடன் வசதி அளித்துள்ளது. இக்கழகம் பொது மக்களிடமிருந்தும் கையடைத் தொகையை ஏற்றுக் கொள்கிறது. எல்லாப் பங்குதாரர்களுக்கும் குறைந்த அளவு 3 சத வீத ஆதாயப் பங்குத் தொகைக்கு அரசு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது. இக்கழகத்தினால் பெறப்பட்ட குறித்த கால கையடைத் தொகைகளின் மீதான அசல், வட்டி, ஆகியவற்றைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும் அரசு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது.

நியாயமான விலைகளில் மூலப்பொருள்கள் முதலியனவற்றை கைத்தறி, துணைத் தொழில்கள் பெறுவதற்கு உதவிசெய்யும் நோக்குடன் வணிகப் பணிகளுக்கு வகை செய்ய இக்கழகம், தனது அமைப்பு விதிகளை தற்போது திருத்தி உள்ளது. உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் உற்பத்திப் பொருளின் விற்பனை வசதியை மேம்படுத்துவதற்கும் இது உதவுகிறது.

இக்கழகம் மாவட்டவாரியாக வழங்கியுள்ள கடன் இணைப்பு IX-ல் கண்டுள்ள அட்டவணியில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம்—இயந்திரங்களைத் தவணை முறையில் வாங்கும் திட்டம்.

தமிழ் நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம்.—தமிழ் நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் 1970-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. தவணை முறைத் திட்டத்தின்கீழ் இயந்திரங்களை வாங்குவதற்காக சிறு திட்டத்தின்கீழ் விண்ணப்பதாரருக்குத் தேவைப்படும் இயந்திரத்தை தயாரிப்பாளர் அல்லது விற்பனையாளரிடமிருந்து, தமிழ் நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் தானே நேரடியாக வாங்கி, விண்ணப்ப தாரருக்கு அளிக்கின்றது. சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய எல்லாத் தவணைகளையும் விண்ணப்பதாரர் செலுத்திய பிறகு இயந்திரத்தின் உடைமை விண்ணப்பதாரருக்கு மாற்றிக் கொடுக்கப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 500-க்குக் குறையாமல், ரூ. 1 லட்சத்திற்கு மேற்படாமல் விலையுள்ள ஒரு உள்நாட்டு இயந்திரத்தை வாங்கலாம். இத்திட்டத்தின்கீழ், ஒரு நபருக்குக் கொடுக்கப்படும் அதிக அளவு உதவித்தொகை ரூ. 3 லட்சத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ரூபாய் 25 ஆயிரத்திற்குக் குறைந்த உதவித்தொகையாக இருந்தால் விண்ணப்பிக்கப்பட்டுள்ள உதவித் தொகையின் மதிப்பில்

[25th March 1972]

5 சத வீதம் தொகையை விண்ணப்பதாரர் செலுத்தவேண்டும். விண்ணப்பிக்கப்படும் உதவித் தொகை இன்னும் அதிக அளவுக்கு இருந்தால் 10 சத வீதம் தொகை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கடன் தொகையை தொடக்கத்தில் ஓராண்டுக்கால அளவுக்குச் செலுத்த வேண்டியதில்லை. பின்னர் இத்தொகை 6 ஆண்டுகாலத்தில் அரை யாண்டுத் தவணைகளில் வட்டியுடன் செலுத்தப்பட வேண்டும். இத் திட்டத் தின்கீழ் உதவிபெற சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு 1972 பிப்ரவரி மாதம் 17 வரை 488 விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. இவற்றில் 138 விண்ணப்பங்களைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 60.63 லட்சம் உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழில் நுட்பக் கல்வித் தகுதி பெற்றவர்களிடையேயுள்ள வேலை வாய்ப்பின்மையைப் போக்குவதற்கு இந்திய அரசின் சிறப்புத் திட்டம்.—தொழில் நுட்பக் கல்வித் தகுதி பெற்றவர்கள் வேலையில்லாத பொறியாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை அளிப்பதற்கான ஒரு புதிய திட்டத்திற்கு 1971 நவம்பரில் இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இம்மாதிலத்திலுள்ள வேலையில்லாப் பொறியாளர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பினால் தவணை முறைத் திட்டத்தில் இயந்திரங்களை வாங்கி வழங்குவதற்காக, இத்திட்டத்தின்கீழ் இந்திய அரசு ரூ. 20 லட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த தொகையும், இந்த நிதியாண்டு முடிவடைவதற்கு முன் கொடுக்கப்படுவதற்காக, சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழில் நிதி நிறுவனமான தமிழ் நாடு மாநிலத் தொழில் முன்னேற்றக் கழகம்.

தமிழ் நாடு மாநிலத் தொழில் முன்னேற்றக் கழகம்.—தமிழ் நாடு அரசினால் 1971 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5 கோடி அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனத்துடன் தமிழ் நாடு மாநிலத் தொழில் முன்னேற்றக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. இக்கழகம் கீழ்க்கண்ட பணிகளைச் செய்கிறது, அதாவது :—

தொழிற்சாலைகளுக்கு நிதியுதவி அளித்தல்; தொழிற்சாலைப் பிரிவுகளை அமைப்பதற்காக இடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் டனிகளில் உதவி புரிதல்; இத்துடன் மாநில அரசின் ஊக்கமளிக்கும் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் ஒரு நிறுவனமாகவும் இது செயல்படுகிறது.

அண்மையில், தொழில்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் சில திட்டங்களை மாநில அரசு அறிவித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ், பின்நங்கிய பகுதிகளில் தொடங்கப்படும் புதிய தொழிற்சாலைக்கு நீண்டகால வட்டியில்லாக் கடன் கொடுக்கப்படும். பின்நங்கிய வட்டாரங்களில் தொழிற் பிரிவுகளை அமைத்துவரும் தொழிற்சாலைகளினால் செலுத்தப்பட்ட அல்லது செலுத்தப்படும் விற்பனை வரி அளவிற்கு உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாடு அரசின் சார்பில் இந்த விற்பனை வரி உதவிக்கடன் திட்டம், தமிழ் நாடு மாநிலத் தொழில் முன்னேற்றக் கழகத்தினால் செயல்படுத்தப்படுகிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்நங்கிய

[25th March 1972]

பகுதிகளில் அமைக்கப்படவிருக்கும் தொழிற்பிரிவுகளுக்கு 10 சத வீத ஒட்டு மொத்த மானியம் அல்லது உதவித் தொகை வழங்குவதற்கான இந்திய அரசின் திட்டத்தையும், இக்கழகமே செயல்படுத்த அரசு அனுமதித் துள்ளது. இக்கழகத்தின் பரிசீலனையில் கீழ்க்கண்ட செயற் குறிப்புகள் உள்ளன :—

(i) பல்வேறு திட்டங்களுக்காக தொழில் நுட்பச் சாத்தியக்கூறு பற்றிய ஆய்வுகளை நடத்துவதற்கு தனிப்பட்ட தொழில் முனைவோர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை வகுத்தல்;

(ii) வளர்ச்சிக்குகந்த குறிப்பான இடங்களில் நிலங்களைக் கையகப்படுத்த இக்கழகம் கருதியுள்ளது. தேவையான அடிப்படை வசதிகளை செய்து கொடுத்து அந்நிலங்களை மேம்படுத்தி அதன் மூலம் இவ்வளர்ச்சி இடங்களில் தொழில் அதிபர்கள், தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளைப் பெருக்குதல்;

(iii) வர்த்தக வங்கிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் செயலில் இருக்கும் திட்டம் போன்று, பங்கு மூலதனத்தில் பங்கெடுக்கும் திட்டத்தைச் செய்தல்;

(iv) வர்த்தக வங்கிகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் செயலில் இருக்கும் ஒரு திட்டத்தின் வடிவில் கடன் உத்தரவாத திட்டத்தை வகுத்தல்.

இக்கழகம் 1972-73-ல் முழு அளவில் செயல்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதிகளின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கும் திட்டம்.

தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதிகளில் சலுகையான வீதங்களில் நிதி உதவியளித்தல்.—இம்மாநிலத்தில் தொழில் துறையில் 'பின்தங்கிய பகுதியாக கீழ்க்கண்ட 8 மாவட்டங்களை இந்திய அரசு அறிவித்துள்ளது; அவையாவன :—

(i) தென் ஆற்காடு; (ii) வட ஆற்காடு; (iii) தருமபுரி; (iv) திருச்சிராப்பள்ளி; (v) தஞ்சாவூர்; (vi) இராமநாதபுரம்; (vii) மதுரை; (viii) கன்னியாகுமரி. இப்பகுதிகளில் அமைக்கப்படும் தொழில் பிரிவுகள் எதுவும், அனைத்திந்திய நிதியுதவி நிறுவனங்களிடமிருந்து சலுகை நிதி வசதியைப் பெறத் தகுதியுடையவையாகும். பல்வேறு நிதியுதவி நிறுவனங்களினால் இப்பகுதிகளில் அமைக்கப்படும் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் நிபந்தனைகள், சலுகைகள் ஆகியவை இணைப்பு X-ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன,

[25th March 1972]

மின்சாரக் கட்டணச் சலுகைகளுக்காக தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதியாக 40 வட்டங்களை மாநில அரசு அறிவித்துள்ளது. இந்த வட்டங்களில் அமைக்கப்படும் தொழிற் பிரிவுகள் வரிக் குறைப்புடன், மின்சாரக் கட்டணத்தில் 15 சதவீதக் குறைப்பையும் பெற இயலும் இந்த 40 வட்டங்களின் பட்டியல் இணைப்பு XI-ல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதியாக 10 வட்டங்களை இந்திய அரசும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இப்பகுதிகளில் அமைக்கப்படும் தொழிற் பிரிவுகளுக்கு ரூ. 50 லட்சத்திற்குக் குறைவான நிலையான மூலதன முதலீட்டுடன், 10 சதவீத உதவித் தொகையையும் இந்திய அரசு வழங்குகிறது. கீழ்க்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த இராமநாதபுரம், மதுகுளத்தூர், சிவகங்கை, பரமக்குடி, திருவடாணை, திருப்பத்தூர் ஆகிய வட்டங்களும், மதுரை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மேலூர் வட்டமும், திருச்சி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திருப்பயம், ஆலங்குடி, குளத்தூர் ஆகிய வட்டங்களும் இப் பத்து வட்டங்களாகும்.

பின்தங்கிய பகுதிகளில் கொடுக்கப்படும் இச்சிறப்புச் சலுகைகள், குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களில் முதலீடு, நிதி வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் உதவுகிறது.

[25th March 1972]

இணைப்பு

				1966-67.		1967-68.	
மாநிலம்.				ஒப்பிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்ட தொகை.	ஒப்பிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்ட தொகை.
(1)				(2)	(3)	(4)	(5)
				(ரூபாய் லட்சத்தில்).			
மத்தியப் பிரதேசம்	..	(a)	..	..	135.79	120.00	127.53
		(b)	..	..	..	..	..
		(c)	..	..	..	..	..
மஹாராஷ்டிரம்	..	(a)	..	491.69	927.99	805.02	619.56
		(b)	..	51.00	113.34	20.00	13.51
		(c)	..	..	245.72	..	..
மைசூர்	..	(a)	..	141.79	201.80	290.00	137.00
		(b)	..	25.00	22.19	5.00	4.00
		(c)	..	..	..	..	..
ஒரிஸ்ஸா	..	(a)	..	113.46	41.00	..	57.33
		(b)	..	..	..	..	..
		(c)	..	..	..	..	..
பஞ்சாப்	..	(a)	..	25.00	96.06	1.14	84.03
		(b)	..	..	2.00	..	..
		(c)	..	..	..	..	..
ராஜஸ்தான்	..	(a)	..	50.00	45.93	305.00	12.80
		(b)	..	..	..	..	..
		(c)	..	200.00	200.00	..	..
தமிழ்நாடு	..	(a)	..	112.51	403.07	127.21	228.64
		(b)	..	27.50	45.34	57.00	40.78
		(c)	..	..	95.28	67.94	..
உத்திரப் பிரதேசம்	..	(a)	..	253.48	115.35	10.00	174.43
		(b)	..	60.00	9.43	15.00	4.22
		(c)	..	200.00	11.09	..	200.00

25th March 1972]

I

				1968-69.		1969-70.		1970-71.		1971-72.	
				ஒப்பிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்ட தொகை.	ஒப்பிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்ட தொகை.	ஒப்பிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்ட தொகை.	ஜூலை 1971, நவம்பர் 1971.	
				(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
				(ரூபாய் லட்சத்தில்.)							
				16.00	38.76	50.00	79.37	40.00	21.46	..	21.25
				..	..	25.00	..	5.00	4.24	..	2.12
				..	..	..	..	..	..	..	..
				654.71	360.28	645.66	371.71	752.08	584.93	345.00	233.41
				47.06	25.23	11.00	10.01	17.02	6.24	..	15.54
				..	..	..	..	..	..	..	..
				194.00	90.00	..	202.82	260.28	121.32	..	38.40
				132.50	82.30	..	38.28	..	0.76	..	0.76
				..	..	..	..	..	..	..	..
				202.44	19.55	3.77	4.12	269.05	123.73	62.71	17.62
				..	..	..	..	10.00	..	..	..
				..	..	..	..	..	..	..	..
				13.55	18.81	33.56	1.07	0.70	9.02	..	0.70
				..	..	..	..	..	..	..	..
				..	..	..	..	..	..	..	..
				1.28	126.58	10.66	50.00	81.10	4.00	36.50	19.00
				..	..	..	..	..	..	..	..
				..	..	..	..	..	..	..	..
				399.64	78.96	120.00	289.20	216.78	139.77	35.00	101.78
				24.88	27.25	..	14.54	5.00	7.24	..	..
				28.46	28.35	170.73	7.40	..	19.79	..	3.70
				304.32	167.37	113.95	163.73	397.94	135.35	139.00	58.20
				5.00	11.08	..	7.05	44.25	7.84	16.00	4.07
				..	..	..	..	..	..	..	..

[25th March 1972]

மாநிலம்.	(1)	196-77 .		1967-68.	
		ஒப்பளிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்டத் தொகை.	ஒப்பளிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்டத் தொகை.
		(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)					
மேற்கு வங்காளம்	(a)	87.74	235.62	215.71	329.89
	(b)	17.00	25.53	30.00	34.78
	(c)	36.60	..	42.53	42.34
மில்லி	(a)	50.00	..	..	50.00
	(b)	..	..	..	..
	(c)	..	..	..	..
கோவா, டாமன் & டையூ	(a)	..	..	..	..
	(b)	..	..	..	..
	(c)	..	..	..	..
மொத்தம்	(a)	1,569.44	2,927.85	2,406.42	2,318.72
	(b)	228.93	290.52	156.07	106.28
	(c)	457.05	563.76	110.47	260.88
பெரு மொத்தம்		2,255.4	3,782.13	2,672.96	2,685.89

(a) - அந்நிய நாட்டுக் கடன்கள் உட்பட கடன்களைக் குறிக்கின்றது.

(b) பங்குகளுக்கும் சட்டுறுதிப் பத்திரங்களுக்கும் உத்திரவாதம் அளித்தல், நேரடியாகத் தொகை

(c) நிறுவனங்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்த இயந்திரங்களுக்குப் பின்னர் குறிப்பிடுகின்றன.

25th March 1972]

		1968-69.		1969-70.		1970-71.		1971-72.	
		ஒப்பளிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்டத் தொகை.	ஒப்பளிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்டத் தொகை.	ஒப்பளிப்புகள்.	கொடுக்கப்பட்டத் தொகை.	ஜூலை 1971, நவம்பர் 1971.	
		(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)									
		632.51	202.82	319.93	94.98	49.50	160.66	28.39	50.73
		3.00	8.17	10.00	2.16	..	0.92	..	..
		21.90	..	24.72	29.90	..	..	..	..
		..	..	30.00	..	..	30.00	..	..
		..	..	6.50	..	..	5.78	..	..
		..	..	..	..	..	..	..	..
		..	..	..	..	..	..	..	..
		..	..	75.00	9.73	..	29.20	..	..
		..	..	..	..	..	..	..	..
		2,743.05	1,508.38	1,570.08	1,685.77	3,109.61	1,628.19	1,339.60	667.17
		272.44	167.50	167.50	85.23	380.15	86.72	56.00	42.00
		50.38	28.35	200.16	34.07	42.35	19.79	..	3.70
		3,065.85	1,704.23	1,937.74	1,805.07	3,532.11	1,734.70	1,395.60	712.87

செலுத்துதல்.

தொகை செலுத்த உத்திரவாதம் அளித்தலையும் அவை வெளிநாடுகளில் பெற்ற கடன்களையும்

இணைப்பு

தமிழ் நாடு தொழில்

தொழிற்சாலைகள் வாரியாக ஒப்பளிப்பு ⁴

1964-65.					1965-66.					
தொழிற்சாலை.	சிறு தொழில்.		பிற தொழில்கள்.		சிறு தொழில்.	பிற தொழில்கள்.		சிறு தொழில்.		
	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.		விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.		விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
1 உணவு உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள்.	..	..	3	6.00	1	1.25	3	7.25	..	..
2 சக்கரை ஆலைகள் தூய்மைப்படுத்து ஆலைகள் (சக்கரை).	1	1.25	..	..	..	..	1	25.00	..	..
3 காகிதமும் காகிதப் பொருள்கள் (அச்சிடுதலும் வெளியிடுதலும் உட்பட).	..	..	..	..	..	..	1	3.66	..	..
4 ரப்பர் உற்பத்தியும் எல்போனைட் உட்பட ரப்பர் பொருட்கள்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
5 துணி உற்பத்தி	..	..	27	380.13	..	..	10	147.36	..	..
6 ரசாயனமும் ரசாயனப் பொருட்களும் (பிளாஸ்டிக் உட்பட).	2	5.14	4	30.00	..	..	1	4.30	2	5.62
7 பெட்ரோலியம் நிலக்கரிப் பொருட்கள் தயாரித்தல்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
8 இரும்பு அல்லாத உலோகப் பொருள்கள் (அலுமினியம்).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
9 பெட்ரோலியம் நிலக்கரியைத் தவிர உலோகம் அல்லாத கனிப் பொருள்கள் (சிமெண்ட் செங்கற்கள்—மட்பாண்டங்கள்).	..	..	..	..	..	..	4	35.98	..	..

II

முதலீட்டுக் கழகம்

வழங்கப்பட்டக் கடன்களின் தொகை.

1966-67.		1967-68:				1968-69.					1969-70.			
பிற தொழில்கள்.		சிறு தொழில்.		பிற தொழில்கள்.		சிறு தொழில்.		பிற தொழில்கள்.			சிறு தொழில்.		பிற தொழில்கள்.	
விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)	
(ரூபாய் லட்சத்தில்).														
..	..	..	..	..	..	1	6.00	..	..	3	3.74	..	..	
1	25.00	1	3.70	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
1	3.66	..	..	..	..	..	..	..	..	2	7.60	3	33.50	
3	26.10	..	..	..	..	..	..	1	1.25	2	5.32	1	1.42	
3	44.00	..	..	3	14.40	2	10.00	6	83.20	1	1.47	4	34.50	
3	19.57	1	5.00	3	51.50	2	4.00	1	25.00	..	..	0	47.50	
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	25.00	
2	4.70	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	0.85	2	11.06	

[25th March 1972]

தொழிற்சாலை.	1964-65.				1965-66.				1966-67.	
	சிற்று தொழில்.		பிற தொழில்கள்.		சிற்று தொழில்.		பிற தொழில்கள்.		சிற்று தொழில்.	
	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)									
10 அடிப்படை உலோகத் தொழிற்சாலைகள் இரும்பு, உருக்கு, வார்ப்பு, (ஊது உலம்பட்டறைகள் மற்றவை).	..	..	5	52.14	..	..	5	60.75	..	..
11 மின்சார இயந்திரத் துறை மற்றும் இயந்திரங்கள் தயாரித்தல்	3	7.25	3	34.44	1	2.00	3	33.00	..	..
12 பொறிகள் போக்குவரத்து இயந்திர சாதனங்கள் துறை மற்றும் உலோகப் பொருள்கள் தயாரித்தல்.	1	1.00	..	..	..	..	2	15.00	..	..
13 மின்சார இயந்திரக் கருவிகளைத் தயாரித்து வழங்குதல்.	2	6.35	2	32.50	..	..	2	45.00	..	..
14 போக்குவரத்து சாதனங்கள் மற்றவை தயாரித்தல்.	..	..	2	26.42	..	..	2	18.50	..	..
15 ஓட்டல் தொழில்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
16 மின் சக்தி, வாயு, நீர் வழங்கல்.	..	..	1	2.50	..	..	..	..	..	..
17 பல்வகைத் தயாரிப்புத் தொழில்கள்.	..	..	1	6.00	..	..	4	31.00	1	2.33
மொத்தம்	9	20.99	48	570.13	2	3.25	38	426.80	3	7.95

25th March 1979]

1967-68.														1968-69.				1969-70.			
பிற தொழில்கள்.		சிற்று தொழில்.		பிற தொழில்கள்.		சிற்று தொழில்.		பிற தொழில்கள்.		சிற்று தொழில்.		பிற தொழில்கள்.									
விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை.								
(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)								
1	7.26	..	..	3	37.10	..	..	2	14.50	1	2.00	3	16.0								
2	40.00	1	1.41	2	20.56	..	..	1	5.00	..	..	1	10.00								
..	2.50	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	4.00								
3	22.80	..	..	..	..	1	1.85	..	..	..	..	..	..								
..	..	1	2.25	1	3.50	..	..	1	5.00	2	3.77	1	30.0								
..	..	..	..	1	19.35	..	..	1	5.00	..	..	..	..								
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..								
1.40	..	..	..	..	..	1	4.50	..	..	1	3.50	..	..								
196-99	4	12.39	13	146.41	7	26.35	13	138.95	13	28.25	23	3.0	..								

[25th March 1972]

இணைப்பு III.

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வங்கி, சென்னை-1.

செய்முறைச் சங்கங்களுக்கு தவணைக் கடன்.

கூட்டுறவு நூற்பு ஒலியின் பெயர்.	(1)	1967				1968		1969		1970		1971		மொத்தம் 1967-71-72 (13)
		(அ) கையாத்தல் மூலக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை	(ஆ) திருப்பிக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை	(இ) திருப்பிக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை	(ஈ) திருப்பிக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை	(அ) கையாத்தல் மூலக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை	(ஆ) திருப்பிக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை	(அ) கையாத்தல் மூலக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை	(ஆ) திருப்பிக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை	(அ) கையாத்தல் மூலக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை	(ஆ) திருப்பிக் கட்டப்படக்கூடிய தொகை			
1 கன்னியாகுமரி ..	40.00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	27.10	
2 மதுரை ..	40.00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	22.80	
3 திருச்சிராப்பள்ளி ..	40.00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	27.10	
4 கோயம்புத்தூர் ..	40.00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	27.10	
5 தஞ்சாவூர் ..	37.50	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	24.60	
6 வட ஆற்காடு ..	37.50	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	20.30	
7 தென் ஆற்காடு ..	37.50	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	24.60	
8 காஞ்சிபுரம் ..	37.50	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	24.60	
9 தென் இந்தியா ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	5.00	
10 செலம் ..	28.12	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	9.37	

கூட்டுறவு நூற்பு ஒலியின் பெயர்.

(1)

25th March 1972]

கூட்டுறவுச் சரக்கை ஒதுக்கின் பெயர்.

1 செலம் ..	17.00	..	2.00	..	2.00	..	2.00	..	2.00	..	2.00	..	2.00	7.00
2 ஆம்பூர் ..	27.00	8.00	5.00	..	5.00	26.50	5.00	11.50	10.00	..	10.00	..	10.00	38.00
3 மதுரைநகம் ..	15.00	..	5.00	..	10.00	..	..	..	..	..	..	..	..	இல்லை.
4 கன்னக்குறிச்சி ..	..	..	..	8.30	..	6.20	3.00	0.49	3.00	..	3.00	..	3.00	5.99
5 தாண்டி ..	..	10.00	..	..	..	..	4.00	..	2.00	..	2.00	..	2.00	2.00
6 தருமபுரி ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	27.00	..	..	27.00
		3,97.12	18.00	15.75	8.30	55.15	32.70	26.35	11.99	55.15	32.00	55.15	2,92.56	

இணைப்பு IV.

தமிழ் நாடு கூட்டுறவு வங்கி, சென்னை-1.

நடைமுறை மூலதனம் அளித்தல்.

நேர்முக நிதி உதவி.

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளின் பெயர்—

	1967-ல் அளவு.	1968-ல் அளவு.	1969-ல் அளவு.	1970-ல் அளவு.	1971-ல் அளவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1 கன்னியாகுமரி..	..	..	..	..	..
2 வட ஆர்க்காடு ..	..	..	..	..	..
3 காஞ்சிபுரம் ..	..	..	..	..	..

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் பெயர்—

ஆம்பூர்
மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் நிதி உதவி கொடுக்கப்பட்டவை—
மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கியின் பெயர். கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளின் பெயர்.

1 திருநெல்வேலி ..	..	..	..	..	..
2 மதுரை ..	..	..	..	..	..
3 தஞ்சாவூர் ..	..	..	..	..	..

25th March 1972]

APPENDICES

4 தென் ஆர்க்காடு ..	..	..	..	..	..
5 கோயம்புத்தூர் ..	..	..	..	..	..
6 இராமநாதபுரம் ..	..	..	..	..	..
7 சேலம் ..	..	..	..	..	..
8 காஞ்சிபுரம் ..	..	..	..	..	..
9 வேலூர் ..	..	..	..	..	..
10 கன்னியாகுமரி ..	..	..	..	..	..
மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் பெயர். கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் பெயர்.					
1 மதுரை ..	..	..	..	..	..
2 சேலம் ..	..	..	..	..	..
3 தென் ஆர்க்காடு ..	..	..	..	..	..
4 காஞ்சிபுரம் ..	..	..	..	..	..

1,00-00	2,15-00	2,73-84	4,94-84	8,80-84
---------	---------	---------	---------	---------

தமிழ் நாடு தொழில் கூட்டுறவு வங்கி, சென்னை, திறு தொழில் வளர்ச்சிக்காக உழம்பளிப்பு வழங்கிய
கடன்கள் குறித்த விவரங்கள்.

ஆண்டு.	மொத்தக் கடன் வரையறை ஒப்பீப்பு வழங்கப்பட்ட தொகை.	வெளிப்பு கடன்.	திருப்பிக் கொடுத்த தொகை.	நிலுவை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1966-67	17-00	14-89	4-49	11-06
1967-68	26-50	7-14	5-80	13-40
1968-69	19-00	25-48	20-22	17-65
1969-70	31-00	45-09	45-01	17-73
1970-71	24-00	32-74	29-43	21-05

இனையு
VII.

தொழில் கூட்டுறவு தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு சென்னையிலுள்ள தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வங்கி, ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ள கடன்களின் விவரங்கள்.

ஆண்டு.	ரொக்கத் தவிணைக் கடன்		வெளியீடுகள்		திருப்பிக் கொடுக்கப் பட்டவை		நிறுவனங்கள்.					
	வாராபரையுள்ள பிப்ரவரி முதல்	மார்ச் 31-க்கு முற்பட்ட	ரொக்கத் கடன்	தவிணைக் கடன்	ரொக்கத் கடன்	தவிணைக் கடன்	ரொக்கத் கடன்	தவிணைக் கடன்				
1967-68	..	42-50	0-50	20-83	..	0-50	7-70	0-14	34-56	..	19-38	
1968-69	..	40-75	19-47	17-35	..	19-47	38-03	0-15	13-89	..	38-70	
1969-70	..	18-75	..	18-32	..	..	17-75	..	5-87	14-46	..	32-83
1970-71	..	19-75	2-41	7-85	..	2-41	19-31	6-21	3-00	..	..	28-71

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

Ծանոթություն VI.

தமிழ்நாடு தொழில் கூட்டுறவு வங்கி, சென்னை, ஒப்பளிப்பு வழங்கிய கடன்களின் விவரங்கள்.

[illegible]

இணைப்பு VIII.

1966-67, 1967-68, 1968-69, 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டுகளில்

(தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின்
1966-67. 1967-68.

(1)	1966-67.		1967-68.	
	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.
	(2)	(3)	(4)	(5)
	ரூ. பை.		ரூ. பை.	
1. குடிசைத் தொழில் அதிகாரி ஒப்பளிப்பு வழங்கிய கடன்கள் எண்ணிக்கை.	1,388	7,06,425 00	2,281	9,86,350 00
2. தொழில் வணிகத்துறை உதவி இயக்குநரால் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன்களின் எண்ணிக்கை.	1,131	20,18,024 25	590	13,79,014 00
3. தொழில் வணிகத்துறை வட்டாரத் துணை இயக்குநரால் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன்களின் எண்ணிக்கை.	..	..	..	..
4. தொழில் வணிகத்துறை இணை இயக்குநரால் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன்களின் எண்ணிக்கை.	1	10,000 00	1	10,000 00
5. (அ) தொழில் வணிகத் துறை இயக்குநரே ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ள கடன் எண்ணிக்கை.	12	2,18,800 00	5	91,200 00
(b) தொழில் வாரிய இயக்குநரின் பரிவுறையினால் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன்களின் எண்ணிக்கை.	8	3,51,000 00	3	1,28,000 00
(c) தொழில் வாரியத்தின் பரிவுறையினால் அரசு வழங்கிய கடன் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	3	1,93,000 00	4	3,76,000 00
	2,543	34,97,249 25	2,884	29,70,564 00

ஒப்பளிப்புகள் வழங்கப்பட்ட விவரங்கள் காட்டும் அறிக்கை.—

பீழைக் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகை).

1968-69.		1969-70.		1970-71.	
எண்ணிக்கை.	தொகை	எண்ணிக்கை.	தொகை	எண்ணிக்கை.	தொகை.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
	ரூ. பை.		ரூ. பை.		ரூ. பை.
680	4,77,900 00	526	4,17,650 00	802	8,27,850 00
640	14,64,708 00	931	14,12,200 00	921	16,22,160 75
9	64,200 00	4	29,500 00	6	44,000 00
1	8,500 00	..	..	2	18,200 00
5	1,00,000 00	5	91,000 00	4	88,500 00
6	2,49,000 00	4	1,84,000 00	5	2,28,000 00
3	2,57,000 00	3	3,56,000 00	4	3,38,500 00
1,344	28,21,308 00	1,473	24,90,350 00	1,744	31,67,210 75

இணைப்பு IX.

தமிழ்நாடு நிதி உதவி வணிகக் கழகம்.

கடன்களின் வகைப்பாடு (மாவட்ட வாரியாக).

மாவட்டத்தின் பெயர்.	1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் பெறப்பட்ட விலைப்பங்களின் எண்ணிக்கை.					1970 ஆம் ஆண்டு வரை பெறப்பட்ட விலைப்பங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.		1971 ஆம் ஆண்டு பெறப்பட்ட விலைப்பங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	
	1965.	1966.	1967.	1968.	1969.	1970.	(8)	(9)	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	
1 சென்னை ..	7	48	55	68	72	68	318	60	
2 செங்கல்பட்டு ..	4	19	36	31	25	39	154	51	
3 வட ஆர்க்காடு ..	17	12	19	22	18	30	118	32	
4 தென் ஆர்க்காடு ..	1	9	11	10	18	15	64	12	
5 தஞ்சாவூர் ..	5	6	1	..	..	..	12	3	
6 திருச்சிராப்பள்ளி ..	12	17	22	35	38	43	167	42	
7 சேலம், தருமபுரி ..	218	434	675	759	887	890	3,863	905	
8 கோயம்புத்தூர் ..	108	288	294	334	327	326	1,677	387	
9 மதுரை ..	108	209	213	260	303	328	1,421	367	
10 இராமநாதபுரம் ..	95	189	178	197	224	240	1,123	222	
11 திருநெல்வேலி ..	61	133	183	180	198	211	965	211	
12 கன்னியாகுமரி ..	5	15	19	26	20	27	112	28	
மொத்தம் ..	641	1,378	1,706	1,922	2,130	2,217	9,994	2,320	

APPENDICES

[25th March 1972]

25th March 1972]

இணைப்பு IX—தொடர்ச்சி.

தமிழ் நாடு நிதி உதவி வணிகக் கழகம்—தொடர்ச்சி.

கடன்களின் வகைப்பாடு (மாவட்ட வாரியாக)—தொடர்ச்சி.

மாவட்டத்தின் பெயர்.	1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொகை.					1970 ஆம் ஆண்டு வரை ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொகை.		1971 ஆம் ஆண்டு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொகை.	
	1965.	1966.	1967.	1968.	1969.	1970.	(16)	(17)	
(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(16)	(17)	
1 சென்னை ..	1,43,500	6,49,600	6,90,250	10,60,750	8,23,750	8,18,900	41,86,750	6,65,300	
2 செங்கல்பட்டு ..	9,04,500	87,750	1,40,800	1,25,750	1,26,600	1,76,700	15,63,100	1,79,600	
3 வட ஆர்க்காடு ..	30,100	98,600	1,17,800	1,37,850	1,05,250	1,48,450	6,38,050	1,66,950	
4 தென் ஆர்க்காடு ..	3,750	2,16,000	1,10,650	42,250	84,000	1,27,500	4,84,150	72,250	
5 தஞ்சாவூர் ..	6,000	9,500	2,00,000	..	..	..	2,15,500	29,500	
6 திருச்சிராப்பள்ளி ..	14,800	34,950	3,80,450	2,89,000	4,31,950	4,88,850	16,40,000	4,07,300	
7 சேலம், தருமபுரி ..	5,51,250	20,15,800	39,13,230	43,73,520	54,75,035	54,58,250	2,17,87,085	52,00,425	
8 கோயம்புத்தூர் ..	5,59,350	19,34,600	27,68,250	28,10,950	28,79,400	28,73,850	1,38,26,400	35,46,675	
9 மதுரை ..	5,41,700	13,33,800	15,86,775	18,14,375	20,70,350	21,77,700	95,24,700	25,21,200	
10 இராமநாதபுரம் ..	3,43,300	8,06,800	8,73,000	9,36,950	10,13,000	10,89,350	50,62,400	9,00,950	
11 திருநெல்வேலி ..	3,09,800	5,97,000	7,01,075	7,92,700	8,29,475	9,33,800	41,63,850	9,85,650	
12 கன்னியாகுமரி ..	67,500	1,23,900	1,25,550	1,96,500	1,69,750	1,60,500	8,43,700	2,60,000	
மொத்தம் ..	34,75,550	78,08,300	1,16,07,830	1,25,80,595	1,40,08,560	1,44,53,850	6,39,34,685	1,49,35,800	

APPENDICES

[25th March 1972]

இணைப்பு X.

குறிப்பிடப்பட்ட பின்தங்கிய பகுதிகளில் மேற்கொண்டுள்ள திட்டங்களுக்கு இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியும், இந்தியத் தொழில் நிதியுதவி கழகமும் வழங்கிய சலுகை நிதியுதவி.

1. விவரமான வரையறைகளும், நிபந்தனைகளும்—

(a) இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி—

(i) வட்டி வீதம்.— $\frac{1}{2}$ சத வீதம் அபராதத்துடன் தற்போது உள்ள $8\frac{1}{2}$ சத வீதம் சாதாரண வட்டி வீதத்திற்கு மாறாக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7 சத வீதம் வட்டி (செலுத்தத் தவறும் நேர்வுகளில் $\frac{1}{2}$ சத வீதம் அபராதத்துடன்).

(ii) கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் முதல் தவணைக்குக் கால நீட்டிப்பு.—இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கிதான் நிதியுதவி வழங்கும் நிறுவனங்களுக்குக் கடனில் முதல் தவணையைச் செலுத்த சாதாரணமாக வழங்கப்பட்ட 3 ஆண்டு காலத்திற்கு மாறாக, 5 ஆண்டு காலத்திற்கு அனுமதி அளிக்கும்.

(iii) கடன் கரைப்புக் காலத்தை நீட்டித்தல்.—கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த சாதாரணமாக 10 ஆண்டு முதல் 15 ஆண்டுகள் கால அளவு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், பின்தங்கிய பகுதி திட்டங்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த 15 ஆண்டு முதல் 20 ஆண்டு காலம் அனுமதிக்கப்படும்.

(iv) பொறுப்பு மூலதனத்தில் (Risk Capital) பங்கு.—நேர்வின் தகுதிகளை பொறுத்து, பின்தங்கிய பகுதிகளிலுள்ள திட்டங்களின் பொறுப்பு மூலதனத்திற்கு அதிகமான பங்குத் தொகையைச் செலுத்தலாம்.

(v) உறுதியளிப்பு தரகில் குறைப்பு.—பின்தங்கிய பகுதிகளில் தனி நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் பங்குகள் அல்லது ஈட்டுநிதி ஆவனங்களைப் பொறுத்த வரையில், 50 சத வீதத்திற்கு உறுதியளிப்பு தரகு குறைக்கப்படலாம். அதாவது, தற்போது உள்ள $2\frac{1}{2}$ சத வீதம், $1\frac{1}{2}$ சத வீதம், என்பவற்றிற்குப் பதிலாக $1\frac{1}{2}$ சத வீதம், $\frac{1}{2}$ சத வீதம் என்று இருக்கலாம்.

(vi) பொறுப்புக் கட்டணக் குறைப்பு.—நிதியுதவி பெற்றுள்ள நிறுவனங்கள் திருப்பிச் செலுத்தாமல் உள்ள தொகையின் மேல் இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி தற்போது 1 சத வீதத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்குப் பொறுப்புக் கட்டணம் விதிக்கிறது. சிறப்பான நேர்வில், பின்தங்கிய பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களுக்காக, பொறுப்புக் கட்டணம் $\frac{1}{2}$ சத வீதமாக குறைக்கப்படலாம் அல்லது முழுவதும் தள்ளி விடப்படலாம்.

25th March 1972]

(vii) ஆலோசகர் கட்டணம்.—தொழில் முனைவோருக்கு வாய்ப்புக் கூறு அறிக்கையைத் தயாரிப்பதற்காக ஆலோசனை வழங்கும் பணியின் செலவை இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி முதலில் ஏற்கலாம். திட்டம் ஆதாயம் தரத்தக்க நிலையை அடைந்தபோது இத்தொகை திருப்பிப் பெறப்படுவதற்குப் பட்டதாகும்.

(viii) பிற வரையறைகளும் நிபந்தனைகளும்.—ஆதரவாளர்களின் பங்குத் தொகை, தேவைகளின் அளவு முதலியவற்றைப் பொறுத்த வரையில் இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி முன்னேற நெகிழ்வான கொள்கையைப் பின்பற்றி வருகிறது. பின்தங்கிய பகுதிகளிலிருந்து வரும் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் இதுபோன்ற கொள்கையை இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து, ஒவ்வொரு நேர்வின் தகுதியைப் பொறுத்து, நிபந்தனைகள் தளர்த்தப்படலாம். திட்டத்தின் தொடக்க ஆண்டுகளில் வட்டி கொடுப்பதைப் பொறுத்தமான கால அளவுக்கு ஒத்திப் போடவும் இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி ஒப்புக் கொள்ளலாம்.

(b) இந்தியத் தொழில் நிதி உதவி கழகம்—

(i) வட்டி வீதம்—தற்போதைய 9 சத வீத வட்டி வீதத்திற்குப் பதிலாக (அசல் தொகை, வட்டி ஆகியவற்றைக் காலந்தாழ்த்தாது செலுத்துவதற்காக அளிக்கப்படும் $\frac{1}{2}$ சத வீதத் தள்ளுபடியோடு) குறைந்த வட்டி வீதம், அதாவது $7\frac{1}{2}$ சத வீத வட்டி ($\frac{1}{2}$ சத வீதத் தள்ளுபடியோடு) வசூலிக்கப்படும்.

(ii) கடன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான காலத்திற்கு, தொடக்கத்தில், கருணைக்காலம் அளித்தல்.—உதவி பெற்ற நிறுவனம், தான் பெற்ற கடன் தொகையின் முதல் தவணைத் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான காலத்தை 3 ஆண்டுகளாக நீட்டிப்பதே இக்கடினத்தின் நடைமுறை வழக்கமாகும். ஆனால், பின்தங்கிய பகுதிகளிலுள்ள நிறுவனங்களின் நேர்வில், இக்கால அளவு ஐந்தாண்டுகளாக நீட்டிக்கப்படும்.

(iii) கடன் கரைப்புக் கால அளவு.—கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான 10 முதல் 12 ஆண்டுச் சாதாரணக் கால அளவு, 15 முதல் 20 ஆண்டுகளாக நீட்டிக்கப்படும்.

(iv) பிணையத் தொகை அளவு.—50 சத வீத அளவுப் பிணையத் தொகையைப் பெறுவதே இக்கடினத்தின் தற்போதைய நடைமுறையாகும். இது 30/35 சதவீதமாகக் குறைக்கப்படும். வேறு விதமாகச் சொன்னால், நிலையான வட்டியில்லாத பங்குத் தொகை, கடன் தொகை ஆகியவை 1 : 2 என்ற வீதத்தில் இருப்பது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாகும்.

(v) தொழிற்சாலை முனைவர்கள் (Promoters) பங்குத் தொகை.—தொழிற்சாலை முனைவர்கள் நிறுவனத்தின் சாதாரணத் தேவைகளுக்கு

25th March 1972]

வழங்குவதைக் காட்டிலும், அந்நிறுவனத்தை அமைப்பதற்காகும் செலவுக்கு, குறைந்த அளவுத் தொகையே வழங்கினாலும், அதனை ஏற்க, இக்கழகம் தயாராகவிருக்கும்.

(vi) நிலையான வட்டியில்லாப் பங்குத் தொகைகள், முன்னுரிமை மூலதனம் ஆகியவற்றில் தொகை செலுத்துதல்.—ஒவ்வொரு நேர்வின் தகுதியின் அடிப்படையில், பின்தங்கிய பகுதியில்/மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள தொழில் நிறுவனங்களை, வேறு இடங்களில் அமைந்துள்ள தொழில் நிறுவனங்களை ஒப்பிடுகையில், பின்தங்கிய பகுதியில்/மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள தொழில் நிறுவனங்களின் பங்குத் தொகைக்கு உறுதியளிப்பது அல்லது அதன் பங்கு மூலதனத்தின் பங்குத் தொகைக்குத் தொகை செலுத்துவது ஆகியவை குறித்து இக்கழகம் பெருமளவில் கருதிப் பார்க்கும்.

(vii) ஏனைய கட்டணங்களில் செய்யப்படும் குறைப்பு.—பங்குத் தொகைக்கு உறுதியளிப்பதற்கான தரகுத் தொகை, பொறுப்புச் செலவு, விண்ணப்பங்களை பரிசீலனை செய்வதற்கான, திருப்பிக் கொடுக்கப்படாத ஆய்வுக் கட்டணம், வழக்குரைஞர் கட்டணம் ஆகியவை குறித்த கழகத்தின் சாதாரணச் செலவில் 50 சத வீதம் குறைக்கப்படும்.

2. மத்திய அரசிடமிருந்து மானியம்/உதவித் தொகை பெறும் பின்தங்கிய மாண்புமிகு பகுதிகளில் அமைந்துள்ள நிறுவனங்களும், மேற்கூறிய சலுகைகளைப் பெறத் தகுதியுடையவையாகும்.

3. நிறுவனத்திற்காகும் மொத்தச் செலவு ரூபாய் ஒரு கோடிக்கு மிகாமல் இருக்கும் நேர்வுகளுக்கெல்லாம், இச்சலுகைகள் சாதாரணமாகப் பொருந்தும். ஆனால், பெரிய நிறுவனங்களுக்கான நிதிச் சலுகை, தேர்வு அடிப்படையில் கருதிப் பார்க்கப்படும்.

4. சலுகை அடிப்படையில் உதவி வழங்குவதற்காக, மத்திய அரசால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட, பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள மாவட்டங்கள் அல்லது யூனியன் நேரடி ஆட்சி எல்லைப் பகுதிகள் ஆகியவற்றில் அமைந்துள்ள நிறுவனங்கள் மட்டுமே, சலுகை அடிப்படையில் உதவி, பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவையாகும்.

இந்தியத் தொழில்கள் கடன்—முதலீடு வசதிக் கழகம்

சில பின்தங்கிய பகுதிகளில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற நிறுவனங்களுக்கு ரூபாய் வடிவத்தில் உதவி அளிப்பதற்கான சலுகை நிபந்தனைகள்.

1. ரூபாய்க் கடன்களுக்கான வட்டி வீதம், தற்போது உள்ள சாதாரண வீதமான 8½ சத வீதத்துக்குப் பதிலாக, ஆண்டுக்கு 7 சத வீதமாகும். பின்தங்கிய பகுதிகளில் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துகின்ற தனிப்பட்ட வரையறுத்த நிறுவனங்களுக்குச் சில்லறை வட்டி எதுவும் வசூலிக்கப் படமாட்டாது.

25th March 1972]

2. பின்தங்கிய பகுதிகளில், திட்டங்களுக்குரிய டங்குகள்/கடன்ஈடுப் பத்திரங்கள் உறுதியளிக்கப்படும் நேர்வுகளில், சாதாரணமாகப் பங்குகளின் மீது வசூலிக்கப்படும் 1 சத வீதம், கடன்ஈடுப் பத்திரங்களின் மீது வசூலிக்கப்படும் ½ சத வீதம் ஆகிய வீதங்களில் பாதி வீதத்தில், உத்தரவாதத் தரகுத் தொகை வசூலிக்கப்படும்.

3. ஒப்பந்தப் பொறுப்புகள் கையெழுத்தாகிய நாளிலிருந்து, தற்போது சாதாரணமாக வசூலிக்கப்படுகின்ற 1 சத வீதத்துக்குப் பதிலாக, கடன்மீது ½ சத வீதம் பணிப் பொறுப்புக் கட்டணம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

4. கடன் தொகை டெலுவதற்கு, சொத்துக்களின் மதிப்பில் 30 சதவீதத்திலிருந்து 35 சத வீதம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

5. கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கத் தொடங்குவதற்குச் சாதாரணமாக அனுமதிக்கப்படுகின்ற இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டு காலத்துக்குப் பதிலாக இங்கு ஐந்து ஆண்டுகள் அனுமதிக்கப்படும். கடன் தொகைகள் சாதாரணமாக 10 அல்லது 12 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக, இங்கு கடன் தொகை 15 முதல் 20 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

[25th March 1972]

இணைப்பு XI.

14-10-1969 நாளிட்ட பொதுப்பணித்துறை அரசு ஆணை எண் 1798 கீழ் “தொழிலில் பின் தங்கியவை” என்றறிவிக்கப்பட்டு, அதனால் மின் கட்டணச் சலுகைகள் பெறத் தகுதியுள்ள பகுதிகள்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்—

1. விளவங்கோடு வட்டம்.
2. தோவாளை வட்டம்.

மதுரை மாவட்டம்—

3. நிலக்கோட்டை வட்டம்.
4. மேலூர் வட்டம்.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்—

5. ஆரணி வட்டம்.
6. அரக்கோணம் வட்டம்.
7. டோனூர் வட்டம்.
8. திருவண்ணாமலை வட்டம்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்—

கீழ்க்கு இராமநாதபுரம் வளர்ச்சி மாவட்டம் முழுவதும், அதில் கீழ்க்கண்டவை அடங்குகின்றன:—

9. இராமநாதபுரம் வட்டம்.
10. முதுகுளத்தூர் வட்டம்.
11. கழுதி துணை வட்டம்.
12. சிவகங்கை வட்டம்.
13. மாணாமதுரை வட்டம்.
14. பரமக்குடி வட்டம்.
15. இளையங்குடி வட்டம்.
16. தேவக்கோட்டை வட்டம்.
17. திருவாடாளை வட்டம்.
18. திருப்பத்தூர் வட்டம்.
19. காரைக்குடி துணை வட்டம்.

25th March 1972]

சேலம் மாவட்டம்—

20. சங்ககிரி வட்டம்.
21. ஆத்தூர் வட்டம்.
22. நாமக்கல் வட்டம்.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்—

23. திருக்கோவிலூர் வட்டம்.
24. களவக்குறிச்சி வட்டம்.
25. விருத்தாசலம் வட்டம்.
26. செஞ்சி வட்டம்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்—

27. சீர்காழி வட்டம்.
28. நன்னிலம் வட்டம்.
29. ஓரத்தநாடு வட்டம்.
30. மன்னார்குடி வட்டம்.
31. நாகப்பட்டினம் வட்டம்.
32. திருத்துறைப்பூண்டி வட்டம்.
33. அறந்தாங்கி வட்டம்.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்—

34. லால்குடி வட்டம்.
35. உடையார்பாளையம் வட்டம்.
36. திருமயம் வட்டம்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம்—

37. திருச்செந்தூர் வட்டம்.
38. நாங்குநேரி வட்டம்.

தருமபுரி மாவட்டம்—

39. கிருஷ்ணகிரி வட்டம்.
40. தருமபுரி வட்டம்.

[25th March 1972]

DIRECTORATE OF INDUSTRIES AND COMMERCE.

The activities under the control of the Directorate of Industries and Commerce comprise

(i) Promotion of and assistance to small scale industries (including registration, assistance in procurement of raw materials both indigenous and imported, direct and indirect assistance in securing financial assistance, provision of factory sheds in industrial estates and developed areas, ancillary development, export assistance, etc.).

(ii) Industrial co-operatives.

(iii) Handicrafts (including Training and Marketing through Sales Emporia).

(iv) Rural Industries Projects

(v) Sericulture.

(vi) Development of Chemical, Ceramic and Light Engineering Industries in the small sector.

(vii) Administration of Special Training and Production Units.

(viii) Dissemination of Technical Information (including Technical Libraries, Testing, Product Development and Quality Control facilities).

(ix) Geological exploration and development and control of mining and prospecting.

(x) Liaison with Productivity Councils, Indian Standards Institution and Small Industries Service Institute for special Industrial Management and Developed Programmes.

SURVEY AND STATISTICS WING.

The Survey and Statistics wing was established under the Third Five Year Plan, to undertake industrial surveys and to maintain detailed statistics relating to Small Scale Industries in Tamil Nadu.

25th March 1972]

The following are the items of work attended to by this Wing :—

(1) Registration of all Small Scale Industrial units in Tamil Nadu and issue of Small Scale Industries Registration Certificates.

(2) Collection of annual production statistics from the registered Small Scale Industrial units and compilation.

(3) Publication of Directory of Small Scale Industrial units in Tamil Nadu on the basis of data collected through Small Scale Industries Registration.

(4) Printing and publication of Survey reports prepared by the Small Industries Service Institute, Guindy.

(5) Any ad hoc or special survey required to be undertaken by the State Government.

(6) Survey of capacities of Small Scale Industries as recommended by the Loganathan Committee.

(7) Collection of particulars for publication of hand books on indigenous manufacturers.

(8) Collection of monthly production statistics from the units transferred from the Director-General of Technical Development, New Delhi to the Small Scale Sector.

(9) Kardex System of maintenance of statistical data relating to small scale industries in the State.

The registration of small scale industrial units in the State has been undertaken from November, 1960. Industrial establishments engaged in the manufacturing activities and having a fixed capital investment not exceeding Rs. 7.5 lakhs towards plants and machineries, come under the definition of Small Scale Industries and are eligible for registration as small scale industries.

The Registration certificates are classified as regular and temporary and they are being issued to the units according to their eligibility, viz., regular certificate for small scale industrial units which are in existence and temporary certificates to units which are proposed by the applicants.

[25th March 1972]

The number of units registered from 1967 onwards is given below :—

Year.	No. of units.
1967	1,382
1968	2,401
1969	5,619
1970	2,487
1971	3,012

As on 30th September 1971, 24,393 units have been registered and issued with certificates.

This Wing has brought out two Directories of small scale industrial units based on the particulars collected through registration, the first one in 1962 with particulars relating to units registered up to 31st December 1961 and the second in 1965. A supplementary to the second edition, covering all the Small Scale Industrial units registered up to 31st December 1967 was brought out in 1969. These Directories unfold useful information to industrialists and entrepreneurs, who wish to enter new fields of industrial activity.

TECHNICAL INFORMATION SECTIONS.

Five Technical Information Sections are functioning one in each of the Industrial Estates at Guindy, Madurai, Pettai, Katpadi and Ambattur.

The Technical Information section in Guindy consists of Library publications and Translations Wings. The Library has a wide collection of books, covering various branches of Engineering Technology, Business Management, Cost Accounting, etc., which provide up-to-date information on the latest development in the work in these fields. The books lent to the Industrialists in the Industries have also been brought out. Under the scheme many useful publications like "Guide to Small Scale Industries" in English and Tamil, the existing, prospective and merit lists of Industries have also been brought out. Under the scheme for expansion of the Technical Information Section, a new building has been constructed and this houses the Library and other wings, a documentation centre and a microfilming unit. The building has a

[25th March 1972]

well equipped auditorium for screening technical films and for holding technical Seminar. A permanent exhibition of all the products produced in the Industrial Estate is also put up in the building.

The other Technical Information Sections are functioning as service Centres in disseminating technical information to the industrialists and the public in those areas through small libraries attached to them.

ELECTRICAL TESTING LABORATORY.

A Central Electrical Testing Laboratory is being set up in the Functional Industrial Estate at Kakkalur near Tiruvellore for providing after-production testing facilities to the Electrical Industries and to develop and evolve new designs for the components and finished products. The civil works for this have been completed and the special testing equipments have been ordered.

LIGHT ENGINEERING INDUSTRIES.

With a view to render service facilities to small scale Industrialists who cannot otherwise afford to go in for costly machines, Common Lease shops were established in the Industrial Estates at Pettai, Tiruchi, Coimbatore, Madurai and Ambattur. The Common Lease shops at Madurai and Tiruchi have been transferred to the Agro Industries Corporation on 1st February 1971. Government have ordered that the common Lease shop at Ambattur should be closed and the possibility of transferring the remaining two units at Pettai and Coimbatore to the Agro Industries Corporation should be explored.

The Technical Training Centre, Guindy, started during the III Plan is imparting specialised training to degree and diploma holders in engineering and to industrial training institute trained boys in die-sinking, die design tool making, forge and heat treatment and machine operative. There are 52 trainees at present. The degree holders are paid stipend at Rs. 200 per mensem while the diploma holders and Industrial training Institute trained students are paid Rs. 125 and Rs. 75 respectively. The Unit is located temporarily

[25th March 1972]

in three different places in Guindy. The construction of building has been completed and steps are being taken to do power wiring and to get H.T. power supply.

In order to keep pace with the advancement of science and technology the Government have sanctioned an expansion scheme at a cost of Rs. 22.35 lakhs under the IV Five year plan to provide training in new courses such as Electronic Instrumentation, Rubber Technology and Refrigeration. This scheme will cater to the needs of modern requirements of industries besides opening up new avenues of employment to the engineering personnel. Action has been taken to purchase the required equipment and the courses will be started shortly.

The Tool and Die Design Training Centre established at Dindigul during the Third Plan is imparting specialised training both theoretical and practical in the design and manufacture of tools and dies required for various engineering units, particularly in the manufacture of locks. At the beginning of the year 42 trainees were undergoing training. Nineteen persons have completed the course. The next batch of trainees have been admitted for training.

A Central service and Repair Cell for Electro Medical Equipment Cell at Guindy with a sub-centre at Madurai was established during 1967. Equipped with highly sensitive appliances, these centres are undertaking repairs of electro-medical equipment for various Government hospitals and private clinics in the State. In order to reduce the accumulation of work in the Central Cell at Guindy and speed up repairs, another centre has been sanctioned under Fourth Five-Year Plan to be opened at Thanjavur. The Sub-Centre at Thanjavur has started functioning during May 1971. The building work has been completed for the centres at Guindy and Thanjavur.

The Blacksmithy and Carpentry unit at Arkonam is rendering service and production facilities in and around Arkonam with a particular emphasis on agricultural implements and furniture to the schools.

The Wool Processing Centre, Vinnamangalam, has been transferred to the Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited with effect from 1st October 1971.

25th March 1972]

Three Basic Rural Service Centres are functioning in the Tirunelveli district for imparting training to the local artisans in the Trades of Fitter, Turner and Welder through power-operated machines. Two centres are located at Kila Ambasamudram and the third one at Tenkasi. The training period is 18 months and 12 persons are trained in each centre in each batch. So far 120 candidates have been trained in the above trades under this scheme. The fifth batch of 12 candidates are undergoing training in each centre at Tenkasi and Ambasamudram from 7th September 1970 and 3rd October 1970 respectively while the fifth batch of 11 candidates is undergoing training in the other centre at Ambasamudram from 16th July 1971.

CHEMICAL INDUSTRIES.

The Chemical Testing and Analytical Laboratory at Guindy and the Mechanical and Metallurgical Laboratory attached to it offer testing facilities to private industrialists as well as Government departments and public sector organisations in chemical, physical and metallurgical testing of all types of industrial raw materials and finished products. The total number of samples tested by the two laboratories during the period from 1st April to 31st October 1971 is 798 and 339 respectively. A chemical engineering wing has been set up in the laboratory for conducting pilot plant studies for the manufacture of industrial chemicals. This wing has conducted pilot plant investigation on the manufacture of plaster of paris from gypsum, buffing and polishing compounds, calcium anhydrite from gypsum, potassium chloride from bitterns, etc. The Ionnes Wing in the Chemical Testing and Analytical Laboratory is manufacturing aromatic chemicals, perfumery compounds and bases.

A Regional Testing Laboratory is being set up at Madurai on the lines of the Chemical Testing and Analytical Laboratory to cater to the needs of the industrialists in the southern districts. This will start functioning early in 1972.

A Sago Research Laboratory is functioning at Salem. This offers facilities for testing sago and starch.

[25th March 1972]

Three chemical units for the manufacture of (1) Magnesium Carbonate; (2) Potassium Chloride; and (3) Plaster of Paris have been set up at Tuticorin mainly to utilise the sea bitterns available from salt factories as a bye-product. Of these, the Magnesium Carbonate Unit has already gone into production and has manufactured so far 20 tonnes of magnesium carbonate valued at about Rs. 50,000. The other two units are in the final stages of implementation and one is expected to go into production shortly. Government have sanctioned a scheme during 1971-72 for setting up a Marine Research Station at Tuticorin, by merging the three chemical units into it.

The unit for the manufacture of Sodium Dichromate at Wallajahpet has been commissioned and trial runs are in progress.

The unit for the manufacture of Active Carbon at Vadalur has not yet been commissioned as the stainless steel reactor has not been fabricated. The special alloy steel required for this has been imported and Messrs. Gansons Limited, Bombay, have been asked to fabricate the reactor.

A unit for the manufacture of Chemical line from seashells is being set up at Markanam. The building has been completed and plant and machinery required will be purchased on turnkey basis.

A unit for the manufacture of yeast at Guindy is being set up. The buildings have been constructed and machinery and equipments purchased. In view of the complicated nature of the process and operations a firm experienced in this line will be entrusted with the job of erection and commissioning of the unit.

CERAMIC INDUSTRIES.

A Ceramic Training School is functioning at Vridhachalam from 1964, for training candidates in manufacture of ceramic items in a four year course which include one year of inplant training in production units. Apart from 15 students selected for training on a stipend of Rs. 50 per month, the school also takes 10 more students without stipend, nominated by the ceramic industries. The ceramic laboratories attached to the school carry out tests of raw materials and finished products.

25th March 1972]

Government have sanctioned a scheme for starting a course in Vitreous Enamels in the Ceramic Training School. The course is expected to be started during 1972.

During the current financial year, Government have sanctioned two schemes for providing testing facilities for L.T. Insulators and Refractories and for starting a service centre for supply of ferrites and other special bodies for manufacture of ceramics for electronic industries.

Two Art Pottery Units are functioning, one at Perambur and the other at Vridhachalam for training candidates in the manufacture of ceramic art-cum-utility products. Ten students are trained in each batch in the unit at Perambur and 15 at Vridhachalam.

An Art Pottery Show Room has been opened in the departmental Sales Emporium at Mount Road for selling ceramic artwares.

A Common Facility Service Centre in Ceramic is functioning at Vridhachalam for rendering service facilities to the ceramic industries. It supplies ready made body, glaze, colours, moulds, saggers, etc., to the Ceramic Units in the Functional Industrial Estate at Vridhachalam and those outside and also arranges to take the products of these units in common kilns operate by it. The value of servicing done by the centre which was about Rs. 80,000 in 1968-69 has increased to about Rs. 1,90,000 in 1970-71.

GLASS INDUSTRIES.

A Scientific Glass Training Centre is functioning at Guindy for training candidates in the manufacture of scientific glass apparatus. The duration of the course is two years. Twenty students are trained in each batch. Government have sanctioned a scheme for expansion of this unit with a view to undertake production of sophisticated items like sintered wares, Glass to metal seals, spherical joints, etc., overnment have also sanctioned a scheme for setting up a similar unit at Coimbatore.

An Artistics Glass Training Centre at Madurai trains 15 candidates in a two year course in the manufacture of artistic types of glasswares.

[25th March 1972]

A Training Centre for Glass Toys at Madras trains 10 candidates in a two year course in the manufacture of glass toys and fancy articles using coloured rods and tubes.

SMALL SCALE INDUSTRIAL AND COMMERCIAL MUSEUM.

Government have sanctioned a scheme at a total cost of Rs. 10.28 lakhs (non-recurring Rs. 6 lakhs plus recurring Rs. 4.28 lakhs) for setting up a Small Scale Industrial and Commercial Museum at Madras with the following objectives:—

- (1) To provide information regarding the availability of various industrial products in Tamil Nadu.
- (2) To provide details of these products to various customers by distributing pamphlets and booklets.
- (3) To collect and display various products manufactured in this State by different organisations in an attractive manner.
- (4) To publish informative catalogues and booklets periodically and send them to Indian trade representatives and importers, in different parts of the world so as to step up export market.
- (5) To attend to commercial enquiries for various products.
- (6) To provide display space to individual enterprises in the above museum at a reasonable rate of rent.

The Museum will start functioning in 1972-73.

OTHER ACTIVITIES.

The following are some of the more important seminars organised by the Directorate of Industries and Commerce for disseminating technological information for development of industries:—

- (1) Seminar on Chemical Industries at Madras.
- (2) Open House discussions in Electronics at Madras.
- (3) Seminar on Nevelly bye-products at Nevelly.
- (4) Seminar on plastics in agriculture at Madras.
- (5) District Small Scale Industries Seminar at Madurai.
- (6) District Small Scale Industries Seminar at Coimbatore.
- (7) Industries Seminar at Dharmapuri.

[arch 1972]

systematic follow up action was instituted on the intensive campaigns held in Sivaganga, Rajapalayam, Kumbakonam and in close collaboration and co-ordination with Small Industries Service Institute and National Small Industries Corporation.

The supply of machinery to small industries has recorded considerable progress during the last three years. So far, 2,900 small industries have received machines of the value of about Rs. 6.15 crores as against 950 Numbers and Rs. 0.98 crore at the end of 1967.

With a view to give greater impetus and make suggestions for the development of small scale industries in the State, the Government constituted a Small Scale Industries Board consisting of official, non-official and industrialist members under the Chairmanship of the Minister for Industries.

In pursuance of the decision of the Small Scale Industries Board, a District Level Committee consisting of official and non-official members was constituted in each district to spot out and eliminate delays in the issue of applications and licences by the various authorities in the districts in connection with the establishment of small scale industries.

A Sub-Committee of the Small Scale Industries Board examined the question of relaxation of the provisions of the various Acts such as Factories Act, Municipalities Act, etc., in order to help the development of small scale industries and submitted its report. Orders have been issued in respect of some of the recommendations of the sub-committee facilitating the quick establishment of small industries.

INDUSTRIAL ESTATES.

The main objective of the establishment of industrial estates is to encourage and speed up the industrial development in the State by providing well-planned accommodation to small scale industrialists, with facilities for water, power, transport, communication, etc. The industrial estates are of the following categories:—

- (1) Conventional Industrial Estate, where different types of industries are located.

[25th March 1972]

(2) Functional Industrial Estates, which cater solely to the needs of certain special types of industry such as leather, electrical, electronics, ceramics, etc.

(3) Ancillary Industrial Estate, which caters to the needs of ancillary units to large scale industries; and

(4) Co-operative and Private Industrial Estates.

CONVENTIONAL INDUSTRIAL ESTATES

The Government established 27 conventional industrial estates with built-up factory units of different sizes. The details of the number of units so far constructed and allotted in the estates are given below :—

SECOND PLAN INDUSTRIAL ESTATES.

Name of the estate.	Number of Units constructed.	Number of Units allotted.	Revised rate of rent from 1st April 1971 to 31st March 1972 in paise per square foot per month.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Guindy	129	129	16
2 Madurai	40	40	12
3 Virudhunagar	15	13	10
4 Pettai	12	12	11
5 Erode	11	11	11
6 Katpadi	16	16	9
7 Thanjavur	6	6	9
8 Tiruchirappalli	29	19	12
9 Marthandam	5	5	8
Total	263	261	

25th March 1972]

THIRD PLAN INDUSTRIAL ESTATES.

Name of the Estate.	Number of Units constructed.	Number of Units allotted.	Revised rate of rent from 1st April 1971 to 31st March 1972 in paise per square foot per month.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Ambattur	117	117	11
2 Theni	7	7	6
3 Dindigul	18	18	7
4 Karaikudi	12	11	5
5 Kovilpatti	11	11	5
6 Krishnagiri	12	12	7
7 Pudukottai	12	12	5
8 Arkonam	8	8	8
9 Sivaganga	6	6	5
10 Nagercoil	6	6	7
11 Kumbakonam	4	4	7
Total	213	212	

ANNUAL PLAN 1966-69 INDUSTRIAL ESTATES

Name of the Estate.	Number of Units constructed.	Number of Units allotted.	Rate of rent from 1st April, 1971 to 31st March, 1972 in Paise per sq. ft. per month.
(1)	(2)	(3)	(4)
Mettur	4	4	6
Kancheepuram	4	4	5
Karur	4	4	5
Nagapattinam	4	3	5
Hosur*	..	..	..
Cuddalore*	..	..	..
Namakkal	..	..	..
Total	16	15	

* 6 Units were sanctioned in each of these Estates.

During the Fourth Plan, it is proposed to establish 10 industrial estates in 10 revenue divisions with reference to actual demand and with the object of having one industrial estate in each revenue division. During 1969-70, the first year of the Fourth Plan, one industrial estate at Namakkal with provision for 6 Units at a cost of Rs. 6.22 lakhs was sanctioned. In 1971-72, the expansion

[25th March 1972]

programme of the industrial estates already established is continued. Action has been initiated to establish one estate at each of the following revenue divisions, viz., Dharmapuri and Thiruvannamalai. During 1972-73, it is proposed to construct additional sheds, in the existing industrial estates wherever there is demand for the factory units.

The Government have approved in principle the introduction of hire-purchase scheme in all the new industrial estates including functional industrial estates in this State.

FUNCTIONAL INDUSTRIAL ESTATES

With a view to develop certain sophisticated and special types of industries, such as leather industry, ceramic industry, electrical industry, food and fruit based industry, instrument industry, drugs and pharmaceutical industry and electronic industry, which require special amenities, the Government have sanctioned the establishment of functional industrial estates for these industries. The establishment of such functional industrial estates would enable the grouping of such industries in one place to achieve organised development in the industry, overcome problems such as lack of proper technical know-how, service facilities, skilled technicians, etc. It is also expected that the functional industrial estates contemplated under the scheme would help to increase the output and marketing in addition to creating quality consciousness to bring the products to international standards which would enable them to cater to the export market. These schemes have been drawn up to achieve the above objective.

During the Third Five-Year Plan period, two Functional Industrial Estates, one for Ceramics in Vridhachalam and another for Leather at Madhavaram, were established. The details of the number of Units sanctioned, constructed and allotted are given below :—

Name of the Estate.	Number of Units sanctioned.	Number of Units construc- ted.	Number of Units allotted.	Rate of rent in paise per square feet per month.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Vridhachalam	41	30	26	7
Madhavaram	25	18	18	11
Total	66	48	44	

25th March 1972]

Five more Functional Industrial Estates were sanctioned during the years 1966-67 and 1967-68. The number of units sanctioned, constructed and allotted in these Estates are given below :—

Name of the Estate	Number of Units sanctioned.	Number of Units construc- ted	Number of Units allotted.	Rate of rent in paise per square feet per month.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Electrical Industry, Kakkalur.	16	16	10	10
Food and Fruit Based Industries, Buthalagundu.	26	4	4	8
Instrument Industry, Adyar.	15	6	4 on hire purchase.	
Drugs and Pharmaceutical Industries at Ambattur.	25	..	..	..
Electronic Industries near Madras.	30	6	4 on hire purchase.	
Total	112	28	22	

It has been decided to house both the Industrial Estates for Electronics and Instrument Industry in the Central Polytechnic Campus at Adyar and to allot the factory sheds to the entrepreneurs on hire purchase basis. During 1972-73, it is proposed to establish two Industrial Estates for Electronics, Electricals and Instruments at Madurai and Coimbatore.

The Central Electronic Engineering Research Institute, Pilani, Rajasthan, has agreed to this Government's request to locate one of their Extension Centres at Madras.

The Government of India have decided to set up five Prototype production-cum-Training Centres for Leather and Footwear Machinery of which one will be located in Tamil Nadu. It has been decided to allot about twenty acres of land at half cost at Ambattur for its location.

ANCILLARY INDUSTRIAL ESTATES.

With the coming into existence of a large number of industries at strategic places in the State, the need for setting up Ancillary Industrial Estates in these areas to cater to their needs has arisen. The Government after examining the possibility of setting up such Ancillary Industrial Estates have sanctioned the establishment of two such Ancillary Industrial Estates, one at Thiruverambur in Tiruchirappalli district and the other at Vadalur, South Arcot district.

[25th March 1972]

For the manufacture of different components and parts required for the High Pressure Boiler Plant at Tiruchirappalli in the Small Scale Sector, an Ancillary Industrial Estate has been established at Tiruverambur. Construction work has been completed and the units have already been allotted to the deserving entrepreneurs. It is planned to put up twenty more units since there is sufficient response created through the exhibition on "Opportunities for entrepreneurs" organised jointly by the Tamil Nadu Government and the High Pressure Boiler Plant, Tiruchirappalli during October, 1970. The Ancillary Industrial Estate at Vadalur (for ceramics) was established in 1967-68 to cater to the needs of two large scale industries, Messrs. Seshasayee Industries (Private) Limited, and Messrs. Neyveli Ceramics and Refractories Limited, engaged in the manufacture of ceramic and sanitary wares. Similarly, proposals to start an Ancillary Industrial Estate at Ootacamund have been sanctioned for catering to the needs of Hindustan Photo Films Limited. But this could not be pushed through as Hindustan Photo Films are reluctant to have any Ancillary Estates exclusively to serve their organisation. Efforts are being made to establish a conventional Industrial Estate at Ooty in lieu of the ancillary one.

The number of Units sanctioned, constructed and allotted in these estates are given below :—

Name of the Estate.	Number of units sanctioned.	Number of units constructed.	Number of units allotted.	Rate of rent in paise per square feet per mensem.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Ancillary Industrial Estate, Vadalur.	6	4	3	5
Ancillary Industrial Estate, Ootacamund.	6	..	..	..
Ancillary Industrial Estate, Tiruverambur.	30	10	10	8
Total ..	42	14	13	..

25th March 1972]

PRIVATE AND CO-OPERATIVE INDUSTRIAL ESTATES.

For setting up private and Co-operative Industrial Estates, the Government have provided loan assistance to the tune of Rs. 108.79 lakhs up to 31st March 1971. The details of the loan given to each Estate and the number of units in the Estate are furnished below :—

Name of the Estate.	Loan assistance provided	Number of units.		
		Sanctioned.	Constructed.	Allotted.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(RUPEES IN LAKHS.)				
1 K. R. Sundaram Private Industrial Estate, Tiruvottiyur.	13.46	32	20	20
2 Coimbatore Private Industrial Estate, Coimbatore.	22.00	100	42	42
3 Tuticorin Co-operative Industrial Estate, Tuticorin.	12.61	40	20	20
4 Sakthi Co-operative Industrial Estate, Pollachi-Udumalpet.	16.00	20	20	20
5 Sivakasi Co-operative Industrial Estate, Sivakasi.	8.00	20	20	20
6 Vyasarpadi Co-operative Industrial Estate, Vyasarpadi.	24.50	100	53	53
7 Salem Co-operative Industrial Estate, Salem.	2.22	25	12	12
Total ..	108.79	345	187	187

The Life Insurance Corporation of India has offered to extend on State Government guarantee, loan assistance up to 60 per cent of the cost of schemes directly to Industrial Co-operatives and Joint Stock Companies in private sector formed for the establishment of Industrial Estates under certain terms and conditions. During 1968-69, the Life Insurance Corporation Limited disbursed loans to the tune of Rs. 6.66 lakhs to Salem Co-operative Industrial Estate and Rs. 8.69 lakhs to Vyasarpadi Co-operative Industrial Estate.

[25th March 1972]

DEVELOPED PLOTS.

This scheme envisages acquisition of suitable sites at low cost around the industrial areas of the State and developing these sites by providing roads, electricity, water sewage, railway siding facilities, etc., and allotting them to large, medium and small scale industrialists to put up their own factories and start production without much difficulties. As against the outlay of Rs. 400 lakhs for the Fourth Five-Year Plan, a sum of Rs. 47.33 lakhs was spent during 1969-70 to 1970-71. The progress in the implementation of the scheme is given in the table below :—

Location of the Developed Plots.	Approximate extent of land proposed to be acquired.	Lands actually acquired.	Plots sold or allotted as on 12th January 1972.
(1)	(2)	(3)	(4)
	ACRES.	ACRES.	ACRES.
1 Ambattur	983.08	950.79	533.401
2 Mettur	209.08	209.08	17.810
3 Madurai	536.87	525.49	26.203
4 Tiruchirappalli ..	478.38	478.38	40.760
5 Ranipet	723.29	711.52	..
6 Tiruvallore	283.00	..	..
7 Guindy	157.43	157.43	53.629
Total	3,371.11	3,022.09	671.303

Apart from the above schemes, it has been proposed to establish developed plots estates in various places in the State like Salem, Arkonam, on either side of the G.S.T. Road between Tambaram and Chingleput, Tuticorin, Manali and Kancheepuram during the Fourth Plan period.

The cost of the plots were being collected in three instalments (i.e.), 50 per cent as first instalment at the time of taking possession of the plot, 25 per cent as second instalment within two years from the date of taking possession of the plot and another 25 per cent as third instalment within one year from the due date for payment of second instalment.

25th March 1972]

With a view to liberalising the conditions of payment of the cost of Developed Plots and to make it more attractive to the industrialists, Government have issued orders in November, 1969 as follows :—

(1) In the case of Developed Plots at Ambattur, the cost per acre has been reduced from Rs. 30,000 to Rs. 20,000.

(2) In the case of Developed Plots at Guindy, the cost of the land is to be paid in six instalments.

(3) As regards the Developed Plots in the Mofussil, namely Madurai, Tiruchirappalli and Mettur, Government have approved the collection of the cost in six annual instalments. Another new incentive now offered in the case of mofussil plots is that lands could be allotted to industrialists on long term lease basis for a period of 95 years, the annual lease amount being only 6 per cent of the cost of the Developed Plots. The lessee can, however, exercise his option within the first ten years of lease period to purchase the plot on outright basis.

HANDICRAFTS.

The main object of handicrafts schemes taken up by the Government is to revive and develop the ancient handicrafts of this State. In the Fourth Five-Year Plan, a provision of Rs. 60 lakhs has been made tentatively for this purpose. The provision for Plan Schemes during 1971-72 is Rs. 4.17 lakhs. Most of the Handicrafts Units now functioning were started under the previous plans and they are now treated as non-plan schemes.

The Government are at present running Training Centres in Stone Sculpture at Mahabalipuram, for Art Metal Ware at Swamimalai and Salem, for Temple Car manufacture at Nagercoil, for Bell Metalware at Nachiarkoil and Kancheepuram, for Sunhemp Druggets at Gopalasamudram and Ayikudi in Tirunelveli district, for Palm Leaf Products at Pudukkottai and Rameswaram, Wool-len druggets at Kolakudi, for Aloe Fibre products at Neduvayal and Lacquerware products at Cheraanmadevi. The total number of trainees undergoing training in the various training centres during 1971-72 is 171. The duration of training in these units varies from one year to four depending on the type of craft. The production

[25th March 1972]

and sale of handicrafts from these centres during 1970-71 amounted to Rs. 3,65,471 and Rs. 3,25,676 respectively. The production and sales up to the end of September 1971 in 1971-72 amounted to Rs. 2,05,738.08 and Rs. 1,24,022.94 respectively.

Besides the above training centres, the Industries Department is running a College of Arts and Crafts at Madras and a School of Arts and Crafts at Kumbakonam. In both the institutions two year integrated certificate courses followed by three year Diploma courses are being conducted. The courses include painting, sculpture and commercial arts. The diplomas issued by the College of Arts and Crafts, Madras have now been recognised as equivalent to the National Diploma in Art issued by the All India Council for Technical Education for purposes of recruitment by the Government of India for the posts at the appropriate level. A post diploma course in Industrial Design is being conducted in the College of Arts and Crafts, Madras from 1968 onwards.

This Department is running three production centres, viz., (1) for Bronze Icons at Swamimalai, (2) for Bell Metal at Vagailulam and (3) for Granite Stone at Krishnagiri.

In order to collect statistics of craftsmen and handicrafts products which are manufactured in Tamil Nadu and to undertake a detailed survey and to draw up a programme for the development of handicrafts, the Government have sanctioned a scheme during 1971-72 for the introduction of survey and quality control and registration of handicrafts products. The scheme is under implementation.

In order to attract the right type of people to the handicrafts training, the stipends now paid to the trainees of the Handicrafts Training Centres have been enhanced and given effect to with effect from 5th August 1971 onwards.

The State Handicrafts Board constituted to advise on quality, production, marketing, etc., of the Handicrafts of Madras State has made valuable suggestions which are being followed up. In pursuance of its recommendations handicrafts products are sold in the duty free shop in the Meenambakkam Air Port. The Government of India have also decided to instal two Dwarapalakas and

[25th March 1972]

two Deepalakshmis made of stone at the New Air Terminal Building. These Stone Sculptures have been carved by the Sculpture Training Centre, Mahabalipuram.

The department is regularly exporting the sunhemp druggets produced in the Departmental Units at Gopalamudram and Ayikudi (Tirunelveli district) and Palmleaf Products from Ramanathapuram, Pulicat (Chingleput district) and Manapad (Tirunelveli district). The training in the departmental units is oriented towards production for export.

The All India Handicrafts Board in association with the Indian Institute of Foreign Trade, New Delhi has sponsored a scheme for assisting new entrepreneurs in the field of handicrafts exports with the object of opening new avenues of employment for the educated young people and to earn more foreign exchange through expanded exports of handicrafts. Seven candidates from this State have been selected and recommended to the All India Handicrafts Board for the training organised by the Indian Institute of Foreign Trade. A scheme for the supply of improved and modern tools and equipments for Craftsmen at half cost is under examination.

The Industries Department is running nine Handicrafts Sales Emporia at Tiruchirappalli, Dindigul, Tirunelveli, Coimbatore, Salem, Thanjavur, Mahabalipuram, Neyveli and Madras for marketing the handicrafts products manufactured by departmental units, co-operatives and private artisans and craftsmen. During the year 1970-71, the sales turn over of these emporia was Rs. 35.63 lakhs and the emporia earned a profit of Rs. 47,169.

Besides the departmental emporia referred to above, the Madras State Handicrafts Co-operative Marketing Society is running emporia at Madurai, Tuticorin, New Delhi, Vellore, Cudalore, Karur, Erode and Ootacamund. The sales turn over of these emporia during 1970-71 was Rs. 17.81 lakhs.

With a view to meet the growing demand for handicrafts products from foreign buyers, a Central Warehouse for Handicrafts was sanctioned in July 1970. The Centre started functioning on 1st June 1971.

[25th March 1972]

In order to promote sales of handicrafts articles, All India Handicrafts Week is being celebrated every year in November-December. A rebate of 5 per cent is being allowed to recognised institutions for the handicrafts articles sold during this week. List of handicrafts units is given in Appendix III.

RURAL WORK CENTRES.

Two work centres are functioning, one for handmade paper at Mamandur (Chingleput district) and another for ceramics at Omalur (Salem district). The handmade paper unit, Mamandur, was started on 1st September 1962 and it is supplying flat file cases to the Director of Stationery and Printing, Madras-1. The work centre for ceramics, Omalur, was sanctioned for training 20 semi-educated youths of the area in each batch in ceramic industry and to provide employment opportunity. The unit is located in Omalur project area.

In view of good demand for ceramic products, Government have sanctioned a scheme in the current year for providing additional facilities in the work centre to make it a viable unit capable of producing items like stone-ware jars, insulators, hotel crockery, footed bowls, etc.

SERICULTURE.

Sericulture is an agro-based industry being practised by the agriculturists as a subsidiary occupation. The industry deals with cultivation of mulberry, which is the staple for silkworms, silkworm eggs production, silkworm rearing and cocoon production and finally conversion of cocoon into raw silk.

The industry was introduced in the Dharmapuri district and Talavadi firka of Coimbatore district in the composite Madras State as new areas of expansion. After the reorganisation of States and the consequent merger of Kollegal taluk with Mysore State, Tamil Nadu was left with only 1,500 acres under mulberry cultivation. At present the area under mulberry cultivation is 6,862 acres. About 10,000 families are engaged in this industry.

In order to expand the industry which provides for employment in the rural parts, the Directorate has taken up a number of schemes such as free supply of mulberry cuttings to sericulturists

25th March 1972]

financial aid by way of loan and subsidy for sinking wells and construction of rearing sheds and provision of pump sets and supply of rearing appliances at 50 per cent cost. In addition, there are ten demonstration silk farms in the State to educate new entrepreneurs in the art of mulberry cultivation and silkworm rearing. There are also five chawkie silk farms for issue of young worms to sericulturists for deriving maximum benefits. Two grainage farms have been set up one at Hosur and the other at Talavadi to cater to the requirement of silkworm eggs by the sericulturists of the area for silkworm eggs. Five cocoon market established by the Industries Department purchase cocoons produced which is reeled and converted into silk in the Government Silk Unit at Hosur. Three large scale silk farms have been set up to quicken production of silk, thereby creating employment opportunities in rural undeveloped areas. So far 900 acres have been brought under mulberry in these farms. The scheme for leasing of Government lands to sericulturists has also contributed to an appreciable increase in the area under mulberry. It is proposed to achieve a target of about 10,000 acres by the end of the Fourth Plan period.

The scheme for Research Extension Centre, commenced functioning from March 1970. Already, some new and promising breeds have been evolved in the station. The work in the station is being continued and the results of research are passed on to the sericulturists.

A list of sericulture schemes is given in Appendix IV to this review.

COIR.

The Government Coir School, Eathamozhi sanctioned during the Third Plan period started functioning from 15th November 1961. This School imparts training to 40 students every year in the manufacture of coir products like mats and mattings using improved methods. The duration of the course is two years and the trainees are being paid a stipend of Rs. 30 per mensem.

The Coir School has so far trained 9 batches of candidates. The total number of candidates is 149.

[25th March 1972]

With a view to provide employment to candidates who passed out of the School, a production wing has been sanctioned as an adjunct to the Coir Training School. This is under implementation.

A Pilot Plant at Tenkasi in Tirunelveli district has been set up with a view to demonstrate the possibilities of manufacturing mattress and Bristle Fibre in the State. The unit started functioning from 13th June 1968 and is producing mixed coir fibre which is sold to hospitals for filling up mattresses and to rubberised coir units. The unit was using soaked husks for extraction of fibre hitherto. The unit is now using green husks for extraction of fibre and this fibre has a good demand. This unit has produced 90 tonnes of fibre during 1970-71 and sold 85 tonnes of fibre.

INDUSTRIAL CO-OPERATIVES.

As on 31st March 1971, there were 337 Industrial Co-operative Societies.

As a result of the steps taken up for consolidating and improving the existing Industrial Co-operatives, the total production and total sales of the Societies have steadily increased from year to year, as well as the number of Societies working on profit. The details of production, sales etc., are furnished below:—

Year.	Number of societies.	Production.	Sales.	Number of societies working on profit during the year.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		(RUPEES IN LAKHS.)		
1967-68	395	350.00	401.00	60
1968-69	367	358.00	414.00	96
1969-70	338	411.37	480.00	113
1970-71	337	578.51	564.33	125
	(366 working, 52 Dormant and 19 New Societies).			

There is an Apex financial bank for the Industrial Co-operatives namely the Tamil Nadu State Industrial Co-operative Bank under the administrative control of the Industries department. It was established in the year 1961 mainly to finance the industrial co-operative societies as these societies could not receive their requirements of funds from the other co-operative banks which were meant

25th March 1972]

to finance only the agricultural needs. The share capital of the bank is Rs. 46.17 lakhs of which Rs. 25.30 lakhs is contributed by Government. It has financed 176 Industrial Co-operative Societies to the tune of Rs. 1,21,28,299 as on 30th June 1970. The question of recognition of this bank as an Apex bank is pending with the Reserve Bank of India from 1966.

Among the Societies, special mention has to be made of the eight Industrial Co-operative Tea Factories in the Nilgiris which have shown a unique performance during 1970-71 when all the eight factories worked on a net profit. Six of these have wiped out the entire loss incurred in the earlier years. This performance is all the more creditable because all the factories put together have created development rebate reserve and depreciation reserve to an extent of Rs. 22.55 lakhs. During the year 1970-71, the total sale of "made tea" amounted to Rs. 176 lakhs.

These Industrial Co-operative Tea Factories have had a beneficial impact on the lives of 3,422 small tea growers who are members of the factories. These small tea growers are now able to sell their green tea leaves at more than double the price, they were receiving from the private bought leaf factories prior to the advent of these co-operative factories. Further the yield of green leaves per acre of their tea gardens has also more than doubled compared to the quantity harvested a few years back. The increased yield in their gardens is the result of extensive service provided by these factories like supply of manure, insecticides, pesticides, sprayers, etc.

Equally impressive from the point of view of service to people is the performance of yet another group of societies called the small match producers service industrial co-operative society popularly known as "SINDCO" societies at Sattur, Sivakasi and Kovilpatti. There are four 'SINDCO' (societies having a membership of 384 small match factories) giving employment to about 9,000 persons. The total turnover of these societies during 1970-71 touched the impressive figure of Rs. 152 lakhs. The fifth society for Small Match Producers at Sattur has recently been registered. It will commence its business very shortly.

		[25th March 1972]
2. Number of Societies working for more than three years.		314
3. (a) Number of Societies working on profit during the year (out of item No. 2).		117
(b) Number of Societies working on loss out of item 2.—		
(i) Handicrafts Societies, Societies for the benefit of Harijan and Women and Coir Workers.		115
(ii) Others		82
4. (a) Profit earned during the year 1970-71 by Societies in Column 3 (a).	Rs. 17.35 Lakhs.	
(b) Loss sustained during 1970-71 by Societies in Column 3 (b).	Rs. 5.35 Lakhs.	
(c) Cumulative loss on 31st March 1971 for Societies in item 2.	Rs. 24.37 Lakhs.	
5. Net profit of Societies working for more than three years.	Rs. 10.95 Lakhs.	
6. (a) Out of item (1) Number of Societies which were working at profit during 1970-71.		125
(b) Out of item (1) Number of Societies working on profit as on 31st March 1971.		76
(c) Out of item (1) Societies working at loss during 1970-71.		213
(d) Out of item (1) Societies working at loss as on 31st March 1971.		261
7. (a) Total number of persons provided with Employment by Societies under (2).		23,023
(b) Total numbers of persons provided with Employment by Societies under (1).		24,247

The District-wise list of Industrial Co-operative Societies in the State and the progress of Plan Schemes of Industrial Co-operative are given in Appendices V and VI to this Review.

25th March 1972]

EXHIBITION WING.

The Department of Industries and Commerce has participated in the following exhibitions during 1971-72 (up to November 1971):—

Exhibition.	Period	
	From	To
1 All India Industrial and Agricultural Exhibition, 1971, Teynampet, Madras.	December 1970.	14th February 1971.
2 Federation of Association of Small Industries of India Seminar at Madurai.	6th December 1970.	7th December 1970.
3 Park Fair Exhibition, Madras ..	9th January 1971.	21st February 1971.
4 121st Flower Fruit and Vegetable Show Exhibition, Madras-6.	9th January 1971.	24th January 1971.
5 Republic Day	26th January 1971.	
6 Chithirai Exhibition, 1971, Madurai.	28th April 1971.	20th June 1971.
7 South India Industrial Development and Art Exhibition, M.U.C. grounds, Madras.	3rd June 1971.	10th August 1971.
8 16th National Exhibition and Health Festival, Tirunelveli.	25th June 1971.	1st August 1971.
9 6th Seasonal Exhibition, Courtallam, Tirunelveli.	16th July 1971.	15th August 1971.
10 21st All-India Swadeshi, Handloom and Industrial Exhibition, Salem.	1st August 1971.	12th September 1971.
11 Flower Show Exhibition, Ooty ..	22nd May 1971.	
12 Autumn Flower Show Exhibition, Ooty.	26th September 1971.	
13 Federation of Association of Small Industries of India.		
14 Tableau on the Birthday Celebration of Mahatma Gandhi.	2nd October 1971.	

In all these exhibitions, the departmental staff served to propagate the activities and achievements of the department, besides arranging for sale of handicrafts products of the department.

The department is also arranging to have an exhibition of handicrafts products at Delhi and Bombay by March 1972, besides the local exhibitions to be held in December 1971 and January 1972 at Madras.

[25th March 1972]

RURAL INDUSTRIES PROJECT PROGRAMME.

With a view to encourage the growth of Village and Small Industries in the rural areas and in small towns, Government of India sanctioned in 1962. Pilot Projects for the intensive development of small scale industries in rural areas in 40 selected areas in the whole of India out of which three Rural Industries Projects were allotted for Tamil Nadu.

On the basis of the criteria indicated by the Planning Commission regarding selection of areas for the Pilot Projects, the Government of Tamil Nadu selected the following three projects which are industrially backward, where the pressure on land is large and the unemployment and under-employment is easily discernible :—

(1) Sriperumbudur and Thiruvallur taluks and Pennalurpet sub-taluk in Chingleput district.

(2) Omalur taluk in Salem district (Now Omalur taluk has been divided into two taluks, viz., Omalur and Mettur taluks).

(3) Nanguneri taluk in Tirunelveli district.

As the primary objective is to bring about a Co-operative Agro-Industrial economy by an all round development of Agriculture, Irrigation, Communication, etc., industries will have to be stimulated and mobilised to the fullest extent, for raising the level of living and productivity for providing larger employment opportunities to the landless and weaker sections of village communities. Hence the Projects will have to mainly concentrate on industries which can be developed in rural areas and activities ancillary to them. For this purpose, a survey of three Project areas was conducted by the Project Officers appointed for the three Project areas.

The schemes sanctioned and implemented so far, comprise of Training Programmes, Common Facility Centres, Three General Purpose Engineering Workshops, one Mosaic Tiles Unit, one Footwear Unit, one Wood Working Unit, one Envelope and Paper Bags Unit, one Chalk Crayon Production Unit, one Polythene Lay Flat Tubes Unit and other developmental schemes.

25th March 1972]

The Rural Industries Project Programme is continued as "Centrally Sponsored Scheme". During the year 1970-71, Government of India sanctioned a sum of Rs. 6.39 lakhs comprising of Rs. 4.84 lakhs as grant and Rs. 1.55 lakhs as loan for the Rural Industries Project Programme in Tamil Nadu on against the actual expenditure of Rs. 25.21 lakhs. For the current year 1971-72, the requirements of funds for the Rural Industries Project Programmes in Tamil Nadu is estimated to be Rs. 28.44 lakhs for running the existing departmental schemes and for the sanction of loans to private entrepreneurs in the three Rural Industries Project areas Government of India have intimated that the Central Assistance for the current year 1971-72 will be of the order of Rs. 7.74 lakhs (grant Rs. 5.19 lakhs and loan Rs. 2.55 lakhs). The requirements of funds for the next year 1972-73 based on the present level of the programme is estimated to be Rs. 30.13 lakhs. As the central assistance indicated by the Government of India for the current year 1971-72 is too meagre to meet the requirements, proposals have been submitted by the D & C to the Government for allotment of additional funds in the State Budget out of State Funds.

All the training Schemes started in the three Project areas have been closed after the prescribed periods of training were over. But, training is imparted to the local artisans in the three General Purpose Engineering Workshops at Chembarambakkam, Thirupachur and Valliyur.

There were 16 Common Facility Centres in all the three Rural Industries Project areas. Government have ordered that the Common Facility centres in the Project areas may be given to private entrepreneurs in the Project areas on hire purchase terms. Accordingly the following 5 Common Facility Centres have been given to private parties on hire purchase terms :—

Common Facility Centre, Sunkuvarchatram in Rural Industries Project, Sriperumbudur.

Common Facility Centre, Jalakandapuram in Rural Industries Project, Omalur.

Common Facility Centre, Mecheri in Rural Industries Project, Omalur.

Common Facility Centre, Thisayanvilal in Rural Industries Project, Nanguneri.

Common Facility Centre, Ittamozhi in Rural Industries Project, Nanguneri.

[25th March 1972]

Of the remaining 11 Common Facility Centres, one is in Sriperumbudur Project, two are in Omalur Project and eight are in Nanguneri Project.

There are four departmental production units (Two General Purpose Engineering Workshops at Sembarambakkam and Thirupachur, one Footwear Unit at Meppedu and one Envelope and Paper Bags Unit at Uthukkottai) in the Rural Industries Project, Sriperumbudur. One Polythene Lay Flat Tube Unit and one Wood Working Unit are functioning at Omalur in the Omalur Project. The Mosaic Tiles Unit started at Omalur in the Omalur Project is not functioning at present for want of orders. Government have ordered that the Mosaic Tiles Unit, Omalur may be given to private parties on hire purchase terms after calling for tenders. One General Purpose Engineering Workshop at Valliyoor and one Chalk Crayon Production Unit at Vadakkuvijayanarayanan are functioning in the Nanguneri Project.

One Demonstration Silk Farm is functioning at Panagudi in the Nanguneri Project for the development of sericulture. The performance of this farm was reviewed recently and proposals submitted to Government to close this farm as the farm fields were completely filled with sand due to the change in the direction of wind during the monsoon periods and the farm garden is not fit for use to its capacity for Silk Worm rearing.

The private entrepreneurs are encouraged in setting up industries in the Rural Industries Project areas by advancing loans to them at lower rate of interest (3 per cent per annum) under the State Aid to Industries Act. The yearwise particulars of loans so far granted under State Aid to Industries Act to private entrepreneurs in the three project areas are furnished below :—

Year.	Amount of loan sanctioned.		
(1)	(2)		
	(RS. IN LAKHS)		
1964-65	..	..	4.04
1965-66	..	..	6.03
1966-67	..	..	5.39
1967-68	..	..	2.29
1968-69	..	..	2.00
1969-70	..	..	5.56
1970-71	..	..	4.45

25th March 1972]

The details of Units functioning in the three Project areas under Rural Industries Project Programme are furnished in Appendix VIII.

The State Bank of India introduced a new liberalised credit facility scheme at the end of the year 1969 to sanction loans to private industrialists in the Rural Industries Project areas up to Rs. 5,000 to each unit. This scheme has helped the private industrialists in the project areas to great extent. During the year 1969-70 i.e., during the period from January, 1970 to March 1970, 158 units were given loan in all the three project areas to a total amount of Rs. 4,57,000. During the year 1970-71, 196 units were given loan to total amount of Rs. 2,84,000. It is expected that this scheme will help many more industries during the current financial year 1971-72.

Government have sanctioned 5 Rural Industrial Estates out of Rural Arts Crafts and Industries Funds for establishing them in the three Rural Industries Project areas. Of the 5 Rural Industrial Estates, 2 are to be established at Poonamallee and Kill Nallathur in the Rural Industries Project Sriperumbudur. Two Rural Industrial Estates are to be established in the Omalur Project area one for Powerlooms at Jalakandapuram and the other for Handlooms at Tharamangalam. One Rural Industrial Estate is to be established at Valliyur in the Rural Industries Project, Nanguneri for construction of sheds for various types of Village Industries. Suitable sites have been selected for all the Rural Industrial Estates. The buildings for the Rural Industrial Estates, Tharamangalam are under construction. The Rural Industrial Estates sanctioned for the Rural Industries Project, Sriperumbudur and Omalur are implemented by the concerned Panchayat Unions assisted by the Department of Industries and Commerce. The Rural Industrial Estate sanctioned at Valliyur in the Rural Industries Project, Nanguneri is implemented by the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board, Madras.

Government of India have decided to extend the area of the existing Rural Industries Projects to cover the entire districts in which they are at present located and requested the Tamil Nadu Government to take necessary action to extend the area of the existing three Rural Industries Projects to cover the entire

[25th March 1972]

districts. The proposals for the extension of the area of the existing Rural Industries Projects to cover the entire districts are under consideration of the Government.

Government of India have allotted two new Rural Industries Projects to Tamil Nadu for implementation from the beginning of the Fifth Five-Year Plan and have suggested that these should be selected from amongst the eight backward districts which have been declared as industrially backward by the Planning Commission. The proposals for the selection of districts for the two new Rural Industries Projects are under the consideration of the Government.

25th March 1972]

THE TAMIL NADU SMALL INDUSTRIES CORPORATION LIMITED.

During the first three Plan periods, a large number of departmental small-scale industries units were set up by the Government mainly as service centres to create the necessary base for the growth of small scale industries in the State. These units were set up originally for various non-Commercial purposes such as dispersal of industrial growth, training of artisans, adoption of modern techniques, etc. Half the number of units have no end products of their own and are completely dependent upon job orders for their existence. The capital structure in these units has had no relationship to their commercial viability, as these units have been conceived and designed primarily as service centres.

The Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited was formed by Government to take over about 65 of these departmental units. The company started functioning from 1st December 1965. It has an authorised Capital of Rs. 10 crores. Its paid up capital is Rs. 4 crores.

Out of the net value of the assets, transferred to the Corporation of Rs. 989 lakhs, an amount of Rs. 400 lakhs was treated as Share capital and the remaining amount of Rs. 589 lakhs was treated as interest bearing loans to be repaid by the Company. The annual burden of interest on the company is about Rs. 38 lakhs and it is being charged to the accounts of the Company towards interest before arriving at its net working results.

CAPITAL STRUCTURE.

Since a substantial portion of the net assets transferred to the Company was treated as interest bearing loan, the Company suffers from an adverse equity-debt ratio. On the request of the Company for the reduction of the heavy interest burden, Government have granted interest holiday for a period of 5 years. This concession is being availed of from 1971-72.

[25th March 1972]

GENERAL PERFORMANCE.

The performance of the units from the inception of the Corporation is as follows :

(1)		1965-66 (1st December 1965 to 31st March 1966).	1966-67.	Rupees in lakhs. 1967-68.	
		(2) Rs.	(3) Rs.	(4) Rs.	(5) Rs.
a. Production	..	150.00	479.00	493.00	554.74
b. Sales	..	162.00	417.00	419.00	494.94
c. Profit (+)	..	13.68	12.88	..	9.06
d. Loss (-)	..	..	..	30.34	..
		1968-69.	1969-70.	1970-71.	1971. (for nine months up to 31st December 1971).
		(5) Rs.	(6) Rs.	(7) Rs.	(8) Rs.
a. Production	..	562.00	662.00	757.00	554.74
b. Sales	..	483.00	661.00	746.00	494.94
c. Profit (+)	..	..	..	3.30	9.06
d. Loss (-)	..	22.41	18.60	..	..

PERFORMANCE IN 1970-71.

After a period of three continuous years of adverse results, the working of the Company has reached the break-even point on 31st March 1971 and the Company has made a net profit in 1970-71 amounting to Rs. 3.30 lakhs. It is noteworthy that this profit has been arrived at after charging to the accounts an interest of Rs. 38.41 lakhs and a depreciation of Rs. 23.62 lakhs. The achievement is all the more significant in the context of substantial increases in (i) wages (about Rs. 12 lakhs) due to implementation of the recommendation of the Central Wage Boards for Engineering and Leather Industries, (ii) salaries to staff (about Rs. 4.00 lakhs) as a result of adopting the recommendations of the Second Pay Commission of the State Government and (iii) an increase in the amount of interest and overheads to the extent of Rs. 19.00 lakhs as compared to the preceding year.

In 1969-70, the production reached new heights with an increase of Rs. 1 crore in the value of production. This growth has been fully maintained by the Company during 1970-71 also and the value of production has increased by another Rs. 35 lakhs

25th March 1972]

viz., from Rs. 662 lakhs in 1969-70 to Rs. 757 lakhs in 1970-71. In keeping with this progress, the sales also increased from Rs. 661 lakhs in 1969-70 to Rs. 746 lakhs in 1970-71. The step up in production and sales in 1970-71 is an all time high ever recorded by the Company.

The successful working of the Company during 1970-71 has been the result of a number of steps taken for scientific management of the industrial units, viz., diversification of production merging of some units, closure of some of the un-economic units of the Company like the TANSI Quartz Feldsper Crushing Works, Salem.

By participation in open tenders and by aggressive sales efforts, the Company has been able not only to increase the sales during 1970-71 but also to build up orders worth Rs. 162 lakhs at the end of 31st March 1971. A sales centre was opened in July 1970 in Coimbatore in a busy locality, which has helped in projecting the image of the Company before the public. The inventory of finished goods at the end of 1970-71 showed a healthier trend representing 24 per cent of the sales as against the inventory of 27 per cent in the preceding year—an all time low for the Company.

TOOL ROOM.

The Tool Room Group stepped up its volume of production from Rs. 66.62 lakhs in 1969-70 to Rs. 91.50 lakhs during 1970-71. Besides undertaking the manufacture of complicated tools for Centaur rockets for Indian Space Research Organisation and components for Vijayantha Tanks for Defence Department, the Tool Room group undertook a number of works for major industrial units like Bharat Heavy Plates and Vessels Limited, Visakapatnam and Chittaranjan Loco Works, Chittaranjan and from leading private industries. The Pressure Die Casting Unit, Guindy catered to customers like India Meters, Madras, Lucas T.V.S., Madras, Facit Asia and International Instruments, Perungudi, Madras-41.

[25th March 1972]

STRUCTURAL WORKSHOPS.

The Structural Group of Units had a slightly lower production in 1970-71 than the preceding year due to the poor receipt of raw materials from producers. The production of this group was Rs. 167 lakhs in 1970-71, as against Rs. 173 lakhs in the preceding year. The Structural units continue to secure valuable orders from organisations like Hindustan Shipyard, Visakapatnam and the Kerala Electricity Board. An export order of the value of Rs. 38 lakhs for fabrication and supply of transmission towers has been secured by these units. This is the second export order secured by the Company for fabrication and supply of such towers conforming to International Standards, the first order being for a value of Rs. 62 lakhs. Orders to the tune of Rs. 1.5 crores were on hand as on 31st March 1971.

FURNITURE WORKS.

The Wood Working Group of units achieved a record production of Rs. 80.52 lakhs during 1970-71 as against a production of Rs. 67.25 lakhs in the preceding year. These units produce quality furniture which is highly appreciated. To cope with the heavy demand for sophisticated furniture, expansion of the Wood Working Unit, Guindy, has been sanctioned and the unit has gone into increased production in September 1971.

LEATHER UNITS.

In the Leather Group of Units, the production achieved during 1970-71 was Rs. 73.44 lakhs as against the production of Rs. 78.38 lakhs in the preceding year. The slight fall in production was partly due to the difficult conditions faced by the leather industry in general during 1970-71 on account of the dearth of raw-hides and skins in the market and partly due to want of finishing capacity in the TANSI Tannery, Vinnamangalam. An embossing machine imported from West Germany for improving the finishing capacity in the TANSI Tannery, Vinnamangalam has been installed and the same went into production at the close of 1970-71. With the installation of this machine, the production of finished leather is expected to record a substantial increase in the coming year.

25th March 1972]

FOUNDRY UNITS.

In the Foundry Units, the Company has successfully met the challenging task of supplying the heavy requirements of the Public Health Department. A production incentive scheme was introduced in these units besides stream-lining production methods. The success achieved by the Company in these efforts is reflected in the phenomenal increase in production achieved during 1970-71. As against the production of Rs. 32.28 lakhs in 1969-70, which was then the highest ever recorded by these units, the production during 1970-71 rose to as much as Rs. 62.22 lakhs, i.e., an increase of 93 per cent.

ENGINEERING WORKSHOPS.

The production in the General Purpose Engineering Workshops increased from Rs. 100.46 lakhs in 1969-70 to Rs. 138.32 lakhs during the year 1970-71. This increase was in the face of stiff competition. The main difficulty in achieving a still higher production in this group was the shortage of raw materials.

During 1970-71, 37 units of the Company worked at a profit as against 31 units in 1969-70.

NEW PROJECTS.

(i) *Madurai*.—To meet the demand for standard, non-standard and special items of furniture a new unit is being set up by TANSI in the Industrial Estates, Kappalur, Madurai. Site has been allotted and orders for the supply of machinery have been placed with the suppliers. The unit will commence production in a few months.

(ii) *Moped Project*.—To utilise the extra capacity available in some of the units at Guindy and also to have a regular bread and butter line for these units, TANSI has taken up the trial production of mopeds. A batch of nine mopeds has been produced. The mopeds have undergone vigorous performance tests preliminary to standardisation and production in bulk and the results are satisfactory. Details and proposals for the manufacture of mopeds on commercial lines are being worked out. Final decision will be taken up shortly.

[25th March 1972]

(iii) *Project for manufacture of Plastic Moulds.*—Tansi, in consultation and with the assistance of CIPET, is formulating a proposal to set up a new Project to manufacture plastic moulds which are in great demand in the country.

P. V. C. PIPES.

A proposal to start a Project to manufacture P.V.C. Pipes is under examination.

REVISION OF PAY AND WAGES.

The Company has taken active interest in the welfare of its employees. The salaries of the officers and staff have been revised on a par with the revised scales of pay recommended by the Second Pay Commission and accepted by the Government of Tamil Nadu. The Company also held negotiations with the workers of its units in connection with the implementation of the recommendations of the Central Wage Boards for Engineering and Leather Industries and entered into settlement with the workers of the individual units. Though the recommendations of the Central Wage Boards are confined only to Engineering industries and leather industries and in the case of engineering industries only to Industries employing 50 workers or more, the Company as a measure of good-will has extended the benefit of wage revision to all the workers in the Company, i.e., even to workers in Engineering units where the strength is below 50 and to the workers in non-engineering units like Carpentry units. With the entering into settlement in regard to Wage revision with the workers, the Company has formulated a wage structure of its own for the workers.

The Company provided employment in 1970-71, for 6,800 persons.

A statement showing the value of production achieved in different units in 1970-71, anticipated production in 1971-72 and targetted production for 1972-73 is given in Appendix IX to this review.

A loan of Rs. 25 lakhs was obtained from the Government for the implementation of the Plan Schemes in 1970-71. For the year 1971-72, a provision of Rs. 25 lakhs has been made for the same purpose. A provision of Rs. 25 lakhs has been proposed in the Annual Plan for 1972-73.

25th March 1972]

THE TAMIL NADU SMALL INDUSTRIES DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED.

The main objective of the Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited are the following:—

- (1) Effective procurement and equitable distribution of essential raw-materials required by Small Scale Industrial Units;
- (2) Supply of machinery required by Small Industries on hire purchase basis;
- (3) Construction of worksheds and making them available to industries on hire purchase basis;
- (4) Offer of technical consultancy for new entrepreneurs who desire to set up small industries and preparation of Technical Feasibility Reports for new Projects;
- (5) Consolidation of import licences of Small-Scale Industries and effecting bulk imports against them;
- (6) Officer of marketing assistance to small industries; and
- (7) Promotion of exports.

The Company was incorporated as a Private Limited Company on the 23rd of March 1970 and later converted into a Public Limited Company on 20th January 1971. The authorised share capital of the Company is Rs. 2 crores fully subscribed by the Government.

Raw materials.

The Company commenced its regular operations from 14th October 1970 when it took over three Raw Materials Depots from the Directorate of Industries and Commerce.

The value of iron and steel procured and distributed by the Company during the period of about 5½ months in 1970-71 (viz.) from 14th October 1970 to 31st March 1971 was Rs. 106.58 lakhs which far exceeded the sale effected by the Deposits during any corresponding period in the past. The Company, in addition to dealing in sheet materials (attended to by the Directorate of Industries and Commerce) is also dealing with plates and structural. The sales for the period from 1st April 1971 upto 31st January 1972 amounted to Rs. 288 lakhs.

[25th March 1972]

The Company has taken all possible steps for advance planning of iron and steel materials. It holds work orders for steel products to the extent of 28,500 tonnes of non-flat items and 15,500 tonnes of flat items with the producers.

Priority applications are being filed regularly through the sponsoring authority. However, the priorities actually accorded by the Steel Priority Committee are very much below the quantity applied for. The Company is constantly trying its utmost to obtain increased allocation of raw materials to the State.

In addition to the materials received from producers as above, the Company has also been getting allotments from the local stock-yards of the producers. The quantities accepted by the Company from the stock-yards are given below :—

Period.	Quantity accepted.	
	Flat items. (in Metric Tonnes.)	Non-flat items.
(1)	(2)	(3)
April—June 1971	1,014	1,185
July—September 1971	958	626
October 1971	329	288
Total	2,301	2,099

In order to ensure that structural iron and steel materials reach only genuine industrialists, the Company has based the distribution of iron and steel materials to small industries who have furnished certificates of past consumption from Chartered Accountants. New industries are also allotted small quantities.

Imported Stainless Steel.

During 1970-71 Company obtained 130 M. Tonnes of imported stainless steel sheets through Mineral and Metal Trading Corporation, out of which 124 M. Tonnes were delivered to manufacturers of hospital equipments, etc.

Mutton Tallow.

By arrangement with the State Trading Corporation, the Company has taken up distribution of mutton tallow required for soap industry from July 1971. The mutton tallow is

[25th March 1972]

distributed to parties as per the allocation received from the Directorate of Industries and Commerce. Upto November 1971, three consignments totalling to 355 tonnes (valued at Rs. 9.58 lakhs) were distributed by the Company. Two further consignments totalling 898 tonnes (valued at Rs. 26.90 lakhs) are now being taken up for distribution.

Other raw materials.

Efforts are being made by the Company to procure and distribute other strategic raw materials required by the small-scale sector in the State. On the Company's representation, the State Government have addressed the Union Government for directing the Assam Oil Company to supply an additional quota of 500 tonnes of Match wax and 850 tonnes of Paraffin wax to this Company for distribution. The Union Government have also been requested to increase the State's allocation from 2,000 tonnes to 3,500 tonnes in the case of Match wax and from 1,000 tonnes to 4,000 tonnes in the case of Paraffin Wax.

Negotiations are being conducted by the Company with manufacturers inside and outside the State for obtaining blue match paper required by the Match Manufacturers of the State.

On a request by the Company, the State Government have asked the manufacturers of Caustic Soda in the State to make allotment of 500 tonnes p.m. to the Company for eventual distribution to the small-scale units. The company is pursuing the matter.

The Company has also addressed the three manufacturers outside the State for allotment of Soda Ash for distribution through the Company.

Negotiations are being held with the State Trading Corporation of India and the Minerals and Trading Corporation of India under the aegis of the Association of Small-Scale Industries Corporations of India for taking over distribution of a few other raw materials like copra, citronella oil, bakery and brewery hops, graphite endrine, polypropylon, copper, zinc, nickel, etc.

Hire purchase of machinery.

For finding resources for its schemes of hire purchase of machinery and construction of workshed the company floated a 12 year Public Loan for Rs. 50 lakhs in February 1971 with the

[25th March 1972]

permission of the Reserve Bank of India. Due to efforts made by the Company, the loan was over-subscribed and funds to the extent of Rs. 55 lakhs (the maximum permissible limit) were raised by the Company.

The scheme of hire purchase of machinery was inaugurated in March 1971. As per the scheme approved by the Board, assistance is given for purchase of indigenous machines costing not less than Rs. 500/- and not more than Rs. 1 lakh each. The maximum assistance given to a party is restricted to Rs. 3 lakhs. A margin money of 5 per cent is collected if the assistance is less than Rs. 25,000 and 10 % if more. The Company levies a 3 per cent service charge. An interest of 8% (2% over the rate borrowed by the Company) is levied. Including a moratorium period of one year, a maximum repayment period of 7 years has been fixed by the Board. Upto November 1971, the Company has received 381 applications for a value of Rs. 218 lakhs. Sanction have already been accorded to 72 entrepreneurs to a value of Rs. 27.23 lakhs. 51 applications have been rejected after scrutiny and inspection and 19 applications have been returned for want of required details. The Government have also provided Rs. 20 lakhs to the Corporation towards its hire purchase scheme. This will be utilised for assistance to the educated unemployed. This amount forms part of the central assistance obtained by this Government for providing assistance to the educated unemployed and has to be utilised before the end of March 1972.

An intensive campaign has been launched to attract entrepreneurs from backward areas for the hire-purchase scheme.

Negotiations are also in progress with the National Small Industries Corporation for co-ordinating the State and Central schemes in regard to the hire purchase of machinery.

CONSTRUCTION OF WORKSHEDS.

The Company has two schemes (viz.) (1) for construction of workshops on its own land and making them available to entrepreneurs on hire-purchase basis; and (2) for providing assistance to entrepreneurs to construct workshops on their own lands.

25th March 1972]

Under the first scheme of construction of workshops on the Company's own land, the Company has taken 35 acres of Government land at the Developed Plots Estate, Ambattur. Up to November 1971, 30 applications have been received by the Company for construction of workshops in this area.

As a first phase, the Company has proposed to construct 16 workshops (value Rs. 6.56 lakhs). The buildings will be constructed as per the requirements of the individual applicant, though in conformity with the overall standard sizes adopted by the Company.

Under the second scheme of assistance for construction of workshops on the lands of the entrepreneurs themselves, the Company has received 43 applications. Up to November 1971, 4 (four) cases (value Rs. 1.93 lakhs) have been sanctioned.

The Company is examining the prospects of establishment of ancillary industrial estates in various parts of the State in co-ordination with the commercial banks, Ancillary estates under examination are the following :—

- (1) P.V.C. based and other industries around Sahapuram and Tuticorin.
- (2) Auto and Electric Parts units in Ambattur.
- (3) Textile spares and components in and around Coimbatore.

EXPORTS.

The Export Promotion Cell set up in the Directorate of Industries and Commerce was transferred to this Company from 1st June 1971. A Development officer has been appointed for this wing from 27th September 1971.

The Company is examining the prospects of export of the following engineering goods :—

- (1) Electric Motors.
- (2) Power Driven Pumps.
- (3) Diesel Engines.

[25th March 1972]

Sample orders to the value of Rs. 12,000 have been secured from a Japanese handlooms importer and passed on to the Co-optex Society which is to ship the goods shortly.

TECHNICAL FEASIBILITY REPORTS.

The Company proposes to have Technical Feasibility Reports prepared for some Small Scale projects to be set up in the State. Action to identify such projects and get feasibility reports have been initiated in consultation with Technical Consultants. The Company has constituted an expert Committee to prepare feasibility reports for P.V.C. based industries. In consultation with the Small Industries Services Institute, the Company is finalising the feasibility reports for ancillary industries for textile spare parts and components.

MARKETING ASSISTANCE.

The Government have accepted in principle that the Company's services might be availed of for purchase of certain items required by Government which will in turn enable the small scale industries in the State to sell their products. To start with, the question of pooling the purchases of the Health Department through this Company is under examination.

ASSISTANCE UNDER STATE AID TO INDUSTRIES ACT.

Government have recently decided that funds now made available to the industries through the Directorate of Industries and Commerce under the State Aid to Industries Act may be transferred to the Corporation so far as they relate to assistance to the registered small-scale industries in the State with effect from 1st April 1972. Government have also decided that District Committees may be formed for scrutiny of applications received in the districts, so that speedier assistance may be given to entrepreneurs in the districts.

SURVEY OF UNORGANISED SECTOR OF INDUSTRY.

The Company has undertaken the survey of the Unorganised Sector of Industries in Tamil Nadu with the assistance of Government of India. About 28,000 industrial units come under this

25th March 1972]

survey. The work was started on 1st July 1971 and is expected to be completed in a year. Up to November 1971, 8,118 units have been covered by the survey.

WORKING RESULTS IN THE FIRST YEAR.

The Company, for the first five and a half months of its working up to 31st March 1971 showed a turn over of Rs. 106 lakhs. The working of the Company resulted in a net profit of Rs. 2.55 lakhs. After providing for Income Tax to the extent of Rs. 1.40 lakhs, the Company has declared a dividend of 2 per cent on the paid up share capital of Rs. 50 lakhs.

[25th March 1972]

APPENDIX I.

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE INCURRED OF
PLAN SCHEMES.

Head of Development.	Outlay in Fourth Plan.	Expenditure 1970-71.	Expenditure during 1971-72 Anticipated.
(1)	(2)	(3)	(4)
(RUPEES IN LAKHS.)			
<i>State Schemes.</i>			
I. Industrial Financing	2,75.00	36.67	45.00
II. Village and Small Scale Industries—			
1 Small-Scale Industries	5,55.19	18.23	33.62
2 Industrial Estates	4,74.00	30.52	32.57
3 Developed Plots	4,00.00	22.51	25.09
4 Handicrafts	54.99	1.63	5.43
5 Sericulture	76.11	8.46	9.28
6 Coir	..	..	..
7 Rural work Centre and Basic Rural Service Centres.	2.25	0.82	1.20
Total (I & II) ..	18,37.54	1,18.84	1,52.28
<i>Centrally Sponsored Schemes.</i>			
8 Rural Industries Project	2,90.00	25.21	28.44

NOTE.—(1) The particulars in respect of Industrial Co-operative Schemes are furnished in Appendix XVI.

(2) The figures under the head "Small-Scale Industries" do not include loans to "TANSI" and "SIDCO"

APPENDIX II

DISTRICTWISE DETAILS OF DEPARTMENTAL (SMALL SCALE INDUSTRIES)
UNITS.

Serial number and Small Scale Industries.	Cost of the Scheme.
(1)	(2)
(RUPEES IN LAKHS.)	
<i>Kanyakumari District—</i>	
1 Industrial Colony, Marthandam	2.92
2 Industrial Colony, Nagercoil	7.31
3 Tansi Saw Mill, Nagercoil	2.33
<i>Tirunelveli District—</i>	
1 Tansi Furniture Works, Pathamadaï	0.77
2 Tansi Furniture and Smithy Workshop, Pettai	8.10
3 Industrial Colony, Pettai	6.16
4 Tansi Foundry, Pettai	8.20
5 Common Lease Shop, Pettai	5.62
6 Industrial Estate, Koilpatti	6.69
7 Technical Information Section, Pettai	0.49
8 Tansi Engineering Works, Tuticorin	8.85
9 Basic Rural Service Centres	3.08
10 Unit for manufacture of Magnesium Carbonate, Tuticorin.	2.76
11 Unit for manufacture of Potassium Chloride from Sea Bitterns, Tuticorin.	7.60
12 Unit for manufacture of Plaster of Paris, Tuticorin	1.97
13 Marine Research Station	4.80
<i>Ramanathapuram District—</i>	
1 Tansi Engineering Works, Rajapalayam	4.50
2 Industrial Estate, Virudhunagar	28.49
3 Tansi Tool and Engineering Works, Virudhunagar.	5.78
4 Industrial Estate, Karaikudi	9.69
5 Industrial Estate, Sivaganga	8.08

DISTRICTWISE DETAILS OF DEPARTMENTAL (SMALL SCALE INDUSTRIES)
UNITS—cont.

Serial number and Small Scale Industries.	(1)	Cost of the Scheme. (2) (RUPEES IN LAKHS.)
<i>Madurai District—</i>		
1 Raw Materials Depot, Madurai	2.16	Unit is under 'SIDCO'.
2 Tansi Engineering Works, Madurai	4.56	
3 Tansi Fabrication Works, Palani	3.55	
4 Tansi Engineering and Lock Works, Dindigul ..	14.59	
5 Industrial Colony, Madurai	24.45	
6 Industrial Estate, Theni	5.38	
7 Industrial Estate, Dindigul	15.91	
8 Technical Information Section, Madurai	0.49	
9 Tansi Tool and Engineering Works, Madurai ..	11.54	
10 Developed Plots, Madurai	76.00	
11 Sub-Centre for Service and Repair of Electro-Medical Equipments, Madurai.	Included in item No. 19 under Madras District.	
12 Functional Industrial Estate for Food and Fruit- based Industries, Batlagundu.	15.43	
13 Regional Testing Laboratory, Madurai	15.00	
<i>Tiruchirappalli District—</i>		
1 Tansi Farm Implements Unit, Tiruchirappalli ..	4.07	
2 Industrial Estate, Tiruchirappalli	11.86	
3 Tansi Tool and Engineering Works, Tiruchirappalli.	5.78	
4 Industrial Estate, Pudukottai	9.69	
5 Tansi Engineering Works, Karur	5.49	
6 Developed Plots, Tiruchirappalli	16.68	
7 Ancillary Industrial Estate, Tiruchirappalli ..	39.65	
8 Industrial Estate, Karur	6.15	

DISTRICTWISE DETAILS OF DEPARTMENTAL (SMALL SCALE INDUSTRIES)
UNITS—cont.

Serial number and Small Scale Industries.	(1)	Cost of the Scheme. (2) (RUPEES IN LAKHS.)
<i>Thanjavur District—</i>		
1 Tansi Engineering and Cycle Works, Thanjavur ..	7.50	
2 Industrial Estate, Thanjavur	6.61	
3 Tansi Steel and Brass Works, Kumbakonam ..	7.83	
4 Tansi Furniture and Smithy Works, Mannargudi ..	4.80	
5 Tansi Foundry, Thanjavur	8.93	
6 Tansi Engineering Works, Mayuram	5.12	
7 Industrial Estate, Kumbakonam	8.59	
8 Industrial Estate, Nagapattinam	3.26	
9 Sub-Centre for Electro-Medical Equipments, Thanja- vur.	4.00	
<i>South Arcot District—</i>		
1 Tansi Furniture and Smithy Works, Cuddalore. ..	4.80	
2 Tansi Ceramics, Vridhachalam	34.83	
3 Tansi Stoneware Pipes, Vridhachalam	8.09	
4 Training School in Ceramics and Art Pottery Section, Vridhachalam.	8.21	
5 Industrial Estate, Vridhachalam	32.78	
6 Tansi Engineering Works, Villupuram	5.49	
7 Active Carbon Unit, Vadalur	3.86	
8 Ancillary Industrial Estate, Vadalur	3.84	
9 Industrial Estate, Cuddalore	6.01	
10 Chemical Lime Unit, Marakanam	1.50	
11 Service Centre for Ceramic, Vridhachalam	12.39	
<i>Chingleput District—</i>		
1 Tansi Leather Works, Pallavaram	1.59	
2 Industrial Estate, Ambattur and Developed Plots, Ambattur.	4,18.00	
3 Tansi Structural Works, Ambattur	29.25	
4 Tansi Tool Room, Ambattur	11.30	
5 Industrial Estate for Leather Goods, Madhavaram including expansion scheme.	22.14	

DISTRICTWISE DETAILS OF DEPARTMENTAL (SMALL SCALE INDUSTRIES) UNITS—cont.

Serial number and Small Scale Industries.

Cost of the Scheme.

(1)

(2)

(RUPEES IN LAKHS.)

Chingleput District—cont.

6 Developed Plots, Tiruvellore	2,01.50
7 Industrial Estate, Kancheepuram	6.15
8 Functional Industrial Estate for Electrical Industries, Tiruvellore.	23.17
9 Industrial Estate for Drugs and Pharmaceutical Industry.	15.18
10 Central Electrical Testing Laboratory at Kakkalur ...	11.14
11 Technical Information Section, Ambattur	3.50

North Arcot District—

1 Tansi Fabrication Works, Vellore	7.30
2 Tansi Tannery at Vinnamangalam	14.83
3 Tansi Foundry, Katpadi	2.45
4 Industrial Estate, Katpadi	16.28
5 Industrial Estate, Arkonam	13.69
6 Tansi Engineering Works, Tiruvannamalai	5.90
7 Blacksmithy and Carpentry Unit, Arkonam	3.48
8 Developed Plots, Ranipet	35.43
9 Unit for manufacture of Sodium Dichromate Wallajapet.	7.55
10 Technical Information Section, Katpadi	Included in item (ii) under Chingleput district.

DISTRICTWISE DETAILS OF DEPARTMENTAL (SMALL SCALE INDUSTRIES) UNITS—cont

Serial number and Small Scale Industries.

Cost of the Scheme.

(1)

(2)

(RUPEES IN LAKHS.)

Salem District—

1 Tansi Structural and Galvanising Works, Mettur Dam.	9.73
2 Tansi Engineering and Carpentry Works, Salem	12.53
3 Industrial Estate, Salem	8.59
4 Tansi Engineering Works, Namakkal	5.49
5 Industrial Estate, Mettur	6.15
6 Developed Plots, Mettur	31.00
7 Industrial Estate at Namakkal	6.22

Dharmapuri District—

1 Tansi Furniture Works, Krishnagiri	0.77
2 Tansi Engineering Works, Krishnagiri	3.73
3 Industrial Estate, Hosur	6.01
4 Industrial Estate, Krishnagiri	9.89

Coimbatore District—

1 Tansi Furniture Works and Saw Mill, Pollachi	5.73
2 Tansi Machine Tool, Erode	5.36
3 Industrial Estate, Erode	11.25
4 Tansi Tool and Forge Works, Coimbatore	17.07
5 Raw Material Depot, Coimbatore	2.16
6 Common Lease Shop, Coimbatore	7.52
7 Tansi Engineering Works, Tiruppur	5.49

Unit is under 'SIDCO'.

The Nilgiris District—

1 Ancillary Industrial Estate, Ootacamund	8.73
---	------

[25th March 1972]

DISTRICTWISE DETAILS OF DEPARTMENTAL (SMALL SCALE INDUSTRIES) UNITS—cont.

*Serial number and Small Scale Industries.**Cost of the Scheme.*

(1)

(2)

(RUPEES IN LAKHS.)

Madras District—

1 Tansi Leather Works, Perambur	6.69
2 Tansi Leather Works, Triplicane at Perambur	1.17
3 Tansi Enamelled Wires, Guindy	17.71
4 Tansi Furniture Works, Guindy	7.42
5 Tansi Tool Room, Guindy	25.64
6 Tansi Machine Shop, Guindy	2.68
7 Tansi Forgings, Guindy	11.61
8 Servicing Corporation, Guindy	4.48
Unit is under 'SIDCO.'	
9 Tansi Scientific Glass Wares, Guindy	10.66
10 Tansi Die Casting, Guindy	9.69
11 Tansi Foundry, Guindy	16.92
12 Technical Information Section, Guindy	3.51
13 Industrial Estate, Guindy	1,33.66
14 Tansi Die and Tool Design Section, Guindy	7.39
15 Technical Training, Centre, Guindy	20.50
16 Developed Plots, Guindy	53.48
17 Tansi Electrical Works, Guindy	7.89
18 Mechanical and Metallurgical Laboratory	20.73
19 Central Service and Repair Cell for Electro-Medical Equipment, Guindy.	7.56
20 Industrial Estate for Electronic Industry, Adyar.	40.26
21 Industrial Estate for Instrument Industry, Adyar.	16.18
22 Unit for the Manufacture of Yeast, Guindy	4.46
23 Unit for Manufacture of Ionnes from Lemon Grass Oil, Guindy.	0.27
24 Tansi Press, Guindy	0.69
25 Tansi Sheet Pressing Works, Guindy	8.43
26 Scientific Glass Training Centre, Guindy	4.60

DISTRICTWISE DETAILS OF DEPARTMENTAL (SMALL SCALE INDUSTRIES) UNITS—cont.

*Serial number and Small Scale Industries.**Cost of the Scheme.*

(1)

(2)

(RUPEES IN LAKHS.)

Madras District—cont.

27 Chemical Testing and Analytical Laboratory setting up of Engineering Wing. ..	4.06
28 Small Scale Industrial and Commercial Museum ..	10.28
29 Expansion of Technical Training Centre, Guindy ..	11.00

NOTE.—TANSI Units are under the control of Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited, Madras.

APPENIX III

LIST OF HANDICRAFTS UNITS.

Serial number and name of the Scheme/Unit.	Cost of the Scheme.
(1)	(2)
	(RS. IN LAKHS)
<i>Madras District.</i>	
1 College of Arts and Crafts, Madras	4.73
2 Design Demonstration Centre, Egmore	4.00
3 Glazed Clay Toys Unit, Perambur	1.36
4 Sales Emporium, Madras	0.25
5 Glass Toys Training Centre, Madras	0.10
6 Handicrafts House	1.40
7 Scientific Glass Training Centre, Guindy	10.28
<i>Chingleput District.</i>	
1 Sculpture Training Centre, Mahabalipuram	0.63
2 Art and Bell Metal Training Centre, Kancheepuram	0.69
3 Sales Emporium, Mahabalipuram	1.56
4 Hand Made Paper Unit, Mamandur	0.61
<i>South Arcot District.</i>	
Sales Emporium, Neyveli	0.98
<i>Thanjavur District.</i>	
1 Art Metal Training Centre, Swamimalai	0.37
2 Bell Metal Training-cum-Service Centre, Nachiarkoil	0.49
3 Production Centre for Bronze Icons, Swamimalai	0.30
4 Sales-cum-Procurement Depot, Thanjavur.	1.84
5 School of Arts and Crafts, Kumbakonam	6.26
<i>Tiruchirappalli District.</i>	
1 Production-cum-Training Centre for Weaving Cumblies and Carpets at Kolakudi.	0.41
2 Sales-cum-Procurement Depot, Tiruchirappalli	1.01
3 Training Centre for Palmleaf, etc., Products, Pudukkottai.	0.56

LIST OF HANDICRAFTS UNITS—cont.

Serial number and name of the Scheme/Unit.	Cost of the Scheme.
(1)	(2)
	(RS. IN LAKHS)
<i>Madurai district—</i>	
1 Brass Artware Training Centre, Madurai	0.87
2 Sales Emporium, Dindigul	0.08
3 Artistic Glass Training Centre, Madurai	3.52
<i>Tirunelveli district—</i>	
1 Bell Metal Production Centre, Vagaikulam	1.85
2 Training Centre for Weaving Carpets and Druggets out of Sunhemp Fibre at Gopalamudram.	1.40
3 Aloe Fibre Products Training Centre, Neduvayal	1.26
4 Lacquerware Toys Training Centre, Cheranmadevi	0.28
5 Sales-cum-Procurement Depot, Tirunelveli	1.84
6 Training Centre for Weaving Carpets and Druggets out of Sunhemp Fibre at Ayikudy.	0.84
7 Bristle Fibre Unit, Tenkasi	2.38
<i>Kanyakumari district—</i>	
1 Coir School, Eathamozhi	2.40
2 Training Centre for the manufacture of Temple Car (Rathas) at Nagercoil.	0.48
<i>Salem district—</i>	
1 Art Metal Training Centre, Salem	0.56
2 Sales-cum-Procurement Depot, Salem	1.01
3 Rural Work Centre for Ceramics	1.27
<i>Dharmapuri district—</i>	
1 Production Centre for Polishing Granite Stones at Krishnagiri.	0.65
2 Training-cum-Production Centre for making field Cumblies in Dharmapuri district.	0.72
<i>Coimbatore district—</i>	
1 Sales-cum-Procurement Depot, Coimbatore	1.01
2 Training-cum-Production Centre for Scientific Glass Apparatus Coimbatore.	1.57
<i>Ramanathapuram district—</i>	
1 Training Centre for Palmleaf Products, Rameswaram	0.35

DISTRICTWISE LIST OF INDUSTRIAL CO-OPERATIVE SOCIETIES IN THE STATE OF TAMIL NADU AS ON 31st MARCH 1971—cont.

Type of Industry.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	Total.
13 Men Tailoring	..	..	..	..	1	..	3	1	..	..	6	2	..	2	6	1	1	24
14 Cane and Bamboo	..	..	..	1	1	..	..	..	4	..	1	1	..	..	..	..	..	9
15 Palm Leaf	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	1	..	..	4
16 Carpets and Druggets	..	..	..	..	1	..	1	..	..	..	1	1	..	..	..	..	..	5
17 Toys and Dolls	..	1	..	..	1	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	4
18 Stone Image Carving	..	..	..	1	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	2
19 Rope	..	..	..	..	..	1	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	3
20 Beedi	..	1	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	1
21 Sericulture	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	11	11
22 Tea	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	6
23 Miscellaneous Handicrafts	..	..	..	..	..	4	..	1	1	..	..	..	..	..	..	..	..	6
Total ..	30	24	16	16	16	28	28	20	26	9	29	22	3	27	32	17	337	

25th March 1972]

APPENDIX VI.

PROGRESS OF PLAN SCHEMES OF INDUSTRIAL CO-OPERATIVES.

Scheme.	Fourth Plan provi- sion.	Actuals 1970-71.	Antici- pated, 1971-72.	IV. Plan Physical Achievement.	
				1970-71.	1971-72
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
(RUPEES IN LAKHS.)					
1 Co-operative Industrial Estates.	34.00	..	..	..	..
2 Small-Scale Industrial Co-operatives.	78.33	16.37	14.64	6	10
3 Handicrafts Industrial Co-operatives.	12.06	1.01	1.26	3	3
4 Coir Industrial Co- operatives.	8.81	0.52	0.14	3	1
5 Sericultural Industrial Co-operatives.	..	..	..	..	..
Total ..	1,33.25	17.90	16.04	12	14

APPENDIX VII.

SUBSIDIES GRANTED TOWARDS THE RESERVE FUND OF INDUSTRIAL CO-OPERATIVES UNDER RULE XIX OF THE MADRAS SMALL AND COTTAGE INDUSTRIES LOAN AND SUBSIDY RULES, 1956.

Year.	Number of Industrial Co-operatives.	Amount of subsidy.
(1)	(2)	(3)
		RS.
1957-58	43	65,000
1958-59	178	1,91,770
1959-60	198	1,79,925
1960-61	80	1,18,059
1961-62	71	1,25,000
1962-63	111	1,49,980
1963-64	83	1,21,047
1964-65	79	1,22,526
1965-66	92	1,22,941
1966-67	70	1,20,980
1967-68	3	10,000
1968-69	1	8,000
1969-70	4	16,000
1970-71	4	12,000
1971-72 (up to 31st October 1971).	1	1,000

25th March 1972]

APPENDIX VIII.

LIST OF UNITS UNDER RURAL INDUSTRIES PROJECT PROGRAMME IN TAMIL NADU.

Name of Scheme.	Cost of the Scheme (Non-recurring plus Recurring).
(1)	(2)
	RS.
<i>Sriperumbudur in Chingleput district.</i>	
1 General Purpose Engineering Workshop, Sembarambakam.	6,01,600
2 General Purpose Engineering Workshop, Tirupatchur ..	6,05,500
3 Envelope and Paper Bags Unit, Uthukottai	1,44,320
4 Footwear Unit, Meppadu	1,44,000
5 Common Facility Centre, Ikkadu	59,700
<i>Omalur in Salem district.</i>	
1 Mosaic Tiles Unit, Omalur	2,00,000
2 Wood Working Unit, Omalur	1,16,000
3 Polythene Lay Flat Tubes Unit, Omalur	2,87,000
4 Common Facility Centre, Tharamangalam	40,000
5 Common Facility Centre, Deevattipatti	40,000
<i>Nanguneri in Tirunelveli district.</i>	
1 General Purpose Engineering Workshop, Valliyur ..	3,15,700
2 Chalk Crayon Production Unit, Vadakkuvijayanarayanam.	39,100
3 Common Facility Centre, Dhalapathisamudram ..	30,800
4 Common Facility Centre, Meenavakulam	30,800
5 Common Facility Centre, Moolaikaraipatti	30,800
6 Common Facility Centre, Paruthipadu	37,200
7 Common Facility Centre, Kalakkad	37,200
8 Common Facility Centre, Koilamallapuram	37,200
9 Common Facility Centre, Devanallur	37,200
10 Common Facility Centre, Kannanallur	37,200

APPENDIX IX.

STATEMENT SHOWING THE VALUE OF PRODUCTION ACHIEVED BY THE UNITS UNDER THE CONTROL OF TAMIL NADU SMALL INDUSTRIES CORPORATION LTD.

Serial number and name of the unit.	Actual production in 1970-71.	Production up to 9/71.	Balance production likely to be achieved.	Total production expected in 1971-72.	Target for 1972-73.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(RUPEES IN LAKHS.)						
1 Tansi Scientific Glasswares, Guindy ..	5.14	1.88	6.12	8.00	10.00	..
2 Tansi Ceramics, Vridhachalam ..	15.33	7.84	8.16	16.00	16.00	..
3 Tansi Stoneware Pipes, Vridhachalam	9.07	4.08	7.92	12.00	12.00	..
4 Tansi Foundry, Guindy ..	16.64	6.35	9.65	16.00	21.00	..
5 Tansi Foundry, Katpadi ..	11.86	4.05	7.95	12.00	15.00	..
6 Tansi Foundry, Thanjavur ..	22.07	10.95	14.05	25.00	21.00	..
7 Tansi Foundry, Pettai ..	11.65	4.50	10.50	15.00	15.00	..
8 Tansi Structural and Galvanizing Works, Mettur Dam.	86.70	34.99	60.01	95.00	1,00.00	..
9 Tansi Structural Works, Ambattur ..	80.75	42.11	57.89	1,00.00	1,00.00	..
10 Tansi Leather Works, Perambur ..	9.17	4.88	7.12	12.00	12.00	..
11 Tansi Leather Works, Triplicane at Perambur.	0.55	0.53	0.47	1.00	3.00	..
12 Tansi Leather Works, Pallavaram ..	2.53	0.52	3.48	4.00	4.00	..
13 Tansi Tannery, Vinnamangalam ..	59.66	26.30	38.70	65.00	80.00	..

APPENDICES

[25th March 1972]

25th March 1972]

APPENDICES

949

14 Tansi Wool Processing Centre, Vinnamangalam.	..	..	3-00	3-00	6-00	..	..
15 Tansi Fabrication Works, Rajapalayam.	10-90	5-00	5-00	10-00	10-00	..	..
16 Tansi Fabrication Works, Vellore ..	22-66	8-67	13-33	22-00	22-00	..	..
17 Tansi Fabrication Works, Palani ..	13-69	5-00	7-00	12-00	12-00	..	..
18 Tansi Engineering Works, Karur ..	8-14	3-33	3-67	7-00	7-00	..	..
19 Tansi Engineering Works, Tiruppur ..	10-99	3-84	8-16	12-00	12-00	..	..
20 Tansi Engineering Works, Namakkal ..	20-37	5-38	6-62	12-00	15-00	..	..
21 Tansi Engineering Works, Tuticorin ..	7-44	3-63	4-37	8-00	8-00	..	..
22 Tansi Engineering Works, Mayuram ..	8-28	3-10	3-90	7-00	7-00	..	..
23 Tansi Engineering Works, Villupuram	12-41	4-93	8-07	13-00	13-00	..	..
24 Tansi Engineering Works, Tiruvannamalai.	10-40	3-22	5-78	9-00	12-00	..	..
25 Tansi Engineering Works, Krishnagiri ..	6-88	2-51	4-49	7-00	7-00	..	..
26 Tansi Engineering Works, Madurai	9-07	3-96	8-04	12-00	12-00	..	..
27 Tansi Steel and Brass Works, Kumbakonam.	12-10	5-10	6-90	12-00	12-00	..	..
28 Tansi Engineering and Cycle Works, Thanjavur.	6-68	2-11	5-89	8-00	8-00	..	..
29 Tansi Tool Room, Guindy ..	6-45	2-50	3-50	6-00	8-00	..	..
30 Tansi Tool Room, Ambattur ..	2-80	1-66	2-34	4-00	8-00	..	..
31 Tansi Tool and Engineering Works, Tiruchirappalli.	9-50	4-38	5-62	10-00	10-00	..	..
32 Tansi Tool and Engineering Works, Madurai.	8-15	4-11	5-89	10-00	10-00	..	..
33 Tansi Tool and Engineering Works, Virudhunagar.	7-36	2-58	4-42	7-00	9-00	..	..

APPENDIX IX—cont.

STATEMENT SHOWING THE VALUE OF PRODUCTION ACHIEVED BY THE UNITS UNDER THE CONTROL OF TAMIL NADU SMALL INDUSTRIES CORPORATION, LIMITED—cont.

Serial number and name of the Unit.	(1)	(2)	Actual production in 1970-71.	(3)	Production up to September 1971.	Balance production likely to be achieved.	(4)	(5)	Total production expected in 1971-72.	Target for 1972-73.	Remarks.
							(6)	(7)			
34 Tansi Tool and Forge Works, Coimbatore.		13.97		5.80		9.20	15.00		15.00		
35 Tansi Furniture Works, Guindy ..		17.29		7.65		10.35	18.00		18.00		
36 Tansi Furniture Works, Pathamadai ..		3.80		2.12		2.88	5.00		5.00		
37 Tansi Furniture Works, Krishnagiri ..		4.98		2.13		3.87	6.00		6.00		
38 Tansi Furniture and Smithy Works, Cuddalore.		11.04		3.59		6.41	10.00		11.00		
39 Tansi Furniture and Smithy Works, Mannargudi.		8.90		3.33		6.67	10.00		10.00		
40 Tansi Furniture and Smithy Works, Pettai.		10.39		3.46		6.54	10.00		13.00		
41 Tansi Furniture Works and Saw Mills, Pollachi.		12.52		7.50		8.50	16.00		16.00		
42 Tansi Saw Mill, Nagercoil ..		11.60		6.08		2.92	9.00		3.00		
43 Tansi Engineering and Carpentry Works, Salem.		16.80		5.96		9.04	15.00		16.00		
44 Tansi Sheet Pressing Works, Guindy ..		4.53		2.66		4.32	7.00		7.00		
45 Tansi Forgings, Guindy ..		5.60		2.56		4.04	6.60		6.60		
46 Tansi Die Castings, Guindy ..		22.48		10.70		13.30	24.00		25.00		

APPENDICES

[25th March 1972]

25th March 1972]

APPENDICES

47 Tansi Enamelled Wires, Guindy ..	18.72	5.92	6.68	12.60	27.60	..
48 Tansi Electrical Works, Guindy ..	3.31	2.09	3.91	6.00	6.00	..
49 Tansi Press, Guindy ..	2.27	1.04	1.76	2.80	2.80	..
50 Tansi Farm Implements Unit, Tiruchirappalli.	18.80	8.89	11.11	20.00	20.00	..
51 Tansi Engineering and Lock Works, Dindigul	9.58	5.30	6.70	12.00	12.00	..
52 Tansi Machine Tools, Erode ..	9.10	5.66	9.35	15.00	18.00	..
53 Tansi Machine Shop, Guindy ..	6.09	5.20	5.80	11.00	9.00	..
54 Tansi Engineering Works, Nagercoil ..	2.45	..	..	..	..	Closed Unit.
55 Tansi Engineering Works, Kancheepuram	3.77	..	..	..	..	Do.
56 Tansi Engineering Works, Omalur ..	6.82	..	..	..	..	Do.
57 Tansi Engineering Works, Madras ..	5.67	..	..	..	..	Do.
58 Tansi Leather Works, Madhavaram ..	1.53	..	..	..	..	Do.
59 Tansi Quartz Crushing Works, Salem ..	0.08	..	..	..	..	Do.
Total ..	7,57.48	3,21.64	4,81.36	8,03.00	8,66.00	

[25th March 1972]

A REVIEW ON THE PROGRESS MADE IN THE DEVELOPMENT OF HANDLOOM INDUSTRY IN TAMIL NADU 1971.

Handloom Industry is the most ancient and biggest cottage industry in Tamil Nadu. There are about 5.50 lakhs handlooms (a little over 25 per cent of the number in the Indian Union) with nearly 20 lakhs of people depending on them. With an annual production potential of about 39 crores yards of handloom cloth of the value of Rs. 48 crores, this industry occupies an important place in the economy of the State.

2. Being a decentralised industry with manual labour, it has always been facing problems relating to raw materials, finance and competition from the organised textile mill industry. The Government of Tamil Nadu have been taking abiding interest in the promotion of the industry and the welfare of the people engaged in it. Governmental assistance is extended to stabilise and promote the industry mostly through co-operatives which constitute a suitable institutional agency for securing raw materials, funds and marketing facilities on favourable terms. Several schemes are being implemented by the Government for promoting and developing this industry. The expenditure of the Government under the annual plans is given below :—

	Expenditure (RUPEES IN LAKHS.)
Annual Plan for 1967-68	118.00
Annual Plan for 1968-69	130.69
Fourth Plan period 1969-70	145.06
Fourth Plan period 1970-71	197.06
(Estimated) 1971-72	253.12
(Proposed) 1972-73	234.61

The Government have proposed a provision of Rs. 10.60 crores in the Fourth Five-Year Plan for the development of the industry. Appendix I-A to this review gives the annual break up for the expenditure under the various handloom development schemes

25th March 1972]

implemented in the Third Five-Year Plan, the provision for the Fourth Plan Period, the expenditure in the annual plans from 1966-67 to 1968-69, the expenditure under the Fourth Plan during 1969-70 and 1970-71, the estimated expenditure for 1971-72 and the programme for 1972-73.

3. *Financial assistance to the Handloom Industry in the current year and not included in the plan outlay.*—The following further (non-plan) assistance has been provided in the year 1971-72 (Upto 31st December 1971):

1. Through the Co-operative Sector—

	(RUPEES IN LAKHS.)
(a) Working capital loans to Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society from the Reserve Bank of India for the procurement of Handloom cloth and yarn.	325.00
(b) Working capital loans to the Primary Weavers Co-operative Societies from the Reserve Bank of India through the Co-operative Central Banks.	332.25
(c) Working capital loans to the Primary Weavers Co-operative Societies by the Central Banks from their own resources.	87.27
(d) Working capital loans to Co-operative Spinning Mills by State and Central Co-operative Banks.	435.00
	1,179.52
	1,179.52

2. Outside the Co-operative Sector—

(a) Loans sanctioned by the Handloom Finance Corporation for the development of the Handloom Industry outside the Co-operative Sector during the year.	149.35
(b) Interest free loans of Rs. 27.50 lakhs sanctioned to Co-operative Spinning Mills to retain the 50 per cent of the sales tax on sale of yarn produced by them.	27.50
(c) Loans sanctioned to the Handloom Finance Corporation for payment of dividend to share-holders.	2.49
(d) Investment made in the Tamil Nadu Zari Unit.	2.00
Total ..	1,360.86

[25th March 1972

4. The progress under the various handloom development schemes implemented in the State is summarised below :—

I. *Enlistment of Handlooms in the Co-operative Sector.*—There were 764 primary weavers co-operative societies in the State as on 31st March 1971 serving 1.60 lakhs looms; which accounted for about 29 per cent of the total number of handlooms in the State.

The handloom weavers enlisted as members of the societies are given loans towards 75 per cent of the share value subject to a maximum of Rs. 75 per member. Loans are also given to the existing members for strengthening their share capital, subject to the same ceiling. The following table indicates the progress made under this scheme for enrolment of new members :—

Year.	Enrolment of additional looms.	Share capital loans to members inclu- ding these newly admitted.
(1)	(2)	(3)
(RUPEES IN LAKHS.)		
1967-68	3,522	2.16
1968-69	3,871	2.99
1969-70	2,500	2.00
1970-71	5,000	5.80
1971-72	5,000	3.75
1972-73	(Estimated) 5,000	6.00
	(Proposed).	

A programme for reorganisation of the primary weavers co-operative societies has been taken up with a view to eliminate the weak and uneconomic societies. Consequently, their number has been reduced from 1,069 in June, 1967 to 764 in March, 1971. The admission of weavers of liquidated societies in the neighbouring viable societies and of new weavers in the existing societies is however pursued. Steps are also being taken to start new weavers co-operative societies wherever possible. During 1971-72, so far permission has been granted to start 11 weavers co-operative societies in various parts of Tamil Nadu. Steps are also being taken to consolidate the existing weavers co-operative societies and to revitalise the dormant societies into viable units. In view of the efforts taken so far 7 societies have been revised during 1971-72.

25th March 1972)

II. *Working capital for weavers co-operative societies.*—The provision of adequate working capital to weavers co-operative societies at a reasonable rate of interest is the most important pre-requisite for the development of these institutions. The Reserve Bank of India provides funds to the Weavers Co-operative Societies through the State Co-operative Bank and the District Co-operative Central Banks for production and marketing at 1.5 per cent below the Bank rate. The Co-operative Financing Banks are given a subsidy of 3 per cent as their margin, to enable them to lend to the weavers Co-operative societies at concessional rate of interest.

The working capital loans provided to the weavers co-operative societies including the State Handloom Weavers Co-operative Society is backed by Government guarantee. During the year 1970-71 the Government have given guarantee in this regard to the extent of Rs. 500 lakhs to the Reserve Bank of India. For the year 1971-72, the Government have given guarantee in this regard to the extent of Rs. 625 lakhs to the Reserve Bank of India. During 1972-73, a sum of Rs. 777 lakhs has been recommended for Government guarantee. The subsidy assistance is extended in respect of the loans given by the Central Banks from their own funds also. A subsidy of 1 per cent is given to the Tamil Nadu State Co-operative Bank as its margin for routing the Reserve Bank of India finance at the concessional rate to the State Handloom Weavers Co-operative Society.

The credit limit sanctioned to the State Handloom Weavers Co-operative Society and the Primary Weavers Co-operative Societies and the subsidy sanctioned towards interest are given below:—

Year.	Credit Limits Sanction to		Total.	Total subsidy towards interest on work- ing capital loans sanc- tioned.
	State Handloom Weavers Co-operative Society.	Primary Weavers Co-operative Societies.		
	(2)	(3)	(4)	(5)
(RUPEES IN LAKHS.)				
1967-68	100.00	286.05	386.05	10.62
1968-69	100.00	281.70	381.70	9.00
1969-70	100.00	284.00	384.00	11.00
1970-71	150.00	350.00	500.00	11.52
1971-72	275.00	350.29	625.29	13.00
1972-73 (Proposed) ..	350.00	427.00	777.00	13.00

[25th March 1972]

Scheme of Guarantee to reimburse losses sustained by Co-operative Central Banks on the issue of working Capital loans to the Weavers Co-operative Societies.—Under the scheme of guarantee of reimbursement of loss, the Government of India and the State Government have agreed to bear the losses, if any, arising out of non-recovery of working capital loans advanced to the weavers co-operative societies from the Reserve Bank of India credit as well as from the owned resources of the Banks to the extent of 50 per cent and 40 per cent respectively, the balance of 10 per cent being borne by the Co-operative Financing Banks. The liabilities of the Central and State Government have further been limited to an upper ceiling of 5 per cent of the total funds disbursed to the handloom industry by the Co-operative Central Banks.

A sum of Rs. 2.66 lakhs has been sanctioned so far under this scheme to nine Co-operative Central Banks from 1966-67 onwards.

The provision made under this Scheme for 1972-73 is Rs. 2.00 lakhs.

III. State Participation in the share capital of primary Weavers Co-operative Societies.—The Reserve Bank of India which is providing working capital finance to the weavers co-operative societies has prescribed certain standards according to one of which the societies are required to show a margin of 10 per cent for the borrowings. In order to help the marginal societies in this regard, the Government are strengthening their own resources by subscribing towards their share capital. The State participation in the share capital of weavers co-operative societies was thus made during the year 1967-68 in 101 primary weavers co-operative societies to an extent of Rs. 4 lakhs and in 1968-69 to the extent of Rs. 5 lakhs in 103 primary weavers co-operative societies. During the year 1969-70, Government have subscribed Rs. 9 lakhs in 145 societies. During 1970-71, Government have invested in 120 societies to the extent of Rs. 8 lakhs. An amount of Rs. 10 lakhs has been estimated for 1971-72, and a provision of Rs. 10 lakhs has been proposed for 1972-73.

IV. Schemes for Technical Improvement.—The weavers co-operative societies have to improve the productivity and the technique of weaving, so as to produce attractive fabrics and face the competition from the mill sector. The Government therefore subsidise 75 per cent of the cost of improved handloom and weaving appliances and provide the balance of 25 per cent as loan.

25th March 1972]

The establishment of large and small dye houses is also financed by the Government. The progress under this scheme is given below :—

Year.	Expenditure.	Unit.	Number.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(RS. IN LAKHS.)		
1967-68	2.22	Improved appliances	6,719
1968-69	2.65	Improved appliances	8,354
		Small Dye Houses	2
1969-70	2.65	Improved appliances	8,355
		Small Dye Houses	5
1970-71	6.62	Improved appliances	3,927
1971-72	2.00	Improved appliances	2,504
(Estimated)		Small Dye Houses	5
1972-73	2.00	Improved appliances	50,535
(Proposed)		Small Dye Houses	5

V. Production and sales.—The production and sale of handloom fabrics in the co-operative sector, are indicated below :—

Year.	Production.	Sales.
	(IN MILLION YARDS.)	(RUPEES IN CRORES.)
1966-67	80.00	10.50
1967-68	83.94	10.74
1968-69	77.72	11.01
1969-70	67.74	10.85
1970-71	67.27	15.00
1971-72	79.50	16.50

The sale of handloom fabrics by the Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society alone through its selling units was as follows :—

	(RS. IN CRORES.)
1 Sales in 1966-67	4.10
2 Sales in 1967-68	4.14
3 Sales in 1968-69	4.23
4 Sales in 1969-70	4.69
5 Sales in 1970-71	6.17
6 Sales in 1971-72 (anticipated)	8.00
7 Sales in 1972-73 (proposed)	12.00

[25th March 1972]

The production in the Co-operative sector at the end of First Plan Period was about 74 million yards, valued at about Rs. 8 Crores. As a result of the large financial assistance provided to the handloom industry by implementing various schemes of development, production rose to 115 million yards in 1963-64. However, since then the production is in the downward trend owing to the general slump in cotton textile industry and the changes in consumers preference in favour of fabrics woven synthetic fibres such as nylon, tereylene, etc. The revision of the basis of Reserve Bank of India finance to weavers co-operative societies from the number of looms to the value of production and the conditions governing the revised basis have also affected the working of a number of societies and their production. The State Government have been prevailing upon the Reserve Bank of India to relax the standards and the Reserve Bank of India has also permitted some marginal relaxations. It is time that the weavers co-operative societies also take note of the fact that they should take to business-like methods and fall in line with general banking principles. Their major difficulty is that of slow turnover which involves larger working capital. Reorientation of their production is absolutely necessary for speeding up and increasing their turnover. Experiments are also being conducted for producing cloth on handlooms using chemical fibres such as Acrelic yarn and Tereylene yarn. A suitable scheme drawn up for training the weavers in this direction is explained elsewhere.

The Government have been rendering special assistance to the societies in disposal of their stocks. During periods of stagnation of goods with the Primary Weavers Co-operative Societies, finance is provided to the Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society for intensive procurement so that the members of the societies may get continuous employment. During the year 1969-70, the Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society was given a loan of Rs.50 lakhs for this purpose, besides the loan of Rs. 25 lakhs already provided. During the year 1970-71 also the Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society was given a temporary loan of Rs. 50 lakhs.

In order to promote the sale of handloom cloth, the Government sponsored a special scheme during 1968-69 for the sanction of advance to Government servants, for the purchase of handloom cloth from the selling units of the Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society. Under this scheme, a Government servant can purchase his requirements of handloom cloth up to a limit of one month's basic pay against the advance sanctioned to him for the purpose. The advance is drawn and paid in one lump-sum to the State Society and recovered by the head of the office in six or eight monthly instalments from the pay of the Government servant concerned. This scheme was made permanent during 1969-70 and was also extended to the employees of the local bodies and Panchayat Unions. The scheme has helped the Tamil Nadu

25th March 1972]

Handloom Weavers Co-operative Society to increase its sales by Rs. 48 lakhs during Deepavali season in 1969 and Rs. 71.36 lakhs in 1970. During 1971 owing to the special efforts taken by the Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society the credit sale during the Deepavali has reached a peak level of Rs. 1.27 crores.

VI. Rebate Subsidy.—The Government have been granting subsidy to the weavers co-operative societies at the rate of 5 Paise for every rupee of retail sale and 3 Paise in respect of wholesale of cotton handloom cloth to enable them to allow rebate on their sales as an incentive to buyer. An enhanced rebate of 10 Paise per rupee on retail sales for 15 days in a year during special occasions such as the All India Handloom Week, Deepavali, Pongal, etc., is admissible to the weavers co-operative societies in respect of cotton handloom fabrics as well as mixed handloom fabrics.

In order to enable the weavers co-operative societies to dispose of the accumulated stocks with them, the Government sanctioned special enhanced rebate upto 10 Paise on retail as well as wholesale sales of all varieties of handloom goods (produced out of cotton, silk, art silk or any other fibre) for a total period of 68 days in the year 1970-71 as against the normal limit of 15 days per year on the retail sales of cotton fabrics alone prescribed by the All India Handloom Board. During the year 1971-72, the Government have extended this concession for a total period of 85 days. The expenditure under the rebate scheme is given below :—

Year.				Expenditure.
				(RS. IN LAKHS.)
1968-69	..	—	..	84.65
1969-70	..	—	..	90.00
1970-71	..	—	..	1,10.00
1971-72 (Estimated)	..	—	..	1,30.00
1972-73 (Proposed)	..	—	..	1,10.00

VII. Marketing and Publicity.—Government give subsidies to the Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society and the Primary Weavers Co-operative Societies for setting up sales depots and emporia and for various publicity measures such as printing of calendars and paper bags, advertisements in newspapers participation in exhibitions, etc. It was also proposed to produce an advertisement film to be exhibited in

[25th March 1972]

rural and metropolitan cities to highlight the product range, economy and quality of handloom cloth. The expenditure under this scheme is given below :—

Year.	Expenditure.
	(RS. IN LAKHS.)
1967-68	7.45
1968-69	6.50
1969-70	6.95
1970-71	5.39
1971-72 (Estimated)	2.00
1972-73 (Proposed)	7.00

VIII. Industrial Weavers Co-operative Societies.—This type of societies are started for providing work to the loomless weavers. Apart from the grant of assistance by way of loans towards share capital of members and purchase of looms and accessories, the societies are also given long-term loans repayable in 10 years for construction of workshops. Subsidy on a graded scale is also given to these societies for the employment of staff for the first three years and for rent. The members of the societies work in the workshops of the societies for wages and receive bonus also on their production from out of profits. There are 22 Industrial Weavers Co-operative Societies in Tamil Nadu with an annual production to the value of Rs. 68.00 lakhs. Some of the societies produce attractive bed-sheets, coloured towels and furnishing fabrics which command ready sales.

The expenditure under this scheme is given below :—

Year.	Expenditure.
	(RS. IN LAKHS.)
1967-68	0.11
1968-69	..
1969-70	0.20
1970-71	1.80
1971-72 (Estimated)	1.30
1972-73 (Proposed)	1.15

25th March 1972]

IX. Silk Industry.—Out of about 20,000 silk looms in Tamil Nadu 3,500 looms are in the Co-operative Sector covered by 12 Silk Weavers Co-operative Societies, including one new silk society started at Kanchoeppuram during 1971-72. The Silk Weavers Co-operative Societies require large funds towards working capital and the Reserve Bank of India has extended its finance to these societies also from the year 1968-69. The average annual production and sales of the Silk Weavers Co-operative Societies amount to Rs. 1,10.57 lakhs and Rs. 1,31.88 lakhs respectively. The expenditure incurred under this scheme is given below :—

Year.	Financial outlay.
	(RS. IN LAKHS.)
1967-68	4.19
1968-69	0.54
1969-70	0.70
1970-71	0.86
1971-72 (Estimated)	0.63
1972-73 (proposed)	0.42

As the Reserve Bank of India has taken over the provision of working capital loans from 1968-69, the expenditure has come down.

X. Training.—With the object of improving the varieties and designs of production of handloom goods, a scheme of training the members of Weavers Co-operative Societies has been under implementation. Under the scheme conducted in 4 training Centres in Tamil Nadu, weavers drawn from neighbouring areas were being trained in several methods of improved weaving. Training is also given to the dyers employed in the Weavers Co-operative Societies in the improved methods of dyeing and to the staff of the Weavers Co-operative Societies in the maintenance of accounts, office managements and elements of handlooms technology. The progress under this scheme is given below :—

Year.	Expenditure.	Physical achievement.
	(RS. IN LAKHS.)	
1967-68	1.57	Weavers trained 397
		Dyers trained 15
		Staff trained 220
1968-69	1.45	Weavers trained 377
		Dyers trained 17
		Staff trained 162
1969-70	1.27	Weavers 353
		Dyers 14
		Staff 108

Year.		Expenditure.				[25th March 1972]	
		(RS. IN LAKHS)				Physical achievement.	
1970-71	4.45	Weavers	..	..	..	2,160	
		Dyers	..	..	..	20	
		Staff	..	..	..	200	
1971-72	5.82	Weavers	..	..	..	1,800	
(Estimated).		Dyers	..	..	..	13	
		Staff	..	..	..	200	
1972-73	5.83	Weavers	..	..	..	1,800	
(Proposed).		Dyers	..	..	..	20	
		Staff	..	..	..	200	

The scheme for the training of weavers was found wanting in several respects. The number of centres was few, weavers were drawn from far off places causing inconvenience to them, training was given in the production of too many varieties and above all, there was no follow up action to ensure that the trained weavers adopted the methods taught in the centres. Hence the scheme was revised by the Government suitably for implementation from 15th February 1970. Under the modified scheme, the training is imparted in 12 Centres at one in each district except Nilgiris and Madras. A primary Weavers Co-operative Society in the district is in charge of implementing the scheme. It is given the services of a qualified handloom technical instructor at Government cost. There are six courses in a year for training 30 weavers in each course in each centre. The weavers are selected from among the members of the society running the scheme and from the other societies, if any, in the village or town. Training is given in the production of two or three fast moving varieties with little competition from the Mill sector, like bed sheets, carpets, towels, shirtings, sarees of high counts and latest designs, etc. After the training, the weavers are required to produce the new varieties on behalf of the societies and they are given the improved appliances at subsidised cost. The duration of each course is 60 days and a trainee is given stipend of Rs. 100 per mensem. Annually, 1,800 weavers will be trained. The centre in a district, will move from place to place within the district after training a reasonable number of weavers in each place. It is hoped that this training which is intensive as well as extensive, will enable the industry to stabilise itself by producing easily marketable varieties of handloom goods. The expenditure under this scheme during 1970-71 was Rs. 4.45 lakhs. A sum of Rs. 5.82 lakhs is estimated for 1971-72 and a sum of Rs. 5.83 lakhs is proposed for 1972-73.

25th March 1972]

XI. Subsidy for managerial staff.—Under this scheme assistance is given to the financial weak weavers co-operative societies in the shape of subsidy towards the cost of managerial staff on a sliding scale for four years, the maximum for the first year being Rs. 1,000 per society. The expenditure under this scheme is as follows:—

<i>Year.</i>			<i>Expenditure.</i>	<i>Number of societies benefited</i>
			(RS. IN LAKHS.)	
1967-68	..	..	0.49	72
1968-69	..		0.39	54
1969-70	..	..	0.50	56
1970-71	..	..	0.89	102
1971-72	..	..	1.00	100
(Estimated)				
1972-73	..	..	0.50	50
(Proposed)				

XII. State participation in the share capital of apex weavers co-operative Societies.—The Government have so far participated in the share capital of Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society to the extent of Rs. 42.50 lakhs and have proposed to invest another sum of Rs. 20 lakhs before the end of this financial year 1971-72 with a view to enable it to increase its owned capital for increased procurement and marketing of handloom cloth.

5. Welfare schemes for weavers.—While implementing various schemes for the development of the handloom industry the Government have also taken special care to promote the socio-economic conditions of the weavers by taking up welfare schemes. These schemes are briefly reviewed below:—

(a) **Housing schemes for weavers.**—This scheme has been sponsored to improve the living conditions of the weavers by providing them better house-cum-work spots. The maximum cost of a house is Rs. 3,600 out of which 2,000 is given as loan, Rs. 1,250 as subsidy and the balance of Rs. 350 or 10 per cent of the cost of the house whichever is higher, is borne by the member. The loan is repayable in 25 equated annual instalments with interest at 4½ per cent. Loans are also given to the societies for provision of common amenities, such as laying of roads, water-supply, street lighting, etc.

[25th March 1972]

So far, 2,688 houses at a total cost of Rs. 1,27.65 lakhs have been constructed under this scheme. New housing schemes have not been taken up since 1962. As the weavers who are getting an income of about Rs. 100 per mensem, find it difficult to pay the monthly instalments ranging up to Rs. 25 the implementation of the schemes in the coming years will be taken up after a careful study of the problems. A sum of Rs. 27.00 lakhs has been provided for in the IV Plan for the construction of 500 houses. As the colonists of the weavers co-operative societies have found it difficult to pay the overdue instalments for the houses and also the penal interest for loans granted to them from their poor earnings, representations were made to Government and Government have ordered that the arrears of the instalments due by the colonists may be recovered in easy instalments along with regular monthly instalments by collecting at Rs. 5 to 10 per mensem. The Government also waived the penal interest that had accumulated and is payable by the members to the societies and in turn by weavers co-operative societies to Government as on the date of issue of order.

(b) *Contributory Thrift Fund (Provident Fund) Scheme.*—Under this scheme, the weavers are not only encouraged to cultivate the habit of saving but also helped to get advances for useful and socially necessary purposes, such as house building, marriage, etc. The weaver contributes 6 paise for every rupee of wages earned by him. The Government contributes 4 paise and the weavers society concerned 2 paise thus making up a matching contribution of 6 paise. This scheme is being implemented from 1962-63 and has been progressively extended to cover more societies and members. The Contributory Thrift Fund is invested in the respective District Co-operative Central Banks in the name of each individual member-contributor with interest at 6 per cent per annum. The total accumulation of the Contributory Thrift Fund in the various Co-operative Central Banks amounted to about Rs. 47 lakhs at the end of 31st December 1971. Liberalisation of the rules governing this scheme, so as to extend it to a larger number of members and societies is under consideration.

The extent of Government assistance by way of contribution under this scheme, is indicated below :—

Year.	Amount of Government contribution.
	(RS. IN LAKHS.)
1967-68	1.80
1968-69	1.89
1969-70	2.00
1970-71	2.05
1971-72 (Estimated)	2.75
1972-73 (Proposed)	2.75

[25th March 1972]

6. *Other Schemes.*—The following schemes are intended for the benefit of the handloom industry as a whole, including the weavers outside the co-operative sector.

(a) *Collection of statistics.*—This is a plan scheme for collection of statistical data relating to production, stocks and sales of handloom goods, both within and outside the Co-operative sector in this State. This scheme is implemented by the Director of Statistics adopting the method of random sampling taken from the local centres in the Districts. The expenditure on this scheme in 1967-68, 1968-69, 1969-70 and 1970-71 were Rs. 1.16, Rs. 1.23, Rs. 1.26 and Rs. 1.26 lakhs respectively. The anticipated expenditure on the scheme in 1971-72 and the provision for 1972-73 is Rs. 1.00 lakh for each year.

(b) *Prize award scheme.*—With a view to give direct incentive to the weavers within and outside the Co-operative fold, master weavers, factory owners and cloth designers to produce attractive cloth, a scheme for award of prizes for the best designs in each variety of handloom fabrics by holding competitions at select centres in the State is implemented by the Government every year. A total grant of Rs. 10,000 per year is given by the Government towards the award of prizes. The District Collectors assisted by advisory committees, consisting of officials and non-officials select the best designs for award of prizes.

(c) *Madras Handloom Finance Corporation.*—The Corporation, which was sponsored by the Government in 1964 as a Public Limited Company and non-banking financing institution to help the weavers outside the co-operative fold, continued to make progress. The Corporation provides financial assistance to the persons engaged in the handloom, powerloom and ancillary industries mainly outside the Co-operative sector out of the authorised paid up share capital of the Corporation amounting to Rs. 62.35 lakhs as on 31st December 1971. During the year 1969-70 the Tamil Nadu Government took additional shares in the Corporation to the extent of Rs. 7.40 lakhs, and during 1970-71 the Government invested Rs. 5 lakhs, thus bringing their total contribution to Rs. 25.00 lakhs. The State Bank of India has provided a continuous cash credit accomodation of Rs. 90 lakhs to the Corporation on Government guarantee. The Corporation has sanctioned loans to the extent of Rs. 149.35 lakhs during 1971. The total loan sanctioned up to 1971 amounts to Rs. 770 lakhs.

7. *Organisational expenditure under the Plan Schemes.*—The assistance under this scheme is intended for meeting the expenses incurred on the departmental staff employed for the implementation of the Handloom Plan Schemes. The expenditure during 1969-70 was Rs. 3.60 lakhs and for 1970-71 was Rs. 5.58 lakhs. The amount estimated for 1971-72 is Rs. 5.50 lakhs and an amount of Rs. 5.05 lakhs is proposed for 1972-73.

[25th March 1972]

8. *Distribution of raw materials to Handloom Industry*—(a) *Production and distribution of cotton yarn*.—There are 207 Textile Mills (183 spinning and 24 composite) in the State with an installed capacity of 4.19 million spindles and 9,124 looms. The optimum consumption of the handloom industry in the State is about 20,000 bales per month. The powerlooms, hosiery and other ancillary industries require about 9,000 bales per month. Considering the total production by all the mills, Tamil Nadu is always surplus in the production of cotton yarn. The overall position reveals that there cannot be scarcity in the availability of cotton yarn within the State.

(2) But the prices of yarn depend upon so many factors, viz., market trend and cotton price. It is significant to point out that the total production of cotton falls too short of the requirements for the same, especially in Tamil Nadu. So the prices of yarn tend to increase as a result of the increase in the prices of cotton. The increase in cotton price caused increase in yarn prices adversely affecting the Handloom Industry to a large extent.

(3) With a view to relieve those engaged in Handloom Industry, the Government of India have recently introduced the Special Cotton Yarn Pool Scheme for the distribution of cotton yarn of 10s, 20s, 30s and 40s count to the decentralised sector (Handloom, Powerloom and Hosiery industries) under the import of foreign cotton. The scheme is in force from February 1971 and has been extended up to 29th February 1972. The prices of cotton yarn have been fixed by the Textile Commissioner, Bombay.

(b) *Art silk*.—In Tamil Nadu there are about 2.29 lakhs handlooms working on art silk yarn. Hitherto the non-official Regional Committee at Salem made the allotment of art silk yarn. Consequent on the various complaints received, the Director of Handlooms and Textiles has been appointed as the Chairman of Tamil Nadu Regional Committee.

(c) *Imported Art Silk Yarn*.—The import of Art Silk Yarn by the actual users as well as by the established importers has not been permitted by the Government of India. But the Government of India entrusted the work of importing art silk yarn to the State Trading Corporation of India. But during the year 1970 and 1971 no allotment of imported art silk yarn was made.

(d) *Raw silk*.—The total number of silk handlooms in Tamil Nadu is estimated about 20,000. The raw silk required is purchased mostly from Mysore State. The increase in the cost of raw silk has increased the cost of production and selling prices of the silk fabrics. In order to arrest the rising trend of price of raw silk the Central Silk Board, Bombay, has initiated action for (i) canalisation of imports, (ii) getting up a raw material bank, and (iii) banning of new installation or conversion of powerlooms to work on raw silk.

25th March 1972]

No allotment of imported raw silk was made by the Central Silk Board during 1971.

(e) *Zari Unit*.—The Handloom weavers in Tamil Nadu produce inter alia pure silk sarees, dhoties and upper cloth in attractive design in finer counts with gold lace. They also produce fine silk fabrics in various design with gold lace. There is great demand for these fabrics especially during festive seasons. There are nearly 20,000 handlooms engaged in this work consuming about 10,000 marcs of gold lace per month. This industry in Tamil Nadu mainly depend on Surat for the gold zari where it is carried on as a cottage industry. The Zari merchants in Surat control the market price of zari for their own profit motives. To overcome the dependence on Surat for the zari, a proposal was submitted to Government for starting a unit to manufacture zari at Kancheepuram. Government have accepted the proposal and ordered starting of a unit for manufacturing zari at Kancheepuram as a public limited company and as an undertaking of Government of Tamil Nadu. The company was registered on 6th December 1971. The land to the extent of 4.05 acres for the construction of zari factory building has been taken possession. The unit is expected to commence its production by July 1972. The project cost is estimated at Rs. 25 lakhs.

(f) *Dyes and Chemicals*.—Consequent on the imposition of restriction by the Government of India on the import of certain items of Vat dyes, the prices of important items of dyes required by the handloom industry had been ruling high and the handloom manufacturers were not in a position to procure their requirements in the open market at reasonable prices. The prices of some important items of chemicals were also ruling high. With a view to assess the demand and supply position of major groups of dyes and chemicals and to examine the feasibility of setting up plants for the production of dyes and chemicals required by the handloom industry, the Government of Tamil Nadu requested Messrs. Ibcon (Private) Limited to undertake a market survey. On the advice of the Ibcon (Private) Limited, the Government of Tamil Nadu have decided to set up plants for the production of the following items of dyes and chemicals:—

(i) A plant with a capacity of 200 tonnes per annum for the production of Vat dyes.

(ii) A plant with initial capacity of 50 tonnes per year for the production of Napthal ASG which can be expanded to manufacture other major dyes of Napthal Group.

(iii) A plant for manufacture of intermediates for using raw materials which would be available from the Naptha Cracking Plant.

(iv) A plant for the manufacture of 50 tonnes of disperse dyes.

(v) A plant for the production of Hydro Sulphite of Soda.

The setting up of the above plants will ensure regular supplies of Vat and Napthal dyes and hydro-sulphite of soda at fair prices to the handloom manufacturers.

[25th March 1972]

I. Dyes imported by the Tamil Nadu Handloom Weavers' Co-operative Society, Limited to the c.i.f. value of about Rs. 18 lakhs have been distributed to the actual users associations in the State. Another licence for c.i.f. value of Rs. 17 lakhs has been issued in the name of the Director of Handlooms and Textiles, for import of permissible items of dyes and chemicals for distribution to the manufacturers who supplied handloom fabrics to the exporters for export between 6th June 1966 to 31st March 1968.

II. *Hydrosulphite of Soda*.—In view of the easy supply position of the Hydrosulphite of soda in the open market, no allotment of Hydrosulphite of soda was made by this department.

III. *Metallic Yarn*.—The Metallic Yarn is otherwise called Radiant yarn or Lurex Yarn. At present, this is a banned item. No actual users licences were issued for the import of the same. But the confiscated materials are auctioned by the Central Excise Department and the Customs Department. The Weavers Co-operative Societies and Handloom Associations are allowed to bid on the strength of the Essentiality Certificates issued by the Director of Handlooms and Textiles.

IV. *Sodium Nitrite*.—According to the present policy, no actual users licence will be issued to individuals. But the import of this chemical is channelised through the State Trading Corporation. Release orders will be issued by the licensing authority, i.e., Joint Chief Controller of Imports and Exports, Madras, on the recommendation of the sponsoring authority, viz., Director of Handlooms and Textiles, out of the stocks imported by the State Trading Corporation.

9. *Exports*.—The following statement gives the volume of exports of handloom fabrics from Madras harbour from 1965 onwards.—

Year.	Value of export of Bleeding Madras.	Other fabrics.	Total.
	(RS. IN CRORES.)		
1965	6.16	1.39	7.55
1966	0.03	3.63	3.66
1967	0.06	3.19	3.25
1968	0.05	2.53	2.58
1969	..	3.69	3.69
1970	0.01	1.21	1.22
1971	0.06	2.74	2.80

25th March 1972]

The export of 'Bleeding Madras' dwindled from the latter half of 1965. It was negligible during 1969. Owing to the encouragement given by the Government of India by way of incentives, the export of 'Bleeding Madras' has picked up from 1970.

10. *General*.—The net work of Handloom Weavers Co-operative Societies in Tamil Nadu with production and sales turn over to the extent of about Rs. 12 crores per year are providing valuable help to their weaver members. Appendix IA to this review gives the various schemes implemented by the Government and financial assistance provided in the Third Five-Year Plan, the expenditure incurred from 1966-67 to 1970-71 and the provision made for the financial year 1971-72 and 1972-73. Appendix II gives the statistical data relating to the progress of the Handloom Industry in Tamil Nadu in the co-operative sector. Appendix III gives the working results of Co-operative Spinning Mills in the calendar year 1971. The substantial financial assistance provided by the Government to the Weavers Co-operative Societies under the different schemes has promoted their development.

With a view to strengthening the Weavers Co-operatives by effective guidance and supervision, the Government considered it necessary to reorganise the administrative set up at the district level. The new set up which has come into existence from October 1969 facilitates expeditious reorganisation of the primary weavers co-operative societies into viable units, promotion of production of fast moving varieties of handloom goods and a general overall improvement in the working of the societies and the welfare of the weavers.

CO-OPERATIVE SPINNING MILLS.

There are 12 Co-operative Spinning Mills in Tamil Nadu with a total installed capacity of 1.95 lakhs spindles. These Mills which have been set up with the twin objectives of supplying good quality yarn at reasonable prices to the handloom weavers and also stabilising the market prices of yarn are producing different counts of yarn ranging from 20s. to 100s. Taking into consideration the frequent changes in the consumer preference, the Co-operative Spinning Mills like other private sector textile mills have also taken upon themselves, the task of diversification of production by the introduction of doubled yarn, combed yarn and cone yarn besides hank yarn. Some of the mills have also as an experimental measure produced staple fibre yarn in their units.

2. A statement showing the working results of all the 12 Co-operative Spinning Mills for the calendar year 1971 is appended herewith. The performance of the mills during the last three years is indicated below :

	1969.	1970.	1971.
Production (in lakhs Kgs.)	105.70	118.10	114.35
Sales turnover (Rs. in lakhs)	899.36	1,146.24	1,285.49

[25th March 1972]

The Government of Tamil Nadu have a vital stake in these 12 Co-operative Industrial undertakings. The total investments made by the Government up to the end of 1971 in the share capital of these mills amounted to Rs. 199.46 lakhs. They have also granted straight loans to these mills to the extent of Rs. 110.56 lakhs to enable them to tide over their temporary financial difficulties. The Government have also extended guarantee assistance in favour of all these mills to a total extent of Rs. 697.56 lakhs in respect of the block capital and working capital accommodation secured by them from institutional financing agencies. The Government have also extended from time to time guarantees to enable the mills to procure textile machinery on deferred payment basis. The outstandings under deferred payment guarantees were to the extent of Rs. 21.07 lakhs as on 31st December 1971.

3. The Srivilliputhur Co-operative Spinning Mills and the Tiruchendur Co-operative Spinning Mills have already increased their installed capacity to 25,000 spindles each. In pursuance of the latest licensing policy of the Government of India, the remaining Co-operative Spinning Mills have secured permission to expand their capacity up to 25,000 spindles each. While the Thanjavur Co-operative Spinning Mills and the Salem Co-operative Spinning Mills have proposed to go in for substantial expansion up to 25,000 spindles each, the other mills have proposed to go in for only marginal expansion for the time being, ranging from 2,000 to 6,000 spindles so that the uneconomic units would become viable.

4. A provision of Rs. 25 lakhs has been made under part II Schemes for 1972-73 for investment in the share capital of Co-operative Spinning Mills. This provision will be apportioned among the mills which are in need of financial assistance from the Government.

5. To enable the Co-operative Spinning Mills to continue their production without interruption the following allotments of imported cotton were secured during the year under review :—

Egyptian	2,845 bales.
Sudan	3,818 bales.
America	2,883 bales.
Global (other than U.A.R. and Sudan).	1,427 bales.

Total .. 10,973 bales.

POWERLOOMS.

On the basis of the recommendations of the Powerloom Enquiry Committee, Government of India have allotted 12,500 powerlooms for introduction in Tamil Nadu. The Government of Tamil Nadu

25th March 1972]

have also taken a decision to introduce powerlooms on a phased programme among weavers co-operative societies and individual weavers. During 1970-71, 500 powerlooms were allotted to 30 weavers co-operative societies and 500 to individual weavers. A loan of Rs. 10.30 lakhs was also sanctioned to the weavers co-operative societies for the purchase of motors and accessories and construction of workshop. Centralised arrangements were made for the supply of powerlooms on deferred payment system under Government guarantee. As a second phase, in the year 1971-72, about 3,800 powerlooms have been allotted to the individual weavers so far. It was also proposed to allot 1,000 powerlooms for 1971-72 to weavers co-operative societies of which 514 have so far been allotted among 38 weavers co-operative societies. A provision of Rs. 23 lakhs has been made in the Budget for 1971-72.

To have regulated supply of sized beams to the weavers co-operative societies, arrangements have been finalised for the setting up of a sizing plant as an adjunct to the Salem Co-operative Spinning Mills. The plant is expected to be commissioned by the middle of 1972, for which a loan of Rs. 2 lakhs was sanctioned during 1970-71 to meet the expenditure towards construction of workshop.

Proposals are under consideration for the setting up of Functional estates for powerlooms on the pattern of residence-cum-working spots as sponsored by the Marathiwada Development Corporation in Gujarat State.

In order to provide employment opportunities to the Repatriates from Burma and Ceylon, it has been proposed to set up three powerlooms units of 250 powerlooms each in Ramnad, Coimbatore and Tirunelveli Districts. The scheme has been sent to the Director of Rehabilitation for further action. 1,000 powerlooms have been separately earmarked for distribution among Ex-Servicemen in our State.

The financial outlay provided for the powerlooms scheme during 1972-73 is Rs. 41.04 lakhs.

[25th March 1972]

TAMIL NADU TEXTILE CORPORATION, LIMITED, 1971.

During the 1967-68 textile crisis the Government of India investigated the closed textile units under the provisions of the Industries (Development and Regulation) Act. To take over and run such viable units Government of India constituted the National Textile Corporation and at State levels State Textile Corporations were formed. Thus the Tamil Nadu Textile Corporation was formed and registered as a private limited company fully State owned, on the 24th April 1969, with an authorised capital of Rs. 5 crores. Besides running the sick mills in the State, the Corporation functions as an Advisor to the Government on the textile industry. The Corporation has been appointed as authorised controller for five textile mills with their installed capacity of 1,37,272 spindles and 100 looms. The mills taken over are hereunder:—

Name of the mills.	Date of taking over.	Date of commencement of production.
1 Om Parasakthi Mills	15th September 1969.	14th November 1969.
2 Kishnaveni Mills	17th December 1969.	4th February 1970.
3 Cambodia Mills	14th December 1969.	Do.
4 Sri Ranga Vilas Ginning, Spinning and Weaving Mills.	15th January 1970.	14th April 1970.
5 Coimbatore Murugan Mills ..	26th June 1971.	8th July 1971.

The working results of these mills are given in annexure IV.

The working capital required for running the mills taken over and finance for modernisation of the mills are jointly shared by the National Textile Corporation and Tamil Nadu Textile Corporation in the ratio 51:49 per cent. The Government have so far invested Rs. 93.33 lakhs in the Corporation by way of share capital contribution and loan. A major part of this amount has been

25th March 1972]

given by the Corporation to the taken over mills to meet their working capital requirements. The details of the amounts given by the Corporation and by the N.T.C. in respect of five mills are as follows:—

Name of the mills.	By	
	T.N.T.C.	N.T.C.
	(RUPEES IN LAKHS.)	
1 Om Parasakthi Mills	4.70	3.45
2 Cambodia Mills	25.04	11.83
3 Kishnaveni Mills	7.88	3.06
4 Sri Ranga Vilas Ginning, Spinning and Weaving Mills.	30.82	8.16
5 Coimbatore Murugan Mills ..	22.00	3.36
	<u>90.44</u>	<u>29.86</u>

After taking over the mills, the Corporation has devoted its attention towards modernisation of the machineries and rationalisation of the labour force which are *sine qua non* for the smooth and efficient working of the mills. The Corporation has prepared the modernisation programme involving an immediate commitment of Rs. 147.86 lakhs and another Rs. 130.72 lakhs in the next year. So far the mills have spent Rs. 42.54 lakhs on modernisation from out of the funds advanced by the Corporation as well as from their own funds. The Corporation, by taking over the said mills, has provided employment to more than 3,500 persons and marketed yarn worth about Rs. 5.82 crores.

The Corporation has obtained "A class" cotton licence in order to purchase stock and sell cotton. A few more mills are proposed to be taken over under the Industries (Development and Regulation) Act and entrusted to this Corporation for Management.

[25th March 1972]

SUGAR INDUSTRY.

In order to devote particular attention to the increasing number of Co-operative Sugar Factories which were working and new factories which were being set up as also to attend to the special problems of sugar industry in general this Government decided in October 1969 to set up a separate Directorate of Sugar.

As on date, there are 20 Sugar Factories in this State, of which 10 are in the Co-operative Sector of which 7 are working and the other 3 are under formative stage. The total licenced crushing capacity of these 10 Co-operative Sugar Factories is 13,450 Metric Tonnes of Sugar-cane per day. Of these, 7 factories with a total crushing capacity of 8,700 Metric Tonnes per day are under production. The latest to commence production is the Dharmapuri District Co-operative Sugar Mills at Palacode. The other three factories namely Vellore Co-operative Sugar Mills, Tirupattur Co-operative Sugar Mills and Coimbatore Co-operative Sugar Mills are engaged in the collection of share capital from the cane growers of the areas concerned and are expected to be commissioned by 1975. The details regarding the installed capacity and licenced capacity of these Sugar Mills are furnished in the Annexure V. The progress made by the three Co-operative Sugar Mills in the formative stages engaged in the collection of share capital are furnished in the Annexure VI.

The Co-operative Sugar Mills with crushing capacities of 1,250 M. Tonnes per day each are eligible to get assistance as per the following pattern indicated by the National Co-operative Development Corporation, viz.

(RUPEES IN LAKHS).

1 Share capital to be contributed by the members.	45-00	Condition No. 1 of the letter of intent issued in favour of the Mills is that the Mills should raise a total share capital of Rs. 65 lakhs from its members eventually.
2 Share capital to be contributed by the State Government (with 100 per cent loan assistance from the National Co-operative Development Corporation within the State Plan Ceiling).	45-00	In the case of Mills located in under-developed areas the ratio of share capital of the Government and other members is fixed as 2: 1

25th March 1972]

subject to a maximum of Rs. 60 lakhs instead of Rs. 45 lakhs in each case within the State Plan Ceiling.

3 Block capital loan from Central Financing Institutions.	1,40-00	
4 Loan from other financing agencies.	10-20	
Total ..	240-20	

Given below is a note on the performance of the various Co-operative Sugar Factories.

(a) *Ambur Co-operative Sugar Mills Limited, Vadapudupet, North Arcot District.*—The Mills obtained a licence from the Government of India for cane crushing capacity of 800 T.C.D. and it was registered in December 1955. It commenced its production in 1960-61. In the year 1965, the Mills obtained a licence from the Government of India for expansion of its crushing capacity from 800 to 1,250 T.C.D. In August 1968 the Government of India have issued a licence to increase its daily cane crushing capacity from 1,250 to 2,200 T. C. D. The Mills expanded its capacity and implemented it during 1970-71 season.

During 1970-71 season the Mills crushed 2,24,886-280 Metric Tonnes of cane and produced 21,748-900 Metric Tonnes of sugar. The average sugar recovery was 9.65 per cent against 8.58 per cent obtained during the earlier season. The total number of days of crushing was 181. The cane crushed during this season and the average crushing per day and per hour in duration are more than the previous years.

(b) *The Madurantakam Co-operative Sugar Mills Limited, Padalam, Chingleput District.*—The Mills obtained a licence from the Government of India in 1955, for daily crushing capacity of 800-1,000 T. C. D. It started crushing in 1961, but was unable to reach its full capacity till February 1967. It proposed to expand its capacity to 1,500 T. C. D. in two stages; the first stage from 800 to 1,250 and the second stage from 1,250 to 1,500 T. C. D. The expansion could not be completed on account of delay in procuring the machineries. The Mills has since programmed to balance the crushing capacity to 1,200 Tonnes. In as much as the cost of expansion does not exceed Rs. 1 crore, the letter of intent granted by the Government of India for effecting the substantial expansion has been cancelled.

[25th March 1972]

During 1970-71, the Mills crushed 1,74,234.842 Metric Tonnes of cane and produced 15,031.900 Metric Tonnes of sugar. The average sugar recovery was 8.61 per cent against 7.5 per cent during the earlier season. The total number of days of crushing was 204.

(c) *The Amaravathi Co-operative Sugar Mills Limited, Krishnapuram, Coimbatore District.*—The Mills obtained a licence from the Government of India for a crushing capacity of 900 T. C. D. and it was registered during December 1955. The Mills commenced production in 1960-61. In the year 1966, the Mills obtained a licence from the Government of India for the expansion of its crushing capacity from 900 to 1,250 T. C. D. The Mills could not complete the expansion on account of the delay in the supply of machineries by the manufacturers. The Mills has applied for extension of time for the completion of its expansion programme till 31st October 1972. The expansion is expected to be completed by the end of 1972. Amaravathi Co-operative Sugar Mills has got two seasons; one between October and January and the other between June and September. The Mills crushed 37,170 Metric Tonnes of cane in 1970-71 main season and 97,377 metric Tonnes of cane in 1970-71 special season. The recovery was very impressive at 10 per cent.

(d) *The Salem Co-operative Sugar Mills Limited, Mohanur, Salem District.*—The Mills was set up in 1960 with a cane crushing capacity of 1,000 T. C. D. The factory was installed by 1964 and it reached its full crushing capacity from 1964-65. In December 1965 it obtained a licence to increase its capacity from 1,000 to 1,750 T. C. D. The Mills placed orders for the supply of machineries and on account of the delay in their supply by the manufacturers of machineries the Mills could not complete its expansion. The Mills has applied for extension of time up to 30th June 1972. During 1970-71 season, the Mills crushed 1,91,522.37 Metric Tonnes of cane and produced 17,931.34 Metric Tonnes of sugar. The average sugar recovery was 9.50 per cent against 8 per cent obtained in the earlier season.

(e) *The Kallakurichi Co-operative Sugar Mills Limited, Moongilthurai pattu, South Arcot District.*—The Mills obtained a licence from the Government of India in the year 1962 for setting up a unit with a crushing capacity of 1,000 T. C. D. It commenced production during 1967. The Mills obtained a licence from the Government of India for increasing its crushing capacity from 1,000 to 1,250 T. C. D. The expansion is almost complete.

During 1970-71 season, the Mills crushed 1,67,332.964 Metric Tonnes of cane and produced 15,437.300 Metric Tonnes of sugar. The average sugar recovery was 9.25 per cent against 8 per cent obtained in the earlier season. The total period of crushing was 185 days.

25th March 1972]

(f) *The National Co-operative Sugar Mills Limited, Alanganallur, Madurai District.*—The Mills obtained a licence from the Government of India for a crushing capacity of 1,000 T. C. D. The Mills was in the process of establishment till January 1967. It had its trial crushing on 9th February 1967 and stopped crushing on 13th February 1967 for want of cane. It commenced its regular crushing only in 1967-68. The Mills had initial difficulties on account of the delay in the completion of the project and inadequate cane supplies.

During 1970-71 the Mills crushed 1,16,626.281 Metric Tonnes of cane and produced 11,540.400 Metric tonnes of sugar. The crushing lasted for 131 days and the sugar recovery was 9.9 per cent against 7.32 per cent in the earlier season. It has been observed that even though the quantity of cane crushed was much less in comparison with the previous season there was better performance in crushing during 1970-71 season.

(g) *The Dharmapuri District Co-operative Sugar Mills Limited, Palacode, Dharmapuri District.*—The Mills obtained an Industrial licence from the Government of India in 1966 for a daily crushing capacity of 1,250 Metric Tonnes per day. The factory commenced its maiden crushing on 20th February 1972.

The percentage of sugar recovery obtained in the Co-operative Sugar Mills during 1970-71 and 1969-70 are as follows:—

Serial number.	Name of the Co-operative Sugar Mills.	Percentage of sugar recovery.	
		1970-71 season.	1969-70 season.
(1)	(2)	(3)	(4)
1	Ambur	9.65	8.58
2	Madurantakam	8.61	7.50
3	Amaravathi	10.00	8.57
4	Salem	9.50	8.00
5	Kallakurichi	9.25	8.00
6	National	9.90	7.32
Total ..		56.91	47.97
Average recovery		9.49	7.99

[25th March 1972]

It may be seen that the sugar recovery in this State has registered significant increase in the 1970-71 season (1st October 1970 to 30th September 1971).

A statement showing the profit earned and loss sustained by the Co-operative Sugar Mills during the last three years may be seen in Annexure VII. The main reasons for some of the factories running at a loss are non-availability of adequate quantity of cane, low recovery of sugar from our cane and also due to the longer period of crushing season that we have, when compared with other States. During 1970-71 the average recovery has gone up to 9.49 per cent and if the same trend is maintained, all the Co-operative Sugar Mills will be making profits.

In the Fourth Five-Year Plan a provision of Rs. 150 lakhs has been made towards State participation in the share capital structure of the Co-operative Sugar Mills. Of this Rs. 140 lakhs was set apart for share capital participation in new Mills and Rs. 10 lakhs was set apart for strengthening the share capital structure of the existing Mills. Out of this plan provision Rs. 62.07 lakhs have already been utilised as follows:—

1969-70—		(RUPEES IN LAKHS.)	
National Co-operative Sugar Mills			
1970-71—			
Amaravathi Co-operative Sugar Mills Limited		5.00	
Vellore Co-operative Sugar Mills Limited		15.00	
Tirupattur Co-operative Sugar Mills Limited		15.00	
Coimbatore Co-operative Sugar Mills Limited		10.00	
1971-72—			
Dharmapuri District Co-operative Sugar Mills Limited.		10.00	
National Co-operative Sugar Mills Limited		6.07	
Total	..	62.07	

This year Rs. 40 lakhs has been provided towards Government participation in the share capital of the Mills. The Dharmapuri District Co-operative Sugar Mills and National Co-operative Sugar Mills have already been sanctioned a share capital contribution of Rs. 10 lakhs and Rs. 6.07 lakhs respectively. The balance of Rs. 23.93 lakhs is earmarked for the three new Co-operative Sugar Mills to be set up viz., the Vellore Co-operative Sugar Mills, Tirupattur Co-operative Sugar

25th March 1972]

Mills and Coimbatore Co-operative Sugar Mills, at the rate of Rs. 8 lakhs each for the first two Mills and Rs. 7.93 lakhs for Coimbatore Co-operative Sugar Mills Limited. The three new Co-operative Sugar Mills which are engaged in collection of share capital from the grower members have collected upto Rs. 14.56 lakhs, Rs. 10.69 lakhs and Rs. 3.03 lakhs respectively as on 31st December 1971. The details are shown in the Annexure VI. A statement on the implementation of expansion programme of Co-operative Sugar Mills and private factories in the State is available at Annexure Nos. VIII-A and VIII-B enclosed.

In Tamil Nadu, as already explained above, the sucrose content in cane has not been appreciable. During sugar season 1969-70 the percentage of sugar recovery in the Co-operative Sugar Mills had been ranging from 7.5 per cent to 8.58 per cent the average working out to 8.01 per cent. But during the sugar season 1970-71, we have recorded an appreciable increase. The percentage of sugar recovery this year has ranged from 8.61 to 9.9 per cent, the average working out to 9.49 per cent. Attempts are however being continuously made to improve the performance.

UTILISATION OF BY-PRODUCTS.

Details of molasses produced in 1970-71 are given in Annexure No. IX. The estimated production in 1971-72 season is 1.5 lakhs Metric Tonnes. The molasses are mainly utilised by the distilleries. Presently there are only two viz., Tiruchy Distilleries and Chemicals Limited and EID Parry Limited. More number of distilleries have been sanctioned and of these, the Sakthi Sugars Distillery and Aruna Sugars' Distillery are expected to commence production by May 1972.

Bagasse.—Normally about 9 lakhs Metric Tonnes of bagasse is produced in this State. Of this, 8.5 lakhs Metric tonnes are fed back into the boilers as fuel. Unless cheaper alternate fuel is made available, the bagasse cannot be diverted for manufacture of paper. The economics of setting up a paper plant based on surplus bagasse in Sugar Mills are being studied.

Sugar was decontrolled with effect from 25th May 1971. From 1st December 1971, 10 per cent of the monthly releases from all sugar factories in Tamil Nadu, was surrendered to Government on an informal basis, for distribution by Government to public through Government nominees. From 1st January 1972 60 per cent of the releases are surrendered to Government at Rs. 150 quintal for distribution to public at Rs. 2 per kilo. The remaining 40 per cent is sold in the free market. Government of India allots to Tamil Nadu, Kerala and Andhra from the surrendered quota.

ANNEXURE I-A.
PROGRESS OF SCHEMES (ON FINANCIAL).

Serial number and name of the Scheme.	Third plan expenditure.	Fourth plan provision.	Actual for						Estimated for 1971-72.	Proposed for 1972-73.
			1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	
(RUPEES IN LAKHS)										
1 Share capital assistance (Admission of weavers into co-operative fold).	38.23	30.00	4.16	2.16	2.99	2.00	5.80	3.75	6.00	
2 State participation in the share capital of Primary Weavers Co-operative societies.	..	25.00	..	4.00	5.00	9.00	8.00	5.00	10.00	
3 Subsidy towards interest on working capital loan.	33.00	65.00	10.50	10.62	9.00	11.00	11.52	15.00	13.00	
4 Research and Technique.	67.16	68.00	6.03	2.22	2.65	2.65	6.62	10.00	12.00	
5 Rebate ..	314.52	325.00	64.00	64.00	84.45	90.00	110.00	110.00	110.00	
6 Marketing and Publicity.	30.37	61.75	7.11	7.45	6.50	6.95	5.39	2.00	7.00	
7 Co-operative Spinning Mills.	119.81	135.00	70.00	10.20	10.00	5.34	15.34	0.25	25.00	
8 Industrial Weavers Co-operative Societies.	11.93	9.75	0.04	0.11	..	0.20	1.80	1.30	1.15	
9 Housing ..	56.13	27.00	1.22	0.08	..	..	..	..	..	
10 Contributory Thrift Fund.	5.16	15.00	1.80	1.80	1.89	2.00	2.05	2.75	2.75	
11 Silk and Art Silk Industry.	8.52	13.25	9.13	4.19	0.54	0.70	0.86	0.63	0.42	
12 Training ..	3.97	11.25	1.41	1.57	1.45	1.27	4.45	5.82	5.82	
13 Subsidy for Managerial staff.	3.10	5.00	0.50	0.49	0.39	0.50	0.89	1.00	0.50	

[25th March 1972]

PROGRESS OF SCHEMES (ON FINANCIAL).

PROGRESS OF SCHEMES (ON FINANCIAL).									
Serial number and name of the Scheme.	Third plan expenditure.	Fourth plan provision.	Actual for					Estimated Proposed for	
			1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.	1971-72.	1972-73.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
(RUPEES IN LAKHS)									
14 Share capital to Apex Society.	12.00	12.00	..	2.70	0.80	1.00	..	20.00	..
15 Organisational expenses.	23.50	26.00	5.46	3.96	3.60	3.60	5.58	5.50	5.05
16 Loan to relieve indebtedness of weavers.	5.11	..	0.96	..	..	..	..	..	..
17 Handloom Finance Corporation.	12.60	5.00	..	..	..	7.40	5.00	45.00	..
18 Collection of Statistics.	4.39	5.00	1.03	1.16	1.23	1.26	1.26	1.00	1.00
19 Research section of Government Textile Institute.	0.06	..	..	..	..	..	..	..	..
20 Subsidy towards loss sustained in the issue of working capital loan.	9.05	5.00	0.10	1.29	..	0.19	0.30	2.00	3.00
21 Powerlooms ..	..	216.00	..	..	..	..	11.33	23.00	41.04
22 Subsidy towards employment of staff for Contributory Thrift Fund Account.	..	..	..	..	..	..	0.12	0.12	0.12
23 1/4th cost of supervision staff.	..	..	..	..	..	..	0.75	1.00	0.75
Total ..	750.30	1,060.00	183.45	118.00	130.69	145.06	197.06	253.12	234.61

ANNEXURE I-D.
PROGRESS OF SCHEMES (ON PHYSICAL).

Serial number and name of the scheme.	Item of unit.	Third plan achieve- ments.	Achievements in Annual Plan.					Target for 1971-72.	Proposed for 1972-73.
			1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
1	Admission of Looms to be weavers into Co-operative fold.	61,446	50,060	4,912	3,522	3,871	2,607	5,000	5,000	5,000
2	Research and Improved appli- technique. ances Small dye houses.	2,19,392	1,50,000	22,402	6,719	8,354	8,355	5,542	8,570	50,535
		112	150	2	..	2	5	..	3	5
	Big dye houses ..	1	5	1	..	..	..	..	..	..
	Warping and Sizing Plant.	..	1	..	..	..	..	..	..	..
	Zari making unit.	..	1	..	..	..	..	..	..	..
	Screen printing ..	1	..	..	..	..	..	..	..	..
	Evaset sanforizing Plant.	..	1	..	..	..	..	..	..	..
	Twisting machine.	..	1	..	..	..	..	..	..	..
3	Marketing and Inter - State Sales Publicity. Depot.	7	10	2	..	..	..	..	1	..
	Silk depot and Sales depot.	3	60	..	..	..	..	..	..	..

APPENDICES

[25th March 1972]

25th March 1972]

PROGRESS OF SCHEMES (ON PHYSICAL).

Serial number and name of the scheme.	Item of unit.	Third plan achieve- ments.	Achievements in Annual Plan.					Target for 1971-72.	Proposed for 1972-73.
			1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
3	Marketing and Ready made garment Publicity.—cont. Unit. Scheme for production of Exportable varie- ties.	1	1	..	..	..	..	..	..	..
4	Industrial Weavers Co-operative Society.	..	1,000 looms.	..	..	..	..	..	3 Co-op. erative societies with 300 looms.	200
5	Housing ..	1,181	1,000	..	..	..	..	..	..	..
	Houses in rural ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
	Houses for urban and semi-urban areas.	..	500	..	..	..	..	..	..	..
6	Silk and Artsilk. Silk-loom	1,102	2,500	300	288	260	300	300	300	200
7	Training ..	821	2,000	380	377	353	2,160	2,160	1,800	1,800
	making units. Society's staff in main- tenance of accounts.	495	1,000	155	162	103	171	200	200	200
	Dyers ..	49	100	20	17	14	17	20	20	20
	Number of societies ..	351	500	64	54	56	102	100	100	50
8	Subsidy for Managerial staff.	..	7,500	723	..	..	..	..	..	..
9	Loan to relieve indebtedness of weavers.	..	..	..	..	..	..	..	..	..
10	Powerlooms ..	..	..	..	..	..	500	2,000	1,000	1,000

APPENDICES

983

ANNEXURE II.

[25th March 1972]

STATISTICAL DATA IN RESPECT OF HANDLOOM INDUSTRIES IN TAMIL NADU.

Serial number and items (in the Co-operative sector).	Position at the end of		
	First Plan, March 1956.	30th June 1966.	30th June 1970.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Number of weavers co-operative Societies—			
(a) Cotton	842	1,049	763
(b) Silk	5	20	14
(c) Art silk	1	6	3
2 Number of looms (in lakhs)	1.57	2.28	1.64
	(RUPEES IN LAKHS.)		
3 Share capital	79.12	172.21	208.25
4 Reserve fund	79.77	177.18	250.87
5 Other reserves	30.22	82.47	49.10
6 Wages paid per annum	137.88	384.17	428.03
7 Thrift fund collected	8.29	32.60	60.60
8 Working capital	277.86	798.68	768.02
9 Contributory Thrift Fund Scheme—			
(a) Number of societies participating	..	153	100
(b) Number of members	..	9,400	5,549
(c) Total amount in the fund (lakhs)	..	18.80	42.00
(d) Of the column 9 (c) contributions by the Government.	..	6.15	13.72
10 Production (Primary Weaver's Co-operative Societies)—			
(a) Quantity (yards in million)	74.34	102	68.78
(b) Value (Rs. in crores).	8.00	13.02	12.82
11 Sales (Rs. in crores.)	5.91	13.03	13.74
12 Big dye houses	..	4	..
13 Small dye houses	..	143	151
14 Weavers Housing Scheme—			
(a) Number of colonies	2	36	36
(b) Number of houses	65	2,683	2,683
(c) Financial outlay (Rs. in lakhs)	1.08	127.65	127.6

25th March 1972]

ANNEXURE II—cont

STATISTICAL DATA IN RESPECT OF HANDLOOM INDUSTRIES IN TAMIL NADU.

Serial number and items (in the Co-operative sector).	Position at the end of		
	First Plan, March 1956.	30th June 1966.	30th June 1970.
(1)	(2)	(3)	(4)
15 Industrial Weavers Co-operative Societies—			
Number of Societies	..	27	..
16 State Handloom Society—			
(a) Membership	999	1,083	1,213
(b) Share capital (Rs. in lakhs)	6.14	36.25	44.18
(c) Cloth procurement (Rs. in lakhs).	136.21	377.40	457.34
(d) Cloth Sales (Rs. in lakhs).	140.16	383.22	504.94
(e) Yarn purchase (number of bales).	10,329	25,225	28,781
(f) Yarn sales (number of bales)	10,671	27,504	27,351
(g) Dye stuff sales (Rs. in lakhs)	..	33.68	22.46
(h) Raw silk sales	..	1.13	..
(i) Zari sales	..	0.11	..
(j) Art silk sales	..	5.12	1.41
(k) Number of selling units in the State.	258	236	251
Outside the State	23	110	77
(l) Reserve Fund	5.15	11.76	12.17
(m) Working capital	92.92	161.83	563.50
(n) State participation in the shares of society.	..	18	18
(o) Export by the society	..	32,329	..
17 Co-operative Spinning Mills—			
(a) Total spindleage	..	164,360 (31st December 1971).	193,336
(b) Production potential per annual (in bales).	..	66,000	105.15 kgs. in lakhs.
(c) Total capital cost of the Mills (in crores).	..	9	9
18 Madras Handloom Finance Corporation Loans issued to the weavers outside the Co-operative Sector (in lakhs).	..	217	149.35 (During 1971).

ANNEXURE III.

Serial number and name of the Co-operative Spinning Mills.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	Yarn sold during the year.			Remarks.
						Total quantity of yarn produced during 1971.	Quantity.	Value.	
			Installed capacity (spindles).	number of spindles worked per shift per day during the year 1971.	number of days worked during 1971.	(KGS. IN LAKHS.)	(KGS. IN LAKHS.)	(RUPEES IN LAKHS.)	
1 South India Co-operative Spinning Mills—									(9)
‘A’ Mills ..	..	17,600	17,600	16,274	344	11.33	11.26	127.52	..
‘B’ Mills ..	..	12,096	12,096	11,748	344	3.65	3.65	63.98	..
Co-operative Spinning Mills—									
2 Srivilliputhur ..	..	23,083	24,192	18,654	354	8.84	8.40	110.71	..
3 Tiruchendur ..	..	25,200	24,400	17,562	347	9.05	8.50	106.03	..
4 Salem ..	..	14,080	14,080	13,504	355	5.15	5.00	78.35	..
5 Madurai District ..	..	12,420	12,420	11,517	354	13.51	12.19	111.60	..
6 Coimbatore District ..	..	12,420	12,420	11,809	346	14.06	13.80	145.25	..
7 Tiruchirappalli District ..	..	12,000	12,000	11,395	350	13.49	13.03	135.82	..
8 Kanyakumari District ..	..	12,000	12,000	11,472	353	16.16	12.50	112.52	..
9 Kancheepuram Kanakshiamman Co-operative Spinning Mills.		13,680	13,680	15,504	359	4.84	4.48	62.39	..
10 South Arcot District ..	..	12,096	12,096	10,997	354	4.32	4.21	63.01	..
11 North Arcot District ..	..	13,824	13,824	13,402	356	5.73	5.61	83.55	..
12 Thanjavur District ..	..	25,000	13,824	12,066	356	4.22	4.02	74.76	..
Total ..	..	207,504	194,632	175,904		11.435	106.65	1,285.49	..

APPENDICES

[25th March 1972]

25th March 1972]

ANNEXURE IV.

WORKING RESULTS OF THE FIVE TEXTILE MILLS TAKEN OVER BY TAMIL NADU TEXTILE CORPORATION AS AUTHORISED CONTROLLER UNDER INDUSTRIES (DEVELOPMENT AND REGULATION) ACT, 1951, DURING THE YEAR 1971 (UPTO DECEMBER 1971).

Name of the mills. capacity.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Average number of spindles worked per day during 1971.							
Installed capacity.							
Total quantity of yarn produced during the year 1971.							
Total quantity of yarn sold during the year 1971.							
Value of yarn sold during the year 1971.							
(IN KGS.)	(IN KGS.)	(IN KGS.)	(IN KGS.)	(IN KGS.)	(IN KGS.)	(RS. IN LAKHS.)	(RS. IN LAKHS.)
1 Om Parasakthi Mills, Ltd., Coimbatore.	15,048	13,064	314	504,286	488,562	65,19,128	59,33,948
2 Kishnaveni Textiles, Ltd., Coimbatore.	14,656	12,833	319	452,543	431,622	59,33,948	2,54,19,234
3 Cambodia Mills Ltd., Coimbatore.	39,292	38,566	294	2,024,037	1,980,844	1,75,45,090	1,75,45,090
4 Sri Ranga Vilas Ginning, spinning and Weaving Mills, Ltd., Coimbatore.	39,856	34,864	324	1,518,120	1,404,180	28,75,879	28,75,879
5 Coimbatore Murugan Mills Ltd., Coimbatore.	28,420	19,139	127*	277,992	1,82,760.44		
100 looms.							
Spindles	137,272	118,466	4,776,978	4,467,968.44	5,82,93,279		
Looms	100						

* Mills was taken over only on 26th June 1971.

ANNEXURE V.

CO-OPERATIVE SUGAR MILLS.

988

Serial number. (1)	Name of the Co-operative Sugar Mills. (2)	Date of registration. (3)	Date of starting. (4)	Licensed capacity. (5) (TONNES PER DAY)	Installed capacity. (6) (TONNES PER DAY)
1	Ambur Co-operative Sugar Mills	..	9th November 1955	.. 2,200	2,200
2	Madurantakam Co-operative Sugar Mills	..	4th December 1955	.. 1,000	1,000
3	Amaravathi Co-operative Sugar Mills	..	9th December 1955	.. 1,250	1,000
4	Salem Co-operative Sugar Mills	..	24th July 1960	.. 1,750	1,000
5	Kallakurichi Co-operative Sugar Mills	..	19th May 1961	.. 1,250	1,250
6	National Co-operative Sugar Mills	..	12th June 1961	.. 1,000	1,000
7	Dharmapuri District Co-operative Sugar Mills.	..	29th September 1966	.. 1,250	1,250

APPENDICES

(Trial production commenced on 20th February 1972).

8	Vellore Co-operative Sugar Mills	..	29th April 1970	.. 1,250	
9	Tirupattur Co-operative Sugar Mills	..	29th April 1970	.. 1,250	
10	Coimbatore Co-operative Sugar Mills	..	28th January 1971	1,250	
				13,450	8,700

[25th March 1972]

ANNEXURE VI.

THE PROGRESS MADE BY THE THREE CO-OPERATIVE SUGAR MILLS IN THE FORMATIVE STAGE IN THE COLLECTION OF SHARE CAPITAL.

25th March 1972]

Name of the Mills.	Date of registration.	Date of starting.	Collection of share capital from growers.	Government contribution. During 1970-71	Proposed 1971-72	Total.	Position about acquisition of site.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Vellore Co-operative Sugar Mills.	29th April 1970.	14th May 1970.	14-56	15-00	8-00	37-56	110-97 acres selected in Ammundi village (Gudiya-tham taluk).	Medium term loan of Rs.2.20 lakhs sanctioned by the Central Co-operative Bank, Vellore to the cane growers, towards the purchase of shares is pending disbursement.
Tirupattur Co-operative Sugar Mills.	29th April 1970.	15th May 1970.	10-69	15-00	8-00	33-69	107-37 acres selected in Kethandapatty (Vaniyambadi taluk.)	A medium term loan of Rs.2.93 lakhs sanctioned by the Co-operative Central Bank, Vellore.

APPENDICES

989

to the cane growers towards the purchase of shares in the Mills is pending disbursement.

The Coimbatore
Co-operative
Sugar Mills.

28th January
1971.

28th January
1971.

3.03

10.00

7.95

20.96

A site in Karamadai-Bilichi village was selected.

A medium term loan of Rs. 0.29 lakhs sanctioned by the Co-operative Central Bank, Coimbatore to the cane growers towards the purchase of shares in the Mills is pending disbursement.

APPENDICES

[35th March 1972]

ANNEXURE VII.

CERTAIN FINANCIAL PARTICULARS RELATING TO CO-OPERATIVE SUGAR MILLS FOR THE YEAR 1968-69.

25th March 1972]

(AUDITED).

1972]

APPENDICES

Particulars.	Ambur Co-operative Sugar Mills.	Madurantakam Co-operative Sugar Mills.	Kallakurichi Co-operative Sugar Mills.	Salem Co-operative Sugar Mills.	Anaravathi Co-operative Sugar Mills.	National Co-operative Sugar Mills.						
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)						
(RUPEES IN LAKHS.)												
Profit excluding depreciation and development rebate reserve.	(+)	6.15	(+)	19.40	(+)	28.83	(+)	39.10	(+)	27.93	(+)	1.61
Depreciation	..	14.40	9.66	23.46	14.07	..	..	..	..	4.09	..	22.07
Development rebate reserve created	..	3.92	0.80	0.03	..	..	..	..	..	..	..	..
Net profit (+)/Net loss (-) after charging depreciation and development rebate reserve.	(-)	12.17	(+)	8.94	(+)	5.34	(+)	25.03	(+)	23.84	(-)	20.46
Cumulative profit (+)/cumulative loss (-) excluding total development rebate reserve created.	(+)	111.66	(+)	67.02	(+)	42.64	(+)	108.93	(+)	28.89	(-)	17.76
Total development rebate reserve created up to	..	34.48	1.11	48.32	21.01	..	..	..	..	0.81	..	18.90
Total depreciation reserve created upto	..	89.35	80.61	25.34	77.70	..	..	..	..	73.24	..	36.85
Net Cumulative profit (+)/cumulative loss (-) after setting off total development rebates reserve created up to	(-)	12.17	(-)	14.70	(-)	31.02	(+)	10.25	(-)	45.16	(-)	73.52

(+) Denotes profit. (-) Denotes loss.

99

(+) Denotes profit. (-) Denotes loss.

ANNEXURE VII—cont.

CERTAIN FINANCIAL PARTICULARS RELATING TO CO-OPERATIVE SUGAR MILLS FOR THE YEAR 1969-70.

Particulars.	(RUPEES IN LAKHS.)					
	Ambur Co-operative Sugar Mills. (2)	Madurantakam Co-operative Sugar Mills. (3)	Kallakurichi Co-operative Sugar Mills. (4)	Salem Co-operative Sugar Mills. (5)	Amaravathi Co-operative Sugar Mills. (6)	National Co-operative Sugar Mills. (7)
Profit excluding depreciation and development rebate reserve.	(Audited.) (+) 8.13	(Tentative.) (+) 0.65	(Audited.) (-) 0.48	(Tentative.) (-) 3.54	(Audited.) (+) 14.92	(Tentative.) (-) 8.91
Depreciation	18.82	9.58	19.32	11.72	6.40	17.00
Development rebate reserve created.	..	0.24	0.16	..	..	..
Net profit (+)/Net loss (-) after charging depreciation and development rebate reserve.	(-) 10.69	(-) 9.17	(-) 19.96	(-) 15.26	(+) 8.52	(-) 25.91
Cumulative profit (+)/cumulative loss (-) excluding total development rebate reserve created	(+) 117.83	(+) 67.34	(-) 41.74	(+) 108.79	(+) 41.98	(-) 30.48
Total development rebate reserve created up to.	34.48	1.36	25.50	21.01	0.81	18.90
Total depreciation reserve created upto.	106.21	89.91	67.22	89.00	77.81	50.05
Net Cumulative profit (+)/cumulative loss (-) after setting off total development rebate reserve created up to.	(-) 22.86	(-) 23.93	(-) 50.98	(-) 1.22	(-) 36.64	(-) 99.43
(+) Denotes profit. (-) Denotes loss.						

(+) Denotes profit.

(-) Denotes loss.

APPENDICES

[25th March 1972]

ANNEXURE VII—cont.

CERTAIN FINANCIAL PARTICULARS RELATING TO CO-OPERATIVE SUGAR MILLS FOR THE YEAR 1970-71.

Particulars.	(TENTATIVE.)					(RUPEES IN LAKHS.)	
	Ambur Co-operative Sugar Mills. (2)	Madurantakam Co-operative Sugar Mills. (3)	Kallakurichi Co-operative Sugar Mills. (4)	Salem Co-operative Sugar Mills. (5)	Anaravathi Co-operative Sugar Mills. (6)	National Co-operative Sugar Mills. (7)	
Net profit excluding depreciation and development rebate reserve.	(+) 32.50	(+) 8.11	(+) 4.26	(+) 12.54	(+) 20.39	(+) 10.22	
Depreciation	29.89	9.75	17.39	10.68	6.18	15.71	
Development rebate reserve created	16.92	0.11	..	..	..	..	
Net profit (+)/Net loss (-) after charging depreciation and development rebate reserve.	(-) 14.31	(-) 1.75	(-) 13.13	(+) 1.86	(+) 14.21	(-) 5.49	
Cumulative profit (+)/cumulative loss (-) excluding total development rebate reserve created.	(+) 150.32	(+) 75.33	(+) 46.00	(+) 121.10	(+) 62.10	(-) 20.26	
Total development rebate reserve created up to.	51.40	1.46	25.50	21.01	0.81	18.90	
Total depreciation reserve created up to.	136.10	99.55	84.61	99.44	83.99	65.76	
Cumulative profit (+)/cumulative loss (-) after setting off total development rebate reserve created up to.	(-) 37.18	(-) 25.68	(-) 64.11	(+) 0.65	(-) 22.70*	(-) 104.92	

*This has been wiped out in the 1971-72 season so far.

(+) Denotes profit.

(-) Denotes loss.

APPENDICES

25th March 1972]

[25th March 1972]

ANNEXURE VIII-A.

STATEMENT SHOWING THE CAPACITY OF THE CO-OPERATIVE SUGAR MILLS IN TAMIL NADU.

Serial number and name of the Co-operative Sugar Mills.	Licenced capacity.	Installed capacity.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
(TONNES PER DAY.)			
1 Midurantakam Co-operative Sugar Mills Limited.	1,500	800 —1,000	The expansion is proposed in two stages. The first stage is 800 to 1,250 tonnes, and the second stage from 1,250 to 1,500 tonnes. The first stage of expansion could not be completed for want of machineries during 1970-71 season. The Mills has since programmed to balance the crushing to 1,200 tonnes.
2 Ambur Co-operative Sugar Mills.	2,200	2,200	The Government of India issued licence to the Mills in June 1965. The Mills proposed to implement the first stage from 800 to 1,250 tonnes, and the second stage 1,250 to 2,200. The licence was obtained in August 1968. The Mills has completed its second stage of expansion and is crushing at 2,200 tonnes from 1970-71 season.
3 Salem Co-operative Sugar Mills.	1,750	1,000	The Government of India in December 1965 issued a licence to increase its capacity from 1,000 to 1,750 tonnes. The Mills placed orders for the supply of machinery and on account of delay in their supply by the manufacturers of machinery, the Mills could not complete the expansion. The Mills therefore applied for time and it was granted time up to 31st December 1971. The Mills has applied for further extension of time upto 30th June 1972 as the required machineries for which orders have been placed have not been received.

25th March 1972]

Serial number and name of the Co-operative Sugar Mills.	Licenced capacity.	Installed capacity.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
(TONNES PER DAY.)			
4 Amaravathi Co-operative Sugar Mills.	1,250	1,000	The Government of India issued licence for the expansion of the capacity from 1,000 to 1,250 tonnes during 1966. The matter was under correspondence. The Government of India have been addressed again to grant extension of time up to 31st October 1972 to complete the expansion.
5 Kallakurichi Co-operative Sugar Mills.	1,250	1,250	The Government of India issued a licence for the expansion of its capacity during 1966-67. In January 1968 the Government of India extended the period and indicated that effective steps for expansion should be completed by October 1968. The expansion is almost complete.
6 National Co-operative Sugar Mills.	1,000	1,000	No expansion is contemplated at present.
7 Dharmapuri District Co-operative Sugar Mills.	1,250	1,250	The Mills has completed erection and has commenced its trial crushing on 20th February 1972.
8 Vellore Co-operative Sugar Mills.	1,250	1,250	The Mills is in the formative stage and engaged in the collection of share capital.
9 Tirupattur Co-operative Sugar Mills, Limited.	1,250	1,250	Do.
10 Coimbatore Co-operative Sugar Mills.	1,250	1,250	Do.

[25th March 1972]

ANNEXURE VIII-B.

STATEMENT SHOWING THE CAPACITY OF THE SUGAR MILLS IN PRIVATE SECTOR.

Serial number and name of the Sugar Mills.	Licenced capacity.	Installed capacity.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
(TONNES PER DAY.)			
1 Sakthi Sugars Limited.	2,000	2,000	Further expansion up to 4,000 tonnes is under consideration.
2 South India Steel and Sugars Limited.	2,500	1,500	The expansion will be completed by 1972-73.
3 Thiru Arooran Sugars Limited.	2,000	1,200	The expansion is under examination.
4 Madura Sugars Limited.	400	240	
5 Kothari Sugars Limited.	1,500	1,500	
6 Deccan Sugars Limited.	1,500	1,500	
7 E.I.D. Parry Limited.	2,750	2,200	Expansion will be completed by 1971-72.
8 Cauvery Sugar Limited.	1,500	1,000	The expansion was not taken up so far.
9 Aruna Sugars Limited.	2,000	2,000	Further expansion to 4,000 tonnes is under consideration.
10 Palar Sugars Limited	400	400	Not working.

25 March 1972]

ANNEXURE IX.

Molasses

(Quantity in Metric tonnes.)

Serial number and name of the Sugar Mills.	Quantity of molasses produced in 1970-71 season.	Revised estimated production in 1971-72.
(1)	(2)	(3)
1 Madurantakam Co-operative Sugar Mills Limited.	7,430.637	5,600
2 Ambur Co-operative Sugar Mills, Limited ..	10,670.290	11,000
3 Kallakurichi Co-operative Sugar Mills, Limited.	5,750.580	6,500
4 Salem Co-operative Sugar Mills, Limited ..	9,231.700	9,000
5 Amaravathi Co-operative Sugar Mills, Limited.	5,941.504	7,000
6 National Co-operative Sugar Mills, Limited ..	5,127.136	5,400
7 Dharmapuri District Co-operative Sugar Mills.	..	4,000
8 E.I.D. Parry Limited	22,807.167	19,000
9 Cauvery Sugars & Chemicals, Limited ..	9,636.505	8,000
10 Deccan Sugars & Ab. Co., Limited	14,341.297	10,850
11 South India Steel and Sugars Limited	7,252.608	8,000
12 Aruna Sugars Limited	11,747.150	15,000
13 Sakthi Sugars Limited	19,744.840	25,000
14 Madura Sugars Limited	2,650.612	2,500
15 Kothari Sugars & Ch., Limited	8,683.305	8,000
16 Thiru Arooran Sugars Limited	9,167.613	8,000
Total ..	1,501,82.944	1,52,800

MINERAL DEVELOPMENT IN TAMIL NADU.

Prior to 1957, the Geological Survey of India alone was undertaking the mineral investigations in this State. With a view to supplement the efforts of the Geological Survey of India, in the year 1957 the State Geology Branch was set up. It now forms part of the Industries and Commerce Directorate. In the Third Plan, Rs. 25 lakhs investment was made with a view to strengthen the Geology Branch, as also equip it with modern equipments for undertaking intensive mineral investigations. Besides doing the mineral investigations, the Geology department also processes the applications for mineral concessions received from the District Collectors and offers its recommendation to the Government in all these cases.

In the following paragraphs, some of the important schemes that are being implemented under the Mineral Development Programme of the State are briefly reviewed :—

TAMIL NADU MINERAL DEVELOPMENT PROJECT.

This has received technical assistance from the United Nations Development Programme. Under this project, extensive and intensive mineral explorations over an area of 17,000 sq. km. in parts of North Arcot, South Arcot, Dharmapuri and Salem districts have been taken up. The project is of three years duration from 1968-71. The total cost of the project is Rs. 120 lakhs, of which nearly Rs. 80 lakhs is provided by United Nations Development Programme authorities in the form of equipment, expertise, etc. The expenditure for the State Government has been to the tune of roughly Rs 40 lakhs. The U.N.D.P.'s assistance in the project ended on 31st December 1971 and a second phase of assistance is under consideration of the United Nations Development Programme.

The scheme includes intensive geological exploration under foreign experts using modern and efficient methods such as airborne geophysical surveys, geochemical surveys and photogeology.

It also provides training of Government staff in the project and abroad, setting up of well equipped laboratories and providing sophisticated instruments for mineral surveys. A Geophysical section, a good Petrological Laboratory, a Geochemical Laboratory with Atomic Absorption Spectrophotometer and an Ore Dressing Laboratory has been set up with United Nations Development Programme aid. The total aid from United Nations Development Programme towards expertise, equipment, fellowships, etc., for this project amounts to 1.02 million \$ (U.S.).

All the important anomaly points brought out by the airborne geophysical surveys were checked on the ground and it brought out some additional deposits of iron ores which were unknown earlier. Detailed investigations including drilling of the carbonatites near Sevathur (North Arcot district), Jogipatti (Dharmapuri district) and other areas were carried out. Detailed geological mapping and surface sampling of the iron ores at Kavuthimalai Reserved Forest near Tiruvannamalai was also carried out. Drilling has been started on these deposits to confirm the quality and reserves at depth.

The following reserves have been estimated for some of the mineral deposits investigated in the project area during the year :—

1. *Magnetite Iron Ores in Tiruvannamalai.*—One hundred and forty million tons of iron ore with an content of 35 to 44 per cent. The drilling for providing the actual reserves of iron ores and their grade in Kavuthimalai area, was commenced in March 1971 and so far four bore-holes have been drilled. The drill holes have indicated that the thickness of the iron ores range from 10 to 30 metres. Preliminary tests have shown that the iron ores can be easily concentrated by magnetic methods to yield high grade concentrates containing over 65 per cent iron.

2. *Vermiculite at Sevathur.*—(North Arcot District) About 9,50,000 tons have been proved (they are now developed as a mine by the department).

3. *Apatite.*—1,90,000 tons have been estimated to occur in the above area.

4. **Pyrochlore** :—This is a mineral containing niobium, tantalum and uranium metals. About 800 tons of this mineral has been estimated as reserves in Sevathur. The Atomic Energy Commission has since taken up an intensive survey for the pyrochlore deposit including drilling and metallurgical studies.

In order to study the persistence of magnesite at depths and to determine the reserves in the Chalk hills near Salem, drilling was commenced during March, 1971 and so far four of the proposed six boreholes have been drilled.

Systematic geochemical sampling has been carried out in the Project area and several hundred samples have been collected and analysed.

In order to determine the possibilities of parallel buried zones of mineralisation at depths in Mamandur area in South Arcot District, geophysical prospecting with I.P. equipment has been commenced recently and the work is under progress.

In the light of the several new mineral finds under the U.N. Development Programme Project and of minerals like graphite, sillimanite, molybdenite, etc., in other parts of Tamil Nadu, the Government have made a request to the U.N. Development Programme for a Second Phase for two years under the Mineral Development Project. This would involve exploration on the same modern lines over a fresh area of about 14,000 sq. kms., to the south-west of the present project area forming parts of Salem, Tiruchirappalli, Coimbatore and Madurai districts. The request is under the consideration of the United Nations Development Programme.

The Government have also requested United Nations Development Programme to carry out feasibility studies, including testing of bulk samples of the iron ores near Tiruvannamalai, in order to find out if a concentration plant could be located at that place. This request is also under consideration of the United Nations Development Programme.

Thus, it will be seen, as a result of the United Nations Development Programme assisted mineral development programme, the Tamil Nadu Geology Branch has now well equipped laboratories for geochemical, geophysical, analytical and ore dressing investigations. It has also been able to train our staff in the modern sophisticated machinery, thus giving them valuable experience in handling these equipments and carrying out these investigations on modern lines even after the foreign experts leave the country.

MINERAL TREATMENT LABORATORY FOR PILOT TESTS.

In May 1970, the Government had sanctioned a scheme at a cost of Rs. 20 lakhs for setting up of a Mineral Treatment Laboratory, which would test bulk samples upto 20 to 25 tons of raw-materials per day. This proposal includes taking over the Quartz Crushing Plant at Salem, which is one of the units of TANSI. All the assets of this Crushing Plant will be transferred to the proposed Mineral Treatment Laboratory. In addition fresh equipment will be added. This laboratory will be complementary to the Geological Exploration activities of this State and is expected to yield direct benefits to the mineral based industries in this State. It is expected that the work of equipping the laboratory will be completed by 1973.

SCHEME FOR VERMICULITE EXFOLIATION PLANT.

Vermiculite is a type of mica which exfoliates or blows up in volume by 12 to 20 times when heated. This is a mineral that finds wide usage in thermal insulation, as a packing material, as a soil conditioner, etc. Since the value of the mineral grows in geometric proportion after exfoliation, it is advantageous to this State, if the mineral is exported only after exfoliated. Hence a pilot plant was set up so as to produce one ton per day of exfoliated vermiculite. It is reported that a good deposit of Vermiculite near Tirupattur in North Arcot District is available. It is expected that the preliminary pilot tests in production will be conducted in April 1972.

GRAPHITE CRUCIBLE PLANT.

Graphite has been located at Sivaganga. It is reported that a reserve of 2.5 lakhs tonnes of graphite suitable for crucible manufacture has been proved to exist in that area. The Department of Industries and Commerce proposes to manufacture Graphite Crucibles at Sivaganga. The proposed project may cost around Rs. 25 lakhs. However, a detailed project report is to be drawn up by the Director.

OTHER INVESTIGATIONS FOR MINERAL DEPOSITS BY THE STATE GEOLOGY BRANCH.

During the year under review, the Geology Branch continued the detailed investigations commenced in the previous year for graphite occurrences in Sivaganga, clay occurrence at Thirumazhisai and green quartzite near Sathyamangalam. Besides, the detailed investigations for clay occurrences near Tisiyanvilai and mineral survey in parts of Palani hills and the adjoining areas in Madurai district have been carried out. Investigations for marine limestones near Ariyalur, quartz and feldspar in Palladam taluk, beach sands in Kanyakumari and Tirunelveli districts have been taken up and are in progress. Minor investigations for minerals have also been undertaken in various parts of this State. A list of investigations carried out by the State Geology Branch during the calendar year 1971 is given in Annexure I.

The detailed prospecting work for clay in Thirumazhisai for the Government Mechanised Brick Plant was completed. A reserve of 1.3 million tonnes of clay suitable for brick and tile manufacture has been estimated in the area. About 500 samples were collected from bore holes and pits and despatched to Czechoslovakia for carrying out tests for the Brick Plant that is being set up in collaboration with Czechoslovakia.

The occurrences of fuchsite quartzites near Sathyamangalam and Attani and the magnesite occurrence near Poosaripalayam were traced on large scale village plans. Samples of fuchsite quartzite were collected and polished in the Government Polishing Unit at Krishnagiri. A few good sources for quarrying the green quartzites were located in the area.

Detailed investigation for shell limestone by drilling and test pitting were commenced in Kallankurichi, Sendurai and Kairulabad areas. Twelve bore holes aggregating to a depth of 185 metres were completed and 22 prospecting pits have been opened in the area to demarcate the limestone occurrences. The promising deposits of limestone were traced on large scale plans.

The investigation for ilmenite, garnet and other heavy mineral sands was undertaken in the coastal areas extending from Lipuram to Tiruchendur and a number of occurrences of ilmenite and garnet sands were located and traced on village plans. A few promising occurrences of garnet sands were located between the mouth of Nambiar river and Overi village and prospected by sinking auger holes. A total of 1065 auger holes were put down and 2,717 samples were collected for carrying out chemical analysis and petrographic studies.

Prospecting and detailed geological mapping of clay occurrences around Tisivanvilai were completed and the important occurrences have been demarcated on village plans. A total of 250 groove samples and 52 bulk samples were collected for chemical analysis and conducting physical and furnace tests to determine the suitability of the clays for industrial purposes.

The detailed investigation for quartz and feldspar by trenching and large scale mapping on village plans were undertaken to delineate the individual occurrences of pegmatite containing workable quartz and feldspar. Several trenches were opened across the pegmatite bands and representative samples were collected for analysis.

The mineral survey and systematic mapping in the high ranges of Palani hills and the adjoining areas in Madurai district were carried out. An area of 465 sq. kms. were examined systematically for locating mineral occurrences. Except for minor occurrences of limestones, graphite, magnetite, quartzite veins, no mineral of

[25th March 1972]

economic value was found in this area. Besides the above investigations the State Geology Branch has proposed to undertake the following investigations during the year 1972-73 :—

1. Detailed investigation for white clay (refractory) near Nagercoil, Kanyakumari District.
2. Investigation of beach sands north of Tiruchendur up to the coast of Ramanathapuram.
3. Detailed investigation for zircon and apatite in Vilavankode Taluk, Kanyakumari district.
4. Detailed mapping and prospecting for high grade limestone in Archaean/Cretaceous contacts (Coralline reefs) in Tiruchirappalli District.
5. Mineral Survey in Sirumulai Hills, Madurai District.
6. Mineral Survey in Pachamalai Hills, Tiruchirappalli District.
7. Mica study in Nilgiris (Mica study group).
8. Mineral survey in Shencottah Taluk, Tirunelveli District.
9. Detailed prospecting for magnesite near Satyamangalam, Coimbatore District.
10. Mineral survey in Guttivalathur RF areas, Gobichettipalayam taluk, Coimbatore District.

OIL AND NATURAL GAS.

The Oil and Natural Gas Commission of the Government of India is in charge of oil exploration in this State. The Commission has undertaken drilling operations in the following areas in South Arcot and Thanjavur Districts.

1. Karaikal.
2. Nagapattinam.
3. Thiruthuraiipoondi.
4. Chidambaram.
5. Saliangalam.
6. Pandanallur.
7. Pattukkottai.

25th March 1972]

8. Thiruppundi.
9. Gandharvakottai.
10. Thanjavur.
11. Kumbakonam.
12. Mannargudi.
13. Nakkudi.
14. Pondikonmai.

From these investigations, no commercial flow of oil or gas have been met with. The Commission is currently engaged in drilling in Kattumannarkovil area. Further results of these investigations are awaited.

GRANT OF MINERAL CONCESSIONS.

Mineral resources play a vital role in the industrial development of the State. The need for the proper utilisation and careful handling of the mineral resources has been the main criteria behind the Government's policy for the grant of prospecting licences, and mining leases. Applicants with definite industrial programmes for the use of the mineral are generally preferred by the Government in the matter of grant of these licences and leases. The Government have also decided that with a view to make the best use of the available deposits, mineral concession for limestone, gypsum, iron ore and graphite should be given only to the applicants who are having a distinct industrial programme for utilising these minerals and that too only to the actual extent required for their industries. Similar restrictions have been imposed in the case of the minerals like Feldspar, Chromite and Magnesite in Salem district. The number of mining leases and the areas held under mining leases have been increasing uniformly during the last few years. In 1971, there were 378 mining leases covering an area of 40,302.90 acres as against 246 mining leases with an extent of 27,928.94 acres in 1966. A statement showing the number of mining leases and prospecting licences together with the areas covered by them is given in the Annexure II and Annexure III respectively.

ANNEXURE I.

[25th March 1972]

LIST OF INVESTIGATIONS CARRIED OUT DURING THE
CALENDAR YEAR 1971.

1. Detailed investigation for graphite in Sivaganga area, Ramanathapuram district. (continued from previous year.)
2. Detailed Investigation for clay near Tisaiyanvilai, Tirunelveli district.
3. Detailed investigation for shell Limestone near Ariyalur, Tiruchirappalli district.
4. Investigation for Ilmenite and Monazite sands from Lipuram to the mouth of Vaipar in Kanyakumari and Tirunelveli districts.
5. Detailed investigation for quartz and feldspar near Bogampatti, Coimbatore District.
6. Investigation for molybdenite near Alagupatti in Dindigul tluk, Madurai district.
7. Detailed investigation for clay at Thirumazhisai, Chingleput district for the proposed Mechanised Brick Unit (continued from previous year).
8. Investigation of green (fuchsite) quartzite occurrences around Satyamangalam, Gobichettipalayam taluk, Coimbatore district.
9. Investigation for clay near Rajakkamangalam near Nagercoil, Kanyakumari district.
10. Plane Table Survey of Graphite occurrences near Sivaganga, Ramanathapuram district.
11. Drilling for Iron ores in Kavuthimalai area (in collaboration with the Tamil Nadu Mineral Development Project) near Tiruvannamalai, North Arcot district.

MINOR INVESTIGATIONS.

1. Mineral Survey for Iron ore at Kambiliapatti, Dharapuram taluk, Coimbatore district.
2. Investigation for Mica near Mettur, Tenkasi taluk, Tirunelveli district.
3. Investigation for Mica bearing pegmatities in Salem and Madurai districts.

25th March 1972]

4. Investigation for Quartz in Kallipalayam, Palladam taluk, Coimbatore district.
5. Selection of granite Quarries for the Tuticorin Harbour Project.
6. Investigation for Precious stones near Manaparai, Tiruchirappalli district.
7. Investigation for the reported occurrences of Gemstones in Kattanji Hill, Avinashi taluk, Coimbatore district.
8. Investigation for the suspected Gold occurrences near Tiruppur, Chingleput district.
9. Investigation for the reported occurrence of Quartz in Vathamalai Periyur, Dharmapuri district.
10. Investigation for the reported occurrence of Gold in Cheyyar taluk, North Arcot district.
11. Investigation for Clay near Peravoorani, Thanjavur district.
12. Investigation for Clay near Mannambandal, Thanjavur district.
13. Investigation for iron ore near Talankunam of Gingee taluk, South Arcot district.
14. Mineral Survey in Pakkam Hills of Gingee taluk, South Arcot district.

GROUND WATER INVESTIGATIONS.

1. Ground water investigation at Chowkie Silk Farm at Geramalam, Coimbatore district.
2. Investigation for perennial water-supply near Palangurichi village in Tirupattur taluk, Ramanathapuram district.
3. Investigation for ground water potentialities in the proposed sites for the Sugar Factory near Coimbatore.
4. Investigation for ground water potentialities near Tiruppur, Coimbatore district for the setting up of an Industrial Co-operative Society for Banian Manufacturers.

ENGINEERING GEOLOGY INVESTIGATIONS.

1. Investigation for permanent protection arrangements for the Tail race channel to Power House III of Kundah Hydro-Electric Project, Nilgiris district.

ANNEXURE II.

STATEMENT SHOWING THE NUMBER OF MINING LEASES SANCTIONED DURING THE LAST FIVE YEARS.

Serial number.	Name of district.	[25th March 1972]											
		1967.	1968.	1969.	1970.	1971.	1972.	1973.	1974.	1975.	1976.	1977.	1978.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
1	Chingleput	2	604-00	..	..	..	..	1	2-92	..	..	..	..
2	South Arcot	2	24-32	2	26-32	2	9-63	1	16-30	..	..	..	..
3	North Arcot	2	195-29	..	..	1	89-00	1	17-25	4	172-47	..	..
4	Salem	6	401-35	3	199-28	2	60-51	3	272-11	2	3-31	..	..
5	Dharmapuri	..	..	..	..	1	24-40	..	..	1	327-01	..	..
6	Coimbatore	10	207-19	6	138-08	2	69-88	4	81-56	7	543-05	..	..
7	Nilgiris	1	19-45	1	4-52	1	35-42	1	5-00	..	..	..	..
8	Thanjavur	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
9	Tiruchirappalli	7	178-41½	3	64-09	6	234-93½	8	303-49	5	828-03	..	..
10	Madurai	..	..	1	960-00	..	..	..	..	..	..	..	..
11	Ramanathapuram	2	1,330-12	2	70-96	..	..	2	406-02	7	1,640-13	..	..
12	Tirunelveli	3	1,556-07	2	114-81	6	210-24	6	535-44	2	321-00	..	..
13	Kanyakumari	..	..	1	58-90	..	..	..	..	..	..	..	..
14	Madras	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total	..	35	4,526-70½	21	1,636-96	21	734-01½	27	1,640-09	28	3,836-20	..	..

25th March 1972]

ANNEXURE III.

STATEMENT SHOWING THE NUMBER OF PROSPECTING LICENCES SANCTIONED DURING THE LAST FIVE YEARS (1967-71).

Serial number.	Name of district.	[25th March 1972]											
		1967.	1968.	1969.	1970.	1971.	1972.	1973.	1974.	1975.	1976.	1977.	1978.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
1	Chingleput	..	..	..	..	..	..	1	309-47	2	214-79	..	..
2	South Arcot	1	3-93	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
3	North Arcot	1	30-45	3	897-36	1	20-00	3	364-57	1	42-80	..	..
4	Salem	2	231-73	1	75-40	..	..	1	75-40	1	413-19	..	..
5	Dharmapuri	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
6	Coimbatore	1	30-00	..	..	..	..	2	17-79	1	5-73	..	..
7	Nilgiris	1	19-61	1	20-00	1	53-36	..	..	..	..	..	..
8	Thanjavur	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
9	Tiruchirappalli	2	6-29	1	13-99	1	9-78	1	23-68	1	6-89	..	..
10	Madurai	..	..	..	..	..	..	..	..	1	1-83	..	..
11	Ramanathapuram	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
12	Tirunelveli	6	281-22	4	902-58	..	..	..	..	1	80-00	..	..
13	Kanyakumari	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
14	Madras	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total	..	14	603-23	10	1,909-32	3	83-14	8	790-91	8	765-23	..	..

[25th March 1972]

It is well-known that there can be substantial improvement in the standards of living of the people of any State, only when emphasis is laid on industrial growth. This is an axiomatic truth. Certain constraints like non-availability of unlimited virgin land for extending cultivation and constraints imposed by the restricted availability of water and other essential inputs for agricultural expansion, make it inevitable that we turn to increasing industrialisation as a means of increasing State income. This situation is true of our country as a whole, and is true of our State also.

INDUSTRIAL OUTLAYS.

Realising these facts, we have in this State been stressing more and more on industrial development. As proof of this fact, we have to look at the growing outlays on industrial development during these four Five-Year Plan periods. From Rs. 1.53 crores investment on industries during the First Five-Year Plan period, the outlay on industrial development has risen up to Rs. 14.08 crores in second Five-Year Plan period, Rs. 23.71 crores in third Five-Year Plan period, and Rs. 64.09 crores in the fourth Five-Year Plan period. Especially in the three years of the Fourth Plan period, the outlay has been consistently going up. The outlay in 1969-70 was only Rs. 520 lakhs while in 1970-71 it has gone up to Rs. 683 lakhs and the budgeted outlay for 1971-72 is of the order of Rs. 823 lakhs and the anticipated outlay for 1972-73 is Rs. 880 lakhs. This growth and its magnitudes become more significant when we take note of the fact that this outlay does not represent the whole of expenditure on industrial development. The expenditure incurred by autonomous Corporations like the Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited (TIDCO), Small Industries Development Corporation Limited (SIDCO), Tamil Nadu Small Industries Corporation (TANSI), etc., are all not fully reflected through the budget figures. Thus, if we take the overall expenditure incurred by the State Government and its corporate agencies in the field of industrial development, it can be stated without any doubt that the outlays in the industrial sector have gone up many times.

25th March 1972]

INDEX OF INDUSTRIAL PRODUCTION.

This concentrated attention on the industrial sector has borne fruits as is evident by the following table which reflects the index of Industrial Production over a period of time:—

TABLE.

Index of Industrial Production.

Year.				For Tamil Nadu.	For India.
(1)				(2)	(3)
1951	..	..	..	54.1	54.8
1956	..	..	..	76.1	78.4
1961	..	..	..	110.4	109.1
1962	..	..	..	117.2	119.7
1963	..	..	..	123.4	129.6
1964	..	..	..	134.2	140.8
1965	..	..	..	148.6	153.8
1966	..	..	..	148.1	152.4
1967	..	..	..	158.3	151.4
1968	..	..	..	163.3	161.1
1969	..	..	..	172.8	172.4
1970	..	..	..	182.5	180.2
1971	..	..	..	189.0	N.A.

N.A.=Not Available.

It is seen that the index for industrial production has gone up from 54.1 in 1951 to 158.3 in 1967 and to 189.0 in 1971 and compares quite favourably with the All-India figure of industrial production.

[25th March 1972]

SECONDARY SECTOR—ITS CONTRIBUTION TO NATIONAL INCOME.

The contribution of the Secondary Sector (i.e., the Industrial Sector) to State Income in Tamil Nadu has also gone up as evidenced by the following table :—

TABLE.

Year.	State Income.	Contribution of Secondary Sector.	Percentage of Col. (3) to Col. (2).
(1)	(2)	(3)	(4)
	(RUPEES IN LAKHS.)		
1950-51 ..	774.92	98.05	12.65
1955-56 ..	963.54	136.08	14.12
1960-61 ..	1,129.56	181.02	16.02
1961-62 ..	1,184.53	202.94	17.13
1962-63 ..	1,212.77	209.76	17.30
1963-64 ..	1,254.17	225.20	18.09
1964-65 ..	1,275.57	249.54	19.56
1965-66 ..	1,288.38	267.75	20.78
1966-67 ..	1,347.72	275.18	20.42
1967-68 ..	1,354.20	296.94	21.93
1968-69* ..	1,434.23	312.49	21.79
1970-71† ..	1,513.80	332.03	21.13
1970-71‡ ..	1,598.81	350.78	21.94

* Partially Revised Estimates.

† Preliminary Estimates.

‡ Quick Estimates.

It is seen from the above Table that the contribution of the Secondary Sector to the State Income has gone up from 98 crores of rupees in 1950-51 to 296 crores of rupees in 1967-68 and further risen to 350 crores of rupees in 1970-71.

GROWTH OF REGISTERED FACTORIES.

Yet another reliable indicator of industrial progress of the State can be had from the growth in the number of registered factories in this State, which has gone up from 6,218 in 1969 to 6,365 in 1970, and 6,412 in 1971. The number of persons employed in the registered factories has also gone up from 3.93 lakhs in 1969 to 4.23 lakhs in 1970.

25th March 1972]

TRADING ACTIVITY IN STATE.

The industrial growth is also reflected in the increasing trade activities in this State. The volume of exports and imports through the airports and harbours of our State has gone up tremendously (*Vide* Appendix 1, 2 and 3 for details). In terms of absolute value, the quantum of imports which flowed into the Ports of Tamil Nadu in 1970-71, is of the order of Rs. 19,020 lakhs, while the quantum of exports that flowed out from the Ports of Tamil Nadu, for the same year, is of the order of Rs. 14,069 lakhs. It would be also pertinent to state here that the ports in our State accounted for 10.9 per cent of the over-all trade activities in the country as a whole.

POWER CONSUMPTION

The pace of industrial development is also reflected in the rate of growth of power consumption in this State. The following graph pictorially represents the industrial consumption of power in the past and the total generation (including purchases) in the Tamil Nadu Grid. In absolute terms the consumption of power by the industrial sector has gone up from 560 million units in 1956 to 908 million units in 1961 and 2,730 million units in 1970-71.

INDUSTRIAL LICENCES OBTAINED.

The following table indicates the number of industrial licences and the number of letters of intent issued for Tamil Nadu over the past 5 years:—

TABLE.

Year.	Number of licences issued.	Number of Letters of Intent issued.
(1)	(2)	(3)
1966	30	25
1967	17	15
1968	9	14
1969	12	22
1970	36	25
1971	53	71

It is seen from the above Table that there has been a steady increase in the number of licences and the letters of intent obtained by the entrepreneurs of this State.

[25th March 1972]

FOREIGN TECHNICAL COLLABORATION CLEARED.

Even with reference to the number of foreign technical collaboration proposals that had been got cleared and approved by the Government of India, there has been a satisfactory progress. The following table details the number of such collaborations approved by the Government of India in the various States during 1971:—

State.	Number of cases approved by the Government of India.			
(1)	(2)			
1 Andhra Pradesh ..	..	..	..	11
2 Assam ..	..	..	..	2
3 Bihar ..	..	..	..	..
4 Delhi ..	..	..	..	39
5 Goa ..	..	..	..	..
6 Gujarat ..	..	..	..	13
7 Himachal Pradesh ..	..	..	..	..
8 Hariyana ..	..	..	..	5
9 Kerala ..	..	..	..	4
10 Madhya Pradesh ..	..	..	..	3
11 Mysore ..	..	..	..	8
12 Maharashtra ..	..	..	..	100
13 Orissa ..	..	..	..	1
14 Punjab ..	..	..	..	2
15 Rajasthan ..	..	..	..	3
16 Tamil Nadu ..	..	..	..	17
17 Uttar Pradesh ..	..	..	..	8
18 West Bengal ..	..	..	..	30

25th March 1972]

CAPITAL ISSUES PERMITTED.

The progress in the industrial field is also reflected through the quantum of capital issues floated in this State vis-a-vis other States. The following Table indicates the number of consents and the amounts of capital issues permitted in the various States in India from 1966-67 to 1970-71:—

72]

(RUPEES IN CRORES.)

APPENDICES

1015

States.	1970		1969		1968		1967		1966	
	Number.	Amount.	Number.	Amount.	Number.	Amount.	Number.	Amount.	Number.	Amount.
Andhra Pradesh	7	3.31	4	4.99	5	1.87	4	2.57	11	9.24
Assam	..	9	1	0.26	1	0.30	2	0.02	4	0.15
Bihar	..	1	2	0.78	1	0.12	1	0.10	6	32.07
Delhi	..	10	20	8.07	20	3.74	28	23.35	37	76.77
Goa	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..
Gujarat	..	25	18	5.65	27	12.52	26	4.70	44	14.45
Haryana	..	2	2	0.15	1	0.30	..	..	..	..
Himachal Pradesh	..	2	..	..	3	2.25	1	0.02	3	1.62

(RUPEES IN CRORES.)

States.	(RUPEES IN CRORES.)				[25th March 1972]			
	1970		1969		1968		1967	
	Number.	Amount.	Number.	Amount.	Number.	Amount.	Number.	Amount.
Kerala	7	2.43	5	0.28	6	1.79	12	2.26
Madhya Pradesh	4	4.76	2	2.01	2	0.51	5	1.25
Mysore	7	1.15	11	2.62	7	1.57	21	4.68
Maharashtra	84	37.93	164	52.38	104	72.76	171	68.18
Orissa	..	..	1	0.50	..	..	2	3.91
Punjab	4	0.85	1	0.06	4	1.70	3	0.91
Rajasthan	1	0.68	6	0.33	2	0.52	2	0.72
Tamil Nadu	19	4.25	25	17.88	23	11.51	57	28.49
Uttar Pradesh	8	7.24	9	4.56	11	2.12	9	8.95
West Bengal	42	23.76	59	25.52	60	29.62	118	81.06
Others	..	..	1	7.50	..	..	7	3.45
Total	226	98.54	331	133.54	277	143.20	469	234.26
							859	466.38

25th March 1972]

It is seen from the above Table that Tamil Nadu has been maintaining a high rank in the whole of the country, both with reference to the number of the capital issues floated and the quantum of capital raised.

MEDIUM INDUSTRIES GROWTH.

The number of medium industries registered with the Directorate-General of Technical Development has also been registering an upward trend. On 31st December 1966, there were only 30 medium sized industries registered with the Directorate and this figure has risen to 82 in 1971, i.e., in a span of about 5 years, the registered medium sized industries have doubled.

ADVANCES GIVEN BY FINANCIAL INSTITUTIONS AND COMMERCIAL BANKS.

The industrial growth is also reflected in the quantum of financial advances extended by the scheduled and commercial banks in Tamil Nadu against industrial raw materials. This amount has gone up from Rs. 1,140 lakhs in 1966 to 2,461 lakhs in 1970. Simultaneously, the assets of industrial concerns, fixed or floating, have gone up from 2,233 lakhs of rupees in 1966 to 3,140 lakhs of rupees in 1970. The quantum of assistance given by the Industrial Development Bank of India to the industries in Tamil Nadu has gone up from Rs. 137.50 lakhs in 1966-67 to Rs. 645.5 lakhs in 1970-71. The advances disbursed by the Industrial Finance Corporation of India was Rs. 166.80 lakhs in 1970-71. The investments in industries in Tamil Nadu by the Life Insurance Corporation of India has risen from Rs. 112.23 lakhs in 1966-67 to Rs. 130.68 lakhs in 1969-70.

Normally while analysing the growth in industrial sector, it is customary to outline only the development in the public sector projects. But it is felt that a complete and over-all picture of industrial growth of the State can be had only when the growth in Central Public Sector, State Public Sector and the growth in Joint Sector as also the private sector is studied. In this review it is therefore proposed to cover the progress in all sectors of industrial development, taking up the growth in some of the Central Sector Projects first.

[25th March 1972]

NEYVELI LIGNITE CORPORATION, LTD.

CENTRAL SECTOR PROJECTS TAMIL NADU.

This was set up in 1956. It consists of 4 major units, namely, Mining Unit, Thermal Unit, Fertiliser Plant and the Briquetting and Carbonisation Plant. It has a capital investment of Rs. 175 crores and provides employment as on date to nearly 18,000 people. The Neyveli Lignite Corporation, Ltd., is the only enterprise in the country which is exploiting the hitherto unutilised natural lignite resources of the country. The lignite based 600 M.W. power station is the biggest thermal power station of the country and accounts for nearly 40 per cent of the total electricity generation of our State Grid.

The State Government has been pressing the Government of India for opening a second mine cut and commissioning of yet another power station, based on lignite. It is felt that the extra power that is generated will meet the growing demand for electricity in this State. Especially as the scope for producing additional power through Hydro-generation is virtually nil in this State, we have to depend only on Thermal power for meeting our ever-expanding industrial and agricultural demands.

INTEGRAL COACH FACTORY.

This unit was set up in the year 1955 at a cost of Rs. 7.35 crores to manufacture 350 wagons per year with Swiss collaboration. This capacity was reached in 1958 itself. Subsequently a furnishing factory has been added on to the Unit. This Coach Unit has been progressively diversifying its activities. Originally it was producing only one type of bogie; but now it is producing 16 different types of coaches to suit the needs of the Indian and other Railways. It has also been exporting bogies to Taiwan, Thailand and Burma. It is proposed to expand the capacity of the unit as to produce 750 coaches per year and this expansion programme is expected to be completed this year. The factory employs about 12,000 persons.

25th March 1972]

HEAVY VEHICLES FACTORY AT AVADI.

This factory was set up in 1961 and has the capacity to produce all types of armoured fighting vehicles as also other heavy engineering vehicles and equipments required by the Army Services. The Project costs Rs. 17.27 crores. From a small figure of Rs. 36 lakhs in terms of value of production in the year 1964-65, this factory has reached production figure of Rs. 16 crores in 1968-69. As a result of the import substitution effected by the items produced in this factory, there has been a foreign exchange savings to the value of the sum of about 9½ crores of rupees even by the year 1969. In the year 1971, the value of production in this unit has further increased.

HINDUSTAN TELEPRINTERS, LTD.

This Unit set up in 1960 has a capital investment of around Rs. 429 lakhs and provides employment to about 1,300 persons. It produces mainly Teleprinters. It was set up initially to attain a capacity of 1,300 tape teleprinters by 1966. Actual production started in 1961, and reached a figure of 5,310 units in 1969-70. Thus within five years this Unit has registered an increase in its production. It is programmed to increase production up to 8,500 units of Teleprinters by 1970-71. This unit has been able to secure export orders from Kuwait, Bhutan, Ceylon, Yemen, Iran, etc.

HINDUSTAN PHOTO FILMS CO. AT OOTY.

This Unit was set up in 1960 and has a capital investment of about 1067 lakhs of rupees. At present this Unit produces cine films, medical x-ray films, photographic bromide paper, roll films, 35 MM negative films, and cine film sound. It provides employment to about 1,900 people and in terms of value, its production for the period from 1st April 1970 to 31st March 1971 amounted to Rs. 341 lakhs. With a view to expand its manufacturing activities, the Company is planning to take up production of colour films and for this purpose foreign collaboration arrangements are being discussed.

BHARAT HEAVY ELECTRICALS, TIRUCHIRAPPALLI.

The High Pressure Boiler Plant at Tiruverumbur is one of the four units of Bharat Heavy Electricals. This unit is the

[25th March 1972]

valuable sulphur as a by-product. This unit has 9.53 crores as share capital of G.O.I. and National Iranian Oil Company holds 13 per cent with 1.67 crores and the Amoco India Inc. holding 13 per cent with 1.67 crores. Actual production has commenced in July 1969. Even in the first year of production, this unit produced nearly 80 per cent of its installed capacity. It provides employment to about 450 persons.

This Company has an expansion programme under contemplation for manufacturing Paraffin Wax.

This Paraffin Wax Unit would cost about Rs. 30.6 millions and will provide Paraffin Wax which is in very great demand, but in short supply, throughout the country, just at present.

MADRAS FERTILISERS LIMITED.

In view of the increasing demand for fertilisers and due to the continued gap between demand and supply of fertilisers in the country, Government of India decided to permit two Joint Sector Fertiliser enterprises in the Country. One such is the Madras Fertilisers Ltd. It was incorporated in 1966 as a Joint venture of Government of India and Amoco India Incorporated, which is a subsidiary of the American International Oil Company. Government of India owns 51 per cent of the equity capital with the American unit owning 49 per cent of the equity capital. This project has cost nearly 65 crores of rupees. This unit is recognised as one of the biggest fertiliser unit on date in the whole of South-East Asia. It has a capacity to produce 247,500 M. tonnes of ammonia per annum, 292,000 metric tonnes of urea per annum and 363,000 metric tonnes of complex fertiliser per annum. It provides employment for about 850 persons. The Plant went into commercial production in September–October 1971.

STATE SECTOR PROJECTS.

In the preceding paragraph, a brief account has been given of the growth in some of the Central Sector Projects in Tamil Nadu. Now an attempt is made to briefly review the activities of a few major State Public Sector projects.

25th March 1972]

TAMIL NADU INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION.

In the year 1965, the State Government have set up the Tamil Nadu Industrial Development Corporation (TIDCO) with an authorised capital of Rs. 10 crores. This was set up to exclusively deal with the State Sector Projects and to promote and implement the Joint Sector Projects. The two major State Sector Projects implemented by this Corporation are the Tamil Nadu Cements Plant at Alangulam and the Continuous Casting Plant at Arkonam.

TAMIL NAD CEMENTS.

The Tamil Nad Cements was set up in 1966 to produce ordinary Portland cement. It has an installed capacity to produce 1,200 tonnes of cement per day. Production in the unit started on 5th February 1970. The second kiln was also lighted on 15th February 1971. The cement produced in this factory is found to be of a very high quality surpassing even the I.S.I. and B.S. specifications. The factory has obtained licence for the use of I.S.I. marks on its products w.e.f. 16th December 1971. The production and sales particulars of cement from 1st April 1971 to date is indicated in the statement below :—

STATEMENT SHOWING THE PRODUCTION AND SALES OF THE CEMENT PRODUCED.

	Cement produced.	Cement sold.
April, 1971	22,615	21,726.50
May, 1971	19,455	24,997.65
June, 1971	31,000	24,572.20
July, 1971	26,620	26,517.65
August, 1971	18,888	25,404.40
September, 1971	23,673	23,157.55
October, 1971	23,155	22,843.35
November, 1971	26,971	28,017.80
December, 1971	29,000	27,446.00
January, 1972	30,010	25,795.95

[25th March 1972

It will be seen from the above table that sales have progressively picked up during last year. At the end of 31st March 1971 we had a clinker stock of 57,840 M.T. Because of concentrated efforts to increase sales the stock was brought down considerably by the end of January 1972. The marketing zone for this factory is the whole of Tamil Nadu and Kerala States; South Kanara, Kolar Gold Fields and Bangalore districts in Mysore State; Pondicherry, Calcutta and its suburbs. Ad hoc sales to Delhi has been permitted. They have recently appointed Regional Marketing Inspectors to create a demand for our cement so that they can compete with the established cement manufacturers in the market. As a result, the free sales in Tamil Nadu has increased from 1946 M.T. in March 1971, to 4,500 M.T. in September 1971. They have started sales in Kerala only in May 1971 and the sale there has increased from a meagre 67 M.T. in May to 1,027 M.T. in October, 1971. There is a good demand for this cement in Delhi also and as a result, the sale of cement in Delhi has increased from 71 M.T. in March 1971 to 1,787 M.T. in October 1971. The total number of stockists that they have appointed has gone up from 234 in March 1971, to 425 on date. The aim is to increase the number of stockists to at least 600.

Recently, a licence for expanding the total production in this factory from the present licenced capacity of four lakh tonnes per annum to seven lakh tonnes per annum has been obtained. They have also obtained a licence for change in the production technology from the wet process of producing cement to the dry process of producing cement. The latter process is a recent development in cement technology. It is expected that by introducing this dry process, they will be able to considerably save the water requirements for the plant. This expansion is expected to cost the State Government Rs. 5 crores roughly.

The Alangulam Cement Plant provides employment to 950 persons both directly and indirectly. As on date the Government have invested Rs. 6.77 crores on this plant. It is heartening to note that from the projected profit and loss statement, it appears that this plant has turned the corner

25th March 1972]

and will start yielding profits from this year onwards. It is expected to make a gross profit of Rs. 49.0 lakhs and a net profit of Rs. 2.0 lakhs during 1971-72.

CONTINUOUS CASTING PLANT AT ARKONAM.

One other unit that is being implemented by Tamil Nadu Industrial Development Corporation (TIDCO) is the Continuous Steel Casting Plant near Arkonam in North Arcot District. It has a licensed capacity for producing one lakh tonnes of steel billets/ingots per annum. Initially, the plant has a capacity to produce 50,000 tonnes of steel billets per year. The main raw-material for this unit is mild steel scrap. All the civil works relating to this plant have been completed. Erection of the electrical equipment has also been completed. The furnace has been commissioned and its operation has been very satisfactory. The Continuous Casting billet making machines is expected to go into production shortly. Meanwhile steel slabs are being manufactured in the project as an interim product. The plant has gone on trial production. As on date, the expenditure on this plant has been Rs. 540 lakhs. As is well-known, this plant is being set up with technical collaboration of U.S.S.R.

MECHANISED BRICK PLANT.

The Mechanised Brick Plant is yet another major State Sector project of Tamil Nadu. This has been set up at Tirumazhisai near Poonamallee in 1968. It is run at present departmentally by the Directorate of Industries and Commerce. This unit was set up with collaboration from Yugoslavia. It has a total capital investment of Rs. 71 lakhs. The year-wise production and sales of the unit are as follows:

Serial number and year.	Quantity.	Value.		Sales.
		RS.	RS.	
1 1968-69	62,91,000	6,88,985.70	7,73,830.65	
2 1969-70	71,43,000	6,10,478.48	6,66,058.45	
3 1970-71	91,74,000	8,49,765.30	8,57,267.04	
4 1971-72 (up to September six months)	59,42,740	5,86,405.33	5,67,883.15	

[25th March 1972]

It is seen there from that there has been a considerable increase in the production as also sales of this unit. The targetted production capacity of the unit is 66,000 numbers of brick per day. As on date, the unit has reached nearly 60 per cent of its rated capacity. In addition to the standard size bricks, the unit is also producing metric size bricks and perforated bricks. It has supplied large quantity of Hollow Ceiling Blocks for the Atomic Power Project at Kalpakam and has booked a large order for supply of the same type of blocks to the Atomic Energy Commission's project at Sriharikota in Andhra Pradesh. It is also meeting a major portion of the demand of Tamil Nadu Slum Clearance Board and the Housing Board. As on 30th September 1971 the unit has booked orders to the value of nearly Rs. 2.5 lakhs. This unit employs about 150 workers.

A similar scheme for setting up of a Mechanised Brick Plant was contemplated by the Housing Board. This has, since been transferred for implementation by the Director of Industries and Commerce. This unit will be set up with Czechoslovakian assistance. Part of the machinery has already been received. This plant is expected to cost around Rs. 79 lakhs.

NYLON TEXTILE FILAMENT YARN PLANT.

Another prestigious State Sector Project is the proposed Nylon Textile Filament Yarn unit to be set up in Madurai district. TIDCO received the letter of intent for the unit only on 29th December 1971. The sanctioned plant is for manufacturing 2,100 tonnes per annum of Nylon Textile Filament. The capital cost of the project is estimated to be around Rs. 10 crores. It is proposed to implement this project in the public sector itself. Active steps are being taken to implement this letter of intent at an early date.

JOINT SECTOR PROJECTS.

SPIC (SOUTHERN PETRO-CHEMICAL INDUSTRIES CORPORATION, LTD.).

While in the preceding paragraphs the public sector enterprises that are exclusively run by the State Government have been dealt with, it is now proposed to briefly review the joint

25th March 1972]

sector projects promoted and being implemented by this State Government. The concept of the joint sector has found a lot of credence and acceptance in practice only in this State. Tamil Nadu Industrial Development Corporation has been recognised as the exclusive agency for implementing the joint sector projects.

One such joint sector venture is the Fertiliser Plant that has been set up at Tuticorin. This fertiliser project is expected to cost around Rs. 71 crores. This unit will produce 1,100 tonnes of Ammonia, 1,600 tonnes of Urea, 600 tonnes of DAP/NPK, 470 tonnes of Sulphuric Acid and 165 tonnes of Phosphoric Acid. It has a share capital of Rs. 19 crores and a loan capital of Rs. 47.40 crores. TIDCO will contribute Rs. 5 crores in the share capital of this company. As per the current schedule of production, it is expected that this plant will go into operation by 1974. The project is being implemented with speed and with the full co-operation of the State Government and the financing institutions.

SODA ASH PLANT.

TIDCO has received a letter of intent on 18th January 1971 for manufacturing 66,000 tonnes of Soda Ash and 66,000 tonnes of Ammonium Chloride per annum. A separate company in the name of Tuticorin Alkali Chemicals Ltd. has been formed for implementing this project. This project will be implemented by TIDCO in collaboration with Southern Petro-Chemical Industries Corporation Ltd., This linking up with the fertiliser factory can be used with advantage in the Soda Ash and Ammonium Chloride plant. The estimated cost of this project is about Rs. 10 crores. Out of this, equity capital may be about Rs. 3.0 crores. It is expected that this project will go on stream in 1974 as Ammonia from the fertiliser factory will be available only in 1975.

AUTOMOBILE TYRE AND TUBE PROJECT.

Yet another major joint sector project which TIDCO is to implement is the Tyre and Tube project. TIDCO received a letter of intent for this project on 12th December 1970. A separate company under the name of Tamil Nadu Rubber, Ltd., has been registered for speedy implementation of this project. This project is expected to cost Rs. 5.5 crores, of

[25th March 1972]

which equity will be Rs. 2 crores. It is proposed to locate this plant in Karaiyur village in Ramanathapuram district. Arrangements are being made for providing four lakhs gallons per day of water for this unit. Technical collaboration arrangements with reputed international firms is under consideration and pending clearance by the Government of India.

CIGARETTE PROJECT.

The Government of India have issued a letter of intent on 22nd April 1971 in favour of TIDCO for the manufacture of 4,500 million pieces of cigarettes per annum. The estimated cost of this unit is roughly Rs. 8 crores. It is proposed to locate this factory in Dharmapuri district, as this district has the best soil in the State for the cultivation of Virginia tobacco, which is the basic raw material for producing cigarettes. Negotiations are going on with some of the well-known manufacturers of cigarettes in the country and with some leading industrialists for collaborating with TIDCO to implement this project.

BCT POWDER PROJECT.

A letter of intent has been issued to TIDCO on 6th April 1971 to set up a unit to manufacture 3,300 tonnes of BCT (Basic Chromic Sulphate). This raw material is widely used in the leather tanning industries. The estimated cost of the project is around Rs. 90 lakhs. A separate company under the name Tamil Nadu Chromates and Chemicals, Ltd., has been formed in the joint sector in order to expeditiously attend to the implementation of this project. A private party with knowledge of leather industry has been taken as the joint sector participants for this project.

POTASSIUM CHLORATE PROJECT.

TIDCO has recently received a letter of intent, dated 26th June 1971 for setting up a plant to manufacture 1,825 tonnes per annum of Potassium Chlorate. The estimated cost of the project is around Rs. 70 lakhs. Potassium Chlorate is a basic raw material for the match industry. It is, therefore, proposed to set up this factory near Melur in Madurai district. A separate company under the name of Pandyan Electro-Chemical, Ltd. is under registration for implementing this project. This project will also be in the joint sector.

25th March 1972]

BORAX AND BORIC ACID.

TIDCO has received a letter of intent, dated 5th October 1971 for setting up a plant to manufacture 15,000 tonnes per annum of Borax and 3,000 tonnes per annum of Boric acid. The capital cost of the project is estimated to be around Rs. 85 lakhs. This industry is also being set up in the joint sector by TIDCO. A separate company is being registered under the name of "Boraxes (India) Ltd." for implementing this project in the joint sector.

CALCIUM CARBIDE PLANT.

A letter of intent has been received by TIDCO on 5th November 1971 for setting up an industry for manufacturing 15,000 tonnes per annum of Calcium Carbide. The capital cost of the project is estimated to be around Rs. 2.25 crores. It is proposed to set up it in the joint sector.

STEERING GEARS UNITS.

TIDCO has received a letter of intent, dated 20th December 1971 for setting up an industry for the manufacture of 50,000 numbers per annum of steering gears. The capital cost of the project will be around Rs. 90 lakhs. Talks are going on for finalising a suitable collaborator for implementing this project.

SODIUM HYDRO-SULPHITE.

TIDCO has received a letter of intent, dated 23rd April 1970 for setting up an industry for the manufacture of 3,300 tonnes per annum of Sodium Hydro-Sulphite. A separate company under the name "Tamil Nadu Chemicals Products, Ltd.," has been registered for establishment of this project. This project is expected to cost Rs. 250 lakhs and is being set up in the joint sector near Karaikudi at Kalanivasal village in Ramanathapuram district. Technical know-how will be obtained from Japanese firm to implement this project.

PRECISION MEASURING INSTRUMENTS.

A letter of intent has been received on 24th January 1972 by TIDCO to set up a plant for manufacture of Precision Measuring Instruments. The estimated capital cost of the

[25th March 1972]

project is about Rs. 97.5 lakhs. TIDCO is contacting leading Engineering Industrialists to establish this project in the joint sector.

AMMONIUM FLUORIDE.

TIDCO has received a letter of intent on 3rd February 1972 to set up a project to manufacture 3,000 tonnes per annum Aluminium Fluoride. This project is expected to cost Rs. 280 lakhs and will be set up in the joint sector. Efforts are being taken to locate a suitable associate to establish this project in the joint sector.

CIGARETTE TISSUE AND OTHER SPECIALITY PAPER PROJECT.

TIDCO has received a letter of intent on 21st December 1971 to manufacture about 6,000 tonnes per annum of Cigarette Tissue and other speciality paper. The estimated cost of the project will be about Rs. 8 crores. This project will be set up in the joint sector. Action is being taken to locate a suitable associate to implement the project in the joint sector.

Letters of intent awaited.

TIDCO has applied to the Government of India for Letter of Intent for the following projects :—

- (1) Sponge Iron project.
- (2) Seamless Steel Tube project.
- (3) Petro-Chemical Complex at Manali.
- (4) Biaxially Polystyrene Films project.
- (5) Polyester Filament Yarn project.
- (6) Polyester Film plant.
- (7) Refractory Project.
- (8) Marine Diesel Engine project.
- (9) Integrated Circuit and Semi-conductors project.
- (10) Television Receivers plant.
- (11) Ball-Bearings plant.

All attempts are being made to obtain the letter of intent for all these projects. As and when they are received, steps will be taken to implement most of them in the joint sector.

25th March 1972]

NAPHTHA CRACKER PLANT AT MANALI.

The most eagerly awaited sanction among these various projects is the Petro-Chemical plant which will involve an investment of about Rs. 90 crores. If this project is sanctioned, there is no doubt, whatsoever that the industrial face of Tamil Nadu will change completely. It will usher in a veritable Petro-Chemical revolution in the whole South India. This Rs. 90 crores project will set up a Naphtha Cracker Plant and will produce 20,000 tonnes of Butadiene, 90,000 tonnes of Gasolene, 154,000 tonnes of Ethylene, 60,000 tonnes of Propylene, 142,000 tonnes of Polythene, 40,000 tonnes of Poly-Propylene. When these basic raw-materials are produced, numerous down-stream units can automatically take off and consequently set afoot a spin-off effect on the investment pattern in the State. The Government have been repeatedly pressing the Government of India for sanctioning this project at an early date. But as the project involves nearly Rs. 10 crores worth of import of Naphtha and other raw materials from foreign countries, the Government of India is hesitating to sanction this plant. This Government, however, feels that though there is an initial foreign exchange outgo of Rs. 10 crores, the end products that are produced in this petro-chemical complex can be exported to the neighbouring foreign countries and valuable foreign exchange earned. Besides, through import substitution also some foreign exchange saving can be effected. Thus, if we compute both the direct and indirect foreign exchange that will be earned by setting up this Naphtha Cracker Plant, it is expected the project will earn about Rs. 16 crores worth of foreign exchange. The Government have been, therefore, pressing with the Government of India for early sanction of this plant but so far to no avail.

PRIVATE SECTOR GROWTH.

Having broadly covered the important public sector projects and their activities in the last year, an attempt will now be made to highlight some of the major achievements in the private sector in Tamil Nadu. A question may arise as to how the private sector activities find place in a review of Governmental activities placed before the Assembly. It is felt that the State Government can quite justifiably take credit

[25th March 1972]

for some of these private sector units that have come up during this year, as Government have been directly responsible for attracting those major investment units to Tamil Nadu through offering land and other facilities and by providing numerous other incentives.

One such proposed venture is the Carbon Black Unit of Kamanis.

CARBON BLACK UNIT.

Carbon Black is an important ingredient for the production of automobile tyres and industrial rubber goods. With the spectacular growth of road transport and increase in the automobile strength there will be a great demand for this product. At present only two units are producing Carbon Black in India—they are United Carbon and Philips. Their combined installed capacity is only 90 million lb. while it is expected that the annual demand for Carbon Black by the end of the Fourth Five-Year-Plan would be 120 million lb. As such there will be a gap of 30 million lb. by the end of Fourth Plan. This gap will be met by the proposed plant at Manali. This plant is expected to cost around Rs. 275 lakhs and will go into production by the end of 1972.

NAGPAL AMBADI UNIT.

Another major Petro-Chemical Unit that has come up in the private sector is M/s. Nagpal Ambadis unit for the manufacture of Transformer oil and speciality oil. This unit has come up next door to the Madras Refineries at Manali, as it has to receive the feed stock from the Madras Refineries. This project is estimated to cost around Rs. 5.5 crores. It is scheduled to manufacture 15,000 tonnes of transformer oils, and 8,000 tonnes of agricultural spray oils, white mineral oils, speciality oils, etc. It is expected that the unit will go into full production by 1973.

NYLON TYRE CORD UNIT.

Yet another unit that has come up in the private sector is the Nylon Tyre Cord Unit of D.C.M. This unit is to be set up by Shriram Fibres Ltd., which belongs to the D.C.M. family. It is proposed to produce 4,500 tonnes per annum

25th March 1972]

of nylon tyre yarn. The important raw material for this unit is Caprolactum, which will be imported from the Koyali Refinery, Gujarat. In the near future, this raw material may be made available in the Manali Petro-Chemical Complex itself.

For all the three units of the private sector mentioned in the above three paragraphs, the State Government has helped by acquiring 350.97 acres of land at Manali and has provided power and water for the plants. As such, it may be legitimately be claimed that these three units in the private sector have been promoted largely with governmental assistance.

APPENDIX I

[25th March 1972]

QUANTUM OF FOREIGN IMPORTS BY COUNTRIES IN TERMS
OF VALUE INTO THE PORTS OF TAMIL NADU
FOR THE YEAR 1970-71.

Serial number and name of the Country.					Value.
(1)					(2)
					(RUPEES IN LAKHS).
1	United States of America	..	..	..	65,06.47
2	United Kingdom	..	..	..	19,63.86
3	Iran	..	..	..	15,16.02
4	Germany (F.R.)	..	..	..	14,68.20
5	Canada	..	..	..	14,03.96
6	Japan	..	..	..	10,44.71
7	U.S.S.R.	..	..	..	7,61.26
8	Italy	..	..	..	3,89.78
9	Germany (D.R.)	..	..	..	3,08.23
10	Poland	..	..	..	2,90.37
11	Netherlands	..	..	..	2,64.89
12	Switzerland	..	..	..	2,53.82
13	Czechoslovakia	..	..	..	2,44.22
14	France	..	..	..	2,42.40
15	U.A.R.	..	..	..	2,19.89
16	Bulgaria	..	..	..	2,00.35
17	Australia	..	..	..	1,74.84
18	Belgium	..	..	..	1,39.77
19	Roumania	..	..	..	1,15.96
20	Hungary	..	..	..	1,05.01
21	Sweden	..	..	..	96.90
22	Tanganyika	..	..	..	79.79
23	Yugoslavia	..	..	..	71.39
24	Singapore	..	..	..	59.26
25	Malaysia	..	..	..	40.81
26	Ceylon	..	..	..	5.92
27	Burma	..	..	..	0.01
	Others	..	..	..	10,52.16
					190,20.25

25th March 1972]

APPENDIX II

QUANTUM OF FOREIGN EXPORTS BY COUNTRIES IN TERMS
OF VALUE FROM PORTS OF TAMIL NADU FOR THE
YEAR 1970-71.

Serial number and name of the country.					Value.
(1)					(2)
					(RUPEES IN LAKHS).
1	United Kingdom	..	..	..	24,45.87
2	Ceylon	..	..	..	11,91.16
3	Japan	..	..	..	18,96.46
4	U.S.S.R.	..	..	..	18,73.00
5	Yugoslavia	..	..	..	9,22.60
6	U.S.A.	..	..	..	6,64.86
7	France	..	..	..	4,01.20
8	Italy	..	..	..	3,85.77
9	Germany (F.R.)	..	..	..	3,77.26
10	Singapore	..	..	..	3,77.05
11	Czechoslovakia	..	..	..	3,25.96
12	Germany (D.R.)	..	..	..	3,18.67
13	Malaysia	..	..	..	2,81.31
14	U.A.R.	..	..	..	2,78.08
15	Belgium	..	..	..	1,85.64
16	Netherlands	..	..	..	1,82.97
17	Australia	..	..	..	1,04.75
18	Nigeria	..	..	..	96.64
19	Sierra Leone	..	..	..	68.91
20	Newzealand	..	..	..	55.73
21	Figi Islands	..	..	..	16.36
22	South Yeman Peoples Republic	..	..	..	5.39
23	Others	..	..	..	16,13.58
					Total .. 140,69.02

APPENDIX III

THE QUANTUM OF FOREIGN TRADE INTO/FROM THE PORTS IN TAMIL NADU STATE (PORT-WISE) IN TERMS OF VALUE [RUPEES IN LAKHS] DURING THE YEARS FROM 1966-67 TO 1970-71.

Name of Ports.	1966-67		1967-68		1968-69		1969-70		1970-71*	
	Imports. (1)	Exports. (2)	Imports. (3)	Exports. (4)	Imports. (5)	Exports. (6)	Imports. (7)	Exports. (8)	Imports. (9)	Exports. (10)
Madras ..	27,341	9,422	31,481	10,455	28,344	12,562	23,613	15,969	17,398	11,215
Cuddalore ..	322	170	191	60	356	79	271	49	..	106
Nagapattinam ..	4	111	180	105	845	114	188	108	213	77
Thopputhurai ..	..	..	..	..	..	..	12	..	..	..
Adirampattinam.	..	..	..	..	..	..	..	0.06	..	..
Pamban ..	..	156	..	..	..	..	0.01	..	..	..
Dhanushkodi ..	..	..	246	..	..	..	..	..	..	..
Tuticorin ..	1,064	1,636	1,644	1,568	1,230	1,747	1,178	2,139	934	1,150
St. Thomas Mount (Air port).	302	490	406	801	1,224	1,142	603	1,002	475	643
Tiruchirappalli (Air port).	..	24	..	5.78	..	0.20	..	0.28	..	2.80

* Figures relate to the exports for the months from April 1970 to January 1971.
Figures relating to imports for the months from April 1970 to December 1970.

25th March 1972]

INDUSTRIAL FINANCE.

Plentiful availability of finances is a necessary catalyst to promote industrial growth. It is seen that in all developing countries, where there is a paucity of private savings, capital formation and industrial investment has to be promoted only through institutional agencies. In the past decade this phenomenon of growth of industrial financial institutions to promote industrial growth has been witnessed in our country also. These institutions give all types of assistance like granting of loans, participating in equity, subscribing to debentures, providing facilities for rediscounting, etc. The Industrial Finance Corporation (IFC), the Industrial Credit and Investment Corporation of India (ICICI), the Industrial Development Bank of India (IDBI), the Life Insurance Corporation of India (LIC), and the State Financial Investment Corporations are among the foremost of such financial institutions that have contributed to the industrialisation of our Country. In this volume, an attempt is made to analyse the role played by these various institutions in promoting the industrial growth of this State.

The total financial assistance received from the All-India institutions by industries located in Tamil Nadu amounts to Rs. 186.49 crores up to the year 1969-70. The following table details the contributions made by each of these institutions to the industrial units in the whole of the country and the assistance given to the units in Tamil Nadu alone :—

TABLE.

Institutions.	Assistance as at the end of the period.	Assistance given as institutions to		Percentage of Col. (4) to Col. (3).
		All India.	Tamil Nadu.	
(ALL RUPEES IN LAKHS.)				
1. Industrial Develop- ment Bank of India (IDBI).	June 1970 ..	25,986	3,755	14.5
2. Industrial Finance Corporation of India (IFCI).	June 1970 ..	33,000	4,728	14.3
3. Industrial Credit and Investment Corporation of India (ICICI).	December 1970.	29,569	3,062	10.4

[25th March 1972]

TABLE—cont.

Institutions.	Assistance as at the end of the period.	Assistance given as institutions to		Percentage of Col. (1) to Col. (3)	
		All India.	Tamil Nadu,		
(ALL RUPEES IN LAKHS).					
4. Life Insurance Corporation of India (LIC).	March 1970 *	..	24,484	1,767	7.2
5. Commercial Banks.	June 1970 **	..	44,547	5,336	12.0

Note :—*(LIC) It includes only investments in Shares and debentures of Joint Stock Companies, loans to Companies and Industrial Estates as on March 1970.

** (Commercial Banks)—It includes only advances granted by scheduled commercial banks to Small Scale Industries, Road and Water Transport Operators and for setting up of Industrial Estates.

It is seen from the above table that all these institutions, between them provided Rs. 1,576 crores, of this assistance : the industrial units in Tamil Nadu have obtained nearly 11.8 per cent. It is also seen that the assistance given by the commercial banks ranks first while that given by the IFC comes next.

Yet another way of looking at the assistance rendered by the various National institutions is to analyse the quantum of assistance given with reference to the purpose for which it is given. The statement below clearly indicates this pattern in assistance given in Tamil Nadu by the various financial institutions up to the year 1969-70.

Types of assistance.	Com- mercial Banks.	I.F.C.	I.D.B.I.	L.I.C.	Total.	Per cent to total.
(RUPEES IN LAKHS.)						
1. Loans	5,336	3,083	1,207	281	9,907	63.6
2. Underwriting and subscriptions.	..	405	122	1,486	2,013	12.9
3. Guarantees for deferred payments.	..	1,240	..	..	1,240	8.0
4. Rediscount ..	..	..	637	..	637	4.1
5. Refinancing industrial loans and export credit.	..	..	1,790	..	1,790	11.4
Total ..	5,336	4,728	3,756	1,767	15,587	100.0

25th March 1972]

It is evident from the above table that a great portion of the assistance is in the form of loans. This is natural because a major portion of the assistance given to the industrial units is extended by the commercial banks, LIC and IFC and all these three institutions do not generally prefer to participate in the equity of the companies.

ROLE OF IDBI IN TAMIL NADU.

Industrial Development Bank of India (IDBI).—Since its inception in 1964, the IDBI has been the apex development bank of the country. It has co-ordinated the activities of other term-financing institutions. It has devised a variety of mechanisms for performing its role as an apex development bank as well as a co-ordinator of institutional activities in the field of development finance. It grants substantial financial assistance directly, besides also co-ordinates the assistance given by the other financial institutions, especially when the industrial projects are of such a large size that no single national financial institution can itself entirely bear the burden. In many cases sheer dimensions of the financial needs as also the technological compulsions make it necessary to display a co-operative effort and Joint financing approach by the financial banks as for example in the cases where major Fertiliser Projects or the Cement Factory Expansion Schemes have to be taken up. Industrial Development Bank of India also supplements the resources of other financial agencies through its scheme of refinancing of industrial loans and rediscounting of machinery bills, etc. It also promotes the medium and long-term export financing. By subscribing to the bonds and shares of the various State Financial Corporations as also the other long-term lending institutions like the Industrial Credit and Investment Corporation of India, and the Industrial Finance Corporation, etc., it has managed to establish its role as an apex industrial financial institution.

[25th March 1972]

The following table gives the total sanctions and disbursements made by Industrial Development Bank of India in the years 1964 to June 1971 to various units located in Tamil Nadu:—

Heads.	Sanctioned.	Disbursed.	Per cent to total disbursements.
(RUPEES IN LAKHS.)			
1. Loans (excluding Exports) ..	16,10.5	12,57.7	28.5
2. Loans for Export ..	179.0	177.5	4.0
3. Underwriting and direct subscriptions.	179.6	150.8	3.5
4. Refinance of industrial loans ..	21,02.7	18,90.8	43.0
5. Refinance of export credits ..	78.8	45.2	1.0
6. Rediscount	10,27.1	879.8	20.0
Total ..	51,77.7	44,01.8	100.0
Total All-India ..	4,42,90.0	3,35,89.4	

During the year ended June 1971, the total effective sanctions made by the Industrial Development Bank of India stood at 131.1 crores of rupees as against only Rs. 65.2 crores in the previous year. Similarly the total number of applications against which assistance was sanctioned increased from 1,040 in 1969-70 to 1,714 in 1970-71. The quantum and the manner of assistance given by the Bank to the industrial units located in Tamil Nadu during 1970-71 is shown in the following statement:—

Heads.	Sanctioned.	Disbursed.	Percent to total disbursement.
(1)	(2)	(3)	(4)
(All Rupees in lakhs.)			
Loans (including export)	375.0	79.7	12.3
Loans for Exports	..	148.7	23.0
Underwriting and Direct Subscriptions.	5.0	28.8	4.5
Refinance of industrial loans ..	260.1	100.8	15.6
Refinance of Export Credits ..	78.8	45.1	7.0
Rediscount	283.8	242.6	37.6
Total ..	1,10,02.7	645.5	100.0

[25th March 1972]

It is evident from the above statement that the rediscounting facilities offered by the Industrial Development Bank of India has occupied the pride of place in the types of assistance given by this institution.

The following table analyses the State-wise distribution of financial assistance sanctioned and disbursed by the Industrial Development Bank of India during 1970-71:—

States.	Assistance sanctioned.	Assistance disbursed.
(RUPEES IN LAKHS.)		
(1)	(2)	(3)
1. Andhra Pradesh	4,98.3	3,23.1
2. Assam	7.5	..
3. Bihar	8,63.9	1,81.3
4. Gujarat	26,02.6	6,23.4
5. Haryana	2,93.8	2,47.5
6. Himachal Pradesh	29.6	15.7
7. Jammu and Kashmir	10.1	4.9
8. Kerala	1,71.4	94.2
9. Madhya Pradesh	7,39.9	8,40.3
10. Maharashtra	31,51.6	26,98.7
11. Meghalaya	..	..
12. Mysore	4,51.8	3,97.8
13. Nagaland	..	..
14. Orissa	5,10.7	92.9
15. Punjab	53.7	56.5
16. Rajasthan	48.4	1,02.8
17. Tamil Nadu	10,02.8	6,45.5
18. Uttar Pradesh	5,37.9	1,70.6
19. West Bengal	14,59.5	5,97.2
20. Union Territories	3,61.8	5,10.9
Total ..	1,27,95.3	76,03.3

It is evident from the above table that Tamil Nadu occupies the fourth place when the quantum of assistance sanctioned is taken into account, while it occupies the third place when the quantum of assistance disbursed is taken into account.

[25th March 1972]

Industrial Credit and Investment Corporation of India (ICICI).—This has been set up in the year 1955, as a Development Bank in the Private Sector. The main object of this Corporation also is to help the industrialists in starting new industries and in expanding, improving and diversifying the existing units. Its main characteristic, however, is the assistance that it gives in rupees as well as in other foreign currencies for the development programmes. This Institution also provides long-term and medium term loans, it directly participates in equity participation, underwrites shares and debentures as also guarantees loans raised from other private investment sources. Mostly this Organisation has been concentrating on non-traditional industries like Engineering and Chemicals. As on December 1970, it assisted 613 Companies out of which 60 belonged to Tamil Nadu. Out of the total sanction of Rs. 29,569 lakhs, the quantum of assistance given to units in Tamil Nadu amounts to Rs. 3,062 lakhs, which forms a 10.4 per cent of the total assistance given to units on all-India basis. The following table indicates the State-wise distribution and sanction of financial assistance given by this Organisation from January 1967 to November 1971 :—

State.	1967	1968	1969	1970	1971*	Total.
(ALL RUPEES IN LAKHS.)						
Andhra Pradesh ..	23	16	100	39	206	384
Assam	..	..	..	..	..	..
Bihar	77	900	143	132	367	16,19
Gujarat	69	237	223	702	571	18,02
Haryana	24	377	47	161	49	658
Kerala	— 3	30	66	110	152	355
Madhya Pradesh ..	— 3	— 21	227	7	69	279
Maharashtra	729	10,51	697	17,21	9,22	51,20
Mysore	14	155	130	11	185	495
Orissa	69	— 8	76	107	250	493
Punjab	5	..	8	..	3	16
Rajasthan	356	— 48	..	..	7	315
Tamil Nadu	250	159	431	255	170	12,65
Uttar Pradesh	338	— 1	105	279	163	884
West Bengal	189	66	737	— 112	192	10,72
Union Territories ..	20	182	114	2	— 2	316
Total ..	21,56	30,94	31,94	34,14	33,04	1,50,73

Notes.—(1) * For 1971 the figures are for the period from January to November 1971.

(2) Negative figures are due to subsequent reductions.

[25th March 1972]

It is seen from the above table that Tamil Nadu has been maintaining a fairly high rank in the whole country with reference to the quantum of assistance received from the ICICI.

INDUSTRIAL FINANCE CORPORATION OF INDIA AND ITS ROLE IN TAMIL NADU.

Industrial Finance Corporation of India (IFC).—This Corporation was set up in the year 1948. It generally caters to long-term and medium term loans to large and medium sized industrial units and the assistance is limited to Companies in the Private, Public and Co-operative Sectors. It also gives assistance through underwriting of shares, subscribing directly to share capital, debentures, etc., guaranteeing of deferred payments, etc. During the year ended June 30, 1971, this Corporation provided a total financial assistance of about 35.32 crores as against the previous years sanction of only 19.38 crores of rupees. On the whole, it sanctioned assistance to 61 industrial projects in that year. Up to June 1971 the total assistance given by Industrial Finance Corporation of India to units in Tamil Nadu works out to Rs. 49.50 crores as against 365.67 crores sanctioned for the whole of India (13.5 per cent of the total assistance). We rank next only to Maharashtra in the quantum of assistance received.

The table at Appendix I indicates the quantum of assistance sanctioned and disbursed by the Industrial Finance Corporation of India during the last 5 years.

L.I.C. AND ITS ROLE IN INDUSTRIAL GROWTH OF TAMIL ANDU.

Life Insurance Corporation of India (LIC).—The role of Life Insurance Corporation of India in industrial development has been significant. On one side it mobilises the long term savings of the large sections of the people and through careful investment husbands these resources and through planned investment contributes to the economic growth of the country.

The following table details the State-wise premium income collected by Life Insurance Corporation of India in the

25th March 1972]

Southern States during the past 5 years. It is seen that consistently the amount collected in Tamil Nadu ranks first.

States.	1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.
(AMOUNT IN LAKHS OF RUPEES.)					
Mysore	11,63.25	13,03.05	14,48.32	16,33.99	18,40.54
Andhra Pradesh	11,64.21	12,39.88	13,71.74	15,16.12	17,10.78
Tamil Nadu (including Pondicherry).	15,00.30	16,50.14	18,63.53	19,62.85	22,39.78
Kerala	7,88.10	7,83.70	9,13.22	8,99.30	9,72.83
Total	46,15.86	49,76.77	55,96.81	60,12.26	67,63.93

The following Table indicates the amount invested by the Corporation in the industries in the State of Tamil Nadu during the last 5 years ending 31st March 1971 :—

TABLE.

Year.	Amount in lakhs of rupees.
1966-67	1,12.23
1967-68	1,11.74
1968-69	88.14
1969-70	1,30.68
1970-71	97.47

N.B.—In these investment figures, they do not include investments made by the LIC in the Water-supply Scheme, Housing, etc., in Tamil Nadu.

ROLE OF COMMERCIAL BANKS IN TAMIL NADU.

Commercial Banks.—Commercial Banks also play a major role in providing finance for industrial activities. The following statement shows the outstanding advances of Scheduled banks in Tamil Nadu for the period 1968-69 and up to October 1970, against industrial raw materials, plantation products, minerals and assets of industrial concerns.

25th March 1972]

Types.	As on				
	30th Decem-ber 1966.	29th Decem-ber 1967.	27th Decem-ber 1968.	12th Decem-ber 1969.	30th Decem-ber 1970.
(RUPEES IN LAKHS.)					
1. Industrial Raw Materials ..	11,40	16,20	19,99	20,17	24,61
2. Plantation Products ..	3,65	3,95	3,22	1,50*	1,49*
3. Maganese, Mica, other Minerals and Mineral Oils.	57	61	65	†	†
4. Assets of Industrial concerns fixed or floating.	22,33	23,48	18,40	18,40	31,40

* Tea only.

† Not available.

Yet another way of looking at the development of industries in the State is to analyse the assistance sanctioned by the scheduled and commercial banks to Small Scale Industries, Road and Water Transport Operators and for setting up industrial estates in this State.

TABLE.

(All figures in thousands of rupees and up to June 1970.)

Items.	All-India.	Tamil Nadu.	Per cent of (3) to (2).
(1)	(2)	(3)	(4)
1. Small-Scale Industries	41,405.23	5,059.08	12.21
2. Road and Water Transport Operators.	3,062.99	279.63	9.03
3. Setting up Industrial Estates ..	88.65	..	..
Total	44,556.87	5,338.71	11.98

State Financial Institutions.—While in the preceding paragraphs an attempt has been made to briefly review the assistance given by the All-India financial institutions to the industrial units in Tamil Nadu, in the following paragraphs, an attempt is made to briefly recount the financial activities of State Industrial financial institutions.

[25th March 1972]

ROLE OF TAMIL NADU INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION.

Tamil Nadu Industrial Investment Corporation (TIIC)—This was set up in 1949. It was the earliest State financial institution to be set up in the whole country. It gives long and medium term loans to industrial units in the State of Tamil Nadu and Pondicherry. It also guarantees loans raised by industrial concerns through the Commercial Banks. It also guarantees the deferred payment contracts entered into by the entrepreneurs for purchase of machinery, etc.

The Cumulative Assistance sanctioned and disbursed by the Corporation from the inception, i.e., 1st September 1949 to 30th June 1971 is as follows :—

		Number of applica- tions.	Amount san- ctioned.	Number of applica- tions.	Amount disbursed.
(RUPEES IN LAKHS.)					
1. Cash loan—					
Small-Scale		119	246.95	85	146.23
Others		361	3,161.19	303	2,443.45
2. Guarantee loan—					
Others		27	636.15	17	450.1
3. Deferred payment Guarantee—					
Small-Scale		3	9.58	1	1.27
Others		78	1,685.35	42	798.51
4. Underwriting of shares and Debentures—					
Small-Scale		1	1.75	1	1.72
Others		104	1,390.71	69	742.47

During 1970-71, the Corporation had rendered different types of assistance amounting to Rs. 325.14 lakhs as against Rs. 219.02 lakhs during 1969-70. The financial assistance rendered both sanctioned and disbursed during the period 1970-71 has shown a rapid increase over the corresponding period in the previous years. The details of loan assistance, underwriting of shares and deferred payment guarantees given

25th March 1972]

for the periods 1969-70 and 1970-71 and the period from 1st July 1971 to 27th September 1971 are given in the Table below:—

	1969-70. (1st July 1969 to 30th June 1970.)	1970-71. (1st July 1970 to 30th June 1971.)	
(RUPEES IN LAKHS.)			
1. Sanctions—			
(a) Loans	241.77	422.90	
(b) Underwriting of shares.	40.50	51.35	
(c) Deferred payment guarantee.	30.95	94.07	568.32
2. Disbursements— ..			
(a) Loans	200.06	281.41	
(b) Underwriting of shares.	12.22	14.58	
(c) Deferred payment guarantee.	0.05	25.07	321.06
(From 1st July 1971 to 19th November 1971)—			
	Sanctions.	Disbursements.	
(a) Loans	134.40	93.48	
(b) Underwriting of shares.	Nil.	7.68	
(c) Deferred payment guarantee.	70.66	15.38	116.54

[25th March 1972]

ROLE OF TAMIL NADU INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION.

Tamil Nadu Industrial Investment Corporation (TIIC)—This was set up in 1949. It was the earliest State financial institution to be set up in the whole country. It gives long and medium term loans to industrial units in the State of Tamil Nadu and Pondicherry. It also guarantees loans raised by industrial concerns through the Commercial Banks. It also guarantees the deferred payment contracts entered into by the entrepreneurs for purchase of machinery, etc.

The Cumulative Assistance sanctioned and disbursed by the Corporation from the inception, i.e., 1st September 1949 to 30th June 1971 is as follows :—

			Number of applica- tions.	Amount sanc- tioned.	Number of applica- tions.	Amount disbursed.
(RUPEES IN LAKHS.)						
1. Cash loan—						
Small-Scale	..	..	119	246.95	85	146.23
Others	..	..	361	3,161.19	303	2,443.45
2. Guarantee loan—						
Others	..	..	27	636.15	17	459.1
3. Deferred payment Guarantee—						
Small-Scale	..	..	3	9.58	1	1.27
Others	..	..	78	1,685.35	42	798.51
4. Underwriting of shares and Debentures—						
Small-Scale	..	..	1	1.75	1	1.72
Others	..	..	104	1,390.71	69	742.47

During 1970-71, the Corporation had rendered different types of assistance amounting to Rs. 325.14 lakhs as against Rs. 219.02 lakhs during 1969-70. The financial assistance rendered both sanctioned and disbursed during the period 1970-71 has shown a rapid increase over the corresponding period in the previous years. The details of loan assistance, underwriting of shares and deferred payment guarantees given

25th March 1972]

for the periods 1969-70 and 1970-71 and the period from 1st July 1971 to 27th September 1971 are given in the Table below:—

	1969-70. (1st July 1969 to 30th June 1970.)	1970-71. (1st July 1970 to 30th June 1971.)	
(RUPEES IN LAKHS.)			
1. Sanctions—			
(a) Loans	241.77	422.90	
(b) Underwriting of shares.	40.50	51.35	
(c) Deferred payment guarantee.	30.95	94.07	568.32
2. Disbursements— ..			
(a) Loans	200.06	281.41	
(b) Underwriting of shares.	12.22	14.58	
(c) Deferred payment guarantee.	0.05	25.07	321.06
(From 1st July 1971 to 19th November 1971)—			
	Sanctions.	Disbursements.	
(a) Loans	134.40	93.48	
(b) Underwriting of shares.	Nil.	7.68	
(c) Deferred payment guarantee.	70.66	15.38	116.54

[25th March 1972]

The following table gives a yearwise break-up of loans Industrial Investment Corporation, according to the category

THE TAMIL NADU INDUSTRIAL

(i) Number of Entrepreneurs (applications) to whom the loans were

(RUPEES IN

Year.	Small scale.			
	Sanctioned.		Disbursed.	
	Number of	Amount.	Number of	Amount.
	applica- tions.	applica- tions.	applica- tions.	applica- tions.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. 1964-65	..	9	20.99	8
2. 1965-66	..	2	3.25	4
3. 1966-67	..	3	7.95	2
4. 1967-68	..	4	12.39	5
5. 1968-69	..	7	26.35	2
6. 1969-70	..	13	28.25	11
7. 1970-71	..	57	118.91	33
8. 1971-72 up to December 1971	..	39	88.21	37
Total	..	134	306.30	102

198.53

25th March 1972]

sanctioned and disbursed during 1965-71 by the Tamil Nadu of entrepreneurs :

INVESTMENT CORPORATION LTD.

sanctioned and disbursed during 1965-71 (Yearwise : July to June).

LAKHS.)

	Others.				Total.			
	Sanctioned.		Disbursed.		Sanctioned.		Disbursed.	
	Number of	Amount.	Number of	Amount.	Number of	Amount.	Number of	Amount.
	applica- tions.	applica- tions.	applica- tions.	applica- tions.	applica- tions.	applica- tions.	applica- tions.	applica- tions.
	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
	48	570.13	30	319.18	57	591.12	38	333.60
	38	426.80	35	377.86	40	430.05	39	387.50
	17	196.99	13	256.79	20	204.94	15	261.35
	13	146.41	5	59.95	17	158.80	10	72.76
	13	138.95	18	181.86	20	165.30	20	193.25
	23	213.52	17	174.39	36	241.77	28	200.06
	31	303.99	23	232.01	88	422.90	56	281.41
	4	32.00	10	64.97	43	120.21	47	135.61
	187	2,028.79	151	1,667.01	321	2,335.09	253	1,865.54

[25th March 1972]

Special Fillip given by T.I.I.C. to Small-Scale section.

It is seen from the above table that the number of small-scale units that are being helped by the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation is increasing. The Corporation has been offering special concessions to the Small-Scale-Industries. The rate of interest for Small-Scale Industries has been fixed as $8\frac{1}{2}$ per cent as against the lending rate of $9\frac{1}{4}$ per cent per annum for other industries. The loan is given up to 75 per cent of the security for Small-Scale Industrialists as against 50 per cent in the case of others. The Government of Tamil Nadu have also exempted the stamp duty payable on the mortgage of the assets in favour of the Corporation in the case of assistance given to Small-Scale Industrialists. Investigation fees payable by small-scale units for getting the loan application processed is also reduced when it is a small-scale unit. To expedite sanction of the loans to small-scale industrial units, the Board has appointed a special committee which is empowered to sanction the loans to small-scale industrial units up to Rs. 2 lakhs earlier. Consequent to all these incentives, there has been a substantial fillip Investment Corporation has been reduced to Rs. 25,000 as against a minimum of Rs. 2 lakhs earlier. Consequent to all these incentives, there has been a substantial fillip to assistance given by this State Financial Corporation to the small-scale industrial units in Tamil Nadu. The number of applications received from and assistance sanctioned to the small-scale units for the period 1970-71 is 134 and 57 respectively, as against 53 and 13 respectively for the corresponding period in 1969-70. The total amounts sanctioned to the small-scale industries during 1970-71 was Rs. 118.91 lakhs as against Rs. 28.25 lakhs for the corresponding period in 1969-70. During the whole period of 22 years from 1949 to 1970, the total amount sanctioned to the small industries was only Rs. 128.04 lakhs as against Rs. 118.91 lakhs sanctioned during the one year (i.e., 1st July 1970 to 30th June 1971). Thus the special concessions shown to the small-scale industrialists has borne fruit.

T.I.I.C.'s Technocrats Assistance Scheme.

The Tamil Nadu Industrial Investment has recently introduced certain special schemes for assisting Technocrats and Rural Medical Practitioners. During March 1971, with a view

[25th March 1972]

to help the Technocrats, the Corporation introduced a new scheme to assist technically qualified persons to start small-scale industrial units. The maximum amount of loan under this scheme is Rs. 2 lakhs and the minimum is Rs. 10,000. The Corporation will advance 100 per cent of the block assets if the loan is for Rs. 1 lakh and 90 per cent advance will be given if the loan is above Rs. 1 lakh. The rate of interest will be charged at 7 per cent per annum. The investigation fees payable in such case has also been reduced to 0.5 per cent of the loan applied for with a minimum of Rs. 125 and a maximum of Rs. 500. The loan is repayable in 7 annual instalments with three years moratorium from the date of sanction.

Rural Medical Practitioners Assistance Scheme.

A scheme to assist the medical practitioners has also been introduced by this financial corporation in June 1971, with a view to encourage the doctors to go into the rural areas and set up practice. This scheme applies to the areas which come under a Panchayat Board or a Panchayat Union, but not to those areas which are in a Municipality or a Corporation. Any registered medical practitioner (including Veterinary practitioners) are eligible for assistance under the scheme. The minimum amount fixed for such assistance is Rs. 10,000. The maximum amount is Rs. 1 lakh. The rate of interest that will be charged is 7 per cent per annum. The loan is repayable in 8 annual instalments with a initial repayment holiday for 2 years.

Backward areas Assistance Scheme.

The Corporation has also offered special concessions to industrialists to set up industrial units in areas identified as industrially backward by the Planning Commission and the Government of Tamil Nadu. The rate of interest charged by the Corporation for the units set up in such industrially backward areas will be only 7 per cent per annum. The initial moratorium period will be increased to 4 years from 2 years in those areas. In addition, the amortisation period is increased to 10 years from 8 years. The commitment charge is reduced to 2 per cent from 1 per cent and underwriting commission is reduced to $\frac{1}{2}$ per cent from 2.5 per cent in the case of underwriting of shares for units to be set up in the industrially backward areas.

[25th March 1972]

With a view to make it easier for the industrialists, spread all over the State to obtain assistance from this Corporation, they have recently opened 2 branches, one at Madurai and another at Coimbatore. These branches will, it is hoped, attract more small scale units into the fold of organised sector of industrial finance by making financial assistance available at their very door step.

Inter-State Comparisons.

The following statement shows the loans sanctioned and the amount disbursed, as also the amount outstanding in some of the State Financial Corporations in the country as at the end of 31st March 1971.

Name of the Corporation.	Amount sanctioned.	Amount disbursed.	Amount standing.
(RUPEES IN LAKHS.)			
1. Kerala Financial Corporation	10.13	8.19	6.01
2. Mysore State Financial Corporation ..	12.55	9.74	7.89
3. Maharashtra State Financial Corporation.	39.27	29.86	22.42
4. Gujarat State Financial Corporation ..	22.36	17.01	11.56
5. West Bengal Financial Corporation ..	13.57	11.27	7.10
6. Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Ltd. (as on 30—6—71).	31.66	30.49	17.70

It is seen from the above table that the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation stands almost next to the Maharashtra State Financial Corporation, with reference to the amount sanctioned and first with reference to the amount disbursed.

The assistance given by Tamil Nadu Industrial Investment Corporation classified industry-war is detailed at Appendix II.

Assistance given by Tamil Nadu State Co-operative Bank.

Tamil Nadu State Co-operative Bank.—The Tamil Nadu State Co-operative Bank has also been extending assistance to some of the industrial undertakings in this State. This Bank has been concentrating on extending assistance to Co-operative Sugar Factories and Co-operative Spinning Mills in the industrial field.

25th March 1972]

The table at Appendix III shows the term loans disbursed to the Co-operative Spinning Mills and Sugar Factories by the Tamil Nadu State Co-operative Bank and the repayments made by those units.

The State Co-operative Bank has also been providing working capital accommodation to the Co-operative Spinning Mills and Sugar Factories in this State both directly as also through the Central Co-operative Banks in the districts. This is evident from the table at Appendix IV. The Co-operative Bank has thus come in a big way to help the Co-operative Sugar Factories and the Co-operative Spinning Mills in this State.

Role of Industrial Co-operative Bank.

Industrial Co-operative Bank.—In Tamil Nadu an Apex Bank for providing finance to the industrial co-operatives exclusively was established in 1961. It was felt that the conventional co-operative banks would prefer to give loan to agricultural co-operatives rather than to Small Industrial Co-operative Societies. Hence, a separate Apex Bank was set up in 1961 mainly to finance industrial Co-operative societies. The State Government agreed to contribute 51 per cent of the total paid up share capital of the Bank and the balance of 49 per cent was contributed by the members. The share capital of the Bank is 46.17 lakhs of which 24.30 lakhs is contributed by Government. The State Government has also guaranteed the repayment of fixed deposit collected by this Bank up to a limit of Rs. 75 lakhs. As on 31st December 1971, this Bank had 327 industrial co-operative societies at its roll. the quantum of loan issued by this Bank has also been steadily growing as is evident by the following table :—

						Loans issued.
						RS.
1966-67	..	..	..	..	..	17,52,600
1967-68	..	..	..	..	..	24,61,340
1968-69	..	..	..	..	..	16,82,900
1969-70	..	..	..	..	..	18,85,149
1970-71	..	..	..	..	..	41,81,000
1971-72	..	..	..	..	..	36,50,000

(up to 31—12—1971.)

NOTE.—These figures do not include renewals of cash credit loans sanctioned to the societies.

[25th March 1972]

It will be seen from the above table that the quantum of loan extended by this industrial co-operative bank has been steadily growing. In 1969-70, this Bank earned a profit of Rs. 3.04 lakhs while in 1970-71, it has been earned profit of Rs. 4 lakhs. Of the 327 societies assisted by this Bank 125 are running at a profit.

The most important industrial co-operative assisted by this Bank is the Co-operative Tea Factories in Nilgiris district. The tables at Appendix V, VI, VII indicated the cash credit and other assistance given by T.N.I.C. Bank to some important industrial co-operatives in this State.

So far the Reserve Bank has not recognised this Co-operative Bank as an Apex Bank. As such, we have not been able to avail of the refinance facilities and the other credit guarantee facilities given by the Reserve Bank of India. However, this Government is still pressing with the Reserve Bank for recognising this Industrial Co-operative Bank as an Apex Bank.

Assistance given under the State Aid to Industries Act.

State Aid to Industries Act.—Yet another source of Industrial finance available for the entrepreneurs in this State is the loan given under the State Aid to Industries Act. Under this, the industrialists are entitled to get Rs. 2 lakhs as loan for purchase of land and or machinery or for construction of factory premises. Working capital loan is also given in deserving cases. Government has approved a list of industries to which loan could be given under the State Aid to Industries Act. These industries are classified under four categories, viz., those eligible for State Aid loan up to Rs. 2,000 and up to Rs. 5,000 and up to Rs. 1,00,000 and up to Rs. 2 lakhs. The loan is given on personal security up to Rs. 2,000 and on personal security of Applicant plus one or more personal surety for loans up to Rs. 5,000 and on hypothecation of machinery or immovable property or both for loans above Rs. 5,000.

In 1969-70 a sum of Rs. 24.9 lakhs was sanctioned under this provision, while in 1970-71 a sum of Rs. 31.7 lakhs was sanctioned under this head. It is expected that in the year 1971-72 a sum of Rs 40 lakhs will be disbursed. The statement at Appendix VIII gives details regarding the loans sanctioned during the last five years.

25th March 1972]

Role of Handloom Finance Corporation.

Tami Nadu Handloom Finance and Trading Corporation, Limited.—This Corporation was set up in the year 1964 as Public Limited Company, with an authorised capital of Rs. 1 crore. This institution was to extend financial assistance to weavers who are outside the co-operative fold. It extends only Working Capital Assistance. The total paid up capital, of the Corporation was Rs. 62.35 lakhs on 31st December 1970, of which on date, the State Government has subscribed Rs. 25 lakhs. The details of investment made by the State is as follows :—

						(RUPEES IN LAKHS.)
1963-64	..	..	..	..	..	12.60
1969-70	..	..	..	..	..	7.40
1970-71	..	..	..	..	..	5.00
						25.00

The financial assistance disbursed by the Corporation to the individuals and textile firms during the last three years are as follows :—

Year.	Loans to firms.		Loans to individuals.	
	Number of cases.	Amount.	Number of cases.	Amount.
(RUPEES IN LAKHS.)				
1969	349	40.51	1,732	95.17
1970	427	47.74	1,760	92.57
1971	392	47.33	1,726	92.58
(up to 31-12-1971)				

The loan disbursed by this Corporation from its inception to 1971 amounts to Rs. 770 lakhs. Generally this Corporation gives loan for period varying from 12 to 18 months. This Corporation extends loan on personal security upto Rs. 1,000 and on the mortgage of movable and immovable property for loans above Rs. 1,000. Advances are given even against stock in trade.

[25th March 1972]

India scheme for the grant of 10 per cent outright grant of subsidy to industrial units to be set up in selected backward tracts. This Corporation is having the following proposals under consideration:—

(i) Working out a scheme for assisting private entrepreneurs in conducting technical feasibility studies for various projects ;

(ii) It proposes to acquire lands in specific growth centres, develop the same by providing necessary infra-structural facilities and thus enhance the scope for the industrialists to set up industries in those growth centres :

(iii) To have a dialogue with the Commercial Banks and work out a capital participation scheme on the model of the scheme existing in Maharashtra State ;

(iv) To have a dialogue with the Commercial Banks and work out a Credit Guarantee Scheme on the lines of the one existing in Maharashtra State.

This Corporation, it is expected, will go into full operation in 1972-73.

Incentives to promote growth of Industrially Backward areas.

Concessional finance offered in the industrially backward areas.— Government of India have declared the following eight districts as Industrially backward in this State, viz., (i) South Arcot ; (ii) North Arcot ; (iii) Dharmapuri ; (iv) Tiruchirappalli ; (v) Thanjavur ; (vi) Ramanathapuram ; (vii) Madurai and (viii) Kanyakumari. Any industrial unit set up in this area, is eligible for concessional finance from the All-India Financial Institutions. The terms and the concessions offered for industries set up in this area by the various financial institutions are detailed at Appendix X.

The State Government has also declared 40 taluks as industrially backward for purposes of power tariff concessions. Industrial units set up in those taluks will be able to get reduction of 15 per cent in power tariff with consequent reduction in tax. A list of these 40 taluks is appended in Appendix XI.

25th March 1972]

The Government of India have also specified 10 taluks as an industrially backward tract and have offered 10 per cent subsidy to the industrial units set up in that area with a fixed capital investment of less than Rs. 50 lakhs. These ten taluks are Ramanathapuram, Mudukulathur, Sivaganga, Paramakudi, Tiruvadanai and Thirupattur taluks in East Ramanathapuram district and Melur taluk in Madurai district and Thirumayam, Alangudi and Kulathur taluks in Tiruchirappalli district.

These different types of concessional finance offered in the backward areas contribute in encouraging the flow of industrial finance and investment into these backward areas.

[25th March 1972]

Industrial Finance Corpo

STATEWISE DISTRIBUTION OF FINANCIAL ASSISTANCE SANCTIONED
THE LAST 1966-67 TO 1970-71 JULY-)

(RUPEES IN

States.	1966-67.		1967-68.	
	Sanc-	Disburse-	Sanc-	Disburse-
	tions	ments.	tions.	ments.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Orissa	(a)	113.56	41.00	..
	(b)	..	..	57.33
	(c)	..	..	..
Punjab	(a)	25.00	96.06	1.14
	(b)	..	2.00	84.03
	(c)	..	..	..
Rajasthan	(a)	50.00	45.93	305.00
	(b)	..	..	12.80
	(c)	200.00	200.00	..
Tamil Nadu	(a)	112.71	403.07	127.21
	(b)	27.50	45.34	228.64
	(c)	..	95.28	57.00
Uttar Pradesh	(a)	253.48	115.35	10.00
	(b)	60.00	9.43	15.00
	(c)	200.00	11.09	4.22
West Bengal	(a)	87.74	235.62	215.71
	(b)	17.00	25.53	30.00
	(c)	36.60	..	34.78
Delhi	(a)	50.00	..	42.53
	(b)	..	..	42.34
	(c)	..	..	..
Goa, Daman and Diu	(a)	..	..	..
	(b)	..	..	..
	(c)	..	..	..
Total	(a)	1,569.44	2,927.85	2,406.42
	(b)	228.93	290.52	156.07
	(c)	457.05	563.76	110.47
Grand total ..		2,255.42	3,782.13	2,672.96
				2,685.89

(a) Represents loans including foreign currency loans.

(b) Underwriting of and direct subscription to shares and debenture issues.

25th March 1972]

ration of India—cont.

AND DISBURSED BY THE INDUSTRIAL FINANCE CORPORATION OF INDIA DURING
JUNE—cont.

LAHRS).

1968-69.		1969-70.		1970-71.		July 1971.	Nov. 1971.
Sanc-	Disburse-	Sanc-	Disburse-	Sanc-	Disburse-	Sanc-	Disburse-
tions.	ments.	tions.	ments.	tions.	ments.	tions.	ments.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
202.44	19.55	3.77	4.12	269.05	123.73	62.71	17.62
..	..	..	..	10.00	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
13.55	18.81	33.56	1.07	0.70	9.02	..	0.49
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
1.28	126.58	10.66	50.00	81.10	4.00	36.50	19.00
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
399.64	78.96	120.00	289.20	216.78	139.77	35.00	101.78
24.88	27.25	..	14.54	5.00	7.24	..	..
28.46	28.35	170.73	7.40	..	19.79	..	3.70
304.32	167.37	113.95	163.73	397.34	135.35	139.00	58.20
5.00	11.08	..	7.05	44.25	7.84	16.00	4.07
..	..	..	..	..	..	..	..
632.51	202.82	319.93	94.98	49.50	160.66	28.39	50.73
3.00	8.17	10.00	2.16	..	0.92	..	..
21.90	..	24.72	21.90	..	..	..	..
..	..	30.00	..	..	30.00	..	..
..	..	6.50	..	..	5.78	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	75.00	9.73	..	29.20	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
2,743.05	1,508.38	1,570.08	1,685.77	3,109.61	1,628.19	1,339.60	667.17
272.44	167.50	167.50	85.23	380.15	86.72	56.00	42.00
50.36	28.35	200.16	34.07	42.35	19.79	..	3.70
3,065.85	1,704.23	1,937.74	1,805.07	3,532.11	1,734.70	1,395.60	712.87

(c) Guarantees for deferred payments for machinery imported by the concerns and loans raised by them in foreign countries.

APPENDIX II—cont.

TAMIL NADU INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION LIMITED—cont.

(ii) The amount of Loan sanctioned Industrywise—cont.

Industry.	(RUPEES IN LAKHS).												
	1967—68.			1968—69.			1969—70.						
	Small Scale.	Others.	Number of Applications.	Small Scale.	Others.	Number of Applications.	Small Scale.	Others.	Number of Applications.				
	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)	(26)
	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.
1 Food Manufacturing Industries ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
2 Sugar Factories and Refineries (Sugar).	1	3.70	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
3 Paper and Paper Products (including printing and publishing).	..	..	..	..	..	..	..	..	2	7.60	3	33.50	..
4 Manufacturing of Rubber and Rubber Products including elastene.	..	..	..	..	..	..	1	1.25	2	5.32	1	1.42	..

APPENDICES

[25th March 1972]

25th March 1972]

APPENDICES

	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)	(26)
	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.
5 Manufacture of Textiles ..	..	..	3	14.40	2	10.00	6	83.20	1	1.47	4	34.50	..
6 Chemical and Chemical Products (including plastics).	1	5.00	3	51.50	2	4.00	1	25.00	..	..	6	47.50	..
7 Manufacture of products of Petroleum and Coal.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	25.00	..
8 Non-ferrous Metal Products (Aluminium).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
9 Non-metallic mineral products except Petroleum and Coal (Cements, Bricks and Ceramics).	..	..	..	..	..	..	..	..	1	0.85	2	11.60	..
10 Basic Metal Industries (Iron and steel castings and forgings, etc.).	..	..	3	37.10	..	..	2	14.50	1	2.00	3	16.00	..
Carried over ..	2	8.70	9	103.00	5	20.00	10	123.95	10	20.98	20	169.52	..

APPENDIX II—cont.

TAMIL NADU INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION LIMITED—cont.

(ii) The amount of Loan sanctioned Industries—cont.

Industry.	(RUPEES IN LAKHS.)											
	1964-65.		1965-66.		1966-67.							
	Small Scale.	Others.	Small Scale.	Others.	Small Scale.	Others.	Small Scale.	Others.	Small Scale.	Others.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.
11 Manufacture of machinery except Electrical machinery.	3	6.39	39	468.27	1	1.25	25	284.30	2	5.62	14	130.2
12 Manufacture of metal products except machinery and transport equipments.	3	7.25	3	34.44	1	2.00	3	33.00	..	..	2	40.
	1	1.00	..	..	..	..	2	15.00	..	..	..	2.5

APPENDICES

[25th March 1972]

25th March 1972]												
13 Manufacture of Electrical machinery appliances and supplies.	2	6-35	2	32-50	..	..	2	45-00	..	..	1	22-8
14 Manufacture of Transport Equipment, etc.	..	..	2	26-42	..	..	2	18-50	..	..	..	..
15 Hotel Industry	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
16 Distribution of Electricity Gas and Water.	..	..	1	2-50	..	..	..	..	..	..	..	..
17 Miscellaneous manufacturing Industries.	..	..	1	6-00	..	..	4	31-00	1	2-35	..	1-40
Total ..	9	20-99	48	570-13	2	3-25	38	426-80	3	7-95	17	196-99

APPENDICES

APPENDIX II—cont.
TAMIL NADU INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION LIMITED—cont.

(ii) The amount of Loan sanctioned Industrywise—cont.

Industry.	1967-68.				1968-69.				1969-70.			
	Small Scale.		Others.		Small Scale.		Others.		Small Scale.		Others.	
	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.
	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)
..	2	8.70	9	103.00	5	20.00	10	123.95	10	20.98	20	169.52
11 Manufacture of machinery except Electrical Machinery.	1	1.44	2	20.56	..	..	1	5.00	..	..	1	10.00
12 Manufacture of metal products except machinery and Transport equipments.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	4.00

APPENDICES

[25th March 1972

25th March 1972]

APPENDICES

	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.	Number of Applications.	Amount.
	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)
13 Manufacture of Electrical machinery appliances and supplies.	..	..	..	..	1	1.85	..	..	..	..	..	..
14 Manufacture of Transport Equipment, etc.	1	2.25	1	3.50	..	..	1	5.00	2	3.77	1	30.00
15 Hotel Industry	..	..	1	19.35	..	..	1	5.00	..	..	..	..
16 Distribution of Electricity Gas and Water.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
17 Miscellaneous Manufacturing Industries.	..	..	..	..	1	4.50	..	..	1	3.50	..	..
Total ..	4	12.39	13	146.41	7	26.35	13	138.95	13	28.25	23	213.52

APPENDIX III.

THE TAMIL NADU STATE CO-OPERATIVE BANK LTD., MADRAS-1.

DIRECT FINANCE:

Name of the Co-operative Spinning Mills.	Working Capital Accommodation.					
	1967 Limit.	1968 Limit.	1969 Limit.	1970 Limit.	1971 Limit.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	
	(RUPEES IN LAKHS.)					
1 Kanyakumari	15-00	25-00	25-00	30-00	(Transferred to Central Co-operative Bank on 10th November 1971).	..
2 North Arcot	10-00	15-00	25-00	25-00	(Transferred to Central Co-operative Bank on 19th August 1971).	70-00
3 Kancheepuram	15-00	15-00	25-00	25-00	..	..
Name of the Co-operative Sugar Mills—						
1 Ambur	..	..	..	..	..	..

FINANCE THROUGH CENTRAL CO-OPERATIVE BANKS:

Name of Central Co-operative Bank. Name of Co-operative Spinning Mills.

1 Tirunelveli	South India and Tiruchendur.	30-00	35-00	49-00	85-00	100-00
2 Madurai	Madurai	10-00	20-00	20-00	20-00	20-00
3 Thanjavur	Thanjavur	10-00	20-00	20-00	20-00	20-00

[25th March 1972]

25th March 1972]

APPENDICES

4 South Arcot	South Arcot	10-00	10-00	15-00	20-00	25-00
5 Coimbatore	Coimbatore	..	20-00	20-00	25-00	25-00
6 Ramanathapuram	Srivilliputtur	..	20-00	20-00	20-00	20-00
7 Salem	Salem	..	..	15-84	15-84	15-84
8 Kancheepuram	Kancheepuram Kammamman.	..	..	..	20-00	25-00
9 Vellore	North Arcot	..	..	..	..	20-00
10 Kanyakumari	Kanyakumari	..	..	..	..	35-00
Name of Co-operative Sugar Mills.						
1 Madurai	National	..	25-00	..	100-00	95-00
2 Salem	Salem	..	..	..	50-00	170-00
3 South Arcot	Kallakurichi	..	..	..	..	145-00
4 Kancheepuram	Madurantakam	..	..	..	..	95-00
		100-00	215-00	273-84	494-84	880-84

APPENDIX V.
PARTICULARS OF LOANS SANCTIONED TO THE SINDCO SOCIETIES BY THE TAMIL NADU STATE INDUSTRIAL CO-OPERATIVE BANK LIMITED, MADRAS.

Year.	Cash Credit limit sanctioned amount.	Issues.	Repaid.	Outstanding.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		(RUPEES IN LAKHS.)		
1966-67	17.30	14.89	4.49	11.06
1967-68	26.50	7.14	5.80	12.40
1968-69	19.00	25.48	20.22	17.65
1969-70	31.00	45.09	45.01	17.73
1970-71	24.00	32.74	29.43	21.05

APPENDIX VI.
PARTICULARS OF LOANS SANCTIONED BY THE TAMIL NADU STATE INDUSTRIAL CO-OPERATIVE BANK LIMITED, MADRAS.

Year.	Loans sanctioned.			Outstandings.		
	Cash Credit Loan.		Term Loan.	Cash Credit Loan.		Term Loan.
	No.	Amount.		No.	Amount.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					(RUPEES IN LAKHS.)	
1962-63	1	0.50	20	3.59	0.21	18
1963-64	29	10.97	27	5.75	7.96	45
1964-65	30	8.15	24	13.00	14.10	64
						3.07
						8.79
						10.90

[25th March 1972]

1965-66
1966-67
1967-68
1968-69
1969-70
1970-71

42	35.09	36	10.30	69	33.15	98	21.26
12	12.04	8	3.74	82	63.74	..	35.66
31	24.14	3	0.47	80	80.60	..	33.92
31	20.63	4	0.50	96	69.01	100	51.43
49	17.17	9	1.68	90	77.01	94	44.27
43	21.73	10	20.08	111	72.49	95	49.12

25th March 1972]

APPENDIX VII.

PARTICULARS OF LOANS SANCTIONED TO THE INDUSTRIAL CO-OPERATIVE TEA FACTORIES BY THE TAMIL NADU STATE INDUSTRIAL CO-OPERATIVE BANK LIMITED, MADRAS.

Year.	Issues.			Repaid.			Outstanding.		
	Cash credit loans		Term loans	Cash credit loans		Term loans	Cash credit loans		Term loans
	amount.	amount.		amount.	amount.		amount.	amount.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
					(RUPEES IN LAKHS.)				
1967-68	42.50	0.50	0.50	7.70	0.14	34.56	19.38		
1968-69	40.75	19.47	19.47	38.03	0.15	13.89	38.70		
1969-70	18.75	18.32	..	17.75	5.87	14.46	32.83		
1970-71	19.75	2.41	2.41	19.31	6.21	3.00	28.71		

APPENDIX VIII.

STATEMENT SHOWING THE PARTICULARS OF LOAN SANCTIONED DURING THE YEARS 1966-67, 1967-68, 1968-69, 1969-70 AND 1970-71, UNDER STATE AID TO INDUSTRIES ACT.

	1966-67.		1967-68.		1968-69.		1969-70.		1970-71.	
	Number of cases.	Amount.	Number of cases.	Amount.	Number of cases.	Amount.	Number of cases.	Amount.	Number of cases.	Amount.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
1 Number of loan cases sanctioned by the Cottage Industries Officer.	1,388	7,06,425 00	2,231	9,86,350 00	680	4,77,900 00	526	4,17,650 00	802	8,27,850 00
2 Number of loan cases sanctioned by the Assistant Director of Industries and Commerce.	1,131	20,18,024 25	590	13,79,014 00	640	14,64,708 00	981	14,12,200 00	921	16,22,100 75

3 Number of loan cases sanctioned by the Regional Deputy Director of Industries and Commerce.

	-	-	..	..	9	64,200 00	4	29,500 00	6	44,000 00
--	---	---	----	----	---	-----------	---	-----------	---	-----------

APPENDICES

[25th March 1972]

4 Number of loan cases sanctioned by the Joint Director of Industries and Commerce.	1	10,000 00	1	10,000 00	1	8,500 00	..	..	2	18,200 00
---	---	-----------	---	-----------	---	----------	----	----	---	-----------

5(a) Number of loan cases sanctioned by the Director of Industries and Commerce himself.

	12	2,18,800 00	5	91,200 00	5	1,00,000 00	5	91,000 00	4	88,500 00
--	----	-------------	---	-----------	---	-------------	---	-----------	---	-----------

(b) Number of loan cases sanctioned by the Director of the recommendation on the Board of Industries.

	3	3,51,000 00	3	1,28,000 00	6	2,49,000 00	4	1,84,000 00	5	2,28,000 00
--	---	-------------	---	-------------	---	-------------	---	-------------	---	-------------

(c) Number of loan cases sanctioned by the Government on the recommendation of the Board of Industries.

	8	1,93,000 00	4	3,76,000 00	3	2,57,000 00	3	3,56,000 00		3,38,500 00
--	---	-------------	---	-------------	---	-------------	---	-------------	--	-------------

2,543	34,97,249 25	2,884	29,70,564 00	1,344	26,21,308 00	1,473	24,90,350 00	1,744	31,67,210 75
-------	--------------	-------	--------------	-------	--------------	-------	--------------	-------	--------------

25th March 1972]

APPENDICES

[25th March 1972]

APPENDIX IX.
CLASSIFICATION OF LOANS (DISTRICT-WISE) GIVEN BY HANDLOOM FINANCE CORPORATION.

Name of the district.	Number of applications received during					Total number of applications received up to 1970.		Number of applications received in 1971.		Amount sanctioned during	
	1965.	1966.	1967.	1968.	1969.	1970.	(8)	(9)	(10)	1965.	1966.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(11)
1. Madras ..	7	48	55	68	72	68	318	60	1,43,500	6,49,600	
2. Chingleput ..	4	19	36	31	25	39	154	51	9,04,500	87,750	
3. North Arcot ..	17	12	19	22	18	30	118	32	30,100	98,600	
4. South Arcot ..	1	9	11	10	18	15	64	12	3,750	2,16,000	
5. Thanjavur ..	5	6	1	..	..	..	12	3	6,000	9,500	
6. Tiruchirappalli ..	12	17	22	35	38	43	167	42	14,800	34,950	
7. Salem and Dharmapuri ..	216	434	675	759	887	890	3,863	905	5,51,250	20,15,800	
8. Coimbatore ..	108	288	294	334	327	326	1,677	387	5,59,350	19,34,600	
9. Madurai ..	108	209	213	260	303	328	1,421	367	5,41,700	13,33,800	
10. Ramanathapuram ..	95	189	178	197	224	240	1,123	222	3,43,300	8,06,600	
11. Tirunelveli ..	61	132	183	180	198	211	965	211	3,09,800	5,97,000	
12. Kanyakumari ..	5	15	19	26	20	27	112	28	67,500	1,23,900	
Total ..	641	1,378	1,706	1,922	2,130	2,217	9,994	2,320	34,75,550	78,08,300	

25th March 1972]

	Amount sanctioned during—cont.					Total amount up to 1970.		Amount sanctioned in 1971.	
	1967.	1968.	1969.	(14)	(15)	(16)	(17)	(17)	(17)
1. Madras ..	6,90,250	10,66,750	8,23,750	..	8,18,900	41,86,750	6,85,300	6,85,300	
2. Chingleput ..	1,40,800	1,25,750	1,26,600	..	1,76,700	15,63,100	1,79,600	1,79,600	
3. North Arcot ..	1,17,800	1,37,850	1,05,250	..	1,48,450	6,38,050	1,66,950	1,66,950	
4. South Arcot ..	1,10,650	42,250	84,000	..	1,27,500	4,84,150	72,250	72,250	
5. Thanjavur ..	20,00,000	..	..	..	..	2,15,500	29,500	29,500	
6. Tiruchirappalli ..	3,80,450	2,89,000	4,31,950	..	4,88,850	16,40,000	4,07,300	4,07,300	
7. Salem and Dharmapuri ..	39,13,230	43,73,520	54,75,035	..	54,58,250	2,17,87,085	52,00,425	52,00,425	
8. Coimbatore ..	27,68,250	28,10,950	28,79,400	..	28,73,850	1,38,26,400	35,46,675	35,46,675	
9. Madurai ..	15,86,775	18,14,375	20,70,350	..	21,77,700	95,24,700	25,21,200	25,21,200	
10. Ramanathapuram ..	8,73,000	9,36,950	10,13,000	..	10,89,350	50,62,400	9,00,950	9,00,950	
11. Tirunelveli ..	7,01,075	7,92,700	8,29,475	..	9,33,800	41,63,850	9,85,650	9,85,650	
12. Kanyakumari ..	1,25,550	1,96,500	1,69,750	..	1,60,500	81,43,700	2,60,000	2,60,000	
Total ..	11,60,837	1,25,80,595	1,40,08,560	..	1,44,53,850	6,39,34,685	1,49,35,800	1,49,35,800	

APPENDIX X.

CONCESSIONAL FINANCE BY THE INDUSTRIAL DEVELOPMENT BANK OF INDIA AND INDUSTRIAL FINANCE CORPORATION OF INDIA TO PROJECTS IN SPECIFIED BACKWARD AREAS.

I. DETAILED TERMS AND CONDITIONS.

(a) INDUSTRIAL DEVELOPMENT BANK OF INDIA.

(i) *Rate of interest.*—Seven per cent per annum (with a penalty of half per cent for defaults) against the present normal rate of $8\frac{1}{2}$ per cent with a half per cent penalty.

(ii) *Extension of initial moratorium in the repayment of loans.*—The IDBI will allow five years moratorium to the assisted concerns for the first repayment of the principal amount of loans, against the normal practice of three years.

(iii) *Longer amortisation period for loans.*—Against the normal repayment period of 10 to 15 years, projects from the backward areas would be allowed a longer period of 15 to 20 years.

(iv) *Participation in risk capital.*—Depending on the merits of the case, IDBI may subscribe relatively heavily to the risk capital of projects in backward areas.

(v) *Reduction in the underwriting commission.*—The underwriting commission in respect of public issue of shares/debentures made by concerns in backward areas could be reduced by 50 per cent, i.e., it could be $1\frac{1}{2}$ per cent/ $\frac{3}{4}$ per cent instead of $2\frac{1}{2}$ per cent/ $1\frac{1}{2}$ per cent at present.

(vi) *Reduction in commitment charge.*—At present, the IDBI charges a rate of one per cent per annum on account of commitment charge on amounts which remain undrawn by the assisted concerns. This charge may be reduced to half per cent or waived altogether in exceptional case for projects in the backward areas.

(vii) *Consultant's Charges.*—The I. D. B. I. may also bear the cost of consultancy services to prepare feasibility reports for the entrepreneurs initially, subject to reimbursement later when the project reaches the profitability stage.

(viii) *Other terms and conditions.*—The IDBI already follows a flexible attitude, in respect of promoter's contribution, margin requirements, etc. The IDBI may continue to adopt similar attitude in respect of projects from backward areas and relax these requirements depending on the merits of each case. The IDBI may also agree to suitable postponement of the interest payment in the initial years of the project.

(b) INDUSTRIAL FINANCE CORPORATION OF INDIA.

(i) *Rate of interest.*—As against the current rate of interest at nine per cent (with a rebate of half per cent for punctual payments of instalments of interest and principal) a lower rate of interest, i.e., $7\frac{1}{2}$ per cent (with a rebate of half per cent) will be charged.

(ii) *Initial grace period for commencement of repayment of loans.*—The Corporation's normal practice is to allow three years moratorium to an assisted concern for the first repayment of the principal amount of the loan. In the case of undertakings in backward areas, this period would be extended to five years, from the date of the first disbursement of the loan.

(iii) *Amortisation period for loans.*—As against the normal period of 10 to 12 years for repayment of loan, this period would be extended to 15/20 years.

(iv) *Margin of security.*—The present practice of the Corporation is to aim at a margin of 50 per cent, this would be reduced to 30/35 per cent. In other words, an equity ; debt ratio of 1 : 2 would be acceptable.

(v) *Promoter's contribution.*—The Corporation would be prepared to accept a lower contribution from the promoters to the cost of the project than its normal requirements.

APPENDIX XI.

AREAS DECLARED AS "INDUSTRIALLY UNDER-DEVELOPED" AND HENCE ELIGIBLE FOR POWER TARIFF CONCESSIONS UNDER G.O. Ms. No. 1798, PUBLIC WORKS, DATED 14TH OCTOBER 1969.

Kanyakumari District—

1. Vilavancode Taluk.
2. Thovala Taluk.

Madurai District—

3. Nilakottai Taluk.
4. Melur Taluk.

North Arcot District—

5. Arni Taluk.
6. Arkonam Taluk.
7. Polur Taluk.
8. Thiruvannamalai Taluk.

Ramanathapuram District—

Entire East Ramanathapuram Development District consisting of—

9. Ramanathapuram Taluk.
10. Mudukulathur Taluk.
11. Kamuthi Sub-taluk.
12. Sivaganga Taluk.
13. Manamadurai Sub-taluk.
14. Paramakudi Taluk.
15. Ilayangudi Sub-taluk.
16. Devakottai Sub-taluk.
17. Thiruvadanai Taluk.
18. Thirupathur Taluk.
19. Karaikudi Sub-taluk.

Salem District—

20. Sankari Taluk.
21. Athur Taluk.
22. Namakkal Taluk.

South Arcot District—

23. Tirukoilur Taluk.
24. Kallakurichi Taluk.
25. Vridhachalam Taluk.
26. Gingee Taluk.

Thanjavur District—

27. Sirkali Taluk.
28. Nannilam Taluk.
29. Orathanad Taluk.
30. Mannargudi Taluk.
31. Nagapattinam Taluk.
32. Thiruthuraiipoondi Taluk.
33. Aranthangi Taluk.

Tiruchirappalli District—

34. Lalgudi Taluk.
35. Udayarpalayam Taluk.
36. Thirumayam Taluk.

Tirunelveli District—

37. Tiruohendur Taluk.
38. Nanguneri Taluk.

Dharmapuri District—

39. Krishnagiri Taluk ; and
40. Dharmapuri Taluk.

INDEX TO TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES.

FORTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

21st to 25th March 1972.

Volume XCV (Nos. 1 to 5).

A.

PAGES

ADITANAR, THE HON. THIRU SI. PA.—

Loans, statement *re* coercive methods of collection of—sanctioned by Land Development Banks and Co-operative Societies in Srivilliputhur taluk 267-269

ADJOURNMENT MOTION *re*—

Failure of Government to give protection to political parties and daylight attack on Thiru Thangavel, Secretary, District Congress Committee at Tirupathur on 24th March 1972 608

AGRICULTURAL INCOME TAX—

Question *re* Central Government's request for co-operation for imposition of 333-335

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—

Declaration of notified market area of Dindigul market for purpose of—in respect of paddy, cotton, groundnut and chillies, notification laid on the table 85

Establishment of regulated markets at Ramanathapuram, Paramakudi, Sivaganga and Devakottai, notification laid on the table 593

Regulation of trade to provide facilities for purchase and sale of greengram, blackgram and sugarcane jaggery at markets in South Arcot under—, notification laid on the table 593-594

	A.—cont.	PAGES.
AGRICULTURE—		
Question <i>re</i> incentives to agriculturists producing maximum yield of paddy	...	25-27
AIYASWAMY, THIRU M.—		
Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72, discussion on	...	624-627
Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on	...	50-53 64
ANBAZHAGAN, THE HON. THIRU K.—		
Policy Notes on Medical and Public Health— Discussion on	...	39, 46, 49, 53, 58, 59, 61, 69-75, 76-77, 78-83
Presentation of	...	30
ARASU CEMENT—		
Question <i>re</i> selection of of theme for—for broadcast in Commercial Services of All India Radio, and expenditure incurred for advertisement	...	19-20
ARIVAZHAGAN, THIRU K.—		
Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72, discussion on	...	620, 621-623
Policy Note on the Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	...	368-376, 378, 379
ARIVUDAI NAMBI, PULAVAR O.—		
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	...	383-391
ART GALLERY, THANJAVUR—		
Question <i>re</i> —	...	...
Attempts of burglary at—during 1969 and 1970	...	525-526
Improvement to hall and preservation treatment for bronzes in	...	526-527
ARUMUGASWAMI, THIRU M.—		
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	...	591-597

	B.	PAGES
BANKING COMMISSION—		
Extracts from the recommendations of—on Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies	...	594
BOATS—		
Question <i>re</i> mechanised—burnt to ashes near Veerapandiyan-pattinam, Tirunelveli district, on 18th October 1971	...	250-253
BRAHADEESWARAR TEMPLE, THANJAVUR—		
See Temples.	...	...
BUILDINGS—		
Question <i>re</i> construction of Government Office—over silted Teppakulam near Town Hall Road, Madurai	...	254-255
C.		
CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH, 1972-73—		
Speech of Public Health Minister on Demand 38, laid on the table	...	85
CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF GOVERNMENT TRADING (FOOD) —		
Speech by Food and Revenue Minister, laid on the table	...	86
CASTOR OIL—		
Question <i>re</i> processing of—, financial assistance for	...	604-605
CHAIRMAN, Mr.—		
Adjournment motion <i>re</i> failure of Government to give protection to political parties and daylight attack on Thiru Thangavel, Secretary Congress Committee at Tirupathur on 24th March 1972	...	608
Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72, discussion on	...	608, 612, 620, 661
Policy Note on Irrigation and Public Works Departments including Highways, discussion on	...	269, 298, 310, 317
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	...	365, 367, 377
CINEMA THEATRE—		
Question <i>re</i> Thanjavur Municipality's proposal for construction of	...	601
CLUBWALA JADHAV, THIRUMATHI MARY—		
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	...	558-559

C—cont.

PAGES.

COLLECTOR'S OFFICE, MADURAI—	
Question re number of candidates called for interview on 17th November 1971 at	22
COLLEGES—	
Question re—	
Medical College students to serve in rural areas after completion of their course, implementation of Central Government's proposal re	519-520
Ph. D. Degree-holders serving in Government Engineering Colleges, special pay to	522-523
Professor of Economics in Presidency College, Madras, disputes in Courts on appointment of	521-522
Raja Serfoji (Government) College, Thanjavur, opening of Post-Graduate Course in English or Economics in	11-12
Retired Lecturers of aided colleges, eligibility to count service as teachers of retired -for pension	597-598
Tamil College of Chatram Department, Thanjavur district, number of free boarders studying Tamil, admitted in Hostel for—from 1967 and reason for its reduction	255-257
COMMITTEE(S)—	
Select Committee on Council Rules, presentation of report of	608
Select Committee on Council Rules, Report laid on the table.	662
COMMUNITY DEVELOPMENT, 1972-73—	
Financial Supplement to Demand under—, laid on the table.	662
COMMUNITY DEVELOPMENT AND PANCHAYAT DEVELOPMENT, 1972-73—	
Laid on the table	662
COMPULSORY NOTIFICATION OF VACANCIES ACT—	
Question re enforcement of —by Employment Exchange	604
CO-OPERATIVE BANK—	
Question re—	
Amount of loans disbursed by—for Repatriates during 1970-71 and their purpose	249
Extension of banking service of Triplicane—to finance fishermen in Madras City	284

C—cont.

PAGES

CO-OPERATIVE DEVELOPMENT SCHEMES, 1971-72—	
Review of Progress made in—, laid on the table	594
CO-OPERATIVE SOCIETIES RULES, 1963—	
Amendment to—, notification laid on the table	84, 593
COOUM IMPROVEMENT SCHEME—	
Question re washermen affected by	348
CORPORATIONS—	
Government-owned—, pamphlets on, laid on the table	662
COUNCIL RULES—	
Select Committee on—, presentation of Report	608
Select Committee on—, Report laid on the table	662
Suspension of rule 42 (3) of	262
D.	
DEMAND FOR PUBLIC HEALTH GRANTS, 1972-73—	
Public Health Minister's speech on—, laid on the table	85
DEMAND NO. 25 WELFARE OF SCHEDULED TRIBES AND CASTES—	
Policy Note on—1972-73, laid on the table	318
DEMAND NO. 25-A "WELFARE OF BACKWARD CLASSES, ETC."—	
Pamphlet setting out policies under—, laid on the table	318
DEMAND NO. 29—	
Note on—1972-73, laid on the table	662
DHARMALINGAM, THIRU R.—	
Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on	298-301
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	406-411
DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—	
Inclusion of certain survey numbers of Kandiyankuppam village within Vridhachalam Municipal limits, notification laid on the table	83
Madhavaram Township Committee, nomination of Thiru N. Elumalai, Madhavaram as seventh non-official member of, notification laid on the table	83-84
DRIERS—	
Question re dismantling of—in Thanjavur district by Food Corporation of India	531

E.

PAGES

EDUCATION—

Collegiate—, Performance Budget, 1972-73, laid on the table	86
Policy Note on Progress of—in Tamil Nadu, discussion on	357-411, 536-593
Progress of—1972-73, Policy Note laid on the table	412
Question re formation of separate and independent Board for Education, recommendations of Teachers' Conference held at Salem on 11th and 12th June 1971 for	1-5
School—, Performance Budget, 1972-73 laid on the table	86
Technical—, Performance Budget, 1972-73 laid on the table	86

ELECTRICITY—

Question re—	
Classification of Homes for Destitute children under 'commercial' instead of 'domestic' for—tariff	353-354
Electrification in all villages of Madurai district, expenditure on celebration at Samayanallur on completion of	605-606
Kodayar Power Station, repairs to generator at—at Geneva	350

ELECTRICITY BOARD, TAMIL NADU—

Question re—	
Junior Engineer Competitive Examination conducted by—in October 1971, selection on basis of	351-352
Loans received by—from Rural Electrification Corporation as on 20th August 1971	351

ENTERTAINMENTS TAX—

Exemption of film show by Branch Manager, Indian Oil Corporation, Madras on 26th December 1971 at Saffire Theatre from—, notification laid on the table	84
Exemption of film show by Don Bosco Matriculation School, Madras on 23rd January 1972 at Devi Theatre, Madras from—, notification laid on the table	84
Exemption of film show by Pattinappakkam Magalir Mandram on 8th January 1972 at Rajakumari Theatre, Madras, from—, notification laid on the table	85
Exemption of film show by Youth Forum Bharatiya Vidya Bhavan on 23rd January 1972 at Ashok Theatre, Madras, from—, notification laid on the table	84

EXAMINATIONS—

Question re Government—in Colleges and Schools, procedure for supply of answer papers for	340-342
--	---------

PAGES

E—cont.

EXCISE AND PROHIBITION ACTS—

Review on administration and enforcement of—during 1971-1972, laid on the table	594
--	-----

F.

FAKE DOLLAR RACKET—

Question re unearthing of—by Tamil Nadu Police	530
---	-----

FAMILY PLANNING—

Pamphlets on—, laid on the table	85
---	----

FISHERIES—

Performance Budget, ...1972-73, laid on the table	86
--	----

FISHING TRAWLERS—

Question re prevention of throwing away of dead smaller shrimps and fish by big	530
--	-----

FOOD—

Question re illicit transport of rice to other States, number of prosecutions launched in 1970-71 for	16-17
--	-------

G.

GENERAL SALES TAX ACT, 1959—

Appointment of Gopalakrishnan, Thiru R., Principal Sub-Judge, Chingleput, as Additional Judicial Member, Sales Tax Appellate Tribunal, Madras, notification laid on the table	411
--	-----

GOPAL, THIRU KATTOOR—

Policy Note on Irrigation and Public Works Department, including Highways, discussion on	301-303
---	---------

GOVERNMENT PRESS—

Question re—	
Misappropriation of Rs. 1,37,000 in	13-14
Printing of Tamil inscription by	603-604

GOVERNMENT SCHOOL OF ARTS AND CRAFTS, KUMBAKONAM—

Question re pay scales of Lecturers with Post-Graduate qualification in	532-533
--	---------

GOVERNMENT SERVANTS—

Question re number of men and women—in State	528-529
C 40-2	

H.

PAGES

HANDLOOM GOODS—

Question *re* special rebate on—, non-grant of, by Handloom House, Mylapore during Deepavali festival in October 1971. 19

HARIJAN WELFARE—

Performance Budget, 1972-73, laid on the table .. 86

Question *re* award of prizes to teachers procuring the highest number of passes in—Department Schools ... 241-243

HEALTH CENTRES—

Question *re* Primary—, number of—in Tamil Nadu ... 345-347

HEALTH SERVICES AND FAMILY PLANNING—

Performance Budget, 1972-73, laid on the table ... 85

HOSPITALS (AND DISPENSARIES)—

Question *re*—

General Hospital, Madras, disturbances to patients in—due to smoke from trains in Central Station and heavy traffic in Poonamallee High Road ... 248

Government Hospital, request for opening of—by Mallanginaru Town Panchayat ... 602-603

Government Hospitals in Madras City, levy of fee for entrance into ... 248-249

Kilpauk Government Mental Hospital, expansion of ... 344-345

Microscopes at Taluk Headquarters Hospitals, provision of 520

HOSTEL(S)—

Question *re*—

Backward Classes Hostel, Thiagarayanagar, clash in November 1971 in ... 21-22

Hostel for Tamil Colleges of Chatram Department, Thanjavur District, number of free boarders studying Tamil admitted in—from 1967 and reason for its reduction ... 255-257

HOUSING—

Pamphlet on—in Tamil Nadu 1971-72, laid on the table ... 85

Question *re*—

Loans for house building under Low Income Group Scheme through House Building Co-operative Societies, amount allotted to East Ramanathapuram district and number of applications received, pending sanction ... 23-24

Multi-storeyed flats for low and middle income groups, construction of—by Tamil Nadu Slum Clearance Board 338

PAGES

1

IDOLS—

Theft of—in Thanjavur district, Minister's attention called to increase in incidents ... 27-30

INDO-PAKISTAN WAR—

Question *re* number of Jawans of Tamil Nadu killed in recent ... 335-336

INDUSTRIAL ESTATES—

Question *re* number of—and units available in ... 21

INDUSTRIAL GROWTH IN TAMIL NADU DURING 1971-72—

Handloom and Textile and Sugar Industries, Review on—, laid on the table ... 662

Industrial Finance, laid on the table ... 662

Major Industries, review on—, laid on the table ... 662

Mineral Development, Review on—, laid on the table ... 662

Papers relating to—, discussion on ... 608-661

Small Scale Industries, Review on—, laid on the table ... 662

INDUSTRIES—

Performance Budget 1972-73 on—, laid on the table ... 86

INSTITUTE OF COMMERCIAL STUDIES, ADYAR, MADRAS—

Question *re*—

Receipt of Central Grant for ... 7

Survey into employment market for candidates passing out of ... 6

IRRIGATION—

Review of—1971-72, laid on the table ... 318

IRRIGATION AND PUBLIC WORKS DEPARTMENT INCLUDING HIGHWAYS—

Discussion on Policy Note on ... 269-317

Policy Note on—, laid on the table ... 318

ISVARMURTI, THIRU V.—

Match Factories in Tirunelveli District, calling Minister's attention to closure of ... 356

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 397-406

J.

JANARDHANAM, THIRU A. P.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	536-540
---	---------

Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on	32-35
--	-------

JAWANS—

Question re number of—of Tamil Nadu killed in recent Indo-Pakistan War	335-336
--	---------

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72, discussion on	615-617
--	---------

Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on	269
---	-----

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	552-555
---	---------

Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on	48, 49, 50
--	------------

JUNIOR EMPLOYMENT OFFICERS—

Question re number of—on leave for long period in Directorate of Employment	531-532
---	---------

JUTE CULTIVATION—

Question re stage of proposal for	24 25
-----------------------------------	-------

K.

KANNAPPAN, THE HON. THIRU M.—

Idol theft in Thanjavur district, statement re increase in incidents of	27-29, 30
---	-----------

KARUNANIDHI, THE HON. DR. M.—

Council Rules, suspension of rule 42 (3)	262
--	-----

Statement under rule 82 re Raja Raja Chola, installation of statue of	260-262
---	---------

KATTOOR GOPAL, THIRU—

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72, discussion on	627-631
--	---------

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	569-572
---	---------

KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD—

Report on—, laid on the table	412
-------------------------------	-----

KRISHNASWAMY NAIDU, THIRU R.—

Loans, calling Minister's attention to coercive methods of collection of—sanctioned by Land Development Banks and Co-operative Societies in Srivilliputtur taluk	267-268
--	---------

Loans, calling Minister's attention to postponement of collection of Government and Fertilizer—, in Srivilliputtur taluk consequent on failure of monsoon	263-265 266
---	----------------

K—cont.

KRISHNASWAMY NAIDU, THIRU R.—cont.

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72, discussion on	608-612 613-614, 615, 642 656, 658, 661
--	---

Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on	278-283 316
---	----------------

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	563-569 591
---	----------------

Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on	30-32
--	-------

L.

LAND IMPROVEMENT SCHEMES ACT, 1959—

Soil Conservation Board, appointment of Soil Conservation Officer, Kundah, Soil Conservation Scheme, as non-official member of—, notification laid on the table	85
---	----

LAND REVENUE—

Demand on—, laid on the table	85
-------------------------------	----

LAW OFFICERS—

Question re Public Prosecutors, representation for enhancement of fee payable to	20
--	----

LEATHER—

Question re goat and sheep—, development of new technique by Leather Research Institute for utilisation of rejected.	7-8
--	-----

LEGISLATIVE COUNCIL—

Select Committee on Rules of Procedure of—, presentation of Report	562
--	-----

LIBRARIES—

Question re opening of—in residential areas in Madras City	5-6
--	-----

LOANS—

Coercive methods of collection of—sanctioned by Land Development Banks and Co-operative Societies in Srivilliputtur taluk, Minister's attention called to	267-269
---	---------

Postponement of collection of Government and fertiliser—in Srivilliputtur taluk consequent on failure of monsoon, Minister's attention called to	263-267
--	---------

Question re loans for house building under Low Income Group Scheme through House Building Co-operative Societies amount allotted to East Ramanathapuram district, and number of loan applications received, pending sanction	23-24
--	-------

M

MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—

Match Factories in Tirunelveli district, Statement re closure of ... 356

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72, discussion on ... 608, 615

636-642

643-647

648-654

655-656

657-658

659-661

MANAGEMENT DEVELOPMENT PROGRAMME—

Question re training for Officers of State Government in ... 337-338

MANI, THIRU K. S.—

Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on ... 291-293

MATCH FACTORIES—

Closure of—in Tirunelveli District, Minister's attention called to ... 356

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Idol theft in Thanjavur District, calling attention to increase in incidents of ... 27-30

Loans, calling attention to coercive methods of collection of—sanctioned by Land Development Banks and Co-operative Societies in Srivilliputhur taluk ... 267-269

Loans, calling attention to failure of monsoon and postponement of collection of Government and Fertilizer loans in Srivilliputhur taluk ... 263-267

Match Factories in Tirunelveli district, calling attention to closure of ... 356

Simpson Group of Companies, calling attention to clash between rival groups of workers about 23rd February 1972 ... 532

MEDICAL AND PUBLIC HEALTH—

Policy Notes on—, discussion on ... 30-83

MEDICAL EDUCATION—

Performance Budget 1972-73, laid on the table ... 85

MEDICAL TERMINATION OF PREGNANCY ACT, 1971—

Question re framing of regulations relating to—coming into force on 1st April ... 257-259

MICROSCOPES—

Question re provision of—at the Taluk Headquarters Hospitals ... 530

M—cont.

MIDDAY MEALS SCHEME—

Question re Coimbatore Municipal Council's request to increase subsidy for School children ... 602

MILK PROJECT, MADHAVARAM—

Question re supply of milk to Indian Institute of Technology, Madras by ... 606-607

MINOR PORTS—

Review on working of—1971-72, laid on the table ... 412

MUNICIPAL COUNCIL(S)—

Question re Thanjavur—, request for grant of allowance of Rs. 75 p.m. to Councillors ... 601-602

MUNICIPAL ELECTRICAL EMPLOYEES—

Question re revision of wages of ... 338-339

MUNICIPALITY(IES)—

Question re—

Gudiyatham Municipality, demolition of thatched shed by Commissioner of—for non-payment of tax arrears .. 243-245

Thanjavur Municipality, proposal for construction of Cinema Theatre by ... 601

MUTHURAMALINGA THEVAR, THIRU—

Question re commemorative Postage stamp for ... 529

MUTHUSWAMY, THIRU S.—

Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on ... 57-58
59-60

MUTTON TALLOW—

Question re manufacturing of ... 532

N

NAGOOR DHARGA—

Question re annual income derived by ... 349

NARAYANASWAMY, THIRU D. V.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 560-562

NEDUNCHEZHIAN, THE HON. THIRU V. R.—

Council Rules, presentation of Select Committee Report on ... 608

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 557, 578
575-593

NOTIFICATION R.O.C. No. 72285/70-E5, DATED 18TH DECEMBER 1970—

Erratum to—, notification laid on the table ... 412

N—cont.

NYLON CORD FACTORY—

Question re State assistance to open	253
---	-----

P

PANCHAYAT UNIONS—

Question re State Association of—, number of Taluk— affiliated with and their relationship with Government ...	236-239
---	---------

PANCHAYATS—

Question re Town Panchayats formed by grouping revenue villages based on population, affected by paucity of funds, conversion into village Panchayats	599-600
--	---------

PANCHAYATS ACT, 1958—

Alteration of name as Melur Panchayat Union in Madurai district, notification laid on the table	411
Alteration of name of Karipatti Panchayat Union as Ayodyapattinam Panchayat Union in Salem district, notification laid on the table	411
Exclusion of certain areas from Alagarnaickenpatti Panchayat for inclusion in Melamangalam Panchayat, notification laid on the table	317
Exclusion of certain areas from Theppampatty Panchayat, Madurai district for constitution of separate Panchayat “Rajakkalpatti”, notification laid on the table	318
Notification published at pages 87-88 of Part II—Section 2 of Government Gazette, dated 25th February, 1970, Erratum to—, relating to bifurcation of Pazhaverkadu Panchayat, notification laid on the table	318

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Agricultural Produce Markets Act, 1959—	
Declaration of notified market area of Dindigul market for purpose of—in respect of paddy, cotton, groundnut and chillies (G.O. Ms. No. 2755, Agriculture, dated 15th October 1971)	85
Establishment of regulated markets at Ramanathapuram, Paramakudi, Sivaganga and Devakottai in Ramanatha- puram district (G.O. Ms. No. 40, Agriculture, dated 5th January 1972)	593
Regulation of trade to provide facilities for purchase and sale of green gram, blackgram and sugarcane jaggery at markets in South Arcot under—(G.O. Ms. No. 3208, Agriculture, dated 10th December 1971)	593-594
Banking Commission, extracts from recommendations of—on Co-operative Bank and Co-operative Credit Societies ...	594
Capital Outlay on Schemes of Government Trading (Food), Speech by Food and Revenue Minister	80

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Collegiate Education—Performance Budget 1972-73	86
Committees—Select Committee on Rules of Procedure of Legislative Council in 1971, Report of	662
Community Development and Pan hayat Development, 1972-73	662
Community Development, 1972-73, Financial Supplement to Demand under	662
Co-operative Development Schemes, 1971-72, Review of progress made in	594
Co-operative Societies Rues, 1963, amendments to—(G.O. Ms. No. 512, Co-operation, dated 10th November 1971 and No. 571, dated 21st October 1971)	84, 593
Corporations, Government owned—, pamphlets on	662
Demand for Public Health Grants, 1972-73, Public Health Minister's speech on	85
Demand 38—Capital outlay on Public Health 1972-73, Speech of Public Health Minister on	85
Demand No. 25—Welfare of Scheduled Tribes and Caste, Policy Note on—1972-73	318
Demand No. 25-A “Welfare of Backward Classes, etc.” Pamphlet setting out policies under	318
Demand No. 29, Note on—1972-73,	662
District Municipalities Act, 1920—	
Inclusion of certain survey numbers of Kandiyankuppam Revenue village within Virudachalam Municipal Limits (G.O. Ms. No. 2460, Rural Development and Local Admi- nistration, dated 8th November 1971)	83
Madhavaram Township Committee, nomination of Thiru N. Ezhumalai, Madhavaram, as seventh non-official member of—(G.O. Ms. No. 2388 and G.O. Ms. No. 2389, Rural Development and Local Administration, dated 28th October 1971)	83-84
Education, Progress of—, 1972-73	412
Entertainment Tax—	
Exemption of film show by Branch Manager, Indian Oil Corporation, Madras on 26th December 1971 at Safire theatre from—(G.O. R. No. 2827, Revenue, dated 21st December 1971)	84
Exemption of film show by Don Bosco Matriculation School, Madras on 23rd January 1972 at Devi Theatre, Madras, from—(G.O. R. No. 43, Revenue, dated 7th January 1972)	84
Exemption of film show by President, Pattinapakkam Mahalir Mandram on 8th January 1972 at Rajakumari Theatre, Madras from—(G.O. R. No. 9, Revenue, dated 4th January 1972)	84

P—cont.

PAGES.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Entertainments Tax—cont.	
Exemption of film show by Youth Forum Bharatiya Vidya Bhavan on 23rd January 1972 at Ashok Theatre, Madras from (G.O. R. No. 101, Revenue, dated 18th January 1972) ...	84
Excise and Prohibition Acts, Review on Administration and enforcement of—in Tamil Nadu State during 1971-72 ...	594
Family Planning, pamphlets on ...	85
Fisheries—Performance Budget 1972-73	
General Sales Tax Act, 1959, appointment of Gopalakrishnan, Thiru R, Principal Sub-Judge, Chingleput, as Additional Sales Tax Appellate Tribunal, Madras (G.O. Ms. No. 3834, Revenue, dated 24th November 1971) ...	411
Harijan Welfare, Performance Budget 1972-73 ...	86
Health Services and Family Planning, Performance Budget 1972-73 ...	85
Housing, pamphlets on—in Tamil Nadu, 1971-72 ...	85
Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72—	
Handloom and Textile and Sugar Industries, Review on ...	662
Industrial Finance ...	662
Major Industries, Review on ...	662
Mineral Development, Review on ...	662
Small Scale Industries, Review on ...	662
Industries, Performance Budget, 1972-73 ...	86
Irrigation, Review of—1971-72 ...	318
Irrigation and Public Works Department including Highways, Policy Note on ...	318
Khadi and Village Industries Board, Report on ...	412
Kundah Soil Conservation Board, appointment of Soil Conservation Officer, Kundah Soil Conservation Scheme as non-Official member of—(G.O. Ms. No. 1870, Agriculture, dated 28th June 1971) ...	85
Land Revenue, Demand on ...	85
Medical Education, Performance Budget 1972-73 ...	85
Minor Ports, Review on working of—1971-72 ...	412
Notification R.O. C. No. 72285/70-E5, dated 18th December, 1970, erratum to—(R.O.C. No. 45514/71-E5, dated 13th October 1971) ...	412
Panchayats Act, 1958—	
Alteration of name of Melur Panchayat Union in Madurai district (G.O. Ms. No. 2432, Rural Development and Local Administration, dated 3rd November 1971) ...	411
Alteration of name of Karipatti Panchayat Union as Ayodhyapattinam Panchayat Union in Salem district (G.O. Ms. No. 2486, Rural Development and Local Administration, dated 10th November 1971) ...	411

PAGES.

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats Act, 1958—cont.	
Exclusion of certain areas from Alaganaickenpatti Panchayat for inclusion in Melamangalam Panchayat (R.O.C. No. 86559/69, dated 5th March 1970) ...	317
Exclusion of certain areas from Theppampatty Panchayat, Madras district for construction of separate Panchayat "Rajakalpatti" (R.O.C. No. 181425/69-P1, dated 2nd March 1970) ...	318
Notification published at pages 87-88 of Part II—Section 2 of Government Gazette, dated 25th February 1970, erratum to—relating to bifurcation of Pazhaverkadu Panchayat (R.O.C. No. 198204/69-P1, dated 4th March 1970) ...	318
Police, review on—, 1971-72 ...	86
Public Health, Policy Note on ...	86
Road Development and Buildings Programme, Review on— 1971-72 ...	412
Sales tax—	
Checkposts at Velandayalam and Kalinkarayanpalayam, Coimbatore division, setting up of—(G.O. Ms. No. 3911, Revenue, dated 30th November 1971) ...	318
Revenue Department Order in G.O. Ms. No. 998, Revenue, dated 24th March 1965, amendment to—(G.O. Ms. No. 3820, Revenue, dated 23rd November 1971) ...	318
School Education, Performance Budget 1972-73 ...	86
Slum Clearance in Tamil Nadu 1971-72, pamphlet on ...	86
Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Rules, 1958, amendment to—(G.O. Ms. No. 16, Home, dated 4th January 1971) ...	84
Technical Education, Performance Budget 1972-73 ...	86
Tuticorin Harbour Project and Sethusamudram Project, Review of working of—1971-72 ...	318
PARANGUSAM, THIRU G.—	
Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on ...	60-61, 62,
PENSION—	
Question re—	
Applicability of minimum—of Rs. 30 to teachers ...	342-343
Eligibility of retired Lecturers of aided colleges for ...	597-598
Number of teachers in aided secondary schools in Ramanathapuram district, not yet sanctioned—as on 1st June 1970 ...	8-9
PENSIONERS—	
Question re teacher—, who retired from service before October 2, 1970, grant of one month's pension as bonus to ...	343

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Isvarmurti, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

Goat and sheep leather, development of new technique by Leather Research Institute, Guindy for utilisation of rejected	7-8
Government Hospitals in Madras City, levy of fee for entrance into	248-249
Government Press, printing of Tamil Inscriptions by ...	603-604
Handloom goods, non-grant of special rebate on—by Handloom House, Mylapore during Deepavali festival in October 1971	19
Hindi Teachers (former), provision of alternative employment to	523-524
Institute of Commercial Studies, Adayar, Madras, receipt of Central Grant for	7
Institute of Commercial Studies, Adayar, Madras, survey into employment market for candidates passing out of ...	6
Junior Employment Officers on leave for long period in Directorate of Employment, number of	531-532
Jute cultivation, stage of proposal for	24-25
Kilpauk Government Mental Hospital, expansion of ...	344-345
Libraries in residential areas in Madras City, opening of ...	5-6
Madhavaram Milk Project, supply of milk to Indian Institute of Technology, Madras, by	606-607
Management Development Programme, training for Officers of State Government in	337-338
Municipal Electrical employees, revision of wages of ...	338-339
Muthuramalinga Thevar, Thiru, commemorative postage stamp for	529
Mutton tallow, manufacturing of	532
Non-power soap, manufacture of—in Tamil Nadu	18
Nylon Cord Factory, State assistance to open	253
Prisoners in Central Jail, craft training to	534
Professor of Economics, Presidency College, Madras, disputes in Courts about appointment of	521-522
Repatriates, amount of loans disbursed by Co-operative Bank to—during 1970-71 and their purpose	249
State Government service, number of men and women employed in	528-529
Teachers' Conference held at Salem on 11th and 12th June 1971, recommendations made in—to form separate and independent Board for Education	1-5
Toddy-arack shop, protest against opening of near Seva Sadan in Tambaram	336-337

PAGES.

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Isvarmurti, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

Traffic Planning Cell, setting up of a permanent—in State Transport Department	354
Triplicane Co-operative Bank, extension of banking service of—to finance fishermen in Madras City	254
Vigilance Cell, functioning of—in Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department	354-355

Krishnaswamy Naidu, Thiru R.—

Question re—

Electricity Board, selection on basis of Junior Engineer Competitive Examination conducted by—in October 1971	351-352
Electrification in all villages of Madurai district, expenditure on celebration at Samayanallur on completion of	605-606
Medical College students to serve in rural areas after completion of their course, implementation of Central Government's proposal re	519-520
State Association of Panchayat Unions, number of Taluk Panchayat Unions, affiliated with—, and their relationship with Government	236-239
Sugar, request to Central Government to introduce price and distribution control on	17-18
Town Panchayats formed by grouping revenue villages based on population affected by paucity of funds, conversion into village panchayats	599-600

Rajah Iyer, Thiru M.—

Question re—

C.P.U. High School, Cumbum, representation from ousted teachers of	339
Government (Board) High Schools, Junior Assistant for	340
Lecturers of aided colleges, eligibility of retired—to count service as teacher for pension	597-598
Loans for house building under Low Income Group Scheme through House Building Co-operative Societies, amount allotted to East Ramanathapuram district during 1971-72 for—and number of loan applications received pending sanction	23-24
National Scholarship for Teachers' children and loan scholarship, number of eligible applicants and number awarded during 1970-71	234-235

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Rajah Iyer, Thiru M.—cont.

Question re—

National Scholarships, lowest marks secured by recipients of—during 1970-71 and highest salary of parents of eligible children	232-234
Pension, number of teachers in aided secondary schools in Ramanathapuram district not yet sanctioned—as on 1st June 1970	8-9
Ph. D. degree-holders serving in Government Engineering Colleges, special pay to	522-523
Teachers, fixation of pay of—retired and re-employed in management school and non-payment of salary to such a teacher in Coimbatore Educational district since June 1969	231-232

Santhosham, Thiru D.—

Question re—

Fishing Trawlers, prevention of throwing away of dead smaller shrimps and fish by big	530
Government Girls' High School, Madurai, shifting temporarily to a small building	599
Hindi teachers (former), provision of alternative employment to	523-524
Mechanised boats burnt to ashes near Veerapandianpattinam, Tirunelveli district on 18th October 1971	250-253
Public Prosecutors, representations for enhancement of fee payable to	20

Swaminathan, Thiru G.—

Question re—

Agricultural Income-tax, Central Government's request for co-operation for imposition of	333-335
Art Gallery, Thanjavur, attempts of burglary at—during 1969 and 1970	525-526
Art Gallery, Thanjavur, improvement to hall and preservation treatment for bronzes in	526-527
Cinema theatre, Thanjavur Municipality's proposal to construct	601
Clerks migrating from one aided high school to another in Chingleput district, denial of weightage for previous service to	245-246
Electricity tariff, classification of Homes of Destitute children under 'commercial' instead of 'domestic' tariff	353-354
Ex-District Board Graduate Teachers and other staff of District Board High Schools, discontent over scheme of integration based on division into A and B Wings	9-12

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

.. Swaminathan, Thiru G.—cont.

Question re—cont.

Government Examinations in Colleges and Schools, procedure for supply of answer papers for	340-342
Government School of Arts and Crafts, Kumbakonam, pay scales of Lecturers with Post-Graduate qualification in	532-533
Gudiyatham Municipality, demolition of thatched shed by Commissioner of—for non-payment of tax arrears	243-245
Harijan Welfare Department Schools, award of prizes to teachers producing the highest number of passes in	241-243
Hindi Pandits posted as non-teaching staff, in-service training or qualified	524-525
Hostel for Tamil College of Chatram Department, Thanjavur district, number of free boarders studying Tamil admitted in—from 1967 and reason for its reduction	255-257
Incentives to agriculturists producing maximum yield of paddy	25-27
Industrial Estates, number of—and number of units available in	21
Medical Termination of Pregnancy Act, 1971, framing of regulations relating to—coming into force on 1st April	257-259
Mid-day meals scheme for school children, Coimbatore Municipal Council's request to increase subsidy for	602
Multi-storeyed flats for low and middle income groups, construction by Tamil Nadu Slum Clearance Board	338
Municipal Council, Thanjavur, request for grant of allowance of Rs. 75 per mensem to Councillors	601-602
Pension, applicability of minimum pension of Rs. 30 to teachers	342-343
Primary Health Centres, number of—in Tamil Nadu	345-347
Productivity Council's difficulty in continuing their services to Small Scale Industries for want of resources	14-15
Raja Serfoji (Government) College, Thanjavur, opening of Post-graduate Course in English or Economics	11-12
State Transport buses plying without fitness certificate, number of	535
Teacher Pensioners, grant of one month's pension as bonus to—who retired from service before October 2, 1970	343
Teachers and non-teaching staff, migrating from one aided high school to another, fixation of pay of	239-241
Thanjavur Rolling Dolls Industry, extinction of	533

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thangapandian, Thiru V.—

Question re—

Government Press, misappropriation of Rs. 1,37,000 in ..	13-14
Government Hospital, request for opening of—by Mallanginaru Town Panchayat	602-603
Government Sheep Farm near Sathur, Ramanathapuram district, extent of land acquired for—and expansion of	247
Government Sheep Farms, increase in daily wages of casual labourers in	246-247
Jawans of Tamil Nadu killed in recent Indo-Pakistan War, number of	335-336
Sheep and Wool Extension Schemes, use of buildings constructed for	246

Thennarasu, Thiru S. S.—

Question re—

Mechanised boats burnt to ashes near Veerapandiyanpattinam, Tirunelveli district on 18th October 1971 ..	250-253
Teppakulam near Town Hall Road, Madurai, closure of—and construction of Government office building on ..	254-255

THIRUGNANASAMBANDAM, THIRU P.—

Question re Kodayar Power Station, repairs to generator at— at Geneva	350
--	-----

RAJA RAJA CHOLA—

Statement re installation of statue of—in Brahadeeswarar Temple, Thanjavur	259-262
--	---------

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	555-558
---	---------

RAJAH IYER, THIRU M.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	357-368, 377
Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on ..	54-57

RAJAMANICKAM, THIRU S. A.—

Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on	270-273
---	---------

RAJARAM, THIRU K.—

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72, discussion on	632-636, 647, 654
--	----------------------

R—cont.

RAJARAM, THIRU K.—cont.

Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on	303-307, 314, 316
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	572-575, 586

Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on ..	62-69
---	-------

RAMAKRISHNA ACHARI, THIRU R.—

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1971-72, discussion on	617-620
--	---------

REPATRIATES—

Question re amount of loans disbursed by Co-operative Bank to— during 1970-71 and their purpose	249
--	-----

ROAD DEVELOPMENT AND BUILDINGS PROGRAMME—

Review on—1971-72, laid on the table	412
--	-----

ROADS—

Question re by-pass road around Coimbatore connecting National Highways, construction of	347-348
--	---------

ROLLING DOLLS INDUSTRY—

Question re extinction of Thanjavur	533
---	-----

RULES COMMITTEE—

See Committees

“S”

SADIQ PASHA, THE HON. THIRU S. J.—

Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on	280, 282, 286-287, 296, 297, 300, 307-317
---	--

SALES TAX—

Check-posts at Velandayalam and Kalinkaroyanpalayam, Coimbatore Division, setting up of—, notification laid on the table.	318
Revenue Department Order in G.O. Ms. No. 998, Revenue, dated 24th March 1965, amendment to—, notification laid on the table	818

S—cont.

PAGES.

SCHOLARSHIPS—

Question re—

National—for Teachers' Children and loan—, number of eligible applicants and number awarded during 1970-71	234-235
National—, lowest marks secured by recipients of—during 1970-71 and highest salary of parents of eligible children.	232-234

SCHOOLS—

Question re—

C.P.U. High School, Cumbum, representation from ousted teachers of	339
Clerks migrating from one aided high school to another in Chingleput District, denial of weightage for previous service to	245-246
Government (Board) High School, Junior Assistant for ..	340
Government Girls' High School, Madurai, shifting temporarily to a small building	599
Government School of Arts and Crafts, Kumbakonam, pay scales of Lecturers with Post-Graduate qualification in ..	532-533
Harijan Welfare Department Schools, award of prizes to teachers producing the highest number of passes in ..	241-243
Luring of boys by gambling operators in Madras City in ..	597
SELECT COMMITTEE ON RULES OF PROCEDURE OF LEGISLATIVE COUNCIL—	

See Committees.

SEVA SADAN, TAMBARAM—

Question re protest against opening of Toddy—Arrack shop near	336-337
---	---------

SHANMUGAM, THE HON. THIRU P. U.—

Loans, statement re postponement of collection of Government and Fertilizer—in Srivilliputhur taluk consequent on failure of monsoon	263-265, 266-267
--	---------------------

SHANMUGHAM, THIRU T. K.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	548-551
---	---------

SHEEP FARMS—

See Veterinary.

SIMPSON GROUP OF COMPANIES—

Clash between rival groups of workers about 23rd February 1972, calling attention to	536
--	-----

SLUM CLEARANCE—

Pamphlet on—in Tamil Nadu, 1971-72, laid on the table ..	56
--	----

S—cont.

PAGES.

SOAP—

Question re non-power soap, manufacture of—in Tamil Nadu.	18
---	----

STATE GOVERNMENT SERVICE—

Question re number of men and women employed in ..	528-529
--	---------

STATE TRANSPORT BUSES—

Question re number of—plying without fitness certificate ..	535
---	-----

SUGAR—

Question re request to Central Government to introduce price and distribution control on	17-18
--	-------

SUNDARESA THEVAR, THIRU N.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	540-544
---	---------

SUPPRESSION OF IMMORAL TRAFFIC IN WOMEN AND GIRLS RULES, 1958—

Amendments to—, notification laid on the table	84
--	----

SWAMINATHAN, THIRU G.—

Idol theft in Thanjavur district, calling Minister's attention to incidents of	27, 29
Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on	287
Police Note on the Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	376-383
Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on ..	35-37, 38-39, 40-42
Statement re Raja Raja Chola, installation of statue of ..	259-260

T

TEACHERS—

Question re—

Award of prizes to—producing the highest number of passes in Harijan Welfare Department Schools	241-243
C.P.U. High School, Cumbum, representation from ousted teachers of	339
Ex-District Board Graduate Teachers and other staff of District Board High Schools, discontent over scheme of Integration based on division into A and B Wings ..	9-11
Fixation of pay of—and non-teaching staff migrating from one aided High School to another	239-241
Fixation of pay of—retired and re-employed in management school and non-payment of salary to such a teacher in Coimbatore, Educational district since June 1969	231-232

T—cont.

PAGES.

TEACHERS—cont.

Question re—cont.

Former Hindi teachers, provision of alternative employment to	523-524
Hindi Pandits posted as non-teaching staff, in-service training for qualified	524-525
National Scholarship for children of—and loan scholarship, number of eligible applicants and number awarded during 1970-71	524-525

TEMPLE STAFF—

Question re regular pay scales for	355
--	-----

TEMPLES—

Brahadeeswarar Temple, Thanjavur, statement re installation of statue of Raja Raja Chola in	259-262
Question re Temple at Kulithalai, dispute about construction of —by Hindu Aryavysia community	355-356
See Idols.	

THANGAPANDIAN, THIRU V.—

Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on	283-288
Policy Notes on Medical and Public Health, discussion on	42-46, 47-48

THENNARASU, THIRU S. S.—

Policy Note on Irrigation and Public Works Department including Highways, discussion on	273-278
---	---------

TOBBY ARRACK SHOP—

Question re protest against opening of—near Seva Sadan in Tambaram	336-337
--	---------

TRAFFIC PLANNING CELL—

Question re setting up of a permanent—in State Transport Department	354
---	-----

TUTICORIN HARBOUR PROJECT AND SETHUSAMUDRAM PROJECT—

Review of working of—1971-72, laid on the table	318
---	-----

V

VASANTHA PAI, THIRU G.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	544-548
---	---------

V—cont.

VETERINARY—

Question re—

Government Sheep Farm near Sathur, Ramanathapuram district, extent of land acquired for, and expansion of ..	247
Government Sheep Farms, increase in daily wages of casual labourers in	246-247
Sheep and Wool Extension Schemes, use of buildings constructed for	246

VIGILANCE CELL—

Question re functioning of—in Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department	354-355
---	---------

